

BIBLIJA

STARI I NOVI SAVEZ

NOVI REVIDIRANI PREVOD

SADRŽAJ

STARI SAVEZ*

Prva knjiga Mojsijeva	3
Druga knjiga Mojsijeva	57
Treća knjiga Mojsijeva.....	101
Četvrta knjiga Mojsijeva	134
Peta knjiga Mojsijeva	178
Knjiga Jošue Nunova	215
Knjiga o sudijama	241
Knjiga o Ruti	267
Prva knjiga Samuelova	271
Druga knjiga Samuelova	305
Prva knjiga o carevima	333
Druga knjiga o carevima	366
Prva knjiga dnevnika	397
Druga knjiga dnevnika	426
Knjiga Ezrina	462
Knjiga Nemijina	473
Knjiga o Esteri	488
Knjiga o Jovu	496
Psalmi	521
Priče Solomonove	583
Knjiga propovednikova	606
Pesma nad pesmama	614
Knjiga proroka Isaije	618
Knjiga proroka Jeremije	668
Plač Jeremijin	724
Knjiga proroka Ezekiela	729
Knjiga proroka Danila	780
Knjiga proroka Osije	797
Knjiga proroka Joela	805
Knjiga proroka Amosa	808
Knjiga proroka Avdije	814
Knjiga proroka Jone	815
Knjiga proroka Miheja	817
Knjiga proroka Nauma	822
Knjiga proroka Avakuma	824
Knjiga proroka Sofonije	827
Knjiga proroka Ageja	830
Knjiga proroka Zaharija	832
Knjiga proroka Malahije	841

NOVI SAVEZ

Jevanđelje po Mateju	844
Jevanđelje po Marku	878
Jevanđelje po Luki	899
Jevanđelje po Jovanu	933
Dela apostolska	959
Rimljanima poslanica	994
Prva poslanica Korinćanima	1009
Druga poslanica Korinćanima	1023
Galatima poslanica	1033
Efescima poslanica	1038
Filipljanima poslanica	1043
Kološanima poslanica	1047
Prva poslanica Solunjanima	1051
Druga poslanica Solunjanima	1054
Prva poslanica Timoteju	1056
Druga poslanica Timoteju	1060
Titu poslanica	1063
Filimonu poslanica	1065
Jevrejima poslanica	1066
Jakovljeva poslanica	1077
Prva Petrova poslanica	1081
Druga Petrova poslanica	1086
Prva Jovanova poslanica	1089
Druga Jovanova poslanica	1093
Treća Jovanova poslanica	1094
Judina poslanica	1095
Otkrivenje	1097
Dodatak: Novac i mere u Bibliji	1115
Prevod Biblije	1116
Zašto Stari i Novi Savez?	1118

* Originalni Stari Savez ili „Tanah“ na hebrejskom, sastoji se iz tri dela: Zakon (hebrejski „Tora“), Proroci („Neviim“) i Spisi („Ketuvim“). Ovaj Stari Savez sadrži redosled knjiga koji se nalazi u opšte-prihvaćenim prevodima Biblije.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Pustinja

Pisanje završeno: oko 1513. pre n. e.

Obuhvata vreme: Od Stvaranja do oko 1657. pre n. e.

PRVA KNJIGA MOJSIJEVA

ILI

POSTANJE

1 U početku stvori Bog* nebesa i zem-

* **1,1** Ime (šem) na hebrejskom jeziku označava osobinu, karakter, titulu, autoritet, čast. Prvo Božje ime koje se pominje u Bibliji je „Elohim“, množina veličanstva (vidi Izl. 7,1; 11,3) od „El“, u značenju „moćan“, „jak“, „tvorac“ (Post. 1,1; Pnz. 5,23; Isa. 54,5; Jer. 32,27; Isa. 45,18; 8,15; Ps. 68,7). Složenice od „El“ su „El Šadaj“ („Bog Svemogući“ - Post. 17,1; 28,3; 35,11; Izl. 6,1; Ps. 91,1.2); „El Elion“ („Najviši Bog“ - Post. 14,19; Ps. 9,2; Dan. 7,18.22.25) i „El Olam“ („Večni Bog“ - Post. 16,13); „El Kana“ („Moćni Revnitelj, pravedan, revnosta, ljubomor“ - Izl. 20,5; 34,14), „El Roi“ („Moćni koji vidi“ - Post. 16,13).

Sledeće ime „Jehova“ ili „Jahve“ potiče od glagola „biti“, „postojati“ (Post. 4,3; Izl. 6,3), uključujući složenice koje otkrivaju dodatne činjenice o Božjem karakteru: „Jehova Jire“ („Gospod će se postarati“ - Post. 22,14), „Jehova Nisi“ („Gospod je moja Zastava“ - Izl. 17,15), „Jehova Šalom“ („Gospod je Mir“ - Sud. 6,24), „Jehova Sabaot“ („Gospod nad vojskama“ - 1 Sam. 1,3; 17,45), „Jehova Makadešem“ („Gospod vaš Posvetitelj“ - Izl. 31,13), „Jehova Roi“ („Gospod Pastir moj“ - Ps. 23,1), „Jehova Cidkenu“ („Gospod naša Pravednost“ - Jer. 23,6), „Jehova Samah“ („Gospod je tu“ - Ezek. 48,35), „Jahve Elohim Izrael“ („Gospod Bog Izraelov“ - Sud. 5,3; Isa. 17,6).

Božje ime „Adonaj“ množina je od „gospodar“, „vlasnik“ - Post. 18,2; 40,1; 1 Sam. 1,15; Izl. 21,16; Još. 5,14.

Ime „Atik“ (Dan. 7,9.13.22) znači „Pradavni“, dok „Kadosh“ znači „Sveti“ (Isa. 57,15).

Sam Bog je objasnio kako treba shvatiti Njegova imena (Izl. 33,18-23; 34,6.7; vidi takođe Isa. 7,14 i 9,6).

Na grčkom jeziku nalazimo sledeća imena:

lju. **2** Zemlja je postala bezlična i pusta, i tama je bila nad spoljašnjošću bezdana, a duh Božji lebdeo je nad površinom voda. **3** I Bog reče: „Neka bude svetlost.“ I nastala je svetlost. **4** Bog je video da je svetlost dobra, i Bog je razdvojio svetlost od tame. **5** Bog je svetlost nazvao dan, a tamu je nazvao noć. I bilo je večer i bilo je jutro - dan jedan.

6 Zatim Bog reče: „Neka bude nebeski svod između voda i neka se razdvoje vode od voda.“ **7** Tada je Bog načinio nebeski svod i razdvojio vode ispod svoda od voda iznad svoda. I bilo je tako. **8** Bog je nebe-

i) „Teos“ u značenju a) „pravi Bog“ - Mat. 23,9; Rim. 3,30; b) „jedinstven“ - 1 Tim. 1,17; Jovan 17,3; Otk. 15,4; 16,7; c) „uzvišen“ - Dela 17,24; Jev. 3,4; Otk. 10,6; d) „Spasitelj“ - Jovan 3,16; 1 Tim. 1,1; 2,3; 4,10.

ii) „Kurios“ ili „Gospod“ (Jovan 4,11; 20,28; Luk. 19,33; Dela 2,36; Rim. 10,9; Kol. 3,22).

iii) „Despotos“ - „Gospodar“ (Luk. 2,29; Dela 4,24; Otk. 6,10; 2 Pet. 2,1; Jud. 4).

iv) Novi Savez posebno otkriva Boga kao našeg ličnog Oca kroz veru u Hrista (Mat. 7,11; Jak. 1,17; Jev. 12,5-11; Jovan 15,16; 16,23; Ef. 2,18; 3,15; 1 Sol. 3,11). Bog kao „Otac“ objavljuje se 15 puta u Starom Savezu i čak 245 puta u Novom Savezu.

v) Hrist, Sin Božji (Mat. 3,17; 8,27-29; 16,13-18; Ps. 2,7; Jev. 1,5.6; Jov. 1,34.49; 6,69), kroz kojega je sve stvoreno (Kol. 1,15-17; Jov. 1,3), kao Gospod u neposrednoj komunikaciji sa svojim stvorenjima (1. Kor. 10,4), Spasitelj (2. Pet. 1,11; 3,18; Isa. 63,8.9) i Zastupnik (1. Jov. 2,1; Rim. 8,34; 1. Tim. 2,5; Jev. 9,15.24).

ski svod nazvao nebo. I bilo je veče i bilo je jutro - dan drugi.

9 Zatim Bog reče: „Neka se vode ispod nebesa sakupe na jedno mesto i neka se pokaže kopno.“ I bilo je tako. **10** Bog je kopno nazvao zemljom, a sakupljene vode nazvao je morima. I Bog je video da je to dobro. **11** Zatim Bog reče: „Neka iz zemlje nikne trava, bilje koje nosi seme, plodno drveće koje po svojim vrstama na zemlji rađa plod u kome je njegovo seme.“ I bilo je tako. **12** Zemlja je pustila iz sebe travu, bilje koje nosi seme po svojim vrstama i drveće koje rađa plod u kome je seme po njegovim vrstama. I Bog je video da je to dobro. **13** I bilo je veče i bilo je jutro - dan treći.

14 Zatim Bog reče: „Neka na nebeskom svodu budu izvori svetlosti da dele dan od noći, i da služe kao znakovi za posebna vremena,* dane i godine. **15** Neka svetle na nebeskom svodu i obasjavaju zemlju.“ I bilo je tako. **16** Bog je načinio dva velika izvora svetlosti, veći da upravlja danom i manji da upravlja noći, a uz to i zvezde. **17** Tako ih je Bog postavio na nebeski svod da obasjavaju zemlju, **18** i da upravljaju danom i noći i da dele svetlost od tame. I Bog je video da je to dobro. **19** I bilo je veče i bilo je jutro - dan četvrti.

20 Zatim Bog reče: „Neka u vodama provrvi mnoštvo živih duša, i neka leteća stvorenja lete nad zemljom po nebeskom svodu.“ **21** Tada je Bog stvorio velike morske životinje i sve žive duše što se miču, koje su provrvele u vodama po svojim vrstama, i sva krilata stvorenja po svojim vrstama. I Bog je video da je to dobro. **22** Tada ih je Bog blagoslovio rečima: „Budite plodni i množite se i napunite vode u morima, i neka se stvorenja koja lete namnože na zemlji.“ **23** I bilo je veče

i bilo je jutro - dan peti.

24 Zatim Bog reče: „Neka zemlja pusti iz sebe žive duše po svojim vrstama, stoku, druge životinje što se miču i divlje životinje zemaljske po svojim vrstama.“ I bilo je tako. **25** I Bog je načinio divlje životinje zemaljske po njihovim vrstama, stoku po njenim vrstama i sve druge životinje što se miču na zemlji po njihovim vrstama. I Bog je video da je to dobro.

26 Zatim Bog reče: „Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama, i neka vlada nad morskim ribama, nad stvorenjima koja lete po nebu, nad stokom, nad svom zemljom i nad svim drugim životinjama što se miču po zemlji.“ **27** Tada je Bog stvorio čoveka po svom obličju, stvorio ga je po Božjem obličju - stvorio je muškarca i ženu. **28** Zatim ih je Bog blagoslovio i rekao im: „Rađajte se i množite se, napunite zemlju i vladajte njom, i budite gospodari nad morskim ribama i stvorenjima koja lete po nebu i nad svim stvorenjima što se miču po zemlji.“

29 Zatim Bog reče: „Evo, dajem vam sve bilje koje nosi seme po svoj zemlji, i sve drveće s plodovima u kojima je seme. Neka vam to bude za hranu. **30** A svim divljim životinjama zemaljskim i svim stvorenjima koja lete po nebesima i svim živim dušama što se miču po zemlji dao sam za hranu svo zeleno bilje.“ I bilo je tako.

31 Posle toga, Bog je pogledao sve što je načinio i bilo je veoma dobro. I bilo je veče i bilo je jutro - dan šesti.

2 Tako su bila dovršena nebesa i zemlja i sva njihova vojska. **2** Do sedmog dana Bog je dovršio svoje delo koje je načinio, i sedmog dana je počnuo od svih dela koja je načinio. **3** I Bog je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga, jer je tog dana počnuo od svih svojih dela. Tako je Bog stvorio sve što je nameravao da načini.

4 Ovo je zapis o poreklu nebesa i zem-

* **1,14** Ili: „praznike“.

lje u vreme kada su stvoreni, onog dana kada je Gospod Bog načinio zemlju i nebo.

5 I svaku biljku poljsku, pre nego što je bila na zemlji, i sav zeleniš poljski, pre nego je iznikao; jer Gospod Bog još nije bio pustio kišu na zemlju, niti je bilo čoveka da radi zemlju. **6** Ali sa zemlje se dizala para i natapala svu površinu zemlje.

7 Gospod Bog je stvorio čoveka od zemaljskog praha* i udahnuo mu u nozdrve dah života, i čovek je postao živa duša. **8** Gospod Bog je zasadio vrt u Edenu, prema istoku, i tamo je smestio čoveka koga je stvorio. **9** Tako je Gospod Bog učinio da iz zemlje nikne raznovrsno drveće prijatno za gledanje i čiji je plod dobar za jelo, kao i drvo života usred vrta i drvo spoznanja dobra i zla.

10 Iz Edena je tekla reka koja je natapala vrt, i odande se delila u četiri toka.

11 Prvom je ime Fison i on teče oko cele zemlje Evile, gde ima zlata. **12** Zlato te zemlje je dobro. Tamo ima i smole od bdela* i kamena oniksa. **13** Drugoj reci je ime Gion i ona teče oko cele zemlje Hus. **14** Trećoj reci je ime Hidekel* i ona teče istočno od Asirije. Četvrta reka je Eufkrat.

15 Gospod Bog je uzeo čoveka i smestio ga u edenski vrt da ga obrađuje i da se brine o njemu. **16** Tada je Gospod Bog dao čoveku ove upute rekavši: „Sa svakog jestivog drveta u vrtu jedi. **17** Ali s drveta spoznanja dobra i zla ne smeš jesti, jer onog dana kada budeš jeo s njega, sigurno ćeš umreti.“

18 Gospod Bog je zatim rekao: „Nije dobro da čovek bude sam. Načiniću mu pomoćnicu da ga dopunjuje.“ **19** Gospod Bog je od zemlje stvarao sve divlje životi-

* **2,7** Ili zemaljskih elemenata. 99% čovečijeg tela čine vodonik, kiseonik, ugljenik i azot, a oko 1% svi ostali elementi. Izraz za zemlju na hebrejskom jeziku je „adama“.

* **2,12** „Bdel“ je mirisna smola slična smirni.

* **2,14** Hebrejsko ime za reku Tigar.

nje poljske i sva stvorenja koja lete po nebesima, i dovodio ih je pred čoveka da vidi kako će koje stvorenje nazvati. Kako je čovek nazvao svaku živu dušu, tako joj je bilo ime. **20** Tako je čovek davao imena svoj stoci i svim stvorenjima koja lete po nebesima i svim divljim životinjama poljskim, ali se za čoveka nije našla pomoćnica koja bi ga dopunjavala. **21** Zato je Gospod Bog pustio dubok san na čoveka, i dok je čovek spavao, uzeo mu je jedno rebro i zatim je to mesto popunio mesom. **22** Gospod Bog je od rebra koje je uzeo čoveku načinio ženu i doveo je čoveku.

23 Tada je čovek rekao: „Evo napokon kost od mojih kostiju. I meso od mog mesa. Neka se zove čovečica,* jer je uzeta od čoveka.“ **24** Zato će čovek ostaviti svog oca i svoju majku i prionuće uz svoju ženu i oni će postati jedno telo. **25** Oboje su bili goli*, čovek i njegova žena, ali se nisu stideli.

3 A zmija je postala lukavija od svih životinja poljskih koje je Gospod Bog načinio, i rekla je ženi: „Da li je Bog zaista rekao da ne smete da jedete sa svakog drveta u vrtu?“ **2** A žena odgovori zmiji: „Smemo da jedemo plodove s drveća u vrtu. **3** Ali za plod s drveta koje je usred vrta, Bog je rekao: 'Ne jedite ga i ne dirajte ga da ne umrete.'“ **4** Na to zmija reče ženi: „Ne, sigurno nećete umreti. **5** Jer Bog zna da će vam se onog dana kada ga budete jeli otvoriti oči i da ćete postati kao bogovi, znajući dobro i zlo.“

6 Tada je žena videla da je plod sa drveta dobar za jelo, da je primamljiv za

* **2,23** Na hebrejskom: čovek - iš, žena (čovečica) - iša.

* **2,25** Hebrejska reč za kožu - „or“ - ista je kao reč za svetlost, što ukazuje da su pre Pada ljudi bili „obučeni“ u odeću od svetlosti slave Božje, te im stoga golotinja nije predstavljala problem. Vidi 2. Mojsijeva 34,35; 2. Korinćanima 3,7; Matej 17,2.

oči i prijatan za gledanje. Zato ga je ubrala i okusila ga. Posle je dala i svom mužu, kad je bio s njom, pa je i on okusio. **7** Tada su im se otvorile oči i shvatili su da su goli. Zato su spleli smokvino lišće i napravili sebi pokrivala za bedra.

8 Kasnije su čuli glas Gospoda Boga, koji je išao vrtom u vreme kad zahлади, pa su se čovek i njegova žena sakrili od lica Gospoda Boga među drvećem u vrtu. **9** Gospod Bog je dozivao čoveka rečima: „Gde si?“ **10** Čovek je na kraju odgovorio: „Čuo sam tvoj glas u vrtu, ali sam se uplašio jer sam go pa sam se zato sakrio.“ **11** Tada on reče: „Ko ti je kazao da si go? Da nisi jeo s drveta s kog sam ti zapovedio da ne jedeš?“ **12** Čovek odgovori: „Žena koju si mi dao da bude uz mene, ona mi je dala plod s drveta pa sam ga jeo.“ **13** Tada Gospod Bog upita ženu: „Šta si to uradila?“ A žena odgovori: „Zmija me je prevarila* pa sam jela.“

14 Gospod Bog zatim reče zmiji: „Zato što si to učinila, neka si prokleta među svom stokom i među svim divljim životinjama poljskim. Na stomaku ćeš se vući i prah ćeš jesti u sve dane svog života. **15** Staviću neprijateljstvo između tebe i žene i između tvog semena i njenog semena. Ono* će ti glavu zdrobiti, a ti ćeš ga u petu raniti.“

16 Ženi reče: „Veoma ću umnožiti tvoje muke u trudnoći i u bolovima ćeš decu rađati. Žudećeš za svojim mužem, a on će nad tobom gospodariti.“

17 A Adamu reče: „Zato što si poslušao glas svoje žene i jeo s drveta za koje sam ti zapovedio: 'S njega ne smeš da jedeš', zemlja neka je prokleta zbog tebe. S mukom ćeš jesti njen rod sve dane svog života. **18** Trnje i korov će ti rasti, a ti ćeš jesti

* **3,12.13** Posle Pada, prebacivanje krivice na drugog postalo je norma ponašanja među ljudima.

* **3,15** Doslovno: „On“.

poljsko bilje. **19** U znoju svog lica ješćeš hleb dok se ne vratiš u zemlju, od koje si i uzet. Jer si prah i u prah ćeš se vratiti.“

20 Posle toga, Adam je dao svojoj ženi ime Eva,* jer je ona postala majka svima živima. **21** Gospod Bog je načinio Adamu i njegovoj ženi duge haljine* od kože i obukao ih. **22** Zatim je Gospod Bog rekao: „Evo, čovek je postao kao jedan od nas u poznavanju dobra i zla. A sada, da ne bi ispružio svoju ruku pa i sa drveta života uzeo plod, pojeo ga i živio večno...“ **23** Tada ga je Gospod Bog isterao iz edenskog vrta da obrađuje zemlju od koje je i uzet. **24** Tako je on oterao čoveka, i na istočnoj strani edenskog vrta postavio heruvime i plameni mač koji se stalno okretao, da bi čuvali put ka drvetu života.

4 I čovek [Adam] je legao* sa svojom ženom Evom i ona je zatrudnela. Kada je rodila Kaina rekla je: „Dobila sam sina uz Gospodnju pomoć.“* **2** Kasnije je rodila njegovog brata Abela.

Abel je postao pastir, a Kain je postao zemljoradnik. **3** Posle nekog vremena, Kain je prineo Gospodu prinosa od plodova zemlje. **4** A Abel je prineo od prvina svog stada, zajedno sa salom. Gospod je s naklonošću pogledao na Abela i na njegov prinos, **5** a na Kaina i na njegov prinos nije pogledao s naklonošću. Kain se žestoko razgnevio i lice mu se namrštilo. **6** Tada Gospod reče Kainu: „Zašto si se razgnevio i zašto ti je lice namršteno?“ **7** Ako

* **3,20** „Eva“ [na habrejskom Hava] znači „živa“.

* **3,21** „Odelo“ („begeđ“) potiče od glagola „izdati“ („livgod“), čime je postalo simbol izdaje Boga, i istovremeno „pokrivalo za telo“ odnosno sramotu (heb. „buša“) nastalu pobunom.

* **4,1** Doslovno: „poznao“. Isti izraz upotrebljen je u 1. Mojsijevoj 19,5.8 i Sudije 19,22.

* „Kain“ znači „dobijen, stečen, načinjen“. Upotreblivši glagol „dobiti“ (hebrejski: kanah), Eva objašnjava zašto je sinu dala ime Kain.

činiš dobro, zar nećeš biti prihvaćen? Ali ako ne činiš dobro, greh vreba na vratima, i on te podstiče, a ti trebaš vladati nad njim."

8 Posle toga, Kain je rekao svom bratu Abelu: „Hajdemo u polje.“ I dok su bili u polju, Kain je nasrnuo na svog brata Abela i ubio ga. **9** Kasnije Gospod reče Kainu: „Gde ti je brat Abel?“, a on odgovori: „Ne znam. Zar sam ja čuvar svog brata?“ **10** Tada mu Bog reče: „Šta si uradio? Slušaj! Krv tvog brata viče k meni sa zemlje. **11** I sada, da si proklet i progнан sa zemlje koja je otvorila svoja usta da iz tvoje ruke primi krv tvog brata. **12** Kad budeš obrađivao zemlju, ona će ti uskratiti svoj rod. Bićeš lualica i begunac na zemlji.“ **13** A Kain na to reče Gospodu: „Moja kazna za prestup prevelika je da bi se mogla nositi. **14** Gle, danas me teraš s ove zemlje, i biću skriven od tvog lica. Biću lualica i begunac na zemlji, i ko me god nađe sigurno će me ubiti.“ **15** Tada mu Gospod reče: „Zbog toga će ko god ubije Kaina pretrpeti sedmostruku osvetu.“ Gospod je postavio znak za Kaina, da ga niko ne ubije kad ga nađe. **16** Tada je Kain otišao od Gospodnjeg lica i nastanio se istočno od Edena u zemlji Nod.*

17 Posle toga, Kain je legao sa svojom ženom i ona je zatrudnela i rodila Enoha. Tada je sazidao grad koji je nazvao po imenu svog sina Enoha. **18** Enohu se rodio Gaidad. Gaidadu se rodio Mahalalel, Mahalalelu se rodio Matusal, a Matusalu se rodio Lameh.

19 Lameh je uzeo dve žene. Prva se zvala Ada, a druga Sela. **20** Ada je rodila Jabala. Od njega potiču oni koji žive pod šatorima i drže stoku. **21** Njegov brat se zvao Jubal. Od njega potiču svi koji sviraju harfu i frulu. **22** Sela je rodila Tubalkaina, kovača raznovrsnog alata od bakra i gvož-

đa. Tubalkainova sestra bila je Nama. **23** Lameh je sastavio ove reči za svoje žene Adu i Selu: „Čujte glas moj, žene Lamehove, poslušajte reč moju: Ubio sam čoveka koji me je ranio, mladića koji me je udario. **24** Ako će Kain biti osvećen sedam puta, onda će Lameh sedamdeset i sedam puta.“

25 Adam je opet legao sa svojom ženom i ona je rodila sina i dala mu ime Sit,* jer je rekla: „Bog mi je dao drugog potomka umesto Abela koga je Kain ubio.“ **26** A i Situ se rodio sin kome je dao ime Enos. U to vreme počelo se prizivati Gospodnje ime.

5 Ovo je knjiga o Adamovom životu. Onog dana kada je Bog stvorio Adama, načinio ga je sličnim sebi. **2** Stvorio je muškarca i ženu. Zatim ih je blagoslovio i onog dana kada su bili stvoreni nazvao ih je čovek.

3 Kada je Adam imao sto trideset godina, rodio mu se sin, njemu sličan, po njegovom obličju, i dao mu je ime Sit. **4** Nakon što mu se rodio Sit, Adam je živio osamsto godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **5** Tako je Adam živio ukupno devetsto trideset godina, a zatim je umro.

6 Kada je Sit imao sto pet godina, rodio mu se Enos. **7** Nakon što mu se rodio Enos, Sit je živio još osamsto sedam godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **8** Tako je Sit živio ukupno devetsto dvanaest godina, a zatim je umro.

9 Kada je Enos imao devedeset godina, rodio mu se Kajinan. **10** Nakon što mu se rodio Kajinan, Enos je živio još osamsto petnaest godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **11** Tako je Enos živio ukupno devetsto pet godina, a zatim je umro.

* **4,16** „Nod“ znači „izbeglištvó“.

* **4,25** „Sit“ [Set] znači „dat, dodeljen, naknada“.

12 Kada je Kajinan imao sedamdeset godina, rodio mu se Mahalalel. **13** Nakon što mu se rodio Mahalalel, Kajinan je živio još osamsto četrdeset godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **14** Tako je Kajinan živio ukupno devetsto deset godina, a zatim je umro.

15 Kada je Mahalalel imao šezdeset pet godina, rodio mu se Jared. **16** Nakon što mu se rodio Jared, Mahalalel je živio još osamsto trideset godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **17** Tako je Mahalalel živio ukupno osamsto devedeset i pet godina, a zatim je umro.

18 Kada je Jared imao sto šezdeset i dve godine, rodio mu se Enoh. **19** Nakon što mu se rodio Enoh, Jared je živio još osamsto godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **20** Tako je Jared živio ukupno devetsto šezdeset i dve godine, a zatim je umro.

21 Kada je Enoh imao šezdeset i pet godina, rodio mu se Metuzalem. **22** Nakon što mu se rodio Metuzalem, Enoh je hodio s Bogom još trista godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **23** Tako je Enoh živio ukupno trista šezdeset i pet godina. **24** Enoh je sve vreme hodio pobožno. Zatim je nestao, jer ga je Bog uzeo.

25 Kada je Metuzalem imao sto osamdeset i sedam godina, rodio mu se Lameh. **26** Nakon što mu se rodio Lameh, Metuzalem je živio još sedamsto osamdeset i dve godine. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **27** Tako je Metuzalem živio ukupno devetsto šezdeset i devet godina, a zatim je umro.

28 Kada je Lameh imao sto osamdeset i dve godine, rodio mu se sin. **29** Dao mu je ime Noje,* rekavši: „On će nam doneti utehu u našem poslu i u mukama naših ruku koje nam zadaje zemlja koju je

* **5,29** „Noje“ [Noa] znači „počinak, odmor, uteha“.

Gospod prokleo.” **30** Nakon što mu se rodio Noje, Lameh je živio još petsto devedeset i pet godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri. **31** Tako je Lameh živio ukupno sedamsto sedamdeset i sedam godina, a zatim je umro.

Noje je imao petsto godina. I rodili su mu se Sim, Ham i Jafet.

6 Kad su se ljudi namnožili na zemlji i kad su im se rodile kćeri, **2** sinovi Božji videvši kako su ljudske kćeri lepe, uzimali su ih sebi za žene, sve koje su izabrali.* **3** Tada je Gospod rekao: „Neće moj Duh doveka trpeti čoveka, jer je on samo telo.* Neka mu još sto dvadeset godina.”

4 U to vreme, a i kasnije, bilo je divova,* kad su sinovi Božji dolazili k kćerima ljudskim a one su im rađale decu. Bili su to silni, znameniti ljudi, koji su živeli u staro doba.

5 Gospod je video da čovek čini veliko zlo na zemlji i da je svaka misao njegovog srca uvek usmerena ka zlu. **6** Tada je Gospod zažalio što je načinio čoveka na zemlji, i ražalostio se u srcu. **7** I Gospod je rekao: „Zbrisaću s lica zemlje ljude koje sam stvorio, i ljude i stoku i sve životinje što se miču i stvorenja koja lete po nebesima, jer sam zažalio što sam ih načinio.” **8** Ali Noje je našao milost u Gospodnjim očima.

9 Ovo su događaji iz Nojevog života. Noje je bio pravedan čovek, bezazlen među svojim savremenikima. Noje je hodio sa Bogom. **10** Noju su se rodila tri sina: Sim,

* **6,2** Pobožni muškarci su se ženili sa nepoboznim devojkama što je dovelo do raspada porodice i velike moralne dekadencije. Ovaj obrazac moralnog propadanja često će se ponavljati u istoriji Božjeg naroda.

* **6,3** Vidi Rimljanima 6,7; 1. Korinćanima 2,14; 3,3; Juda 1,19.

* **6,4** „Divovi“ ili „nefilim“ na hebrejskom jeziku. Uporedi sa 4. Mojsijeve 13,33.

Ham i Jafet. **11** A zemlja se iskvarila u očima Božjim i napunila se nasiljem. **12** Bog je pogledao zemlju i ona je bila iskvarena, jer je svako telo iskvarilo svoj put na zemlji.

13 Posle toga, Bog je rekao Noju: „Kraj svakom telu dođe pred lice moje, jer je zbog njih zemlja puna nasilja; i evo, uništiću ih zajedno sa zemljom. **14** Napravi sebi barku od drveta gofera. Napravi pregrade u barci i premaži je iznutra i spolja smolom. **15** Napravi je ovako: neka barka bude duga trista lakata, široka pedeset lakata i visoka trideset lakata. **16** Na barci napravi prozor, a njen zid neka se završava jedan lakat ispod krova, a ulaz na barci napravi sa strane. Napravi u njoj donji, srednji i gornji sprat.

17 A ja ću pustiti vode potopa na zemlju da unište svako stvorenje pod nebesima u kome je dah života. Izginuće sve što je na zemlji. **18** A s tobom sklapam savez. Uđi u barku, i s tobom tvoji sinovi i tvoja žena i žene tvojih sinova. **19** U barku uvedi po dvoje od svakog stvorenja, od svake životinje, da s tobom ostanu živi. Neka budu muško i žensko. **20** Od stvorenja koja lete, po njihovim vrstama, i od stoke po njenim vrstama, od svih životinja što se miču po zemlji po njihovim vrstama, po dvoje neka uđu s tobom da ostanu živi. **21** A ti uzmi sa sobom raznovrsnu hranu što se jede i čuvaj je kod sebe, pa neka služi za hranu i tebi i njima.”

22 Noje je učinio sve onako kako mu je Bog zapovedio. Učinio je upravo tako.

7 Gospod je rekao Noju: „Uđite u barku, ti i ceo tvoj dom, jer sam video da si pravedan preda mnogom usred ovog naraštaja. **2** Od svih čistih životinja uzmi sa sobom po sedmoro, mužjaka i njegovu ženku; a od svih nečistih životinja samo po dvoje, mužjaka i njegovu ženku. **3** Isto tako i od stvorenja koja lete po

nebesima po sedmoro, mužjaka i ženku, da im se sačuva vrsta na zemlji. **4** Jer za samo sedam dana pušću da na zemlju pada kiša četrdeset dana i četrdeset noći; i zbrisaću s lica zemlje sve što postoji, sve što sam načinio.” **5** Noje je učinio sve onako kako mu je Gospod zapovedio.

6 Noje je imao šesto godina kada su vode potopa došle na zemlju. **7** Tako je Noje ušao u barku pred vodama potopa, i s njim njegovi sinovi, njegova žena i žene njegovih sinova. **8** Od svih čistih i od svih nečistih životinja, i od stvorenja koja lete i od svega što se miče po zemlji, **9** k Noju u barku ušlo je po dvoje, mužjak i ženka, baš kao što je Bog zapovedio Noju. **10** Posle sedam dana vode potopa zaista su došle na zemlju.

11 Kad je Noje imao šesto godina*, drugog meseca, sedamnaestog dana u mesecu, tog dana provalili su svi izvori ogromnog vodenog bezdana i otvorile su se brane na nebesima. **12** Kiša je pljuštala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći. **13** Tog dana Noje je ušao u barku, i s njim njegovi sinovi Sim, Ham i Jafet, njegova žena i tri žene njegovih sinova; **14** oni i sve divlje životinje po svojim vrstama, sva stoka po svojim vrstama, sve druge životinje što se miču po zemlji po svojim vrstama, sva stvorenja koja lete po svojim vrstama, sve ptice i sva krilata stvorenja. **15** I tako je k Noju u barku ulazilo dvoje po dvoje, od svake vrste stvorenja u kome je dah života. **16** Od svake vrste stvorenja ušli su mužjak i ženka, baš kao što je Bog zapovedio Noju. Zatim je Gospod zatvorio vrata za njim.

17 Vode potopa padale su na zemlju četrdeset dana i sve više su rasle i podigle barku, tako da je ona plovila visoko iznad zemlje. **18** Vode su bujale i sve se više dizale nad zemljom, a barka je plovila na

* **7,11** Potop se dogodio 1656 godina posle Stvaranja, ili pre oko 4.500 godina.

površini vode. **19** I vode su toliko preplavile zemlju da su prekrile sve visoke gore pod celim nebesima. **20** Vode su se podigle petnaest lakata iznad potopljenih gora.

21 Tako je izginulo svako stvorenje koje se micalo po zemlji: stvorenja koja lete, stoka, divlje životinje, mnoštvo drugih stvorenja koja vrve po zemlji, kao i svi ljudi. **22** Sve u čijim je nozdrvama bio dah života - sve što je bilo na kopnu - izginulo je. **23** Tako je on istrebio s lica zemlje sve što je postojalo, čoveka, divlje životinje, druge životinje što se miču i stvorenja koja lete po nebesima, sve je bilo istrebljeno sa zemlje. Preživeli su samo Noje i oni koji su bili s njim u barci. **24** A vode su prekrivale zemlju sto pedeset dana.

8 Zatim se Bog setio Noja i svih divljih životinja i sve stoke koja je bila s njim u barci, pa je pustio da zemljom duva vetar, i vode su počele da opadaju. **2** I zatvorili su se izvori vodenog bezdana i brane na nebesima, i tako je prestao pljusak s neba. **3** Vode su se postepeno povlačile sa zemlje; i nakon sto pedeset dana nivo vode je znatno opao. **4** A sedmog meseca, sedamnaestog dana u mesecu, barka se zaustavila na planinama Ararata. **5** Vode su i dalje opadale do desetog meseca. Desetog meseca, prvog dana u mesecu, pojavili su se vrhovi gora.

6 Tako je Noje posle četrdeset dana otvorio prozor na barci koji je bio napravio. **7** Zatim je poslao gavrana koji je odletao i doletao sve dok se vode na zemlji nisu isušile.

8 Kasnije je pustio golubicu da vidi da li su se vode povukle s površine zemlje. **9** Ali golubica nije našla mesto gde bi stala svojom nogom, pa se vratila kod njega u barku jer su vode još uvek pokrivale celu površinu zemlje. On je ispružio ruku, uzeo ju je i uneo u barku. **10** Onda je sačekao još sedam dana, pa je ponovo pustio go-

lubicu iz barke. **11** Predveče mu se golubica vratila, i gle, u kljunu je imala tek otkinut maslinov list, i tako je Noje saznao da su se vode povukle sa zemlje. **12** Onda je sačekao još sedam dana. Zatim je pustio golubicu, ali se ona više nije vratila.

13 A do šesto prve godine, prvog meseca, prvog dana u mesecu, vode na zemlji su se povukle. Noje je otkrio krov na barci i pogledao, i gle, površina zemlje se osušila. **14** Drugog meseca, dvadeset i sedmog dana u mesecu, zemlja je bila potpuno suva.

15 Tada je Bog rekao Noju: **16** „Izađite iz barke, ti i tvoja žena i tvoji sinovi i žene tvojih sinova. **17** Sve vrste životinja koje su s tobom, svako stvorenje: stvorenja koja lete, stoku i sve druge životinje što se miču po zemlji, izvedi sa sobom da vrve po zemlji, da budu plodni i da se namnože na zemlji.“

18 Tada je Noje izašao i s njim njegovi sinovi, njegova žena i žene njegovih sinova. **19** Sva stvorenja, sve životinje što se miču i sva stvorenja koja lete, sve što se miče po zemlji, izašlo je iz barke po svojim vrstama. **20** Noje je podigao oltar Gospodu i od svih čistih životinja i od svih čistih stvorenja koja lete prineo je na oltaru žrtve* paljenice. **21** Gospod je osetio ugodan miris. Zato je Gospod rekao u svom srcu: „Nikad više neću prokleti zemlju zbog čoveka, jer je čovekovo srce sklono zlu od njegove mladosti; i nikad više neću uništiti sve živo kao što sam to sada učinio. **22** Dokle god bude zemlje neće nestati ni setve ni žetve, ni hladnoće ni vrućine, ni leta ni zime, ni dana ni noći.“

9 Bog je blagoslovio Noja i njegove sinove i rekao im: „Rađajte se i množite se i napunite zemlju. **2** Neka vas se boje i neka pred vama strahuju sva

* **8,20** Žrtva (heb. „korban“) doslovno znači „približivač“ [Bogu]. Vidi 1. Mojsijeva 3,21; 4,4.

stvorenja na zemlji, sva stvorenja koja lete po nebesima, sve što se miče po zemlji i sve morske ribe. U vaše je ruke sve to predato. **3** Sve životinje što se miču i što žive neka vam služe za hranu. Sve vam to dajem, kao što sam vam dao i svo zeleno bilje. **4** Samo ne jedite meso s njegovom dušom, to jest s njegovom krvlju. **5** A i vašu ću krv, vaše duše, tražiti. Tražiću je od svake životinje, i od svakog čoveka, od njegovog bližnjeg, tražiću čovekovu dušu. **6** Ko god prolije čovekovu krv, i njegovu će krv prolići čovek, jer je Bog po svom obličju načinio čoveka. **7** Rađajte se i množite se, neka vas bude mnogo na zemlji i napunite je.”

8 Zatim je Bog rekao Noju i njegovim sinovima: **9** „Evo, sklapam savez s vama i s vašim potomstvom posle vas, **10** i sa svim živim dušama koje su s vama, s pticama, sa stokom, sa svim drugim zemaljskim stvorenjima što su s vama - sa svim što je izašlo iz barke, sa svim stvorenjima na zemlji. **11** Sklapam savez s vama: Nikada više nijedno stvorenje neće izginuti od voda potopa, i nikada više neće biti potopa da opustoši zemlju.”

12 Bog je još rekao: „Ovo je znak saveza koji sklapam s vama i sa svim živim dušama koje su s vama, za sve naraštaje, doveka. **13** Svoju dugu stavljam u oblak, i ona će služiti kao znak saveza između mene i zemlje. **14** I kad god navučem oblak nad zemlju, tada će se u oblaku pojaviti duga. **15** Ja ću se setiti saveza između mene i vas i svih živih duša svake vrste. I nikada više od voda neće nastati potop da uništi sva stvorenja. **16** Duga će se pojaviti u oblaku, i ja ću je videti i setiću se saveza koji će doveka trajati između mene i svih živih duša, svih stvorenja na zemlji.” **17** Bog je ponovo rekao Noju: „Ovo je znak saveza koji sklapam sa svakim stvorenjem na zemlji.”

18 Nojevi sinovi koji su izašli iz barke

bili su Sim, Ham i Jafet. Kasnije se Hamu rodio Hanan. **19** Njih trojica su bili Nojevi sinovi, i od njih je nastalo stanovništvo cele zemlje.

20 Noje je počeo da obrađuje zemlju i zasadio je vinograd. **21** Jednom kad je pio vino, opio se i otkrio se u svom šatoru. **22** A Ham, Hananov otac, video je golotinju svog oca i otišao da to kaže dvojici svoje braće koja su bila napolju. **23** Tada su Sim i Jafet uzeli ogrtač i prebacili ga preko ramena i ušli hodajući unazad. Tako su pokrili golotinju svog oca, dok su licem bili okrenuti na drugu stranu, pa tako nisu videli golotinju svog oca.

24 Kad se Noje probudio, otreznivši se od vina, i kad je saznao šta mu je učinio najmlađi sin, **25** rekao je: „Neka je proklet Hanan. Neka bude najniži sluga svojoj braći.” **26** I još je rekao: „Neka je blagoslovljen Gospod, Bog Simov, a Hanan neka bude sluga Simov. **27** Neka Bog da Jafetu da se rasprostrani i da živi u šatorima Simovim. Neka Hanan i njemu bude sluga.”

28 Noje je živio još trista pedeset godina posle potopa. **29** Tako je Noje živio ukupno devetsto pedeset godina, a zatim je umro.

10 Ovo su događaji iz života Nojevih sinova, Sima, Hama i Jafeta. Posle potopa rodili su im se sinovi. **2** Jafetovi sinovi bili su Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Meseh i Tiras.

3 Gomerovi sinovi bili su Ashanas, Rifat i Togarma.

4 Javanovi sinovi bili su Elisa, Tarsis, Kitim i Dodanim. **5** Od njih potiču narodi koji žive na ostrvima, koji su se proširili po svojim zemljama, svako prema svom jeziku, prema svojoj porodici, prema svom narodu.

6 Hamovi sinovi bili su Hus, Misraim, Fut i Hanan.

7 Husovi sinovi bili su Seba, Evila,

Sabtah, Rama i Sabtaka. Ramini sinovi su Šeba i Dedan.

8 Husu se rodio Nimrod. On je bio prvi moćan čovek na zemlji. **9** Bio je moćan lovac koji se protivio Gospodu. Zato se kaže: „Baš kao Nimrod, moćan lovac koji se protivio Gospodu.“ **10** On je najpre carovao nad Vavilonom, Orehom, Arhadom i Halnom, u zemlji Senar. **11** Iz te zemlje otišao je u Asiriju i izgradio Ninivu, Rovot, Halah **12** i Dasem koji je bio između Ninive i Halaha: oni zajedno sačinjavaju veliki grad.

13 Misraimu su se rodili Ludim, Anamim, Leavim, Naftuhim, **14** Patrusim, Hasluhim od koga potiču Filisteji) i Kaftorim.

15 Od Hanana su potekli Sidon, njegov prvenac, i Het, **16** zatim Jevuseji, Amoreji, Gergeseji, **17** Jeveji, Arukeji, Aseneji, **18** Arvadeji, Samareji i Amateji. Posle su se hananska plemena rasejala. **19** Tako je granica Hananaca bila od Sidona do Gera, blizu Gaze, pa sve do Sodoma, Gomore, Adme i Sevojima, blizu Dasa. **20** To su Hamovi sinovi prema svojim porodicama, prema svojim jezicima, u svojim zemljama, prema svojim narodima.

21 Sim, praotac svih Everovih sinova i brat Jafeta, koji je bio najstariji, takođe je imao potomstvo. **22** Simovi sinovi bili su Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram.

23 Aramovi sinovi bili su Uz, Ul, Geter i Mas. **24** Arfaksadu se rodio Sala, a Sali se rodio Ever. **25** Everu su se rodila dva sina. Jedan se zvao Peleg,* jer se u njegovo vreme zemlja podelila, a njegov brat se zvao Jektan. **26** Jektanu su se rodili Almodad, Salef, Asarmot, Jerah, **27** Adoram, Uzal, Dikla, **28** Obal, Abimail, Šeba **29**

* **10,25** „Peleg“ (heb. „niflega“), dobio je ime po razdvajanju zemlje odnosno kontinenata, jer je u to vreme „zemlja plovila“. Geološki, lakše granitne stene „plovile“ su po bazaltu, koji čine osnovu zemljine kore.

Ofir, Evila i Jovav. Sve su to bili Jektanovi sinovi. **30** Područje na kome su živeli protezalo se od Mise pa sve do Safira, brdovitog područja na istoku.

31 To su Simovi sinovi prema svojim porodicama, prema svojim jezicima, u svojim zemljama, prema svojim narodima.

32 To su porodice Nojevih sinova prema svom porodičnom poreklu, prema svojim narodima, i od njih su se raširili narodi po zemlji posle potopa.“

11 Cela zemlja je imala samo jedan jezik i iste reči. **2** Dok su ljudi išli prema istoku otkrili su jednu ravnicu u zemlji Senar, i tu su se naselili. **3** Tada su jedni drugima govorili: „Hajde da pravimo cigle i da ih pečemo.“ Tako su im cigle služile kao kamen, a zemljana smola* kao malter. **4** Zatim su rekli: „Sazidajmo sebi grad i kulu kojoj će vrh dopirati do nebesa da bismo sebi stekli slavno ime i da se ne bismo rasejali po svoj zemlji.“

5 Gospod je sišao da vidi grad i kulu koju su zidali ljudski sinovi. **6** Zatim je Gospod rekao: „Oni su jedan narod i svi govore jednim jezikom, i evo šta su počeli da rade. Šta god naume da urade, ništa im neće biti nedostižno. **7** Hajde da sidemo i da im napravimo pometnju u jeziku tako da ne razumeju jedan drugoga.“ **8** Tako ih je Gospod odande rasejao po celoj zemlji i prestali su da zidaju grad. **9** Zato je taj grad nazvan Vavilon,* jer je tamo Gospod napravio pometnju u jeziku kojim se govorilo na celoj zemlji. Gospod ih je odande rasejao po celoj zemlji.

10 Ovo su događaji iz Simovog života: Kada je Sim imao sto godina, rodio mu se Arfaksad, dve godine posle potopa. **11** Nakon što mu se rodio Arfaksad, Sim je živio još petsto godina. Za to vreme rodilo

* **11,3** Ili: „bitumen“.

* **11,9** „Vavilon“ [Babilon] dolazi od glagola balal („pomešati; pobrkati“) i znači „zbrka“.

mu se još sinova i kćeri.

12 Kada je Arfaksad imao trideset i pet godina, rodio mu se Sala. **13** Nakon što mu se rodio Sala, Arfaksad je živio još četiristo i tri godine. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

14 Kada je Sala imao trideset godina, rodio mu se Ever. **15** Nakon što mu se rodio Ever, Sala je živio još četiristo i tri godine. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

16 Kada je Ever imao trideset i četiri godine, rodio mu se Peleg. **17** Nakon što mu se rodio Peleg, Ever je živio još četiristo trideset godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

18 Kada je Peleg imao trideset godina, rodio mu se Reu. **19** Nakon što mu se rodio Reu, Peleg je živio još dvesta i devet godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

20 Kada je Reu imao trideset i dve godine, rodio mu se Seruh. **21** Nakon što mu se rodio Seruh, Reu je živio još dvesta i sedam godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

22 Kada je Seruh imao trideset godina, rodio mu se Nahor. **23** Nakon što mu se rodio Nahor, Seruh je živio još dvesta godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

24 Kada je Nahor imao dvadeset i devet godina, rodio mu se Tara. **25** Nakon što mu se rodio Tara, Nahor je živio još sto i devetnaest godina. Za to vreme rodilo mu se još sinova i kćeri.

26 Kada je Tara imao sedamdeset godina, rodili su mu se Avram, Nahor i Haran.

27 Ovo su događaji iz Tarinog života. Tari su se rodili Avram, Nahor i Haran; a Haranu se rodio Lot. **28** Haran je umro dok je bio sa svojim ocem Tarom u zemlji gde se rodio, u Uru Haldejskom. **29** Avram i Nahor su se oženili. Avramova žena zvala

se Sara a Nahorova žena zvala se Melha, kći Harana, koji je bio otac Melhe i Jeshe. **30** Sara je bila nerotkinja; nije imala dece.

31 Posle toga Tara je uzeo svog sina Avrama i svog unuka Lota, Haranovog sina, i svoju snahu Saru, ženu svog sina Avrama, i oni su pošli s njim iz Ura Haldejskog u hanansku zemlju. Posle nekog vremena stigli su u Haran i tamo se nastanili. **32** Tara je živio ukupno dvesta i pet godina. Zatim je umro u Haranu.

12 Gospod je rekao Avramu: „Idi iz svoje zemlje i od svog roda i iz doma svog oca u zemlju koju ću ti pokazati. **2** Od tebe ću načiniti veliki narod, blagosloviću te i učiniću da tvoje ime bude veliko; i bićeš blagoslov za druge. **3** Blagosloviću one koji tebe blagosiljaju, a prokleću onoga ko na tebe priziva zlo, i preko tebe će se blagosloviti svi narodi na zemlji.”

4 Tada je Avram pošao kao što mu je Gospod rekao, a i Lot je pošao s njim. Avram je imao sedamdeset i pet godina kad je pošao iz Harana. **5** Avram je uzeo svoju ženu Saru i Lota, sina svog brata, i sva dobra i duše koje su stekli u Haranu, pa su krenuli na put u hanansku zemlju. Na kraju su stigli u hanansku zemlju. **6** Avram je prošao kroz tu zemlju sve do mesta Sihema, blizu velikog Morehovog drveća. Tada su u toj zemlji živeli Hananci. **7** Gospod se pojavio Avramu i rekao mu: „Ovu zemlju daću tvom potomstvu.” Avram je tu podigao oltar Gospodu koji mu se pojavio. **8** Zatim je odande otišao u brdovito područje istočno od Bet-Ela i razapeo svoj šator, tako da mu je Bet-El bio sa zapada, a Gaj sa istoka. Tu je podigao oltar Gospodu i prizivao Gospodnje ime. **9** Avram je zatim krenuo, i išao je prema Negevu zaustavljajući se na mestima gde je logorovao.

10 U zemlji je nastala glad i Avram je

otišao u Egipat da se tamo privremeno nastani, jer je u zemlji bila velika glad. **11** Kad je bio blizu Egipta, rekao je svojoj ženi Sari: „Molim te, poslušaj me. Znam da si lepa žena. **12** Kad te Egipćani vide, reći će: 'To mu je žena.' I onda će me ubiti, a tebi će poštediti život. **13** Molim te, reci da si mi sestra, da mi zbog tebe bude dobro i da mi duša ostane živa.“

14 Čim je Avram ušao u Egipat, Egipćani su videli da mu je žena vrlo lepa. **15** Videli su je i faraonovi knezovi pa su preporučili pred faraonom, i tako su je odveli u njegov dvor. **16** Zbog nje je faraon bio dobar prema Avramu, pa je Avram stekao ovaca, goveda i magaraca, slugu i sluškinja, magarica i kamila. **17** Tada je Gospod zbog Sare, Avramove žene, pustio na faraona i njegov dom velika zla. **18** Zato je faraon pozvao Avrama i rekao mu: „Šta si mi to učinio? Zašto mi nisi rekao da ti je žena? **19** Zašto si rekao: 'Ona mi je sestra', tako da sam nameravao da je uzmem za ženu? A sada, evo ti tvoje žene. Uzmi je i idi!“ **20** Faraon je izdao zapovest svojim ljudima da isprate njega i njegovu ženu i sve što je imao.

13 Tako je Avram otišao iz Egipta prema Negevu, on i njegova žena sa svim što je imao, a s njim i Lot. **2** Avram je imao mnogo stoke, srebra i zlata. **3** I logorovao je od jednog do drugog mesta, između Negeva i Bet-Ela, dok nije došao do mesta na kom je najpre bio njegov šator, između Bet-Ela i Gaja, **4** do mesta gde je bio oltar koji je ranije podigao. Tamo je Avram prizvao Gospodnje ime.

5 Lot, koji je išao s Avramom, takođe je imao ovaca, goveda i šatora. **6** Zato zemlja nije bila dovoljno velika da bi živeli zajedno, jer su imali mnogo dobara i nisu mogli da žive zajedno. **7** Zato je između Avramovih pastira i Lotovih pastira izbila

svađa. U to vreme su u toj zemlji živeli Hananci i Ferezeji. **8** Avram je rekao Lotu: „Molim te, nemoj da više bude svađe između mene i tebe, između mojih pastira i tvojih pastira, jer smo braća. **9** Zar nije cela zemlja pred tobom? Molim te, odvoji se od mene. Ako ćeš ti levo, ja ću desno, a ako ćeš ti desno, ja ću levo.“ **10** Lot je podigao oči i video da je cela Jordanska dolina dobro navodnjen kraj, kao Gospodnji vrt, kao egipatska zemlja sve do Sigora - pre nego što je Gospod uništio Sodom i Gomor. **11** Lot je izabrao celu Jordansku dolinu i premestio svoj logor na istok. Tako su se odvojili je - dan od drugoga. **12** Avram je živio u hananskoj zemlji, a Lot je živio blizu gradova u Jordanskoj dolini. Na kraju je razapeo šatore u blizini Sodoma. **13** Ljudi iz Sodoma bili su zli i mnogo su grešili Gospodu.

14 Kada se Lot odvojio od Avrama, Gospod je rekao Avramu: „Molim te, podigni oči i s mesta na kome stojiš pogledaj na sever i jug, na istok i zapad, **15** jer svu ovu zemlju koju vidiš daću tebi i tvom potomstvu dovek. **16** I učiniću da tvog potomstva bude kao praha na zemlji, i ako bi neko mogao izbrojati prah na zemlji, onda bi se i tvoje potomstvo moglo izbrojati. **17** Ustani, prođi kroz ovu zemlju uzduž i popreko, jer ću je tebi dati.“ **18** Tako je Avram i dalje živio pod šatorima. Kasnije je došao do velikog drveća u Mamriji, koje je kod Hevrona, i tamo se naselio. Tu je podigao oltar Gospodu.

14 U vreme kad je Amarfal bio car Senara, Arioh car Elasara, Hologomor car Elama i Targal car Gojima, dogodilo se **2** da su oni zaratili s Berom, carem Sodoma, i s Biršom, carem Gomora, Senarom, carem Adme, i Simovorum, carem Sevojima, i carem Vele to jest Sigora). **3** Svi su se oni udružili i došli u dolinu Sidim, gde je Slano more.

4 Oni su dvanaest godina služili Hodologomoru, ali su se trinaeste godine pobunili. **5** Četrnaeste godine Hodologomor i carevi koji su bili s njim došli su i porazili Refaime u Astarot-Karnaimu, Zuzeje u Hamu, i Emeje u Save-Kirijataimu, **6** i Horeje u njihovoj gori Sir, sve do El-Farana, pored pustinje. **7** Zatim su se okrenuli i došli u En-Mispat, to jest Kadis, i pokorili svu zemlju Amaličana i Amoreje koji su živeli u Asason-Tamaru.

8 Tada je u pohod krenuo car Sodoma, car Gomore, car Adme, car Sevojima i car Bele (to jest Sigora), i u dolini Sidim svrstali su se u bojne redove **9** protiv Hodologomora, cara Elama, Targala, cara Gojima, Amarfala, cara Senara, i Arioha, cara Elasara - četiri cara protiv pet careva. **10** Dolina Sidim bila je puna jama sa zemljanim smolom, i kad su carevi Sodoma i Gomora počeli da beže upadali su u jame, a ostali su pobjegli u brda. **11** Tada su pobjednici uzeli sve blago iz Sodoma i Gomora i svu njihovu hranu, pa su otišli. **12** Uzeli su i Lota, sina Avramovog brata, i njegovo blago i otišli svojim putem. Lot je tada živio u Sodomu.

13 Jedan čovek koji je uspeo da pobjegne, došao je kod Avrama Jevrejina da mu to javi. On je tada prebivao kod velikog drveća koje je pripadalo Mamriji Amoreju, bratu Eskola i Anira. Oni su bili Avramovi saveznici. **14** Kada je Avram čuo da mu je bratanac zarobljen, sakupio je svoje ljude uvežbane za borbu, trista i osamnaest robova rođenih u njegovom domu, i pošao je u poteru do Dana. **15** On i njegovi robovi su se tokom noći podelili i napali ih. Tako ih je on porazio i poterao do Hovala, koji je severno od Damaska. **16** Povratio je sve oteto blago, i vratio je svog bratanca Lota, zajedno s njegovim blagom, ženama i ostalim ljudima.

17 A kad se vraćao, pošto je porazio Hodologomora i careve koji su bili s njim,

u susret mu je izašao car Sodoma u dolini Save, to jest u Carevoj dolini. **18** Melhisedek,* car Salima, izneo je hleb i vino. On je bio sveštenik Svevišnjeg Boga. **19** Zatim ga je blagoslovio rečima: „Neka Svevišnji Bog, Stvoritelj neba i zemlje, blagoslovi Avrama; **20** i neka je blagoslovljen Svevišnji Bog, koji ti je u ruke predao tlačitelje tvoje!“ Tada mu je Avram dao desetak od svega.

21 Nakon toga car Sodoma rekao je Avramu: „Meni daj ljude, a blago zadrži za sebe.“ **22** Tada je Avram odgovorio caru Sodoma: „Podignute ruke zaklinjem se Gospodu, Svevišnjem Bogu, Stvoritelju neba i zemlje, **23** da neću uzeti ništa od onoga što je tvoje, ni konca, ni remena na sandalama, da ne kažeš: 'Ja sam obogatio Avrama.' **24** Neću ništa! Samo ono što su mladići već pojeli, i deo za ljude koji su išli sa mnom, za Anira, Eskola i Mamriju - oni neka uzmu svoj deo.“

15 Posle toga, Gospodnja reč je došla Avramu u jednoj viziji: „Ne boj se, Avrame. Ja sam tvoj štit. Tvoja će nagrada biti vrlo velika.“ **2** Na to Avram reče: „Gospode* Bože, šta ćeš mi dati kad nemam dece i kad će moj dom pripasti Elijezeru, čoveku iz Damaska?“ **3** Avram još reče: „Gle! Nisi mi dao potomstvo, pa će moj naslednik biti sluga rođen u mom domu.“ **4** Ali tada mu se Gospod opet obratio rečima: „Taj čovek neće biti tvoj naslednik, nego će ti naslednik biti tvoj potomak.“

* **14,18** „Melhisedek“ znači „car pravde“.

* **15,2** Izraz „Adonaj“ („Gospodar“ u množini) za Boga koristi se 434 puta u Starom Savezu. U proročkim i drugim knjigama često se nalazi u paru sa „Jehova“ (ime pomenuto 6.519 puta), što bi se moglo bukvalno prevesti kao „Gospodar Onaj koji jeste“. U ovoj Bibliji te konstrukcije prevedene su jednostavno „Gospod“ ili „Gospod Bog“.

Vidi takođe referencu za 1. Mojsijeva 1:1.

5 Tada ga je izveo napolje i rekao: „Pogledaj nebesa i prebroj zvezde, ako ih možeš prebrojati.” Zatim reče: „Toliko će biti tvog potomstva.” **6** I poverova Avram Gospodu, i on mu to zaračuna u pravednost. **7** Tada mu reče: „Ja sam Gospod koji te je izveo iz Ura Haldejskog da ti da ovu zemlju da je zauzmeš.” **8** A Avram na to reče: „Gospode Bože, po čemu ću znati da ću je zauzeti?” **9** A on mu odgovori: „Donesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, grlicu i mladog goluba.” **10** Avram je sve to uzeo, isekao napola i sve polovine stavio jednu naspram druge, ali ptice nije isekao. **11** Ptice grabljivice sletale su na zaklane životinje, a Avram ih je rasterivao.

12 Kad je sunce zalazilo, Avram je zaspao dubokim snom, i gle, na njega se spustila strašna i velika tama. **13** Tada Bog reče Avramu: „Znaj da će tvoji potomci sigurno biti stranci u tuđoj zemlji, i moraće da služe drugima, a oni će ih tlačiti četiristo godina. **14** A ja ću suditi narodu kome će oni služiti, a zatim će izaći s velikim blagom. **15** A ti ćeš u miru otići k svojim praočevima, i bićeš sahranjen u dubokoj starosti. **16** A oni će se u četvrtom naraštaju vratiti ovamo, jer prestupi Amoreja još nisu prevršili meru.”

17 Kad je sunce zašlo i pala gusta tama, pojavila se peć koja se dimila i plamen ognja koji je prošao između isečenih delova. **18** Tog dana Gospod je sklopio savez s Avramom, rekavši: „Tvom potomstvu daću ovu zemlju, od reke egipatske pa do velike reke, reke Eufrat: **19** Keneje, Kenezeje, Kedmoneje, **20** Heteje, Ferezeje, Refaime, **21** Amoreje, Hanance, Gergeseje i Jevuseje.”

16 Avramova žena Sara još mu nije rodila decu. Ona je imala sluškinju Egipćanku koja se zvala Agar. **2** Zato je Sara rekla Avramu: „Molim

te, poslušaj me. Gospod me je učinio nerotkinjom. Molim te, lezi s mojom sluškinjom. Možda ću preko nje dobiti decu.” I Avram je poslušao Sarin glas. **3** Deset godina nakon što se Avram naselio u hananskoj zemlji, Avramova žena Sara uzela je Agar, svoju sluškinju Egipćanku, i dala je svom mužu Avramu za ženu. **4** Tako je on legao sa Agarom i ona je zatrudnela. Kad je saznala da je trudna, počela je s prezirom gledati na svoju gospodaricu.

5 Tada Sara reče Avramu: „Neka uvreda koja se meni nanosi padne na tebe. Dala sam svoju sluškinju tebi na grudi, i kad je saznala da je trudna počela je da me gleda s prezirom. Neka Gospod sudi između mene i tebe.” **6** A Avram odgovori Sari: „Evo, tvoja je sluškinja u tvojim rukama. Čini s njom šta hoćeš.” Tada je Sara počela da ponižava Agar tako da je ona pobešla od nje.

7 Gospodnji anđeo ju je kasnije našao kod jednog izvora vode u pustinji, kod izvora na putu za Sur. **8** Tada ju je upitao: „Agara, Sarina sluškinjo, odakle si došla i kuda ideš?” Ona odgovori: „Bežim od svoje gospodarice Sare.” **9** Gospodnji anđeo joj reče: „Vrati se svojoj gospodarici i ponizi se pred njom.” **10** Zatim joj Gospodnji anđeo još reče: „Umnožiću tvoje potomstvo toliko mnogo da neće moći da se izbroji.” **11** Gospodnji anđeo još joj reče: „Evo, trudna si i rodićeš sina i daćeš mu ime Ismailo,* jer je Gospod čuo za tvoju nevolju. **12** A on će biti divlji čovek. Njegova će se ruka dizati protiv svakoga i svačija će se ruka dizati protiv njega. Njegovi šatori biće pred licem sve njegove braće.”

13 Tada je ona prizivala ime Gospoda, koji je s njom govorio, i rekla je: „Ti si Bog koji vidi”, jer, kao što je rekla: „Da li sam ovde zaista videla onoga koji mene vidi?”

* **16,11** „Ismailo” [Išmael] znači „Bog čuje”.

14 Zato je onaj izvor nazvan Vir-Lai-Roi.* On je između Kadisa i Bereda. **15** Tako je Agara rodila Avramu sina i Avram je svom sinu koga mu je rodila Agara dao ime Ismailo. **16** Avram je imao osamdeset i šest godina kad mu je Agara rodila Ismaila.

17 Kad je Avram imao devedeset i devet godina, Gospod mu se pojavio i rekao mu: „Ja sam Bog Svemoćni. Živi po mojoj volji i budi neporočan. **2** Ja ću sklopiti savez s tobom i veoma ću te umnožiti.“ **3** Tada Avram pade ničice, a Bog mu još reče: **4** „Evo, sklopio sam savez s tobom; ti ćeš postati otac mnogih naroda. **5** Više se nećeš zvati Avram, nego Avrâm,* jer ću te učiniti ocem mnogih naroda. **6** Učiniću te veoma plodnim i od tebe će nastati narodi, i carevi će izaći od tebe. **7** Držaću se saveza između mene i tebe i tvog potomstva posle tebe u budućim naraštajima kao saveza koji će trajati doveka, da budem Bog tebi i tvom potomstvu posle tebe. **8** Tebi i tvom potomstvu posle tebe daću zemlju u kojoj si stranac, celu hanansku zemlju, u trajan posed, i ja ću vam biti Bog.“

9 Bog još reče Avramu: „A ti se drži mog saveza, ti i tvoje potomstvo posle tebe iz naraštaja u naraštaj.“ **10** Ovo je savez između mene i vas, i tvog potomstva posle tebe, savez kog ćete se držati: Svako muško među vama neka bude obrezano. **11** Obrezivaćete se i to će služiti kao znak saveza između mene i vas. **12** Svako muško među vama, iz naraštaja u naraštaj, kad mu bude osam dana, neka se obreže, svako ko se rodi u kući i svako ko bude kupljen za novac od bilo kog tuđinca koji nije od tvog potomstva. **13** Svako ko

* **16,14** „Vir-Lai-Roi“ znači „izvor Živoga koji me vidi“.

* **17,5** „Avram“ znači „otac uzvišenosti“. „Avrâm“ znači „otac mnoštva“.

se rodi u tvom domu i svako ko bude kupljen tvojim novcem neka se obreže. Tako će moj savez na vašem telu biti savez koji će trajati doveka. **14** A muško koje se ne obreže - ta duša neka se istrebi iz svog naroda. Taj je prekršio moj savez.“

15 Bog još reče Avramu: „Svoju ženu Saru više ne zovi Sara, jer joj je sada ime Sarâ.* **16** Ja ću je blagosloviti i preko nje ću ti dati sina. Blagosloviću je i od nje će nastati narodi; carevi naroda izaći će od nje.“ **17** Tada je Avram pao ničice, nasmejao se i rekao u svom srcu: „Hoće li se čoveku od sto godina roditi dete, i hoće li Sara, žena od devedeset godina, roditi?“

18 Zatim Avram reče Bogu: „Neka je Ismailo živ pred tobom!“ **19** A Bog mu na to reče: „Tvoja žena Sara zaista će ti roditi sina, i daćeš mu ime Isak.* S njim ću sklopiti savez, savez koji će trajati doveka, za njegovo potomstvo posle njega. **20** A i za Ismaila sam te uslišio. Evo, blagosloviću ga i učiniću ga plodnim i veoma ću ga umnožiti. Njemu će se roditi dvanaest poglavara, i učiniću da od njega nastane veliki narod. **21** Ali svoj savez sklopiću sa Isakom, koga će ti dogodine u ovo vreme Sara roditi.“

22 Tako je Bog završio razgovor s Avramom i otišao od njega. **23** Avram je tada uzeo svog sina Ismaila, sve muško rođeno u njegovom domu i sve koji su kupljeni njegovim novcem, sve muškarce iz Avramovog doma, i tog istog dana ih je obrezao, kao što mu je Bog rekao. **24** Avram je imao devedeset i devet godina kad je bio obrezan. **25** A njegov sin Ismailo imao je trinaest godina kad je bio obrezan. **26** Tako su tog istog dana bili obrezani Avram i njegov sin Ismailo. **27** I sve muško iz njegovog doma, svi koji su se rodili u njegovoj kući i svi koji su kupljeni

* **17,15** „Sara“ moguće znači „svadljiva“. „Sarâ“ znači „kneginja“.

* **17,19** „Isak“ [heb. Jichak] znači „smeško“.

za novac od tuđinaca, bili su obrezani s njim.

18 Posle se Gospod pojavio Avramu kod velikog drveća u Mamriji, dok je on za vreme dnevne žege sedeo na ulazu u šator. **2** Kad je podigao oči, video je tri čoveka kako stoje nedaleko od njega. Čim ih ugleda, s ulaza u šator potrča im u susret i pokloni se do zemlje. **3** Zatim reče: „Molim te, Gospode, ako sam našao milost u tvojim očima, nemoj proći pored svog sluga. **4** Dozvolite da se donese malo vode da vam se operu noge. Onda se odmorite pod ovim drvetom. **5** Doneću vam malo hleba da se okrepite, pa onda pođite dalje, jer ste zato i svratili kod vašeg sluga.“ Oni su na to rekli: „Dobro. Uradi onako kako si kazao.“

6 Avram je požurio u šator kod Sare i rekao joj: „Brzo, uzmi tri sea mere* finog brašna, zamesi testo i ispeci pogače.“ **7** Zatim je otrčao do stada, uzeo mladog i dobrog junca i dao ga sluzi, koji ga je brzo pripremio. **8** Onda je uzeo maslac, mleko i junca kog je pripremio i to je stavio pred njih. Dok su jeli, on je stajao pored njih pod drvetom.

9 Tada su ga upitali: „Gde je tvoja žena Sara?“ A on odgovori: „U šatoru je.“ **10** Onda jedan od njih reče: „Dogodine u ovo doba opet ću doći kod tebe, i tvoja žena Sara imaće sina.“ A Sara je to slušala na ulazu u šator, iza njegovih leđa. **11** Avram i Sara bili su stari, u poznim godinama. Sara više nije imala mesečni ciklus. **12** Zato se Sara nasmejala u sebi i rekla: „Zar ću sada kad sam ostarila i kad je moj gospodar star osetiti tu radost?“ **13** Tada Gospod reče Avramu: „Zašto se Sara nasmejala i rekla: 'Zar ću zaista roditi sada kad sam ostarila?' **14** Zar je Gospodu išta nemoguće? Doći ću opet kod tebe kad

bude vreme, dogodine u ovo doba, i Sara će imati sina.“ **15** Tada je Sara porekla da se smejala: „Nisam se smejala!“ Jer se uplašila. A on joj je rekao: „Jesi, smejala si se.“

16 Kasnije su ti ljudi ustali i pogledali dole prema Sodomu, a Avram je pošao s njima da ih isprati. **17** Tada Gospod reče: „Zar da od Avrama krijem šta ću učiniti? **18** Od Avrama će postati velik i moćan narod, i preko njega će se blagosloviti svi narodi na zemlji. **19** Jer poznadoh da će zapovediti svojim sinovima i svom domu posle sebe da se drže Gospodnjeg puta čineći pravdu i sud, tako da će Gospod ispuniti na Avramu ono što je rekao za njega.“ **20** Gospod zatim reče: „Velike su pritužbe na Sodom i na Gomor, i njihov je greh veoma težak. **21** Odlučio sam da siđem i da vidim da li zaista rade to zbog čega vika dopire do mene, i da znam ako nije tako.“

22 Tada su se oni ljudi okrenuli odande i krenuli u Sodom, a Gospod je još uvek stajao pred Avramom. **23** Tada mu Avram priđe i reče: „Hoćeš li zaista pogubiti pravednika zajedno sa zlim? **24** Možda u gradu ima pedeset pravednika. Zar ćeš ih zaista pogubiti, ne oprostivši tom mestu zbog tih pedeset pravednika koji su u njemu? **25** Ti nikada ne bi tako postupio i pogubio pravednika zajedno sa zlim, tako da se pravednom desi isto što i zlom! Ti to nikada ne bi učinio!“ Zar Sudija cele zemlje neće činiti ono što je pravo?“ **26** Tada Gospod reče: „Ako u Sodomu nađem pedeset pravednika, zbog njih ću oprostiti celom gradu.“ **27** Ali Avram na to reče: „Molim te, saslušaj me. Iako sam prah i pepeo usuđujem se da govorim Gospodu. **28** Možda pravednika bude pet manje od pedeset. Hoćeš li zbog tih pet uništiti čitav grad?“ A Bog odgovori: „Neću ga uništiti ako ih tamo nađem četrdeset i pet.“ **29** Avram opet reče: „Možda ih se tamo nađe

* **18,6** Sea mera iznosi 7,33 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

četrdeset." A on reče: „Neću to učiniti zbog tih četrdeset." **30** Ali Avram nastavi: „Molim te, Gospode, nemoj se razgneviti, nego mi dopusti da još nešto kažem: Možda se tamo nađe trideset pravednika." A Bog na to reče: „Neću to učiniti ako ih tamo nađem trideset." **31** Avram opet reče: „Molim te, saslušaj me. Usuđujem se da govorim Gospodu još jednom. Možda se tamo nađe dvadeset pravednika." A Bog odgovori: „Neću ga uništiti zbog tih dvadeset." **32** Na kraju Avram reče: „Molim te, Gospode, nemoj se razgneviti, nego mi dopusti da progovorim samo još jednom: Možda se tamo nađe deset pravednika." A Bog odgovori: „Neću ga uništiti zbog tih deset." **33** Kada je završio razgovor s Avramom, Gospod je otišao svojim putem, a Avram se vratio u svoje mesto.

19 Uveče su dva anđela stigla u Sodom, a Lot je sedeo na vratima Sodoma. Kad ih je Lot ugledao, ustao je, izašao im u susret i poklonio se licem do zemlje. **2** Onda je rekao: „Molim vas, gospodari moji, svratite u kuću svog sluga da vam se operu noge i da prenoćite, pa onda poranite i pođite svojim putem." A oni su rekli: „Ne, prenoćićemo na trgu." **3** Ali on je mnogo navaljivao na njih, tako da su svratili kod njega i ušli u njegovu kuću. Onda im je priredio gozbu i ispekao beskvasne hlebove pa su jeli.

4 Pre nego što su oni otišli na počinak, gomila ljudi iz Sodoma, ceo narod, od dečaka do starca, opkolili su kuću. **5** I zvali su Lota i govorili mu: „Gde su ljudi koji su večeras došli kod tebe? Izvedi ih da legnemo s njima." **6** Na kraju je Lot izašao pred njih na ulaz, ali je za sobom zatvorio vrata. **7** Onda im je rekao: „Molim vas, braćo moja, ne činite zlo. **8** Molim vas, saslušajte me. Imam dve kćeri koje još nisu legle s muškarcem. Evo, njih ću vam izvesti pa činite s njima šta hoćete. Samo

ovim ljudima ne činite ništa, jer su oni došli pod senu mog krova." **9** A oni su rekli: „Skloni se odatle!" Zatim su rekli: „Ovaj pridošlica je ovde stranac, a izigrava sudiju. Sada ćemo tebi učiniti gore nego njima." I snažno su navalili na Lota, i skoro razvalili vrata. **10** Tada su oni ljudi ispružili ruke i uvukli Lota u kuću i zatvorili vrata. **11** A ljude koji su bili pred kućnim vratima udarili su slepilom, od najmanjeg do najvećeg, tako da su se uzalud mučili da nađu ulaz.

12 Tada su oni ljudi rekli Lotu: „Imaš li ovde još nekoga? Izvedi iz ovog mesta svoje zetove, sinove, kćeri i sve svoje koji su u gradu!" **13** Jer ćemo uništiti ovo mesto, zato što se pred Gospodom protiv njih podigla velika vika, tako da nas je Gospod poslao da uništimo ovaj grad." **14** Zato je Lot otišao kod svojih zetova koji su nameravali da se ožene njegovim kćerima i rekao im: „Ustanite! Idite iz ovog mesta, jer će Gospod uništiti ovaj grad!" Ali je njegovim zetovima izgledalo kao da se on šali.

15 Kad je svanula zora, anđeli su tada požurivali Lota: „Ustani! Uzmi svoju ženu i svoje dve kćeri koje su ovde, da ne pogineš zbog krivice ovog grada!" **16** Pošto je on odugovlačio, oni ljudi su uzeli za ruku njega, njegovu ženu i njegove dve kćeri, jer se Gospod smilovao na njega, pa su ga izveli i ostavili izvan grada. **17** Čim su ih izveli izvan grada, jedan od onih ljudi reče: „Beži da spaseš svoju dušu! Ne osvrći se i ne zaustavljaj se u celoj Jordanskoj dolini! Beži u ona brda da ne pogineš!"

18 Tada im Lot reče: „Gospode, molim te, nemoj tako! **19** Tvoj sluga je našao naklonost u tvojim očima i ti pokazuješ veliku milost kako bi mi sačuvao dušu. Ali ja ipak ne mogu da pobegnem u ona brda, a da me ne stigne zlo i da ne poginem. **20** Zato te sada molim, daj da pobegnem u onaj tamo grad, dosta je blizu. Tebi to ne

znači mnogo. Mogu li tamo da pobegnem? Tebi to zaista ne znači mnogo. Tako će mi duša ostati živa." **21** Tada mu on reče: „Evo, i u ovome ću imati obzira prema tebi, i zato neću zatrti grad o kome govoriš. **22** Požuri! Beži u taj grad, jer ne mogu ništa da učinim dok ne stigneš tamo!" Zato je taj grad nazvan Sigor.*

23 Sunce se podiglo nad zemljom kad je Lot stigao u Sigor. **24** Tada je Gospod na Sodom i Gomor pustio kišu od sumpora i vatre od Gospoda, s nebesa. **25** I tako je zatro te gradove, celu Jordansku dolinu, sve stanovnike tih gradova i sve biljke na toj zemlji. **26** A Lotova žena, koja je za njim išla, obazrela se i postala stub soli.

27 Rano ujutru Avram je krenuo na mesto gde je stajao pred Gospodom. **28** Pogledao je dole prema Sodomu i Gomoru i prema celoj zemlji u Jordanskoj dolini, i video je kako se gusti dim diže sa zemlje kao gusti dim iz peći u kojoj se peku cigle. **29** Kad je Bog uništavao gradove u Jordanskoj dolini, setio se Avrama tako što je spasao Lota od propasti kad je zatirao gradove u kojima je Lot živeo.

30 Kasnije je Lot otišao iz Sigora i sa svoje dve kćeri nastanio se u onim brdima, jer se plašio da živi u Sigoru. Tako su on i njegove dve kćeri živeli u jednoj pećini. **31** Starija je rekla mlađoj: „Naš otac je star, a u ovoj zemlji nema muškarca koji bi legao s nama, kao što je to običaj po svoj zemlji. **32** Dajmo našem ocu da pije vino, pa lezimo s njim da sačuvamo potomstvo svog oca.”

33 Tako su te večeri dale svom ocu da pije vino. Onda je starija ušla i legla sa svojim ocem, a on nije znao ni kad je legla ni kad je ustala. **34** Sutradan je starija rekla mlađoj: „Sinoć sam ja legla s našim ocem. I večeras mu dajmo da pije vino, pa

ti onda uđi i lezi s njim, da sačuvamo potomstvo svog oca." **35** Tako su i te večeri dale svom ocu da pije vino. Onda je mlađa otišla i legla s njim, a on nije znao ni kad je legla ni kad je ustala. **36** Obe Lotove kćeri zatrudnele su sa svojim ocem. **37** Starija je rodila sina i dala mu ime Moav.* On je otac onima koji se danas nazivaju Moavcima. **38** A i mlađa je rodila sina i dala mu ime Ben-Amije.* On je otac onima koji se danas nazivaju Amonovim sinovima.

20 Avram je odande premestio logor u zemlju Negev i naselio se između Kadisa i Sura i privremeno se nastanio u Geraru. **2** Avram je za svoju ženu Saru opet rekao: „Ona mi je sestra.” Tada je Abimeleh, car Gerara, poslao po Saru i uzeo je. **3** Tokom noći Bog je došao Abimelehu u snu i rekao mu: „Poginućeš zbog žene koju si uzeo, jer ona pripada drugom čoveku.” **4** Ali Abimeleh joj se nije bio približio, pa je zato rekao: „Gospode, zar ćeš pogubiti narod koji je zaista pravedan? **5** Zar mi on nije rekao: 'Sestra mi je'? I zar ona nije rekla: 'Brat mi je'? Učinio sam to u čestitosti svog srca i nevinih ruku.” **6** Tada mu je Bog rekao u snu: „I ja znam da si to učinio u čestitosti svog srca, i zato sam te i zadržavao da mi ne zgrešiš. Zato ti nisam dopustio da je dotakneš. **7** A sada vrati ženu tom čoveku, jer je on prorok, i on će se usrdno moliti za tebe. Tako ćeš ostati živ. Ali ako je ne vratiš, znaj da ćete sigurno umreti, ti i svi tvoji.”

8 Abimeleh je ustao rano ujutru, pozvao sve svoje slugе i rekao im sve to da i oni sami čuju. I ljudi su se veoma uplašili. **9** Tada je Abimeleh pozvao Avrama i rekao mu: „Šta si nam to učinio, i šta sam ti ja zgrešio, pa si na mene i na moje carstvo

* **19,22** „Sigor” znači „malenkost, beznačajnost” (aluzija na izraz: „Tebi to ne znači mnogo” iz 20. stiha).

* **19,37** „Moav” znači „od oca”.

* **19,38** „Ben-Amije” znači „sin mog naroda”, to jest „sin mog roda”.

navukao veliki greh? Učinio si mi ono što se nije smelo učiniti." **10** Zatim ga je još upitao: „Šta si imao na umu kad si to uradio?" **11** Avram je odgovorio: „Pomislio sam u sebi: 'U ovom mestu sigurno nema straha od Boga, pa će me ubiti zbog moje žene.' **12** Osim toga, ona je zaista moja sestra, kći mog oca, ali ne i kći moje majke, i ona mi je postala žena. **13** Kada me je Bog izveo iz doma mog oca, rekao sam joj: Ovo je milost koju ćeš mi učiniti: gde god da dođemo reći ćeš za mene: 'Brat mi je.'"

14 Posle toga Abimeleh je uzeo ovaca i goveda, slugu i sluškinja i dao ih Avramu, i vratio mu njegovu ženu Saru. **15** Abimeleh je zatim rekao: „Evo, moja zemlja ti je na raspolaganju. Nastani se gde hoćeš." **16** A Sari je rekao: „Evo, dajem tvom bratu hiljadu srebrnika. To neka u očima svih koji su s tobom, i pred svima drugima, bude znak da nisi bila osramočena." **17** Avram se usrdno pomolio Bogu, i Bog je izlečio Abimeleha, njegovu ženu i njegove robinje, i one su mogle da rađaju decu. **18** Jer je zbog Sare, Avramove žene, Gospod učinio neplodnim sve žene u Abimelehovom domu.

21 Gospod je obratio pažnju na Saru kao što je i rekao, i Gospod je učinio Sari kao što je kazao. **2** Sara je zatrudnela i Avramu rodila sina u njegovoj starosti, u vreme za koje mu je Bog rekao. **3** Tako je Avram svom sinu koji mu se rodio, koga mu je rodila Sara, dao ime Isak. **4** Kada je njegov sin Isak imao osam dana Avram ga je obrezao, kao što mu je Bog zapovedio. **5** Avram je imao sto godina kad mu se rodio sin Isak. **6** Tada je Sara rekla: „Bog mi je dao da se smejem, i svako ko čuje za ovo smejaće se sa mnom." **7** Zatim je dodala: „Ko bi rekao da će Sara Avramu dojiti decu? A ipak sam Avramu rodila sina u njegovoj

starosti."

8 A dete je raslo i prestalo da sisa. Avram je priredio veliku gozbu onog dana kad je Isak prestao da sisa. **9** A Sara je primetila kako se sin Egipćanke Agare, koga je ona rodila Avramu, ruga Isaku, **10** zato je rekla Avramu: „Oteraj ovu robinju i njenog sina, jer sin ove robinje neće biti naslednik s mojim sinom Isakom!" **11** Ali Avramu se to nije nimalo dopalo jer se radilo o njegovom sinu. **12** Tada je Bog rekao Avramu: „Nemoj da se ljutiš zbog onoga što ti Sara govori o dečaku i o tvojoj robinji. Poslušaj njen glas, jer će preko Isaka doći ono što će se nazvati tvojim potomstvom. **13** A i od sina robinje načiniću narod, jer je tvoj potomak."

14 Avram je ustao rano ujutru, uzeo hleb i meh vode i dao Agari stavivši joj na rame. Dao joj je i dete, pa ju je otpustio. Ona je otišla i lutala po pustinji Beršebi. **15** Kad je na kraju nestalo vode u mehu, spustila je dete pod jedan grm. **16** Zatim se udaljila koliko se može strelom dobaciti i sela, pa je rekla: „Da ne gledam kako dete umire." Dok je tako podalje sedela, iz sveg glasa je zaplakala.

17 Tada je Bog čuo dečakov glas, i Božji anđeo s neba zovnu Agararu i reče joj: „Šta ti je, Agara? Ne boj se, jer je Bog čuo dečakov glas s mesta gde se nalazi. **18** Ustani, podigni dečaka i čvrsto ga drži, jer ću od njega načiniti velik narod." **19** Tada joj je Bog otvorio oči i ona je ugledala bunar s vodom, pa je otišla, napunila meh i dala dečaku da pije. **20** A Bog je bio s dečakom, i on je rastao, živeo u pustinji i postao strelac. **21** On se nastanio u pustinji Faran, a majka mu je dovela ženu iz egipatske zemlje.

22 U to vreme Abimeleh, zajedno sa zapovednikom svoje vojske Fikolom, reče Avramu: „Bog je s tobom u svemu što radiš. **23** Zato mi se sada ovde zakuni Bogom da nećeš prevariti ni mene ni moje

potomstvo ni moja buduća pokolenja, nego da ćeš meni i zemlji u kojoj si stranac činiti dobro kao što sam ja činio tebi.”

24 Avram mu odgovori: „Zaklinjem se.”

25 Kad je Avram oštro prekorio Abimeleha zbog bunara koji su Abimelehove slugu na silu prisvojile, **26** Abimeleh mu reče: „Ne znam ko je to uradio, a ni ti mi o tome ništa nisi rekao, i tek sam danas za to čuo.” **27** Tada je Avram uzeo ovaca i goveda i dao ih Abimelehu, i njih dvojica su sklopili savez. **28** Kad je Avram odvojio sedam ženskih jaganjaca iz stada, **29** Abimeleh mu reče: „Šta znače ovih sedam jaganjaca koje si odvojio?” **30** A on odgovori: „Primi ovih sedam jaganjaca iz moje ruke da mi to služi kao svedočanstvo da sam ja iskopao ovaj bunar.” **31** Zato je on to mesto nazvao Beršeba, jer su se tamo obojica zaklela. **32** Tako su oni sklopili savez u Beršebi. Zatim su Abimeleh i Fikol, zapovednik njegove vojske, ustali i vratili se u filistejsku zemlju. **33** Zatim je Avram zasadio stablo tamariska u Beršebi i tamo je prizvao ime Gospoda, večnog Boga. **34** Avram je duže vreme proveo u filistejskoj zemlji kao stranac.

22 Posle tih događaja Bog je iskušao Avrama. Rekao mu je: „Avrame!” A on je odgovorio: „Evo me!” **2** Tada mu je Bog rekao: „Uzmi svog sina jedinca Isaka, koga toliko voliš, idi u zemlju Moriju i tamo ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednom brdu koje ću ti pokazati.”

3 Tako je Avram ustao rano ujutru, osamario magarca i poveo sa sobom dvojicu svojih slugu i svog sina Isaka. Nasekao je drva za žrtvu paljenicu, ustao i krenuo ka mestu koje mu je Bog pokazao. **4** Trećeg dana Avram je podigao oči i izdaleka ugledao to mesto. **5** Tada je rekao svojim slugama: „Vi ostanite ovde s magarcem, a ja i dete idemo tamo da se poklonimo

Bogu, pa ćemo se vratiti k vama.”

6 Zatim je Avram uzeo drva za žrtvu paljenicu i stavio ih na leđa svom sinu Isaku, a on je poneo žar i nož, pa su obojica pošla dalje. **7** Tada Isak reče svom ocu Avramu: „Oče!” A on odgovori: „Evo me, sine!” A on ga upita: „Evo žara i drva, ali gde je jagnje za žrtvu paljenicu?” **8** Avram odgovori: „Bog će se pobrinuti za jagnje za žrtvu paljenicu, sine.” I obojica su produžila dalje.

9 Na kraju su stigli do mesta koje mu je Bog pokazao. Avram je tamo podigao oltar, naslagao drva, svezao svom sinu Isaku ruke i noge i položio ga preko drva na oltaru. **10** Tada je Avram pružio ruku i uzeo nož da ubije svog sina. **11** Ali ga Gospodnji anđeo pozva s nebesa i reče: „Avrame! Avrame!” A on odgovori: „Evo me!” **12** Zatim mu reče: „Ne diži ruku na dete i ne čini mu ništa, jer sada znam da se bojiš Boga kad nisi odbio da mi daš svog sina jedinca.” **13** Tada je Avram podigao oči i pogledao, kad gle, malo dalje od njega jedan ovan se rogovima zapleo u grmu. Avram je otišao, uzeo ovna i prineo ga kao žrtvu paljenicu umesto svog sina. **14** To mesto Avram je nazvao: „Gospod će se postarati.”* Zato se danas obično kaže: „Na svom brdu Gospod će se postarati za ono što je potrebno.”

15 Gospodnji anđeo je još jednom s nebesa pozvao Avrama **16** i rekao: „Zaklinjem se samim sobom’, govori Gospod, ‘zato što si ovo učinio i nisi odbio da mi daš svog sina jedinca, **17** zaista ću te blagosloviti i zaista ću umnožiti tvoje potomstvo da ga bude kao zvezda na nebesima i kao peska na obali mora. Tvoje će potomstvo pokoriti svoje neprijatelje, **18** i preko tvog potomstva blagosloviće se svi narodi na zemlji zato što si poslušao moj glas’.”

* **22,14** U originalu: „Jehova-Jire.”

19 Zatim se Avram vratio svojim slugama, pa su ustali i zajedno pošli u Beršebu. Avram je i dalje živio u Beršebi.

20 Posle tih događaja do Avrama je došao glas: „Evo, i Melha je rodila sinove tvom bratu Nahoru: **21** prvenca Uza i njegovog brata Buza, i Kamuela, Aramovog oca, **22** i Hazada, Azava, Faldesa, Jeldafa i Batuela.“ **23** Batuelu se rodila Rebeka. Ovu osmoricu Melha je rodila Avramovom bratu Nahoru. **24** On je imao i inoću* koja se zvala Revma. Ona je rodila Tabeka, Gama, Tohosa i Mahu.

23 Sara je živela sto dvadeset i sedam godina. To su godine Sarinog života. **2** Sara je umrla u Kirijat-Arvi, to jest u Hevronu, u hananskoj zemlji, a Avram je ušao u šator da ožali Saru i da je oplače. **3** Onda je Avram ustao od svoje mrtve žene i rekao Hetovim sinovima: **4** „Ja sam stranac i došljak među vama. Prodajte mi ovde mesto za grob da odnesem i sahranim svoju ženu.“ **5** Hetovi sinovi su odgovorili Avramu: **6** „Čuj nas, gospodaru. Ti si među nama poglavar kog je Bog postavio. Sahrani svoju ženu u naš najbolji grob. Niko od nas neće ti uskratiti grob da u njemu sahraniš svoju ženu.“

7 Tada je Avram ustao, poklonio se stanovnicima te zemlje, Hetovim sinovima, **8** i rekao im: „Ako se slažete da odnesem i sahranim svoju ženu, poslušajte me i zauzmite se za mene kod Soarovog sina Efrona **9** da mi da svoju pećinu Makpelu, koja se nalazi na kraju njegovog polja. Za onoliko srebra koliko vredi neka mi je pred vašim očima proda za grob.“

10 Među Hetovim sinovima sedeo je i Efron. Zato je Efron Hetejin odgovorio

* **22,24** Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge (to jest pravih supruge) i koja ima niži status od prave supruge.

Avramu da ga čuju Hetovi sinovi i svi oni koji su ulazili na vrata njegovog grada: **11** „Ne, gospodaru! Poslušaj me. To polje ti ja poklanjam, a i pećinu koja je na njemu. Poklanjam ti to pred očima sinova mog naroda.“ Sahrani svoju ženu.“ **12** Tada se Avram poklonio pred stanovnicima te zemlje **13** i rekao Efronu tako da ga oni čuju: „Kad bi me samo poslušao! Ne, moraš me poslušati! Daću ti onoliko srebra koliko polje vredi. Uzmi to od mene, da tamo sahranim svoju ženu.“

14 Efron je odgovorio Avramu: **15** „Gospodaru moj, poslušaj me. Zemlja vredi četiristo sikala* srebra, ali šta je to između mene i tebe! Sahrani, dakle, svoju ženu.“ **16** Tako je Avram poslušao Efrona i pred Hetovim sinovima izmerio mu onoliko srebra koliko je on rekao, četiristo sikala srebra, prema tadašnjoj vrednosti među trgovcima. **17** Tako je bilo potvrđeno da je Efronovo polje u Makpeli, koja je ispred Mamrije, i pećina koja je na tom polju kao i sve drveće na njemu unutar njegovih međa **18** prešlo u Avramovo vlasništvo jer je on to kupio pred očima Hetovih sinova, među svima koji su ulazili na vrata onog grada. **19** Posle toga, Avram je sahranio svoju ženu Saru u pećini u polju Makpeli, ispred Mamrije, to jest Hevrona, u hananskoj zemlji. **20** Tako su Hetovi sinovi potvrdili da polje i pećina koja je na njemu pripadaju Avramu kao mesto za grob.

24 Avram je ostario i zašao u godine. Gospod je u svemu blagoslovio Avrama. **2** Zato je Avram rekao svom najstarijem sluzi koji je upravljao svim što je on imao u svom domu: „Stavi ruku pod moje bedro, **3** pa da te zakunem Gospodom, Bogom nebesa i Bogom zemlje, da za mog sina ne uzmeš ženu od kćeri Hananaca među kojima

* **23,15** Sikal je težio 11,4 grama.

živim **4** nego da odeš u moju zemlju i u moj rod, i da uzmeš ženu za mog sina Isaka."

5 Ali sluga mu reče: „Šta ako devojka ne bude htela da pođe sa mnom u ovu zemlju? Da li onda moram da odvedem tvog sina u zemlju iz koje si ti otišao?“ **6** Avram mu odgovori: „Pazi da ne odvedeš mog sina tamo. **7** Gospod, Bog nebesa, koji me je odveo iz doma mog oca i iz zemlje mog roda, i koji mi je govorio i zakleo mi se rekavši: 'Ovu zemlju daću tvom potomstvu', on će pred tobom poslati svog anđela, i ti ćeš sigurno dovesti odande ženu za mog sina. **8** Ako devojka ne bude htela da pođe s tobom, bićeš oslobođen svoje zakletve. Samo pazi da tamo ne odvedeš mog sina.“ **9** Tada je sluga stavio svoju ruku pod bedro svog gospodara Avrama i zakleo mu se da će tako učiniti.

10 Zatim je sluga od svog gospodara uzeo deset kamila i poneo razna dobra svog gospodara." Onda je ustao i pošao na put u Mesopotamiju u Nahorov grad. **11** Kad je predveče stigao, pustio je kamile da poležu izvan grada kod jednog bunara, u vreme kad su žene obično dolazile po vodu. **12** Onda je rekao: „Gospode, Bože mog gospodara Avrama, molim te, učini danas ovo delo preda mnom i budi milostiv prema mom gospodaru Avramu. **13** Evo ja stojim kraj bunara s vodom, a kćeri stanovnika ovog grada dolaze po vodu. **14** Neka devojka kojoj kažem: 'Molim te, spusti svoj krčag da se napijem', a ona odgovori: 'Pij, a i tvoje kamile ću napojiti', bude ona koju si izabrao za svog slugu Isaka. Po tome ću znati da si pokazao milost prema mom gospodaru."

15 Još nije do kraja izgovorio te reči, kad evo, s krčagom na ramenu dođe Rebeka, kći Betuela, sina Melhe žene Avramovog brata Nahora. **16** Ta devojka je bila veoma lepa, bila je devica, s njom

nijedan muškarac još nije legao. Ona je sišla do bunara, napunila svoj krčag i onda se vratila gore. **17** Sluga joj je odmah potrčao u susret i rekao: „Molim te, daj mi malo vode iz svog krčaga.“ **18** A ona je rekla: „Pij, gospodaru.“ I brzo je spustila krčag na ruku i dala mu da pije. **19** Kad mu je dala da se napije, rekla je: „Zahvatiću vode i za tvoje kamile da se napiju.“ **20** Onda je brzo izlila svoj krčag u korito i otrčala do bunara da zahvati vode, i nije stala dok nije nalila vode za sve njegove kamile. **21** Sve to vreme čovek ju je u čudu ćutke posmatrao, ne bi li saznao da li je Gospod učinio njegovo putovanje uspešnim ili nije.

22 A kad su se kamile napile, čovek je izvadio zlatnu grivnu, tešku pola sikla, i dve zlatne narukvice za njene ruke, teške deset sikala, **23** a zatim je rekao: „Kaži mi, molim te; čija si kći? Ima li u kući tvog oca mesta za nas da prenoćimo?“ **24** Ona mu odgovori: „Ja sam kći Betuela, sina Melhe, koga je ona rodila Nahoru.“ **25** Zatim mu reče: „Imamo i slame i dosta hrane za stoku, a i mesta da se prenoći.“ **26** Čovek se tada pokloni, pade ničice pred Gospodom **27** i reče: „Neka je blagoslovljen Gospod, Bog mog gospodara Avrama, koji mom gospodaru nije uskratio svoju milost i svoju vernost. Na mom putu Gospod me je doveo u kuću braće mog gospodara."

28 Devojka je otrčala u dom svoje majke i sve to ispričala. **29** Rebeka je imala brata koji se zvao Laban. Tada je Laban otrčao do čoveka koji je bio napolju kod bunara. **30** Kad je video grivnu i narukvice na rukama svoje sestre, i kad je čuo kako njegova sestra Rebeka kaže: „Tako mi je kazao onaj čovek“, otišao je do tog čoveka koji je još stajao kod kamila na bunaru. **31** Onda je rekao: „Dođi, ti koga je Gospod blagoslovio. Zašto stojiš tu napolju, kad sam spremio kuću i mesto za kamile?“ **32** Čovek je došao u kuću, a

Laban je rastovario kamile, dao im slame i hrane za stoku i doneo vodu da se operu noge tom čoveku i ljudima koji su bili s njim. **33** Onda su mu postavili da jede, ali on im reče: „Ne bih da jedem dok ne kažem šta imam.“ A Laban reče: „Kaži!“

34 Tada on reče: „Ja sam Avramov sluga. **35** Gospod je mnogo blagoslovio mog gospodara tako da je postao bogat i stekao ovaca i goveda, srebra i zlata, slugu i sluškinja, kamila i magaraca. **36** Osim toga, Sara, žena mog gospodara, rodila je pod starost sina mom gospodaru; i on će mu dati sve što ima. **37** Tako me je moj gospodar zakleo: 'Nemoj za mog sina uzeti ženu od kćeri Hananaca u čijoj zemlji živim, **38** nego idi u kuću mog oca i u moj rod i dovedi ženu za mog sina.' **39** A ja sam pitao svoga gospodara: 'Šta ako devojka ne pođe sa mnom?' **40** Tada mi je on rekao: 'Gospod, kome služim, poslaće svog anđela s tobom i sigurno će dati da tvoj put bude uspešan, a ti dovedi ženu za mog sina iz mog roda i iz doma mog oca. **41** Bićeš oslobođen zakletve koju si mi dao ako dođeš u moj rod, a oni ti je ne daju, tada ćeš biti oslobođen zakletve koju si mi dao.'

42 Kad sam danas došao na bunar, rekao sam: 'Gospode, Bože mog gospodara Avrama, ako ćeš dati da bude uspešan put na koji sam krenuo, **43** evo ja ću stajati kraj bunara s vodom, a devojka koja dođe da zahvati vodu i kojoj kažem: 'Molim te, daj mi da pijem malo vode iz tvog krčaga', **44** a ona mi kaže: 'Pij, a i tvojim kamilama ću naliti vode', ona neka bude žena koju je Gospod odredio za sina mog gospodara.'

45 Još u svom srcu nisam to do kraja izgovorio, kad evo dođe Rebeka s krčagom na ramenu. Sišla je do bunara i zahvatila vodu. Ja sam joj tada rekao: 'Molim te, daj mi da pijem.' **46** Ona je brzo spustila krčag i rekla: 'Pij, i kamile ću ti napojiti.' Tako sam se ja napio, a ona je napojila i

kamile. **47** Zatim sam je upitao: 'Čija si ti kći?', a ona je odgovorila: 'Ja sam kći Betuela, Nahorovog sina, koga mu je rodila Melha.' Tada sam joj stavio grivnu i narukvice na ruke. **48** Onda sam se poklonio i pao ničice pred Gospodom i blagoslovio sam Gospoda, Boga mog gospodara Avrama, koji me je vodio pravim putem da uzmem kćer brata mog gospodara za njegovog sina. **49** A sada recite da li želite da pokažete milost i vernost prema mom gospodaru; a ako ne želite, opet mi recite, da mogu krenuti desno ili levo."

50 Tada su Laban i Betuel rekli: „Ovo je od Gospoda. Ne možemo ti reći ni loše ni dobro. **51** Evo, Rebeka je pred tobom. Uzmi je i idi, i neka bude žena sinu tvog gospodara, kao što je Gospod rekao.“ **52** Kada je Avramov sluga čuo njihove reči, pao je ničice na zemlju pred Gospodom. **53** Zatim je sluga izvadio srebrne i zlatne predmete i haljine i dao ih Rebeki, a vredne darove dao je njenom bratu i njenoj majci. **54** Zatim su on i ljudi koji su bili s njim jeli i pili, i tamo su prenoćili, a ujutru su ustali. Tada on reče: „Pustite me mom gospodaru.“ **55** Na to njen brat i njena majka rekoše: „Neka devojka ostane s nama barem još deset dana. Posle neka ide.“ **56** Ali on im na to reče: „Nemojte da me zadržavate kad vidite da je Gospod dao da moj put bude uspešan. Pustite me da idem svom gospodaru.“ **57** A oni odgovoriše: „Pozovimo devojku da čujemo šta ona kaže.“ **58** Tada su pozvali Rebeku i pitali je: „Hoćeš li da pođeš s ovim čovekom?“ A ona je rekla: „Hoću.“

59 Tako su oni ispratili svoju sestru Rebeku, njenu dojjilju, Avramovog slugu i njegove ljude. **60** I blagoslovili su Rebeku i rekli joj: „Sestro naša, budi majka nebrojenim hiljadama, i neka tvoje potomstvo osvoji one koji ga mrže.“ **61** Posle toga su Rebeka i njene sluškinje ustale, sele na kamile i pošle za onim čovekom. Sluga je

uzeo Rebeku i otišao.

62 Isak se vraćao putem koji vodi u Vir-Lai-Roi, pošto je živio u zemlji Negev.

63 Isak je predveče izašao u polje da se pomoli. Kad je podigao oči, ugledao je kamile kako dolaze. **64** Kad je Rebeka podigla oči i ugledala Isaka, brzo je sišla s kamile. **65** Onda je upitala slugu: „Ko je onaj čovek koji nam preko polja ide u susret?” A sluga je odgovorio: „To je moj gospodar.” Ona je uzela veo i pokrila se. **66** Onda je sluga ispričao Isaku sve što je učinio. **67** Zatim je Isak odveo Rebeku u šator svoje majke Sare. Tako ju je uzeo i ona mu je postala žena koju je zavoleo i u kojoj je našao utehu posle smrti svoje majke.

25 Avram je uzeo još jednu ženu koja se zvala Hetura. **2** Ona mu je rodila Zemrana, Joksana, Madana, Madijana, Jesvoka i Suju.

3 Joksanu su se rodili Šeba i Dedan. Dedanovi sinovi bili su Asurim, Letusim i Laomim.

4 Madijanovi sinovi bili su Efa, Efer, Enoh, Avida i Eldaga. Sve su to bili Heturini sinovi.

5 Avram je Isaku dao sve što je imao, **6** a sinovima koje je imao sa inočama dao je darove. Zatim ih je još za života poslao na istok, daleko od svog sina Isaka, u zemlju istoka. **7** Ovo su godine Avramovog života što ga je proživio - sto sedamdeset i pet godina. **8** Zatim je Avram izdahnuo, i umro u dubokoj starosti, star i zadovoljan, i bio je pribran svom narodu. **9** Njegovi sinovi Isak i Ismailo sahranili su ga u pećini Makpeli, koja je ispred Mamrije, u polju Efrona, sina Soara Hetejina, **10** u polju koje je Avram kupio od Hetovih sinova. Tamo su sahranjeni Avram i njegova žena Sara. **11** Posle Avramove smrti Bog je i dalje blagosiljao njegovog sina Isaka, koji je živio blizu Vir-Lai-Roija.

12 Ovo su događaji iz života Avramovog sina Ismaila, kog mu je rodila Egipćanka Agara, Sarina sluškinja.

13 Ovo su Ismailovi sinovi, po njihovim imenima i po njihovim porodicama: Ismailov prvenac Navajot, zatim Kidar, Avdeilo, Mivsam, **14** Misma, Duma, Masa, **15** Adad, Tema, Jetur, Nafes i Kedma. **16** To su Ismailovi sinovi, i to su njihova imena po mestima gde su živeli i po njihovim logorima: dvanaest poglavara po njihovim plemenima. **17** Ovo su godine Ismailovog života - sto trideset i sedam godina. Zatim je izdahnuo i umro, i bio je pribran svom narodu. **18** Njegovi potomci su živeli između Evile, blizu Sura, koji je istočno od Egipta, i Asirije. Naselili su se pred svom svojom braćom.

19 Ovo su događaji iz života Avramovog sina Isaka. Avramu se rodio Isak. **20** Isak je imao četrdeset godina kad se oženio Rebekom, kćeri Betuela Sirijca iz Padan-Arama, sestrom Labana Sirijca. **21** Isak nije prestajao da se usrdno moli Gospodu za svoju ženu, pošto je bila nerotkinja. Gospod ga je na kraju uslišio, te je njegova žena Rebeka zatrudnela. **22** Sinovi u njoj udarali su jedan u drugog, tako da je ona rekla: „Ako je tako, zašto da živim?” Tada je otišla da traži savet od Gospoda. **23** Gospod joj je rekao: „Dva su naroda u tvojoj utrobi; dva će se naroda iz tvoje utrobe razdeliti. Jedan narod biće jači od drugog naroda, i stariji će služiti mlađem.”

24 Kad je došlo vreme da rodi, u njejoj utrobi bili su blizanci. **25** Tada je prvi izašao sav crven i dlakav kao da ima ogrtač od dlake; zato su mu dali ime Isav.* **26** Posle njega izašao je njegov brat, držeći se rukom Isavu za petu; zato su mu dali ime Jakov.* Kad ih je rodila, Isak je

* **25,25** „Isav” znači „dlakav”.

* **25,26** „Jakov” znači „onaj koji se drži za petu; onaj koji potiskuje (izgurava)”.

imao šezdeset godina. **27** Dečaci su porasli, i Isav je postao dobar lovac, čovek koji je dosta boravio u polju, a Jakov je bio neporočan čovek i živeo je u šatorima. **28** Isak je voleo Isava, jer mu je za jelo donosio divljač, dok je Rebeka volela Jakova. **29** Jednom je Jakov kuvao neko jelo, kad je Isav došao iz polja umoran. **30** Isav je rekao Jakovu: „Daj mi brzo da jedem malo tog crvenog jela, jer sam umoran! Daj mi malo od tog jela.“ Zato je dobio ime Edom.* **31** Tada mu Jakov odgovori: „Prvo mi prodaj svoje pravo koje imaš kao prvenac!“ **32** A Isav reče: „Evo, samo što nisam umro, šta će mi onda prvenaštvo?“ **33** Jakov mu zatim reče: „Prvo mi se zakuni!“ On se zakleo Jakovu i prodao mu svoje pravo koje je imao kao prvenac. **34** Tada je Jakov dao Isavu hleb i kuvano sočivo, i on se najeo i napio. Onda je ustao i otišao. Tako je Isav prezreo svoje prvenaštvo.

26 U zemlji je nastala glad, posle one prve gladi koja je bila u vreme Avrama, pa se Isak uputio u Gerar kod Abimeleha, cara Filisteja. **2** Tada mu se pojavio Gospod i rekao mu: „Nemoj da silaziš u Egipat. Boravi u zemlji za koju ti kažem. **3** Ostani u ovoj zemlji, a ja ću biti s tobom i blagosiljaću te, jer ću tebi i tvom potomstvu dati sve ove zemlje, i ispuniću zakletvu kojom sam se zakleo tvom ocu Avramu: **4** Umnožiću tvoje potomstvo da ga bude kao zvezda na nebesima i tvom potomstvu daću sve ove zemlje, i preko tvog potomstva blagosloviće se svi narodi na zemlji, **5** zato što je Avram slušao moj glas i izvršavao svoje obaveze prema meni, moje zapovesti, odredbe i zakone.“ **6** Tako je Isak ostao da živi u Geraru.

7 Kad su se ljudi iz tog mesta raspitivali

za njegovu ženu, on je govorio: „To mi je sestra.“ Bilo ga je strah da kaže: „To mi je žena“, jer je mislio: „Ljudi iz ovog mesta ubiće me zbog Rebeke“, zato što je bila veoma lepa. **8** Pošto se Isak tamo duže zadržao, jednom je Abimeleh, car Filisteja, gledao kroz prozor i spazio ga kako grli svoju ženu Rebeku. **9** Abimeleh je odmah pozvao Isaka i rekao mu: „Ona ti je u stvari žena! Zašto si onda rekao: 'To mi je sestra'?“ Tada mu je Isak odgovorio: „Tako sam ti rekao jer sam se plašio da ću zbog nje poginuti.“ **10** Abimeleh je zatim rekao: „Šta si nam to učinio? Zamalo što neko iz naroda nije legao s tvojom ženom, i ti bi tako na nas svalio krivicu!“ **11** Tada je Abimeleh celom narodu dao ovu zapovest: „Ko god dirne ovog čoveka i njegovu ženu biće pogubljen!“

12 Posle toga Isak je zasejao njive u onoj zemlji, i te godine je požnjeo stostruko, jer ga je Gospod blagoslovio. **13** Zato se taj čovek obogatio i sve je više napredovao i sticao bogatstvo dok nije postao veoma bogat. **14** Stekao je stada ovaca i goveda i mnogo slugu, a Filisteji su mu zavideli.

15 Filisteji su zatrpali i napunili zemljom sve bunare koje su sluge njegovog oca iskopale u danima njegovog oca Avrama. **16** Na kraju je Abimeleh rekao Isaku: „Idi od nas, jer si postao mnogo jači od nas.“ **17** Tako je Isak otišao odande, ulogorio se u dolini Gerar i tamo ostao da živi. **18** Isak je opet iskopao bunare za vodu koji su bili iskopani u danima njegovog oca Avrama, a koje su Filisteji zatrpali nakon Avramove smrti. On im je dao ista imena koja im je dao i njegov otac.

19 Isakove sluge su kopale u toj dolini i tako naišle na izvor pitke vode. **20** Pastiri iz Gerara posvađali su se sa Isakovim pastirima, rekavši: „To je naša voda!“ Zato

* **25,30** „Edom“ znači „crven; rumen“.

je Isak taj bunar nazvao Esek,* jer su se oni prepirali s njim. **21** Zatim su iskopali i drugi bunar pa su se i oko njega posvađali. Zato ga je Isak nazvao Sitna.* **22** On je otišao odande i iskopao još jedan bunar, ali se oko njega nisu posvađali. Zato ga je on nazvao Rovot,* rekavši: „Gospod nam je sada dao dovoljno prostora i učinio nas plodnim u ovoj zemlji.”

23 Odande je otišao u Beršebu. **24** Te noći Gospod mu se pojavio i rekao: „Ja sam Bog tvog oca Avrama. Ne boj se, ja sam s tobom, i blagosloviću te i umnožiću tvoje potomstvo zbog mog sluga Avrama.” **25** Zato je Isak na tom mestu podigao oltar i prizvao Gospodnje ime. Tamo je razapeo svoj šator, a njegove sluga su iskopale bunar.

26 Kod njega je iz Gerara došao Abimeleh sa Ohozatom, svojim bliskim prijateljem, i Fikolom, zapovednikom svoje vojske. **27** Isak ih je upitao: „Zašto ste došli, kad me mrzite i kad ste me oterali od sebe?” **28** Oni su odgovorili: „Zaista smo videli da je Gospod s tobom. Zato smo rekli: 'Hajde da se zakunemo jedan drugome zakletvom između nas i tebe, i da sklopimo savez s tobom, **29** da nam nećeš učiniti nikakvo zlo, kao što ni mi nismo dirali tebe, nego smo ti činili samo dobro kad smo te pustili da odeš u miru. Ti si onaj koga je Gospod blagoslovio.’” **30** Tada im je Isak priredio gozbu i oni su jeli i pili. **31** Sledećeg jutra su rano ustali i zakleli se jedan drugom. Zatim ih je Isak otpustio i oni su otišli u miru. **32** Istog dana došle su Isakove sluga, i javili mu za bunar koji su iskopali, rekavši: „Našli smo vodu!” **33** On ga je nazvao Šeba. Zato se i onaj grad sve do danas zove Beršeba.

34 Kad je Isav imao četrdeset godina uzeo je za ženu Juditu, kćer Beirija Heteji-

na, i Bašematu, kćer Elona Hetejina. **35** One su zagorčavale život Isaku i Rebeki.

27 Kad je Isak ostario i kad su mu oči toliko oslabile da više nije video, pozvao je svog starijeg sina Isava i rekao mu: „Sine!”, a on je odgovorio: „Evo me!” **2** Zatim mu je rekao: „Ja sam ostario,” i ne znam kog dana ću umreti. **3** Zato te molim da sad uzmeš svoju opremu, svoj luk i strelu, pa da odeš u polje i da mi uloviš neku divljač. **4** Onda mi spremi ukusno jelo kakvo volim i donesi mi da jedem, i da te moja duša blagoslovi pre nego što umrem.”

5 Ali Rebeka je slušala dok je Isak govorio svom sinu Isavu. Isav je otišao u polje da ulovi divljač i da je donese. **6** A Rebeka je rekla svom sinu Jakovu: „Upravo sam čula kako je tvoj otac razgovarao s tvojim bratom Isavom i rekao mu: **7** 'Donesi mi neku divljač i spremi mi ukusno jelo pa da se najedem i da te blagoslovim pred Gospodom pre svoje smrti.' **8** A sada, sine, slušaj šta ću ti zapovediti. **9** Molim te, idi do stada i donesi mi odande dva dobra jareta da od njih spremim tvom ocu ukusno jelo kakvo voli. **10** Onda ćeš ga odneti svom ocu da jede pa da te blagoslovi pre svoje smrti.”

11 Jakov na to reče svojoj majci Rebeki: „Ali moj brat Isav je maljav, a ja nisam. **12** Šta ako me otac opipa? Onda će pomisliti da sam hteo da mu se narugam, pa ću na sebe navući prokletstvo, a ne blagoslov.” **13** Tada mu majka reče: „Sine moj, neka prokletstvo namenjeno tebi padne na mene. Ti samo poslušaj moj glas, idi i donesi mi dva jareta.” **14** Tako je on otišao, uzeo ih i doneo ih svojoj majci, a ona je spremila ukusno jelo kakvo je njegov otac voleo. **15** Zatim je Rebeka uzela odeću svog starijeg sina Isava, najlepšu koju je imala u kući, i obukla svog mlađeg sina Jakova. **16** Jarećim kožama pokrila mu je

* **26,20** „Esek” znači „takmičenje, svađa”.

* **26,21** „Sitna” znači „optužba”.

* **26,22** „Rovot” znači „široki prostori”.

ruke i deo vrata gde je bio gladak. **17** Zatim je svom sinu Jakovu dala ukusno jelo i hleb koji je spremila.

18 Tako je on ušao kod svog oca i rekao: „Oče!“, a on odgovori: „Evo me! Ko si ti, sine?“ **19** Jakov reče svom ocu: „Ja sam Isav, tvoj prvenac. Učinio sam kako si mi rekao. Molim te, ustani, sedi i jedi od divljači koju sam ulovio, pa da me tvoja duša blagoslovi.“ **20** Tada Isak reče svom sinu: „Kako si je tako brzo našao, sine moj?“ A on odgovori: „Tvoj Bog Gospod dao je da izađe pred mene.“ **21** Isak zatim reče Jakovu: „Molim te, sine, priđi bliže da te opipam da znam da li si ti zaista moj sin Isav ili nisi.“ **22** Tako je Jakov prišao svom ocu Isaku. On ga je opipao, a zatim rekao: „Glas je Jakovljev, a ruke su Isavove.“ **23** Tako nije prepoznao Jakova, jer su njegove ruke bile maljavne kao ruke njegovog brata Isava. Zato ga je blagoslovio.

24 Zatim mu reče: „Da li si ti zaista moj sin Isav?“, a on odgovori: „Jesam.“ **25** Onda Isak reče: „Donesi mi da jedem od divljači koju si ulovio, sine moj, pa da te moja duša blagoslovi.“ Jakov ga je posluzio i on je jeo. Zatim mu je doneo vino da pije. **26** Onda mu njegov otac Isak reče: „Molim te, sine, priđi bliže i poljubi me.“ **27** On je prišao bliže i poljubio ga, tako da je Isak mogao da oseti miris njegove odeće. Zatim ga je blagoslovio: „Gle, miris mog sina je kao miris polja koje je Gospod blagoslovio. **28** Neka ti Bog daje rosu s nebesa i plodnu zemlju, izobilje žita i mladog vina. **29** Neka ti narodi služe i neka ti se plemena klanjaju. Budi gospodar svojoj braći i neka ti se klanjaju sinovi tvoje majke. Neka su prokleti svi koji tebe proklinju i neka su blagoslovljeni svi koji tebe blagosiljaju.“

30 Tek što je Isak blagoslovio Jakova i samo što je Jakov otišao od lica svog oca Isaka, njegov brat Isav vratio se iz lova. **31** I on je spremio ukusno jelo. Zatim ga

je doneo svom ocu i rekao mu: „Ustani, oče, i jedi od divljači koju je ulovio tvoj sin, pa da me onda tvoja duša blagoslovi.“

32 Tada ga je njegov otac Isak pitao: „Ko si ti?“, a on odgovori: „Ja sam tvoj sin Isav, tvoj prvenac.“ **33** Isak se uplaši i sav počeo da se trese, pa reče: „Ko je onda bio onaj koji je ulovio divljač i doneo mi je, pa sam jeo od svega pre nego što si ti došao i njega sam blagoslovio? On će i ostati blagoslovljen!“

34 Kada je Isav čuo reči svog oca, s puno gorčine povika iz sveg glasa i reče svom ocu: „Oče, blagoslovi i mene!“ **35** Ali on odgovori: „Tvoj brat je došao s prevareom da bi dobio blagoslov namenjen tebi.“ **36** A Isav na to reče: „Zar nije zato dobio ime Jakov,* jer me je već dvaput izgurao? Već mi je oduzeo prvenaštvo, a ovog puta mi je oduzeo i blagoslov!“ Zatim reče: „Zar nisi i za mene ostavio blagoslov?“ **37** Isak odgovori Isavu: „Evo, postavio sam ga za gospodara nad tobom, i svu njegovu braću dao sam mu za sluge, i snabdeo sam ga žitom i širom,* pa šta bih sad još mogao da učinim za tebe, sine?“

38 Tada Isav reče svom ocu: „Oče, zar imaš samo jedan blagoslov? Blagoslovi i mene, oče!“ Zatim Isav glasno zaplaka. **39** Isak, njegov otac, odgovori mu: „Evo, tvoje prebivalište biće na plodnoj zemlji i rosi nebeskoj odozgo. **40** Živećeš od svog mača i služićeš svom bratu. Ali kad se pobuniš, slomićeš njegov jaram i zbacićeš ga sa svog vrata.“

41 Isav je gajio mržnju prema Jakovu zbog blagoslova kojim ga je njegov otac blagoslovio, i zato je u svom srcu govorio: „Bliže se dani žalosti za mojim ocem. Posle toga ubiću svog brata Jakova.“ **42** Kad su Rebeki javili šta je rekao njen stariji sin Isav, odmah je poslala po svog mlađeg sina Jakova i rekla mu: „Pazi! Tvoj brat

* **27,36** Vidi fusnotu za 1. Mojsijeva 25,26.

* **27,37** Ili: „grožđanim sokom“.

Isav teši se mišlju da će te ubiti. **43** Zato, sine, poslušaj moj glas; ustani i beži kod mog brata Labana u Haran. **44** Ostani kod njega neko vreme dok se gnev tvog brata ne stiša, **45** dok se ne odvrati od tebe gnev tvog brata i dok ne zaboravi šta si mu učinio. A ja ću poslati po tebe i vratiću te odande. Zašto da ostanem bez vas obojice u jedan dan?"

46 Zatim je Rebeka rekla Isaku: „Smučio mi se život zbog Hetovih kćeri. Ako i Jakov uzme ženu od kćeri ove zemlje, kao što su Hetove kćeri, šta će mi život?"

28 Zato je Isak pozvao Jakova, blagoslovio ga i zapovedio mu: „Nemoj uzeti ženu od hananskih kćeri. **2** Ustani, idi u Padan-Aram u kuću Betuela, oca svoje majke, i tamo uzmi sebi ženu od kćeri Labana, brata svoje majke. **3** Bog Svemoćni blagosloviće te i učiniće te plodnim i umnožiće te, tako da će od tebe postati velik narod. **4** I daće ti Avramov blagoslov, tebi i tvom potomstvu, da zauzmeš zemlju u kojoj si stranac i koju je Bog dao Avramu.“

5 Tako je Isak otpustio Jakova, i on je krenuo u Padan-Aram kod Labana, sina Betuela Sirijca, brata Rebeke, majke Jakova i Isava.

6 Kad je Isav video da je Isak blagoslovio Jakova i poslao ga u Padan-Aram da tamo uzme sebi ženu, i kad ga je blagoslovio i zapovedio mu: „Nemoj uzeti ženu od hananskih kćeri“, **7** i kad je video da je Jakov poslušao svog oca i svoju majku i krenuo u Padan-Aram, **8** tada je Isav shvatio da hananske kćeri nisu po volji njegovom ocu Isaku. **9** Zato je Isav otišao kod Ismailaca i uzeo za ženu Maeletu, kćer Avramovog sina Ismaila, Navajotovu sestru, pored žena koje je već imao.“

10 Jakov je otišao iz Beršebe i uputio se u Haran. **11** Na putu je naišao na jedno mesto i rešio da tu prenoći jer je sunce

već bilo zašlo. Tako je uzeo jedan kamen s onog mesta, stavio ga pod glavu i tu legao. **12** Tada je usnio san: Na zemlji su stajale lestve čiji je vrh dopirao do nebesa, a Božji anđeli su se penjali i silazili po njima. **13** I gle, iznad njih je stajao Gospod koji je rekao: „Ja sam Gospod, Bog tvog oca Avrama i Bog Isakov. Zemlju na kojoj ležiš daću tebi i tvom potomstvu. **14** Tvog potomstva biće kao praha na zemlji, i ti ćeš se raširiti na zapad i na istok, na sever i na jug, i preko tebe i preko tvog potomstva blagosloviće se svi narodi na zemlji. **15** Ja sam s tobom i čuvaću te celim putem kojim ideš i vratiću te u ovu zemlju, jer te neću ostaviti dok ne učinim šta sam ti rekao.“

16 Tada se Jakov probudi iz sna i reče: „Gospod je zaista na ovom mestu, a ja to nisam znao.“ **17** On se uplaši i reče: „Kako je zastrašujuće ovo mesto! Ovo je sigurno Božji dom, a ovo su nebeska vrata.“ **18** Tako je Jakov ustao rano ujutru, uzeo kamen koji mu je bio pod glavom, postavio ga kao stub i prelio ga uljem.“ **19** To mesto je nazvao Bet-El,* a ranije se taj grad zvao Luz.

20 Jakov se zavetovao: „Ako Bog bude sa mnom i sačuva me na putu kojim idem i ako mi da hleba da jedem i odeću da se obučem, **21** i ako se u miru vratim kući svog oca, tada će Gospod pokazati da je moj Bog. **22** A ovaj kamen koji sam podigao kao stub biće Božji dom, i od svega što mi budeš dao daću ti desetak.“

29 Zatim je Jakov krenuo dalje i uputio se u zemlju stanovnika Istoka. **2** Tamo je u polju ugledao bunar pored kog su ležala tri stada ovaca, jer su se na tom bunaru pojila stada. Na otvoru bunara bio je jedan veliki kamen. **3** Kad bi se tamo okupila sva sta-

* **28,19** Na hebrejskom „Betel“ znači „dom Božji“.

da, pastiri bi uklonili* kamen s otvora bunara i napojili stada, a posle bi vratili kamen na njegovo mesto, na otvor bunara.

4 Jakov ih je upitao: „Odakle ste, braćo moja?“, a oni su odgovorili: „Iz Harana.“ **5** Tada ih upita: „Poznajete li Labana, Nahorovog unuka?“, a oni odgovoriše: „Poznajemo.“ **6** Zatim ih upita: „Da li je on dobro?“ Oni rekoše: „Dobro je. Evo dolazi njegova kći Rahela s ovcama!“ **7** Tada on reče: „Ali još je dan. Nije još vreme da se skupljaju stada. Napojte ovce, a onda ih pustite da pasu.“ **8** A oni mu na to rekoše: „Ne možemo to da uradimo dok se ne skupe sva stada i ne ukloni kamen s otvora bunara. Onda možemo napojiti ovce.“

9 Dok je još s njima razgovarao, došla je Rahela sa ovcama svog oca, jer je bila pastirica. **10** Kad je Jakov video Rahelu, kćer Labana, brata svoje majke, i ovce Labana, brata svoje majke, odmah je prišao, uklonio kamen s otvora bunara i napojio ovce Labana, brata svoje majke. **11** Onda je Jakov poljubio Rahelu i glasno zaplakao. **12** Zatim je Jakov rekao Raheli da je on rođak njenog oca i da je Rebekin sin. Ona je otrčala i ispričala to svom ocu.

13 Čim je Laban čuo vest o Jakovu, sinu svoje sestre, potrčao mu je u susret. Zagrlio ga je, poljubio i doveo u svoju kuću. Tada je Jakov ispričao Labanu sve što mu se dogodilo. **14** Onda mu je Laban rekao: „Ti si zaista moja kost i moje meso.“ Tako je Jakov ostao kod njega mesec dana.

15 Nakon toga, Laban je rekao Jakovu: „Da li ćeš mi zato što si moj rođak služiti badava? Reci mi, šta želiš da ti bude plata?“ **16** Laban je imao dve kćeri. Starija se zvala Lea, a mlađa Rahela. **17** Ali Leine su oči bile slabe, dok je Rahela bila lepa stasa i lepa lica. **18** Jakov je zavoleo Rahelu. Zato je rekao: „Služiću ti sedam godina za

tvoju mlađu kćer Rahelu.“ **19** Laban je na to rekao: „Bolje da je dam tebi nego nekom drugom čoveku. Ostani kod mene.“ **20** Jakov je služio za Rahelu sedam godina, ali to mu se činilo kao nekoliko dana, zato što ju je voleo.

21 Zatim je Jakov rekao Labanu: „Daj mi svoju ženu, jer se završilo vreme mog služenja, pa da legnem s njom.“ **22** Tada je Laban pozvao sve ljude iz onog mesta i priredio gozbu. **23** Ali te večeri uzeo je svoju kćer Leu i uveo je kod Jakova koji je legao s njom. **24** Laban je svoju sluškinju Zelfu dao svojoj kćeri Lei da joj bude sluškinja. **25** Ujutru se videlo da je to bila Lea. Zato je rekao Labanu: „Šta si mi to učinio? Zar ti nisam služio za Rahelu? Zašto si me prevario?“ **26** Laban je odgovorio: „Kod nas nije običaj da se mlađa uda pre starije. **27** Proslavi do kraja ovu sedmicu sa ovom ženom, pa ćeš onda dobiti i drugu ženu za još sedam godina koje ćeš mi služiti.“ **28** Jakov je tako postupio i proslavio do kraja tu sedmicu s tom ženom, a onda mu je Laban dao i svoju kćer Rahelu za ženu. **29** Laban je svoju sluškinju Bilhu dao svojoj kćeri Raheli da joj bude sluškinja.

30 Zatim je Jakov legao i s Rahelom koju je voleo više nego Leu, i služio je kod Labana još sedam godina. **31** Kad je Gospod video da Lea nije voljena, učinio ju je plodnom, a Rahela je bila nerotkinja. **32** Lea je zatrudnela, rodila sina i dala mu ime Ruben,* rekavši: „Gospod je video moju nevolju, pa će me sada moj muž zavoleti.“ **33** Zatim je opet zatrudnela, rodila sina i rekla: „Gospod je čuo da nisam voljena, pa mi je dao i ovoga.“ Zato mu je dala ime Simeon.* **34** Opet je zatrudnela, rodila sina i rekla: „Sad će mi muž biti privržen, jer sam mu rodila tri

* **29,32** „Ruben“ znači „gledajte, sin!“

* **29,33** „Simeon“ znači „čuti“ (u smislu: poslušati, uslišiti).

* **29,3** Doslovno: „otkotrljali“.

sina." Zato je on dobio ime Levije.* **35** Još jednom je zatrudnela, rodila sina i rekla: „Ovog puta hvaliću Gospoda." Zato mu je dala ime Juda.* Posle toga, neko vreme nije radala.

30 Kad je Rahela videla da Jakovu ne rađa decu, postala je ljubomorna na svoju sestru i rekla je Jakovu: „Daj mi decu ili ću umreti." **2** Tada se Jakov razgnevi na Rahelu i reče joj: „Zar sam ja na mestu Boga, koji ti je uskratio plod utrobe?" **3** A ona mu reče: „Evo moje robinje Bilhe. Lezi s njom i neka rodi na mojim kolenima, pa da i ja dobijem decu preko nje." **4** Tako mu je ona dala za ženu svoju sluškinju Bilhu, i Jakov je legao s njom. **5** Bilha je zatrudnela i rodila Jakovu sina. **6** Tada je Rahela rekla: „Bog je bio moj sudija i čuo je moj glas, pa mi je dao sina." Zato mu je dala ime Dan.* **7** Rahelina sluškinja Bilha opet je zatrudnela i Jakovu rodila drugog sina. **8** Tada je Rahela rekla: „Žestoko sam se rvala sa svojom sestrom i pobedila sam!" Zato mu je dala ime Neftalim.*

9 Kad je Lea videla da više ne rađa, uzela je svoju sluškinju Zelfu i dala je Jakovu za ženu. **10** Tako je Leina sluškinja Zelfa rodila Jakovu sina. **11** Tada je Lea rekla: „Kakva sreća!" Zato mu je dala ime Gâd.* **12** Zatim je Leina sluškinja Zelfa rodila Jakovu drugog sina. **13** Tada je Lea rekla: „Kako sam srećna! Žene će me zvati srećnom." Zato mu je dala ime Asir.*

14 Jednog dana u vreme pšenične žetve, Ruben je u polju našao jabuke mandragore, pa ih je odneo svojoj majci

* **29,34** „Levije" znači „privržen".

* **29,35** „Juda" znači „hvaljen, slavljén".

* **30,6** „Dan" znači „sudija".

* **30,8** „Neftalim" znači „moje rvanje, moja borba".

* **30,11** „Gâd" znači „sreća".

* **30,13** „Asir" znači „srećan".

Lei. Tada Rahela reče Lei: „Molim te, daj mi nekoliko mandragora koje je našao tvoj sin." **15** Ona joj odgovori: „Zar ti je malo što si mi uzela muža, pa sada hoćeš da mi uzmeš i mandragore?" Rahela joj reče: „Neka zato Jakov noćas legne s tobom u zamenu za mandragore koje je našao tvoj sin."

16 Kad se Jakov uveče vraćao iz polja, Lea mu je izašla u susret i rekla mu: „Sa mnom ćeš leći, jer sam te pridobila za mandragore koje je našao moj sin." Tako je on te noći legao s njom. **17** Bog je čuo Leu i uslišio je, tako da je ona zatrudnela i Jakovu rodila petog sina. **18** Tada Lea reče: „Bog me je nagradio što sam svom mužu dala svoju sluškinju." Zato mu je dala ime Isahar.* **19** Ona je još jednom zatrudnela i Jakovu rodila šestog sina. **20** Tada Lea reče: „Bog mi je dao lep poklon. Moj muž će me napokon prihvatiti, jer sam mu rodila šest sinova." Zato mu je dala ime Zebulon.* **21** Posle toga rodila je kćer i dala joj ime Dina.

22 Na kraju se Bog setio Rahele. Bog ju je čuo i uslišio je, učinivši je plodnom. **23** Ona je zatrudnela i rodila sina. Tada je rekla: „Bog je uklonio moju sramotu!" **24** Zato mu je dala ime Josif,* rekavši: „Gospod mi dodaje još jednog sina."

25 Kada je Rahela rodila Josifa, Jakov je rekao Labanu: „Pusti me da idem u svoje mesto i u svoju zemlju. **26** Daj mi moje žene i moju decu, za koje sam ti služio, pa da idem, jer ti dobro znaš kako sam ti služio." **27** Tada mu Laban reče: „Ako sam našao milost u tvojim očima, ostani kod mene. Znam da me Gospod blagosilja zbog tebe." **28** On još reče:

* **30,18** „Isahar" znači „on je nagrada (plata)".

* **30,20** „Zebulon" znači „stan, boravište".
Moguće je i značenje: „prihvatiti, podnositi, gospodariti".

* **30,24** Skraćeni oblik imena „Josifija", koje znači „neka Gospod pridoda (umnoži)".

„Odredi platu i ja ću ti je dati.“ **29** A Jakov mu na to reče: „Dobro znaš kako sam ti služio i kako sam se brinuo o tvojoj stoci. **30** Ono malo što si imao, pre nego što sam došao, sada se veoma umnožilo, jer te Gospod blagosiljao otkad sam došao. A kada ću učiniti nešto i za svoj dom?“

31 Tada ga je Laban upitao: „Šta da ti dam?“ Jakov je odgovorio: „Ništa ne treba da mi daš! Ako uradiš ovo što ću ti reći, opet ću pasti i čuvati tvoje stado. **32** Danas ću proći kroz celo tvoje stado. Odvoj iz njega svaku pegavu i šarenu ovcu, svakog tamnosmeđeg mladog ovna i svaku šarenu i pegavu kozu. Neka to od sada bude moja plata. **33** A moje poštenje posvedočiće za mene kad god dođeš da pregledaš moju platu. Svaka koza koja nije pegava i šarena i svaki mladi ovan koji nije tamnosmeđ, a koji se nađu kod mene, neka se smatraju ukradenim.“

34 Na to mu Laban reče: „Dobro! Neka bude kako si kazao.“ **35** Tog dana on je odvojio prugaste i šarene jarce i sve pegave i šarene koze, sve što je na sebi imalo nešto belo, i sve tamnosmeđe mlade ovnove, pa ih je predao u ruke svojim sinovima. **36** Posle toga se udaljio tri dana hoda od Jakova, koji je pasao ostalo Labanovo stado.

37 Tada je Jakov uzeo nekoliko zelenih prutova s drveta breze, badema i platana, i na nekim mestima ogulio koru i tako napravio bele pruge. **38** Na kraju je te prutove koje je ogulio stavio u korita pred stado, u pojila s vodom, gde je stado dolazilo da pije, da bi se stoka uspaljivala kada dođe da pije.

39 Tako se stado uspaljivalo gledajući u prutove, a ono što se rađalo bilo je prugasto, pegavo i šareno. **40** Jakov je odvojio mlade ovnove, a zatim je okrenuo stado prema prugastim i tamnosmeđim životinjama iz Labanovog stada. Onda je odvojio na stranu svoje stado i nije ga stavljao

s Labanovim stadom. **41** I kad god bi jača stada dolazila, Jakov bi stavljao prutove u korita pred stado, kako bi se gledajući u te prutove stado uspaljivalo. **42** A kad bi stado bilo slabo, nije ih stavljao. Tako su slabe uvek bile za Labana, a jake za Jakova.

43 Tako je Jakov postajao sve bogatiji, i imao je mnogo stoke, sluškinja i slugu, kamila i magaraca.

31 Posle nekog vremena Jakov je čuo kako Labanovi sinovi kažu: „Jakov je uzeo sve što je imao naš otac, i od onog što je pripadalo našem ocu stekao je sve ovo bogatstvo.“ **2** Jakov je video na Labanovom licu da on nije prema njemu isti kao ranije. **3** Tada je Gospod rekao Jakovu: „Vrati se u zemlju svojih očeva i svom rodu, a ja ću biti s tobom.“ **4** Tada je Jakov pozvao Rahelu i Leu da dođu u polje kod njegovog stada, **5** i rekao im: „Vidim da lice vašeg oca nije prema meni isto kao ranije, ali je Bog mog oca sa mnom. **6** A vi same znate da sam svom svojom snagom služio vašem ocu. **7** A vaš otac me je varao i menjao mi platu deset puta, ali Bog mu nije dozvolio da mi nanese štetu. **8** Kad bi rekao: 'Neka pegave budu tvoja plata', sve što se u stadu rađalo bilo je pegavo, a kad bi rekao: 'Neka prugaste budu tvoja plata', sve što se u stadu rađalo bilo je prugasto. **9** Tako je Bog uzimao stoku od vašeg oca i davao je meni. **10** Jednom prilikom, kad se stado uspaljivalo, podigao sam oči i u snu video da su jarci koji su skakali na koze bili prugasti, pegavi i šareni. **11** Tada mi je u snu anđeo Božji rekao: 'Jakove!' A ja sam odgovorio: 'Evo me.' **12** On je zatim rekao: 'Podigni oči i vidi da su svi jarci koji skaču na koze prugasti, pegavi i šareni, jer sam video sve što ti Laban čini. **13** Ja sam Bog Bet-Ela, gde si uljem pomazao stub i gde si mi se zavetovao. A sada ustani, idi

iz ove zemlje i vrati se u zemlju u kojoj si rođen'."

14 Tada su Rahela i Lea rekle: „Zar još imamo neki udeo u nasledstvu u domu svog oca? **15** Zar nas on ne smatra tuđinkama kad nas je prodao, pa jede čak i novac koji je dobio za nas? **16** Jer sve bogatstvo koje je Bog uzeo od našeg oca pripada nama i našoj deci. Zato sada uradi sve onako kako ti je Bog rekao.”

17 Tada je Jakov ustao i podigao svoju decu i žene na kamile, **18** i poterao svoje stado koje je stekao u Padan-Aramu. Uzeo je i sva dobra koja je stekao i pošao svom ocu Isaku u hanansku zemlju.

19 Laban je otišao da striže svoje ovce. Dotle je Rahela ukrala idole koji su pripadali njenom ocu. **20** Jakov je prevario Labana Sirijca, jer mu nije rekao da će pobeći. **21** Pobegao je i prešao reku Eufkrat sa svim što je imao. Zatim se uputio prema brdovitom području Galada. **22** Trećeg dana Laban je čuo da je Jakov pobegao. **23** On je uzeo sa sobom svoju braću i krenuo u poteru za njim, i posle sedam dana stigao ga u brdovitom području Galada. **24** Tada je Bog došao Labanu Sirijcu noću u snu i rekao mu: „Pazi da s Jakovom ne govoriš ni lepo ni ružno.”

25 Tako je Laban stigao Jakova. Jakov je bio razapeo svoj šator u brdovitom području Galada, a i Laban se sa svojom braćom ulogorio u tom kraju. **26** Tada je Laban rekao Jakovu: „Šta si to učinio? Zašto si me prevario i odveo moje kćeri kao da su mačem zarobljene? **27** Zašto si kradom otišao i prevario me, a da mi nisi ništa rekao? Ja bih te otpustio s veseljem i pesmama, uz daire i harfu. **28** Nisi mi pružio priliku da poljubim svoje unuke i svoje kćeri. Postupio si nerazumno. **29** U mojoj ruci je moć da vam nanese zlo, ali Bog vašeg oca rekao mi je sinoć: 'Pazi da s Jakovom ne govoriš ni lepo ni ružno.' **30** Kad si već otišao jer si se mnogo uželeo

doma svog oca, zašto si onda ukrao moje bogove?”

31 Jakov odgovori Labanu: „Uplašio sam se pa sam sebi rekao: 'Mogao bi da mi silom uzme svoje kćeri.' **32** A kod koga nađeš svoje bogove, taj neka više ne živi. Pred našom braćom pretraži šta imam kod sebe i uzmi ih.” Ali Jakov nije znao da ih je Rahela ukrala. **33** Tako je Laban ušao u Jakovljev šator i u Lein šator i u šator obe robinje, ali ih nije našao. Na kraju je izašao iz Leinog šatora i ušao u Rahelin šator. **34** A Rahela je bila uzela idole i stavila ih u korpu u kojoj su žene jahale na kamilama i sela na njih. Tako je Laban pretražio ceo šator, ali ih nije našao. **35** Tada je ona rekla svom ocu: „Neka ne seva gnev u očima mog gospodara što ne mogu da ustanem pred tobom, jer imam ono što je uobičajeno kod žena.” Tako je on i dalje pažljivo tražio idole, ali ih nije našao.

36 Tada se Jakov razgnevio i počeo da se svađa s Labanom, pa mu reče: „Koji je moj prestup, koji je moj greh, pa me tako žestoko progoniš? **37** Sad kad si pretražio sve moje stvari, jesi li našao nešto iz svog doma? Stavi to ovde pred moju i svoju braću, pa neka oni prosude između nas dvojice. **38** Ovih dvadeset godina bio sam kod tebe. Tvoje ovce i koze nisu pobacivale, i nijednog ovna iz tvog stada nisam uzeo za hranu. **39** Nikada ti nisam doneo rastrgnutu životinju već sam ja nadoknađivao štetu. Što god je bilo ukradeno, bilo danju bilo noću, tražio si iz moje ruke. **40** Danju me je ubijala vrućina, a noću hladnoća, i san mi je bežao od očiju. **41** U tvojoj sam kući proveo dvadeset godina. Četrnaest godina sam ti služio za tvoje dve kćeri i šest godina za tvoju stoku, a platu si mi menjao deset puta. **42** Da Bog mog oca, Bog Avramov i Onaj koga se Isak bojao, nije bio sa mnom, ti bi me sada poslao praznih ruku. Bog je video moju nevolju i trud mojih ruku, pa te je sinoć

ukorio." **43** Tada Laban odgovori Jakovu: „Ove kćeri su moje kćeri i ova deca su moja deca i ovo stado je moje stado, i sve što vidiš moje je i mojih kćeri. Šta bih danas učinio protiv njih ili protiv dece koju su rodile? **44** Hajde sada da ja i ti sklopimo savez, i neka on bude svedok između mene i tebe." **45** Tada je Jakov uzeo jedan kamen i postavio ga kao stub. **46** Zatim je rekao svojoj braći: „Skupite kamenja!" Oni su nakupili kamenja i napravili jednu gomilu. Posle toga su jeli na toj gomili. **47** Laban ju je nazvao Jegar-Sahadut,* a Jakov ju je nazvao Galed.*

48 Laban zatim reče: „Ova gomila je danas svedok između mene i tebe." Zato ju je Jakov nazvao Galed. **49** Nazvao ju je i Stražarska kula, jer je Laban još rekao: „Neka Gospod bude stražar između mene i tebe kad jedan drugog više ne budemo videli. **50** Ako budeš loše postupao s mojim kćerima i ako uzmeš druge žene pored mojih kćeri, iako nijedan svedok nije s nama, Bog je svedok između mene i tebe." **51** Laban još reče Jakovu: „Evo ove gomile i evo stuba koji sam podigao između mene i tebe. **52** Ova gomila je svedok i ovaj stub je svedočanstvo da neću sa zlom namerom prelaziti preko ove gomile da bih išao protiv tebe i da ti nećeš sa zlom namerom prelaziti preko ove gomile i ovog stuba da bi išao protiv mene. **53** Neka bog Avramov i bog Nahorov, bog njihovog oca, sudi između nas." A Jakov se zakleo Onim koga se bojao njegov otac Isak.

54 Zatim je Jakov prineo žrtvu na tom brdu i pozvao svoju braću da jedu. Tako su jeli i prenoćili na brdu. **55** Laban je ustao rano ujutru, poljubio svoju decu i svoje kćeri i blagoslovio ih. Zatim je pošao

nazad u svoje mesto.

32 Jakov je pošao dalje, i na putu su ga sreli Božji anđeli. **2** Kada ih je ugledao, Jakov je odmah rekao: „Ovo je Božji logor!" Zato je to mesto nazvao Mahanaim.*

3 Tada je Jakov pred sobom poslao glasnike kod svog brata Isava u zemlju Sir, u Edom, **4** i zapovedio im: „Ovako ćete reći mom gospodaru Isavu: 'Ovako govori tvoj sluga Jakov: 'Kod Labana sam dugo živeo i ostao sam sve do sad. **5** Stekao sam goveda, magaraca i ovaca, slugu i sluškinja, i želim to da javim svom gospodaru kako bih našao milost u njegovim očima.'"

6 Posle nekog vremena glasnici su se vratili kod Jakova i rekli: „Išli smo kod tvog brata Isava, i on ti ide u susret s četiristo ljudi." **7** Jakov se veoma uplašio i zabrinuo se. Zato je ljude koji su bili s njim, ovce, goveda i kamile razdelio u dva logora, **8** pa je onda rekao: „Ako Isav dođe i napadne jedan logor, drugi logor će uspeti da pobegne."

9 Posle toga Jakov je rekao: „Bože mog oca Avrama i Bože mog oca Isaka, Gospode, ti koji mi govoriš: 'Vrati se u svoju zemlju i svom rodu, i ja ću ti činiti dobro', **10** ja nisam vredan sve milosti i sve vernosti koju si pokazao prema svom sluzi, jer sam samo sa štapom prešao Jordan, a sada imam dva logora. **11** Molim te, izbavi me iz ruke mog brata Isava, jer se bojim da ne dođe i ne napadne mene i majke s decom. **12** A ti si mi rekao: 'Zaista ću ti činiti dobro i učiniću da tvog potomstva bude kao morskog peska, koga ima toliko mnogo da ne može da se izbroji.'"

13 Tu noć je Jakov proveo na tom mestu. Od onoga što je imao uzeo je dar za svog brata Isava: **14** dvesta koza i

* **31,47** „Jegar-Sahadut" je aramejski (sirijski) izraz koji znači „svedokgomila, gomila svedočanstva".

* **31,47** „Galed" je hebrejski izraz koji znači „svedokgomila, gomila svedočanstva".

* **32,2** „Mahanaim" znači „dva logora".

dvadeset jaraca, dvesta ovaca i dvadeset ovnova, **15** trideset kamila dojljica i njihove mlade, četrdeset krava i deset bikova, dvadeset magarica i deset magaraca.

16 Zatim je svojim slugama predao stado po stado i govorio im: „Pređite reku ispred mene i držite rastojanje među stadima.“ **17** Zatim je prvom zapovedio: „Ako te sretne moj brat Isav i pita te: 'Čiji si, i kuda ideš i čije je ovo stado pred tobom?', **18** reci mu: 'Tvog slugu Jakova. To je dar koji on šalje mom gospodaru Isavu, a on ide iza nas'.“ **19** Takođe je zapovedio i drugom i trećem i svima koji su išli za stadima: „Tako kažite Isavu kad ga sretnete. **20** I još recite: 'Evo, tvoj sluga Jakov ide iza nas'.“ Jer je u sebi govorio: „Možda ću ga umiriti darom koji ide ispred mene. Zatim ću videti njegovo lice, pa će me možda lepo primiti.“ **21** Tako je dar prešao reku ispred njega, a on je tu noć proveo u logoru.

22 Te iste noći ustao je, uzeo svoje dve žene i dve sluškinje i svojih jedanaest sinova i prešao Jabok. **23** Tako ih je uzeo i preveo preko reke, i prebacio je sve što je imao.

24 Na kraju je Jakov ostao sam. Tada se neki čovek rvao s njim sve dok nije svanula zora. **25** Kad je taj čovek video da ga ne može savladati, dotakao mu je bedro tako da se Jakovu iščao kuk dok se rvao s njim. **26** Tada taj čovek reče: „Pusti me, jer sviće zora.“ A Jakov mu odgovori: „Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.“ **27** Zato ga onaj čovek upita: „Kako se zoveš?“, a on odgovori: „Jakov.“ **28** Tada mu taj čovek reče: „Više se nećeš zvati Jakov, već Izrael,* jer si se borio s Bogom i s ljudima i na kraju si pobedio.“ **29** Jakov ga upita: „Molim te, reci mi kako se zoveš.“ A on mu na to odgovori: „Zašto

me pitaš kako se zovem?“ I tu ga je blagoslovio. **30** Jakov je to mesto nazvao Fanuel* jer je rekao: „Video sam Boga licem u lice, a moja se duša ipak izbacila.“

31 Sunce je granulo nad njim čim je prošao Fanuel. Jakov je hramao zbog kuka. **32** Zato sve do danas Izraelovi sinovi ne jedu tetivu koja ide uz bedreni živac i nalazi se na kuku, jer je on dotakao Jakova za kuk na mestu gde se nalazi tetiva koja ide uz bedreni živac.

33 Posle nekog vremena Jakov je podigao oči i ugledao Isava kako dolazi s još četiristo ljudi. Zato je razdelio decu između Lee, Rahele i dve sluškinje. **2** Sluškinje i njihovu decu postavio je napred, pa onda Leu i njenu decu iza njih, a zatim Rahelu i Josifa na kraju. **3** A on je pošao ispred njih i poklonio se do zemlje sedam puta dok nije došao do svog brata.

4 Isav mu je potrčao u susret, zagrlio ga, pao mu oko vrata i poljubio ga, pa su obojica zaplakala. **5** Tada Isav podiže oči i ugleda žene i decu pa ga upita: „Ko su ovi što su s tobom?“ Jakov odgovori: „To su deca koju je Bog milostivo dao tvom sluzi. **6** Tada su pristupile sluškinje sa svojom decom i poklonile se. **7** Zatim je pristupila Lea sa svojom decom i oni su se poklonili, a onda su pristupili Josif i Rahela pa su se i oni poklonili.

8 Tada Isav reče: „Šta si nameravao sa svim onim logorom na koji sam naišao?“ Jakov mu odgovori: „Da nađem milost u očima svog gospodara.“ **9** Tada Isav reče: „Brate moj, imam ja mnogo toga. Zadrži za sebe ono što je tvoje.“ **10** Ali Jakov mu na to reče: „Ne, molim te. Primi dar iz moje ruke ako sam našao milost u tvojim očima, jer kad sam video tvoje lice kao da sam video Božje lice, zato što si me lepo

* **32,28** „Izrael“ znači „onaj koji se (ustrajno) bori s Bogom“, ili „onaj kome pobjedu daje Bog“, „pobednik sa Bogom“.

* **32,30** „Fanuel“ znači „lice Božje“.

primio. **11** Molim te, primi ovaj dar kojim želim da te blagoslovim, jer mi je Bog ukazao milost i imam svega." I uporno ga je nagovarao, tako da je Isav primio dar.

12 Zatim Isav reče: „Pođimo sad, a ja ću ići ispred tebe.“ **13** Ali on mu odgovori: „Moj gospodar zna da su deca nejaka i da se brinem o ovcama i kravama dojilicama, i ako bismo ih prebrzo terali samo jedan dan, celo bi stado uginulo. **14** Molim te, neka moj gospodar pođe ispred svog sluga, a ja ću ići polako u korak sa stokom koja je ispred mene i u korak sa decom, dok ne dođem kod svog gospodara u Sir.“ **15** Tada Isav reče: „Molim te, dozvoli mi da ti ostavim nekoliko ljudi koji su sa mnom.“ A on mu na to reče: „Zašto? Neka nađem milost u očima svog gospodara.“ **16** Tako se tog dana Isav vratio u Sir.

17 Jakov je krenuo u Sokot i sagradio sebi kuću, a za svoju stoku napravio kolibe. Zato je to mesto nazvao Sokot.*

18 Kad se vratio iz Padan-Arama, Jakov je živ i zdrav stigao u grad Sihem, koji je u hananskoj zemlji, i ulogorio se ispred tog grada. **19** Zatim je iz ruke sinova Emora, Sihemovog oca, za sto kesita* kupio komad zemlje na kom je razapeo svoj šator. **20** Posle je na tom mestu podigao oltar i nazvao ga „Bog, Izraelov Bog“.

34 Dina, Leina kći, koju je ona rodila Jakovu, redovno je izlazila da posmatra kćeri te zemlje. **2** Sihem, sin Emora Jevrejina, poglavara te zemlje, ugledao je Dinu, uzeo je, legao s njom i obeščastio je. **3** Njegova je duša prionula uz Dinu, Jakovljevu kćer, i on je tu devojkicu zavoleo i rečima nastojao da pridobije njeno srce. **4** Na kraju je Sihem rekao svom ocu Emoru: „Traži mi ovu

devojkicu za ženu.“

5 Jakov je čuo da je on obeščastio njegovu kćer Dinu. Jakov je o tome čutao dok nisu došli njegovi sinovi koji su bili kod stoke u polju. **6** Kasnije je Emor, Sihemov otac, otišao kod Jakova da razgovara s njim. **7** A Jakovljevi sinovi su došli iz polja čim su čuli šta je bilo. To ih je jako zabolelo i razgnevilo, jer je Sihem bezumno postupio i naneo sramotu Izraelu kad je legao s Jakovljevom kćeri, a tako nešto nije smelo da se učini.

8 Emor im je rekao: „Duša mog sina Sihema prionula je uz vašu kćer. Molim vas, dajte mu je za ženu, **9** i sklapajte brakove s nama. Svoje kćeri davaćete nama, a naše kćeri uzimaćete za sebe. **10** Živite s nama i slobodno koristite našu zemlju. Živite ovde, trgujte s nama i u njoj se nastanite.“ **11** Tada je Sihem rekao njenom ocu i njenoj braći: „Dajte da nađem milost u vašim očima, i daću vam šta god kažete. **12** Tražite mnogo novca za nevestu i veliki dar, i ja ću dati šta god kažete, samo mi dajte tu devojkicu za ženu.“

13 Zato što je Sihem obeščastio njihovu sestru Dinu, Jakovljevi sinovi su odgovorili Sihemu i njegovom ocu Emoru s namerom da ih prevare. **14** Rekli su im: „Nipošto ne možemo učiniti tako nešto i dati svoju sestru čoveku koji nije obrezan, jer je to za nas sramota. **15** Na to možemo pristati samo pod uslovom da postanete kao i mi, i da obrežete sve muškarce među vama. **16** Onda ćemo svoje kćeri davati vama, a vaše kćeri uzimati za sebe, i živeti s vama i postaćemo jedan narod. **17** Ali ako nas ne poslušate i ne obrežete se, uzećemo svoju kćer i otići ćemo.“

18 Sihemu i njegovom ocu Emoru dopalo se ono što su oni rekli. **19** Mladić nije oklevao da ispuni taj uslov, jer mu se Jakovljeva kći veoma sviđala, a on je bio najpoštovaniji u celom domu svog oca.

* **33,17** „Sokot“ znači „kolibe, natkrivene štale“.

* **33,19** Kesit je novčana jedinica nepoznate vrednosti.

20 Tako su Emor i njegov sin Sihem otišli na vrata svog grada i rekli ljudima svog grada: **21** „Ovi su ljudi miroljubivi prema nama. Neka se nasele u zemlji i trguju s nama, jer zemlja je dovoljno prostrana i za njih. Njihove kćeri uzimaćemo za žene, a naše kćeri davaćemo njima. **22** Ti ljudi će pristati da žive s nama i da postanemo jedan narod samo pod uslovom da se svi muškarci među nama obrežu kao što su oni obrezani. **23** Zar neće onda njihovi posedi i njihovo blago i sva njihova stoka pripasti nama? Samo pristanimo na taj uslov da bi živeli s nama.“ **24** Tada su svi koji su izlazili na vrata njegovog grada poslušali Emora i njegovog sina Sihema, i svi muškarci su se obrezali, svi koji su izlazili na vrata njegovog grada.

25 Ali trećeg dana, dok su oni još bili u bolovima, dva Jakovljeva sina, Simeon i Levije, Dinina braća, uzeli su svoje mačeve i ušli u grad, a da niko ništa nije posumnjao, i pobili sve muškarce. **26** Oštricom mača ubili su Emora i njegovog sina Sihema. Onda su uzeli Dinu iz Sihemove kuće i otišli. **27** Ostali Jakovljevi sinovi napali su muškarce koji su već bili teško povređeni i oplenili su grad, jer je tamo njihova sestra bila obeščašćena. **28** Zatim su uzeli njihove ovce, njihova goveda i njihove magarce i sve što je bilo u gradu i što je bilo u polju. **29** Uzeli su svu njihovu imovinu i zarobili svu decu i sve žene, i opljačkali sve što je bilo u kućama.

30 Tada je Jakov rekao Simeonu i Leviju: „Izložili ste me prekoru i zbog vas sam postao mrzak stanovnicima ove zemlje, Hanancima i Ferezejima. Ja imam malo ljudi, a oni će se skupiti protiv mene i napasće me i pobiće i mene i moj dom.“ **31** A oni su na to rekli: „Zar da se neko s našom sestrom ophodi kao s bludnicom?“

35 Posle toga Bog je rekao Jakovu: „Ustani, idi u Bet-El, nastani se tamo i napravi oltar Bogu koji ti se pojavio kada si bežao od svog brata Isava.“

2 Tada je Jakov rekao svom domu i svima koji su bili s njim: „Uklonite tuđe bogove koje imate kod sebe, očistite se i presvucite se. **3** Onda ustanimo i pođimo u Bet-El. Tamo ću napraviti oltar Bogu koji me je uslišio u dan moje nevolje i bio sa mnom na putu kojim sam išao.“ **4** Tako su oni dali Jakovu sve tuđe bogove koje su imali kod sebe i minduše koje su imali na ušima, i Jakov je sve to zakopao pod veliko stablo u blizini Sihema.

5 Posle toga su krenuli, a veliki strah od Boga obuzeo je gradove oko njih, tako da nisu pošli u poteru za Jakovljevim sinovima. **6** Na kraju su Jakov i ceo narod koji je bio s njim stigli u Luz, to jest u Bet-El, u hananskoj zemlji. **7** Zatim je tu podigao oltar i to mesto nazvao El-Bet-El, jer mu se tamo pojavio Bog kada je bežao od svog brata. **8** Kasnije je umrla Debora, Rebekina dojilja, i sahranjena je u podnožju Bet-Ela pod jednim velikim drvetom, koje je on nazvao Alon-Bakut.*

9 Bog se opet pojavio Jakovu kad se on vraćao iz Padan-Arama i blagoslovio ga. **10** Bog mu je rekao: „Ime ti je Jakov. Ali više se nećeš zvati Jakov, nego će ti ime biti Izrael.“ Tako mu je dao ime Izrael. **11** Bog mu je još rekao: „Ja sam Bog Sve-moćni. Budi plodan i namnoži se. Od tebe će nastati narod, veliki narod, i carevi će poteći od tebe. **12** Zemlju koju sam dao Avramu i Isaku daću tebi, a posle tebe daću je tvom potomstvu.“ **13** Zatim se Bog podigao od njega s mesta gde je govorio s njim.

14 Zato je Jakov postavio stub od kamena na mestu gde je On govorio s njim,

* **35,8** „Alon-Bakut“ znači „ogromno stablo plača“.

izlio na njega žrtvu levanicu i prelio ga uljem. **15** A mesto gde je Bog govorio s njim Jakov je i dalje zvao Bet-El.

16 Zatim su krenuli iz Bet-El. I dok su još imali dobar deo puta do Efrate, Rahela se porodila i imala je težak porođaj. **17** I dok se mučila pri porođaju, babica joj je rekla: „Ne boj se, jer ćeš imati još jednog sina.“ **18** Dok se rastavljala sa životom, jer je umirala, dala mu je ime Benonija, a njegov otac ga je nazvao Benjamin.* **19** Tako je Rahela umrla i bila je sahranjena na putu za Efratu, to jest Betlehem. **20** Jakov je postavio stub na njenom grobu. Taj stub na Rahelinom grobu stoji sve do danas.

21 Posle toga Izrael je krenuo dalje i razapeo svoj šator iza kule Eder. **22** Dok je Izrael živeo u toj zemlji, Ruben je otišao i legao s Bilhom, inočom svog oca, i Izrael je saznao za to. Jakov je imao dvanaest sinova. **23** Leini sinovi bili su Ruben, Jakovljevi prvenac, i Simeon, Levije, Juda, Isahar i Zebulon. **24** Rahelini sinovi bili su Josif i Benjamin. **25** Sinovi Raheline sluškinje Bilhe bili su Dan i Neftalim. **26** Sinovi Leine sluškinje Zelfe bili su Gad i Sir. To su Jakovljevi sinovi koji su mu se rodili u Padan-Aramu.

27 Jakov je najzad došao kod svog oca Isaka u Mamriju, u Kirijjat-Arvu, to jest u Hevron, gde su Avram i Isak živeli kao stranci. **28** Isak je imao sto osamdeset godina. **29** Posle toga Isak je izdahnuo i umro, i bio je pribran svom narodu, star, nauživavši se života. Sahraniли su ga njegovi sinovi Isav i Jakov.

36 Ovo su događaji iz života Isava, to jest Edoma. **2** Isav je uzeo sebi žene od hananskih kćeri: Adu, kćer Elona Hetejina, Olivemu, kćer Ane, unuku Sevegona Jevajina, **3** i Baše-

* **35,18** „Benjamin“ na hebrejskom znači „Sin govora desne ruke“.

matu, kćer Ismaila, sestru Navajota.

4 Ada je Isavu rodila Elifasa, Bašemata je rodila Reuela, **5** a Olivema je rodila Jeusa, Jegloma i Koreja.

To su Isavovi sinovi koji su mu se rodili u hananskoj zemlji. **6** Isav je uzeo svoje žene, sinove i kćeri i sve duše svog doma, svoju stoku i sve druge životinje i sve svoje blago koje je stekao u hananskoj zemlji, i otišao je u drugu zemlju daleko od svog brata Jakova. **7** Oni su imali toliko dobara da više nisu mogli živeti zajedno, i zemlja u kojoj su boravili nije im bila dovoljno velika jer su imali mnogo stoke. **8** Tako se Isav nastanio u brdovitom području Sira. Isav je Edom.

9 Ovo su događaji iz života Isava, oca Edomaca, u brdovitom području Sira.

10 Ovo su imena Isavovih sinova: Elifas, sin Isavove žene Ade, i Reuel, sin Isavove žene Bašemate.

11 Elifasovi sinovi su Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez. **12** Inoča Isavovog sina Elifasa zvala se Timna. Ona je Elifasu rodila Amalika. To su sinovi Isavove žene Ade.

13 Ovo su Reuelovi sinovi: Nahat, Zara, Sama i Moza. To su sinovi Isavove žene Bašemate.

14 Ovo su sinovi Isavove žene Olive-me, kćeri Ane, unuke Sevegona, koje je rodila Isavu: Jeus, Jeglom i Korej.

15 Ovo su knezovi Isavovih sinova: sinovi Elifasa, Isavovog prvenca: knez Teman, knez Omar, knez Sofar, knez Kenez, **16** knez Korej, knez Gotom, knez Amalik. To su knezovi u edomskoj zemlji koji su potekli od Elifasa. To su Adini sinovi.

17 Ovo su sinovi Isavovog sina Reuela: knez Nahat, knez Zara, knez Sama, knez Moza. To su knezovi u edomskoj zemlji koji su potekli od Reuela. To su sinovi Isavove žene Bašemate.

18 A ovo su sinovi Isavove žene Olive-me: knez Jeus, knez Jeglom, knez Korej.

To su knezovi koji su potekli od Isavove žene Oliveme, kćeri Ane.

19 To su Isavovi sinovi, i to su knezovi koji su potekli od njih. Isav je Edom.

20 Ovo su sinovi Sira Horejina, koji su živeli u toj zemlji: Lotan, Šobal, Sevegon, Ana, **21** Dison, Eser i Disan. To su knezovi Horeja, sinovi Sira, u edomskoj zemlji.

22 Lotanovi sinovi su Horija i Eman. Lotanova sestra je Timna.

23 Ovo su Šobalovi sinovi: Golam, Mahat, Ebal, Sefija i Onam.

24 Ovo su Sevegonovi sinovi: Aja i Ana. To je onaj Ana koji je našao tople izvore u pustinji dok je čuvao magarce svog oca Sevegona.

25 Ovo su Anina deca: Dison i Olive-ma, kći Ane.

26 Ovo su Disonovi sinovi: Amada, Asvan, Itran i Haran.

27 Ovo su Eserovi sinovi: Bilham, Zavan i Akan.

28 Ovo su Disanovi sinovi: Uz i Aran.

29 Ovo su knezovi Horeja: knez Lotan, knez Šobal, knez Sevegon, knez Ana, **30** knez Dison, knez Eser, knez Disan. To su knezovi Horeja u zemlji Siru.

31 Ovo su carevi koji su vladali u edomskoj zemlji pre nego što je nad Izraelovim sinovima počeo da vlada car. **32** Bela, Beorov sin, vladao je u Edomu, a njegov grad zvao se Denava. **33** Posle Beline smrti, počeo je da vlada Jobab, sin Zare iz Bosore. **34** Posle Jobabove smrti, počeo je da vlada Asom iz zemlje Temanaca. **35** Posle Asomove smrti, počeo je da vlada Adad, Baradov sin, koji je porazio Madijance na moavskom polju, a njegov grad se zvao Getem. **36** Posle Adadove smrti, vladao je Samada iz Masekasa. **37** Posle Samadine smrti, vladao je Saul iz Rovota na reci. **38** Posle Saulove smrti, vladao je Balhanan, Ahvorov sin. **39** Posle smrti Balhanana, Ahvorovog sina, vladao je Adar. Njegov grad se zvao Fogor, a

njegova žena se zvala Mehetabela, kćer Matraide, Mezahabove kćeri.

40 Ovo su imena Isavovih knezova po njihovim porodicama, po njihovim mestima, po njihovim imenima: knez Timna, knez Alva, knez Jetet, **41** knez Olivema, knez Ila, knez Finon, **42** knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, **43** knez Magedilo, knez Iram. To su Edomovi knezovi prema njihovim prebivalištima u zemlji koju su zauzeli. To je Isav, otac Edomaca.

37 Jakov je ostao da živi u zemlji u kojoj je njegov otac bio stranac, u hananskoj zemlji.

2 Ovo su događaji iz Jakovljevog života. Kada je Josif imao sedamnaest godina, čuvao je stado ovaca sa svojom braćom i pošto je još bio veoma mlad, bio je sa sinovima Bilhe i Zelfe, koje su bile žene njegovog oca. Josif je svom ocu donosio loš glas o njima. **3** A Izrael je voleo Josifa više nego sve svoje ostale sinove, jer mu se rodio pod starost. On mu je načinio dugu prugastu haljinu s rukavima. **4** Kad su njegova braća videla da ga njihov otac voli više nego sve njih, zamrzeli su ga i nisu mu mogli mirno ni reč reći.

5 Kasnije je Josif usnio san i ispričao ga svojoj braći, i to im je bio još jedan razlog da ga mrze. **6** On im je rekao: „Molim vas, čujte kakav sam san usnio. **7** Nasred njve smo vezivali snopove i tada se moj snop podigao i stao uspravno, a vaši snopovi su ga okružili i poklonili mu se.“ **8** A njegova braća su mu rekla: „Da nećeš možda da budeš car nad nama? Da nećeš možda da vladaš nad nama?“ Tako su našli još jedan razlog da ga mrze zbog njegovih snova i njegovih reči.

9 Posle toga on je usnio još jedan san, pa ga je ispričao svojoj braći: „Usnio sam još jedan san, a to se sunce, mesec i jedanaest zvezda klanjaju preda mnom.“ **10** Kada je to ispričao svom ocu i svojoj braći,

otac ga je prekorio: „Šta znači taj san koji si usnio? Da se nećemo možda ja i tvoja majka i tvoja braća klanjati pred tobom do zemlje?“ **11** Njegova braća su postala ljubomorna na njega, ali njegov otac je čuvao te reči u svom srcu.

12 Jednom su njegova braća otišla da pasu stado svog oca blizu Sihema. **13** Posle nekog vremena Izrael reče Josifu: „Zar tvoja braća ne čuvaju stada blizu Sihema? Hajde da te pošaljem kod njih.“ Na to mu on odgovori: „Evo me!“ **14** Otac mu zatim reče: „Molim te, idi tamo i vidi da li su tvoja braća živa i zdrava i da li je stado dobro, pa mi onda javi.“ Tako ga je on poslao iz doline Hevron, i on je otišao prema Sihemu. **15** Kasnije ga je neki čovek našao kako luta po polju, pa ga je upitao: „Šta tražiš?“ **16** On odgovori: „Tražim svoju braću. Molim te, kaži mi gde čuvaju stada.“ **17** Čovek mu reče: „Otišli su odavde, jer sam ih čuo kako govore: 'Hajdemo u Dotan.'“ Tako je Josif pošao dalje za svojom braćom i našao ih kod Dotana.

18 Oni su ga ugledali izdaleka, i pre nego što im se približio, lukavo su smislili kako da ga ubiju. **19** Zato su jedan drugom rekli: „Evo dolazi onaj koji snove sanja. **20** Hajde da ga ubijemo i da ga bacimo u neku jamu za vodu. Reći ćemo da ga je proždrla neka opasna zver. Da vidimo onda šta će biti od njegovih snova.“ **21** Kada je Ruben to čuo, pokušao je da ga izbavi iz njihovih ruku. Zato je rekao: „Nemojmo pogubiti njegovu dušu.“ **22** Zatim je još rekao: „Nemojte prolivati krv. Bacite ga u ovu jamu koja je u pustinji i ne dižite ruke na njega.“ On je nameravao da ga izbavi iz njihovih ruku i da ga vrati ocu.

23 Kad je Josif došao kod svoje braće, oni su s njega svukli dugu prugastu haljinu koju je imao na sebi. **24** Zatim su ga uzeli i bacili u jamu. Jama je u to vreme bila prazna; u njoj nije bilo vode.

25 Zatim su seli da jedu. Kad su podigli oči, videli su kako iz Galada dolazi karavan Ismailaca, s kamilama natovarenim mirisom, balzomom i korama od drveta koje sadrže smolu. Sve su to nosili u Egipat. **26** Tada je Juda rekao svojoj braći: „Kakva nam je korist ako ubijemo svog brata i sakrijemo njegovu krv? **27** Hajde da ga prodamo Ismailcima, i ne dižimo ruke na njega. Ipak je on naš brat, naše telo.“ Tako su poslušali svog brata. **28** Tada su naišli madijanski trgovci. Zato su braća izvukla Josifa, izvadivši ga iz jame, i prodali ga Ismailcima za dvadeset srebrnika, a oni su ga odveli u Egipat.

29 Kad je Ruben došao do jame i video da Josifa više nema u njoj, razderao je svoje haljine. **30** Onda je otišao kod svoje braće i povikao: „Nema deteta! Šta ću sad?“ **31** Tada su uzeli Josifovu dugu haljinu, zaklali jarca i nekoliko puta umočili haljinu u krv. **32** Posle toga su tu dugu prugastu haljinu poslali svom ocu i poručili: „Našli smo ovu haljinu. Molimo te, vidi da li je to haljina tvog sina ili nije.“ **33** Kad ju je bolje pogledao, povikao je: „To je haljina mog sina! Josifa je sigurno proždrla neka opasna zver! Rastrgla ga je na komade!“ **34** Tada je Jakov razderao svoj ogrtač, vezao kostret oko bedara i dugo tugovao za svojim sinom. **35** Svi njegovi sinovi i sve njegove kćeri pokušavali su da ga uteše, ali on se nije dao utešiti, već je govorio: „S tugom ću sići kod svog sina u grob!“ Tako je Jakov oplakivao svog sina.

36 U Egiptu su Madijanci prodali Josifa Petefriju, faraonovom dvoraninu, zapovedniku telesne straže.

38 U to vreme Juda je otišao od svoje braće i razapeo svoj šator blizu jednog čoveka, jednog Odolamca, koji se zvao Ira. **2** Tamo je Juda video kćer nekog Hananca koji se zvao Šua. On ju je uzeo za ženu i legao s njom.

3 Ona je zatrudnela i rodila sina, kome je on dao ime Ir. **4** Opet je zatrudnela i rodila sina, kome je dala ime Onan. **5** Zatim je rodila još jednog sina i dala mu ime Sala. Kad je njega rodila, Juda je bio u Ahsivu.

6 Juda je za svog prvenca Ira uzeo ženu koja se zvala Tamara. **7** Ali Judin prvenac Ir bio je zao u Gospodnjim očima, pa ga je zato Gospod pogubio. **8** Zbog toga je Juda rekao Onanu: „Lezi sa ženom svog brata, sklopi s njom deverski brak i tako podigni potomstvo svom bratu.“ **9** Ali Onan je znao da to potomstvo neće biti njegovo, i zato je, kad je imao odnose sa ženom svog brata, prosipao svoje seme na zemlju da ne bi dao potomstvo svom bratu. **10** To što je radio bilo je zlo u Gospodnjim očima, pa je zato i njega pogubio. **11** Zbog toga je Juda rekao svojoj snahi Tamari: „Ostani udovica u kući svog oca dok moj sin Sala ne odraste“, jer je pomislio: „Moglo bi se desiti da i on umre kao njegova braća.“ Tako je Tamara otišla da živi u kući svog oca. **12** Posle mnogo vremena umrla je Šuina kći, Judina žena, i Juda je neko vreme bio u žalosti.“ Zatim je zajedno sa svojim prijateljem Irom Odolamcem otišao u Tamnu kod ljudi koji su strigli njegove ovce. **13** Tada su Tamari javili: „Tvoj svekar ide u Tamnu da striže svoje ovce.“ **14** Ona je skinula sa sebe udovičku odeću, prekrila se maramom, stavila pokrivalo preko lica i sela na ulaz u Enaim, koji je na putu za Tamnu. Videla je da je Sala odrastao, a nju još nisu dali njemu za ženu.

15 Kad ju je Juda ugledao, odmah je pomislio da je bludnica, jer joj je lice bilo pokriveno. **16** Zato je on zastao kod nje pored puta i rekao: „Pusti me da legnem s tobom.“ Nije znao da mu je to snaha. Ona mu na to reče: „Šta ćeš mi dati da legneš sa mnom?“ **17** On odgovori: „Poslaću ti jare iz stada.“ A ona reče: „Daj mi nešto u zalog dok ga ne pošalješ.“ **18** On je upita:

„Šta da ti dam u zalog?“ Ona odgovori: „Svoj pečatni prsten, lančić i štap što ti je u ruci.“ On joj je tada dao sve to pa je legao s njom i ona je zatrudnela. **19** Posle je ustala i otišla, skinula je maramu i obukla svoju udovičku odeću.

20 Juda je poslao jare po svom prijatelju Odolamcu da bi dobio nazad zalog iz ruke one žene, ali on nije mogao da je nađe. **21** Pitao je ljude iz njenog mesta: „Gde je ona bludnica koja je bila u Enaimu pored puta?“ A oni su odgovorili: „Ovde nikad nije bilo bludnice.“ **22** Onda se on vratio kod Jude i rekao mu: „Nisam je našao, a i ljudi iz onog mesta su rekli: 'Ovde nikad nije bilo bludnice.'“ **23** Zato je Juda rekao: „Neka zadrži ono što sam joj dao da se ne sramotimo. Poslao sam joj jare, ali je ti nisi našao.“

24 Ali oko tri meseca kasnije javili su Judi: „Tvoja snaha Tamara odala se bludu i u svom bludu je zatrudnela.“ Tada je Juda rekao: „Izvedite je da se pogubi i spali.“ **25** Dok su je izvodili, ona je svom svekru poručila: „Zatrudnela sam s čovekom kome pripadaju ove stvari.“ Zatim je rekla: „Molim te, vidi čiji je ovaj pečatni prsten, lančić i štap.“ **26** Kad je Juda prepoznao te stvari, rekao je: „Pravednija je od mene, jer je nisam dao svom sinu Sali.“ I više nije legao s njom.

27 Kada je došlo vreme da se porodi, pokazalo se da su u njenoj utrobi blizanci. **28** Dok se porađala, jedan od njih pomolio je ruku i babica je odmah uzela crveni konac i vezala mu oko ruke, rekavši: „Ovaj je izašao prvi.“ **29** Ali čim je on uvukao ruku izašao je njegov brat, tako da je ona uzviknula: „Kako prodre?“ Zato su mu dali ime Fares.* **30** Posle je izašao njegov brat koji je oko ruke imao crveni konac, i njemu su dali ime Zara.

* **38,29** „Fares“ znači „probijanje“.

39 Josif je bio odveden u Egipat. Egipćanin Petefrije, faraonov dvoranin i zapovednik telesne straže, kupio ga je iz ruku Ismailaca koji su ga odveli tamo. **2** Ali Gospod je bio s Josifom, tako da je on u svemu imao uspeha i imao je određene odgovornosti u domu svog gospodara, Egipćanina. **3** Njegov gospodar je video da je Gospod s njim i da mu Gospod daje uspeh u svemu što radi svojim rukama.

4 Josif je sticao naklonost u očima svog gospodara i uvek ga je služio, tako da ga je on postavio nad svojim domom, i sve što je imao dao je njemu u ruke. **5** Otkad ga je postavio nad svojim domom i nad svim što je imao, Gospod je zbog Josifa blagosiljao dom tog Egipćanina. Gospodnji blagoslov bio je nad svim što je on imao u domu i u polju. **6** Na kraju je sve što je imao prepustio u Josifove ruke, i nije se brinuo ni za šta što je imao osim za hleb koji je jeo. A Josif je izrastao u mladića lepog stasa i lepog lica. **7** Posle nekog vremena žena njegovog gospodara bacila je oko na Josifa i rekla mu: „Lezi sa mnom.“ **8** Ali on to nije hteo, već je rekao ženi svog gospodara: „Moj gospodar se ne brine ni za šta u svom domu, i sve što ima dao je meni u ruke. **9** U ovom domu niko nije veći od mene, i on mi nije uskratio ništa, osim tebe, jer si mu ti žena. Kako bih onda mogao da učinim tako veliko zlo i da zgrešim Bogu?“

10 Ona je tako iz dana u dan nagovarala Josifa, ali on nije pristao da legne s njom, niti da se zadržava kod nje. **11** Ali jednog dana on je kao i obično ušao u kuću da uradi svoj posao, a unutra nije bilo nikoga od ukućana. **12** Tada ga je ona uhvatila za haljinu i rekla: „Lezi sa mnom!“ Ali on joj se otrgao, ostavio svoju haljinu u njenoj ruci i pobegao napolje. **13** Kada je videla da je on ostavio svoju haljinu u njenoj ruci i pobegao napolje, **14**

dozvala je ukućane i rekla im: „Gle, doveo nam je ovog čoveka Jevrejina da nam se podsmeva. On je došao kod mene da legne sa mnom, ali ja sam vikala iz sveg glasa. **15** A kad je čuo kako vičem, ostavio je svoju haljinu pored mene i pobegao napolje.“ **16** Ona je držala njegovu haljinu pored sebe dok njegov gospodar nije došao kući.

17 Onda mu je ovako rekla: „Onaj sluga Jevrejina koga si nam doveo, došao je kod mene da mi se podsmeva. **18** A kad sam zavikala, ostavio je svoju haljinu pored mene i pobegao napolje.“ **19** Kada je njegov gospodar čuo reči svoje žene, koja je rekla: „To i to mi je učinio tvoj sluga“, žestoko se razgnevio. **20** Tada je Josifov gospodar uzeo Josifa i bacio ga u zatvor, tamo gde su bili zatvoreni carevi zatvorenici, i on je tamo ostao.

21 Ali Gospod je i dalje bio s Josifom i bio je prema njemu milostiv pa mu je dao da nađe milost u očima upravitelja zatvora. **22** Zato je upravitelj zatvora predao u Josifove ruke sve zatvorenike koji su bili u zatvoru, i on je bio odgovoran za sve poslove koje su oni tamo obavljali. **23** Upravitelj zatvora nije više nadgledao baš ništa što je bilo u njegovim rukama, jer je Gospod bio s Josifom i Gospod mu je davao uspeh u svemu što je radio.

40 Posle nekog vremena peharnik i pekar egipatskog cara zgrešili su svom gospodaru, egipatskom caru. **2** Faraon se naljutio na svoja dva dvoranina, na glavnog peharnika i na glavnog pekara. **3** Zato ih je bacio u tamnicu u kući zapovednika telesne straže, u isti zatvor gde je bio i Josif. **4** Tada je zapovednik telesne straže odredio Josifa da bude s njima i da ih služi. Oni su neko vreme ostali u tamnici.

5 Peharnik i pekar egipatskog cara, koji su bili zatvorenici u tom zatvoru, usnili su

iste noći san i svaki san je imao svoje tumačenje. **6** Kada je Josif ujutru ušao kod njih i kada ih je video, oni su izgledali snuždeno. **7** Zato je faraonove dvorane, koji su bili s njim u tamnici u kući njegovog gospodara, upitao: „Zašto vam je danas lice tako tužno?“ **8** Oni su mu odgovorili: „Usnili smo san, a nema ko da nam ga protumači.“ Josif im je rekao: „Zar nije Bog taj koji tumači snove? Kažite mi, molim vas, šta ste sanjali.“

9 Glavni peharnik je ispričao svoj san Josifu: „Sanjao sam da je ispred mene bila jedna vinova loza. **10** Na toj lozi su bile tri mladice i na njoj su se pojavili izdanci. Zatim je procvetala i grožđe na njoj je sazrelo. **11** U ruci mi je bio faraonov pehar, i ja sam uzeo grožđe i iscedio ga u faraonov pehar. Zatim sam pehar dao faraonu.“ **12** Tada mu je Josif rekao: „Ovakvo glasi tumačenje: tri mladice predstavljaju tri dana. **13** Za tri dana faraon će te izvesti iz zatvora i vratiće te u službu. Ti ćeš opet faraonu davati pehar, kao što je bilo i ranije kada si bio njegov peharnik. **14** Ali seti me se kad ti bude dobro, i molim te, učini dobro delo, pa me spomeni faraonu i izvedi me iz ovog zatvora. **15** Jer sam otet iz zemlje Jevreja, a ni ovde nisam učinio baš ništa zbog čega bi me bacili u zatvor*.“

16 Kada je glavni pekar video kako je Josif u svom tumačenju rekao dobre stvari, kazao mu je: „I ja sam video sebe u snu, i gle, na glavi su mi bile tri korpe belog hleba. **17** U korpi na vrhu bilo je raznovrsnog peciva za faraona, i ptice su to jele iz korpe na mojoj glavi.“ **18** Josif mu na to reče: „Ovakvo glasi tumačenje: tri korpe predstavljaju tri dana. **19** Za tri dana faraon će te izvesti iz zatvora, pa će ti odrubiti glavu i obesiće te na drvo, a

ptice će jesti tvoje meso.“

20 Trećeg dana posle toga bio je faraonov rođendan. On je priredio gozbu za sve svoje slugе i izveo je iz zatvora glavnog peharnika i glavnog pekara. **21** Glavnog peharnika je vratio na položaj peharnika, tako da je on opet faraonu dodavao pehar. **22** A glavnog pekara je obesio, baš kao što im je Josif u tumačenju rekao. **23** Ali glavni peharnik se nije setio Josifa, već ga je zaboravio.

41 Posle dve godine faraon je sanjao da stoji pored Nila. **2** I gle, iz Nila je izašlo sedam lepих i debelih krava koje su pasle travu pored Nila. **3** A posle njih iz Nila je izašlo sedam ružnih i mršavih krava koje su stale pored tih krava na obali Nila. **4** Tada su krave koje su bile ružne i mršave pojele onih sedam lepих i debelih krava. Onda se faraon probudio.

5 Ali je opet zaspao i usnio drugi san. I gle, na jednoj stabljici izraslo je sedam krupnih i lepих klasova. **6** A posle njih izraslo je sedam sitnih klasova, sasušениh zbog istočnog vetra. **7** I ti sitni klasovi progutali su onih sedam krupnih i punih klasova. Tada se faraon probudio i shvatio da je to bio san.

8 Ujutru je bio uznemirenog duha. Zato je poslao slugе da pozovu sve egipatske sveštenike koji se bave magijom i sve svoje mudrace, i faraon im je ispričao svoje snove. Ali niko nije mogao da mu ih protumači.

9 Tada je glavni peharnik rekao faraonu: „Danas ću ti reći svoje grehe. **10** Kad se faraon bio naljutio na svoje slugе, poslao je u tamnicu u kući zapovednika telesne straže mene i glavnog pekara. **11** Jedne noći, i on i ja smo usnili san. Svaki san je imao svoje značenje. **12** S nama je bio jedan mladić, Jevrejин, sluga zapovednika telesne straže. Kad smo mu ispričali

* **40,15** Ili: „jamu“. Doslovno: „cisternu“, to jest jamu iskopanu u obliku cisterne koja je služila kao zatvor.

snove, on nam ih je protumačio. Svakom je protumačio njegov san. **13** Onako kako nam ih je protumačio, tako se i dogodilo. Mene je faraon vratio u službu, a onog čoveka je obesio.”

14 Faraon je poslao po Josifa, da ga brzo dovedu iz zatvora. A on se obrijao i ošišao, presvukao i izašao pred faraona. **15** Tada je faraon rekao Josifu: „Usnio sam san, ali niko ne može da ga protumači. Čuo sam da ti možeš protumačiti san kad ga čuješ.” **16** Josif je odgovorio faraonu: „To nije u mojoj vlasti! Bog će faraonu objaviti dobro.”

17 Faraon je zatim rekao Josifu: „Sanjao sam kako stojim na obali Nila. **18** I gle, iz Nila je izašlo sedam debelih i lepih krava koje su pasle travu pored Nila. **19** A posle njih izašlo je sedam slabih, veoma ružnih i mršavih krava. Tako ružne krave nisam video u svoj egipatskoj zemlji. **20** I te mršave i ružne krave pojele su onih sedam debelih krava. **21** Ali iako su ih pojele, nije se poznavalo da su im u stomaku, jer su i dalje bile ružne kao i ranije. Tada sam se probudio.

22 Zatim sam sanjao kako sedam punih i lepih klasova izbijaju na jednoj stabljici. **23** A posle njih izraslo je sedam klasova uvelih i sitnih, sasušanih zbog istočnog vetra. **24** I ti sitni klasovi progutali su onih sedam lepih klasova. Ispričao sam ovo sveštenicima koji se bave magijom, ali nijedan nije mogao da mi objasni.”

25 Tada je Josif rekao faraonu: „Oba faraonova sna imaju isto značenje. Bog javlja faraonu šta će učiniti. **26** Sedam lepih krava predstavljaju sedam godina. Isto tako, sedam lepih klasova predstavljaju sedam godina. Oba sna imaju isto značenje. **27** Sedam mršavih i ružnih krava koje su izašle posle njih predstavljaju sedam godina; i sedam praznih klasova, sasušanih zbog istočnog vetra, predstavljaju sedam godina gladi. **28** Ovo sam već

rekao faraonu: Bog je pokazao faraonu šta će učiniti:

29 Evo, dolazi sedam veoma rodni godina u svoj egipatskoj zemlji. **30** Ali posle njih nastaće sedam godina gladi, kada će se zaboraviti sve obilje u egipatskoj zemlji i glad će uništiti zemlju. **31** A obilje koje je bilo u zemlji neće se spominjati, jer će glad koja će posle toga doći biti zaista velika. **32** A to što je faraon dva puta usnio san znači da je Bog to čvrsto odlučio i da će Bog to brzo i učiniti.

33 Zato neka faraon sada potraži razboritog i mudrog čoveka i neka ga postavi nad egipatskom zemljom. **34** Neka faraon postavi nadglednike u zemlji, pa neka uzima petinu roda egipatske zemlje za tih sedam rodni godina. **35** Neka oni sakupljaju sav rod tokom tih sedam rodni godina što dolaze. Neka pod faraonovom rukom sabiraju žito za hranu, i neka ga čuvaju po gradovima. **36** Ta hrana će služiti kao zaliha u zemlji za sedam godina gladi koje će nastati u egipatskoj zemlji, da zemlja ne bi propala zbog gladi.”

37 To se svidelo faraonu i svim njegovim slugama. **38** Zato je rekao svojim slugama: „Možemo li naći nekoga kao što je ovaj čovek, u kome je Božji Duh?” **39** Zatim je rekao Josifu: „Pošto ti je Bog dao da sve to znaš, niko nije tako razborit i mudar kao što si ti. **40** Ti ćeš biti upravitelj mog dvora i ceo moj narod bezuslovno će te slušati. Jedino ću prestolom biti veći od tebe.” **41** Faraon je još kazao Josifu: „Postavljam te nad svom egipatskom zemljom.” **42** Tada je faraon skinuo pečatni prsten sa svoje ruke i stavio ga Josifu na ruku, obukao ga u haljine od finog lanenog platna i stavio mu oko vrata zlatan lanac. **43** Osim toga, zapovedio je da ga voze u počasnim kolima odmah iza farao-

novih kola i da pred njim viču: „Avrek!“* Tako ga je postavio nad svom egipatskom zemljom.

44 Zatim je faraon rekao Josifu: „Ja sam faraon, ali bez tvog odobrenja niko ne sme da podigne ni ruku ni nogu u svoj egipatskoj zemlji.“ **45** Posle toga faraon je dao Josifu ime Psontomfanih* i dao mu je za ženu Asenetu, kćer Potifere, sveštenika iz Ona.* I Josif je izišao da obiđe egipatsku zemlju. **46** Josif je imao trideset godina kad je stao pred faraona, cara Egipta.

Zatim je Josif otišao od faraona i obišao svu egipatsku zemlju. **47** Tokom sedam rodni godina zemlja je bogato rađala. **48** A on je sakupljao sav rod tokom tih sedam godina koje su nastupile u egipatskoj zemlji, i taj rod je čuvao po gradovima. U svaki grad stavljao je rod s okolnih njiva. **49** Josif je sakupio velike količine žita, kao peska morskoga, dok na kraju nisu prestali da ga mere jer se nije moglo izmeriti.

50 Pre nego što je nastupila prva godina gladi, Josifu su se rodila dva sina, koja mu je rodila Aseneta, kći Potifere, sveštenika iz Ona. **51** Josif je svom prvencu dao ime Manasija,* jer je rekao: „Bog mi je dao da zaboravim svu svoju nevolju i ceo dom mog oca.“ **52** A drugom sinu je dao ime Jefrem,* jer je rekao: „Bog me je učinio plodnim u zemlji moje nevolje.“

53 Tako je prošlo sedam rodni godina u egipatskoj zemlji, **54** i nastupilo je sedam godina gladi, baš kao što je Josif i

* **41,43** Ovaj izraz na hebrejskom bi značio: „Na kolena!“ ili „Klanjajte se!“, a na egipatskom: „Pažnja!“

* **41,45** „Psontomfanih“ izvorno znači „otkrivač skrivenog i tumač onog što dolazi“.

* Ili: „iz Heliopolisa“, čiji naziv znači „grad sunca“, zato što se u tamošnjem hramu obožavao Ra, bog Sunca.

* **41,51** „Manasija“ znači „uzročnik zaborava; onaj zbog kog se zaboravlja“.

* **41,52** „Jefrem“ znači „dvostruko plodan“.

rekao. U svim zemljama nastala je glad, a u svoj egipatskoj zemlji bilo je hleba. **55** A kad je i u svoj egipatskoj zemlji zavladao glad, narod je zavapio faraonu tražeći hleb. Tada je faraon rekao svim Egipćanima: „Idite kod Josifa. Šta god vam kaže, to učinite.“ **56** I glad je zahvatila celu zemlju. Tada je Josif otvorio sve žitnice koje su imali i prodavao hranu Egipćanima, jer je velika glad zahvatila egipatsku zemlju. **57** U Egipat su dolazili i ljudi iz svih zemalja da kupuju hranu od Josifa, jer je velika glad zahvatila sve zemlje.

42 Jakov je video da u Egiptu ima žita, pa je svojim sinovima rekao: „Zašto gledate jedan u drugoga?“

2 I još je rekao: „Čuo sam da u Egiptu ima žita. Idite i tamo ga kupite, da ostanemo živi i da ne pomremo.“ **3** Tako su desetorica Josifove braće otišla u Egipat da kupe žito. **4** Ali Jakov nije poslao Josifovog brata Benjamina s drugom braćom, jer je rekao: „Da ga ne bi zadesilo neko zlo, pa da pogine.“

5 Tako su Izraelovi sinovi došli zajedno s drugima koji su dolazili da kupuju hranu, jer je u hananskoj zemlji vladala glad. **6** A Josif je bio moćan čovek u zemlji. On je prodavao žito ljudima iz svih zemalja. Zato su Josifova braća došla kod njega i poklonila mu se licem do zemlje. **7** Kad je Josif ugledao svoju braću, odmah ih je prepoznao, ali oni njega nisu prepoznali. Zato im se obratio oštrim rečima: „Odakle dolazite?“ Oni su odgovorili: „Dolazimo iz hananske zemlje da kupimo hranu.“

8 Josif je prepoznao svoju braću, ali oni njega nisu prepoznali. **9** Josif se odmah setio snova koje je sanjao o njima, pa im je rekao: „Vi ste uhode! Došli ste da vidite gde je zemlja nezaštićena!“ **10** A oni su mu odgovorili: „Ne, gospodar. Tvoje sluge su došle da kupe hranu.“ **11** Svi smo mi sinovi jednog čoveka. Mi smo čestiti

ljudi. Tvoje sluge nisu uhode." **12** Ali on im je rekao: „Nije tačno! Vi ste došli da vidite gde je zemlja nezaštićena!" **13** Oni su tada rekli: „Nas je dvanaestoro braće, tvojih slugu. Svi smo mi sinovi jednog čoveka u hananskoj zemlji. Najmlađi je ostao s našim ocem, a jednog više nema."

14 Ali Josif im reče: „Već sam vam kazao: 'Vi ste uhode!' **15** Ovako ćete biti iskušani: Tako živ bio faraon, nećete izaći odavde dok vaš najmlađi brat ne dođe ovamo. **16** Pošaljite jednog od vas da dovede vašeg brata, a vi ćete ostati u zatvoru, da bi se videlo da li je istina to što ste rekli. Ali ako nije, tako živ bio faraon, onda ste uhode." **17** Zatim ih je sve zajedno bacio u zatvor na tri dana.

18 Trećeg dana Josif im reče: „Ako ovako uradite ostaćete živi, jer se ja bojim Boga: **19** Ako ste čestiti, neka jedan od vaše braće ostane u zatvoru, a vi ostali idite i odnesite žito svojim porodicama koje gladuju. **20** Onda mi dovedite svog najmlađeg brata da bi se videlo da li je tačno ono što ste rekli, i nećete umreti." I oni su pristali da tako učine.

21 Tada rekoše jedan drugom: „Sigurno snosimo krivicu zbog našeg brata, jer smo videli nevolju njegove duše kad nas je preklinjao za milost, a mi ga nismo poslušali. Zato nas je snašla ova nevolja." **22** Tada im Ruben odgovori: „Zar vam nisam govorio: 'Ne činite greh detetu?' Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv." **23** Ali nisu znali da ih Josif razume, jer je s njima razgovarao preko tumača. **24** Zato se udaljio od njih i zaplakao. Zatim se vratio i razgovarao s njima, pa je uzeo Simeona i vezao ga pred njihovim očima. **25** Tada je Josif zapovedio da im se džakovki napune žitom, da im se u njihove vreće vrati novac i da im se da hrana za put. Tako su im i učinili.

26 Oni su natovarili žito na svoje magarce i krenuli odande. **27** Kad su se zau-

stavili da prenoće i kad je jedan od njih otvorio svoju vreću da nahrani magarca, ugledao je svoj novac odozgo u vreći. **28** Tada je svojoj braći rekao: „Moj novac je vraćen i evo ga u vreći!" Tada im se srce ispunilo strahom, pa su se drhteći okrenuli jedan prema drugom i rekli: „Šta nam je ovo Bog učinio?"

29 Kad su došli kod svog oca Jakova u hanansku zemlju, ispričali su mu šta im se sve dogodilo: **30** „Čovek koji je gospodar one zemlje oštro je razgovarao s nama, jer je mislio da smo uhode koje su došle da izvide zemlju. **31** Ali mi smo mu rekli: 'Mi smo čestiti ljudi. Nismo uhode. **32** Nas je dvanaestoro braće i sinovi smo jednog oca. Jednog brata više nema, a najmlađi je ostao s našim ocem u hananskoj zemlji.' **33** Ali čovek koji je gospodar one zemlje rekao nam je: 'Ovako ću znati da li ste čestiti: neka jedan od vaše braće ostane kod mene, a vi uzmete nešto hrane za svoje porodice koje gladuju, pa idite. **34** Dovedite mi svog najmlađeg brata. Tako ću znati da niste uhode, nego da ste čestiti ljudi. Onda ću vam vratiti vašeg brata, a vi ćete moći da trgujete u ovoj zemlji.'"

35 A kad su praznili svoje vreće, svako je u svojoj vreći našao zavežljaj s novcem. Oni i njihov otac videli su zavežljaje s novcem i uplašili su se. **36** Tada je njihov otac Jakov uzviknuo: „Zbog vas sam ostao bez dece! Josifa više nema, nema ni Simeona, a i Benjamina hoćete da mi uzmete! Sve se na mene svalilo!" **37** A Ruben reče svom ocu: „Ubij moja dva sina ako ti ga ne vratim. Daj ga meni, ja ću se brinuti o njemu i vratiću ti ga." **38** Ali on odgovori: „Moj sin neće ići s vama, jer je njegov brat mrtav i on je ostao sam. Ako ga zadesi neko zlo pa pogine na putu na koji idete, poslali biste moju sedu glavu s tugom u grob."

43 U zemlji je bila velika glad. **2** A kad su pojeli žito koje su doneli iz Egipta, njihov otac im reče: „Idite opet i kupite nam malo hrane.“ **3** Na to mu Juda reče: „Onaj čovek nas je jasno upozorio: ‘Ne dolazite opet pred mene ako vaš brat ne bude s vama’.“ **4** Ako pustiš našeg brata da ide s nama, onda ćemo otići da ti kupimo hranu. **5** Ali ako ga ne pustiš, nećemo otići, jer nam je onaj čovek rekao: ‘Ne dolazite opet pred mene ako vaš brat ne bude s vama.’“ **6** A Izrael je uzviknuo: „Zašto ste mi učinili zlo rekavši onom čoveku da imate još jednog brata?“ **7** Oni su odgovorili: „Čovek se potanko raspitivao o nama i našoj porodici: ‘Da li vam je otac još živ? Imate li još nekog brata?’, a mi smo mu ispričali sve kako jeste. Kako smo mogli znati da će reći: ‘Dovedite svog brata?’“

8 Tada Juda reče svom ocu Izraelu: „Pošalji dete sa mnom, pa da ustanemo i idemo, da ostanemo živi i da ne pomremo, i mi i ti i naša deca.“ **9** Ja odgovaram za njega. Traži ga iz moje ruke. Ako ti ga ne vratim i ne dovedem ga pred tebe, biću ti kriv za sva vremena. **10** Da nismo okleva- li, do sada bismo se već dvaput vratili.“

11 Tada im njihov otac Izrael reče: „Ako je tako, onda uzmite najbolji rod ove zemlje u svoje džakove i odnesite ih onom čoveku na dar: malo balzama i malo me- da, mirođije i kore od drveta koje sadrži smolu, pistača i badema. **12** Ponesite sa sobom i dvaput više novca. Vratite i novac koji je bio odozgo u vašim vrećama. Mož- da je to bila greška. **13** Uzmite svog brata, pa ustanite i idite opet kod onog čoveka. **14** A Bog Svemoćni neka podstakne onog čoveka da vam se smiluje, pa da vam pusti drugog brata i Benjamina. A ja, ako moram da ostanem bez dece, neka osta- nem!“

15 Tako su oni uzeli taj dar i dvaput vi- še novca i povelili su Benjamina. Zatim su

otišli u Egipt i stali pred Josifa. **16** Kad je Josif video da je i Benjamin s njima, odmah je rekao čoveku koji je upravljao njegovim domom: „Odvedi ove ljude u kuću, zakolji nešto od stoke i pripremi jelo, jer će ovi ljudi jesti sa mnom u podne.“ **17** Taj čovek je odmah učinio kako mu je Josif rekao i odveo te ljude u Josifov dom. **18** A oni su se uplašili što ih on vodi u Josifov dom, pa su rekli: „Tamo nas vode zbog novca koji je bio stavljen u naše vreće, da bi nasrnuli na nas i napali nas, pa da nas uzmu za robove i otmu nam magarce!“

19 Zato su pristupili čoveku koji je upravljao Josifovim domom i obratili mu se na ulazu u kuću, **20** rekavši: „Oprosti, gospodaru. Mi smo i ranije dolazili da ku- pimo hranu. **21** Ali kad smo se zaustavili da prenoćimo i otvorili svoje vreće, svaki od nas našao je novac odozgo u svojoj vreći, svoj novac u punoj težini. Zato svo- jim rukama želimo da ga vratimo. **22** A sa sobom smo doneli još novca da kupimo hranu. Mi ne znamo ko nam je stavio no- vac u vreće.“ **23** Tada im on reče: „Sve je u redu. Ne bojte se. Vaš Bog i Bog vašeg oca stavio vam je blago u vreće. Vaš no- vac je stigao k meni.“ Zatim im je izveo Simeona.

24 Čovek ih je zatim uveo u Josifov dom, doneo vodu da im se operu noge i dao hranu za njihove magarce. **25** Oni su pripremili dar za Josifa kad dođe u podne, jer su čuli da će kod njega jesti. **26** Kad je Josif ušao u kuću, oni su mu predali dar koji su poneli sa sobom, i pali su ničice pred njim. **27** On ih je pitao da li su dobro i zatim je rekao: „Da li je dobro vaš stari otac o kome ste pričali? Da li je još živ?“ **28** Oni su odgovorili: „Dobro je tvoj sluga, naš otac. Još je živ.“ Zatim su se poklonili pred njim i pali ničice.

29 Kad je Josif podigao oči i video svog brata Benjamina, sina svoje majke, rekao

je: „Da li je ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi pričali?“ Zatim je rekao: „Sine, neka Bog bude milostiv prema tebi.“ **30** Tada je Josif požurio da izađe napolje jer je bio duboko ganut zbog svog brata. Zato je potražio mesto gde bi se isplakao, pa je ušao u jednu odaju gde je mogao da bude sam i tamo se isplakao. **31** Posle se umio, izašao iz sobe i savladavajući svoja osećanja rekao: „Poslužite jelo.“ **32** Zasebno su poslužili i njega i njegovu braću i Egipćane koji su jeli kod njega, jer Egipćani nisu mogli da jedu s Jevrejima, zato što je to Egipćanima bilo nečisto.

33 Oni su sedeli pred njim od najstarijeg, prema njegovom pravu koje ima kao prvenac, pa do najmlađeg. I u čudu su se gledali. **34** A on je naredio da im se posluže jela koja su bila pred njim, a Benjaminu je dao pet puta više nego svima ostalima. Tako su se oni gostili i pili s njim dok se nisu nasitili.

44 Kasnije je Josif zapovedio čoveku koji je upravljao njegovim domom: „Napuni ovim ljudima vreće sa hranom koliko mogu da ponesu i svakome stavi njegov novac odozgo u vreću. **2** A moj srebrni pehar stavi odozgo u vreću najmlađeg zajedno s njegovim novcem za žito.“ I on je učinio kao što mu je Josif rekao.

3 Kad je svanulo, otpustili su te ljude s njihovim magarcima. **4** Tako su oni otišli iz grada. Nisu bili daleko odmakli kada je Josif rekao čoveku koji je upravljao njegovim domom: „Ustani i požuri za onim ljudima, i kad ih stigneš reci im: 'Zašto vraćate zlo za dobro? **5** Zar nije to pehar iz kog moj gospodar pije i iz kog tačno proriče? Zlo ste učinili.'“

6 Kad ih je stigao, ponovio im je to što je Josif rekao. **7** A oni su mu rekli: „Zašto naš gospodar tako govori? Tvoje sluge nikada ne bi učinile tako nešto. **8** Eto,

novac koji smo našli odozgo u svojim vrećama doneli smo ti nazad iz hananske zemlje. Kako bismo onda mogli da ukrademo srebro ili zlato iz kuće tvog gospodara? **9** Kod koga se od tvojih robova nađe ono što je ukradeno, taj neka umre, a mi ostali bićemo robovi našeg gospodara.“ **10** A on reče: „Neka bude kako ste rekli. Onaj kod koga se nađe ono što je ukradeno postaće moj rob, a vi ćete biti nedužni.“ **11** Svi su brzo spustili svoje vreće na zemlju i otvorili ih. **12** A on ih je pažljivo pregledao. Počeo je od najstarijeg, a završio kod najmlađeg. Pehar je nađen u Benjaminovoj vreći.

13 Tada su razderali svoje ogrtače i svi su natovarili svoje magarce, pa su se vratili u grad. **14** Kad su Juda i njegova braća ušli u Josifov dom, on je još uvek bio tamo. Tada su pali pred njim na zemlju. **15** A Josif im reče: „Šta ste to učinili? Zar niste znali da čovek kao što sam ja može tačno proricati?“ **16** Na to Juda uzviknu: „Šta da kažemo svom gospodaru? Šta da govorimo? I kako da se opravdamo? Bog je otkrio prestup tvojih robova. Evo, robovi smo svom gospodaru, i mi i onaj u čijoj je ruci nađen pehar!“ **17** Ali on odgovori: „Nikada ne bih učinio tako nešto! Onaj u čijoj je ruci nađen pehar biće moj rob, a vi ostali idite u miru svom ocu.“

18 Tada mu je Juda prišao i rekao: „Molim te, moj gospodaru, dopusti svom robu da nešto kaže svom gospodaru, i nemoj se razgneviti na svog roba, jer si ti kao sam faraon. **19** Naš gospodar je pitao svoje robove: 'Imate li oca ili brata?' **20** A mi smo odgovorili svom gospodaru: 'Imamo starog oca i najmlađeg brata. To dete mu se rodilo pod starost, a njegov brat je mrtav, tako da je samo on ostao od svoje majke, i otac ga mnogo voli.' **21** Posle toga ti si rekao svojim robovima: 'Dovedite mi ga da ga vidim svojim očima.' **22** A mi smo rekli svom gospodaru: 'Dečak ne mo-

že da ostavi oca. Kad bi ga ostavio, otac bi sigurno umro.' **23** Tada si rekao svojim robovima: 'Ako vaš najmlađi brat ne dođe s vama, nećete više videti moje lice.'

24 Tako smo otišli tvom robu, našem ocu, i preneli mu šta je rekao naš gospodar. **25** Kasnije nam je otac rekao: 'Idite opet i kupite nam malo hrane.' **26** Ali mi smo odgovorili: 'Ne možemo da idemo, osim ako naš najmlađi brat ne pođe s nama, jer ne možemo doći pred lice onog čoveka ako naš najmlađi brat nije s nama.' **27** Tada nam je tvoj rob, naš otac, rekao: 'Vi znate da mi je žena rodila samo dva sina. **28** Jedan je otišao od mene i ja sam povikao: 'Sigurno je raskomadani!', i do danas ga više nisam video. **29** Ako i ovoga odvedete od mene i zadesi ga neko zlo pa pogine, svalićete nesreću na moju sedu glavu i poslaćete je u grob.'

30 A sada, ako bez dečaka odem kod tvog roba, svog oca, i ako on, čija je duša vezana za dušu dečaka, **31** vidi da ga nema, on će sigurno umreti, i tvoji robovi će poslati sedu glavu tvog roba, našeg oca, s tugom u grob. **32** Ja, tvoj rob, odgovoran sam za dečaka dok je on daleko od svog oca, kome sam rekao: 'Ako ti ga ne vratim, biću ti kriv zauvek.' **33** Zato te molim, dopusti tvom robu da ostane umesto dečaka i da bude rob mom gospodaru, a dečak neka ide sa svojom braćom. **34** Jer kako da se bez dečaka vratim kod svog oca, pa da gledam nevolju koja će ga snaći?"

45 Kad je Josif to čuo, više nije mogao da se savladava pred svima koji su stajali oko njega, pa je povikao: „Izađite svi napolje!” Tako niko drugi nije ostao s Josifom kad se on otkrio svojoj braći.

2 On je glasno zaplakao, tako da su ga čuli Egipćani, a saznalo se za to i na faraonovom dvoru. **3** Na kraju je Josif rekao

svojoj braći: „Ja sam Josif. Da li mi je otac još uvek živ?” Ali njegova braća nisu mogla ništa da mu odgovore, jer su se uplašili. **4** Zato im Josif reče: „Molim vas, pridite bliže.” Tada su mu oni prišli. A On reče: „Ja sam vaš brat Josif kog ste prodali u Egipat. **5** Ali sada nemojte biti žalosni i nemojte se ljutiti na sebe što ste me prodali ovamo, jer me je Bog poslao pred vama da bi vam sačuvao život. **6** Jer ovo je druga godina gladi u zemlji, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve. **7** Zato me je Bog poslao pred vama da bi vam sačuvao ostatak na zemlji i da bi vam spasio život velikim izbavljenjem. **8** Zato me niste vi poslali ovamo, nego Bog, da bi me postavio za oca faraonu i za gospodara nad celim njegovim dvorom i za upravitelja nad svom egipatskom zemljom.

9 Pođite brzo mom ocu i recite mu: 'Ovako govori tvoj sin Josif: 'Bog me je postavio za gospodara nad svim Egiptom. Dođi kod mene, nemoj oklevati. **10** Živećeš u zemlji Gesem i bićeš blizu mene, ti i tvoji sinovi i sinovi tvojih sinova i tvoja sitna i krupna stoka i sve što imaš. **11** Ja ću te snabdevati hranom, jer će biti još pet godina gladi, da ne bi propao ni ti, ni tvoj dom ni ono što imaš.' **12** Evo, i vi i moj brat Benjamin svojim očima vidite da vam to moja usta govore. **13** Zato ispričajte mom ocu o svoj mojoj slavi u Egiptu i o svemu što ste videli. Požurite i dovedite mi oca ovamo."

14 Tada je zagrlio svog brata Benjamina i zaplakao, a i Benjamin je zagrlio njega. **15** Onda je plačući izljubio i ostalu braću. Zatim su njegova braća razgovarala s njim. **16** To se pročulo na faraonovom dvoru i kazali su: „Došla su Josifova braća!” To je bilo drago faraonu i njegovim slugama. **17** Zato je faraon rekao Josifu: „Reci svojoj braći: 'Natovarite svoje životinje i idite u hanansku zemlju, **18** uzmite svog oca i svoje ukućane i dođite kod me-

ne i daću vam ono što je dobro u egipatskoj zemlji, pa jedite ono što je najbolje u ovoj zemlji.' **19** Prenesi im i ovu zapovest: 'Uzmite sa sobom iz egipatske zemlje kola za svoju decu i za svoje žene, pa povežite svog oca i dođite ovamo. **20** Ne žalite za svojim stvarima, jer je vaše sve ono što je dobro u egipatskoj zemlji'."

21 Izraelovi sinovi su tako i učinili. Josif im je po faraonovoj naredbi dao kola i hranu za put. **22** Svakom od njih dao je po haljinu, a Benjaminu je dao trista srebrnika i pet haljina. **23** Svom ocu je poslao deset magaraca natovarenih dobrim stvarima iz Egipta i deset magarica natovarenih žitom, hlebom i hranom za oca za put. **24** Tako je on otpustio svoju braću i oni su krenuli. A on im je rekao: „Nemojte da se putem ljutite jedan na drugoga.”

25 Oni su pošli iz Egipta i stigli u hanansku zemlju kod svog oca Jakova. **26** Tada su mu sve ispričali: „Josif je još živ i vlada svom egipatskom zemljom!” Ali srce mu je ostalo skamenjeno, jer im nije verovalo. **27** Kad su mu ispričali sve što im je Josif rekao i kad je video kola koja je Josif poslao po njega, oživeo je duh njihovog oca Jakova. **28** Tada je Izrael uzviknuo: „Dosta je! Moj sin Josif je živ! Idem da ga vidim pre nego što umrem!”

46 Tako su Izrael i svi njegovi krenuli, i kad su došli u Beršebu on je prineo žrtve Bogu svog oca Isaka. **2** Tada je Bog progovorio Izraelu u noćnim vizijama: „Jakove! Jakove!” On je odgovorio: „Evo me!” **3** „Ja sam Bog tvog oca”, rekao je On. „Ne boj se da ideš u Egipat, jer ću tamo od tebe načiniti velik narod. **4** Ja ću ići s tobom u Egipat i ja ću te odande izvesti, a Josif će ti svojom rukom zatvoriti oči*.”

5 Posle toga Jakov je pošao iz Beršebe,

* **46,4** To je značilo da će ih zatvoriti kad Jakov umre.

i Izraelovi sinovi su povezli svog oca Jakova, svoju decu i svoje žene u kolima koja je faraon poslao po njega. **6** Sa sobom su uzeli svoja stada i svoja dobra koja su stekli u hananskoj zemlji. Na kraju su Jakov i svi njegovi potomci stigli u Egipat. **7** Sa sobom je u Egipat doveo svoje sinove i sinove svojih sinova, svoje kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo.

8 Ovo su imena Izraelovih sinova - Jakova i njegovih sinova - koji su došli u Egipat: Jakovljevi prvenac bio je Ruben.

9 Rubenovi sinovi: Enoh, Faluj, Esron i Harmija.

10 Simeonovi sinovi: Jemuel, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananke.

11 Levijevi sinovi: Girson, Kat i Merarije.

12 Judini sinovi: Ir, Onan, Sala, Fares i Zara. Ali su Ir i Onan umrli u hananskoj zemlji.

Faresovi sinovi: Esron i Jamuel.

13 Isaharovi sinovi: Tola, Fuva, Jov i Simron.

14 Zebulonovi sinovi: Sered, Alon i Alil.

15 To su Leini sinovi koje je rodila Jakovu u Padan-Aramu. Ona mu je rodila i kćer Dinu. Svih njegovih sinova i njegovih kćeri bilo je trideset i tri duše.

16 Gadovi sinovi: Sifon, Agije, Sunije, Esvon, Irije, Arodije i Arilije.

17 Asirovi sinovi: Jemna, Jesva, Jesvija, Berija i njihova sestra Sara.

18 Berijini sinovi: Ever i Malkiel.

19 To su sinovi Zelfe, koju je Laban dao svojoj kćeri Lei. Ona je Jakovu rodila ukupno šesnaest duša.

20 Sinovi Jakovljeve žene Rahele bili su Josif i Benjamin.

21 Josifu su se u egipatskoj zemlji rodili Manasija i Jefrem, koje mu je rodila Aseneta, kći Potifere, sveštenika iz Ona.

22 Benjaminovi sinovi: Bela, Beher, Asvil, Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim,

Upim i Arad. To su Rahelini sinovi koji su se rodili Jakovu - ukupno četrnaest duša.

23 Danovi sinovi: Usim...

24 Neftalimovi sinovi: Asilo, Gunije, Jer i Silim.

25 To su sinovi Bilhe, koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli. Ona je Jakovu rodila ukupno sedam duša.

26 Sve duše koje su s Jakovom došle u Egipat potekle su od njega, ne računajući žene Jakovljevih sinova. Bilo je ukupno šezdeset i šest duša. **27** Pored toga još dve duše - Josifovi sinovi koji su mu se rodili u Egiptu. U Egipat je došlo ukupno sedamdeset duša Jakovljevog doma.

28 Jakov je pred sobom poslao Judu da obavesti Josifa o dolasku u Gesem. Oni su zatim stigli u zemlju Gesem. **29** Tada je Josif zapovedio da mu upregnu kola i pošao je u Gesem u susret svom ocu Izraelu. Kad se pojavio pred njim, zagrlio ga je i dugo je tako plakao. **30** Na kraju je Izrael rekao Josifu: „Sada mogu da umrem, jer sam video tvoje lice i znam da si živ.“

31 Tada je Josif rekao svojoj braći i domu svog oca: „Idem da javim faraonu i da mu kažem: 'Moja braća i dom mog oca, koji su bili u hananskoj zemlji, došli su kod mene. **32** Oni su pastiri i uzgajaju stoku. Dovedi su ovamo svoju sitnu i krupnu stoku i sve što imaju.' **33** Kad vas faraon pozove i pita vas: 'Čime se bavite?', **34** vi recite: 'Tvoje slugе uzgajaju stoku od svoje mladosti pa sve do sada, kako mi tako i naši praočevi', da biste mogli da se naselite u zemlji Gesem, pošto su svi pastiri Egipćanima nečisti.“

47 Tako je Josif otišao i javio faraonu: „Moj otac i moja braća došli su iz hananske zemlje sa svojom sitnom i krupnom stokom i sa svim što imaju, i eno ih u zemlji Gesem.“ **2** I izabrao je petoricu svoje braće da ih predstavi faraonu.

3 Tada je faraon upitao njegovu braću: „Čime se bavite?“ A oni su odgovorili faraonu: „Tvoje slugе su pastiri kao što su bili i naši praočevi.“ **4** Zatim su faraonu rekli: „Došli smo da neko vreme živimo u ovoj zemlji, jer više nema paše za stoku tvojih slugu, jer je u hananskoj zemlji velika glad. A sada te molimo da dopustiš da tvoje slugе žive u zemlji Gesem.“ **5** Tada faraon reče Josifu: „Tvoj otac i tvoja braća došli su kod tebe. **6** Egipatska zemlja stoji ti na raspolaganju. Naseli svog oca i svoju braću u najbolji kraj zemlje. Neka žive u zemlji Gesem, a ako znaš da među njima ima hrabrih ljudi, postavi ih za nadzornike nad mojom stokom.“

7 Zatim je Josif uveo svog oca Jakova i predstavio ga faraonu, a Jakov je blagoslovio faraona. **8** Faraon upita Jakova: „Koliko ti je godina?“ **9** Jakov odgovori faraonu: „Meni je sto trideset godina i sve to vreme živim kao stranac. Malo ih je i mučne su godine mog života, i ne dostižu godine života mojih očeva kad su živeli kao stranci.“ **10** Zatim je Jakov blagoslovio faraona i otišao od njega.

11 Tako je Josif naselio svog oca i svoju braću i dao im posed u egipatskoj zemlji, u najboljem kraju zemlje, u zemlji Ramesi, baš kao što je faraon zapovedio. **12** I Josif je snabdevao hlebom svog oca i svoju braću i ceo dom svog oca, prema broju dece.

13 A u celoj zemlji nije bilo hleba, jer je glad bila veoma velika. Egipatska i hananska zemlja bile su iscrpljene zbog gladi. **14** Josif je pokupio sav novac koji se našao u egipatskoj i hananskoj zemlji za žito koje su ljudi kupovali. Josif je taj novac donosio u faraonov dvor. **15** Posle nekog vremena nestalo je novca u egipatskoj i u hananskoj zemlji, i svi Egipćani su dolazili kod Josifa i govorili: „Daj nam hleba! Zašto da pomremo pred tobom zato što više nema novca?“ **16** Tada je Josif

rekao: „Predajte svoju stoku i daću vam hleb u zamenu za vašu stoku, pošto više nemate novca.“ **17** I oni su dovodili svoju stoku kod Josifa, a Josif im je davao hleb u zamenu za njihove konje, ovce, goveda i magarce. Tako im je te godine davao hleb u zamenu za svu njihovu stoku.

18 Kad je ta godina prošla, došli su kod njega i sledeće godine pa su mu rekli: „Nećemo kriti od svog gospodara da smo sav novac i stoku predali svom gospodaru. Ništa više nije ostalo pred našim gospodarom osim našeg tela i naše zemlje.“ **19** Zašto da i mi i naša zemlja propadnemo pred tvojim očima? Kupi i nas i našu zemlju u zamenu za hleb, a mi ćemo zajedno s našom zemljom biti faraonovi robovi. Daj nam seme da zasejemo njive da bismo ostali živi, da ne pomremo i da nam zemlja ne ostane pusta.“ **20** Tako je Josif kupio za faraona svu egipatsku zemlju, jer su Egipćani prodali svoje njive, jer ih je zahvatila velika glad. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo.

21 On je preselio narod u gradove od jednog do drugog kraja Egipta. **22** Samo sveštenučku zemlju nije kupio, jer je hranu za sveštenike obezbeđivao faraon i oni su jeli ono što im je on davao. Zato nisu prodavali svoju zemlju. **23** Tada je Josif rekao narodu: „Danas sam i vas i vašu zemlju kupio za faraona. Evo vam seme, pa zasejte zemlju.“ **24** Kada donese rod, petinu ćete dati faraonu, a četiri petine ostaće vama kao seme za njivu i za hranu vama i onima koji su u vašim domovima i vašoj deci.“ **25** A oni su rekli: „Ti si nam sačuvao život. Neka nađemo milost u očima našeg gospodara i bićemo faraonovi robovi.“ **26** Josif je tako postavio odredbu po kojoj do današnjeg dana petina od roda zemlje u Egiptu pripada faraonu. Samo zemlja sveštenika, kao posebne grupe, ne pripada faraonu.

27 Izraelci su živeli u egipatskoj zemlji,

u zemlji Gesem. Tu su se naselili, bili su plodni i veoma su se namnožili. **28** Jakov je živeo u egipatskoj zemlji sedamnaest godina, tako da je ukupno živeo sto četrdeset i sedam godina.

29 Kad se približilo vreme da Izrael umre, pozvao je svog sina Josifa i rekao mu: „Molim te, ako sam našao milost u tvojim očima, stavi ruku pod moje bedro i pokaži mi dobrotu i vernost. Molim te, nemoj me sahraniti u Egiptu.“ **30** Hoću da počinem kod svojih očeva, i zato me odnesi iz Egipta i sahrani me u njihov grob.“ A on mu je odgovorio: „Učiniću kako si kazao.“ **31** Na to je Jakov rekao: „Zakuni mi se.“ I on mu se zakleo. Onda se Izrael poklonio nad uzglavljem postelje.

48 Posle ovih događaja javili su Josifu: „Tvoj otac je sve slabiji.“ Tada je on sa sobom poveo svoja dva sina, Manasiju i Jefrema. **2** Zatim su javili Jakovu: „Došao je tvoj sin Josif.“ A Izrael je skupio snagu i seo na postelju. **3** Jakov je rekao Josifu:

„Bog Svemoćni pojavio mi se u Luzu u hananskoj zemlji da me blagoslovi. **4** Tada mi je rekao: 'Učiniću te plodnim i umnožiću te, i od tebe ću načiniti velik narod, i tvom potomstvu nakon tebe daću ovu zemlju kao trajno vlasništvo.' **5** A sada, tvoja dva sina koja su ti se rodila u egipatskoj zemlji pre nego što sam došao kod tebe u Egipat, neka budu moji. Jefrem i Manasija neka budu moji kao Ruben i Simeon. **6** A potomstvo koje ćeš imati posle njih neka bude tvoje. Po imenima svoje braće zvaće se na nasledstvu svome. **7** Kad sam se vraćao iz Padana, umrla mi je Rahela u hananskoj zemlji dok smo još bili na putu, kad je ostao još dobar deo puta do Efrate, pa sam je sahranio na putu za Efratu, to jest Betlehem.“

8 Tada je Izrael ugledao Josifove sinove i upitao je: „Ko su ovi?“ **9** Josif odgovorio

ri svom ocu: „To su moji sinovi koje mi je Bog ovde dao.“ Tada on reče: „Molim te, dovedi ih da ih blagoslovim.“ **10.** Izraelu su oči oslabile od starosti, pa nije dobro video. Zato mu ih je Josif doveo, a on ih je poljubio i zagrlio. **11** Zatim Izrael reče Josifu: „Nisam se nadao da ću videti tvoje lice, a evo, Bog mi je dao da vidim i tvoje potomstvo.“ **12** Posle toga, Josif ih je odmakao od njegovih kolena i poklonio se licem do zemlje.

13 Zatim je Josif uzeo obojicu, Jefrema desnom rukom tako da je Izraelu bio s leve strane, a Manasiju levom rukom tako da je Izraelu bio s desne strane, i doveo ih bliže njemu. **14** Izrael je ispružio desnu ruku i stavio je na Jefremovu glavu, iako je bio mlađi, a levu ruku na Manasijinu glavu. Namerno je tako položio ruke, premda je Manasija bio prvenac. **15** On je blagoslovio Josifa i rekao: „Bog kome su služili očevi moji Avram i Isak, Bog koji je bio moj pastir celog života pa sve do danas, **16** anđeo koji me je izbavljao iz svake nevolje, neka blagoslovi ove dečake. Neka nose moje ime i ime mojih očeva, Avrama i Isaka, i neka na zemlji postanu mnogobrojni.“

17 Kada je Josif video da je njegov otac desnu ruku stavio na Jefremovu glavu, to mu se nije dopalo, pa je pokušao da očevu ruku premesti s Jefremove glave na Manasijinu. **18** Zato je Josif rekao svom ocu: „Ne tako, oče, jer ovaj je prvenac. Desnu ruku stavi na njegovu glavu.“ **19** Ali otac to nije hteo, nego je rekao: „Znam, sine, znam. I od njega će postati narod i on će biti velik. Ali ipak će njegov mlađi brat biti veći od njega i njegovo potomstvo biće brojno poput velikog naroda.“ **20** Tog dana ih je blagoslovio rečima: „Neka se tvojim imenom u Izraelu izriče blagoslov rečima: 'Neka te Bog učini poput Jefrema i Manasije'.“ Tako je postavio Jefrema ispred Manasije.

21 Zatim je Izrael rekao Josifu: „Ja ću uskoro umreti, ali Bog će biti s vama i vratiće vas u zemlju vaših praočeva. **22** Dajem ti jedan deo zemlje više nego tvojoj braći, deo koji sam iz ruke Amoreja uzeo svojim mačem i svojim lukom.“

49 Zatim je Jakov pozvao svoje sinove i rekao im: „Okupite se da vam kažem šta će vam se dogoditi u budućim danima. **2** Sakupite se i čujte, Jakovljevi sinovi, čujte Izraela, svog oca.

3 Rubene, ti si moj prvenac, moja sila i prvenac moje muške snage, uzvišen si u dostojanstvu i u snazi. **4** Neobuzdan si poput voda, nemoj se uzvisivati, jer si legao na postelju svog oca. Tada si je obeščastio. On je legao na moju postelju!

5 Simeon i Levije su braća. Mačevi su im oruđe nasilja. **6** U njihovo društvo moja duša ne ulazi. S njihovim se zborom moje srce ne ujedinjuje, jer su u svom gnevu pobili ljude, i u svojoj samovolji presekli su bikovima žile na nogama. **7** Proklet da je njihov gnev, jer je okrutan, i njihov bes, jer je žestok. Razdeliću ih po Jakovu i rasuću ih po Izraelu.

8 Tebe će, Juda, tvoja braća hvaliti. Tvoja će ruka biti na vratu tvojih neprijatelja. Sinovi tvog oca tebi će se klanjati. **9** Juda je lavić. Sine moj, od plena ćeš ustajati. Spustio se, kao lav se ispružio, i ko se usuđuje da ga probudi? **10** Žezlo se neće odmaći od Jude, ni zapovednička palica od njegovih nogu, dok ne dođe onaj kome to pripada, i njemu će se pokoravati narodi. **11** Kad za lozu veže svog magarca, za plemenitu lozu potomka svoje magarice, on će svoju odeću prati u vinu i svoje haljine u krvi od grožđa. **12** Oči su mu crvene od vina, a zubi beli od mleka.

13 Zebulon će živeti pored mora, i biće uz obalu gde su usidreni brodovi, i njegovo područje protezaće se prema Sidonu.

14 Isahar je magarac jakih kostiju, koji počiva među ogradama. **15** Videće da je počivalište dobro i da je zemlja lepa, pa će podmetnuti leđa da nosi teret i biće prisiljen na ropski rad.

16 Kao jedno od Izraelovih plemena, Dan će suditi svom narodu. **17** Dan će biti zmija pored puta, rogata zmija pored puta, koja konja ujeda za gležanj tako da njegov jahač pada na leđa. **18** O Gospode, čekaću da spasiš me od tebe dođe.

19 Gada će napadati razbojnici, ali on će im biti za petama.

20 Od Asira će dolaziti obilje hleba, i on će davati carske poslastice.

21 Neftalim je tanana košuta. On govori lepe reči.

22 Josif je mladica rodnog drveta, mladica rodnog drveta kraj izvora, što preko zida tera svoje grane. **23** Ali strelci su ga napadali, gađali i gajili mržnju prema njemu. **24** A ipak je njegov luk ostao čvrst, i snažne mišice ruku njegovih bile su gipke. Iz ruku Jakovljevog Silnog Boga dolazi Pastir, Izraelov Kamen. **25** On dolazi od Boga tvog oca, i on će ti pomoći. On je sa Svemoćnim, i blagosloviće te blagoslovima nebeskim odozgo, blagoslovima voda iz velikih dubina, blagoslovima grudi i utrobe. **26** Blagoslovi tvog oca nadmašiće blagoslove večnih gora i ukras vekovnih brda. Oni će biti na Josifovoj glavi, na temenu onoga koji je izdvojen od svoje braće.

27 Benjamin će rastrzati plen kao vuk. Ujutru će jesti životinju koju uhvati, a uveče će deliti plen."

28 Svi oni čine dvanaest Izraelovih plemena, i ovo im je otac rekao kad ih je blagoslovio. Svakoga je blagoslovio odgovarajućim blagoslovom.

29 Zatim im je dao ovu zapovest: „Kad se približim svom narodu, sahranite me s mojim očevima u pećini koja je u polju Efrona Hetejina, **30** u pećini koja je u

polju Makpeli ispred Mamrije u hananskoj zemlji, u polju koje je Avram kupio od Efrona Hetejina za grob. **31** Tamo su sahranili Avrama i njegovu ženu Saru. Tamo su sahranili Isaka i njegovu ženu Rebeku, i tamo sam ja sahranio Leu. **32** To polje i pećina na njemu kupljeni su od Hetovih sinova."

33 Kad je Jakov dao zapovesti svojim sinovima, podigao je noge na postelju i izdahnuo, pa je bio pribran svom narodu.

50 Tada je Josif pao na lice svog oca, briznuo u plač nad njim i poljubio ga. **2** Zatim je Josif zapovedio svojim slugama, lekarima, da balsamuju njegovog oca. Tako su lekari balsamovali Izraela, **3** i za to im je trebalo punih četrdeset dana, jer im je obično toliko bilo potrebno za balsamovanje. Egipćani su ga sedamdeset dana oplakivali.

4 Kad su prošli dani oplakivanja, Josif je rekao onima na faraonovom dvoru: „Molim vas, ako sam našao milost u vašim očima, ovako recite faraonu: **5** 'Moj otac me je zakleo rečima: 'Ja ću uskoro umreti. Sahrani me u grobu koji sam za sebe iskopa u hananskoj zemlji.' Zato te sada molim, dozvoli mi da odem i sahranim svog oca, a onda ću se vratiti.'" **6** A faraon mu je na to rekao: „Idi i sahrani svog oca kao što te je zakleo."

7 Tako je Josif otišao da sahrani svog oca, a s njim su pošle sve faraonove slugge, starešine njegovog dvora i sve starešine egipatske zemlje, **8** i ceo Josifov dom, njegova braća i dom njegovog oca. Samo su svoju decu i svoju sitnu i krupnu stoku ostavili u zemlji Gesem. **9** S njim su pošla i kola i konjanici, tako da je povorka bila veoma velika. **10** Onda su stigli na gumno Atad, koje je na području oko Jordana, i tu su mnogo i bolno naricali. Tu je Josif još sedam dana oplakivao svog oca. **11** Kad su stanovnici te zemlje, Hananci, videli to

oplakivanje na gumnu Atad, uzviknuli su: „To je velika žalost za Egipćane!” Zato je to mesto, koje se nalazi na području oko Jordana, nazvano Abel-Misraim.*

12 Tako su njegovi sinovi učinili upravo onako kako im je zapovedio. **13** Odneli su ga u hanansku zemlju i sahranili u pećini u polju Makpeli, koja je ispred Mamrije, u polju koje je Avram kupio od Efrona Hetejina za grob. **14** Kad je sahranio svog oca, Josif se vratio u Egipat, on i njegova braća i svi oni koji su pošli s njim da sahrane njegovog oca.

15 Kad su Josifova braća videla da im je otac umro, rekla su: „Možda Josif gaji mržnju prema nama, pa će nam vratiti za sve zlo što smo mu učinili.” **16** Zato su Josifu preneli zapovest ovim rečima: „Pred svoju smrt tvoj otac je zapovedio: **17** 'Ovako recite Josifu: 'Molim te, oprosti svojoj braći prestup i greh kojim su ti naneli zlo.' I zato te sada molimo, oprosti prestup slugama Boga tvog oca.” Josif je briznuo u plač kad su mu to rekli. **18** Posle toga došla su i njegova braća, pala su pred njim i rekla: „Evo, tvoji smo robovi” **19** Tada im je Josif rekao: „Ne bojte se, zar sam ja na mestu Boga? **20** Vi ste mi mislili zlo, ali je Bog mislio dobro da bi uradio ono što danas čini i da bi mnogim ljudima sačuvao život. **21** Zato se sada ne bojte. Ja ću snabdevati hranom vas i vašu decu.” Tako ih je utešio ohrabrujućim rečima.

22 Josif je ostao da živi u Egiptu, on i dom njegovog oca. On je živeo sto i deset godina. **23** Josif je video Jefremove sinove do trećeg pokolenja, a i sinove Mahira, Manasijinog sina, koji su se rodili na Josifovim kolenima. **24** Na kraju je Josif rekao svojoj braći: „Ja ću uskoro umreti. Ali Bog će vas zasigurno pohoditi, i izvešće vas iz ove zemlje u zemlju za koju se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu.” **25** Josif je

zakleo Izraelove sinove rečima: „Bog će vas zasigurno pohoditi. I odnesite moje kosti odavde.” **26** Josif je umro kad je imao sto deset godina. Balsamovali su ga i stavili u kovčeg u Egiptu.

* **50,11** „Abel-Misraim” znači „tugovanje Egipćana”. „Misraim” je hebrejsko ime za Egipćane.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Pustinja

Pisanje završeno: oko 1512. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1657 - 1512. pre n. e.

DRUGA KNJIGA MOJSIJEVA

ILI

I ZLAZAK

1 Ovo su imena Izraelovih sinova koji su došli u Egipat s Jakovom, svaki sa svojim domom: **2** Ruben, Simeon, Levije i Juda, **3** Isahar, Zebulon i Benjamin, **4** Dan i Neftalim, Gad i Asir. **5** Svih duša koje su potekle od Jakova bilo je sedamdeset, a Josif je već bio u Egiptu. **6** Na kraju je Josif umro, a i sva njegova braća i sav onaj naraštaj. **7** A Izraelovi sinovi su se rađali i postali mnogobrojni, namnožili su se i veoma ojačali, tako da su napunili zemlju.

8 S vremenom je nad Egiptom zavladao novi car koji nije poznao Josifa. **9** On je rekao svom narodu: „Gle! Narod Izraelovih sinova brojniji je i moćniji od nas. **10** Hajde da postupimo mudro s njima da se ne bi namnožili, jer ako dođe do rata, oni će se priključiti onima koji nas mrze i boriće se protiv nas pa će otići iz zemlje.“ **11** I postavili su nad njima nadzornike da ih tlače i da ih teraju da teško rade. Tako su oni faraonu gradili gradove Pitom i Ramesu da mu služe kao skladišta. **12** Ali što su ih više tlačili, to su se oni više množili i širili, tako da su Egipćani imali veliki strah od Izraelovih sinova. **13** Zato su Egipćani mučili Izraelove sinove prisiljavajući ih da im budu robovi. **14** Zagorčavali su im život teškim ropstvom: pravljenjem maltera od gline i cigala, ropским poslovima u polju i drugim poslovima kojima su ih mučili kao robove.

15 Kasnije se egipatski car obratio jevrejskim babicama, od kojih se jedna zvala Sefora, a druga Pua, **16** i zapovedio im: „Kad pomažete Jevrejka da se porode, pa pri porođaju vidite da je dete muško, vi ga ubijte. Ali ako je žensko, ostavite ga da živi.“ **17** Ali babice su se bojale Boga i nisu činile kako im je zapovedio egipatski car, nego su i mušku decu ostavljale da žive. **18** Posle nekog vremena egipatski car je pozvao babice i rekao im: „Zašto to radite i mušku decu ostavljate da žive?“ **19** Na to su babice rekle faraonu: „Jevrejke nisu kao Egipćanke. One su jake, pa rode pre nego što im babica dođe.“

20 Zato je Bog činio dobro babicama. I narod je bio sve brojniji i postao je vrlo moćan. **21** A pošto su se babice bojale Boga, on im je podario porodice. **22** Na kraju je faraon zapovedio celom svom narodu: „Svskog sina koji se rodi bacite u Nil, a svaku kćer ostavite da živi.“

2 Jedan čovek iz Levijevog doma otišao je i uzeo za ženu jednu Levijevu kćer. **2** Ta žena je zatrudnela i rodila sina. Kad je videla kako je lep, krila ga je tri meseca. **3** Kad više nije mogla da ga krije, uzela je korpu od papirusove trske, premazala je zemljanom smolom i katranom, pa je u nju stavila dete i spustila je u trsku na obali Nila. **4** A njegova sestra je stala

podalje da vidi šta će biti s njim.

5 A faraonova kći je sišla do Nila da se okupa, dok su njene sluškinje išle uz obalu Nila. Ona je ugledala korpu u trsci i odmah je poslala svoju robinju da je donese. 6 Kad ju je otvorila, videla je dete, dečaka koji je plakao. Ona se sažalila na njega, iako je rekla: „To je jevrejsko dete.” 7 Onda njegova sestra reče faraonovoj kćeri: „Hoćeš li da odem i pozovem dojilju Jevrejku da ti doji dete?” 8 A faraonova kći joj reče: „Idi!” I devojčica je odmah otišla i pozvala detetovu majku. 9 Tada joj faraonova kći reče: „Uzmi ovo dete sa sobom i doji mi ga, a ja ću ti za to platiti.” Tako je žena uzela dete i dojila ga. 10 Kad je dete poraslo, odvela ga je faraonovoj kćeri i ona ga je uzela za sina. Dala mu je ime Mojsije,* rekavši: „Jer sam ga izvadila iz vode.”

11 Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, otišao je kod svoje braće i video kako teško rade. Tada je ugledao jednog Egipćanina kako tuče jednog Jevrejina, jednog od njegove braće. 12 On se osvrnuo na jednu i na drugu stranu, i kad je video da nema nikoga ubio je Egipćanina i sakrio ga u pesak.

13 Kad je sutradan opet otišao, zatekao je dvojicu Jevreja kako se tuku, pa je rekao onome koji nije bio u pravu: „Zašto tučeš svog druga?” 14 A ovaj je odgovorio: „Ko je tebe postavio za kneza i za sudiju nad nama? Hoćeš li i mene da ubiješ kao što si ubio onog Egipćanina?” Mojsije se tada uplašio i pomislio: „Sigurno se saznalo za to!”

15 Kada je faraon čuo za to, hteo je da pogubi Mojsija. Ali Mojsije je pobegao od faraona, i otišao u madijansku zemlju. Kada je stigao tamo, seo je pored jednog bunara. 16 Madijanski sveštenik je imao sedam kćeri koje su kao i obično došle da

* 2,10 „Mojsije” [Moše] znači „izvučen, spasen iz vode”.

zahvate vodu i napune korita da napoje stado svog oca. 17 Ali pastiri su kao i obično došli i oterali ih. Tada je Mojsije ustao i odbranio ih i napojio njihovo stado. 18 Kad su one došle kući svom ocu Reuelu, on ih je pitao: „Kako to da ste danas tako brzo došle kući?” 19 A one su odgovorile: „Neki Egipćanin nas je izbavio iz ruku pastira i još nam je zahvatio vode i napojio stado.” 20 Tada je on rekao svojim kćerima: „Pa gde je on? Zašto ste tog čoveka ostavile tamo? Pozovite ga da jede.” 21 I Mojsije je pristao da živi kod tog čoveka, koji mu je dao svoju kćer Seforu. 22 Ona je rodila sina, a on mu je dao ime Girsam* jer, kao što je rekao: „Postao sam stranac u tuđoj zemlji.”

23 Posle mnogo vremena egipatski car je umro. Ali Izraelovi sinovi su još uvek uzdisali zbog ropstva i jadikovali su, i njihov vapaj za izbavljenjem iz ropstva uzdizao se k Bogu. 24 I Bog je čuo njihove jecaje i setio se svog saveza s Avramom, Isakom i Jakovom. 25 Bog je pogledao na Izraelove sinove i sve to video.

3 Mojsije je pasao stado madijanskog sveštenika Jotora,* svog tasta. Terajući stado prema zapadnom delu pustinje, na kraju je stigao do gore Božje, do Horiva. 2 Tada mu se pojavio Gospodnji anđeo u ognjenom plamenu iz grma. On se zagledao, a grm je goreo ali nikako nije sagorevao. 3 Mojsije je rekao: „Idem da pogledam ovo veliko čudo, zašto grm ne sagoreva.” 4 Kad je Gospod Bog video kako prilazi da bolje pogleda, pozvao ga je iz grma: „Mojsije! Mojsije!” A on je odgovorio: „Evo me.” 5 Tada mu reče: „Ne prilazi ovamo. Izuj sandale sa svojih nogu,

* 2,22 „Girsam” znači „došljak u tuđoj zemlji”.

* 3,1 „Jotor” [Jetro ili Jeter] verovatno se odnosi na počasno zvanje „vaša visosti”, dok je ime Mojsijevog tasta zapravo bilo Reuel (vidi 2. Mojsijeva 2,18), što znači „prijatelj Božji”.

jer je mesto na kome stojiš sveta zemlja.”

6 Zatim reče: „Ja sam Bog tvog oca, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi.” Tada je Mojsije zaklonio svoje lice, jer se bojao da gleda u Boga. 7 Gospod je još rekao: „Video sam nevolju svog naroda u Egiptu, čuo sam njihov vapaj zbog onih koji ih teraju na rad i dobro znam muke koje podnose. 8 Zato sam sišao da ih izbavim iz ruku Egipćana i da ih izvedem iz te zemlje i da ih dovedem u dobru i prostiranu zemlju, u zemlju u kojoj teče med i mleko, tamo gde žive Hananci, Heteji, Amoreji, Ferezeji, Jevuji i Jevuseji. 9 I evo, vapaj Izraelovih sinova dopro je do mene i video sam kako ih Egipćani tlače. 10 A sada idi, jer ću te poslati kod faraona da izvedeš moj narod, Izraelove sinove, iz Egipta.”

11 Ali Mojsije reče Bogu: „Ko sam ja da idem kod faraona i da izvedem Izraelove sinove iz Egipta?” 12 A on mu odgovori: „Ja ću biti s tobom, i ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, služićete Bogu na ovoj gori.”

13 Ali Mojsije reče Bogu: „Ako dođem kod Izraelovih sinova i kažem im: ‘Bog vaših praočeva poslao me je k vama’, a oni me upitaju: ‘Kako mu je ime?’ Šta da im kažem?” 14 Tada Bog reče Mojsiju: „Ja sam Onaj koji Jeste.”* I još reče: „Ovako kaži Izraelovim sinovima: ‘Onaj koji Jeste poslao me je k vama.’” 15 Tada Bog još jednom reče Mojsiju:

„Ovako kaži Izraelovim sinovima: ‘Gospod, Bog vaših praočeva, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi, poslao me je k vama.’ To je moje ime doveka i to je moj spomen iz naraštaja u naraštaj. 16 Idi i skupi Izraelove starešine i reci im: ‘Gospod, Bog vaših praočeva, pojavio mi se, Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, i rekao mi: ‘Obratio sam pažnju na vas i na

* 3,14 Doslovno: „Biću ono što želim da budem”.

ono što vam se čini u Egiptu. 17 I zato vam kažem: Ja ću vas izbaviti iz nevolje koju vam nanose Egipćani i odvešću vas u zemlju Hananaca, Heteja, Amoreja, Ferezeja, Jevuja i Jevuseja, u zemlju u kojoj teče med i mleko.’

18 I oni će poslušati tvoj glas. A ti i Izraelove starešine idite kod egipatskog cara i recite mu: ‘Gospod, Bog Jevreja, javio nam se, pa te sada molimo da nas pustiš da odemo tri dana hoda u pustinju i da prinesemo žrtvu Gospodu, svom Bogu.’ 19 Ali ja dobro znam da vam egipatski car neće dopustiti da idete ako ga na to ne primora snažna ruka. 20 Zato ću podići svoju ruku i udariću Egipat svim svojim čudesnim delima koja ću učiniti u njemu. I on će vas posle toga pustiti. 21 I daću da ovaj narod nađe milost u očima Egipćana, pa kada pođete, nećete poći praznih ruku. 22 Svaka žena neka traži od svoje susedke i od tuđinke koja živi u njenoj kući srebrne i zlatne predmete i odeću. To stavite na svoje sinove i na svoje kćeri. Tako ćete opliniti Egipćane.”

4 Mojsije reče: „A šta ako mi ne poveruju i ne poslušaju moj glas, nego kažu: ‘Nije ti se Gospod pojavio?’” 2 Tada ga Gospod upita: „Šta ti je to u ruci?” A on odgovori: „Štap.” 3 On mu reče: „Baci ga na zemlju.” I on ga baci na zemlju i štap se pretvori u zmiju, a Mojsije pobeže od nje. 4 Gospod zatim reče Mojsiju: „Pruži ruku i uhvati je za rep.” On pruži ruku i uhvati je, i ona postade štap u njegovoj ruci. 5 Tada mu reče: „Tako će ti verovati da ti se pojavio Gospod, Bog njihovih praočeva, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi.”

6 Gospod mu još reče: „Stavi ruku u nedra.” On stavi ruku u nedra. Kad ju je izvadio, gle, ruka mu je bila gubava, bela kao sneg! 7 Zatim mu reče: „Stavi opet ruku u nedra.” On opet stavi ruku u nedra.

Kad ju je izvukao iz nedara, gle, opet je bila kao i ostalo telo! 8 „Ako ti ne poveruju“, reče on, „i ne poslušaju posle prvog čuda, poverovaće posle drugog čuda. 9 Ipak, ako ni posle ova dva čuda ne poveruju i ne poslušaju tvoj glas, onda zahvati vodu iz Nila i proljij je na zemlju. Voda koju uzmeš iz Nila na zemlji će se pretvoriti u krv.“

10 Tada Mojsije reče Gospodu: „Oprost, Gospode, ali ja nisam rečit čovek, nikada to nisam bio, a nisam ni sada otkako govoriš svom sluzi, jer sam sporih usta i spora jezika.“ 11 Na to mu Gospod reče: „Ko je dao usta čoveku, ko ga čini nemim ili gluvim, ko mu daje da vidi ili da je slep? Zar nisam to ja, Gospod? 12 Zato sada idi i ja ću biti s tvojim ustima i naučiću te šta ćeš govoriti.“ 13 Ali on reče: „Oprost, Gospode, ali molim te pošalji nekog drugog.“ 14 Tada se Gospod žestoko razgnevio na Mojsija i rekao mu: „Zar nije Levit Aron tvoj brat? Znam da je on veoma rečit. I evo, baš ti ide u susret. Kad te vidi, obradovaće se u srcu. 15 Ti mu govori i stavlja reči u njegova usta, a ja ću biti s tvojim ustima i s njegovim ustima, i naučiću vas šta ćete raditi. 16 I on neka umesto tebe govori narodu. On će tebi služiti kao usta, a ti ćeš njemu služiti kao Bog. 17 A ovaj štap uzmi u ruku da njime činiš čuda.“

18 Tako je Mojsije otišao i vratio se svom tastu Jotoru i rekao mu: „Pusti me, molim te, da idem kod svoje braće u Egipat, da vidim da li su još živi.“ A Jotor odgovori Mojsiju: „Idi s mirom.“ 19 Posle toga Gospod reče Mojsiju u Madijanu: „Idi, vrati se u Egipat, jer su pomrli svi koji su progonili tvoju dušu.“

20 Tada je Mojsije uzeo svoju ženu i svoje sinove i stavio ih na magarca, pa je pošao nazad u egipatsku zemlju. A u ruku je uzeo štap Božji. 21 Gospod je rekao Mojsiju: „Kad odeš i vratiš se u Egipat,

gledaj da pred faraonom učiniš sva čuda koja sam stavio u tvoju ruku. A ja ću doпустiti da mu otvrdne srce, tako da neće pustiti narod da ode. 22 A ti reci faraonu: 'Ovako kaže Gospod: 'Izrael je moj sin, moj prvenac. 23 Zato ti kažem: Pusti mog sina neka ide da mi služi. Ali ako ne budeš hteo da ga pustiš, ja ću ubiti tvog sina, tvog prvenca'.”

24 A na putu, na prenoćištu, Gospod je došao pred njega i hteo je da ga ubije. 25 Ali Sefora je uzela nož i obrezala svog sina, pa je obrezak bacila na njegove noge i rekla: „Jer si mi ti krvavi mladoženja.“ 26 Tada je on otišao od njega. Ona je zbog obrezanja rekla: „Krvavi mladoženja.“

27 A Gospod je rekao Aronu: „Idi u pustinju u susret Mojsiju.“ Tako je on otišao i sreo ga na gori Božjoj i poljubio ga. 28 Mojsije je ispričao Aronu sve što mu je rekao Gospod, koji ga je i poslao, i sva čuda koja mu je zapovedio da učini. 29 Zatim su Mojsije i Aron otišli i sakupili sve starešine Izraelovih sinova. 30 Tada im je Aron preneo sve reči koje je Gospod rekao Mojsiju, a Mojsije je učinio čuda pred narodom. 31 I narod je poverovao. Kad su čuli da je Gospod obratio pažnju na Izraelove sinove i da je video njihovu nevolju, poklonili su se i pali ničice.

5 Posle toga su Mojsije i Aron otišli pred faraona i rekli mu: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Pusti moj narod da ide i da u pustinji održi svečanost meni u čast'.” 2 Ali faraon reče: „Ko je Gospod da poslušam njegov glas i da pustim Izrael? Ja ne poznajem tog Gospoda i neću pustiti Izrael.” 3 Ali oni rekoše: „Bog Jevreja javio nam se. Molimo te, pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju i da prinesemo žrtvu Gospodu, svom Bogu, da nas ne udari pomorom ili mačem.” 4 Na to im egipatski car reče: „Mojsije i Arone, zašto odvrćate narod od

posla? Idite na svoj posao!" 5 Faraon još reče: „Evo, sada kada je narod mnogobroj u zemlji, vi biste hteli da ga odvratite od njegovih poslova.“

6 Faraon je još istog dana zapovedio onima koji su terali narod da radi i njegovim upraviteljima: 7 „Nemojte više da sakupljate slamu i da je dajete narodu da pravi cigle. Neka sami idu da sakupljaju slamu. 8 Ali i dalje tražite od njih da prave istu količinu cigala kao i do sada. Ne smanjujte je, jer su lenji. Zato i viču: 'Želimo da idemo, želimo da prinesemo žrtvu svom Bogu!' 9 Nametnite tim ljudima težak posao, neka rade da ne bi obraćali pažnju na lažne reči.“

10 Tako su oni koji su terali narod da radi i njegovi upravitelji otišli i rekli narodu: „Ovako kaže faraon: 'Ja vam više neću davati slamu. 11 Idite i sami nabavite slamu gde god možete da je nađete, ali vam se posao neće nimalo smanjiti.'“ 12 Zato se narod razišao po svoj egipatskoj zemlji da sakuplja strnjiku umesto slame. 13 A oni koji su ih terali da rade stalno su ih gonili i govorili: „Svakog dana morate završiti svaki svoj posao kao i onda kad ste dobijali slamu.“ 14 Kasnije su upravitelji među Izraelovim sinovima, koje su nad njima postavili faraonovi nadzornici, dobijali batine jer im se govorilo: „Zašto ni juče ni danas niste završili posao što vam je određen, i niste napravili onoliko cigala koliko i ranije?“

15 Zato su upravitelji među Izraelovim sinovima otišli da se žale faraonu i rekli su mu: „Zašto tako postupaš sa svojim slugama? 16 Tvoje sluge više ne dobijaju slamu, a ipak nam govore: 'Pravite cigle! Čak tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod.'“ 17 Ali on reče: „Lenji ste, lenji ste! Zato govorite: 'Želimo da idemo, želimo da prinesemo žrtvu Gospodu.'“ 18 A sada idite na posao! Nećete dobijati slamu, ali morate napraviti onoliko cigala koliko vam je

određeno.“

19 Tada su upravitelji među Izraelovim sinovima videli da su u velikoj neprilici jer im je bilo rečeno: „Ne smete smanjivati količinu cigala određenu za svaki dan.“ 20 Posle toga sreli su Mojsija i Arona, koji su tamo stajali i čekali ih da izađu od faraona. 21 Odmah su im rekli: „Neka vas Gospod vidi i neka sudi, jer smo zbog vas postali mrski faraonu i njegovim slugama. Dali ste im mač u ruke da nas pobiju.“ 22 Tada se Mojsije obratio Gospodu: „Gospode, zašto si naneo zlo ovom narodu? Zašto si me poslao? 23 Jer otkako sam izašao pred faraona da govorim u tvoje ime, on čini zlo ovom narodu, a ti nikako da izbaviš svoj narod.“

6 Gospod reče Mojsiju: „Sada ćeš videti šta ću učiniti faraonu. Snažna ruka nateraće ga da ih pusti i snažna ruka nateraće ga da ih istera iz svoje zemlje.“

2 Bog zatim reče Mojsiju: „Ja sam Gospod. 3 Ja sam se pojavio Avramu, Isaku i Jakovu kao Bog Svemoćni, ali svojim imenom Gospod* nisam im se objavio. 4 I sklopio sam svoj savez s njima da ću im dati hanansku zemlju, zemlju u kojoj su živeli kao stranci. 5 I ja sam čuo jecaje Izraelovih sinova, koje Egipćani drže u ropstvu, i setio sam se svog saveza.“

6 Zato reci Izraelovim sinovima: 'Ja sam Gospod i ja ću vas osloboditi bremena koje su vam nametnuli Egipćani i izbaviću vas iz ropstva u kom vas drže. Oslobodiću vas podignutom mišicom i strogim presudama. 7 Uzeću vas za svoj narod i biću vam Bog. I znaćete da sam ja Gospod, vaš Bog, koji vas oslobađa egipatskog bremena. 8 Dovešću vas u zemlju za koju sam podigao ruku zaklinjući se da ću je dati Avramu, Isaku i Jakovu, i daću vam je. Ja sam Gospod'.“

* 6,3 Ili: JHVH (hebrejski יהוה)

9 Mojsije je to ispričao Izraelovim sinovima, ali oni nisu hteli da ga slušaju jer su klonuli duhom zbog teškog ropstva.

10 Tada Gospod reče Mojsiju: 11 „Idi, reci faraonu, egipatskom caru, da pusti Izraelove sinove da idu iz njegove zemlje.”

12 Ali Mojsije reče Gospodu: „Gle! Izraelovi sinovi nisu me poslušali, pa kako će me onda faraon poslušati, kad sam neobrezanih usana?” 13 Ali Gospod je i dalje govorio Mojsiju i Aronu i preko njih je davao zapovesti Izraelovim sinovima i faraonu, egipatskom caru, jer je hteo da Izraelove sinove izvede iz egipatske zemlje.

14 Ovo su poglavari domova njihovih očeva: sinovi Izraelovog prvenca Rubena jesu Enoh, Faluj, Eson i Harmija. To su Rubenove porodice.

15 Simeonovi sinovi su Jemuilo, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananke. To su Simeonove porodice.

16 Ovo su imena Levijevih sinova po njihovim porodicama: Girson, Kat i Merarije. Levije je živio sto trideset i sedam godina.

17 Girsonovi sinovi su Lovenije i Simej po svojim porodicama.

18 Katovi sinovi su Amram, Isar, Hevron i Ozilo. Kat je živio sto trideset i tri godine.

19 Merarijevi sinovi su Malije i Musije. To su Levijeve porodice po svojim rodovima.

20 Amram je uzeo za ženu Johavedu, sestru svog oca. Ona mu je rodila Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina.

21 Isarovi sinovi su Korej, Nefeg i Zihrije.

22 Ozilovi sinovi su Mišael, Elisafan i Segrija.

23 Aron je uzeo za ženu Jelisavetu, Aminadavovu kćer, Nasonovu sestru. Ona mu je rodila Nadava, Abihuda, Eleazara i

Itamara.

24 Korejevi sinovi su Asir, Elkana i Abihasar. To su Korejeve porodice.

25 Eleazar, Aronov sin, uzeo je za ženu jednu od Futilovih kćeri. Ona mu je rodila Finesa.

To su poglavari otačkih domova među Levijevim sinovima po svojim porodicama.

26 To je onaj Aron i onaj Mojsije, kojima je Gospod rekao: „Izvedite Izraelove sinove iz egipatske zemlje po njihovim četama.” 27 Oni su govorili faraonu, egipatskom caru, da pusti Izraelove sinove iz Egipta. To su Mojsije i Aron.

28 Onog dana kad je Gospod govorio Mojsiju u egipatskoj zemlji, 29 Gospod mu je rekao: „Ja sam Gospod. Kaži faraonu, egipatskom caru, sve što ti govorim.” 30 Tada je Mojsije rekao Gospodu: „Ja sam neobrezanih usana, pa kako će me faraon poslušati?”

7 Gospod reče Mojsiju: „Evo, postavljam te da budeš bog* faraonu, a tvoj brat Aron biće ti prorok. 2 Ti ćeš govoriti sve što ću ti ja zapovediti, a onda će tvoj brat Aron govoriti faraonu da pusti Izraelove sinove da idu iz njegove zemlje. 3 A ja ću dopustiti da faraonu otvrdne srce i umnožiću svoje znakove i svoja čuda u egipatskoj zemlji. 4 Ali faraon vas neće poslušati. Zato će Egipat osetiti na sebi moju ruku. Strogo ću ga kazniti i izvešću svoju vojsku, svoj narod, Izraelove sinove, iz egipatske zemlje. 5 I Egipćani će znati da sam ja Gospod kad podignem svoju ruku na Egipat i izvedem iz njega Izraelove sinove.” 6 Mojsije i Aron učinili su kako im je zapovedio Gospod. Učinili su upravo tako. 7 Mojsiju je bilo osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine kad su

* 7,1 Ovde je upotrebljena reč „elohim“, množina veličanstva (vladara, velike i znamenite ličnosti - vidi Izl. 11,3) od „el“ (bog, moćan, silan), slično kao u 1. Mojsijevoj 1:1.

govorili pred faraonom.

8 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: 9 „Ako vam faraon kaže: 'Učinite neko čudo', onda reci Aronu: 'Uzmi svoj štap i baci ga pred faraona.' I štap će se pretvoriti u veliku zmiju.” 10 Tako su Mojsije i Aron došli pred faraona i učinili tačno onako kako je Gospod zapovedio. Aron je bacio svoj štap pred faraona i njegove sluge, i štap se pretvorio u veliku zmiju. 11 Ali faraon je pozvao mudrace i vračare. Egipatski sveštenici koji se bave magijom učinili su to isto svojim magijskim umećem. 12 Bacili su svaki svoj štap, i štapi su se pretvorili u velike zmijske. Ali Aronov štap je progutao njihove štapi. 13 Ipak, faraonovo srce je otvrdlo i on ih nije poslušao, kao što je Gospod i rekao.

14 Tada Gospod reče Mojsiju: „Faraonovo srce je otvrdlo. On ne želi da pusti narod. 15 Idi ujutru kod faraona. Kad on izađe na vodu, a ti stani pred njega na obali Nila i uzmi u ruku štap koji se pretvorio u zmiju. 16 I reci mu: 'Gospod, Bog Jevreja, poslao me je kod tebe, govoreći: 'Pusti moj narod da ide da mi služi u pustinji,' ali ti do sada nisi poslušao. 17 Ovako kaže Gospod: 'Po ovom ćeš znati da sam ja Gospod. Evo, štapom koji mi je u ruci udariću po vodi u Nilu i ona će se pretvoriti u krv. 18 Ribe u Nilu će uginuti, a Nil će smrdeti tako da će se Egipćanima gaditi da piju vodu iz Nila.’

19 Gospod još reče Mojsiju: „Reci Aronu: 'Uzmi svoj štap i ispruži ruku nad egipatskim vodama, nad njihovim rekama, nad kanalima Nila i nad močvarama i nad svom vodom koju su sakupili, da se pretvori u krv.' I krv će biti po svojoj egipatskoj zemlji, i u drvenim i u kamenim posudama.” 20 Mojsije i Aron odmah su učinili tako, upravo onako kako im je Gospod zapovedio. Aron je podigao štap i udario po vodi u Nilu pred očima faraona i njegovih slugu, i sva voda u Nilu pretvorila se u

krv. 21 Ribe u Nilu su uginule, a Nil se usmrdeo, tako da Egipćani nisu mogli da piju vodu iz njega. I po svojoj egipatskoj zemlji bila je krv.

22 Međutim, egipatski sveštenici koji se bave magijom učinili su to isto svojim tajnim umećem, tako da je faraonovo srce i dalje bilo tvrdokorno i on ih nije poslušao, kao što je Gospod i rekao. 23 Tako se faraon okrenuo i otišao svojoj kući, ne uzimajući sve ovo k srcu. 24 I svi Egipćani su kopali oko Nila tražeći vodu za piće, jer nisu mogli da piju vodu iz Nila. 25 I prošlo je sedam dana otkako je Gospod udario Nil.

8 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako kaže Gospod: „Pusti moj narod da ide da mi služi. 2 Ako i dalje ne budeš hteo da ih pustiš, evo, na svu tvoju zemlju pustiću žabe. 3 I Nil će vrveti od žaba koje će izaći i ući u tvoju kuću, u tvoju spavaću sobu, na tvoju postelju, u kuće tvojih slugu i tvog naroda, u tvoje peći i u tvoje posude. 4 Na tebe i na tvoj narod i na sve tvoje sluge doći će žabe.’”

5 Zatim Gospod reče Mojsiju: „Reci Aronu: 'Ispruži ruku sa svojim štapom iznad reka, kanala Nila i močvara i učini da žabe izađu na egipatsku zemlju.’” 6 Tada je Aron ispružio ruku nad egipatskim vodama, i žabe su izlašle i prekrile su egipatsku zemlju. 7 Ali sveštenici koji se bave magijom učinili su to isto svojim tajnim umećima. Učinili su da žabe izađu na egipatsku zemlju. 8 Tada je Faraon pozvao Mojsija i Arona i rekao im je: „Molite Gospoda da ukloni žabe od mene i od mog naroda, pa ću pustiti vaš narod da ide da prinese žrtvu Gospodu.” 9 A Mojsije na to reče faraonu: „Tebi prepuštam čast da mi kažeš kada hoćeš da se molim za tebe, za tvoje sluge i za tvoj narod da se uklone žabe od tebe i od tvojih kuća i da ostanu samo u

Nilu." 10 On odgovori: „Sutra." A Mojsije reče: „Biće kako si kazao, da znaš da niko nije kao Gospod, naš Bog. 11 Žabe će otići od tebe, od tvojih kuća, od tvojih slugu i od tvog naroda. Ostaće samo u Nilu."

12 Onda su Mojsije i Aron otišli od faraona, a Mojsije je zavapio Gospodu zbog žaba koje je poslao na faraona. 13 Gospod je učinio po Mojsijevoj reči i žabe su uginule po kućama, dvorištima i poljima. 14 I oni su ih zgrtali na gomile, a zemlja je zaudarala. 15 Kad je faraon video da je nastupilo olakšanje u zemlji, srce mu je otvrdlo i nije ih poslušao, kao što je Gospod i rekao.

16 Tada Gospod reče Mojsiju: „Reci Aronu: 'Ispruži svoj štap i udari po prahu na zemlji, i neka se pretvori u vaške po svoj egipatskoj zemlji.'" 17 Oni su učinili tako. Aron je ispružio ruku sa svojim štapom i udario po prahu na zemlji i vaške su došle na ljude i na životinje. Sav prah na zemlji pretvorio se u vaške po svoj egipatskoj zemlji. 18 A sveštenici koji se bave magijom pokušali su da svojim tajnim umecima naprave vaške, ali nisu uspeli. I tako su vaške došle na ljude i na životinje. 19 Tada su sveštenici koji se bave magijom rekli faraonu: „Ovo je prst Božji!" Ali faraonovo srce je i dalje bilo tvrdokorno i nije ih poslušao, kao što je Gospod i rekao.

20 Zatim Gospod reče Mojsiju: „Ustani rano ujutru i stani pred faraona. Evo, on će izaći na vodu, a ti mu reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Pusti moj narod da ide da mi služi. 21 Ako ne pustiš moj narod, evo, ja ću pustiti obade na tebe, na tvoje sluge, na tvoj narod i u tvoje kuće. Kuće Egipćana biće pune obada, pa i zemlja na kojoj su. 22 Ali tog dana odvojiću zemlju Gesem u kojoj živi moj narod, da tamo ne bude nijednog obada, tako da znaš da sam ja, Gospod, usred ove zemlje. 23 Napraviću

razliku između mog naroda i tvog naroda. To će se čudo dogoditi sutra.'" "

24 I Gospod je učinio tako. Veliki rojevi obada preplavili su faraonovu kuću i kuće njegovih slugu i svu egipatsku zemlju. Obadi su uništili zemlju. 25 Na kraju je faraon pozvao Mojsija i Arona i rekao im: „Idite, prinesite žrtvu svom Bogu u ovoj zemlji." 26 A Mojsije mu reče: „Ne možemo to da uradimo, jer bismo Gospodu, svom Bogu, prinosili žrtve koje su nečiste Egipćanima. Kad bismo pred očima Egipćana prinosili žrtve koje su njima nečiste, zar nas oni ne bi kamenovali? 27 Otići ćemo tri dana hoda u pustinju i prinećemo žrtvu Gospodu, svom Bogu, kao što nam je i rekao."

28 A faraon reče: „Pustiću vas da idete u pustinju i da prinesete žrtvu Gospodu, svom Bogu. Samo ne idite predaleko. I molite se za mene." 29 Tada Mojsije reče: „Evo, odlazim od tebe, i moliću se Gospodu, i sutra će obadi otići od faraona, od njegovih slugu i od njegovog naroda. Ali neka faraon više ne vara narod, ne puštajući ga da ide da prinese žrtve Gospodu." 30 Mojsije je posle toga otišao od faraona i pomolio se Gospodu. 31 I Gospod je učinio po Mojsijevoj reči, i obadi su otišli od faraona, od njegovih slugu i od njegovog naroda. Nije ostao nijedan. 32 Ali faraonu je i ovog puta srce otvrdlo i nije pustio narod da ide.

9 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: 'Pusti moj narod da ide da mi služi. 2 Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao, 3 evo, Gospodnja će ruka doći na tvoju stoku u polju. Konje, magarce, kamile, goveda i ovce zadesiće velika nesreća. 4 A Gospod će napraviti razliku između izraelske stoke i egipatske stoke, tako da ništa što pripada Izraelovim sinovima neće uginuti.'" 5 Osim

toga, Gospod je odredio i vreme, rekavši: „Sutra će Gospod to učiniti u zemlji.“

6 Gospod je sutradan to i učinio. Sva egipatska stoka je uginula, a od stoke Izraelovih sinova ništa nije uginulo. 7 Tada je faraon poslao svoje sluge da to izvide, i gle, od izraelske stoke nije uginulo baš ništa. Međutim, faraonovo srce je ostalo tvrdokorno, i on nije pustio narod da ide.

8 Posle toga Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Uzmite po pregršt čađi iz peći za cigle, i neka je Mojsije pred faraonom baci prema nebu. 9 I od toga će nastati prah po celoj egipatskoj zemlji, i od njega će izaći čirevi i plikovi po ljudima, i po životinjama u celoj egipatskoj zemlji.“

10 Tako su oni uzeli čađi iz peći za cigle i stali pred faraona. I Mojsije je bacio čađ prema nebu i od nje su izašli čirevi i plikovi po ljudima i po životinjama. 11 A sveštenici koji se bave magijom nisu mogli da se pojave pred Mojsijem zbog čireva, jer su čirevi izašli i po sveštenicima koji se bave magijom i po svim Egipćanima. 12 Ali Gospod je pustio da faraonu otvrdne srce i on ih nije poslušao, kao što je Gospod i rekao Mojsiju.

13 Gospod zatim reče Mojsiju: „Ustani rano ujutru, stani pred faraona i reci mu: 'Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: 'Pusti moj narod da ide da mi služi. 14 Jer ovog puta šaljem sve svoje udarce na tebe, na tvoje sluge i na tvoj narod, da bi znao da na celoj zemlji niko nije kao ja. 15 Jer sam do sada već mogao da ispružim svoju ruku i da tebe i tvoj narod udarim pomorom, tako da te nestane sa zemlje. 16 Ali sam te ostavio da živiš da ti pokažem svoju moć i da se moje ime objavi po celoj zemlji. 17 Hoćeš li se i dalje ponašati oholo prema mom narodu, ne puštajući ga da ide? 18 Evo, sutra u ovo doba pustiću veoma velik gràd, kakvog nije bilo u Egiptu od dana kad je postao pa do danas. 19

A sada pošalji svoje sluge da sklone svu tvoju stoku i sve tvoje što je u polju. Jer će svi ljudi i sve životinje što se nađu u polju i ne sklone se u kuću izginuti kad na njih padne gràd. 20 Sve faraonove sluge koje su se uplašile Gospodnje reči sklonile su svoje sluge i svoju stoku u kuće, 21 a oni koji nisu uzeli k srcu Gospodnju reč i nisu se obazirali na nju ostavili su svoje sluge i svoju stoku u polju.

22 Gospod reče Mojsiju: „Ispruži ruku prema nebu da udari gràd na svu egipatsku zemlju, na ljude i na životinje i na sve poljsko bilje u egipatskoj zemlji.“ 23 Mojsije je ispružio svoj štap prema nebu, a Gospod je poslao gromove i gràd, i vatra se spustila na zemlju. Gospod je učinio da gràd pada na egipatsku zemlju. 24 Tako je padao gràd, i munje su sevale. Tako velikog gràda nije bilo u celoj egipatskoj zemlji otkako je u njoj naroda. 25 Gràd je padao po celoj egipatskoj zemlji i pobio je sve što je bilo u polju, od čoveka do životinje, i uništio je sve poljsko bilje i polomio sve drveće u polju. 26 Samo u zemlji Gesemu, gde su bili Izraelovi sinovi, nije bilo gràda.

27 Na kraju je faraon poslao po Mojsija i Arona, pa im je rekao: „Ovog puta sam zgrešio. Gospod je pravedan, a ja i moj narod nismo u pravu. 28 Molite se Gospodu Bogu da prestanu gromovi i gràd koje je poslao, pa ću vas pustiti da idete. Više nećete morati da ostanete ovde.“ 29 A Mojsije mu reče: „Čim izađem iz gràda u molitvi ću raširiti ruke svoje prema Gospodu. Gromovi će prestati i gràda više neće biti, da spoznaš da zemlja pripada Gospodu. 30 Ali znam da se ti i tvoje sluge ni tada nećete bojati Gospoda Boga.“

31 I tako su lan i ječam propali jer je ječam bio u klasu, a lan je bio u cvatu. 32 A pšenica i krupnik* nisu propali, jer sazre-

* 9,32 „Krupnik“ je vrsta žitarice koja se uzgajala u Egiptu. Slabijeg je kvaliteta od pšenice.

vaju kasnije. 33 Mojsije je otišao od faraona izvan gràda i u molitvi raširio ruke prema Gospodu. Tada su gromovi i gràd prestali i kiša više nije padala na zemlju. 34 Kad je faraon video da su kiša, gràd i gromovi prestali, on je i dalje grešio i srce mu je opet otvrdlo, i njemu i njegovim slugama. 35 Faraonovo srce je i dalje bilo tvrdokorno i on nije pustio Izraelove sinove, kao što je Gospod i rekao preko Mojsija.

10 Tada Gospod reče Mojsiju: „Idi kod faraona, jer sam ja dopustio da njegovo srce i srce njegovih slugu otvrdne da bih ova čuda učinio pred njim, 2 i da bi ti mogao da ispričaš svom sinu i sinu svog sina kako sam udario Egipćane i kakva sam čuda učinio među njima. I znaćete da sam ja Gospod.”

3 Tako su Mojsije i Aron otišli kod faraona i rekli mu: „Ovako kaže Gospod, Bog Jevreja: 'Dokle ćeš odbijati da mi se pokoriš? Pusti moj narod da ide da mi služi. 4 Jer ako i dalje ne budeš hteo da pustiš moj narod, sutra ću dovesti skakavce na tvoju zemlju. 5 Oni će prekriti svu zemlju tako da se zemlja neće videti. Poješće ono što je preostalo, ono što vam je ostalo posle gràda. I ogoliće svako vaše drvo koje raste u polju. 6 Tvoje kuće, kuće svih tvojih slugu i kuće svih Egipćana biće pune skakavaca. Tako nešto nisu videli ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva otkako postoje na zemlji pa do danas.'” Zatim se okrenuo i otišao od faraona. 7 Posle toga, sluge su rekle faraonu: „Dokle će nam ovaj čovek biti zamka? Pusti te ljude neka idu da služe Gospodu, svom Bogu. Zar još ne vidiš da je Egipat propao?” 8 Tako su Mojsija i Arona doveli nazad kod faraona, i on im reče: „Idite, služite Gospodu, svom Bogu. A ko će sve ići?” 9 A Mojsije odgovori: „Ići ćemo sa svojom decom i sa starima, sa svojim sinovima i kćerima, sa svojom sit-

nom i krupnom stokom, jer treba da održimo svečanost u čast Gospodu.” 10 On im reče: „Ako ikada pustim vas i vašu decu, onda je Gospod zaista s vama! Očigledno imate nameru da napravite neko zlo. 11 Nema ništa od toga! Idite vi muškarci i služite Gospodu, jer ste to i tražili.” Tada su ih oterali od faraona.

12 Gospod reče Mojsiju: „Ispruži svoju ruku nad egipatskom zemljom da dođu skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje po zemlji, sve što je ostalo posle gràda.” 13 Mojsije je odmah ispružio svoj štap nad egipatskom zemljom i Gospod je učinio da istočni vetar duva na zemlju celi taj dan i celu noć. Kad je svanulo jutro, istočni vetar je doneo skakavce. 14 I skakavci su došli na svu egipatsku zemlju i spustili se na sve egipatske krajeve. Bili su nesnosni. Nikada ranije nije bilo toliko skakavaca, niti će ih ikada više biti. 15 Prekrili su svu zemlju tako da se zacrnela od njih. Pojeli su sve bilje u zemlji i sve plodove s drveća koji su ostali posle grada. Ništa zeleno nije ostalo ni na drveću ni na poljskom bilju u celoj egipatskoj zemlji.

16 Zato je faraon brzo pozvao Mojsija i Arona i rekao im: „Zgrešio sam Gospodu, vašem Bogu, i vama. 17 Molim vas, oprostite mi moj greh još samo ovaj put i molite se Gospodu, svom Bogu, da ukloni od mene samo još ovaj smrtonosni pomor.” 18 Tako je Mojsije otišao od faraona i pomolio se Gospodu. 19 Tada je Gospod promenio vetar u veoma jak zapadni vetar koji je odneo skakavce i bacio ih u Crveno more. Nijedan skakavac nije ostao u celoj egipatskoj zemlji. 20 Ali Gospod je pustio da faraonu otvrdne srce, tako da on nije pustio Izraelove sinove.

21 Gospod zatim reče Mojsiju: „Pruži svoju ruku prema nebesima da se na egipatsku zemlju spusti tama koja će moći da se opipa.” 22 Mojsije je odmah pružio ruku prema nebesima, i po svoj egipatskoj

zemlji spustila se gusta tama koja je trajala tri dana. 23 Ljudi nisu videli jedan drugoga i tri dana niko se nije pomerio sa svog mesta. Ali u svim mestima gde su živeli Izraelovi sinovi bilo je svetla. 24 Posle toga faraon je pozvao Mojsija i rekao mu: „Idite, služite Gospodu. Ovde će ostati samo vaša sitna i krupna stoka. I vaša deca neka idu s vama.” 25 Ali Mojsije reče: „Daj nam da uzmemo i stoku za žrtve paljenice i za druge žrtve koje ćemo prineti Gospodu, svom Bogu. 26 Zato i naša stoka mora da ide s nama. Ni papak neće ostati, jer ćemo od stoke uzeti ono što nam je potrebno za službu Gospodu, našem Bogu, a ni mi sami ne znamo šta ćemo prineti kao žrtvu u čast Gospodu dok ne stignemo tamo.” 27 Tada je Gospod pustio da faraonovo srce otvrdne i on nije hteo da ih pusti. 28 Zato mu faraon reče: „Odlazi od mene! Pazi da mi više ne dolaziš na oči, jer onog dana kad mi dođeš na oči, umrećeš.” 29 A Mojsije mu odgovori: „Kako si rekao, tako će biti. Više ti neću doći na oči.”

11 Gospod reče Mojsiju: „Pustiću još jedno zlo na faraona i na Egipat. Posle toga on će vas pustiti odavde. I kad vas pusti sa svim što imate, još će vas i terati odavde. 2 Zato sada reci narodu da svaki čovek traži od svog suseda i svaka žena od svoje susedke srebrne i zlatne predmete.” 3 Tako je Gospod učinio da narod nađe milost u očima Egipćana. A i sam Mojsije bio je veoma uvažen u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih slugu i u očima naroda.

4 Mojsije reče: „Ovako kaže Gospod: 'Okolo ponoći proći ću kroz Egipat, 5 i pomreće svi prvenci u egipatskoj zemlji, od prvenca faraona koji sedi na prestolu do prvenca sluškinje za ručnim mlinom, a i sve prvorođeno od životinja. 6 I nastaće veliki jauk u celoj egipatskoj zemlji kakvog

još nije bilo niti će ga više ikada biti. 7 Ali ni na koga od Izraelovih sinova ni pas neće zalajati, ni na čoveka ni na životinju, da biste znali da Gospod može da napravi razliku između Egipćana i Izraelovih sinova. 8 I sve ove tvoje sluge doći će k meni, pašće ničice preda mnom i reći: 'Odlazi i ti i ceo narod koji ide za tobom. Posle toga ću otići.'” I Mojsije je otišao od faraona veoma gnevan.

9 Tada Gospod reče Mojsiju: „Faraon vas neće poslušati, da bi se umnožila moja čuda u egipatskoj zemlji.” 10 Mojsije i Aron su učinili sva ta čuda pred faraonom, ali Gospod je dopustio da faraonovo srce otvrdne, tako da on nije pustio Izraelove sinove da idu iz njegove zemlje.

12 Gospod reče Mojsiju i Aronu u egipatskoj zemlji: 2 „Ovaj mesec neka vam bude početak meseci-ma. Neka vam bude prvi mesec u godini. 3 Recite celom izraelskom zboru: 'Desetog dana ovog meseca neka svako od vas uzme jagnje za svoj dom, po jedno jagnje na dom. 4 Ako je premalo ukućana za jedno jagnje, podelite ga u svom domu sa najbližim susedom, prema broju duša. Procenite koliko svako može da pojede. 5 Jagnje neka bude bez mane, muško, od godinu dana. Možete uzeti jagnje ili jare. 6 Čuvajte ga do četrnaestog dana ovog meseca, a onda neka ga sav izraelski zbor zakolje predveče. 7 Neka uzmu malo krvi i njome poškrope oba dovratka i nadvratak ulaznih vrata na kućama u kojima će se jesti.

8 Neka jedu meso te noći. Neka ga jedu pečeno na vatri, s beskvasnim hlebom i gorkim zeljem. 9 Ništa od tog mesa ne jedite sirovo ni kuvano u vodi, nego pečeno na vatri, s glavom, nogama i iznutricama. 10 Ništa od toga ne ostavljajte do jutra, a ono što bi ostalo do jutra spalite vatrom. 11 A jedite ga opasanih bedara,

sa sandalama na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga na brzinu. To je Pasha Gospodnja.* 12 A ja ću proći egipatskom zemljom te noći i pobiću sve prvence u egipatskoj zemlji, od čoveka do životinje. I sudiću svim egipatskim bogovima. Ja sam Gospod. 13 Krv neka služi kao znak na kućama u kojima ćete biti. Kad vidim krv, proći ću pored vas, i pošast neće doći da vas uništi kad udarim egipatsku zemlju.

14 Taj dan neka vam služi kao spomen i slavite ga kao praznik u čast Gospodu iz naraštaja u naraštaj. To neka bude trajna odredba. 15 Sedam dana jedite beskvasne hlebove. Prvog dana uklonite uskiso testo iz svojih kuća, jer ko god bude jeo nešto s kvascem, od prvog do sedmog dana, ta duša neka se istrebi iz Izraela. 16 Prvog dana održite sveti zbor, a i sedmog dana održite sveti zbor. Nikakav posao ne radite tih dana. Samo ono što svakoj duši treba za jelo, samo to smete da pripremite.

17 Praznujte Praznik beskvasnih hlebova, jer je to dan kada ću izvesti vaše čete iz egipatske zemlje. Držite taj dan iz naraštaja u naraštaj. To je trajna odredba. 18 Prvog meseca, četrnaestog dana tog meseca, uveče počnite da jedete beskvasne hlebove i jedite ih sve do večeri dvadeset prvog dana tog meseca. 19 Sedam dana u vašim kućama ne sme da bude uskilog testa, jer ko god bude jeo nešto s kvascem, bilo da je stranac ili Izraelac od rođenja, ta duša neka se istrebi iz izraelskog zbora. 20 Ne jedite ništa s kvascem. U svim mestima gde živite jedite beskvasne hlebove’.”

21 Mojsije je odmah pozvao sve izraelske starešine i rekao im: „Izaberite i uzmite sitnu stoku za svoje porodice i zakoljite pashalnu žrtvu. 22 Uzmite struk isopa,* umočite ga u krv u posudi i poprskajte krvlju iz posude nadvratka ulaznih vrata i

oba dovratka. Niko od vas da ne izlazi na vrata svoje kuće do jutra. 23 Kad Gospod bude prolazio da Egipćane udari pomorom i kad vidi krv na nadvratku ulaznih vrata i na oba dovratka, Gospod će proći pored tih vrata i neće dopustiti da uništenje uđe u vaše kuće i da udari na vas.

24 Ovo neka bude trajan propis za vas i za vaše sinove. 25 I kada dođete u zemlju koju će vam Gospod dati, kao što je kazao, vršite ovu službu. 26 Kada vas vaši sinovi pitaju: ‘Šta vam znači ova služba?’, 27 recite im: ‘To je Pasha Gospodnja, koji je prošao pored kuća Izraelovih sinova u Egiptu kad je Egipćane udario pomorom, a naše kuće sačuvao.’” Tada se narod poklonio i pao ničice. 28 Zatim su Izraelovi sinovi otišli i učinili kao što je Gospod zapovedio Mojsiju i Aronu. Učinili su upravo tako.

29 U ponoć je Gospod pobio sve prvence u egipatskoj zemlji, od prvenca faraona koji sedi na prestolu do prvenca zatvorenika u zatvoru, a i sve prvorođeno od životinja. 30 Tada je faraon ustao usred noći, on i sve njegove sluge i svi Egipćani, i među Egipćanima se razlegao veliki jauk jer nije bilo kuće u kojoj nije bilo mrtvaca. 31 Još iste noći pozvao je Mojsija i Arona i rekao im: „Ustajte, odlazite od mog naroda, i vi i svi Izraelovi sinovi. Idite, služite Gospodu kao što ste tražili. 32 Uzmite i svoje ovce i svoja goveda, kao što ste tražili, i idite. A i mene blagoslovi- te.”

33 Egipćani su navaljivali na narod da što pre ode iz zemlje, jer su govorili: „Svi ćemo izginuti!” 34 Tako je narod poneo svoje testo pre nego što je uskiso, a posude umotane u haljine poneli su na ramenima. 35 Izraelovi sinovi su učinili kao što im je Mojsije rekao i zatražili su od Egipćana srebrne i zlatne predmete i odeću. 36 Gospod je dao da narod nađe milost u očima Egipćana, tako da su im oni

* 12,11 „Pasha, Pesah”, doslovno: „prolazak”.

* 12,22 Isop je vrsta biljke iz menta porodice.

dali šta su tražili. Tako su oplenili Egipćane.

37 Izraelovi sinovi su otišli iz Ramese prema Sokotu. Pešaka je bilo šesto hiljada muškaraca, osim dece. 38 A s njima su pošli i mnogi drugi ljudi, kao i stada ovaca i goveda, veoma mnogo stoke. 39 Od testa koje su poneli iz Egipta ispekli su beskvasne pogače. Testo nije bilo uskiso, jer su bili isterani iz Egipta, pa nisu mogli da se zadržavaju i nisu sebi pripremili nikakvu hranu.

40 Izraelovi sinovi, koji su boravili u Egiptu, u tuđini su boravili četiristo i trideset godina. 41 Na kraju tih četiristo i trideset godina, upravo tog dana, sve Gospodnje čete izašle su iz egipatske zemlje. 42 To je noć koja treba da se svetkuje Gospodu zato što ih je izveo iz egipatske zemlje. Tu noć treba da svetkuju Gospodu svi Izraelovi sinovi kroz sve svoje naraštaje.

43 Gospod reče Mojsiju i Aronu: „Ovo je odredba za pashalnu žrtvu: nijedan tuđinac ne sme da je jede. 44 A svakog roba koji je kupljen za novac obreži. Tek tada može da jede od nje. 45 Došljak i najamnik ne smeju da jedu od nje. 46 Svi koji jedu jagnje neka ga jedu zajedno u istoj kući. Ništa od mesa ne iznosite iz kuće i nijednu kost na žrtvi nemojte da slomite. 47 Pashu neka slavi sav izraelski zbor. 48 Ako bi među vama živeo neki stranac koji bi hteo da slavi Pashu u čast Gospodu, neka se obrežu svi muškarci iz njegovog doma. Tek tada može pristupiti da je slavi i neka bude kao onaj ko je Izraelac od rođenja. Ali niko neobrezan ne sme da jede od nje. 49 Isti zakon neka važi za onoga ko je Izraelac od rođenja i za stranca koji živi među vama.”

50 Svi Izraelovi sinovi učinili su kao što je Gospod zapovedio Mojsiju i Aronu. Učinili su upravo tako. 51 Tog istog dana Gospod je izveo Izraelove sinove iz egipat-

ske zemlje po njihovim četama.

13 Gospod još reče Mojsiju: 2 „Posveti mi svakog prvenca, svako prvorodeno među Izraelovim sinovima, i od ljudi i od životinja. On pripada meni.”

3 Tada Mojsije reče narodu: „Sećajte se ovog dana u koji ste izašli iz Egipta, iz doma robovanja, jer vas je snagom svoje ruke Gospod izveo odande. Zato neka se ne jede ništa s kvascem. 4 Vi izlazite danas, u mesecu avivu. 5 Kada te Gospod dovede u zemlju Hananaca, Heteja, Amoreja, Jeveja i Jevuseja, za koju se zakleo tvojim praočevima da će ti je dati, u zemlju u kojoj teče med i mleko, onda vrši ovu službu ovog meseca. 6 Sedam dana jedi beskvasne hlebove, a sedmog dana je praznik u čast Gospodu. 7 Beskvasni hlebovi neka se jedu sedam dana. Ništa s kvascem neka se ne vidi kod tebe i uskiso testo neka se ne vidi kod tebe u celoj tvojoj zemlji. 8 Tog dana reci svom sinu: ‘To je zbog onoga što je Gospod učinio za mene kad sam izašao iz Egipta.’ 9 I neka ti to služi kao znak na ruci i kao spomen na čelu, da bi Gospodnji zakon bio u tvojim ustima. Jer te je snažnom rukom Gospod izveo iz Egipta. 10 Drži ovu odredbu u propisano vreme od godine do godine.

11 A kada te Gospod dovede u zemlju Hananaca, kao što se zakleo tebi i tvojim praočevima, i kada ti je preda, 12 posveti Gospodu svakog prvenca, a i svako prvorodeno od tvoje stoke. Sve što je muško pripada Gospodu. 13 I svako prvorodeno magare otkupi sitnom stokom, a ako ga ne otkupiš, slomi mu vrat. Otkupi i svakog prvenca između svojih sinova.

14 Ako te tvoj sin kasnije upita: ‘Šta to znači?’, odgovori mu: ‘Snagom svoje ruke Gospod nas je izveo iz Egipta, iz doma robovanja. 15 Zato što je faraon tvrdokorno odbijao da nas pusti, Gospod je

pobio sve prvence u egipatskoj zemlji, od prvenca čoveka do prvenca životinje. Zato Gospodu žrtvujem svakog muškog prvencu, a svakog prvencu od svojih sinova otkupljujem.' 16 Neka ti to služi kao znak na ruci i kao povez na čelu, jer nas je snagom svoje ruke Gospod izveo iz Egipta."

17 Kad je faraon pustio narod, Bog ga nije vodio putem kroz filistejsku zemlju, iako je to bio kraći put, jer je Bog rekao: „Kad vidi rat, narod bi mogao da zažali i da se vrati u Egipat.” 18 Zato je Bog poveo narod zaobilaznim putem, kroz pustinju pored Crvenog mora. Izraelovi sinovi su izašli iz egipatske zemlje u bojnim redovima. 19 Mojsije je poneo sa sobom Josifove kosti, jer je Josif svečano zakleo Izraelove sinove rečima: „Bog će obratiti pažnju na vas, a vi sa sobom ponesite odavde moje kosti.” 20 Oni su otišli iz Sokota i ulogorili se u Etamu, na kraju pustinje.

21 Gospod je išao pred njima danju u stubu od oblaka da ih vodi putem, a noću u stubu od vatre da im svetli, kako bi mogli da putuju i danju i noću. 22 Stub od oblaka nije se udaljavao od naroda danju, ni stub od vatre noću.

14 Gospod reče Mojsiju: 2 „Kaži Izraelovim sinovima da se vrate i ulogore pred Pi-Airotom, između Migdola i mora, prema Bal-Sefonu. Ulogorite se prema tom mestu, pored mora. 3 Tada će faraon reći za Izraelove sinove: 'Zašli su u zemlju. Pustinja ih je zatvorila.' 4 Ja ću dopustiti da faraonu otvrdne srce, tako da će poći u poteru za njima. A ja ću se proslaviti na faraonu i na svoj njegovoj vojsci. Tako će Egipćani znati da sam ja Gospod." I oni su učinili upravo tako.

5 Posle nekog vremena javili su egipatskom caru da je narod pobegao. Faraonovo srce i srce njegovih slugu odmah se okrenulo protiv naroda, tako da su rekli:

„Šta smo to učinili pustivši Izrael da nam više ne robuje?" 6 Zato je on pripremio svoja bojna kola i poveo sa sobom svoj narod. 7 Uzeo je šesto izabranih kola i sva ostala kola u Egiptu, a u svima su bili ratnici. 8 Tako je Gospod pustio da faraonu, egipatskom caru, otvrdne srce, i on je pošao u poteru za Izraelovim sinovima, dok su Izraelovi sinovi odlazili uzdignutih ruku. 9 I Egipćani su poslali za njima, sva faraonova bojna kola, njegovi konjanici i njegova vojska, i stigli su ih dok su bili ulogoreni pored mora, kod Pi-Airota, prema Bal-Sefonu.

10 Kad se faraon približio, Izraelovi sinovi su podigli oči i videli da Egipćani idu za njima. I Izraelovi sinovi su se mnogo uplašili i zavapili Gospodu. 11 I rekli su Mojsiju: „Zar nije bilo grobova u Egiptu, nego si nas doveo ovamo da pomremo u pustinji? Šta si nam to učinio izvevši nas iz Egipta? 12 Zar ti nismo u Egiptu rekli: 'Ostavi nas na miru, da služimo Egipćanima?' Jer nam je bolje da služimo Egipćanima nego da pomremo u pustinji." 13 Tada Mojsije reče narodu: „Ne bojte se. Stojte čvrsto i gledajte spasenje koje će vam Gospod danas doneti. Jer Egipćane koje danas vidite, nikada više nećete videti. 14 Gospod će se boriti za vas, a vi ćete mirno stajati."

15 Gospod tada reče Mojsiju: „Zašto vapiš k meni? Reci Izraelovim sinovima da se sprema za polazak. 16 A ti podigni svoj štap, ispruži ruku nad morem i razdvoji ga da Izraelovi sinovi prođu posred mora po suvom. 17 A ja ću dopustiti da Egipćanima otvrdne srce, pa će poći za njima, i proslaviću se na faraonu i na svoj njegovoj vojsci, njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima. 18 I Egipćani će znati da sam ja Gospod kad se proslavim na faraonu, njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima."

19 Tada je anđeo Božji, koji je išao

ispred izraelskog logora, otišao i stao im iza leđa, a stub od oblaka koji je bio ispred njih pomerio se i stao im iza leđa. 20 Tako se on postavio između egipatskog logora i izraelskog logora. S jedne strane oblak je bio mračan, a s druge strane osvetljavao je noć. I nisu prišli jedni drugima cele noći.

21 Mojsije je ispružio ruku nad morem, a Gospod je jakim istočnim vetrom, koji je duvao celu noć, potiskivao more i pretvarao morsko dno u suvo tlo. I vode su se razdvojile. 22 Na kraju su Izraelovi sinovi krenuli posred mora po suvom, dok su im vode stajale kao zid s desne i leve strane. 23 A Egipćani su pošli u poteru, i svi faraonovi konji, njegova bojna kola i njegovi konjanici ušli su za njima posred mora. 24 A za vreme jutarnje straže* Gospod je iz stuba od ognja i oblaka pogledao na egipatski logor i u njemu stvorio pometnju. 25 Poskidao je točkove s njihovih kola, tako da su ih jedva pokretali. Tada su Egipćani povikali: „Bežimo od Izraelaca, jer se Gospod bori za njih protiv Egipćana!”

26 Na kraju Gospod reče Mojsiju: „Ispruži ruku nad morem da se vode vrate na Egipćane, na njihova bojna kola i na njihove konjanike.” 27 Mojsije je odmah ispružio ruku nad morem i pred jutro more se vratilo na svoje mesto. Egipćani su bežali pred morem, ali Gospod ih je pobacio usred mora. 28 Vode su se vraćale i na kraju su potopile bojna kola i konjanike, svu faraonovu vojsku koja je ušla u more za Izraelcima. Nije ostao nijedan od njih.

29 A Izraelovi sinovi išli su po suvom posred mora dok su im vode stajale kao zid s desne i s leve strane. 30 Tako je Gospod tog dana izbavio Izrael iz ruku Egipćana, i Izrael je video mrtve Egipćane

* 14,24 To je kod Jevreja bila treća i poslednja straža koja je trajala otprilike od 2 sata do 6 sati ujutru.

na morskoj obali. 31 Izrael je video i silnu ruku kojom je Gospod udario Egipćane. I narod se bojao Gospoda, i verovao Gospodu i njegovom sluzi Mojsiju.

15 Tada su Mojsije i Izraelovi sinovi zapevali ovu pesmu Gospodu i ovako su rekli:

„Zapevaću Gospodu, jer se silno proslavio. Konja i konjanika u more je bacio. 2 Gospod je snaga moja i sila moja, jer on je spasenje moje. On je Bog moj, njega ću hvaliti, on je Bog oca moga, njega ću uzvisivati. 3 Gospod je hrabar ratnik. Gospod je ime njegovo. 4 Kola faraonova i vojsku njegovu u more je bacio. Izabrani ratnici njegovi potonuli su u Crvenom moru. 5 Uzburkane su ih vode prekrile, kao kamen u dubine su potonuli. 6 Desnica tvoja, Gospode, ima silnu moć, desnica tvoja, o Gospode, može satrti neprijatelja. 7 Silnim veličanstvom svojim obaraš one koji ustaju na tebe. Puštaš gnev svoj žestoki da ih kao strnjiku proždire. 8 Dahom nozdrva tvojih vode su se sabrale, Poput zidova talasi su stajali, u srcu mora uzburkane su se vode stvrdnule. 9 Neprijatelj je rekao: 'Teraću ih! Stići ću ih! Plen ću deliti! Nasitiće ga se duša moja! Mač ću svoj izvući! Ruka će ih moja terati!' 10 Dahom svojim dunuo si, more ih je pokrilo, kao olovo potonuli su u vodama silnim. 11 Ko je među bogovima kao ti, o Gospode? Ko je kao ti, slavan u svetosti, strašan u hvalama, koji čuda čini. 12 Desnicu si svoju podigao i zemlja ih je progutala. 13 Milošću svojom vodio si narod koji si izbavio, snagom svojom vodićeš ga u sveto prebivalište svoje. 14 Narodi će čuti i uznemiriće se, porođajni bolovi obuzeće stanovnike Filisteje. 15 Tada će se uplašiti knezovi edomski, i zadrhtaće tirani moavski. Svi stanovnici Hanana klonuće duhom. 16 Strah i trepet obuzeće ih. Skameniće se od silne mišice tvoje, dok ne prođe narod

tvoj, Gospode, dok ne prođe narod koji si ti stvorio. 17 Ti ćeš ga dovesti i zasaditi na gori nasleđstva svog, na utvrđenom mestu koje si sebi pripremio za prebivanje, Gospode, u svetištu, Gospode, koje su ruke tvoje utvrdile. 18 Gospod će carovati doveka, u svu večnost. 19 Kad su konji faraonovi, bojna kola njegova i konjanici njegovi u more ušli, Gospod je na njih vratio vode morske, a sinovi su Izraelovi prošli po suvom posred mora.”

20 Tada je proročica Marija, Aronova sestra, uzela u ruke daire, i sve su joj se žene pridružile s dairama igrajući. 21 Marija je muškarcima pesmom odgovarala: „Pevajte Gospodu, jer se silno proslavio. Konja i konjanika u more je bacio.”

22 Kasnije je Mojsije poveo Izraelce, pa su od Crvenog mora pošli u pustinju Sur. Tri dana su putovali kroz tu pustinju, ali nisu našli vodu. 23 Zatim su došli u Maru, ali tamo nisu mogli da piju vodu jer je bila gorka. Zato je to mesto i nazvano Mara.* 24 I narod je gundao protiv Mojsija: „Šta ćemo piti?” 25 Tada je on zavapio Gospodu. Gospod mu je pokazao jedno drvo koje je on bacio u vodu i voda je postala slatka. Tu im je Bog dao pouku i zakon i tu ih je iskušao. 26 I rekao im je: „Ako budete dobro slušali glas Gospoda, svog Boga, i ako budete radili ono što je ispravno u njegovim očima i ako budete slušali njegove zapovesti i držali se svih njegovih propisa, neću pustiti na vas nijednu bolest koju sam pustio na Egipćane. Jer sam ja Gospod lekar vaš.”

27 Posle su došli u Elim, gde je bilo dvanaest izvora vode i sedamdeset palmi. I ulogorili su se tamo pored vode.

16 Kasnije su otišli iz Elima i na kraju je ceo zbor Izraelovih sinova došao u pustinju Sin, koja je između

Elima i Sinaja, petnaestog dana drugog meseca nakon izlaska iz egipatske zemlje.

2 Ceo zbor Izraelovih sinova gundao je u pustinji protiv Mojsija i Arona. 3 Izraelovi sinovi su im govorili: „Što nismo pomrli od Gospodnje ruke u egipatskoj zemlji dok smo sedeli kod lonaca s mesom, dok smo jeli hleb koliko smo hteli, a vi ste nas doveli u ovu pustinju da ceo ovaj zbor pomorite glađu.”

4 Tada je Gospod rekao Mojsiju: „Evo, učiniću da vam s nebesa pada hleb. Neka narod izlazi i neka svako sebi skupi koliko mu treba za svaki dan, da ih iskušam i da vidim hoće li živeti po mom zakonu ili neće. 5 A šestog dana neka pripreme ono što budu doneli, i biće dvaput više od onog što skupe svaki dan.”

6 Tako su Mojsije i Aron rekli svim Izraelovim sinovima: „Večeras ćete spoznati da je Gospod taj koji vas je izveo iz egipatske zemlje. 7 A ujutru ćete videti Gospodnju slavu, jer je Gospod čuo kako gundate protiv njega. Šta smo mi da gundate protiv nas?” 8 Mojsije još reče: „Večeras će vam Gospod dati mesa da jedete, a ujutru hleba dok se ne nasitite, jer je Gospod čuo kako gundate protiv njega. A šta smo mi? Ne gundate vi protiv nas, već protiv Gospoda.”

9 Mojsije zatim reče Aronu: „Reci celom zboru Izraelovih sinova: 'Pristupite pred Gospoda, jer je čuo vaše gundanje.'”

10 Kad je Aron to rekao celom zboru Izraelovih sinova, oni su se okrenuli licem prema pustinji, i gle, Gospodnja slava pojavila se u oblaku.

11 Gospod reče Mojsiju: 12 „Čuo sam gundanje Izraelovih sinova. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti mesa i ujutru ćete se nasititi hleba. I znaćete da sam ja Gospod, vaš Bog.'”

13 Tako su uveče doletele prepelice i prekrile logor, a ujutru je svuda oko logora bila rosa. 14 Kad je rosa nestala, po

* 15,23 „Mara” znači „gorčina”.

pustinji je ležalo nešto fino poput pahuljica, fino kao inje po zemlji. 15 Kad su Izraelovi sinovi to videli, pitali su jedan drugog: „Šta je ovo?“ Jer nisu znali šta je. A Mojsije im je rekao: „To je hleb koji vam Gospod daje za hranu. 16 Ovo je zapovest koju vam daje Gospod: 'Nakupite toga koliko kome treba za jelo. Uzmite omer* po osobi, svaki prema broju duša koje ima u svom šatoru.'" 17 Izraelovi sinovi su uradili tako. Neki su nakupili mnogo, a neki malo. 18 Kad su to izmerili na omer, onaj ko je nakupio mnogo nije imao previše, a onaj ko je nakupio malo nije imao premalo. Svako je nakupio koliko mu je trebalo za jelo.

19 Tada im je Mojsije rekao: „Niko da ne ostavlja ništa od toga do jutra.“ 20 Ali oni nisu poslušali Mojsija. Neki su ostavili nešto od toga do jutra, i to se ucvrljalo i usmrdelo. Zato se Mojsije razgnevio na njih. 21 Tako su to sakupljali svakog jutra, koliko je kome trebalo za jelo. Kad bi sunce ogrejalno, to bi se rastopilo.

22 A šestog dana nakupili su dvaput više hleba, dva omera po osobi. Svi poglavari zbora došli su i javili to Mojsiju. 23 Tada im je on rekao: „Ovako je kazao Gospod. Sutra će biti praznik, sveta Subota* posvećena Gospodu. Šta želite da pečete, ispecite, i šta želite da skuvate, skuvajte, a sav višak ostavite kod sebe i čuvajte za ujutru.“ 24 Tako su to ostavili za ujutru, kao što je Mojsije zapovedio. I nije se usmrdelo niti su se u tome pojavili crvi. 25 Tada je Mojsije rekao: „Jedite to danas, jer je danas Subota posvećena Gospodu. Danas toga nećete naći u polju.

* 16,16 Otprilike 2,2 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 16,23 „Subota“, ili Šabat na hebrejskom, znači „počinak, odmor, mirovanje“. Šabat počinje u petak, sa zalaskom sunca, i traje do subote, do zalaska sunca. Prema biblijskom kalendaru, Šabat je sedmi dan u sedmici.

26 Šest dana ćete to skupljati, a sedmi dan je Subota. Tada toga neće biti.“ 27 Ali sedmog dana neki iz naroda izašli su da kupe, ali ništa nisu našli.

28 Zato je Gospod rekao Mojsiju: „Dokle ćete odbijati da držite moje zapovesti i moje zakone? 29 Ne zaboravite da vam je Gospod dao subote. Zato vam šestog dana daje hleba za dva dana. Neka svako ostane na svom mestu. Sedmog dana niko da ne odlazi sa svog mesta.“ 30 I narod je počivao sedmog dana.

31 Izraelov dom je tu hranu nazvao „mana“*. Ona je bila bela kao seme korijandera, a imala je ukus kolača od meda. 32 Tada je Mojsije rekao: „Ovo je zapovest koju je dao Gospod: 'Uzmi omer toga kao nešto što treba da se čuva iz naraštaja u naraštaj, da vaši potomci vide hleb kojim sam vas hranio u pustinji kad sam vas izveo iz egipatske zemlje.'" 33 Tako Mojsije reče Aronu:

„Uzmi posudu, stavi u nju omer mane i ostavi ga pred Gospodom kao nešto što treba da se čuva iz naraštaja u naraštaj.“ 34 Kao što je Gospod zapovedio Mojsiju, Aron je to stavio pred Svedočanstvo* kao nešto što treba da se čuva. 35 Izraelovi sinovi jeli su manu četrdeset godina, sve dok nisu došli u naseljenu zemlju. Manu su jeli dok nisu došli na granicu hananske zemlje. 36 Omer je desetina efe.*

17 Ceo zbor Izraelovih sinova krenuo je iz pustinje Sin prelazeći deo po deo puta, kako im je Gospod naredio, i ulogorili su se u Rafidinu. Ali tu nije bilo vode da narod pije.

* 16,31 „Mana“ verovatno potiče od hebrejskog izraza „ma hu“, što znači „Šta je ovo?“ Vidi 15. stih ovog poglavlja.

* 16,34 Izraz se, po svemu sudeći, odnosi na kovčeg u kome su se čuvali važni zapisi.

* 16,36 Efa iznosi 22 litre. Videti dodatak na kraju knjige.

2 I narod se prepirao s Mojsijem: „Daj nam vode da pijemo.“ A Mojsije im je rekao: „Zašto se prepirete sa mnom? Zašto iskušavate Gospoda?“ 3 Narod je i dalje bio žedan, pa je gundao protiv Mojsija i govorio: „Zašto si nas izveo iz Egipta da nas i naše sinove i našu stoku pomoriš žedu?“ 4 Na kraju je Mojsije zavapio Gospodu: „Šta da radim s ovim narodom? Još malo pa će me kamenovati!“

5 Tada Gospod reče Mojsiju: „Izađi pred narod i uzmi sa sobom nekoliko izraelskih starešina i svoj štap kojim si udario po Nilu. Uzmi ga u ruku i idi. 6 Ja ću stajati pred tobom na steni na Horivu. Udari u stenu i iz nje će poteći voda, pa neka narod pije.“ Mojsije je učinio tako pred izraelskim starešinama. 7 To mesto je nazvao Masa i Meriva,* zato što su se Izraelovi sinovi prepirali i zato što su iskušavali Gospoda, govoreći: „Je li Gospod među nama ili nije?“

8 Amaličani su došli da se bore sa Izraelom u Rafidinu. 9 Tada je Mojsije rekao Jošui: „Izaberi ljude pa idi i bori se s Amaličanima. Ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci.“ 10 Jošua je učinio kao što mu je Mojsije rekao i borio se s Amaličanima, a Mojsije, Aron i Hur popeli su se na vrh brda.

11 I dok je Mojsije držao ruke podignute, Izraelci su bili nadmoćniji, a kad je spustio ruke, Amaličani su bili nadmoćniji. 12 Kad su Mojsiju ruke otežale, uzeli su kamen, stavili ga pod njega i on je seo. A Aron i Hur držali su mu ruke, jedan s jedne, a drugi s druge strane, tako da su mu ruke ostale podignute sve do zalaska sunca. 13 Tako je Jošua oštricom mača porazio Amaličane i narod koji je bio s njima.

14 Gospod reče Mojsiju: „Zapiši to u knjigu za spomen i kaži Jošui: ‘Izbrisaću spomen na Amaličane pod nebesima.’“ 15

* 17,7 „Masa“ znači „iskušavanje, kušnja“. „Meriva“ znači „prepirka, svađa, sukob“.

I Mojsije je podigao oltar i nazvao ga Gospod-Nisi,* 16 i rekao je: „Zato što se ruka podigla ka prestolu na kom je Gospod, Gospod će ratovati s Amaličanima iz naraštaja u naraštaj.“

18 A Jotor, madijanski sveštenik, Mojsijev tast, čuo je sve što je Bog učinio Mojsiju i svom narodu Izraelu, kako je Gospod izveo Izrael iz Egipta. 2 Tada je Mojsijev tast Jotor uzeo Seforu, Mojsijevu ženu, koju je on bio poslao nazad, 3 i oba njena sina, od kojih se jedan zvao Girsam,* jer kako je rekao: „Postao sam stranac u tuđoj zemlji“, 4 a drugi Elijezer,* jer kako je rekao: „Bog mog oca, moj je pomoćnik i on me je izbavio od faraonovog mača.“

5 Tako je Mojsijev tast Jotor došao s njegovim sinovima i Njegovom ženom kod njega u pustinju, kod gore Božje, gde se Mojsije bio ulogorio. 6 Tada je poručio Mojsiju:

„Ja, tvoj tast Jotor, dolazim k tebi s tvojom ženom i s oba njena sina.“ 7 Mojsije je odmah izašao u susret svom tastu, poklonio mu se i poljubio ga. Pitali su jedan drugog za zdravlje, a zatim ušli u šator.

8 Mojsije je ispričao svom tastu sve što je Gospod učinio faraonu i Egiptu zbog Izraela, sve teškoće koje su ih snašle na putu i kako ih je Gospod izbavljao. 9 Jotor se radovao zbog sveg dobra što je Gospod učinio Izraelu kad ga je izbavio iz egipatske ruke. 10 Tada je Jotor rekao: „Neka je blagoslovljen Gospod koji vas je izbavio iz egipatske ruke i iz faraonove ruke, koji je izbavio narod iz egipatske ruke. 11 Sada znam da je Gospod veći od svih drugih bogova, jer vidim šta se desilo Egipćanima

* 17,15 „Gospod-Nisi“ znači „Gospod je moja zastava“.

* 18,3 „Girsam“ znači „došljak u tuđoj zemlji“.

* 18,4 „Elijezer“ znači „moj Bog je pomoć“.

kada su drsko postupali sa Izraelcima." 12 Tada je Mojsijev tast Jotor doneo žrtvu paljenicu i druge žrtve da se prinesu Bogu. Aron i sve izraelske starešine došli su da pred Bogom jedu hleb s Mojsijevim tastom.

13 A sutradan je Mojsije kao i obično seo da sudi narodu, a narod je stajao pred Mojsijem od jutra do mraka. 14 Mojsijev tast je video sve što je on činio za narod, pa mu je rekao: „Zašto se toliko baviš narodom? Zašto sam sediš, a ceo narod stoji pred tobom od jutra do mraka?" 15 A Mojsije je odgovorio svom tastu: „Zato što narod dolazi kod mene da pita Boga za savet. 16 Ako imaju nekakav spor, oni ga iznesu meni da presudim između jedne i druge strane i da im obznanim odluke Boga i njegove zakone."

17 Na to je Mojsiju njegov tast rekao: „Ne radiš dobro. 18 Sigurno ćeš se umoriti i ti i ovi ljudi koji su s tobom, jer je taj posao prevelik teret za tebe. Ne možeš sam to da radiš. 19 Poslušaj sada moj glas. Ja ću te savetovati, i Bog će biti s tobom. Ti zastupaj narod pred Bogom i njihove sporove iznosi pred Boga. 20 Poučavaj ih propisima i zakonima, i pokazuj im put kojim treba da idu i ono što treba da rade. 21 A iz svega naroda izaberi ljude sposobne, bogobojazne, pouzdane, koji mrze nepravedni dobitak, i postavi ih za poglavare nad hiljadu ljudi, poglavare nad sto ljudi, poglavare nad pedeset ljudi i poglavare nad deset ljudi. 22 Neka oni sude narodu kad god bude potrebno. Svaki veći spor neka iznesu tebi, a svaki manji spor neka sami reše kao sudije. Olakšaj sebi teret i neka ga i oni nose s tobom. 23 Ako tako uradiš i Bog ti to odobri, moći ćeš izdržati, a i ceo ovaj narod u miru će ići svojoj kući."

24 Mojsije je odmah poslušao glas svog tasta i učinio sve što mu je rekao. 25 Mojsije je izabrao sposobne ljude iz celog

Izraela i postavio ih za poglavare nad narodom, kao poglavare nad hiljadu ljudi, poglavare nad sto ljudi, poglavare nad pedeset ljudi i poglavare nad deset ljudi. 26 Oni su sudili narodu kad god je trebalo. Teže sporove iznosili su Mojsiju, a sve manje sporove sami su rešavali kao sudije. 27 Posle toga Mojsije je ispratio svog tasta i on je otišao u svoju zemlju.

19 Trećeg meseca nakon što su Izraelovi sinovi izašli iz egipatske zemlje, tog dana su došli u Sinajsku pustinju. 2 Krenuvši iz Rafidina, došli su u Sinajsku pustinju i u njoj se ulogorili. Izrael se ulogorio pred gorom.

3 Mojsije se popeo ka Bogu i Gospod ga je pozvao s gore, i rekao mu: „Ovakvo kaži Jakovljevom domu i reci Izraelovim sinovima: 4 'Videli ste šta sam učinio Egipćanima, kako sam vas nosio na orlovim krilima i doveo vas k sebi. 5 A sada, ako budete dobro slušali moj glas i držali se mog saveza, bićete moje blago između svih drugih naroda, jer je sva zemlja moja. 6 I bićete mi carsko sveštenstvo i sveti narod.' To su reči koje treba da kažeš Izraelovim sinovima."

7 Mojsije se vratio, sazvaio starešine naroda i izneo im sve reči koje mu je Gospod zapovedio. 8 Posle toga ceo narod je jednoglasno odgovorio: „Sve što je Gospod rekao spremni smo da činimo." Mojsije je te reči naroda odmah preneo Gospodu. 9 Gospod je rekao Mojsiju: „Ja ću doći k tebi u tamnom oblaku da narod čuje kad budem govorio s tobom i da ti uvek veruje." Tada je Mojsije preneo Gospodu šta je narod rekao.

10 A Gospod je rekao Mojsiju: „Idi k narodu i posveti ga danas i sutra, i neka svi operu svoju odeću. 11 Neka budu spremni za treći dan, jer će trećeg dana Gospod sići na goru Sinaj pred očima sveg naroda. 12 A ti postavi granice za narod

svuda unaokolo i reci: 'Pazite da se ne penjete na goru i da ne dotaknete njeno podnožje. Ko se god dotakne gore, biće pogubljen. 13 Nijedna ruka neka se ne dotakne prestupnika, nego neka bude kamenovan ili ustreljen. Bilo da je to životinja ili čovek, neće ostati u životu. Kada se oglasi ovnujski rog, onda mogu da priđu gori'."

14 Tada je Mojsije sišao s gore k narodu i posvetio narod. I narod je prao svoju odeću. 15 Zatim je rekao narodu: „Budite spremni za treći dan. Ne prilazite ženama.”

16 A kad je trećeg dana osvanulo jutro, počelo je da grmi i da seva. Gust oblak pokrio je goru i začuo se veoma glasan zvuk roga, tako da je ceo narod koji je bio u logoru zadrhtao. 17 Tada je Mojsije izveo narod iz logora u susret Bogu, i oni su stali u podnožju gore. 18 Gora Sinaj se sva dimila, jer je Gospod sišao na nju u ognju. Iz nje se dizao dim kao dim iz velike peći, i sva se gora strašno tresla. 19 Dok je zvuk roga postajao sve jači, Mojsije je govorio, a Bog mu je odgovarao silnim glasom.

20 Tako je Gospod sišao na goru Sinaj, na vrh gore. Gospod je pozvao Mojsija na vrh gore, i Mojsije se popeo. 21 Gospod je rekao Mojsiju: „Siđi i upozori narod da ne pokušava da se probije prema Gospodu da gleda, jer bi mnogi izginuli. 22 A neka se posvete i sveštenici koji pristupaju Gospodu, da ih Gospod ne bi pogubio.” 23 Na to je Mojsije rekao Gospodu: „Narod ne može doći na goru Sinaj, jer si nas ti već upozorio kad si rekao: 'Postavi granice oko gore i posveti je'.” 24 Ali Gospod mu je rekao: „Idi dole pa se opet popni s Aronom. Ali neka sveštenici i narod ne prelaze granice da se popnu pred Gospoda, da ih ne bi pogubio.” 25 Tako je Mojsije sišao kod naroda i rekao mu sve to.

20 Zatim je Bog izgovorio sve ove reči:

2 „Ja sam Gospod, tvoj Bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. 3 Nemoj imati drugih bogova osim mene.*

4 Ne pravi sebi rezani lik niti bilo kakvu sliku od onoga što je gore na nebesima ili dole na zemlji ili u vodama ispod zemlje. 5 Ne klanjaj im se niti im služi, jer sam ja, Gospod, tvoj Bog, revnosni Bog, koji pohodim prestupe očeva na sinovima, do trećeg i do četvrtog pokolenja, onih koji me mrze, 6 a milost pokazujem hiljadama onih koji me vole i drže moje zapovesti.

7 Ne spominji* ime Gospoda svog Boga na nedostojan način, jer Gospod neće ostaviti bez kazne onoga ko nedostojno spominje njegovo ime.

8 Sećaj se subotnog dana i smatraj ga svetim. 9 Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. 10 A sedmi dan je Subota* posvećena Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, ni tvoja stoka, ni stranac koji živi u tvom gradu. 11 Jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog dana je počinuo. Zato je Gospod blagoslovio subotni dan i posvetio ga.

12 Poštuj svog oca i svoju majku da ti se produže dani na zemlji koju ti daje

* 20,2-17 Božje zapovesti nisu date u imperativu, već u obliku budućeg vremena. To, međutim, ne skida sa njih zapovedni oblik, jer sama Biblija na više mesta potvrđuje da je reč o zapovestima (vidi: 5. Mojs. 11,8; 28,1; Mar. 10,19; Jov. 14,15). Dati oblik budućeg vremena ne znači objavu budućeg stanja, već se odnosi na dodatni autoritet i supremaciju Zakonodavca.

* 20,7 Ili: ne pronosi.

* 20,10 „Subota” (Šabat) znači „počinak, odmor, mirovanje”. Šabat počinje u petak, sa zalaskom sunca, i traje do subote, do zalaska sunca. Prema biblijskom kalendaru Subota je sedmi dan u sedmici.

Gospod, tvoj Bog.

13 Ne poćini zloćin ubistva.

14 Ne ućini preljubu.

15 Ne ukradi.

16 Ne svedoći lažno protiv svog bližnjeg.

17 Ne poželj kuću svog bližnjeg. Ne poželj ženu svog bližnjeg, ni njegovog roba, ni njegovu robinju, ni njegovog bika, ni njegovog magarca, niti išta što pripada tvom bližnjem."

18 I ceo narod je video gromove, munje, zvuk roga i goru koja se dimila. Kad je narod to video, zadržtao je i držao se podalje. 19 Onda su rekli Mojsiju: „Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka nam ne govori Bog da ne pomremo.“ 20 A Mojsije je rekao narodu: „Ne bojte se, jer je Bog došao da vas iskuša i da stalno imate strah od njega da ne biste grešili.“ 21 I narod je stajao podalje, a Mojsije je prišao gustom tamnom oblaku gde je bio Bog.

22 Gospod je rekao Mojsiju: „Ovako kaži Izraelovim sinovima: 'Videli ste da sam vam govorio s nebesa. 23 Ne pravite pored mene bogove od srebra i ne pravite sebi bogove od zlata. 24 Napravite mi oltar od zemlje i na njemu prinosite svoje žrtve paljenice i žrtve zahvalne, svoju sitnu i krupnu stoku. Na svakom mestu gde odredim da se spominje moje ime, doći ću k tebi i blagosloviću te. 25 Ako mi budeš pravio oltar od kamena, ne gradi ga od klesanog kamena. Ako ga obrađuješ dletom, tada ćeš ga oskrnaviti. 26 Ne pravi stepenice kojima ćeš se penjati do mog oltara, da se na njemu ne otkrije tvoja golotinja.'"

21 „Ovo su zakoni koje treba da im izložiš:

2 'Ako kupiš roba Jevrejina, neka bude rob šest godina, a sedme godine neka ode slobodan, bez otkupa. 3 Ako je došao sam, neka sam i ode. Ako ima ženu,

neka i žena ide s njim. 4 Ako mu je njegov gospodar dao ženu i ona mu je rodila sinove ili kćeri, žena i njena deca neka pripadnu njenom gospodaru, a on neka ode sam. 5 Ali ako rob bude uporno govorio: 'Ja volim svog gospodara, svoju ženu i svoje sinove. Ne želim da odem i da budem slobodan', 6 neka ga njegov gospodar dovede pred Boga i neka ga dovede kod vrata ili kod dovratka. Neka mu njegov gospodar probuši uho šilom, i neka mu on zauvek bude rob.

7 Ako neko proda svoju kćer da bude robinja, neka ona ne bude oslobođena kao što se oslobađaju muški robovi. 8 Ako ne bude bila po volji svom gospodaru i on je ne odredi za inoću nego je izneveri i dopusti da bude otkupljena, nema pravo da je proda tuđem narodu. 9 A ako ju je odredio za svog sina, neka s njom postupa po pravu koje imaju kćeri. 10 Ako sebi uzme drugu ženu, neka joj ne uskraćuje hranu, odeću i braćnu dužnost. 11 Ako joj ne bude ćinio ovo troje, ona može slobodno da ode, a da ništa ne plati.

12 Ko udari ćoveka tako da ovaj umre, neka se pogubi. 13 Ali ako ga nije vrebao nego je Bog dopustio da se to dogodi rukom tog ćoveka, odrediću ti mesto gde može da pobegne. 14 Ako se neko naljuti na svog bližnjeg do te mere da ga na prevaru ubije, odvedi ga od mog oltara i neka se pogubi. 15 Ko udari svog oca ili svoju majku, neka se pogubi.

16 Ko otme ćoveka i proda ga ili ga zadrži u svojim rukama, neka se pogubi.

17 Ko prokune svog oca i svoju majku, neka se pogubi.

18 Ako se ljudi posvađaju i jedan udari svog bližnjeg kamenom ili pesnicom, a ovaj ne umre nego padne u postelju, 19 ako se on pridigne i može da izlazi napolje oslanjajući se na nešto, onda onaj koji ga je udario neće biti kažnjen. Samo neka plati nadoknadu za vreme tokom kog ovaj

nije mogao da radi dok nije potpuno ozdravio.

20 Ako neko udari štapom svog roba ili svoju robinju tako da umru pod njegovom rukom, moraju biti osvećeni. 21 Ali ako prežive dan ili dva, ne moraju biti osvećeni, jer ih je kupio za novac.

22 Ako se ljudi potuku i povrede trudnu ženu pa iz nje izađe dete, ali se ne dogodi smrt, krivac mora da plati odštetu koliko od njega traži muž te žene. Neka to plati preko sudija. 23 Ali ako se dogodi smrt, tada ćeš uzeti život za život, 24 oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu, 25 opekotinu za opekotinu, ranu za ranu, udarac za udarac.

26 Ako neko udari po oku svog roba ili svoju robinju, i povredi mu oko, neka ga pusti na slobodu zbog oka. 27 Ako izbije zub svom robu, ili svojoj robinji, neka ga pusti na slobodu zbog zuba.

28 Ako bik ubode čoveka ili ženu i usmrti ih, neka se bik kamenuje, a njegovo meso neka se ne jede. Vlasnik bika neće biti kažnjen. 29 Ali ako se i ranije znalo da taj bik hoće da ubode i vlasnik je bio upozoren, ali ga nije čuvao, pa bik ubije čoveka ili ženu, neka se bik kamenuje, a i vlasnik neka se pogubi. 30 Ako mu se odredi otkupnina, neka plati otkupnu cenu za svoju dušu koliko mu se god odredi. 31 Ako bik ubode sina ili kćer, neka se s njim postupi po ovom zakonu. 32 Ako bik ubode roba ili robinju, neka vlasnik njihovom gospodararu da iznos od trideset sikala, a bik neka se kamenuje.

33 Ako neko otkrije jamu ili ako neko iskopa jamu i ne pokrije je, pa u nju upadne bik ili magarac, 34 neka vlasnik jame nadoknadi štetu. Neka vlasniku životinje isplati koliko ona vredi, a uginula životinja neka pripadne njemu. 35 Ako nečiji bik povredi tuđeg bika i taj bik ugi- ne, onda neka prodaju živog bika i neka podele ono što dobiju za njega, a i uginulu

životinju neka podele. 36 Ali ako se i ranije znalo da taj bik hoće da ubode, a njegov ga vlasnik nije čuvao, onda neka nadoknadi bika za bika, a uginuli bik neka pripadne njemu.

22 Ako neko ukrade bika ili ovcu, pa ih zakolje ili proda, neka za jednog bika vrati pet bikova, a za jednu ovcu četiri ovce.

2 Ako neko uhvati lopova kako provla- ljuje i udari ga tako da on umre, onaj ko ga je udario neće biti kriv za krv. 3 Ali ako je sunce već granulo, onda će biti kriv za krv. Lopov mora da nadoknadi štetu. Ako nema ništa, onda njega treba prodati za ono što je ukrao. 4 Ako se u njegovoj ruci nađe živo ono što je ukradeno, bilo da je to bik, magarac ili ovca, mora da vrati dvostruko.

5 Ako neko pusti svoju stoku da uništi tuđu njivu ili vinograd, neka nadoknadi štetu najboljim plodovima sa svoje njive ili iz svog vinograda.

6 Ako se vatra proširi i zahvati trnje, pa izgore snopovi žita ili nepožnjeveno žito ili njiva, neka onaj ko je zapalio vatru nadoknadi ono što je izgorelo.

7 Ako neko da svom bližnjem na čuva- nje novac ili stvari, pa to bude ukradeno iz kuće tog čoveka, ako se lopov nađe, neka vrati dvostruko. 8 Ako se lopov ne nađe, onda vlasnika kuće treba dovesti pred Boga da se utvrdi da nije on posegao svo- jom rukom za stvarima svog bližnjeg. 9 Kad god neko učini prestup tako da za bika, magarca, ovcu, odeću ili neku drugu izgublenu stvar kaže: 'To je moje, neka se njihov spor iznese pred Boga,' neka onaj koga Bog proglasi krivim nadoknadi dvos- truko svom bližnjem.

10 Ako neko da svom bližnjem na ču- vanje magarca, bika, ovcu ili bilo koju drugu životinju, pa ona ugi- ne ili bude osa- kaćena ili je neko odvede, a da niko ne

vidi, 11 onaj koji je čuvao životinju neka se zakune pred Gospodom da nije posegao svojom rukom za onim što pripada njegovom bližnjem. Neka vlasnik prihvati tu zakletvu, a onaj drugi ne treba da nadoknadi štetu. 12 Ali ako mu je bila ukradena, on mora vlasniku da nadoknadi štetu. 13 Ako je životinju rastrgla zver, neka je donese kao dokaz. Za ono što je rastrgla zver ne treba da nadoknadi štetu.

14 Ali ako neko pozajmi od svog bližnjeg neku životinju, pa ona bude osakaćena ili uquine dok vlasnik nije s njom, neka nadoknadi štetu. 15 Ako je vlasnik bio s njom, ne treba se nadoknaditi šteta. Ako je unajmljena, šteta će se pokriti iznosom najma.

16 Ako neko zavede devicu koja nije verena i legne s njom, mora da je uzme za ženu po ceni koja je određena. 17 Ako njen otac izričito odbija da mu je da, mora da plati onoliko novca koliko je određeno za device.

18 Vračaru ne ostavljaj da živi.

19 Svako ko legne sa životinjom neka se pogubi.

20 Onaj ko prinosi žrtve bilo kom bogu osim Gospodu jedinom, neka se pogubi.

21 Stranca ne muči i ne tlači, jer ste i vi bili stranci u egipatskoj zemlji.

22 Ne činite zla udovici ni siročetu.* 23 Ako im učiniš bilo kakvo zlo i oni zavape k meni, ja ću čuti njihov vapaj. 24 Ja ću se žestoko razgneviti i pobiću vas mačem, pa će vaše žene biti udovice i vaši sinovi siročad.

25 Ako pozajmiš novac nekome iz mog naroda, nevoljniku koji je s tobom, nemoj mu biti kao zelenaš. Ne traži od njega kamatu. 26 Ako svom bližnjem uzmeš u zalog haljinu, vrati mu je do zalaska sunca. 27 Jer mu je to jedina odeća, ogrtač kojim se pokriva. U čemu će leći? On će

zavapiti k meni i ja ću ga čuti, jer sam milostiv.

28 Ne proklinji Boga i ne proklinji poglavara svog naroda.

29 Ne oklevaj da daš od svog obilnog roda i od onoga što se preliva iz tvoje prese. Prvenca od svojih sinova treba da daš meni. 30 Ovako učini sa svojom krupnom i sitnom stokom: sedam dana neka ostanu sa svojom majkom, a osmog dana treba da ih daš meni.

31 I bićete moj sveti narod. Ne jedite mesa životinje koju je rastrgla zver u polju, nego ga bacite psima.

23 Ne širi neistinite vesti. Ne saraduj sa zlim čovekom tako što ćeš biti svedok koji smišlja zlo. 2 Ne povodi se za mnoštvom da činiš zlo. Ne svedoči u parnici tako što staješ na stranu mnoštva da bi se izvrnila pravda. 3 Ne budi pristrasan prema ubogom u njegovom sporu.

4 Ako naiđeš na zalutalog bika ili magarca svog neprijatelja, odvedi ga k njemu. 5 Ako vidiš da je magarac onog ko te mrzi pao pod teretom, nemoj da ga ostaviš. Pomozi mu da oslobodi magarca.

6 Ne izvrći zakon siromahu u njegovom sporu.

7 Kloni se lažnih reči. Ne ubij nedužnog i pravednog, jer ja neću zlog proglasiti pravednim.

8 Ne primaj mito, jer mito zaslepljuje i one koji jasno vide, i izvrće reči pravednog.

9 Ne tlači stranca, jer i sami znate kako je duši stranca, jer ste i vi bili stranci u egipatskoj zemlji.

10 Šest godina sej seme na svojoj zemlji i sakupljaj njen rod. 11 A sedme godine ostavi je neka bude neobrađena, i neka se siromašni iz tvog naroda hrane od nje. Što oni ostave, neka pojedu poljske zveri. Tako radi i sa svojim vinogradom i

* 22,22 Doslovno: „detetu bez oca“.

sa svojim maslinjakom.

12 Šest dana radi svoj posao, a sedmog ga dana ostavi, da se tvoj bik i tvoj magarac odmore i da se sin tvoje robinje i stranac okrepe.

13 Pazite na sve što sam vam rekao. Ne pominjite imena drugih bogova. Neka se to ne čuje iz vaših usta.

14 Tri puta u godini slavi praznik meni u čast. 15 Drži Praznik beskvasnih hlebova. Sedam dana jedi beskvasne hlebove, kao što sam ti zapovedio, u propisano vreme u mesecu avivu, jer si tada izašao iz Egipta. Niko da ne dolazi pred mene praznih ruku. 16 Drži i Praznik žetve prvina svog truda, od onoga što si zasejao u polju. I Praznik berbe na kraju godine, kad sakupiš plodove svog truda s polja. 17 Tri puta u godini svi tvoji muškarci neka dođu pred lice Gospoda.

18 Krv moje žrtve ne prinosi s onim što u sebi ima kvasca. Salo od mog praznika neka ne ostane preko noći do jutra.

19 Najbolje od prvina svoje zemlje donesi u dom Gospoda, svog Boga.

Ne kuvaj jare u mleku njegove majke.

20 Evo, šaljem pred tobom anđela da te čuva na putu i da te dovede na mesto koje sam pripremio. 21 Čuvaj ga se i slušaj njegov glas. Ne buni se protiv njega, jer on neće oprostiti vaše prestupe. On nosi moje ime. 22 Ali ako dobro slušaš njegov glas i činiš sve što kažem, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i tlačiću one koji tebe tlače. 23 Jer će moj anđeo ići pred tobom i dovešće te do Amoreja, Heteja, Ferezeja, Hananaca, Jeveja i Jevuseja, i ja ću ih pobiti. 24 Ne klanjaj se njihovim bogovima niti im služi. Ne pravi ništa što oni prave, nego ih sruši i obori njihove obredne stubove. 25 Služite Gospodu, svom Bogu, i on će blagosloviti tvoj hleb i tvoju vodu. I ja ću udaljiti bolest od tebe. 26 U tvojoj zemlji neće biti žene koja bi pobacila, niti nerotkinje. Daću

ti da se nauživaš dana svojih.

27 Pred tobom ću poslati strah od mene, stvoriću pometnju u celom narodu u koji dođeš i sve ću tvoje neprijatelje pred tobom u beg naterati. 28 Pred tobom ću širiti strah da otera Jeveje, Hanance i Heteje ispred tebe. 29 Neću ih oterati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne opusti i da se poljske zveri ne namnože na tvoju štetu. 30 Malo po malo oteraću ih ispred tebe, dok ne postaneš mnogobrojan i ne zauzmeš zemlju.

31 Postaviću ti granicu od Crvenog mora do filistejskog mora, i od pustinje do reke, jer ću vam predati u ruke stanovnike te zemlje, a ti ćeš ih oterati ispred sebe. 32 Ne sklapaj savez s njima ni s njihovim bogovima. 33 Neka ne ostanu u tvojoj zemlji da te ne navedu da mi zgrešiš. Ako bi služio njihovim bogovima, to bi ti bila zamka."

24 Zatim je Bog rekao Mojsiju: „Popni se pred Gospoda, ti i Aron, Nadav i Abihud i sedamdeset Izraelovih starešina, i poklonite se izdaleka. 2 Neka Mojsije sam pristupi k Gospodu. Neka oni ne pristupaju i neka se narod ne penje s njim.”

3 Tada je Mojsije došao i ispričao narodu sve Gospodnje reči i sve njegove zakone, a ceo narod je jednoglasno odgovorio: „Vršićemo sve zapovesti koje je Gospod dao.” 4 Mojsije je zapisao sve Gospodnje reči. Ujutru je ustao rano i u podnožju gore napravio oltar i dvanaest stubova za dvanaest Izraelovih plemena. 5 Posle toga je poslao mladiće od Izraelovih sinova da prinesu Gospodu žrtve paljenice i da žrtvuju junce kao žrtve zahvalne. 6 Mojsije je uzeo polovinu krvi i stavio je u posude, a drugom polovinom je poškopio oltar. 7 Na kraju je uzeo knjigu saveza i pročitao je pred narodom. A narod je rekao: „Činićemo i poslušaćemo sve što je

Gospod rekao.” 8 Mojsije je uzeo krv, poškropio narod i rekao: „Ovo je krv saveza koji je Gospod sklopio s vama na temelju svih ovih reči.”

9 Mojsije i Aron, Nadav i Abihud i sedamdeset Izraelovih starešina otišli su gore, 10 i videli su Izraelovog Boga. Pod njegovim nogama bilo je nešto kao podnožje od safira, po čistoći nalik samim nebesima. 11 I on nije digao svoju ruku protiv tih uglednih ljudi od Izraelovih sinova, nego su oni imali viziju Boga i jeli su i pili.

12 Gospod je rekao Mojsiju: „Popni se k meni na goru i ostani tamo, jer želim da ti dam kamene ploče, zakon i zapovesti koje ću napisati za njihovu pouku.” 13 Tako su Mojsije i njegov sluga Jošua ustali i Mojsije se popeo na goru Božju. 14 A starešinama je rekao: „Čekajte nas ovde dok se ne vratimo k vama. Eto, Aron i Hur su s vama. Ko god ima neki spor neka se obrati njima.” 15 Tako se Mojsije popeo na goru, a oblak je pokrio goru.

16 Gospodnja slava i dalje je počivala na gori Sinaj i oblak je pokrivaio goru šest dana. Sedmog dana Bog je pozvao Mojsija iz oblaka. 17 U očima Izraelovih sinova taj prizor Gospodnje slave bio je kao vatra koja proždire navrh gore. 18 Mojsije je ušao usred oblaka i popeo se na goru. I Mojsije je ostao na gori četrdeset dana i četrdeset noći.

25 Gospod je rekao Mojsiju: 2 „Reci Izraelovim sinovima da mi skupe prilog. Od svakog koga podstakne njegovo srce, skupite mi prilog. 3 A ovo je prilog koji ćete od njih skupiti: zlato, srebro, bakar, 4 plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu, fino laneno platno, kozju dlaku, 5 crveno obojene ovnujske kože, kože od jazavca, akacijino* drvo, 6 ulje za osvetljenje, balzam za ulje

* 25,5 Akacija je jedna vrsta bagrema.

za pomazanje i za mirisni kad, 7 oniksovo kamenje i drugo kamenje za umetanje u efod* i u naprsnik. 8 Neka mi načine svetište jer ću prebivati među njima. 9 Sveti šator i svu njegovu opremu načinite po uzoru na ono što ću ti pokazati.

10 Neka naprave kovčeg od akacijinog drveta, dva i po lakta* dug, lakat i po širok i lakat i po visok. 11 Obloži ga čistim zlatom, obloži ga iznutra i spolja, a oko vrha napravi mu venac od zlata. 12 Salij za njega četiri karike od zlata i stavi ih iznad njegove četiri noge, dve karike s jedne strane, a dve karike s druge strane. 13 Napravi poluge od akacijinog drveta i obloži ih zlatom. 14 Provuci poluge kroz karike s obe strane kovčega tako da kovčeg može da se nosi na njima. 15 Poluge neka ostanu u karikama kovčega. Neka se ne vade iz njih. 16 U kovčeg stavi svedočanstvo koje ću ti dati. 17 Napravi poklopac od čistog zlata, dva i po lakta dug, i lakat i po širok. 18 Napravi i dva heruvima* od kovanog zlata na oba kraja poklopca. 19 Jednog heruvima napravi na jednom kraju, a drugog heruvima na drugom kraju. Na poklopcu napravi heruvime na oba kraja. 20 Heruvimi neka imaju dva krila raširena uvis, i neka zaklanjaju poklopac svojim krilima, a licem neka budu okrenuti jedan prema drugom. Lica heruvima neka gledaju prema poklopcu. 21 Postavi poklopac odozgo na kovčeg, a u kovčeg stavi svedočanstvo koje ću ti dati. 22 Tu ću se sastajati s tobom i odozgo iznad poklopca, između dva heruvima koja su na kovčegu svedočanstva, govoriću ti sve zapovesti za Izraelove sinove.

* 25,7 Po svemu sudeći, to je bio deo odeće sličan kecelji koji se sastojao od prednjeg i zadnjeg dela.

* 25,10 Lakat iznosi 44,5 centimetara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 25,18 Heruvimi su anđeli koji imaju visok položaj.

23 Napravi sto od akacijinog drveta, dva lakta dug, lakat širok i lakat i po visok. 24 Obloži ga čistim zlatom i okolo mu napravi venac od zlata. 25 Napravi okvir oko njega širok jedan dlan,* i oko tog okvira napravi venac od zlata. 26 Napravi mu četiri karike od zlata i stavi te karike na četiri ugla gde su četiri noge. 27 Neka karike budu odmah ispod okvira da u njima stoje poluge, da sto može da se nosi. 28 Poluge napravi od akacijinog drveta i obloži ih zlatom, i neka se pomoću njih nosi sto. 29 Napravi za njega posude, čaše, bokale i činije za naliv. Napravi ih od čistog zlata. 30 Na sto pred mene redovno stavljalj hleb.

31 Napravi svećnjak od čistog zlata. Svećnjak neka bude iskovan. Njegovo postolje, zatim grane, čašice, pupoljci i cvetovi neka izlaze iz njegovog stuba. 32 Šest grana neka izlazi iz njegovog stuba, tri grane svećnjaka s jedne strane, a tri grane svećnjaka s druge strane. 33 Tri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično, neka budu na svakoj grani s jedne strane, a tri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično, na svakoj grani s druge strane. Tako neka bude na svih šest grana koje izlaze iz svećnjaka. 34 Na stubu svećnjaka neka budu četiri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično. 35 Neka jedan pupoljak bude ispod dve grane koje izlaze iz njega, jedan pupoljak ispod druge dve grane koje izlaze iz njega i jedan pupoljak ispod dve poslednje grane koje izlaze iz njega, jer šest grana izlazi iz svećnjaka. 36 Njihovi pupoljci i njihove grane neka izlaze iz njega. Sve to neka bude iskovano u jednom komadu, od čistog zlata. 37 Napravi na njemu sedam žižaka, i oni neka se pale tako da osvetljavaju prostor ispred

* 25,25 Dlan iznosi 7,4 centimetra. Vidi dodatak na kraju knjige.

njega. 38 Mašice i pepeonice neka budu od čistog zlata. 39 Svećnjak i sav njegov pribor neka budu izrađeni od talanta* čistog zlata. 40 Gledaj da sve to napraviš prema prikazu koji ti je pokazan na gori.

26 Sveti šator napravi od deset komada šatorskog platna izrađenog od fino ispredenog lana, plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine. Na njima neka budu izvezeni heruvimi. 2 Dužina svakog komada neka bude dvadeset i osam lakata, a širina četiri lakta. Sva šatorska platna neka budu iste mere. 3 Pet komada neka bude sastavljeno u jednom nizu, a drugih pet komada u drugom nizu. 4 Napravi petlje od plavog prediva na kraju zadnjeg šatorskog platna u jednom nizu, a isto uradi i na kraju zadnjeg šatorskog platna u drugom nizu, na mestu gde se nizovi spajaju. 5 Napravi pedeset petlji na kraju jednog niza i pedeset petlji na kraju drugog niza, na mestu gde se nizovi spajaju, tako da petlje stoje jedna prema drugoj. 6 Napravi pedeset kuka od zlata i kukama sastavi nizove jedan s drugim. Tako će šator biti jedna celina.

7 Napravi šatorska platna od kozje dlake da se njima prekrije šator. Napravi jedanaest komada takvog platna. 8 Dužina svakog komada neka bude trideset lakata, a širina četiri lakta. Tih jedanaest komada šatorskog platna neka budu iste mere. 9 Sastavi pet komada zasebno i ostalih šest komada zasebno, a šesti komad presavij na prednjoj strani šatora. 10 Na kraju zadnjeg komada u jednom nizu napravi pedeset petlji, i pedeset petlji na kraju zadnjeg komada u drugom nizu, na mestu gde se nizovi spajaju. 11 Napravi pedeset kuka od bakra, zakači kuke za petlje i sastavi ta platna da budu jedna celina. 12

* 25,39 Talant je težio 34,2 kilograma. Vidi dodatak na kraju knjige.

A ono što preostane od šatorskog platna neka visi. Polovina platna što preostane neka visi preko zadnje strane šatora. 13 Od onoga što preostane od dužine platna neka po jedan lakat visi s obe strane šatora da ga pokriva s jedne i s druge strane.

14 Napravi i pokrivač za šator od crvene obojenih ovnujskih koža, a preko toga pokrivač od koža jazavca.

15 Napravi za šator okvire od akacijinog drveta, koji će stajati uspravno. 16 Dužina svakog okvira neka bude deset lakata, a širina lakat i po. 17 Svaki okvir neka ima dva klina jedan pored drugog. Tako napravi na svim okvirima za šator. 18 Napravi okvire za šator, dvadeset okvira za južnu stranu koja gleda prema Negevu.

19 Ispod dvadeset okvira napravi četrdeset postolja od srebra. Dva postolja ispod jednog okvira s njegova dva klina, i tako redom po dva postolja ispod svakog okvira s njegova dva klina. 20 I za drugu stranu šatora, za severnu stranu, dvadeset okvira, 21 i njihovih četrdeset postolja od srebra, dva postolja ispod jednog okvira, i tako redom po dva postolja ispod svakog okvira. 22 Za zadnju stranu šatora, za zapadnu stranu, napravi šest okvira. 23 A dva okvira napravi kao ugaone stubove šatora na dva zadnja ugla. 24 Neka pri dnu budu udvostručeni i neka oba budu udvostručena sve do vrha, do prve karike. Ta dva okvira neka budu tako napravljena i neka služe kao dva ugaona stuba. 25 Neka bude osam okvira sa postoljima od srebra, ukupno šesnaest postolja, dva postolja ispod jednog okvira, i tako redom po dva postolja ispod svakog okvira.

26 Napravi prečage od akacijinog drveta, pet za okvire s jedne strane šatora, 27 a pet prečaga za okvire s druge strane šatora i pet prečaga za okvire na zadnjoj strani šatora, na zapadnoj strani. 28 Srednja prečaga neka prolazi preko sredi-

ne tih okvira od jednog kraja do drugog.

29 Okvire obloži zlatom i napravi im karike od zlata kroz koje će se provlačiti prečage. I prečage obloži zlatom. 30 Podigni šator prema opisu koji ti je pokazan na gori.

31 Napravi zavesu od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. Na njoj neka budu izvezeni heruvimi. 32 Okači je na četiri stuba od akacijinog drveta obložena zlatom, s kukama od zlata. Stubovi neka budu postavljeni na četiri postolja od srebra. 33 Okači zavesu ispod kuka i unesi kovčeg svedočanstva iza zavese. Zavesa neka vam razdvaja Svetinju od Svetinje nad svetinjama. 34 Stavi poklopac na kovčeg svedočanstva u Svetinji nad svetinjama.

35 Stavi sto ispred zavese i svećnjak nasuprot stolu na južnoj strani šatora. Sto stavi na severnu stranu. 36 Na ulazu u šator napravi zavesu istkanu od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. 37 Za zavesu napravi pet stubova od akacijinog drveta i obloži ih zlatom. Kuke na njima neka budu od zlata. Salij za njih pet postolja od bakra.

27 Napravi oltar od akacijinog drveta, pet lakata dug i pet lakata širok. Oltar neka bude četvrtast, tri lakta visok. 2 Na njegova četiri ugla napravi mu rogove. Rogovi neka izlaze iz njega, i obloži ga bakrom. 3 Napravi mu posude za uklanjanje pepela, zatim lopate, činije, viljuške i pepeonice. Sav njegov pribor napravi od bakra. 4 Napravi za njega rešetku, mrežu od bakra. Na četiri ugla mreže napravi četiri karike od bakra. 5 Stavi mrežu ispod ruba oltara, unutar oltara, tako da mreža bude na sredini oltara. 6 Napravi poluge za oltar, poluge od akacijinog drveta, i obloži ih bakrom. 7 Neka se

poluge provuku kroz karike tako da budu s obe strane oltara kad se bude nosio. 8 Napravi ga od dasaka, a iznutra neka bude šupalj. Kao što ti je pokazano na gori, tako neka bude napravljen.

9 Napravi dvorište svetog šatora. Na južnoj strani dvorišta koja gleda prema Negevu neka budu zavese od fino ispređenog lana, sto lakata u dužinu s te strane. 10 Njegovih dvadeset stubova i dvadeset postolja neka budu od bakra. Klinovi na stubovima i njihove spone neka budu od srebra. 11 Isto tako, po dužini severne strane zavese neka budu duge sto lakata. Dvadeset stubova i dvadeset postolja neka budu od bakra, a klinovi na stubovima i spone od srebra. 12 Po širini dvorišta sa zapadne strane zavese neka budu duge pedeset lakata, sa deset stubova i deset postolja. 13 Širina dvorišta sa istočne strane, prema izlasku sunca, neka bude pedeset lakata. 14 Zavese s jedne strane neka budu duge petnaest lakata, sa tri stuba i tri postolja. 15 Zavese s druge strane neka budu duge petnaest lakata, sa tri stuba i tri postolja.

16 Na ulazu u dvorište zavesa neka bude duga dvadeset lakata, istkana od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispređenog lana, sa četiri stuba i četiri postolja. 17 Svi stubovi oko dvorišta neka imaju spone od srebra. Njihovi klinovi neka budu od srebra, a postolja od bakra. 18 Dužina dvorišta neka bude sto lakata, širina pedeset lakata i visina pet lakata. Zavese neka budu od fino ispređenog lana, a postolja od bakra. 19 Sav pribor u šatoru koji se koristi za svu službu u njemu, svi šatorski klinovi i svi klinovi u dvorištu neka budu od bakra.

20 „A ti zapovedi Izraelovim sinovima da ti donesu čistog, ceđenog maslinovog ulja za osvetljenje, tako da žišci neprestano gore. 21 U šatoru od sastanka, izvan zavese koja je pred Svedočanstvom, Aron i

njegovi sinovi neka vode računa o svećenjaku kako bi goreo od večeri do jutra pred Gospodom. To je trajna odredba za njihove naraštaje, da je Izraelovi sinovi izvršavaju.

28 Dovedi k sebi od Izraelovih sinova svog brata Arona sa njegovim sinovima, da mi služi kao sveštenik: Aron i Aronovi sinovi Nadav i Abihud, Eleazar i Itamar. 2 Napravi svom bratu Aronu svetu odeću na čast i za ukras. 3 I kaži svim veštima ljudima koje sam darovao duhom mudrosti da naprave Aronu odeću da bi se posvetio i služio mi kao sveštenik.

4 A ovo je odeća koju će napraviti: naprsnik, efod, tuniku bez rukava, dugu haljinu, turban i pojas. Neka naprave svetu odeću za tvog brata Arona i za njegove sinove, da mi služi kao sveštenik. 5 Neka uzmu zlato, plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu i fino laneno platno.

6 Neka naprave efod od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispređenog lana, vešto izvezen. 7 Neka efod ima dve naramenice sastavljene na njegova dva kraja. Tako neka bude sastavljen. 8 Pojas na njemu, kojim se opasuje, neka bude izrađen od istog materijala: od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispređenog lana.

9 Uzmi dva kamena oniksa i na njima ureži imena Izraelovih sinova, 10 šest njihovih imena na jednom kamenu, a šest ostalih imena na drugom kamenu, po redu kojim su rođeni. 11 Kao što zanatlija radi u kamenu, kao što se urezuje pečat, na ta dva kamena ureži imena Izraelovih sinova. Napravi im okvire od zlata. 12 Ta dva kamena pričvrsti na naramenice efoda da budu spomenkamenje Izraelovim sinovima. Neka Aron nosi njihova imena pred Gospodom na svoje dve naramenice kao

spomen. 13 Napravi zlatne okvire 14 i dva lančića od čistog zlata. Napravi ih poput uzice, pletene kao uže. Te pletene lančice pričvrsti za okvire.

15 Napravi sudski naprsnik da bude vešto izvezen. Izradi ga kao i efod. Napravi ga od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispređenog lana. 16 Neka bude četvrtast kad se presavije, pedalj* dug i pedalj širok. 17 U njega umetni kamenje, tako da bude četiri reda kamenja. U prvom redu neka budu rubin, topaz i smaragd. 18 U drugom redu tirkiz, safir i jaspis. 19 U trećem redu lešem,* ahat i ametist. 20 A u četvrtom redu hrizolit, oniks i žad. Neka budu učvršćeni u zlatne okvire. 21 Neka tih kamenova bude koliko i imena Izraelovih sinova, neka ih bude dvanaest, koliko i njihovih imena. Neka se na svakom od njih kao na pečatu ureže ime jednog od dvanaest plemena.

22 Na naprsniku napravi pletene lančice od čistog zlata, pletene kao uže. 23 Zatim na naprsniku napravi dva prstena od zlata i pričvrsti ih za dva kraja naprsnika. 24 Provuci dve pletene uzice od zlata kroz ta dva prstena na krajevima naprsnika. 25 Dva kraja dveju uzica provuci kroz dva okvira i pričvrsti ih za naramenice efoda sa njegove prednje strane. 26 Napravi dva prstena od zlata i pričvrsti ih za dva kraja naprsnika, na njegov unutrašnji rub koji je okrenut prema efodu. 27 Napravi još dva prstena od zlata i pričvrsti ih za donji kraj dveju naramenica sa spoljašnje strane efoda, blizu mesta gde je efod sastavljen, iznad njegovog pojasa. 28 Neka se naprsnik kroz njegove prstenove plavom vrpcom veže za prstenove na efodu, tako da naprsnik stoji iznad pojasa od efoda i da

* 28,16 Pedalj iznosi 22,2 centimetra. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 28,19 Nije poznato na koju vrstu dragog kamena se odnosi hebrejski izraz lešem.

se ne odvaja od efoda.

29 Aron neka nosi imena Izraelovih sinova na sudskom naprsniku na svom srcu kad ulazi u Svetinju, kao trajni spomen pred Gospodom. 30 U sudski naprsnik stavi Urim i Tumim* da budu na Aronovom srcu kad dolazi pred Gospoda. Neka Aron stalno nosi sud za Izraelove sinove na svom srcu pred Gospodom.

31 Celu tuniku bez rukava, koja će se nositi ispod efoda, napravi od plavog prediva. 32 Neka u sredini ima prorez za glavu. Rub oko proreza neka bude istkan. Neka bude kao okovratnik na oklopu, tako da se ne pocepa. 33 Na rubu napravi narove od plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine, na rubu okolo, a između njih zvonca od zlata okolo, 34 zlatno zvonce pa nar, zlatno zvonce pa nar oko ruba tunike. 35 Neka je Aron nosi da u njoj vrši službu, da se čuje kad ulazi u svetište pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine.

36 Napravi sjajnu pločicu od čistog zlata i na njoj, kao na pečatu, ureži: 'Gospod je svet.' 37 Priveži je plavom vrpcom da stoji na turbanu. Neka bude na prednjoj strani turbana. 38 Neka bude na Aronovom čelu, i neka Aron nosi prestupe sinova Izraelovih, dajući njihove svete prinose, koje će Izraelovi sinovi posvećivati. Neka mu stalno bude na čelu, da za njih stiže Gospodnju milost.

39 Od finog lana istkaj dugu haljinu, i

* 28,30 Urim i Tumim su bili predmeti koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu. Po svemu sudeći, to su bila dva (draga) kamena ili štipača, jedan beli a drugi crni, koji su u specifičnim situacijama služili za davanje „da” ili „ne” odgovora. Da je Gospod zaista kontrolisao raspoloživost ovakvog božanskog odgovora, vidi se iz 1. Samuelove 28,6. Verovatna značenja pojmova „urim” i „tumim” su „svetlost” i „savršenstvo”. Poslednji put u Bibliji se pominju nakon povratka iz vavilonskog egzila u Ezrinju knjizi 2,63.

od finog lanenog platna istkaj turban i pojas. 40 Za Aronove sinove napravi duge haljine, napravi im i pojaseve i kape, njima na čast i za ukras. 41 U njih obuci svog brata Arona i njegove sinove s njim, pomaži ih, opunomoći ih i posveti ih da mi služe kao sveštenici. 42 Napravi im pantalone od lanenog platna da im pokriju golo telo. Neka budu od pojasa do butine. 43 Neka ih Aron i njegovi sinovi nose kad ulaze u šator od sastanka ili kad prilaze oltaru da služe na svetom mestu, da ne bi navukli na sebe krivicu i poginuli. To je trajna odredba za njega i njegovo potomstvo posle njega."

29 „Ovako učini da ih posvetiš da mi služe kao sveštenici: Uzmi jednog junca i dva ovna, bez mane, 2 zatim beskvasni hleb, okrugle beskvasne hlebove zamešene s uljem i beskvasne lepinje premazane uljem. Napravi ih od finog pšeničnog brašna. 3 Stavi ih u jednu korpu i u njoj ih prinesi, a uz to prinesi junca i dva ovna.

4 Dovedi Arona i njegove sinove do ulaza u šator od sastanka i operi ih vodom. 5 Zatim uzmi odeću i obuci Aronu dugu haljinu, tuniku bez rukava ispod efoda, efod i naprsnik, i efod pritegni njegovim pojasom.

6 Stavi mu turban na glavu, a na turban stavi sveti znak predanja. 7 Uzmi ulje za pomazanje, izlij mu na glavu i pomaži ga. 8 Zatim dovedi njegove sinove i obuci im duge haljine. 9 Opaši ih pojasevima, Arona i njegove sinove, i stavi im kape. Neka sveštenstvo pripada njima po trajnoj odredbi. Tako ćeš Arona i njegove sinove opunomoćiti da služe kao sveštenici.

10 Zatim dovedi junca pred šator od sastanka, a Aron i njegovi sinovi neka polože ruke juncu na glavu. 11 Zakolji junca pred Gospodom, na ulazu u šator od sastanka. 12 Uzmi malo krvi od junca i

svojim prstom je stavi na rogove oltara, a svu ostalu krv izlij na podnožje oltara. 13 Uzmi sve salo što pokriva creva, salo sa jetre, oba bubrega i salo što je na njima, i sve to spali na oltaru. 14 A meso od junca, njegovu kožu i balegu spali vatrom izvan logora. To je žrtva za greh.

15 Zatim uzmi jednog ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi polože ruke ovnu na glavu. 16 Zakolji ovna, uzmi njegovu krv i poškropi njom oltar sa svih strana. 17 Ovna iseci na komade, operi mu creva i noge, i poređaj te komade jedan do drugog i tako sve do glave. 18 Onda celog ovna spali na oltaru. To je žrtva paljenica Gospodu na ugodan miris. To je žrtva koja se spaljuje pred Gospodom.

19 Zatim uzmi drugog ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi polože ruke ovnu na glavu. 20 Zakolji ovna, uzmi malo njegove krvi i stavi je na resu Aronovog desnog uha, na resu desnog uha njegovih sinova, na palac njihove desne ruke i na palac desne noge, a ostalom krvlju poškropi oltar sa svih strana. 21 Uzmi malo krvi što je na oltaru i malo ulja za pomazanje, pa poškropi Arona i njegovu odeću i njegove sinove s njim i njihovu odeću, da budu sveti on i njegova odeća, i njegovi sinovi s njim i njihova odeća.

22 Od ovna uzmi salo, rep, salo što pokriva creva, salo sa jetre, oba bubrega i salo što je na njima i desni but, jer je to ovan koji se prinosi za uvođenje u svešteničku službu, 23 zatim jedan okrugli hleb, jedan okrugli hleb s uljem i jednu lepinju iz korpe s beskvasnim hlebovima koja stoji pred Gospodom. 24 Sve to stavi na ruke Aronu i na ruke njegovim sinovima, pa ih obrći tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. 25 Onda to uzmi iz njihovih ruku i spali na oltaru povrh žrtve paljenice na ugodan miris pred Gospodom. To je žrtva koja se spaljuje pred Gospodom.

26 Uzmi grudi od ovna prinesenog za

Aronovo uvođenje u sveštenučku službu, pa ih obrći tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. Neka to bude tvoj deo. 27 Od ovna prinesenog za uvođenje Arona i njegovih sinova u sveštenučku službu, posveti grudi koje su prinesene kao obrtani prinos i but koji je prinesen kao posvećeni deo. 28 Neka to pripadne Aronu i njegovim sinovima trajnim propisom koji će Izraelovi sinovi izvršavati, jer je to posvećeni deo. To je posvećeni deo koji će Izraelovi sinovi davati od svojih žrtava zahvalnih kao deo posvećen Gospodu.

29 Aronova sveta odeća neka pripadne njegovim sinovima posle njega da u njoj budu pomazani i opunomoćeni da služe kao sveštenici. 30 Sedam dana neka je nosi njegov sin koji će ga naslediti kao sveštenik i koji će ulaziti u šator od sastanka da služi na svetom mestu.

31 Uzmi ovna koji se prinosi za uvođenje u sveštenučku službu i skuvaj njegovo meso na svetom mestu. 32 Neka Aron i njegovi sinovi na ulazu u šator od sastanka jedu meso od ovna i hleb koji je u korpi. 33 Neka jedu ono što je poslužilo za njihovo očišćenje da budu opunomoćeni da služe kao sveštenici i da budu posvećeni. Niko iz običnog naroda neka to ne jede, jer je sveto. 34 Ako bi nešto od mesa žrtve koja se prinosi za uvođenje u sveštenučku službu i od hleba ostalo do jutra, to što je ostalo spali vatrom. To ne sme da se jede, jer je sveto.

35 Aronu i njegovim sinovima učini sve kako sam ti zapovedio. Trebaće ti sedam dana da ih opunomoćiš da služe kao sveštenici. 36 Svakog dana prinesi junca kao žrtvu za greh radi očišćenja. Očisti oltar od greha vršeći nad njim obred očišćenja, a zatim ga pomaži da bi ga posvetio. 37 Sedam dana vrši obred očišćenja nad oltarom, i posveti ga, da oltar bude nešto najsvetije. Ko se god dotakne oltara mora biti svet.

38 A ovo prinosi na oltaru: dva mlada ovna od godinu dana, svaki dan bez prekida. 39 Jednog ovna prinesi ujutru, a drugog ovna prinesi uveče. 40 S prvim ovnom prinesi desetinu efe* finog brašna zamešenog sa četvrtinom ina* ceđenog maslinovog ulja i žrtvu levanicu od četvrtine ina vina. 41 Drugog ovna prinesi uveče. Prinesi ga kao i ujutru zajedno s prinosom od žita i žrtvom levanicom, na ugodan miris, kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. 42 To neka se redovno prinosi kao žrtva paljenica iz naraštaja u naraštaj na ulazu u šator od sastanka pred Gospodom, gde ću se sastajati s vama da tamo govorim s tobom.

43 Tu ću se sastajati sa Izraelovim sinovima, i to će mesto biti posvećeno mojom slavom. 44 Posvetiću šator od sastanka i oltar; i posvetiću Arona i njegove sinove da mi služe kao sveštenici. 45 Ja ću prebivati među Izraelovim sinovima i biću njihov Bog. 46 I oni će znati da sam ja Gospod, njihov Bog, koji ih je izveo iz egiptanske zemlje da prebiva među njima. Ja sam Gospod, njihov Bog."

30 „Napravi oltar za prinošenje kada, napravi ga od akacijinog drveta.

2 Neka bu de četvrtast, lakat dug i lakat širok, i dva lakta visok. Rogovi neka izlaze iz njega. 3 Gornju površinu, stranice i rogove obloži čistim zlatom. Okolo mu napravi venac od zlata. 4 Napravi mu po dve karike od zlata. Pričvrsti ih ispod venca na dve strane, na dve suprotne strane, da se kroz njih provuku poluge na kojima će se nositi. 5 Poluge napravi od akacijinog drveta i obloži ih zlatom. 6 Oltar postavi ispred zavese koja je pred kovčegom svedočanstva, ispred poklopca koji je nad Svedočanstvom, gde ću se sastajati s

* 29,40 Efa iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

* In iznosi 3,67 litara.

tobom.

7 Neka Aron na njemu prinosi mirisni kad. Neka ga prinosi svako jutro kad bude pripremao žiške. 8 Neka ga Aron prinosi i uveče, kad bude palio žiške. To je kad koji će se stalno prinositi pred Gospodom kroz vaše naraštaje. 9 Ne prinosite na njemu nedozvoljeni kad ni žrtvu paljenicu ni prinos od žita, i ne izlivajte na njemu žrtvu levanicu. 10 Neka Aron jednom u godini izvrši obred očišćenja na njegovim rogovima. Jednom u godini s krvlju žrtve za greh, koja se prinosi za očišćenje, neka vrši obred očišćenja. To neka se čini kroz sve vaše naraštaje. Taj oltar je nešto najsvetije pred Gospodom.”

11 Gospod je još rekao Mojsiju: 12 „Kad budeš prebrojavao Izraelove sinove, da bi napravio popis, neka svako od njih da Gospodu otkupninu za svoju dušu kad bude popisana, da ih ne snađe nekakva nevolja kad budu popisivani. 13 Ovo neka da svako ko bude popisana: pola sikla prema svetom siklu.* Dvadeset gera su jedan sikal. Pola sikla neka bude prilog Gospodu. 14 Svako ko bude popisana, od dvadeset godina pa naviše, neka da prilog Gospodu. 15 Bogati neka ne da više, a siromah neka ne da manje od pola sikla kada daje prilog Gospodu da se izvrši obred očišćenja za vaše duše. 16 Uzmi od Izraelovih sinova srebrni novac za očišćenje i predaj ga za službu u šatoru od sastanka, i to neka bude spomen pred Gospodom za Izraelove sinove, za očišćenje vaših duša.”

17 Gospod je još rekao Mojsiju: 18 „Napravi veliku posudu za pranje od bakra, s postoljem od bakra. Postavi je između šatora od sastanka i oltara i nalij u nju vodu. 19 Neka Aron i njegovi sinovi iz

nje peru ruke i noge. 20 Kad ulaze u šator od sastanka neka se operu vodom da ne poginu, a isto tako i kad pristupaju oltaru da služe i da spaljuju žrtvu pred Gospodom. 21 Neka operu ruke i noge da ne poginu. To neka im bude trajan propis, njemu i njegovim potomcima kroz sve njihove naraštaje.”

22 Gospod je još rekao Mojsiju: 23 „Uzmi najbolje mirise: petsto sikala smirne u gustim kapima, pola od te količine, dvesta pedeset sikala, mirisnog cimeta, dvesta pe deset sikala mirisnog iđirota, 24 petsto sikala kasije, sve to prema svetom siklu, i jedan in maslinovog ulja. 25 Zatim od toga napravi sveto ulje za pomazanje, vešto napravljenu mirisnu mešavinu. To neka bude sveto ulje za pomazanje.

26 Pomaži njime šator od sastanka i kovčeg svedočanstva, 27 sto i sav njegov pribor, svećnjak i njegov pribor, kadioni oltar, 28 oltar za žrtve paljenice i sav njegov pribor, kao i veliku posudu za vodu i njeno postolje. 29 Posveti ih da budu nešto najsvetije. Ko god ih dotakne mora biti svet. 30 Pomaži Arona i njegove sinove i posveti ih da mi služe kao sveštenici.

31 I reci Izraelovim sinovima: ‘Ovo neka mi bude sveto ulje za pomazanje kroz vaše naraštaje. 32 Ono ne sme da se maže po čovečijem telu, niti smete da pravite ulje takvog sastava. Ono je sveto i neka vam bude sveto. 33 Ko god napravi takvo mirisno ulje i stavi ga na nekog iz običnog naroda, taj neka se istrebi iz svog naroda’.”

34 Gospod je još rekao Mojsiju: „Uzmi sledeće mirise: kapi stakte, zatim oniha, mirisnog galbana i čistog tamjana. Neka sve bude u jednakim delovima. 35 Od toga napravi kad, vešto napravljenu mešavinu mirisnog bilja, posoljenu, čistu, svetu. 36 Nešto od toga smrvi u fini prah i deo toga stavi pred Svedočanstvo u šatoru od sastanka, gde ću se sastajati s tobom.

* 30,13 Ili: „prema siklu svetog mesta”. Taj izraz može značiti da se radilo o standardnom tegu koji se čuvao u svetom šatoru, ili se njime želelo naglasiti da je težina morala biti tačno izmerena.

Neka vam to bude nešto najsvetije. 37 Kad, koji napraviš prema ovom sastavu, ne smete praviti za sebe. Neka ti to bude kao nešto što je sveto Gospodu. 38 Ko god napravi nešto tako da mu miriše, neka se istrebi iz svog naroda.”

31 Gospod je zatim rekao Mojsiju: 2 „Evo, pozvao sam po imenu Bezalela, sina Urija, Hurovog sina, iz Judinog plemena. 3 Ispuniću ga Božjim Duhom da bi imao mudrost, razboritost i znanje, i da bi bio vešt u raznovrsnim poslovima, 4 da pravi nacрте, da radi sa zlatom, srebrom i bakrom, 5 da obrađuje kamenje i da ga umeće, i da radi s drvetom i izrađuje raznovrsne predmete. 6 Evo, dao sam mu za pomoćnika Elijava, Ahisamahovog sina, iz Danovog plemena. I sve koji su vešti darovao sam mudročću da mogu napraviti sve što sam ti zapovedio: 7 šator od sastanka, kovčeg za svedočanstvo i poklopac na njemu, sav pribor za šator, 8 sto i njegov pribor, svećnjak od čistog zlata i sav njegov pribor, kadioni oltar, 9 oltar za žrtvu paljenicu i sav njegov pribor, veliku posudu za vodu i njeno postolje, 10 pletenu odeću i svetu odeću za sveštenika Arona, odeću za njegove sinove da služe kao sveštenici, 11 ulje za pomazanje i mirisni kad za svetište. Neka sve načine onako kako sam ti zapovedio.”

12 Gospod je još rekao Mojsiju: 13 „Reci Izraelovim sinovima: `Iznad svega treba da držite moje Subote, jer je to znak između mene i vas kroz sve vaše naraštaje, da biste znali da vas ja, Gospod, posvećujem. 14 Držite Subotu, jer je to za vas nešto sveto. Ko je oskrnavi, biće pogubljen. Ako neko nešto radi u Subotu, neka se ta duša istrebi iz svog naroda. 15 Šest dana neka se radi, ali sedmi dan je Subota, dan potpunog odmora. To je nešto što je sveto Gospodu. Svako ko bude radio neki posao na subotni dan biće po-

gubljen. 16 Neka Izraelovi sinovi drže Subotu, neka praznuju Subotu kroz sve naraštaje. To je trajan savez. 17 To neka bude trajan znak između mene i Izraelovih sinova, jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, a sedmog dana je prestao da radi i odmorio se.”

18 Kad je Bog završio razgovor s Mojsijem na gori Sinaj, dao mu je dve ploče Svedočanstva, kamene ploče ispisane Božjim prstom.

32 Kad je narod video da Mojsije dugo ne silazi s gore, skupio se oko Arona i rekao mu: „Ustani i načini nam boga koji će ići pred nama, jer ne znamo šta se desilo s tim Mojsijem, čovekom koji nas je izveo iz egipatske zemlje.” 2 Aron im je rekao: „Poskidajte zlatne minduše sa ušiju vaših žena, vaših sinova i vaših kćeri, i donesite ih meni.” 3 I ceo narod je poskidao zlatne minduše sa ušiju i doneo ih Aronu. 4 Tada je on uzeo zlato iz njihovih ruku, obradio ga rezbarskom alatkom i od njega načinio liven kip teleta. A oni su rekli: „Ovo je tvoj Bog, Izraele, koji te je izveo iz egipatske zemlje.”

5 Kad je Aron to video, podigao je oltar ispred njega. Zatim je povikao: „Sutra je praznik u čast Gospodu!” 6 Tako su sutradan ustali rano i prineli su žrtve paljenice i žrtve zahvalne. Posle toga narod je seo da jede i da pije. Zatim su ustali da se zabavljaju.

7 Gospod tada reče Mojsiju: „Idi, siđi, jer se iskvario tvoj narod koji si izveo iz egipatske zemlje. 8 Brzo su skrenuli s puta za koji sam im zapovedio da njime idu. Načinili su sebi liven kip teleta, pa mu se klanjaju i prinose mu žrtve, govoreći: `Ovo je tvoj Bog, Izraele, koji te je izveo iz egipatske zemlje.’” 9 Gospod još reče Mojsiju: „Pogledao sam na taj narod i vidim da je to nepokoran narod. 10 Pusti me sada

da gnev moj plane na njih i da ih istrebim, a od tebe ću načiniti velik narod."

11 A Mojsije je nastojao da umilostivi Gospoda, svog Boga, govoreći: „Gospode, zašto da se žestoko razgneviš na svoj narod koji si izveo iz egipatske zemlje velikom silom i snažnom rukom? 12 Zašto da Egipćani kažu: 'Sa zlom namerom ih je izveo da ih pobije po gorama i da ih istrebi s lica zemlje?' Odrvati se od svog žestokog gneva i neka ti bude žao da naneseš zlo svom narodu. 13 Seti se Avrama, Isaka i Izraela, svojih slugu, kojima si se sobom zakleo kad si im rekao: 'Umnožiću vaše potomstvo da ga bude poput zvezda na nebesima, i svu ovu zemlju za koju sam govorio daću vašem potomstvu kao trajan posed'."

14 I Gospod je žalio što je rekao da će naneti zlo svom narodu.

15 Posle toga Mojsije se okrenuo i sišao s gore noseći u rukama dve ploče Svedočanstva, ploče ispisane s obe strane. Bile su ispisane i s jedne i s druge strane. 16 Ploče su bile Božje delo, i natpis je bio Božji natpis urezan na ploče. 17 A Jošua je čuo buku naroda koji je vikao, pa je rekao Mojsiju: „Iz logora se čuju zvuci rata.“ 18 Ali on je rekao: „Nije to pesma o moćnim delima, niti je to pesma zbog poraza, drugačiju pesmu ja čujem.“

19 I čim se Mojsije približio logoru i video tele i igru, žestoko se razgnevio i odmah je bacio iz ruku ploče i razbio ih u podnožju gore. 20 Zatim je uzeo tele koje su oni načinili, spalio ga vatrom i smrvio ga u prah. Onda je prah prosuo po vodi i naterao Izraelove sinove da je piju. 21 Posle toga Mojsije je rekao Aronu: „Šta ti je ovaj narod učinio da si na njega svalio tako veliki greh?“ 22 Aron je odgovorio: „Nemoj se tako žestoko gneviti, moj gospodaru. I sam dobro znaš kakav je ovaj narod, da je sklon zlu. 23 Oni su mi rekli: 'Načini nam boga koji će ići pred

nama, jer ne znamo šta se desilo s tim Mojsijem, čovekom koji nas je izveo iz egipatske zemlje.' 24 A ja sam im rekao: 'Ko ima zlata neka ga skine sa sebe i donese mi.' I ja sam ga bacio u vatru i izašlo je ovo tele."

25 Mojsije je video da je narod postao razuzdan, jer im je Aron dozvolio da se razuzdaju, na sramotu pred svojim protivnicima. 26 Tada je Mojsije stao na vrata logora i rekao: „Ko je na Gospodnjoj strani, k meni!“ I svi Levijevi sinovi skupili su se oko njega. 27 On im zatim reče: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Neka svako pripaše svoj mač uz bok i prođe kroz logor od vrata do vrata, pa neka ubije svaki svog brata, svaki svog bližnjeg i svaki svog druga.'“ 28 I Levijevi sinovi učinili su kako im je Mojsije rekao, tako da je tog dana poginulo od naroda oko tri hiljade ljudi. 29 Tada je Mojsije rekao: „Ojačajte danas svoje ruke da služite Gospodu, jer se svaki od vas bori protiv svog sina i protiv svog brata, da bi vam on danas dao blagoslov.“

30 Sutradan Mojsije reče narodu: „Vi ste počinili veliki greh. Ja ću sada ići gore k Gospodu. Možda ću moći da dobijem oproštaj za vaš greh.“ 31 Tako se Mojsije vratio Gospodu i rekao: „Ah, ovaj narod je počinio veliki greh, jer su načinili sebi boga od zlata! 32 Kad bi im sada oprostio njihov greh... A ako nećeš, molim te, izbriši me iz svoje knjige koju si napisao.“ 33 A Gospod reče Mojsiju: „Onoga ko mi zgreši, njega ću izbrisati iz svoje knjige. 34 A sad idi i vodi taj narod kuda sam ti rekao. Evo, moj anđeo će ići pred tobom. Ali onog dana kada budem kažnjavao, sigurno ću ih kazniti zbog njihovog greha.“ 35 I Gospod je udario narod pomorom jer su načinili tele, koje je Aron napravio.

33 Gospod je još rekao Mojsiju: „Idi, kreni odavde, ti i narod koji si izveo iz egipatske zemlje, u zemlju za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu: ‘Tvom potomstvu ću je dati.’ 2 Poslaću pred tobom anđela i isteraću Hance, Amoreje, Heteje, Ferezeje, Jevuseje. 3 Idi u zemlju u kojoj teče med i mleko. Ja neću ići s vama zato što ste vi nepokoran narod, da vas putem ne istrebim.”

4 Kad je narod čuo te strašne reči, tu govali su. Niko nije stavio na sebe svoj nakit. 5 Gospod je rekao Mojsiju: „Reci Izraelovim sinovima: ‘Vi ste nepokoran narod. Kad bih samo jedan čas došao među vas, istrebio bih vas. Zato sada skinite sa sebe sav nakit da vidim šta ću učiniti s vama.’” 6 Tako su Izraelovi sinovi poskidali sa sebe svoj nakit na gori Horiv i više ga nisu nosili.

7 A Mojsije je uzeo šator i razapeo ga izvan logora, daleko od logora, i nazvao ga „Šator od sastanka”. Ko god je hteo da nešto pita Gospoda, otišao bi do šatora od sastanka, koji je bio izvan logora. 8 Kad god bi Mojsije pošao u šator, ceo bi narod ustao. Svako bi stajao na ulazu u svoj šator i gledao za Mojsijem sve dok on ne bi ušao u šator. 9 A kad god bi Mojsije ušao u šator, stub od oblaka bi sišao i stajao na ulazu u šator dok je Bog razgovarao s Mojsijem. 10 I ceo narod bi video stub od oblaka kako stoji na ulazu u šator, i tada bi ceo narod ustao i svako bi se poklonio na ulazu u svoj šator. 11 A Gospod bi razgovarao s Mojsijem licem u lice, baš kao što čovek razgovara sa svojim bližnjim. Zatim bi se Mojsije vraćao u logor, a njegov sluga Jošua, Nunov sin, njegov pomoćnik, ne bi izlazio iz šatora.

12 Mojsije reče Gospodu: „Evo, ti mi kažeš: ‘Vodi ovaj narod’, ali nisi mi objavio koga ćeš poslati sa mnom. Još si mi rekao: ‘Znam te po imenu i našao si milost u mo-

jim očima.’ 13 Zato te sada molim, ako sam našao milost u tvojim očima, obznani mi svoje puteve, da bih te upoznao i da bih našao milost u tvojim očima. I seti se da je ovaj narod tvoj narod.” 14 A on mu reče: „Ja ću lično poći s tobom i daću ti da poćineš.” 15 Na to mu on reče: „Ako ti lično ne poćeš s nama, nemoj ni da nas vodiš odavde. 16 Po čemu će se znati da sam našao milost u tvojim očima, ja i tvoj narod? Zar ne po tome da ti ideš s nama, da se ja i tvoj narod razlikujemo od svih drugih naroda koji su na licu zemlje?”

17 A Gospod odgovori Mojsiju: „I ovo o čemu si govorio ja ću učiniti, jer si našao milost u mojim očima i znam te po imenu.” 18 Na to Mojsije reče: „Molim te, daj mi da vidim tvoju slavu.” 19 A on mu odgovori: „Ućiniću da sva moja dobrota proće ispred tvog lica i pred tobom ću objaviti ime Gospodnje. Smilovaću se onome kome želim da se smilujem, i pokazaću milosrće onome kome želim da pokažem milosrće.” 20 Zatim reče: „Ali ne možeš videti moje lice, jer čovek ne može mene videti i ostati živ.”

21 Gospod još reče: „Evo mesta kod mene, stani na stenu. 22 Dok moja slava bude prolazila, staviću te u pukotinu u steni i zakloniću te svojom rukom dok ne proćem. 23 Posle toga ću skloniti svoju ruku i videćeš me s leća. Ali moje lice ne može se videti.”

34 Zatim je Gospod rekao Mojsiju: „Iskleši sebi dve kamene ploće, kao što su bile one prve, a ja ću na tim ploćama napisati reći koje su bile na prvim ploćama, koje si razbio. 2 I budi spreman da se rano ujutru popneš na goru Sinaj i da tamo staneš pred mene navrh gore. 3 Ali neka se niko drugi ne penje s tobom i neka se niko ne vidi na celoj gori. Ni ovce ni goveda neka ne pasu blizu gore.”

4 Tako je Mojsije isklesao dve kamene ploče kao što su bile one prve. I ustao je rano ujutru i popeo se na goru Sinaj, kao što mu je Gospod zapovedio, a u rukama je nosio dve kamene ploče. 5 A Gospod je sišao u oblaku, stao tamo pored njega i objavio ime Gospodnje. 6 I Gospod je prošao ispred njegovog lica objavljujući: „Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, 7 koji čuva svoju milost za hiljade, oprašta prestupe, krivicu i grehe, ali ne smatra nikog nevinim, koji pohodi prestupe očeva na sinovima i na unucima, do trećeg i do četvrtog naraštaja.”

8 Mojsije se brzo poklonio sve do zemlje i pao ničice. 9 Zatim je rekao: „Gospode, ako sam našao milost u tvojim očima, molim te, Gospode, pođi s nama, iako je to nepokoran narod. Oprosti nam naše prestupe i naše grehe i uzmi nas da budemo tvoji.” 10 A on je odgovorio: „Evo, ja sklapam savez s vama. Pred celim tvojim narodom učiniću čuda kakva se nikada nisu desila nigde na zemlji i ni u jednom narodu. Ceo narod među kojim živiš videće šta Gospod čini, jer ću s tobom učiniti nešto zastrašujuće.

11 A ti drži ono što ti danas zapovedam. Evo, oteraću ispred tebe Amoreje, Hanance, Heteje, Ferezeje, Jeveje i Jevuseje. 12 Čuvaj se da ne sklopiš savez sa stanovnicima zemlje u koju ideš, da to ne bude zamka među vama. 13 Nego srušite njihove oltare i oborite njihove obredne stubove i posecite njihova obredna debla. 14 Ne klanjaj se drugom bogu, jer je Gospod, čije ime je Revnitelj, revnosni Bog. 15 Ne sklapaj savez sa stanovnicima te zemlje, jer kad budu obožavali svoje bogove i prinosili žrtve svojim bogovima, pozvaće i tebe, pa ćeš i ti jesti od njihove žrtve. 16 Onda ćeš uzimati njihove kćeri za svoje sinove, i njihove kćeri će obožavati svoje bogove pa će navesti i tvoje

sinove da obožavaju njihove bogove.

17 Ne pravi sebi livene bogove.

18 Drži Praznik beskvasnih hlebova. Sedam dana jedi beskvasni hleb, kao što sam ti zapovedio, u propisano vreme u mesecu avivu, jer si u mesecu avivu izašao iz Egipta.

19 Svaki prvenac pripada meni, a i svako prvorođeno muško od tvoje krupne i sitne stoke. 20 Prvorođeno od magarca otkupi sitnom stokom. Ako ga ne otkupiš, slomi mu vrat. Svakog prvenca od svojih sinova otkupi. Niko da ne dolazi pred mene praznih ruku.

21 Šest dana radi, a sedmog dana drži Subotu. I u vreme oranja i u vreme žetve drži Subotu.

22 Slavi Praznik sedmica prinoseći prvine od pšenične žetve, i Praznik berbe na kraju godine.

23 Tri puta u godini svi muškarci neka se pokažu pred Gospodom, Izraelovim Bogom. 24 Jer ću oterati narode ispred tebe i proširiću tvoje granice. Niko neće poželeti tvoju zemlju kad tri puta u godini budeš išao da vidiš lice Gospoda, svog Boga.

25 Krv od moje žrtve ne prinosi s onim što u sebi ima kvasca. Žrtva prinesena za praznik Pashe neka ne ostane preko noći do jutra.

26 Najbolje od prvina sa svoje zemlje donesi u dom Gospoda, svog Boga.

Ne kuvaj jare u mleku njegove majke.”

27 Gospod je još rekao Mojsiju: „Zapiši sebi ove reči, jer na temelju ovih reči sklapam savez s tobom i s Izraelom.” 28 Mojsije je tamo ostao s Gospodom četrdeset dana i četrdeset noći. Niti je jeo hleba niti je pio vode. I Bog je napisao na ploče reči saveza, Deset zapovesti.*

29 Zatim je Mojsije sišao sa gore Sinaj, držeći u ruci dve ploče Svedočanstva. Moj-

* 34,28 Doslovno: „Deset govora”.

sije nije znao da mu koža na licu zrači svetlošću zbog toga što je razgovarao s Bogom. 30 Kad su Aron i svi Izraelovi sinovi ugledali Mojsija i videli da mu koža na licu zrači svetlošću, plašili su se da mu priđu.

31 Zato ih je Mojsije pozvao. Tada su Aron i svi poglavari zbora došli k njemu i Mojsije je razgovarao s njima. 32 Posle toga su mu pristupili svi Izraelovi sinovi, i on im je preneo sve zapovesti koje mu je Gospod dao na gori Sinaj. 33 Kad bi Mojsije završio razgovor s njima, preko lica bi stavio platno. 34 A kad bi Mojsije ulazio pred Gospoda da s njim razgovara, skinuo bi platno dok opet ne bi izašao. I on je izlazio i govorio Izraelovim sinovima ono što mu je bilo zapovedeno. 35 Izraelovi sinovi su videli kako koža na Mojsijevom licu zrači svetlošću.* Mojsije je tada opet stavljao platno na lice, dok ne bi ušao da razgovara s Bogom.

35 Kasnije je Mojsije sazvao ceo zbor Izraelovih sinova i rekao im: „Ovo su reči koje je Gospod zapovedio da ih izvršavate: 2 Šest dana neka se radi, ali sedmi dan neka vam bude svet, neka to bude Subota, dan potpunog odmora posvećen Gospodu. Ko god bude nešto radio tog dana neka se pogubi. 3 Na subotni dan ne ložite vatru u svojim domovima.”

4 Mojsije je još rekao celom zboru Izraelovih sinova: „Ovo je reč koju je Gospod zapovedio: 5 `Skupite među sobom prilog za Gospoda. Svako ko je spremnog srca neka donese kao prilog Gospodu zlato, srebro, bakar, 6 plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu, fino laneno platno, kozju dlaku, 7 crveno obojene ovnujske kože, kože od jazavca, akacijino drvo, 8 ulje za osvetlje-

nje, balzam za ulje za pomazanje i za mirisni kad, 9 oniksovo kamenje i drugo kamenje za umetanje u efod i u naprsnik.

10 Neka svi oni među vama koji su vešti dođu i naprave sve što je Gospod zapovedio: 11 sveti šator i njegov pokrivač, kuke, okvire, prečage, stubove i njegova postolja, 12 kovčeg i njegove poluge, poklopac i pregradnu zavesu, 13 sto, njegove poluge, sav njegov pribor i hleb koji će se stavljeti pred Boga, 14 svećnjak za osvetljenje, njegov pribor, njegove žiške i ulje za osvetljenje, 15 kadioni oltar i njegove poluge, ulje za pomazanje i mirisni kad, zavesu na ulazu u šator, 16 oltar za žrtvu paljenicu s njegovom bakarnom rešetkom, njegove poluge i sav njegov pribor, veliku posudu za vodu i njeno postolje, 17 zavese za dvorište, stubove i postolja, zavesu na ulazu u dvorište, 18 klinove za šator, klinove za dvorište i njihova uža, 19 pletenu odeću za služenje u svetilištu, svetu odeću za sveštenika Arona i odeću za njegove sinove da služe kao sveštenici.”

20 Tako je ceo zbor Izraelovih sinova otišao od Mojsija. 21 Zatim su svi koje je srce navelo, svi koji su to želeli, došli i doneli prilog Gospodu za izgradnju šatora od sastanka, za svu službu u njemu i za svetu odeću. 22 Dolazili su i muškarci i žene, svi koji su bili spremnog srca. Donosili su ukrasne kopče, minduše, prstenje i ženski nakit, raznovrsne predmete od zlata - svi koji su Gospodu posvetili prinos u zlatu. 23 I svi oni kod kojih se našlo plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine, finog lanenog platna, kozje dlake, crveno obojenih ovnujskih koža i koža od jazavca, donosili su ono što su imali. 24 Svi oni koji su prilagali srebro i bakar donosili su prilog Gospodu. I svi kod kojih se našlo akacijinog drveta, za svaki posao u službi, donosili su ga.

25 Sve vešte žene prele su svojim ru-

* 34,28 Vidi fusnotu za 1. Mojsijeva 2,25.

kama i donosile ono što su isprele: plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu i fino laneno platno. 26 Sve vešte žene koje je srce podstaklo prele su kozju dlaku.

27 Poglavarari su donosili oniksovo kamenje i drugo kamenje za umetanje u efod i u naprsnik, 28 balzam i ulje za osvetljenje, za pomazanje i za mirisni kad. 29 Svi muškarci i sve žene koje je srce podstaklo da donesu nešto za sav posao koji je Gospod preko Mojsija zapovedio da se uradi, učinili su to. Izraelovi sinovi su donosili dobrovoljni prinos Gospodu.

30 Zatim je Mojsije rekao Izraelovim sinovima: „Evo, Gospod je pozvao po imenu Bezalela, sina Urija, Hurovog sina, iz Judinog plemena. 31 On ga je napunio Božjim Duhom da bi imao mudrost, razboritost i znanje i da bi bio vešt u raznovrsnim poslovima, 32 da pravi nacрте, da radi sa zlatom, srebrom i bakrom, 33 da obrađuje kamenje i da ga umeće, i da radi s drvetom i vešto izrađuje raznovrsne predmete. 34 Dao mu je sposobnost da poučava druge, njemu i Elijavu, Ahisamahovom sinu, iz Danovog plemena. 35 Obdario ih je veštinom da rade svaki posao, da vezu, da tkaju plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu i fino laneno platno, da rade na razboju, da znaju raditi svaki posao i praviti nacрте.“

36 „Bezalel neka radi, a s njim i Elijav i svi vešti ljudi koji imaju mudro srce i kojima je Gospod dao mudrost i razboritost za te stvari, da bi znali da rade sve poslove u svetoj službi tačno onako kako je Gospod zapovedio.“

2 Mojsije je pozvao Bezalela i Elijava i sve vešte ljude koje je Gospod obdario mudrošću, sve koje je srce podstaklo da se prihvate posla i da ga urade. 3 Oni su od Mojsija uzeli sve priloge koje su Izraelovi sinovi doneli da bi se obavio posao u

svetoj službi. Ali su se svakog jutra i dalje donosili dobrovoljni prinosi.

4 I svi vešti ljudi koji su radili sav taj sveti posao dolazili su jedan za drugim sa svog posla koji su obavljali, 5 i govorili su Mojsiju: „Narod donosi mnogo više nego što treba za delo koje je Gospod zapovedio da se uradi.“ 6 Zato je Mojsije zapovedio da objave po logoru: „Muškarci i žene! Nemojte više ništa da izrađujete za sveti prilog.“ Tako narodu više nisu dali da išta donosi. 7 Svega je bilo više nego dovoljno da se uradi sav posao.

8 Najveštiji ljudi među onima koji su radili taj posao napravili su sveti šator od deset komada šatorskog platna od fino ispredenog lana, plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine. On je na njima izvezao heruvime. 9 Dužina svakog komada bila je dvadeset i osam lakata, a širina četiri lakta. Sva šatorska platna bila su iste mere. 10 Zatim je sastavio pet komada jedan s drugim, a i drugih pet komada sastavio je jedan s drugim. 11 Posle toga je napravio petlje od plavog prediva na kraju zadnjeg šatorskog platna u jednom nizu, na mestu gde se nizovi spajaju. To isto je uradio na kraju zadnjeg šatorskog platna u drugom nizu, na mestu gde se nizovi spajaju. 12 Napravio je pedeset petlji na kraju jednog niza i pedeset petlji na kraju drugog niza, na mestu gde se nizovi spajaju, tako da petlje stoje jedna prema drugoj. 13 Na kraju je napravio pedeset kuka od zlata i kukama je sastavio nizove jedan s drugim, tako da je šator bio jedna celina.

14 Zatim je napravio šatorska platna od kozje dlake da se njima prekrije šator. Napravio je jedanaest komada takvog platna. 15 Dužina svakog komada bila je trideset lakata, a širina četiri lakta. Tih jedanaest komada šatorskog platna bili su iste mere. 16 Zatim je sastavio pet komada zasebno i ostalih šest komada zasebno.

17 Potom je napravio pedeset petlji na kraju zadnjeg komada u jednom nizu, na mestu gde se nizovi spajaju, i pedeset petlji na kraju zadnjeg komada u drugom nizu, da se nizovi sastave. 18 Posle toga je napravio pedeset kuka od bakra da se ta platna sastave u jednu celinu.

19 Zatim je napravio i pokrivač za šator od crveno obojenih ovnujskih koža, a preko toga pokrivač od koža jazavca.

20 Zatim je za šator napravio okvire od akacijinog drveta, koji stoje uspravno. 21 Dužina svakog okvira bila je deset lakata, a širina lakat i po. 22 Svaki okvir je imao dva klina jedan pored drugog. Tako je napravio na svim okvirima za šator. 23 Napravio je okvire za šator, dvadeset okvira za južnu stranu koja gleda prema Negevu. 24 Napravio je četrdeset postolja od srebra ispod dvadeset okvira, dva postolja ispod jednog okvira s njegova dva klina, i tako redom po dva postolja ispod svakog okvira s njegova dva klina. 25 I za drugu stranu šatora, za severnu stranu, napravio je dvadeset okvira 26 i njihovih četrdeset postolja od srebra, dva postolja ispod jednog okvira, i tako redom po dva postolja ispod svakog okvira.

27 Za zadnju stranu šatora, za zapadnu stranu, napravio je šest okvira. 28 A dva okvira je napravio kao ugaone stubove šatora na dva zadnja ugla. 29 Oni su pri dnu bili udvostručeni i oba su bila udvostručena sve do vrha, do prve karike. Tako je napravio oba, da čine dva ugaona stuba. 30 Tako je bilo ukupno osam okvira s njihovih šesnaest postolja od srebra, po dva postolja ispod svakog okvira.

31 Zatim je napravio prečage od akacijinog drveta, pet za okvire s jedne strane šatora, 32 a pet prečaga za okvire s druge strane šatora i pet prečaga za okvire na zadnjem delu šatora, na zapadnoj strani. 33 Onda je napravio srednju prečagu da prolazi preko sredine tih okvira od jednog

kraja do drugog. 34 Okvire je obložio zlatom i napravio im je karike od zlata kroz koje se prečage provlače, a zatim je i prečage obložio zlatom.

35 Napravio je zavesu od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. Na njoj je izvezao heruvime. 36 Za nju je napravio četiri stuba od akacijinog drveta i obložio ih zlatom. Njihove kuke bile su od zlata, a od srebra im je izlio četiri postolja. 37 Za ulaz u šator napravio je zavesu istkanu od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana, 38 i za nju je napravio pet stubova s kukama. Vrhove stubova i njihove sponne obložio je zlatom, a pet njihovih postolja bilo je od bakra.

37 Bezalel je napravio kovčeg od akacijinog drveta, dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i po visok. 2 Obložio ga je čistim zlatom iznutra i spolja, a oko vrha napravio mu je venac od zlata. 3 Posle toga je salio za njega četiri karike od zlata iznad njegove četiri noge, dve karike s jedne strane i dve karike s druge strane. 4 Zatim je napravio poluge od akacijinog drveta i obložio ih zlatom. 5 Onda je poluge provukao kroz karike s obe strane kovčega tako da kovčeg može da se nosi.

6 Napravio je i poklopac od čistog zlata, dva i po lakta dug i lakat i po širok. 7 Zatim je napravio dva heruvima od zlata. Izradio ih je od kovanog zlata na oba kraja poklopca. 8 Jedan heruvim je bio na jednom kraju, a drugi na drugom kraju. Napravio je heruvime na oba kraja poklopca. 9 Heruvimi su imali dva krila raširena uvis, i zaklanjali su poklopac svojim krilima, licem okrenuti jedan prema drugom. Lica heruvima gledala su prema poklopcu.

10 Napravio je sto od akacijinog drveta, dva lakta dug, lakat širok i lakat i po

visok. 11 Onda ga je obložio čistim zlatom i okolo mu je napravio venac od zlata. 12 Zatim mu je okolo napravio okvir širok jedan dlan, i oko tog okvira napravio je venac od zlata. 13 Nadalje, salio mu je četiri karike od zlata i stavio te karike na četiri ugla gde su četiri noge. 14 Karike su bile uz sam okvir, kao držači za poluge, da bi se sto mogao nositi. 15 Onda je napravio poluge od akacijinog drveta i obložio ih zlatom, da se pomoću njih nosi sto. 16 Posle toga je od čistog zlata napravio pribor koji je na stolu, posude, čaše, bokale i činije kojima će se izlupati žrtve levanice.

17 Zatim je napravio svećnjak od čistog zlata. Svećnjak je bio iskovan. Njegov stub, zatim grane, čašice, pupoljci i cvetovi izlazili su iz njega. 18 Šest grana izlazilo je iz njegovog stuba, tri grane svećnjaka s jedne strane, a tri grane svećnjaka s druge strane. 19 Tri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično, bile su na svakoj grani s jedne strane, a tri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično, na svakoj grani s druge strane. Tako je bilo na svih šest grana koje su izlazile iz svećnjaka. 20 A na stubu svećnjaka bile su četiri čašice u obliku bademovog cveta, s pupoljcima i cvetovima naizmenično. 21 Jedan pupoljak je bio ispod dve grane koje su izlazile iz njega, jedan pupoljak je bio ispod druge dve grane koje su izlazile iz njega i jedan pupoljak je bio ispod poslednje grane koje su izlazile iz njega, jer je šest grana izlazilo iz svećnjaka. 22 Njihovi pupoljci i njihove grane izlazili su iz njega. Sve to bilo je iskivano u jednom komadu, od čistog zlata. 23 Zatim je od čistog zlata napravio sedam svetiljki, mašice i pepeonice. 24 Svećnjak i sav njegov pribor napravio je od talanta čistog zlata.

25 Onda je napravio četvrtast kadioni oltar od akacijinog drveta, lakat dug i lakat

širok, i dva lakta visok. Rogovi su izlazili iz njega. 26 Zatim je gornju površinu, stranice i rogove obložio čistim zlatom, a okolo mu je napravio venac od zlata. 27 Napravio mu je i dve karike od zlata ispod venca na dve strane, na dve suprotne strane, da se kroz njih provuku poluge na kojima će se nositi. 28 Posle toga je napravio poluge od akacijinog drveta i obložio ih zlatom. 29 Napravio je i sveto ulje za pomazanje i čisti, mirisni kad.

38

Zatim je od akacijinog drveta napravio oltar za žrtvu paljenicu. Bio je četvrtast, pet lakata dug i pet lakata širok, i tri lakta visok. 2 Onda je na njegova četiri ugla napravio rogove. Rogovi su izlazili iz njega. Zatim ga je obložio bakrom. 3 Posle toga je napravio sav pribor za oltar, lonce, lopate, činije, viljuške i pepeonice. Sav njegov pribor napravio je od bakra. 4 Potom je napravio rešetku za oltar, mrežu od bakra, ispod njegovog ruba, tako da bude na sredini oltara. 5 Onda je salio četiri karike i pričvrstio ih na četiri ugla blizu bakarne rešetke, da se kroz njih provuku poluge. 6 Posle toga je napravio poluge od akacijinog drveta i obložio ih bakrom. 7 Onda je poluge provukao kroz karike s obe strane oltara, da može da se nosi. Napravio ga je od dasaka, a iznutra je bio šupalj.

8 Zatim je napravio veliku posudu za vodu od bakra s postoljem od bakra, koristeći pri tome ogledala* koja su žene donosile na ulaz šatora od sastanka.

9 Napravio je i dvorište. Na južnoj strani koja gleda prema Negevu, zavese za dvorište bile su od fino ispredenog lana, sto lakata u dužinu. 10 Njegovih dvadeset stubova i dvadeset postolja bili su od bakra. Klinovi na stubovima i njihove spoje bili su od srebra. 11 I na severnoj

* 38,8 Radilo se o ogledalima od uglačanog metala.

strani zavese su bile duge sto lakata. Njihovih dvadeset stubova i dvadeset postolja bili su od bakra. Klinovi na stubovima i spone bili su od srebra. 12 Zavese sa zapadne strane bile su pedeset lakata duge, sa deset stubova i deset postolja. Klinovi na stubovima i spone bili su od srebra. 13 Istočna strana, prema izlasku sunca, bila je duga pedeset lakata. 14 Zavese s jedne strane ulaza bile su petnaest lakata duge, sa tri stuba i tri postolja. 15 A tako i s druge strane, dakle, i s jedne i s druge strane ulaza u dvorište, zavese su bile duge petnaest lakata, sa tri stuba i tri postolja. 16 Sve zavese oko dvorišta bile su od fino ispredenog lana. 17 Postolja za stubove bila su od bakra. Klinovi na stubovima i spone bili su od srebra, a vrhovi stubova bili su obloženi srebrom. Svi dvorišni stubovi imali su srebrne spojnice.

18 Zavesa na ulazu u dvorište bila je istkana od plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. Bila je duga dvadeset lakata i visoka pet lakata, po celoj širini, isto kao i druge zavese za dvorište. 19 Njegova četiri stuba i četiri postolja bili su od bakra. Klinovi su bili od srebra, glave stubova bile su obložene srebrom, a i spone su im bile od srebra. 20 Svi klinovi za šator i za dvorište unaokolo bili su od bakra.

21 Ovo je popis stvari za šator, šator Svedočanstva, koji su na Mojsijevu zapovest sastavili Leviti u svojoj službi pod vođstvom Itamara, sina sveštenika Arona. 22 Bezalel, sin Urija, Hurovog sina, iz Judinog plemena, uradio je sve što je Gospod zapovedio Mojsiju. 23 S njim je bio Eljav, Ahisamahov sin, iz Danovog plemena, zanatlija vešt vezenju i tkanju plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i finog lanenog platna.

24 Količina zlata koje je bilo upotrebjeno za ovaj posao, za sve radove oko svetog mesta, iznosila je isto koliko i koli-

čina zlata od obrtanog prinosa, dvadeset devet talanata i sedamsto trideset sikala prema svetom siklu.* 25 A srebra dobijenog od onih koji su bili popisani u zboru bilo je sto talanata i hiljadu sedamsto sedamdeset i pet sikala prema svetom siklu. 26 Pola sikla po osobi, to jest pola sikla prema svetom siklu, za svakog ko je bio popisan, od dvadeset godina pa naviše, a kojih je ukupno bilo šesto tri hiljade petsto i pedeset.

27 Sto talanata srebra otišlo je za salivanje postolja za sveto mesto i postolja za zavesu. Za sto postolja utrošeno je sto talanata, po talant za postolje. 28 Od hiljadu sedamsto sedamdeset i pet sikala napravio je klinove za stubove, obložio njihove vrhove i sastavio ih.

29 Bakra od obrtanog prinosa bilo je sedamdeset talanata i dve hiljade četiristo sikala. 30 Od njega je napravio postolja za ulaz u šator od sastanka, bakarni oltar, bakarnu rešetku i sav pribor za oltar, 31 zatim postolja oko dvorišta, postolja na ulazu u dvorište, sve klinove za šator i sve klinove oko dvorišta.

39 Od plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine napravili su pletenu odeću za službu na svetom mestu. Napravili su svetu odeću za Arona, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

2 Napravio je efod od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. 3 Zatim su od zlatnih ploča iskovali tanke listove, koje je on izrezao na niti da bi ih uvezao u plavo predivo, vunu purpurne boje, skerletnu tkaninu i fino ispredeni lan. 4 Za efod su napravili naramenice koje su bile spojene s njim. Efod je bio sastavljen na svoja dva kraja. 5 Pojas na njemu, kojim se opasuje,

* 38,24 Vidi dodatak na kraju knjige.

bio je izrađen od istog materijala: od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

6 Zatim su u okviru od zlata ukovali kamenje oniksa. Na njima su, kao što se urezuje na pečatu, bila urezana imena Izraelovih sinova. 7 On ih je pričvrstio na naramenice efoda da budu spomenkamenje Izraelovim sinovima, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. 8 Zatim je napravio naprsnik da bude vešto izvezen, i izradio ga je kao i efod: od zlata, plavog prediva, vune purpurne boje, skerletne tkanine i fino ispredenog lana. 9 On je bio četvrtast kad se presavije. Napravili su naprsnik koji je, kad se presavije, bio pedalj dug i pedalj širok. 10 U njega su umetnuli četiri reda kamenja. U prvom redu bili su rubin, topaz i smaragd. 11 U drugom redu tirkiz, safir i jaspis. 12 U trećem redu lešem,* ahat i ametist. 13 A u četvrtom redu hrizolit, oniks i žad. Oni su u zlatnim okvirima bi li učvršćeni na svojim mestima. 14 Tih kamenova bilo je koliko i imena Izraelovih sinova. Bilo ih je dvanaest, koliko i njihovih imena, a na svakom je, kao na pečatu, bilo urezano ime jednog od dvanaest plemenata.

15 Na naprsniku su napravili pletene lančice od čistog zlata, pletene kao uža. 16 Zatim su napravili dva okvira od zlata i dva prstena od zlata, i ta dva prstena pričvrstili su za dva kraja naprsnika. 17 Posle toga su provukli dve pletene uzice od zlata kroz ta dva prstena na krajevima naprsnika. 18 Dva kraja dveju uzica provukli su kroz dva okvira. Onda su ih pričvrstili za naramenice efoda na njegovoj prednjoj strani. 19 Potom su napravili dva prstena od zlata i pričvrstili ih za dva kraja naprsnika, na njegov unutrašnji rub koji je okrenut prema efodu. 20 Onda su napra-

vili još dva prstena od zlata i pričvrstili ih za donji kraj dveju naramenica efoda, blizu mesta gde je efod sastavljen, iznad pojasa od efoda. 21 Na kraju su naprsnik kroz njegove prstenove plavom vrpcom vezali za prstenove na efodu, tako da naprsnik stoji iznad pojasa od efoda i da se ne odvaja od efoda, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

22 Zatim je napravio tuniku bez rukava ispod efoda, sav istkan od plavog prediva. 23 U sredini tunike bio je otvor, kao otvor na oklopu. Taj otvor je oko imao rub da se ne pocepa. 23 Onda su na rubu tunike napravili narove od plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine, uprednih zajedno. 25 Nadalje, napravili su zvonca od čistog zlata i ta zvonca su pričvrstili između narova, oko ruba tunike, između narova, 26 zvonca pa nar, zvonca pa nar oko ruba tunike u kojoj se vršila služba, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

27 Zatim su Aronu i njegovim sinovima napravili duge haljine istkane od finog lanenog platna, 28 turban od finog lanenog platna, ukrašene kape od finog lanenog platna, pantalone od fino ispredenog lana, 29 i pojas istkan od fino ispredenog lana, plavog prediva, vune purpurne boje i skerletne tkanine, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

30 Na kraju su od čistog zlata napravili sjajnu pločicu i na njoj su, kao što se urezuje na pečatu, urezali natpis: „Gospod je svet.“ 31 Onda su na nju pričvrstili vrpcu od plavog prediva da bi je tako vezali za turban, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

32 Tako je završen sav posao oko šatora, šatora od sastanka. Izraelovi sinovi učinili su sve onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. Učinili su upravo tako.

33 I doneli su Mojsiju sveti šator, pokrivač za šator i sav njegov pribor, nje-

* 39,12 Vidi fusnotu za 2. Mojsijevu 28,19.

gove kuke, okvire, prečage, stubove i postolja, 34 i pokrivač od crveno obojenih ovnujskih koža, pokrivač od koža jazavca, pregradnu zavesu, 35 kovčeg svedočanstva, njegove poluge i poklopac, 36 sto, sav njegov pribor i hleb koji će se stavljati pred Boga, 37 svećnjak od čistog zlata, njegove svetiljke poređane u niz, i sav njegov pribor i ulje za osvetljenje, 38 oltar od zlata, ulje za pomazanje, mirisni kad, zavesu na ulazu u šator, 39 oltar od bakra s njegovom rešetkom od bakra, njegove poluge i sav njegov pribor, veliku posudu za vodu i njeno postolje, 40 zavesu za dvorište, njegove stubove i postolja, zavesu na ulazu u dvorište, njegova uža i klinove i sav pribor za službu u šatoru, šatoru od sastanka, 41 pletenu odeću za služenje u svetištu, svetu odeću za sveštenika Arona i odeću za njegove sinove da služe kao sveštenici.

42 Sve kako je Gospod zapovedio Mojsiju, tako su Izraelovi sinovi obavili sav taj posao. 43 I Mojsije je pregledao sve što je napravljeno, i video je da su uradili upravo onako kako je Gospod zapovedio, tako su uradili. I Mojsije ih je blagoslovio.

40 Gospod je rekao Mojsiju: 2 „Prvog meseca, prvog dana u mesecu, podigni šator, šator od sastanka. 3 U njega postavi kovčeg svedočanstva i zavesom spreči pristup kovčegu. 4 Unesi sto i na njega postavi ono što ide uz njega. Unesi svećnjak i upali žiške na njemu. 5 Stavi zlatni oltar za kad ispred kovčega svedočanstva i okači zavesu na ulaz u šator.

6 Stavi oltar za žrtve paljenice ispred ulaza u šator, šator od sastanka, 7 a između šatora od sastanka i oltara postavi veliku posudu i nalij u nju vodu. 8 Okolo napravi dvorište i stavi zavesu na ulazu u dvorište. 9 Uzmi ulje za pomazanje i pomazi šator i sve što je u njemu, i posveti

njega i sav njegov pribor, da bude svet. 10 Zatim pomazi oltar za žrtve paljenice i sav njegov pribor i posveti oltar, da oltar bude nešto najsvetije. 11 Pomazi veliku posudu za vodu i njeno postolje i posveti je.

12 Zatim dovedi Arona i njegove sinove na ulaz u šator od sastanka i operi ih vodom. 13 Obuci Aronu svetu odeću, pomazi ga i posveti ga da mi služi kao sveštenik. 14 Posle dovedi njegove sinove i obuci im duge haljine. 15 Pomazi ih kao što si pomazao i njihovog oca, da mi služe kao sveštenici. Njihovo pomazanje neka služi kao trajna sveštenečka služba kroz njihove buduće naraštaje.”

16 Mojsije je učinio sve kako mu je Gospod zapovedio. Učinio je upravo tako.

17 Tako je prvog meseca druge godine, prvog dana u mesecu, sveti šator bio podignut. 18 Kad je Mojsije podizao šator, namestio je njegova postolja, postavio okvire, provukao prečage i podigao stubove. 19 Zatim je nad šatorom razapeo donji pokrivač, a preko njega je stavio gornji pokrivač, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

20 Posle toga uzeo je Svedočanstvo i stavio ga u kovčeg, provukao poluge na kovčegu i stavio poklopac odozgo na kovčeg. 21 Onda je uneo kovčeg u šator, okačio pregradnu zavesu i sprečio pristup kovčegu svedočanstva, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

22 Zatim je postavio sto u šatoru od sastanka na severnoj strani šatora, izvan zavesu, 23 i na njemu je postavio hleb pred Gospodom, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

24 Onda je postavio svećnjak u šator od sastanka ispred stola, na južnoj strani šatora. 25 I upalio je žiške pred Gospodom, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

26 Zatim je postavio zlatni oltar u šatoru od sastanka pred zavesom, 27 da bi na

njemu prinosio mirisni kad, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

28 Na kraju je okačio zavesu na ulazu u šator.

29 Pred ulazom u šator, šator od sastanka, postavio je oltar za žrtve paljenice da bi na njemu prinosio žrtve paljenice i prinose od žita, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

30 Zatim je postavio veliku posudu između šatora od sastanka i oltara i nalio je u nju vodu za pranje. 31 Mojsije, Aron i njegovi sinovi oprali su ruke i noge vodom iz nje. 32 Prali su se kad su ulazili u šator od sastanka i kad su prilazili oltaru, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

33 Na kraju je napravio dvorište oko šatora i oltara i okačio zavesu na ulazu u dvorište.

Tako je Mojsije završio taj posao. 34 Tada je oblak pokrio šator od sastanka i Gospodnja slava ispunila je šator. 35 Mojsije nije mogao da uđe u šator od sastanka zato što je nad njim stajao oblak i Gospodnja slava ispunila je šator.

36 Sve vreme njihovog putovanja, kad god bi se oblak podigao sa šatora, Izraelovi sinovi bi krenuli na put. 37 Ali ako se oblak ne bi podizao, tada ni oni ne bi krenuli sve do dana dok se oblak ne podigne. 38 Jer sve vreme njihovog putovanja Gospodnji oblak je bio nad šatorom danju, a noću je nad njim bila vatra pred očima celom Izraelovom domu.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Pustinja

Pisanje završeno: oko 1512. pre n. e.

Obuhvata vreme: jedan mesec (1512. pre n. e.)

TREĆA KNJIGA MOJSIJEVA

ILI

LEVITSKA

1 I Gospod je pozvao Mojsija i rekao mu iz šatora od sastanka: **2** „Kaži Izraelovim sinovima i reci im: 'Ako neko od vas želi da prinese Gospodu žrtvu od stoke, neka prinese žrtvu od krupne ili od sitne stoke.

3 Ako za žrtvu paljenicu prinosi nešto od krupne stoke, neka prinese muško, bez mane. Neka ga drage volje prinese pred Gospodom na ulazu u šator od sastanka. **4** Neka položi ruku na glavu žrtve paljenice, i ona će mu biti milostivo primljena za njegovo očišćenje.

5 Onda neka se junac zakolje pred Gospodom. A Aronovi sinovi, sveštenici, neka prinesu krv i neka odozgo sa svih strana krvlju poškrope oltar koji je na ulazu u šator od sastanka. **6** A žrtva paljenica neka se odere i iseče na komade. **7** Neka Aronovi sinovi, sveštenici, zapale vatru na oltaru i na vatru naslažu drva. **8** Zatim neka Aronovi sinovi, sveštenici, naslažu komade mesa, s glavom i lojem, na drva koja su na vatri na oltaru. **9** Creva neka se operu vodom. Sveštenik neka sve to spali na oltaru kao žrtvu paljenicu, žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom na ugodan miris.

10 Ako prinosi žrtvu paljenicu od sitne stoke, od ovaca ili od koza, neka prinese muško, bez mane. **11** Neka se žrtva zakolje pred Gospodom na severnoj strani oltara, i Aronovi sinovi, sveštenici, neka njenom krvlju poškrope oltar odozgo sa

svih strana. **12** Zatim neka se iseče na komade, s glavom i lojem, a sveštenik neka ih naslaže na drva koja su na vatri na oltaru. **13** Creva i noge neka se operu vodom. Sveštenik neka sve to prinese i spali na oltaru. To je žrtva paljenica, žrtva koja se spaljuje pred Gospodom na ugodan miris.

14 Ali ako Gospodu prinosi ptice kao žrtvu paljenicu, onda neka kao žrtvu prinese grlice ili mlade golubove. **15** Neka je sveštenik prinese na oltaru i zaseče joj vrat i spali je na oltaru, ali njenu krv neka iscedi niz oltar sa strane. **16** Neka joj gušu s perjem odstrani i baci pored oltara, prema istoku, na mesto za pepeo. **17** Neka je raseče kod krila, ali neka je ne razdvoji. Onda neka je sveštenik spali na oltaru na drvima koja su na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva koja se spaljuje pred Gospodom na ugodan miris’.”

2 „Ako neko želi da prinese Gospodu prinos od žita, njegov prinos neka bude fino brašno. Neka ga prelije uljem i na njega stavi tamjan. **2** Neka ga donese Aronovim sinovima, sveštenicima, i neka sveštenik uzme punu šaku od tog brašna i ulja zajedno sa svim tamjanom. Neka to spali na oltaru kao spomen na taj prinos, kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom na ugodan miris. **3** A ono što ostane od prinosa od žita pripada Aronu i

njegovim sinovima, kao nešto najsvetije od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom.

4 Ako želiš da prineseš prinos od žita pečen u peći, taj prinos neka bude od finog brašna: okrugli beskvasni hlebovi zamešeni s uljem ili beskvasne pogače premazane uljem.

5 Ako prinosiš prinos od žita pripremljen u tepsiji, neka bude od finog brašna zamešenog s uljem i neka bude beskvasan. **6** Neka se izlomi na komade, a zatim ga prelij uljem. To je prinos od žita.

7 Ako prinosiš prinos od žita pržen u kotliću, neka bude od finog brašna s uljem. **8** Donesi Gospodu prinos od žita koji tako napraviš. Neka se on preda svešteniku koji će ga odneti na oltar. **9** Neka sveštenik odvoji malo prinosa od žita kao spomen na taj prinos i neka to spali na oltaru, kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu. **10** A ono što ostane od prinosa od žita pripada Aronu i njegovim sinovima, kao nešto najsvetije od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom.

11 Nijedan prinos od žita koji budete prinostili Gospodu ne sme da bude s kvascem, jer uskiso testo i med ne smete da spaljujete kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom.

12 Prinesite ih Gospodu kao prinos od prvina, ali neka se ne stavljaju na oltar kao ugodan miris.

13 Sve prinose od žita posoli. Ne dozvoli da tvoj prinos od žita bude bez soli saveza tvog Boga. Sa svakim svojim prinosom prinesi i so.

14 Ako prinosiš Gospodu prinos od žita neka to budu prvine, prinesi nove klasove pečene na vatri, krupno samleveno brašno od novog žita, kao prinos od žita od svojih prvina. **15** Prelj ga uljem i stavi na njega tamjan. To je prinos od žita. **16** Sveštenik neka deo toga spali kao spomen, to jest, malo krupno samlevenog brašna i ulja, zajedno sa svim tamjanom, kao žrtvu koja

se spaljuje pred Gospodom.”

3 „Ako neko prinosi žrtvu zahvalnu, ako je prinosi od krupne stoke, bilo da je muško ili žensko, ono što prinosi pred Gospodom neka bude bez mane. **2** Neka položi ruku na glavu svoje žrtve i neka se ona zakolje na ulazu u šator od sastanka. Neka Aronovi sinovi, sveštenici, krvlju poškrope oltar odozgo sa svih strana. **3** Deo od žrtve zahvalne neka prinese kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom, naime, salo koje pokriva creva, sve salo što je na crevima, **4** oba bubrega i salo na njima, kao i salo na slabinama. A salo što je na jetri neka izvadi zajedno s bubrezima. **5** Aronovi sinovi neka to spale na oltaru, povrh žrtve paljenice koja je na drvima na vatri, kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom na ugodan miris.

6 Ako prinosi za žrtvu zahvalnu Gospodu od sitne stoke, muško ili žensko, ono što prinosi neka bude bez mane. **7** Ako prinosi muško jagnje, neka ga prinese pred Gospodom. **8** Neka položi ruku na glavu svoje žrtve i neka se ona zakolje pred šatorom od sastanka. Neka Aronovi sinovi njenom krvlju poškrope oltar odozgo sa svih strana. **9** Salo od žrtve zahvalne neka prinese kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. Neka odvoji ceo rep tik uz kičmu i salo koje pokriva creva, sve salo na crevima, **10** oba bubrega i salo na njima, kao i salo na slabinama. A salo što je na jetri neka izvadi zajedno s bubrezima. **11** Sveštenik neka to spali na oltaru kao hranu, kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom.

12 Ako prinosi kozu, neka je prinese pred Gospodom. **13** Neka položi ruku na njenu glavu i neka se ona zakolje pred šatorom od sastanka. Neka Aronovi sinovi njenom krvlju poškrope oltar odozgo sa svih strana. **14** Neka od nje prinese kao svoju žrtvu, kao žrtvu koja se spaljuje pred

Gospodom, salo koje pokriva creva, sve salo na crevima, **15** oba bubrega i salo na njima, kao i salo na slabinama. A salo što je na jetri neka izvadi zajedno s bubrezi-ma. **16** Sveštenik neka to spali na oltaru kao hranu, kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris. Sve salo pripada Gospodu.

17 To je trajna odredba za vaše naraštaje u svim mestima gde živite: ne jedite ni salo ni krv.”

4 „Gospod je još rekao Mojsiju: **2** 'Reci Izraelovim sinovima: Ako neko nehotice zgreši i učini nešto što je Gospod zapovedio da se ne čini:

3 Ako zgreši sveštenik, pomazanik, tako da navuče krivicu na narod, onda neka za svoj greh koji je počinio prinese Gospodu junca bez mane kao žrtvu za greh. **4** Neka junca dovede pred Gospoda na ulaz u šator od sastanka, neka položi ruku juncu na glavu i zakolje ga pred Gospodom. **5** Neka sveštenik, pomazanik, uzme malo krvi od junca i unese je u šator od sastanka. **6** Neka sveštenik umoči prst u krv i neka tom krvlju sedam puta poškropi pred Gospodom ispred zavese svetog mesta. **7** Neka sveštenik pred Gospodom stavi malo krvi na rogove oltara za mirisni kad, koji je u šatoru od sastanka, a svu ostalu krv od junca neka izlije na podnožje oltara za žrtvu paljenicu, što se nalazi na ulazu u šator od sastanka.

8 Neka izvadi sve salo iz junca za žrtvu za greh, salo koje pokriva creva, sve salo na crevima, **9** oba bubrega i salo na njima, kao i salo na slabinama. A salo što je na jetri neka izvadi zajedno s bubrezi-ma. **10** Neka to izvadi kao što se vadi iz junca za žrtvu zahvalnu. Neka sveštenik to spali na oltaru za žrtvu paljenicu.

11 Ali kožu junca i sve njegovo meso, zajedno s glavom, nogama, crevima i ba-legom, **12** celog junca neka iznese na kraj logora na čisto mesto gde se prosipa

masni pepeo, i neka ga spali vatrom na drvima. Neka se spali tamo gde se prosipa masni pepeo.

13 Ako ceo izraelski zbor napravi neku grešku, a da uopšte nisu svesni da su učinili nešto od onoga što je Gospod zapovedio da se ne čini i tako postanu krivi, **14** i kad se sazna za greh koji su počinili protiv zapovesti, onda neka zbor prinese junca kao žrtvu za greh i neka ga dovede pred šator od sastanka. **15** Starešine zbor-a neka pred Gospodom polože ruke juncu na glavu, i neka se junac zakolje pred Gospodom.

16 Onda neka sveštenik, pomazanik, unese malo krvi od junca u šator od sastanka. **17** Neka sveštenik umoči prst u krv i poškropi njom sedam puta pred Gospodom ispred zavese. **18** Malo krvi neka stavi na rogove oltara koji je pred Gospodom u šatoru od sastanka, a svu ostalu krv neka izlije na podnožje oltara za žrtvu paljenicu, što se nalazi na ulazu u šator od sastanka. **19** Neka iz junca izvadi sve salo i spali ga na oltaru. **20** Neka s tim juncem učini isto što je učinio i s onim drugim juncem za žrtvu za greh - tako neka učini s njim. Neka sveštenik izvrši za narod obred očišćenja, i biće im oprošteno. **21** Neka iznese junca na kraj logora i spali ga, kao što je spalio i prvog junca. To je žrtva za greh za zbor.

22 Kada neki poglavar zgreši i nenamerno učini nešto od onoga što je Gospod, njegov Bog, zapovedio da se ne čini, i tako postane kriv, **23** ili kada mu se ukaže na greh koji je počinio suprotno zapovesti, onda neka kao svoju žrtvu dovede muško jare bez mane. **24** Neka položi ruku jaretu na glavu i zakolje ga na mestu gde se redovno kolje žrtva paljenica pred Gospodom. To je žrtva za greh. **25** Neka sveštenik uzme na svoj prst malo krvi od žrtve za greh i stavi je na rogove oltara za žrtvu paljenicu, a ostalu krv neka

izlije na podnožje oltara za žrtvu paljenicu. **26** Sve salo neka spali na oltaru kao i salo žrtve zahvalne. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja za njegov greh, i biće mu oprošteno.

27 Ako neko od običnog naroda nenaмерно zgreši učinivši nešto od onoga što je Gospod zapovedio da se ne čini i tako postane kriv, **28** ili ako mu se ukaže na greh koji je počinio, onda neka kao žrtvu za greh koji je počinio dovede žensko jare bez mane. **29** Neka položi ruku na glavu žrtve za greh i neka zakolje žrtvu za greh na istom mestu gde se kolje i žrtva paljenica. **30** Neka sveštenik uzme na prst malo njene krvi i stavi je na rogove oltara za žrtvu paljenicu, a svu ostalu krv neka izlije na podnožje oltara. **31** Neka iz nje izvadi sve salo, kao što se vadi salo iz žrtve zahvalne i neka ga sveštenik spali na oltaru na ugodan miris Gospodu. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja, i biće mu oprošteno.

32 Ali ako dovede jagnje kao svoju žrtvu za greh, neka dovede žensko jagnje bez mane. **33** Neka položi ruku na glavu žrtve za greh i zakolje je kao žrtvu za greh na mestu gde se redovno kolje žrtva paljenica. **34** Neka sveštenik uzme na svoj prst malo krvi od žrtve za greh i stavi je na rogove oltara za žrtvu paljenicu, a svu ostalu krv neka izlije na podnožje oltara. **35** Neka iz nje izvadi sve salo kao što se vadi salo iz mladog ovna za žrtvu zahvalnu. Zatim neka sveštenik to spali na oltaru povrh žrtava koje se spaljuju pred Gospodom. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja za greh koji je počinio, i biće mu oprošteno."

5 „Ako neko zgreši tako što čuje javnu kletvu, i svedok je toga, a neće da otkrije šta je video ili ono što zna o tome, onda će odgovarati za svoj prestup.

2 Ili kada neko dotakne nešto nečisto,

bilo da je to strvina* nečiste divlje životinje, strvina nečiste domaće životinje ili strvina drugih nečistih životinja koje vrve unaokolo, iako možda nije ni svestan toga, ipak je nečist i kriv je. **3** Ili ako se dotakne ljudske nečistoće, bilo kakve ljudske nečistoće zbog koje može postati nečist, a da toga nije svestan, kad to sazna, kriv je.

4 Ili ako se neko nepromišljeno zakune svojim usnama da će učiniti zlo ili dobro, u vezi s bilo čim za šta bi se čovek mogao nepromišljeno zakleti, iako možda nije ni svestan posledica, kad posle postane svestan, kriv je za to.

5 I ako bude kriv za nešto od toga, onda neka prizna u čemu je zgrešio. **6** I neka za greh koji je počinio donese Gospodu žrtvu za prestup, ženku od sitne stoke, jagnje ili jare, kao žrtvu za greh. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja za njegov greh.

7 Ali ako nema novca da prinese od sitne stoke, onda neka za greh koji je počinio donese Gospodu kao žrtvu za prestup dve grlice ili dva mlada goluba, jedno kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu. **8** Neka ih donese svešteniku, a on neka najpre prinese ono što je žrtva za greh. Neka joj spreda zaseče vrat, ali neka ne odvoji glavu. **9** Neka krvlju žrtve za greh poškropi oltar sa strane, a ostalu krv neka iscedi na podnožje oltara. To je žrtva za greh. **10** A s drugim neka postupi kao i sa žrtvom paljenicom, onako kako je propisano. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja za greh koji je počinio, i biće mu oprošteno.

11 A ako nema novca za dve grlice ili dva mlada goluba, onda neka kao svoj prinos za greh koji je počinio donese desetinu efe* finog brašna, kao žrtvu za greh. Neka brašno ne preliva uljem i neka na

* **5,2** Leš uginule životinje.

* **5,11** Efa iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

njega ne stavlja tamjan, jer je to žrtva za greh. **12** Neka to donese svešteniku, a sveštenik neka uzme od toga punu šaku kao spomen i neka to spali na oltaru povrh žrtava koje se spaljuju pred Gospodom. To je žrtva za greh. **13** Neka sveštenik izvrši obred očišćenja za njegov greh koji je počinio, za bilo koji od tih greha, i biće mu oprošteno. Preostalo brašno neka pripadne svešteniku kao i kod prinosa od žita.”

14 Gospod je još rekao Mojsiju: **15** „Ako neko postupi neverno i nehotice se ogreši o Gospodnje svete stvari, onda neka Gospodu kao žrtvu za prestup dovede iz stada ovna bez mane, prema utvrđenoj vrednosti u siklima srebra, prema svetom siklu, kao žrtvu za prestup. **16** Neka da nadoknadu za to što se ogrešio o sveto mesto i tome doda još petinu vrednosti, pa neka to da svešteniku da sveštenik za njega izvrši obred očišćenja ovnom žrtve za prestup, i biće mu oprošteno.

17 Ako neko zgreši učinivši nešto od onoga što je Gospod zapovedio da se ne čini, ako je to i bilo u neznanju, ipak je kriv i odgovaraće za svoj prestup. **18** Neka svešteniku kao žrtvu za prestup dovede iz stada ovna bez mane, prema utvrđenoj vrednosti. Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja za grešku koju je nenamerno napravio, iako možda nije ni svestan toga, i biće mu oprošteno. **19** To je žrtva za prestup. Zaista je kriv pred Gospodom.”

6 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Ako neko zgreši i bude neveran Gospodu pa slaže svog bližnjeg za nešto što mu je povereno ili za zalog koji mu je dat u ruke ili za ono što je oteto ili ako prevari svog bližnjeg, **3** ili ako nađe nešto što je izgubljeno i slaže u vezi s tim i krivo se zakune za bilo koju stvar koju čovek može učiniti i ogrešiti se, **4** ako tako zgreši i bude kriv, onda neka vrati stvar koju je

ukrao, ili ono što je iznudio, što je uzeo na prevaru, ili ono što mu je povereno, ili ono što je izgubljeno, a što je našao, **5** ili bilo šta za šta se krivo zakleo, neka to nadoknadi u punom iznosu, i neka na to doda još petinu vrednosti. Neka to vrati onome kome pripada istog dana kada se dokaže da je kriv. **6** Neka Gospodu kao žrtvu za prestup dovede iz stada ovna bez mane, prema utvrđenoj vrednosti, i neka ga preda svešteniku kao žrtvu za prestup. **7** Neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja pred Gospodom, i biće mu oprošteno sve ono zbog čega je postao kriv.”

8 Gospod je još rekao Mojsiju: **9** „Ova-ko zapovedi Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je zakon za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka bude na ognjištu na oltaru celu noć do jutra, i neka na oltaru stalno gori vatra. **10** Neka sveštenik obuče svoju službenu lanenu haljinu i neka obuče lanene pantalone. Zatim neka skupi pepeo od žrtve paljenice, koja se spaljuje na oltaru, i neka ga stavi pored oltara. **11** Neka skinе svoju odeću i obuče drugu, pa neka odnese masni pepeo na čisto mesto izvan logora. **12** Vatra na oltaru neka stalno gori. Ne sme da se ugasi. Neka sveštenik svako jutro naloži drva na vatru i preko toga naslaže žrtvu paljenicu, pa neka na njoj spaljuje salo žrtava zahvalnih. **13** Vatra na oltaru neka stalno gori. Ne sme da se ugasi.

14 Ovo je zakon za prinos od žita: Aronovi sinovi neka ga prinose pred Gospodom ispred oltara. **15** Neka jedan od njih uzme punu šaku finog brašna od prinosa od žita, ulje i sav tamjan koji je na prinosu od žita, i neka to spali na oltaru na ugodan miris Gospodu, kao spomen na taj prinos. **16** A ono što ostane od toga neka pojedu Aron i njegovi sinovi. To neka se jede na svetom mestu kao beskvasni hleb. Neka to jedu u dvorištu šatora od sastanka. **17** To ne sme da se peče s kvascem. Dao sam

im to kao njihov deo od mojih žrtava koje se spaljuju. To je nešto najsvetije, kao žrtva za greh i kao žrtva za prestup. **18** Svaki muški Aronov potomak neka to jede. To je deo od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom doveka, iz naraštaja u naraštaj. Sve što dođe u dodir s tim, biće sveto’.”

19 Gospod je još rekao Mojsiju: **20** „Ovo je prinos koji Aron i njegovi sinovi treba da prinesu Gospodu na dan svog pomazanja: desetina efe finog brašna kao redovan prinos od žita, pola toga ujutru, a pola uveče. **21** To neka bude pripremljeno s uljem u tepsiji. Donećeš ga dobro izmešanog. Prinesi pečene komade prinosa od žita na ugodan miris Gospodu. **22** To neka napravi i sveštenik, jedan od njegovih sinova koji bude pomazan umesto njega. To je trajan propis: kao ceo prinos neka se spali Gospodu. **23** Svaki sveštenikov prinos od žita neka bude ceo spaljen. On ne sme da se jede.”

24 Gospod je još rekao Mojsiju: **25** „Reci Aronu i njegovim sinovima: ‘Ovo je zakon za žrtvu za greh: na mestu gde se redovno kolje žrtva paljenica, neka se pred Gospodom kolje i žrtva za greh. Ona je nešto najsvetije. **26** Nju neka jede sveštenik koji je prinosi za greh. Neka se jede na svetom mestu, u dvorištu šatora od sastanka.

27 Sve ono što dotakne njeno meso postaće sveto, i kada neko njenom krvlju poškropi haljinu, na svetom mestu operi ono što je poškropio krvlju. **28** Zemljana posuda u kojoj se to kuvalo neka se razbije. Ako se kuvalo u bakarnoj posudi, onda neka se posuda izriba i ispere vodom.

29 To neka jedu svi muškarci koji su sveštenici. To je nešto najsvetije. **30** Ali nijedna žrtva za greh, čija se krv unese u šator od sastanka, da se na svetom mestu izvrši obred očišćenja, ne sme da se jede. Neka se spali vatrom.”

7 „Ovo je zakon za žrtvu za prestup: ona je nešto najsvetije. **2** Na mestu gde se redovno kolje žrtva paljenica neka se kolje i žrtva za prestup. Neka sveštenik njenom krvlju poškropi oltar odozgo sa svih strana. **3** Neka prinese rep i salo koje pokriva creva, **4** oba bubrega i salo na njima kao i salo na slabinama. A salo što je na jetri neka izvadi zajedno s bubrezima. **5** Neka sveštenik to spali na oltaru kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. To je žrtva za prestup. **6** Svaki muškarac koji je sveštenik neka je jede. Neka se jede na svetom mestu. Ona je nešto najsvetije. **7** Ono što važi za žrtvu za greh važi i za žrtvu za prestup. Za njih važi jedan zakon. Ona neka pripadne svešteniku koji će njome vršiti obred očišćenja.

8 Svešteniku, koji za nekoga prinosi žrtvu paljenicu, neka pripadne koža od žrtve paljenice koju je prineo.

9 Svaki prinos od žita pečen u peći i svaki prinos pržen u kotliću i pečen u tepsiji neka pripadne svešteniku koji ga prinosi. Njemu neka pripadne. **10** A svaki prinos od žita zamešen s uljem ili suv neka bude za sve Aronove sinove, svakome jednako.

11 Ovo je zakon za žrtvu zahvalnu koja će se prinositi Gospodu: **12** ako je neko prinosi kao izraz zahvalnosti, onda neka zajedno sa žrtvom zahvalnicom prinese okrugle beskvasne hlebove zamešene s uljem, beskvasne pogače premazane uljem i okrugle hlebove napravljene od finog brašna zamešenog s uljem. **13** Uz okrugle hlebove od uskislog testa neka prinese svoj prinos, zajedno sa svojim žrtvama zahvalnim koje prinosi kao žrtvu zahvalnicu. **14** Od onoga što prinosi neka jedan deo prinese kao deo posvećen Gospodu. To neka pripadne svešteniku koji škropi oltar krvlju žrtava zahvalnih. **15** Meso žrtava zahvalnih koje prinosi kao žrtvu zahvalnicu neka se jede u onaj dan u

koji se prinese. Neka ništa od toga ne ostavlja do jutra.

16 Ako neko prinosi žrtvu radi zaveta ili dobrovoljni prinos, neka se njegova žrtva jede istog dana kada je prinese. Ono što od nje ostane može da se jede i sutradan.

17 Ali meso od žrtve koje ostane do trećeg dana neka se spali vatrom. **18** Ako se meso od njegove žrtve zahvalne bude jelo i trećeg dana, onaj ko je prinosi neće steći Božju naklonost. Ona mu neće biti prihvaćena. To će postati nešto nečisto, i duša koja bude od nje jela odgovaraće za svoj prestup. **19** Meso koje bi došlo u dodir s bilo čim što je nečisto ne sme da se jede. Neka se spali vatrom. A drugo meso može da jede svako ko je čist.

20 Duša koja je nečista a jede meso od žrtve zahvalne koja je za Gospoda, ta duša neka se istrebi iz svog naroda. **21** Ako neka duša dotakne bilo šta nečisto, nečistoću nekog čoveka ili neku nečistu životinju ili nešto što je nečisto i odvratno, pa zatim jede meso od žrtve zajedništva koja je za Gospoda, ta duša neka se istrebi iz svog naroda’.”

22 Gospod je još rekao Mojsiju: **23** „Reci Izraelovim sinovima: ‘Ne jedite salo od goveda ni od ovaca ni od koza. **24** Salo od uginule životinje i salo od rastrgnute životinje može da se upotrebi za bilo šta, ali ne smete da ga jedete. **25** Svaka duša koja jede salo od životinje koju prinosi kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom, neka se istrebi iz svog naroda.

26 Ni na jednom mestu u kom prebivate ne smete da jedete nikakvu krv, ni od ptica ni od drugih životinja. **27** Svaka duša koja jede bilo kakvu krv, ta duša neka se istrebi iz svog naroda’.”

28 Gospod je još rekao Mojsiju: **29** „Reci Izraelovim sinovima: ‘Onaj ko prinosi Gospodu svoju žrtvu zahvalnu neka prinese Gospodu deo od svoje žrtve zahvalne. **30** Neka svojim rukama prinese salo koje

je na grudima kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. Neka prinese to salo s grudima, da se obrće tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. **31** Neka sveštenik spali salo na oltaru, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima.

32 Desni but od svojih žrtava zajedništva daj svešteniku kao posvećeni deo. **33** Onom Aronovom sinu koji prinosi krv od žrtava zajedništva i njihovo salo neka pripadne desni but. **34** Jer grudi koje su prinesene kao obrtani prinos i but prinesen kao posvećeni deo ja uzimam od Izraelovih sinova, od njihovih žrtava zajedništva, i dajem ih svešteniku Aronu i njegovim sinovima. To je trajan propis kojim ih uzimam od Izraelovih sinova.

35 To je bio sveštenečki deo za Arona i sveštenečki deo za njegove sinove od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom, od dana kada ih je doveo da služe kao sveštenici Gospodu, **36** kao što je Gospod onog dana kada ih je pomazao zapovedio Izraelovim sinovima da im to daju. To je trajna odredba za njihove naraštaje.

37 To je zakon za žrtvu paljenicu, prinos od žita, žrtvu za greh, žrtvu za prestup, žrtvu koja služi za uvođenje u sveštenečku službu i žrtvu zajedništva, **38** kao što je Gospod zapovedio Mojsiju na gori Sinaj onog dana kad je zapovedio Izraelovim sinovima da prinosе svoje žrtve Gospodu u Sinajskoj pustinji.”

8 Gospod je rekao Mojsiju: **2** „Uzmi Arona i njegove sinove s njim, zatim odeću, ulje za pomazanje, junca za žrtvu za greh, dva ovna i korpu s beskvasnim hlebovima, **3** i sakupi ceo zbor na ulazu u šator od sastanka.”

4 Tada je Mojsije učinio kao što mu je Gospod zapovedio, i zbor se sakupio na ulazu u šator od sastanka. **5** Mojsije je rekao zboru: „Ovo je Gospod zapovedio da se učini.” **6** Tako je Mojsije doveo Arona i

njegove sinove i oprao ih vodom. **7** Posle toga je Aronu obukao dugu haljinu, opasao ga pojasom, obukao mu tuniku bez rukava, stavio efod, opasao ga pojasom od efoda i pritegao ga uz njega. **8** Zatim mu je stavio naprsnik, a u naprsnik je stavio Urim i Tumim.* **9** Onda mu je na glavu stavio turban, a na prednjoj strani turbana namestio je sjajnu pločicu od zlata, sveti znak predanja, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

10 Mojsije je tada uzeo ulje za pomazanje i pomazao sveti šator i sve što je bilo u njemu i posvetio ih. **11** Posle toga je uljem sedam puta poškopio oltar i pomazao je oltar i sav njegov pribor, veliku posudu za vodu i njeno postolje, da bi ih posvetio. **12** Na kraju je malo ulja za pomazanje izlio Aronu na glavu i pomazao ga, da bi ga posvetio.

13 Zatim je Mojsije doveo Aronove sinove, obukao im duge haljine, opasao ih pojasevima i stavio im kape, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

14 Onda je doveo junca za žrtvu za greh i Aron i njegovi sinovi položili su ruke na glavu junca za žrtvu za greh. **15** Mojsije ga je zatim zaklao, uzeo krv i svojim prstom je stavio na robove oltara sa svih strana i tako je očistio oltar od greha, a ostalu krv je izlio na podnožje oltara, i tako ga posvetio da bi na njemu izvršio obred očišćenja. **16** Posle toga je uzeo sve salo što je bilo na crevima, salo sa jetre, oba bubrega i njihovo salo, pa je to spalio na oltaru. **17** A junca, njegovu kožu, meso i balegu dao je da spale vatrom izvan logora, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

18 Onda je doveo ovna za žrtvu paljenicu, i Aron i njegovi sinovi položili su ruke ovnu na glavu. **19** Mojsije ga je zaklao i krvlju poškopio oltar odozgo sa svih strana. **20** Mojsije je isekao ovna na komade,

a zatim spalio glavu, komade i loj. **21** Creva i noge oprao je vodom, a onda je čitavog ovna spalio na oltaru. To je bila žrtva paljenica na ugodan miris. To je bila žrtva koja se spaljuje pred Gospodom, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

22 Zatim je doveo drugog ovna, ovna koji služi za uvođenje u sveštenučku službu, i Aron i njegovi sinovi položili su ruke ovnu na glavu. **23** Mojsije ga je zaklao, uzeo malo njegove krvi i stavio je Aronu na resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge. **24** Zatim je doveo Aronove sinove i stavio im malo krvi na resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge. Preostalom krvlju poškopio je oltar odozgo sa svih strana.

25 Onda je uzeo salo, rep, sve salo na crevima, salo sa jetre, oba bubrega, njihovo salo i desni but. **26** A iz korpe s beskvasnim hlebovima, koja je bila pred Gospodom, uzeo je jedan okrugli beskvasni hleb, jedan okrugli hleb s uljem i jednu pogaču. Zatim ih je stavio na masne komade i na desni but. **27** Posle toga je sve to stavio na ruke Aronu i na ruke njegovim sinovima i obrtao ih tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. **28** Mojsije je zatim uzeo to iz njihovih ruku i spalio na oltaru povrh žrtve paljenice. Bila je to žrtva koja se prilikom uvođenja u sveštenučku službu prinosila na ugodan miris, žrtva koja se spaljivala pred Gospodom.

29 Mojsije je uzeo grudi i obrtao ih tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. To je bio Mojsijev deo od ovna koji služi za uvođenje u sveštenučku službu, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

30 Posle toga, Mojsije je uzeo malo ulja za pomazanje i malo krvi koja je bila na oltaru pa je time poškopio Arona i njegovu odeću i njegove sinove i njihovu odeću. Tako je posvetio Arona i njegovu odeću, a i njegove sinove i njihovu odeću.

31 Onda je Mojsije rekao Aronu i nje-

* **8,8** Vidi fusnotu za 2. Mojsijeva 28,30.

govim sinovima: „Skuvajte meso na ulazu u šator od sastanka i tamo jedite meso i hleb koji je u korpi što se koristi prilikom uvođenja u sveštenu službu, kao što mi je zapovršeno rečima: 'To neka jedu Aron i njegovi sinovi. **32** A ono što ostane od mesa i hleba spalite vatrom. **33** Sedam dana ne odlazite s ulaza u šator od sastanka, dok se ne navršše dani vašeg uvođenja u sveštenu službu, jer će biti potrebno sedam dana da biste bili opuno-moćeni da služite kao sveštenici. **34** Kao što je danas učinjeno, Gospod je zapovredio da se tako čini i ostale dane, da bi se za vas izvršio obred očišćenja. **35** Budite na ulazu u šator od sastanka sedam dana, danju i noću, i držite obaveznu stražu pred Gospodom, da ne umrete, jer tako mi je zapovršeno.”

36 Aron i njegovi sinovi učinili su sve što je Gospod zapovredio preko Mojsija.

9 Osmog dana Mojsije je pozvao Arona, njegove sinove i Izraelove starešine.

2 Zatim je rekao Aronu: „Uzmi za sebe tele kao žrtvu za greh i ovna kao žrtvu paljenicu, neka budu bez mane, i prinesi ih pred Gospodom. **3** A Izraelovim sinovima reci: 'Kao žrtvu za greh uzmite jarca, kao žrtvu paljenicu tele i mladog ovna, neka budu od godinu dana i bez mane, **4** a kao žrtvu zahvalnu junca i ovna, da ih žrtvujete pred Gospodom, i prinos od žita zamešen s uljem, jer će vam se danas pojaviti Gospod'.”

5 Tako su oni doveli pred šator od sastanka ono što je zapovredio Mojsije. Onda je pristupio ceo zbor i stao pred Gospoda. **6** Mojsije je rekao: „Ovo je Gospod zapovredio da učinite, da bi vam se pojavila Gospodnja slava.” **7** Zatim je Mojsije rekao Aronu: „Pristupi k oltaru i prinesi svoju žrtvu za greh i svoju žrtvu paljenicu, i izvrši obred očišćenja za sebe i za svoj dom. Zatim prinesi žrtvu za narod i za njih

izvrši obred očišćenja, kao što je Gospod zapovredio.”

8 Aron je odmah prišao oltaru i zaklao tele koje je bilo njegova žrtva za greh. **9** Onda su Aronu njegovi sinovi doneli krv i on je umočio prst u krv i stavio je na robove oltara, a ostalu krv je izlio na podnožje oltara. **10** A salo, bubrege i salo sa jetre od žrtve za greh spalio je na oltaru, kao što je Gospod zapovredio Mojsiju. **11** Meso i kožu spalio je vatrom izvan logora.

12 Onda je Aron zaklao žrtvu paljenicu, a njegovi sinovi su mu dodali krv, i on je njome poškropio oltar odozgo sa svih strana. **13** Dodali su mu i žrtvu paljenicu isečenu na komade i glavu, i on je to spalio na oltaru. **14** Zatim je oprao creva i noge i spalio ih na oltaru povrh žrtve paljenice.

15 Zatim je prineo žrtvu za narod. Uzeo je jarca koji je bio žrtva za greh za narod, i zaklao ga i prineo kao žrtvu za greh isto kao i prethodnu. **16** Onda je prineo žrtvu paljenicu onako kako je propisano.

17 Zatim je doneo prinos od žita i uzeo od njega punu šaku i to spalio na oltaru, iako je već bila prinesena jutarnja žrtva paljenica.

18 Posle toga je zaklao junca i ovna za žrtvu zahvalnu, koja je bila za narod. Onda su Aronu njegovi sinovi dodali krv, i on je njome poškropio oltar odozgo sa svih strana. **19** A salo od junca, rep od ovna, naslage sala na crevima, bubrege i salo sa jetre, **20** te masne komade stavili su na grudi, a zatim je on te komade spalio na oltaru. **21** Grudi i desni but Aron je obrtao tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom, kao što je zapovredio Mojsije.

22 Onda je Aron podigao ruke prema narodu i blagoslovio ga. Zatim je sišao, pošto je prineo žrtvu za greh i žrtvu paljenicu i žrtve zahvalne. **23** Na kraju su Mojsije i Aron ušli u šator od sastanka, a kada su izašli, blagoslovili su narod.

Tada se Gospodnja slava pojavila pred celim narodom, **24** i izašla je vatra od Gospoda i spalila žrtvu paljenicu i salo na oltaru. Kad je narod to video, klicali su od radosti i pali su ničice.

10 Kasnije su Aronovi sinovi Nadav i Abihud uzeli svaki svoju kadionicu, stavili u nju žar i na njega stavili kad, pa su prineli pred Gospodom tuđu vatru, koju im on nije propisao. **2** Tada je izašla vatra od Gospoda i spalila ih, i tako su oni poginuli pred Gospodom. **3** Tada je Mojsije rekao Aronu: „To je ono što je Gospod rekao: 'Među onima koji su mi blizu posvetiću se i pred licem sveg naroda proslaviću se.'“ A Aron je ćutao.

4 Mojsije je pozvao Mišaela i Elisafana, sinove Ozila, Aronovog strica, i rekao im: „Dodite i iznesite svoju braću ispred svetog mesta izvan logora.“ **5** Tako su oni došli i izneli ih u njihovim haljinama izvan logora, kao što je rekao Mojsije.

6 Zatim je Mojsije rekao Aronu i njegovim sinovima Eleazaru i Itamaru: „Ne idite otkrivene glave i ne razdirite svoje haljine, da ne umrete i da se on ne razgnevi na ceo zbor. A vaša braća, ceo Izraelov dom, neka tuguju zbog vatre koju je Gospod zapalio. **7** Ne odlazite s ulaza u šator od sastanka, da ne umrete, jer je na vama Gospodnje ulje za pomazanje.“ I oni su učinili po Mojsijevoj reči.

8 Gospod je rekao Aronu: **9** „Kada ulazite u šator od sastanka nemojte piti vino ni opojno piće, ni ti ni tvoji sinovi s tobom, da ne poginete. To je trajna odredba za vaše naraštaje, **10** da biste mogli da razlikujete ono što je sveto od onoga što nije sveto, i ono što je nečisto od onoga što je čisto, **11** i da biste učili Izraelove sinove svim propisima koje im je Gospod dao preko Mojsija.“

12 Zatim je Mojsije rekao Aronu i njegovim preostalim sinovima Eleazaru i Ita-

maru: „Uzmite prinos od žita koji je ostao od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom i jedite ga beskvasnog kod oltara, jer je to nešto najsvetije. **13** Jedite to na svetom mestu jer je to tvoj deo i deo tvojih sinova od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom; jer mi je ta ko zapovedeno. **14** Na čistom mestu jedite grudi koje se prinose kao obrtani prinos i but koji se prinosi kao posvećeni deo, ti i tvoji sinovi i tvoje kćeri s tobom, jer je to deo koji pripada tebi i tvojim sinovima od žrtava zahvalnih Izraelovih sinova. **15** Oni neka donose but koji se prinosi kao posvećeni deo i grudi koji se prinose kao obrtani prinos zajedno s masnim komadima od žrtava koje se spaljuju, da bi se obrtani prinos obrtao tamo i amo pred Gospodom. To neka dovek bude deo za tebe i za tvoje sinove s tobom, kao što je zapovedio Gospod.“

16 Mojsije je brižljivo tražio jarca za žrtvu za greh, ali gle, jarac je bio spaljen. Zato se on razljutio na Eleazara i Itamara, Aronove preostale sinove, i rekao: **17** „Zašto niste jeli žrtvu za greh na svetom mestu? Jer ona je nešto najsvetije i on vam je to dao da odgovarate za prestup zbora, kako biste za njih izvršili obred očišćenja pred Gospodom. **18** Gle! Krv žrtve nije bila uneta u sveto mesto. Žrtvu je trebalo da jedete na svetom mestu, kao što mi je zapovedeno.“ **19** Na to je Aron rekao Mojsiju: „Gle! Danas su prineli svoju žrtvu za greh i svoju žrtvu paljenicu pred Gospodom, posle svega što mi se desilo. A da sam danas jeo žrtvu za greh, da li bi to bilo ugodno u Gospodnjim očima?“ **20** Kad je Mojsije to čuo, bio je zadovoljan time.

11 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Kažite Izraelovim sinovima: 'Od svih četvoronožaca koji su na zemlji možete da jedete sledeće: **3** sve četvoronošce koji imaju razdvojene papke i koji preživaju, njih možete da jedete.

4 Ovo su životinje koje preživaju ili imaju razdvojene papke, a koje ne smete da jedete: kamila, jer iako preživa nema razdvojene papke. Neka vam bude nečista. **5** Daman,* jer iako preživa nema razdvojene papke. Neka vam bude nečist. **6** Zec, jer iako preživa nema razdvojene papke; neka vam bude nečist. **7** Svinja, jer iako ima razdvojene papke ne preživa. Neka vam bude nečista. **8** Ne jedite njihovo meso i ne dotičite njihovu strvinu.* Neka vam budu nečisti.

9 Od svega što je u vodi ovo možete da jedete: sve što ima peraja i krljušti a živi u vodama, bilo u morima ili u rekama, to možete da jedete. **10** A sve što u morima i rekama nema peraja i krljušti, među svim životinjama koje vrve vodom i svim živim dušama koje su u vodi, to neka vam bude nešto nečisto. **11** Neka vam bude nečisto. Ne jedite njihovo meso i gadite se na njihovu strvinu. **12** Sve što je u vodi, a što nema peraje i krljušti neka vam bude nečisto. **13** Od letećih stvorenja ova neka vam budu nečista. Neka se ne jedu jer su nešto nečisto: orao, orao ribar, crni lešinar, **14** crvena lunja, crna lunja po svojim vrstama, **15** svi gavrani po svojim vrstama, **16** noj, sova, galeb, soko po svojim vrstama, **17** ćuk, kormoran, ušara, **18** labud, pelikan, lešinar, **19** roda i čaplja po svojim vrstama, pupavac i slepi miš. **20** Sva stvorenja koja imaju krila i vrve unaokolo i idu na četiri noge neka vam budu nečista.

21 Od svih životinja koja imaju krila i vrve unaokolo i idu na četiri noge možete da jedete samo one koje iznad nogu za hodanje imaju i noge za skakanje kojima skaču po zemlji. **22** Od njih možete da jedete ove: putničkog skakavca po njegovim vrstama, jestivog skakavca po njegovim vrstama, zrikavca po njegovim vrsta-

ma i običnog skakavca po njegovim vrstama. **23** A sve druge životinje koje imaju krila i vrve unaokolo i idu na četiri noge neka vam budu nečiste. **24** Njima biste se onečistili. Svako ko dotakne njihovu strvinu neka bude nečist do večeri. **25** Svako ko bi poneo njihovu strvinu neka opere svoju odeću i neka bude nečist do večeri.

26 A sve životinje koje imaju papke, ali nerazdvojene, i koje ne preživaju, neka vam budu nečiste. Svako ko ih dotakne biće nečist. **27** A od svih životinja što idu na četiri noge, sve što ide na šapama, neka vam bude nečisto. Svako ko dotakne njihovu strvinu biće nečist do večeri. **28** Ko bi poneo njihovu strvinu, neka opere svoju odeću i neka bude nečist do večeri. Neka vam one budu nečiste.

29 Od životinja koje vrve po zemlji ove neka vam budu nečiste: slepo kuće, skočimiš i gušter po svojim vrstama, **30** gekon, veliki gušter, daždevnjak, peščani gušter i kameleon. **31** One neka vam budu nečiste od svih životinja koje vrve unaokolo. Svako ko dotakne njihovu strvinu biće nečist do večeri.

32 Svaka stvar na koju padne neka od tih mrtvih životinja biće nečista, bilo da je to neka drvena posuda ili odeća ili koža ili kostret. Svaka posuda koja se upotrebljava neka se stavi u vodu i neka bude nečista do večeri, a onda će opet biti čista. **33** Ako tako nešto upadne u zemljanu posudu, sve što je u njoj neka bude nečisto, a posudu razbijte. **34** Sva hrana koja se jede, a na koju dospe voda iz te posude, biće nečista, i svaka tečnost koja se pije iz takve posude biće nečista. **35** Sve na šta padne njihova strvina biće nečisto. Bilo da je to peć ili držač za lonac, neka se razbije. Onečišćeni su, pa neka vam budu nečisti. **36** Samo izvor i jama gde se skuplja voda ostaće čisti, ali svako ko dotakne njihovu strvinu biće nečist. **37** Ako njihova strvina

* **11,5** Vrsta glodara.

* **11,8** Vidi fusnotu za 3. Mojsijeva 5,2.

padne na seme neke biljke koje treba da se seje, ono ostaje čisto. **38** Ali ako se seme polije vodom i na njega padne nešto od njihove strvine, to neka vam bude nečisto.

39 Ako uquine neka životinja koja vam služi za hranu, onaj ko dotakne njenu strvinu biće nečist do večeri. **40** Onaj ko pojede nešto od njene strvine neka opere svoju odeću i bude nečist do večeri. Onaj ko odnese njenu strvinu neka opere svoju odeću i bude nečist do večeri. **41** I sve male životinje koje vrve po zemlji nečiste su. Ne smeju da se jedu. **42** Sve što se vuče na stomaku sve što ide na četiri noge ili ima više nogu, od svih životinja koje vrve po zemlji, ne jedite jer je nečisto. **43** Nemojte svoje duše onečistiti nijednom od tih životinja koje vrve unaokolo, i nemojte se onečistiti njima da zbog njih ne postanete nečisti. **44** Jer sam ja Gospod, vaš Bog. Posvetite se i budite sveti, jer sam ja svet. Zato nemojte onečistiti svoje duše nijednom od životinja koje vrve po zemlji. **45** Jer sam ja Gospod koji vas je izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Budite sveti jer sam ja svet.

46 Ovo je zakon o četvoronošcima, o letećim stvorenjima, o svim živim dušama koje se miču u vodi i o svim dušama koje vrve po zemlji, **47** da se razlikuje nečisto od čistog i životinja koja sme da se jede od životinje koja ne sme da se jede.”

12 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Reci Izraelovim sinovima: 'Kad žena zatrudni i rodi muško, neka bude nečista sedam dana. Neka je nečista kao što je nečista u dane svog mesečnog ciklusa. **3** Osmog dana neka se dete obreže. **4** Ona neka ostane kod kuće još trideset i tri dana da se očisti od svoje krvi. Ne sme da dotiče nijednu svetu stvar i ne sme da dolazi na sveto mesto dok se ne završe dani njenog čišćenja.

5 Ako rodi žensko dete, neka bude nečista četrnaest dana, kao za vreme svog mesečnog ciklusa. Neka ostane kod kuće još šezdeset i šest dana da se očisti od svoje krvi. **6** Kad se završe dani njenog čišćenja za sina ili za kćer, neka donese svešteniku na ulaz u šator od sastanka muško jagnje do godinu dana za žrtvu paljenicu i mladog goluba ili grlicu za žrtvu za greh. **7** Neka on to prinese pred Gospodom i za nju izvrši obred očišćenja, i tako će biti čist izvor njene krvi. To je zakon za ženu kada rodi muško ili žensko dete. **8** Ali ako nema novca da pribavi nešto od sitne stoke, onda neka uzme dve grlice ili dva mlada goluba, jedno za žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu za greh, i neka sveštenik za nju izvrši obred očišćenja i biće čista.”

13 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Ako se nekom čoveku na koži tela pojavi osip, krasta ili mrlja, i izgleda da je koža njegovog tela zaražena gubom, onda neka se dovede kod sveštenika Arona ili kod jednog od njegovih sinova sveštenika. **3** Neka sveštenik pregleda obolelo mesto na koži njegovog tela. Ako je dlaka na obolelom mestu pobelela i izgleda da je to mesto dublje od kože njegovog tela, to je guba. Neka sveštenik pregleda obolelo mesto i neka tog čoveka proglasi nečistim. **4** Ali ako je mrlja na koži njegovog tela bela i ne izgleda dublja od kože i dlaka na njoj nije pobelela, neka sveštenik takvog smesti u karantin na sedam dana. **5** Sedmog dana neka ga pregleda i ako izgleda da se bolest zaustavila, da se nije proširila po koži, neka ga ostavi u karantinu još sedam dana.

6 Sedmog dana neka ga sveštenik po drugi put pregleda i ako je obolelo mesto izbledelo i bolest se nije proširila po koži, neka proglasi tog čoveka čistim. To je bila krasta. Neka on opere svoju odeću i biće

čist. **7** Ali ako se krasta proširila po koži nakon što se pokazao svešteniku i ovaj ga proglasio čistim, neka se i drugi put pokaže svešteniku. **8** Neka ga sveštenik pregleda i ako se krasta proširila po koži, neka ga proglasi nečistim. To je guba.

9 Ako se na čoveku pojavi guba, neka ga dovedu kod sveštenika. **10** Neka ga sveštenik pregleda. Ako po koži bude beo osip i ako je dlaka pobelela, a na mestu gde je osip pojavila se otvorena rana, **11** to je stara guba na koži njegovog tela. Neka ga sveštenik proglasi nečistim. Nema potrebe da ga smesti u karantin jer je nečist. **12** Ako guba očigledno izbije po koži i pokrije svu bolesnikovu kožu, od glave do pete, sve što sveštenikove oči vide, **13** i sveštenik ga pregleda i vidi da je guba prekrila celo njegovo telo, neka ga proglasi čistim. Pošto je sve pobeležilo, on je čist. **14** Ali onog dana kad se na njemu pojavi otvorena rana, biće nečist. **15** Neka sveštenik pogleda otvorenu ranu i neka ga proglasi nečistim. Otvorena rana je nečista. To je guba. **16** Ali ako otvorena rana zaraste i postane bela, neka taj čovek dođe kod sveštenika. **17** Neka ga sveštenik pregleda i ako je obolelo mesto pobeležilo, neka ga proglasi čistim. On je čist.

18 Ako se nekome na koži pojavi čir pa zatim zaceli, **19** a na mestu čira se pojavi beo osip ili crvenkastobela mrlja, neka se taj čovek pokaže svešteniku. **20** Neka ga sveštenik pregleda i ako izgleda da su tragovi bolesti dublji od kože i ako je dlaka na tom mestu pobeležila, neka ga sveštenik proglasi nečistim. To je guba. Izbila je u čiru. **21** Ali ako sveštenik pregleda to mesto i vidi da na njemu nema bele dlake, da nije dublje od kože i da je bledo, neka ga sveštenik smesti u karantin na sedam dana. **22** Ako se čir očigledno proširio po koži, neka ga sveštenik proglasi nečistim. To je bolest. **23** Ali ako mrlja ostane na svom mestu i ne proširi se, onda je to

upala od čira. Neka ga sveštenik proglasi čistim.

24 Ako neko na koži tela ima opekotinu i na živom mesu opekotine nastane crvenkastobela ili bela mrlja, **25** neka sveštenik pregleda to mesto. Ako je dlaka na mrlji pobeležila i izgleda da je mrlja dublja od kože, to je guba. Izbila je u opekotini i neka sveštenik takvog proglasi nečistim. To je guba. **26** Ali ako sveštenik pregleda to mesto i vidi da na mrlji nema bele dlake, da nije dublja od kože i da je bleda, neka takvog smesti u karantin na sedam dana. **27** Sedmog dana neka ga sveštenik pregleda. Ako se mrlja očigledno širi po koži, neka ga proglasi nečistim. To je guba. **28** Ali ako mrlja ostane na svom mestu i ne proširi se po koži i bleda je, onda je to otok od opekotine. Neka ga sveštenik proglasi čistim, jer je to upala od opekotine.

29 Ako se muškarcu ili ženi pojavi neka bolest na glavi ili na bradi, **30** neka sveštenik pogleda to mesto. Ako izgleda da je dublje od kože i ako je dlaka na njemu žuta i retka, neka sveštenik takvog proglaši nečistim. To je neprirodno opadanje dlake. To je guba na glavi ili na bradi. **31** Ali ako sveštenik pogleda mesto s kog neprirodno opada dlaka i ono ne izgleda dublje od kože i na njemu nema crne dlake, neka onoga kome opada dlaka smesti u karantin na sedam dana. **32** Sedmog dana neka sveštenik pregleda mesto s kog neprirodno opada dlaka. Ako se ono nije proširilo i na njemu se nije pojavila žuta dlaka i izgleda da mesto s kog opada dlaka nije dublje od kože, **33** neka se takav obrije, ali mesto s kog neprirodno opada dlaka neka ne brije. Neka sveštenik onoga kome opada dlaka ponovo smesti u karantin na sedam dana.

34 Sedmog dana neka sveštenik pregleda mesto s kog neprirodno opada dlaka. Ako se to mesto nije proširilo po koži i

izgleda da nije dublje od kože, neka takvog proglasi čistim, a on neka opere svoju odeću i biće čist. **35** Ali ako se ne prirodno opadanje dlake očigledno širi po koži nakon što je proglašen čistim, **36** neka ga sveštenik pregleda. Ako se ne prirodno opadanje dlake proširilo po koži, sveštenik neka ne traži žute dlake taj čovek je nečist. **37** Ali ako se vidi da je ne prirodno opadanje dlake prestalo i da je na tom mestu izrasla crna dlaka, ne prirodno opadanje dlake je izlečeno. On je čist i neka ga sveštenik proglasi čistim.

38 Ako se muškarcu ili ženi na telu pojave mrlje, i ako su te mrlje bele, **39** neka ih sveštenik pregleda. Ako su mrlje na koži njihovog tela blede, to je bezazlen osip. Izbio je na koži. Čovek je čist.

40 Ako čoveku opadne kosa s glave, to je ćelavost. On je čist. **41** Ako mu spreda opadne kosa s glave, to je ćelavost na čeonom delu. On je čist. **42** Ali ako na ćelavom delu temena ili čela izbije nešto crvenkastobelo, to je guba koja izbija na ćelavom delu temena ili čela. **43** Neka ga sveštenik pregleda i ako je na ćelavom delu temena ili čela crvenkastobeli osip koji liči na gubu na koži tela, **44** on je gubav. Nečist je. Neka ga sveštenik proglasi nečistim. Bolest mu je na glavi. **45** Gubavac na kom je ta bolest neka nosi pocepanu odeću i neka ide golglav. Neka pokrije usta i viče: 'Nečist, nečist!' **46** Sve dane dok je bolest na njemu biće nečist. Nečist je. Neka živi odvojeno. Njegovo prebivalište neka bude izvan logora.

47 Ako se guba pojavi na vunenoj ili lanenoj odeći, **48** na osnovi ili na potki od lana ili od vune, ili na koži ili na bilo čemu što je napravljeno od kože, **49** i ako se žućkastozielena ili crvenkasta mrlja od gube pojavi na odeći ili na koži ili na osnovi ili na potki ili na bilo kakvom predmetu od kože, to je guba, i treba da se pokaže svešteniku. **50** Neka sveštenik pogleda

stvar na kojoj je guba i neka zabrani pristup toj stvari na sedam dana. **51** Ako sedmog dana vidi da se guba proširila po odeći ili po osnovi ili po potki ili po koži, po bilo kakvom predmetu od kože, to je zarazna guba. To je nečisto. **52** Neka on spali odeću ili osnovu ili potku od vune ili od lana, ili bilo kakav predmet od kože na kojem se pojavila guba, jer je to zarazna guba. Neka se to spali vatrom.

53 Ali ako sveštenik pogleda i vidi da se guba nije proširila ni po odeći ni po osnovi ni po potki ni po bilo kakvom predmetu od kože, **54** neka zapovedi da operu ono na čemu je guba, i neka zabrani pristup tome na još sedam dana. **55** Neka sveštenik pogleda gubu nakon što ta stvar bude oprana, i ako guba nije promenila svoj izgled, iako se nije proširila, to je nečisto. To spali vatrom. Bolest je zahvatila to parče s donje ili s gornje strane.

56 Ali ako sveštenik pogleda i vidi da je bolest izbledela nakon pranja, neka iscepa taj deo od odeće ili od kože ili od osnove ili od potke. **57** Ali ako se još uvek pojavljuje na odeći ili na osnovi ili na potki ili na bilo kakvom predmetu od kože, onda guba ponovo izbija. Spali vatrom sve ono na čemu je guba. **58** A odeću ili osnovu ili potku ili bilo kakav predmet od kože koji si oprao i s kojeg je nestala guba, operi i drugi put i biće čisto.

59 To je zakon o gubi na odeći od vune ili od lana, na osnovi ili na potki, ili na bilo kakvom predmetu od kože, zakon na osnovu kog se neka stvar može proglasiti čistom ili nečistom."

14 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Ovo je zakon za gubavca na dan kada bude proglašen čistim, kada treba da se dovede kod sveštenika. **3** Neka sveštenik izađe izvan logora i neka ga pregleda. Ako je guba na gubavcu izlečena, **4** neka mu sveštenik zapovedi da za

svoje očišćenje uzme dve žive čiste ptice, kedrovinu, skerletnu tkaninu i isop. **5** Neka sveštenik zapovedi da se jedna ptica zakolje nad zemljanom posudom u kojoj je voda sa izvora. **6** Neka zatim uzme živu pticu, kedrovo drvo, skerletnu tkaninu i isop, pa neka sve to zajedno sa živom pticom umoči u krv ptice zaklane nad vodom sa izvora. **7** Onda neka time sedam puta poškropi onoga ko se čisti od gube i neka ga proglasi čistim, a živu pticu neka pusti u polje.

8 Onaj ko se čisti neka opere svoju odeću, obrije sve dlake i okupa se u vodi i biće čist. Zatim može da uđe u logor, ali neka stanuje izvan svog šatora sedam dana. **9** Sedmog dana neka obrije svu kosu, bradu i obrve. Neka obrije sve dlake, i neka opere svoju odeću i okupa se u vodi, i biće čist.

10 Osmog dana neka uzme dva muška jagnjeta bez mane i jedno žensko jagnje bez mane, do godinu dana, i tri desetine efe finog brašna kao prinos od žita zamešen s uljem i jedan log* ulja. **11** Sveštenik koji ga proglašava čistim neka onoga ko se čisti, zajedno s tim stvarima, postavi pred Gospoda na ulaz u šator od sastanka. **12** Neka sveštenik uzme jedno muško jagnje i prinese ga kao žrtvu za prestup zajedno s logom ulja, i neka to obrće tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. **13** Neka muško jagnje zakolje na mestu gde se redovno kolje žrtva za greh i žrtva paljenica, na svetom mestu, jer žrtva za prestup, kao i žrtva za greh, pripada svešteniku. To je nešto najsvetije.

14 Neka sveštenik uzme malo krvi od žrtve za prestup i stavi je na resu desnog uha onoga ko se čisti, na palac njegove desne ruke i na palac desne noge. **15** Neka sveštenik uzme od loga ulja i izlije ga na dlan svoje leve ruke. **16** Neka umoči

desni prst u ulje koje je na njegovom levom dlanu pa neka uljem sa svog prsta sedam puta poškropi pred Gospodom. **17** A od preostalog ulja koje mu je na dlanu neka sveštenik stavi na resu desnog uha onoga ko se čisti i na palac njegove desne ruke i na palac desne noge, povrh krvi žrtve za prestup. **18** Ulje koje mu je preostalo na dlanu neka stavi na glavu onome ko se čisti. Tako će sveštenik za njega izvršiti obred očišćenja pred Gospodom.

19 Neka sveštenik prinese žrtvu za greh i neka izvrši obred očišćenja za onoga ko se čisti od svoje nečistoće, a posle toga neka zakolje žrtvu paljenicu. **20** Neka sveštenik prinese žrtvu paljenicu i prinos od žita na oltaru, i neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja, i čovek će biti čist.

21 Ali ako je siromašan i nema dovoljno novca za sve to, onda neka uzme jedno muško jagnje kao žrtvu za prestup za obrtani prinos, kako bi se za njega izvršio obred čišćenja, desetinu efe finog brašna zamešenog s uljem kao prinos od žita, jedan log ulja, **22** i dve grlice ili dva mlada goluba, prema svojim mogućnostima, jedno kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu. **23** Osmog dana neka ih donese svešteniku na ulaz u šator od sastanka pred Gospodom, da bi bio proglašen čistim.

24 Neka sveštenik uzme jagnje za žrtvu za prestup i log ulja, pa neka ih obrće tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. **25** Neka sveštenik zakolje jagnje za žrtvu za prestup, i neka uzme malo krvi od žrtve za prestup i stavi je na resu desnog uha onoga ko se čisti i na palac njegove desne ruke i na palac desne noge. **26** Neka sveštenik izlije malo ulja na dlan svoje leve ruke. **27** Desnim prstom neka uzme ulje što mu je na levom dlanu, pa neka sedam puta poškropi pred Gospodom. **28** Neka sveštenik od ulja koje mu je na dlanu stavi na resu desnog uha ono-

* **14,10** Log iznosi 0,31 litra. Vidi dodatak na kraju knjige.

ga ko se čisti i na palac njegove desne ruke i na palac desne noge, povrh krvi žrtve za prestup. **29** A ulje koje mu je preostalo na dlanu neka stavi na glavu onoga ko se čisti da bi za njega izvršio obred očišćenja pred Gospodom.

30 Neka prinese jednu od grlica ili jednog od mladih golubova, ono što je mogao da obezbedi, **31** jedno što je uspeo da obezbedi kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu zajedno sa prinosom od žita. Neka sveštenik za onoga ko se čisti izvrši obred očišćenja pred Gospodom.

32 To je zakon za onoga koji boluje od gube, a ko nema novca da obezbedi sve što je potrebno da bi bio proglašen čistim."

33 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **34** „Kada dođete u hanansku zemlju, koju vam ja dajem, i ja pustim gubu na neku kuću u zemlji koju zauzmete, **35** onda neka onaj čija je kuća dođe i javi to svešteniku: 'U kući mi se pojavilo nešto što izgleda kao bolest.' **36** Neka sveštenik naredi da se kuća isprazni pre nego što on dođe da pogleda bolest, da ne bi proglasio nečistim sve što je u kući. Posle toga sveštenik neka dođe da pregleda kuću. **37** Ako pri pregledu ustanovi da se bolest nalazi na zidovima kuće, i to u obliku žućkasto- zelenih ili crvenkastih udubljenja i da ona izgledaju dublje od površine zida, **38** neka sveštenik izađe iz kuće na vrata i neka zabrani pristup u kuću sedam dana.

39 Sedmog dana neka sveštenik opet dođe i pregleda kuću. Ako se bolest proširila po zidovima kuće, **40** neka sveštenik naredi da se izvadi kamenje na kom je bolest i da se baci izvan grada na neko nečisto mesto. **41** I neka zapovedi da se cela kuća iznutra ostruže i da se glineni malter koji su skinuli prospe izvan grada na neko nečisto mesto. **42** Neka uzmu drugo kamenje i uglave ga tamo gde je bilo pređašnje. Neka zapovedi da se uzme

drugi glineni malter i da se kuća ponovo omalteriše.

43 Ako se bolest ipak vrati i izbije u kući nakon što je kamenje bilo izvađeno i kuća ostrugana i ponovo omalterisana, **44** neka sveštenik dođe i pregleda kuću. Ako se bolest proširila po kući, onda je to zarazna guba na kući. Kuća je nečista. **45** Neka zapovedi da se kuća sruši i da se njeno kamenje, drvena građa i sav glineni malter odnese izvan grada na neko nečisto mesto. **46** Svako ko uđe u kuću bilo kog dana dok je zabranjen pristup u nju, biće nečist do večeri. **47** Svako ko u toj kući legne neka opere svoju odeću, i svako ko u toj kući jede neka opere svoju odeću.

48 Ali ako sveštenik dođe i pregleda kuću pa vidi da se bolest nije proširila po njoj nakon što je bila omalterisana, neka je proglasi čistom, jer je bolest izlečena. **49** Da bi kuću očistio od greha neka uzme dve ptice, kedrovinu, skerletnu tkaninu i isop. **50** Neka jednu pticu zakolje nad zemljanom posudom u kojoj je voda sa izvora. **51** Neka uzme kedrovinu, isop, skerletnu tkaninu i živu pticu i neka sve to umoči u krv zaklane ptice i u vodu sa izvora, pa neka time poškropi prema kući sedam puta. **52** Neka kuću očisti od greha krvlju ptice, vodom sa izvora, živom pticom, kedrovinom, isopom i skerletnom tkaninom. **53** Neka pusti živu pticu izvan grada u polje, i neka za kuću izvrši obred očišćenja, i biće čista.

54 To je zakon za svaku vrstu gube, za neprirodno opadanje dlake, **55** za gubu na odeći i na kući, **56** za osip, kraste i mrlje na koži, **57** da se narod pouči i da zna kada je nešto nečisto, a kada je čisto. To je zakon o gubi."

15 Gospod je još rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Kažite Izraelovim sinovima i recite im: 'Kad neki čovek ima izliv iz polnog organa, on je nečist. **3**

U ovome je njegova nečistoća ako ima taj izliv: bilo da mu iz polnog organa teče izliv, bilo da mu je izliv iz polnog organa onemogućen, njegova nečistoća je na njemu.

4 Svaka postelja na koju legne onaj ko ima izliv biće nečista, i sve na šta sedne biće nečisto. **5** Čovek koji dotakne njegovu postelju neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **6** Svako ko sedne na ono na čemu je sedeo onaj ko ima izliv neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **7** Svako ko dotakne telo onoga ko ima izliv neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **8** Ako onaj ko ima izliv pljune na nekoga ko je čist, neka taj opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **9** Svako sedlo na kom je sedeo onaj ko ima izliv biće nečisto. **10** Svako ko dotakne nešto što je bilo pod njim biće nečist do večeri. Onaj ko to ponese neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **11** Svako koga dotakne onaj ko ima izliv, ne opravši ruke u vodi, neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **12** Zemljana posuda koju dotakne onaj ko ima izliv neka se razbije, a svaka drvena posuda neka se opere vodom.

13 Ako se onaj ko ima izliv očisti od svog izliva, neka izbroji sedam dana za svoje očišćenje. Neka opere svoju odeću i okupa svoje telo u vodi sa potoka, i biće čist. **14** Osmog dana neka uzme dve grlice ili dva mlada goluba, pa neka dođe pred Gospoda na ulaz u šator od sastanka i preda ih svešteniku. **15** Neka ih sveštenik prinese, jedno kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu, i neka sveštenik za njega izvrši obred očišćenja pred Gospodom zbog njegovog izliva.

16 Ako je čovek imao tečenje semena, neka celo telo okupa u vodi i neka bude

nečist do večeri. **17** Svaka odeća i svaka koža na koju bi isteklo seme neka se opere vodom i neka bude nečista do večeri.

18 Ako čovek legne sa ženom i tako izbací seme, neka se oboje okupaju u vodi i neka budu nečisti do večeri.

19 Ako žena ima krvarenje, izliv krvi iz svog tela, neka zbog mesečnog ciklusa bude nečista sedam dana. Svako ko je dotakne biće nečist do večeri. **20** Na šta god legne dok je zbog mesečnog ciklusa nečista biće nečisto, i sve na šta sedne biće nečisto.

21 Svako ko dotakne njenu postelju neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **22** Svako ko dotakne bilo šta na čemu je ona sedela neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri. **23** Ako je sedela na postelji ili na nečem drugom, tada će onaj ko to dotakne biti nečist do večeri. **24** Ako čovek legne s njom i nečistoća zbog njenog mesečnog ciklusa dođe na njega, neka bude nečist sedam dana, i svaka postelja na koju on legne biće nečista.

25 Ako žena ima krvarenje mnogo dana, izvan uobičajenog vremena svoje nečistoće zbog mesečnog ciklusa, ili ako krvarenje traje duže od razdoblja njene nečistoće zbog ciklusa, svi dani u kojima je nečista zbog krvarenja biće kao i dani njene nečistoće zbog mesečnog ciklusa. Ona je nečista. **26** Za svaku postelju na koju legne bilo kog dana dok ima krvarenje važi isto što i za postelju u vreme njene nečistoće zbog mesečnog ciklusa. Sve na šta sedne biće nečisto kao što je nečisto i za vreme njene nečistoće zbog mesečnog ciklusa. **27** Svako ko ih dotakne biće nečist. On neka opere svoju odeću, okupa se u vodi i neka bude nečist do večeri.

28 Ali ako se ona očistila od svog krvarenja, neka izbroji sedam dana, a posle

toga biće čista. **29** Osmog dana neka uzme dve grlice ili dva mlada goluba i donese ih svešteniku na ulaz u šator od sastanka. **30** Sveštenik neka jedno prinese kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu. Neka sveštenik za nju izvrši obred očišćenja pred Gospodom zbog njenog nečistog krvarenja.

31 Odvrćajte Izraelove sinove od njihove nečistoće, da ne umru u svojoj nečistoći zato što su oskrnavili moj sveti šator, koji je među njima.

32 To je zakon za čoveka koji ima izliv, za čoveka koji ima tečenje semena iz svog tela, pa je zbog toga postao nečist, **33** za ženu koja je nečista zbog mesečnog ciklusa, za svakoga ko ima izliv, bilo da je muško ili žensko, i za čoveka koji legne s nečistom ženom’.”

16 Gospod se obratio Mojsiju posle smrti dvojice Aronovih sinova, koji su umrli zato što su nedostojno pristupili pred Gospoda. **2** Gospod je rekao Mojsiju: „Kaži svom bratu Aronu da ne sme u svako doba da ulazi u sveto mesto iza zavese, pred poklopac koji je na kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću biti prisutan u oblaku koji će se videti nad poklopcem.

3 Neka Aron ulazi u sveto mesto s ovim: s juncem za žrtvu za greh i s ovnom za žrtvu paljenicu.” **4** Neka obuče svetu dugu haljinu od lana, neka na sebi ima lanene pantalone, neka se opaše lanenim pojasom i oko glave omota laneni turban. To je sveta odeća. Neka okupa svoje telo u vodi i obuče tu odeću.

5 A od zбора Izraelovih sinova neka uzme dva muška jareta za žrtvu za greh i jednog ovna za žrtvu paljenicu.

6 Neka Aron prinese junca koji je određen za njega kao žrtva za greh, i neka izvrši obred očišćenja za sebe i svoj dom.

7 Neka uzme dva jarca i postavi ih

pred Gospoda na ulaz u šator od sastanka. **8** Neka Aron baci žreb za ta dva jarca, jedan žreb za Gospoda, a drugi žreb za Azazela.* **9** Neka Aron prinese jarca na kog je pao žreb za Gospoda, i neka taj jarac bude žrtva za greh, **10** a jarca na kog je pao žreb za Azazela neka živog postavi pred Gospoda da se za njega izvrši obred očišćenja, a zatim neka ga pošalje za Azazela u pustinju.

11 Neka Aron prinese junca koji je određen za njega kao žrtva za greh, i neka izvrši obred očišćenja za sebe i svoj dom. Neka zakolje junca koji je određen za njega kao žrtva za greh.

12 Neka uzme kadionicu punu užarenog ugljevlja s vatre na oltaru koji je pred Gospodom, i obe šake pune finog mirisnog kada, i neka ih unese iza zavese. **13** Neka stavi kad na vatru pred Gospodom da oblak od kada prekrije poklopac kovčega koji je na Svedočanstvu, da ne pogine.

14 Neka uzme malo krvi od junca i poškropi svojim prstom pred poklopcem na istočnoj strani, neka krvlju sa svog prsta poškropi sedam puta pred poklopcem.

15 Neka zakolje jarca koji je određen za žrtvu za greh naroda, i neka unese njegovu krv iza zavese pa neka s njego-

* **16,8** Tačno značenje imena „Azazel” nije poznato. Taj izraz se koristi kada je reč o jarcu na koga su, nakon završetka službe za Dan očišćenja, polagani pokajani gresi, nakon čega je odvođen u pustinju.

Prema drevnim izvorima, Azazel je bio personifikacija nečistote, vođa pobunjenih anđela, koji je pripadao klasi „seirim” kozolikih pustinjskih demona (džina).

Prema tipologiji zemaljske svetinje, polaganje pokajanih greha na njihovog uzročnika – Sotonu, desiće se nakon završetka antitipskog Dana pomirenja ili Istražnog Božjeg suda. Nakon Drugog Hristovog dolaska, Sotona će biti ograničen na opustošenoj zemlji za vreme milenijuma (vidi Otkr. 20,13), a zatim će uslediti Izvršni sud i kazna drugom večnom smrću (Otkr. 20,7-15).

vom krvlju učini isto što je učinio s krvlju junca. Neka njome poškropi prema poklopcu i pred poklopcem.

16 Neka izvrši obred očišćenja za sveto mesto zbog nečistoća Izraelovih sinova, zbog njihovih prestupa koje su počinili u svim svojim gresima. Tako neka uradi za šator od sastanka koji se nalazi među njima, usred njihovih nečistoća.

17 Nijedan drugi čovek ne sme da bude u šatoru od sastanka otkad on uđe da izvrši obred očišćenja u svetom mestu pa sve dok ne izađe. Neka izvrši obred očišćenja za sebe i za svoj dom i za celi izraelski zbor. **18** Zatim neka izađe k oltaru koji je pred Gospodom i izvrši obred očišćenja za oltar. Neka uzme malo krvi od junca i malo krvi od jarca i stavi je na rogove sa svih strana oltara. **19** Neka krvlju sa svog prsta poškropi po njemu sedam puta i očisti ga i posveti ga od nečistoća Izraelovih sinova.

20 Kada izvrši obred očišćenja za sveto mesto, šator od sastanka i oltar, neka dovede živog jarca. **21** Neka Aron položi obe ruke na glavu živog jarca i prizna nad njim svu krivicu Izraelovih sinova i sve njihove prestupe koje su počinili u svim svojim gresima. Neka ih stavi na glavu jarca i pošalje ga u pustinju rukom čoveka koji je spreman da ga odvede. **22** Tako će jarac na sebi odneti sve njihove prestupe u pustu zemlju. Neka pošalje jarca u pustinju.

23 Neka Aron uđe u šator od sastanka i skine lanenu odeću koju je obukao kada je ulazio u sveto mesto, i neka je tamo ostavi. **24** Neka okupa svoje telo u vodi na svetom mestu, obuče svoju odeću i izađe, pa neka prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu za narod, i neka izvrši obred očišćenja za sebe i za narod. **25** Salo žrtve za greh neka spali na oltaru.

26 Onaj ko je odveo jarca za Azazela neka opere svoju odeću i okupa svoje telo

u vodi i posle toga može da uđe u logor.

27 Zatim neka zapovedi da se junac za žrtvu za greh i jarac za žrtvu za greh, čija je krv unesena da bi se izvršio obred očišćenja u svetom mestu, odnesu izvan logora. Neka spale vatrom njihovu kožu, njihovo meso i balegu. **28** Onaj ko je to spalio neka opere svoju odeću i okupa svoje telo u vodi i posle toga može da uđe u logor.

29 Ovo neka vam služi kao trajna odredba: sedmog meseca, desetog dana u mesecu mučite svoje duše* i ne radite nikakav posao, ni onaj ko je poreklom Izraelac ni stranac koji živi među vama.

30 Jer će se tog dana za vas vršiti obred očišćenja da biste bili proglašeni čistima. Bićete čisti pred Gospodom od svih svojih greha. **31** To vam je Šabat, dan potpunog odmora, i tog dana mučite svoje duše. To je trajna odredba.

32 Sveštenik koji bude pomazan i opunomoćen da kao naslednik svog oca služi kao sveštenik, neka izvrši obred očišćenja i neka obuče lanenu odeću. To je sveta odeća. **33** Neka izvrši obred očišćenja za sveto svetilište, za šator od sastanka i za oltar; i za sveštenike i za ceo zbor neka izvrši obred očišćenja. **34** To neka vam služi kao trajna odredba, da se jednom godišnje vrši obred očišćenja za Izraelove sinove zbog svih njihovih greha."

On je učinio kako je Gospod zapovedio Mojsiju.

17 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima: 'Evo šta je zapovedio Gospod: **3** Svaki čovek od Izraelovog doma koji u logoru ili izvan logora zakolje goveče ili ovcu ili kozu, **4** a da ih nije doveo na ulaz u šator od sastanka da ih prinese kao žrtvu Gospodu pred

* **16,29** Termin „mučite svoje duše“ odnosi se na post i slične izraze kajanja zbog greha.

Gospodnjim šatorom, taj čovek biće kriv za krv. On je prolio krv i neka se zato istrebi iz svog naroda, **5** da bi Izraelovi sinovi dovodili životinje koje su do sada klali u polju. Neka ih dovedu Gospodu na ulaz u šator od sastanka, kod sveštenika, i neka ih prinesu Gospodu kao žrtve zahvalne. **6** Neka sveštenik krvlju poškropi Gospodu oltar na ulazu u šator od sastanka, a salo neka spali na ugodan miris Gospodu. **7** Neka više ne prinese svoje žrtve demonima u obliku jarca koje obožavaju. To će vam biti trajna odredba iz naraštaja u naraštaj.'

8 I reci im: 'Svaki čovek od Izraelovog doma ili stranac koji živi među vama, koji prinese žrtvu paljenicu ili drugu žrtvu, **9** a da je nije doveo na ulaz u šator od sastanka da je prinese Gospodu, taj čovek neka se istrebi iz svog naroda.

10 Ako bi neko od Izraelovog doma ili neki stranac koji živi među vama jeo bilo kakvu krv, ja ću okrenuti svoje lice protiv duše koja bude jela krv i istrebiću je iz njenog naroda. **11** Jer duša tela je u krvi i ja sam vam je odredio za oltar da se vrši očišćenje vaših duša, zato što je krv ta koja vrši očišćenje jer je duša u njoj. **12** Zato sam rekao Izraelovim sinovima: 'Nijedna duša među vama neka ne jede krv i nijedan stranac koji živi među vama ne sme da jede krv.'

13 Svaki čovek od Izraelovih sinova ili stranac koji živi među vama koji ulovi neku divljač ili pticu, koja može da se jede, neka joj ispusti krv i zatrpa je zemljom. **14** Jer je duša svakog tela njegova krv, zato što je duša u njoj. Zato sam rekao Izraelovim sinovima: 'Ne smete jesti krv nijednog tela, jer je duša svakog tela njegova krv. Ko je god bude jeo biće istrebljen.' **15** Svaka duša koja bude jela ono što je već uginulo ili nešto što je rastrgla zver, bilo da je to onaj ko je poreklom Izraelac ili stranac, neka opere svoju odeću, okupa se

u vodi i neka bude nečista do večeri; posle će biti čista. **16** Ali ako ne opere odeću i ne okupa svoje telo, onda će odgovarati za svoj prestup'."

18 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Izraelovim sinovima i reci im: 'Ja sam Gospod, vaš Bog. **3** Ne činite ono što se čini u egipatskoj zemlji, u kojoj ste živeli, i ne činite ono što se čini u hananskoj zemlji, u koju vas vodim, i ne živite po njihovim odredbama. **4** Po mojim zakonima postupajte i mojih se odredaba držite, i po njima živite. Ja sam Gospod, vaš Bog. **5** Držite se mojih odredaba i mojih zakona, jer one znače život onome ko ih se drži. Ja sam Gospod.

6 Niko od vas neka ne pristupa bliskom rođaku da otkrije njegovu golotinju. Ja sam Gospod. **7** Ne otkrivaj golotinju svog oca ni golotinju svoje majke. Ona ti je majka. Ne otkrivaj njenu golotinju.

8 Ne otkrivaj golotinju žene svog oca. To je golotinja tvog oca.

9 Ne otkrivaj golotinju svoje sestre, kćeri svog oca ili kćeri svoje majke, bilo da je ona rođena u istoj kući ili van nje.

10 Ne otkrivaj golotinju kćeri svog sina ili kćeri svoje kćeri, jer je to tvoja golotinja.

11 Ne otkrivaj golotinju kćeri žene svog oca, koja je potomak tvog oca, jer ti je ona sestra.

12 Ne otkrivaj golotinju sestre svog oca. Ona je u krvnom srodstvu s tvojim ocem.

13 Ne otkrivaj golotinju sestre svoje majke, jer je u krvnom srodstvu s tvojom majkom.

14 Ne otkrivaj golotinju brata svog oca: ne pristupaj njegovoj ženi. Ona ti je strina.

15 Ne otkrivaj golotinju svoje snahe. Ona je žena tvog sina. Ne otkrivaj njenu golotinju.

16 Ne otkrivaj golotinju žene svog brata. To je golotinja tvog brata.

17 Ne otkrivaj golotinju žene i njene kćeri, ne uzimaj kćer njenog sina ni kćer njene kćeri, da otkriješ njenu golotinju. Oni su u krvnom srodstvu. To bi bilo besramno.

18 Dok ti je žena živa, ne uzimaj uz nju i njenu sestru da joj bude suparnica i da otkriješ njenu golotinju.

19 Ne pristupaj ženi da bi otkrio njenu golotinju dok je nečista zbog svog mesečnog ciklusa.

20 Ne lezi sa ženom svog bližnjeg da time ne postaneš nečist.

21 Ne dozvoli da iko od tvog potomstva bude prinesen kao žrtva Molohu. Ne skrnavi na taj način ime svog Boga. Ja sam Gospod. **22** Ne lezi s muškarcem* kao što ležeš sa ženom. To bi bilo gadno.

23 Ne lezi sa životinjom da time ne postaneš nečist. Žena ne sme da stane pred životinju da ima odnose s njom. To bi bilo protivprirodno.

24 Nemojte se onečistiti ničim takvim, jer su se svim tim onečistili narodi koje teram ispred vas. **25** Zato je zemlja nečista, i ja ću je kazniti za njene prestupe, pa će zemlja izbljuvati svoje stanovnike. **26** A vi se držite mojih odredaba i mojih zakona, i ne činite nijednu od svih tih gadnih stvari; neka ih ne čini ni onaj ko je poreklom Izraelac ni stranac koji živi među vama. **27** Jer sve te gadne stvari čine ljudi koji su u tu zemlju došli pre vas, i zato je zemlja nečista. **28** Tada vas zemlja neće izbljuvati zato što ste je oskrnavili, kao što će izbljuvati narode koji su tamo došli pre vas. **29** Ako neko učini bilo koju od svih tih gadnih stvari, duše koje to čine neka budu istrebljene iz svog naroda. **30** Izvr-

* **18,22** Vidi takođe 1. Mojsijeva 19,47; 3. Mojsijeva 20,13; 5. Mojsijeva 23,17; Juda 7; Rimljanima 1,26-32; 1. Korinćanima 6,9; 1. Timoteju 1,9.10.

šavajte obaveze koje imate prema meni i ne držite nijedan od gadnih običaja koji su se držali pre vas, da se njima ne onečistite. Ja sam Gospod, vaš Bog'."

19 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži celom zboru Izraelovih sinova i reci im: 'Budite sveti, jer sam ja svet, ja Gospod, vaš Bog.

3 Svako od vas neka se boji svoje majke i svog oca. I držite moje subote. Ja sam Gospod, vaš Bog. **4** Ne obraćajte se bezvrednim bogovima i ne pravite sebi livene bogove. Ja sam Gospod, vaš Bog.

5 Ako prinosite Gospodu žrtvu zajedništva, prinesite je tako da steknete njegovu naklonost. **6** Neka se žrtva jede onog dana kad se prinosi i odmah sutradan, a ono što ostane do trećeg dana neka se spali vatrom. **7** Ako bi se ona ipak jela trećeg dana, onda je to nešto nečisto. Žrtva neće biti prihvaćena. **8** Onaj ko je bude jeo odgovaraće za svoj prestup, jer je oskrnavio ono što je Gospodu sveto. Ta duša neka se istrebi iz svog naroda.

9 Kada budete imali žetvu na svojoj zemlji, ne žanjite do samog kraja svoju njivu i ne kupite pabirke posle žetve. **10** Isto tako, ne skupljajte ono što ostane u vinogradu i ne kupite grožđe koje je popadalo u vašem vinogradu. Ostavite ih nevoljniku i strancu. Ja sam Gospod, vaš Bog.

11 Ne kradite i ne varajte, i ne budite nepošteni prema svom bližnjem. **12** Ne kunite se mojim imenom kad govorite laž, da tako ne oskrnavite ime svog Boga. Ja sam Gospod. **13** Ne obmanjuj svog bližnjeg i ne otimaj tuđe. Najamnikova plata neka ne ostane kod tebe preko noći do jutra.

14 Ne proklinji gluvog i ne stavlja pred slepog nešto da se spotakne. Boj se svog Boga. Ja sam Gospod.

15 Ne sudite nepravedno. Ne ugađaj

ubogom na sudu zato što je ubog, i nemoj davati prednost uvaženim ljudima zato što su uvaženi. Po pravdi sudi svom bližnjem.

16 Ne širi klevetu po svom narodu. Ne ustaj da proliješ krv svog bližnjeg. Ja sam Gospod.

17 Ne mrzi svog brata u svom srcu. Dužan si da ukoriš svog bližnjeg da ne bi nosio greh zajedno s njim.

18 Ne osvećuj se i ne budi kivan na si-nove svog naroda. Voli svog bližnjeg kao samog sebe. Ja sam Gospod.

19 Držite se mojih odredaba: Ne ukrš-taj dve vrste domaćih životinja. Ne sej na svojoj njivi dve vrste semena, i ne oblači odeću od dve vrste prediva.

20 Ako čovek legne sa ženom, a ona je sluškinja koja je obećana drugom čoveku ali još nije otkupljena niti oslobođena, neka se oboje kazne. Neka se ne pogube, jer ona nije oslobođena. **21** Neka on dovede svoju žrtvu za prestup Gospodu na ulaz u šator od sastanka, ovna kao žrtvu za prestup. **22** Neka sveštenik tim ovnom što se prinosi kao žrtva za prestup izvrši za njega obred očišćenja pred Gospodom za počinjeni greh. I greh koji je počinio biće mu oprošten.

23 Kada uđete u zemlju i zasadite bilo koju voćku, njene plodove smatrajte nečistim kao da nisu obrezani. To drvo tri godine smatrajte neobrezanim. Ne jedite s njega. **24** Četvrte godine sav njegov rod postaće nešto sveto što će služiti za praznično veselje u čast Gospodu. **25** Pete godine možete da jedete njegove plodove da bi vam se njegov rod umnožio. Ja sam Gospod, vaš Bog.

26 Ništa ne jedite s krvlju. Ne bavite se vračarstvom i pretskazanijima.

27 Ne brijte kosu na slepoočnicama i ne nagrđujte krajeve svoje brade.

28 Ne secite se po telu za mrtvacem i ne tetovirajte po sebi znakove. Ja sam Gospod.

29 Ne obećaću svoju kćer čineći od nje bludnicu, da se zemlja ne bi odala bludu i da se ne bi napunila razvratom.

30 Držite moje subote i imajte straho-poštovanje prema mom svetilištu. Ja sam Gospod.

31 Ne obraćajte se onima koji prizivaju duhove i ne pitajte za savet vračare da zbog njih ne postanete nečisti. Ja sam Gospod, vaš Bog.

32 Pred sedom kosom ustani, poštuju lice stare osobe i boj se svog Boga. Ja sam Gospod. **33** Ako među vama živi stranac koji se naselio u vašoj zemlji, ne postupajte s njim loše. **34** Stranac koji živi s vama neka vam bude kao i čovek koji je poreklom Izraelac. Volite ga kao samog sebe, jer ste i vi bili stranci u egipatskoj zemlji. Ja sam Gospod, vaš Bog.

35 Ne činite nepravdu kod suđenja niti kad merite dužinu, težinu ili tečnost. **36** Treba da imate tačnu vagu, tačne tegove, tačnu efu i tačan in. Ja sam Gospod, vaš Bog, koji vas je izveo iz egipatske zemlje. **37** Zato se držite svih mojih odredaba i svih mojih zakona i izvršavajte ih. Ja sam Gospod'."

20 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Reci Izraelovim sinovima: 'Svaki čovek od Izraelovih sinova i svaki stranac koji živi u Izraelu koji bi svoje dete dao Molohu, neka se pogubi. Neka ga narod zaspše kamenjem tako da umre. **3** A ja ću okrenuti svoje lice protiv tog čoveka i istrebiću ga iz njegovog naroda, jer je svoje dete dao Molohu da bi uprljao moje sveto mesto i oskrnavio moje sveto ime. **4** A ako narod namerno zatvori oči pred tim čovekom kada on svoje dete da Molohu i ne pogubi ga, **5** onda ću ja upraviti svoje lice protiv tog čoveka i protiv njegovog doma i istrebiću iz njihovog naroda i njega i sve one koji zajedno s njim obožavaju Moloha.

6 Ako se neka duša obrati onima koji prizivaju duhove i onima koji vračaju, postupajući time neverno prema meni, ja ću okrenuti svoje lice protiv te duše i istrebiću je iz njenog naroda.

7 Posvetite se i budite sveti, jer sam ja Gospod, vaš Bog. **8** Držite se mojih odredaba i izvršavajte ih. Ja sam Gospod koji vas posvećujem.

9 Ako neki čovek kune svog oca ili svoju majku, neka se pogubi. Prokleo je svog oca i svoju majku. Neka njegova krv padne na njega.

10 Čovek koji počini preljubu sa ženom drugog čoveka, počinio je preljubu sa ženom svog bližnjeg. Neka se takav pogubi. Neka se pogube i preljubnik i preljubnica.

11 Čovek koji legne sa ženom svog oca otkrio je golotinju svog oca. Neka se oboje pogube. Neka njihova krv padne na njih.

12 Ako čovek legne sa svojom snahom, neka se oboje pogube. Učinili su ono što je protivprirodno. Neka njihova krv padne na njih.

13 Ako muškarac legne s muškarcem kao što bi legao sa ženom, obojica su učinila gadno delo. Neka se pogube. Neka njihova krv padne na njih.

14 Ako čovek uzme sebi ženu, a uz nju i njenu majku, to je besramno delo. Neka se i on i one pogube i spale vatrom, tako da se među vama ne bi činila besramna dela.

15 Čovek koji legne sa životinjom neka se pogubi, a životinja neka se ubije. **16** Ako žena priđe bilo kojoj životinji da bi imala odnose s njom, ubijte i ženu i životinju. Neka se pogube. Neka njihova krv padne na njih.

17 Ako čovek uzme svoju sestru, kćer svog oca ili kćer svoje majke, i vidi njenu golotinju i ona vidi njegovu golotinju, to je sramota. Neka se oni istrebe pred očima sinova svog naroda. On je otkrio golotinju svoje sestre. Neka odgovara za svoj pre-

stup.

18 Ako čovek legne sa ženom za vreme njenog mesečnog ciklusa i otkrije njenu golotinju, razotkrio je njen izvor krvi i ona sama je otkrila izvor svoje krvi. Neka se zato oboje istrebe iz svog naroda.

19 Ne otkrij golotinju sestre svoje majke i sestre svog oca, jer bi time razotkrio golotinju svojih krvnih srodnika. Neka oboje odgovaraju za svoj prestup. **20** Čovek koji legne sa ženom svog strica otkrio je golotinju svog strica. Neka odgovaraju za svoj greh. Umreće bez dece. **21** Ako čovek uzme ženu svog brata, to je nešto odvratno. On je otkrio golotinju svog brata. Ostaće bez dece.

22 Držite se svih mojih odredaba i svih mojih zakona i izvršavajte ih, da vas ne izbljuje zemlja u koju vas vodim da u njoj živite. **23** Ne živite po običajima onih naroda koje teram ispred vas, jer su oni radili sve to i zato su mi mrski. **24** Zato sam vam rekao: Vi ćete zauzeti njihovu zemlju, i ja ću vam dati da je zauzmete, zemlju u kojoj teče med i mleko. Ja sam Gospod, vaš Bog, koji vas je odvojio od tih naroda. **25** Pravite razliku između čiste i nečiste životinje, i između nečiste i čiste ptice. Nemojte svoje duše onečistiti bilo kakvom životinjom ili pticom ili bilo čime što se miče po zemlji, što sam vam odvojio proglašivši to nečistim. **26** Budite mi sveti, jer sam ja, Gospod, svet. Ja vas odvajam od tih naroda da budete moji.

27 Čovek ili žena koji bi prizivali duhove ili bi gatali neka se pogube. Neka ih zaspu kamenjem tako da umru. Neka njihova krv padne na njih."

21 Gospod je još rekao Mojsiju: „Kaži sveštenicima, Aronovim sinovima: 'Od sveštenika da se niko ne onečisti za mrtvacem u svom narodu. **2** Ali za onim s kim je u bliskom krvnom srodstvu, za svojom majkom, svo-

jim ocem, svojim sinom, svojom kćeri, svojim bratom **3** i za svojom sestrom, devicom koja mu je bliski rod i koja još nema muža, za njom može da se onečisti. **4** Neka se u svom narodu ne onečisti za ženom koja ima muža, da se time ne bi oskrnavio. **5** Sveštenici neka ne briju svoju glavu i neka ne podrezuju krajeve svoje brade i neka se ne seku po telu. **6** Neka budu sveti svom Bogu i neka ne skrnave ime svog Boga, jer su oni ti koji prinosе žrtve koje se spaljuju pred Gospodom, hranu svog Boga. Zato neka budu sveti. **7** Neka ne uzimaju za ženu bludnicu ni obeščašćenu ženu; i neka ne uzimaju ženu koja se razvela od svog muža, jer je sveštenik svet svom Bogu. **8** Zato ga posveti, jer je on taj koji prinosi hranu tvog Boga. On za tebe neka bude svet, jer sam ja, Gospod, koji vas posvećujem, svet.

9 Ako se sveštenikova kći obeščasti tako što se oda bludu, ona obeščaćuje svog oca. Neka se pogubi i spali vatrom.

10 A onaj koji je prvosveštenik među svojom braćom, na čiju glavu bude izliveo ulje za pomazanje i koji bude opuno-moćen da nosi sveštenu odeću, neka ne ide raščupane kose i neka ne razdire svoje haljine. **11** Neka ne prilazi nijednom mrtvacu. Ni za svojim ocem ni za svojom majkom ne sme se onečistiti. **12** Neka ne izlazi iz svetilišta i neka ne oskrnavi svetilište svog Boga, jer je na njemu znak posvećenja, Božje ulje za pomazanje. Ja sam Gospod.

13 On neka za ženu uzme devicu. **14** Neka ne uzima udovicu ni razvedenu ženu ni obeščaćenu ni bludnicu, već neka za ženu uzme devicu iz svog naroda. **15** Neka ne oskrnavi svoje potomstvo među svojim narodom, jer sam ja Gospod koji ga posvećujem.’”

16 Gospod je još rekao Mojsiju: **17** „Reci Aronu: ‘Nijedan čovek od bilo kog budućeg naraštaja tvog potomstva na kom

bude nekakva mana neka ne pristupa da prinosi hranu svog Boga. **18** Ako neko ima neku manu, on neka ne pristupa: čovek koji je slep ili hrom ili s unakaženim nosom ili kome je jedan od udova predug, **19** ili čovek kome je slomljena noga ili ruka, **20** ili onaj ko je grbav, neprirodno mršav, bolesnih očiju, krastav ili ima lišaj ili zgnječene semenike. **21** Nijedan čovek od potomstva sveštenika Arona koji ima neku manu neka ne pristupa da prinosi žrtve koje se spaljuju pred Gospodom. Mana je na njemu. Neka ne pristupa da prinosi hranu svog Boga. **22** On može da jede hranu svog Boga od najsvetijih stvari i od svetih stvari. **23** Ali neka ne ulazi do zavesе i neka ne pristupa oltaru, jer je mana na njemu. Neka ne oskrnavi moje svetilište, jer sam ja Gospod koji ih posvećujem.”

24 Tako je Mojsije govorio Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima.

22 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Reci Aronu i njegovim sinovima da se drže podalje od svetih stvari Izraelovih sinova i da ne skrnave moje sveto ime u stvarima koje mi oni posvećuju. Ja sam Gospod. **3** Reci im: ‘Ako neko od svih vaših potomaka u budućim naraštajima pristupi svetim stvarima koje će Izraelovi sinovi posvećivati Gospodu, dok je na njemu njegova nečistoća, ta duša neka se istrebi ispred mene. Ja sam Gospod. **4** Niko od Aronovih potomaka ko je gubav ili ima izliv ne sme da jede od svetih stvari dok ne postane čist, ni onaj ko dotakne nekoga ko se onečistio mrtvacem, ni čovek koji ima tečenje semena, **5** ni čovek koji dotakne nešto što grmiže, što je za njega nečisto, ili dotakne čoveka koji je za njega nečist zbog bilo kakve nečistoće koja je na njemu. **6** Onaj ko dotakne tako nešto biće nečist do večeri i neka ne jede ništa od svetih stvari, nego neka oku-

pa svoje telo u vodi. **7** Kada sunce zađe, tada će biti čist, i posle toga može da jede od svetih stvari, jer je to njegova hrana. **8** Neka ne jede ono što je uginulo niti ono što su rastrgle zveri da se time ne bi onečistio. Ja sam Gospod.

9 Neka oni izvršavaju svoju obavezu koju imaju prema meni da ne bi nosili greh i da ne bi poginuli zato što skrnave svete stvari. Ja sam Gospod koji ih posvećujem.

10 Neka niko iz običnog naroda ne jede ono što je sveto. Ni došljak koji je kod sveštenika ni najamnik neka ne jede ono što je sveto. **11** Ali ako sveštenik kupi neku dušu svojim novcem, ona to sme da jede. Robovi koji se rode u njegovoj kući smeju da jedu njegov hleb. **12** Ako se sveštenikova kći uda za nekoga iz običnog naroda, ona ne sme da jede od svetih priloga. **13** Ali ako sveštenikova kći postane udovica ili se razvede i nema potomstva, i mora da se vrati u kuću svog oca kao što je bila u svojoj mladosti, ona sme da jede hleb svog oca. Ali niko iz običnog naroda ne sme da ga jede.

14 Ako bi čovek nehotice jeo nešto sveto, onda neka tome doda petinu vrednosti pa neka to što je sveto preda svešteniku. **15** Neka sveštenici ne skrnave svete stvari Izraelovih sinova, koje ovi prinose Gospodu, **16** da ne bi na njih navukli kaznu za krivicu ako bi ovi jeli svete stvari. Ja sam Gospod koji ih posvećujem."

17 Gospod je još rekao Mojsiju: **18** „Kaži Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima: 'Svaki čovek od Izraelovog doma ili stranac u Izraelu koji prinosi svoj prinos, bilo kao zavet ili kao dobrovoljni prinos, što se prinosi Gospodu kao žrtva paljenica, **19** da bi ta žrtva bila prihvaćena, neka prinese životinju bez mane, muško od goveda, ovaca ili koza. **20** Ne prinosite ništa što ima neku manu, jer takva žrtva neće biti prihvaćena.

21 Ako neki čovek prinosi Gospodu žrtvu zajedništva da bi ispunio zavet ili kao dobrovoljni prinos, da bi žrtva bila prihvaćena neka prinese životinju bez mane od krupne ili od sitne stoke. Na njoj ne sme da bude nikakve mane. **22** Nijednu životinju koja je slepa, koja ima nešto slomljeno, koja je posećena, koja ima bradavicu, koja je krastava ili ima lišaj ne prinosite Gospodu niti stavljajte na oltar kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. **23** Krupnu ili sitnu stoku kojoj je jedan ud predug ili prekratak možeš da prineseš kao dobrovoljni prinos. Ali ako tu žrtvu prinosiš radi zaveta, ona neće biti prihvaćena. **24** Ne prinosite Gospodu životinju koja ima zgnječene, smrskane, otkinute ili odsećene semenike. To ne prinosite u svojoj zemlji. **25** Ništa od svega toga što je iz ruke tuđinca ne prinosite kao hranu svog Boga, jer takve životinje imaju nedostatak. Mana je na njima. Neće vam biti prihvaćene'."

26 Gospod je još rekao Mojsiju: **27** „Kada dođe na svet tele, jagnje ili jare, onda neka sedam dana ostane pored svoje majke, a od osmog dana pa nadalje može se prinostiti kao žrtva koja se spaljuje pred Gospodom. **28** Krupnu i sitnu stoku ne koljite u isti dan kad i njihove mlade.

29 Ako prinosite Gospodu žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako da ona bude prihvaćena. **30** Ona neka se jede u taj dan. Ne ostavljajte ništa od nje do jutra. Ja sam Gospod.

31 Držite moje zapovesti i izvršavajte ih. Ja sam Gospod. **32** Ne skrnavite moje sveto ime, i ja ću pokazati svoju svetost među Izraelovim sinovima. Ja sam Gospod koji vas posvećujem **33** i koji vas izvodim iz egipatske zemlje da vam budem Bog. Ja sam Gospod."

23 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Gospodnji praznici koje ćete

oglašavati u određeno doba godine sveti su zborovi. Ovo su moji praznici:

3 Šest dana neka se radi, a sedmi dan je Subota, dan potpunog odmora, sveti sabor. Ne radite nikakav posao. To je Subota posvećena Gospodu u svim mestima gde živite.

4 Ovo su Gospodnji praznici, sveti zborovi, koje treba da oglasite u vreme koje je određeno za njih: **5** Prvog meseca, uveče četrnaestog dana u mesecu, Pasha je u čast Gospodu.

6 Petnaestog dana tog meseca Praznik je beskvasnih hlebova u čast Gospodu. Sedam dana jedite beskvasne hlebove. **7** Prvog dana neka vam bude sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. **8** Sedam dana prinosite žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. Sedmog dana neka bude sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao’.”

9 Gospod je još rekao Mojsiju: **10** „Kaži Izraelovim sinovima: ‘Kada dođete u zemlju koju vam ja dajem i požanjete njen rod, snop* prvina od svoje žetve donesite svešteniku. **11** Neka on taj snop obrće tamo i amo pred Gospodom da bi za vas stekao njegovu naklonost. Neka ga sveštenik obrće odmah sutradan posle Subote.* **12** Onog dana kada budete dali snop da se obrće, prinesite muško jagnje bez mane, do godine dana, za žrtvu paljenicu Gospodu, **13** i uz to prinos od žita dve desetine efe finog brašna zamešenog s uljem kao žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom, na ugodan miris, i za žrtvu levanicu četvrtinu ina* vina. **14** Ne jedite hleb ni pečeno zrnevlje ni novo zrnevlje sve do tog dana, dok ne donesete prinos za svog Boga. To je trajna odredba za

* **23,10** Ili: „omer”, otprilike 2,2 litre.

* **23,11** U sklopu praznika Beskvasnih hlebova, Prvine uvek padaju u prvi dan sedmice, te tako i Pedesetnica (vidi 23,16).

* **23,13** In iznosi 3,67 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

vaše naraštaje u svim mestima gde živite.

15 Od tog dana posle Subote, od dana kada donesete snop za obrtani prinos, izbrojte sedam subota. Neka bude sedam punih sedmica. **16** Treba da brojite do dana posle sedme Subote, pedeset dana, i prinesite Gospodu novi prinos od žita. **17** Iz svojih prebivališta donesite dva hleba kao obrtani prinos. Neka budu od dve desetine efe finog brašna. Neka budu pečeni s kvascem, kao prvine za Gospoda. **18** Zajedno s tim hlebovima prinesite sedam muških jaganjaca bez mane, svako od godinu dana, jednog junca i dva ovna. Oni neka služe kao žrtva paljenica Gospodu, zajedno sa prinosom od žita i žrtvama levanicama, kao žrtva koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu. **19** Prinesite jedno jare kao žrtvu za greh i dva muška jagnjeta, svako od godinu dana, kao žrtvu zajedništva. **20** Neka sveštenik ta dva jagnjeta zajedno s hlebovima od prvina obrće tamo i amo kao obrtani prinos pred Gospodom. To neka služi kao nešto što je sveto Gospodu i neka pripadne svešteniku. **21** Tog istog dana uputite proglas i neka vam bude sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. To je trajna odredba za vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

22 Kada počnete da žanjete na svojoj zemlji, ne žanjite svoju njivu do samog kraja i ne pabirčite ostatke posle svoje žetve. Ostavite ih za nevoljnika i za stranca. Ja sam Gospod, vaš Bog’.”

23 Gospod je još rekao Mojsiju: **24** „Kaži Izraelovim sinovima: ‘Sedmog meseca, prvog dana u mesecu, neka vam bude dan potpunog odmora, spomen oglašen trubljenjem u trube, sveti zbor. **25** Ne radite nikakav težak posao i prinesite žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom’.”

26 Gospod je još rekao Mojsiju: **27** „Desetog dana tog sedmog meseca dan je očišćenja. Održite sveti zbor, postite i prinesite žrtvu koja se spaljuje pred Gospo-

dom. **28** Tog dana ne radite nikakav posao, jer je to dan očišćenja kada će se za vas izvršiti obred očišćenja pred Gospodom, vašim Bogom. **29** Zato će se svaka duša koja toga dana ne bude postila istrebiti iz svog naroda. **30** Svaku dušu koja tog dana bude radila nekakav posao zatruću u njenom narodu. **31** Ne radite nikakav posao. To je trajna odredba za vaše naraštaje u svim mestima gde živite. **32** To je za vas Šabat, dan potpunog odmora, i uveče devetog dana u mesecu postite. Od večeri do večeri držite svoj Šabat."

33 Gospod je još rekao Mojsiju: **34** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Od petnaestog dana tog sedmog meseca neka se sedam dana drži Praznik senica* u čast Gospodu. **35** Prvog dana neka bude sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. **36** Sedam dana prinosite žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. Osmog dana neka bude sveti zbor, i prinesite žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom. To je svečani zbor. Ne radite nikakav težak posao.

37 To su Gospodnji praznici koje ćete oglašavati u određeno doba godine kao svete zborove, da se prinese žrtva koja se spaljuje pred Gospodom: žrtva paljenica, prinos od žita zajedno sa životinjskom žrtvom i žrtva levanica, kako je određeno za svaki dan, **38** osim Gospodnjih subota, osim vaših darova, osim svih vaših zavetnih prinosa i dobrovoljnih prinosa koje dajete Gospodu.

39 Petnaestog dana sedmog meseca, kada sakupite rod zemlje, sedam dana slavite praznik u čast Gospodu. Prvog dana je dan potpunog odmora i osmog dana je dan potpunog odmora. **40** Prvog dana uzmite plodova s lepog drveća, palminih listova, grana s razgranatog drveća i topola kraj voda, pa se sedam dana radujte pred Gospodom, svojim Bogom. **41** Slavite

ga kao praznik u čast Gospodu sedam dana u godini. To je trajna odredba kroz sve vaše naraštaje - slavite ga sedmog meseca. **42** Sedam dana živite u kolibama. Svi koji su rođeni u Izraelu neka žive u kolibama, **43** da bi vaši naraštaji znali da sam ja učinio da Izraelovi sinovi žive u kolibama kada sam ih izvodio iz egipatske zemlje. Ja sam Gospod, vaš Bog'."

44 Tako je Mojsije govorio Izraelovim sinovima o Gospodnjim praznicima u određeno doba godine.

24 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Zapovedi Izraelovim sinovima da ti donesu čisto, ceđeno maslinovo ulje za svećnjak, da žišci neprestano gore. **3** Ispred zavese Svedočanstva u šatoru od sastanka, Aron neka neprestano vodi računa o svećnjaku od večeri do jutra pred Gospodom. To je trajna odredba kroz sve vaše naraštaje. **4** Neka neprestano vode računa o žišcima na svećnjaku od čistog zlata pred Gospodom.

5 Uzmi finog brašna i od njega ispeci dvanaest okruglih hlebova. U svaki okrugli hleb neka idu dve desetine efe. **6** Zatim ih naslaži po šest, jedan na drugi na stolu od čistog zlata pred Gospodom. **7** Odozgo na njih stavi čist tamjan i on neka služi kao hleb za spomen, kao žrtva koja se spaljuje pred Gospodom. **8** Svake Subote neka ga on postavlja pred Gospodom. To je trajan savez sa Izraelovim sinovima. **9** Neka taj hleb pripadne Aronu i njegovim sinovima, i neka ga oni jedu na svetom mestu jer je to nešto najsvetije što pripada svešteniku od žrtava koje se spaljuju pred Gospodom. To neka bude trajan propis."

10 Sin jedne žene Izraelke, kome je otac bio Egipćanin, izašao je među Izraelove sinove, i taj sin Izraelke i jedan Izraelac potukli su se u logoru. **11** Sin Izraelke pohulio je na [Božje] ime i prokleo ga. Zato su ga doveli pred Mojsija. Njegova

* **23,34** Ili: „Praznik koliba“.

majka zvala se Selomita i bila je kći Davrije iz Danovog plemena. **12** Tada su ga stavili pod stražu dok im ne bude izdata jasna objava po Gospodnjoj reči.

13 Gospod je rekao Mojsiju: **14** „Onoga koji je proklinjao izvedi izvan logora. Neka svi oni koji su ga čuli polože ruke na njegovu glavu, i neka ga ceo zbor zaspe kamenjem. **15** A ti reci Izraelovim sinovima: 'Ako neko prokune svog Boga, on mora da odgovara za svoj greh. **16** Onaj ko pohuli na Gospoda neka se pogubi. Ceo zbor neka ga zaspe kamenjem. Bilo da je stranac ili je poreklom Izraelac, neka se pogubi zato što je hulio na Boga.

17 Ako neko udari drugog čoveka tako da on umre, neka se pogubi. **18** Ko udari domaću životinju tako da ona ugine, neka da nadoknadu za nju, dušu za dušu. **19** Ako neko povredi svog bližnjeg, neka mu se učini kao što je on učinio njemu. **20** Prelom za prelom, oko za oko, zub za zub: ista povreda kakvu je on naneo drugom neka se nanese i njemu. **21** Ko udari životinju tako da ona ugine, neka da nadoknadu za nju, ali onaj ko udari čoveka tako da on umre, neka se pogubi.

22 Neka vam bude jedan zakon. Strancu neka bude jednako kao i onom ko je poreklom Izraelac, jer sam ja Gospod, vaš Bog'."

23 Zatim je Mojsije to preneo Izraelovim sinovima, i oni su izveli iz logora onoga koji je proklinjao i zasuli ga kamenjem. Tako su Izraelovi sinovi učinili kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

25 Gospod je još rekao Mojsiju na gori Sinaj: **2** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Kada dođete u zemlju koju vam ja dajem, neka zemlja drži Šabat posvećen Gospodu. **3** Šest godina sej svoju njivu i šest godina orezuj svoj vinograd i sakupljaj rod zemlje. **4** Ali sedme godine neka bude Šabat, vreme potpunog

odmora za zemlju, Šabat u čast Gospodu. Ne sej svoju njivu niti orezuj svoj vinograd. **5** Ne žanji ono što nikne iz zrnavlja koje se prosulo u toku žetve, i ne beri grožđe s neorezane loze. Neka to bude godina potpunog odmora za zemlju. **6** Ono što zemlja rodi tokom tog Šabata neka vam bude za hranu, tebi, tvom robu, tvojoj robinji, tvom najamniku i došljaku koji je s tobom, onima koji s tobom žive kao došljaci, **7** i tvojoj stoci i divljim životinjama što su u tvojoj zemlji. Sav njen rod neka bude za jelo.

8 Izbroj sedam godišnjih Šabata, sedam puta po sedam godina, tako će ti sedam godišnjih Šabata iznositi četrdeset i devet godina. **9** Sedmog meseca, desetog dana u mesecu, zapovedi da se glasno zatrubi u rog. Na dan očišćenja neka se zatrubi u rog po svoj vašoj zemlji. **10** Posvetite pedesetu godinu i proglasite u zemlji slobodu za sve njene stanovnike. To neka vam bude oprosna godina,* i neka se svako od vas vrati na svoje nasledstvo i u svoj rod. **11** Ta pedeseta godina neka vam bude oprosna godina. Ne sejte ništa i ne žanjite ono što nikne iz zrnavlja koje se prosulo i ne berite grožđe s neorezane loze. **12** Jer je to oprosna godina. Neka vam bude sveta. S njive jedite ono što zemlja rodi.

13 Te oprosne godine neka se svako od vas vrati na svoje nasledstvo. **14** Ako prodajete nešto svom bližnjem ili kupujete nešto iz ruke svog bližnjeg, ne činite nepravdu jedan drugom. **15** Prema broju godina od poslednje oprosne godine kupuj od svog bližnjeg, i prema broju godina u kojima ćeš imati žetvu on neka prodaje tebi. **16** Što više bude godina, to će biti veća cena onoga što kupuješ, a što manje bude godina, to će manja biti cena, jer ti on u stvari prodaje broj žetvi. **17** Niko od

* **25,10** Ili: „jubilej, jubilara godina“.

vas da ne čini nepravdu svom bližnjem, nego se bojte svog Boga, jer sam ja Gospod, vaš Bog. **18** Zato postupajte po mojim odredbama, držite se mojih zakona i po njima postupajte. Tada ćete spokojno živeti u svojoj zemlji. **19** Zemlja će dati svoj rod i vi ćete jesti dok se ne nasitite i spokojno ćete živeti u njoj.

20 Ali ako kažete: 'Šta ćemo jesti sedme godine, pošto ne možemo ni da sejemo ni da sakupljamo letinu?' **21** znajte da ću vam dati blagoslov u šestoj godini, tako da će zemlja dati roda za tri godine. **22** Osme godine ćete sejati, ali ćete jesti od starog roda do devete godine. Dok ne prispe njen rod, ješćete stari.

23 Zato zemlja ne sme da se proda zauvek, jer je zemlja moja. Za mene ste vi stranci i došljaci. **24** U celoj zemlji koju posedujete morate dopustiti pravo otkupa zemlje.

25 Ako tvoj brat osiromaši i mora da proda deo svog nasledstva, neka otkupitelj koji je s njim u bliskom srodstvu dođe i otkupi ono što je njegov brat prodao. **26** Ako neko nema otkupitelja, ali svojom rukom stekne novac i ima dovoljno za otkup, **27** neka izbroji koliko je godina prošlo otkad je to prodao i neka ostatak novca vrati čoveku kome je prodao, pa neka se vrati na svoje nasledstvo.

28 Ali ako nema dovoljno da mu vrati, neka ono što je prodao ostane u rukama kupca do oprosne godine. A oprosne godine neka se nasledstvo vrati, i neka se on vrati na svoje nasledstvo.

29 Ako neko proda kuću u kojoj živi u gradu opasanom zidinama, neka ima pravo da je otkupi dok se ne navrší godina dana otkako ju je prodao. Njegovo pravo otkupa neka traje celu godinu dana. **30** Ali ako je ne otkupi za godinu dana, kuća u gradu koji ima zidine neka zauvek ostane vlasništvo njenog kupca kroz sve njegove naraštaje. Ona neće biti vraćena ni opro-

sne godine. **31** Ali kuće u mestima koja nemaju zidine oko sebe neka se smatraju delom polja u toj zemlji. Za njih neka i dalje važi pravo otkupa, i u oprosnoj godini moraju biti vraćene.

32 U levitskim gradovima Leviti imaju trajno pravo otkupa gradskih kuća koje su njihovo nasledstvo. **33** Ako imovina Levita ne bude otkupljena, prodatu kuću u gradu u kom Levit ima svoje nasledstvo takođe treba vratiti u oprosnoj godini, jer su kuće u levitskim gradovima njihovo nasledstvo među Izraelovim sinovima. **34** Sem toga, pašnjak oko njihovih gradova ne može da se proda, jer je on njihovo trajno vlasništvo.

35 Ako tvoj brat, koji je kraj tebe, osiromaši i ponestane mu novca, ti mu pomozí. Neka živi s tobom kao stranac i došljak. **36** Ne uzimaj od njega ni kamatu ni dobit, već se boj svog Boga; i neka tvoj brat živi s tobom. **37** Nemoj mu pozajmljivati novac uz kamatu i nemoj mu davati hranu za dobit. **38** Ja sam Gospod, vaš Bog, koji vas je izveo iz egipatske zemlje da vam da hanansku zemlju i da vam bude Bog.

39 Ako tvoj brat koji je kraj tebe osiromaši i mora da ti se proda, ne iskorišćavaj ga da ti služi kao rob. **40** Neka bude kod tebe kao najamnik i kao došljak. Neka služi kod tebe do oprosne godine. **41** Zatim neka ode od tebe, on i njegovi sinovi s njim, i neka se vrati svom rodu i na posed svojih praočeva. **42** Jer su oni moji robovi koje sam izveo iz egipatske zemlje. Neka ne prodaju sebe kao što se prodaje rob. **43** Ne budi okrutan prema njemu; nego se boj svog Boga. **44** Tvoj rob i tvoja robinja koje stekneš neka budu od naroda koji su oko vas, od tih naroda možete kupovati roba i robinju. **45** Možete ih kupovati i od sinova došljaka koji žive s vama kao stranci i od njihovih porodica koje žive s vama, sve one koji su im se rodili u vašoj

zemlji. Oni neka postanu vaše vlasništvo. **46** Njih ostavite u nasljedstvo svojim sinovima posle vas da ih naslede kao trajno vlasništvo. Oni mogu raditi za vas, ali ne budite okrutni prema svojoj braći, Izraelovim sinovima, niti jedan prema drugom.

47 Ali ako se stranac ili došljak koji je s tobom obogati, a tvoj brat koji je kraj njega osiromaši i mora sebe da proda strancu ili došljaku koji je s tobom ili nekom članu porodice stranca, **48** nakon što se proda, on će zadržati pravo da bude otkupljen. Neko od njegove braće može da ga otkupi. **49** Može da ga otkupi njegov stric ili sin njegovog strica, ili neko ko je s njim u krvnom srodstvu, ko je od njegovog roda, neko iz njegove porodice. Ili ako se obogati, neka sam sebe otkupi. **50** Neka sa svojim kupcem izračuna od godine kada mu se prodao do oprosne godine, a novac za koji se prodao mora da odgovara broju godina. Kako se računaju radni dani najamnika, tako neka se računa vreme koje on ostane kod njega. **51** Ako je ostalo još dosta godina, neka za svoj otkup plati cenu srazmernu ceni za koju je bio kupljen. **52** Ali ako je ostalo samo nekoliko godina do oprosne godine, onda neka sam sebi izračuna cenu. Srazmerno godinama koje su mu ostale, neka plati za svoj otkup. **53** Neka ostane kod njega kao najamnik od godine do godine. Neka se prema njemu ne postupa okrutno pred tvojim očima. **54** Ali ako ne može da sam sebe otkupi pod tim uslovima, onda neka bude oslobođen u oprosnoj godini, i on i njegovi sinovi s njim.

55 Jer su Izraelovi sinovi moje sluge. Oni su moje sluge koje sam izveo iz egipatske zemlje. Ja sam Gospod, vaš Bog.

26 Ne pravite sebi bezvredne bogove, ne podižite sebi rezane likove ni obredne stubove i ne postavljajte u svojoj zemlji kamenje ukrašeno

slikama da se pred njim klanjate jer sam ja Gospod, vaš Bog. **2** Držite moje Subote i imajte strahopoštovanje prema mom svetilištu. Ja sam Gospod.

3 Ako budete živeli po mojim odredbama i držali moje zapovesti i po njima postupali, **4** ja ću vam davati kišu u pravo vreme, tako da će zemlja davati svoj rod, a drveće u polju donosiće svoje plodove. **5** Vršidba će vam stizati berbu grožđa, a berba grožđa setvu. Ješćete svoj hleb dok se ne nasitite i spokojno ćete živeti u svojoj zemlji. **6** Zemlji ću dati mir, tako da ćete leći na počinak i niko vas neće plašiti. Ukloniću iz zemlje opasne zveri i mač neće prolaziti vašom zemljom. **7** Teraćete svoje neprijatelje, a oni će pred vama padati od mača. **8** Petorica vas teraće stotinu, a stotina vas teraće deset hiljada, i vaši će neprijatelji pred vama padati od mača.

9 Ja ću se obratiti k vama i učiniću vas plodnim i umnožiću vas, i držaću se svog saveza s vama. **10** Vi ćete jesti rod od prethodne godine, i iznosićete stari rod da biste napravili mesta za novi. **11** Postaviću svoj sveti šator među vama i nećete biti mrski mojoj duši. **12** Biću među vama i biću vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. **13** Ja sam Gospod, vaš Bog, koji vas je izveo iz egipatske zemlje da im više ne budete robovi. Polomio sam vaš jaram i učinio sam da hodate uspravno.

14 Ali ako me ne budete slušali i ne budete izvršavali sve ove zapovesti, **15** ako odbacite moje odredbe i ako vašoj duši postanu mrski moji zakoni tako da ne izvršavate sve moje zapovesti i tako prekršite moj savez, **16** onda ću ja vama učiniti ovo: dok vas budem kažnjavao pustiću na vas strah, tuberkulozu i jaku groznicu od čega će vam se oči zatvoriti i duša klonuti. Uzalud ćete sejati seme, jer će ga pojesti vaši neprijatelji. **17** Okrenuću svoje lice protiv vas, pa će vas vaši neprijatelji poraziti. Gaziće vas oni koji vas mrze i vi ćete

bežati kad vas niko ne bude gonio.

18 Ako me i uprkos tome ne budete slušali, onda ću vas sedam puta gore kazniti za vaše grehe. **19** Slomiću vaš silni ponos i učiniću da vaša nebesa budu poput gvožđa, a vaša zemlja poput bakra. **20** Vaša snaga će se trošiti uzalud, jer vaša zemlja neće davati svoj rod niti će drveće na zemlji donositi svoje plodove.

21 Ali ako mi se i dalje budete suprotstavljali i ne budete hteli da me slušate, onda ću vam zadati sedam puta više udaraća zbog vaših greha. **22** Poslaću na vas poljske zveri koje će vam pobiti decu i uništiti vašu stoku, a vas će prorediti, tako da će vaši putevi opusteti.

23 Ali ako ne dozvolite da vas time popravim nego mi se i dalje budete suprotstavljali, **24** onda ću se i ja suprotstaviti vama i udariću vas sedam puta više za vaše grehe. **25** Dovešću na vas mač da izvrši osvetu zbog saveza. Vi ćete se sakučiti u svoje gradove, a ja ću poslati pošast među vas, i bićete predati u ruke neprijatelju. **26** Kada vam uništim zalihe hleba, deset žena će peći hleb u samo jednoj peći i davaće vam hleb na meru, i vi ćete jesti, ali se nećete nasititi.

27 Ali ako me ni posle toga ne budete slušali i ako mi se i dalje budete suprotstavljali, **28** onda ću se i ja vama žestoko suprotstaviti, i sedam puta ću vas kazniti za vaše grehe. **29** Zato ćete jesti meso svojih sinova i meso svojih kćeri. **30** Uništiću vaše svete uzvišice, oboriću vaše kadijone stalke i staviću vaše leševe na leševe vaših odvratnih idola, i bićete mrski mojoj duši. **31** Vaše gradove ću predati maču, opustošiću vaše svetilište i neću mirisati ugodan miris vaših žrtava. **32** Ja ću opustošiti zemlju, tako da će se vaši neprijatelji koji budu živeli u njoj zaprepastiti nad njom. **33** A vas ću rasejati među narode i protiv vas ću izvući mač iz korica. Vaša će zemlja postati pustoš, a vaši gra-

dovi puste ruševine.

34 U to vreme zemlja će nadoknaditi svoje Šabate za sve dane dok bude pusta, dok vi budete u zemlji svojih neprijatelja. Tada će zemlja imati Šabat, jer mora da nadoknadi svoje Šabate. **35** Sve dane dok bude pusta imaće Šabat, zbog toga što nije imala Šabat za vreme vaših Šabata dok ste živeli u njoj.

36 A onima od vas koji ostanu u životu uteraću strah u srce u zemljama njihovih neprijatelja. Teraće ih i list što zašušti kad vetar dune, i oni će bežati kao da beže od mača i padaće, a da ih niko ne goni. **37** Spoticaće se jedan o drugog kao da beže ispred mača, iako ih niko neće goniti. Nećete moći da se održite pred svojim neprijateljima. **38** Izginućete među narodima i proždrece vas zemlja vaših neprijatelja. **39** A oni od vas koji ostanu istrunuće zbog svog prestupa u zemljama svojih neprijatelja. Zbog prestupa svojih očeva istrunuće kao i oni. **40** Ali ako priznaju svoj prestup i prestup svojih očeva, kako su mi bili neverni i kako su mi se suprotstavljali, **41** pa sam se i ja njima suprotstavio i odveo ih u zemlju njihovih neprijatelja. Ako se tada njihovo neobrezano srce ponizi, i prihvate kaznu za svoj prestup, **42** i ja ću se setiti svog saveza s Jakovom; setiću se svog saveza s Isakom i svog saveza s Avramom, a i zemlje ću se setiti. **43** Sve to vreme zemlja će biti napuštena i nadoknadiće svoje Šabate dok bez njih bude ležala pusta i dok oni budu plaćali za svoj prestup zato što su odbacili moje zakone i što su njihovoj duši postale mrske moje odredbe. **44** Ali i pored svega toga, dok budu u zemlji svojih neprijatelja, ja ih neću odbaciti i oni mi neće biti mrski tako da ih pobijem i prekršim svoj savez s njima. Jer ja sam Gospod, njihov Bog. **45** Radi njih ću se setiti saveza s njihovim precima, koje sam izveo iz egipatske zemlje pred očima drugih naroda da budem

njihov Bog. Ja sam Gospod'."

46 To su propisi, naredbe i zakoni koje je Gospod preko Mojsija postavio između sebe i Izraelovih sinova na gori Sinaj.

27 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Ako neko učini poseban zavet da bi posvetio Gospodu duše prema vrednosti koja je određena, **3** onda neka se za muško od dvadeset do šezdeset godina odredi vrednost od pedeset sikala srebra, prema svetom siklu, **4** a za žensko, neka se odredi vrednost od trideset sikala. **5** Za muško od pet do dvadeset godina neka se odredi vrednost od dvadeset sikala, a za žensko deset sikala. **6** Za muško od mesec dana do pet godina, neka se odredi vrednost od pet sikala srebra, a za žensko tri sikla srebra.

7 Za muško od šezdeset godina pa na više, neka se odredi vrednost od petnaest sikala, a za žensko deset sikala. **8** Ali ako je neko i previše siromašan da plati prema vrednosti koja je određena, onda neka tu osobu dovede pred sveštenika, pa neka je sveštenik proceni. Sveštenik će tu osobu proceniti prema onome što onaj ko se zavetuje može dati.

9 Ako se radi o životinji koja se prinosi Gospodu, svaka životinja koju on daje Gospodu biće sveta. **10** Ne može da je nadomesti i ne može da zameni dobru za lošu, ni lošu za dobru. Ali ako bi ipak jednu životinju zamenio za drugu, onda neka i prva, i ona koja je data u zamenu, budu svete. **11** Ako prinos bude neka nečista životinja kakva ne može da se prinese Gospodu na žrtvu, onda neka životinju dovede pred sveštenika. **12** Neka sveštenik proceni da li je ona dobra ili loša. Kako sveštenik odredi vrednost, tako neka bude. **13** Ako čovek ipak želi da je otkupi, onda neka doda petinu na vrednost koja je određena.

14 Ako neko posveti svoju kuću da bude nešto što je sveto Gospodu, neka sveštenik proceni da li je dobra ili loša. Na koliko je sveštenik proceni, tolika neka joj bude cena. **15** Ali ako onaj ko je svoju kuću posvetio zaželi da je otkupi, onda neka u novcu doda petinu na njenu procenjenu vrednost, pa neka bude njegova.

16 Ako neko posveti Gospodu deo zemlje od svog nasledstva, neka se vrednost proceni srazmerno količini semena potrebnog da se taj deo zemlje zaseje: za jedan gomer semena ječma, pedeset sikala srebra.* **17** Ako svoj deo zemlje posveti od oprosne godine,* neka cena zemlje bude prema procenjenoj vrednosti. **18** Ako svoju zemlju posveti posle oprosne godine, neka mu sveštenik izračuna cenu prema godinama koje su ostale do sledeće oprosne godine, i neka se srazmerno tome smanji procenjena vrednost. **19** Ali ako bi onaj ko je posvetio zemlju ipak hteo da je otkupi, onda neka doda petinu na njenu procenjenu vrednost, i time će biti potvrđeno da je njegova. **20** Ako ne otkupi zemlju nego ona bude prodana drugom čoveku, ne može više da se otkupi. **21** Kada ta zemlja bude vraćena u oprosnoj godini, neka bude sveta Gospodu, kao zemlja određena za svetu svrhu. Neka pripadne svešteniku.

22 Ako neko posveti Gospodu zemlju koju je kupio i koja nije deo njegovog nasledstva **23** neka mu sveštenik izračuna vrednost srazmerno broju godina do oprosne godine, pa neka on tog dana isplati procenjenu vrednost. To je nešto sveto Gospodu. **24** U oprosnoj godini zemlja će se vratiti onome od koga je kupljena, onome kome pripada kao njegovo nasledstvo.

* **27,16** Ili: Računalo se da komad zemlje za čije zasejavanje treba gomer ječmenog semena vredi 50 sikala srebra.

* **27,17** Ili: Ili jubileja, jubilarne godine.

25 Svaka procena vrednosti neka se vrši u svetim siklima. Jedan sikal ima dvadeset gera.

26 Nijedan čovek ne sme da posvećuje prvorođeno od životinja, jer ono što je prvorođeno već pripada Gospodu. Bilo da je od krupne ili od sitne stoke, ono pripada Gospodu. **27** Ako je životinja nečista i on želi da je otkupi prema vrednosti koja je određena, neka na njenu vrednost doda petinu. Ako se ne otkupi, neka se proda prema vrednosti koja je određena.

28 Ali ništa što neko od svog poseda sasvim posveti Gospodu - bilo da je to čovek ili životinja ili zemlja koju poseduje - ne može da se proda, niti se išta što je za tu svrhu određeno može otkupiti. To je nešto najsvetije Gospodu. **29** Ništa što čovek odredi za pogubljenje ne može da se otkupi. Neka se pogubi.

30 Svaki desetak od zemlje, od poljskih useva i od plodova s drveća, pripada Gospodu. To je nešto što je sveto Gospodu. **31** Ako neko zaželi da otkupi nešto od svog desetka, neka na njegovu vrednost doda petinu. **32** Svaki desetak od krupne ili od sitne stoke, sve što prolazi ispod pastirskog štapa, svaka deseta životinja neka bude nešto što je sveto Gospodu. **33** Neka on ne gleda da li je ta životinja dobra ili loša i neka je ne zamenjuje. Ali ako bi je ipak zamenio, onda neka i prva i ona koja je data u zamenu budu svete. Ne smeju se otkupiti."

34 To su zapovesti koje je Gospod dao Mojsiju na gori Sinaj kao zapovesti za Izraelove sinove.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Pustinja i ravnice Moava

Pisanje završeno: oko 1473. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1512-1473. pre n. e.

ČETVRTA KNJIGA MOJSIJEVA

ILI BROJEVI

1 Prvog dana drugog meseca druge godine od izlaska iz egipatske zemlje, Gospod se obratio Mojsiju u Sinajskoj pustinji, u šatoru od sastanka, i rekao mu: **2** „Prebrojte ceo zbor Izraelovih sinova po njihovim porodicama, po domovima njihovih očeva, brojeći po imenima sve muškarce, glavu po glavu, **3** od dvadeset godina pa naviše, sve one koji su sposobni za vojsku u Izraelu. Ti i Aron popišite ih po njihovim četama.

4 Neka s vama bude još ljudi, po jedan čovek iz svakog plemena, koji je poglavar doma svojih očeva. **5** Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: od Rubena, Elisur, Sedijurov sin; **6** od Simeona, Šelumiel, Surisadajev sin; **7** od Jude, Nason, Aminadavov sin; **8** od Isahara, Nataniel, Sogarov sin; **9** od Zebulona, Elijah. Helonov sin; **10** od Josifovih sinova: od Jefrema, Elisama, Amijudov sin; od Manasije, Gamaliel, Fadasurov sin; **11** od Benjamina, Abidan, Gideonijev sin; **12** od Dana, Ahijezer, Amisadajev sin; **13** od Asira, Fagiel, Ebranov sin; **14** od Gada, Elisaf, Reuelov sin; **15** od Neftalima, Ahirej, Enanov sin.“ **16** To su oni koji su bili pozvani iz zbora, poglavari u plemenima svojih očeva. Svaki je bio poglavar nad hiljadu Izraelaca.

17 Tako su Mojsije i Aron uzeli te ljude koji su bili poimenice određeni. **18** I prvog dana drugog meseca skupili su ceo zbor da bi se upisalo njihovo poreklo po njimo-

vim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, glavu po glavu, **19** kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. Tako ih je on popisao u Sinajskoj pustinji.

20 Sinova Rubena, Izraelovog prvenca, njihovih potomaka po porodicama njihovim u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima sve muškarce, glavu po glavu, od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **21** popisanih od Rubenovog plemena bilo je četrdeset šest hiljada i petsto.

22 Potomaka Simeonovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, popisanih glavu po glavu, brojeći po imenima sve muškarce od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **23** popisanih od Simeonovog plemena bilo je pedeset devet hiljada i trista.

24 Potomaka Gadovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **25** popisanih od Gadovog plemena bilo je četrdeset pet hiljada šesto pedeset. **26** Potomaka Judinih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **27** popisanih od Judinog plemena bilo je sedamdeset četiri hiljade i šesto.

28 Potomaka Isaharovih sinova po nji-

hovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **29** popisanih od Isaharovog plemena bilo je pedeset četiri hiljade i četiristo.

30 Potomaka Zebulonovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **31** popisanih od Zebulonovog plemena bilo je pedeset sedam hiljada i četiristo.

32 Od Josifovih sinova: potomaka Jefremovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **33** popisanih od Jefremovog plemena bilo je četrdeset hiljada i petsto.

34 Potomaka Manasijinih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **35** popisanih od Manasijinog plemena bilo je trideset dve hiljade i dve-sta.

36 Potomaka Benjaminovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **37** popisanih od Benjaminovog plemena bilo je trideset pet hiljada i četiristo.

38 Potomaka Danovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **39** popisanih od Danovog plemena bilo je šezdeset dve hiljade i sedamsto.

40 Potomaka Asirovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **41** popisanih od Asirovog plemena

bilo je četrdeset jedna hiljada i petsto.

42 Potomaka Neftalimovih sinova po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, brojeći po imenima one od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku, **43** popisanih od Neftalimovog plemena bilo je pedeset tri hiljade i četiristo. **44** To su oni koje je popisao Mojsije zajedno s Aronom i s dvanaesticom Izraelovih poglavara. Svaki od njih je predstavljao dom svojih očeva. **45** Svih Izraelovih sinova koji su bili popisani po domovima svojih očeva, od dvadeset godina pa naviše, svih koji su sposobni za vojsku u Izraelu, **46** svih popisanih bilo je šesto tri hiljade petsto pedeset.

47 Ali među njima nisu bili popisani Levijevi sinovi po plemenu svojih očeva. **48** Naime, Gospod je rekao Mojsiju: **49** „Samo Levijevo pleme nemoj popisati i njihov broj nemoj uključiti u broj Izraelovih sinova. **50** Postavi Levite nad šatorom Svedočanstva, nad svim njegovim priborom i nad svim što mu pripada. Oni neka nose sveti šator i sav njegov pribor, neka služe u njemu i neka logoruju oko njega. **51** Kad god šator treba da se premesti, neka ga Leviti rasklope. A kad šator treba da se razapne, neka ga Leviti podignu. Ako se neko iz običnog naroda približi, neka se pogubi.

52 Neka se Izraelovi sinovi ulogore, svaki u svom logoru i svaki pod svojom zastavom, po svojim četama. **53** A Levijevo pleme neka se ulogori oko šatora Svedočanstva, da se ne podigne gnev na zbor Izraelovih sinova. Leviti neka služe u šatoru Svedočanstva.”

54 Izraelovi sinovi su učinili sve onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. Učinili su upravo tako.

2 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Neka se Izraelovi sinovi ulogore svaki u svojoj grupi, pod zastavama do-

moja svojih očeva. Neka se ulogore oko šatora od sastanka, okrenuti prema njemu.

3 Sa istoka, prema izlasku sunca, neka bude zastava Judinih logora po svojim četama. Poglavari Judinih sinova je Nason, Aminadavov sin. **4** U njegovoj vojsci ima sedamdeset četiri hiljade i šesto popisanih. **5** Do njega neka bude ulogoreno Isaharovo pleme. Poglavari Isaharovih sinova je Nataniel, Sogarov sin. **6** U njegovoj vojsci ima pedeset četiri hiljade i četiristo popisanih. **7** Zatim Zebulonovo pleme; poglavari Zebulonovih sinova je Elijav, Helonov sin. **8** U njegovoj vojsci ima pedeset sedam hiljada i četiristo popisanih.

9 Svih popisanih u Judinom logoru ima sto osamdeset šest hiljada i četiristo, po njihovim četama. Oni neka krenu prvi.

10 A zastava vojske Rubenove po četama svojim neka bude s juga. Poglavari Rubenovih sinova je Elisur, Sedijurov sin. **11** U njegovoj vojsci ima četrdeset šest hiljada i petsto popisanih. **12** Do njega neka bude ulogoreno Simeonovo pleme. Poglavari Simeonovih sinova je Šelumiel, Surisadajev sin. **13** U njegovoj vojsci ima pedeset devet hiljada i trista popisanih. **14** Zatim Gadovo pleme; poglavari Gadovih sinova je Elisaf, Reuelov sin. **15** U njegovoj vojsci ima četrdeset pet hiljada i šesto pedeset popisanih.

16 Svih popisanih u Rubenovom logoru ima sto pedeset jedna hiljada i četiristo pedeset, po njihovim četama. Oni neka krenu drugi.

17 Kada šator od sastanka treba da krene, logor Levita neka bude usred drugih logora. Kako su ulogoreni, tako neka i krenu, svaki svojim redom pod svojom zastavom.

18 Zastava vojske Jefremove po četama svojim neka bude sa zapada. Poglavari Jefremovih sinova je Elisama, Amijudov sin. **19** U njegovoj vojsci ima četrdeset

hiljada i petsto popisanih. **20** Do njega neka bude Manasijino pleme. Poglavari Manasijinih sinova je Gamaliel, Fadasurov sin. **21** U njegovoj vojsci ima trideset dve hiljade i dvesta popisanih. **22** Zatim Benjaminovo pleme; poglavari Benjaminovih sinova je Abidan, Gideonijev sin. **23** U njegovoj vojsci ima trideset pet hiljada i četiristo popisanih.

24 Svih popisanih u Jefremovom logoru ima sto osam hiljada i sto, po njihovim četama. Oni neka krenu treći.

25 Zastava vojske Danove po četama svojim neka bude sa severa. Poglavari Danovih sinova je Ahijezer, Amisadajev sin. **26** U njegovoj vojsci ima šezdeset dve hiljade i sedamsto popisanih. **27** Do njega neka bude ulogoreno Asirovo pleme. Poglavari Asirovih sinova je Fagiel, Ebranov sin. **28** U njegovoj vojsci ima četrdeset jedna hiljada i petsto popisanih. **29** Zatim Neftalimovo pleme; poglavari Neftalimovih sinova je Ahirej, Enanov sin. **30** U njegovoj vojsci ima pedeset tri hiljade i četiristo popisanih.

31 Svih popisanih u Danovom logoru ima sto pedeset sedam hiljada i šesto. Oni neka krenu poslednji sa svojim zastavama."

32 To su Izraelovi sinovi koji su bili popisani po domovima svojih očeva. Svih popisanih u logorima, po njihovim četama, bilo je šesto tri hiljade i petsto pedeset. **33** Ali Levijevo pleme nije bilo ubrojano među Izraelove sinove, kao što je Gospod i zapovedio Mojsiju. **34** Izraelovi sinovi su učinili sve onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. Tako su logorovali po grupama od tri plemena i tako su kretali, svaki u svojoj porodici i prema domovima svojih očeva.

3 Ovo je bilo Aronovo i Mojsijevo potomstvo u vreme kad je Gospod govorio s Mojsijem na gori Sinaj. **2** Ovo

su imena Aronovih sinova: prvenac Nadav, zatim Abihud, Eleazar i Itamar. **3** To su imena Aronovih sinova, pomazanih sveštenika koji su bili opunomoćeni da služe kao sveštenici. **4** Ali Nadav i Abihud su poginuli pred Gospodom kad su prineli pred Gospodom nedozvoljenu vatru u Sinajskoj pustinji. Oni nisu imali sinova. A Eleazar i Itamar su nastavili da služe kao sveštenici sa svojim ocem Aronom.

5 Gospod je rekao Mojsiju: **6** „Dovedi Levijevo pleme i postavi ga pred sveštenika Arona da mu služi. **7** Neka čine što su dužni njemu i što su dužni celom zboru pred šatorom od sastanka, dok služe u svetom šatoru. **8** Neka se staraju za sav pribor u šatoru od sastanka i neka obavljaju dužnosti Izraelovih sinova dok služe u svetom šatoru. **9** Levite daj Aronu i njegovim sinovima. Oni su darovani, njemu su darovani od Izraelovih sinova. **10** Postavi Arona i njegove sinove da vrše svešteničku službu. Ako bi se neko iz običnog naroda približio svetilištu, neka se pogubi.”

11 Gospod je još rekao Mojsiju: **12** „Evo, ja uzimam Levite između Izraelovih sinova umesto svih prvenaca, svih što otvaraju majčinu utrobu među Izraelovim sinovima. Leviti neka pripadnu meni. **13** Jer meni pripada svaki prvenac. Onog dana kad sam pobio sve prvence u egipatskoj zemlji, sebi sam posvetio svakog prvence u Izraelu, i od čoveka i od životinje. Oni neka pripadnu meni. Ja sam Gospod.”

14 Gospod je zatim rekao Mojsiju u Sinajskoj pustinji: **15** „Popiši Levijeve sinove po domovima njihovih očeva, po njihovim porodicama. Popiši sve muškarce od mesec dana pa naviše.” **16** I Mojsije ih je popisao po Gospodnjoj naredbi, kao što mu je bilo zapovedeno. **17** Ovo su imena Levijevih sinova: Girson, Kat i Merarije.

18 Ovo su imena Girsonovih sinova po njihovim porodicama: Lobenije i Simej.

19 Katovi sinovi po svojim porodicama su Amram, Isar, Hevron i Oziel.

20 Merarijevi sinovi po svojim porodicama su Malije i Musije.

To su Levijeve porodice po domovima njihovih očeva.

21 Od Girsona su Lobenijeva porodica i Simejeva porodica. To su Girsonove porodice. **22** Među njima su bili popisani svi muškarci od mesec dana pa naviše. Popisanih među njima bilo je sedam hiljada i petsto. **23** Girsonove porodice bile su iza svetog šatora. One su bile ulogorene prema zapadu. **24** Poglavar otačkog doma u Girsonovim porodicama bio je Elisaf, Laelov sin. **25** Girsonovi su sinovi u šatoru od sastanka bili zaduženi za šator i njegove pokrivače, za zavesu na ulazu u šator od sastanka, **26** za zavesu za dvorište i za zavesu na ulazu u dvorište koje je oko šatora i oko oltara i za šatorska uža - za sve što spada u tu službu.

27 Od Kata potiče Amramova porodica, Isarova porodica, Hevronova porodica i Ozielova porodica. To su Katove porodice. **28** Svih muškaraca od mesec dana pa naviše bilo je osam hiljada i šesto. Oni su imali dužnost da se staraju o svetom mestu. **29** Porodice Katovih sinova bile su ulogorene s južne strane šatora. **30** Poglavar otačkog doma u Katovim porodicama bio je Elisafan, Ozielov sin. **31** Oni su bili zaduženi za kovčeg, sto, svećnjak, oltare i pribor koji pripada svetom mestu i koji su koristili u službi, kao i za zavesu - za sve što spada u tu službu.

32 Poglavar nad poglavarima Levita bio je Eleazar, sin sveštenika Arona. On je nadgledao one koji su imali dužnost da se staraju o svetom mestu.

33 Od Merarija su Malijeva porodica i Musijeva porodica. To su Merarijeve porodice. **34** Svih popisanih muškaraca među njima od mesec dana pa naviše bilo je šest hiljada i dvesta. **35** Poglavar otačkog do-

ma u Merarijevim porodicama bio je Suriel, Abihailov sin. Oni su bili ulogoreni sa severne strane šatora. **36** Merarijevi sinovi su bili zaduženi da se brinu za zidne okvire šatora, za njegove prečage, stubove i postolja i za sav njegov pribor - za sve što spada u tu službu, **37** za stubove oko dvorišta, njihova postolja, šatorske klinove i uža.

38 A pred svetim šatorom sa istočne strane, to jest pred šatorom od sastanka na strani koja gleda prema izlasku sunca, bili su Mojsije, Aron i njegovi sinovi. Oni su imali dužnost da se u korist Izraelovih sinova staraju o svetilištu. Ako bi se neko iz običnog naroda približio, bio bi pogubljen.

39 Svih popisanih Levijevih sinova, koje su Mojsije i Aron po Gospodnjoj naredbi popisali po njihovim porodicama, svih muškaraca od mesec dana pa naviše bilo je dvadeset i dve hiljade.

40 Zatim je Gospod rekao Mojsiju: „Popiši sve muške prvence Izraelovih sinova od mesec dana pa naviše i utvrdi broj imena njihovih. **41** A Levite uzmi za mene - ja sam Gospod - umesto svih prvenaca Izraelovih sinova, i stoku koja pripada Levitima umesto svega prvorođenog od stoke Izraelovih sinova.“ **42** I kao što mu je zapovedio Gospod, Mojsije je popisao sve prvence Izraelovih sinova. **43** Svih muških prvenaca prebrojanih po imenima od mesec dana pa naviše bilo je dvadeset dve hiljade dvesta sedamdeset tri.

44 Gospod je još rekao Mojsiju: **45** „Uzmi Levite umesto svih prvenaca Izraelovih sinova, i stoku koja pripada Levitima umesto njihove stoke. Leviti neka pripadnu meni. Ja sam Gospod. **46** A kao otkupnu cenu za onih dvesta sedamdeset tri prvenca Izraelovih sinova, koliko ih ima više nego Levita, **47** uzmi pet sikala po osobi. Uzmi ih prema svetom siklu. Sikal ima dvadeset gera. **48** Taj novac daj Aronu i

njegovim sinovima kao otkupninu za one kojih ima više nego Levita.“ **49** I Mojsije je primio novac za otkupninu od prvenaca koji su premašivali broj onih koje su Leviti otkupili. **50** Od prvenaca Izraelovih sinova primio je taj novac, hiljadu trista šezdeset pet sikala, prema svetom siklu. **51** Onda je Mojsije po Gospodnjoj naredbi dao novac od otkupnine Aronu i njegovim sinovima, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

4 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Neka se prebroje Katovi sinovi između Levijevih sinova, po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva, **3** od trideset pa do pedeset godina, svi oni koji mogu da služe obavljajući poslove u šatoru od sastanka.

4 Ovo je služba Katovih sinova u šatoru od sastanka, nešto najsvetije. **5** Kada logor kreće na put, neka Aron i njegovi sinovi uđu u šator i skinu pregradnu zavesu i njome pokriju kovčeg svedočanstva. **6** Neka preko njega stave pokrivač od koža jazavca i odozgo prostru plavo platno i zatim nameste njegove poluge.

7 Po stolu za hleb koji se stavlja pred Boga neka prostru plavo platno i na njega stave posude, čaše, bokale i činije za žrtvu levanicu. Neka na njemu ostane hleb koji se stalno prinosi. **8** Preko toga neka prostru grimizno platno. Neka sto prekriju pokrivačem od koža jazavca i nameste njegove poluge. **9** Neka uzmu plavo platno i pokriju svećnjak za osvetljenje i njegove žiške, mašice, pepeonice i sve posude za ulje kojima redovno služe oko svećnjaka. **10** Neka njega i sav njegov pribor stave u pokrivač od koža jazavca i neka to stave na poluge na kojima će se nositi. **11** Preko zlatnog oltara neka prostru plavo platno, neka ga prekriju pokrivačem od koža jazavca i nameste njegove poluge. **12** Neka uzmu sav pribor za službu koji redovno

koriste u službi na svetom mestu, neka ga stave u plavo platno, prekriju pokrivačem od koža jazavca i stave na poluge na kojima će se nositi.

13 Neka uklone masni pepeo sa oltara i neka preko oltara prostru tkaninu od vune purpurne boje. **14** Neka na njega stave sav pribor koji redovno koriste za službu na njemu: pepeonice, viljuške, lopate i činije - sav pribor za oltar. Neka odozgo prostru pokrivač od koža jazavca i nameste njegove poluge.

15 Kada logor kreće na put, neka Aron i njegovi sinovi dovrše pokrivanje svetog mesta i sveg pribora koji pripada svetom mestu. Onda neka dođu Katovi sinovi da to ponesu, ali ne smeju da dodirnu sveto mesto, da ne poginu. To su stvari u šatoru od sastanka koje će nositi Katovi sinovi.

16 A Eleazar, sin sveštenika Arona, neka se stara za ulje za osvetljenje, mirisni kad, redovan prinos od žita i ulje za pomažanje. Neka se stara za sav šator i za sve što je u njemu za sveto mesto i njegov pribor."

17 Gospod je još rekao Mojsiju i Aronu: **18** „Ne dozvolite da pleme Katovih porodica bude istrebljeno između Levita. **19** Ovo učinite za njih da ostanu živi i da ne poginu kad pristupaju najsvetijim stvarima: Neka Aron i njegovi sinovi uđu i neka svakome odrede koju će službu vršiti i šta će nositi. **20** A oni neka ni za tren ne ulaze da vide svete stvari, da ne poginu."

21 Zatim je Gospod rekao Mojsiju: **22** „Neka se izbroje Girsonovi sinovi po domovima njihovih očeva, po njihovim porodicama. **23** Popiši one od trideset pa do pedeset godina, sve one koji mogu da služe vršeći službu u šatoru od sastanka. **24** Ovo je služba Girsonovih porodica, služba koju će vršiti i stvari koje će nositi. **25** Oni neka nose platna svetog šatora, to jest šatora od sastanka, s njegovim pokrivačem i pokrivač od koža jazavca koji je

odozgo na njemu, zavesu na ulazu u šator od sastanka, **26** zavesu za dvorište, zavesu na ulazu u dvorište oko šatora i oltara, šatorska uža, sav pribor za njihovu službu i sve stvari koje redovno koriste za posao. To neka bude njihova služba. **27** Neka Girsonovi sinovi obavljaju svoju službu, sve što treba da nose i svu službu koju treba da vrše, po naredbi Arona i njegovih sinova. Odredite im šta su sve dužni da nose. **28** To je služba porodica Girsonovih sinova u šatoru od sastanka. Služba za koju su zaduženi neka bude pod upravom Itamara, sina sveštenika Arona.

29 I Merarijeve sinove popiši po njihovim porodicama u domovima njihovih očeva. **30** Popiši ih od trideset pa do pedeset godina, sve koji mogu da služe vršeći službu u šatoru od sastanka. **31** Dok vrše službu u šatoru od sastanka dužnost im je da nose okvire šatora, njegove prečage, stubove, postolja, **32** stubove oko dvorišta, njihova postolja, klinove i uža sa svim priborom za svu njihovu službu. Poimence odredite predmete koje su oni zaduženi da nose. **33** To je služba porodica Merarijevih sinova, njihova služba u šatoru od sastanka, pod upravom Itamara, sina sveštenika Arona."

34 Mojsije, Aron i poglavari zbora popisali su Katove sinove po njihovim porodicama i po domovima njihovih očeva, **35** od trideset pa do pedeset godina, sve one koji mogu da služe vršeći službu u šatoru od sastanka. **36** Popisanih od njih po njihovim porodicama bilo je dve hiljade sedamsto pedeset. **37** To su popisani iz Katovih porodica, svi oni koji služe u šatoru od sastanka, koje su Mojsije i Aron popisali po Gospodnjoj naredbi datoj preko Mojsija.

38 A popisanih od Girsonovih sinova po njihovim porodicama i po domovima njihovih očeva, **39** od trideset pa do pedeset godina, svih koji mogu da služe vršeći

službu u šatoru od sastanka, **40** onih koji su od njih popisani po svojim porodicama, po domovima svojih očeva, bilo je dve hiljade šesto trideset. **41** To su popisani iz porodica Girsonovih sinova, svi oni koji služe u šatoru od sastanka, koje su Mojsije i Aron popisali po Gospodnjoj naredbi.

42 A popisanih iz porodica Merarijevih sinova po njihovim porodicama, po domovima njihovih očeva, **43** od trideset pa do pedeset godina, svih koji mogu da služe vršeci službu u šatoru od sastanka, **44** onih koji su od njih popisani po svojim porodicama, bilo je tri hiljade i dvesta. **45** To su popisani iz porodica Merarijevih sinova, koje su Mojsije i Aron popisali po Gospodnjoj naredbi datoj preko Mojsija.

46 Svih popisanih koje su Mojsije, Aron i Izraelovi poglavari popisali kao Levite po njihovim porodicama i po domovima njihovih očeva, **47** od trideset pa do pedeset godina, svih koji su dolazili da rade teške poslove i da nose teret u šatoru od sastanka, **48** svih popisanih bilo je osam hiljada petsto osamdeset. **49** Oni su bili popisani po Gospodnjoj naredbi datoj preko Mojsija, svaki prema svojoj službi i prema onome što je nosio. Bili su popisani kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

5 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Zapovedi Izraelovim sinovima da iz logora udalje svakoga ko je gubav, svakoga ko ima izliv i svakoga ko se onečistio mrtvacem. **3** Udaljite i muško i žensko. Pošaljite ih iz logora da ne onečiste logor onih među kojima ja prebivam.“ **4** Izraelovi sinovi su učinili tako i poslali ih iz logora. Kao što je Gospod rekao Mojsiju, tako su Izraelovi sinovi učinili.

5 Gospod je još rekao Mojsiju: **6** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Ako neko, bilo da je muškarac ili žena, učini neki ljudski greh, i tako bude neveran Gospodu, ta duša je kriva. **7** Neka prizna počinjeni greh i neka

da nadoknadu za svoju krivicu u punoj vrednosti, neka tome doda još petinu vrednosti, pa neka to da onome kome je naneta nepravda. **8** A ako ovaj nema nikoga kome bi se dala nadoknada za krivicu, neka nadoknada za krivicu pripadne svešteniku, pored ovna za očišćenje kojim će sveštenik izvršiti obred očišćenja za krivca.

9 Svaki prilog od svih svetih stvari Izraelovih sinova koje oni budu donosili svešteniku neka pripadne njemu. **10** I svete stvari koje neko prinosi neka ostanu njemu. Svešteniku neka pripadne što god mu neko da.“

11 Gospod je još rekao Mojsiju: **12** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Ako nečija žena zastrani i postane neverna, **13** i neko drugi legne s njom i izbací seme, a njen muž to ne sazna i to se ne otkrije iako se ona onečistila, ali protiv nje nema svedoka i ne bude uhvaćena, **14** a muža obuzme ljubomora, i on posumnja u vernost svoje žene koja se zaista onečistila, ili ako ga obuzme ljubomora i on posumnja u vernost svoje žene iako se ona u stvari nije onečistila, **15** onda neka muž dovede svoju ženu svešteniku i neka donese njen prinos, desetinu efe* ječmenog brašna. Neka na to ne izliva ulje i neka ne stavlja tamjan, jer je to prinos od žita za ljubomoru, prinos od žita za spomen na prestup.

16 Neka je sveštenik dovede i postavi pred Gospoda. **17** Zatim neka uzme svetu vodu u zemljanu posudu i neka uzme praha s poda u svetom šatoru i sipa ga u vodu. **18** Neka postavi ženu pred Gospoda, raspusti joj kosu i na ruke joj stavi prinos od žita za spomen, to jest prinos od žita za ljubomoru, a on neka u svojoj rupi drži gorku vodu koja nosi prokletstvo.

19 Zatim neka sveštenik zakune ženu i neka joj kaže: 'Ako nijedan čovek nije

* **5,15** Efa iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

legao s tobom i ako nisi zastranila i onečistila se dok si bila pod vlašću svog muža, neka ti ne bude ništa od ove gorke vode koja nosi prokletstvo. **20** Ali ako si zastranila dok si bila pod vlašću svog muža, ako si se onečistila i neko je drugi osim tvog muža legao s tobom...’ **21** Neka sveštenik zakune ženu kletvom i kaže joj: ‘Neka te Gospod postavi kao primer za prokletstvo i zakletvu u tvom narodu, i neka Gospod učini da ti se bedra* osuše i da ti stomak otekne. **22** Ova voda što nosi prokletstvo neka ti uđe u utrobu da ti od nje otekne stomak i da ti se bedra osuše.’ A žena neka na to kaže: „Neka bude tako! Neka bude tako!”*

23 Neka sveštenik te kletve zapiše u knjigu i neka ih ispere gorkom vodom. **24** Neka da ženi da pije tu gorku vodu koja nosi prokletstvo, i neka voda koja nosi prokletstvo uđe u nju i bude joj gorka. **25** Zatim neka sveštenik uzme prinos od žita za ljubomoru iz ženine ruke, neka tamo i amo obrće prinos od žita pred Gospodom i neka ga donese kod oltara. **26** Neka sveštenik kao spomen uzme od prinosa od žita i neka to spali na oltaru, a posle toga neka da ženi da pije vodu. **27** Kad joj da vodu da pije, ako se onečistila tako što je bila neverna svom mužu, voda koja nosi prokletstvo ući će u nju i biće joj gorka, stomak će joj oteći, a bedra će joj se osušiti, pa će ta žena postati prokletstvo među svojim narodom. **28** A ako se žena nije onečistila nego je čista, neće biti kažnjena i imaće dece.

29 To je zakon o ljubomori kad žena zastrani dok je pod vlašću svog muža i onečisti se, **30** ili ako nekog čoveka obuzme ljubomora i on posumnja da mu je žena neverna. Neka on postavi ženu pred Gospoda, a sveštenik neka s njom postupi

* **5,21** Izraz „bedra” verovatno označava polne organe.

* **5,22** Ili: „Amin! Amin!” na hebrejskom.

po svem ovom zakonu. **31** Taj čovek neka bude slobodan od krivice, a žena neka odgovara za svoj prestup’.”

6 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Izraelovim sinovima: ‘Ako neki čovek ili neka žena učini poseban zavet da će živeti kao nazirej* pred Gospodom, **3** neka se uzdržava od vina i opojnog pića. Neka ne pije vinsko sirće ni sirće od opojnog pića, neka ne pije piće napravljeno od grožđa i neka ne jede grožđe, ni sveže ni suvo. **4** Sve dane svog nazirejstva neka ne jede ništa što se pravi od vinove loze, ni nezrelo grožđe ni kožicu.

5 Sve vreme dok traje njegov nazirejski zavet neka mu britva ne prelazi preko glave. Dok se ne navrši vreme za koje treba da bude odvojen za Gospoda, neka bude svet i neka pušta da mu kosa slobodno raste. **6** Sve vreme za koje je odvojen za Gospoda neka ne prilazi nijednom mrtvacu. **7** Ni za svojim ocem, ni za svojom majkom, ni za svojim bratom, ni za svojom sestrom neka se ne onečisti kad umru, jer na glavi ima znak nazirejstva pred svojim Bogom.

8 Sve vreme svog nazirejstva on je svet pred Gospodom. **9** Ali ako neko iznenada umre pored njega, tako da on onečisti glavu na kojoj je znak njegovog nazirejstva, neka obrije glavu onog dana kad bude proglašen čistim. Neka je obrije sedmog dana. **10** A osmog dana neka svešteniku na ulaz u šator od sastanka donese dve grlice ili dva mlada goluba. **11** Neka sveštenik jedno prinese kao žrtvu za greh, a drugo kao žrtvu paljenicu, i neka za njega izvrši obred očišćenja jer je zgrešio prišavši mrtvacu. Neka tog dana posveti svoju glavu. **12** Neka živi kao nazirej pred Gospodom sve vreme svog nazirejstva i neka donese muško jagnje do

* **6,2** „Nazirej” znači „izdvojen, posvećen, predan”.

godinu dana kao žrtvu za prestup. A pređašnji dani neće se računati, jer je onečistio svoje nazirejstvo.

13 Ovo je zakon za nazireja: kad se navršše dani njegovog nazirejstva neka ga dovedu na ulaz u šator od sastanka. **14** Neka kao svoju žrtvu Gospodu prinese jedno muško jagnje bez mane do godinu dana kao žrtvu paljenicu, jedno žensko jagnje bez mane do godinu dana kao žrtvu za greh, jednog ovna bez mane kao žrtvu zajedništva, **15** korpu s okruglim beskvasnim hlebovima od finog brašna zamešenih s uljem i s beskvasnim pogačama premazanim uljem, njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice. **16** Neka ih sveštenik donese pred Gospoda i prinese njegovu žrtvu za greh i žrtvu paljenicu. **17** A ovna neka prinese Gospodu kao žrtvu zajedništva zajedno s korpom beskvasnih hlebova. Neka sveštenik prinese i njegov prinos od žita i njegovu žrtvu levanicu.

18 Neka nazirej na ulazu u šator od sastanka obrije znak nazirejstva koji mu je na glavi, neka uzme kosu koja je znak njegovog nazirejstva i stavi je na vatru koja gori pod žrtvom zajedništva. **19** Neka sveštenik uzme kuvanu plečku od ovna, jedan okrugli beskvasni hleb iz korpe i jednu beskvasnu pogaču, i neka sve to stavi na ruke nazireju nakon što je ovaj obrijao znak svog nazirejstva. **20** Neka sveštenik tamo i amo obrće te stvari kao obrtani prinos pred Gospodom. To je nešto sveto što pripada svešteniku, zajedno s grudima obrtanog prinosa i butom od priloga. Posle toga nazirej može da pije vino.

21 To je zakon za nazireja koji se zavetuje, za njegov prinos Gospodu zbog njegovog nazirejstva, osim onoga što bi još mogao dati. Kako se zavetovao, tako neka postupi po zakonu o svom nazirejstvu.“ **22** Zatim je Gospod rekao Mojsiju: **23** „Kaži Aronu i njegovim sinovima: 'Ova-ko blagosiljajte Izraelove sinove:

24 'Neka te Gospod blagoslovi i neka te čuva. **25** Neka te Gospod obasja svojim licem i neka ti bude milostiv. **26** Neka Gospod obrati svoje lice k tebi i neka ti da mir.'

27 I neka mojim imenom blagosiljaju Izraelove sinove, i ja ću ih blagosloviti.”

7 Onog dana kad je Mojsije završio podizanje svetog šatora, pomazao ga je i posvetio sa svom njegovom opremom, a tako i oltar i sav njegov pribor. Pomazao ih je i posvetio.

2 Onda su svoj prinos doneli Izraelovi knezovi, poglavari domova svojih očeva. Oni su bili knezovi nad plemenima koji su vodili popisivanje. **3** Doneli su svoj prinos pred Gospoda, šest pokrivenih kola i dvanaest bikova, po jedna kola na dvojicu poglavara i po jednog bika za svakoga. Dovedi su ih pred sveti šator. **4** Tada je Gospod rekao Mojsiju: **5** „Primi to od njih da se upotrebi za službu oko šatora od sastanka, i daj to Levitima, svakome prema njegovoj službi.”

6 Tako je Mojsije primio kola i bikove i dao ih Levitima. **7** Dvoja kola i četiri bika dao je Gironovim sinovima prema njihovoj službi, **8** a četvero kola i osam bikova dao je Merarijevim sinovima prema njihovoj službi, pod upravom Itamara, sina sveštenika Arona. **9** A Katovim sinovima nije dao ništa, jer je njima bila poverena služba na svetom mestu. Oni su nosili stvari na ramenima.

10 Poglavari su priložili svoj dar na svečanosti povodom postavljanja oltara onog dana kad je on bio pomazan. Poglavari su doneli svoj prinos pred oltar. **11** I Gospod je rekao Mojsiju: „Neka donose svoj prinos, svaki poglavar na svoj dan, za posvećivanje oltara.”

12 Prvog dana svoj prinos doneo je Nason, Aminadavov sin, od Judinog plemena. **13** Njegov prinos je bio: jedna

srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **14** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **15** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **16** jedno jare za žrtvu za greh; **17** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Nasona, Aminadavovog sina.

18 Drugog dana svoj prinos je doneo Nataniel, Sogarov sin, poglavar Isaharovog plemena. **19** Kao svoj prinos doneo je jednu srebrnu posudu tešku sto trideset sikala, jednu srebrnu činiju od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **20** jednu zlatnu čašu od deset sikala, punu kada; **21** i jednog junca, jednog ovna, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **22** jedno jare za žrtvu za greh; **23** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Nataniela, Sogarovog sina.

24 Trećeg dana na redu je bio poglavar Zebulonovih sinova, Elijav, Helonov sin. **25** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **26** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **27** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **28** jedno jare za žrtvu za greh; **29** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Elijava, Helonovog sina.

30 Četvrtog dana na redu je bio poglavar Rubenovih sinova, Elisur, Sedijurov sin. **31** Njegov prinos je bio: jedna srebr-

na posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **32** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **33** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **34** jedno jare za žrtvu za greh; **35** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Elisura, Sedijurovog sina.

36 Petog dana na redu je bio poglavar Simeonovih sinova, Šelumiel, Surisadajev sin. **37** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **38** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **39** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **40** jedno jare za žrtvu za greh; **41** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Šelumiela, Surisadajevog sina.

42 Šestog dana na redu je bio poglavar Gadovih sinova, Elisaf, Reuelov sin. **43** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **44** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **45** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **46** jedno jare za žrtvu za greh; **47** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Elisafa, Reuelovog sina.

48 Sedmog dana na redu je bio poglavar Jefremovih sinova, Elisama, Amijudov sin. **49** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna

srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **50** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **51** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **52** jedno jare za žrtvu za greh; **53** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Elisame, Amijudovog sina.

54 Osmog dana na redu je bio poglavar Manasijinih sinova, Gamaliel, Fadasurov sin. **55** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **56** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **57** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **58** jedno jare za žrtvu za greh; **59** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Gamaliela, Fadasurovog sina.

60 Devetog dana na redu je bio poglavar Benjaminovih sinova, Abidan, Gideonijev sin. **61** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **62** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **63** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **64** jedno jare za žrtvu za greh; **65** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Abidana, Gideonijevog sina.

66 Desetog dana na redu je bio poglavar Danovih sinova, Ahijezer. Amisadajev sin. **67** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna

srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **68** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **69** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **70** jedno jare za žrtvu za greh; **71** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Ahiježera, Amisadajevog sina.

72 Jedanaestog dana na redu je bio poglavar Asirovih sinova, Fagieli, Ehanov sin. **73** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **74** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **75** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **76** jedno jare za žrtvu za greh; **77** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Fagiela, Ehanovog sina.

78 Dvanaestog dana na redu je bio poglavar Neftalimovih sinova, Ahirej, Enanov sin. **79** Njegov prinos je bio: jedna srebrna posuda teška sto trideset sikala, jedna srebrna činiija od sedamdeset sikala, prema svetom siklu, obe pune finog brašna zamešenog s uljem, za prinos od žita; **80** jedna zlatna čaša od deset sikala, puna kada; **81** jedan junac, jedan ovan, jedno muško jagnje do godinu dana, za žrtvu paljenicu; **82** jedno jare za žrtvu za greh; **83** a za žrtvu zajedništva dva govečeta, pet ovnova, pet jaraca, pet muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos Ahireja, Enanovog sina.

84 To su bili prinosi Izraelovih poglavara koje su prineli povodom postavljanja oltara onog dana kad je on bio pomazan: dvanaest srebrnih posuda, dvanaest sre-

brnih činija, dvanaest zlatnih čaša; **85** svaka srebrna posuda od sto trideset sikala, a svaka činija od sedamdeset; svega srebra u tim posudama bilo je dve hiljade četiristo sikala, prema svetom siklu; **86** dvanaest zlatnih čaša punih kada, svaka čaša od deset sikala, prema svetom siklu; svega zlata u čašama bilo je sto dvadeset sikala; **87** sve stoke za žrtvu paljenicu bilo je dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest muških jaganjaca od godinu dana i njihovi prinosi od žita, i dvanaest jarića za žrtvu za greh; **88** a sve stoke za žrtvu zajedništva bilo je dvadeset i četiri junca, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca, šezdeset muških jaganjaca od godinu dana. To je bio prinos za svečanost povodom postavljanja oltara nakon što je on bio pomazan.

89 Kad god je Mojsije ulazio u šator od sastanka da razgovara s Bogom, čuo je glas koji mu je govorio odozgo s poklopca na kovčegu svedočanstva, između dva heruvima. Tako je razgovarao s Bogom.

8 Gospod je rekao Mojsiju: „Kaži Aronu: 'Kad budeš palio žiške na svećnjaku, neka sedam žizaka osvetljava prostor ispred njega.'“ **3** I Aron je učinio tako. Upalio je žiške da osvetljavaju prostor ispred svećnjaka, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **4** A svećnjak je bio iskovan od zlata. Bio je iskovan, od osnove do cvetova. Mojsije je napravio svećnjak prema viziji koju mu je Gospod dao.

5 Gospod je još rekao Mojsiju: **6** „Uzmi Levite između Izraelovih sinova i očisti ih. **7** Ovako ćeš ih očistiti: poškropi ih vodom koja čisti od greha, a oni neka obriju celo svoje telo, neka operu svoju odeću i očiste se. **8** Neka zatim uzmu junca s njegovim prinosom od žita od finog brašna zamešenog s uljem, a ti uzmi drugog junca za žrtvu za greh. **9** Dovedi Levite pred šator od sastanka i sakupi ceo zbor Izraelovih

sinova. **10** Dovedi Levite pred Gospoda i neka Izraelovi sinovi polože ruke na Levite. **11** Aron neka kaže Levitima da se okreću na jednu i na drugu stranu pred Gospodom kao obrtani prinos Izraelovih sinova. Neka njihov zadatak bude da vrše službu Gospodu.

12 Zatim neka Leviti polože ruke junca na glavu. Posle toga prinesi jednog junca kao žrtvu za greh, a drugog kao žrtvu paljenicu Gospodu, da izvršiš obred očišćenja za Levite. **13** Postavi Levite pred Arona i njegove sinove i neka se okreću na jednu i na drugu stranu kao obrtani prinos Gospodu. **14** Odvoj Levite između Izraelovih sinova; i Leviti neka pripadnu meni. **15** Posle toga neka Leviti dođu da služe u šatoru od sastanka. Tako ih očisti i učini da se okreću na jednu i na drugu stranu kao obrtani prinos. **16** Jer su oni darovani, meni su darovani između Izraelovih sinova. Njih sam uzeo za sebe umesto onih koji otvaraju majčinu utrobu, umesto svih prvenaca Izraelovih sinova. **17** Jer meni pripada svaki prvenac između Izraelovih sinova, i od ljudi i od životinja. Onog dana kad sam pobio sve prvence u egipatskoj zemlji, sebi sam ih posvetio. **18** I uzeću Levite umesto svih prvenaca među Izraelovim sinovima. **19** Daću Levite Aronu i njegovim sinovima kao one koji su darovani između Izraelovih sinova da vrše službu Izraelovih sinova u šatoru od sastanka i da vrše obred očišćenja za Izraelove sinove, da nikakva nevolja ne dođe na Izraelove sinove jer su se približili svetom mestu.“

20 Mojsije, Aron i ceo zbor Izraelovih sinova učinili su tako sa Levitima. Sve onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju za Levite, tako su Izraelovi sinovi učinili. **21** Tako su se Leviti očistili i oprali svoje haljine, a posle toga Aron im je kazao da se okreću na jednu i na drugu stranu kao obrtani prinos pred Gospodom. Onda je

Aron za njih izvršio obred očišćenja da bi bili čisti. **22** Zatim su Leviti ušli da vrše svoju službu u šatoru od sastanka pred Aronom i njegovim sinovima. Onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju za Levite, tako su i učinili.

23 Gospod je rekao Mojsiju: **24** „Ovo se odnosi na Levite: od dvadeset i pet godina pa naviše neka Levit stupi u redove onih koji služe u šatoru od sastanka. **25** A kad bude imao pedeset godina, neka istupi iz redova onih koji služe i neka više ne služi. **26** Neka pomaže svojoj braći u šatoru od sastanka dok se ovi staraju za svoje dužnosti, ali on sam neka ne vrši nikakvu službu. Tako postupi s Levitima u pogledu njihovih dužnosti.”

9 Prvog meseca druge godine od izlaska iz egipatske zemlje, Gospod se obratio Mojsiju u Sinajskoj pustinji, i rekao mu: **2** „Neka Izraelovi sinovi pripreme pashalnu žrtvu u propisano vreme. **3** Pripremite je u propisano vreme, uveče četrnaestog dana ovog meseca. Pripremite je prema svim njenim odredbama, onako kako je propisano.”

4 Tako je Mojsije rekao Izraelovim sinovima da pripreme pashalnu žrtvu. **5** I oni su u Sinajskoj pustinji pripremili pashalnu žrtvu, prvog meseca, uveče četrnaestog dana u mesecu. Sve onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju, tako su Izraelovi sinovi učinili.

6 A bilo je ljudi koji su se onečistili mrtvacem, tako da onog dana nisu mogli da pripreme pashalnu žrtvu. Zato su tog istog dana došli pred Mojsija i Arona. **7** Ti ljudi su mu rekli: „Onečistili smo se mrtvacem. Zašto da nam bude uskraćeno da prinesemo žrtvu Gospodu u propisano vreme zajedno s Izraelovim sinovima?” **8** Na to im je Mojsije rekao: „Stanite tu da čujem šta će Gospod zapovediti za vas.”

9 Tada je Gospod rekao Mojsiju: **10**

„Kaži Izraelovim sinovima: 'Ako bi se neko od vas ili od vaših potomaka onečistio mrtvacem ili je na dalekom putu, neka i on pripremi pashalnu žrtvu Gospodu. **11** Neka je pripreme drugog meseca, uveče četrnaestog dana. Neka je jedu s beskvasnim hlebom i gorkim zeljem. **12** Ništa od nje neka ne ostave do jutra i neka joj ne slome nijednu kost. Neka je pripreme prema svim odredbama za pashalnu žrtvu. **13** Ali ako je neko čist i nije na putu, a propustio je da pripremi pashalnu žrtvu, ta duša neka se istrebi iz svog naroda, jer nije prinela žrtvu Gospodu u propisano vreme. Taj čovek neka odgovara za svoj greh.

14 Ako s vama živi stranac, neka i on pripremi pashalnu žrtvu Gospodu. Neka to uradi prema odredbama i propisima za pashalnu žrtvu. Ista odredba neka važi za sve vas, za stranca i za onoga ko je poreklom Izraelac’.”

15 Onog dana kad je bio podignut sveti šator, oblak je pokrio šator Svedočanstva, a od večeri do jutra nad šatorom je bilo nešto što je ličilo na vatru. **16** Tako je bilo stalno: danju ga je pokrivaio oblak, a noću nešto kao vatra. **17** Kad god bi se oblak podizao iznad šatora, Izraelovi sinovi bi odmah krenuli, a na mestu gde bi oblak stao, tu bi se Izraelovi sinovi ulogorili. **18** Na Gospodnju zapovest Izraelovi sinovi bi kretali, i na Gospodnju zapovest bi podizali logor. Sve dane dok bi oblak stajao nad šatorom, oni bi ostajali ulogoreni. **19** Kad bi oblak stajao nad šatorom mnogo dana, Izraelovi sinovi bi činili ono što je Gospod tražio od njih i ne bi kretali. **20** Ponekad bi oblak stajao nad šatorom nekoliko dana. Na Gospodnju zapovest bi ostajali ulogoreni i na Gospodnju zapovest bi kretali. **21** Ponekad bi oblak stajao od večeri do jutra, a ujutru bi se podigao i oni bi krenuli. Danju ili noću, kad god bi se oblak podigao oni bi krenuli na put. **22** Ako bi oblak sta-

jao nad šatorom dva dana ili mesec dana ili duže vreme, Izraelovi sinovi bi ostajali ulogoreni i ne bi kretali, ali čim bi se oblak podigao, oni bi krenuli. **23** Na Gospodnju zapovest bi se ulogorili i na Gospodnju zapovest bi krenuli. Činili su ono što je Gospod tražio od njih, po Gospodnjoj naredbi datoj preko Mojsija.

10 Gospod je rekao Mojsiju: **2** „Napravi sebi dve srebrne trube. Napravi ih od kovanog srebra i neka ti služe za sazivanje zbora i za objavu polaska. **3** Kad zatrubite u obe trube, neka se ceo zbor skupi k tebi na ulazu u šator od sastanka. **4** Ako se zatrubi samo u jednu trubu, neka se skupe k tebi knezovi, od kojih je svaki poglavar nad hiljadu Izraelaca.

5 Kad zatrubite tako da se truba oglasi promenjivim zvukom, tada neka krenu logori smešteni na istočnoj strani. **6** Kad drugi put zatrubite tako da se truba oglasi promenjivim zvukom, tada neka krenu logori smešteni na južnoj strani. Neka tako zatrupe svaki put kad jedna grupa treba da krene.

7 Trubite i kad sazivate zbor, ali neka to ne bude promenjiv zvuk. **8** Neka Aronovi sinovi, sveštenici, trube u trube. Neka vam to služi kao trajna odredba kroz vaše naraštaje.

9 Ako u svojoj zemlji povedete rat protiv tlačitelja koji vas ugnjetava, neka trube oglase ratni poziv, i Gospod, vaš Bog, setiće se vas i izbaviće vas od vaših neprijatelja.

10 U dan svog veselja, u vreme svojih svečanosti i na početku svojih meseci, trubite u trube nad svojim žrtvama paljenicama i žrtvama zajedništva. To neka vam služi kao spomen pred vašim Bogom. Ja sam Gospod, vaš Bog.”

11 Druge godine, drugog meseca, dvadesetog dana u mesecu, oblak se po-

digao iznad šatora Svedočanstva. **12** Tada su Izraelovi sinovi krenuli iz Sinajske pustinje svojim redom i putovali su sve dok se oblak nije zaustavio u pustinji Faran. **13** Tako su krenuli prvi put, po Gospodnjoj naredbi datoj preko Mojsija.

14 I pođe napred zastava vojske sinova Judinih u četama svojim; i nad vojskom njihovom beše Nason, sin Aminadavov. **15** Nad vojskom plemena Isaharovih sinova bio je Nataniel, Sogarov sin. **16** A nad vojskom plemena Zebulonovih sinova bio je Elijav, Helonov sin.

17 Zatim je bio rastavljen šator, i Girsonovi sinovi i Merarijevi sinovi krenuli su noseći šator.

18 Potom pođe zastava logora Rubenova po svojim četama, a nad njihovom vojskom bio je Elisur, Sedijurov sin. **19** Nad vojskom plemena Simeonovih sinova bio je Šelumiel, Surisadajev sin. **20** A nad vojskom plemena Gadovih sinova bio je Elisaf, Reuelov sin.

21 Zatim su krenuli Katovi sinovi noseći svete stvari iz svetilišta, a do njihovog dolaska šator je već bio postavljen.

22 Potom pođe zastava vojske sinova Jefremovih po svojim četama, a nad njihovom vojskom bio je Elisama, Amijudov sin. **23** Nad vojskom plemena Manasijinih sinova bio je Gamaliel, Fadasurov sin. **24** A nad vojskom plemena Benjaminovih sinova bio je Abidan, Gideonijev sin.

25 Najposle pođe zastava vojske sinova Danovih po svojim četama kao zaštitna straža svim logorima, a nad njihovom vojskom je bio Ahijezer, Amisadajev sin. **26** Nad vojskom plemena Asirovih sinova bio je Fagiel, Ehanov sin. **27** A nad vojskom plemena Neftalimovih sinova bio je Ahirej, Enanov sin. **28** Tim redom su Izraelovi sinovi polazili po svojim četama kad su kretali na put.

29 Tada je Mojsije rekao Hobabu, sinu Madijanca Reuela, Mojsijevog tasta: „Mi

krećemo ka mestu za koje je Gospod rekao: 'Vama ću ga dati.' Pođi s nama i dobro ćemo ti učiniti, jer je Gospod obrekao dobro Izraelu." **30** A on mu je odgovorio: „Neću ići s vama, nego ću ići u svoju zemlju i u svoj rod." **31** Na to je Mojsije rekao: „Molim te, ne ostavljaj nas. Pošto ti dobro znaš gde u pustinji možemo da se ulogorimo, ti ćeš nam biti poput očiju. **32** Ako pođeš s nama, kao što će Gospod činiti dobro nama, tako ćemo i mi činiti dobro tebi."

33 Tako su krenuli od gore Gospodnje i išli tri dana hoda, a kovčeg Gospodnjeg saveza išao je tri dana hoda pred njima da im potraži mesto gde bi počinuli. **34** I Gospodnji oblak bio je nad njima danju kad su kretali iz logora.

35 Kad bi kovčeg kretao, Mojsije bi rekao: „Ustani, Gospode, i neka se tvoji neprijatelji raseju. Neka oni koji te silno mrze pobegnu pred tobom." **36** A kad bi se zaustavljao, rekao bi: „Vrati se, Gospode, nebrojenim hiljadama Izraelaca."

11 Narod se žalio pred Gospodom kako mu je teško. Kad je Gospod to čuo, žestoko se razgnevio. Gospodnji oganj planuo je na njih i progutao neke na kraju logora. **2** Kad je narod zavapio Mojsiju, on se usrdno pomolio Gospodu i oganj se ugasio. **3** To mesto je nazvano Tavera,* jer je tamo na njih planuo Gospodnji oganj.

4 Mnogi drugi ljudi koji su bili među Izraelcima sebično su žudeli za hranom tako da su i Izraelovi sinovi opet plakali govoreći: „Ko će nam dati mesa da jedemo? **5** Dobro se sećamo riba koje smo zabadava jeli u Egiptu i krastavaca, lubenica, praziluka, crnog i belog luka. **6** A sada nam je duša usahnula. Naše oči ne vide ništa osim mane."

* **11,3** „Tavera“ znači „izgaranje, požar, plamen“.

7 Mana je bila poput semena korijandera, a ličila je na smolu od bdela.* **8** Narod je išao okolo, skupljao je i mleo na ručnim mlinovima ili tucao u avanu, kuvao u loncu ili od nje pravio pogače. Ukus joj je bio kao ukus slatkog kolača pripremljenog s uljem. **9** Kad bi noću padala rosa po logoru, padala bi i mana.

10 Mojsije je čuo kako narod plače, svaki u svojoj porodici na ulazu u svoj šator. I Gospod se žestoko razgnevio, a i za Mojsija je sve to bilo zlo. **11** Tada je Mojsije rekao Gospodu: „Zašto si učinio zlo svom sluzi? Zašto nisam našao milost u tvojim očima, nego si na mene stavio teret celog ovog naroda? **12** Jesam li ja začeo ceo ovaj narod? Jesam li ih ja rodio, pa da mi kažeš: 'Nosi ih u svojim nedrima, kao što hranitelj nosi odojče', u zemlju za koju si se zakleo njihovim praočevima? **13** Ovakle mi meso da ga dam celom ovom narodu? Jer plaću preda mnom, govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!' **14** Ne mogu ja sam da nosim ceo ovaj narod, jer je pretežak za mene. **15** Ako ćeš tako postupati sa mnom, molim te, bolje me ubij ako sam našao milost u tvojim očima, da ne gledam svoju nevolju."

16 A Gospod je rekao Mojsiju: „Skupi mi sedamdeset ljudi od Izraelovih starešina, za koje znaš da su starešine naroda i njegovi upravitelji. Dovedi ih do šatora od sastanka, i neka tamo stanu s tobom. **17** Ja ću sići i tamo ću ti govoriti. Uzeću od duha koji je na tebi i staviću ga na njih, i oni će ti pomagati da nosiš teret naroda, da ga ne nosiš sam. **18** A narodu reci: 'Posvetite se za sutra, jer ćete jesti mesa, zato što ste plakali pred Gospodom, govoreći: 'Ko će nam dati mesa da jedemo, jer nam je bilo dobro u Egiptu?' Gospod će vam dati mesa i ješćete ga. **19** Nećete ga jesti jedan dan, ni dva dana, ni pet dana,

* **11,7** „Bdel“ je mirisna smola slična smirni.

ni deset dana, ni dvadeset dana, **20** nego celih mesec dana, dok vam ne izađe na nos i ne ogadi vam se, jer ste odbacili Gospoda, koji je među vama, i plakali ste pred njim, govoreći: 'Zašto smo izašli iz Egipta?'

21 Tada je Mojsije rekao: „U narodu među kojim se nalazim ima šesto hiljada pešaka, a ti kažeš: 'Meso ću im dati i ješće ga mesec dana!' **22** Da li će im se poklati ovce i goveda da im bude dosta? Ili će im se pohvatati sve ribe iz mora da im bude dosta?'

23 Na to je Gospod rekao Mojsiju: „Zar je Gospodnja ruka kratka? Sada ćeš videti da li će se dogoditi ono što sam rekao ili neće.”

24 Posle toga Mojsije je izašao i rekao narodu Gospodnje reči. Onda je skupio sedamdeset ljudi od starešina naroda i postavio ih oko šatora. **25** Tada je Gospod sišao u oblaku i govorio s njim, pa je uzeo od duha koji je bio na njemu i stavio ga na svakog od sedamdesetorice starešina. I čim je Duh sišao na njih, oni su prorokovali, *ali nikad nakon toga.**

26 A dva čoveka su ostala u logoru. Jedan se zvao Eldad, a drugi Modad. I Duh je sišao na njih, jer su i oni bili među popisanim, ali nisu došli do šatora, nego su se u logoru prorokovali. **27** Jedan mladić je otrčao i javio to Mojsiju: „Eldad i Modad se u logoru ponašaju kao proroci!” **28** Tada je Jošua, Nunov sin, Mojsijev sluga od svoje mladosti, rekao: „Mojsije, moj gospodar, zabrani im!” **29** A Mojsije mu

* **11,25** Hebrejski izraz „*velo jasafu*” verovatno znači da su starešine prorokovale samo tom prilikom i nikad više, dok u nekim prevodima stoji da su nastavili prorokovati u kontinuitetu, što teško može biti slučaj imajući u vidu da se radi o Božjoj objavi sa svrhom, a ne u cilju zadovoljavanja znatiželje ili senzacionalizma. Takođe treba znati da je proroštvo podložno zloupotrebi od strane demonskih sila (vidi: 5. Mojs. 13,1-5; 1. Car. 22,21-23; Mat. 24,24).

je rekao: „Jesi li ti ljubomoran radi mene? Nemoj da budeš ljubomoran. Ja bih voleo da svi među Gospodnjim narodom budu proroci, jer bi tada Gospod stavio svoj Duh na njih!” **30** Posle se Mojsije vratio u logor zajedno s Izraelovim starešinama.

31 I Gospod je podigao vetar koji je doneo prepelice od mora i razasuo ih po logoru, na dan hoda s jedne strane i na dan hoda s druge strane, oko celog logora, na oko dva lakta* iznad zemlje. **32** Narod je ustao i celog tog dana i cele noći i celog drugog dana skupljao je prepelice. Onaj ko je nakupio najmanje, nakupio je deset gomera.* I rasprostrli su ih oko celog logora. **33** Meso im je još bilo među zubima, nisu ga ni sažvakali, kad se Gospod žestoko razgnevio na narod. Gospod je udario narod veoma velikim pomorom.

34 To mesto je nazvano Kivrot-Atava,* jer su tu sahranili narod koji je sebično žudeo za hranom. **35** Iz Kivrot-Atave narod je krenuo prema Asirotu, gde su se zaustavili.

12 Marija i Aron su počeli da govore protiv Mojsija zbog žene iz Husa* kojom se oženio, jer mu je žena bila iz Husa. **2** I govorili su: „Zar Gospod govori samo preko Mojsija? Zar ne govori i preko nas?” I Gospod je to slušao. **3** A Mojsije je bio najkrotkiji čovek na zemlji.

4 Gospod je odmah rekao Mojsiju, Aronu i Mariji: „Vas troje idite k šatoru od sastanka.” Tako je njih troje otišlo. **5** Posle toga Gospod je sišao u stubu od oblaka i stao na ulaz u šator i pozvao Arona i Mariju. I njih dvoje su prišli. **6** On reče: „Čujte

* **11,31** Lakat iznosi 44,5 centimetara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **11,32** Gomer iznosi 220 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **11,34** „Kivrot-Atava” znači „grobovi požude”.

* **12,1** Ili: „Etiopljanke”.

moje reči. Da se među vama pojavio Gospodnji prorok, ja bih mu se javio u viziji.* U snu bih mu govorio. **7** Ali nije tako s mojim slugom Mojsijem! Njemu je poveren ceo moj dom. **8** Njemu govorim licem u lice, jasnim rečima, a ne u zagonetkama. I on gleda Gospodnju priliku. Kako se onda niste bojali da govorite protiv mog sluge, protiv Mojsija?"

9 Tada se Gospod žestoko razgnevio na njih i otišao. **10** Oblak se udaljio iznad šatora, i Marija je postala gubava, bela kao sneg. Aron se okrenuo prema Mariji i video da je gubava. **11** Aron je odmah rekao Mojsiju: „Oprosti mi, gospodar! Molim te, ne uzimaj nam za greh tu ludost koju smo počinili! **12** Molim te, nemoj da ostane kao neki mrtvac, kome je telo već napola izjedeno kad izađe iz majčine utrobe!" **13** Mojsije je zavapio Gospodu: „O Bože, molim te! Isceli je, molim te!"

14 Tada je Gospod rekao Mojsiju: „Da joj je otac pljunuo u lice, zar ne bi bila posramljena sedam dana? Neka sedam dana bude u karantinu izvan logora, a posle neka bude opet primljena." **15** Tako je Marija sedam dana bila u karantinu izvan logora. Narod nije krenuo na put dok

* **12,6** Vizija je jedan od oblika komunikacije Boga sa čovekom, gde Bog daje vizuelne projekcije primaocu koji pod uticajem Svetog Duha pada u specifični proročki zanos u budnom stanju (vidi 4. Mojsijeva 24,4; Danilo 8,18; Otkrivenje 1,10) ili u snu (Danilo 2,19; 4,5). U viziji izabranom ljudskom oruđu otkrivaju se Božje namere ili budući događaji putem poznatih (vidi 2. Mojsijeva 25,40; 4. Mojsijeva 8,1; Jevrejima 8,5) ili simboličnih predstava (1. Mojsijeva 28,10-17; Ezekiel 1; Danilo 2,19; 7,2.7. 13,15; 8,13; Otkrivenje 9,16). Bog koristi pojmove bliske ljudima da bi im preneo važne istine, kao što je činio i sam Isus, što znači da je sama poruka bitna, a ne nužno i slika kojom se ona prenosi (vidi Otkrivenje 12,1).

Vizije i proroštvo takođe mogu poticati od drugog natprirodnog izvora: Sotone i palih anđela (vidi 5. Mojsijeva 13,15; Jeremija 40,14; Plač 2,14; Ezekiel 13,2-17; 2. Solunjanima 2,8-12).

Marija nije bila opet primljena. **16** Zatim je narod krenuo iz Asirota i ulogorio se u pustinji Faran.

13 Gospod je rekao Mojsiju: **2** „Pošalji ljude da izvide hanansku zemlju, koju dajem Izraelovim sinovima. Pošalji po jednog čoveka iz svakog plemena njegovih očeva; svaki od njih neka bude poglavar."

3 Tako ih je Mojsije poslao iz pustinje Faran po Gospodnjoj naredbi. Svi ti ljudi bili su poglavari Izraelovih sinova. **4** Ovo su njihova imena: od Rubenovog plemena: Samuja, Zahurov sin; **5** od Simeonovog plemena: Safat, Horijin sin; **6** od Judinog plemena: Kaleb, Jefonijin sin; **7** od Isaharovog plemena, Igal, Josifov sin; **8** od Jefremovog plemena, Osija, Nunov sin; **9** od Benjaminovog plemena, Faltije, Rafujev sin; **10** od Zebulonovog plemena, Gadiel, Sudin sin; **11** od Josifovog plemena, za Manasijino pleme: Gadije, Susin sin; **12** od Danovog plemena: Amiel, Gamalin sin; **13** od Asirovog plemena: Satur, Mihailov sin; **14** od Neftalimovog plemena: Nahbi, Savin sin; **15** od Gadovog plemena: Gadiel, Mahilov sin. **16** To su imena ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju. A Osiji, Nunovom sinu, Mojsije je dao ime Jošua.*

17 Kad ih je poslao da izvide hanansku zemlju, Mojsije im je rekao: „Idite ovuda u Negev, pa se onda popnite u brda. **18** Vidite kakva je zemlja i kakav je narod koji živi u njoj, da li je jak ili slab, da li ga ima malo ili mnogo; **19** kakva je zemlja u kojoj žive, da li je dobra ili loša; kakvi su gradovi u kojima žive, da li su to logori ili utvrđenja; **20** i kakve su njive, da li su rodne ili slabe, ima li na njima drveća ili nema. Budite hrabri i donesite od roda te zemlje." A tada je bilo vreme prvom grožđu.

21 Tako su oni otišli da izvide zemlju

* **13,16** Ili: „Jehošua“.

od pustinje Zin do Reova, na granici Ema-
ta. **22** Popeli su se u Negev i onda došli
do Hevrona. Tamo su živeli Ahiman, Sesaj
i Talmaj, Enakovi potomci. Hevron je bio
sagrađen sedam godina pre Soana u Egip-
tu. **23** Kad su došli u dolinu Eskol, odrezali
su mladicu s jednim grozdom, i dvojica su
ga ponela na motki, a poneli su i narove i
smokve. **24** Ono mesto su nazvali dolina
Eskol,* zbog grozda koji su tamo odrezali
Izraelovi sinovi.

25 Nakon četrdeset dana vratili su se iz
zemlje koju su izviđali. **26** Idući tako, došli
su kod Mojsija i Arona i celog zbora Izrae-
lovih sinova u pustinji Faran, u Kadisu.
Izvestili su njih i ceo zbor i pokazali im
plodove one zemlje. **27** Izvestili su Mojsi-
ja: „Otišli smo u zemlju u koju si nas po-
slao. U njoj zaista teče med i mleko, a ovo
su njeni plodovi. **28** Ali je narod koji živi u
toj zemlji jak, gradovi su utvrđeni i veoma
veliki, a tamo smo videli i Enakove potom-
ke. **29** Amaličani žive u zemlji Negev, He-
teji, Jevuseji i Amoreji žive u brdima, a
Hananci žive pored mora i duž Jordana.”

30 A Kaleb je umirivao narod pred
Mojsijem, rekavši: „Hajde da idemo gore i
osvojimo tu zemlju, jer je sigurno možemo
pokoriti.” **31** Ali ljudi koji su išli s njim rekli
su: „Ne možemo ići na onaj narod, jer je
jači od nas.” **32** I među Izraelovim sino-
vima pronosili su loš glas o zemlji koju su
izviđali, govoreći: „Zemlja koju smo prošli i
izviđali jeste zemlja koja proždire svoje
stanovnike. Svi ljudi koje smo videli u njoj
su ogromni. **33** Tamo smo videli i divove,
Enakove sinove, koji su divovskog roda,
tako da nam se činilo da smo naspram njih
kao skakavci, a takvi smo se i mi njima
činili.”

14 Tada je ceo zbor podigao glas i
narod je cele te noći vikao i pla-
kao. **2** I svi Izraelovi sinovi gun-
đali su protiv Mojsija i Arona, i ceo zbor im
je govorio: „Što nismo pomrli u egipatskoj
zemlji ili u ovoj pustinji! **3** Zašto nas
Gospod vodi u tu zemlju da padnemo od
mača? Naše žene i naša deca postaće
plen. Zar nije bolje da se vratimo u Egi-
pat?” **4** Čak su među sobom govorili:
„Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egi-
pat!”

5 Tada su Mojsije i Aron pali ničice
pred celim zborom Izraelovih sinova. **6** A
Jošua, Nunov sin, i Kaleb, Jefonijin sin,
koji su bili među onima što su išli da izvide
zemlju, razderali su svoje haljine **7** i ovako
su rekli celom zboru Izraelovih sinova:
„Zemlja koju smo prošli i izviđali zaista je
veoma dobra zemlja. **8** Ako smo po volji
Gospodu, on će nas dovesti u tu zemlju i
daće nam je, zemlju u kojoj teče med i
mleko. **9** Samo se ne bunite protiv Gospo-
da. Ne bojte se naroda te zemlje jer ih mi
možemo pojesti kao hleb. Njihov je zaklon
odstupio od njih, a s nama je Gospod. Ne
bojte ih se.”

10 Ali ceo zbor je govorio da će ih ka-
menovati. A Gospodnja slava pokazala se
nad šatorom od sastanka svim Izraelovim
sinovima.

11 Gospod je rekao Mojsiju: „Dokle će
me ovaj narod prezirati? Dokle mi neće
verovati i pored svih znakova koje sam
učinio među njima? **12** Udariću ih pomo-
rom i rasuću ih, a od tebe ću načiniti na-
rod veći i moćniji od njih.”

13 A Mojsije je rekao Gospodu: „To će
sigurno čuti Egipćani, između kojih si svo-
jom silom izveo ovaj narod. **14** I to će reći
stanovnicima ove zemlje. Oni su čuli da si
ti, Gospod, sa ovim narodom i da mu se
javljaš licem u lice. Čuli su da si ti Gospod i
da tvoj oblak stoji nad njima, da ideš pred
njima u stubu od oblaka danju i u stubu

* **13,24** „Eskol” znači „gрозd”.

od vatre noću. **15** Ako pobiješ ovaj narod kao jednog čoveka, onda će narodi koji su čuli o tvojoj slavi sigurno reći: **16** 'Gospod nije mogao da dovede ovaj narod u zemlju za koju im se zakleo, i zato ih je pobio u pustinji.' **17** I zato te sada molim, Gospode, neka se pokaže veličina tvoje sile, kao što si i rekao: **18** 'Gospod, spor na gnev i pun dobrote, koji oprašta prestup i krivicu, ali nikoga ne smatra nevinim, koji pohodi prestupe očeva na sinovima, do trećeg i do četvrtog pokolenja.' **19** Molim te, oprostite prestup ovom narodu zbog svoje velike milosti, kao što si opraštao ovom narodu od Egipta pa sve do sada."

20 Tada je Gospod rekao: „Opraštam po tvojoj reči. **21** Ali, tako ja bio živ, sva će zemlja biti puna Gospodnje slave. **22** A svi ovi ljudi koji su gledali moju slavu i znakove koje sam učinio u Egiptu i u ovoj pustinji, a već deset puta su me iskušavali i nisu slušali moj glas, **23** oni neće videti zemlju za koju sam se zakleo njihovim očevima - neće je videti niko od onih koji me preziru. **24** A zato što je moj sluga Kaleb imao drugi duh i u svemu me slušao, njega ću sigurno dovesti u zemlju u koju je išao i njegovi potomci će je zauzeti. **25** Pošto Amaličani i Hananci žive u dolini, sutra se okrenite i pođite u pustinju prema Crvenom moru."

26 Gospod je još rekao Mojsiju i Aronu: **27** „Dokle će ovaj zli zbor gundati protiv mene? Čuo sam kako Izraelovi sinovi gundaju protiv mene. **28** Reci im: 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'učiniću vam baš onako kako ste na moje uši govorili! **29** U ovoj pustinji popadaće vaša mrtva tela, svi vi koji ste popisani od dvadeset godina pa naviše, koji ste gundali protiv mene. **30** I vi nećete ući u zemlju za koju sam se podignute ruke zakleo da ću u njoj prebivati s vama, osim Kaleba, Jefonijinog sina, i Jošuu, Nunovog sina.

31 A vašu decu, za koju ste rekli da će

postati plen, njih ću uvesti u tu zemlju i oni će upoznati zemlju koju ste vi prezreli. **32** A vaša mrtva tela popadaće u ovoj pustinji. **33** Vaši sinovi biće pastiri u pustinji četrdeset godina i odgovaraće za vašu nevernost, dok vaša mrtva tela ne propadnu u ovoj pustinji. **34** Prema broju dana koliko ste izvidali zemlju - četrdeset dana, dan za godinu, za svaki dan jednu godinu - odgovaraćete za svoje prestupe četrdeset godina, da biste znali šta znači kad se ja otuđim od vas.

35 Ja, Gospod, rekao sam, i tako ću učiniti celom ovom zlom zboru, onima koji su se skupili protiv mene: U ovoj pustinji oni će propasti i ovde će pomreti. **36** A oni ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju i koji su, kad su se vratili, naveli ceo zbor da gundaju protiv njega pronoseći loš glas o onoj zemlji, **37** ti ljudi koji su pronosili loš glas o zemlji, pomreće od pošasti pred Gospodom. **38** A od onih koji su išli da izvide zemlju ostaće živi Jošua, Nunov sin, i Kaleb, Jefonijin sin."

39 Kad je Mojsije rekao te reči svim Izraelovim sinovima, narod je silno tugovao. **40** I ujutru su ustali rano i hteli su da se popnu na vrh gore, govoreći: „Evo nas, idemo na mesto o kom je Gospod govorio, jer smo zgrešili." **41** Ali Mojsije je rekao: „Zašto prestupate Gospodnju naredbu? Nećete uspeti. **42** Ne idite gore, jer Gospod nije s vama, da vas ne pobiju vaši neprijatelji. **43** Jer su tamo pred vama Amaličani i Hananci, i paščete od mača, jer Gospod neće biti s vama zato što ste se odvratili od Gospoda."

44 Oni su se ipak usudili da krenu na vrh gore, ali kovčeg Gospodnjeg saveza i Mojsije nisu krenuli iz logora. **45** Tada su sišli Amaličani i Hananci koji su živeli na onoj gori, udarili na njih i rasterali ih sve do Orme.

15 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Kada dođete u zemlju u kojoj ćete živeti, koju vam ja dajem, **3** i budete prinosili žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom, žrtvu paljenicu ili žrtvu zbog posebnog zaveta ili dobrovoljnu žrtvu ili žrtvu za vaše godišnje praznike, da biste pripremili ugodan miris Gospodu, od krupne ili od sitne stoke, **4** neka onaj ko prinosi svoju žrtvu prinese Gospodu i prinos od žita, desetinu efe finog brašna zamešenog s četvrtinom ina ulja. **5** Uz žrtvu paljenicu ili uz neku drugu žrtvu prinesi i četvrtinu ina vina, kao žrtvu levanicu na svako muško jagnje. **6** A uz ovna prinesi prinos od žita od dve desetine finog brašna zamešenog s trećinom ina ulja. **7** I prinesi trećinu ina vina kao žrtvu levanicu na ugodan miris Gospodu.

8 Ali ako Gospodu prinosiš junca kao žrtvu paljenicu ili neku drugu žrtvu zbog posebnog zaveta ili kao žrtvu zajedništva, **9** onda uz muško od krupne stoke prinesi i prinos od žita od tri desetine finog brašna zamešenog s pola ina ulja. **10** Prinesi i pola ina vina kao žrtvu levanicu, kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu. **11** Tako neka se učini za svakog junca i svakog ovna i svako muško jagnje ili jare. **12** Koliko god da ih prinesete, tako uradite za svako od njih, prema njihovom broju. **13** Svako ko je poreklom Izraelac neka ovako učini kad prinosi žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu.

14 Ako stranac koji prebiva među vama, ili neko ko je već naraštajima među vama, prinosi žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu, neka čini onako kako vi činite. **15** Neka i za vas koji pripadate zboru i za stranca koji prebiva među vama važi ista odredba. To neka vam bude trajna odredba za vaše naraštaje. Stranac neka bude pred Gospodom kao i vi. **16** Neka i za vas i za stranca koji prebiva

među vama važi isti zakon i ista naredba.”

17 Gospod je još rekao Mojsiju: **18** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Kada dođete u zemlju u koju vas ja vodim **19** i kada budete jeli hleb te zemlje, odvojte prilog za Gospoda. **20** Kao prilog od prvina svog krupnog brašna prinesite okrugle hlebove. Taj prilog prinesite kao i prilog s gumna. **21** Od prvina svog krupnog brašna odvajajte prilog Gospodu iz naraštaja u naraštaj.

22 Ako pogrešite i ne izvršavate sve ove zapovesti koje je Gospod rekao Mojsiju, **23** sve što vam je Gospod zapovedio preko Mojsija od dana kad je Gospod dao svoje zapovesti pa nadalje kroz vaše naraštaje, **24** ako se nešto učini nehotice, a da zbor nije svestan toga, onda neka ceo zbor prinese jednog junca kao žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodu zajedno s prinosom od žita i žrtvom levanicom, onako kako je propisano, i jedno jare kao žrtvu za greh. **25** Neka sveštenik izvrši obred očišćenja za ceo zbor Izraelovih sinova, i biće im oprošteno, jer je to bilo nehotice. Oni su kao svoju žrtvu prineli žrtvu koja se spaljuje pred Gospodom i svoju žrtvu za greh pred Gospodom zbog onoga što su nehotice uradili. **26** I biće oprošteno celom zboru Izraelovih sinova i strancu koji živi među njima, jer je ceo narod to uradio nehotice.

27 Ako neka duša zgreši nehotice, neka prinese žensko jare do godinu dana kao žrtvu za greh. **28** Neka sveštenik izvrši obred očišćenja za dušu koja je pogrešila počinivši nenamerno greh pred Gospodom, neka izvrši obred očišćenja i biće joj oprošteno. **29** Neka i za Izraelove sinove i za stranca koji živi među njima važi isti zakon kad neko uradi nešto nenamerno.

30 Ali ako neka duša uradi nešto namerno, bilo da je to onaj ko je poreklom Izraelac ili stranac, ona huli na Gospoda. Neka se ta duša istrebi iz svog naroda. **31**

Pošto je prezrela Gospodnju reč i prekršila njegovu zapovest, ta duša neka se istrebi. Neka odgovara za svoj prestup."

32 Jednom, kad su Izraelovi sinovi bili u pustinji, našli su nekog čoveka kako skuplja drva u Subotu. **33** Oni koji su ga našli kako skuplja drva doveli su ga pred Mojsija i Arona i pred ceo zbor. **34** Stavili su ga pod stražu jer još nije bilo jasno rečeno šta treba da se učini s njim.

35 Gospod je rekao Mojsiju: „Taj čovek neka se pogubi, neka ga ceo zbor zaspe kamenjem izvan logora.“ **36** Tako ga je ceo zbor izveo izvan logora i zasuo ga kamenjem, i on je umro, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

37 Gospod je još rekao Mojsiju: **38** „Kaži Izraelovim sinovima da prave sebi rese na rubovima odeće kroz sve svoje naraštaje, i neka iznad resa na rubovima stavljaju plavu nit. **39** Imaćete rese zato da se, kad ih pogledate, setite svih Gospodnjih zapovesti i izvršavate ih, i da se ne povodite za svojim srcem i svojim očima, što vas navode na nevernost. **40** Tako ćete se sećati svih mojih zapovesti i izvršavati ih, i bićete sveti svom Bogu. **41** Ja sam Gospod, vaš Bog, koji vas je izveo iz egipatske zemlje da vam bude Bog. Ja sam Gospod, vaš Bog.“

16 Korej sin Isara, Katovog sina, Levijevog sina, pobunio se zajedno s Datanom i Avironom, Elijavovim sinovima, i Onom, Faletovim sinom - Rubenovim potomcima. **2** Oni su ustali protiv Mojsija zajedno s dvesta pedeset ljudi od Izraelovih sinova, poglavara naroda koji su bili pozivani na zbor i koji su bili ljudi na glasu. **3** Skupili su se protiv Mojsija i Arona i rekli im: „Dosta je bilo! Jer ceo je zbor svet, svi u njemu, i Gospod je među njima. Zašto se onda uzvisujete nad Gospodnjim zborom?“

4 Kad je Mojsije to čuo, pao je ničice.

5 Zatim je rekao Koreju i svim njegovim pristalicama: „Ujutru će Gospod pokazati ko je njegov, ko je svet i ko sme da mu se približi. Koga on izabere, taj će mu se približiti. **6** Učinite ovo: uzmite kadionice, ti, Koreju, i sve tvoje pristalice, **7** i sutra stavite u njih vatru i odozgo stavite kad pred Gospodom. Onaj koga Gospod izabere, taj je svet. Dosta je bilo, Levijevi sinovi!“

8 Mojsije je još rekao Koreju: „Molim vas, poslušajte Levijevi sinovi. **9** Zar vam je malo što vas je Izraelov Bog odvojio od izraelskog zbora da bi vas doveo k sebi da vršite službu u Gospodnjem šatoru i da stojite pred zborom i da mu služite? **10** Doveo je k sebi tebe i svu tvoju braću, Levijeve sinove. Zar morate tražiti još i sveštenstvo? **11** Zato ste se ti i sve tvoje pristalice skupili protiv Gospoda. Jer šta je Aron da gundate protiv njega?“

12 Kasnije je Mojsije poslao po Datana i Avirona, Elijavove sinove, ali oni su rekli: „Nećemo doći! **13** Zar ti je malo što si nas izveo iz zemlje u kojoj teče med i mleko da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još hoćeš da izigravaš kneza nad nama? **14** Nisi nas doveo u zemlju u kojoj teče med i mleko niti si nam dao u nasledstvo polja i vinograde. Hoćeš li ovim ljudima oči da iskopas? Nećemo doći!“

15 Na to se Mojsije veoma razgnevio i rekao Gospodu: „Nemoj pogledati na njihov prinos od žita. Nijednog magarca im nisam uzeo i ni jednom od njih nisam zlo učinio.“

16 Zatim je Mojsije rekao Koreju: „Ti i sve tvoje pristalice sutra stanite pred Gospoda, ti, oni i Aron. **17** Neka svaki uzme svoju kadionicu i stavi u nju kad, pa neka svaki donese svoju kadionicu pred Gospoda, dvesta pedeset kadionica. I ti i Aron donesite svaki svoju kadionicu.“ **18** Oni su uzeli svaki svoju kadionicu, stavili u nju vatru i kad, pa su stali na ulaz u šator

od sastanka zajedno s Mojsijem i Aronom. **19** Kad je Korej skupio protiv njih ceo zbor na ulazu u šator od sastanka, celom zboru se pokazala Gospodnja slava.

20 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **21** „Odvojte se od tog zbora da ih odmah pobijem.“ **22** A oni su pali ničice i rekli: „Bože, Bože duha svakog tela, zar ćeš se zbog greha jednog čoveka razgneviti na ceo zbor?“

23 A Gospod je rekao Mojsiju: **24** „Kaži zboru: 'Sklonite se od Korejevih, Datanovih i Avironovih šatora!'“

25 Posle toga Mojsije je ustao i otišao kod Datana i Avirona, a s njim su pošle i Izraelove starešine. **26** Zatim je rekao zboru: „Odstupite od šatora ovih zlih ljudi i ne dotičite ništa što je njihovo, da ne izginete zbog svih njihovih greha.“ **27** Oni su se odmah sa svih strana sklonili od Korejevog, Datanovog i Avironovog šatora. A Datan i Aviron su izašli i stali na ulaz u svoje šatore, zajedno sa svojim ženama, sinovima i decom.

28 Tada je Mojsije rekao: „Po ovom ćete znati da me je Gospod poslao da činim sva ova dela i da to ne činim po svom srcu: **29** Ako ovi ljudi umru kao što umiru svi ljudi i ako budu kažnjeni kao što se kažnjavaju svi ljudi, onda me nije poslao Gospod. **30** Ali ako Gospod učini nešto novo i zemlja otvori svoja usta i proguta njih i sve što je njihovo, i živi siđu u grob, onda ćete znati da su ti ljudi prezreli Gospoda.“

31 Samo što je izgovorio te reči, zemlja pod njima se razdvojila. **32** I zemlja je otvorila svoja usta i progutala njih, njihove porodice, sve Korejeve ljude i svu njihovu imovinu. **33** Tako su živi sišli u grob, oni i svi njihovi, i zemlja ih je pokrila. Tako da su nestali iz zbora. **34** Svi Izraelci koji su bili oko njih razbežali su se na njihov vrisak, govoreći: „Da i nas zemlja ne proguta!“ **35** I izašla je vatra od Gospoda i spa-

lila onih dvesta pedeset ljudi koji su prinosili kad.

36 Gospod je rekao Mojsiju: **37** „Kaži Eleazaru, sinu sveštenika Arona, da pokupi kadionice sa zgarišta, i reci mu: 'Razbacaj žar iz njih, jer su one svete, **38** čak i kadionice tih ljudi koji su zgrešili svojoj duši. Neka se od njih naprave tanke metalne ploče da se njima obloži oltar, jer su ih doneli pred Gospoda i zato su postale svete. Neka služe kao znak Izraelovim sinovima.'“ **39** Tako je sveštenik Eleazar uzeo bakarne kadionice koje su bili doneli oni koji su izgoreli, pa su ih prekovali da njima oblože oltar, **40** za spomen Izraelovim sinovima da niko iz običnog naroda - niko ko ne pripada Aronovom potomstvu - ne sme da pristupi da prinosi kad pred Gospodom, i da niko ne bude poput Koreja i njegovih pristalica, kao što je Gospod rekao Aronu preko Mojsija.

41 Ali već sutradan ceo zbor Izraelovih sinova gundao je protiv Mojsija i Arona, govoreći: „Vi ste pobili Gospodnji narod.“ **42** A kad se zbor skupio protiv Mojsija i Arona, okrenuli su se prema šatoru od sastanka, i gle, oblak je pokrio šator i pojavila se Gospodnja slava.

43 A Mojsije i Aron su došli pred šator od sastanka. **44** Tada je Gospod rekao Mojsiju: **45** „Uklonite se iz tog zbora da ih odmah pobijem.“ Na to su oni pali ničice. **46** Mojsije je zatim rekao Aronu: „Uzmi kadionicu, stavi u nju vatru s oltara i kad, i idi brže k zboru i za njega izvrši obred očišćenja, jer se Gospod žestoko razgnevio i pomor je počeo!“ **47** Aron je odmah uzeo kadionicu, kao što je rekao Mojsije, i otrčao usred zbora, a kad tamo, pomor među narodom već je počeo. On je stavio kad i izvršio obred očišćenja za narod. **48** I stajao je između mrtvih i živih, i pošast je prestala. **49** Od pošasti je pomrlo četrnaest hiljada i sedamsto ljudi, osim onih koji su izginuli zbog Koreja. **50** Kad se Aron

najzad vratio kod Mojsija na ulaz u šator od sastanka, pošast je prestala.

17 Gospod je rekao Mojsiju: **2** „Govori Izraelovim sinovima i uzmi od njih po jedan štap za svaki otački dom od svih njihovih poglavara, po domovima njihovih očeva, dvanaest štapova. Ime svakoga napiši na njegovom štapu. **3** Aronovo ime napiši na Levijevom štapu, jer je jedan štap za svakog poglavara doma njihovih očeva. **4** I stavi ih u šator od sastanka pred Svedočanstvo, gde se sastajem s vama. **5** Štap onoga koga izaberem pustiće pupoljke i tako ću učiniti da preda mnogom prestane gundanje Izraelovih sinova protiv vas.”

6 Mojsije je to rekao Izraelovim sinovima i svi njihovi poglavari dali su mu po jedan štap za svakog poglavara, prema domovima njihovih očeva, dvanaest štapova. Među njihovim štapovima bio je i Aronov štap. **7** Zatim je Mojsije stavio štapove pred Gospoda u šator Svedočanstva.

8 Sutradan je Mojsije ušao u šator Svedočanstva, a kad tamo, Aronov štap za Levijev dom pustio je pupoljke. Pupoljci su poterali, cvetovi se rascvetali i bademi sazreli. **9** Tada je Mojsije sve štapove ispred Gospoda izneo pred sve Izraelove sinove, a oni su ih razgledali i svaki je uzeo svoj štap.

10 Zatim je Gospod rekao Mojsiju: „Stavi ponovo Aronov štap pred Svedočanstvo da se čuva kao znak buntovnim sinovima, da prestane njihovo gundanje protiv mene i da ne izginu.” **11** Mojsije je odmah učinio kako mu je Gospod zapovedio. Učinio je upravo tako.

12 A Izraelovi sinovi su ovako rekli Mojsiju: „Pomrećemo. Izginućemo, svi ćemo izginuti. **13** Ko god se približi Gospodnjem šatoru, poginuće! Zar svi moramo tako završiti i pomreti?”

18 Gospod je rekao Aronu: „Ti i tvoji sinovi i dom tvog oca s tobom odgovaraćete za prestupe počinjene protiv svetilišta, i ti i tvoji sinovi s tobom odgovaraćete za prestupe počinjene protiv vašeg sveštenstva. **2** Dovedi sa sobom i svoju braću iz Levijevog plemena, iz roda svog oca, da ti se pridruže i da služe tebi i tvojim sinovima s tobom pred šatorom Svedočanstva. **3** Neka oni izvršavaju svoju obavezu prema tebi i neka se staraju o svemu oko šatora. Samo neka ne prilaze priboru svetog mesta i oltaru, da ne poginu i oni i vi. **4** Neka ti se pridruže i neka se staraju o šatoru od sastanka i izvršavaju svaku službu u šatoru. Niko iz običnog naroda neka vam ne prilazi. **5** A vi se starajte o svetom mestu i o oltaru, da više ne dođe gnev na Izraelove sinove. **6** Ja sam, evo, od Izraelovih sinova uzeo vašu braću, Levite vama za dar, kao one koji su darovani Gospodu da obavljaju službu u šatoru od sastanka. **7** Ti i tvoji sinovi s tobom izvršavajte svoju svešteničku službu, sve poslove oko oltara i onoga što je iza zavese. Tako izvršavajte svoju službu. Dajem vam svešteničku službu kao dar, i ako pristupi neko iz običnog naroda, neka se pogubi.”

8 Gospod je još rekao Aronu: „Evo, poveravam ti priloge koji se donose za mene. Sve svete stvari Izraelovih sinova dajem tebi i tvojim sinovima kao vaše nasledstvo, kao vaš deo doveka. **9** Od najsvetijih stvari, od žrtava koje se spaljuju, ovo neka pripadne tebi: svaka njihova žrtva zajedno sa svakim prinosom od žita, svaka žrtva za greh i svaka žrtva za prestup koju budu donosili meni. To neka bude nešto najsvetije što pripada tebi i tvojim sinovima. **10** Jedi ih na svetom mestu. Neka ih jede svaki muškarac. To neka ti bude sveto. **11** Ovo pripada tebi: prilog od njihovog dara zajedno sa svim obrtanim prinosima Izraelovih sinova. To dajem tebi i tvojim sino-

vima i tvojim kćerima s tobom, kao tvoj deo doveka. Ko je god čist u tvom domu, može to da jede.

12 Sve što je najbolje od ulja i od mladog vina i žita, njihove prvine koje budu davali Gospodu, to dajem tebi. **13** Prvine od sveg roda njihove zemlje koje budu donosili Gospodu neka budu tvoje. Ko je god čist u tvom domu, može to da jede.

14 Svaka stvar u Izraelu određena za svetu svrhu neka bude tvoja.

15 Sve što je prvorođeno, od svakog stvorenja, što budu prinoseći Gospodu, i od ljudi i od životinja, neka bude tvoje. Ali prvenca od ljudi otkupi i prvenca od nečiste životinje otkupi. **16** Kad budu imali najmanje mesec dana, otkupi ih po otkupnoj ceni, prema utvrđenoj vrednosti, pet sikala srebra prema svetom siklu. To je dvadeset gera. **17** Samo prvenca od krave, prvenca od ovce ili kože nemoj otkupiti. Oni su nešto sveto. Njihovom krvlju poškropi oltar i njihovo salo spali kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu. **18** Njihovo meso neka pripadne tebi. Kao i grudi obrtanog prinosa i desni but, to neka pripadne tebi. **19** Sve svete priloge koje Izraelovi sinovi budu donosili Gospodu dajem tebi i tvojim sinovima i tvojim kćerima, kao vaš deo doveka. To je savez soli doveka pred Gospodom za tebe i tvoje potomstvo s tobom."

20 Gospod je još rekao Aronu: „U njihovoj zemlji nećeš imati nasledstva, niti ćeš dobiti svoj deo među njima, jer sam ja tvoj deo i tvoje nasledstvo među Izraelovim sinovima.

21 Levijevim sinovima dajem u nasledstvo desetak od svega u Izraelu za službu koju obavljaju, službu u šatoru od sastanka. **22** Izraelovi sinovi neka više ne prilaze šatoru od sastanka da na sebe ne navuku greh i ne poginu. **23** Leviti neka obavljaju službu u šatoru od sastanka i neka odgovaraju za njihove prestupe. To je trajna

odredba kroz vaše naraštaje: neka nemaju nasledstva među Izraelovim sinovima. **24** Jer desetak koji Izraelovi sinovi budu donosili kao prilog Gospodu dajem Levitima u nasledstvo. Zato sam im rekao: 'Neka nemaju nasledstva među Izraelovim sinovima'."

25 Zatim je Gospod rekao Mojsiju: **26** „Kaži Levitima: 'Od Izraelovih sinova dobićete desetak koji od njih dajem vama u nasledstvo, a vi od toga dajte prilog Gospodu, desetak od desetka. **27** I to će vam se uračunati kao vaš prilog, kao žito s gumna i kao prinos od obilnog roda iz prese za vino ili ulje. **28** Tako ćete i vi davati Gospodu prilog od svih svojih desetaka koje ćete dobijati od Izraelovih sinova, a onda ćete od toga svešteniku Aronu davati prilog za Gospoda. **29** Od svih darova koje dobijete davaćete razne priloge Gospodu, od svega ono što je najbolje, kao sveti deo od darova.'

30 Još im reci: 'Kad prinosite najbolji deo, to će se Levitima uračunati kao rod s gumna i kao rod iz prese za vino ili ulje. **31** Jedite to na svakom mestu, vi i vaš dom, jer vam je to plata za vašu službu u šatoru od sastanka. **32** I kada prinesete najbolji deo nećete na sebe navući greh niti ćete oskrnaviti svete stvari Izraelovih sinova i nećete poginuti'."

19 Gospod je rekao Mojsiju i Aronu: **2** „Ovo je zakonska odredba koju je Gospod izdao: 'Kaži Izraelovim sinovima da ti dovedu zdravu crvenu junicu na kojoj nema mane i koja još nije bila u jarmu. **3** Predajte je svešteniku Eleazaru. Neka je on odvede izvan logora i neka je zakolju pred njim. **4** Onda neka sveštenik Eleazar uzme na svoj prst malo njene krvi i neka njenom krvlju poškropi sedam puta prema šatoru od sastanka. **5** Neka junicu spale pred njegovim očima. Njena koža, meso i krv neka se spale zajedno s

njenom balegom. **6** Neka sveštenik uzme kedrovinu, isop i skerletnu tkaninu, pa neka to baci u vatru na kojoj gori junica. **7** Zatim neka opere svoju odeću i okupa svoje telo u vodi, pa onda može da uđe u logor; ali neka bude nečist do večeri.

8 I onaj ko je spalio junicu neka opere svoju odeću u vodi i okupa svoje telo u vodi, i neka bude nečist do večeri.

9 A neko ko je čist neka sakupi pepeo od junice i odnese ga izvan logora na čisto mesto, da se čuva zboru Izraelovih sinova za vodu očišćenja. To je žrtva za greh. **10** Onaj ko sakupi pepeo od junice neka opere svoju odeću i bude nečist do večeri.

To neka bude trajna odredba za Izraelove sinove i za stranca koji živi među njima.

11 Ko se god dotakne ljudskog leša, neka bude nečist sedam dana. **12** Taj neka se očisti tom vodom trećeg dana, a sedmog dana biće čist. Ali ako se ne očisti trećeg dana, onda sedmog dana neće biti čist. **13** Ko se god dotakne leša, tela čoveka koji je umro, a ne očisti se, oskrnavio je Gospodnji šator. Taj neka se istrebi iz Izraela. Zato što nije bio poškopljen vodom očišćenja, on ostaje nečist. Njegova je nečistoća još uvek na njemu.

14 Ovo je zakon kad neko umre u šatoru. Ko god uđe u šator i ko god bude u šatoru, biće nečist sedam dana. **15** Svaka otvorena posuda na kojoj nema pričvršćenog poklopca biće nečista. **16** Ko se god u polju dotakne ne koga ko je ubijen mačem ili leša ili ljudske kosti ili groba, biće nečist sedam dana. **17** Neka za onoga ko je nečist uzmu pepela od spaljene žrtve za greh i u jednoj posudi neka preko toga sipaju vodu sa izvora. **18** Onda neka neko ko je čist uzme isopa, umoči ga u tu vodu i poškopri njom šator i sve posude i duše koje su se našle u njemu, a i onoga ko je dotakao kost ili ubijenog ili leš ili grob. **19** I neka onaj ko je čist poškopri onoga ko je

nečist trećeg i sedmog dana i tako ga sedmog dana očisti od greha. Neka zatim ovaj opere svoju odeću i okupa se u vodi, i uveče će biti čist.

20 A čovek koji bude nečist i ne očisti se, taj neka se istrebi iz zбора, jer je oskrnavio Gospodnje svetilište. On nije poškopljen vodom očišćenja. Nečist je.

21 Neka im ovo bude trajna odredba: onaj ko je poškopio drugog vodom očišćenja neka opere svoju odeću, a isto tako i onaj ko je dotakao vodu očišćenja. On će biti nečist do večeri, **22** Čega bi se god dotakao onaj ko je nečist biće nečisto, i duša koja to dotakne biće nečista do večeri."

20 Ceo zbor Izraelovih sinova došao je prvog meseca u pustinju Zin, i narod je stao u Kadisu. Tamo je umrla Marija i tamo je sahranjena.

2 Nije bilo vode za zbor, i zato su se okupili protiv Mojsija i Arona. **3** I narod se prepirao s Mojsijem govoreći: „Što nismo pomrli kad su naša braća pomrli pred Gospodom! **4** Zašto ste Gospodnji zbor doveli u ovu pustinju da pomremo ovde i mi i naša stoka? **5** I zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete na ovo zlo mesto? Ovde ništa ne može da se zaseje i nema ni smokava ni grožđa ni narova, a nema ni vode za piće.“ **6** Mojsije i Aron su otišli od zбора, došli su na ulaz u šator od sastanka i pali ničice. Tada im se pokazala Gospodnja slava.

7 I Gospod je rekao Mojsiju: **8** „Uzmi štap i sazovi zbor, ti i tvoj brat Aron, i pred njihovim očima recite steni da im da svoju vodu. Izvedi im vodu iz stene i napoji zbor i njihovu stoku.“

9 Tako je Mojsije uzeo štap koji je bio pred Gospodom, kao što mu je on zapovedio.

10 Posle toga Mojsije i Aron su sazvali zbor pred stenu, i Mojsije im je rekao:

„Slušajte buntovnici! Hoćemo li vam iz ove stene izvesti vodu?“ **11** Mojsije je podigao ruku i dvaput udario štapom u stenu. I poteklo je mnogo vode, tako da su pili i zbor i njihova stoka.

12 Kasnije je Gospod rekao Mojsiju i Aronu: „Zato što mi niste verovali i niste priznali moju svetost pred očima Izraelovih sinova, zato nećete odvesti ovaj zbor u zemlju koju ću im dati.“ **13** To je voda Meriva,* jer su se Izraelovi sinovi prepirali s Gospodom, i on se među njima pokazao svetim.

14 Zatim je Mojsije iz Kadisa poslao glasnike caru Edoma: „Ovako kaže tvoj brat Izrael: 'Ti dobro znaš kakve su nas sve nevolje snašle. **15** Naši su očevi otišli u Egipat i mnogo smo vremena boravili u Egiptu. Ali Egipćani su loše postupali s nama i s našim očevima. **16** Zato smo zavapili Gospodu i on je čuo naš glas, pa je poslao anđela i izveo nas iz Egipta. Evo nas u Kadisu, gradu koji je na granici tvoje zemlje. **17** Molimo te, pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo prolaziti kroz polja ni kroz vinograde niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo carskim putem. Nećemo skretati ni desno ni levo, dok ne prođemo kroz tvoju zemlju.'“

18 Ali Edom mu je odgovorio: „Ne prolazi kroz moju zemlju da ne izađem pred tebe s mačem.“ **19** A Izraelovi sinovi su mu rekli: „Ići ćemo putem, i ako ja i moja stoka budemo pili tvoje vode, platiću je. Ne želim ništa više, samo da prođem pešice.“ **20** Ali on je odgovorio: „Ne prolazi.“ I Edom je izašao pred njega s veoma mnogo ljudi i s velikom silom. **21** Tako Edom nije dao Izraelu da prođe kroz njegovu zemlju. Zato se Izrael okrenuo od njega.

22 Ceo zbor Izraelovih sinova krenuo je iz Kadisa i došao na goru Or. **23** I Gospod je rekao Mojsiju i Aronu na gori

* **20,13** „Meriva“ znači „prepirka, svađa, sukob“.

Or, na granici edomske zemlje: **24** „Aron će se pribрати svom narodu, jer neće ući u zemlju koju ću dati Izraelovim sinovima zato što ste se pobunili protiv moje naredbe kod vode Merive. **25** Uzmi Arona i njegovog sina Eleazara i odvedi ih na goru Or. **26** Skini s Arona njegove haljine i obuci ih njegovom sinu Eleazaru. Aron će se pribрати svom narodu i tu će umreti.“

27 Mojsije je učinio kao što je Gospod zapovedio. Pred očima sveg zbora popeli su se na goru Or. **28** Onda je Mojsije skinuo s Arona njegove haljine i obukao ih njegovom sinu Eleazaru. Zatim je Aron umro tamo na vrhu gore. A Mojsije i Eleazar sišli su s gore. **29** Kad je ceo zbor video da je Aron umro, ceo Izraelov dom oplakivao je Arona trideset dana.

21 Kada je aradski car, Hananac koji je živeo u Negevu, čuo da Izrael ide avarimskim putem,* napao je Izraelce i neke od njih zarobio. **2** Zato se Izrael zavetovao Gospodu, rekavši: „Ako mi daš ovaj narod u ruke, uništiću njegove gradove.“ **3** I Gospod je uslišio glas Izraela i predao mu Hanance. A Izrael je uništio njih i njihove gradove. Zato je to mesto nazvano Orma.*

4 Dok su od gore Or putovali prema Crvenom moru da bi zaobišli edomsku zemlju, narodu se duša umorila od puta. **5** I narod je govorio protiv Boga i protiv Mojsija: „Zašto ste nas izveli iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Jer nema ni hleba ni vode, a ovaj nikakav hleb već se ogadio našoj duši.“ **6** Zato je Gospod poslao među narod zmije otrovnice, koje su ih ujedale, tako da je pomrlo mnogo izraelskog naroda.

7 Na kraju je narod došao kod Mojsija i rekao: „Zgrešili smo što smo govorili protiv

* **21,1** „Avarim“ znači „uhoda“.

* **21,3** „Orma“ znači „predavanje uništenju, uništenje“.

Gospoda i protiv tebe. Moli Gospoda da ukloni zmije od nas." I Mojsije se pomolio za narod. **8** Tada je Gospod rekao Mojsiju: „Napravi zmiju ognjenu i stavi je na stub, pa kad nekoga ujede zmija, neka pogleda u nju i ostaće živ.“ **9** Mojsije je odmah načinio bakarnu zmiju i stavio je na stub. I ako bi nekog čoveka ujela zmija i on bi pogledao bakarnu zmiju, ostao bi živ.

10 Zatim su Izraelovi sinovi pošli i ulogorili se u Ovotu. **11** Posle su krenuli iz Ovota i ulogorili se u Ije-Avarimu,* u pustinji koja je prema Moavu, prema istoku. **12** Odande su pošli i ulogorili se u dolini Zared. **13** Odatle su pošli i ulogorili se na području oko Arnona, koji je u pustinji što se proteže od amorejske granice. Jer je Arnon moavska granica između Moavaca i Amoreja. **14** Zato se u knjizi o Gospodnjim ratovima kaže: „Vajev u Sufi i arnonski potoci, **15** i ušće potoka koje se pruža prema mestu gde se nalazi Ar i naslanja se na moavsku granicu.“

16 Zatim su odande otišli u Vir.* To je bunar za koji je Gospod rekao Mojsiju: „Skupi narod da im dam vode.“

17 Tada je Izrael zapevao ovu pesmu: „Izviri, studenče! Vi mu pesmom odgovarajte! **18** Studenac knezovi iskopaše, velikaši narodni iskopaše ga, palicom zapovedničkom, štapovima svojim.“

Zatim su iz pustinje otišli u Matanail. **19** Iz Mataniela su otišli u Nadil, a iz Nadila u Vamot. **20** Iz Vamota su otišli u dolinu koja je u moavskom polju, prema vrhu Fazge, s koje se pruža pogled na Gesimon.

21 Tada je Izrael poslao glasnike amorejskom caru Sihonu da mu poruče: **22** „Pusti me da prođem kroz tvoju zemlju. Nećemo skretati ni u polja ni u vinograde. Nećemo piti vodu iz bunara. Ići ćemo car-

skim putem dok ne prođemo kroz tvoju zemlju.“ **23** Ali Sihon nije dozvolio da Izrael prođe kroz njegovu zemlju, nego je skupio ceo svoj narod i izašao u pustinju pred Izrael. Kad je došao u Jasu, napao je Izrael. **24** Ali Izrael ga je udario oštricom mača i zauzeo njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, blizu Amonovih sinova; jer je Jazir granica Amonovih sinova. **25** Tako je Izrael uzeo sve one gradove i naselio se u svim amorejskim gradovima, u Hešbonu i svim njegovim okolnim gradovima. **26** A Hešbon je bio grad amorejskog cara Sihona, koji se borio s pređašnjim carem Moava i osvojio svu njegovu zemlju do Arnona. **27** Zato oni što izgovaraju podrugljive stihove kažu:

„Dođite u Hešbon. Neka se sagradi i utvrdi grad Sihonov. **28** Jer je iz Hešbona oganj izašao, plamen iz grada Sihonovog. Spalio je oganj Ar moavski, vlasnike uzvišica arnonskih. **29** Teško tebi, Moave! Propašćeš, narode Hemosov! Od sinova će svojih begunce učiniti i od kćeri svojih zarobljenice amorejskog cara Sihona. **30** Odapnimo strele na njih. Hešbon će propasti sve do Devona, i žene do Nofe, a muškarci do Medeve.“

31 Tako se Izrael naselio u zemlji Amoreja. **32** I Mojsije je poslao ljude da izvide Jazir. Tako su oni osvojili njegove okolne gradove i oterali Amoreje koji su bili tamo. **33** Posle toga su se okrenuli i pošli prema Bašanu. A bašanski car Og izašao je pred njih, sa svim svojim narodom, u bitku kod Edraina. **34** Gospod je rekao Mojsiju: „Ne boj ga se, jer ću njega i ceo njegov narod i njegovu zemlju predati tebi u ruke. Učini mu kao što si učinio amorejskom caru Sihonu, koji je živio u Hešbonu.“ **35** I oni su pobili njega i njegove sinove i ceo njegov narod, tako da niko nije preživeo. Zatim su zauzeli njegovu zemlju.

* **21,11** „Ije-Avarim“ znači „ruševine prelaza, ruševine graničnog područja (područja s one strane)“.

* **21,16** „Vir“ [Bir] znači „izvor, bunar, jama“.

22 Posle toga Izraelovi sinovi pošli su dalje i ulogorili se u pustim ravninama Moava, preko Jordana, prema Jerihonu. **2** A Balak, Seforov sin, video je sve što je Izrael učinio Amorejima. **3** I Moav se veoma uplašio tog naroda, jer ga je bilo mnogo, i razdražio se zbog Izraelovih sinova. **4** Zato je Moav rekao madijanskim starešinama: „Sada će ovaj zbor pojesti sve što je oko nas kao što bik popase travu u polju.“

A Balak, Seforov sin, bio je u ono vreme moavski car. **5** On je poslao glasnike Balamu, Beorovom sinu, u Fetoru, koja je na reci, u zemlji sinova njegovog naroda, da ga pozovu i da mu kažu: „Gle, neki je narod izašao iz Egipta. Evo, prekrpio je zemlju dokle pogled seže i naselio se ispred mene. **6** Zato te sad molim, dođi i prokuni mi ovaj narod, jer je jači od mene. Možda ću moći da ih savladam i isteram iz zemlje. Jer ja dobro znam da je blagoslovljen onaj koga ti blagosloviš, a proklet onaj koga ti prokuneš.“

7 Tako su moavske i madijanske starešine otišle, noseći darove za gatanje. I došli su kod Balama i preneli mu Balakove reči. **8** Na to im je on rekao: „Ostanite ovde ovu noć, a ja ću vam odgovoriti kako mi Gospod kaže.“ Tako su moavski knezovi ostali kod Balama.

9 Tada je Bog došao k Balamu i upitao ga: „Ko su ovi ljudi s tobom?“ **10** Balam odgovori Bogu: „Balak, Seforov sin, moavski car, poslao ih je k meni da mi kažu: **11** 'Gle, narod je izašao iz Egipta i prekrpio zemlju dokle pogled seže. Dođi sada i prokuni mi ga. Možda ću moći da se borim protiv njega i da ga isteram.'“ **12** Ali Bog reče Balamu: „Ne idi s njima. Ne proklinji taj narod, jer je blagoslovljen.“

13 Ujutru je Balam ustao i rekao Balakovim knezovima: „Idite u svoju zemlju, jer mi ne da Gospod da idem s vama.“ **14** Moavski knezovi su ustali, došli k Balaku i

rekli: „Balam nije hteo da pođe s nama.“

15 Ali Balak je opet poslao druge knezove, brojnije i poštovanije od prvih. **16** Oni su došli kod Balama i rekli mu: „Ovako je rekao Balak, Seforov sin: 'Molim te, nemoj oklevati da dođeš k meni. **17** Ja ću ti iskazati veliku čast i učiniću sve što mi kažeš. Zato dođi, molim te, i prokuni mi ovaj narod.'“ **18** A Balam odgovori Balakovim slugama: „Da mi Balak da svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao da prestupim naredbu Gospoda, svog Boga, ne bih mogao učiniti ništa, ni malo ni veliko. **19** Ali vas molim, ostanite i vi ovde ovu noć da vidim šta će mi Gospod još reći.“

20 Tada je Bog noću došao k Balamu i rekao mu: „Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani i idi s njima. Ali govori samo ono što ti ja kažem.“ **21** Ujutru je Balam ustao, osamario svoju magaricu i pošao s moavskim knezovima.

22 A Bog se žestoko razgnevio zato što je on pošao. I Gospodnji anđeo je stao na put da mu se suprotstavi. A on je jahao na svojoj magarici i s njim su bila dvojica njegovih slugu. **23** Kad je magarica ugledala Gospodnjeg anđela kako stoji na putu s mačem u ruci, htela je da skrene s puta i uđe u polje. A Balam je tukao magaricu kako bi je vratio na put. **24** A Gospodnji anđeo je i dalje stajao na uskom putu između vinograda, gde je s obe strane bio kameni zid. **25** Magarica je videla Gospodnjeg anđela pribila se uza zid, pa je i Balamovu nogu pritisnula uza zid. A on ju je opet tukao.

26 Tada je Gospodnji anđeo opet pošao napred i stao na usko mesto gde nije moglo da se skrene ni desno ni levo. **27** Kad je magarica ugledala Gospodnjeg anđela, legla je pod Balamom. A Balam se razgnevio i opet je tukao štapom. **28** Na kraju je Gospod otvorio usta magarici i ona je rekla Balamu: „Šta sam ti učinila da me već treći put tučeš?“ **29** Na to je Ba-

lam odgovorio magarici: „Zato što mi prkosiš. Da imam mač u ruci, sad bih te ubio!” **30** A magarica je rekla Balamu: „Nisam li ja tvoja magarica na kojoj jašeš celog svog života sve do danas? Da li sam ti ikada tako nešto učinila?” Na to je on rekao: „Nisi!” **31** Tada je Gospod otvorio oči Balamu tako da je on ugledao Gospodnjeg anđela kako stoji na putu s mačem u ruci. I odmah se poklonio i pao ničice.

32 Gospodnji anđeo mu reče: „Zašto si tri puta tukao svoju magaricu? Evo, ja sam izašao da ti se suprotstavim, jer ti srljaš svojim putem protiv moje volje. **33** A magarica me je videla i htela je da se skloni ispred mene sva tri puta. Zamisli da se nije sklonila ispred mene! Tebe bih dosad već ubio, a njoj bih poštedeo život.” **34** Tada Balam reče Gospodnjem anđelu: „Zgrešio sam, jer nisam znao da ti stojiš na putu preda mnom. A sada, ako je to zlo u tvojim očima, pusti me da se vratim.” **35** Ali Gospodnji anđeo je rekao Balamu: „Idi s tim ljudima, ali govori samo ono što ti ja kažem.” I Balam je pošao dalje s Balakovim knezovima.

36 Kad je Balak čuo da je Balam stigao, odmah mu je izašao u susret u moavski grad, koji je na obali Arnona, na granici njegovog područja. **37** Tada Balak reče Balamu: „Zar nisam slao po tebe i zvao te? Zašto mi nisi došao? Zar zaista misliš da ne mogu da ti iskažem čast?” **38** A Balam odgovori Balaku: „Evo, došao sam k tebi. Da li ću uopšte moći da kažem nešto? Šta mi Bog stavi u usta, to ću govoriti.”

39 I Balam je otišao s Balakom i došli su u Kirijat-Uzot. **40** Balak je žrtvovao krupnu i sitnu stoku i od toga je poslao Balamu i knezovima koji su bili s njim. **41** A ujutru je Balak uzeo Balama i odveo ga u Bamot-Bal* da odande vidi ceo narod.

23 Tada Balam reče Balaku: „Podigni mi ovde sedam oltara i pripremi mi ovde sedam junaca i sedam ovnova.” **2** Balak je odmah učinio kao što je Balam rekao. Posle toga Balak i Balam su prineli po jednog junca i jednog ovna na svakom oltaru. **3** I Balam reče Balaku: „Stani pored svoje žrtve paljenice, a ja idem. Možda će mi se Gospod javiti i sastati se sa mnom. A ja ću ti reći sve što mi on pokaže.” I otišao je na jedno ogoljeno brdo.

4 Kad se Bog javio Balamu, ovaj mu reče: „Podigao sam sedam oltara i prineo sam po jednog junca i jednog ovna na svakom oltaru.” **5** Gospod je stavio reči u usta Balamu i rekao mu: „Vrati se Balaku i tako mu reci.” **6** I on se vratio k njemu i našao ga kako stoji pored svoje žrtve paljenice zajedno sa svim moavskim knezovima. **7** Tada Balam poče svoju priču:

„Iz Arama me je doveo Balak, car moavski, s gora istočnih: 'Dođi, prokuni mi Jakova. Dođi, osudi Izrael.' **8** Kako mogu da prokunem one koje Bog ne proklinje? Kako mogu da osudim one koje Gospod ne osuđuje? **9** Jer s vrha stena ja ih vidim, i s brda ih gledam. Tu kao narod žive odvojeno, i u druge se narode ne ubrajaju. **10** Ko je izbrojao Jakovljev prah, i ko je prebrojao Izraelovu četvrtinu? Neka mi duša umre smrću čestitih, i neka mi kraj bude kao i njima.”

11 Na to Balak reče Balamu: „Šta mi to radiš? Doveo sam te da prokuneš moje neprijatelje, a evo, ti ih obasipaš blagoslovima.” **12** A on mu odgovori: „Zar neću paziti da govorim sve ono što mi Gospod stavi u usta?”

13 Tada mu Balak reče: „Molim te, hajde sa mnom na drugo mesto odakle možeš da ih vidiš. Videćeš im samo kraj, nećeš ih sve videti. I prokuni mi ih odande.” **14** I odveo ga je u polje Zofim, na vrh Fazge. Tu je podigao sedam oltara i

* **22,41** „Bamot-Bal” znači „uzvišice Balove”.

prineo po jednog junca i jednog ovna na svakom oltaru. **15** Posle toga Balam reče Balaku: „Stani ovde pored svoje žrtve paljenice, a ja idem tamo na susret s njim.“ **16** I Gospod se javio Balamu, stavio mu reči u usta i rekao: „Vrati se Balaku i tako mu reci.“ **17** On se vratio k njemu i našao ga kako stoji pored svoje žrtve paljenice zajedno s moavskim knezovima. Balak ga upita: „Šta je rekao Gospod?“ **18** Tada Balam poče svoju priču:

„Ustani, Balače, i poslušaj. Čuj me, sine Seforov. **19** Bog nije čovek da laže, ni sin čovečiji da zbog nečega zažali. Zar je on nešto rekao, a da nije učinio, zar je kazao, a da nije izvršio? **20** Gle, dato mi je da blagoslovim, jer je on blagoslovio, a ja to ne mogu preinačiti. **21** On nije video nikakvo bezakonje na Jakovu, niti kakve nevolje protiv Izraela. S njim je Gospod, Bog njegov, i klicanje caru u njemu se čuje. **22** Bog ga izvodi iz Egipta. Brz je kao divlji bik. **23** Jer nema čini protiv Jakova, niti kakvog vraćanja protiv Izraela. U to će se vreme o Jakovu i o Izraelu reći: 'Šta je to Bog učinio!' **24** Gle, narod će ustati kao lav, kao lav će se podići. Neće leći dok plen ne pojede, i krv pobijenih prosuće.“

25 Na to Balak reče Balamu: „Ako već ne možeš da ga prokuneš, nemoj ni da ga blagosiljaš.“ **26** A Balam odgovori Balaku: „Zar ti nisam rekao: 'Učiniću sve što Gospod kaže?'“

27 Tada Balak reče Balamu: „Hodi, molim te, da te odvedem na još jedno mesto. Možda će biti ispravno u očima Božjim da mi ga odande prokuneš.“ **28** Onda je Balak odveo Balama na vrh Fegora, koji gleda prema Gesimonu. **29** Tada Balam reče Balaku: „Podigni mi ovde sedam oltara i pripremi mi ovde sedam junaca i sedam ovnova.“ **30** I Balak je učinio kao što je Balam rekao i prineo je po jednog junca i jednog ovna na svakom oltaru.

24 Kad je Balam video da je dobro u Gospodnjim očima da blagoslovi Izrael, nije više kao ranije išao da traži vradžbine, nego se okrenuo licem prema pustinji. **2** Kad je Balam podigao oči i video kako je Izrael ulogoren po svojim plemenima, Božji Duh je sišao na njega. **3** Zato on poče svoju priču:

„Reč Balama, sina Beorovog, reč krepkog čoveka kome su oči otvorene, **4** reč onoga koji sluša reči Božje, koji je imao viziju Svemoćnoga, dok je padao otvorenih očiju: **5** Kako su divni šatori tvoji, Jakove, prebivališta tvoja, Izraele! **6** Kao doline nadaleko se pružaju, kao vrtovi pored reke, kao aloje koje je Gospod posadio, kao kedrovi pored voda. **7** Voda teče iz mehova njegovih, seme je njegovo pored mnogih voda posejano. Car njegov biće veći od Agaga, i carstvo će se njegovo uzvisiti. **8** Bog ga izvodi iz Egipta; brz je kao divlji bik. Proždrece narode, tlačitelje svoje, kosti će im zdrobiti, razbiće ih strelama svojim. **9** Spustio se, legao je kao lav; i kao lava, ko se usuđuje da ga probudi? Blagoslovljeni su koji tebe blagosiljaju, a prokleti koji tebe proklinju.“

10 Na to se Balak žestoko razgnevio na Balama. I Balak je ljutito lupio dlanom o dlan i rekao Balamu: „Pozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a gle, ti si ih već tri puta obasuo blagoslovima. **11** Beži sada u svoje mesto. Rekao sam da ću ti iskazati čast, ali evo, Gospod ti je uskratio čast.“

12 Na to Balam reče Balaku: „Zar nisam i tvojim glasnicima koje si poslao meni rekao: **13** 'Da mi Balak da kuću svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao da prestupim Gospodnju naredbu i da po svom srcu učinim nešto, bilo dobro bilo loše. Što Gospod kaže, to ću govoriti?' **14** A sada, evo, ja idem svom narodu. Hajde da ti objavim šta će ovaj narod učiniti tvom narodu u budućim danima.“ **15** I

poče svoju priču:

„Reč Balama, sina Beorovog, reč čoveka otvorenih očiju, **16** reč onoga koji sluša reči Božje, koji ima znanje o Svevišnjem... Viziju Svemoćnoga on je video dok je padao otvorenih očiju: **17** Videću ga, ali ne sada, gledaću ga, ali ne izbliza. Zvezda će izaći iz Jakova, žezlo će se podići iz Izraela. On će razbiti slepoočnice Moavu, i lobanju svim ratobornim sinovima. **18** Edom će biti osvojen, Sir će osvojiti neprijatelji njegovi, a Izrael će pokazivati hrabrost svoju. **19** Iz Jakova će izaći onaj koji narode pokorava, i pobiće sve preživjele iz grada.”

20 Kad je ugledao Amalika, nastavio je svoju priču: „Amalik je bio prvi među narodima, ali će na kraju propasti.” **21** Kad je ugledao Keneje, nastavio je svoju priču: „Postojano ti je prebivalište, i na steni ti je stan. **22** Ali Kain* će biti spaljen. Kada će te Asirija porobiti?” **23** I nastavi svoju priču: „Jao! Ko će preživjeti kad Bog to učini? **24** Doći će brodovi s obale Kitima, i tlačiće Asiriju, tlačiće Evera. Ali na kraju će i on propasti.”

25 Posle toga Balam je ustao i otišao odande u svoje mesto. A i Balak je otišao svojim putem.

25 Dok je Izrael prebivao u Sitemu, narod je počeo da čini blud s Moavskim kćerima. **2** I one su pozivale narod na žrtve svojim bogovima, i narod je jeo i klanjao se njihovim bogovima. **3** Tako se Izrael priklonio Balu fegorskom. I Gospod se žestoko razgnevio na Izrael. **4** Zato Gospod reče Mojsiju: „Uzmi sve poglavare naroda i javno izloži njihova tela pred Gospodom prema suncu, da se od Izraela odvratu Gospodnji žestoki gnev.” **5** Tada Mojsije reče Izraelovim sudijama: „Neka svako od vas pobije svoje ljude koji

su pristali uz Bala fegorskog.”

6 Tada je jedan čovek od Izraelovih sinova došao i doveo k svojoj braći jednu Madijanku naočigled Mojsiju i naočigled celom zboru Izraelovih sinova, koji su plakali pred ulazom u šator od sastanka. **7** Kad je to video Fines, sin Eleazara, sina sveštenika Arona, odmah je ustao usred zbora i uzeo koplje u ruku. **8** Onda je ušao za onim čovekom Izraelcem u ženski deo šatora i probio ih oboje, čoveka Izraelca i onu ženu, a nju kroz stomak. Tada je prestala pošast među Izraelovim sinovima. **9** A onih koji su pomrli od pošasti bilo je dvadeset i četiri hiljade.

10 Tada Gospod reče Mojsiju: **11** „Fines, sin Eleazara, sina sveštenika Arona, odvratio je moj gnev od Izraelovih sinova, jer je revnovao za mene među njima, te stoga nisam istrebio Izraelove sinove u svojoj revnosti. **12** Zato reci: 'Evo, s njim sklapam svoj savez mira. **13** I to neka bude trajan savez za sveštenstvo za njega i za njegovo potomstvo posle njega, jer on nije podnosio da iko bude suparnik njegovom Bogu, i izvršio je očišćenje za Izraelove sinove'.”

14 Ubijeni Izraelac, koji je bio ubijen zajedno s Madijankom, zvao se Zimrije, Salmonov sin. On je bio poglavar otačkog doma Simeonovih sinova. **15** A ubijena Madijanka zvala se Hazvija. Ona je bila kći Sura, poglavara porodica u jednom otačkom domu u Madijanu.

16 Kasnije je Gospod rekao Mojsiju: **17** „Napadnite Madijance i pobijte ih, **18** jer su i oni navaljivali na vas svojim lukavstvima kad su vam lukavo učinili zlo onim što se dogodilo kod Fegora i sa Hazvijom, kćeri madijanskog poglavara, njihovom sestrom, koja je bila ubijena u dan pošasti zbog Fegora.”

* **24,22** „Kain” se odnosi na pleme Keneja.

26 Posle te pošasti Gospod je ovako rekao Mojsiju i Eleazaru, sinu sveštenika Arona: **2** „Prebrojte ceo zbor Izraelovih sinova od dvadeset godina pa naviše, po domovima njihovih očeva, sve one koji su sposobni za vojsku u Izraelu.“ **3** Mojsije i sveštenik Eleazar rekli su im u pustim ravnica Moava, kod Jordana, prema Jerihonu: **4** „Prebrojte one od dvadeset godina pa naviše, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.“ A Izraelovi sinovi koji su izašli iz egipatske zemlje bili su: **5** Ruben, Izraelov prvenac; Rubenovi sinovi: od Enoha, Enohova porodica; od Faluja, Falujeva porodica; **6** od Esrona, Esronova porodica; od Harmije, Harmijina porodica. **7** To su Ruvimove porodice. Popisanih među njima bilo je četrdeset tri hiljade sedamsto trideset.

8 Falujev sin bio je Elijav. **9** Elijavovi sinovi: Nemuel, Datan i Aviron. Taj Datan i Aviron bili su među onima koji su bili pozivani na zbor i koji su učestvovali u pobuni protiv Mojsija i Arona zajedno s Korejevim pristalicama, kad su se pobunili protiv Gospoda.

10 Tada je zemlja otvorila svoja usta i progutala ih. A Korej je poginuo kad su izginule njegove pristalice i kad je vatra spalila dvesta pedeset ljudi. Oni su postali upozoravajući primer. **11** Ali Korejevi sinovi nisu izginuli.

12 Simeonovi sinovi po svojim porodicama: od Nemuela, Nemuelova porodica; od Jamina, Jaminova porodica; od Jahina, Jahinova porodica; **13** od Zare, Zarina porodica; od Saula, Saulova porodica. **14** To su Simeonove porodice: dvadeset dve hiljade dvesta popisanih.

15 Gadovi sinovi po svojim porodicama: od Sifona, Sifonova porodica; od Agija, Agijeva porodica; od Sunija, Sunijeva porodica; **16** od Azena, Azenova porodica; od Irija, Irijeva porodica; **17** od Aroda, Arodova porodica; od Arilija, Arilijeva po-

rodica. **18** To su porodice Gadovih sinova: četrdeset hiljada petsto popisanih.

19 Judini sinovi bili su Ir i Onan. Ali Ir i Onan su umrli u hananskoj zemlji **20** Judini sinovi po svojim porodicama bili su: od Sale, Salina porodica; od Faresa, Faresova porodica; od Zare, Zarina porodica. **21** Faresovi sinovi bili su: od Esrona, Esronova porodica; od Jamuela, Jamuelova porodica. **22** To su Judine porodice: sedamdeset šest hiljada petsto popisanih.

23 Isaharovi sinovi po svojim porodicama bili su: od Tole, Tolina porodica; od Fuve, Fuvina porodica; **24** od Jasuva, Jasuvova porodica; od Simrona, Simronova porodica. **25** To su Isaharove porodice: šezdeset četiri hiljade trista popisanih.

26 Zebulonovi sinovi po svojim porodicama bili su: od Sereda, Seredova porodica; od Alona, Alonova porodica; od Jahleela, Jahleelova porodica. **27** To su Zebulonove porodice: šezdeset hiljada petsto popisanih.

28 Josifovi sinovi po svojim porodicama bili su Manasija i Jefrem. **29** Manasijini sinovi bili su: od Mahira, Mahirova porodica. Mahiru se rodio Galad. Od Galada, Galadova porodica. **30** Ovo su bili Galadovi sinovi: od Ahiježera, Ahiježerova porodica; od Heleka, Helekova porodica; **31** od Azriela, Azrilova porodica, od Sihema, Sihemova porodica; **32** od Semide, Semidina porodica; od Efera, Eferova porodica. **33** A Salpad, Eferov sin, nije imao sinove, nego samo kćeri. Imena Salpadovih kćeri bila su Mala, Nuja, Eglu, Melha i Tersa. **34** To su Manasijine porodice: pedeset dve hiljade sedamsto popisanih.

35 Ovo su bili Jefremovi sinovi po svojim porodicama: od Sutala, Sutralova porodica; od Behera, Beherova porodica; od Tahana, Tahanova porodica. **36** A Sitalovi sinovi bili su: od Erana, Eranova porodica. **37** To su porodice Jefremovih sinova: trideset dve hiljade petsto popisanih. To

su Josifovi sinovi po svojim porodicama.

38 Benjaminovi sinovi po svojim porodicama bili su: od Bele, Belina porodica; od Asviela, Asvielova porodica, od Ahirama, Ahiramova porodica; **39** od Sufama, Sufamova porodica; od Ufama, Ufamova porodica. **40** Belini sinovi bili su Arad i Naman: od Arada, Aradova porodica; od Namana, Namanova porodica. **41** To su Benjaminovi sinovi po svojim porodicama: četrdeset pet hiljada šesto popisanih.

42 Ovo su bili Danovi sinovi po svojim porodicama: od Sameja, Samejeva porodica. To su Danove porodice po svojim porodicama. **43** U svim Samejevim porodicama bilo je šezdeset četiri hiljade četiristo popisanih.

44 Asirovi sinovi po svojim porodicama bili su: od Jemne, Jemnina porodica; od Jesvije, Jesvijina porodica; od Berije, Berijina porodica; **45** od Berijinih sinova: od Evera, Everova porodica; od Malkiela, Malkielova porodica. **46** A Asirova kći zvala se Sara. **47** To su porodice Asirovih sinova: pedeset tri hiljade četiristo popisanih.

48 Neftalimovi sinovi po svojim porodicama bili su: od Asila, Asilova porodica; od Gunija, Gunijeva porodica; **49** od Jesera, Jeserova porodica; od Silima, Silimova porodica. **50** To su Neftalimove porodice po svojim porodicama: četrdeset pet hiljada četiristo popisanih.

51 To su popisani od Izraelovih sinova: šesto jedna hiljada sedamsto trideset.

52 Posle toga, Gospod reče Mojsiju: **53** „Njima neka se podeli zemlja u nasledstvo prema broju imena. **54** Onima kojih ima mnogo povećaj nasledstvo, a onima kojih ima malo smanji nasledstvo. Neka se svakome da nasledstvo prema broju popisanih. **55** Ali zemlja neka se podeli žrebom. Neka dobiju nasledstvo prema imenima plemena svojih očeva. **56** Kako odluči žreb, tako neka se podeli nasledstvo

između onih kojih ima mnogo i onih kojih ima malo.“

57 A ovo su popisani iz Levijevog plemena po svojim porodicama: od Girsona, Girsonova porodica; od Kata, Katova porodica; od Merarija, Merarijeva porodica. **58** Ovo su porodice Levijevih sinova: Lobenijeva porodica, Hevronova porodica, Malijeva porodica, Musijeva porodica, Korejeva porodica.

Katu se rodio Amram. **59** Amramova žena zvala se Johaveda, Levijeva kći, koja se Leviju rodila u Egiptu. Ona je Amramu rodila Arona, Mojsija i njihovu sestru Mariju. **60** A Aronu su se rodili Nadav i Abihud, Eleazar i Itamar. **61** Ali Nadav i Abihud su poginuli jer su pred Gospodom prineli nezvoljenu vatru.

62 Popisanih među njima bilo je dvadeset tri hiljade muškaraca od jednog meseca pa naviše. Oni nisu bili popisani sa Izraelovim sinovima, jer nisu dobili nasledstvo među Izraelovim sinovima.

63 To su oni koje su popisali Mojsije i sveštenik Eleazar kad su popisivali Izraelove sinove u pustim ravnica Moava, kod Jordana, prema Jerihonu. **64** Ali među njima nije bilo nijednog čoveka od onih koje su popisali Mojsije i sveštenik Aron kad su popisivali Izraelove sinove u Sinajskoj pustinji. **65** Jer je Gospod za njih rekao: „Pomreće u pustinji.“ Tako nije ostao nijedan od njih osim Kaleba, Jefonijinog sina, i Jošuu, Nunovog sina.

27 Tada su pristupile kćeri Salpada, sina Efera, sina Galada, sina Mahira, Manasijinog sina, iz porodica Josifovog sina Manasije. A imena njegovih kćeri bila su Mala, Nuja, Egla, Melha i Tresa. **2** One su stale pred Mojsija i pred sveštenika Eleazara, pred poglavare i pred ceo zbor na ulazu u šator od sastanka, i rekle su: **3** „Naš je otac umro u pustinji, ali nije pripadao onom zboru koji se sakupio

protiv Gospoda, to jest Korejevim pristalicama, nego je umro zbog svoga greha, a nije imao sinova. **4** Zašto da se ime našeg oca izbriše iz njegove porodice zato što nije imao sina? Daj nam nasljedstvo među braćom našeg oca." **5** Tada je Mojsije izneo njihov slučaj pred Gospoda.

6 A Gospod je ovako rekao Mojsiju: **7** „Salpadove kćeri su u pravu. Svakako im daj u nasljedstvo posed među braćom njihovog oca i prenesi na njih nasljedstvo njihovog oca. **8** A Izraelovim sinovima reci: 'Kad neko umre a nema sina, njegovo nasljedstvo prenesite na njegovu kćer. **9** Ako nema kćeri, njegovo nasljedstvo dajte njegovoj braći. **10** Ako nema braće, njegovo nasljedstvo dajte braći njegovog oca. **11** Ako njegov otac nema braće, njegovo nasljedstvo dajte njegovom krvnom srodniku koji mu je najbliži rod, i neka on dobije nasljedstvo. To neka bude zakonska odredba Izraelovim sinovima, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.'"

12 Gospod zatim reče Mojsiju: „Popni se na ovu avarimsku goru i pogledaj zemlju koju ću dati Izraelovim sinovima. **13** Kad je vidiš, bićeš pribran svom narodu, kao što je bio pribran i tvoj brat Aron, **14** jer ste se pobunili protiv moje naredbe u pustinji Zin kad se zbor prepirao sa mnom, umesto da ste priznali moju svetost pred njihovim očima kod vode, vode Merive kod Kadisa, u pustinji Zin."

15 Tada Mojsije reče Gospodu: **16** „Neka Gospod, Bog životnog duha u svakom telu, postavi nad ovim zborom čoveka **17** koji će ih voditi u svemu i koga će slediti u svemu, da Gospodnji zbor ne bude kao ovce koje nemaju pastira." **18** A Gospod reče Mojsiju: „Uzmi Jošuu, Nunovog sina, čoveka koji ima Duha, i položi ruku na njega. **19** I dovedi ga pred sveštenika Eleazara i pred ceo zbor, i postavi ga za vođu pred njihovim očima. **20** Predaj mu deo svoje časti, da ga sluša ceo

zbor Izraelovih sinova. **21** Neka on dolazi pred sveštenika Eleazara koji će za njega tražiti odluke Urima* pred Gospodom. Njegovu će zapovest u svemu slušati, on i svi Izraelovi sinovi s njim, ceo zbor."

22 I Mojsije je učinio kao što mu je Gospod zapovedio. Uzeo je Jošuu, doveo ga pred sveštenika Eleazara i pred ceo zbor, **23** položio je ruke na njega i postavio ga za vođu, kao što je Gospod i rekao preko Mojsija.

28 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Zapovedi Izraelovim sinovima i reci im: 'Pazite da mi u propisano vreme prinosite moj prinos, moj hleb, žrtve koje se spaljuju preda mnom na ugodan miris.'

3 Još im kaži: 'Ovo je žrtva koja se spaljuje i koju ćete prinositi Gospodu: svakog dana dva muška jagnjeta bez mane od godinu dana kao redovnu žrtvu paljenicu. **4** Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo jagnje prinesi uveče, **5** i uz to kao prinos od žita desetinu efe finog brašna zamešenog s četvrtinom ina ceđenog maslinovog ulja." **6** To je redovna žrtva paljenica, koja je bila prinesena na gori Sinaj na ugodan miris, žrtva koja se spaljuje pred Gospodom, **7** prinesi je zajedno s njenom žrtvom levanicom od četvrtine ina za svako jagnje. Na svetom mestu izlij pred Gospodom žrtvu levanicu. **8** Drugo jagnje prinesi u suton. Prinesi ga kao i ujutru, s istim prinosom od žita i istom žrtvom levanicom, kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu.

9 U Subotu prinesi dva muška jagnjeta bez mane od godinu dana i dve desetine efe finog brašna zamešenog s uljem kao prinos od žita, a s tim i žrtvu levanicu. **10** To je subotna žrtva paljenica na svaki Subotu, uz redovnu žrtvu paljenicu i njenu

* **27,21** Vidi fusnotu za 2. Mojsijeva 28,30.

žrtvu levanicu.

11 Na početku svojih meseci prinosite kao žrtvu paljenicu Gospodu dva junca, jednog ovna, sedam muških jaganjaca bez mane od godinu dana, **12** tri desetine efe finog brašna zamešenog s uljem kao prinos od žita za svakog junca, dve desetine efe finog brašna zamešenog s uljem kao prinos od žita za ovna, **13** i jednu desetinu efe finog brašna zamešenog s uljem kao prinos od žita za svako jagnje. To je žrtva paljenica na ugodan miris, žrtva koja se spaljuje pred Gospodom. **14** Njihove žrtve levanice neka budu pola ina vina za junca, trećina ina za ovna i četvrtina ina za jagnje. To je mesečna žrtva paljenica koja se svakog meseca prinosi za svaki mesec u godini. **15** Neka se Gospodu prinese i jedno jare kao žrtva za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu i njenu žrtvu levanicu.

16 Prvog meseca, četrnaestog dana u mesecu, neka bude Gospodnja Pasha. **17** Petnaestog dana tog meseca neka bude praznik. Sedam dana neka se jede beskvasni hleb. **18** Prvog dana biće sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. **19** Kao žrtvu koja se spaljuje, žrtvu paljenicu Gospodu, prinesite dva junca, jednog ovna i sedam muških jaganjaca od godinu dana. Neka vam budu bez mane. **20** Kao njihove prinose od žita od finog brašna zamešenog s uljem prinesite tri desetine efe za junca i dve desetine efe za ovna. **21** Prinesite i jednu desetinu efe za svako od sedam jaganjaca, **22** i jednog jarca kao žrtvu za greh, da se za vas izvrši obred očišćenja. **23** To prinesite uz jutarnju žrtvu paljenicu, koja se prinosi kao redovna žrtva paljenica. **24** Prinesite to kao hranu svakog dana tokom sedam dana, kao žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu. Neka se to prinosi uz redovnu žrtvu paljenicu i njenu žrtvu levanicu. **25** A sedmog dana održite sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao.

26 Na dan prvina, kad Gospodu prinosite novi prinos od žita, na praznik sedmica, održite sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. **27** Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodu prinesite dva junca, jednog ovna, sedam muških jaganjaca od godinu dana; **28** njihov prinos od žita od finog brašna zamešenog s uljem neka bude tri desetine efe za svakog junca, dve desetine efe za ovna, **29** jedna desetina efe za svako od sedam jaganjaca; **30** i jedno jare, da se za vas izvrši obred očišćenja. **31** To prinesite uz redovnu žrtvu paljenicu i njen prinos od žita. Sve to neka vam bude bez mane, zajedno s njihovim žrtvama levanicama.

29 Sedmog meseca, prvog dana u mesecu, održite sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao. Neka vam to bude dan kad se oglašavaju trube. **2** Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodu prinesite jednog junca, jednog ovna, sedam muških jaganjaca od godinu dana, bez mane. **3** Njihov prinos od žita od finog brašna zamešenog s uljem neka bude tri desetine efe za junca, dve desetine za ovna **4** i jedna desetina efe za svako od sedam jaganjaca; **5** uz to prinesite i jedno muško jare kao žrtvu za greh, da se za vas izvrši obred očišćenja. **6** Neka to bude žrtva koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu, uz mesečnu žrtvu paljenicu i njen prinos od žita, i redovnu žrtvu paljenicu i njen prinos od žita, zajedno s njihovim žrtvama levanicama koje ćete prinositi onako kako je propisano.

7 Desetog dana tog sedmog meseca održite sveti zbor i postite. Ne radite nikakav posao. **8** Prinesite kao žrtvu paljenicu Gospodu, na ugodan miris, jednog junca, jednog ovna, sedam muških jaganjaca od godinu dana. Neka vam budu bez mane. **9** Njihov prinos od žita od finog brašna zamešenog s uljem neka bude tri desetine

efe za junca, dve desetine efe za ovna, **10** i jedna desetina efe za svako od sedam jaganjaca; **11** uz to prinesite i jedno jare kao žrtvu za greh, uz žrtvu za greh radi očišćenja i redovnu žrtvu paljenicu i njen prinos od žita, zajedno s njihovim žrtvama levanicama.

12 Petnaestog dana sedmog meseca održite sveti zbor. Ne radite nikakav težak posao, nego sedam dana slavite praznik u čast Gospodu. **13** Kao žrtvu paljenicu, žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu, prinesite trinaest junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana. Oni neka budu bez mane. **14** Njihov prinos od žita od finog brašna zamešenog s uljem neka bude tri desetine efe za svakog od trinaest junaca, dve desetine efe za svakog od dva ovna, **15** i jedna desetina efe za svako od četrnaest jaganjaca; **16** uz to prinesite i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

17 Drugog dana dvanaest junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **18** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **19** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu i njen prinos od žita, zajedno s njihovim žrtvama levanicama.

20 Trećeg dana jedanaest junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **21** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **22** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

23 Četvrtog dana deset junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **24** njihov prinos od

žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **25** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

26 Petog dana devet junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **27** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **28** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

29 Šestog dana osam junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **30** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **31** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njene žrtve levanice.

32 Sedmog dana sedam junaca, dva ovna i četrnaest muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **33** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junce, ovnove i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **34** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

35 Osmog dana održite svečani zbor. Ne radite nikakav težak posao. **36** Prinesite kao žrtvu paljenicu, žrtvu koja se spaljuje na ugodan miris Gospodu, jednog junca, jednog ovna, sedam muških jaganjaca od godinu dana, bez mane; **37** njihov prinos od žita i njihove žrtve levanice za junca, ovna i jaganjce prema njihovom broju, onako kako je propisano; **38** i jedno jare kao žrtvu za greh, uz redovnu žrtvu paljenicu, njen prinos od žita i njenu žrtvu levanicu.

39 To prinosite Gospodu na svoje godišnje praznike, uz svoje zavetne prinose i

dobrovoljne prinose koje prinosite kao žrtve paljenice, prinose od žita, žrtve levaniće i žrtve zajedništva’.” **40** I Mojsije je preneo Izraelovim sinovima sve što mu je Gospod zapovedio.

30 Zatim je Mojsije rekao poglavari-
ma plemena Izraelovih sinova:
„Ovako je zapovedio Gospod: **2**
Ako se neki čovek zavetuje Gospodu ili se
zakune da će svoju dušu obavezati obavezom,
ne sme da prekrši svoju reč. Neka
učini sve što izađe iz njegovih usta.

3 Ako se neka žena u svojoj mladosti,
dok je još u kući svog oca, zavetuje
Gospodu ili se obaveže obavezom, **4** a
njen otac čuje za taj zavet ili obavezu
kojim je obavezala svoju dušu, pa joj ništa
ne kaže, tada važe svi njeni zaveti i svaka
obaveza kojim je obavezala svoju dušu. **5**
Ali ako njen otac onog dana kad čuje za
njih zabrani sve njene zavete ili obaveze
kojima je obavezala svoju dušu, oni neće
važiti, ali Gospod će joj oprostiti, jer joj je
otac zabranio.

6 Ali ako se zavetovala ili je nešto
nepromišljeno obećala svojim ustima čime
je obavezala svoju dušu, pa se posle uda,
7 i njen muž čuje za to i ništa joj ne kaže
onog dana kad to čuje, tada važe njeni
zaveti ili obaveze kojima je obavezala svo-
ju dušu. **8** Ali ako njen muž to zabrani
onog dana kad čuje za to, onda je on po-
ništio njen zavet ili ono što je nepromišlje-
no obećala svojim ustima, čime je obave-
zala svoju dušu, i Gospod će joj oprostiti.

9 Zavet koji učini udovica ili razvedena
žena, sve čime je obavezala svoju dušu,
važi za nju.

10 Ali ako se u kući svog muža zavetu-
je ili uz zakletvu obaveže svoju dušu ne-
kom obavezom, **11** i njen muž čuje za to i
ništa joj ne kaže, onda joj on to nije za-
branio. Tada važe svi njeni zaveti i svaka
obaveza kojim je obavezala svoju dušu.

12 Ali ako ih njen muž poništi onog dana
kad čuje za njih, onda ne važi ništa od
onoga što je izašlo iz njenih usta, bilo da
su to njeni zaveti ili obaveze njene duše.
Njen muž ih je poništio, i Gospod će joj
oprostiti. **13** Njen muž neka potvrdi ili
poništi svaki njen zavet ili svaku njenu
zakletvu kojom se obavezuje na obavezu.
14 A ako joj muž iz dana u dan ne bude
govorio baš ništa, onda je on potvrdio sve
njene zavete ili sve obaveze koje je dala.
Potvrdio ih je jer joj ništa nije rekao onog
dana kad je čuo za njih. **15** Ali ako ih po-
ništi neko vreme nakon što je čuo za njih,
onda će on nositi njen prestup.” **16** Ovo
su propisi koje je Gospod dao Mojsiju za
muža i njegovu ženu i za oca i njegovu
kćer u njenoj mladosti, dok je još u kući
svog oca.

31 Gospod je zatim rekao Mojsiju: **2**
„Osveti Izraelove sinove na Madi-
jancima. Posle toga bićeš pribran
svom narodu.”

3 Mojsije je rekao narodu: „Opremite
ljude između sebe za vojsku, da napadnu
Madijance i da izvrše Gospodnju osvetu
nad Madijancima. **4** Pošaljite u vojsku po
hiljadu od svakog plemena, od svih Izraelo-
vinih plemena.” **5** Tako je od mnogih hi-
ljada Izraelaca bilo određeno po hiljadu iz
svakog plemena, dvanaest hiljada naoru-
žanih ljudi.

6 Mojsije ih je poslao u rat, po hiljadu
od svakog plemena, a s vojskom je poslao
i Finesa, sina sveštenika Eleazara. On je
nosio svete stvari i trube za oglašavanje. **7**
I oni su zaratili s Madijanom, kao što je
Gospod zapovedio Mojsiju, i pobili su sve
muškarce. **8** Među onima koje su pobili bili
su i madijanski carevi, naime, Evin, Re-
kem, Sur, Hur i Reba, pet madijanskih
careva. I ubili su mačem Balama, Beoro-
vog sina. **9** A Madijanke i njihovu decu
Izraelovi sinovi su zarobili. I zaplenili su

svu njihovu krupnu i sitnu stoku i svu njihovu imovinu. **10** I spalili su sve gradove u kojima su živeli i sva njihova naselja. **11** Pokupili su sve ono što su uzeli kao plen, i ljude i stoku. **12** I zarobljenike i sve što su uzeli i oplenili doveli su Mojsiju i svešteniku Eleazaru i zboru Izraelovih sinova u logor, u pustim ravnicama Moava kod Jordana, prema Jerihonu.

13 Tada su im Mojsije, sveštenik Eleazar i svi poglavari zbora izašli u susret izvan logora. **14** I Mojsije se razgnevio na vojne zapovednike, na poglavare nad hiljadama i poglavare nad stotinama, koji su se vraćali iz vojnog pohoda. **15** Mojsije im je rekao: „Zar ste ostavili u životu sve žene? **16** Evo, baš su one po Balamovoj reči namamile Izraelove sinove da budu neverni Gospodu kod Fegara, tako da je na Gospodnji zbor došla pošast. **17** Zato sada pobijte svu mušku decu i sve žene koje su legle s muškarcem. **18** A za sebe ostavite u životu sve devojke koje nisu legle s muškarcem. **19** A vi ostanite izvan logora sedam dana. Svako ko je ubio neku dušu i svako ko je dotakao ubijenog neka se očisti trećeg i sedmog dana, i vi i vaši zarobljenici. **20** Očistite od greha svu odeću, sve što je od kože, od kozje dlake i od drveta.“

21 Tada je sveštenik Eleazar rekao vojnicima koji su bili u bici: „Ovo je zakonska odredba koju je Gospod dao Mojsiju: **22** 'Zlato, srebro, bakar, gvožđe, kalaj i olovo, **23** sve što podnosi vatru propustite kroz vatru i biće čisto. Ali neka se ipak očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi vatru propustite kroz vodu. **24** Sedmog dana operite svoju odeću i bićete čisti, a posle toga možete ući u logor'.“

25 Gospod je ovako rekao Mojsiju: **26** „Prebroj plen, zarobljene ljude i stoku, ti i sveštenik Eleazar i poglavari otačkih domova u zboru. **27** Podeli plen na dva dela, na one koji su bili u bici i išli u pohod i na

ceo ostali zbor. **28** Od ratnika koji su išli u pohod uzmi kao deo za Gospoda po jednu dušu od pet stotina, od ljudi, od krupne stoke, od magaraca i od sitne stoke. **29** Uzmite to od njihove polovine i dajte svešteniku Eleazaru kao prilog Gospodu. **30** A od polovine koja pripadne Izraelovim sinovima uzmi po jedno od pedeset, od ljudi, od krupne stoke, od magaraca i od sitne stoke, od svake vrste životinja, i daj ih Levitima, koji imaju dužnost da se staraju o Gospodnjem šatoru.“

31 Mojsije i sveštenik Eleazar učinili su kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. **32** A plena, koji je ostao od onoga što su zaplenili oni koji su išli u pohod, bilo je šesto sedamdeset pet hiljada ovaca, **33** sedamdeset dve hiljade goveda, **34** i šezdeset jedna hiljada magaraca. **35** A ljudskih duša, žena koje još nisu legle s muškarcem, svih duša bilo je trideset dve hiljade. **36** Polovina koja je pripala onima koji su išli u pohod iznosila je trista trideset sedam hiljada i petsto ovaca. **37** A deo za Gospoda iznosio je šesto sedamdeset i pet ovaca. **38** Goveda je bilo trideset i šest hiljada, a od toga je deo za Gospoda iznosio sedamdeset i dva. **39** Magaraca je bilo trideset hiljada i petsto, a od toga je deo za Gospoda iznosio šezdeset i jedan. **40** Ljudskih duša je bilo šesnaest hiljada, a od toga je deo za Gospoda iznosio trideset i dve duše. **41** I Mojsije je predao svešteniku Eleazaru deo određen za prilog Gospodu, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

42 A od polovine koja je pripala Izraelovim sinovima, koju je Mojsije odvojio od onoga što je pripalo ljudima koji su išli u rat, **43** dakle, polovina koja je pripala zboru iznosila je trista trideset sedam hiljada i petsto ovaca, **44** trideset i šest hiljada goveda, **45** trideset hiljada i petsto magaraca **46** i šesnaest hiljada ljudskih duša. **47** Od polovine koja je pripala Izraelovim sinovima Mojsije je uzeo po

jednu dušu od pedeset, i od ljudi i od životinja, i dao ih Levitima, koji su bili zaduženi da se staraju o Gospodnjem šatoru, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju.

48 Zatim su Mojsiju pristupili vojni zapovednici nad hiljadama vojnika, poglavari nad hiljadama i poglavari nad stotinama, **49** i rekli su mu: „Tvoje sluge su prebrojale ratnike koji su nam povereni i javljeno je da nijedan od nas ne fali. **50** Neka zato svako od nas prinese kao prinos Gospodu ono što je zaplenio, predmete od zlata, lančice što se nose oko gležnja i narukvice, pečatne prstenove, minđuše i drugi ženski nakit, da se izvrši obred očišćenja za naše duše pred Gospodom.”

51 Tako su Mojsije i sveštenik Eleazar primili od njih zlato, sav taj nakit. **52** Svega priloženog zlata, koje su poglavari nad hiljadama i poglavari nad stotinama priložili Gospodu, bilo je šesnaest hiljada sedamsto pedeset sikala. **53** Vojnici su zadržali svaki svoj plen. **54** Tako su Mojsije i sveštenik Eleazar primili zlato od poglavara nad hiljadama i poglavara nad stotinama i uneli ga u šator od sastanka za spomen Izraelovim sinovima pred Gospodom.

32 A Rubenovi i Gadovi sinovi imali su mnogo, veoma mnogo stoke. Kad su videli da su zemlja Jazir i zemlja Galad dobre za stoku, **2** Gadovi i Rubenovi sinovi otišli su k Mojsiju, svešteniku Eleazaru i poglavarima zbora i ovako im rekli: **3** „Atarot, Devon, Jazir, Nimra, Hešbon, Eleala, Sevama, Nevon i Veana, **4** zemlja koju je Gospod pokorio pred izraelskim zborom, dobra je za stoku, a tvoje sluge imaju stoku.” **5** I još su rekli: „Ako smo našli milost u tvojim očima, neka se ova zemlja da tvojim slugama. Nemoj nas slati preko Jordana.”

6 Tada je Mojsije rekao Gadovim i Rubenovim sinovima: „Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovde? **7** Zašto

odvrćate srce Izraelovih sinova da ne pređu u zemlju koju im Gospod daje? **8** Tako su učinili vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadis-Varne da izvide zemlju. **9** Kad su otišli gore do doline Eskol i izvideli zemlju, odvratili su srce Izraelovih sinova da ne idu u zemlju koju im je Gospod dao. **10** Zato se tog dana Gospod žestoko razgnevio i zakleo se: **11** 'Ljudi koji su izašli iz Egipta, od dvadeset godina pa naviše, neće videti zemlju za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu, jer me nisu u svemu slušali, **12** osim Kaleba, sina Kenezēja Jefonije, i Jošue, Nunovog sina, jer su oni u svemu slušali Gospoda.' **13** Gospod se žestoko razgnevio na Izrael i pustio ih je da lutaju po pustinji četrdeset godina, dok nisu pomrli svi ljudi iz naraštaja koji je činio zlo u Gospodnjim očima. **14** A vi sada ustajete umesto svojih očeva kao rod grešnih ljudi da još pojačate Gospodnji žestoki gnev protiv Izraela. **15** Ako se odvratite od njega, onda će ih on još duže ostaviti u pustinji, a vi ćete upropastiti ceo ovaj narod.”

16 Kasnije su mu oni opet pristupili i rekli: „Ovde ćemo načiniti kamene torove za svoju stoku i gradove za svoju decu. **17** I mi ćemo naoružani poći u bojnim redovima pred Izraelovim sinovima dok ih ne dovedemo na njihovo mesto. Dotle neka naša deca budu u utvrđenim gradovima, daleko od stanovnika ove zemlje. **18** Nećemo se vratiti svojim kućama dok Izraelovi sinovi ne zauzmu svoju zemlju, svaki svoje nasledstvo. **19** A mi nećemo s njima deliti nasledstvo s one strane Jordana ni dalje, jer je naše nasledstvo s ove strane, istočno od Jordana.”

20 Na to im je Mojsije rekao: „Ako tako učinite, ako se pred Gospodom naoružate za rat, **21** i ako svi vi naoružani pređete Jordan pred Gospodom, dok on ne otera svoje neprijatelje ispred sebe, **22** i dok zemlja ne bude pokorena pred Gospodom,

pa se posle vratite, onda nećete biti krivi pred Gospodom i pred Izraelom, a ova će zemlja postati vaše vlasništvo pred Gospodom. **23** Ali ako ne učinite tako, onda ćete zgrešiti Gospodu. Tada znajte da će vas vaš greh stići. **24** Podignite gradove za svoju decu i kamene torove za svoja stada, i uradite onako kako ste rekli.”

25 Tada su Gadovi i Rubenovi sinovi ovako rekli Mojsiju: „Tvoje će sluge učiniti kao što naš gospodar zapoveda. **26** Naša deca, naše žene, naša stoka i sve naše životinje ostaće ovde u galadskim gradovima, **27** a tvoje sluge, svi koji su naoružani, poći će pred Gospodom u rat, kao što naš gospodar govori.”

28 Tada je Mojsije za njih dao zapovest svešteniku Eleazaru i Jošui, Nunovom sinu, i poglavarima otačkih domova u plemenima Izraelovih sinova. **29** Mojsije im je rekao: „Ako Gadovi i Rubenovi sinovi, svi koji su naoružani za rat, pređu s vama preko Jordana pred Gospodom i vi pokorite zemlju, onda im dajte galadsku zemlju. **30** Ali ako ne pređu naoružani s vama, onda neka se nastane među vama u hananskoj zemlji.”

31 Na to su Gadovi sinovi i Rubenovi sinovi odgovorili: „Sve što je Gospod rekao tvojim slugama, to ćemo učiniti. **32** Preći ćemo naoružani pred Gospodom u hanansku zemlju, a naš posed koji dobijamo u nasledstvo neka bude s ove strane Jordana.” **33** Tada je Mojsije dao njima, to jest Gadovim i Rubenovim sinovima i polovini plemena Manasije, Josifovog sina, carstvo amorejskog cara Sihona i carstvo bašanskog cara Oga, zemlju koja pripada gradovima na tim područjima i okolne gradove te zemlje.

34 Gadovi sinovi su sagradili Devon, Atarot, Aroir, **35** Atrot-Sofan, Jazir, Jogveju, **36** Bet-Nimru i Bet-Aran, utvrđene gradove i kamene torove za stada. **37** A Rubenovi sinovi su sagradili Hešbon, Elea-

lu, Kirijatajim, **38** Nebon, Bal-Meon - imena su im promenili - i Šibmu. Te gradove koje su sagradili nazvali su po svojim imenima.

39 Sinovi Mahira, Manasijinog sina, otišli su u Galad, osvojili ga i isterali Amoreje koji su bili tamo. **40** Mojsije je dao Galad Mahiru, Manasijinom sinu, i on se naselio u njemu. **41** Jair, Manasijin sin, otišao je i osvojio njihova sela u kojima su živeli pod šatorima i nazvao ih Avot-Jair. **42** A Navav je otišao i osvojio Kenat i okolne gradove i nazvao ga Navav, po svom imenu.

33 Ovo su putovanja Izraelovih sinova koji su izašli iz egipatske zemlje po svojim četama, pod vođstvom Mojsija i Arona. **2** Mojsije je po Gospodnjoj naredbi zapisivao polazne tačke njihovog putovanja. Ovo su njihova putovanja od jedne do druge polazne tačke: **3** Krenuli su iz Ramese prvog meseca, petnaestog dana prvog meseca. Odmah sutradan, posle Pashe, Izraelovi sinovi su izašli uzdignutih pesnica pred očima svih Egipćana. **4** Sve to vreme Egipćani su sahranjivali one koje je Gospod pobio među njima, sve prvence. I tako je Gospod izvršio presudu nad njihovim bogovima.

5 Izraelovi sinovi krenuli su iz Ramese i ulogorili se u Sokotu. **6** Zatim su otišli iz Sokota i ulogorili se u Etamu, koji je na kraju pustinje. **7** Onda su otišli iz Etama i okrenuli prema Pi-Airotu, koji je prema Bal-Sefonu, i ulogorili se pred Migdolom. **8** Posle toga su otišli iz Pi-Airota i prošli posred mora u pustinju. Putovali su tri dana po pustinji Etam i ulogorili se u Mari.

9 Onda su otišli iz Mare i došli u Elim. A u Elimu je bilo dvanaest izvora vode i sedamdeset palmi. Tu su se ulogorili. **10** Zatim su otišli iz Elima i ulogorili se pored Crvenog mora. **11** Posle toga su otišli od Crvenog mora i ulogorili se u pustinji Sin. **12** Onda su otišli iz pustinje Sin i ulogorili

se u Rafaku. **13** Kasnije su otišli iz Rafaka i ulogorili se u Elusu. **14** Zatim su otišli iz Elusa i ulogorili se u Rafidinu. Tamo narod nije imao vode da pije. **15** Posle toga su otišli iz Rafidina i ulogorili se u Sinajskoj pustinji.

16 Zatim su krenuli iz Sinajske pustinje i ulogorili se u Kivrot-Atavi. **17** Onda su otišli iz Kivrot-Atave i ulogorili se u Asirotu. **18** Posle toga su otišli iz Asirota i ulogorili se u Ratamu. **19** Zatim su otišli iz Ratama i ulogorili se u Remnon-Faresu. **20** Onda su otišli iz Remnon-Faresa i ulogorili se u Livni. **21** Kasnije su otišli iz Livne i ulogorili se u Resanu. **22** Zatim su otišli iz Resana i ulogorili se u Makelatu. **23** Onda su otišli iz Makelata i ulogorili se na gori Safer.

24 Posle toga su otišli s gore Safer i ulogorili se u Haradu. **25** Onda su otišli iz Harada i ulogorili se u Makidotu. **26** Zatim su otišli iz Makidota i ulogorili se u Tahatu. **27** Posle toga su otišli iz Tahata i ulogorili se u Taratu. **28** Onda su otišli iz Tarata i ulogorili se u Meteku. **29** Kasnije su otišli iz Meteka i ulogorili se u Aselmonu. **30** Zatim su otišli iz Aselmona i ulogorili se u Mosirotu. **31** Onda su otišli iz Mosirota i ulogorili se u Vanakanu. **32** Posle toga su otišli iz Vanakana i ulogorili se u Hor-Gadadu. **33** Onda su otišli iz Hor-Gadada i ulogorili se u Jotvati. **34** Kasnije su otišli iz Jotvate i ulogorili se u Evronu. **35** Onda su otišli iz Evrona i ulogorili se u Esion-Geveru. **36** Posle toga su otišli iz Esion-Gevera i ulogorili se u pustinji Zin, to jest u Kadisu.

37 Kasnije su krenuli iz Kadisa i ulogorili se na gori Or, na granici edomske zemlje. **38** A sveštenik Aron popeo se na goru Or po Gospodnjoj naredbi i tamo je umro četrdesete godine nakon izlaska Izraelovih sinova iz egipatske zemlje, petog meseca, prvog dana u mesecu. **39** Aron je imao sto dvadeset tri godine kad je umro na gori Or.

40 A car Arada, Hananac koji je živeo u Negevu, u hananskoj zemlji, čuo je da dolaze Izraelovi sinovi.

41 Kasnije su otišli s gore Or i ulogorili se u Selmonu. **42** Posle toga su otišli iz Selmona i ulogorili se u Finonu. **43** Zatim su otišli iz Finona i ulogorili se u Ovotu. **44** Onda su otišli iz Ovota i ulogorili se u Ije-Avarimu na moavskoj granici. **45** Kasnije su otišli iz Ije-Avarima i ulogorili se u Devon-Gadu. **46** Posle toga su otišli iz Devon-Gada i ulogorili se u Gelmon-Devlataimu. **47** Onda su otišli iz Gelmon-Devlataima i ulogorili se na avarimskim gorama, pred Navavom. **48** Na kraju su otišli s avarimskih gora i ulogorili se u pustim ravnicama Moava kod Jordana, prema Jerihonu. **49** I logorovali su kod Jordana od Bet-Jesimota do Abel-Sitima, u pustim ravnicama Moava.

50 Gospod je rekao Mojsiju u pustim ravnicama Moava, kod Jordana, prema Jerihonu: **51** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Pređite preko Jordana u hanansku zemlju **52** i oterajte ispred sebe sve stanovnike te zemlje, uništite sve njihove kamene kipove i sve njihove livene likove, i opustošite sve njihove svete uzvišice. **53** Zauzmite tu zemlju i živite u njoj, jer ću vama dati tu zemlju da je zauzmete. **54** Žrebom razdelite zemlju u nasledstvo po svojim porodicama. Većoj porodici povećajte nasledstvo, a manjoj smanjite nasledstvo. Gde kome padne žreb, to neka bude njegovo. Po plemenima svojih očeva razdelite zemlju.

55 Ali ako ne oterate ispred sebe stanovnike te zemlje, onda će oni koje ostavite od njih biti kao bodlje u vašim očima i kao trnje u vašim bokovima, i ugnjetavaće vas u zemlji u kojoj budete živeli. **56** I ono što sam mislio da učinim njima, učiniću vama'.”

34 Gospod je još rekao Mojsiju: **2** „Zapovedi Izraelovim sinovima: 'Kad dođete u hanansku zemlju, ta zemlja će vam pripasti u nasljedstvo, hananska zemlja sa svojim granicama.

3 Južna strana neka vam bude od pustinje Zin uz Edom, i južna granica neka vam bude od kraja Slanog mora na istoku.

4 Granica neka vam skrene južno od obronka Akravim, neka se pruža do Zina i neka se završava južno od Kadis-Varne. Zatim neka ide dalje prema Hasar-Adaru i nastavi se do Aselmona. **5** Od Aselmona neka granica skrene prema dolini reke Egipat i neka izlazi na More.

6 Zapadna granica neka vam bude obala Velikog mora. To neka vam bude zapadna granica.

7 A ovo će vam biti severna granica: od Velikog mora povucite sebi granicu do gore Or.* **8** Od gore Or povucite granicu do ulaza u Emat i neka se granica završava kod Sedada. **9** Neka granica ide dalje do Zefrona, i neka se završava kod Asarenana. To neka bude vaša severna granica.

10 Zatim na istoku povucite sebi granicu od Asarenana do Sefama. **11** Neka se granica spušta od Sefama do Rivle, istočno od Ajina. Neka se spušta i izađe na obronak na istočnoj strani Hinerotskog mora.* **12** Neka se granica spušta prema Jordanu i neka izlazi na Slano more. To će biti vaša zemlja sa svojim granicama unaokolo'."

13 Mojsije je zapovedio Izraelovim sinovima: „Ovo je zemlja koju ćete žrebom razdeliti u nasljedstvo, kao što je Gospod zapovedio da je dobije devet i po plemena. **14** Jer je pleme Rubenovih sinova

prema domovima svojih očeva i pleme Gadovih sinova prema domovima svojih očeva već primilo svoje nasljedstvo, kao što ga je primilo i pola Manasijinog plemena. **15** Ta dva i po plemena već su primila svoje nasljedstvo na području oko Jordana prema Jerihonu, sa istočne strane, prema izlasku sunca."

16 Gospod je još rekao Mojsiju: **17** „Ovo su imena ljudi koji će vam razdeliti zemlju u nasljedstvo: sveštenik Eleazar i Jošua, Nunov sin. **18** Uzmite po jednog poglavara iz svakog plemena da razdele zemlju u nasljedstvo. **19** A ovo su imena tih ljudi: od Judinog plemena: Kaleb, Jefonijin sin; **20** od plemena Simeonovih sinova: Samuel, Amijudov sin; **21** od Benjaminskog plemena: Eldad, Haslonov sin; **22** od plemena Danovih sinova: poglavar Vukije, Jeklinov sin; **23** od Josifovih sinova: od plemena Manasijinih sinova: poglavar Aniel, Sufidov sin; **24** od plemena Jefremovih sinova: poglavar Kamuel, Saktanov sin; **25** od plemena Zebulonovih sinova: poglavar Elisafan, Harnahov sin; **26** od plemena Isaharovih sinova: poglavar Faltiel, Ozainov sin; **27** od plemena Asirovih sinova: poglavar Ahijud, Selemijin sin; **28** od plemena Neftalimovih sinova: poglavar Fadiel, Amijudov sin." **29** To su oni kojima je Gospod zapovedio da razdele nasljedstvo Izraelovim sinovima u hananskoj zemlji.

35 Gospod je još rekao Mojsiju u pustim ravnica Moava, kod Jordana, prema Jerihonu: **2** „Zapovedi Izraelovim sinovima da od svog nasljedstva daju Levijevim sinovima gradove u kojima će oni živeti. Levijevim sinovima neka daju i pašnjake oko tih gradova. **3** Neka im gradovi budu za stanovanje, a pašnjaci neka im budu za stoku i za sve ostale životinje i za njihovu imovinu. **4** Pašnjaci uz gradove, koje ćete dati Levijevim sinovima

* **34,7** Ne radi se o gori Or iz 4. Mojsijeve 33,37 i 5. Mojsijeve 32,50. Tačan položaj ovog mesta nije poznat; verovatno se radi o jednom od viših vrhova planinskog područja Livana.

* **34,11** Radi se o jezeru koje se u Bibliji naziva i Genezaretsko jezero, Galilejsko more i Tiberijadsko more.

vim sinovima, neka se protežu od gradskih zidina hiljadu lakata unaokolo. **5** Izmerite izvan grada dve hiljade lakata na istočnoj strani, dve hiljade lakata na južnoj strani, dve hiljade lakata na zapadnoj strani i dve hiljade lakata na severnoj strani, tako da grad bude u sredini. To neka im budu pašnjaci uz gradove.

6 Ovo su gradovi koje ćete dati Levijevim sinovima: šest gradova utočišta, koje ćete dati da ubica može tamo da pobegne, i uz to ćete dati još četrdeset dva grada. **7** Svih gradova koje ćete dati Levijevim sinovima neka bude četrdeset osam gradova s njihovim pašnjacima. **8** Te gradove ćete izdvojiti od poseda Izraelovih sinova. Od onih koji imaju mnogo uzmite više, a od onih koji imaju malo uzmite manje. Neka svako da Levijevim sinovima od svojih gradova prema nasledstvu koje bude dobio.”

9 Gospod je još rekao Mojsiju: **10** „Kaži Izraelovim sinovima: 'Pređite preko Jordana u hanansku zemlju, **11** i izaberite sebi pogodne gradove. Neka vam oni služe kao gradovi utočišta, da u njih pobegne ubica koji nenamerno ubije nekoga. **12** Ti gradovi neka vam služe kao utočišta od krvnog osvetnika, da ubica ne bude ubijen pre nego što stane pred zbor da mu se sudi. **13** Neka vam za to služe gradovi koje ćete dati, šest gradova utočišta. **14** Tri grada odvojte s ove strane Jordana, a tri grada u hananskoj zemlji. Neka oni služe kao gradovi utočišta. **15** Tih šest gradova neka služe kao utočišta Izraelovim sinovima, strancu i došljaku koji žive među njima, da u njih pobegne svako ko nenamerno nekoga ubije.

16 Ako neko udari nekoga gvozdenim predmetom tako da ovaj umre, onda je ubica. Neka se ubica pogubi. **17** Ako ga udari nekim manjim kamenom od koga čovek može da pogine i ovaj pogine, onda je ubica. Neka se ubica pogubi. **18** Ako ga

udari nekim manjim drvenim predmetom od koga čovek može da pogine i ovaj pogine, onda je ubica. Neka se ubica pogubi.

19 Krvni osvetnik neka pogubi ubicu. Kad ga sretne, neka ga pogubi. **20** Ako neko nekoga gurne iz mržnje ili iz zasede baci nešto na njega tako da ovaj umre, **21** ili ga iz neprijateljstva udari rukom tako da ovaj umre, onaj ko ga je udario neka se pogubi. On je ubica. Krvni osvetnik neka pogubi ubicu kad ga sretne.

22 Ali ako ga gurne slučajno, ne iz neprijateljstva, ili baci nešto na njega, ali ne iz zasede, **23** ili ga ne vidi pa baci kamen od koga čovek može da pogine, ili pusti da na njega padne neki kamen tako da ovaj pogine, a nije bio u neprijateljstvu s njim i nije mu mislio zlo, **24** onda neka zbor presudi između ubice i krvnog osvetnika prema ovom zakonu. **25** Neka zbor izbavi ubicu iz ruku krvnog osvetnika i neka ga vrati u grad utočišta u koji je bio pobegao. Tu neka ostane dok ne umre prvosveštenik, koji je pomazan svetim uljem.

26 Ali ako ubica izađe izvan granica grada utočišta u koji je pobegao, **27** pa ga krvni osvetnik nađe izvan granica njegovog grada utočišta i krvni osvetnik pogubi ubicu, nije kriv za krv. **28** Jer ubica mora da ostane u svom gradu utočišta do smrti prvosveštenika, a kad umre prvosveštenik, ubica može da se vrati na zemlju svog nasledstva. **29** To neka vam bude sudska odredba iz naraštaja u naraštaj u svim mestima gde budete živeli.

30 Svako ko ubije čoveka neka bude pogubljen kao ubica na osnovu izjava svedoka, ali niko ne može da bude pogubljen na osnovu izjave jednog svedoka. **31** Ne uzimajte otkupninu za život ubice koji je zaslužio smrt, jer on mora da bude pogubljen. **32** Ne uzimajte otkupninu za onoga ko je pobegao u svoj grad utočišta i želi da se vrati da živi u zemlji pre smrti prvosveštenika.

33 Nemojte onečistiti zemlju u kojoj živite, jer krv onečišćuje zemlju i zemlja se ne može očistiti od krvi koja je prolivena na njoj osim krvlju onoga ko ju je prolio.

34 Nemojte skrnaviti zemlju u kojoj živite, usred koje ja prebivam. Jer ja, Gospod, prebivam među Izraelovim sinovima’.”

36 Tada su pristupili poglavari otačkih domova u porodici sinova Galada, sina Mahira, Manasijinog sina, od porodica Josifovih sinova, i rekli su pred Mojsijem i pred knezovima, poglavarima otačkih domova Izraelovih sinova: **2** „Gospod je zapovedio našem gospodaru da žrebom podeli zemlju u nasledstvo Izraelovim sinovima. Našem gospodaru Gospod je zapovedio da nasledstvo našeg brata Salpada podeli njegovim kćerima. **3** Ako ih neko iz drugih plemena Izraelovih sinova uzme za ženu, njihovo nasledstvo će se oduzeti od nasledstva naših očeva i dodaće se nasledstvu plemena u koje su se udale, i tako će se oduzeti od nasledstva koje smo mi dobili žrebom. **4** I kad Izraelovim sinovima dođe oprosna godina,* nasledstvo tih žena dodaće se nasledstvu plemena kome pripadnu. Tako će njihovo nasledstvo biti oduzeto od nasledstva koje pripada plemenu naših očeva.”

5 Tada je Mojsije, po Gospodnjoj naredbi, zapovedio Izraelovim sinovima: „Pleme Josifovih sinova je u pravu. **6** Ovakko je Gospod zapovedio za Salpadove kćeri: ‘Neka se udaju za koga hoće, ali neka se udaju samo u porodici plemena svojih očeva. **7** Neka se nasledstvo Izraelovih sinova ne prenosi s jednog plemena na drugo, jer Izraelovi sinovi treba da zadrže svaki svoje nasledstvo koje pripada plemenu njihovih praočeva. **8** Svaka kćer koja stekne nasledstvo u plemenima Izraelovih sinova neka se uda u nekoj od poro-

dica iz plemena svog oca, da Izraelovi sinovi zadrže u posedu nasledstvo svojih praočeva. **9** Neka se nasledstvo ne prenosi s jednog plemena na drugo, jer svako pleme Izraelovih sinova treba da zadrži svoje nasledstvo’.”

10 Kao što je Gospod zapovedio Mojsiju, tako su učinile Salpadove kćeri. **11** Mala, Tera, Egl, Melha i Nuja, Salpadove kćeri, udale su se za sinove svojih stričeva. **12** Udale su se u porodice sinova Manasije, Josifovog sina, i tako je njihovo nasledstvo ostalo u plemenu kom je pripadala porodica njihovog oca.

13 To su zapovesti i zakoni koje je Gospod dao preko Mojsija Izraelovim sinovima u pustim ravninama Moava, kod Jordana, prema Jerihonu.

* **36,4** Ili: „jubilej, jubilara godina”.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Ravnice Moava

Pisanje završeno: oko 1473. pre n. e.

Obuhvata vreme: dva meseca (1473. pre n. e.)

PETA KNJIGA MOJSIJEVA

ILI

PONOVLJENI ZAKON

1 Ovo su reči koje je Mojsije uputio celom Izraelu na području oko Jordana u pustinji, u pustim ravnica nasuprot Sufu, između Farana, Tofola, Labana, Asirota i Dizava, 2 jedanaest dana hoda od Horiva putem preko gore Sir do Kadis-Varne. 3 Četrdesete godine, jedanaestog meseca, prvog dana tog meseca, Mojsije je rekao Izraelovim sinovima sve što mu je Gospod zapovedio za njih. 4 To je bilo nakon što je u Edrainu porazio amorejskog cara Sihona, koji je živio u Hešbonu, i bašanskog cara Oga, koji je živio u Astarotu. 5 Na području oko Jordana, u moavskoj zemlji, Mojsije je počeo da objašnjava ovaj zakon i rekao je:

6 „Gospod, naš Bog, rekao nam je na Horivu: 'Dosta ste živeli u ovim brdima. 7 Okrenite se i pođite na put pa idite u brdoviti kraj Amoreja i k svim njihovim susedima u Arabi,* u brdovitom području, u Šefeli, u Negevu, i na morskoj obali, u zemlju Hananaca i na Livan, do velike reke, reke Euftrat. 8 Evo, dajem vam ovu zemlju. Idite i zauzmite zemlju za koju se Gospod zakleo vašim očevima, Avramu, Isaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovom potomstvu posle njih.'

9 Tada sam vam rekao: 'Ja ne mogu

* 1,7 Reč „Araba“ znači suva, pusta dolina. Južna Araba nalazi se između Crvenog i Mrtvog mora, dok se Severna odnosi na Jordansku dolinu između Mrtvog mora i Galilejskog jezera.

sam da vas nosim. 10 Gospod, vaš Bog, umnožio vas je i evo, danas vas ima mnogo kao zvezda na nebesima. 11 Neka vas Gospod, Bog vaših praočeva, umnoži još hiljadu puta i neka vas blagoslovi kao što vam je obećao. 12 Kako da vas sam nosim kad ste breme i teret, i kako da nosim vaše prepirke? 13 Uzmite iz svojih plemena mudre, razborite i iskusne ljude da ih postavim kao vaše poglavare.' 14 A vi ste mi odgovorili: 'Dobro je to što si nam rekao da učinimo.' 15 Tako sam uzeo poglavare iz vaših plemena, mudre i iskusne ljude, i postavio sam ih kao vaše poglavare nad hiljadama, poglavare nad stotinama, poglavare nad pedesetinama, poglavare nad desetinama i kao upravitelje vaših plemena.

16 Tada sam zapovedio vašim sudijama: 'Kad saslušavate svoju braću, sudite pravedno između čoveka i njegovog brata ili stranca koji živi kod njega. 17 U suđenju ne budite pristrasni. Saslušajte malog kao i velikog. Ne bojte se ljudi, jer je sud Božji. Spor koji bude težak za vas iznesite pred mene da ga saslušam.' 18 I tako sam vam tada zapovedio sve što treba da činite.

19 Onda smo krenuli od Horiva i prošli svu onu veliku i zastrašujuću pustinju koju ste videli na putu do brdovitog područja Amoreja, kao što nam je Gospod, naš Bog, zapovedio. Na kraju smo stigli u Kadis-

Varnu. 20 Tada sam vam rekao: 'Došli ste u brdovito područje Amoreja, koje nam daje Gospod, naš Bog. 21 Evo, Gospod, tvoj Bog, predao ti je tu zemlju. Idi, zauzmi je, kao što ti je rekao Gospod, Bog tvojih praočeva. Ne boj se i ne plaši se.'

22 Ali vi ste svi došli k meni i rekli: 'Pošaljimo pred sobom ljude da izvide zemlju i da nas izveste o putu kojim ćemo ići i o gradovima u koje ćemo doći.' 23 I to je bilo dobro u mojim očima, pa sam između vas uzeo dvanaest ljudi, po jednog iz svakog plemena. 24 Oni su krenuli i otišavši u brda, došli su do doline Eskol i izvideli taj kraj. 25 Uzeli su plodove te zemlje i doneli nam. Izvestili su nas: 'Dobra je zemlja koju nam daje Gospod, naš Bog.' 26 Ali vi niste hteli da pođete, nego ste se pobunili protiv naredbe Gospoda, svog Boga. 27 I gundali ste u svojim šatorima, govoreći: 'Gospod nas mrzi i zato nas je izveo iz egipatske zemlje da nas preda u ruke Amorejima, da nas istrebe. 28 Kuda to idemo? Naša braća su nam ulila strah u srce, govoreći: 'To je narod veći od nas i višeg je rasta, njihovi gradovi su veliki i do nebesa utvrđeni, a tamo smo videli i Enakove sinove.'

29 A ja sam vam rekao: 'Ne plašite se i ne borite ih se. 30 Gospod, vaš Bog, ide pred vama. On će se boriti za vas kao što se borio za vas u Egiptu pred vašim očima, 31 i u pustinji, gde si video kako te je Gospod, tvoj Bog, nosio kao što čovek nosi svog sina, celim putem kojim ste išli dok niste došli do ovog mesta.' 32 Ali uprkos svemu tome niste verovali Gospodu, svom Bogu, 33 koji je išao pred vama putem da vam potraži mesto za logor noću u vatri da vidite put kojim treba da idete, a danju u oblaku.

34 Sve to vreme Gospod je slušao vaše reči. I zato se razgnevio i zakleo se: 35 'Nijedan čovek od ovog zlog naraštaja neće videti dobru zemlju za koju sam se

zakleo da ću je dati vašim očevima, 36 osim Kaleba, Jefonijinog sina. On će je videti, i njemu i njegovim sinovima daću zemlju kojom je išao, jer je on u svemu slušao Gospoda.' 37 Zbog vas se Gospod i na mene razgnevio i rekao mi: 'Ni ti nećeš ući u tu zemlju. 38 Jošua, Nunov sin, koji ti služi, ući će u nju.' Njega je Bog ojačao, jer će on Izraelu predati u nasledstvo tu zemlju. 39 A vaša deca za koju ste rekli: 'Postaće plen!' i vaši sinovi koji danas ne znaju šta je dobro, a šta zlo, oni će ući u nju, njima ću je dati i oni će je zauzeti. 40 A vi se okrenite i pođite u pustinju prema Crvenom moru.'

41 Na to ste mi vi odgovorili: 'Zgrešili smo Gospodu. Poći ćemo gore i borićemo se onako kako nam je Gospod, naš Bog, zapovedio!' I tako ste pripasali svaki svoje oružje za rat i mislili ste da će biti lako da izađete na goru. 42 Ali Gospod mi je rekao: 'Kaži im: 'Ne idite gore i ne borite se, jer ja nisam među vama, da vas ne pobiju vaši neprijatelji.' 43 I ja sam vam govorio, ali vi niste slušali, nego ste se pobunili protiv Gospodnje naredbe i u svojoj drskosti hteli ste da izađete na goru. 44 Ali dočekali su vas Amoreji koji su živeli u toj gori, gonili su vas kao da vas gone pčele i rasterali su vas u Siru sve do Orme. 45 A onda ste se vratili i plakali pred Gospodom, ali Gospod nije slušao vaš glas niti je k vama okrenuo svoje uho. 46 Tako ste mnogo dana ostali u Kadisu, dugo ste tamo ostali.

2 Onda smo se okrenuli i pošli u pustinju prema Crvenom moru, kao što mi je Gospod rekao, i dugo smo putovali oko gore Sir. 2 Na kraju mi je Gospod rekao: 3 'Dosta ste putovali oko ove gore. Sada krenite na sever. 4 Ovako zapovedi narodu: 'Sada ćete proći uz granicu svoje braće, Isavovih sinova, koji žive u Siru. Oni će vas se bojati, ali vi dobro pazite. 5

Ne počinjite borbu s njima, jer vam od njihove zemlje neću dati ni koliko je stopalo široko, jer sam goru Sir dao Isavu. 6 Jedite hranu koju od njih kupite za novac, i pijte vodu koju od njih kupite za novac. 7 Jer te Gospod, tvoj Bog, blagoslovio u svakom delu tvojih ruku. On dobro zna kako si putovao kroz ovu veliku pustinju. Ovih četrdeset godina Gospod, tvoj Bog, bio je s tobom. Ništa ti nije nedostajalo.' 8 Tako smo otišli od svoje braće, Isavovih sinova, koji žive u Siru, i od puta što vodi u Arabu, od Elata i Esion-Gevera.

Zatim smo se okrenuli i pošli putem preko moavske pustinje. 9 Gospod mi je rekao: 'Ne diraj Moavce i ne kreći u rat protiv njih, jer ti od njihove zemlje ništa neću dati, jer sam Ar dao Lotovim sinovima. 10 Ranije su tu živeli Emeji, narod moćan, brojan i visokog rasta kao Enakimi. 11 I na Refaime se gledalo kao da su Enakimi, a Moavci su ih zvali Emeji. 12 U Siru su ranije živeli Horeji, ali su ih Isavovi sinovi oterali s poseda, istrebili ih pred sobom i naselili se na njihovo mesto, baš kao što će Izraelci učiniti sa zemljom svog nasledstva, koju će im Gospod dati. 13 A sada ustanite i pređite dolinu Zared.' I tako smo prešli dolinu Zared. 14 Naše putovanje od Kadis-Varne pa dok nismo prešli dolinu Zared trajalo je trideset i osam godina, dok u logoru nije izumro sav naraštaj ratnika, kao što im se zakleo Gospod. 15 I Gospodnja ruka bila je protiv njih i nije im davala mira sve dok nisu pomrli i nestali iz logora.

16 Kad su u narodu pomrli svi ti ratnici, 17 Gospod mi je rekao: 18 'Danas prelaziš područje Moava, to jest Ar, 19 i približićeš se Amonovim sinovima. Ne diraj ih i ne kreći u rat protiv njih, jer ti od zemlje Amonovih sinova ništa neću dati, jer sam tu zemlju dao Lotovim sinovima.' 20 I za nju se smatralo da je zemlja Refaima. Ranije su u njoj živeli Refaimi, a Amonci su

ih zvali Zamzumi. 21 Bio je to narod moćan, brojan i visokog rasta kao Enakimi. Gospod ih je istrebio pred njima da bi zauzeli njihovu zemlju i da bi se naselili na njihovo mesto, 22 kao što je učinio i Isavovim sinovima, koji žive u Siru, kad je pred njima istrebio Horeje da bi preuzeli njihovu zemlju i da bi se naselili na njihovo mesto gde žive sve do danas. 23 A Aveje, koji su živeli u mestima sve do Gaze, istrebili su Kaftoreji, koji su došli s Kaftora, da bi se naselili na njihovo mesto.

24 'Ustanite, krenite i pređite dolinu Arnon. Evo, dajem ti u ruke Amorejina Sihona, hešbonskog cara. Počni da zauzimaš njegovu zemlju i kreni u rat protiv njega. 25 Danas ću početi da širim strah i trepet od tebe među narodima pod celim nebesima, koji će čuti glas o tebi. Oni će se uznemiriti i zbog tebe će ih obuzeti bolovi poput porođajnih bolova.'

26 I poslao sam glasnike iz pustinje Kedimot k Sihonu, hešbonskom caru, s rečima mira: 27 'Pusti me da prođem kroz tvoju zemlju. Ići ću samo putem. Neću skretati ni desno ni levo. 28 Ješću hranu koju mi prodaš za novac i piću vodu koju mi daš za novac. Samo me pusti da prođem pešice, 29 kao što su me pustili Isavovi sinovi koji žive u Siru i Moavci koji žive u Aru, dok ne pređem preko Jordana u zemlju koju nam daje Gospod, naš Bog.' 30 Ali Sihon, hešbonski car, nije hteo da nas pusti da prođemo kroz njegovu zemlju, jer je Gospod, tvoj Bog, dopustio da njegov duh postane tvrdokoran i da mu srce odrveni, da bi ga predao tebi u ruke, kao što se danas vidi.

31 Tada mi je Gospod rekao: 'Evo, predajem ti Sihona i njegovu zemlju. Počni da zauzimaš njegovu zemlju.' 32 Kad je Sihon izašao pred nas, on i ceo njegov narod, da započne bitku kod Jase, 33 Gospod, naš Bog, predao ga je nama, tako da smo porazili njega, njegove sinove i

ceo njegov narod. 34 Tada smo osvojili i uništili sve njegove gradove, i pobili smo muškarce, žene i decu u njima. Niko nije preživeo. 35 Samo smo stoku uzeli kao plen za sebe, zajedno s plenom iz gradova koje smo osvojili. 36 Od Aroira, koji se nalazi pored doline Arnon, i od grada koji je u toj dolini pa sve do Galada nije bilo grada čije su zidine za nas bile previsoke. Sve njih predao nam je Gospod, naš Bog. 37 Jedino se nisi približio zemlji Amonovih sinova, duž cele doline Jabok, ni gradovima u brdima, ni bilo čemu što je Gospod, naš Bog, zabranio.

3 Onda smo se okrenuli i pošli prema Bašanu. A bašanski car Og izašao je pred nas sa svim svojim narodom da započne bitku kod Edraina. 2 Gospod mi je rekao: 'Ne boj ga se, jer ću njega i ceo njegov narod i njegovu zemlju predati tebi u ruke. Učini mu kao što si učinio amorejskom caru Sihonu, koji je živio u Hešbonu.' 3 Tako nam je Gospod, naš Bog, predao u ruke i bašanskog cara Oga i ceo njegov narod, i tukli smo ga tako da niko nije preživeo. 4 Tada smo osvojili sve njegove gradove. Nije bilo grada koji im nismo uzeli - šezdeset gradova, čitavo argovsko područje, Ogovo carstvo u Bašanu. 5 Svi ti gradovi bili su utvrđeni visokim zidinama, vratima i prevornicama. Bilo je i veoma mnogo neutvrđenih naselja. 6 Ali mi smo ih uništili, kao što smo učinili i hešbonskom caru Sihonu, pobivši u svim gradovima muškarce, žene i decu. 7 A svu stoku i plen iz gradova uzeli smo za sebe.

8 Tako smo tada uzeli zemlju iz ruku dvojice amorejskih careva koji su bili na području oko Jordana, od doline Arnon do gore Ermon; 9 (Sidonci su Ermon zvali Sirion, a Amoreji su ga zvali Senir), 10 uzeli smo i sve gradove na visoravni, sav Galad i sav Bašan sve do Salhe i Edraina, gradova u Ogovom carstvu u Bašanu. 11

Jer je od Refaima bio ostao još samo bašanski car Og. Gle, postolje njegova ležaja je od gvožđa,* i zar se još uvek ne nalazi u Ravi koja pripada Amonovim sinovima? Dug je devet lakata,* a širok četiri čovečija lakta. 12 To je zemlja koju smo tada zauzeli. Područje od Aroira, koji je uz dolinu Arnon, i polovinu brdovitog područja Galada s njegovim gradovima dao sam Rubenovim sinovima i Gadovim sinovima. 13 Ostali deo Galada i sav Bašan, Ogovo carstvo, dao sam polovini Manasijinog plemena. Zar se čitavo argovsko područje, to jest sav Bašan, ne zove zemlja Refaima?

14 Jair, Manasijin sin, uzeo je čitavo argovsko područje sve do granice s Gesurejima i Mahatejima, a osvojena bašanska sela nazvao je svojim imenom, Avot-Jair,* i tako se zovu sve do danas. 15 Mahiru sam dao Galad. 16 Rubenovom plemenu i Gadovom plemenu dao sam zemlju od Galada do doline Arnon - sredina doline bila je granica - pa sve do doline Jabok, koja je granica Amonovih sinova, 17 i Arabu i granično područje Jordana od Hinerota do mora u Arabi, to jest Slanog mora, u podnožju Fazge prema istoku.

18 Tada sam vam zapovedio: 'Gospod, vaš Bog, dao vam je da zauzmete ovu zemlju. Svi vi, hrabri ljudi, pođite naoružani ispred svoje braće, Izraelovih sinova. 19 Neka u vašim gradovima, koje sam vam dao, ostanu samo vaše žene i deca, i vaša stoka, jer znam da imate mnogo stoke, 20 dok Gospod ne da vašoj braći da počinu kao i vi, tako da i oni zauzmu zemlju koju im Gospod, vaš Bog, daje s one strane Jordana. Posle toga vratite se svaki na svoj posed koji sam vam dao.'

* 3,11 Ili: „sarkofag od crnog bazalta“. Arapi i danas bazalt nazivaju gvoždem.

* 3,11 Lakat iznosi 44,5 centimetara, što znači da je postolje bilo dimenzija oko 400x180 cm! Vidi dodatak na kraju knjige.

* 3,14 „Avot-Jair“ znači „Jairova šatorska sela“.

21 Tada sam Jošui zapovedio: 'Svojim očima video si sve što je Gospod, vaš Bog, učinio onoj dvojici careva. Isto tako će Gospod učiniti svim carstvima u koja dođeš. 22 Ne bojte ih se, jer se Gospod, vaš Bog, bori za vas.'

23 Tada sam se ovako molio Gospodu za milost: 24 'Gospode, ti si svom sluzi počeo da pokazuješ svoje veličanstvo i svoju jaku mišicu. Koji bog na nebu ili na zemlji čini dela kao što su tvoja i ko je tako moćan kao što si ti? 25 Molim te, dopusti mi da pređem tamo i da vidim onu dobru zemlju preko Jordana, ta divna brda i Livan.' 26 Ali zbog vas se Gospod i dalje gnevio na mene i nije me uslišio. Gospod mi je rekao: 'Dosta! Ne pominji mi to više. 27 Popni se na vrh Fazge i podigni oči na zapad, sever, jug i istok i pogledaj svojim očima, jer nećeš preći preko ovog Jordana. 28 Postavi Jošuu za vođu, ohrabri ga i ojačaj ga, jer će on preći tamo pred ovim narodom i on će im predati u nasledstvo zemlju koju ćeš videti.' 29 Tako smo ostali u dolini prema Bet-Fegoru.

4 A sada, Izraele, poslušaj propise i zakone kojima vas učim da po njima postupate, da biste živeli i ušli u zemlju koju vam daje Gospod, Bog vaših praočeva, i zauzeli je. 2 Nemojte ništa dodavati reči koju vam zapovedam niti šta oduzimajte od nje, da biste izvršavali zapovesti Gospoda, svog Boga, koje vam dajem.

3 Svojim očima videli ste šta je Gospod učinio zbog Bala fegorskog, da je svakog čoveka koji je pošao za Balom fegorskim, Gospod, tvoj Bog, istrebio iz tvoje sredine. 4 A vi koji se čvrsto držite Gospoda, svog Boga, svi ste danas živi. 5 Evo, poučio sam vas propisima i zakonima, kao što mi je zapovedio Gospod, moj Bog, da postupate po njima u zemlji u koju idete da je zauzmete. 6 Držite ih se i postupajte po njima, jer je to vaša mudrost i vaša razbo-

ritost u očima svih naroda koji će čuti za sve te propise, pa će reći: 'Ovaj veliki narod zaista je mudar i razborit narod.' 7 Jer koji je to veliki narod kome su bogovi tako blizu kao što je nama blizu Gospod, naš Bog, kad god ga prizovemo? 8 Koji drugi veliki narod ima pravedne propise i zakone kao što je sav ovaj zakon koji iznosim danas pred vas?

9 Samo se čuvaj i dobro pazi na svoju dušu da ne bi zaboravio ono što su tvoje oči videle i da ti to ne izađe iz srca sve dane tvog života. I poučavaj o tome svoje sinove i svoje unuke, 10 o svemu što se dogodilo onog dana kad si stajao pred Gospodom, svojim Bogom, na Horivu, kad mi je Gospod rekao: 'Skupi mi narod da im kažem svoje reči, da bi naučili da me se boje sve dane dok žive na zemlji i da o tome pouče svoje sinove.'

11 Tada ste pristupili i stali u podnožje gore, a ona je u ognju plamtela sve do neba. I bio je mrak, oblak i gusta tama. 12 Gospod vam je progovorio iz vatre. Čuli ste reči, ali niste videli nikakav lik - samo se čuo glas. 13 I objavio vam je svoj savez i zapovedio vam da ga držite - Deset zapovesti, koje je zatim napisao na dve kamene ploče. 14 A meni je tada Gospod zapovedio da vas poučim propisima i zakonima, da postupate po njima u zemlji u koju idete da je zauzmete.

15 Dobro pazite na svoje duše, jer niste videli nikakav lik onog dana kad vam je Gospod na Horivu govorio iz vatre, 16 da se ne biste iskvarili i napravili sebi rezan lik bilo kakvog idola, lik muškarca ili žene, 17 ili neke životinje koja je na zemlji ili neke ptice koja leti nebom, 18 ili bilo čega što se miče po zemlji, lik neke ribe koja je u vodama ispod zemlje, 19 i da ne bi, kad podigneš oči prema nebesima i vidiš sunce, mesec i zvezde, svu tu nebesku vojsku, bio zaveden da im se klanjaš i da im služiš, jer ih je Gospod, tvoj Bog,

dao svim narodima pod celim nebesima. 20 A vas je Gospod uzeo da bi vas izveo iz Egipta, iz te peći za topljenje gvožđa, da biste postali narod koji je njegovo vlasništvo, kao što ste to danas.

21 Ali zbog vas se i na mene razgnevio Gospod, tvoj Bog, zakleo se da neću preći preko Jordana i da neću ući u dobru zemlju koju ti daje u nasljedstvo. 22 Zato ću umreti u ovoj zemlji i neću preći preko Jordana, ali vi ćete preći i zauzećete ovu dobru zemlju. 23 Čuvajte se da ne zaboravite savez koji je Gospod, vaš Bog, sklopio s vama i da ne napravite sebi rezan lik u obliku bilo čega što ti je Gospod, tvoj Bog, zabranio. 24 Jer je Gospod, tvoj Bog, oganj koja proždire, revnosni Bog.

25 Kad ti se rode sinovi i unuci i kad budete dugo živeli u onoj zemlji, ako se iskvarite i napravite sebi rezan lik bilo kakvog oblika i učinite ono što je zlo u očima Gospoda, svog Boga, i tako ga uvredite, 26 svedočim vam danas nebesima i zemljom da će vas brzo nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da je zauzmete. Nećete biti dugo u njoj, jer ćete biti istrebljeni. 27 Gospod će vas rasejati među narode. Ostaće vas malo među narodima u koje će vas Gospod odvesti. 28 I tamo ćete služiti bogovima koji su delo čovečijih ruku, drvetu i kamenu, koji ne mogu ni da vide, ni da čuju, ni da jedu, ni da mirišu.

29 Ako tamo potražiš Gospoda, svog Boga, sigurno ćeš ga naći, jer ćeš ga tražiti svim svojim srcem i svom svojom dušom. 30 Kad budeš u nevolji, pa te na kraju tih dana snađu sve ove reči, onda ćeš se vratiti Gospodu, svom Bogu, i poslušaćes njegov glas. 31 Jer je Gospod, tvoj Bog, milosrdan Bog. Neće te ostaviti i neće te uništiti niti će zaboraviti savez s tvojim praočevima, za koji im se zakleo.

32 A sada pitaj za pređašnje dane što su bili pre tebe, od dana kad je Bog stvo-

rio čoveka na zemlji, pitaj od jednog kraja nebesa do drugog: Da li se ikada dogodilo nešto tako veliko, da li se čulo tako nešto? 33 Da li je ikada neki narod čuo Božji glas kako govori iz vatre kao što si ga ti čuo i ostao živ? 34 Ili, da li je ikada Bog pokušao da dođe i uzme sebi narod iz nekog drugog naroda kušnjama, znakovima, čudima, ratom, snažnom rukom, podignutom mišicom i velikim strahotama, kao što je sve to Gospod, vaš Bog, učinio za vas u Egiptu pred vašim očima? 35 Tebi je to pokazano da znaš da je Gospod istiniti Bog, i da nema drugog osim njega. 36 Dao ti je da čuješ njegov glas s nebesa da bi te poučio. Dao ti je da na zemlji vidiš njegovu veliku vatru, i iz vatre si čuo njegove reči.

37 I ostao si živ jer je on voleo tvoje praočeve, tako da je izabrao njihovo potomstvo posle njih i pod svojim budnim okom izveo te je iz Egipta svojom velikom silom. 38 Zatim je oterao ispred tebe narode veće i moćnije od tebe, da bi te doveo u njihovu zemlju i predao je tebi u nasljedstvo, kao što jeste danas. 39 Zato znaj danas i pamti u svom srcu da je Gospod istiniti Bog gore na nebesima i dole na zemlji. Drugoga nema. 40 Drži njegove propise i njegove zapovesti koje ti danas dajem da bi bilo dobro tebi i tvojim sinovima posle tebe, i da bi produžio svoje dane na zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog."

41 Tada je Mojsije odvojio tri grada istočno od Jordana 42 da u njih pobegne ubica koji nenamerno ubije svog bližnjeg, a da ga nije mrzeo. Neka pobegne u jedan od tih gradova da bi ostao živ, 43 naime, Bosor u pustinji na visoravni za Rubenovo pleme, Ramot u Galadu za Gadovo pleme, i Golan u Bašanu za Manasijino pleme.

44 A ovo je zakon koji je Mojsije postavio pred Izraelove sinove. 45 To su opomene, propisi i zakoni koje je Mojsije

rekao Izraelovim sinovima kad su izašli iz Egipta, 46 na području oko Jordana, u dolini nasuprot Bet-Fegoru, u zemlji amorejskog cara Sihona koji je živio u Hešbonu, koga su Mojsije i Izraelovi sinovi porazili kad su izašli iz Egipta. 47 I zauzeli su njegovu zemlju i zemlju bašanskog cara Oga, dvojice amorejskih careva koji su živeli na području istočno od Jordana, 48 od Aroira, koji je uz dolinu Arnon, do gore Sion*, to jest Ermona, 49 kao i svu Arabu na području Jordana prema istoku pa sve do mora u Arabi u podnožju Fazge.

5 Mojsije je pozvao ceo Izrael i rekao im: „Čuj, Izraele, propise i zakone koje danas kazujem da ih čujete svojim ušima. Naučite ih, držite ih i postupajte po njima. 2 Gospod, naš Bog, sklopio je s nama savez na Horivu. 3 Gospod nije taj savez sklopio s našim praočevima, nego s nama, svima nama koji smo danas ovde živi. 4 Gospod je licem u lice iz ognja govorio s vama na gori. 5 Ja sam tada stajao između Gospoda i vas da vam javim Gospodnju reč, jer ste se bojali ognja pa se niste popeli na goru. On je rekao:

6 'Ja sam Gospod, tvoj Bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. 7 Nemoj imati drugih bogova osim mene.

8 Ne pravi sebi rezan lik, neko obličje od onoga što je gore na nebesima ili dole na zemlji ili u vodama ispod zemlje. 9 Ne klanjaj im se niti im služi, jer sam ja, Gospod, tvoj Bog, revnosni Bog, koji pohodim prestupe očeva na sinovima, do trećeg i do četvrtog pokolenja onih koji me mrze, 10 ali pokazujem milost hiljadama onih koji me vole i drže moje zapovesti.

11 Ne spominji ime Gospoda, svog Bo-

* 4,48 Sion ili (H)ermon koji se ovde pominje ne treba mešati sa Cionom jerusalimskim. Sion se još naziva Ilijino brdo (mesto odakle je Ilija vaznet) i nalazi se iznad Mrtvog mora.

ga, na nedostojan način, jer Gospod neće ostaviti bez kazne nikog ko nedostojno spominje njegovo ime.

12 Ne zaboravi da Subotu smatraš svetim danom, kao što ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedio. 13 Šest dana radi i završavaj sav svoj posao. 14 A sedmi dan je Subota u čast Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, ni tvoj bik, ni tvoj magarac, ni sva tvoja stoka, ni stranac koji živi u tvom gradu, da bi se tvoj rob i tvoja robinja odmorili kao i ti. 15 Seti se da si i ti bio rob u egipatskoj zemlji i da te je Gospod, tvoj Bog, izveo odande snažnom rukom i podignutom mišicom. Zato ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedio da praznuješ Subotu.

16 Poštuj svog oca i svoju majku, kao što ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedio, da ti se produže dani i da ti bude dobro na zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog.

17 Ne poćini zloćin ubistva.

18 Ne ućini preljubu.

19 Ne kradi.

20 Ne svedoći lažno protiv svog blišnjeg.

21 Ne poželj ženu svog blišnjeg. Ne žudi sebićno za kućom svog blišnjeg, ni za njegovom njivom, ni za njegovim robom, ni za njegovom robinjom, ni za njegovim bikom, ni za njegovim magarcem, ni za bilo ćim što pripada tvom blišnjem.

22 Te zapovesti Gospod je celom vašem zboru izgovorio na gori jakim glasom iz ognja, oblaka i guste tame, i ništa nije dodao. Zatim ih je napisao na dve kamene ploće koje mi je dao.

23 A kad ste ćuli glas iz tame, dok je gora u ognju plamtela, pristupili ste k meni, svi poglavari vaših plemena i vaše starešine. 24 Tada ste rekli: 'Evo, Gospod, naš Bog, pokazao nam je svoju slavu i velićanstvo, i ćuli smo njegov glas iz vatre. Danas smo videli da ćovek moćže ostati živ

iako Bog s njim govori. 25 A sada, zašto da pomremo? Ovaj veliki oganj može da nas proždere. Ako i dalje budemo slušali glas Gospoda, svog Boga, pomrećemo. 26 Jer ko je od svih ljudi čuo glas živog Boga kako govori iz ognja, kao što smo mi čuli, a da je ostao živ? 27 Ti idi bliže i poslušaj sve što će reći Gospod, naš Bog, pa nam onda prenesi sve što tebi kaže Gospod, naš Bog, a mi ćemo to poslušati i po tome postupati.'

28 Gospod je čuo vaše reči kad ste mi govorili, i Gospod mi je rekao: 'Čuo sam reči koje je ovaj narod tebi rekao. Dobro je sve što su rekli. 29 Kad bi im srce uvek bilo takvo da me se boje i da izvršavaju sve moje zapovesti! Tada bi bilo dobro i njima i njihovim sinovima dovek. 30 Idi i reci im: 'Vratite se u svoje šatore.' 31 Ti ostani ovde kod mene da ti objavim sve zapovesti, propise i zakone kojima ćeš ih poučiti i po kojima će postupati u zemlji koju im dajem da je zauzmu.' 32 A vi držite i tvorite ono što vam je zapovedio Gospod, vaš Bog. Ne odstupajte ni desno ni levo. 33 U svemu idite putem koji vam je Gospod, vaš Bog, odredio, da biste živeli i da bi vam bilo dobro i da biste produžili svoje dane u zemlji koju ćete zauzeti.

6 Ovo su zapovesti, propisi i zakoni, koje je Gospod, vaš Bog, dao da bi vas poučio, tako da postupate po njima u zemlji u koju idete da je zauzmete, 2 da bi se sve dane svog života bojao Gospoda, svog Boga, i da bi držao sve njegove odredbe i njegove zapovesti koje ti dajem, ti i tvoj sin i tvoj unuk, da bi ti se produžili dani. 3 Poslušaj, Izraele, i postupaj po njima, da bi ti bilo dobro i da bi se umnožio u zemlji u kojoj teče med i mleko, kao što ti je obećao Gospod, Bog tvojih praočeva.

4 Čuj, Izraele: Gospod Bog naš, Gospod je jedini. 5 Voli Gospoda, svog

Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom. 6 I neka ove reči koje ti danas zapovedam budu u tvom srcu. 7 Usađuj ih sinovima svojim i govori o njima kad sediš u svojoj kući i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustaješ. 8 Priveži ih kao znak na svoju ruku i neka ti budu kao povez među očima, 9 napiši ih na dovracima svoje kuće i na svojim vratima.

10 A kad te Gospod, tvoj Bog, dovede u zemlju za koju se zakleo tvojim praočevima Avramu, Isaku i Jakovu, da će ti je dati - u kojoj su veliki i lepi gradovi koje nisi gradio, 11 kuće pune svakojakih dobara koje nisi punio, bunare koje nisi kopao, vinogradi i masline koje nisi sadio - i kad budeš jeo i nasitio se, 12 čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. 13 Boj se Gospoda, svog Boga, njemu služi i njegovim se imenom zaklinji. 14 Ne idite za drugim bogovima, za bogovima naroda koji su oko vas 15 - jer je Gospod, tvoj Bog, je revnosni Bog među vama - da se Gospod, tvoj Bog, ne bi žestoko razgnevio na tebe i da te ne bi istrebio s lica zemlje.

16 Ne iskušavajte Gospoda, svog Boga, kao što ste ga iskušavali u Masi.* 17 Pazite da izvršavate zapovesti Gospoda, svog Boga, njegove opomene i propise koje vam je dao. 18 Čini ono što je ispravno i dobro u Gospodnjim očima. Tada će ti biti dobro i ući ćeš u dobru zemlju za koju se Gospod zakleo tvojim praočevima i zauzećeš je. 19 Oteraćeš pred sobom sve svoje neprijatelje, kao što je kazao Gospod.

20 Ako te jednog dana tvoj sin upita: 'Kakve su to opomene, i kakvi su to propisi i zakoni koje vam je dao Gospod, naš Bog?', 21 onda kaži svom sinu: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali Gospod nas

* 6,16 „Masa“ znači „iskušavanje, kušnja“.

je snažnom rukom izveo iz Egipta. 22 Gospod je pred našim očima učinio velike i strašne znakove i čuda u Egiptu, nad faraonom i nad čitavim njegovim domom. 23 A nas je izveo odande da bi nas doveo ovamo i da bi nam dao zemlju za koju se zakleo našim praočevima. 24 Zato nam je Gospod zapovedio da se držimo svih ovih propisa. Gospod, naš Bog, zapovedio nam je da ga se bojimo da bi nam uvek bilo dobro i da bismo ostali živi, kao što je to danas. 25 I postaće nam pravednost ako držimo i tvorimo sve ove zapovesti pred Gospodom, svojim Bogom, kao što nam je on zapovedio.'

7 Kad te Gospod, tvoj Bog, na kraju dovede u zemlju u koju ideš da je zauzmeš, pred tobom će oterati velike narode: Heteje, Gergeseje, Amoreje, Hanance, Ferezeje, Jeveje i Jevuseje, sedam naroda koji su veći i moćniji od tebe. 2 Gospod, tvoj Bog, predaće ih tebi, a ti ih porazi i pobij ih. Ne sklapaj s njima savez i nemoj im se smilovati. 3 Ne sklapaj brakove s njima. Svoju kćer nemoj dati njihovom sinu, i njihovu kćer nemoj uzeti za svog sina. 4 Jer bi oni odvratili tvog sina od mene, pa bi on služio drugim bogovima. I Gospod bi se žestoko razgnevio na tebe i brzo bi te istrebio.

5 Nego ovako učinite s njima: srušite njihove oltare, oborite njihove obredne stubove, posecite njihova obredna debla, a njihove rezbarene likove spalite vatrom. 6 Jer ti si svet narod pred Gospodom, svojim Bogom. Tebe je Gospod, tvoj Bog, izabrao između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegovo dragoceno vlasništvo.

7 Gospod vam nije pokazao naklonost niti vas je izabrao zato što ste bili najveći od svih naroda, jer ste vi zapravo bili najmanji od svih naroda. 8 Gospod vas je izabrao zato što vas voli i zato što se drži

zakletve kojom se zakleo vašim praočevima. Zato vas je Gospod izveo snažnom rukom i otkupio vas iz doma robovanja, iz ruku faraona, egipatskog cara. 9 I zato znaj da je Gospod, tvoj Bog, Bog istiniti, veran Bog koji čuva savez i pokazuje milost i hiljaditom naraštaju onih koji ga vole i drže njegove zapovesti, 10 ali vraća u lice onima koji ga mrze i uništava ih. On neće oklevati da to učini onima koji ga mrze, nego će im vratiti u lice. 11 Zato izvršavaj zapovesti, propise i zakone koje ti danas dajem, i postupaj po njima.

12 Zato što slušate ove zakone, držite ih i postupate po njima, Gospod, tvoj Bog, održaće savez s tobom i biće milostiv kao što se zakleo tvojim praočevima. 13 On će te voleti, blagosloviće te i umnožiće te. Blagosloviće plod tvoje utrobe i rod tvoje zemlje, tvoje žito, tvoje mlado vino, tvoje ulje, plod tvojih goveda i tvoje stoke u zemlji za koju se zakleo tvojim praočevima da će ti je dati. 14 I bićeš blagoslovljen više od svih drugih naroda. Ni među tobom ni među tvojom stokom neće biti ni muškog ni ženskog koje ne bi imalo potomstva. 15 Gospod će ukloniti od tebe svaku bolest i neće pustiti na tebe nijednu opakiju egipatsku bolest za koju znaš, nego će ih pustiti na sve one koji te mrze. 16 A ti pobij sve narode koje ti daje Gospod, tvoj Bog. Neka ih tvoje oko ne žali. Nemoj služiti njihovim bogovima, jer bi ti to bila zamka.

17 Ako bi u svom srcu rekao: 'Ovi narodi su preveliki za mene. Kako ću ih oterati?' 18 Ne boj ih se. Seti se šta je Gospod, tvoj Bog, učinio faraonu i celom Egiptu, 19 seti se velikih kušnji koje si video svojim očima, znakova, čuda, snažne ruke i podignute mišice kojom te je izveo Gospod, tvoj Bog. Tako će Gospod, tvoj Bog, učiniti svim narodima kojih se bojiš. 20 Osim toga, Gospod, tvoj Bog, poslaće na njih strah da ih savlada, dok ne

izginu oni koji su ostali i skrivali se pred tobom. 21 Ne plaši ih se, jer je Gospod, tvoj Bog, usred tebe, Bog veliki koji uliva strah.

22 Gospod, tvoj Bog, malo po malo teraće te narode pred tobom. Nećeš smeti odjednom da ih istrebiš, da se poljske zveri ne bi namnožile na tvoju štetu. 23 Gospod, tvoj Bog, predaće ih tebi i u velikoj pometnji nateraće ih u beg, dok ne budu istrebljeni. 24 I njihove careve predaće tebi u ruke da zatreš njihovo ime pod nebesima. Pred tobom niko neće moći da se održi, dok ih ne istrebiš. 25 Rezbarene likove njihovih bogova spalite vatrom. Ne poželi srebro ni zlato što je na njima i ne uzimaj to za sebe da ti ne bude zamka, jer je to gadno Gospodu, tvom Bogu. 26 Ne unosi u svoju kuću nešto što je gadno da ne budeš uništen kao i to. Neka ti se to jako gadi i neka ti je odvratno, jer je to nešto što treba da se uništi.

8 Držite sve zapovesti koje vam danas dajem, da biste živeli i namnožili se i da biste ušli u zemlju za koju se Gospod zakleo vašim praočevima, i da biste je zauzeli. 2 Sećaj se celog puta kojim te Gospod, tvoj Bog, vodio po pustinji ovih četrdeset godina, da bi te naučio poniznosti, da bi te iskušao i tako saznao šta ti je u srcu, da li ćeš držati njegove zapovesti ili nećeš. 3 Učio te je poniznosti, mučio te glađu i hranio manom za koju nisi znao ni ti ni tvoji očevi, da bi ti pokazao da čovek ne živi samo od hleba nego i od svake reči koja izlazi iz Gospodnjih usta. 4 Tvoja odeća na tebi nije se pohabala niti su ti noge oticale ovih četrdeset godina. 5 I dobro znaš u svom srcu da te je Gospod, tvoj Bog, ukoravao kao što čovek ukorava svog sina.

6 Zato izvršavaj zapovesti Gospoda, svog Boga, hodeći njegovim putevima i bojeći se njega, 7 jer te Gospod, tvoj Bog,

vodi u dobru zemlju, u zemlju potoka, izvora i dubokih voda koje izvire u dolinama i u brdima, 8 u zemlju pšenice, ječma, vinove loze, smokava i narova, u zemlju maslina i meda, 9 u zemlju u kojoj nećeš u oskudici jesti hleb, u kojoj ti ništa neće nedostajati, u zemlju gde u stenama ima gvožđa i gde ćeš iz brda vaditi bakar.

10 Kad budeš jeo i nasitio se, blagoslovi Gospoda, svog Boga, zbog dobre zemlje koju ti je dao. 11 Čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda, svog Boga, i da ne zanemariš njegove zapovesti, zakone i odredbe koje ti danas dajem, 12 da se ne bi desilo da se do sitosti najedeš, da sagradiš lepe kuće i nastaniš se u njima, 13 da ti se namnoži krupna i sitna stoka, da ti se nagomila srebro i zlato i da se umnoži sve što je tvoje, 14 pa da se onda tvoje srce uzoholi i da zaboraviš Gospoda, svog Boga, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja, 15 koji te je vodio kroz veliku i zastrašujuću pustinju, u kojoj ima zmija otrovnica i škorpija i u kojoj je zemlja žedna i bez vode, koji ti je dao vodu iz stene tvrde kao kremen, 16 koji te je u pustinji hranio manom za koju tvoji očevi nisu znali, da bi te naučio poniznosti i iskušao te, i da bi ti na kraju dobro činio. 17 Nemoj u svom srcu reći: 'Svojom snagom i silom svoje ruke stekao sam ovo bogatstvo.' 18 Pamti Gospoda, svog Boga, jer ti on daje snagu da stičeš bogatstvo, da bi se tako držao svog saveza za koji se zakleo tvojim praočevima, kao što se danas vidi.

19 Ako zaboraviš Gospoda, svog Boga, i ako podeš za drugim bogovima i počneš da im služiš i da im se klanjaš, danas vas upozoravam da ćete sigurno propasti. 20 Propašćete kao narodi koje će Gospod uništiti pred vama, jer niste slušali glas Gospoda, svog Boga.

9 Čuj, Izraele! Danas prelaziš preko Jordana da uđeš u tu zemlju i da pokoriš narode koji su veći i moćniji od tebe, i velike gradove koji su utvrđeni do nebesa, **2** velik narod visokog rasta, Enakove sinove, koje znaš i za koje si čuo da se o njima govori: 'Ko se može održati pred Enakovim sinovima?' **3** Zato danas znaj da Gospod, tvoj Bog, ide pred tobom. On je oganj koji proždire. Istrebiće ih i pokoriće ih pred tobom, a ti uzmi njihov posed i brzo ih pobij, kao što ti je rekao Gospod.

4 Kad ih Gospod, tvoj Bog, bude terao pred tobom, nemoj u svom srcu reći: 'Zbog moje pravednosti Gospod me je doveo u ovu zemlju da je zauzmem', jer Gospod tera te narode pred tobom zbog njihove zloće. **5** Ne ideš da zauzmeš njihovu zemlju zbog svoje pravednosti ili zbog čestitosti svog srca, nego Gospod, tvoj Bog, tera te narode pred tobom zbog njihove zloće i da bi održao reč kojom se Gospod zakleo tvojim praočevima Avramu, Isaku i Jakovu. **6** Zato znaj da ti Gospod, tvoj Bog, ne daje da zauzmeš ovu dobru zemlju zbog tvoje pravednosti, jer si ti nepokoran narod.

7 Pamti i ne zaboravi kako si u pustinji izazivao Gospoda, svog Boga. Bunili ste se protiv Gospoda od dana kad ste izašli iz egipatske zemlje dok niste došli na ovo mesto. **8** I na Horivu ste izazivali Gospoda da se gnevi, tako da se Gospod toliko naljutio na vas da je hteo da vas istrebi. **9** Kad sam se popeo na goru da primim kamene ploče, ploče saveza koji je Gospod sklopio s vama, ostao sam na gori četrdeset dana i četrdeset noći. Hleba nisam jeo niti sam vode pio. **10** Tada mi je Gospod Bog dao dve kamene ploče koje je ispisao svojim prstom. Na njima su bile sve reči koje vam je Gospod iz vatre izrekao na gori na dan okupljanja vašeg zbora. **11** Posle četrdeset dana i četrdeset noći,

Gospod mi je dao dve kamene ploče, ploče saveza. **12** Gospod mi je tada rekao: 'Ustani, brzo siđi odavde, jer se iskvario tvoj narod koji si izveo iz Egipta. Brzo su skrenuli s puta koji sam im odredio. Načinili su sebi liven lik.' **13** Gospod mi je još rekao: 'Gledam ovaj narod i vidim da je to nepokoran narod. **14** Pusti me da ih istrebim i da izbrišem njihovo ime pod nebesima, a od tebe ću načiniti narod koji je moćniji i brojniji od njih.'

15 Zatim sam se okrenuo i sišao s gore, dok je gora u ognju plamtela. Dve ploče saveza bile su mi u rukama. **16** Pogledao sam, a vi ste zgrešili Gospodu, svom Bogu! Načinili ste sebi liveno tele. Brzo ste skrenuli s puta koji vam je Gospod odredio. **17** Tada sam uzeo dve ploče, bacio ih iz ruku i razbio ih pred vašim očima. **18** Zatim sam kao i prvi put pao ničice pred Gospodom, i ostao pred njim četrdeset dana i četrdeset noći. Hleba nisam jeo niti sam vode pio zbog svih greha koje ste počinili, čineći zlo u Gospodnjim očima i izazivajući ga, **19** jer sam se bojao žestokog gneva kojim se Gospod razgnevio na vas tako da je hteo da vas istrebi. Ali Gospod me je i tada uslišio.

20 Gospod se mnogo razgnevio i na Arona tako da je hteo da ga pogubi, ali ja sam se tada i za Arona usrdno pomolio. **21** A vaš greh, tele koje ste načinili, uzeo sam, spalio ga vatrom, razbio ga i potpuno smrvio, tako da je od njega ostao samo prah, a zatim sam taj prah bacio u potok koji teče s gore. **22** I u Taveri, u Masi i u Kivrot-Atavi izazivali ste Gospodnji gnev. **23** Kad vas je Gospod poslao iz Kadis-Varne, govoreći: 'Idite gore i zauzmite zemlju koju ću vam dati!', pobunili ste se protiv naredbe Gospoda, svog Boga, i niste mu verovali niti ste poslušali njegov glas. **24** Bunite se protiv Gospoda otkad vas znam. **25** Zato sam pao ničice pred

Gospodom, i tako sam ostao pred njim četrdeset dana i četrdeset noći, a činio sam to jer je Gospod rekao da će vas istrebiti. 26 I pomolio sam se usrdno Gospodu: 'Gospode, nemoj uništiti svoj narod, svoje vlasništvo koje si u svom veličanstvu otkupio i koje si izveo iz Egipta snažnom rukom. 27 Seti se svojih slugu Avrama, Isaka i Jakova. Ne obaziri se na tvrdokornost ovog naroda, na njihovu zloću i na njihov greh, 28 da se u zemlji iz koje si nas izveo ne bi govorilo: 'Zato što Gospod nije mogao da ih dovede u zemlju koju im je obećao i zato što ih mrzi, zato ih je izveo da ih pobije u pustinji.' 29 A oni su ipak tvoj narod i tvoje vlasništvo koje si izveo velikom silom i podignutom mišicom.

10 Tada mi je Gospod rekao: 'Iskleši sebi dve kamene ploče kao što su bile one prve i popni se k meni na goru. Napravi sebi i kovčeg od drveta. 2 Na tim pločama napisaću reči koje su bile na prvim pločama, koje si razbio, a ti ih stavi u kovčeg.' 3 Tako sam napravio kovčeg od akacijinog drveta i isklesao dve kamene ploče kao što su bile one prve, pa sam se popeo na goru noseći te dve ploče u rukama. 4 On je na ploče napisao iste reči kao i pre, Deset zapovesti, koje vam je Gospod iz ognja izrekao na gori na dan okupljanja vašeg zbora. Zatim ih je Gospod dao meni. 5 Ja sam se okrenuo i sišao s gore i stavio ploče u kovčeg koji sam napravio, da tamo i ostanu, kao što mi je Gospod zapovedio'.

6 Izraelovi sinovi su pošli iz Virota Vanakana za Moseru. Tamo je Aron umro i tamo je sahranjen. Njegov sin Eleazar služio je kao sveštenik umesto njega. 7 Odande su pošli za Gadgad, a iz Gadgada za Jotvatu, zemlju u kojoj ima potoka.

8 Tada je Gospod odvojio Levijevo pleme da nosi kovčeg Gospodnjeg saveza, da stoji pred Gospodom služeći mu i da

izriče blagoslove u njegovo ime, kako radi i danas. 9 Zato Levije nema ni dela ni nasledstva sa svojom braćom. Gospod je njegovo nasledstvo, kao što mu je rekao Gospod, tvoj Bog. 10 A ja sam ostao na gori kao i prvi put, četrdeset dana i četrdeset noći, i Gospod me je i taj put uslišio. Gospod nije hteo da te uništi. 11 Tada mi je Gospod rekao: 'Ustani i povedi narod pa neka krene i uđe u zemlju za koju sam se zakleo njihovim praočevima da ću im je dati i neka je zauzmu.'

12 A sada, Izrael, šta Gospod, tvoj Bog, traži od tebe, osim da se bojiš Gospoda, svog Boga, da hodiš svim njegovim putevima, da voliš Gospoda, svog Boga, i da mu služiš svim svojim srcem i svom svojom dušom, 13 da izvršavaš Gospodnje zapovesti i držiš njegove odredbe koje ti danas dajem, da bi ti bilo dobro? 14 Evo, Gospodu, tvom Bogu, pripadaju nebesa, i nebesa nad nebesima, zemlja i sve što je na njoj. 15 Ali samo je tvojim praočevima Gospod bio privržen i njih je voleo, a posle njih izabrao je njihovo potomstvo, to jest vas, iz svih naroda, kao što se danas vidi. 16 Obrežite svoje srce i ne budite više nepokorni. 17 Jer je Gospod, vaš Bog, Bog nad bogovima i Gospodar nad gospodarima, Bog velik i moćan, koji uliva strah, koji nije pristrasan i ne prima mito, 18 koji daje pravdu siročetu i udovici, voli stranca i daje mu hranu i odeću. 19 Tako i vi volite strance, jer ste i vi bili stranci u egipatskoj zemlji.

20 Boj se Gospoda, svog Boga. Njemu služi, njega se drži i njegovim se imenom zaklinji. 21 On je taj koga treba da hvališ, on je tvoj Bog koji je na tebi učinio ona velika i zastrašujuća dela koja si video svojim očima. 22 Kad su tvoji praočevi otišli u Egipat bilo ih je sedamdeset duša, a sada je Gospod, tvoj Bog, učinio da te bude mnogo kao zvezda na nebesima.

11 Voli Gospoda, svog Boga, i uvek izvršavaj obaveze koje imaš prema njemu, njegove odredbe, zakone i zapovesti. **2** Danas dobro znajte ovo: ne obraćam se vašim sinovima koji nisu ni osetili ni videli pouku koju pruža Gospod, vaš Bog, njegovu veličinu, njegovu snažnu ruku i podignutu mišicu, **3** ni njegove znakove ni njegova čuda koja je učinio usred Egipta nad faraonom, egipatskim carem, i nad svom njegovom zemljom, **4** ni šta je učinio egipatskoj vojsci, njihovim konjima i bojnim kolima sručivši na njih vode Crvenog mora kad su vas progonili, pa ih je Gospod sve uništio - što se vidi još i danas - **5** ni šta je činio za vas u pustinji dok niste došli do ovog mesta, **6** ni šta je učinio Datanu i Avironu, sinovima Elijava, Rubenovog sina, kad je zemlja otvorila svoja usta i usred celog Izraela progutala njih, njihove porodice, njihove šatore i sve što je pošlo za njima. **7** Jer su vaše oči videle sva velika dela koja je Gospod učinio. **8** Držite sve zapovesti koje vam danas dajem, da biste postali jaki i da biste ušli u zemlju u koju idete da je zauzmete, **9** i da bi vam se produžili dani u zemlji za koju se Gospod zakleo vašim praočevima da će je dati njima i njihovom potomstvu, zemlju u kojoj teče med i mleko.

10 Jer zemlja u koju ideš da je zauzmeš nije kao egipatska zemlja iz koje ste izašli, gde si seme koje si posejao mogao navodnjavati svojom nogom kao baštu. **11** Zemlja u koju idete da je zauzmete jeste zemlja u kojoj su brda i doline i koju natapa kiša s nebesa. **12** To je zemlja za koju se brine Gospod, tvoj Bog. Od početka do kraja godine na njoj počivaju oči Gospoda, tvog Boga.

13 Ako budete slušali moje zapovesti koje vam danas dajem i ako budete voleli Gospoda, svog Boga, i služili mu svim svojim srcem i svom svojom dušom, **14** ja

ću vašoj zemlji davati kišu u pravo vreme, kišu jesenju i prolećnu, i ti ćeš sakupljati svoje žito, svoju širu* i svoje ulje. **15** I davaću travu u tvom polju za tvoju stoku, i ješćeš i bićeš sit. **16** Čuvajte se da se vaše srce ne prevari, pa da zastranite i da obožavate druge bogove i klanjate im se, **17** da se Gospod ne bi žestoko razgnevio na vas i zatvorio nebesa da ne bude kiše i da zemlja ne daje svoj rod, pa da brzo nestanete s dobre zemlje koju vam daje Gospod.

18 Ove moje reči usadite u svoje srce i u svoju dušu, privežite ih kao znak na ruku i neka vam budu kao povez među očima. **19** Poučite o njima svoje sinove, i govori o njima kad sediš u svojoj kući i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustaješ. **20** Napiši ih na dovracima svoje kuće i na svojim vratima, **21** da bi vaši dani i dani vaših sinova u zemlji, za koju se Gospod zakleo vašim praočevima da će im je dati, bili brojni kao dani nebesa nad zemljom.

22 Jer ako budete verno držali sve ove zapovesti koje vam dajem i ako budete postupali po njima, tako da volite Gospoda, svog Boga, hodite svim njegovim putevima i njega se držite, **23** Gospod će ispred vas oterati sve te narode i vi ćete pokoriti narode koji su veći i brojniji od vas. **24** Svako mesto na koje stanete svojom nogom biće vaše. Vaša granica protezaće se od pustinje do Livana, i od reke, reke Eufrat, do zapadnog mora. **25** Niko se neće održati pred vama. Gospod, vaš Bog, pustiće strah i trepet pred vama po svoj zemlji na koju stupite, kao što vam je kazao.

26 Evo, danas stavljam pred vas blagoslov i prokletstvo: **27** blagoslov ako budete slušali zapovesti Gospoda, svog Boga, koje vam danas dajem, **28** a prokletstvo ako ne budete slušali zapovesti

* 11,14 Šira je isceden sok iz grožđa koji ne sadrži alkohol.

Gospoda, svog Boga, nego skrenete s puta koji vam ja danas određujem i pođete za drugim bogovima koje ne poznajete.

29 Kad te Gospod, tvoj Bog, dovede u zemlju u koju ideš da je zauzmeš, tada izreci blagoslov na gori Garizim, a prokletstvo na gori Eval. 30 Zar se one ne nalaze zapadno od Jordana, u zemlji Hananaca koji žive u Arabi, nasuprot Galgala, pored velikog Morehovog drveća? 31 Vi ćete preći preko Jordana i ući ćete u zemlju koju vam daje Gospod, vaš Bog. Zauzećete je i živećete u njoj. 32 Držite i tvorite sve propise i zakone koje danas iznosim pred vas.

12 Ovo su propisi i zakoni koje ćete držati i tvoriti u zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvojih praočeva, za sve dane dok živite na zemlji. 2 Uništite do temelja sva mesta na kojima narodi, koje ćete oterati, služe svojim bogovima, na visokim gorama, na brdima i pod svakim zelenim drvetom. 3 Srušite njihove oltare, oborite njihove obredne stubove, spalite vatrom njihova obredna debla, uništite rezbarene likove njihovih bogova i istrebite njihova imena na tom mestu.

4 Ne činite Gospodu, svom Bogu, ono što oni čine, 5 nego idite na mesto koje Gospod, vaš Bog, izabere između svih vaših plemena da tamo stavi svoje ime i da tamo prebiva, i tamo odlazite. 6 Tamo nosite svoje žrtve paljenice i druge žrtve, svoje desetke, priloge svojih ruku, svoje zavetne prinose, svoje dobrovoljne prinose i prvence od svoje krupne i sitne stoke. 7 I jedite tamo pred Gospodom, svojim Bogom, i radujte se u svemu što radite, vi i vaše porodice, jer te je blagoslovio Gospod, tvoj Bog.

8 Ne postupajte ubuduće onako kako mi danas ovde postupamo, svako kako misli da je ispravno, 9 jer još niste došli do mesta počinka i do nasljedstva koje ti daje

Gospod, tvoj Bog. 10 Ali kad pređete preko Jordana i nastanite se u zemlji koju vam daje Gospod, vaš Bog, on će vam dati da počinete od svih neprijatelja svojih unaokolo i da živite spokojno. 11 Na mesto koje Gospod, vaš Bog, izabere da tamo prebiva njegovo ime donosićete sve što vam zapovedam: svoje žrtve paljenice i druge žrtve, svoje desetke, priloge svojih ruku i sve što odlučite da zavetujete Gospodu kao zavetne prinose. 12 Radujte se pred Gospodom, svojim Bogom, vi i vaši sinovi i vaše kćeri, vaši robovi i vaše robinje i svaki Levijev sin koji živi u vašim gradovima, jer on nema dela ni nasljedstva s vama. 13 Čuvaj se da svoje žrtve paljenice ne prinosiš na nekom drugom mestu koje ugledaš, 14 nego samo na mestu koje Gospod izabere u jednom od tvojih plemena, tamo prinosi svoje žrtve paljenice i tamo čini sve što ti zapovedam.

15 Ali kad god ti duša poželi možeš da kolješ stoku i da jedeš meso prema blagoslovu koji ti daje Gospod, tvoj Bog, u svim tvojim gradovima. I onaj ko je nečist i onaj ko je čist smeju da ga jedu, kao da je od gazele ili od jelena. 16 Samo krv ne smete da jedete. Prolij je na zemlju kao vodu. 17 U svojim gradovima ne jedi desetke od svog žita, ni od šire, ni od ulja, ni od prvina svoje krupne ili sitne stoke, niti išta od svojih zavetnih prinosa koje ćeš zavetovati, ni svoje dobrovoljne prinose, ni priloge svojih ruku, 18 nego to jedi pred Gospodom, svojim Bogom, na mestu koje izabere Gospod, tvoj Bog, ti i tvoj sin, tvoja kći, tvoj rob i tvoja robinja i Levijev sin koji živi u tvojim gradovima. I raduj se pred Gospodom, svojim Bogom, u svemu što radiš. 19 Čuvaj se da ne zaboraviš Levijeve sinove dokle god živiš u svojoj zemlji. 20 Kad Gospod, tvoj Bog, proširi tvoje granice, kao što ti je obećao, i ti kažeš: 'Hteo bih da jedem meso', jer tvoja duša želi da jede meso, možeš da ga jedeš kad

god ti duša poželi. 21 Ako bi bilo daleko od tebe mesto koje Gospod, tvoj Bog, izabere da tamo stavi svoje ime, onda zakolji nešto od svoje krupne ili sitne stoke koju ti Gospod daje, kao što sam ti zapovedio, i jedi u svom gradu kad god ti duša poželi. 22 Ali jedi to samo onako kako se jede meso od gazele ili jelena: i onaj ko je nečist i onaj ko je čist smeju to da jedu. 23 Samo budi čvrst u svojoj odluci da ne jedeš krv, jer je krv duša. Ne jedi dušu s mesom. 24 Ne jedi je. Prolij je na zemlju kao vodu. 25 Ne jedi je, da bi bilo dobro tebi i tvojim sinovima posle tebe, jer činiš ono što je ispravno u Gospodnjim očima. 26 Samo svoje svete stvari koje ćeš prineti i svoje zavetne prinose uzmi i dođi na mesto koje Gospod izabere. 27 Meso i krv svojih žrtava paljenica prinesi na oltaru Gospoda, svog Boga. Krv žrtava koje prinosiš neka se prolije na podnožje oltara Gospoda, tvog Boga, a meso smeš da jedeš.

28 Pazi da slušaš sve ove reči koje ti zapovedam, da bi doveka bilo dobro tebi i tvojim sinovima posle tebe, jer činiš ono što je dobro i ispravno u očima Gospoda, svog Boga.

29 Kad Gospod, tvoj Bog, istrebi pred tobom narode čiji posed ideš da uzmeš, tada uzmi njihov posed i nastani se u njihovoj zemlji. 30 Čuvaj se da se ne povedeš za njima i da ne padneš u zamku pošto budu istrebljeni pred tobom, i da ne počneš da se raspituješ o njihovim bogovima, govoreći: 'Kako su ti narodi služili svojim bogovima tako ću činiti i ja.' 31 Ne čini tako Gospodu, svom Bogu, jer sve što je Gospodu odvratno i što on mrzi oni čine svojim bogovima, čak i svoje sinove i svoje kćeri spaljuju u vatri svojim bogovima. 32 Držite i tvorite svaku reč koju vam zapovedam. Ništa ne dodajte niti išta oduzimajte od toga.

13 Ako se među vama pojavi neki prorok ili čovek koji sanja snove i on ti pokaže neki znak ili učini neko čudo, 2 pa se taj znak obistini ili se dogodi čudo o kom ti je govorio, i on ti kaže: 'Hajde da idemo za drugim bogovima, koje ne poznaješ, i da njima služimo', 3 ne slušaj reči tog proroka ni čoveka koji je sanjao taj san, jer vas Gospod, vaš Bog, iskušava da bi znao da li volite Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom. 4 Za Gospodom, svojim Bogom, idite i njega se bojte, njegove zapovedi držite i njegov glas slušajte, njemu služite i njega se držite. 5 A onaj prorok ili čovek koji sanja snove neka se pogubi, jer vas je nagovarao da se pobunite protiv Gospoda, svog Boga, koji vas je izveo iz egipatske zemlje i otkupio vas iz doma robovanja. On je hteo da te odvrati od puta kojim ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedio da ideš. Ukloni zlo iz svoje sredine.

6 Ako bi tvoj brat, sin tvoje majke, ili tvoj sin ili tvoja kći ili tvoja voljena žena ili tvoj drug koga voliš kao svoju dušu, pokušao u tajnosti da te nagovara: 'Hajde da služimo drugim bogovima', koje niste poznavali ni ti ni tvoji praočevi, 7 nekim bogovima naroda koji su oko vas, u tvojoj blizini ili daleko od tebe, od jednog do drugog kraja zemlje, 8 nemoj da pristaneš na to što on želi i nemoj da ga slušaš. Neka ga tvoje oko ne žali, nemoj se smilovati na njega i nemoj ga štititi, 9 nego ga ubij. Neka se tvoja ruka prva digne na njega da ga pogubiš, a onda ruka sveg naroda. 10 Zaspaj ga kamenjem da umre, jer je on hteo da te odvrati od Gospoda, tvog Boga, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. 11 To će čuti ceo Izrael i uplašiće se, tako da se među vama više neće činiti takvo zlo.

12 Ako u nekom od svojih gradova koje ti Gospod, tvoj Bog, daje da u njima prebivaš, čuješ da se govori: 13 'Iz tvoje

sredine izašli su pokvareni ljudi da bi zaveli stanovnike svog grada, govoreći: 'Hajde da služimo drugim bogovima', koje vi ne poznajete, 14 tada to istraži, ispitaj i potanko se raspitaj o tome, pa ako se utvrdi da je to istina i da se nešto tako odvratno zaista dogodilo u tvojoj sredini, 15 oštricom mača pobij stanovnike tog grada. Uništi grad i oštricom mača pogubi sve što je u njemu, zajedno sa svom njegovom stokom. 16 Sav plen iz njega skupi nasred trga i vatrom spali grad i sav plen iz njega kao ceo prinos Gospodu, svom Bogu. Neka od njega doveka ostanu samo ruševine i neka se nikada ne obnovi. 17 I ništa od onoga što je određeno za uništenje neka ne prione za tvoju ruku, da bi se Gospod odvratio od svog žestokog gneva i da bi ti bio milosrdan, da bi ti se smilovao i umnožio te, kao što se zakleo tvojim praočevima. 18 Zato slušaj glas Gospoda, svog Boga, i drži sve njegove zapovesti koje ti danas dajem, da bi činio ono što je ispravno u očima Gospoda, svog Boga.

14 Vi ste sinovi Gospoda, svog Boga. Ne secite se po telu niti se brijte između očiju za mrtvacem. 2 Jer si ti svet narod pred Gospodom, svojim Bogom, i Gospod te je izabrao između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegovo blago.

3 Ne jedi ništa što je gadno. 4 Ovo su životinje koje smete da jedete: goveče, ovcu, kozu, 5 jelena, gazelu, srndaća, divlju kozu, antilopu, divlju ovcu i divokozu, 6 kao i sve životinje koje imaju razdvojene papke i koje preživaju. Njih smete da jedete. 7 Od onih koje preživaju ili imaju razdvojene papke, samo ove ne jedite: kamilu, zeca i damana, jer preživaju ali nemaju razdvojene papke. Neka vam budu nečisti. 8 Isto tako i svinju, jer ima razdvojene papke ali ne preživa. Neka vam bude nečista. Ne jedite njihovo meso i ne dotiči-

te njihovu strvinu.

9 Od svega što je u vodi ovo smete da jedete: sve što ima peraja i krljušti smete da jedete. 10 A sve što nema peraja i krljušti ne jedite. Neka vam to bude nečisto.

11 Svaku čistu pticu smete da jedete. 12 Ali ove ne jedite: orla, orla ribara, crnog lešinara, 13 crvenu lunju, crnu lunju i jastreba po njihovim vrstama; 14 sve gavrane po njihovim vrstama; 15 noja, sovu, galeba i sokola po njihovim vrstama; 16 čuka, ušaru, labuda, 17 pelikana, lešinara, kormorana, 18 rodu i čaplju po njihovim vrstama, pupavca i slepog miša. 19 Sva stvorenja koja imaju krila i gmižu neka vam budu nečista, ne jedite ih. 20 Sva čista leteća stvorenja smete da jedete.

21 Ne jedite ono što je uginulo. To možeš dati strancu koji živi u tvom gradu da jede ili možeš prodati tuđincu, jer si ti narod svet pred Gospodom, svojim Bogom.

Ne kuvaj jare u mleku njegove majke.

22 Odvajaj desetak od sveg roda svog semena, što ga svake godine rodi tvoja njiva. 23 I desetak od svog žita, od šire, od ulja i od prvina svoje krupne i sitne stoke jedi pred Gospodom, svojim Bogom, na mestu koje on izabere da tamo prebiva njegovo ime da bi naučio da se uvek bojiš Gospoda, svog Boga. 24 Ako bi ti put bio predug, jer ti je mesto koje Gospod, tvoj Bog, izabere da tamo stavi svoje ime predaleko, pa sve to ne možeš da poneseš, jer će te blagosloviti Gospod, tvoj Bog, 25 prodaj to za novac pa novac sveži i uzmi u ruku i otputuj na mesto koje izabere Gospod, tvoj Bog. 26 Za taj novac uzmi šta god ti duša poželi: goveda, ovce, koze, sok od grožđa i slatko piće i sve što ti duša želi. I jedi tamo pred Gospodom, svojim Bogom, i raduj se, ti i tvoj dom. 27 Ne zaboravljaj Levijeve sinove koji žive u tvom gradu, jer on nema ni dela ni nasled-

stva s tobom.

28 Svake treće godine iznesi sav desetak svog roda od te godine i ostavi ga u svom gradu. 29 Neka dođe Levijev sin, jer on nema ni dela ni nasledstva s tobom, i stranac, siročić i udovica, koji žive u tvom gradu, i neka jedu i nasite se, da bi te Gospod, tvoj Bog, blagoslovio u svakom delu tvojih ruku.

15 Svake sedme godine proglasi opraštanje dugova. 2 A opraštanje neka bude na ovaj način: svaki zajmodavac neka oprosti dug kojim se njegov bližnji zadužio kod njega. Neka ne tera svog bližnjeg ili svog brata da mu vrati dug, jer je proglašeno opraštanje dugova u čast Gospodu. 3 Tuđinca možeš terati da ti vrati dug, ali sve tvoje što se nađe kod tvog brata neka mu oprosti tvoja ruka. 4 Ne bi trebalo da iko među vama bude siromašan, jer će te Gospod blagosloviti u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje da je uzmeš u nasledstvo. 5 Gospod, tvoj Bog, blagosloviće te samo ako budeš slušao njegov glas i držao i tvorio sve ove zapovesti koje ti danas dajem. 6 Blagosloviće te Gospod, tvoj Bog, kao što ti je obećao, pa ćeš mnogim narodima pozajmljivati uz zalog, a sam nećeš uzimati u zajam. Vladaćeš nad mnogim narodima, a oni nad tobom neće vladati.

7 Ako neko od tvoje braće osiromaši u nekom od tvojih gradova, u zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog, nemoj da ti srce otvrdne i da budeš škrt prema svom siromašnom bratu. 8 Nego darežljivo otvori svoju ruku i pozajmi mu uz zalog ono što mu nedostaje, koliko mu god treba. 9 Pazi da ti se u srcu ne pojavi pokvarena misao, pa da kažeš: 'Približava se sedma godina, godina opraštanja dugova', i da ti oko ne bude škrt prema tvom siromašnom bratu, pa da mu ništa ne daš. On će zavapiti Gospodu žaleći se na tebe i to će ti biti

greh. 10 Daj mu i neka ti srce ne bude škrt kad mu daješ, jer će te zbog toga Gospod, tvoj Bog, blagosloviti u svim tvojim delima i u svemu čega se prihvatiš. 11 Jer siromašnog nikada neće nestati iz zemlje. Zato ti zapovedam: Darežljivo otvori svoju ruku prema svom ubogom i siromašnom bratu u svojoj zemlji.

12 Ako se tvoj brat, Jevrejkin ili Jevrejka, proda tebi i služi ti šest godina, sedme godine otpusti ga od sebe kao slobodnog čoveka. 13 Ako ga otpustiš od sebe kao slobodnog čoveka, nemoj ga otpustiti praznih ruku. 14 Daruj mu nešto od svoje stoke, sa svog gumna i iz svoje prese za ulje i vino. Kao što je Gospod, tvoj Bog, blagoslovio tebe, tako i ti daj njemu. 15 Sećaj se da si i ti bio rob u egipatskoj zemlji i da te je Gospod, tvoj Bog, otkupio. Zato ti ovo danas zapovedam.

16 Ali ako ti on kaže: 'Neću da idem od tebe!', zato što voli tebe i tvoj dom, jer mu je kod tebe bilo dobro, 17 uzmi šilo i probuši mu uho na vratima, i neka ti on bude rob doveka. I svojoj robinji učini isto tako. 18 Neka ti ne bude teško kad ga otpustiš od sebe kao slobodnog čoveka, jer je zaslužio dvostruku najamničku platu za šest godina koliko ti je služio i u kojima te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovio u svemu što si radio.

19 Svako prvorođeno muško od svoje krupne i sitne stoke posveti Gospodu, svom Bogu. Ne obavljaj nikakav posao s prvencem od krupne stoke i ne striži prvenca od sitne stoke. 20 Pred Gospodom, svojim Bogom, jedite ga ti i tvoj dom svake godine na mestu koje Gospod izabere. 21 Ako bi na njemu bila neka mana, bilo da je hromo ili slepo ili da ima bilo kakvu drugu manju, ne smeš da ga žrtvuješ Gospodu, svom Bogu. 22 Jedi ga u svom gradu; neka ga jede i onaj ko je nečist i onaj ko je čist, kao što se jede gazela ili jelen. 23 Samo njegovu krv ne

smeš da jedeš. Prolij je na zemlju kao vodu.

16 Drži mesec aviv i slavi Pashu u čast Gospodu, svom Bogu, jer te je u mesecu avivu Gospod, tvoj Bog, izveo noću iz Egipta. **2** Gospodu, svom Bogu, prinesi pashalnu žrtvu od sitne i od krupne stoke, na mestu koje Gospod izabere da tamo prebiva njegovo ime. **3** Uz nju ne jedi ništa što ima kvasac. Sedam dana jedi beskvasni hleb, nevoljnički hleb, jer ste u žurbi izašli iz egipatske zemlje. Tako ćete se svih dana svog života sećati dana kad ste izašli iz egipatske zemlje. **4** Neka se kod tebe, u celoj tvojoj zemlji, sedam dana ne vidi uskiso testo. Ništa od mesa koje ćeš žrtvovati uveče prvog dana neka ne ostane preko noći do jutra. **5** Pashalnu žrtvu ne smeš da prinosiš u bilo kom od svojih gradova koje ti daje Gospod, tvoj Bog. **6** Prinosi je na mestu koje Gospod, tvoj Bog, izabere da tamo prebiva njegovo ime. Tamo prinesi pashalnu žrtvu uveče, kad zađe sunce, u vreme kad si izašao iz Egipta. **7** Skuvaj je i pojedij na mestu koje Gospod, tvoj Bog, izabere, a ujutru se vrati u svoje šatore. **8** Šest dana jedi beskvasne hlebove, a sedmog dana neka bude svečani zbor u čast Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao.

9 Izbroj sedam sedmica. Onog dana kada srp zađe u žitaricu počni da brojiš tih sedam sedmica. **10** Tada slavi Praznik sedmica u čast Gospodu, svom Bogu, prinosići dobrovoljni prinos svojih ruku, kako te bude blagoslovio Gospod, tvoj Bog. **11** I raduj se pred Gospodom, svojim Bogom, na mestu koje Gospod, tvoj Bog, izabere da tamo prebiva njegovo ime, ti i tvoj sin, tvoja kći, tvoj rob, tvoja robinja, svi Levijevi sinovi koji žive u tvom gradu, stranac, siročić i udovica koji su u tvojoj sredini. **12** Sećaj se da si bio rob u Egiptu i drži se tih

propisa i postupaj po njima.

13 Praznik senica slavi sedam dana kad pokupiš rod sa svog gumna i iz svoje prese za ulje i vino. **14** I raduj se na svoj praznik, ti i tvoj sin, tvoja kći, tvoj rob, tvoja robinja, svi Levijevi sinovi, stranac, siročić i udovica koji žive u tvom gradu. **15** Sedam dana slavi praznik u čast Gospodu, svom Bogu, na mestu koje Gospod izabere, jer će Gospod, tvoj Bog, blagosloviti svaku tvoju letinu i svako delo tvojih ruku. I budi veseo.

16 Tri puta u godini svi muškarci neka se pokažu pred Gospodom, tvojim Bogom, na mestu koje on izabere: na Praznik beskvasnih hlebova, na Praznik sedmica i na Praznik senica. Niko da ne dolazi pred Gospoda praznih ruku. **17** Svako neka prinese dar prema blagoslovu koji mu daje Gospod, tvoj Bog.

18 Postavi sebi sudije i upravitelje po svim gradovima koje ti daje Gospod, tvoj Bog, po tvojim plemenima, da pravedno sude narodu. **19** Ne izvrći pravdu. Ne budi pristrasan i ne primaj mito, jer mito zaslepljuje oči mudrih i izvrće reči pravednih. **20** Samo idi za pravdom, da bi bio živ i da bi zauzeo zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog.

21 Ne sadi sebi nikakvo drvo da ti bude kao obredno deblo kod oltara koji ćeš podići Gospodu, svom Bogu.

22 Ne postavljaljaj sebi nikakav obredni stub, jer to mrzi Gospod, tvoj Bog.

17 Gospodu, svom Bogu, ne prinosi na žrtvu od krupne ili sitne stoke koja ima neku manu, neki nedostatak, jer je to gadno Gospodu, tvom Bogu.

2 Ako se u tvojoj sredini, u nekom od tvojih gradova koje ti daje Gospod, tvoj Bog, nađe muškarac ili žena koji čine ono što je zlo u očima Gospoda, tvog Boga, i time prestepe njegov savez, **3** i počnu da

obožavaju druge bogove, da se klanjaju njima, ili suncu ili mesecu ili svoj nebeskoj vojsci, a što nisam zapovedio, 4 i tebi to bude javljeno i ti to saznaš i temeljno istražiš, i ako se potvrdi da je to istina - da se ta odvratna stvar zaista dogodila u Izraelu - 5 onda tog muškarca ili tu ženu koji su počinili takvo zlo izvedi na gradska vrata, bilo da je to muškarac ili žena, i zaspi ih kamenjem da poginu. 6 Onaj ko zaslužuje smrt neka bude pogubljen na temelju izjave dva ili tri svedoka. Ne sme da se pogubi na temelju izjave jednog svedoka. 7 Svedoci neka prvi dignu ruku na njega da ga pogube, a onda neka digne ruku ceo narod. Ukloni zlo iz svoje sredine.

8 Ako ti je teško da presудиš u nekom slučaju, u nekom sporu u tvom gradu, bilo da je prolivena nečija krv, bilo da je podignuta neka tužba ili da je počinjeno neko nasilno delo, tada ustani i idi u mesto koje Gospod, tvoj Bog, izabere. 9 Idi kod levitskih sveštenika i kod sudije koji budu služili u to vreme, pa pitaj njih, a oni će ti reći kako treba da se presudi. 10 Zatim učini onako kako ti oni budu rekli u onom mestu koje Gospod izabere. Drži i tvori sve ono čemu te budu poučili. 11 Postupi po zakonu na koji ti ukažu i po presudi koju izreknu. Ne odstupaj ni desno ni levo od onoga što ti kažu. 12 Ako se neko drsko ponaša i neće da poslušá sveštenika koji tamo stoji da služi Gospodu, tvom Bogu, ili sudiju, taj neka se pogubi. Ukloni zlo iz Izraela. 13 To će čuti ceo narod i obuzeće ga strah, tako da više neće drsko postupati.

14 Kad na kraju dođeš u zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, kad je zauzmeš i nastaniš se u njoj, pa kažeš: 'Hoću da nad sobom postavim cara kao što ga imaju svi drugi narodi oko mene', 15 onda nad sobom postavi cara kog izabere Gospod, tvoj Bog. Za cara nad sobom postavi nekoga od svoje braće. Ne smeš nad sobom

postaviti tuđinca koji ti nije brat. 16 Ali da ne drži mnogo konja i da ne vraća narod u Egipat da bi mu doveli mnogo konja, jer vam je Gospod rekao: 'Nikada se više ne vraćajte ovim putem.' 17 I neka nema mnogo žena, da mu srce ne zastrani. Neka ne gomila sebi mnogo srebra ni zlata. 18 A kad sedne na presto svog carstva, neka ovaj zakon koji je poveren na čuvanje levitskim sveštenicima prepíše sebi u knjigu.

19 Neka ga drži kod sebe i neka ga čita sve dane svog života, da bi naučio da se boji Gospoda, svog Boga, da izvršava sve reči ovog zakona i ove propise i da postupa po njima, 20 da se njegovo srce ne bi uzvisilo iznad njegove braće i da ne bi odstupio od ove zapovesti ni desno ni levo, i da bi on i njegovi sinovi produžili dane svog carovanja u Izraelu.

18 Sveštenici, Leviti, celo Levijevo pleme, neće imati ni dela ni nasledstva s Izraelom. Neka jedu žrtve koje se spaljuju pred Gospodom, i njegovo nasledstvo. 2 Levije neće imati nasledstva među svojom braćom. Gospod je njegovo nasledstvo, kao što mu je i rekao.

3 Evo šta sveštenici imaju pravo da dobiju od naroda, od onih koji prinose žrtve od krupne ili od sitne stoke: svešteniku treba dati plećku, vilice i želudac. 4 Daj mu i prvine od svog žita, od šire, od ulja i od vune sa svojih ovaca. 5 Jer je Gospod, tvoj Bog, između svih tvojih plemena izabrao njega i njegove sinove da uvek stoje i služe u Gospodnje ime.

6 Ako Levit ode iz nekog od tvojih gradova u celom Izraelu u kom je neko vreme živeo, i po želji svoje duše dođe u mesto koje Gospod izabere, 7 neka služi u ime Gospoda, svog Boga, kao i sva njegova braća Leviti, koji tamo stoje pred Gospodom. 8 Neka dobije jednak deo, pored

onoga što dobije od prodaje očevine.

9 Kad uđeš u zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, ne uči se da činiš odvratne stvari koje čine oni narodi. 10 Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svog sina ili svoju kćer provodio kroz vatru, ni koji gata, ni koji se bavi magijom, ni koji proriče po zvezdama, ni vračar, 11 ni koji baca čini, ni koji priziva duhove, ni opsenar, ni koji pita mrtve. 12 Jer ko god tako nešto čini odvratan je Gospodu, i zbog takvih odvratnih stvari Gospod, tvoj Bog, tera te narode ispred tebe. 13 Budi poslušan Gospodu, svom Bogu.

14 Jer ti narodi, koje ćeš oterati s njihovog poseda, slušaju one koji se bave magijom i one koji gataju, ali tebi to ne dopušta Gospod, tvoj Bog. 15 Gospod, tvoj Bog, podigneće ti između vas, od tvoje braće, proroka kao što sam ja. Njega slušajte. 16 Tako si i tražio od Gospoda, svog Boga, na dan okupljanja vašeg zbora na Horivu, kad si rekao: 'Da više ne čujem glas Gospoda, svog Boga, i da više ne gledam ovaj veliki oganj, da ne bih poginuo.' 17 Tada mi je Gospod rekao: 'Dobro je to što su rekli. 18 Podignuću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviću svoje reči u njegova usta i on će im govoriti sve što mu zapovedim. 19 A onaj ko ne posluša moje reči koje će on govoriti u moje ime, taj će preda mnom odgovarati za to.

20 Ali prorok koji bi se usudio da govori u moje ime ono što mu nisam zapovedio da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi. 21 Ako u svom srcu kažeš: 'Kako ćemo znati koje reči Gospod nije rekao?' 22 onda znaj ovo: ako prorok kaže nešto u Gospodnje ime, pa se to ne dogodi i ne ispuni se, onda to nije rekao Gospod. Taj prorok je to rekao iz drskosti. Ne boj ga se.

19 Kada Gospod, tvoj Bog, istrebi narode čiju ti zemlju daje Gospod, tvoj Bog, i ti ih oteraš s njihovog poseda i naseliš se u njihovim gradovima i u njihovim kućama, 2 odvoj sebi tri grada usred zemlje koju ti Gospod, tvoj Bog, daje da je zauzmeš. 3 Načini sebi put i na tri dela razdeli zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, pa neka tamo pobegne svaki ubica.

4 Evo kada ubica može da pobegne tamo i da ostane živ: ako nenamerno ubije svog bližnjeg, a da ga nije mrzeo, 5 ili ako sa svojim bližnjim ode u šumu da seče drva pa zamahne sekirom u svojoj ruci da poseče drvo, ali gvožđe spadne s drvene drške i udari njegovog bližnjeg tako da ovaj umre, onda neka pobegne u jedan od tih gradova da bi ostao živ. 6 Inače bi krvni osvetnik koji se žestoko razgnevio u svom srcu mogao progoniti ubicu i stići ga, jer je put dug, i udariti ga tako da ovaj umre iako ne zaslužuje smrtnu kaznu jer nije mrzeo onoga koga je ubio. 7 Zato ti ovako zapovedam: 'Odvoj sebi tri grada.

8 Kad Gospod, tvoj Bog, proširi tvoje granice, kao što se zakleo tvojim praočevima, i kad ti da svu zemlju koju je obećao da će dati tvojim praočevima 9 zato što držiš sve ove zapovesti koje ti danas dajem i postupaš po njima, što voliš Gospoda, svog Boga, i uvek hodiš njegovim putevima onda tim gradovima dodaj još tri grada, 10 da se ne bi prolivala nedužna krv u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasledstvo i da ne budeš kriv za krv.

11 Ali ako neko mrzi svog bližnjeg, ako ga vreba i napadne ga, pa ga udari tako da ovaj umre, a onda pobegne u jedan od tih gradova, 12 neka starešine iz njegovog grada pošalju ljude da ga dovedu odande i neka ga predaju u ruke krvnom osvetniku da se pogubi. 13 Neka ga tvoje oko ne žali, nego ukloni krivicu za nedužnu krv sa Izraela, da bi ti bilo dobro.

14 Nemoj pomicati međe svog bližnjeg koje će tvoji očevi odrediti kao granice nasledstva koje ćeš dobiti u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje da je zauzmeš.

15 Jedan svedok neka ne ustaje protiv čoveka ni za kakav prestup ili greh, kakav god greh da je počinio. Neka svaka stvar bude potvrđena na osnovu izjave dva ili tri svedoka. 16 Ako protiv nekoga ustane svedok koji mu smišlja zlo i želi da ga optuži za neki prestup, 17 onda neka ta dva čoveka među kojima je nastao spor stanu pred Gospoda, pred sveštenike i pred sudije koji budu služili u to vreme. 18 Neka sudije to temeljno istraže, pa ako je onaj svedok lažan svedok i ako je izneo lažnu optužbu protiv svog brata, 19 učinite mu onako kako je on nameravao da učini svom bratu. Ukloni zlo iz svoje sredine. 20 To će čuti ostali i uplašiće se, pa više nikada neće činiti takvo zlo u tvojoj sredini. 21 Neka tvoje oko ne žali: duša za dušu, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu.

20 Ako pođeš u bitku protiv svojih neprijatelja pa vidiš konje i bojna kola i narod koji je brojniji od tebe, ne boj ih se jer je s tobom Gospod, tvoj Bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje. 2 Pre bitke neka sveštenik pristupi i obrati se narodu. 3 Neka im kaže: 'Čuj, Izraele! Vi danas idete u bitku protiv svojih neprijatelja. Neka se vaše srce ne plaši. Ne bojte se, nemojte u strahu bežati i nemojte drhtati pred njima, 4 jer Gospod, vaš Bog, ide s vama da se bori za vas protiv vaših neprijatelja i da vas spase.'

5 Neka se i upravitelji obrate narodu i kažu: 'Da li je neko sagradio novu kuću, a još nije proslavio useljenje u nju? Neka ide i vrati se kući, da ne bi poginuo u bici, pa da neko drugi proslavi useljenje u nju. 6 Da li je neko zasadio vinograd, a još ga nije brao? Neka ide i vrati se kući, da ne bi

poginuo u bici, pa da neko drugi bere njegov vinograd. 7 Da li se neko verio s devojkom, a još je nije uzeo za ženu? Neka ide i neka se vrati kući, da ne bi poginuo u bici, pa da je neko drugi uzme za ženu.' 8 Neka upravitelji kažu narodu još i ovo: 'Ko se boji i ko je plašljiv? Neka ide i neka se vrati kući, da ne bi svojoj braći ulio strah u srce i da se ne bi i oni bojali kao on.' 9 Kada upravitelji to kažu narodu, neka na čelo naroda postave vojne zapovednike.

10 Ako dođeš pred neki grad da bi ga napao, najpre mu ponudi mir. 11 Ako prihvati mir i otvori ti vrata, ceo narod koji se nađe u njemu neka obavlja ropski posao i neka ti služi. 12 Ali ako ne sklopi mir s tobom nego zarati s tobom, ti ga opkoli, 13 i kada ti ga Gospod, tvoj Bog, preda u ruke, tada pobij oštricom mača sve muškarce koji su u njemu. 14 A žene, decu, stoku i sve što se nađe u gradu, sve što iz njega zapleniš uzmi za sebe. I jedi od svega što si zaplenio od svojih neprijatelja koje ti daje Gospod, tvoj Bog.

15 Tako učini svim gradovima koji su daleko od tebe i ne ubrajaju se u gradove ovih naroda. 16 Samo u gradovima ovih naroda koje ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasledstvo nemoj poštediti život ničemu što diše. 17 Uništi ove narode: Heteje, Amoreje, Hanance, Ferezeje, Jeveje i Jevuseje, kao što ti je zapovedio Gospod, tvoj Bog, 18 da vas ne bi naučili da činite sve odvratne stvari koje oni čine za svoje bogove i da ne biste zgrešili Gospodu, svom Bogu.

19 Ako mnogo dana držiš pod opsadom neki grad boreći se da ga osvojiš, nemoj uništavati sekirom drveće oko njega. S tog drveća možeš da jedeš i zato ga ne seci. Zar je drvo u polju čovek da ga opsedaš? 20 Možeš da oboriš samo ono drvo za koje znaš da mu se plod ne jede. Poseci ga i od njega načini sprave za opsadu grada koji vodi rat s tobom, dok

grad ne padne.

21 Ako se u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje da je zauzmeš nađe ubijen čovek kako leži u polju, a ne zna se ko ga je ubio, **2** tada neka tvoje starešine i tvoje sudije izađu da izmere koliko je ubijeni udaljen od gradova koji su oko njega, **3** da bi se utvrdilo koji je grad najbliži ubijenom. Neka starešine tog grada uzmu iz stada junicu s kojom se još nije radilo i koja još nije bila u jarmu. **4** Neka zatim starešine tog grada odvedu junicu u dolinu u kojoj teče potok, na mesto koje se ne obrađuje i na kom se ne seje, i neka tamo u dolini junici slome vrat.

5 Neka pristupe sveštenici, Levijevi sinovi, jer je Gospod, tvoj Bog, njih izabrao da mu služe. Gospod ih je izabrao da u njegovo ime izriču blagoslove i da se po njihovoj reči rešava svaki spor nastao zbog nekog nasilnog dela. **6** Neka zatim sve starešine grada koji je najbliži ubijenom operu ruke nad junicom, kojoj je vrat slomljen u dolini, **7** i neka izjave: 'Naše ruke nisu prolile ovu krv, niti su naše oči išta videle. **8** Gospode, ne pripisuj to svom narodu Izraelu, kog si otkupio, i ne daj da krivica za nedužnu krv bude na tvom narodu Izraelu.' Tako im se neće pripisati krivica za krv. **9** Tako ćeš sa sebe skinuti krivicu za nedužnu krv kad učiniš ono što je ispravno u Gospodnjim očima.

10 Ako izađeš u bitku protiv svojih neprijatelja i Gospod, tvoj Bog, preda ih tebi u ruke i ti ih zarobiš, **11** i među zarobljenicima ugledaš lepu ženu i ona ti se sviđi pa poželiš da je uzmeš za ženu, **12** onda je dovedi svojoj kući. Neka ona obrije glavu i odseče nokte **13** i neka skine haljine u kojima je bila zarobljena, pa neka živi u tvojoj kući i oplakuje svog oca i svoju majku mesec dana. Posle toga lezi s njom i budi joj muž, a ona neka ti bude žena. **14** Ako ti ona ne bude po volji, pusti je da

ide kuda joj duša želi, ali ne smeš da je prodaš za novac. Ne smeš biti okrutan prema njoj jer si je osramotio.

15 Ako neko ima dve žene, jednu koju voli i drugu koju ne voli, pa mu i ona koju voli i ona koju ne voli rode sinove, a prvenac bude od one koju ne voli, **16** kad dođe dan da svojim sinovima podeli u nasledstvo ono što ima, on ne sme učiniti svojim prvencem sina one koju voli na štetu sina one koju ne voli, a koji je prvenac. **17** Nego za prvenca mora da prizna sina one koju ne voli dajući mu dvostruki deo svega što ima, jer je on njegov prvi sin. Njemu pripada pravo koje ima kao prvenac.

18 Ako neko ima tvrdoglavog i buntovnog sina koji ne sluša glas svog oca niti glas svoje majke i koga su oni opominjali, ali ih on nije slušao, **19** neka ga njegov otac i njegova majka uzmu i izvedu pred starešine njegovog grada, na vrata njegovog mesta, **20** pa neka kažu starešinama njegovog grada: 'Ovaj naš sin je tvrdoglav i buntovan. Ne sluša naš glas, izelica je i pijanica.' **21** Neka ga zatim svi ljudi njegovog grada zaspnu kamenjem da pogine. Tako uklonite zlo iz svoje sredine. Ceo Izrael će to čuti i obuzeće ga strah.

22 Ako neko učini greh zbog kog je zaslužio smrtnu kaznu pa bude pogubljen i obešen na drvo, **23** neka njegovo telo ne ostane na drvetu preko noći, već ga sahrani istog dana, jer je proklet pred Bogom onaj ko je obešen. Nemoj skrnaviti svoju zemlju koju ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasledstvo.

22 Ako vidiš da goveče ili ovca tvog brata lutaju, nemoj samo proći pored njih. Odvedi ih nazad svom bratu. **2** Ako ti brat nije blizu ili ga ne poznaješ, odvedi ih svojoj kući, i neka budu kod tebe dok ih tvoj brat ne potraži. Tada mu ih vrati. **3** Tako učini i s njegovim ma-

garcem, s njegovim ogrtačem i sa svakom stvari svog brata koju on izgubi, a ti je pronađeš. Ne smeš samo proći pored toga.

4 Ako vidiš da su magarac ili goveče tvog brata pali na putu, nemoj samo proći pored njih. Pomozi mu da ih podigne.

5 Žena ne sme da nosi mušku odeću, niti muškarac sme da nosi žensku odeću, jer ko god tako nešto čini odvratn je Gospodu, tvom Bogu.

6 Ako na drvetu ili na zemlji vidiš ptičje gnezdo s ptićima ili s jajima, a majka bude ležala na ptićima ili na jajima, ne uzimaj majku s ptićima. 7 Majku pusti da odleti, a ptiće možeš uzeti, da ti bude dobro i da ti se produže dani.

8 Ako sagradiš novu kuću, načini ogradu na krovu, da ne bi na svoju kuću navukao krivicu za krv ako bi neko pao s nje.

9 Ne sej dve vrste semena u svom vinogradu, da ti se sav rod od semena koje poseješ i rod od vinograda ne oduzme i preda svetilištu.

10 Ne ori s bikom i magarcem u istom jarmu.

11 Ne nosi odeću tkanu od vune i od lana zajedno.

12 Napravi sebi rese na četiri kraja ogrtača kojim se ogrčeš.

13 Ako čovek uzme ženu i legne s njom, ali je zatim omrzne 14 i optuži je za sramotna dela pa je dovede na loš glas, govoreći: 'Uzeo sam ovu ženu, ali kad sam legao s njom nisam našao dokaz da je devica', 15 tada neka otac te devojke i njena majka uzmu dokaz da je ona devica i odnesu ga kod vrata pred gradske starešine. 16 Neka otac te devojke kaže starešinama: 'Svoju kćer dao sam za ženu ovom čoveku, a on ju je zamrzeo. 17 I evo, sada je optužuje za sramotna dela, govoreći: 'Nisam našao dokaz da je tvoja kćer bila devica.' Ali evo dokaza da je moja kćer bila devica.' I neka pred gradskim stareši-

nama rašire ogrtač. 18 Starešine tog grada neka uzmu tog čoveka i kazne ga. 19 Neka im plati kaznu od sto sikala srebra, a oni neka ih daju ocu te devojke, jer je devicu u Izraelu doveo na loš glas. Neka mu ona i dalje bude žena. Ne sme da se razvede od nje dok je živ.

20 Ali ako se pokaže da je optužba istinita, da se nije našao dokaz da je ta devojka bila devica, 21 neka devojku izvedu na vrata kuće njenog oca, i neka je ljudi njenog grada zaspnu kamenjem da pogine, jer je počinila sramno i bezumno delo u Izraelu odajući se bludu u kući svog oca. Tako ukloni zlo iz svoje sredine.

22 Ako se neki čovek zatekne kako leži sa ženom koja pripada drugom čoveku, neka se oboje pogube, i čovek koji je legao sa ženom i ta žena. Tako ukloni zlo iz Izraela.

23 Ako čovek u gradu naiđe na devicu koja je verena i legne s njom, 24 oboje ih izvedite na vrata tog grada i zaspate ih kamenjem da poginu devojku zato što nije vikala u gradu, a čoveka zato što je osramotio ženu svog bližnjeg. Tako ukloni zlo iz svoje sredine.

25 Ali ako čovek u polju naiđe na devojku koja je verena, pa je uhvati i legne s njom, tada neka se pogubi samo čovek koji je legao s njom, 26 a devojci nemoj učiniti ništa. Ona nije počinila greh zbog kog zaslužuje smrt, jer je to kao kad neko napadne svog bližnjeg i ubije ga. 27 On je devojku koja je verena našao u polju i ona je vikala, ali nije bilo nikoga da je izbavi.

28 Ako čovek naiđe na devojku, na devicu koja nije verena, ako je uhvati i legne s njom, pa budu uhvaćeni, 29 čovek koji je legao s njom neka njenom ocu da pedeset sikala srebra, a nju neka uzme za ženu jer ju je osramotio. Ne sme da se razvede od nje dok je živ.

30 Niko ne sme da uzme ženu svog oca, da ne bi otkrio haljinu svog oca.

23 Onaj ko je osakaćen tako što su mu semenici zgnječeni ili mu je ud odsečen, ne može biti deo Gospodnjeg zbora.

2 Ni nezakoniti sin ne može biti deo Gospodnjeg zbora. Ni do desetog naraštaja niko njegov ne može biti deo Gospodnjeg zbora.

3 Ni Amonac ni Moavac ne mogu biti deo Gospodnjeg zbora. Ni do desetog naraštaja niko njihov ne može biti deo Gospodnjeg zbora doveka, 4 zato što vam nisu došli u pomoć s hlebom i vodom kad ste bili na putu posle izlaska iz Egipta, i zato što su protiv tebe unajmili Balama, Beorovog sina, iz Fetore u Aram-Naharaimu, da te prokune. 5 Ali Gospod, tvoj Bog, nije hteo da poslušša Balama, nego ti je Gospod, tvoj Bog, promenio prokletstvo u blagoslov, jer te Gospod, tvoj Bog, voli. 6 Svih dana svog života nikada nemoj doprinositi njihovom miru ni njihovom blagostanju.

7 Ne gadi se na Edomca, jer ti je brat. Ne gadi se na Egipćanina, jer si bio stranac u njegovoj zemlji. 8 Sinovi koji im se rode u trećem naraštaju mogu biti primljeni u Gospodnji zbor.

9 Kada pođeš na svoje neprijatelje i ulogoriš se, čuvaj se svakog zla. 10 Ako među vama neko postane nečist zato što mu noću isteče seme, neka izađe iz logora. Ne sme da uđe u logor. 11 A kada padne veče neka se opere vodom, pa nakon zalaska sunca može da uđe u logor. 12 Izvan logora imaćeš mesto gde ćeš izlaziti da vršiš nuždu. 13 U tvojoj opremi neka bude i lopatica, pa kad ideš napolje da vršiš nuždu, lopaticom iskopaj rupu, pa se okreni i zatrpaj svoj izmet. 14 Jer Gospod, tvoj Bog, ide usred tvog logora da te izbavlja i da ti preda tvoje neprijatelje. Zato neka tvoj logor bude svet, da kod tebe ne bi video ništa nepristojno i da se ne bi odvratio od tebe.

15 Roba koji od svog gospodara pobjegne kod tebe nemoj predati njegovom gospodaru. 16 Neka ostane kod tebe u bilo kom mestu koje izabere u jednom od tvojih gradova, gde god želi. Nemoj ga mučiti.

17 Neka među Izraelovim kćerima ne bude hramske bludnice, i među Izraelovim sinovima neka ne bude hramskog bludnika. 18 U dom Gospoda, svog Boga, ni zbog kakvog zaveta ne donosi bludničku platu niti cenu za psa, jer je oboje odvratio Gospodu, tvom Bogu.

19 Ne traži od svog brata kamatu: ni kamatu na novac, ni kamatu na hranu, ni kamatu na bilo šta za šta se traži kamata. 20 Od tuđinca možeš tražiti kamatu, ali od svog brata ne traži kamatu, da bi te Gospod, tvoj Bog, blagoslovio u svemu što radiš u zemlji u koju ideš da je zauzmeš.

21 Ako se zavetuješ Gospodu, svom Bogu, ne oklevaj da ispuniš svoj zavet, jer će to Gospod, tvoj Bog, tražiti od tebe. Ako ga ne ispuniš, to će ti biti greh. 22 Ako se ne zavetuješ, neće ti biti greh. 23 Izvrši ono što ti pređe preko usana i učini sve što si se zavetovao Gospodu, svom Bogu, kao dobrovoljnu žrtvu koju si izgovorio svojim ustima.

24 Ako uđeš u vinograd svog bližnjeg, jedi grožđe dok ti se duša ne nasiti, ali ništa ne stavljaš u svoju posudu.

25 Ako uđeš u nepožnjeveno žito svog bližnjeg, svojom rukom možeš kidati zrelo klasje, ali nemoj srpom zamahnuti po žitu svog bližnjeg.

24 Ako čovek uzme ženu i oženi se njom, pa se dogodi da mu ona ne bude po volji jer je na njoj našao nešto nedolično, neka joj napiše potvrdu o razvodu, preda joj je u ruke i otpusti je iz svoje kuće 2 Ona neka izađe iz njegove kuće i neka ode i uda se za drugog. 3 Ako i ovom drugom omrzne i on joj napiše

potvrdu o razvodu, preda joj je u ruke i otpusti je iz svoje kuće, ili ako ovaj drugi koji ju je uzeo za ženu umre, 4 njen prvi muž koji ju je otpustio ne može ponovo da je uzme za ženu nakon što je bila obeščašćena, jer je to odvratno pred Gospodom. Ne dozvoli da se čini greh u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasleđstvo.

5 Ako se neko skoro oženio, neka ne ide u vojsku i neka mu se ne nameće ništa drugo. Godinu dana neka bude slobodan kod svoje kuće i neka se raduje sa ženom koju je uzeo.

6 Niko da ne uzima u zalog ručni mlin ili njegov gornji žrvanj, jer bi tako uzeo u zalog sam život.

7 Ako se utvrdi da je neko oteo čoveka između svoje braće, Izraelovih sinova, i da je bio okrutan prema njemu i prodao ga, taj otmičar neka se pogubi. Ukloni zlo iz svoje sredine.

8 Ako se pojavi guba, gledaj da se tačno držiš svega čemu će vas poučiti levitski sveštenici, i da tako činiš. Pridržavaj se onoga što sam njima zapovedio. 9 Seti se šta je Gospod, tvoj Bog, učinio Mariji na putu kad ste izašli iz Egipta.

10 Ako svom bližnjem daš neki zajam, nemoj ulaziti u njegovu kuću da bi mu uzeo ono što je dao u zalog. 11 Ostani napolju, a onaj kome si dao zajam neka ti iznese zalog. 12 Ako je taj čovek u nevolji, nemoj da odeš na spavanje, a da si zadržao njegov zalog. 13 Čim sunce zađe vrati mu zalog, da bi on mogao da ode na spavanje u svojoj haljini i da bi te blagoslovio. To će ti se uračunati u pravednost pred Gospodom, tvojim Bogom.

14 Ne zakidaj platu najamniku koji je u nevolji i koji je siromah, bilo da je on tvoj brat ili stranac u nekom gradu u tvojoj zemlji. 15 Daj mu platu istog dana pre nego što sunce zađe, jer je on u nevolji i duša mu željno iščekuje platu, da ne bi

zbog tebe zavapio Gospodu, i to bi ti bio greh.

16 Neka očevi ne budu pogubljeni zbog dece, i deca neka ne budu pogubljena zbog očeva. Neka svako bude pogubljen zbog sopstvenog greha.

17 Ne izvrći pravdu strancu ni siročetu, i od udovice ne uzimaj haljinu u zalog. 18 Sećaj se da si bio rob u Egiptu i da te je Gospod, tvoj Bog, otkupio odande. Zato ti zapovedam da ovo činiš.

19 Kada žanješ svoju njivu pa zaboraviš neki snop na njivi, ne vraćaj se po njega. Neka ostane strancu, siročetu i udovici, da bi te Gospod, tvoj Bog, blagoslovio u svakom delu tvojih ruku.

20 Kada treseš svoju maslinu, ne zagledaj iza sebe granu po granu. Neka ostane strancu, siročetu i udovici.

21 Kada bereš grožđe u svom vinogradu, ne skupljaj ono što ostane iza tebe. Neka ostane strancu, siročetu i udovici. 22 Sećaj se da si bio rob u egipatskoj zemlji. Zato ti zapovedam da ovo činiš.

25 Ako među ljudima nastane spor pa dođu na sud, neka im se sudi.

Onaj ko je pravedan neka bude proglašen pravednim, a onaj ko je zao neka bude proglašen zlim. 2 Ako zli zaslužuje batine, neka sudija naredi da legne i da mu se pred njim zada onoliko udaraca koliko je zaslužio za zlodelo koje je učinio. 3 Može mu se zadati četrdeset udaraca, ali ne više od toga, da tvoj brat ne bi, ako bi mu se zadalo još mnogo udaraca, bio osramoćen u tvojim očima.

4 Ne zavezuju usta biku koji vrši žito.

5 Ako braća žive zajedno pa jedan od njih umre, a da nije imao sina, neka se žena umrloga ne uda za čoveka izvan njihove porodice. Neka njen dever ode kod nje i uzme je za ženu i tako s njom sklopi deverski brak. 6 Prvenac koga mu ona rodi neka nasledi ime njegovog umrlog

brata, da se njegovo ime ne izbriše iz Izraela.

7 Ali ako onaj čovek ne želi da uzme udovicu svog brata, neka udovica njegovog brata ode na gradska vrata pred starešine i kaže: 'Moj dever neće da sačuva ime svom bratu u Izraelu. Ne želi sa mnom da sklopi deverski brak.' 8 Neka ga starešine njegovog grada pozovu i razgovaraju s njim. Neka on stane pred njih i kaže: 'Ne želim da je uzmem.' 9 Tada neka mu udovica njegovog brata pristupi na očigled svih starešina, neka mu izuje obuću s noge, pljune mu u lice i kaže: 'Tako neka bude čoveku koji ne želi da podigne dom svom bratu.' 10 I neka takvog u Izraelu zovu imenom 'Dom onoga kome je izuvena obuća'.

11 Ako se dvojica potuku, pa žena jednog priđe da izbavi svog muža iz ruku onog koji ga bije i pri tom pruži ruku i uhvati onog drugog za polne organe, 12 odseci joj ruku. Neka oko tvoje ne žali.

13 Nemoj imati u svojoj kesi dvojake tegove, velike i male. 14 Nemoj imati u svojoj kući dvojaku efu, veliku i malu. 15 Neka ti je teg tačan i ispravan. Neka ti je efa tačna i ispravna, da bi ti se produžili dani na zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog. 16 Jer je Gospodu, tvom Bogu, odvratn svako ko čini tako, svako ko čini nepravdu.

17 Seti se šta ti je učinio Amalik na putu kad ste izašli iz Egipta, 18 kako te je dočekaao na putu, napao te s leđa i pobio sve one koji su zaostajali, kad si bio iscrpljen i umoran. On se nije bojao Boga. 19 Kada ti Gospod, tvoj Bog, bude dao da počineš od svih neprijatelja svojih unaokolo u zemlji koju ti Gospod, tvoj Bog, daje da je zauzmeš kao nasledstvo, tada izbriši spomen na Amalika pod nebesima. Nemoj to da zaboraviš.

26 Kad na kraju uđeš u zemlju koju ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasledstvo, kad je zauzmeš i u njoj se naseliš, 2 uzmi deo prvina od svih plodova te zemlje, plodove koje ćeš ubrati sa zemlje koju ti daje Gospod, tvoj Bog, stavi ih u korpu i idi na mesto koje Gospod, tvoj Bog, izabere da tamo prebiva njegovo ime. 3 Kad dođeš kod sveštenika koji u to vreme bude vršio službu, reci mu: 'Danas pred Gospodom, tvojim Bogom, izjavljujem da sam došao u zemlju za koju se Gospod zakleo našim praočevima da će nam je dati.'

4 Neka sveštenik uzme korpu iz tvoje ruke i stavi je pred oltar Gospoda, tvog Boga. 5 Ti zatim reci pred Gospodom, svojim Bogom: 'Moj otac je bio Sirijac kome je život bio u opasnosti. S malo ljudi otišao je u Egipat i tamo se privremeno nastanio. Ali tamo je od njega postao velik, moćan i mnogobrojan narod. 6 Egipćani su loše postupali s nama, mučili su nas i nametnuli nam teško ropstvo. 7 Mi smo zavapili Gospodu, Bogu naših praočeva, i Gospod je čuo naš glas i video našu nevolju, našu muku i našu patnju. 8 Na kraju nas je Gospod izveo iz Egipta snažnom rukom i podignutom mišicom, velikim strahotama, znakovima i čudima. 9 Zatim nas je doveo na ovo mesto i dao nam ovu zemlju, zemlju u kojoj teče med i mleko. 10 I sada, evo, doneo sam prvine plodova sa zemlje koju mi je dao Gospod.'

Tada ih stavi pred Gospoda, svog Boga, i pokloni se pred Gospodom, svojim Bogom. 11 I raduj se svakom dobru koje je Gospod, tvoj Bog, dao tebi i tvom domu. Raduj se zajedno s Levijevim sinovima i strancem koji su u tvojoj sredini.

12 Kada treće godine, koja je godina desetka, odvojiš sve desetke svojih plodova, daj desetak Levijevim sinovima, strancu, siročetu i udovici da jedu u tvom gradu i da se nasite. 13 I reci pred Gospodom,

svojim Bogom: 'Iz kuće sam izneo ono što je sveto i to sam dao Levijevom sinu, strancu, siročetu i udovici, prema svim zapovestima koje si mi dao. Nisam prestupio tvoje zapovesti, niti sam ih zaboravio. 14 Nisam jeo od toga dok sam putovao, niti sam nešto od toga izneo dok sam bio nečist, niti sam nešto od toga dao za mrtvaca. Slušao sam glas Gospoda, svog Boga, i učinio sam sve kako si mi zapovedio. 15 Ti pogledaj iz svog svetog prebivališta, s nebesa, i blagoslovi svoj narod Izrael i zemlju koju si nam dao, kao što si se zakleo našim praočevima, zemlju u kojoj teče med i mleko.'

16 Danas ti Gospod, tvoj Bog, zapoveda da postupaš po svim ovim propisima i zakonima. Drži ih se i postupaj po njima svim svojim srcem i svom svojom dušom. 17 Danas si potvrdio da će Gospod biti tvoj Bog, i da ćeš hoditi njegovim putevima, i držati njegove propise, njegove zapovesti i sudove, i da ćeš slušati njegov glas. 18 I Gospod je danas potvrdio da ćeš biti njegov osobit narod, kao što ti je i kazao, i da ćeš držati sve njegove zapovesti. 19 On će te uzvisiti iznad svih drugih naroda koje je stvorio, i donosićeš mu hvalu, slavu i čast, i ti ćeš biti narod svet Gospodu, svom Bogu, kao što je kazao'."

27 Zatim je Mojsije zajedno sa starješinama Izraela zapovedio narodu: „Držite sve zapovesti koje vam danas dajem. 2 Kad pređeš Jordan i uđeš u zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, postavi sebi veliko kamenje i okreči ga. 3 Na njemu napiši sve reči ovog zakona kad pređeš Jordan i uđeš u zemlju koju ti daje Gospod, tvoj Bog, u zemlju u kojoj teče med i mleko, kao što ti je rekao Gospod, Bog tvojih praočeva. 4 Kad pređeš Jordan, to kamenje postavi na gori Eval, kao što ti danas zapovedam, i okreči ga. 5 Podigni tamo i kameni oltar Gospo-

du, svom Bogu, oltar od kamena koji nisi obrađivao gvozdenim alatom. 6 Od kamena koje nije klesano podigni oltar Gospodu, svom Bogu, i na njemu prinosi žrtve paljenice Gospodu, svom Bogu. 7 Prinosi i žrtve zajedništva i jedi ih tamo, i raduj se pred Gospodom, svojim Bogom. 8 A na kamenju napiši sve reči ovog zakona tako da budu sasvim jasne."

9 Zatim je Mojsije zajedno s levitskim sveštenicima rekao celom Izraelu: „Pazi i slušaj, Izraele. Danas si postao narod Gospoda, svog Boga. 10 Slušaj glas Gospoda, svog Boga, i postupaj po njegovim zapovestima i njegovim propisima koje ti danas dajem."

11 Mojsije je tog dana zapovedio narodu: 12 „Kada pređete Jordan, ova plemena neka stanu na goru Garizim da blagosiljaju narod: Simeon, Levije, Juda, Isahar, Josif i Benjamin. 13 A ova plemena neka stanu na goru Eval da izgovaraju prokletstva: Ruben, Gad, Asir, Zebulon, Dan i Neftalim. 14 Leviti neka progovore i neka jakim glasom kažu svim Izraelcima:

15 'Neka je proklet čovek koji načini rezan lik ili liven kip, nešto što je Gospodu odvratno, delo ruku čoveka koji obrađuje drvo i metal, i postavi ga na skriveno mesto.' A ceo narod neka odgovori i kaže: 'Amin!'

16 'Neka je proklet onaj ko prezire svog oca ili svoju majku.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

17 'Neka je proklet onaj ko pomakne među svog bližnjeg.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

18 'Neka je proklet onaj ko slepca odvede na pogrešan put.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

19 'Neka je proklet onaj ko izvrće pravdu strancu, siročetu i udovici.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

20 'Neka je proklet onaj ko legne sa ženom svog oca, jer je otkrio haljinu svog

oca.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

21 'Neka je proklet onaj ko legne s bilo kakvom životinjom.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

22 'Neka je proklet onaj ko legne sa svojom sestrom, sa kćeri svog oca ili kćeri svoje majke.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

23 'Neka je proklet onaj ko legne sa svojom taštom.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

24 'Neka je proklet onaj ko iz potaje ubije svog bližnjeg.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

25 'Neka je proklet onaj ko primi mito da ubije dušu i tako prolije nedužnu krv.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'

26 'Neka je proklet onaj ko ne izvršava reči ovog zakona i ne postupa po njima.' A ceo narod neka kaže: 'Amin!'"

28 „Ako budeš slušao glas Gospoda, svog Boga, i držao i tvorio sve njegove zapovesti koje ti danas dajem, Gospod, tvoj Bog, uzvisiće te iznad svih drugih naroda na zemlji. 2 Svi ovi blagoslovi doći će na tebe i stići će te samo ako budeš slušao glas Gospoda, svog Boga:

3 Bićeš blagoslovljen u gradu i bićeš blagoslovljen u polju.

4 Biće blagoslovljen plod tvoje utrobe, plod tvoje zemlje i plod tvoje stoke, plod tvoje krupne i sitne stoke.

5 Biće blagoslovljena tvoja korpa i tvoje naćve.*

6 Bićeš blagoslovljen u svemu što budeš činio.

7 Gospod će učiniti da pred tobom budu poraženi neprijatelji koji se podignu na tebe. Jednim će putem doći na tebe, a na sedam puteva bežaće pred tobom. 8 Gospod će poslati blagoslov na tvoje žitni-

ce i na sve što radiš. Gospod, tvoj Bog, blagosloviće te u zemlji koju ti daje. 9 Gospod će učiniti da budeš njegov svet narod, kao što ti se zakleo. Gospod, tvoj Bog, učiniće to ako budeš izvršavao njegove zapovesti i ako budeš išao njegovim putevima. 10 Svi narodi na zemlji videće da nosiš Gospodnje ime, i bojaće te se.

11 Gospod će učiniti da obiluješ svakim dobrom. Obilovaćeš plodom svoje utrobe, plodom svoje stoke i plodom svoje zemlje, u zemlji za koju se Gospod zakleo tvojim praočevima da će ti je dati. 12 Gospod će ti otvoriti svoju dobru riznicu, nebesa, da na vreme daju kišu tvojoj zemlji i da blagoslovi svako delo tvojih ruku. Mnogim narodima davaćeš u zajam, a sam nećeš uzimati u zajam. 13 Gospod će te postaviti da budeš glava, a ne rep. Bićeš uvek na vrhu, a ne na dnu, ako budeš slušao zapovesti Gospoda, svog Boga, koje ti danas dajem da ih se držiš i da po njima postupaš. 14 Ne odstupaj ni od jedne reči koju ti danas zapovedam, ni desno ni levo, tako što bi išao za drugim bogovima i služio im.

15 Ako ne budeš slušao glas Gospoda, svog Boga, i ne budeš držao i tvorio sve njegove zapovesti i njegove odredbe koje ti danas dajem, sva ova prokletstva doći će na tebe i stići će te:

16 Bićeš proklet u gradu i bićeš proklet u polju.

17 Biće prokleta tvoja korpa i tvoje naćve.

18 Biće proklet plod tvoje utrobe i plod tvoje zemlje, plod tvoje krupne i sitne stoke.

19 Bićeš proklet u svemu što budeš činio.

20 Gospod će pustiti na tebe prokletstvo i pometnju, i kažnjavaće te u svemu što radiš, dok ne budeš uništen i dok brzo ne propadneš zbog svojih zlih dela kojima si me napustio. 21 Gospod će učiniti da za tebe prione pošast dok te ne istrebi sa

* 28,5 Ili: „korito za mešenje hleba“.

zemlje u koju ideš da je zauzmeš. 22 Gospod će te udariti tuberkulozom, jakom groznicom, upalama, velikom žegom, mačem i pustiće na tebe sušu i buđ, i sve to progoniće te dok ne propadneš. 23 Nebo nad tvojom glavom postaće bakar, a zemlja pod tobom gvožđe. 24 Gospod će učiniti da pesak i prašina padaju kao kiša na tvoju zemlju, da padaju s nebesa na tebe dok ne budeš uništen. 25 Gospod će učiniti da te poraze tvoji neprijatelji. Jednim ćeš putem izaći na njih, a na sedam puteva bežaćeš pred njima. I postaćeš zastrašujući prizor svim zemaljskim carstvima. 26 Tvoje mrtvo telo biće hrana svim stvorenjima koja lete po nebesima i poljskim zverima, i niko ih neće plašiti.

27 Gospod će te udariti egipatskim čirevima, šuljevima, krastama i osipom, od čega nećeš moći da se izlečiš. 28 Gospod će te udariti ludilom, slepilom i smetenošću. 29 Usred dana pipaćeš oko sebe kao što slep čovek pipa u mraku, i nećeš biti uspešan na svojim putevima. Uvek će te samo varati i pljačkati, a neće biti nikoga da te izbavi. 30 Verićeš se sa ženom, ali će je drugi uzeti i leći će sa njom. Sagrađićeš kuću, ali nećeš živeti u njoj. Zasaditićeš vinograd, ali ga nećeš brati. 31 Tvoj bik biće zaklan pred tvojim očima, ali ti ga nećeš jesti. Tvoj magarac biće otet pred tobom i neće ti biti vraćen. Tvoje ovce biće predane tvojim neprijateljima i neće biti nikoga da ti pomogne. 32 Tvoji sinovi i tvoje kćeri biće predani drugom narodu i ti ćeš to svojim očima gledati i zauvek ćeš čeznuti za njima, ali će ti ruke biti nemoćne. 33 Narod koji ne poznaješ ješće plod tvoje zemlje i sveg tvog truda. Uvek ćeš biti varan i gažen. 34 Poludećeš od onoga što svojim očima budeš gledao.

35 Gospod će te udariti velikim čirevima po kolenima i po bedrima, udariće te od glave do pete, tako da nećeš moći da se izlečiš. 36 Gospod će tebe i tvog cara

koga ćeš postaviti nad sobom odvesti u narod nepoznat i tebi i tvojim praočevima, i tamo ćeš služiti drugim bogovima, drvenim i kamenim. 37 Bićeš strašan prizor i podrugljivo će se pričati o tebi, i bićeš ruglo svim narodima među koje će te Gospod odvesti.

38 Mnogo semena iznećeš u polje, ali ćeš malo žita požnjeti, jer će sve pojesti skakavci. 39 Sadićeš i obrađivaćeš vinograde, ali nećeš piti sok od grožđa niti ćeš išta brati, jer će sve pojesti crvi. 40 Imaćeš maslina u celoj svojoj zemlji, ali se nećeš mazati uljem, jer će ti masline opadati. 41 Rađaćeš sinove i kćeri, ali oni neće biti tvoji, jer će biti odvedeni u zarobljeništvo. 42 Insekti koji zuje uništiće sve tvoje drveće i plodove tvoje zemlje. 43 Stranac koji je kod tebe sve više će se uzdizati nad tobom, a ti ćeš sve niže padati. 44 On će tebi davati u zajam, a ti njemu nećeš davati u zajam. On će postati glava, a ti ćeš postati rep. 45 Sva ta prokletstva doći će na tebe, progoniće te i stizaće te sve dok ne budeš uništen, jer nisi slušao glas Gospoda, svog Boga, i nisi držao njegove zapovesti i njegove odredbe koje ti je dao. 46 Ona će biti kao znak i kao čudo tebi i tvom potomstvu doveka, 47 jer Gospodu, svom Bogu, nisi služio veselog i radosnog srca u izobilju svega. 48 Služićeš svojim neprijateljima koje će Gospod poslati na tebe, u gladi, u žeđi, u golotinji i u svakoj oskudici. Na vratu ćeš nositi njihov gvozdeni jaram dok ne budeš uništen.

49 Gospod će podići na tebe narod koji će doći izdaleka, s kraja zemlje, narod koji će se obrušiti na tebe kao orao i čiji jezik nećeš razumeti, 50 narod okrutnog lica koji neće imati obzira prema starima niti će imati milosti prema mladima. 51 Oni će jesti plod tvoje stoke i plod tvoje zemlje, dok ne budeš uništen. Neće ti ostavljati ni žita ni šire ni ulja ni plod krupne ni sitne

stoke, dok te ne unište. 52 Opkoliće te u svim tvojim gradovima dok po svoj tvojoj zemlji ne padnu visoke i utvrđene zidine u koje se uzdaš. Opkoliće te u svim tvojim gradovima u svoj zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog. 53 Tada ćeš jesti plod svoje utrobe, meso svojih sinova i svojih kćeri, koje ti je dao Gospod, tvoj Bog, zbog teskobe i nevolje kojima će te tvoj neprijatelj pritisnuti.

54 Čovek koji je među vama bio vrlo nežan i osetljiv, zlobnim okom gledaće svog brata, svoju voljenu ženu i svoje sinove koji mu ostanu, 55 i nikome od njih neće dati od mesa svojih sinova koje će jesti, jer ništa drugo neće imati zbog teskobe i nevolje kojima će te tvoj neprijatelj pritisnuti u svim tvojim gradovima. 56 Žena koja je među vama bila vrlo nežna i osetljiva i koja se zbog svoje osetljivosti i nežnosti nije usudila da nogom stane na zemlju, zlobnim okom gledaće svog voljenog muža, svog sina i svoju kćer, 57 svoju posteljicu koja joj izađe između nogu i svoje sinove koje je rodila, jer će ih potajno jesti zato što će u svemu vladati oskudica zbog teskobe i nevolje kojima će te neprijatelj tvoj pritisnuti u tvojim gradovima.

58 Ako se ne budeš pridržavao i tvorio svih reči ovog zakona koje su zapisane u ovoj knjizi i ako se ne budeš bojao ovog velikog imena koje uliva strah, imena Gospoda, svog Boga, 59 Gospod će učiniti da tvoje nevolje i nevolje tvojih potomaka budu posebno teške. To će biti velike i dugotrajne nevolje i opake i dugotrajne bolesti. 60 I pustiće na tebe sve egipatske bolesti kojih si se bojao, i one će prionuti za tebe. 61 Gospod će puštati na tebe i sve druge bolesti i sve nevolje koje nisu zapisane u knjizi ovog zakona, dok ne budeš uništen. 62 I ako vas je bilo mnogo kao zvezda na nebesima, ostaće vas veoma malo jer niste slušali glas Gospoda,

svog Boga. 63 Kao što se Gospod radovao dok vam je činio dobro i umnožavao vas, tako će se Gospod radovati kad vas bude uništavao i istrebljivao. Bićete iščupani iz zemlje u koju idete da je zauzmete.

64 Gospod će te rasejati među sve narode od jednog kraja zemlje do drugog, i tamo ćeš služiti drugim bogovima, drvenim i kamenim, koji su nepoznati i tebi i tvojim praočevima. 65 U tim narodima nećeš imati mira i nećeš naći mesto gde bi tvoja noga počinula. Gospod će učiniti da ti tamo srce drhti, da ti oči ugasnu i da ti duša očajava. 66 Život će ti biti u velikoj opasnosti, bićeš u strahu noć i dan i nećeš biti siguran ni za svoj život. 67 Ujutru ćeš govoriti: 'Da je barem večer!', a uveče ćeš govoriti: 'Da je barem jutro!', zbog straha koji će ispuniti tvoje srce i zbog onoga što ćeš svojim očima gledati. 68 Gospod će te na brodovima odvesti nazad u Egipat, putem za koji sam ti rekao: 'Nikada ga više nećeš videti.' Tamo ćete se vi sami nuditi na prodaju svojim neprijateljima kao robovi i kao robinje, ali niko neće hteti da vas kupi."

29 Ovo su reči saveza koji je Mojsije po Gospodnjoj zapovesti sklopio sa Izraelovim sinovima u moavskoj zemlji, pored saveza koji je sklopio s njima na Horivu.

2 Mojsije je sazvaio sve Izraelce i rekao im: „Videli ste sve što je u egipatskoj zemlji Gospod pred vašim očima učinio faroanu, svim njegovim slugama i svoj njegovoj zemlji, 3 velike kušnje koje si gledao svojim očima, one velike znakove i čuda. 4 Ali vam Gospod sve do današnjeg dana nije dao razborito srce da shvatite, oči da vidite i uši da čujete. 5 Dok sam vas četrdeset godina vodio kroz pustinju, odeća na vama nije se pohabala niti su se poderale sandale na vašim nogama. 6 Niste jeli hleb i niste pili sok od grožđa ni slatko piće, da

biste znali da sam ja Gospod, vaš Bog. 7 I kad ste došli na ovo mesto, Sihon, hešbonski car, i Og, bašanski car, izašli su pred nas da započnu bitku, ali mi smo ih porazili. 8 Zatim smo uzeli njihovu zemlju i dali je u nasleđstvo Rubenovom plemenu i Gadovom plemenu i polovini Manasijinog plemena. 9 Zato držite reči ovog saveza i postupajte po njima, da biste bili uspešni u svemu što činite.

10 Danas stojite pred Gospodom, svojim Bogom, svi vi, poglavari vaših plemena, vaše starešine i vaši upravitelji, svi Izraelci, 11 vaša deca, vaše žene i stranci koji su usred tvog logora, oni koji ti seku drva i oni koji ti nose vodu, 12 da biste s Gospodom, svojim Bogom, stupili u savez koji je potvrđen zakletvom i koji Gospod, tvoj Bog, danas sklapa s tobom, 13 da bi te danas prostavio svojim narodom i da bi postao tvoj Bog, kao što se i zakleo tvojim praočevima Avramu, Isaku i Jakovu.

14 Ovaj savez koji je potvrđen zakletvom ne sklapam samo s vama 15 nego i sa svima koji ovde s nama danas stoje pred Gospodom, našim Bogom, i s onima koji danas nisu ovde s nama. 16 Jer dobro znate kako smo živeli u egipatskoj zemlji i kako smo prošli kroz narode kroz koje ste i vi prošli. 17 Videli ste njihove gadosti i njihove odvratne idole koje su imali, idole od drveta i kamena, srebra i zlata. 18 Neka među vama ne bude ni muškarca ni žene ni porodice ni plemena čije bi se srce danas odvratilo od Gospoda, našeg Boga, pa da ide da služi bogovima drugih naroda. Neka među vama ne bude korena iz kog bi nikla otrovna biljka i pelen.

19 Ako neko čuje reči ove zakletve i samouvereno u svom srcu kaže: 'Imaću mir i ako ću ići za željama svog tvrdokornog srca', i to s namerom da uništi sve, i natopljenu i suhu zemlju, 20 Gospod mu to neće oprostiti, nego će tada Gospodnji gnev i njegova jarost planuti na tog čove-

ka, i sva prokletstva zapisana u ovoj knjizi doći će na njega, i Gospod će izbrisati njegovo ime pod nebesima. 21 I Gospod će ga, na njegovu propast, odvojiti od svih Izraelovih plemena, prema svim prokletstvima saveza koja su zapisana u ovoj knjizi zakona.

22 Budući naraštaj, vaši sinovi koji će se roditi posle vas i tuđinac koji će doći iz daleke zemlje, kad vide nevolje i bolesti koje Gospod bude pustio na ovu zemlju, 23 i kad vide sumpor, so i paljevinu, tako da se u svojoj zemlji ništa ne seje i da na njoj ništa ne niče niti rastu kakve biljke, kao kad su bili uništeni Sodom i Gomor, Adma i Sevojim, koje je Gospod uništio u svom gnevu i u svojoj jarosti, 24 tada će oni i svi narodi pitati: 'Zašto je Gospod to učinio od ove zemlje? Zašto se tako žestoko razgnevio?' 25 Odgovor će biti: 'Zato što su ostavili savez koji je Gospod, Bog njihovih praočeva, sklopio s njima kad ih je izveo iz egipatske zemlje. 26 I otišli su da služe drugim bogovima i da im se klanjaju, bogovima koje nisu poznavali i koje im on nije odredio. 27 Tada se Gospod žestoko razgnevio na ovu zemlju i pustio je na nju sva prokletstva zapisana u ovoj knjizi. 28 Zato ih je Gospod iščupao iz njihove zemlje u gnevu, jarosti i velikoj ljutnji, i bacio ih je u drugu zemlju, gde su i danas.'

29 Ono što je sakriveno pripada Gospodu, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama i našim sinovima doveka da bismo izvršavali sve reči ovog zakona.

30 Kad na tebe dođu sve ove reči, blagoslov i prokletstvo koje stavljam pred tebe, i te reči opet uzmeš k srcu među svim narodima u koje te raseje Gospod, tvoj Bog, 2 i kad se ti i tvoji sinovi svim svojim srcem i svom svojom dušom vratite Gospodu, svom Bogu, i

poslušate njegov glas u svemu što ti danas zapovedam, 3 tada će Gospod, tvoj Bog, vratiti tvoj zarobljeni narod i smilovaće ti se, i opet će te skupiti iz svih naroda u koje te Gospod, tvoj Bog, bude rasejao. 4 Ako tvoj rasejani narod bude i na kraj nebesa, i odande će te skupiti Gospod, tvoj Bog, odande će te uzeti. 5 Gospod, tvoj Bog, opet će te odvesti u zemlju koju su zauzeli tvoji očevi i ti ćeš je zauzeti. On će ti činiti dobro i umnožiće te više nego tvoje očeve. 6 Gospod, tvoj Bog, obrezaće tvoje srce i srce tvojih potomaka, da bi voleo Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom, i da bi živio. 7 Gospod, tvoj Bog, poslaće sva ova prokletstva na tvoje neprijatelje, na one koji te mrze i progone.

8 A ti ćeš se vratiti Gospodu, slušaćeš njegov glas i vršićeš sve njegove zapovesti koje ti danas dajem. 9 Gospod, tvoj Bog, obilno će blagosloviti svako delo tvojih ruku i obilno će umnožiti plod utrobe tvoje, plod stoke tvoje i plod zemlje tvoje, tako da ćeš uživati u blagostanju. Gospod će ti se opet radovati dok ti bude činio dobro, kao što se radovao tvojim praočevima. 10 Tako će ti biti kad budeš slušao glas Gospoda, svog Boga, držeći njegove zapovesti i njegove odredbe zapisane u ovoj knjizi zakona, i kad se vratiš Gospodu, svom Bogu, svim svojim srcem i svom svojom dušom.

11 Ova zapovest koju ti danas dajem nije preteška za tebe niti je predaleko od tebe. 12 Nije na nebesima da bi rekao: 'Ko će se za nas popeti na nebesa da nam je skine i objavi je pa da po njoj postupamo?' 13 Nije ni preko mora da bi rekao: 'Ko će za nas preći more da nam je donese i objavi je pa da po njoj postupamo?' 14 Jer je ta reč sasvim blizu tebe, u tvojim ustima i u tvom srcu, da bi po njoj postupao.

15 Evo, danas pred tebe stavljam život

i dobro, smrt i zlo. 16 Ako budeš slušao zapovesti Gospoda, svog Boga, koje ti danas dajem, da voliš Gospoda, svog Boga, da hodiš njegovim putevima, izvršavaš njegove zapovesti i držiš njegove odredbe i njegove zakone, tada ćeš živeti i umnožićeš se, i Gospod, tvoj Bog, blagosloviće te u zemlji u koju ideš da je zauzmeš.

17 Ali ako ti srce zastrani i ne poslušaj, nego budeš zaveden i počneš da se klanjaš drugim bogovima i da im služiš, 18 danas vam kažem da ćete zaista propasti. Nećete produžiti svoje dane u zemlji u koju idete preko Jordana da je zauzmete. 19 Danas za svedoke protiv vas uzimam nebesa i zemlju: stavio sam pred tebe život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Zato izaberi život da budeš živ i ti i tvoje potomstvo, 20 tako što ćeš voleti Gospoda, svog Boga, slušati njegov glas i držati se njega, jer od njega zavisi tvoj život i dužina tvojih dana, da bi ostao da živiš u zemlji za koju se Gospod zakleo tvojim praočevima Avramu, Isaku i Jakovu da će im je dati."

31 Tada je Mojsije došao i kazao ove reči celom Izraelu: 2 „Meni je danas sto dvadeset godina. Više neću moći da idem pred vama kad odlazite i kad dolazite, jer mi je Gospod rekao: 'Nećeš preći ovaj Jordan.' 3 Gospod, tvoj Bog, ide pred tobom. On će istrebiti one narode pred tobom, a ti ćeš ih oterati. Jošua će ići pred tobom, kao što je rekao Gospod. 4 Gospod će im učiniti isto što je učinio Sihonu i Ogu, amorejskim carevima, i njihovoj zemlji, kad ih je uništio. 5 Gospod će vam ih predati, a vi s njima postupite prema svim zapovestima koje sam vam dao. 6 Budite hrabri i jaki. Ne boj se i ne plaši ih se, jer Gospod, tvoj Bog, ide s tobom. On te neće napustiti i nipošto te neće ostaviti."

7 Mojsije je pozvao Jošuu i rekao mu

pred očima celog Izraela: „Budi hrabar i jak, jer ćeš ti ovaj narod dovesti u zemlju za koju se Gospod zakleo njihovim praočevima da će im je dati, i ti ćeš im je dati u nasljedstvo. 8 Gospod ide pred tobom. On će biti s tobom. Neće te napustiti i nipošto te neće ostaviti. Ne boj se i ne plaši se.”

9 Zatim je Mojsije napisao ovaj zakon i predao ga sveštenicima, Levijevim sinovima, koji su nosili kovčeg Gospodnjeg saveza, i svim Izraelovim starešinama. 10 Mojsije im je zapovedio: „Svake sedme godine, u propisano vreme u godini kada se opraštaju dugovi, na Praznik senica, 11 kada svi Izraelci dođu da vide lice Gospoda, tvog Boga, na mesto koje on izabere, čitaj ovaj zakon pred svim Izraelcima da ga mogu čuti. 12 Skupi narod muškarce, žene, decu i strance koji žive u tvom gradu da čuju i da nauče da se boje Gospoda, vašeg Boga, i da drže i tvore sve reči ovog zakona. 13 I njihovi sinovi koji još ne poznaju taj zakon neka slušaju i neka uče da se boje Gospoda, vašeg Boga, sve dane dok živite u zemlji u koju idete preko Jordana da je zauzmete.”

14 Posle toga, Gospod je rekao Mojsiju: „Evo, bliži se vreme da umreš. Pozovi Jošuu i obojica stanite u šator od sastanka pa da ga postavim za vođu.” Tako su Mojsije i Jošua došli i stali u šator od sastanka. 15 Tada se Gospod pojavio u šatoru u stubu od oblaka. Stub od oblaka stajao je na ulazu u šator.

16 Gospod je rekao Mojsiju: „Evo, počinućeš kod svojih praočeva. Ovaj narod će se podići i u svojoj će sredini obožavati tuđe bogove, bogove zemlje u koju ide. Ostaviće me i prekršiće moj savez koji sam sklopio s njima. 17 Tada ću se žestoko razgneviti na njih, ostaviću ih i okrenuću lice svoje od njih tako da će biti progutani. Snaći će ih mnoga zla i nevolje i oni će tada reći: 'Zar nas ove nevolje nisu snašle zato što naš Bog nije među nama?' 18 A

ja ću tada okrenuti lice svoje zbog svega zla koje čine, jer su se okrenuli drugim bogovima.

19 Zato sada napišite ovu pesmu i neka je Izraelovi sinovi nauče. Stavi je u njihova usta da bi bila svedok protiv Izraelovih sinova. 20 Jer ću ih dovesti u zemlju za koju sam se zakleo njihovim praočevima, u zemlju u kojoj teče med i mleko. Oni će tamo jesti, nasitiće se i ugojiće se, pa će se okrenuti drugim bogovima i njima će služiti, a mene će prezreti i prekršiće moj savez. 21 Kada ih snađu mnoga zla i nevolje, ova pesma svedočiće protiv njih jer je njihovi potomci neće zaboraviti. Jer ja dobro znam čemu su već danas skloni, dok ih još nisam doveo u zemlju za koju sam im se zakleo.”

22 Tako je Mojsije tog dana napisao ovu pesmu kako bi je Izraelovi sinovi naučili.

23 Bog je za vođu postavio Jošuu, Nunovog sina, i rekao mu: „Budi hrabar i jak, jer ćeš ti dovesti Izraelove sinove u zemlju za koju sam im se zakleo, i ja ću biti s tobom.”

24 Kada je Mojsije do kraja zapisao reči ovog zakona u knjigu, 25 zapovedio je Levijevim sinovima koji su nosili kovčeg Gospodnjeg saveza: 26 „Uzmite ovu knjigu zakona i stavite je pored kovčega saveza Gospoda, svog Boga, da tamo bude svedok protiv tebe. 27 Jer ja dobro znam koliko si buntovan i nepokoran. Ako se već danas, dok sam ja još živ među vama, bunite protiv Gospoda, koliko ćete se tek buniti kad ja umrem! 28 Skupite k meni sve starešine vaših plemena i vaše upravitelje da pred njima kažem ove reči i da za svedoke protiv njih uzmem nebesa i zemlju. 29 Jer znam da ćete se posle moje smrti iskvariti i da ćete skrenuti s puta koji sam vam odredio. A na kraju će vas snaći nevolja, jer ćete činiti ono što je zlo u Gospodnjim očima i vređaćete ga delima

svojih ruku.”

30 Mojsije je izgovorio sve reči ove pesme dok ga je ceo izraelski zbor slušao:

32 „Slušajte, nebesa, šta ću govoriti, neka zemlja čuje reči usta mojih. 2 Pouka će se moja kao kiša spustiti, reči će moje kao rosa padati, kao sitna kiša po travi, kao veliki pljusak po rastinju, 3 jer ću objaviti ime Gospodnje. Veličajte Boga našeg! 4 On je Stena, delo je njegovo savršeno, jer su svi putevi njegovi pravda. On je veran Bog, nema u njemu nepravde, Pravedan je i istinit. 5 Oni su se iskvarili, nisu njegova deca, oni su krivi. To je naraštaj pokvaren i izopačen! 6 Zar Gospodu tako vraćaš, narode bezumni što mudrosti nemaš? Zar on nije Otac tvoj koji te je stvorio, koji te je načinio i utvrdio? 7 Seti se davnih dana, razmišljaj o godinama prošlih naraštaja. Upitaj oca svoga i reći će ti, starce svoje i kazaće ti. 8 Kad je Svevišnji dao nasleđstvo narodima, kad je rasejao sinove Adamove, odredio je granice narodima prema broju sinova Izraelovih. 9 Jer je nasleđstvo Gospodnje narod njegov. Jakov je deo koji je on nasleđio. 10 Našao ga je u pustoj zemlji, u pustinji gde ničega nema i gde se zavijanje čuje. Štitio ga je i brinuo se za njega, čuvao ga je kao zenicu oka svoga. 11 Kao što orao podiže orliće iz gnezda, pa lebdi nad ptićima svojim, širi krila svoja, uzima ih i na krilima ih svojim nosi, 12 tako je Gospod vodio Jakova, i s njim nije bilo nijednog tuđeg boga. 13 Izveo ga je na uzvišice zemaljske, da jede plodove poljske. Davao mu je med iz stene da ga siše, i ulje iz stene tvrde kao kremen, 14 maslac od kravljeg mleka i ovčije mleko uz ovnujsko salo, najbolje ovnove i jarce sa Bašana. Zajedno s najboljom pšenicom. I pio je vino, sok od grožđa. 15

Kad se Ješurun* ugojio, počeo je da se rita. Ugojio se, udebljao, pretvorio se u salo. Napustio je Boga koji ga je načinio, prezreo je Stenu spasenja svoga. 16 Tuđim bogovima izazivali su ljubomoru njegovu, vređali su ga gadostima. 17 Žrtve su prinosili demonima,* a ne Bogu, bogovima koje nisu poznavali, novim bogovima koji su se nedavno pojavili, za koje praočevi vaši nisu znali. 18 Zaboravio si Stenu koja te je rodila, bacio si u zaborav Boga, onoga ko te je rodio u porođajnim bolovima. 19 Kad je Gospod to video, prezreo ih je, jer su ga naljutili sinovi njegovi i kćeri njegove. 20 Zato je rekao: 'Okrenuću lice svoje od njih, videću kakav će im biti kraj. Jer su naraštaj izopačen, sinovi u kojima nema vernosti. 21 Izazivali su moju ljubomoru onim što nije bog, naljutili su me ništavnim idolima. I ja ću njihovu ljubomoru izazivati onim što nije narod, vređaću ih bezumnim narodom. 22 Jer se gnev moj kao vatra rasplamsao, I goreće do groba, do najdubljeg mesta, proždrece zemlju i rod njen, zapaliće temelje gora. 23 Umnožiću nevolje njihove, na njih ću potrošiti strele svoje. 24 Biće iscrpljeni od gladi, proždiraće ih jaka groznica i strašna pošast. Na njih ću poslati krvoločne zveri, s otrovom gmizavaca koji po prahu gmižu. 25 Napolju će im mač ubijati decu, a po kućama umiraće od straha, mladić i devojka, odojčce i starac sede kose. 26 Trebalo

* 32,15 „Ješurun“, što znači „uzdignuti, čestiti“, počasni je naziv za Izrael.

* 32,17 Demoni (hebrejski „šedim“) su tuđi lažni bogovi to jest pali anđeli (Juda 6), duhovna nebeska bića, potčinjena Luciferu (Isa. 14,12-15; Otkr. 12,9), pobunjenom heruvimu zaštitniku (Ezek. 28,12-19), koji je uspeo da zavede trećinu anđela (Otk. 12,3-4. 7-17) koji deluju kao Božji neprijatelji koristeći pali ljudski rod (1. Mojs. 3) za svoje ciljeve (1. Petr. 5,8; 2. Kor. 4,4; 11,14-15; 12,7). Biblija ih takođe opisuje kao zle (Mat. 10,1) i nečiste duhove (Mar. 1,27; Otk. 16,13), kosmičke vladare tame (Efes. 6,12).

je da kažem: 'Rasejaću ih, izbrisaću spomen na njih među smrtnim ljudima', 27 ali bojao sam se da će se neprijatelji rugati, da će njihovi protivnici to pogrešno protumačiti i da će reći: 'Naša je ruka nadmoćnija, nije Gospod učinio sve ovo.' 28 Jer Izrael je narod bez razuma, među njima nema razboritosti. 29 Da su barem mudri! Tada bi dobro razmislili o ovome. Shvatili bi šta ih čeka. 30 Kako bi jedan mogao da goni hiljadu, i dvojica da nateraju u beg deset hiljada, da ih Stena njihova nije prodala, da ih Gospod nije predao? 31 Jer njihova stena nije kao naša Stena. Čak i naši neprijatelji to priznaju. 32 Jer loza je njihova od sodomske loze i s gomorskih polja. Grožđe je njihovo otrovno grožđe, grozdovi su njihovi gorki, 33 Vino je njihovo otrov velikih zmija, strašan kobrin otrov. 34 Nije li sve to sačuvano kod mene, zapečaćeno u riznicama mojim? 35 Moja je osveta, i moja je odmazda. Doći će vreme da im noga posrne, jer je blizu dan propasti njihove, i brzo dolazi ono što će ih zadesiti. 36 Jer će Gospod suditi svom narodu i sažaliće se na sluge svoje, kad vidi da je snaga njihova nestala, i da je ostao samo čovek bespomoćan i bezvredan. 37 I reći će: Gde su bogovi njihovi, gde je stena u kojoj su tražili zaklon, 38 bogovi koji su jeli salo žrtava njihovih i pili vino levanica njihovih? Neka ustanu i neka vam pomognu. Neka vam budu zaklon. 39 Vidite sada da sam ja Bog i da nema drugih bogova osim mene. Ja i smrt i život dajem, tešku ranu zadajem, ali ću je i izlečiti, i niko se iz moje ruke ne može istrgnuti. 40 Jer zaklinjući se podižem ruku svoju prema nebesima i kažem: 'Tako ja bio živ dovek, 41 kad naoštrim svoj blistavi mač, i uzmem sud u ruku svoju, osvetiću se protivnicima svojim i kazniću one koji me silno mrze. 42 Strele ću svoje krvlju opiti, krvlju pobijenih i zarobljenih. Mač će moj meso jesti, glave vođa neprija-

teljskih. 43 Veselite se, narodi, s narodom njegovim, jer će on osvetiti krv slugu svojih, osvetiću se protivnicima svojim i izvršiću očišćenje za zemlju naroda svog."

44 Tako je Mojsije došao i izrekao sve reči ove pesme da ga narod čuje. S njim je bio i Osija,* Nunov sin. 45 Kad je Mojsije izgovorio sve ove reči pred celim Izraelom, 46 rekao im je: „Usadite u svoje srce sve reči kojima vas danas opominjem, da biste svojim sinovima mogli da zapovedite da drže i tvore sve reči ovog zakona. 47 Jer za vas to nisu prazne reči, nego vam one znače život, i postupajući po tim rečima produžićete svoje dane u zemlji u koju idete preko Jordana da je zauzmete."

48 Tog istog dana Gospod je rekao Mojsiju: 49 „Popni se na ovu avarimsku goru, na goru Navav, koja je u moavskoj zemlji i s koje se vidi Jerihon, i pogledaj hanansku zemlju, koju dajem Izraelovim sinovima. 50 Ti ćeš umreti na gori na koju se popneš i bićeš pribran svom narodu, kao što je tvoj brat Aron umro na gori Or i bio pribran svom narodu, 51 jer me niste poslušali pred Izraelovim sinovima kod vode Merive u Kadisu, u pustinji Zin, i niste priznali moju svetost među Izraelovim sinovima. 52 Zato ćeš izdaleka videti tu zemlju, ali nećeš ući u zemlju koju dajem Izraelovim sinovima."

33

Ovo je blagoslov kojim je Mojsije, Božji čovek, blagoslovio Izraelove sinove pre svoje smrti. 2 On je

rekao:

„Gospod je došao sa Sinaja, obasjao ih je sa Sira, zasjao je s faranskih brda. S njim su bile nebrojene hiljade svetih anđela, a zdesna su mu bili ratnici njihovi. 3 On zaista voli narod svoj. Svi sveti njihovi u ruci su tvojoj, Bože. Okupili su se kod nogu tvojih da bi primili reči tvoje. 4 (Moj-

* 32,44 Prvobitno ime Jošue Nunova.

sije nam je dao zakon, koji je pripao Jakovljevom zboru.) 5 Bog je postao car u Ješurunu, kad su se skupili poglavari naroda, sva Izraelova plemena na broj. 6 Neka živi Ruben i neka ne izumre nikada, neka ne bude malo ljudi njegovih." 7 A ovo je blagoslov koji je izrekao za Judu: „Usliši, Gospode, glas Judin, odvedi ga k narodu njegovom. Mišice se njegove bore za ono što je njegovo, Pomozi mu protiv neprijatelja njegovih." 8 Za Levija je rekao: „Tvoj Tumim i tvoj Urim* pripadaju čoveku koji ti je veran, koga si u Masi iskušao, s kim si se prepirao kod vode Merive. 9 I on je rekao za oca svoga i za majku svoju: 'Nisam ih video.' Ni braću svoju nije poznavao, i nije znao za sinove svoje, jer je postupao po reči tvojoj, i držao se saveza tvog. 10 Neka poučava Jakova naredbama tvojim i Izrael zakonu tvome. Neka prinosi kad pred nozdrvama tvojim, i celi prinos na oltaru tvome. 11 Blagoslovi, Gospode, snagu njegovu, neka ti je ugodno delo ruku njegovih. Polomi bedra onima koji se dižu na njega i onima koji ga silno mrze, da više ne ustanu." 12 Za Benjamina je rekao: „Neka uz Gospoda voljeni njegov spokojno živi. Jer ga on štiti ceo dan, i on prebiva među ramenima njegovim." 13 Za Josifa je rekao: „Neka Gospod blagosilja zemlju njegovu najboljim nebeskim darom, rosom, i vodama iz velikih dubina, 14 najboljim plodovima koje sunce daje i najboljim rodом svakog meseca, 15 onim što je najbolje sa istočnih gora i što je najbolje s vekovnih brda, 16 najboljim plodovima zemlje i obiljem njenim i naklonošću onoga koji je u grmu prebivao. Na Josifovu glavu neka sve to dođe, na teme onoga ko je izdvojen od braće svoje. 17 Veličanstven je kao prvenac bika, rogovu su njegovi kao u divljeg

bika. Njima će bosti narode sve do krajeva zemaljskih. Takva su mnoštva hiljada Jefremovih, takve su hiljade Manasijine." 18 Za Zebulona je rekao: „Raduj se, Zebulone, na putovanjima svojim, i ti, Isahare, u šatorima svojim. 19 Oni će narode zvati na goru, tamo će prinositi žrtve pravednosti. Jer će sisati obilno morsko bogatstvo i blago sakriveno u pesku." 20 Za Gada je rekao: „Neka je blagoslovljen onaj koji širi Gadove granice. On će kao lav počivati, i rastrgnuće mišicu i teme. 21 Najbolju će zemlju za sebe izabrati, jer mu je onaj koji je dao zakon tamo sačuvao deo. Skupiće se poglavari naroda. Gospodnju pravdu on će izvršiti i zakone njegove u Izraelu." 22 Za Dana je rekao: „Dan je lavić koji će skočiti iz Bašana." 23 Za Neftalima je rekao: „Neftalima Gospod naklonošću svojom siti i obasipa blagoslovom svojim. Zauzmi zapad i jug!" 24 Za Asira je rekao: „Asir je blagoslovljen sinovima. Neka stekne priznanje braće svoje, i neka u ulje umače nogu svoju. 25 Tvoje prevornice su od gvožđa i bakra, korak tvoj traje koliko i dani tvoji. 26 Niko nije kao Bog Ješurunov, koji nebom ide da ti pomogne i na oblacima nebeskim u uzvišenosti svojoj. 27 Zaklon je tvoj Bog pradavni, pod tobom su večne ruke. On će pred tobom terati neprijatelje, i reći će: 'Uništi ih!' 28 Izrael će spokojno živeti, Jakovljevi izvor u miru će počivati u zemlji žita i šire. S nebesa njegovih rosa će padati. 29 Srećan si, Izraele! Ko je kao ti, narod koji Gospod spasava? On je štit koji ti pomaže, uzvišeni mač tvoj. Zato će neprijatelji tvoji puzati pred tobom, a ti ćeš gaziti po uzvišicama njihovim."

34 Zatim je Mojsije otišao iz pustih ravnica Moava na goru Navav, na vrh Fazge s koje se vidi Jerihon. Gospod mu je pokazao svu zemlju, od Galada do Dana, 2 svu Neftalimovu, Jefre-

* 33,8 Urim i Tumim su bili predmeti koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu.

movu i Manasijinu zemlju, svu Judinu zemlju do zapadnog mora, 3 i Negev i Jordansku dolinu, dolinu oko Jerihona, grada palmi, sve do Sigora.

4 Gospod mu je zatim rekao: „Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu: 'Tvom potomstvu daću je.' Dao sam ti da je vidiš svojim očima, jer nećeš ući u nju'.”

5 Posle toga je Mojsije, Gospodnji sluga, umro tamo u moavskoj zemlji, kao što je Gospod zapovedio. 6 I on* ga je sahranio u dolini u moavskoj zemlji prema Bet-Fegoru. Do današnjeg dana niko ne zna gde je njegov grob. 7 Mojsije je imao sto dvadeset godina kad je umro. Oči mu nisu bile oslabile niti ga je snaga izdala. 8 Izraelovi sinovi oplakivali su Mojsija trideset dana u pustim ravnicama Moava. Tako su prošli dani oplakivanja i tugovanja za Mojsijem.

9 Jošua, Nunov sin, bio je pun Duha mudrosti, jer je Mojsije položio svoju ruku na njega, i Izraelovi sinovi slušali su ga i činili su onako kako je Gospod zapovedio Mojsiju. 10 Ali u Izraelu se više nije pojavio prorok kao što je bio Mojsije, koga je Gospod poznavao licem u lice, 11 koji je činio sve znakove i čuda za koja ga je Gospod poslao da ih učini u egipatskoj zemlji nad faraonom, nad svim njegovim slugama i nad svom njegovom zemljom, 12 i koji je moćnom rukom činio velika i zastrašujuća dela kakva je Mojsije činio pred očima celog Izraela.

* 34,6 Očigledno je reč o Gospodu.

Pisac: Jošua Nunov

Mesto pisanja: Hanan

Pisanje završeno: oko 1450. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1473-1450. pre n. e.

KNJIGA JOŠUE NUNOVA

1 Posle smrti Mojsija, Gospodnjeg sluga, Gospod reče Jošui,* Nunovom sinu, Mojsijevom sluzi: **2** „Moj sluga Mojsije je umro. Zato sada ustani i zajedno sa svim ovim narodom pređi preko ovog Jordana u zemlju koju dajem Izraelovim sinovima. **3** Daću vam svako mesto na koje stupi vaša noga, kao što sam i rekao Mojsiju. **4** Vaše područje biće od pustinje i od ovog Livana pa sve do velike reke, reke Eufrat, to jest sva hetejska zemlja do Velikog mora* na zapadu. **5** Niko neće moći da se održi pred tobom svih dana tvog života. Ja ću biti s tobom kao što sam bio s Mojsijem. Neću te napustiti niti te ostaviti. **6** Budi hrabar i jak, jer ćeš ti ovom narodu predati u nasledstvo zemlju za koju sam se zakleo njihovim praočevima da ću im je dati.

7 Samo budi hrabar i jak da držiš i činiš sve što ti je zapovedeno u zakonu koji ti je dao moj sluga Mojsije. Ne odstupaj od njega ni desno ni levo, da bi postupao mudro kud god pođeš. **8** Neka se ova knjiga zakona ne odvaja od tvojih usta. Pažljivo je čitaj dan i noć, da bi držao i tvorio sve što je u njoj napisano, jer ćeš tada biti uspešan na svom putu i postupaćeš mudro. **9** Ponovo ti zapovedam: Budi hrabar i jak! Ne boj se i ne plaši se, jer kud god pođeš, s tobom je Gospod, tvoj Bog.”

10 Tada je Jošua zapovedio upravite-

* 1,1 Jošua ili Jehošua znači „Gospod je spase-nje”.

* 1,4 To jest Sredozemnog mora.

ljima naroda: **11** „Prođite kroz logor i ova-ko zapovedite narodu: ‘Spremite sebi hranu, jer ćete za tri dana preći preko ovog Jordana i ući ćete u zemlju koju vam daje Gospod, vaš Bog, i zauzećete je’.”

12 Rubenovom plemenu i Gadovom plemenu i polovini Manasijinog plemena Jošua je rekao: **13** „Setite se šta vam je zapovedio Mojsije, Gospodnji sluga, kada je rekao: ‘Gospod, vaš Bog, hoće da počinete i daje vam ovu zemlju. **14** Vaše žene, vaša deca i vaša stoka neka ostanu u zemlji koju vam je dao Mojsije s ove strane Jordana. A svi vi hrabri junaci svrstajte se u bojne redove pred svojom braćom i pomozite im. **15** Kad Gospod bude vašoj braći dao da počinu kao i vi, i kad i oni zauzmu zemlju koju im daje Gospod, vaš Bog, onda se vratite u zemlju koja vam pripada i zauzmite je, zemlju koju vam je Mojsije, Gospodnji sluga, dao istočno od Jordana’.”

16 Oni su Jošui odgovorili: „Sve što si nam zapovedio učinićemo i ići ćemo kud god nas pošalješ. **17** Kao što smo u svemu slušali Mojsija, tako ćemo slušati i tebe. Samo neka Gospod, tvoj Bog, bude s tobom kao što je bio s Mojsijem. **18** Ko god se pobuni protiv tvoje naredbe i ko ne posluša sve što mu ti zapovediš, taj neka se pogubi. Samo budi hrabar i jak.”

2 Tada je Jošua, Nunov sin, u tajnosti poslao iz Sitima dvojicu uhoda, rekavši im: „Idite, izvidite zemlju i Jerihon.” Oni su otišli i došli do kuće jedne bludnice

koja se zvala Rahava i tu su ostali neko vreme. 2 Ali caru Jerihona bilo je javljeno: „Evo, neki ljudi od Izraelovih sinova došli su noćas ovamo da izvide zemlju.“ 3 Tada je car Jerihona poslao ljude kod Rahave i poručio joj: „Izvedi ljude koji su došli kod tebe i ušli u tvoju kuću, jer su oni došli da izvide svu ovu zemlju.“

4 Žena je u međuvremenu sakrila ona dva čoveka. Zatim je rekla: „Tačno je da su ti ljudi bili kod mene, ali ja nisam znala odakle su. 5 Otišli su u sumrak kad se zatvaraju gradska vrata. Ne znam kuda su pošli. Idite brzo za njima, jer ih još možete stići.“ 6 Ona ih je pre toga odvela na krov i sakrila ih ispod stabljika lana koje je razastrla po krovu. 7 Ljudi su krenuli u poteru za njima prema prelazima preko Jordana. I čim je potera izašla, gradska vrata su se zatvorila.

8 Pre nego što su uhode legle, ona je otišla gore kod njih na krov 9 i rekla im: „Znam da će vam Gospod sigurno dati ovu zemlju, jer nas je zbog vas obuzeo strah i svi stanovnici ove zemlje uplašili su se od vas. 10 Čuli smo kako je Gospod pred vama isušio vode Crvenog mora kad ste izlazili iz Egipta, i šta ste učinili dvojici amorejskih careva koji su bili s one strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje ste pogubili. 11 Kad smo to čuli, srce nam se istopilo od straha i klonuli smo duhom, jer je Gospod, vaš Bog, Bog gore na nebesima i dole na zemlji. 12 Zato vas sada molim, zakunite mi se Gospodom da ćete zbog milosti koju sam vam pokazala i vi pokazati milost prema domu mog oca, i zato mi dajte neki pouzdan znak. 13 Ostavite u životu mog oca i moju majku, moju braću i moje sestre i sve njihove, i izbavite naše duše od smrti.“

14 Na to su joj ljudi rekli: „Neka onda naše duše poginu umesto vas! Ako nikome ne kažete za ovaj naš dogovor, pokazaćemo ti milost i nećemo te izneveriti kad

nam Gospod preda ovu zemlju.“ 15 Zatim ih je ona pomoću konopca spustila kroz prozor, jer joj je dom bio na gradskim zidinama, i ona je živela na vrhu zidina. 16 Još im je rekla: „Idite u brda da vas potera ne nađe. Krijte se tamo tri dana dok se potera ne vrati, a onda idite svojim putem.“

17 A ljudi su joj odgovorili: „Mi nećemo biti krivi za kršenje zakletve kojom si nas zaklela. 18 Evo, kad dođemo u ovu zemlju ti veži ovu uzicu od skerletnog konca za prozor kroz koji si nas spustila, a svog oca, svoju majku, svoju braću i ceo dom svog oca pozovi kod sebe u kuću. 19 Ko god izađe iz tvoje kuće, njegova krv pašće na njegovu glavu, i mi nećemo biti krivi. A ako neko dignu ruku na onog ko ostane s tobom u kući, njegova krv pašće na naše glave. 20 Ako nekome kažeš za ovaj naš dogovor, tada ćemo biti oslobođeni zakletve kojom si nas zaklela.“ 21 Ona na to reče: „Neka bude kao što ste kazali.“

Tada ih je otpustila i oni su otišli svojim putem. Posle toga, privezala je skerletnu uzicu za prozor. 22 Oni su otišli i stigli u brda, gde su ostali tri dana dok se potera nije vratila. Potera ih je tražila po svim putevima, ali ih nigde nije našla. 23 Onda su se njih dvojica vratili, prešli reku i došli kod Jošue, Nunovog sina, pa su mu ispričali sve što im se dogodilo. 24 Zatim su rekli Jošui: „Svu tu zemlju Gospod je predao nama u ruke i svi njeni stanovnici uplašili su se od nas.“

3 Jošua je ustao rano ujutru, a onda su on i svi Izraelovi sinovi krenuli iz Sitema i došli do Jordana. Tamo su prenoćili pre nego što su prešli Jordan.

2 Trećeg dana upravitelji su prošli kroz logor 3 i zapovedili narodu: „Kad vidite da levitski sveštenici nose kovčeg saveza Gospoda, vašeg Boga, tada krenite i vi sa svog mesta i sledite ga, 4 da biste znali

kojim putem treba da idete, jer tim putem još niste išli. Samo pazite da između vas i kovčega bude razmak od oko dve hiljade lakata i ne približavajte mu se."

5 Zatim Jošua reče narodu: „Posvetite se, jer će Gospod sutra među vama čude-sna dela učiniti.”

6 A sveštenicima reče: „Uzmite kovčeg saveza i pođite ispred naroda.” Oni su uzeli kovčeg saveza i krenuli ispred naroda.

7 Gospod tada reče Jošui: „Danas ću početi da te uzvisujem u očima svih Izraelaca, da bi znali da ću biti s tobom kao što sam bio s Mojsijem. 8 A ti ovako zapovedi sveštenicima koji nose kovčeg saveza: 'Kada dođete do Jordana, uđite u Jordan i stanite mirno.'"

9 Tada Jošua reče Izraelovim sinovima: „Pristupite ovamo i čujte reči Gospoda, svog Boga.” 10 Zatim im reče: „Po ovom ćete znati da je živi Bog među vama i da će ispred vas sigurno oterati Hanance, Heteje, Jevuseje, Ferezeje, Gergeseje, Amoreje i Jevuseje. 11 Evo, kovčeg saveza Gospodara cele zemlje ide pred vama u Jordan. 12 Zato sada izaberite dvanaest ljudi iz Izraelovih plemena, po jednog čoveka iz svakog plemena. 13 I čim sveštenici koji nose kovčeg Gospoda, Gospodara cele zemlje, stanu u Jordan, vode u Jordanu koje teku odozgo prestaće da teku i zaustaviće se na jednom mestu poput zida.”

14 Tako je narod krenuo iz svojih šatora da pređe Jordan, a sveštenici koji su nosili kovčeg saveza krenuli su ispred naroda. 15 Čim su sveštenici koji su nosili kovčeg došli do Jordana i zagazili u vodu na obali (jer se sve vreme žetve Jordan izliva preko svojih obala), 16 voda koja je tekla odozgo zaustavila se. Zaustavila se poput zida na jednom mestu, na velikoj udaljenosti, kod grada Adama koji je pored Sartana. A voda koja je tekla prema

moru u Arabi, to jest prema Slanom moru, sasvim je otekla. Voda je prestala da teče, a narod je prelazio reku naspram Jerihona. 17 U međuvremenu, sveštenici koji su nosili kovčeg Gospodnjeg saveza stajali su mirno na suvom tlu usred Jordana dok je ceo Izrael išao po suvom, i tako su stajali dok ceo narod nije prešao Jordan.

4 Kada je ceo narod prešao Jordan, Gospod je rekao Jošui: 2 „Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednog čoveka iz svakog plemena, 3 i ovako im zapovedite: 'Uzmite iz sredine Jordana, s mesta na kom stoje sveštenici, dvanaest kamenova, pa ih ponesite sa sobom i stavite na mesto gde ćete noćas prenočiti.'"

4 Jošua je pozvao dvanaest ljudi koje je odredio između Izraelovih sinova, po jednog čoveka iz svakog plemena, 5 pa im je rekao: „Prođite ispred kovčega Gospoda, svog Boga, do sredine Jordana, i uzмите i ponesite na ramenu po jedan kamen, prema broju plemena Izraelovih sinova, 6 i neka to bude znak među vama. Ako vas vaši sinovi jednog dana budu pitali: 'Šta vam znače ovi kamenovi?', 7 ovako im recite: 'Voda u Jordanu prestala je da teče pred kovčegom Gospodnjeg saveza. Kad je kovčeg prelazio Jordan, voda u Jordanu prestala je da teče, a ovi kamenovi su trajan spomen Izraelovim sinovima.'"

8 Izraelovi sinovi su učinili kako im je Jošua zapovedio. Uzeli su dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kao što je Gospod rekao Jošui, prema broju plemena Izraelovih sinova, pa su ih odneli na mesto gde su prenoćili i tamo su ih postavili.

9 Drugih dvanaest kamenova Jošua je postavio usred Jordana na mesto gde su stajali sveštenici koji su nosili kovčeg saveza. Ti kamenovi stoje tamo sve do danas.

10 Sveštenici koji su nosili kovčeg stajali su usred Jordana dok nije učinjeno sve

ono što je Gospod zapovedio Jošui da kaže narodu, tačno onako kako je Mojsije zapovedio Jošui. Za to vreme narod je brzo prelazio. 11 Kad je ceo narod prešao, tada su prešli i sveštenici s Gospodnjim kovčegom, a narod je gledao. 12 Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena išli su u bojnim redovima ispred Izraelovih sinova, kao što im je rekao Mojsije. 13 Oko četrdeset hiljada naoružanih ljudi spremnih za rat prešlo je pred Gospodom u puste ravnice kod Jerihona.

14 Tog dana Gospod je uzvisio Jošuu u očima svih Izraelaca, i oni su ga se bojali kao što su se bojali Mojsija celog njegovog života.

15 Tada je Gospod rekao Jošui: 16 „Zapovedi sveštenicima koji nose kovčeg svedočanstva da izađu iz Jordana.“ 17 Jošua je zapovedio sveštenicima: „Izađite iz Jordana.“ 18 Kad su sveštenici koji su nosili kovčeg Gospodnjeg saveza izašli iz sredine Jordana i kad su svojim nogama stali na suvo tlo, voda u Jordanu se vratila na svoje mesto i da se izliva preko njegovih obala kao i ranije.

19 Narod je izašao iz Jordana desetog dana prvog meseca i ulogorio se u Galgalu, istočno od Jerihona.

20 Onih dvanaest kamenova koje su uzeli iz Jordana Jošua je postavio u Galgalu. 21 A Izraelovim sinovima je rekao: „Kad jednog dana vaši sinovi budu pitali svoje očeve: 'Šta znače ovi kamenovi?', 22 poučite svoje sinove i recite im: 'Izrael je po suvom tlu prešao Jordan 23 kad je Gospod, vaš Bog, pred njima isušio vodu u Jordanu sve dok nisu prešli, kao što je Gospod, vaš Bog, učinio i s Crvenim morem kad ga je isušio pred nama dok ga nismo prešli, 24 da bi svi narodi na zemlji znali da je Gospodnja ruka moćna i da biste se vi uvek bojali Gospoda, svog Boga.'“

5 Kada su svi amorejski carevi sa zapadne strane Jordana i svi hananski carevi pored mora čuli da je Gospod pred Izraelovim sinovima isušio vodu u Jordanu dok ga nisu prešli, srce im se stopilo od straha i klonuli su duhom pred Izraelovim sinovima.

2 Tada Gospod reče Jošui: „Napravi noževe od kremena i ponovo obreži Izraelove sinove, po drugi put.“ 3 Jošua je napravio noževe od kremena i obrezao Izraelove sinove kod Gavajat-Aralota.* 4 A evo zašto ih je obrezao: Ceo narod koji je bio izašao iz Egipta, to jest svi muškarci, ratnici, pomrli su u pustinji dok su bili na putu posle izlaska iz Egipta. 5 Svi oni koji su izašli bili su obrezani, ali nakon što su izašli iz Egipta niko od onih što su se rodili u pustinji tokom putovanja nije bio obrezan. 6 Izraelovi sinovi su išli po pustinji četrdeset godina dok nisu pomrli svi muškarci, ratnici, koji su izašli iz Egipta i koji nisu poslušali Gospodnji glas. Njima se Gospod zakleo da im neće dati da vide zemlju za koju se Gospod zakleo njihovim praočevima da će im je dati, zemlju u kojoj teče med i mleko. 7 Na njihovo je mesto podigao njihove sinove. Njih je Jošua obrezao jer su bili neobrezani, zato što se tokom putovanja nisu obrezivali.

8 Kad je ceo narod bio obrezan, ostali su na svom mestu u logoru dok se nisu oporavili.

9 Tada Gospod reče Jošui: „Danas sam s vas skinuo egipatsku sramotu.“ Zato je to mesto nazvano Galgal* i tako se zove sve do danas. 10 Izraelovi sinovi ostali su ulogoreni u Galgalu, i uveče četrnaestog dana u mesecu proslavili su Pashu u pustim ravnicama kod Jerihona. 11 A sutradan posle Pashe, baš tog dana, jeli su od roda sa zemlje, beskvasni hleb i pečeno

* 5,3 „Gavajat-Aralot“ znači „brdo obrezanja“.

* 5,9 Naziv „Galgal“ izveden je od glagola koji znači „skinuti, svaliti“.

zrnevlje. 12 Sledećeg dana, kada su jeli od roda sa zemlje, mana se više nije pojavljivala. Tako Izraelovi sinovi više nisu dobijali manu, i te godine jeli su plodove hananske zemlje.

13 Kad je Jošua bio kod Jerihona, podigao je oči i pogledao, a pred njim je stajao čovek s mačem u ruci. Jošua mu je prišao i upitao ga: „Jesi li na našoj strani ili na strani naših neprijatelja?“ 14 A on mu odgovori: „Ni na jednoj; ja sam došao kao knez Gospodnje vojske.“ Tada Jošua pade ničice na zemlju i duboko se pokloni pa mu reče: „Šta moj gospodar zapoveda svom sluzi?“ 15 A knez Gospodnje vojske odgovori Jošui: „Izuj sandale sa svojih nogu, jer je mesto na kome stojiš sveto.“ Jošua je to odmah učinio.

6 Jerihon je bio zatvoren i utvrđen zbog Izraelovih sinova, tako da niko nije ni izlazio ni ulazio.

2 Tada Gospod reče Jošui: „Evo, dajem ti u ruke Jerihon i njegovog cara s njegovim hrabrim junacima. 3 Svi vi ratnici obiđite oko grada, obiđite ga jednom na dan. Tako činite šest dana. 4 A sedam sveštenika neka pred kovčegom nosi sedam ovnujskih rogova. Sedmog dana obiđite oko grada sedam puta i sveštenici neka zatrupe u rogove. 5 Kad oni zatrupe u ovnujske rogove i vi čujete zvuk roga, neka se ceo narod oglasi snažnim ratnim pokličem. Tada će se gradske zidine do temelja srušiti. Neka narod uđe u grad, svako neka ide pravo napred s mesta na kom se zatekne.“

6 Tako Jošua, Nunov sin, pozva sveštenike i reče im: „Uzmite kovčeg saveza, a sedam sveštenika neka pred Gospodnjim kovčegom nosi sedam ovnujskih rogova.“ 7 A narodu reče: „Idite i obiđite oko grada, a naoružani ratnici neka idu ispred Gospodnjeg kovčega.“ 8 Sve je bilo učinjeno kako je Jošua rekao narodu. Sedam

sveštenika koji su pred Gospodom nosili sedam ovnujskih rogova krenuli su i zatrubili u rogove, a kovčeg Gospodnjeg saveza išao je za njima. 9 Naoružani ratnici išli su ispred sveštenika koji su trubili u rogove, dok je zaštitna straža išla iza kovčega, a sve to vreme sveštenici su trubili u rogove.

10 Jošua zapovedi narodu: „Ne vičite i neka vam se glas ne čuje; neka nijedna reč ne izađe iz vaših usta sve do dana kad vam kažem: 'Vičite!' Tada vičite.“ 11 Zatim je naredio da Gospodnji kovčeg jednom obiđe oko celog grada. Onda su se vratili u logor gde su prenoćili.

12 Rano ujutru Jošua je ustao, i sveštenici su poneli Gospodnji kovčeg. 13 Sedam sveštenika koji su nosili sedam ovnujskih rogova išli su ispred Gospodnjeg kovčega i stalno su trubili u rogove. Naoružani ratnici išli su pred njima, a zaštitna straža išla je iza Gospodnjeg kovčega. Sve to vreme sveštenici su trubili u rogove. 14 I drugog su dana jednom obišli oko grada, a zatim su se vratili u logor. Tako su radili šest dana.

15 Sedmog dana ustali su rano, čim je svanula zora, i sedam puta isto onako obišli oko grada. Samo tog dana obišli su oko grada sedam puta. 16 Kad su sedmi put obišli oko grada, sveštenici su zatrubili u rogove, a Jošua je narodu rekao: „Vičite, jer vam Gospod predaje ovaj grad! 17 Neka grad bude uništen, on i sve što je u njemu pripada Gospodu. Ostavite u životu samo bludnicu Rahavu i sve koji su kod nje u kući, jer je ona sakrila ljude koje smo poslali. 18 Čuvajte se onoga što je određeno za uništenje, da ne biste poželeli i uzeli ono što je određeno za uništenje, pa da zbog vas izraelski logor bude u nevolji i da bude uništen. 19 Sve srebro i zlato i predmeti od bakra i gvožđa sveti su Gospodu. Treba ih doneti u Gospodnju riznicu.“

20 Kada su sveštenici zatrubili u rogo-

ve, narod je povikao. Čim je narod čuo zvuk roga i oglasio se snažnim ratnim pokličem, zidine su se srušile. Zatim je narod ušao u grad, svako pravo napred s mesta na kom se zatekao, i osvojili su grad. 21 Oštricom mača pogubili su sve što je bilo u gradu, muškarce i žene, decu i starce, goveda, ovce i magarce.

22 Onoj dvojici koji su išli da izvide zemlju Jošua reče: „Idite u kuću one žene bludnice i izvedite odande nju i sve njene, kao što ste joj se zakleli.“ 23 Ti mladi ljudi koji su išli da izvide zemlju otišli su i izveli Rahavu, njenog oca, njenu majku i braću i sve njene. Izveli su svu njenu rodbinu i odveli ih izvan izraelskog logora.

24 A grad i sve što je bilo u njemu spalili su vatrom. Samo su srebro i zlato i predmete od bakra i gvožđa predali u riznicu Gospodnjeg doma. 25 Jošua je ostavio u životu bludnicu Rahavu, dom njenog oca i sve njene, tako da ona živi među Izraelcima sve do današnjeg dana, jer je sakrila ljude koje je Jošua poslao da izvide Jerihon.

26 Tada je Jošua naredio da se izrekne ova kletva: „Neka je pred Gospodom proklet čovek koji bi ustao da sagradi ovaj grad, grad Jerihon. Svojim prvencem neka plati ako mu položi temelj, i svojim najmlađim sinom neka plati ako mu postavi vrata.“

27 Gospod je bio s Jošuom, a njegova se slava pročula po svoj zemlji.

7 Izraelovi sinovi postupili su neverno sa stvarima koje su bile određene za uništenje, jer je Ahan, sin Harmije, sina Zavidije, Zarinog sina, iz Judinog plemena, uzeo neke stvari koje su bile određene za uništenje. Zato se Gospod žestoko razgnevio na Izraelove sinove.

2 Jošua je poslao ljude iz Jerihona u Gaj, koji je blizu Bet-Avena, istočno od Bet-Ela, i rekao im je: „Idite i izvidite zem-

lju.“ I ljudi su otišli i izvideli Gaj. 3 Zatim su se vratili kod Jošue i rekli mu: „Neka ne ide ceo narod. Neka idu dve do tri hiljade ljudi i neka napadnu Gaj. Ne muči ceo narod da ide tamo, jer je tamo malo ljudi.“

4 Tako je otišlo oko tri hiljade ljudi iz naroda, ali su morali da pobegnu pred ljudima iz Gaja. 5 Ljudi iz Gaja su ubili trideset i šest ljudi, a ostale su gonili od gradskih vrata pa sve do Sivarima, i ubijali su ih i na nizbrdici. Zato se narodu srce stopilo od straha i izgubili su hrabrost kao da ju je voda odnela.

6 Tada je Jošua razderao svoje haljine i pao ničice na zemlju pred Gospodnjim kovčegom, i ostao tako do večeri, on i Izraelove starešine, i posipali su se prahom po glavi. 7 Zatim Jošua reče: „Jao Gospode, zašto si ovaj narod preveo preko Jordana? Zar zato da bi nas predao u ruke Amorejima da nas pobiju? Da smo barem ostali s one strane Jordana! 8 Oprosti, Gospode, ali šta da kažem sada kad je Izrael okrenuo leđa bežeći pred svojim neprijateljima? 9 Sada će Hananci i svi stanovnici ove zemlje čuti za to, pa će nas opkoliti i zatrće naše ime na zemlji. A šta ćeš ti učiniti za svoje veliko ime?“

10 Gospod reče Jošui: „Ustani! Zašto si pao ničice? 11 Izraelci su zgrešili i prestupili moj savez kojim sam ih obavezao. Uzeli su neke stvari koje su bile određene za uništenje, ukrali su ih i sakrili, i stavili ih među svoje stvari. 12 Zato Izraelovi sinovi neće moći da se odupru svojim neprijateljima. Okrenuće leđa bežeći pred svojim neprijateljima jer su na sebe navukli osudu uništenja. Neću biti s vama dok iz svoje sredine ne uklonite ono što je bilo određeno za uništenje. 13 Ustani! Posveti narod i reci im: 'Sutra se posvetite, jer ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Ono što je bilo određeno za uništenje usred tebe je, Izrael. Nećete moći da se oduprete svojim neprijateljima dok iz svoje sredine ne

uklonite ono što je bilo određeno za uništenje. 14 Ujutru pristupite po svojim plemenima, a pleme koje Gospod izdvoji neka pristupi po svojim porodicama; i porodica koju Gospod izdvoji neka pristupi po svojim domovima; a iz doma koji Gospod izdvoji neka pristupe muškarci jedan po jedan. 15 Onaj kod koga se nađe ono što je bilo određeno za uništenje neka se pogubi i spali vatrom, on i sve njegovo, zato što je prestupio Gospodnji savez i što je počinio sramno i bezumno delo u Izraelu.

16 Tako je rano ujutru Jošua ustao i zapovedio Izraelu da pristupi po svojim plemenima, i bilo je izdvojeno Judino pleme. 17 Zatim je zapovedio da pristupe Judine porodice i bila je izdvojena Zarina porodica. Onda je zapovedio da iz Zarine porodice pristupe muškarci jedan po jedan, i bio je izdvojen Zavdija. 18 Na kraju je zapovedio da iz njegovog doma pristupe muškarci, jedan po jedan, i bio je izdvojen Ahan, sin Harmije, sina Zavdije, Zarinog sina, iz Judinog plemena. 19 Tada Jošua reče Ahanu: „Sine moj, daj slavu Gospodu, Izraelovom Bogu, i priznaj mu sve. Reci mi, molim te, šta si učinio. Ne krij to od mene.”

20 Ahan odgovori Jošui: „Zaista sam zgrešio Gospodu, Izraelovom Bogu. Evo šta sam učinio: 21 Među opljenjenim stvarima video sam jedan lep, svečani ogrtač iz Senara, dvesta sikala srebra i zlatnu polugu tešku pedeset sikala. Poželeo sam da to imam i uzeo sam. Eno, sve je to sakriveno u zemlji usred mog šatora, a srebrni novac je ispod ogrtača.”

22 Jošua je odmah poslao ljude koji su otrčali u šator i gle, sve je bilo sakriveno u njegovom šatoru, a srebrni novac bio je ispod ogrtača. 23 Oni su uzeli sve što je bilo usred šatora, odneli su to Jošui i svim Izraelovim sinovima i prostrli pred Gospoda. 24 Jošua i svi Izraelci uzeli su Ahana, Zarinog sina, a sa njim i srebro, svečani

ogrtač i zlatnu polugu, njegove sinove, njegove kćeri, njegova goveda, njegove magarce, njegove ovce, njegov šator i sve što je bilo njegovo, pa su ih izveli u dolinu Ahor. 25 Tada Jošua reče: „Zašto si nam naneo nevolju? Gospod će danas tebi naneti nevolju.” Tada su ih svi Izraelci kameovali, a zatim su ih spalili vatrom. Tako su ih zasuli kamenjem. 26 Zatim su na njega nabacali veliku gomilu kamenja koja stoji sve do danas. Tako se Gospod odvratio od svog žestokog gneva. Zato se to mesto sve do danas zove dolina Ahor.*

8 Tada Gospod reče Jošui: „Ne boj se i ne plaši se. Uzmi sa sobom sve ratnike, pa ustani i idi na Gaj. Evo, dajem ti u ruke cara Gaja i njegov narod, njegov grad i njegovu zemlju. 2 Učini Gaju i njegovom caru isto što si učinio Jerihonu i njegovom caru. Samo plen i stoku uzmite za sebe. Postavi zasedu iza grada.”

3 Tako su Jošua i svi ratnici ustali i krenuli na Gaj. Jošua je odabrao trideset hiljada ljudi, hrabrih junaka, i poslao ih noću. 4 On im je zapovedio: „Budite u zasedi iza grada. Ne udaljavajte se od grada, i svi budite spremni. 5 A ja i ceo narod koji je sa mnom približićemo se gradu. I ako oni izađu na nas kao i prvi put, mi ćemo se dati u beg pred njima. 6 Oni će poći za nama i goniće nas dok ih ne odvučemo od grada, jer će pomisliti: 'Beže pred nama kao i prvi put.' A mi ćemo bežati pred njima. 7 Tada vi izađite iz zasede i zauzmite grad, a Gospod, vaš Bog, predaće vam ga u ruke. 8 Čim osvojite grad, zapalite ga. Učinite po Gospodnjoj reči. Eto, to vam zapovedam!”

9 Zatim ih je Jošua poslao i oni su otišli na mesto gde je trebalo da budu u zasedi, pa su se ulogorili između Bet-Ela i Gaja, zapadno od Gaja. Jošua je tu noć proveo

* 7,26 „Ahor” znači „osuda, nesreća”.

među narodom.

10 Sledećeg jutra Jošua je ustao rano, postrojio narod i zajedno sa izraelskim starešinama krenuo pred narodom prema Gaju. 11 Krenuli su i svi ratnici koji su bili s njim i približili su se gradu spreda. Oni su se ulogorili severno od Gaja, tako da je između njih i Gaja bila dolina. 12 A u međuvremenu Jošua je uzeo oko pet hiljada ljudi i postavio ih u zasedu između Bet-Ela i Gaja, zapadno od Gaja. 13 Tako su glavni logor postavili severno od grada, a oni koji su bili u pozadini ulogorili su se zapadno od grada. Te noći Jošua je pošao prema sredini doline.

14 Kad je car Gaja saznao za to, on i ljudi iz grada požurili su rano ujutru i u dogovoreno vreme izašli na boj sa Izraelom ispred puste ravnice. A on nije znao da je iza grada postavljena zaseda. 15 Jošua i svi Izraelci pravili su se da su pobeđeni i bežali su pred njima prema pustinji. 16 Tada je ceo narod iz grada bio pozvan da krene za njima. I tako su se, goneći Jošuu, udaljili od grada. 17 U Gaju i u Bet-Elu nije bilo čoveka koji nije krenuo za Izraelcima. Tako su ostavili grad širom otvoren i pošli da gone Izraelce.

18 Gospod je tada rekao Jošui: „Zastavu koja ti je u ruci podigni prema Gaju, jer ga dajem tebi u ruke.“ Jošua je podigao prema gradu zastavu koja mu je bila u ruci. 19 Čim je on podigao ruku, oni koji su bili u zasedi odmah su ustali sa svog mesta i potrčali, ušli u grad, osvojili ga i brzo ga zapalili.

20 Kad su se stanovnici Gaja okrenuli, videli su kako se dim iz grada diže prema nebu, tako da više nisu mogli da pobegnu ni na jednu stranu. Tada se narod koji je bežao od njih prema pustinji okrenuo i udario na one koji su ih gonili. 21 Jošua i svi Izraelci videli su da su ljudi iz zasede osvojili grad i da se iz grada diže dim, pa su se okrenuli i udarili na stanovnike Gaja.

22 A i oni što su zauzeli grad krenuli su prema stanovnicima Gaja, koji su se našli između Izraelaca, koji su im bili i s jedne i s druge strane. Oni su ih sve pobili tako da niko nije preživeo, niti pobegao. 23 A cara Gaja uhvatili su živog i doveli ga kod Jošue.

24 Izraelci su pobili sve stanovnike Gaja koji su bili u polju, u pustinji gde su ih gonili. Stanovnici Gaja su pali od oštrice mača i svi su izginuli. Zatim su se svi Izraelci vratili u Gaj i oštricom mača pobili sve što je bilo u njemu. 25 Tog dana poginulo je dvanaest hiljada ljudi, muškaraca i žena, ceo narod iz Gaja. 26 Jošua nije spuštao ruku svoju u kojoj je držao zastavu dok svi stanovnici Gaja nisu bili pobijeni. 27 Samo stoku i plen iz grada Izraelci su uzeli za sebe, kao što je Gospod zapovedio Jošui.

28 Zatim je Jošua spalio Gaj i pretvorio ga u večnu gomilu ruševina i u pustoš sve do danas. 29 Cara Gaja obesio je na drvo i ostavio ga do večeri. Pre nego što je sunce zašlo, Jošua je zapovedio da se njegovo telo skine sa stuba i baci pred gradska vrata, pa je na njega nabacana velika gomila kamenja koja stoji i danas.

30 Tada je Jošua na gori Eval podigao oltar Gospodu, Izraelovom Bogu, 31 kao što je Mojsije, Gospodnji sluga, zapovedio Izraelovim sinovima i kao što je napisano u knjizi Mojsijevog zakona: „Oltar neka bude od celog kamenja koje nije obrađivano gvozdanim alatom.“ Zatim su na njemu prineli Gospodu žrtve paljenice i žrtve zajedništva.

32 Tu je on na kamenju prepisao Mojsijev zakon, koji je Mojsije bio napisao pred Izraelovim sinovima. 33 Ceo Izrael i njegove starešine, njegovi upravitelji i njegove sudije stajali su s obe strane kovčega pred levitskim sveštenicima koji su nosili kovčeg Gospodnjeg saveza. Tu su bili i stranci i oni koji su poreklom Izraelci.

Polovina naroda stajala je pred gorom Garizim, a druga polovina pred gorom Eval, kao što je Mojsije, Gospodnji sluga, bio zapovedio, da bi se izraelskom narodu najpre izrekao blagoslov. 34 Tada je Jošua naglas pročitao sve reči zakona, blagoslove i prokletstva, sve kao što stoji napisano u knjizi zakona. 35 Od svega što je Mojsije zapovedio nije bilo nijedne reči koju Jošua nije naglas pročitao pred celim izraelskim zborom i pred ženama, decom i strancima koji su bili s njima.

9 Kada su to čuli svi carevi s ove strane Jordana, u brdovitom području i u Šefeli,* duž cele obale Velikog mora i u podnožju Livana, Heteji, Amoreji, Hananci, Ferezeji, Jeveji i Jevuseji, 2 okupili su se da svi zajedno krenu u rat protiv Jošue i Izraela.

3 Kada su stanovnici Gavaona čuli šta je Jošua učinio Jerihonu i Gaju, 4 lukavo su se dosetili šta da urade. Otišli su i prikupili hranu, uzeli stare vreće za svoje magarce i stare, pocepane i zakrpljene vinske mehove, 5 obuli su iznošene i zakrpljene sandale, obukli iznošene haljine, i uzeli hleb koji je bio suv i bajat. 6 Zatim su otišli kod Jošue u logor u Galgal i njemu i ostalim Izraelcima rekli: „Mi dolazimo iz daleke zemlje. Sklopite savez s nama.” 7 Ali Izraelci rekoše tim Jevėjima: „Možda vi živite negde blizu nas. Kako da sklopimo savez s vama?” 8 Oni odgovoriše Jošui: „Tvoje smo sluge.”

A Jošua ih upita: „Ko ste i odakle dolazite?” 9 Oni mu odgovoriše: „Tvoje sluge dolaze iz veoma daleke zemlje zbog imena Gospoda, tvog Boga, jer smo čuli za njegovu slavu i za sve što je učinio u Egiptu, 10 i za sve što je učinio dvojici amorejskih careva koji su bili s one strane Jordana, Sihonu, hešbonskom caru, i Ogu, bašan-

skom caru, ko ji je živeo u Astarotu. 11 Tada su nam naše starešine i svi stanovnici naše zemlje ovako rekli: 'Uzmite sebi hranu za put, pa im pođite u susret i recite im: 'Mi smo vaše sluge. Sklopite savez s nama.' 12 Ovaj naš hleb bio je vruć kad smo ga iz svojih kuća poneli na put, onog dana kad smo krenuli k vama, a sada je suv i bajat. 13 Ovi vinski mehovi bili su novi kad smo ih napunili, a sada su već pocepani. Haljine i sandale su nam se pohabale od dalekog puta.”

14 Tada su Izraelci, da bi to proverili, uzeli nešto od njihove hrane, ali nisu pitali Gospoda šta da rade. 15 Tako je Jošua zaključio mir s njima i sklopio savez da će ih ostaviti u životu, a poglavari zbora su im se zakleli.

16 Tri dana nakon što su s njima sklopili savez čuli su da su im to susedi i da žive u njihovoj blizini. 17 Tada su Izraelovi sinovi krenuli i trećeg dana stigli u njihove gradove, a njihovi gradovi bili su Gavaon, Hefira, Viroi i Kirijat-Jarim. 18 Ali ih Izraelovi sinovi nisu napali, jer su im se poglavari zbora bili zakleli Gospodom, Izraelovim Bogom. I ceo narod je gundao protiv poglavara. 19 Tada su svi poglavari rekli celom zboru: „Mi smo im se zakleli Gospodom, Izraelovim Bogom, i zato sada ne smemo da ih diramo. 20 Ovako ćemo im učiniti kad smo ih već ostavili u životu, da ne bi na nas došao Božji gnev zbog zakletve kojom smo im se zakleli.” 21 Zato su im poglavari rekli: „Neka ostanu u životu, pa neka seku drva i donose vodu za ceo zbor, kao što smo im i obećali.”

22 Jošua ih je zatim pozvao i rekao im: „Zašto ste nas prevarili, rekavši: 'Živimo veoma daleko od vas,' kad u stvari živite među nama? 23 A sada, neka ste proklet narod. Doveka ćete biti robovi, seći ćete drva i donosićete vodu za dom mog Boga.” 24 A oni su odgovorili Jošui: „Tvoje sluge čule su mnogo o tome kako je Gospod,

* 9,1 „Šefela” ili „ravnica”.

tvoj Bog, zapovedio Mojsiju, svom sluzi, da vam preda svu ovu zemlju i da pred vama istrebi sve stanovnike ove zemlje, pa smo se zbog vas mnogo uplašili za svoje duše. Zato smo to učinili. 25 I evo, sada smo u tvojim rukama. Učini s nama ono što je dobro i pravo u tvojim očima." 26 On je tako učinio i izbavio ih iz ruku Izraelovih sinova, tako da ih nisu pobili. 27 Tog dana Jošua im je dao da seku drva i donose vodu za zbor i za Gospodnji oltar na mestu koje On bude izabrao, i oni to rade sve do danas.

10 Adonisedek, car Jerusalima, čuo je da je Jošua osvojio Gaj i uništio ga, da je Gaju i njegovom caru učinio isto što i Jerihonu i njegovom caru i da su stanovnici Gavaona sklopili mir s Izraelcima i da žive među njima. 2 On se tada mnogo uplašio, jer je Gavaon bio veliki grad, poput nekog carskog grada, i bio je veći od Gaja, a svi muškarci u njemu bili su hrabri ratnici. 3 Zato je Adonisedek, car Jerusalima, ovako poručio Oamu, caru Hevrona, PIRAMU, caru Jarmuta, Jafiji, caru Lahisa, i Daviru, caru Jeglona: 4 „Dodite i pomozite mi da napadnemo Gavaon jer je sklopio mir sa Jošuom i sa Izraelovim sinovima." 5 Pet amorejskih careva, car Jerusalima, car Hevrona, car Jarmuta, car Lahisa i car Jeglona, okupili su se sa svom svojom vojskom i ulogorili se ispred Gavaona, a zatim ga napali.

6 Tada su ljudi iz Gavaona poručili Jošui, koji je bio u logoru u Galgalu: „Nemoj da tvoja ruka uskrati pomoć tvojim robovima. Dođi brzo, spasi nas i pomoz nam, jer su se svi amorejski carevi koji žive u brdima udružili protiv nas." 7 Jošua je krenuo iz Galgala zajedno sa svim ratnicima i svim hrabrim junacima.

8 Tada je Gospod rekao Jošui: „Ne boj ih se, jer ih dajem tebi u ruke. Nijedan od njih neće se održati pred tobom." 9 Jošua

ih je iznenada napao, nakon što je celu noć išao iz Galgala. 10 Gospod ih je smeo pred Izraelcima, tako da su im kod Gavaona naneli veliki poraz, a zatim su ih gonili po usponu prema Bet-Oronu i tukli ih sve do Azike i Makide. 11 Dok su u begu pred Izraelcima bili na nizbrdici kod Bet-Orona, Gospod je s neba bacaio na njih krupan grad sve do Azike, tako da su izginuli. I više ih je izginulo od grada, nego što su ih Izraelovi sinovi pobili mačem.

12 Tog dana, kada je Gospod predao Amoreje Izraelovim sinovima, Jošua se obratio Gospodu i pred Izraelcima rekao: „Stani, sunce, nad Gavaonom i ti, meseče, nad ajalonskom dolinom!"

13 I sunce je stalo, a i mesec se zaustavio dok se narod nije osvetio svojim neprijateljima. Zar to nije zapisano u Jašarovoju* knjizi? Sunce je stajalo nasred neba i skoro ceo dan nije žurilo da zađe. 14 Takvog dana nije bilo ni pre ni posle, da je Gospod tako poslušao glas čoveka, jer se Gospod borio za Izrael.

15 Zatim su se Jošua i svi Izraelci vratili u logor u Galgal.

16 U međuvremenu, onih pet careva pobegli su i sakrili se u pećinu kod Makide. 17 Jošui je bilo javljeno: „Ona petorica careva nađeni su kako se kriju u pećini kod Makide." 18 Tada je Jošua rekao: „Navaljajte veliko kamenje na ulaz u pećinu i postavite kod nje ljude da ih čuvaju. 19 A vi ne stojte već gonite svoje neprijatelje i udarite ih s leđa. Ne dajte im da uđu u svoje gradove, jer vam ih Gospod, vaš Bog, daje u ruke."

20 Jošua i Izraelovi sinovi zadali su im veliki poraz i sasvim ih potukli, a oni koji su ipak preživeli pobegli su i ušli u utvrđene gradove. 21 Tada se ceo narod u miru vratio kod Jošue u logor u Makidi. Više se niko nije usudio da išta loše kaže protiv

* 10,13 „Jašar" znači „pravednik, čestiti, istiniti".

Izraelovih sinova. 22 Tada je Jošua rekao: „Otvorite pećinu i dovedite mi iz nje onih pet careva.“ 23 Oni su tako učinili i doveli mu iz pećine onih pet careva: cara Jerusallima, cara Hevrona, cara Jarmuta, cara Lahisa i cara Jeglona. 24 Kad su doveli te careve pred Jošuu, on je pozvao sve Izraelce, a zapovednicima vojske koji su bili s njim rekao je: „Pristupite i stanite nogama na vratove ovih careva.“ Oni su pristupili i stali im nogama na vratove. 25 Tada im je Jošua rekao: „Ne bojte se i ne plašite se. Budite hrabri i jaki, jer će ovako Gospod učiniti svim vašim neprijateljima protiv kojih ratujete.“

26 Zatim ih je Jošua udario i pogubio, a onda ih je obesio na pet drveta gde su ostali da vise do večeri. 27 Pre nego što je sunce zašlo, Jošua je zapovedio da ih skinu sa stubova i bace u pećinu u koju su se pre toga sakrili. Zatim su na ulaz u pećinu stavili veliko kamenje, koje tamo stoji sve do danas.

28 Tog dana Jošua je osvojio Makidu i sve u njoj pobio oštricom mača. Njenog cara pogubio je zajedno sa svim dušama koje su bile u njoj. Nikome nije poštedeo život. Tako je caru Makide učinio isto što i caru Jerihona.

29 Zatim su Jošua i svi Izraelci krenuli iz Makide u Livnu, i napali su Livnu. 30 Gospod je i nju i njenog cara predao u ruke Izraelcima, i oni su pobili oštricom mača sve duše koje su bile u njoj. Nikoga nisu ostavili u životu. Tako su njenom caru učinili isto što i caru Jerihona.

31 Zatim su Jošua i svi Izraelci krenuli iz Livne u Lahis, ulogorili se pred njim, a onda ga napali. 32 Gospod je Lahis predao u ruke Izraelcima i oni su ga drugog dana osvojili. Zatim su oštricom mača pobili sve duše koje su bile u njemu, kao što su učinili i u Livni.

33 Tada je Oram, car Gezera, došao da pomogne Lahisu. Ali Jošua ga je ubio i

pobio njegov narod, tako da nikome od njih nije poštedeo život.

34 Zatim su Jošua i svi Izraelci krenuli iz Lahisa u Jeglon, ulogorili se pred njim, a onda ga napali. 35 Tog dana su ga osvojili i sve u njemu pobili oštricom mača. Istog dana pogubili su sve duše koje su bile u njemu, kao što su učinili i u Lahisu.

36 Zatim su Jošua i svi Izraelci otišli iz Jeglona u Hevron i napali ga. 37 Osvojili su ga i oštricom mača ubili njegovog cara, sve koji su bili u okolnim gradovima i sve duše koje su tamo bile. Nikoga nije ostavio u životu, baš kao što je učinio i u Jeglonu. Tako je uništio čitav grad i pobio sve duše koje su bile u njemu.

38 Na kraju su Jošua i svi Izraelci krenuli na Davir i napali ga. 39 Jošua je osvojio grad, a njegovog cara i sve koji su bili u okolnim gradovima pobio je oštricom mača. Pogubio je sve duše koje su tamo bile. Nikoga nije ostavio u životu. Daviru i njegovom caru učinio je isto što i Hevronu i isto što i Livni i njenom caru.

40 Jošua je pobio sve što je bilo u toj zemlji: u brdovitom području, u Negevu, Šefeli i po obroncima brda, a i sve njihove careve. Nikoga nije ostavio u životu. Pogubio je sve što je disalo, kao što je zapovedio Gospod, Izraelov Bog. 41 Jošua je pobio sve koji su živeli od Kadis-Varne do Gaze, i sve u gesemskoj zemlji do Gavaona. 42 Jošua je u jednom pohodu pokorio sve te careve i njihovu zemlju, jer se Gospod, Izraelov Bog, borio za Izrael. 43 Zatim su se Jošua i svi Izraelci vratili u logor u Galgalu.

11

Kada je to čuo Javin, car Asora, poslao je glasnike Jovavu, caru Madona, i caru Simrona, caru Ahsava, 2 carevima u brdima na severu i u pustim ravnicama južno od Hinerota, u Šefeli i u planinskom kraju blizu Dora na zapadu, 3 Hanancima na istoku i zapadu, i

Amorejima, Hetejima, Ferezejima, Jevusejima u brdima i Jevejima u podnožju Ermona u zemlji Mispi. 4 Svi su oni krenuli sa svojom vojskom. Tog mnoštva bilo je mnogo kao peska na morskoj obali. Sa sobom su imali veoma mnogo konja i bojnih kola. 5 Zatim su se svi ti carevi prema dogovoru sastali i zajedno se ulogorili kod vode Meroma da se bore sa Izraelom.

6 Tada je Gospod rekao Jošui: „Ne boj ih se, jer sutra u ovo doba učiniću da svi budu pobijeni pred Izraelom. Njihovim konjima preseći žile na nogama, a kola im spaliti vatrom.“ 7 Jošua i svi njegovi ratnici iznenada su došli na njih kod vode Meroma i napali ih. 8 Gospod ih je dao Izraelcima u ruke i oni su ih tukli i gonili do gusto naseljenog Sidona i Misrefota i do doline Mispe na istoku. Pobili su ih tako da niko nije ostao živ. 9 Zatim im je Jošua učinio ono što mu je Gospod zapovedio: njihovim konjima presekao je žile na nogama, a kola im je spalio vatrom.

10 Osim toga, Jošua se u to vreme vratio i osvojio Asor, a njegovog cara pogubio mačem, jer je Asor ranije bio najvažniji grad u svim tim carstvima. 11 Sve duše koje su bile u njemu pobili su oštricom mača, sve su ih pogubili. Nije ostalo ništa što diše. Zatim je Asor spalio vatrom. 12 Tako je Jošua osvojio sve te gradove s njihovim carevima i pobio ih oštricom mača. Sve je uništio, kao što je zapovedio Mojsije, Gospodnji sluga. 13 Ali Izraelci nisu spalili nijedan od gradova koji su stajali na svojim bregovima, osim Asora, koji je spalio Jošua. 14 Sav plen i svu stoku iz tih gradova Izraelovi sinovi uzeli su za sebe. Ali sve ljude pobili su oštricom mača, tako da su ih istrebili. Nisu ostavili ništa što diše. 15 Ono što je Gospod zapovedio Mojsiju, svom sluzi, to je Mojsije zapovedio Jošui, a Jošua je tako i učinio. Nije propustio da izvrši nijednu reč od svega onog što je Gospod zapovedio Mojsiju.

16 Tako je Jošua zauzeo svu tu zemlju: Judino brdovito područje, sav Negev, svu gesemsku zemlju, Šefelu, Arabu, brdovito područje Izraelovo i njegovu Šefelu, 17 od gore Alak, koja se prostire prema Siru, pa sve do Bal-Gada u livanskoj dolini u podnožju gore Ermon, a sve njihove careve zarobio je i pogubio. 18 Jošua je dugo vodio rat protiv svih tih careva. 19 Nijedan grad nije sklopio mir sa Izraelovim sinovima osim Gavaona, u kom su živeli Jeveji. Sve su zauzeli borbom. 20 Gospod je dopustio da tim narodima otvrdne srce tako da objave rat Izraelu, da bi ih on uništio i da za njih ne bi bilo milosti, kako bi ih istrebio, kao što je Gospod zapovedio Mojsiju. 21 Baš u to vreme Jošua je krenuo i istrebio Enakime iz brda, iz Hevrone, Davira, Anava, iz celog Judinog brdovitog područja i celog Izraelovog brdovitog područja. Jošua ih je uništio zajedno s njihovim gradovima. 22 Nijedan od Enakima nije ostao u zemlji Izraelovih sinova. Ostali su samo u Gazi, Gatu i Azotu. 23 Tako je Jošua zauzeo svu zemlju, baš kao što je Gospod rekao Mojsiju. Zatim ju je Jošua dao u nasleđstvo Izraelcima po njihovim plemenima, svakom ono što mu pripada. I zemlja je počynula od rata.

12 Ovo su carevi koji su vladali istočno od Jordana i koje su Izraelovi sinovi porazili i čiju su zemlju zauzeli, od doline Arnon pa sve do gore Ermon i svu Arabu prema istoku: 2 Amorejski car Sihon koji je živio u Hešbonu. Područje nad kojim je vladao obuhvatalo je Aroir, koji je uz dolinu Arnon, polovinu te doline i polovinu Galada sve do doline Jabok, gde je granica Amonovih sinova, 3 zatim Arabu na istoku prema Hinerotskom moru do mora u Arabi, to jest Slanog mora, prema istoku u pravcu Bet-Jesimota i prema jugu do obronaka Fazge.

4 Zauzeli su i područje koje je pripada-

lo bašanskom caru Ogu, koji je preostao od Refaima i koji je živio u Astarotu i Edrainu. 5 On je vladao gorom Ermon, Salhom i svim Bašanom sve do granice s Gesurejima i Mahatejima, i nad polovinom Galada do područja koje je pripadalo Sihonu, hešbonskom caru.

6 Njih su porazili Mojsije, Gospodnji sluga, i Izraelovi sinovi. Zatim je Mojsije, Gospodnji sluga, njihovu zemlju dao Rubenovom i Gadovom plemenu i polovini Manasijinog plemena.

7 Ovo su carevi koje su Jošua i Izraelovi sinovi porazili zapadno od Jordana u zemlji od Bal-Gada u livanskoj dolini pa do gore Alak, koja se prostire prema Siru. Jošua je tu zemlju razdelio Izraelovim plemenima, svakome njegov deo, 8 u brdovitom području, u Šefeli, u Arabi, po obroncima brda, u pustinji i u Negevu dao im je zemlju Heteja, Amoreja, Hananaca, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja:

9 car Jerihona, jedan; car Gaja, koji je kod Bet-Ela, jedan; 10 car Jerusalima, jedan; car Hevrona, jedan; 11 car Jarmuta, jedan; car Lahisa, jedan; 12 car Jeglona, jedan; car Gezera, jedan; 13 car Davira, jedan; car Gedera, jedan; 14 car Orme, jedan; car Arada, jedan; 15 car Livne, jedan; car Odolama, jedan; 16 car Makide, jedan; car Bet-Ela, jedan; 17 car Tafuje, jedan; car Efera, jedan; 18 car Afeka, jedan; car Sarena, jedan; 19 car Madona, jedan; car Asora, jedan; 20 car Simron-Merona, jedan; car Ahsava, jedan; 21 car Tanaha, jedan; car Megida, jedan; 22 car Kedesu, jedan; car Jokneama na Karmilu, jedan; 23 car Dora u planinskom kraju blizu Dora, jedan; car Gojima iz Galgala, jedan; 24 car Terse, jedan. Ukupno trideset i jedan car.

13 Jošua je ostario i zašao u godine. Tada mu je Gospod rekao: „Ti si ostario i zašao u godine, a još

mnoge krajeve tek treba osvojiti. 2 Ovo je zemlja koja je ostala; celo područje gde žive Filisteji i Gesureji 3 (od rukavca Nila istočno od Egipta, pa sve do granice Akarona na severu, sve se to računalo kao područje koje pripada Hanancima); područje pet filistejskih savezničkih knezova, onih iz Gaze, Azota, Askalona, Gatar i Akarona, i područje Aveja; 4 na jugu sva hananska zemlja i Meara, koja pripada Sidoncima, do Afeka, pa sve do amorejske granice; 5 gevalska zemlja i sav Livan prema istoku, od Bal-Gada u podnožju gore Ermon sve do granice Emata; 6 zemlja svih koji žive u brdima, od Livana do Misrefota, područje Sidonaca. Ja ću ih oterati pred Izraelovim sinovima. Tu zemlju razdeli Izraelcima u nasledstvo, kao što sam ti zapovedio. 7 Razdeli sada tu zemlju u nasledstvo na devet plemena i polovini Manasijinog plemena.”

8 Druga polovina Manasijinog plemena, Rubenovo pleme i Gadovo pleme dobili su svoje nasledstvo koje im je Mojsije dao istočno od Jordana, upravo onako kako im ga je dao Mojsije, Gospodnji sluga: 9 od Aroira, koji se nalazi uz dolinu Arnon, zatim grad koji je usred te doline i svu medevsku visoravan do Devona; 10 sve gradove amorejskog cara Sihona koji je vladao u Hešbonu, sve do granice Amonovih sinova; 11 Galad i zemlju Gesureja i Mahateja, svu goru Ermon i sav Bašan do Salhe; 12 celo carstvo bašanskog cara Oga koji je vladao u Astarotu i u Edrainu i koji je ostao poslednji od Refaima. Te careve Mojsije je porazio i oterao. 13 Ali Izraelovi sinovi nisu oterali Gesureje i Mahateje, pa tako stanovnici Gesura i Mahata sve do danas žive među Izraelovim sinovima.

14 Jedino Levijevom plemenu nije dao nasledstvo. Njihovo nasledstvo su žrtve koje se spaljuju pred Gospodom, Izraelovim Bogom, kao što im je i kazao.

15 Tako je Mojsije dao nasljedstvo plemenu Rubenovih sinova po njihovim porodicama. 16 Oni su dobili područje od Aroira, koji se nalazi uz dolinu Arnon, zatim grad koji je usred te doline i svu medevsku visoravan; 17 Hešbon i okolne gradove koji su na visoravni: Devon, Bamot-Bal, Bet-Bal-Meon, 18 Jasu, Kedimot, Mifat, 19 Kirijatajim, Sivmu, Zaret-Sar na gori iznad doline, 20 Bet-Fegor, obronke Fazge, Bet-Jesimot, 21 sve gradove na toj visoravni i celo carstvo amorejskog cara Sihona koji je vladao u Hešbonu i kog je Mojsije porazio, kao i madijanske poglavare Evina, Rekema, Sura, Hura i Rebu, Sihonove knezove koji su živeli u toj zemlji. 22 Među onima koje su Izraelovi sinovi pobili mačem bio je i gatar Balam, Beorov sin. 23 Granica Rubenovih sinova bio je Jordan. To područje je bilo nasljedstvo Rubenovih sinova po njihovim porodicama i to su njihovi gradovi s okolnim mestima.

24 Mojsije je dao nasljedstvo i Gadovom plemenu, Gadovim sinovima po njihovim porodicama. 25 Oni su dobili ovo područje: Jazir, sve gradove u Galadu, polovinu zemlje Amonovih sinova sve do Aroira, koji je u pravcu Rave; 26 područje od Hešbona do Ramot-Mispe i Betonima, i od Mahanaima do davirske granice; 27 a u dolini Bet-Aran, Bet-Mimru, Sokot i Safon, ostali deo carstva Sihona, hešbonskog cara. Jordan je bio granica tog područja sve do kraja Hinerotskog mora. Granica je bila istočna strana Jordana. 28 To je nasljedstvo Gadovih sinova po njihovim porodicama i to su njihovi gradovi s okolnim mestima.

29 Mojsije je dao nasljedstvo i polovini Manasijinog plemena, polovini plemena Manasijinih sinova po njihovim porodicama. 30 Oni su dobili područje od Mahanaima, sav Bašan, celo carstvo bašanskog cara Oga, sva Jairova sela u Bašanu u

kojima su ljudi živeli pod šatorima, šezdeset gradova. 31 Polovina Galada i Astarot i Edrain, gradovi Ogovog carstva u Bašanu, pripali su sinovima Manasijinog sina Mahira, i to polovini Mahirovih sinova po njihovim porodicama.

32 To im je Mojsije predao u nasljedstvo kad su bili u pustim ravnicama Moava, istočno od Jordana, prema Jerihonu.

33 Levijevom plemenu Mojsije nije dao nasljedstvo. Njihovo je nasljedstvo Gospod, Izraelov Bog, kao što im je i obećao.

14 Evo šta su Izraelovi sinovi primili kao nasljedstvo u hananskoj zemlji, a što su im sveštenik Eleazar, Jošua, Nunov sin, i poglavari otačkih domova u plemenima Izraelovih sinova predali u nasljedstvo. 2 Žrebom su razdelili nasljedstvo, kao što je Gospod zapovedio preko Mojsija, na devet i po plemena. 3 Jer je Mojsije već ranije odredio nasljedstvo za dva plemena i polovinu plemena s one strane Jordana. Ali Levijevom plemenu nije dao nasljedstvo među njima. 4 A od Josifovih sinova postala su dva plemena, Manasijino i Jefremovo. Levijevo pleme nije dobilo nikakvo nasljedstvo u zemlji, osim gradova u kojima će živeti i okolnih pašnjaka za njihovu stoku i za njihovo imanje. 5 Izraelovi sinovi su postupili kao što je Gospod zapovedio Mojsiju i razdelili su zemlju.

6 Tada su Judini sinovi pristupili Jošui u Galgalu, i Kaleb, sin Kenezeja Jefonije, rekao je Jošui: „I sam znaš šta je za mene i za tebe Gospod rekao Mojsiju, Božjem čoveku, u Kadis-Varni. 7 Bilo mi je četrdeset godina kad me je Mojsije, Gospodnji sluga, poslao iz Kadis-Varne da izvidim zemlju, i ja sam ga izvestio onako kako mi je bilo u srcu. 8 A moja braća koja su pošla sa mnom ulila su narodu strah u srce. Ali ja sam u svemu slušao Gospoda, svog Boga. 9 Zato se Mojsije tog dana

zakleo: 'Zemlja kojom si kročio pripašće tebi i tvojim sinovima kao trajno nasljedstvo, jer si u svemu slušao Gospoda, mog Boga.' 10 I evo, Gospod me je sačuvao u životu, kao što je i rekao. Prošlo je četrdeset i pet godina otkako je Gospod kazao ovu reč Mojsiju, dok je Izrael još išao po pustinji, a evo, sada imam osamdeset i pet godina. 11 Ali još uvek sam jak kao što sam bio onog dana kada me je Mojsije poslao. Kako sam tada imao snage za rat, tako imam i sada, i da idem i da se vratim. 12 Zato mi sada daj ova brda koja mi je Gospod onog dana obećao, jer si onog dana čuo da su tamo Enakimi i veliki utvrđeni gradovi. Nadam se da će Gospod biti sa mnom i da ću ih oterati, kao što je Gospod kazao."

13 Tada je Jošua blagoslovio Kaleba, Jefonijinog sina, i dao mu u nasljedstvo Hevron. 14 Tako je Hevron pripao Kalebu, sinu Kenezeja Jefonije. To je njegovo nasljedstvo sve do danas, jer je u svemu slušao Gospoda, Izraelovog Boga. 15 Hevron se ranije zvao Kirijat-Arva (Arva je bio najveći čovek među Enakimima). I zemlja je počinula od rata.

15 Deo koji je žrebom pripao plemenu Judinih sinova po njihovim porodicama prostirao se do edomske granice, pustinje Zin i Negeva na njegovom južnom kraju. 2 Njihova južna granica počinjala je od zaliva na južnom kraju Slanog mora. 3 Odande se pružala južno na obronak Akravim, a zatim preko Zina, nakon čega se s juga penjala do Kadis-Varne, pa je išla do Esona, a onda se penjala do Adara i skretala prema Karki. 4 Zatim se pružala do Aselmona i spajala se s dolinom reke Egipat, i na kraju je izlazila na more. To je bila njihova južna granica.

5 Istočna granica bila je Slano more do ušća Jordana, a severna granica morski

zaliv, kod ušća Jordana. 6 Ta granica se penjala do Bet-Ogle i pružala se severno do Bet-Arabe. Zatim se penjala do kamena Boana, Rubenovog sina. 7 Odatle se pružala do Davira koji se nalazi u dolini Ahor, pa je skretala na sever prema Galgalu, koji leži ispred uzbrdice Adumim, južno od te doline. Onda je granica išla do vode En-Semes i završavala se kod En-Rogila. 8 Odatle je granica išla do doline Enomovog sina, do obronka Jevusej na jugu, to jest do Jerusalima, a odatle do vrha gore koja prema zapadu gleda na dolinu Enom, a ta gora se nalazi na severnom kraju refaimske doline. 9 S vrha te gore granica je išla ka izvoru Neftoji, a zatim prema gradovima na gori Efron. Odatle je granica išla do Bale, to jest do Kirijat-Jarima. 10 Od Bale je skretala na zapad prema gori Sir i išla je do obronka gore Jarim na severu, to jest do Hasalona. Zatim se spuštala do Bet-Semesa i išla do Tamne. 11 Odatle je izlazila na severni obronak Akarona. Zatim se pružala prema Sikronu, išla do gore Bale, a onda je izlazila na Javnil. Na kraju je izlazila na more.

12 Zapadna granica bila je obala Velikog mora. To su bile granice Judinih sinova sa svih strana, po njihovim porodicama.

13 Jošua je, kao što mu je Gospod zapovedio, dao nasljedstvo Kalebu, Jefonjinom sinu, među Judinim sinovima, naime Kirijat-Arva (Arva je bio Enakov otac), to jest Hevron. 14 Odande je Kaleb oterao tri Enakova sina: Sesaja, Ahimana i Talmaja, Enakove potomke. 15 Zatim je odatle krenuo na stanovnike Davira. (Davir se ranije zvao Kirijat-Sefer.) 16 Tada je Kaleb rekao: „Onome ko napadne i osvoji Kirijat-Sefer daću svoju kćer Ahsu za ženu.” 17 Osvojio ga je Otniel, sin Keneza, Kalebovog brata. Zato mu je Kaleb dao svoju kćer Ahsu za ženu. 18 Kada je ona polazila u svoj dom, nagovorila je muža da zatraže jedno polje od njenog oca. Dok je

sedela na magarcu, pljesnula je rukama da dozove svog oca Kaleba. Tada ju je on upitao: „Šta želiš?“ 19 Ona mu je odgovorila: „Blagoslovi me! Pošto si mi dao deo zemlje na jugu, daj mi i Gulot-Majim.“ I on joj je dao Gornji Gulot i Donji Gulot.

20 To je nasledstvo plemena Judinih sinova po njihovim porodicama.

21 Gradovi u najudaljenijem kraju plemena Judinih sinova prema edomskoj granici na jugu bili su Kavseil, Eder, Jagur, 22 Kina, Dimona, Adada, 23 Kedes, Asor, Itnan, 24 Zif, Telem, Valot, 25 Asor-Adata, Kiriot-Esron, to jest Asor, 26 Amam, Sema, Molada, 27 Asar-Gada, Esmon, Bet-Felet, 28 Asar-Sual, Beršeba, Biziotija, 29 Bala, Im, Asem, 30 Eltolad, Hesil, Orma, 31 Siklag, Madmana, Sansana, 32 Levaot, Sideim, Ajin i Rimon; ukupno dvadeset i devet gradova s njihovim okolnim mestima.

33 U Šefeli: Estaol, Saraja, Asna, 34 Zanoja, En-Ganim, Tafuja, Inam, 35 Jar-mut, Odolam, Sohot, Azika, 36 Sagarim, Aditajim, Gedira i Gedirotajim; četrnaest gradova s njihovim okolnim mestima.

37 Sevan, Adasa, Migdal-Gad, 38 Dilan, Mispa, Jokteil, 39 Lahis, Voskat, Jegljon, 40 Havon, Lamas, Hitlis, 41 Gedirot, Bet-Dagon, Nama, Makida; šesnaest gradova s njihovim okolnim mestima.

42 Livna, Eter, Asan, 43 Jefta, Asna, Nesiv, 44 Keila, Ahsiv, Marisa; devet gradova s njihovim okolnim mestima.

45 Akaron sa svojim okolnim gradovima i mestima. 46 Od Akarona prema zapadu sve što se nalazi pokraj Azota i njegovih okolnih mesta.

47 Azot sa svojim okolnim gradovima i mestima. Gaza sa svojim okolnim gradovima i mestima, sve do doline reke Egipat i Velikog mora s priobalnim područjem.

48 A u brdovitom području: Samir, Jattir, Sohot, 49 Dana, Kirijat-Sana, to jest Davir, 50 Anav, Estemon, Anim, 51 Ge-

sem, Olon i Gilon; jedanaest gradova s njihovim okolnim mestima.

52 Arab, Duma, Esan, 53 Janum, Bet-Tafuja, Afeka, 54 Humata, Kirijat-Arva, to jest Hevron i Sior; devet gradova s njihovim okolnim mestima.

55 Maon, Karmil, Zif, Juta, 56 Jezrael, Jogdeam, Zanoja, 57 Kain, Gavaja i Tamna; deset gradova s njihovim okolnim mestima.

58 Alul, Bet-Sur, Gedor, 59 Marat, Bet-Anot i Eltekon; šest gradova s njihovim okolnim mestima.

60 Kirijat-Bal, to jest Kirijat-Jarim i Rava; dva grada s njihovim okolnim mestima.

61 A u pustinji: Bet-Araba, Midin, Se-haha, 62 Nivsan, Grad soli i En-Gad; šest gradova s njihovim okolnim mestima.

63 Judini sinovi nisu mogli da oteraju Jevuseje koji su živeli u Jerusalimu. Zato Jevuseji žive s Judinim sinovima u Jerusalimu sve do danas.

16 Područje koje je žrebom pripalo Josifovim sinovima prostiralo se od Jordana kod Jerihona do jerihonskih voda s njihove istočne strane, pa preko pustinje koja se pruža od Jerihona prema brdovitom području Bet-Ela. 2 Od Bet-Ela, koji je bio deo Luza, to područje se prostiralo do granice s Arhijanima kod Atarota. 3 Zatim se spuštalo na zapad do granice s Jaflitovcima, pa se pružalo sve do granice Donjeg Bet-Orona i Gezera, i na kraju izlazilo na more.

4 Tako su Josifovi sinovi, Manasija i Jefrem, dobili zemlju. 5 Granica Jefremovih sinova po njihovim porodicama, istočna granica njihovog nasledstva, bila je kod Atarot-Adara i išla je do Gornjeg Bet-Orona. 6 Odande se pružala prema moru. Od Mihmete na severu, granica je skretala na istok prema Tanat-Silonu, pa je išla dalje na istok prema Janohi. 7 Od Janohe

se spuštala do Atarota i Nare, pružala se do Jerihona i na kraju je izlazila na Jordan. 8 Od Tafuje granica je išla na zapad prema dolini Kani i izlazila na more. To je nasljedstvo plemena Jefremovih sinova po njihovim porodicama. 9 Jefremovim sinovima pripali su i neki gradovi van njihovog područja koji su se nalazili unutar nasljedstva Manasijinih sinova, svi takvi gradovi s njihovim okolnim mestima.

10 Ali oni nisu oterali Hanance koji su živeli u Gezeru. Zato Hananci žive među Jefremovim sinovima sve do danas, ali su prisiljeni na ropski rad.

17 Zatim je žrebom određeno područje za Manasijino pleme, jer je on bio Josifov prvenac. Mahir, Manasijin prvenac i Galadov otac, bio je ratnik i njemu su pripali Galad i Bašan. 2 I ostali Manasijini sinovi dobili su žrebom svoje nasljedstvo po svojim porodicama: Abiezerovi sinovi, Helekovi sinovi, Azrilovi sinovi, Sihemovi sinovi, Eferovi sinovi i Semidini sinovi. To su sinovi Manasije, Josifovog sina, muški potomci po njihovim porodicama. 3 Salpad, sin Efera, sina Galada, sina Mahira, Manasijinog sina, nije imao sinove već kćeri koje su se zvale: Mala, Nuja, Eglu, Melha i Tersa. 4 One su došle pred sveštenika Eleazara, pred Jošuu, Nunovog sina, i pred poglavare, pa su im rekle: „Gospod je Mojsiju zapovedio da nam se da nasljedstvo među našom braćom.“ Jošua im je po Gospodnjoj zapovesti dao nasljedstvo među braćom njihovog oca.

5 Manasiji je pripalo deset delova zemlje, osim galadske i bašanske zemlje, koje su s one strane Jordana, 6 jer su i Manasijine kćeri dobile nasljedstvo među njegovim sinovima, a galadska zemlja pripala je drugim Manasijinim sinovima.

7 Manasijina granica išla je od Asira do Mihmete, koja je ispred Sihema, a zatim je

skretala desno prema stanovnicima En-Tafuje. 8 Zemlja oko Tafuje pripala je Manasiji, ali sama Tafuja na Manasijinoj granici pripala je Jefremovim sinovima. 9 Ta granica se zatim spuštala do doline Kane, na jug prema dolini duž koje su se nalazili Jefremovi gradovi što su među Manasijinim gradovima. Manasijina granica išla je severno od doline, i izlazila na more. 10 Zemlja južno od te doline pripadala je Jefremu, a severno od nje Manasiji. Granica im je bilo more. Na severu se Manasija graničio sa Asirom, a na istoku sa Isaharom.

11 Unutar područja Isahara i Asira, Manasiji su pripadali Bet-San i okolni gradovi, Ivleam i okolni gradovi, stanovnici Dora i okolni gradovi, stanovnici En-Dora i okolni gradovi, stanovnici Tanaha i okolni gradovi kao i stanovnici Megida i okolni gradovi, tri brdovita područja.

12 Ali Manasijini sinovi nisu mogli da osvoje te gradove, tako da su Hananci ostali da žive u toj zemlji. 13 Kad su Izraelovi sinovi ojačali, prisilili su Hanance na ropski rad, ali ih nisu sasvim oterali.

14 Josifovi sinovi obratili su se Jošui: „Zašto si nam žrebom odredio samo jedno nasljedstvo, samo jedan deo, kad smo mi mnogobrojan narod jer nas je Gospod sve do sad blagoslovio?“ 15 Jošua im je odgovorio: „Kad ste mnogobrojan narod, idite u šumu i iskrčite sebi zemlju u kraju gde žive Ferezeji i Refaimi, jer vam je brdovito područje Jefrema tesno.“ 16 Tada su Josifovi sinovi odgovorili: „Nije nam dovoljno to brdovito područje, a svi Hananci koji žive u dolini imaju bojna kola s gvozdenim oštricama, kako oni koji su u Bet-Sanu i okolnim gradovima tako i oni koji su u jezraelskoj dolini.“ 17 Jošua je tada rekao Josifovom domu, Jefremu i Manasiji: „Vi ste mnogobrojan narod i veoma ste snažni. Nije dovoljno da dobijete samo jedan deo, 18 nego će vam pripasti i to brdovito

područje. Posecite šumu na njemu i ono će predstavljati granicu vašeg područja. Oterajte Hanance premda imaju bojna kola s gvozdenim oštricama i premda su jaki.”

18 Ceo zbor Izraelovih sinova okupio se u Silomu i tamo su postavili šator od sastanka, pošto su bili pokorili svu zemlju. 2 Ali među Izraelovim sinovima ostalo je još sedam plemena kojima nije bilo dodeljeno nasledstvo. 3 Zato je Jošua rekao Izraelovim sinovima: „Dokle ćete oklevati da krenete i zauzmete zemlju koju vam je dao Gospod, Bog vaših praočeva? 4 Izaberite između sebe po tri čoveka iz svakog plemena, a ja ću ih poslati, pa neka ustanu i prođu zemlju i neka je popišu za podelu nasledstva, a onda neka se vrate k meni. 5 Neka je razdele među sobom na sedam delova. Juda neka ostane na svom području na jugu, a Josifov dom neka ostane na svom području na severu. 6 Vi popišite zemlju tako da ima sedam delova. Zatim taj popis donesite ovamo k meni, i ja ću ovde za vas baciti žreb pred Gospodom, našim Bogom. 7 Levijevi sinovi nemaju deo među vama, pošto je Gospodnje sveštenstvo njihovo nasledstvo. Gad, Ruben i polovina Manasijinog plemena primili su svoje nasledstvo istočno od Jordana, ono što im je dao Mojsije, Gospodnji sluga.”

8 Kad su se ti ljudi spremili da pođu, Jošua je onima koji su krenuli da popišu zemlju zapovedio: „Idite i prođite zemlju i popišite je, a onda se vratite k meni, i ja ću za vas baciti žreb pred Gospodom ovde u Silomu.” 9 Ljudi su otišli, prošli zemlju, popisali je po gradovima u jednu knjigu i podelili je na sedam delova. Zatim su se vratili kod Jošue u logor u Silomu. 10 Tada je Jošua za njih bacio žreb pred Gospodom u Silomu. Tako je Jošua razdelio zemlju Izraelovim sinovima dajući svakome

njegov deo. 11 Žreb je pao na pleme Benjaminovih sinova po njihovim porodicama, i područje koje su dobili žrebom bilo je između Judinih sinova i Josifovih sinova. 12 Njihova granica na severnom kraju počinjala je od Jordana. Zatim se penjala uz severni obronak Jerihona do gore prema zapadu, a završavala se kod pustinje Bet-Aven. 13 Odatle se granica prostirala do Luza, do južnog obronka Luza, to jest Bet-Ela. Onda se granica spuštala do Atarot-Adara na gori koja se nalazi južno od Donjeg Bet-Orona. 14 Zapadna granica Benjaminovog područja skretala je prema jugu kod gore koja je ispred Bet-Orona na jugu, i završavala se kod Kirijat-Bala, to jest Kirijat-Jarima, grada Judinih sinova. To je bila zapadna strana.

15 Južna granica počinjala je od krajnje tačke Kirijat-Jarima. Zatim se pružala ka zapadu i išla do izvora Neftoje. 16 Onda se spuštala do najudaljenijeg dela gore koja gleda na dolinu Enomovog sina, koja se nalazi na severu refaimske doline. Odatle se spuštala u dolinu Enom, do jevusejskog obronka na jugu, pa se spuštala u En-Rogil. 17 Zatim je išla na sever i izlazila na En-Semes, a odatle na Gelilot, koji se nalazi ispred uzbrdice Adumim, pa se spuštala do kamena Boana, Rubenovog sina. 18 Zatim je išla na severni obronak koji je ispred Arabe, a onda se spuštala u Arabu. 19 Odatle je išla na severni obronak Bet-Ogle i završavala se kod severnog zaliva Slanog mora na južnom kraju Jordana. To je bila južna granica. 20 Jordan je bio granica sa istočne strane. To je bilo nasledstvo Benjaminovih sinova po njihovim porodicama, i to su bile njihove granice.

21 Gradovi plemena Benjaminovih sinova po njihovim porodicama bili su Jerihon, Bet-Ogla, Emek-Kesis, 22 Bet-Araba, Semarajim, Bet-El, 23 Avim, Fara, Ofra, 24 Kefar-Amona, Ofnija i Gava; dvanaest

gradova s njihovim okolnim mestima.

25 Gavaon, Rama, Viroth, 26 Mispa, Hefira, Mosa, 27 Rekem, Jerfail, Tarala, 28 Sela, Elef, Jevus, to jest Jerusalem, Gavaja i Kirijat; četrnaest gradova s njihovim okolnim mestima.

To je nasledstvo Benjaminovih sinova po njihovim porodicama.

19 Drugi žreb pao je na Simeona, na pleme Simeonovih sinova po njihovim porodicama. Njihovo nasledstvo bilo je unutar nasledstva Judinih sinova. 2 Njima su u nasledstvo pripali Beršeba sa Savom, Molada, 3 Asar-Sual, Bala, Asem, 4 Eltolad, Betul, Orma, 5 Siklag, Bet-Markavot, Asar-Susa, 6 Bet-Levaot i Saruen; trinaest gradova s njihovim okolnim mestima. 7 Ajin, Rimon, Eter i Asan; četiri grada s njihovim okolnim mestima, 8 i sva mesta oko tih gradova sve do Balat-Bera, to jest južnog Ramata. To je bilo nasledstvo plemena Simeonovih sinova po njihovim porodicama. 9 Simeonovi sinovi dobili su u nasledstvo deo područja od Judinih sinova, jer je deo koji su oni dobili bio prevelik za njih. Zato su Simeonovi sinovi dobili posed unutar njihovog nasledstva.

10 Treći žreb pao je na Zebulonove sinove po njihovim porodicama. Granica njihovog nasledstva prostirala se sve do Sarida. 11 Zatim se penjala na zapad prema Marali i pružala se do Davaseta, a odatle do doline koja je ispred Jokneama. 12 Od Sarida je skretala na istok, prema sunčevom izlasku, do granice Kislott-Tavora, pa je išla na Davrat i penjala se do Jafe. 13 Odatle je išla na istok, prema sunčevom izlasku, do Gat-Efera i Itakasina pa je izlazila na Rimon i pružala se do Neje. 14 Severno od nje granica je skretala prema Anatonu, a završavala se u dolini Jeftail. 15 Tu su bili i Katat, Nalal, Simron, Idala i Betlehem; dvanaest grado-

va s njihovim okolnim mestima. 16 To je bilo nasledstvo Zebulonovih sinova po njihovim porodicama; to su bili njihovi gradovi s okolnim mestima.

17 Četvrti žreb pao je na Isahara, na Isaharove sinove po njihovim porodicama. 18 Gradovi na njihovoj granici bili su Jezrael, Kesulot, Sunam, 19 Aferajim, Seon, Anaharat, 20 Ravit, Kision, Aves, 21 Remet, En-Ganim, En-Ada i Bet-Fasis. 22 Ta granica sezala je do Tavora, Sahasime i Bet-Semesa i izlazila je na Jordan. Tu je bilo šesnaest gradova s njihovim okolnim mestima. 23 To je bilo nasledstvo plemena Isaharovih sinova po njihovim porodicama; to su bili njihovi gradovi s okolnim mestima.

24 Peti žreb pao je na pleme Asirovih sinova po njihovim porodicama. 25 Gradovi na njihovoj granici bili su Helkat, Alija, Beten, Ahsav, 26 Alameleh, Amad i Misal. Granica se na zapadu pružala do Karmila i do Sihor-Livnata, 27 a zatim je skretala prema istoku do Bet-Dagona i pružala se do Zebulona i severne strane doline Jeftail, do Bet-Emeka i Naila, a onda je išla levo od Kabula, 28 a zatim prema Hevronu, Reovu, Amonu, Kani i sve do gusto naseljenog Sidona. 29 Odatle je granica skretala prema Rami i išla sve do utvrđenog grada Tira. Zatim je skretala prema Osi i izlazila na more u području Ahsiva. 30 Tu su bili i Ama, Afek i Reov; dvadeset i dva grada s njihovim okolnim mestima. 31 To je bilo nasledstvo plemena Asirovih sinova po njihovim porodicama; to su bili njihovi gradovi s okolnim mestima.

32 Šesti žreb pao je na Neftalimove sinove, na Neftalimove sinove po njihovim porodicama. 33 Njihova granica išla je od Elafa, od velikog drveta u Sananimu, i od Adami-Nekeva i Javnila pa sve do Lakuma, i izlazila je na Jordan. 34 Na zapadu je granica išla prema Aznot-Tavoru, a odatle

prema Ukoku i pružala se na jugu do Zebulona, na zapadu do Asira i na istoku do Jude kod Jordana. 35 Utvrđeni gradovi bili su Sidim, Ser, Amat, Rakat, Hinerot, 36 Adama, Rama, Asor, 37 Kedes, Edrain, En-Asor, 38 Iron, Migdalil, Orem, Bet-Anat i Bet-Semes; devetnaest gradova s njihovim okolnim mestima. 39 To je bilo nasledstvo plemena Neftalimovih sinova po njihovim porodicama; to su bili njihovi gradovi s okolnim mestima.

40 Sedmi žreb pao je na pleme Danovih sinova po njihovim porodicama. 41 Gradovi na granici njihovog nasledstva bili su Saraja, Estaol, Ir-Semes, 42 Salavin, Ajalon, Jetla, 43 Elon, Tamna, Akaron, 44 Elteke, Giveton, Balat, 45 Jud, Bene-Barak, Gat-Rimon, 46 Me-Jarkon i Rakon, gde je granica prolazila ispred Jope. 47 Ali Danovim sinovima bilo je premalo područje koje su dobili. Zato su Danovi sinovi krenuli u rat protiv Lesema, osvojili ga i sve u njemu pobili oštricom mača. Zatim su ga zauzeli i naselili se u njemu. Tada su Lesem prozvali Dan, po imenu Dana, svog praoca. 48 To je bilo nasledstvo plemena Danovih sinova po njihovim porodicama; to su bili njihovi gradovi s okolnim mestima.

49 Tako su završili podelu zemlje po područjima. Tada su Izraelovi sinovi u svojoj sredini dali nasledstvo Jošui, Nunovom sinu. 50 Po Gospodnjoj zapovesti dali su mu grad koji je tražio, Tamnat-Sarah u brdovitom području Jefrema. On je obnovio grad i naselio se u njemu.

51 To su bila nasledstva koja su sveštenik Eleazar, Jošua, Nunov sin, i poglavari otačkih domova u plemenima Izraelovih sinova žrebom razdelili pred Gospodom u Silomu, na ulazu u šator od sastanka. Tako su završili podelu zemlje.

20 Tada je Gospod rekao Jošui: 2 „Kaži Izraelovim sinovima: 'Određite sebi gradove utočišta o kojima sam vam govorio preko Mojsija, 3 da bi tamo mogao da pobegne ubica koji nenamerno, nehotice ubije neku dušu. Neka vam ti gradovi služe kao utočište od krvnog osvetnika. 4 Neka ubica pobegne u neki od njih, neka stane na gradska vrata i iznese svoj slučaj starešinama tog grada. Neka ga oni prime kod sebe u grad i dozvole mu da živi kod njih. 5 Ako bi krvni osvetnik progonio ubicu, oni ne smeju da ga predaju njemu u ruke, zato što je ovaj nenamerno ubio svog bližnjeg, a da ga nije mrzeo. 6 On neka ostane u tom gradu dok ne stane na sud pred zbor i dok ne umre prvosveštenik koji bude služio u to vreme. Tada ubica može da se vrati u svoj grad i u svoj dom, u grad iz kog je pobegao.'”

7 Oni su posvetili Kedes u Galileji u brdovitom području Neftalima, Sihem u brdovitom području Jefrema i Kirijat-Arvu, to jest Hevron, u Judinom brdovitom području. 8 A na području istočno od Jordana, u blizini Jerihona, na pustinskoj visoravni, odredili su Bosor od Rubenovog plemena, Ramot u Galadu od Gadovog plemena i Golan u Bašanu od Manasijinog plemena.

9 To su bili gradovi određeni svim Izraelovim sinovima i strancima koji su živeli među njima, da u njih pobegne svako ko nenamerno ubije neku dušu, da ne bi poginuo od ruke krvnog osvetnika dok ne stane na sud pred zbor.

21 Poglavari otačkih domova među Levijevim sinovima pristupili su svešteniku Eleazaru, Jošui, Nunovom sinu, i poglavarima otačkih domova u plemenima Izraelovih sinova, 2 pa su im u Silomu, u hananskoj zemlji, rekli: „Gospod je preko Mojsija zapovedio da nam se daju

gradovi u kojima ćemo živeti, kao i pašnjaci oko njih za našu stoku." 3 Zato su od svog nasljedstva Izraelovi sinovi dali Levi-jevim sinovima te gradove s okolnim pašnjacima, baš kao što je Gospod zapovedio.

4 Najpre je žreb pao na Katove porodice. Sinovi sveštenika Arona, iz Levijevog plemena, dobili su žrebom trinaest gradova od Judinog plemena, Simeonovog plemena i Benjaminovog plemena.

5 Ostalim Katovim sinovima žrebom je pripalo deset gradova od porodica Jefremovog plemena, Danovog plemena i od polovine Manasijinog plemena.

6 Gironovim sinovima žrebom je pripalo trinaest gradova od porodica Isaharovog plemena, Asirovog plemena, Neftalimovog plemena i od polovine Manasijinog plemena u Bašanu.

7 Merarijevim sinovima po njihovim porodicama pripalo je dvanaest gradova od Rubenovog plemena, Gadovog plemena i Zebulonovog plemena.

8 Tako su Izraelovi sinovi žrebom dali Levijevim sinovima te gradove s njihovim okolnim pašnjacima, kao što je Gospod zapovedio preko Mojsija.

9 Od plemena Judinih sinova i plemena Simeonovih sinova dali su sledeće gradove koji se navode poimence, 10 a koji su pripali Aronovim sinovima iz Katovih porodica među Levijevim sinovima, jer je na njih pao prvi žreb. 11 Oni su dobili Kirijat-Arvu (Arva je bio Enakov otac), to jest Hevron, u Judinom brdovitom području, i sve obližnje pašnjake. 12 A polje oko tog grada i okolna mesta dali su Kaleb, Jefonijinom sinu.

13 Sinovi sveštenika Arona dobili su Hevron s pašnjacima kao grad utočišta za ubice, zatim Livnu s pašnjacima, 14 Jatir s pašnjacima, Estemoju s pašnjacima, 15 Olon s pašnjacima, Davir s pašnjacima, 16 Ajin s pašnjacima, Jutu s pašnjacima i Bet-Semes s pašnjacima; devet gradova od ta

dva plemena.

17 Od Benjaminovog plemena: Gavaon s pašnjacima, Gavur s pašnjacima, 18 Anatot s pašnjacima i Almon s pašnjacima; četiri grada.

19 Tako su Aronovi sinovi, sveštenici, imali ukupno trinaest gradova s pašnjacima.

20 Levitima od preostalih Katovih sinova, porodicama tih Katovih sinova, žrebom su pripali gradovi od Jefremovog plemena. 21 Oni su dobili Sihem s pašnjacima u brdovitom području Jefrema kao grad utočišta za ubice, zatim Gezer s pašnjacima, 22 Kivsajim s pašnjacima i Bet-Oron s pašnjacima; četiri grada.

23 Od Danovog plemena: Elteke s pašnjacima, Giveton s pašnjacima, 24 Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima; četiri grada.

25 Od polovine Manasijinog plemena: Tanah s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima; dva grada.

26 Tako su porodice ostalih Katovih sinova dobile ukupno deset gradova s pašnjacima.

27 Gironovi sinovi između levitskih porodica dobili su od polovine Manasijinog plemena Golan s pašnjacima u Bašanu kao grad utočišta za ubice i Vesteru s pašnjacima; dva grada.

28 Od Isaharovog plemena: Kision s pašnjacima, Davrat s pašnjacima, 29 Jarmut s pašnjacima i En-Ganim s pašnjacima; četiri grada.

30 Od Asirovog plemena: Misal s pašnjacima, Avdon s pašnjacima, 31 Helkat s pašnjacima i Reov s pašnjacima; četiri grada.

32 Od Neftalimovog plemena: Kedes u Galileji s pašnjacima kao grad utočišta za ubice, zatim Amot-Dor s pašnjacima i Kartan s pašnjacima; tri grada.

33 Tako su Gironovi sinovi po svojim porodicama dobili ukupno trinaest gradova

s pašnjacima.

34 Porodice Merarijevih sinova, Leviti koji su preostali, dobili su od Zebulonovog plemena Jokneam s pašnjacima, Kartu s pašnjacima, 35 Dimnu s pašnjacima i Nalal s pašnjacima; četiri grada.

36 Od Rubenovog plemena: Bosor s pašnjacima, Jasu s pašnjacima, 37 Kedimot s pašnjacima i Mifat s pašnjacima; četiri grada.

38 Od Gadovog plemena; Ramot u Galadu s pašnjacima kao grad utočišta za ubice, zatim Mahanaim s pašnjacima, 39 Hešbon s pašnjacima i Jazir s pašnjacima; ukupno četiri grada.

40 Tako su Merarijevi sinovi po svojim porodicama, oni koji su preostali od levitskih porodica, žrebom dobili ukupno dvanaest gradova.

41 Ukupan broj gradova Levijevih sinova u okviru nasljedstva Izraelovih sinova iznosio je četrdeset i osam gradova zajedno s pašnjacima. 42 Svaki taj grad imao je pašnjake oko sebe; svi su ih imali.

43 Tako je Gospod dao Izraelu svu zemlju za koju se zakleo njihovim praočevima da će im je dati, i oni su je zauzeli i naselili se u njoj. 44 Gospod im je dao i mir na svim granicama njihovim, baš kao što se zakleo njihovim praočevima, tako da se nijedan njihov neprijatelj nije mogao održati pred njima. Gospod im je predao u ruke sve njihove neprijatelje. 45 Od svih dobrih obećanja koja je Gospod dao Izraelovom domu nije ostalo neispunjeno nijedno obećanje; sva su se ispunila.

22 Tada je Jošua pozvao Rubenovo pleme i Gadovo pleme i polovinu Manasijinog plemena, 2 pa im je rekao: „Vi ste izvršili sve što vam je zapovedio Mojsije, Gospodnji sluga, i poslušali ste moj glas u svemu što sam vam zapovedio. 3 Niste ostavili svoju braću za sve ovo dugo vreme do današnjeg dana i izvr-

šili ste ono što ste bili dužni po zapovesti Gospoda, svog Boga. 4 Sada je Gospod, vaš Bog, dao mir vašoj braći, kao što im je obećao. Zato se vi sada vratite i idite u svoje šatore u zemlju koju vam je Mojsije, Gospodnji sluga, dao s one strane Jordana. 5 Ali marljivo držite i tvorite zapovesti i zakone koji vam je propisao Mojsije, Gospodnji sluga, tako što ćete voleti Gospoda, svog Boga, hoditi svim njegovim putevima, izvršavati njegove zapovesti, čvrsto se držati njega i služiti mu svim svojim srcem i svom svojom dušom.”

6 Tako ih je Jošua blagoslovio i otpustio, i oni su otišli u svoje šatore. 7 Polovini Manasijinog plemena Mojsije je dao nasljedstvo u Bašanu, dok je drugoj polovini Jošua dao nasljedstvo pored njihove braće zapadno od Jordana. Kad ih je Jošua otpustio u njihove šatore, blagoslovio ih je, 8 i rekao im: „Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i mnogobrojnom stokom, sa srebrom, zlatom, bakrom, gvožđem i mnogim haljinama. Podelite sa svojom braćom plen koji ste uzeli od svojih neprijatelja.”

9 Zatim su Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena krenuli i otišli od drugih Izraelovih sinova iz Siloma, koji se nalazi u hananskoj zemlji, i uputili se u galadsku zemlju, zemlju svog nasljedstva koju su zauzeli, kao što im je Gospod zapovedio preko Mojsija. 10 Kad su Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena došli na područje Jordana u hananskoj zemlji, podigli su tamo pored Jordana jedan oltar koji je bio velik i veoma uočljiv. 11 Posle nekog vremena, ostali Izraelovi sinovi čuli su kako se govori: „Gle, Ruvimovi sinovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena podigli su oltar na granici hananske zemlje na području Jordana, s one strane koja pripada Izraelovim sinovima.” 12 Kad su Izraelovi sinovi to čuli, ceo zbor Izraelovih

sinova sakupio se u Silomu da pođe u rat protiv njih.

13 Tada su Izraelovi sinovi poslali Finesa, sina sveštenika Eleazara, u galadsku zemlju k Rubenovim sinovima i Gadovim sinovima i polovini Manasijinog plemena. 14 S njim su poslali i deset poglavara, po jednog poglavara otačkog doma iz svakog Izraelovog plemena, a svaki od njih bio je poglavar otačkog doma nad hiljadu Izraelaca. 15 Oni su došli kod Rubenovih sinova i Gadovih sinova i kod polovine Manasijinog plemena u galadsku zemlju i rekli im:

16 „Ovako kaže ceo Gospodnji zbor: 'Zašto ste neverni Izraelovom Bogu i zašto ste se danas odvratili od Gospoda i podigli sebi oltar buneći se protiv Gospoda? 17 Zar nam je malo fehorskog greha, od kog se ni do danas nismo očistili, mada je pomor došao na Gospodnji zbor? 18 A vi se danas odvrćate od Gospoda. Ako se vi danas bunite protiv Gospoda, sutra će se on razgneviti na ceo izraelski zbor. 19 Ako je zemlja koju ste dobili zaista nečista, pređite u zemlju koja pripada Gospodu, u kojoj se nalazi Gospodnji šator, pa se naselite među nama. Ali nemojte se buniti protiv Gospoda i ne činite od nas buntovnike podižući sebi drugi oltar osim oltara Gospoda, našeg Boga. 20 Zar nije Ahan, Zarin sin, postupio neverno s onim što je bilo određeno za uništenje i zar nije gnev došao na ceo izraelski zbor? Zbog njegovog prestupa nije samo on poginuo.'”

21 Tada su Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena odgovorili poglavarima nad hiljadama Izraelaca: 22 „Moćni Bog, Bog Gospod, on zna i Izrael neka zna. Ako smo to učinili da bismo se pobunili i bili neverni Gospodu, neka nas danas on ne poštedi. 23 Ako smo sebi podigli oltar da bismo se odvratili od Gospoda i da bismo na njemu prinostili žrtve paljenice, prinose od žita i žrtve zajedništva, Gospod će to otkriti. 24 Mi smo

to učinili jer smo se brinuli zbog nečeg drugog. Ovako smo razmišljali: 'Jednog dana vaši sinovi reći će našim sinovima: 'Šta vi imate s Gospodom, Izraelovim Bogom? 25 Gospod je između nas i vas, Ruvimovih i Gadovih sinova, postavio granicu, naime, Jordan. Vi nemate ništa s Gospodom.' I tako bi vaši sinovi naveli naše sinove da više nemaju strah od Gospoda.

26 Zato smo rekli: 'Preduzmimo nešto i podignimo oltar, ali ne za žrtve paljenice niti za druge žrtve, 27 nego neka taj oltar bude svedok nama i vama, i našim naraštajima posle nas da ćemo služiti Gospodu pred licem njegovim žrtvama paljenicama, žrtvama zajedništva i drugim žrtvama, da jednog dana vaši sinovi ne bi rekli našim sinovima: 'Vi nemate ništa s Gospodom.' 28 Zato smo rekli: 'Ako biste tako nešto ikada rekli nama ili našim budućim naraštajima, mi bismo odgovorili: 'Pogledajte ovaj oltar koji predstavlja Gospodnji oltar koji su naši očevi napravili, ali ne za žrtve paljenice niti za druge žrtve, već da bude svedok između nas i vas.' 29 Nipošto se ne želimo buniti protiv Gospoda i odvratiti se danas od Gospoda gradeći još jedan oltar za žrtve paljenice, prinose od žita i druge žrtve, osim oltara Gospoda, našeg Boga, oltara koji je pred njegovim šatorom!”

30 Kad su sveštenik Fines, poglavari zbora i poglavari nad hiljadama Izraelaca čuli te reči Rubenovih sinova, Gadovih sinova i Manasijinih sinova, bilo im je drago što je tako. 31 Zato je Fines, sin sveštenika Eleazara, rekao Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i Manasijinim sinovima: „Danas smo se uverili da je Gospod među nama, jer niste bili neverni Gospodu. Izbavili ste Izraelove sinove iz Gospodnje ruke.”

32 Tada su Fines, sin sveštenika Eleazara, i poglavari otišli od Rubenovih sinova

i Gadovih sinova iz galadske zemlje i vratili se u hanansku zemlju kod drugih Izraelovih sinova pa im preneli odgovor. 33 Taj odgovor se dopao Izraelovim sinovima. Zato su Izraelovi sinovi blagoslovlili Boga i više nisu govorili o tome da idu u rat protiv Rubenovih sinova i Gadovih sinova da bi opustošili zemlju u kojoj su oni živeli.

34 Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi rekli su za taj oltar: „On nam je svedok da je Gospod istiniti Bog.“

23 Prošlo je mnogo vremena otkako je Gospod Izraelcima dao da počinu od svih neprijatelja unao-kolo. Jošua je bio ostario i zašao u godine 2 i zato je sazvaio ceo Izrael, njegove starešine, poglavare, sudije i upravitelje, pa im je rekao: „Ja sam ostario i zašao u godine. 3 Videli ste sve što je Gospod, vaš Bog, učinio svim tim narodima radi vas, jer se Gospod, vaš Bog, borio za vas. 4 Evo, žrebom sam vašim plemenima razdelio u nasledstvo ove narode koji su preostali i sve one narode koje sam istrebio od Jordana do Velikog mora na zapadu. 5 Gospod, vaš Bog, gonio ih je ispred vas i oterao ih je radi vas, i vi ste zauzeli njihovu zemlju, kao što vam je i kazao Gospod, vaš Bog.

6 Zato budite veoma hrabri da držite i vršite sve što je napisano u knjizi Mojsijevog zakona, tako da ne odstupate od toga ni desno ni levo, 7 i da se ne mešate s narodima koji su ostali među vama. Ne pominjite imena njihovih bogova i ne kunitite se njima, ne služite im i ne klanjajte im se, 8 nego se čvrsto držite Gospoda, svog Boga, kao što ste to činili sve do danas. 9 I Gospod će pred vama oterati velike i moćne narode. (A do danas, nijedan se čovek nije održao pred vama.) 10 Jedan od vas teraće hiljadu, jer će se Gospod, vaš Bog, boriti za vas, kao što vam je i obećao. 11 Zato stalno pazite na svoje

duše, tako što ćete voleti Gospoda, svog Boga.

12 Ali ako se odvratite i prionete uz ostatak onih naroda koji su ostali među vama pa sklopite brakove s njima i pomešate se s njima i oni se pomešaju s vama, 13 dobro znajte da Gospod, vaš Bog, više neće terati te narode ispred vas, nego će vam oni postati klopka i zamka, bič na vašim bokovima i trnje u vašim očima dok vas ne nestane iz ove dobre zemlje koju vam je dao Gospod, vaš Bog.

14 Evo, ja danas idem putem kojim idu svi na zemlji. Dobro znate svim svojim srcem i svom svojom dušom da od svih dobrih obećanja koja vam je dao Gospod, vaš Bog, nijedno obećanje nije ostalo neispunjeno; sva su se ispunila. Nijedna reč nije ostala neispunjena. 15 Kao što su se na vama ispunile sve dobre reči koje vam je rekao Gospod, vaš Bog, tako će Gospod na vas pustiti i sve zle reči dok vas ne istrebi iz ove dobre zemlje koju vam je dao Gospod, vaš Bog. 16 To će vam se desiti ako prestupite savez Gospoda, svog Boga, kojim vas je obavezao, i ako pođete za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate. Gospod će se žestoko razgneviti na vas i brzo će vas nestati iz dobre zemlje koju vam je dao.“

24 Jošua je okupio sva Izraelova plemena u Sihemu i sazvaio izraelske starešine, poglavare, sudije i upravitelje, i oni su stali pred Boga. 2 Tada Jošua reče celom narodu: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Pre mnogo vremena vaši praočevi, među njima i Tara, Avramov i Nahorov otac, živeli su s one strane reke,* i služili su drugim bogovima.

3 Kasnije sam uzeo vašeg praoca Avrama s one strane reke, proveo ga kroz svu hanansku zemlju i umnožio njegovo

* 24,2 To jest Eufrata.

potomstvo davši mu Isaka. 4 Zatim sam Isaku dao Jakova i Isava. Kasnije sam Isavu dao u nasljedstvo goru Sir, a Jakov i njegovi sinovi otišli su u Egipat. 5 Kasnije sam poslao Mojsija i Arona i udario sam Egipćane nevoljama koje sam im naneo usred njihove zemlje. Zatim sam vas izveo odande. 6 Kad sam vaše očeve izveo iz Egipta i kad ste došli do mora, Egipćani su s bojnim kolima i konjanicima krenuli za vašim očevima prema Crvenom moru. 7 Tada su vaši očevi zavapili k meni, k Gospodu, i ja sam postavio tamu između vas i Egipćana i sručio sam na njih more koje ih je prekrilo. Svojim očima videli ste šta sam učinio u Egiptu. Zatim ste dugo boravili u pustinji.

8 Onda sam vas doveo u zemlju Amoreja koji su živeli s one strane Jordana, i oni su vas napali. Tada sam ih predao vama u ruke da biste zauzeli njihovu zemlju i istrebio sam ih ispred vas. 9 Zatim se podigao moavski car Balak, Seforov sin, da ratuje protiv Izraela. On je poslao po Balama, Beorovog sina, da vas prokune. 10 Ali ja nisam hteo da poslušam Balama. Zato vas je on nekoliko puta blagoslovio. Tako sam vas izbavio iz njegove ruke.

11 Zatim ste prešli Jordan i došli do Jerihona. Stanovnici Jerihona, Amoreji, Ferezeji, Hananci, Heteji, Gergeseji, Jeveji i Jevuseji, zaratili su s vama, a ja sam ih dao vama u ruke. 12 Pred vama sam širio strah, koji ih je oterao ispred vas, kao i dva amorejska cara. Nije to učinio ni vaš mač ni vaš luk. 13 Tako sam vam dao zemlju oko koje se niste trudili i gradove koje niste gradili, i u njima ste se naselili. Zato sada jedete rod od vinograda i maslinjaka koje niste sadili.

14 A sada, bojte se Gospoda i služite mu u besprekornosti i u istini. Uklonite bogove kojima su vaši praočevi služili s one strane reke i u Egiptu, i služite Gospodu. 15 Ako ne želite da služite Gospodu,

izaberite danas kome ćete služiti, bogovima kojima su služili vaši praočevi s one strane reke ili bogovima Amoreja u čijoj zemlji živite. A ja i moj dom služićemo Gospodu."

16 Na to narod odgovori: „Nipošto nećemo ostaviti Gospoda da bismo služili drugim bogovima. 17 Jer je Gospod, naš Bog, izveo nas i naše očeve iz egipatske zemlje, iz doma robovanja, i učinio je pred našim očima te velike znakove i čuvao nas je celim putem kojim smo išli i među svim narodima kuda smo prolazili. 18 Gospod je pred nama oterao sve one narode, to jest Amoreje koji su živeli u ovoj zemlji. Mi ćemo služiti Gospodu, jer je on naš Bog."

19 Tada Jošua reče narodu: „Vi ne možete služiti Gospodu, jer je on svet Bog, revnosan Bog, koji neće opraštati vaše presteupe i vaše grehe. 20 Ako budete ostavili Gospoda i služili tuđim bogovima, on će se okrenuti od vas, činiće vam zlo i istrebiće vas posle svega dobra što vam je činio."

21 A narod reče Jošui: „Neće biti tako; mi ćemo služiti Gospodu!" 22 Na to Jošua reče narodu: „Sami ste sebi svedoci da ste svojevolsjno izabrali Gospoda da biste mu služili." A oni rekoše: „Svedoci smo."

23 „Zato sada uklonite tuđe bogove koji su među vama i priklonite svoje srce k Gospodu, Izraelovom Bogu." 24 A narod reče Jošui: „Gospodu, svom Bogu, služićemo i njegov glas slušaćemo!"

25 Jošua je tog dana u Sihemu sklopio savez s narodom i dao mu propis i zakon. 26 Zatim je Jošua te reči napisao u knjigu Božjeg zakona, a onda je uzeo veliki kamen i postavio ga tamo pod jedno veliko drvo koje je bilo pored Gospodnjeg svetilišta.

27 Zatim je Jošua celom narodu rekao: „Evo, ovaj kamen biće svedok protiv nas, jer je čuo sve reči koje nam je Gospod rekao. Neka taj kamen bude svedok protiv

vas ako biste se odrekli svog Boga." 28 Tada je Jošua otpustio narod i svako je otišao na svoje nasljedstvo.

29 Posle ovih događaja Jošua, Nunov sin, Gospodnji sluga, umro je sa sto deset godina. 30 Sahranili su ga na području koje je dobio u nasljedstvo, u Tamnat-Sarahu koji se nalazi u brdovitom području Jefrema, severno od gore Gas. 31 Izrael je služio Gospodu dok je Jošua bio živ i dok su bile žive starešine koje su nadživele Jošuu i koje su znale sve što je Gospod učinio za Izrael.

32 Josifove kosti, koje su Izraelovi sinovi doneli iz Egipta, sahranili su u Sihemu, na polju koje je Jakov kupio za sto kesita* od sinova Emora, Sihemovog oca. To polje pripalo je u nasljedstvo Josifovim sinovima.

33 Umro je i Eleazar, Aronov sin, i sahranili su ga na brdu njegovog sina Finesa, brdu koje je dobio u brdovitom području Jefrema.

* 24,32 „Kesit“ je novčana jedinica nepoznate vrednosti.

Pisac: Samuel

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 1100. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1450-1120. pre n. e.

KNJIGA O SUDIJAMA

1 Posle smrti Jošue Nunova, Izraelovi sinovi upitali su Gospoda: „Ko će od nas prvi krenuti na Hanance da se bori protiv njih?“ **2** Gospod je odgovorio: „Neka krene Juda. Dajem zemlju u njegove ruke!“ **3** Tada je Juda rekao svom bratu Simeonu: „Pođi sa mnom u zemlju koja je žrebom pripala meni da se borimo protiv Hananaca, a ja ću onda poći s tobom u zemlju koja je žrebom pripala tebi.“ I Simeon je pošao s njim.

4 Tako su Judini sinovi krenuli, i Gospod je u njihove ruke predao Hanance i Ferezeje, tako da su u Bezeku pobili deset hiljada ljudi. **5** U Bezeku su našli Adoni-Bezeka, pa su se borili protiv njega i porazili Hanance i Ferezeje. **6** Adoni-Bezek je pobegao, ali oni su krenuli za njim, uhvatili ga i odrekli mu palce na rukama i na nogama. **7** Tada Adoni-Bezek reče: „Sedamdeset careva kojima su bili odsečeni palčevi na rukama i na nogama sakupljali su hranu pod mojim stolom. Onako kako sam ja činio, tako mi Bog vraća.“ I odveli su ga u Jerusalem, gde je i umro.

8 Zatim su Judini sinovi napali Jerusalem i osvojili ga. Njegove stanovnike pobili su oštricom mača, a grad su spalili vatrom. **9** Onda su Judini sinovi otišli da se bore protiv Hananaca koji su živeli u brdima, u Negevu i u Šefeli. **10** Zatim su krenuli na Hanance koji su živeli u Hevronu (Hevron se ranije zvao Kirijat-Arva), i pobili su Sesa, Ahimana i Talmaja.

11 Odatle su krenuli na stanovnike Davira. (Davir se ranije zvao Kirijat-Sefer.)

12 Tada Kaleb reče: „Onom ko napadne Kirijat-Sefer i osvoji ga daću svoju kćer Ahsu za ženu.“ **13** Osvojio ga je Otniel, sin Keneza, Kalebovog mlađeg brata. Zato mu je Kaleb dao svoju kćer Ahsu za ženu. **14** Kada je ona polazila u svoj dom, nagovorila je svog muža da zatraže jedno polje od njenog oca. Dok je sedela na magarcu, pljesnula je rukama da dozove svog oca Kaleba. Tada je on upita: „Šta želiš?“ **15** Ona mu odgovori: „Blagoslovi me! Pošto si mi dao deo zemlje na jugu, daj mi i Gulot-Majim.“ Kaleb joj je dao Gornji Gulot i Donji Gulot.

16 Sinovi Kenejca, Mojsijevog tasta, otišli su sa Judinim sinovima iz grada palmi u Judejsku pustinju, koja je južno od Arada. Došli su i nastanili se kod naroda koji je tamo živeo. **17** Juda je krenuo dalje sa svojim bratom Simeonom. Oni su zajedno napali Hanance koji su živeli u Sefatu i uništili su taj grad. Zato je grad nazvan Orma. **18** Juda je zatim osvojio Gazu s njenim područjem, Askalon s njegovim područjem i Akaron s njegovim područjem. **19** Gospod je bio s Judom, tako da je on osvojio brdoviti kraj, ali nije mogao da otera stanovnike doline pošto su imali bojna kola s gvozdanim oštricama. **20** Kada su Kaleb dali Hevron, kao što je Mojsije rekao, on je odatle oterao tri Enakova sina.

21 Benjaminovi sinovi nisu oterali Jevuseje koji su živeli u Jerusalemu. Zato Jevuseji sve do danas žive u Jerusalemu s Benjaminovim sinovima.

22 Josifovi sinovi krenuli su na Bet-El, i Gospod je bio s njima. 23 Kada su Josifovi sinovi pošli da izvide Bet-El (taj grad se ranije zvao Luz), 24 uhode su videle čovaka kako izlazi iz grada. Oni su mu rekli: „Pokaži nam kako da uđemo u grad, a mi ćemo prema tebi biti milostivi.“ 25 Tako im je čovek pokazao kako da uđu u grad, a oni su oštricom mača pobili stanovnike grada, ali tog čovaka i celu njegovu porodicu pustili su da odu. 26 Onda je taj čovek otišao u zemlju Heteja, podigao tamo grad i nazvao ga Luz. Tako se zove sve do danas.

27 Manasija nije osvojio Bet-San i njegove okolne gradove, a ni Tanah ni njegove okolne gradove, nije oterao ni stanovnike Dora i njegovih okolnih gradova, ni stanovnike Ivleama i njegovih okolnih gradova, ni stanovnike Megida i njegovih okolnih gradova, nego su Hananci ostali da žive u toj zemlji.

28 Izrael je ojačao i prisilio Hanance na ropski rad, ali ih nije u potpunosti oterao.

29 Ni Jefrem nije oterao Hanance koji su živeli u Gezeru, tako da su Hananci ostali da žive s njima u Gezeru.

30 Zebulon nije oterao stanovnike Kitrona ni stanovnike Nalola, tako da su Hananci ostali da žive s njima, ali su bili prisiljeni na ropski rad.

31 Asir nije oterao stanovnike Akona, ni stanovnike Sidona, ni Alava, ni Ahsiva, ni Helve, ni Afika ni Reova. 32 I tako je Asirovo pleme živelo među Hanancima koji su ostali u toj zemlji, jer ih nisu oterali.

33 Neftalim nije oterao stanovnike Bet-Semesa ni stanovnike Bet-Anata, tako da su živeli među Hanancima u toj zemlji. Stanovnike Bet-Semesa i Bet-Anata prisilili su na ropski rad.

34 Amoreji su potisnuli Danove sinove u brdovito područje i nisu im dali da siđu u dolinu. 35 Tako su Amoreji ostali da žive na gori Eres, u Ajalonu i Salvimu. Ali Josi-

fov dom je postao moćan tako da je Amorejima nametnuo prisilan rad. 36 Područje Amoreja protezalo se od obronka Akravim do Sele pa naviše.

2 Gospodnji anđeo je došao iz Galgala u Vokim i rekao: „Izveo sam vas iz Egipta i doveo sam vas u zemlju za koju sam se zakleo vašim praočevima. Još sam rekao: 'Neću nikada raskinuti svoj savez s vama. 2 A vi ne sklapajte savez sa stanovnicima ove zemlje. Srušite njihove oltare.' Ali vi niste poslušali moj glas. Zašto ste tako postupili? 3 Zato vam kažem: 'Neću ih oterati ispred vas. Oni će vam postati zamka i njihovi bogovi postaće vam mamac.'

4 Kada je Gospodnji anđeo izgovorio ove reči pred svim Izraelovim sinovima, narod je glasno zaplakao. 5 Zato je to mesto nazvano Vokim.* Tu su Gospodu prineli žrtve.

6 Kada je Jošua otpustio narod, Izraelovi sinovi su pošli u osvajanje zemlje. Svako je pošao dok Jošua bio živ i dok su bile žive starešine koje su nadživele Jošuu i koje su videle sva velika dela koja je Gospod činio za Izrael. 8 Jošua, Nunov sin, Gospodnji sluga, umro je kada je imao sto deset godina. 9 Sahrnili su ga na mestu koje je pripadalo njegovom nasleđstvu u Tamnat-Aresu u brdovitom području Jefrema, severno od gore Gas. 10 Sav taj naraštaj bio je pribran svojim očevima. Posle njih došao je drugi naraštaj koji nije poznavao Gospoda, ni dela koja je on činio za Izrael.”

11 Tako su Izraelovi sinovi činili ono što je zlo u Gospodnjim očima i da služe likovima Bala. 12 Napustili su Gospoda, Boga svojih očeva, koji ih je izveo iz egiptanske zemlje, i pošli su za drugim bogovima između bogova naroda koji su bili

* 2,5 „Vokim“ znači „oni koji plaću“.

oko njih, pa su im se klanjali i tako vređali Gospoda. 13 Ostavili su Gospoda i služili likovima Bala i Astarote. 14 Tada se Gospod razgnevio na Izrael i predao ih u ruke pljačkašima koji su ih pljačkali. Predao ih je u ruke njihovim neprijateljima koji su živeli oko njih, tako da se više nisu mogli odupreti svojim neprijateljima. 15 Kud god bi pošli, Gospodnja ruka je bila protiv njih da im nanosi zlo, kao što je Gospod rekao i kao što im se Gospod zakleo. Tako su bili u velikoj nevolji. 16 Zato im je Gospod podizao sudije koje su ih izbavljale iz ruku onih što su ih pljačkali.

17 Ali nisu slušali ni svoje sudije, nego su obožavali druge bogove i klanjali im se. Brzo su skrenuli s puta kojim su hodili njihovi praočevi, koji su slušali Gospodnje zapovesti. Oni nisu tako činili. 18 Kada im je Gospod podizao sudije, Gospod je bio sa svakim sudijom i izbavljao ih je iz ruku njihovih neprijatelja sve vreme sudijinog života. Kad je čuo njihove jecaje, Gospod se sažalio na njih zbog onih koji su ih tlačili i ugnjetavali.

19 Kada bi sudija umro, oni bi se ponovo odvratili i postupali još gore nego njihovi očevi tako što bi išli za drugim bogovima, služili im i klanjali im se. Nisu odustajali od svojih dela ni od svog tvrdoglavog ponašanja. 20 Tada se Gospod razgnevio na Izrael i rekao: „Pošto je ovaj narod prestupio moj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima i nije poslušao moj glas, 21 ni ja više neću ispred njih terati nijedan narod koji je ostao posle Jošuline smrti, 22 da bih njima iskušavao Izraelce da vidim da li će se držati Gospodnjeg puta i hoditi njime, kao što su to činili njihovi očevi, ili neće.” 23 Zato je Gospod ostavio te narode i nije ih odmah oterao, niti ih je predao Jošui u ruke.

3 Ovo su narodi kojima je Gospod dozvolio da ostanu kako bi iskušao sve Izraelove sinove koji nisu doživeli nijedan hananski rat, 2 a ostavio ih je samo zato da bi budući naraštaji Izraelovih sinova, koji nisu doživeli tako nešto, stekli ratno iskustvo i naučili da ratuju: 3 pet filistejskih savezničkih knezova, svi Hananci, zatim Sidonci i Jeveji koji su živeli na gori Livan, od gore Bal-Ermona do granice Emata. 4 Oni su poslušili da bi se iskušali Izraelci i da bi se videlo da li će slušati zapovesti koje je Gospod preko Mojsija dao njihovim očevima. 5 Tako su Izraelovi sinovi živeli među Hanancima, Hetejima, Amorejima, Ferezejima, Jevejima i Jevusejima. 6 Oni su uzimali njihove kćeri za žene, a svoje su kćeri davali njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.

7 Izraelovi sinovi su činili ono što je zlo u Gospodnjim očima i zaboravili su Gospoda, svog Boga, pa su služili likovima Bala i obrednim deblima. 8 Zato se Gospod razgnevio na Izrael i predao ih u ruke Husan-Risatajimu, caru Mesopotamije. Tako su Izraelovi sinovi služili Husan-Risatajimu osam godina. 9 I kad su Izraelovi sinovi zavapili Gospoda da im pomogne, Gospod im je podigao spasitelja da ih izbavi, Otniela, sina Keneza, mlađeg Kalebovog brata. 10 Gospodnji Duh je došao na njega i on je sudio Izraelcima. Kada je pošao u bitku, Gospod je u njegove ruke predao Husan-Risatajima, sirijskog cara, i njegova je ruka pobedila Husan-Risatajima. 11 Od tada je zemlja bila u miru četrdeset godina. Zatim je umro Otniel, Kenezov sin.

12 Izraelovi sinovi su opet činili ono što je zlo u Gospodnjim očima. Zato je Gospod dao Eglonu, moavskom caru, moć nad Izraelom, jer su činili ono što je zlo u Gospodnjim očima. 13 Tako je Eglon protiv njih sakupio Amonove sinove i Amaličane. Tada su oni krenuli i udarili na Izrael i osvojili grad palmi. 14 Izraelovi sinovi

služili su moavskom caru Eglonu osamnaest godina. 15 Tada su Izraelovi sinovi zavapili Gospodu da im pomogne. Gospod im je podigao spasitelja, Aoda, sina Gire iz Benjaminovog plemena, koji je bio levoruk. Po njemu su Izraelovi sinovi poslali danak moavskom caru Eglonu. 16 Aod je sebi napravio mač s dve oštrice, dug jedan lakat, i pripasao ga ispod haljine uz desno bedro. 17 Zatim je odneo danak moavskom caru Eglonu, koji je bio veoma debeo čovek.

18 Kada je predao danak, otpustio je ljude koji su ga nosili. 19 Kad su došli kod kamenoloma u Galgalu, on se vratio kod cara i rekao mu: „Care, imam za tebe jednu tajnu poruku.“ A car reče: „Tišina!“ Tada su svi koji su stajali uz njega otišli. 20 Aod mu je prišao dok je on sedeo u svojoj gornjoj sobi u kojoj je bilo prohladno, pa mu je rekao: „Imam za tebe poruku od Boga.“ Tada car ustade sa svog prestola. 21 Onda Aod levom rukom posegnu za mačem koji mu je bio uz desno bedro, izvuče ga i zari ga caru u stomak. 22 Sa oštricom je ušla i drška tako da se salo sklopilo nad oštricom, jer nije izvukao mač iz stomaka, i izišao je izmet. 23 Aod za sobom zatvori vrata gornje sobe i zaključa ih, a onda izađe kroz otvor za vazduh. 24 Tako je on otišao. Kad su došle careve sluge i pogledale, videle su da su vrata gornje sobe zaključana, pa su rekli: „Sigurno obavlja nuždu u prohladnoj gornjoj sobi.“ 25 Tako su dugo čekali da im je na kraju postalo neprijatno. Kad su videli da se vrata gornje sobe ne otvaraju, uzeli su ključ i otvorili, kad gle, njihov gospodar je ležao mrtav na zemlji!

26 Dok su oni čekali, Aod je pobegao, prošao kamenolome i sklonio se u Seirat. 27 Kada je stigao u brdovito područje Jefrema, zatrubio je u rog i Izraelovi sinovi su se spustili s njim sa tih brda, a on ih je predvodio. 28 Tada im reče: „Pođite za

mnom, jer vam Gospod u ruke predaje vaše neprijatelje Moavce.“ Oni su pošli za njim i presekli prelaze preko Jordana naspram Moavaca, tako da nisu dali nikome da pređe. 29 Tada su pobili oko deset hiljada Moavaca, jakih i hrabrih ljudi, i niko nije umakao. 30 Tog dana Moav je potpao pod Izraelovu vlast i zemlja je bila u miru osamdeset godina.

31 Posle njega je Samegar, Anatov sin, izbavio Izrael, pobivši šesto Filisteja bodilom* za goveda.

4 Posle Aodove smrti, Izraelovi sinovi su opet činili zlo u Gospodnjim očima. 2 Gospod ih je predao u ruke Javinu, hananskom caru koji je vladao u Asoru. Zapovednik njegove vojske bio je Sisera, koji je živio u neznabožačkom Arosetu. 3 Izraelovi sinovi zavapili su Gospodu, jer je Javin imao devetsto bojnih kola sa gvozdanim oštricama i dvadeset godina je okrutno tlačio Izraelove sinove.

4 U to vreme Izraelcima je sudila proročica Debora, Lafidotova žena. 5 Ona je živela pod Deborinom palmom između Rame i Bet-Ela u brdovitom području Jefrema. Izraelovi sinovi odlazili su kod nje na sud. 6 Ona je poslala po Baraka, Abinejemovog sina, iz Kedesa Neftalimovog i rekla mu: „Zar nije Gospod, Izraelov Bog, zapovedio: 'Idi i raširi se po gori Tavor. Sa sobom uzmi deset hiljada ljudi od Neftalimovih sinova i od Zebulonovih sinova, 7 a ja ću kod tebe u dolinu Kison dovesti Sisera, zapovednika Javinove vojske, njegova bojna kola i njegovo mnoštvo, i predaću ga tebi u ruke?'“

8 Tada joj Barak reče: „Ići ću ako ti podeš sa mnom, ali ako ne podeš sa mnom, neću ići.“ 9 Ona odgovori: „Poći ću s tobom. Ali slava neće pripasti tebi na putu kojim ćeš ići, jer će Gospod Sisera

* 3,31 Ili: „ostanom“. U pitanju je štap sa metalnim šiljkom za gonjenje stoke.

predati jednoj ženi u ruke." Tada je Debora ustala i otišla s Barakom u Kedes. 10 Barak je okupio Zebulonove i Neftalimove sinove u Kedesu. Deset hiljada ljudi pošlo je za njim, a poslala je i Debora.

11 Ever Kenejin se odvojio od Keneja, sinova Hobaba, Mojsijevog šuraka,* i ulogorio se u blizini velikog drveta u Sananimu, kod Kedesu.

12 Siseri su javili da je Barak, Abinejemov sin, došao na goru Tavor. 13 Tada je Sisera sakupio sva svoja bojna kola, devetsto bojnih kola s gvozdenim oštricama, i sve ljude koji su bili s njim i poveo ih iz neznabožackog Aroseta do doline Kison. 14 Tada Debora reče Baraku: „Ustani, jer je ovo dan kada će ti Gospod u ruke predati Siseru. Zar ne ide Gospod pred tobom?” Zatim se Barak spustio s gore Tavor s deset hiljada ljudi koji su pošli za njim. 15 Gospod je stvorio pometnju u Siserinoj vojsci i oštricom Barakovog mača uništio Siseru, sva njegova bojna kola i svu njegovu vojsku. Na kraju je Sisera sišao s kola i pobegao pešice. 16 A Barak je krenuo u poteru za bojnim kolima i vojskom sve do neznabožackog Aroseta. Tako je sva Siserina vojska pala od oštrice mača. Niko nije preživeo.

17 Sisera je pešice pobegao do šatora Jaele, žene Evera Kenejca, jer je Javin, car Asora, bio u miru s domom Evera Kenejca. 18 Tada je Jaela poslala u susret Siseri i rekla mu: „Svrati, gospodar, svrati kod mene. Ne boj se.” On je došao kod nje u šator, a ona ga je pokrila jednim pokrivačem. 19 On joj tada reče: „Molim te, daj mi da popijem malo vode, jer sam žedan.” Ona je otvorila meh mleka i dala mu da pije, a onda ga je opet pokrila. 20 Tada joj on reče: „Stani na ulaz u šator, pa ako neko dođe i pita te: 'Ima li tu koga?', ti

kaži: 'Nema!'"

21 Jaela, Everova žena, uzela je šatorski klin i čekić u ruke. Kad je Sisera od umora utonuo u dubok san, ona se prišunjila i zabi mu klin u slepoočnice tako da se klin zario u zemlju. Tako je on umro.

22 Zatim je došao Barak, koji je gonio Siseru. Jaela mu izađe u susret i reče: „Dođi da ti pokažem čoveka kog tražiš.” Kada je ušao kod nje, gle, Sisera je ležao mrtav, s klinom među slepoočnicama.

23 Tako je tog dana Bog pokorio Javina, hananskog cara, i predao ga Izraelovim sinovima. 24 Ruka Izraelovih sinova bila je sve teža za hananskog cara Javina, dok ga na kraju nisu pogubili.

5 Tog dana su Debora i Barak, Abinejemov sin, zapevali ovu pesmu:

2 „Rasuše ljudi kose svoje u Izraelu, spremni za boj, narod se dobrovoljno odazva, blagosiljajte Gospoda! 3 Čujte, carevi! Slušajte, poglavari! Ja ću Gospodu pevati, pesmom ću hvaliti Gospoda, Boga Izraelovog. 4 Gospode, kad si krenuo sa Sira, kad si pošao iz Edoma, zemlja se tresla i nebesa su kišu izlila, oblaci su kišom lili. 5 Gore su se rastopile pred licem Gospodnjim, i sam Sinaj pred licem Gospoda, Boga Izraelovog. 6 U danima Samegara, Anatovog sina, u danima Jaele, putevi su bili pusti, a putnici su išli putevima zaobilaznim. 7 Pusta su bila sela izraelska, pusta su bila, dok nisam ustala ja, Debora, dok nisam ustala kao majka u Izraelu. 8 Bogove nove oni su izabrali. Rat je tada bio na vratima. Ni štit ni koplje nisu se videli među četrdeset hiljada u Izraelu. 9 Srce je moje sa izraelskim zapovednicima, koji su se dobrovoljno javili između naroda. Blagosiljajte Gospoda. 10 Vi što na riđim magaricama jašete, što na raskošnim ćilimima sedite, i putevima idete, razmislite! 11 Čuli su se glasovi onih koji vodu dele na pojilištima. Nabrajali su

* 4,11 U većini prevoda stoji da je Hobab bio Mojsijev tast, što ne može biti tačno (vidi 4. Mojsijeva 10,29).

tamo pravedna dela Gospodnja, pravedna dela njegovog naroda koji živi u izraelskim selima. Tada je Gospodnji narod na vrata sišao. 12 Probudi se, Debora, probudi se! Probudi se, probudi se i pesmu zapevaj! Ustani, Barače, i odvedi zarobljenike svoje, sine Abinejemov! 13 Tada su preživeli sišli k velikašima. Narod Gospodnji k meni je sišao da se protiv junaka bori. 14 Oni koji su poreklom od Jefrema došli su u ravnicu, oni su s tobom, Benjamine, među narodom tvojim. Od Mahira su zapovednici izašli, od Zebulona oni što se pisarskim priborom služe. 15 Knezovi Isaharovi s Deborom su bili, Isahar, kao i Barak, u ravnicu je pešice poslan bio. Dugo se kolebalo srce sinova Rubenovih. 16 Zašto si seo među bisage, i slušaš kako pastir frulu stadu svira? Dugo se kolebalo srce sinova Rubenovih. 17 Galad je ostao s one strane Jordana. A zašto je Dan tada na brodovima bio? Asir je dokono na obali sedeo, i u pristaništima svojim živeo. 18 Zebulon je narod koji je dušu svoju smrti izlagao, a tako i Neftalim, na uzvišenjima u polju. 19 Carevi su u boj pošli. Tada su se hananski carevi borili u Tanahu, kod voda megidskih, ali srebra nisu zaplenili. 20 S neba su se zvezde borile, sa staza svojih borile su se protiv Sisere. 21 Vode Kisona sve su ih odnele, vode pradavne, vode Kisona. Dušo moja, silnike si gazila. 22 Tada se začuo topot konja, silovita jurnjava pastuva. 23 'Prokunite Miroz', rekao je anđeo Gospodnji. 'Proklinjite stanovnike njegove, jer nisu Gospodu u pomoć pritekli, s junacima nisu pomogli Gospodu.' 24 Blagoslovljena bila Jaela, žena Evera Kenejca, više od svih žena, blagoslovljena bila više od svih žena u šatorima. 25 Tražio je vodu, mleka mu je dala. U veliku skupocenu činiju nalila mu je kiselog mleka. 26 Rukom je svojom za šatorskim klinom posegnula, i desnicom svojom za maljem. Udarila je Siseru i glavu mu je probola, slepoočnice mu je smr-

skala i probila. 27 Pred nogama njenim srušio se, pao je, sručio se. Pred nogama njenim srušio se, pao je. Kako se srušio, tako je mrtav ostao. 28 Na prozoru je bila majka Siserina, kroz prozorsku rešetku pogledom ga je tražila i govorila: 'Zašto kola njegovih nema tako dugo? Zašto kasni topot zaprege njegove?' 29 Mudre plemkinje njene odgovorile su joj, a i sama je sebi govorila: 30 'Zar nisu plen našli pa ga dele, po devojku, dve devojke na svakog čoveka, tkanine raznobojne zaplenili su za Siseru, tkanine raznobojne zaplenili su, haljinu vezenu, tkaninu obojenu, dve haljine vezene, da budu ukras oko vrata onima što su plen uzeli?' 31 Neka tako propadnu svi neprijatelji tvoji, Gospode, a oni koji te vole neka budu kao sunce kad u svojoj snazi grane."

Tako je zemlja bila u miru četrdeset godina.

6 Izraelovi sinovi su činili ono što je zlo u Gospodnjim očima. Zato ih je Gospod predao u ruke Madijancima na sedam godina. 2 Ruka Madijanaca bila je teška nad Izraelom. Izraelovi sinovi su zbog Madijanaca načinili sebi podzemna skladišta u brdima i sklanjali se po pećinama i vrletima. 3 Kada bi Izraelci zasejali njive, došli bi Madijanci, Amaličani i narodi sa istoka i napali ih. 4 Oni bi se ulogorili na njihovoj zemlji i uništili useve sa zemlje sve do Gaze. Ne bi ostavili u Izraelu ni hrane, ni sitne stoke, ni goveda, ni magaraca. 5 Dolazili su sa svojom stokom i sa svojim šatorima. Bilo ih je tako mnogo kao skakavaca; nije bilo broja ni njima ni njihovim kamilama. Dolazili su u zemlju da je unište. 6 Tako je zbog Madijanaca Izrael upao u veliku bedu, pa su Izraelovi sinovi prizvali Gospoda da im pomogne.

7 Kada su zbog Madijanaca Izraelovi sinovi prizvali Gospoda da im pomogne, 8 Gospod je poslao Izraelovim sinovima

jednog čoveka, proroka, i rekao im: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Ja sam vas izveo iz Egipta i izbavio sam vas iz doma robovanja. 9 Izbavio sam vas iz egipatske ruke i iz ruku svih vaših tlačitelja i terao sam ih ispred vas i dao sam vam njihovu zemlju. 10 Još sam vam rekao: 'Ja sam Gospod, vaš Bog. Ne služite bogovima Amoreja u čijoj zemlji živite.' Ali vi niste poslušali moj glas.”

11 Zatim je došao Gospodnji anđeo i seo pod veliko stablo u Ofri koje je pripadalo Joasu iz Abiezerove porodice. Njegov sin Gedeon vršio je pšenicu u vinskoj presi da bi je što pre sklonio od Madijanaca. 12 Tada mu se pojavi Gospodnji anđeo i reče mu: „Gospod je s tobom, hrabri junače.” 13 A Gedeon ga upita: „Oprosti, gospodaru, ali ako je Gospod s nama, zašto nas je snašlo sve ovo i gde su sva njegova čuda o kojima su nam pričali naši očevi kad su govorili: 'Zar nas Gospod nije izveo iz Egipta?' Ali sad nas je Gospod napustio i predao nas u ruke Madijancima.” 14 Tada se Gospod okrenu prema njemu i reče: „Ti si snažan i izbavićeš Izrael iz madijanskih ruku. Ne šaljem li te ja?” 15 A Gedeon ga upita: „Oprosti, Gospode, ali čime ću izbaviti Izrael? Evo, moja porodica je najmanja u Manasijinom plemenu, a ja sam najneznatniji u kući svog oca.” 16 Ali Gospod mu odgovori: „Ja ću biti s tobom i zato ćeš pobiti Madijance kao da su jedan čovek.”

17 Tada Gedeon reče: „Ako sam našao milost u tvojim očima, daj mi znak po kome ću znati da zaista ti govoriš sa mnom. 18 Molim te, ostani ovde, a ja idem da ti donesem dar i stavim ga pred tebe.” A on mu odgovori: „Sedeću ovde dok se ne vratiš.” 19 Tada je Gedeon otišao i pripremio jare i zamesio beskvasne hlebove od jedne efe brašna. Meso je stavio u korpu, a čorbu je sipao u lonac, pa je to doneo kod njega pod veliko stablo i postavio.

20 Tada mu anđeo Božji reče: „Uzmi meso i beskvasne hlebove, pa ih stavi na onu veliku stenu, a čorbu prosp.” On učini tako. 21 Tada Gospodnji anđeo pruži vrh štapa koji je držao u ruci i dodirnu meso i beskvasne hlebove. Iz stene planu vatra koja spali meso i beskvasne hlebove, a Gospodnji anđeo nestade ispred njegovih očiju. 22 Tada Gedeon shvati da je to bio Gospodnji anđeo.

Onda reče: „Jao, Gospode! Video sam anđela tvoga, Gospode, licem u lice!” 23 A Gospod mu reče: „Mir tebi. Ne plaši se. Nećeš umreti.” 24 Gedeon je na tom mestu sagradio Gospodu oltar koji sve do danas nosi ime Jehova-Šalom.* On još uvek stoji u Ofri, koja pripada Abiezerovoj porodici.

25 Te noći Gospod mu reče: „Uzmi junca od svog oca, drugog junca od sedam godina, i sruši Balov oltar koji ima tvoj otac i poseci obredno deblo koje je pored njega. 26 Zatim podigni oltar Gospodu, svom Bogu, na vrhu ovog utvrđenja, slažući kamenje u redove. Onda iseci obredno deblo i na tim drvima prinesi tog drugog junca kao žrtvu paljenicu.” 27 Tada Gedeon uze deset ljudi od svojih slugu i učini kako mu je Gospod rekao. Ali pošto se bojao doma svog oca i ljudi iz grada, nije to učinio danju, već noću.

28 Kada su sutradan ljudi iz grada kao i obično rano ustali, gle, Balov oltar je bio srušen i obredno deblo pored njega posečeno, a onaj junac bio je prinesen na novom oltaru. 29 Tada su jedni druge pitali: „Ko je to uradio?” I kad su se raspitali i istražili, na kraju su rekli: „To je uradio Gedeon, Joasov sin.” 30 Tada su ljudi iz grada rekli Joasu: „Izvedi svog sina da se pogubi, jer je srušio Balov oltar i posekao obredno deblo koje je bilo pored njega.” 31 Joas je svima koji su ustali protiv njega

* 6,24 „Jehova-Šalom” znači „Gospod je mir”.

rekao: „Zar ćete vi braniti Bala? Zar ćete ga vi spasti? Ko stane na njegovu stranu, neka se još ovog jutra pogubi. Ako je Bal pravi bog, neka se sam brani zato što mu je neko srušio oltar.“ 32 Tog dana on je Gedeonu dao ime Jerobal,* rekavši: „Neka se Bal sam brani jer mu je neko srušio oltar.“

33 Svi Madijanci, Amaličani i narodi sa istoka okupili su se kao jedan, prešli u jezraelsku dolinu i tamo se ulogorili. 34 Gospodnji Duh obuzeo je Gedeona i on je zatrubio u rog, a Abiezerova porodica se okupila oko njega. 35 Zatim je poslao glasnike po celom Manasijinom plemenu pa su se i oni okupili oko njega. Poslao je glasnike i po Asirovom, Zebulonovom i Neftalimovom plemenu, pa su i oni izašli pred njega.

36 Tada Gedeon reče Bogu: „Ako ćeš preko mene izbaviti Izrael, kao što si kazao, 37 evo, ostaviću runo na gumnu. Ako rosa bude samo na runu, a sva zemlja bude suva, onda ću znati da ćeš preko mene izbaviti Izrael, kao što si kazao.“ 38 Tako je i bilo. Kada je sutra rano ustao, iscedio je runo u kom je bilo toliko rose da je njome napunio jednu veliku posudu. 39 Gedeon ponovo reče Bogu: „Nemoj se gneviti na mene, već mi dopusti da još jednom progovorim. Molim te, dopusti mi još jednom da proverim šta će biti s runom. Molim te, neka samo runo bude suvo, a po svoj zemlji neka bude rosa.“ 40 Bog je te noći tako i učinio. Samo je runo bilo suvo, a po svoj zemlji bila je rosa.

7 Jerobal, to jest Gedeon, i ceo narod koji je bio s njim, ustali su rano i ulogorili se kod izvora Aroda. Madijanski logor nalazio se severno od njih, u podnožju brda Moreh, u dolini. 2 Gospod je rekao Gedeonu: „S tobom je previše

naroda i zato im neću predati u ruke Madijance. Izrael bi se mogao hvaliti i govoriti mi: 'Moja me je ruka izbavila. 3 A sada, oglasi da čuje narod: 'Ko se boji i koga je strah, neka se vrati'.“ Gedeon ih je iskušao, tako da se vratilo dvadeset i dve hiljade ljudi, a deset hiljada ih je ostalo.

4 Ali Gospod reče Gedeonu: „Još uvek je previše naroda. Odvedi ih na vodu, pa ću ih ja tamo iskušati. Za koga ti kažem: 'Ovaj će ići s tobom', taj će ići s tobom, a za koga ti kažem: 'Ovaj neće ići s tobom', taj neće ići.“ 5 Tako je odveo narod na vodu.

Tada Gospod reče Gedeonu: „Svakog ko lapće vodu jezikom kao što pas lapće odvoji na stranu, a tako i svakog ko klekne na kolena da pije.“ 6 Onih što su laptali, prinoseći rukom vodu k ustima, bilo je trista. Svi ostali kleknuli su na kolena da piju vodu.

7 Tada Gospod reče Gedeonu: „Izbaviću vas s ovih trista ljudi koji su laptali vodu i predaću Madijance u vaše ruke. Svi ostali neka se vrate, svaki u svoje mesto.“ 8 Tako su od njih uzeli hranu i rogove, a onda je sve te Izraelce poslao kući. Zadržao je trista ljudi. Madijanski logor bio je ispod njega u dolini.

9 Te noći Gospod mu reče: „Ustani, napadni logor, jer ti ga predajem u ruke. 10 A ako se bojiš, siđi sa svojim slugom Furom i izvidi logor. 11 Slušaj šta govore, pa ćeš se ohrabriti i napašćeš logor.“ Tada su on i njegov sluga Fura sišli do prvih bojnih redova u logoru.

12 Madijanci, Amaličani i svi narodi sa istoka raširili su se po dolini. Bilo ih je mnogo kao skakavaca, a njihovih kamila bilo je kao peska na morskoj obali. 13 Kada je Gedeon došao, jedan čovek je pričao san svom drugu: „Sanjao sam kako se ječmena pogača kotrljala prema madijanskom logoru. Došla je do jednog šatora i pogodila ga tako da je pao, sve se ispre-

* 6,32 „Jerobal“ znači „neka se Bal brani“.

vrtalo i on se srušio." 14 Drug mu je odgovorio: „To nije ništa drugo nego mač Izraelca Gedeona, Joasovog sina. Bog mu je predao u ruke Madijance i sav ovaj logor.”

15 Kada je Gedeon čuo šta je onaj čovek sanjao, kao i tumačenje tog sna, pao je ničice. Zatim se vratio u izraelski logor i rekao: „Ustanite, jer vam Gospod predaje u ruke madijanski logor.” 16 Onda je trista ljudi razdelio u tri čete, svima je u ruke dao rogove, prazne velike krčage i u njima baklje. 17 Tada im reče: „Gledajte na mene i činite isto što i ja. Kad dođem do logora, radite ono što ja budem radio. 18 Kad ja i svi koji budu sa mnom zatrubimo u rogove, onda i vi zatrubite u rogove svuda oko logora i vičite: 'Mač Gospodnji i Gedeonov!'"

19 Gedeon i sto ljudi koji su bili s njim došli su do logora na početku srednje noćne straže,* baš kad su se menjale straže. Zatrubili su u rogove i razbili krčage koje su držali u rukama. 20 Tako su tri čete zatrubile u rogove i razbile krčage. U levoj ruci su držali baklje, a u desnoj rogove u koje su trubili pa su povikali: „Mač Gospodnji i Gedeonov!" 21 Oni su stajali oko logora, svaki na svom mestu, a svi u logoru su se smeli, vikali i bežali. 22 Trista ljudi je trubilo u rogove, a Gospod je učinio da ljudi u celom logoru dignu mač jedan na drugog. Ljudi iz logora su se razbežali sve do Bet-Asete, prema Zerertu, do granice Abel-Meola kod Tavata.

23 Izraelci iz Neftalimovog i Asirovog plemena, i svi iz Manasijinog plemena sakupili su se i krenuli u poteru za Madijancima. 24 Gedeon je poslao glasnike po celom brdovitom području Jefrema i poručio im: „Siđite pred Madijance i presecite im prelaze preko reka sve do Betbare i preko Jordana. Tako su se sakupili svi ljudi

iz Jefremovog plemena i presekli prelaze preko reka sve do Betbare i preko Jordana. 25 Zarobili su i dva madijanska kneza, Oriva i Ziva. Oriva su ubili na Orivovoj steni, a Ziva su ubili kod Zivove vinske prese. Progonili su Madijance i doneli su Orivovu i Zivovu glavu Gedeonu u područje oko Jordana.

8 Tada su ljudi iz Jefremovog plemena rekli Gedeonu: „Šta si nam to učinio, što nas nisi pozvao kad si pošao u boj protiv Madijanaca?" Zato su bili veoma ljuti i hteli su da započnu svađu s njim. 2 Gedeon im reče: „Šta sam ja to učinio u poređenju s vama? Nije li Jefremovo pabirčenje bolje od Abiezerove berbe? 3 Vama je Bog u ruke predao madijanske knezove Oriva i Ziva, a šta sam ja učinio u poređenju s vama?" Kada im je to rekao, utišao se njihov bes prema njemu.

4 Tako je Gedeon s trista ljudi došao do Jordana i prešao ga. Iako su bili umorni, nastavili su s poterom. 5 Posle je rekao ljudima u Sokotu: „Molim vas, dajte hleba ljudima koji idu za mnom, jer su umorni, a ja gonim Zebeja i Salmana, madijanske careve." 6 Ali knezovi Sokota su rekli: „Zar su Zebej i Salman već u tvojim rukama pa da tvojoj vojsci damo hleba?" 7 Tada je Gedeon odgovorio: „Zbog ovog ću pustinj-skim trnjem i bodljikavim granama raskidati meso na vašem telu kad mi Gospod preda u ruke Zebeja i Salmana." 8 Odatle je otišao u Fanuel, i to isto zatražio od ljudi iz Fanuela, ali su mu oni odgovorili isto kao i ljudi iz Sokota. 9 Zato je i ljudima u Fanuelu rekao: „Kad se vratim kao pobednik, srušiću ovu kulu."

10 Zebej i Salman bili su u Karkoru sa svojom vojskom, oko petnaest hiljada ljudi koji su ostali od sve vojske naroda sa istoka. Dotad je već bilo palo sto i dvadeset hiljada ljudi naoružanih mačem. 11 Gedeon je otišao putem kojim prolaze oni što

* 7,19 Srednja noćna straža trajala je otprilike od 22 sata do 2 sata.

žive pod šatorima, istočno od Navava i Jogveje, i udario je na logor dok je logor bio nespreman za napad. 12 Kada su Zebej i Salman pobjegli, on je odmah krenuo u poteru za njima. Zarobio je ta dva madijanska cara, Zebeja i Salmana, a u sav logor uneo je strah.

13 Kada se Gedeon, Joasov sin, vraćao iz bitke preko uspona koji vodi na Heres, 14 na putu je zarobio jednog mladića iz Sokota i ispitao ga. Mladić mu je popisao imena knezova i starešina iz Sokota, sedamdeset i sedam ljudi. 15 Tada je Gedeon otišao kod ljudi iz Sokota i rekao im: „Evo Zebeja i Salmana zbog kojih ste mi se ovako rugali: 'Zar su Zebej i Salman već u tvojim rukama pa da moramo dati hleb tvojim iznemoglim ljudima?'“ 16 Tada je uhvatio gradske starešine i uzeo pustinjско trnje i bodljikave grane pa je njima kaznio ljude iz Sokota. 17 Kulu u Fanuelu je srušio, a ljude u gradu pobio.

18 Onda je upitao Zebeja i Salmana: „Kakvi su bili ljudi koje ste pobili na Tavoru?“ A oni odgovoriše: „Bili su takvi kao ti, svaki je izgledao kao carski sin.“ 19 On im na to reče: „To su bila moja braća, sinovi moje majke. Tako živ bio Gospod, da ste im poštedeli život, ne bih vas ubio!“ 20 Tada je rekao svom prvencu Jeteru: „Idi i pogubi ih.“ Ali mladić nije izvukao svoj mač jer se bojao, pošto je bio još mlad. 21 Zato Zebej i Salman rekoše: „Ustani ti na nas, jer kakav je čovek, takva mu je i snaga.“ Tada je Gedeon ustao i pogubio Zebeja i Salmana i uzeo ukrase u obliku meseca s vratova njihovih kamila.

22 Zatim su Izraelci rekli Gedeonu: „Vladaj nad nama, ti i tvoj sin i tvoj unuk, jer si nas izbavio iz madijanskih ruku.“ 23 Ali Gedeon im reče: „Neću ja vladati nad vama, niti će moj sin vladati nad vama. Gospod će vladati nad vama.“ 24 Gedeon im još reče: „Jedino vas molim da mi sva-ko od vas da alku za nos od svog plena.“

(Poraženi su nosili zlatne alke u nosu, jer su bili Ismailci.) 25 A oni odgovoriše: „Rado ćemo ti ih dati.“ Tako su raširili ogrtač i svaki od njih je bacio na njega alku za nos od svog plena. 26 Težina tih zlatnih alki koje je zatražio iznosila je hiljadu i sedamsto sikala* zlata, osim ukrasa u obliku meseca, minduša i haljina od vune purpurne boje koje su nosili madijanski carevi i osim ogrlica koje su visile kamilama oko vrata.

27 Gedeon je od toga načinio sveštenički efod* i izložio ga u svom gradu Ofri. Tu je ceo Izrael obožavao efod i to je bila zamka Gedeonu i njegovom domu.

28 Tako su Madijanci bili pokoreni pred Izraelovim sinovima i više nisu podizali glavu. U danima Gedeona zemlja je bila u miru četrdeset godina.

29 Jerobal, Joasov sin, otišao je i živio u svojoj kući.

30 Pošto je imao mnogo žena, Gedeonu se rodilo sedamdeset sinova. 31 Njegova inoča* koja je živela u Sihemu rodila mu je sina. On mu je dao ime Abimeleh. 32 Gedeon, Joasov sin, umro je u dubokoj starosti i sahranjen je u grobu svog oca Joasa u Ofri, koja pripada Abijezerovoj porodici.

33 Kada je Gedeon umro, Izraelovi sinovi su ponovo obožavali Bale i postavili su sebi za boga Bal-Berita. 34 Izraelovi sinovi nisu se obazirali na Gospoda, svog Boga, koji ih je izbavljao iz ruku svih neprijatelja koji su bili oko njih. 35 Nisu uzvratili dobrotom domu Jerobala, to jest Gedeona, za sve dobro koje je on učinio za Izrael.

* 8,26 Vidi dodatak na kraju knjige.

* 8,27 Po svemu sudeći, to je bio deo odeći sličan kecelji koji se sastojao od prednjeg i zadnjeg dela.

* 8,31 Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge (to jest pravih supruga) i koja ima niži status od prave supruge.

9 Abimeleh, Jerobalov sin, otišao je u Sihem kod braće svoje majke i rekao je njima i celoj rodbini s majčine strane: 2 „Molim vas, kažite svim stanovnicima Sihema: 'Šta vam je bolje, da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi Jerobalovi sinovi, ili da nad vama vlada jedan čovek? Setite se da sam ja vaša kost i vaše meso.'”

3 Tako su braća njegove majke prenela sve njegove reči svim stanovnicima Sihema i njihovo srce se priklonilo Abimelehu, jer su rekli: „On je naš brat.” 4 Dali su mu sedamdeset srebrnika iz Bal-Beritovog hrama, čime je Abimeleh unajmio besposlene i drske ljude, koji su mu se pridružili. 5 Zatim je otišao u dom svog oca u Ofri i na jednom kamenu pobio svoju braću, Jerobalove sinove, sedamdeset ljudi. Ali ostao je Jotam, najmlađi Jerobalov sin, jer se sakrio.

6 Kasnije su se okupili svi stanovnici Sihema i svi stanovnici Milate su otišli i kod velikog drveta, kod stuba koji je stajao u Sihemu, postavili Abimeleha za cara.

7 Kada su to javili Jotamu, on je otišao i stao navrh gore Garizim i povikao na sav glas: „Čujte me, stanovnici Sihema, a i neka Bog čuje vas!

8 Jednom su pošla stabla da pomažu sebi cara. Tako su rekla maslini: 'Budi nam ti car.' 9 Ali maslina im je odgovorila: 'Zar da se odrekнем svog ulja koje je na slavu Bogu i ljudima, pa da se njišem nad drugim stablima?' 10 Zatim su stabla rekla smokvi: 'Dođi ti pa nam budi car.' 11 Ali smokva im je rekla: 'Zar da se odrekнем svoje slasti i svog dobrog ploda, pa da se njišem nad drugim stablima?' 12 Onda su stabla rekla vinovoj lozi: 'Dođi ti da nam budeš car.' 13 A vinova loza im je odgovorila: 'Zar da se odrekнем svoje šire koje prija Bogu i ljudima, pa da se njišem nad drugim stablima?' 14 Na kraju su sva stabla rekla trnovitom grmu: 'Dođi ti da nam

budeš car.' 15 A trnoviti grm je odgovorio stablima: 'Ako zaista želite da me pomažete za cara, dođite i sklonite se u moj hlad. A ako nećete, neka izađe vatra iz trnovitog grma i proguta livanske kedrove.'

16 A sada, ako ste ispravno i pošteno postupili kada ste Abimeleha postavili za cara, ako ste učinili dobro Jerobalu i njegovom domu i ako ste mu učinili kako je zaslužio po onome što je činio - 17 jer se moj otac borio za vas i svoju dušu je izložio opasnosti da bi vas izbavio iz ruku Madijanaca, 18 a vi ste danas ustali na dom mog oca i na jednom kamenu ste pobili njegove sinove, sedamdeset ljudi, i postavili ste Abimeleha, sina njegove robinje, za cara nad stanovnicima Sihema samo zato što je on vaš brat - 19 dakle, ako ste danas postupili ispravno i pošteno prema Jerobalu i njegovom domu, radujte se s Abimelehom, a i on neka se raduje s vama. 20 Ali ako niste, neka izađe vatra od Abimeleha i proguta stanovnike Sihema i stanovnike Mila, i neka izađe vatra od stanovnika Sihema i od stanovnika Mila i proguta Abimeleha.”

21 Tada je Jotam otišao i pobegao u Vir gde je i ostao zbog svog brata Abimeleha.

22 Abimeleh je tri godine oholo vladao kao knez nad Izraelom. 23 Tada je Bog dopustio da duh razdora zavлада između Abimeleha i stanovnika Sihema, i stanovnici Sihema su izneverili Abimeleha. 24 To je bilo zato što je trebalo da se osveti zločin počinjen nad sedamdeset Jerobalovih sinova i da njihova krv padne na njihovog brata Abimeleha, jer ih je ubio, i na stanovnike Sihema, jer su mu pomogli da ubije svoju braću. 25 Stanovnici Sihema postavili su mu zasede po gorskim vrhovima i pljačkali su svakog ko bi prošao pored njih onim putem. Za to je saznao Abimeleh.

26 Onda je Gal, Ebedov sin, došao sa

svojom braćom i prešao u Sihem. Stanovnici Sihema s pouzdanjem su mu se priklonili. 27 Po običaju su otišli u polje da beru grožđe u svojim vinogradima, gaze ga i vesele se, a onda su otišli u hram svog boga da jedu, piju i proklinju Abimeleha. 28 Tada Gal, Ebedov sin, reče: „Ko je Abimeleh? Zar nije on Jerobalov sin? I ko je Zebul, njegov poverenik u Sihemu? Zašto njima da služimo? Bolje da služite ljudima Emora, Sihemovog oca. Zašto da služimo Abimelehu? 29 Kada bi ovaj narod bio pod mojom rukom, svrgnuo bih Abimeleha.“ I poručio je Abimelehu: „Sakupi veliku vojsku pa kreni u boj.“

30 Kada je Zebul, gradski knez, čuo reči Gala, Ebedovog sina, veoma se razgnevio. 31 Zato je u tajnosti poslao glasnike Abimelehu, i poručio mu: „Evo, Gal, Ebedov sin, i njegova braća došli su u Sihem i sada bune grad protiv tebe. 32 Zato ti i tvoji ljudi ustanite noću i postavite zasedu u polju. 33 A rano ujutru, kad ograne sunce, ustani i udari na grad. Kada on i njegovi ljudi izađu na tebe, učini s njim šta želiš.“

34 Tako su Abimeleh i svi oni koji su bili s njim ustali noću i postavili oko Sihema zasedu rasporedivši ljude u četiri čete. 35 Gal, Ebedov sin, izašao je i stao na gradska vrata. Tada su Abimeleh i njegovi ljudi izašli iz zasede. 36 Čim ih je Gal ugledao, reče Zebulu: „Gle, ljudi silaze s gorskih vrhova.“ A Zebul mu odgovori: „Od senki s gora čini ti se da vidiš ljude.“

37 Gal opet reče: „Gle, ljudi silaze s uzvišice koja je usred zemlje, a jedna četa dolazi putem od velikog drveta Meonenima.“ 38 Na tomu Zebul odgovori: „Gde su sada tvoje reči kojima si se hvalio: 'Ko je Abimeleh da mu služimo?' Zar nisu ovo ljudi koje si ti odbacio? Izađi sad i bori se protiv njih.“

39 Gal je bio na čelu stanovnika Sihema i krenuo je u borbu protiv Abimeleha.

40 Ali Abimeleh ga je poterao pa je on pobegao pred njim. Mnogi su padali mrtvi, sve do gradskih vrata.

41 Abimeleh je ostao u Arumi, a Zebul je proterao Gala i njegovu braću, tako da više nisu mogli da žive u Sihemu. 42 Sledećeg dana narod je izašao u polje. To su javili Abimelehu. 43 On je uzeo svoje ljude, podelio ih u tri čete i postavio zasedu u polju. Kada je video da narod izlazi iz grada, krenuo je na njih i pobio ih. 44 Abimeleh i čete koje su bile s njim navalili su napred i postavili se kod gradskih vrata, dok su dve čete udarile na sve koji su bili u polju i pobile ih. 45 Tako je Abimeleh ceo taj dan osvajao grad i na kraju ga je i osvojio. Pobio je ljude u gradu, a grad razorio i posuo solju.

46 Kada su to čuli svi stanovnici sihemske kule, otišli su u podrum hrama boga Berita. 47 Kad su Abimelehu javili da su se okupili svi stanovnici sihemske kule, 48 Abimeleh je otišao na goru Salmon zajedno sa svojim ljudima. Uzeo je u ruke sekiru, odsekao jednu granu s drveta, podigao je, stavio na rame i rekao svojim ljudima: „Što ste videli da sam ja učinio, brzo i vi činite!“ 49 Tada su svi odsekli po granu i krenuli za Abimelehom. Zatim su grane nabacali na podrum i zapalili vatru nad onima koji su bili u podrumu. Tako su poginuli svi stanovnici sihemske kule, oko hiljadu muškaraca i žena.

50 Abimeleh je onda otišao na Teves, opkolio ga i osvojio. 51 Usred grada bila je jaka kula u koju su pobegli svi muškarci i žene, svi stanovnici tog grada. Zatvorili su vrata za sobom i popeli se na krov kule. 52 Abimeleh je došao do kule i napao je. Kad je skoro došao do vrata kule da ih spali vatrom, 53 jedna žena baci mlinski kamen na glavu Abimelehu i razbi mu lobanju. 54 On brzo pozva slugu koji mu je nosio oružje i reče mu: „Izvuci mač i ubij me, da se ne bi za mene govorilo:

'Ubila ga je žena'." Njegov sluga ga je odmah probio i on je umro.

55 Kada su Izraelci videli da je Abimeleh poginuo, svi su se vratili u svoje mesto. 56 Tako je Bog Abimelehu vratio zlo koje je on naneo svom ocu kada je pobio svoju braću, njih sedamdeset. 57 Bog je učinio da se sve zlo koje su činili stanovnici Sihema vrati njima na glavu, i tako ih je stiglo prokletstvo Jotama, Jerolovog sina.

10 Posle Abimeleha ustao je Tola, sin Pue, Dodovog sina, iz Isaharovog plemena, da izbavi Izrael. On je živio u Samiru u brdovitom području Jefrema. 2 Sudio je Izraelcima dvadeset i tri godine, a onda je umro i bio sahranjen u Samiru.

3 Posle njega ustao je Jair iz Galada, koji je sudio Izraelcima dvadeset i dve godine. 4 On je imao trideset sinova koji su jahali na trideset magaraca. Oni su imali trideset gradova koji se sve do danas zovu Avot-Jair, a nalaze se u galadskoj zemlji. 5 Onda je Jair umro i bio sahranjen u Kamonu.

6 Izraelovi sinovi opet su činili ono što je zlo u Gospodnjim očima i služili su likovima Bala, likovima Astarote, sirijskim bogovima, sidonskim bogovima, moavskim bogovima, bogovima Amonovih sinova i filistejskim bogovima. Ostavili su Gospoda i nisu mu služili. 7 Tada se Gospod razgnevio na Izrael, i predao ih je u ruke Filistejima i u ruke Amonovim sinovima. 8 Oni su ugnjetavali i tlačili Izraelove sinove te godine - jer su osamnaest godina tlačili sve Izraelove sinove koji su bili s one strane Jordana u zemlji Amoreja u Galadu. 9 Amonovi sinovi prešli su Jordan da se bore protiv Jude, Benjamina i Jefremovog doma. Tako se Izrael našao u velikoj nevolji. 10 Tada su Izraelovi sinovi prizvali Gospoda u pomoć: „Zgrešili smo ti, jer smo

ostavili svog Boga, i služili likovima Bala.”

11 Gospod reče Izraelovim sinovima: „Zar vas nisam izbavljao od Egipćana, Amoreja, Amonaca, Filisteja, 12 Sidonaca, Amalićana i Madijanaca koji su vas tlačili? Zar vas nisam izbavljao iz njihove ruke kada ste vapili meni? 13 Ali vi ste mene ostavili i služili drugim bogovima. Zato vas neću više izbavljati. 14 Idite i prizivajte bogove koje ste izabrali. Neka vam oni pomognu i neka vas izbave iz vaše nevolje.” 15 Izraelovi sinovi odgovoriše Gospodu: „Zgrešili smo. Učini s nama šta hoćeš. Samo nas danas izbavi, molimo te.” 16 Onda su uklonili tuđe bogove iz svoje sredine i da služe Gospodu, tako da njegova duša više nije mogla da gleda Izraelovu nevolju.

17 Amonovi sinovi okupili su se i ulogorili u Galadu. Tada su se i Izraelovi sinovi okupili i ulogorili u Mispi. 18 Narod i galadski knezovi govorili su jedni drugima: „Ko će povesti bitku protiv Amonovih sinova? Neka onda on bude poglavar nad svim stanovnicima Galada.”

11 Jeftaj iz Galada bio je snažan i hrabar čovek. Bio je sin bludnice, a otac mu je bio Galad. 2 Galad je imao još jednu ženu koja mu je rodila sinove. Kada su sinovi te žene odrasli, oterali su Jeftaja, govoreći mu: „Nećeš imati nasledstva u domu našeg oca, jer si sin druge žene.” 3 Zato je Jeftaj pobjegao od svoje braće i nastanio se u zemlji Tov. Oko Jeftaja su se okupili ljudi koji su ostali bez posla i s njim su odlazili u pljačku.

4 Posle nekog vremena, Amonovi sinovi su napali Izrael. 5 Kada su Amonovi sinovi napali Izrael, galadske starešine su otišle da dovedu Jeftaja iz zemlje Tov. 6 Rekle su mu: „Dođi da nam budeš zapovednik, da se borimo protiv Amonovih sinova.” 7 A Jeftaj reče galadskim starešinama: „Zar me vi niste mrzeli pa ste me

zato oterali iz doma mog oca? Zašto sada kad ste u nevolji dolazite kod mene?" 8 Tada galadske starešine odgovoriše Jeftaju: „Došli smo kod tebe da pođeš s nama i boriš se protiv Amonovih sinova i da budeš poglavar nad nama i nad svim stanovnicima Galada." 9 Jeftaj reče galadskim starešinama: „Ako me povedete nazad da se borim protiv Amonovih sinova pa mi ih Gospod preda, biću vam poglavar!" 10 Tada galadske starešine rekoše Jeftaju: „Neka nas Gospod čuje i neka sudi između nas ako ne učinimo kako si rekao." 11 Tako je Jeftaj otišao s galadskim starešinama i narod ga je postavio za svog poglavara i zapovednika. Jeftaj je sve to ponovio pred Gospodom u Mispu.

12 Zatim je Jeftaj poslao glasnike caru Amonovih sinova i poručio mu: „Šta imaš protiv mene pa si došao da se boriš sa mnom u mojoj zemlji?" 13 A car Amonovih sinova reče Jeftajevim glasnici: „Izrael je po izlasku iz Egipta uzeo moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana. Zato je sada mirno vratio." 14 Ali Jeftaj opet posla glasnike caru Amonovih sinova 15 i poruči mu:

„Ovako kaže Jeftaj: 'Izrael nije uzeo ni moavsku zemlju ni zemlju Amonovih sinova. 16 Jer kad je Izrael izašao iz Egipta, išao je pustinjom do Crvenog mora i došao u Kadis. 17 Tada je Izrael poslao glasnike edomskom caru i poručio mu: 'Molim te, pusti da prođem kroz tvoju zemlju', ali edomski car nije poslušao. Poslao je glasnike i moavskom caru, ali je i on odbio. Tako je Izrael ostao u Kadisu. 18 Dok su išli pustinjom, zaobišli su edomsku i moavsku zemlju. Išli su istočno od moavske zemlje i ulogorili se na području oko Arnona. Nisu prelazili moavsku granicu, jer je Arnon bio moavska granica.

19 Zatim je Izrael poslao glasnike amorejskom caru Sihonu koji je vladao u Hešbonu. Izrael mu je poručio: „Molim te,

pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju do mesta u koje idemo." 20 Ali Sihon nije verovao Izraelcima da će samo proći kroz njegovo područje i zato je okupio ceo svoj narod, ulogorio se u Jasi i napao Izrael. 21 Tada je Gospod, Izraelov Bog, dao Sihona i ceo njegov narod u ruke Izraelu koji ih je porazio. Izrael je zauzeo svu zemlju Amoreja koji su živeli u toj zemlji. 22 Tako je osvojio svu amorejsku zemlju od Arnona do Jaboka i od pustinje do Jordana.

23 A sada kada je Gospod, Izraelov Bog, oterao Amoreje pred svojim narodom Izraelom, ti želiš da oteraš taj narod. 24 Zar nećeš oterati sve one koje ti Hemos, tvoj bog, daje da ih oteraš? A mi ćemo oterati sve koje Gospod, naš Bog, otera pred nama.

25 Zar si ti bolji od Balaka, Seforovog sina, moavskog cara? Da li se on prepirao s Izraelom? Da li se borio protiv njega? 26 Izrael već trista godina živi u Hešbonu i njegovim okolnim gradovima, Aroiru i njegovim okolnim gradovima, a i u svim gradovima uz Arnon, pa zašto im za to vreme niste sve to oteli? 27 Ja tebi nisam zgrešio, a ti si nepravedan prema meni jer se boriš protiv mene. Neka Gospod danas bude sudija i neka sudi između Izraelovih sinova i Amonovih sinova."

28 Ali car Amonovih sinova nije poslušao reči koje mu je poručio Jeftaj.

29 Tada je Gospodnji Duh sišao na Jeftaju i on je prošao kroz Galad i Manasijino područje, prošao je i kroz Mispu u Galadu, a od Mispe u Galadu došao je do Amonovih sinova.

30 Jeftaj se zavetovao Gospodu rečima: „Ako mi predaš u ruke Amonove sinove, 31 neka Gospodu pripadne ko god izađe na vrata mog doma, ko pođe meni u susret kad se vratim kao pobednik nad Amonovim sinovima. Njega ću dati kao žrtvu paljenicu."

32 Tako je Jeftaj krenuo na Amonove sinove da se bori protiv njih i Gospod ih je predao njemu u ruke. 33 Napadao ih je od Aroira do Minita, u dvadeset gradova, i sve do Abel-Keramima i naneo im je veliki poraz. Tako su Amonovi sinovi bili pokoreni pred Izraelovim sinovima.

34 Zatim se Jeftaj vratio svojoj kući u Mispu, kad gle, u susret mu je izašla njegova kći udarajući u daire i igrajući! Ona mu je bila jedinica. Osim nje nije imao ni sinova ni kćeri. 35 Kada je ugleda, razdera svoje haljine i reče: „Jao, kćeri moja! Zavila si me u veliku tugu! Kako baš tebi nevolju da naneseš! Ja sam se zavetovao Gospodu i ne mogu poreći to što sam zavetovao.“

36 Ona mu odgovori: „Oče moj, ako si se zavetovao Gospodu, učini sa mnom onako kako si mu rekao, jer se Gospod osvetio tvojim neprijateljima, Amonovim sinovima.“ 37 Zatim reče svom ocu: „Ispuni mi još ovu molbu: daj mi dva meseca i pusti me da sa svojim drugaricama odem u gore i da oplaćem svoje devičanstvo.“

38 On joj reče: „Idi!“ Tako ju je pustio na dva meseca. Ona je otišla u gore sa svojim prijateljicama i oplakala svoje devičanstvo. 39 Kada su prošla dva meseca, vratila se svom ocu i on je postupio s njom prema svom zavetu. Ona nikada nije legla s muškarcem. Od tada je u Izraelu postao običaj 40 da svake godine, četiri dana u godini, Izraelove kćeri idu da čine pomen ćerki Jeftaja iz Galada.

12 Tada su se sakupili ljudi iz Jefremovog plemena, pa su otišli na sever i rekli Jeftaju: „Zašto si otišao da se boriš protiv Amonovih sinova, a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Spalićemo i tebe i tvoju kuću!“ 2 Ali Jeftaj im reče: „Ja i moj narod žestoko smo se borili sa Amonovim sinovima. Ja sam vas zvao u

pomoć, ali me vi niste izbavili iz njihovih ruku. 3 Kada sam video da me ne izbavljate, odlučio sam da svoju dušu izložim opasnosti i krenem na Amonove sinove. Gospod mi ih je predao u ruke. Zašto ste onda danas izašli da se borite protiv mene?“

4 Jeftaj tada sakupi sve ljude iz Galada i krenu u bitku protiv Jefrema. Ljudi iz Galada pobili su ljude iz Jefremovog plemena, jer su ovi govorili: „Vi ste, Galade, begunci iz Jefrema, i usred Jefrema i Manasije živite.“ 5 Galad je pre Jefrema zauzeo prelaze preko Jordana. Kada bi neko od odbeglih iz Jefremovog plemena rekao: „Pustite me da pređem“, ljudi iz Galada bi svakog od njih pitali: „Da li si ti iz Jefremovog plemena?“ Kada bi on odgovorio: „Nisam“, 6 oni bi mu rekli: „Hajde, reci Šibolet.“ A on bi rekao: „Sibolet“, jer nije umeo ispravno da izgovori tu reč. Tada bi ga uhvatili i ubili na prelazima preko Jordana. Tako je u to vreme palo četrdeset i dve hiljade ljudi iz Jefremovog plemena.

7 Jeftaj je šest godina bio sudija Izraelcima. Onda je Jeftaj iz Galada umro i bio je sahranjen u svom gradu u Galadu.

8 Posle njega je Ibsan iz Betlehema bio sudija Izraelcima. 9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri. Poslao je ljude da dovedu trideset žena iz drugog roda za svoje sinove. Sedam godina je bio sudija Izraelcima. 10 Onda je Ibsan umro i bio je sahranjen u Betlehemu.

11 Posle njega je Elon iz Zebulonovog plemena bio sudija Izraelcima. On je Izraelcima sudio deset godina. 12 Onda je umro Elon od Zebulona i bio je sahranjen u Ajalonu u Zebulonovoj zemlji.

13 Posle njega je Avdon, sin Elila iz Faratona, bio sudija Izraelcima. 14 Imao je četrdeset sinova i trideset unuka koji su jahali na sedamdeset magaraca. Sudio je Izraelcima osam godina. 15 Onda je umro Avdon, sin Elila od Faratona, i bio je

sahranjen u Faratonu u Jefremovoj zemlji, na amaličkoj gori.

13 Izraelovi sinovi su opet činili ono što je zlo u Gospodnjim očima, tako da ih je Gospod na četrdeset godina predao u ruke Filistejima.

2 Bio je jedan čovek iz Saraje, iz Danovog plemena, koji se zvao Manoje. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala dece. 3 Posle nekog vremena njoj se pojavio Gospodnji anđeo i rekao joj: „Gle, ti si nerotkinja i nemaš dece. Ali zatrudnećeš i rodićeš sina. 4 Zato te sada molim da paziš na sebe. Nemoj da piješ ni soka od grožđa ni slatkog pića i nemoj da jedeš ništa što je nečisto. 5 Jer, evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Neka britva ne pređe preko njegove glave, jer će dete biti Božji nazirej još od majčine utrobe. On će predvoditi u izbavljanju Izraela iz ruku Filisteja.“

6 Tada je žena došla i rekla svom mužu: „Božji čovek je došao kod mene. Izgledao je kao anđeo Božji, veoma zatrašujuće. Nisam ga pitala odakle je, niti mi je on rekao svoje ime. 7 Ali mi je rekao: 'Zatrudnećeš i rodićeš sina. Zato sada nemoj da piješ ni soka od grožđa ni slatkog pića i nemoj da jedeš ništa što je nečisto, jer će dete biti Božji nazirej još od majčine utrobe do dana svoje smrti.'“

8 Tada se Manoje usrdno pomolio Gospodu: „Oprosti, Gospode, ali molim te, neka nam opet dođe Božji čovek kog si poslao i neka nas pouči šta treba da činimo s detetom koje će se roditi.“ 9 Bog je poslušao Manojev glas. Anđeo Božji opet je došao kod žene dok je ona sedela u polju, a Manoje, njen muž, nije bio s njom. 10 Tada žena odmah otrča kod svog muža i reče mu: „Čovek koji je pre neki dan bio kod mene ponovo mi se pojavio.“

11 Manoje je ustao i pošao sa svojom ženom i kad je došao do čoveka, upitao ga

je: „Jesi li ti čovek koji je razgovarao s ovom ženom?“ A on mu odgovori: „Jesam.“ 12 Tada Manoje reče: „Neka se obistine tvoje reči. Kako će dete živeti i šta će raditi?“ 13 Gospodnji anđeo reče Manoj: „Neka se žena čuva svega što sam joj rekao. 14 Neka ne jede ništa od vinove loze, neka ne pije ni sok od grožđa ni slatko piće i neka ne jede ništa od onog što je nečisto. Neka se drži svega što sam joj zapovedio.“

15 Manoje tada reče Gospodnjem anđelu: „Dopusti, molim te, da te zadržimo i spremimo ti jare.“ 16 Ali Gospodnji anđeo reče Manoj: „Ako me i zadržiš, neću jesti tvog jela. Ali ako želiš prineti žrtvu paljenicu Gospodu, možeš je prineti.“ Manoje nije znao da je to bio Gospodnji anđeo. 17 Tada Manoje reče Gospodnjem anđelu: „Kako se zoveš? Hteli bismo da ti odamo čast kad se ispuni tvoja reč.“ 18 Ali Gospodnji anđeo mu reče: „Zašto me pitaš kako se zovem kad je moje ime nerazumljivo za tebe*?“

19 Tada je Manoje uzeo jare i prinos od žita pa ih je na jednoj steni prineo Gospodu, koji je učinio čudo pred Manojem i njegovom ženom. 20 Kada se plamen sa oltara podigao prema nebu, podigao se i Gospodnji anđeo u tom plamenu sa oltara. Kada su to Manoje i njegova žena videli, pali su ničice na zemlju. 21 Gospodnji anđeo nije se više pojavio Manoj ni njegovoj ženi. Tada je Manoje shvatio da je to bio Gospodnji anđeo. 22 Manoje reče svojoj ženi: „Sigurno ćemo umreti, jer smo videli Boga.“ 23 Ali njegova žena reče: „Da je Gospod hteo da nas ubije, ne bi iz naših ruku prihvatio žrtvu paljenicu i prinos od žita i ne bi nam pokazao sve ovo, niti bi nam dopustio da tako nešto čujemo.“

24 Tako je žena rodila sina i dala mu

* 13,18 Doslovno: „čudesno“.

ime Samson. Dečak je rastao, i Gospod ga je blagosiljao. 25 Gospodnji Duh počeo je da deluje na njega u Mahane-Danu, između Saraje i Estaola.

14 Samson je otišao u Tamnu, gde je među filistejskim kćerima zapazio jednu ženu. 2 Kada se vratio, rekao je svom ocu i svojoj majci: „U Tamni sam među filistejskim kćerima zapazio jednu ženu. Dovedite je da mi bude žena.“ 3 A otac i majka su mu rekli: „Zar nema žene među kćerima tvoje braće i u celom našem narodu pa moraš da ideš da uzmeš ženu među neobrezanim Filistejima?“ Ali Samson reče svom ocu: „Hoću s njom da se oženim, jer to je žena za mene!“ 4 Njegov otac i njegova majka nisu znali da je to od Gospoda i da on traži povod da se sukobi s Filistejima, jer su u to vreme Filišteji vladali nad Izraelcima.

5 Tako je Samson otišao sa svojim ocem i svojom majkom u Tamnu. Kada je došao do vinograda u Tamni, gle, pred njega je ričući izašao mladi lav. 6 Tada je Gospodnji Duh došao na Samsona i on je goloruk rastrgao lava kao da je jare. To što je učinio nije rekao ni ocu ni majci. 7 Onda je otišao i razgovarao s onom ženom. Još uvek je smatrao da je to žena za njega.

8 Posle nekog vremena otišao je po nju da je dovede kući. Usput je svratio da pogleda onog mrtvog lava, kad gle, u mrtvom lavu bio je roj pčela i med. 9 Rukama je zahvatio med i otišao jedući ga usput. Kada je opet došao svom ocu i majci, dao je i njima da i oni jedu. Ali nije im rekao da je med izvadio iz mrtvog lava.

10 Zatim je njegov otac otišao kod one žene, a Samson je tamo priredio gozbu, jer je takav bio običaj kod mladih ljudi. 11 Kada su ga ljudi videli, izabrali su trideset pratilaca za njegovu svadbu da budu s njim. 12 Samson im reče: „Evo zadaću

vam jednu zagonetku. Ako mi za sedam dana, dokle traje gozba, kažete o čemu je reč i odgonetnete je, daću vam trideset donjih i trideset gornjih haljina. 13 Ali ako je ne odgonetnete, onda ćete vi meni dati trideset donjih i trideset gornjih haljina.“ A oni rekoše: „Zadaj nam zagonetku da je čujemo.“ 14 On im reče: „Od onog koji jede izašlo je ono što se jede, i od onog ko je snažan izašlo je slatko.“

Tri dana nisu mogli da odgonetnu zagonetku. 15 Četvrtog dana rekli su Samsonovoj ženi: „Na prevaru saznaj od svog muža rešenje zagonetke, inače ćemo spaliti i tebe i dom tvog oca. Zar ste nas pozvali ovamo da nam uzmete imetak?“ 16 Tada je Samsonova žena zaplakala pred njim i rekla: „Ti me sigurno mržiš i ne voliš me. Zadao si zagonetku sinovima mog naroda, a meni nisi rekao rešenje.“ On joj reče: „Gle, ni svom ocu ni svojoj majci nisam rekao, a tebi da kažem?“ 17 Ali ona je pred njim plakala sedam dana, koliko je trajala njihova gozba. Sedmog dana konačno joj je rekao, jer je navaljivala na njega. Onda je ona rekla rešenje zagonetke sinovima svog naroda. 18 Sedmog dana ljudi onog grada rekli su mu pre nego što je ušao u njenu sobu: „Šta je slađe od meda, i šta je snažnije od lava?“ A on im je odgovorio: „Da niste orali mojom junicom, ne biste odgonetnuli zagonetku.“

19 Gospodnji Duh je došao na njega i on je otišao u Askalon, pobio tamo trideset ljudi, uzeo odeću koju je skinuo s njih i dao je onima koji su odgonetnuli zagonetku. Bio je pun gneva i otišao je kući svog oca.

20 Samsonova žena pripala je jednom od njegovih pratilaca sa svadbe.

15 Posle nekog vremena, tokom žetve pšenice, Samson je otišao da poseti svoju ženu, noseći joj

jare. Rekao je: „Želim da uđem kod svoje žene u njenu sobu.“ Ali mu njen otac nije dopustio da uđe, 2 već je rekao: „Mislio sam da je mrziš pa sam je zato dao tvom pratiocu sa svadbe. Zar nije njena mlađa sestra bolja od nje? Hajde, uzmi nju umesto one.“ 3 Ali Samson im reče: „Ovog puta neću biti kriv Filistejima kad im naneseš zlo.“

4 Samson je otišao, ulovio trista lisica i uzeo baklje, a zatim je uzeo po dve lisice okrenuvši im rep prema repu i između repova, tačno u sredinu, stavio po jednu baklju. 5 Tada je zapalio baklje i pustio lisice u filistejska polja nepožnjevenog žita. Tako je zapalio sve, od snopova do nepožnjevenog žita, i vinograde i maslinjake.

6 Filisteji su se raspitali: „Ko je to učinio?“ Tada su im odgovorili: „Samson, zet jednog čoveka iz Tamne, koji je uzeo njegovu ženu i dao je njegovom pratiocu sa svadbe.“ Tada su Filisteji otišli i spalili i nju i njenog oca. 7 Samson im reče: „Kada ste tako učinili, ne preostaje mi ništa drugo nego da vam se još ovaj put osvetim.“ 8 Tako im je naneo veliki poraz, potukavši ih jednog za drugim, a onda je otišao i nastanio se u pećini Itam.

9 Posle nekog vremena došli su Filisteji, ulogorili se u Judi i raširili se po području oko Lehije. 10 Judini sinovi su ih upitali: „Zašto ste izašli na nas?“ A oni su odgovorili: „Izašli smo da svežemo Samsona i da mu učinimo onako kako je on učinio nama.“ 11 Tada je tri hiljade ljudi iz Judinog plemena sišlo do pećine Itam i upitalo Samsona: „Zar ne znaš da Filisteji vladaju nad nama? Pa zašto si nam onda ovo učinio?“ A on im odgovori: „Kako su oni učinili meni, tako sam i ja učinio njima.“ 12 Zatim mu rekoše: „Došli smo da te svežemo i da te predamo u ruke Filistejima.“ A Samson im reče: „Zakunite se da nećete vi podići ruku na mene.“ 13 Oni mu rekoše: „Nećemo, nego ćemo te samo svezati i

predati u njihove ruke. Nećemo te ubiti, budi siguran.“

Tako su ga svezali s dva nova konopca i izveli ga iz pećine. 14 Kada je došao u Lehiju i kad su ga Filisteji ugledali, vikali su na njega. Tada je Gospodnji Duh došao na Samsona i konopci na njegovim rukama postali su kao laneni konci kad dođu u dodir s vatrom, i spale su sveze s njegovih ruku. 15 Zatim je našao još sirovu magareću čeljust, pružio je ruku i dohvatio je i njome pobio hiljadu ljudi. 16 Tada je Samson rekao: „Magarećom čeljusti pobio sam jednu gomilu, dve gomile! Magarećom čeljusti pobio sam hiljadu ljudi.“

17 Kada je to rekao, bacio je čeljust iz svoje ruke i nazvao ono mesto Ramat-Lehija.* 18 Pošto je bio jako žedan, zava-pio je Gospodu: „Ti si dao ovo veliko spasenje u ruke svom sluzi, pa zar sad da umrem od žeđi i padnem u ruke neobrezanima?“ 19 Tada je Bog u Lehiji napravio pukotinu iz koje je potekla voda. Kada se Samson napio vode, povratila mu se snaga i oporavio se. Zato je taj izvor nazvao En-Akore,* i on sve do danas postoji u Lehiji.

20 Samson je dvadeset godina bio sudija Izraelcima za vreme Filisteja.

16 Jednom kada je Samson došao u Gazu video je tamo jednu bludnicu, pa je ušao kod nje. 2 Do stanovnika Gaze stigao je glas: „Došao je Samson!“ Tada su ga oni opkolili i celu noć čekali u zasedi na gradskim vratima. Mirno su čekali celu noć, govoreći: „Ubićemo ga čim svane.“

3 Ali Samson je ležao samo do ponoći, a onda je u ponoć ustao, uhvatio gradska vrata s oba dovratka i iščupao ih zajedno sa prevornicom pa ih stavio na ramena i

* 15,17 „Ramat-Lehija“ znači „čeljusno uzvišenje“.

* 15,19 „En-Akore“ znači „izvor onog koji zove“.

odneo na vrh gore koja je naspram Hevrona.

4 Posle toga, zavoleo je ženu koja se zvala Dalila i koja je živela u dolini Sorik. 5 Filistejski saveznički knezovi došli su kod nje i rekli joj: „Na prevaru saznaj u čemu leži njegova tako velika snaga i kako ga možemo nadjačati, čime da ga svežemo da bismo ga savladali. A svaki od nas daće ti po hiljadu i sto srebrnika.“

6 Kasnije je Dalila rekla Samsonu: „Molim te, kaži mi u čemu leži tvoja velika snaga i čime bi se mogao svezati i savladati?“ 7 Samson joj odgovori: „Da me svežu sa sedam još vlažnih, neosušenih životinjskih žila, izgubio bih snagu i bio bih kao i svaki drugi čovek.“ 8 Tada su joj filistejski saveznički knezovi doneli sedam vlažnih, još neosušenih žila i ona ga je njima svezala. 9 Dok je u njenoj sobi bila postavljena zaseda, ona povika: „Samsone, eto Filisteja na tebe!“ Tada on pokida žile, kao što se kida nit od kudelje kad se prinese vatri. Tako se nije otkrilo u čemu leži njegova snaga.

10 Tada Dalila opet reče Samsonu: „Eto, prevario si me i slagao. Molim te, kaži mi sada čime bi te trebalo svezati.“ 11 A on joj odgovori: „Da me čvrsto svežu novim konopcima koji se još nisu koristili, izgubio bih snagu i bio bih kao i svaki drugi čovek.“ 12 Dalila je uzela nove konopce, svezala ga njima pa uzviknula: „Samsone, eto Filisteja na tebe!“ U njenoj sobi bila je postavljena zaseda. Ali on pokida konopce sa svojih ruku kao da su konci.

13 Zatim Dalila reče Samsonu: „Do sada si me varao i lagao. Kaži mi čime bi te trebalo svezati.“ A on joj odgovori: „Sedam pletenica s moje glave utkaj u osnovu tkanja.“ 14 Ona ih je učvrstila klinom pa uzviknula: „Samsone, eto Filisteja na tebe!“ A on se probudi iz sna i istrže tkalački klin i osnovu.

15 Tada mu reče: „Kako možeš da mi

kažeš: 'Volim te', kad srce tvoje nije sa mnom? Već si me triput prevario i nisi mi rekao u čemu leži tvoja velika snaga.“ 16 Pošto je sve vreme rečima vršila pritisak na njega i navaljivala, to je postalo na smrt nepodnošljivo njegovoj duši. 17 Na kraju joj je otvorio svoje srce i rekao: „Britva nikada nije prešla preko moje glave, jer sam od majčine utrobe Božji nazirej. Da mi odseku kosu, moja bi me snaga napustila, oslabio bih i bio bih kao i svaki drugi čovek.“

18 Kada je Dalila videla da joj je otvorio svoje srce, poslala je ljude da pozovu filistejske savezničke knezove i poručila im: „Dođite sada, jer mi je otvorio svoje srce.“ Filistejski knezovi su došli kod nje i doneli joj novac. 19 Ona je Samsona uspavala na svojim kolenima i zatim pozvala jednog čoveka da obrije sedam pletenica s njegove glave. Tako je ona osetila nadmoć nad njim jer ga je napuštala snaga. 20 Tada je povikala: „Samsone, eto Filisteja na tebe!“ A on se probudio iz sna i pomislio: „Izaći ću kao i pre i oslobodiću se.“ Ali nije znao da je Gospod odstupio od njega. 21 Tako su ga Filisteji uhvatili, iskopali mu oči, odveli ga u Gazu i tamo mu stavili dvostruke bakarne okove. U tamnici je okretao mlin. 22 Ali nakon što su ga ošišali, počela je da mu raste gusta kosa.

23 Filistejski saveznički knezovi okupili su se da prinesu veliku žrtvu svom bogu Dagonu i da se vesele. Govorili su: „Naš bog nam je u ruke predao našeg neprijatelja Samsona!“ 24 Kada je narod video Samsona, hvallili su svog boga rečima: „Naš bog nam je u ruke predao našeg neprijatelja, koji je pustošio našu zemlju i koji je pobio mnoge od nas.“

25 Kada im se srce razveselilo, rekli su: „Pozovite Samsona da nas zabavlja.“ Tada su iz tamnice doveli Samsona da ih zasmehava. Postavili su ga između stubova. 26

Tada je Samson rekao dečaku koji ga je vodio za ruku: „Pusti me da opipam stubove na kojima stoji ova građevina i da se naslonim na njih.“ 27 (Hram je bio pun muškaraca i žena, a bili su tu i svi filistejski saveznički knezovi. Na krovu je bilo oko tri hiljade muškaraca i žena koji su gledali kako ih Samson zabavlja.)

29 Tada Samson prizva Gospoda rečima: „Gospode, molim te, seti me se, i daj mi snage samo još ovaj put. Molim te Bože, daj da se osvetim Filistejima za jedno od svoja dva oka.“ Tada je Samson uhvatio dva srednja stuba na kojima je stajala ta građevina, jedan stub desnom rukom, a drugi levom, 30 pa je rekao: „Neka moja duša pogine s Filistejima.“ Tada se upro iz sve snage i hram se srušio na savezničke knezove i na ceo narod koji je tamo bio. Tako je umirući pobio više ljudi nego što ih je pobio za svog života.

31 Posle su njegova braća i ceo dom njegovog oca došli i uzeli ga, a zatim su ga odneli i sahranili između Saraje i Estaola, u grobu njegovog oca Manoja. Samson je dvadeset godina bio sudija Izraelcima.

17 U brdovitom području Jefrema živeo je jedan čovek koji se zvao Miha. 2 On je jednom svojoj majci rekao: „Hiljadu i sto srebrnika koji su ti ukradeni i zbog kojih si izgovorila kletvu tako da sam je i ja čuo, evo, to je srebro kod mene. Ja sam ga uzeo.“ Njegova majka je rekla: „Neka Gospod blagoslovi mog sina.“ 3 Tada je svojoj majci vratio hiljadu i sto srebrnika, a majka je rekla: „Posvetiću srebro Gospodu iz svoje ruke za svog sina, da se napravi rezan lik i liven kip. Zato ti ga sada vraćam.“

4 Tako je srebro vratio majci, a ona je uzela dvesta srebrnika i dala ih srebraru. On je načinio rezan lik i liven kip, koji su stajali u Mihinoj kući. 5 Miha je imao kuću za bogove. Načinio je sveštenečki efod i

kućne bogove, a jednog od svojih sinova opunomoćio je da mu služi kao sveštenik. 6 U ono vreme nije bilo cara u Izraelu. Svako je činio ono što je bilo ispravno u njegovim očima.

7 Bio je jedan mladić iz Betlehema u Judi, Levit, koji je neko vreme živeo u Judinom plemenu. 8 Taj čovek je otišao iz grada Betlehema u Judi da nađe mesto gde će neko vreme živeti. Tako je na svom putu stigao do brdovitog područja Jefrema i do Mihine kuće. 9 Miha ga upita: „Odakle dolaziš?“ A on mu odgovori: „Ja sam Levit iz Betlehema u Judi i putujem kako bih našao mesto gde ću neko vreme živeti.“ 10 Miha mu reče: „Ostani kod mene i budi mi otac i sveštenik, a ja ću ti davati deset srebrnika godišnje, sveštenečku odeću i hranu.“ Levit je ušao kod njega. 11 Tako je Levit odlučio da ostane kod njega, i taj mladić mu je bio kao jedan od sinova. 12 Zatim je Miha opunomoćio Levita i mladić je služio kao njegov sveštenik i živeo je u njegovoj kući. 13 Miha je rekao: „Sada znam da će mi Gospod činiti dobro, jer je Levit moj sveštenik.“

18 U ono vreme nije bilo cara u Izraelu. Tada je Danovo pleme tražilo zemlju koja bi mu pripala u nasledstvo, gde bi se naselili, jer do tada nisu imali nasledstva među Izraelovim plemenima.

2 Zato su Danovi sinovi poslali petoricu ljudi iz svoje porodice, svoje hrabre ljude iz Saraje i Estaola, da izvide zemlju i pregledaju je. Rekli su im: „Idite, pregledajte zemlju.“ Oni su otišli u brdovito područje Jefrema do Mihine kuće i tu prenoćili. 3 Kada su bili blizu Mihine kuće, prepoznali su glas mladog Levita, pa su svratili i upitali ga: „Ko te je doveo ovamo? Šta tu radiš i zašto si ovde?“ 4 On im odgovori: „Tako i tako učinio mi je Miha i unajmio me je da mu služim kao sveštenik.“ 5 A

oni mu rekoše: „Molimo te, upitaj Boga da znamo hoće li biti uspješan put na koji smo krenuli.“ 6 Tada im sveštenik reče: „Idite s mirom. Gospodu je po volji put na koji ste krenuli.“

7 Tako je onih pet ljudi otišlo i stiglo u Lais. Videli su da tamo narod živi bez straha nezavisno od drugih, po sidonskom običaju, i da živi mirno i bezbrižno, te da u zemlji nema osvajača koji bi ih ugnjetavao i napadao. Osim toga, bili su daleko od Sidonaca i nisu imali nikakve veze s drugim narodima.

8 Kad su se na kraju vratili svojoj braći u Saraji i Estaolu, braća su ih upitala: „Kako je bilo?“ 9 Oni su odgovorili: „Ustanite i pođimo na njih! Jer je zemlja koju smo videli veoma dobra. Ne oklevajte i ne budite neodlučni, već krenite da zauzmete tu zemlju. 10 Kada tamo stignete, zateći ćete bezbrižan narod i prostranu zemlju. Bog predaje u vaše ruke tu zemlju koja ne oskudeva ni u kakvim zemaljskim dobrima.“

11 Tada je šesto ljudi iz Danovog plemena pripasalo oružje i krenulo iz Saraje i Estaola. 12 Otišli su i ulogorili se u Kirijat-Jarimu u Judi. Zato se to mesto do današnjeg dana naziva Mahane-Dan.* To je zapadno od Kirijat-Jarima. 13 Zatim su odatle krenuli u brdovito područje Jefrema i došli do Mihine kuće.

14 Tada su ona petorica koja su ranije izašla da izvide zemlju oko Laisa rekla svojoj braći: „Znate li da se u ovim kućama nalazi efod, kućni bogovi, rezan lik i liven kip? Sada razmislite šta ćete činiti.“ 15 Zato su pošli tamo i došli u kuću mladog Levita, u Mihinu kuću, i upitali ga kako je. 16 Za to vreme je šesto ljudi od Danovih sinova s pripasanim oružjem stajalo pred vratima. 17 Petorica onih koji su bili da izvide zemlju otišli su i ušli u kuću pa

uzeli rezan lik, efod, kućne idole i liven lik. Sveštenik je stajao pred vratima sa šesto ljudi koji su imali pripasano oružje. 18 Oni su ušli u Mihinu kuću i uzeli rezan lik, efod, kućne idole i liven lik. Tada im je sveštenik rekao: „Šta to radite?“ 19 A oni su mu odgovorili: „Ćuti. Stavi ruku na usta i pođi s nama, i budi nam otac i sveštenik. Da li ti je bolje da budeš sveštenik u domu jednog čoveka ili da budeš sveštenik u plemenu i porodici u Izraelu?“ 20 Kada je to čuo, sveštenik se u svom srcu obradovao, pa je uzeo efod, kućne idole i rezani lik i pridružio se narodu.

21 Zatim su se okrenuli i pošli svojim putem. Decu, stoku i dragocenosti stavili su napred. 22 Kada su već bili daleko od Mihine kuće, ljudi koji su živeli u kućama blizu Mihine okupili su se i krenuli za Danovim sinovima. 23 Povikali su za njima, a oni su se okrenuli i rekli Mihi: „Šta ti je? Zašto si okupio tolike ljude?“ 24 A on je odgovorio: „Uzeli ste moje bogove koje sam načinio i sveštenika i otišli. Šta je meni ostalo? Kako onda možete da me pitate: 'Šta ti je?'“ 25 Tada su mu Danovi sinovi rekli: „Nemoj da ti se čuje glas za nama, da vas ne bi napali gnevni ljudi, pa da izgubiš i svoju dušu i duše svog doma.“ 26 Tako su Danovi sinovi nastavili svojim putem, a Miha se, videvši da su jači od njega, okrenuo i vratio svojoj kući.

27 Tako su uzeli ono što je Miha napravio i njegovog sveštenika pa su otišli da napadnu miran i bezbrižan narod koji je živio u Laisu. Pobili su ih oštricom mača, a grad spalili vatrom. 28 Nije bilo nikog da ih izbavi, jer su bili daleko od Sidona i nisu imali nikakve veze s drugim narodima. Taj grad se nalazio u ravnici Bet-Reova. Danovi sinovi su ponovo sagradili grad i nastanili se u njemu. 29 Nazvali su ga Dan po imenu svog oca Dana koji se rodio Izraelu. Grad se ranije zvao Lais. 30 Zatim su Danovi sinovi postavili sebi rezan lik. Jonatan,

* 18,12 „Mahane-Dan“ znači „Danov logor“.

sin Girsama, Mojsijevog sina, i njegovi sinovi bili su sveštenici Danovom plemenu do dana kad je narod iz te zemlje bio odveden u izgnanstvo. 31 Onaj rezani lik koji je Miha napravio postavili su da bude među njima sve vreme dok je dom Božji bio u Silomu.

19 U ono vreme nije bilo cara u Izraelu. Jedan Levit je živeo u zabačenom kraju brdovitog područja Jefrema. On je uzeo za inoću jednu ženu iz Betlehema u Judi. 2 Njegova inoća bila mu je neverna. Na kraju je otišla od njega u kuću svog oca u Betlehem u Judi i tu je ostala četiri meseca. 3 Tada je njen muž ustao i pošao za njom da ljubazno razgovara s njom i da je vrati nazad. Imao je sa sobom svog slugu i dva magarca. Ona ga je uvela u kuću svog oca. Kada ga je otac mlade žene ugledao, veoma se obradovao njegovom dolasku. 4 Njegov tast, otac mlade žene, zadržao ga je, tako da je ostao s njim tri dana. Jeli su i pili, i on je tu noćivao.

5 Četvrtog dana su kao i obično ustali rano ujutru, a on se spremao da pođe. Ali otac mlade žene reče svom zetu: „Uzmi zalogaj hleba da okrepiš svoje srce, pa onda idite.“ 6 Tako su seli i obojica su jeli i pili. Zatim je otac mlade žene rekao čoveku: „Hajde, molim te, prenoći ovde i neka se veseli tvoje srce.“ 7 Kada je čovek ustao da pođe, njegov tast ga je nagovorio da ostane pa je on tu prenoćio još jednu noć.

8 Kada je petog dana opet ustao rano da pođe, otac mlade žene mu reče: „Molim te, okrepi svoje srce.“ Tako su jeli i sedeli zajedno dok nije počelo da se smrkava. 9 Tada je čovek ustao da pođe, zajedno sa svojom inočom i svojim slugom. Ali njegov tast, otac mlade žene, reče mu: „Dan je već pri kraju i smrkava se. Molim te, prenoćite ovde. Dan je na izmaku, prenoći

ovde i neka ti se srce veseli. A sutra poranite, pa pođite na put i vratite se u svoj šator.“ 10 Ali čovek nije hteo da prenoći, već je ustao, pošao na put i došao pred Jevus, to jest Jerusalim. Imao je sa sobom dva osamarena magarca, inoću i slugu.

11 Kada su bili blizu Jevusa, bio je već skoro mrak, pa je sluga rekao svom gospodaru: „Hajde da svratimo u ovaj jevusejski grad i prenoćimo u njemu.“ 12 Ali gospodar mu je rekao: „Nećemo svraćati u grad tuđinaca koji nisu Izraelovi sinovi, nego ćemo otići do Gavaje.“ 13 Još je rekao svom sluzi: „Požurimo da stignemo u neko od tih mesta i da prenoćimo u Gavaji ili u Rami.“ 14 Tako su pošli dalje i nastavili put, a sunce je počelo da zalazi kad su došli blizu Benjaminove Gavaje.

15 Tu su skrenuli prema Gavaji da prenoće. Ušli su u grad i seli na gradski trg, ali niko ih nije primio u kuću da prenoće. 16 Jedan starac se uveče vraćao s posla na njivi, a bio je iz brdovitog područja Jefrema i živeo je u Gavaji. Stanovnici tog mesta bili su iz Benjaminovog plemena. 17 Kada je podigao oči, video je na gradskom trgu čoveka, putnika. Starac ga upita: „Kuda ideš i odakle dolaziš?“ 18 On mu odgovori: „Na putu smo iz Betlehema u Judi i idemo u zabačeni kraj brdovitog područja Jefrema. Ja sam odatle, a išao sam u Betlehem u Judi. Sada se vraćam svojoj kući, ali nema nikog da me primi u svoju kuću. 19 Imam i slame i hrane za magarce, hleba i vina za sebe i tvoju robinju i za momka koji je sa mnom, tvojim slugom. Ništa mi ne treba.“ 20 Tada starac reče: „Mir tebi! Šta god ti treba, moja je briga. Samo nemoj ostati preko noći na trgu.“ 21 Starac ga je doveo u svoju kuću i bacio hranu magarcima. Zatim su oprali noge pa su jeli i pili.

22 Dok su se oni gostili, stanovnici grada, pokvareni ljudi, opkolili su kuću, nagnuvši na vrata. Vikali su starcu, vla-

sniku one kuće: „Izvedi čoveka koji je ušao u tvoju kuću da imamo odnose s njim!” 23 Tada je vlasnik kuće izašao i rekao im: „Ne, braćo moja, ne činite zla, molim vas, jer je taj čovek ušao u moju kuću. Ne činite takvo sramno i bezumno delo. 24 Evo moje kćeri device i njegove inoče. Dajte da vam njih izvedem, pa njih zlostavljajte i činite im šta hoćete. Ali o ovom čoveku ne činite to sramno i bezumno delo.”

25 Ali ljudi nisu hteli da ga slušaju. Tada je onaj čovek uzeo svoju inoču i izveo im je. Oni su je silovali i zlostavljali celu noć do jutra, a kad je počelo da sviće, pustili su je. 26 Pred svitanje, žena je došla i pala pred vrata kuće onog čoveka gde je bio njen gospodar i ostala je tu da leži dok nije svanulo. 27 Ujutru je njen gospodar ustao, otvorio kućna vrata i izašao da bi krenuo svojim putem, kad gle, žena, njegova inoča, ležala je na ulazu u kuću s rukama na pragu. 28 On joj reče: „Ustani, idemo.” Ali nije bilo odgovora. Tada ju je čovek stavio na magarca i krenuo na put u svoje mesto.

29 Kada je ušao u svoju kuću, uzeo je nož i isekao svoju inoču na dvanaest komada koje je poslao u sve krajeve Izraela. 30 Svi koji su to videli rekli su: „Ovako nešto nikada se nije desilo niti se videlo od dana kada su Izraelovi sinovi izašli iz egiptске zemlje, pa do danas. Razmislite o tome, posavetujte se i iznesite svoje mišljenje.”

20 Tada su izašli svi Izraelovi sinovi, od Dana do Beršebe, zajedno s onima iz galadske zemlje. Svi su se jednodušno okupili i stali pred Gospoda u Mispi. 2 Poglavarci sveg naroda, svih Izraelovih plemena, zauzeli su svoje mesto na zboru naroda Božjeg; bilo je četiristo hiljada pešaka naoružanih mačem.

3 Benjaminovi sinovi su čuli da su Izra-

elovi sinovi otišli u Mispu.

Zatim su Izraelovi sinovi rekli: „Kažite nam kako se dogodilo to zlo?” 4 Tada je onaj čovek, Levit, muž ubijene žene, ovako odgovorio: „Došao sam u Benjaminovu Gavaju sa svojom inočom da prenoćim. 5 Stanovnici Gavaje ustali su na mene i noću opkolili kuću u kojoj sam bio. Hteli su mene da ubiju, ali su umesto toga zlostavljali moju inoču i ona je umrla. 6 Zato sam uzeo svoju inoču, isekao je na komade i poslao ih u sve krajeve Izraelovog nasleđstva, jer su u svojoj besramnosti počinili sramno i bezumno delo u Izraelu. 7 A sada, svi Izraelovi sinovi, posavetujte se i recite šta mislite.”

8 Tada ceo narod ustade kao jedan i reče: „Niko od nas neće se vratiti u svoj šator i niko neće otići svojoj kući. 9 Ovako ćemo učiniti Gavaji: žrebom ćemo odlučiti kako da krenemo na nju. 10 Uzećemo po deset ljudi od stotinu iz svih Izraelovih plemena, po stotinu od hiljade i po hiljadu od deset hiljada koji će nabavljati hranu za ljude koji će krenuti na Benjaminovu Gavaju zbog onog sramnog i bezumnog dela koje je počinjeno u Izraelu.” 11 Tako su se svi Izraelci okupili protiv tog grada, složno kao jedan.

12 Tada su Izraelova plemena poslala ljude po celom Benjaminovom plemenu sa porukom: „Kakvo se to zlo desilo među vama? 13 Predajte sada te pokvarene ljude iz Gavaje da ih pogubimo i tako uklonimo zlo iz Izraela.” Ali Benjaminovi sinovi nisu hteli da poslušaju glas svoje braće, Izraelovih sinova.

14 Tada su Benjaminovi sinovi došli iz svojih gradova i okupili se u Gavaji da izađu u boj protiv Izraelovih sinova. 15 Tako se tog dana od Benjaminovih sinova koji su došli iz svojih gradova okupilo dvadeset i šest hiljada ljudi naoružanih mačem, pored stanovnika Gavaje, kojih se okupilo sedamsto izabраниh ljudi. 16 Među

svim tim mnoštvom bilo je sedamsto izabranih ljudi koji su bili levoruki. Svi su kamenom iz pračke gađali tačno u dlaku, ne promašujući cilj.

17 Okupili su se i Izraelovi ljudi, osim Benjaminovih sinova, i bilo ih je četiristo hiljada ljudi naoružanih mačem, sve samih ratnika. 18 Izraelovi sinovi su ustali i pošli u Bet-El da pitaju Boga šta da rade. Pitali su: „Ko će od nas prvi krenuti u boj protiv Benjaminovih sinova?“ Gospod je odgovorio: „Juda neka krene prvi.“

19 Tako su ujutru Izraelovi sinovi ustali i ulogorili se ispred Gavaje.

20 Izraelci su izašli u boj protiv Benjaminovih sinova. Ispred Gavaje su se Izraelovi ljudi svrstali u bojne redove i krenuli protiv njih. 21 Benjaminovi sinovi su izašli iz Gavaje i tog su dana pobili dvadeset i dve hiljade Izraelaca i ostavili ih da leže na zemlji. 22 Ali Izraelovi sinovi su bili hrabri i opet su se svrstali u bojne redove na istom mestu na kom su se svrstali i prvog dana. 23 Tada su Izraelovi sinovi otišli i plakali pred Gospodom sve do večeri i upitali Gospoda: „Da li da opet izađemo u boj protiv sinova Benjamina, našeg brata?“ Gospod je odgovorio: „Idite protiv njega.“

24 Tako su se drugog dana Izraelovi sinovi približili Benjaminovim sinovima. 25 Benjaminovi sinovi su i drugog dana izašli pred njih iz Gavaje i pobili još osamnaest hiljada Izraelovih sinova, sve samih ratnika naoružanih mačem. 26 Tada su svi Izraelovi sinovi, ceo narod, otišli u Bet-El i tu su plakali i sedeli pred Gospodom, postili do večeri i prinosili žrtve paljenice i žrtve zajedništva pred Gospodom. 27 Posle toga su Izraelovi sinovi tražili savet od Gospoda Boga, jer se u to vreme tamo nalazio kovčeg saveza njegovog. 28 Fines, sin Eleazara, Aronovog sina, služio je u to vreme pred kovčegom. On je upitao: „Hoćemo li opet izaći u boj protiv sinova Benjamina, svog brata, ili da odustanemo?“ Gospod je

odgovorio: „Idite, jer ću ga sutra predati vama u ruke.“ 29 Tada je Izrael postavio zasedu oko Gavaje.

30 Trećeg dana izašli su Izraelovi sinovi protiv Benjaminovih sinova i svrstali se u bojne redove ispred Gavaje, kao i ranije. 31 Kada su Benjaminovi sinovi izašli na njih, ovi su ih odvucli od grada. Onda su Benjaminovi sinovi kao i ranije počeli da ubijaju neke od njih po poljskim putevima, od kojih jedan ide u Bet-El, a drugi u Gavaju, i tako su pobili tridesetak Izraelaca. 32 Benjaminovi sinovi su govorili: „Padaju pred nama kao i ranije.“ Izraelovi sinovi su rekli: „Bežimo, jer ćemo ih tako odvući od grada i izaći će na puteve.“ 33 Svi Izraelovi sinovi podigli su se sa svojih mesta i svrstali se u bojne redove kod Bal-Tamara, a oni Izraelovi sinovi koji su bili u zasedi krenuli su u juriš sa svojih mesta u blizini Gavaje. 34 Tako je ispred Gavaje došlo deset hiljada izabranih ljudi iz celog Izraela i boj je bio žestok. Benjaminovi sinovi nisu znali da im preti propast.

35 Gospod je porazio Benjamina pred Izraelom, tako da su Izraelovi sinovi tog dana pobili dvadeset i pet hiljada ljudi od Benjaminovih sinova, sve samih ratnika naoružanih mačem.

36 Benjaminovi sinovi su mislili da su porazili Izraelove sinove koji su se povlačili pred njima i koji su se uzdali u zasedu koju su postavili pred Gavajom. 37 Međutim, ljudi iz zasede brzo su se podigli i udarili na Gavaju. Raširili su se po gradu i oštricom mača pobili sve u njemu.

38 Izraelovi sinovi su se dogovorili s onima u zasedi da kao znak zapale vatru u gradu tako da se podigne gust dim.

39 Kada su Izraelovi sinovi počeli da se povlače iz boja, Benjaminovi sinovi su krenuli da ih ubijaju i pobili su tridesetak Izraelaca, govoreći: „Opet smo ih porazili kao i prvi put.“ 40 Tada se iz grada počeo dizati gust dim kao znak. Kada su se Be-

njaminovi sinovi obazreli, videli su da se plamen iz grada diže ka nebu. 41 Tada su se Izraelovi sinovi okrenuli, a Benjaminove sinove je obuzeo strah jer su videli da ih je stigla propast. 42 Bežali su pred Izraelovim sinovima prema pustinji, dok su im napadači bili za petama, a i Izraelovi sinovi koji su krenuli iz grada ubijali su ih među sobom. 43 Tako su opkolili Benjaminove sinove. Progonili su ih bez predaha i pobili tačno ispred Gavaje, prema istoku. 44 Tako je palo osamnaest hiljada ljudi od Benjaminovog plemena, sve samih hrabrih muškaraca.

45 Zato su se okrenuli i pobjegli u pustinju do stene Rimon. Na putevima su Izraelovi sinovi pobili još pet hiljada ljudi, a zatim su ih progonili sve do Gidoma i pobili još dve hiljade ljudi. 46 Tog dana ukupno je palo dvadeset i pet hiljada Benjaminovih sinova naoružanih mačem, sve samih hrabrih muškaraca. 47 Šesto ljudi se okrenulo i pobjeglo u pustinju do stene Rimon, i ostali su tamo četiri meseca.

48 Izraelovi sinovi su se vratili i ponovo napali Benjaminove sinove i pobili oštricom mača sve što je bilo u gradovima, od čoveka do stoke, sve na šta su naišli, spalili su i sve gradove na koje su nailazili.

21 Izraelci su se zakleli u Mispi rečima: „Niko od nas neće dati svoju kćer za ženu Benjaminovim sinovima.“ 2 Zatim je narod otišao u Bet-El i tu sedeo pred Bogom do večeri. Naricali su i mnogo plakali. 3 Onda su rekli: „Gospode, Bože Izraelov, zašto se ovo desilo u Izraelu? Zašto je danas nestalo jedno pleme iz Izraela?“ 4 Sutra je narod rano ustao i na tom mestu podigao oltar pa prineo žrtve paljenice i žrtve zajedništva.

5 Tada su Izraelovi sinovi rekli: „Ima li koga od svih Izraelovih plemena da nije došao na zbor pred Gospoda? Svečano smo se zakleli da se pogubi svako ko nije

došao pred Gospoda u Mispu.“ 6 Izraelovi sinovi su se sažalili na Benjamina, svog brata, pa su rekli: „Danas je odsečeno jedno pleme od Izraela. 7 Šta ćemo učiniti da oni što su preživeli dobiju žene, pošto smo se zakleli Gospodom da im nećemo dati svoje kćeri za žene?“

8 Zato su pitali: „Ima li koga od Izraelovih plemena da nije došao pred Gospoda u Mispu?“ I gle, niko iz Javisa u Galadu nije došao u logor na zbor. 9 Kad je narod izbrojan, videlo se da tu nema nikog od stanovnika Javisa u Galadu. 10 Zato je tamo zbor poslao dvanaest hiljada najhrabrijih ljudi i zapovedio im: „Idite i oštricom mača pobijte stanovnike Javisa u Galadu, takođe i žene i decu. 11 Učinite ovako: pobijte sve muškarce i sve žene koje su legle s muškarcem.“ 12 Među stanovnicima Javisa u Galadu našli su četiristo devojaka, devica, koje nisu legle s muškarcem. Njih su doveli u logor u Silomu, u hananskoj zemlji.

13 Ceo zbor je tada poslao ljude da razgovaraju s Benjaminovim sinovima koji su bili na steni Rimon i da im ponude mir. 14 Tada su se Benjaminovi sinovi vratili, a Izraelci su im dali žene iz Javisa u Galadu koje nisu pobili. Ali nije ih bilo dovoljno za sve. 15 Narod se sažalio na Benjamina, jer je Gospod načinio razdor među Izraelovim plemenima. 16 Starešine zbora su rekle: „Šta da učinimo da ovi što su ostali dobiju žene, pošto su žene istrebljene iz Benjaminovog plemena?“ 17 Zatim su dodali: „Benjaminov ostatak neka dobije svoju zemlju, da se ne bi zatrla jedno pleme iz Izraela. 18 Ali mi njima ne smemo davati svoje kćeri za žene, jer su se Izraelovi sinovi zakleli: 'Proklet da je onaj ko da ženu Benjaminovim sinovima'.“

19 Onda su rekli: „Evo, svake godine se slavi praznik u čast Gospodu u Silomu, severno od Bet-Ela, istočno od puta koji vodi od Bet-Ela u Sihem i južno od Levo-

ne." 20 Zato su zapovedili Benjaminovim sinovima: „Idite i čekajte u zasedi u vinogradima. 21 Čim vidite da devojke iz Siloma izlaze da igraju kolo, izađite iz vinograda i neka svako za sebe otme ženu od devojaka iz Siloma, pa onda idite u Benjaminovu zemlju. 22 A kad njihovi očevi ili njihova braća dođu kod nas da se sude, mi ćemo im reći: 'Smilujte im se radi nas, jer nismo uspeli da za svakog od njih uzmemo ženu u ratu. A pošto ih vi niste dali, onda niste ni krivi.'"

23 Benjaminovi sinovi su tako postupili i od otetih devojaka koje su igrale uzeli su sebi onoliko žena koliko je i njih bilo. Onda su otišli i vratili se na svoje nasledstvo pa su opet sagradili gradove i naselili se u njima.

24 Tada su se Izraelovi sinovi razišli odatle, svaki u svoje pleme i u svoju porodicu. Otišli su odande, svaki na svoje nasledstvo.

25 U ono vreme nije bilo cara u Izraelu. Svako je činio ono što je bilo ispravno u njegovim očima.

Pisac: Samuel

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 1090. pre n. e.

Obuhvata vreme: 11 godina vladavine sudija

KNJIGA O RUTI

1 U danima kad su sudije delile pravdu dogodilo se da je u zemlji zavladao glad, pa je jedan čovek iz Betlehema u Judi otišao sa svojom ženom i svoja dva sina da se nastani u moavskoj zemlji. 2 Taj čovek se zvao Elimeleh, njegova žena se zvala Nojemina, a njegova dva sina zvala su se Malon i Heleon. Oni su bili Efraćani, iz Betlehema u Judi. Kada su stigli u moavsku zemlju, tamo su se nastanili.

3 Posle nekog vremena Nojeminin muž Elimeleh je umro, i ona je ostala sa svoja dva sina. 4 Kasnije su se oni oženili Moavkama. Jedna se zvala Orfa, a druga Ruta. U moavskoj zemlji živeli su oko deset godina. 5 Zatim su umrla i njih dvojica, Malon i Heleon, pa je Nojemina ostala bez svoja dva sina i bez muža. 6 Tada je ona ustala sa svojim snahama da se vrati iz moavske zemlje, jer je u moavskoj zemlji čula da je Gospod obratio pažnju na svoj narod i dao mu hleba.

7 Ona je izašla iz mesta gde je živela, a s njom su bile i obe njene snahe, i one su pošle putem da se vrate u Judinu zemlju. 8 Na kraju Nojemina reče svojim dvema snahama: „Idite, vratite se svaka u dom svoje majke. Neka vam Gospod pokaže ljubav, kao što ste je vi pokazale onima koji su sada mrtvi i meni. 9 Neka vas Gospod obdari time da nađete mir, svaka u domu svog muža.” Tada ih je poljubila, a one su glasno zaplakale. 10 I rekle su joj: „Ne, nego ćemo se s tobom vratiti tvom narodu.” 11 Ali Nojemina reče: „Vratite se,

kćeri moje! Zašto da idete sa mnom? Zar ja imam još sinova u svojoj utrobi da vam oni budu muževi? 12 Vratite se, kćeri moje, idite, jer sam ja prestara za udaju. Pa i kad bih rekla da još imam nade i da ću se još večeras udati i roditi sinove, 13 zar biste ih čekale dok ne odrastu? Zar biste zbog njih ostale same i neudate? Ne, kćeri moje, velika je gorčina u meni zbog vas, jer se ruka Gospodnja podigla na mene.”

14 Na to su one još jače zaplakale. Zatim je Orfa poljubila svoju svekrvu i otišla, a Ruta je ostala s njom. 15 Nojemina joj reče: „Evo, tvoja jetrva, koja je kao i ti ostala udovica, vratila se svom narodu i svojim bogovima. Vrati se i ti s njom.”

16 Ali Ruta joj odgovori: „Nemoj me nagovarati da te ostavim i da odem od tebe, jer kuda ti ideš, ići ću i ja, i gde se ti nastaniš, nastaniću se i ja. Tvoj narod biće moj narod i tvoj Bog moj Bog. 17 Gde ti umreš, umreću i ja, i tamo ću biti sahranjena. Neka mi Gospod učini tako i neka još doda ako me išta osim smrti rastavi od tebe.”

18 Kad je Nojemina videla da je ona čvrsto odlučila da ide s njom, nije je više odvrćala. 19 Tako su obe išle dalje dok nisu stigle u Betlehem. Kad su stigle u Betlehem, sav se grad uskomešao zbog njih, a žene su govorile: „Je li to Nojemina?” 20 A ona im je govorila: „Ne zovite me Nojemina!* Zovite me Mara, jer me je

* 1,20 „Nojemina” znači „moje veselje”. „Mara” znači „gorčina”.

Svemoćni ispunio velikom gorčinom. 21 Puna sam otišla, a Gospod me praznih ruku vraća. Zašto da me zovete Nojemina, kad me je Gospod ponizio i kad me je Svemoćni u tugu zavio?"

22 Tako se Nojemina vratila, a s njom se iz moavske zemlje vratila i Ruta Moavka, njena snaha. One su stigle u Betlehem na početku žetve ječma.

2 Nojemina je imala jednog rođaka svog muža, vrlo bogatog čoveka, iz Elimelehove porodice, koji se zvao Boz.

2 Jednog dana Ruta Moavka reče Nojemini: „Pusti me, molim te, da idem na njivu i da skupljam klasje kod onog u čijim očima nađem milost.“ A ona joj reče: „Idi, kćeri moja.“ 3 Tako je ona otišla, ušla u njivu i kupila za žeteocima. Došla je na njivu koja je pripadala Bozu, koji je bio iz Elimelehove porodice. 4 I gle, Boz je došao iz Betlehema i rekao žeteocima: „Gospod s vama!“ A oni su mu odgovorili: „Gospod te blagoslovio!“

5 Tada je Boz upitao momka koji je bio nad žeteocima: „Čija je ona mlada žena?“ 6 A momak koji je bio nad žeteocima odgovorio je: „To je mlada Moavka, koja se s Nojeminom vratila iz moavske zemlje. 7 Ona je rekla: 'Pusti me, molim te, da pabirčim. Skupljaću požnjeveno klasje koje ostane iza žetelaca.' I tako je došla i na nogama je još od jutros, pa sve do malo-prije kad je samo malo sela da se odmori.“

8 Zatim Boz reče Rutu: „Slušaj, kćeri moja! Nemoj da ideš da pabirčiš na drugoj njivi i ne odlazi odavde, nego se drži mojih devojaka. 9 Gledaj na kojoj njivi one žanju, pa idi za njima. Zapovedio sam momcima da te ne diraju. Kad ožedniš, idi k posudama i pij što momci zahvate.“

10 Tada je ona pala ničice, poklonila se do zemlje i rekla mu: „Kako to da sam našla milost u tvojim očima, pa si obratio

pažnju na mene, kad sam tuđinka?“ 11 A Boz joj odgovori: „Čuo sam sve što si učinila za svoju svekrvu kad ti je umro muž, i kako si ostavila svog oca i svoju majku i zemlju svog roda i pošla k narodu koji ranije nisi poznavala. 12 Neka Gospod nagradi tvoja dela i neka ti potpunu platu da Gospod, Izraelov Bog, pod čijim si krilima došla da potražiš utočište.“ 13 A ona reče: „Daj da nađem milost u tvojim očima, gospodaru, jer si me utešio i jer si svojim rečima umirio svoju sluškinju, premda nisam kao jedna od tvojih sluškinja.“

14 Kad je bilo vreme jela, Boz joj je rekao: „Dodi ovamo i jedi hleba i umoči svoj zalogaj.“ Tako je ona sela pored žetelaca, a on joj je dao pečenog zrnevlja i ona je jela, tako da se nasitila i još joj je preteklo. 15 Zatim je ustala da pabirči. A Boz je zapovedio svojim momcima: „Pustite je da pabirči i među požnjevenim klasjem i ne uznemiravajte je, 16 nego joj čak iz svojih rukoveti izvlačite klasje i ostavljajte za sobom da ga pokupi, i ne prekorevajte je.“

17 Tako je pabirčila na njivi sve do večeri, a onda je ovršila ono što je napabirčila, i bilo je oko efe* ječma. 18 Onda je to uzela i došla u grad, i njena svekrva je videla koliko je skupila. Tada je izvadila hranu koja joj je pretekla kada se nasitila, i dala joj.

19 A svekrva ju je upitala: „Gde si danas skupljala i gde si radila? Neka je blagoslovljen onaj koji je obratio pažnju na tebe.“ I ona je ispričala svojoj svekrvi kod koga je radila: „Čovek kod kog sam danas radila zove se Boz.“ 20 Na to Nojemina reče svojoj snahi: „Neka ga blagoslovi Gospod, koji nije uskratio svoju dobrotu ni živima ni mrtvima.“ I još reče: „Taj čovek nam je rod. On je jedan od naših otkupite-

* 2,17 Efa iznosi 22 litra. Vidi dodatak na kraju knjige.

lja." 21 Tada Ruta Moavka reče: „Još mi je rekao: 'Drži se mojih ljudi dok ne završe celu moju žetvu'." 22 A Nojemina reče svojoj snahi Rut: „Bolje je, kćeri moja, da ideš s njegovim devojkama, da te ne bi uznemiravali na nekoj drugoj njivi.”

23 I tako se ona držala Bozovih devojaka i skupljala dok se nije završila žetva ječma i žetva pšenice. I živela je kod svoje svekrve.

3 Njena svekrva Nojemina joj reče: „Kćeri moja, zar ne bi trebalo da ti potražim miran dom, da bi ti bilo dobro? 2 Evo, nije li Boz, s čijim si devojkama bila, naš rođak? Eto, on večeras veje ječmam na gumnu. 3 Operi se i namaži se uljem i obući svoje haljine i idi na gumno. Gledaj da te on ne vidi dok ne završi s jelom i pićem. 4 A kad ode da legne, pazi gde će leći. Onda mu priđi, otkrij mu noge i lezi. On će ti reći šta treba da radiš.”

5 Na to ona reče: „Učiniću sve što mi kažeš.” 6 I otišla je na gumno i učinila sve što joj je svekrva zapovedila. 7 Boz je jeo i pio, i srce mu je bilo veselo. Onda je otišao na kraj gomile žita i tamo je legao. Ona je krišom prišla, otkrila mu noge i legla. 8 Oko ponoći čovek se prenuo iz sna, pa se nagnuo napred i ugledao ženu kako leži kod njegovih nogu. 9 Tada ju je on upitao: „Ko si ti?” A ona je odgovorila: „Ja sam Ruta, tvoja robinja. Raširi haljinu svoju na robinju svoju, jer si ti moj otkupitelj.” 10 Na to on reče: „Neka te Gospod blagoslovi, kćeri moja! Ovo tvoje poslednje delo još više govori o tvojoj dobroti nego prvo, jer nisi išla za mladićima, ni siromašnim ni bogatim. 11 A sada, kćeri moja, ne boj se! Sve što kažeš učiniću za tebe, jer svako u mom gradu zna da si izuzetna žena. 12 I premda je istina da sam ja otkupitelj, ima jedan otkupitelj s kojim ste u bližem srodstvu od mene. 13 Ostani noćas ovde, pa ako te on sutra ujutru

otkupi, dobro, neka te otkupi. Ali ako ne bude hteo da te otkupi, onda ću te ja otkupiti, tako živ bio Gospod! Lezi tu do jutra.”

14 I ona je ležala kod njegovih nogu do jutra i ustala je dok još čovek čoveka nije mogao raspoznati. A on joj je rekao: „Pazi da se ne dozna da je žena dolazila na gumno.” 15 I još joj reče: „Dodaj mi taj ogrtač što je na tebi i raširi ga.” I ona ga je raširila i pridržala, a on je izmerio šest mera* ječma i stavio na nju. Zatim je otišao u grad.

16 Ona je došla svojoj svekrvi, koja je upita: „Jesi li to ti, kćeri moja?” I tako joj je ona ispričala sve što je onaj čovek učinio za nju. 17 I još je rekla: „Dao mi je ovih šest mera ječma, rekavši: 'Nemoj ići svojoj svekrvi praznih ruku'.” 18 Na to je Nojemina rekla: „Čekaj mirno, kćeri moja, dok ne doznaš kako će se to završiti, jer taj čovek neće imati mira dok sve to još danas ne završi.”

4 Boz je otišao na gradska vrata i tamo seo. I gle, kad je naišao onaj otkupitelj, o kome je Boz govorio, on ga je pozvao: „Čoveče, dođi ovamo i sedi!” On je došao i seo. 2 Zatim je Boz uzeo deset ljudi od gradskih starešina i rekao: „Sedite ovde.” I oni su seli.

3 Tada reče otkupitelju: „Nojemina, koja se vratila iz moavske zemlje, mora da proda njivu koja je pripadala našem bratu Elimelehu. 4 Ja sam mislio da to treba da ti javim i da ti kažem: 'Kupi njivu pred stanovnicima i starešinama mog naroda. Ako želiš da je otkupiš, otkupi je; a ako ne želiš da je otkupiš, kaži mi da znam, jer pre tebe niko nema pravo na otkup, a iza tebe dolazim ja'.” Na to on reče: „Ja ću je

* 3,15 Prema drevnim izvorima, radilo se o 6 sea mera, ili 44 litre, jer više od toga verovatno ne bi mogla poneti na glavi. Vidi dodatak na kraju knjige.

otkupiti." 5 Tada Boz reče: „Onog dana kad kupiš njivu iz ruke Nojemine, kupićeš je i iz ruke Rute Moavke, žene umrloga, tako da umrlome podigneš ime na njegovom nasledstvu." 6 Na to otkupitelj reče: „Ne mogu da je otkupim, a da ne upropastim svoje nasledstvo. Ti je otkupi za sebe mojim pravom otkupa, jer je ja ne mogu otkupiti."

7 A u staro vreme u Izraelu je bio običaj da se svaki otkup i zamena potvrde na sledeći način: Čovek je morao izuti svoju sandalu i dati je svom bližnjem. To je u Izraelu važno kao potvrda. 8 Kad je, dakle, otkupitelj rekao Bozu: „Ti je kupi za sebe", izuo je svoju sandalu. 9 Tada je Boz rekao starešinama i svim ljudima: „Vi ste danas svedoci da iz Nojeminine ruke kupujem sve što je bilo Elimelehovo i sve što je bilo Heleonovo i Malonovo. 10 I Rutu Moavku, ženu Malonovu, kupujem za sebe da podignem ime umrloga na njegovom nasledstvu i da se ime umrloga ne bi izbrisalo među njegovom braćom i nestalo s vrata njegovog mesta. Vi ste danas tome svedoci."

11 Na to su svi ljudi koji su bili na vratima i starešine rekli: „Svedoci smo! Neka Gospod učini da žena koja dođe u tvoj dom bude kao Rahela i kao Lija, koje su obe podigle Izraelov dom. A ti dokaži svoju čestitost u Efrati i steci sebi slavno ime u Betlehemu. 12 I neka tvoj dom od potomstva koje će ti Gospod dati od ove mlade žene bude kao dom Faresa, koga je Tamara rodila Judi.

13 Tako je Boz uzeo Rutu i ona mu je postala žena i on je legao s njom. Gospod joj je dao da zatrudni i rodila je sina. 14 Tada su žene govorile Nojemini: „Neka je blagoslovljen Gospod, koji te danas nije ostavio bez otkupitelja, da se njegovo ime objavi u Izraelu! 15 Taj sin će biti okrepa duši tvojoj i on će se brinuti za tebe u tvojoj starosti, jer ga je rodila tvoja snaha

koja te voli i koja ti je bolja od sedam sinova." 16 Nojemina je uzela dete, stavila ga sebi u krilo i postala njegova dadilja. 17 Tada su mu žene iz susedstva dale ime, rekavši: „Nojemini se rodio sin!" Nazivale su ga Ovid. On je otac Jeseja, Davidovog oca.

18 Ovo su naraštaji Faresovih potomaka: Faresu se rodio Esron; 19 Esronu se rodio Aram; Aramu se rodio Aminadav; 20 Aminadavu se rodio Nason; Nasonu se rodio Salmon; 21 Salmonu se rodio Boz; Bozu se rodio Ovid; 22 Ovidu se rodio Jesej; Jeseju se rodio David.

Pisci: Samuel, Gad, Natan

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 1078. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1180-1078. pre n. e.

PRVA KNJIGA SAMUELOVA

1 Bio je jedan čovek u Ramatajim-Sofimu u brdovitom području Jefrema koji se zvao Elkana, sin Jeroama, sina Elijuja, sina Tova, Sufovog sina, iz Jefremovog plemena. **2** On je imao dve žene. Jedna se zvala Hana, a druga Fenina. Fenina je imala dece, a Hana nije. **3** Taj čovek je svake godine išao iz svog grada da se u Silomu pokloni Gospodu nad vojskama* i prinese mu žrtve. Tamo su dva Ilijeva sina, Ofnije i Fines, služili kao Gospodnji sveštenici.

4 Kada je Elkana prinosiso žrtvu, on je svojoj ženi Fenini i svim njenim sinovima i kćerima davao više delova žrtve, **5** a Hani je davao samo jedan deo. Međutim, Hanu je više voleo, iako ju je Gospod učinio nerotkinjom. **6** Njena suparnica ju je stalno vređala i uznemiravala zato što ju je Gospod učinio nerotkinjom. **7** Tako joj je činila svake godine, kad god bi išli u Gospodnji dom. Toliko ju je vređala da je Hana plakala i ništa nije jela. **8** Elkana, njen muž, reče joj: „Hana, zašto plačeš? Zašto ne jedeš? I zašto ti je srce žalosno? Zar ti ja nisam bolji od deset sinova?”

9 Nakon što su u Silomu jeli i pili, Hana je ustala, a sveštenik Ilije sedeo je na stolici kod dovratka Gospodnjeg hrama. **10** Sa gorčinom u duši pomolila se Gospodu, mnogo plačući. **11** Zatim se zavetovala rečima: „Gospode nad vojskama, ako pogledaš na nevolju svoje robinje pa me

se setiš i ako ne zaboraviš svoju robinju i daš muško dete svojoj robinji, ja ću ga dati tebi, Gospode, za sve dane njegovog života i britva neće preći preko njegove glave.”

12 Dok se ona tako dugo molila pred Gospodom, Ilije je posmatrao njena usta. **13** Hana je govorila u svom srcu i samo su joj usne podrhtavale, ali joj se glas nije čuo. Zato je Ilije mislio da je pijana. **14** Ilije joj reče: „Dokle ćeš biti pijana? Otrezni se od svog vina.” **15** A Hana mu odgovori: „Nisam pijana, gospodaru, nego sam veoma tužna. Nisam pila ni vina ni opojnog pića, nego izlivam dušu svoju pred Gospodom. **16** Nemoj misliti da je tvoja robinja neka pokvarena žena. Ja sam zbog velike brige i muke govorila sve do sada.” **17** Tada joj Ilije reče: „Idi s mirom, i neka ti Izraelov Bog usliši molitvu koju si mu uputila.” **18** Ona reče: „Neka tvoja sluškinja nađe milost u tvojim očima.” Zatim je otišla svojim putem, jela je i lice joj više nije bilo zabrinuto.

19 Ujutru su rano ustali i poklonili se pred Gospodom, a onda su se vratili i došli svojoj kući u Ramu. Elkana je legao sa svojom ženom Hanom, i Gospod se setio Hane. **20** Posle godinu dana, Hana, koja je zatrudnela, rodila je sina i dala mu ime Samuel,* jer je rekla: „Izmolila sam ga od Gospoda.”

21 Onda je Elkana otišao sa svim svojim domom da prinese Gospodu godišnju

* 1,3 Ili: „Gospodu Sabaotu” (hebrejski: „cebaot”).

* 1,20 „Samuel” znači: „prizivati ime Božje”.

žrtvu i svoj zavetni prinos. 22 Hana nije otišla, jer je svom mužu rekla: „Kad dečak prestane da sisa, odvešću ga da se pokaže pred Gospodom i da doveka tamo ostane.“ 23 Tada joj je Elkana, njen muž, rekao: „Učini kako ti je drago. Ostani kod kuće dok ne prestaneš da ga dojiš, i neka Gospod ispuni svoju reč.“ Tako je žena ostala kod kuće i dojila svog sina, sve dok nije prestao da sisa.

24 Kada je prestala da ga doji, povelala ga je sa sobom i uzela trogodišnjeg junca, efu brašna i veliki krčag vina. Zatim je ušla u Gospodnji dom u Silomu, a dečak je bio s njom. 25 Tada su zaklali junca, a dečaka su odveli kod Ilija. 26 Onda je ona rekla: „Oprosti, gospodaru! Tako živa bila duša tvoja, gospodaru, ja sam žena koja je stajala s tobom na ovom mestu i molila se Gospodu. 27 Molila sam se za ovog dečaka, da mi Gospod usliši molitvu koju sam mu uputila. 28 Zato ga sada dajem Gospodu. Sve dane svog života neka bude posvećen Gospodu.“

Tu se Elkana poklonio Gospodu.

2 Hana se pomoli i reče: „Srce moje kliče zbog Gospoda, Gospod je moj rog* uzvisio. Usta svoja širom otvaram na neprijatelje svoje, jer se radujem spasenju koje dolazi od tebe. 2 Niko nije svet kao Gospod, jer nema drugog osim tebe, nema stene kao što je naš Bog. 3 Ne govorite više tako oholo, neka iz vaših usta ne izlaze gorde reči, jer je Gospod Bog koji sve zna, on svačija dela ispravno prosuđuje. 4 Junaci s lukovima drhte od straha, a oni što posrcu snagom se opasuju. 5 Oni koji su siti bili, u najam sebe za hleb daju, a gladni ne gladuju više. Čak je i nerotkinja sedmoro rodila, a koja je mnogo sinova imala više ih nema. 6 Gospod predaje na smrt i oživljava, spušta u grob i podiže.

* 2,1 Životinjski rog se u Bibliji često koristi kao simbol snage, moći ili vlasti.

7 Gospod siromaštvo i bogatstvo daje, ponižava i uzvisuje, 8 ubogoga iz praha podiže, iz pepela siromaha diže, daje im da s velikašima sede; daje im presto slave. Jer Gospodnji su stubovi zemaljski. Na njih je zemlju postavio. 9 On čuva korake vernih slugu svojih, a zle u tami propast stiže, jer snagom svojom čovek ne može pokazati da je jači. 10 Zadrhtaće oni koji se Gospodu protive, s nebesa će on na njih zagrmeti. Gospod će suditi krajevima zemaljskim, snagu će dati caru svome, uzvisiće rog pomazanika svoga.“

11 Elkana je otišao svojoj kući u Ramu, a dečak je ostao da služi Gospodu pred sveštenikom Ilijem.

12 Ilijevi sinovi bili su pokvareni ljudi. Nisu marili za Gospoda. 13 Sveštenici su imali pravo da od naroda dobiju deo žrtve, ali kad bi neko prinosio žrtvu, dolazio bi sveštenikov sluga s trokrakom viljuškom u ruci i dok se meso još kuvalo, 14 zabadao u kotao ili u lonac, u kazan ili u tiganj. Ono što bi se nabolo na viljušku sveštenik je uzimao za sebe. Tako su u Silomu činili svim Izraelcima koji su tu dolazili. 15 Isto tako, pre nego što bi se salo spalilo, došao bi sveštenikov sluga i rekao čoveku koji je prinosio žrtvu: „Daj meso da se ispeče za sveštenika. On neće da mu daš kuvano meso, već sirovo.“ 16 Ako bi mu čovek odgovorio: „Neka se najpre spali salo, pa onda uzmi šta ti duša želi“, ovaj bi rekao: „Ne, nego daj odmah! Ako ne daš, uzeću silom!“ 17 Greh tih slugu bio je veoma velik pred Gospodom, jer su ti ljudi prezirali Gospodnje žrtve.

18 Samuel je kao dečak služio pred Gospodom, i na sebi je imao laneni efod. 19 Majka mu je svake godine pravila jednu malu tuniku i donosila je kad bi s mužem dolazila da prinese godišnju žrtvu. 20 Ilije je blagoslovio Elkanu i njegovu ženu: „Neka ti Gospod da potomstvo od ove žene umesto onog kog je dala Gospodu.“

Zatim su se vratili u svoje mesto. 21 Tada se Gospod smilovao na Hanu i ona je opet zatrudnela i rodila još tri sina i dve kćeri. Dečak Samuel je rastao pred Gospodom.

22 Ilije je bio vrlo star i čuo je sve što su njegovi sinovi činili celom Izraelu i kako su spavali sa ženama koje su služile na ulazu u šator od sastanka. 23 Zato im je govorio: „Zašto to radite? Čujem da svi u narodu o vama loše govore. 24 Nemojte tako, sinovi moji, nisu dobre vesti koje čujem i koje se šire među Gospodnjim narodom. 25 Ako čovek zgreši čoveku, Bog se može zauzeti za njega. Ali ako čovek zgreši Gospodu, ko će se zauzeti za njega?” Međutim, oni nisu poslušali glas svog oca, pošto je Gospod hteo da ih pogubi. 26 Dečak Samuel je rastao i sticao sve veću naklonost kod Gospoda i kod ljudi.

27 Jednom je jedan Božji čovek došao kod Ilija i rekao mu: „Ovako kaže Gospod: 'Zar se nisam pokazao domu tvog praoca dok su oni još bili kao robovi u faraonovom domu u Egiptu? 28 Njega sam izabrao od svih Izraelovih plemena da mi služi kao sveštenik, da na mom oltaru prinosi kad i da nosi efod preda mnom. Dao sam domu tvog praoca sve žrtve koje se spaljuju, a koje prinose Izraelovi sinovi. 29 Zašto onda gazite moje žrtve i moje prinose koje sam odredio za svoje prebivalište? Zašto svojim sinovima iskazuješ veću čast nego meni, pa se gojite od najboljih delova svih žrtava koje prinosi moj narod Izrael?

30 Zato ovako govori Gospod, Izraelov Bog: 'Tačno je da sam rekao da će tvoj dom i dom tvog praoca dovek vršiti svešteničku službu preda mnom. Ali Gospod sada kaže: Neće biti tako! Jer ja proslavljam one koji proslavljaju mene, a koji mene preziru, biće prezreni.' 31 Evo, dolaze dani kada ću odseći tvoju mišicu i mišicu doma tvog praoca, tako da u tvom

domu više neće biti starih. 32 Usred svega dobra u kojem će uživati Izrael, gledaćeš neprijatelja u mom prebivalištu. Nikada više neće biti starih u tvom domu. 33 Ali jednog od tvojih ipak ću ostaviti kod svog oltara zbog tebe kad ti oči gasnu i kad ti duša vene. Veći deo tvog doma poginuće od ljudskog mača. 34 Ovo ti je znak koji će doći na tvoja dva sina, Ofnija i Finesa: obojica će poginuti istog dana. 35 A ja ću sebi podići vernog sveštenika koji će sve činiti po mom srcu i po mojoj duši. Sagrađiću mu trajan dom i on će zauvek hoditi pred mojim pomazanikom. 36 Ko god ostane od tvog doma, doći će i pokloniće mu se za platu i za hleb, i reći će: 'Molim te, primi me u svešteničku službu da bih imao parče hleba.'”

3 Dečak Samuel je služio Gospodu pred Ilijem. U to vreme Gospodnja reč je retko dolazila i vizije nisu bile česte.

2 Jednog dana Ilije je spavao u svojoj sobi. Oči su mu bile oslabile tako da više nije video. 3 Svećnjak Božji još nije bio ugašen, a Samuel je spavao u Gospodnjem hramu, u kom je bio Božji kovčeg. 4 Gospod je pozvao Samuela, a on se ovako odazvao: „Evo me.” 5 Onda je Samuel otrčao do Ilija i rekao mu: „Evo me, zvao si me.” Ali on reče: „Nisam te zvao. Idi i lezi.” On je otišao i legao. 6 Ali Gospod ga je opet pozvao: „Samuele!” Samuel je ustao i otišao do Ilija pa mu rekao: „Evo me, zvao si me.” Ali on reče: „Nisam te zvao, sine. Idi i lezi.” 7 (Samuel još nije poznavao Gospoda i Gospodnja reč mu se još nije otkrila.) 8 Gospod ga je i treći put pozvao: „Samuele!” A on je ustao i otišao do Ilija pa mu rekao: „Evo me, mora da si me zvao.” Tada je Ilije shvatio da Gospod zove dečaka. 9 Zato Ilije reče Samuelu: „Idi i lezi, pa ako te ponovo pozove, ti reci: 'Kaži Gospode, jer sluša tvoj sluga.'” Tako je Samuel otišao i legao na svoje mesto.

10 Tada je Gospod došao, stao na to mesto i pozvao ga kao i ranije: „Samuele! Samuele!“ A Samuel je odgovorio: „Kaži, jer sluša tvoj sluga.“ 11 Tada Gospod reče Samuelu: „Evo, učiniću u Izraelu nešto što će zaprepastiti sve koji za to čuju.* 12 Tog dana učiniću Iliju sve što sam rekao za njegov dom, od početka do kraja. 13 Reci mu da će moja osuda biti doveka na njegovom domu zbog prestupa za koji je znao, jer su njegovi sinovi hulili na Boga, a on ih nije ukorio. 14 Zato sam se zakleo Ilijevom domu da se prestup Ilijevog doma nikada neće očistiti nikakvom žrtvom niti prinosom.“

15 Samuel je ostao da leži do jutra, a onda je otvorio vrata Gospodnjeg doma. Međutim, Samuel se bojao da ispriča ovu viziju Iliju. 16 Ali Ilije je pozvao Samuela i rekao mu: „Samuele, sine moj!“ A on odgovori: „Evo me!“ 17 Tada ga upita: „Šta ti je rekao? Molim te, nemoj ništa da mi tajiš. Neka ti Bog učini tako i neka te još teže kazni ako mi zatajiš makar i jednu reč od svega što ti je rekao.“ 18 Tada mu je Samuel sve ispričao i ništa mu nije zatajio. A on je rekao: „To je Gospodnja volja. Neka čini šta hoće.“

19 Samuel je rastao, i Gospod je bio s njim i nije dopuštao da ijedna njegova reč ostane neispunjena. 20 Ceo Izrael, od Dana do Beršebe, shvatio je da je Samuel postavljen za Gospodnjeg proroka. 21 Gospod se opet javio u Silomu, jer se Gospod javljao Samuelu u Silomu po Gospodnjoj reči.

4 Tako je Samuel prenosio Božje reči celom Izraelu.

Izraelovi sinovi krenuli su da se bore protiv Filisteja i ulogorili su se kod Even-Ezera, a Filisteji su se ulogorili u Afeku. 2 Filisteji su se svrstali u bojne redove protiv

Izraela i započela je bitka u kojoj su Filisteji bili jači, pa su porazili Izrael, pobivši na bojnopolju oko četiri hiljade ljudi. 3 Kada se narod vratio u logor, Izraelove starešine su rekle: „Zašto nas je Gospod danas porazio pred Filistejima? Uzmimo iz Siloma kovčeg Gospodnjeg saveza da bude među nama i izbavi nas iz ruku naših neprijatelja.“ 4 Tako je narod poslao ljude u Silom i odatle su doneli kovčeg saveza Gospoda nad vojskama koji sedi nad heruvimima. Dva Ilijeva sina, Ofnije i Fines, pratili su kovčeg saveza Božjeg.

5 Kada je kovčeg Gospodnjeg saveza stigao u logor, svi su Izraelci glasno klicali, tako da se zemlja tresla. 6 Filisteji su čuli tu veliku viku, pa su rekli: „Kakva je to vika u jevrejskom logoru?“ Na kraju su saznali da je Gospodnji kovčeg stigao u logor. 7 Tada su se Filisteji uplašili pa su rekli: „Bog je došao u taj logor!“ Zatim su dodali: „Teško nama, jer se tako nešto nikada nije desilo! 8 Teško nama! Ko će nas izbaviti iz ruke tog moćnog Boga? Taj Bog je udario Egipat svakakvim pomorima u pustinji. 9 Filisteji, budite hrabri i držite se muški da ne biste služili Jevrejima kao što su oni služili vama! Držite se muški i borite se!“ 10 Tada su Filisteji krenuli u boj i porazili Izraelce, tako da su svi pobegli u svoje šatore. Pokolj je bio veoma veliki i palo je trideset hiljada Izraelovih pešaka. 11 Božji kovčeg je bio otet, i poginula su oba Ilijeva sina, Ofnije i Fines.

12 Jedan od Benjaminovih sinova otrčao je s bojnopolja i istog dana stigao u Silom, razderanih haljina i glave posute prašinom. 13 Kada je stigao, Ilije je sedeo na stolici pored puta i čekao, jer mu je srce bilo puno strepnje zbog kovčega Božjeg. Kada je onaj čovek stigao u grad i rekao šta se desilo, po celom gradu razlegla se vika. 14 Ilije je čuo tu veliku viku, pa je upitao: „Kakva je to pometnja?“ Onaj čovek je brzo došao da o svemu

* 3,11 Doslovno: „od čega će svima koji čuju o tome zujati u oba uha“.

obavesti Ilija. 15 (Ilije je imao devedeset i osam godina i oči su mu bile oslabile tako da nije video.) 16 Onaj čovek reče Iliju: „Dolazim s bojnog polja, pobegao sam danas s bojnog polja.” Tada ga on upita: „Šta se desilo, sine?” 17 Glasnik odgovori: „Izrael je pobegao pred Filistejima i narod je doživeo veliki poraz. Poginula su oba tvoja sina, Ofnije i Fines, i otet je kovčeg Božji.”

18 Kada je spomenuo kovčeg Božji, Ilije se prevrnuo sa stolice unazad, kod gradskih vrata, slomio vrat i umro, pošto je bio star i težak čovek. On je sudio Izraelcima četrdeset godina. 19 Njegova snaha, Finesova žena, bila je trudna i pred porođajem. Kada je čula da je kovčeg Božji otet i da su joj poginuli svekar i muž, savila se i porodila, jer je iznenada dobila bolove. 20 Dok je umirala, žene koje su bile pored nje rekle su joj: „Ne boj se, jer si rodila sina.” Ali ona nije odgovarala, niti joj je to dopiralo do srca. 21 Dečaku je dala ime Ihavod,* govoreći: „Slava je otišla od Izraela.” Time je mislila na oteti kovčeg Božji, i na svog svekra i muža. 22 Zato je rekla: „Slava je otišla od Izraela, jer je otet kovčeg Božji.”

5 Filisteji su oteli kovčeg Božji i odneli ga iz Even-Ezera u Azot. 2 Oni su uzeli kovčeg Božji, uneli ga u Dagonov hram i postavili ga pored Dagona.* 3

* 4,21 „Ihavod” znači „gde je slava?”

* 5,2 „Dagon” je deminutiv od „dag”, što znači „ribica”. Ovo božanstvo potiče iz vavilonske misterijske religije i smatra se ocem Bala. Kroz istoriju stare ere figurira pod raznim imenima, dok je kasnije u grčkoj mitologiji znan kao Posejdon ili Neptun u rimskoj.

Prema egipatskoj mitologiji, kad je suđeno Ozirisu (Nimrodu) da je kriv za kvarenje religije od Adama, njegovo telo je sasečeno, a delovi razbacani u reku Nil. Legenda kaže da je riba pojela jedan komad i preobrazila se. Kasnije je Izis (Semiramis, Nimrodova majka-žena) pecala na obali Nila i uhvatila polu-čoveka, polu-ribu.

Kada su sutradan rano ujutru stanovnici Azota ustali, Dagon je ležao licem na zemlji pred Gospodnjim kovčegom. Oni su uzeli Dagona i vratili ga na njegovo mesto. 4 Kada su sutradan rano ujutru ustali, Dagon je opet ležao licem na zemlji pred Gospodnjim kovčegom, a Dagonova glava i dlanovi obe njegove ruke ležali su odsečeni na pragu. Samo mu je riblji deo tela* ostao. 5 Zato Dagonovi sveštenici i svi koji ulaze u Dagonov hram sve do današnjeg dana ne staju na Dagonov prag u Azotu.

6 Gospodnja ruka je pritiskala stanovnike Azota. On je izazvao veliki strah među njima i udario je ljude u Azotu i njegovoj okolini tako da su dobili šuljeve. 7 Kada su ljudi u Azotu videli šta se događa, rekli su: „Ne dajte da kovčeg Izraelovog Boga ostane među nama, jer njegova ruka pritiska i nas i Dagona, našeg boga.” 8 Zato su sazvali i okupili sve filistejske savezničke knezove pa su upitali: „Šta da radimo s kovčegom Izraelovog Boga?” A oni su odgovorili: „Neka se kovčeg Izraelovog Boga prenese u Gat.” Tako su tamo preneli kovčeg Izraelovog Boga.

9 Ali kad su ga tamo preneli, Gospodnja ruka se spustila na taj grad i izazvala veoma veliku pometnju, i on je udario stanovnike grada, od malog do velikog, tako da su dobili šuljeve. 10 Zato su poslali kovčeg Božji u Akaron. Ali kada je kovčeg Božji stigao u Akaron, stanovnici Akarona su povikali: „Doneli su kovčeg

To stvorenje bio je Dagon, reinkarnirani Nimrod (vidi *Smith's Bible Dictionary*, „Dagon Fish Worship”).

U tradicionalnoj hrišćanskoj crkvi, negde u 2. ili 3. veku, uneta je ideja o Isusu kao Ihtisu (koje je navodno akronim od „Isus Hrist Božji Sin Spasitelj”), što znači „riba”, i samo je drugo ime za Bahusa, sina Zeusa i Semele. Kao što su Dagonovi sveštenici nosili riblju mitru na glavi, i danas je nose papa, kardinali i biskupi.

* 5,4 Doslovno: „Samo je Dagon ostao...” Po svemu sudeći, idol Dagona je imao pola tela kao čovek, a pola kao riba.

Izraelovog Boga kod nas da pomremo i mi i naš narod!" 11 Zato su sazvali i okupili sve filistejske savezničke knezove pa su rekli: „Pošaljite kovčeg Izraelovog Boga, neka se vrati na svoje mesto, da ne pobije nas i naš narod." U celom gradu zavladao je smrtni strah i ruka Božja bila im je veoma teška. 12 Ljudi koji nisu pomrli dobili su šuljeve. Vapaj iz grada dizao se sve do nebesa.

6 Gospodnji kovčeg bio je sedam meseci u filistejskoj zemlji. 2 Filisteji su pozvali sveštenike i gatare, i upitali ih: „Šta da radimo s Gospodnjim kovčegom? Kažite nam kako da ga vratimo na njegovo mesto." 3 Oni odgovoriše: „Ako vraćate kovčeg Izraelovog Boga, nemojte ga vraćati bez žrtve, nego uz njega pošaljite i žrtvu za prestup. Tada ćete ozdraviti i saznaćete zašto se njegova ruka nije odvrtila od vas." 4 Tada su oni upitali: „Kakvu žrtvu za prestup treba da mu pošaljemo?" Oni su odgovorili: „Pet zlatnih šuljeva i pet zlatnih miševa, prema broju filistejskih savezničkih knezova, jer je ista pošast i na vama i na vašim knezovima. 5 Načinite modele svojih šuljeva i svojih miševa koji uništavaju zemlju i dajte slavu Izraelovom Bogu. Možda će skloniti svoju ruku od vas, vašeg boga i od vaše zemlje. 6 Zašto da vam srce otvrdne kao što je otvrdlo Egipćanima i faraonu? Kad ih je Bog udario, zar nisu pustili Izraelce da odu? 7 Zato sada napravite nova kola i uzmite dve krave dojilice koje još nisu bile u jarmu, pa upregnite krave u kola, a njihovju telad vratite kući. 8 Uzmite kovčeg Gospoda Boga i stavite ga na kola, a zlatne predmete koje mu šaljete kao žrtvu za prestup stavite u kovčežić pored njega, pa ga pustite da ide. 9 Onda gledajte: ako krene putem ka svom području, prema Bet-Semesu, onda nam je on učinio ovo veliko zlo. A ako ne krene, znaćemo da

nas nije dotakla njegova ruka, već da nam se to slučajno desilo."

10 Ljudi su tako i učinili. Uzeli su dve krave dojilice i upregli ih u kola, a njihovju telad zatvorili su kod kuće. 11 Zatim su na kola stavili Gospodnji kovčeg i kovčežić sa zlatnim miševima i modelima svojih šuljeva. 12 Krave su krenule pravo, putem prema Bet-Semesu. Išle su istim putem, mukale i nisu skretale ni desno ni levo. Filistejski saveznički knezovi išli su za njima sve do granice Bet-Semesa. 13 Stanovnici Bet-Semesa upravo su želi pšenicu u dolini. Kada su podigli oči i ugledali kovčeg, obradovali su se što ga vide. 14 Kola su došla na njivu Jošue iz Bet-Semesa i tu se zaustavila. Tu je bio jedan veliki kamen. Tada su iscepali drva od kola, a krave su prineli kao žrtvu paljenicu Gospodu.

15 Leviti su skinuli Gospodnji kovčeg i kovčežić koji je bio pored njega, a u kojem su bili zlatni predmeti, pa su ga stavili na veliki kamen. Stanovnici Bet-Semesa prinosili su Gospodu tog dana žrtve paljenice i druge žrtve.

16 Kada su to videli onih pet filistejskih savezničkih knezova, istog dana su se vratili u Akaron. 17 Ovo su zlatni šuljevi koje su Filisteji poslali Gospodu kao žrtvu za prestup: po jedan za Azot, Gazu, Askalon, Gat i za Akaron. 18 Zlatnih miševa bilo je prema broju svih filistejskih gradova koji su pripadali petorici savezničkih knezova, od utvrđenih gradova do neograđenih sela.

Veliki kamen na koji su položili Gospodnji kovčeg stoji kao svedok do današnjeg dana na njivi Jošue iz Bet-Semesa. 19 Ali stanovnici Bet-Semesa gledali su u Gospodnji kovčeg i zato ih je on pobio. Tako je u narodu pobio sedamdeset ljudi i narod je tugovao jer je Gospod udario narod velikim pomorom. 20 Stanovnici Bet-Semesa rekli su: „Ko može opstati pred Gospodom, ovim svetim

Bogom, i kome će sada otići kad se udalji od nas?" 21 Zatim su poslali glasnike stanovnicima Kirijat-Jarima i poručili im: „Filisteji su vratili Gospodnji kovčeg. Sidite i odnesite ga kod sebe.”

7 Tada su došli ljudi iz Kirijat-Jarima, uzeli Gospodnji kovčeg i odneli ga u Abinadabovu kuću na brdu, a njegovog sina Eleazara posvetili su da čuva Gospodnji kovčeg.

2 Od dana kada je kovčeg postavljen u Kirijat-Jarimu prošlo je mnogo vremena, ukupno dvadeset godina, i ceo Izraelov dom plaćući je prizivao Gospoda. 3 Samuel je rekao celom Izraelovom domu: „Ako se svim svojim srcem vraćate Gospodu, onda uklonite iz svoje sredine tuđe bogove i likove Astarote pa odlučno upravite svoje srce Gospodu i jedino njemu služite. A on će vas izbaviti iz ruku Filisteja.” 4 Tada su Izraelovi sinovi uklonili likove Bala i Astarote* i služili su samo Gospodu.

* 7,4 „Astarota” je jedno od imena za Semiramis, majku-ženu Nimroda (vidi 1. Mojsijeva 10,8-10), poznatu u Bibliji i kao „Nebeska kraljica” (Jeremija 7,18; 44,15-25). Kod antičkih Grka i Rimljana nalazimo je pod raznim imenima: Afrodita, Venera, Dijana, Atina, Minerva, Gea, Hera, Kibela... zatim Alilah ili Alah među Arapima, Ištar (vavilonska boginja sunca), Izis (egipatska boginja sunca), Laksjmi, Gospođa Sloboda, Sin (boginja meseca), Sukot Benot u Samariji, Isi u Indiji, Koatluku u Meksiku, itd. Istoričari religije smatraju je glavnim ortakom Nimroda u uspostavljanju vavilonske misterijske religije, koja se raširila po celom starom svetu. Nakon Nimrodove smrti (cca. 2167 pre n.e.), Semiramis je promovisala veru da je on bog sunca. Da bi održala kult božanstva među svojim sledbenicima, ona je zatrudnela i rodila sina, 25. decembra, poznatog kao Tamuz, Horus, Bahus, Krišna..., koji je smatran simbolom ponovnog rođenja Nimroda. Odatle je raširen kult majke „bogorodice” i deteta po celom svetu. Mnogi paganski festivali, uključujući današnje „hrišćanske” praznike, okultni rituali, celibat, hramska prostitucija, magija i vještičarenje... potiču od ovog paganskog trija.

5 Onda je Samuel rekao: „Sakupite ceo Izrael u Mispi da se pomolim Gospodu za vas.” 6 Tako su se sakupili u Mispi i vadili vodu koju su izlivali pred Gospodom i tog su dana postili. Onda su govorili: „Zgrešili smo Gospodu.” Samuel je sudio Izraelovim sinovima u Mispi.

7 Filisteji su čuli da su se Izraelovi sinovi sakupili u Mispi, pa su filistejski saveznički knezovi krenuli na Izrael. Kada su to čuli Izraelovi sinovi, uplašili su se Filisteja. 8 Zato su Izraelovi sinovi rekli Samue-lu: „Neprestano prizivaj Gospoda, našeg Boga, da nam pomogne i izbavi nas iz ruku Filisteja.” 9 Tada je Samuel uzeo jagnje koje je još sisalo i celo ga prineo Gospodu kao žrtvu paljenicu. Samuel je zavapio Gospodu da pomogne Izraelu i Gospod ga je uslišio. 10 Dok je Samuel prinosio žrtvu paljenicu, Filisteji su se približavali da krenu u boj protiv Izraela. Ali Gospod je tog dana zagrmio na Filisteje snažnom grmljavinom i među njima stvorio pometnju. Tako ih je Izrael porazio. 11 Tada su Izraelci izašli iz Mispe, krenuli u poteru za Filistejima i tukli ih sve do mesta južno od Bet-Hara. 12 Samuel je uzeo kamen, postavio ga između Mispe i Jesana i nazvao ga Even-Ezer,* rekavši: „Gospod nam je do sada pomagao.” 13 Tako su Filisteji bili pokoreni i više nisu dolazili na područje Izraela. Gospodnja ruka bila je podignuta protiv Filisteja sve vreme dok je Samuel bio živ. 14 Gradovi koje su Filisteji oduzeli Izraelu vraćeni su opet Izraelu, od Akarona do Gata. Izrael je oslobodio celo to područje od Filisteja.

Između Izraela i Amoreja vladao je mir.

15 Samuel je sudio Izraelcima sve dane svog života. 16 Svake godine je putovao i obilazio Bet-El, Galgal i Mispu i sudio Izraelcima u svim tim mestima. 17 Zatim

* 7,12 „Even-Ezer” znači „kamen pomoći”. Ne treba ga mešati sa istoimenim mestom u 1. Samuelovoj 4,1 i 5,1.

se vraćao u Ramu, jer mu je tamo bila kuća i tamo je sudio Izraelcima. Tu je podigao oltar Gospodu.

8 Kada je Samuel ostario, postavio je svoje sinove za sudije Izraelu. **2** Njegov prvenac zvao se Joel, a drugi sin zvao se Abija. Oni su sudili u Beršebi. **3** Ali njegovi sinovi nisu hodili njegovim putevima, nego su išli za nepravednim dobitkom, primali su mito i izvrtali pravdu.

4 Posle nekog vremena, sakupile su se sve Izraelove starešine i došle kod Samuela u Ramu **5** pa su mu rekle: „Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putevima. Zato postavi nad nama cara da nam sudi, kao što je to kod svih drugih naroda.“ **6** Ali u Samuelovim očima bilo je zlo to što su rekli: „Daj nam cara da nam sudi“, i Samuel se pomolio Gospodu. **7** Tada Gospod reče Samuelu: „Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore, jer ne odbacuju oni tebe, nego odbacuju mene, jer ne žele da budem njihov car. **8** Sve što su meni činili od dana kada sam ih izveo iz Egipta pa do danas, tako što su me ostavljali i služili drugim bogovima - to sada tebi čine. **9** Zato sada poslušaj njihov glas, ali ih ozbiljno opomeni i kaži im koja će prava imati car koji će vladati nad njima.“

10 Tako je Samuel objavio sve Gospodnje reči narodu koji je od njega tražio cara. **11** Onda im je rekao: „Ovo su prava koja će imati car koji će vladati nad vama: uzimaće vaše sinove da budu u njegovim kolima i među njegovim konjancima, a neki će kao njegova straža trčati pred njegovim kolima. **12** Postaviće sebi poglavare nad hiljadama i pedesetinama. Neki će orati i žeti njegovu letinu, praviće mu oružje i opremu za njegova kola. **13** Uzimaće vaše kćeri da mu pripremaju mirisna ulja, da mu kuvaju i peku hleb. **14** Vaše najbolje njive, vaše vinograde i vaše maslinjake uzimaće i davaće ih svojim

slugama. **15** Od vaših žitnih polja i od vaših vinograda uzimaće desetak i davaće ga svojim dvoranima i svojim slugama. **16** Uzimaće vaše sluge i vaše sluškinje, vaša najbolja goveda i vaše magarce i koristiće ih za svoj posao. **17** Od vaše sitne stoke uzimaće desetak, a vi ćete mu postati sluge. **18** Tog dana vapićete za pomoć zbog svog cara, koga ste sami izabrali, ali vam tog dana Gospod neće odgovoriti.“

19 Ali narod nije hteo da poslušá Samuelov glas, već je rekao: „Neka car bude nad nama! **20** Tako ćemo i mi biti kao svi drugi narodi. Neka nam sudi naš car i neka ide pred nama i vodi naše bitke.“ **21** Samuel je saslušao sve što je narod rekao, a onda je to kazao Gospodu. **22** Gospod je rekao Samuelu: „Poslušaj njihov glas i postavi im cara da vlada nad njima.“ Tada je Samuel rekao Izraelcima: „Vratite se svaki u svoj grad.“

9 Bio je jedan veoma bogat čovek od Benjaminovog plemena koji se zvao Kis, sin Abiela, sina Serora, sina Behorata, Afijinog sina, iz Benjaminovog plemena. **2** On je imao mladog i lepog sina koji se zvao Saul. Među Izraelovim sinovima nije bilo lepšeg čoveka od njega. Bio je za glavu viši od svih drugih.

3 Jednog dana izgubile su se magarice Saulovog oca Kisa. Zato je Kis rekao svom sinu Saulu: „Molim te, uzmi sa sobom jednog slugu pa idi i potraži magarice.“ **4** Prošli su brdovito područje Jefrema i zemlju Salisu, ali ih nisu pronašli. Zatim su prošli zemlju Salim, ali ih ni tamo nije bilo. Prošli su i Benjaminovu zemlju, ali ih nisu pronašli.

5 Kada su došli u zemlju Suf, Saul je rekao svom sluzi koji ga je pratio: „Hajde, vratimo se jer se otac možda više ne brine za magarice nego se brine za nas.“ **6** A on mu reče: „Slušaj, molim te. U ovom gradu nalazi se Božji čovek koga svi poštuju. Sve

što kaže sigurno se ispunjava. Pođimo sada tamo. Možda će nam reći kojim putem da idemo." 7 Saul reče svom sluzi: „Ako pođemo, šta ćemo poneti tom čoveku? Jer hleba je nestalo u našim torbama i nemamo ništa što bismo poneli na dar Božjem čoveku. Šta da mu damo?" 8 Tada sluga opet odgovori Saulu i reče mu: „Imam u ruci četvrt sikla srebra. To ću dati Božjem čoveku, a on će nam reći kuda da idemo." 9 (Ranije kada bi neko u Izraelu išao da pita Boga, ovako bi govorio: „Hajde da idemo kod videooca." Jer ko je sada prorok, nekada se zvao videlac.) 10 Tada Saul reče svom sluzi: „Dobro kažeš. Hajde, idemo!" I pošli su u grad u kom je bio Božji čovek.

11 Kada su se penjali idući prema gradu, naišli su na devojke koje su izašle da zahvate vodu. Tada su ih upitali: „Je li ovde videlac?" 12 A one su im odgovorile: „Da, eno ga pred vama. Požurite sada, jer je danas došao u grad. Naime, danas se na uzvišici prinosi žrtva za narod. 13 Kada uđete u grad, naći ćete ga pre nego što se popne na uzvišicu da jede. Narod neće jesti dok on ne dođe, jer on treba da blagoslovi žrtvu. Tek će onda zvanice jesti. Zato odmah idite, jer ćete ga sada naći." 14 Tako su otišli u grad. Kada su došli u grad, Samuel im je dolazio u susret polazeći na uzvišicu.

15 Dan pre nego što je Saul došao, Gospod je javio Samuelu: 16 „Sutra u ovo doba poslaću k tebi čoveka iz Benjaminove zemlje, a ti ga pomaži da bude vođa mom narodu Izraelu. On će izbaviti moj narod iz ruku Filisteja, jer sam video nevolju svog naroda i njegov vapaj dopro je do mene." 17 Kada je Samuel video Saula, Gospod mu reče: „Evo čoveka za kog sam ti rekao: 'On će vladati nad mojim narodom'."

18 Saul pristupi Samuelu na gradskim vratima i reče mu: „Molim te, reci mi gde je videočeva kuća." 19 Samuel odgovori

Saulu: „Ja sam videlac. Pođi preda mnom na uzvišicu. Danas ćete jesti sa mnom, a ujutru ću te otpustiti i reći ću ti sve što ti je u srcu. 20 Nemoj se brinuti za magarice koje su ti se pre tri dana izgubile jer su pronađene. Jer čije je sve što je dragoceno u Izraelu? Zar nije tvoje i celog doma tvog oca?" 21 Saul odgovori: „Zar nisam ja iz Benjaminovog plemena, najmanjeg od svih Izraelovih plemena, i zar nije moj dom najneznatniji od svih domova iz Benjaminovog plemena? Zašto mi onda govoriš tako nešto?"

22 Onda je Samuel uzeo Saula i njegovog slugu i odveo ih u trpezariju pa ih postavio na čelo među zvanicama, kojih je bilo tridesetak. 23 Samuel zatim reče kuvaru: „Donesi deo koji sam ti dao i za koji sam ti rekao da ga staviš na stranu." 24 Tada kuvar uze but i što je bilo na njemu i stavi ga pred Saula. Zatim Samuel reče: „Evo, ovo je sačuvano za tebe. Stavi to pred sebe i jedi, jer se to za tebe čuvalo baš za ovu priliku da možeš jesti sa zvanicama." Tako je Saul tog dana jeo sa Samuelom. 25 Kada su sišli s uzvišice u grad, on je razgovarao sa Saulom na krovu kuće. 26 Ustali su rano i čim je svanulo, Samuel je pozvao Saula, koji je bio na krovu, i rekao mu: „Ustani da te ispratim." Saul je ustao pa su obojica, i on i Samuel, izašli napolje. 27 Kad su izašli iz grada, Samuel reče Saulu: „Reci sluzi da ide ispred nas." Sluga je otišao napred, a Samuel je zatim rekao: „Ti sada stani da ti objavim Božju reč."

10 Tada je Samuel uzeo bočicu ulja i izlio je na njegovu glavu, poljubio ga i rekao: "Gospod te je zaista pomazao da budeš vođa njegovom nasledstvu? 2 Kada odeš danas od mene, naići ćeš na dva čoveka kod Rahelinog groba na Benjaminovom području kod Selse. Oni će ti reći: 'Pronađene su maga-

rice koje si tražio, ali tvoj otac sada više ne misli na magarice, već se zabrinuo za vas, pa govori: 'Šta sad da radim zbog svog sina?' 3 Kada odatle kreneš dalje i dođeš do velikog drveta kod Tavora, tu će ti u susret doći tri čoveka koja će ići k Bogu u Bet-El. Jedan će nositi tri jareta, drugi će nositi tri okrugla hleba, a treći će nositi veliki krčag vina. 4 Oni će te upitati jesi li dobro i daće ti dva hleba, a ti ih primi iz njihovih ruku. 5 Onda ćeš doći na brdo Božje, gde je filistejska vojska. Kad budeš ulazio u grad, srešćeš grupu proroka kako silaze s uzvišice sa harfama i drugim žičanim instrumentima, sa dairama i frulama pred njima; i oni će prorokovati. 6 Gospodnji Duh će doći na tebe pa ćeš zajedno s njima i ti prorokovati i postaćeš drugi čovek. 7 Kada ti se ispune ti znakovi, onda učini šta želiš, jer je Bog s tobom. 8 Zatim otiđi pre mene u Galgal. A ja ću doći k tebi da prinesem žrtve paljenice i žrtve zajedništva. Sedam dana čekaj da dođem, pa ću ti reći šta treba da radiš."

9 Čim se Saul okrenuo da ode od Samuela, Bog mu je promenio srce. Tog dana ispunili su se svi oni znakovi. 10 Kada su odatle krenuli na brdo, u susret mu je dolazila grupa proroka. Božji Duh je odmah došao na njega pa je zajedno s njima proricao. 11 Svi koji su ga poznavali od ranije videli su da on prorokuje s prorocima. Zato su ljudi govorili jedan drugom: „Šta se to dogodilo s Kisovim sinom? Zar je i Saul među prorocima?“ 12 Tada neki čovek iz tog kraja reče: „Ko im je otac?“ Tako je nastala izreka: „Zar je i Saul među prorocima?“

13 Na kraju je prestao prorokovati i popeo se na uzvišicu. 14 Saulov stric upita Saula i njegovog slugu: „Gde ste bili?“ A on odgovori: „Išli smo da tražimo magarice, a kad smo videli da ih nema, otišli smo kod Samuela.“ 15 Tada Saulov stric reče: „Kaži mi, molim te, šta vam je rekao Sa-

muel.“ 16 Saul odgovori svom stricu: „Rekao nam je da su magarice pronađene.“ Ali mu nije ništa rekao o carskoj vlasti o kojoj mu je govorio Samuel.

17 Samuel je sazvaio narod da se okupi pred Gospodom u Mispi. 18 Tada reče Izraelovim sinovima: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Ja sam izveo Izrael iz Egipta i izbavio vas iz ruku Egipćana i iz ruku svih carstava koja su vas tlačila. 19 Ali vi danas odbacujete svog Boga koji vas je izbavljao iz svih vaših muka i iz svih vaših nevolja, i još kažete: 'Postavi cara nad nama!' Zato sada stanite pred Gospoda po svojim plemenima i po svojim hiljadama.“

20 Tada je Samuel sazvaio sva Izraelova plemena da pristupe i izbor je pao na Benjaminovo pleme. 21 Zatim je pozvao Benjaminovo pleme da pristupi po svojim porodicama i izbor je pao na Matrijevu porodicu. Na kraju je bio izabran Saul, Kisov sin. Pošli su da ga pronađu, ali ga nisu našli. 22 Zato su opet pitali Gospoda: „Da li je taj čovek stigao ovamo?“ Gospod je odgovorio: „Eno ga, sakrio se među prtljag.“ 23 Tada su otrčali da ga dovedu. Kada je stao među narod, bio je za glavu viši od svih. 24 Tada Samuel reče celom narodu: „Jeste li videli onog koga je Gospod izabrao? Niko nije kao on u celom narodu.“ Tada ceo narod povika: „Živeo car!“

25 Onda je Samuel objavio narodu prava koja će imati car i zapisao ih u knjigu koju je stavio pred Gospoda. Zatim je Samuel otpustio ceo narod i svako je otišao svojoj kući. 26 Saul je otišao svojoj kući u Gavaju, a s njim su pošli i hrabri ljudi kojima je Bog podstakao srce. 27 Ali je bilo i pokvarenih ljudi koji su govorili: „Kako li će ovaj da nas spase?“ Zato su ga prezirali i nisu mu doneli nikakav dar. Ali on nije rekao ni reči.

11 Čovek po imenu Nas, koji je bio Amonac, došao je i ulogorio se pred Javisom u Galadu. Svi stanovnici Javisa rekoše Nasu: „Sklopi s nama savez da ti služimo.“ 2 Ali im Nas Amonac odgovori: „Sklopiću s vama savez pod uslovom da svakom od vas iskopam desno oko i tako nanesem sramotu celom Izraelu.“ 3 Starešine Javisa rekoše mu: „Daj nam sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraela, pa ako ne bude bilo nikog da nas spase, predaćemo se.“ 4 Glasnici su došli u Saulovu Gavaju i preneli te reči narodu. Ceo narod je glasno zaplaka-

o. 5 Saul je upravo išao za stadom iz polja, pa je upitao: „Šta je narodu, zašto plače?“ A oni su mu ispričali sve što su rekli ljudi iz Javisa. 6 Kada je Saul čuo te reči, Božji Duh je došao na njega i Saul se žestoko razgnevio. 7 Tada je uzeo dva bika, isekao ih na komade i preko glasnika poslao u sve krajeve Izraela, poručivši: „Ko god ne izađe i ne pođe za Saulom i Samuelom, ovako će biti s njegovom stokom!“ Strah od Gospoda obuzeo je narod, tako da su svi pošli složno kao jedan. 8 Onda ih je on prebrojao u Bezeku. Izraelovih sinova bilo je trista hiljada, a Judinih sinova trideset hiljada. 9 Zatim su rekli glasnicima koji su došli: „Ovako kažite stanovnicima Javisa u Galadu: 'Sutra, kad sunce ugreje, doći će vaše spasenje.'“ Tada su glasnici otišli i preneli to stanovnicima Javisa, a oni su se obradovali. 10 Tako su ljudi iz Javisa poručili: „Sutra ćemo izaći pred vas, a vi činite s nama šta hoćete.“

11 Sledećeg dana Saul je razdelio narodu tri čete. Za vreme jutarnje straže* ušli su u logor i tukli Amonce dok nije nastala velika vrućina. Oni koji su preživeli razbe-

* 11,11 To je kod Jevreja bila treća i poslednja straža koja je trajala otprilike od 2 sata do 6 sati ujutru.

žali su se, tako da ni dvojica nisu ostala zajedno. 12 Tada narod reče Samuelu: „Ko kaže: 'Zar će Saul biti naš car?' Dovedite ih ovamo da ih pogubimo!“ 13 Ali Saul reče: „Niko ne sme biti pogubljen ovog dana, jer je Gospod danas doneo spasenje Izraelu.“

14 Zatim Samuel reče narodu: „Podimo u Galgal da tamo potvrdimo carstvo.“ 15 Tako je ceo narod krenuo u Galgal i tamo su pred Gospodom u Galgalu postavili Saula za cara. Onda su prineli žrtve zajedništva pred Gospodom, i Saul i svi Izraelci silno su se radovali.

12 Samuel reče celom Izraelu: „Poslušao sam vaš glas u svemu što ste mi rekli i postavio sam cara da vlada nad vama. 2 I sada, evo cara koji će ići pred vama! Ja sam ostareo i osedeo i moji su sinovi tu među vama. Ja sam išao pred vama od mladosti svoje pa do današnjeg dana. 3 Evo me, svedočite protiv mene pred Gospodom i pred njegovim pomazanikom: Da li sam nekome od vas uzeo bika ili magarca? Da li sam nekog prevario ili tlačio? Da li sam iz nečije ruke primio mito da bih zažmurio na jedno oko? Sve ću vam to vratiti.“ 4 A oni odgovoriše: „Nisi nas varao, nisi nas tlačio, niti si išta primio iz ičije ruke.“ 5 Tada im on reče: „Gospod je svedok protiv vas, a i njegov pomazanik svedok je danas da ništa niste našli u mojoj ruci.“ A oni odgovoriše: „Svedok je.“

6 Zatim Samuel reče narodu: „Gospod je svedok i on je izabrao Mojsija i Arona i izveo vaše praočeve iz egipatske zemlje. 7 Zato sada stanite da vam sudim pred Gospodom i da vas podsetim na sva Gospodnja pravedna dela koja je činio za vas i vaše praočeve.

8 Kada je Jakov došao u Egipat i kada su vaši praočevi prizivali Gospoda da im pomogne, Gospod je poslao Mojsija i Aro-

na da izvedu vaše praočeve iz Egipta i nasele ih na ovom mestu. 9 Ali oni su zaboravili Gospoda, svog Boga, pa ih je on predao u ruke Siseri, zapovedniku asorske vojske, i u ruke Filistejima, i u ruke caru Moava, i svi su oni ratovali protiv njih. 10 Tada su ovako prizivali Gospoda u pomoć: 'Zgrešili smo jer smo ostavili Gospoda i služili likovima Bala i Astarote. Izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja, da bismo ti služili.' 11 Gospod je slao Jerobala, Bedana, Jeftaja i Samuela i izbavljao vas je iz ruku vaših neprijatelja koji su bili svuda oko vas, tako da ste živeli spokojno. 12 Kada ste videli da je Nas, car Amonovih sinova, izašao na vas, govorili ste mi: 'Neka car vlada nad nama!', iako je Gospod, vaš Bog, sve vreme bio vaš car. 13 Evo vam sada cara kog ste izabrali, kog ste tražili! Evo, Gospod je postavio cara nad vama. 14 Ako budete imali strah od Gospoda, ako mu budete služili i slušali njegov glas i ako se ne budete bunili protiv Gospodnje naredbe, i vi i car koji će vladati nad vama pokazaćete da u svemu slušate Gospoda, svog Boga. 15 Ali ako ne budete slušali Gospodnji glas i ako se budete bunili protiv Gospodnje naredbe, Gospodnja ruka će se podići na vas i na vaše očeve. 16 Sada, dakle, stanite i gledajte ovu veliku stvar koju će Gospod učiniti pred vašim očima. 17 Zar nije danas žetva pšenice? Prizvaću Gospoda da pošalje gromove i kišu. Tada ćete znati i videti da ste učinili veliko zlo u Gospodnjim očima kada ste sebi tražili cara."

18 Tada je Samuel prizvao Gospoda i Gospod je tog dana poslao gromove i kišu, tako da je ceo narod obuzeo veliki strah od Gospoda i Samuela. 19 Ceo narod reče Samuelu: „Moli se Gospodu, svom Bogu, za svoje slugе da ne pomremo. Jer smo na sve svoje grehe dodali još jedno zlo tražeći sebi cara."

20 A Samuel reče narodu: „Ne bojte

se. Tačno je da ste učinili sve ovo zlo, ali sada ne odstupajte od Gospoda, nego služite Gospodu svim svojim srcem. 21 Ne odstupajte od njega i ne idite za ništavnim idolima od kojih nema koristi i koji ne izbavljaju, jer su ništavni. 22 Gospod neće ostaviti svoj narod radi svog velikog imena, jer je Gospod rešio da vas učini svojim narodom. 23 A ja nipošto ne želim zgrešiti Gospodu i prestati da se molim za vas. Poučicu vas dobrom i ispravnom putu. 24 Samo se bojte Gospoda i služite mu u istini svim svojim srcem, jer vidite kakva je velika dela učinio za vas. 25 Ali ako budete uporno činili zlo, izgинуćete i vi i vaš car."

13 Saul je imao trideset godina kada je počeo da vlada i vladao je dve godine nad Izraelom. 2 Saul je sebi izabrao tri hiljade Izraelaca. Dve hiljade ih je bilo s njim u Mihmasu i u brdovitom području Bet-Ela, a jedna hiljada s Jonatanom u Benjaminovoj Gavaji. Ostatak naroda je otpustio, svakog u svoj šator. 3 Jonatan je pobio filistejsku vojsku koja je bila u Gavi i Filisteji su to saznali. Saul je zapovedio da se po svoj zemlji oglasi rog i rekao je: „Neka čuju Jevreji!" 4 Svi Izraelci su čuli kako se govori: „Saul je porazio filistejsku vojsku i sada je Izrael postao mrzak Filistejima." Narod se sakupio da ide za Saulom u Galgal.

5 Filisteji su se sakupili da se bore protiv Izraela: trideset hiljada bojnih kola, šest hiljada konjanika i naroda mnogo kao peska na morskoj obali. Izašli su i ulogorili se u Mihmasu, istočno od Bet-Avena. 6 Kada su Izraelci videli da su u nevolji i da je neprijatelj snažno pritisnuo narod, sakrili su se u pećine, uvale, stene, podzemna skrovišta i jame za vodu. 7 Bilo je i Jevreja koji su prešli preko Jordana u Gadovu zemlju i u Galad. Ali Saul je još uvek bio u Galgalu, i ceo narod koji je bio s njim bio je u strahu. 8 On je čekao sedam dana do

vremena koje je odredio Samuel. Ali Samuel nije došao u Galgal i narod se razišao od Saula. 9 Onda Saul reče: „Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve zajedništva.“ Tada je prineo žrtvu paljenicu.

10 Samo što je završio prinošenje žrtve paljenice, stigao je Samuel. Saul mu je izašao u susret i blagoslovio ga. 11 Samuel ga upita: „Šta si to učinio?“ Saul odgovori: „Kada sam video da narod odlazi od mene i da ti ne dolaziš do vremena koje si odredio, i da su se Filisteji sakupili u Mihmasu, 12 rekao sam sebi: 'Sada će Filisteji doći na mene u Galgal, a ja nisam umilostivio Gospodnje lice.' Zato sam bio prinuđen da prinesem žrtvu paljenicu.“

13 Tada Samuel reče Saulu: „Bezumno si postupio. Nisi se držao zapovesti Gospoda, svog Boga, zapovesti koju ti je on dao. Jer da jesi, Gospod bi dovek utvrdio tvoje carstvo nad Izraelom. 14 Sada se tvoje carstvo neće održati. Gospod će sebi naći čoveka koji će biti po njegovom srcu i Gospod će ga postaviti da bude vođa njegovom narodu, jer se ti nisi držao onoga što ti je Gospod zapovedio.“

15 Tada je Samuel ustao i otišao iz Galgala u Benjaminovu Gavaju, a Saul je prebrojao narod koji je ostao s njim, i bilo je oko šesto ljudi. 16 Saul, njegov sin Jonatan i narod koji je ostao s njima boravili su u Benjaminovoj Gavi. Filisteji su bili ulogoreni u Mihmasu. 17 Iz filistejskog logora izašle su tri čete pljačkaša. Jedna četa krenula je putem prema Ofri, prema zemlji Sobal, 18 druga četa krenula je putem prema Bet-Oronu, a treća četa putem prema granici koja gleda na dolinu Sevojim, prema pustinji.

19 U celoj izraelskoj zemlji nije bilo kovača, jer su Filisteji govorili: „Da Jevreji ne bi napravili ni mač ni koplje.“ 20 Kada bi neki Izraelac hteo da naoštri svoj raonik ili motiku, sekiru ili srp, svi bi silazili kod Filisteja. 21 Cena oštrenja za raonike,

motike, trozube alatke, sekire i za učvršćivanje ostana za goveda bila je jedan pim.* 22 Tako na dan bitke niko od naroda koji je bio sa Saulom i Jonatanom nije imao ni mač ni koplje. Samo su Saul i njegov sin Jonatan imali oružje.

23 Filistejska straža krenula je prema prelazu preko klanca kod Mihmasa.

14 Jednog dana Jonatan, Saulov sin, rekao je sluzi koji mu je nosio oružje: „Hajde da odemo do filistejske straže koja je na drugoj strani.“ Svom ocu nije ništa pominjao. 2 Saul je bio u okolini Gavaje, pod narom u Migronu. S njim je bilo oko šesto ljudi. 3 (Ahija, sin Ahitova, brata Ihavoda, sina Finesa, sina Ilija, koji je bio Gospodnji sveštenik u Silomu, nosio je efod.) Narod nije znao da je Jonatan otišao. 4 Usred klanca koji je Jonatan hteo da pređe da bi došao do filistejske straže, bile su dve strme litice, jedna s jedne, a druga s druge strane. Jedna se zvala Boses, a druga Sene. 5 Jedna stena se izdizala kao stub na severnoj strani prema Mihmasu, a druga je bila na južnoj strani prema Gavi.

6 Jonatan reče sluzi koji mu je nosio oružje: „Hajde da odemo do straže ovih neobrezanih ljudi. Možda će nam Gospod pomoći, jer Gospoda ništa ne može sprečiti da spase, bilo s mnogo ili s malo ljudi.“

7 Sluga koji je nosio oružje reče: „Učini sve što ti je u srcu. Idi kuda želiš. Evo, ja sam s tobom, a ti čini sve što ti je u srcu.“

8 Tada Jonatan reče: „Preći ćemo kod njih i pokazaćemo im se. 9 Ako nam kažu: 'Stojte dok ne dođemo do vas!', ostaćemo na svom mestu i nećemo ići k njima. 10 Ali ako nam kažu: 'Krenite ovamo na nas!' tada ćemo se popeti, jer nam ih Gospod predaje u ruke. To će nam biti znak.“

11 Tada su se obojica pokazala filistej-

* 13,21 Mera za težinu, oko dve trećine sikla. Vidi dodatak na kraju knjige.

skoj straži. Filisteji rekoše: „Gle, Jevreji izlaze iz rupa u koje su se sakrili.“ 12 Zato stražari rekoše Jonatanu i njegovom sluzi koji je nosio oružje: „Dodite ovamo da vam nešto kažemo!“ Tada Jonatan reče svom sluzi: „Podi za mnom, jer će ih Gospod sigurno predati Izraelu u ruke.“ 13 Jonatan se penjao pomažući se rukama i nogama, a za njim i njegov sluga koji je nosio oružje. Filisteji su padali pred Jonatanom, a njegov sluga ih je ubijao za njim. 14 U tom prvom okršaju Jonatan i njegov sluga koji je nosio oružje pobili su dvadesetak ljudi na oko pola jutra* zemlje.

15 Tada je strah zavladao u logoru u polju i među svim stražarima. Četu pljačkaša takođe je obuzeo strah, a i zemlja se zatresla. Zavladao je strah od Boga. 16 Saulovi stražari u Benjaminovoj Gavaji videli su da se mnoštvo ljudi uskomešalo na sve strane.

17 Saul reče narodu koji je bio s njim: „Prebrojite ljude i vidite ko je otišao od nas.“ Kada su prebrojali ljude, nije bilo Jonatana i njegovog sluga koji mu je nosio oružje. 18 Tada Saul reče Ahiji: „Donesi kovčeg Božji!“ (Jer je kovčeg Božji u to vreme bio kod Izraelovih sinova.) 19 Dok je Saul razgovarao sa sveštenikom, pometnja u filistejskom logoru postajala je sve veća. Zato je Saul rekao svešteniku: „Pusti sad to!“ 20 Tako su se Saul i ceo narod koji je bio s njim sakupili i krenuli prema mestu bitke, kad tamo gle, svi su okrenuli mač jedni na druge pa je pometnja bila veoma velika. 21 Oni Jevreji koji su još od ranije bili među Filistejima i koji su bili s njima u njihovom logoru, pridružili su se Izraelcima koji su bili sa Saulom i Jonatanom. 22 Svi Izraelci koji su se skrivali po brdima Jefrema čuli su da Filisteji

beže, pa su i oni odmah krenuli za njima u bitku. 23 Gospod je tog dana izbavio Izrael, a bitka se nastavila i dalje od Bet-Avena.

24 Izraelci su tog dana bili veoma iscrpljeni, ali je Saul ipak zakleo narod rekavši: „Proklet bio čovek koji bi nešto jeo pre večeri, dok se ne osvetim svojim neprijateljima!“ Niko od naroda nije ništa okusio.

25 Ceo narod došao je u šumu, gde je bilo meda na zemlji. 26 Kada je narod došao u šumu, med je kapao iz saća, ali niko nije prineo ruku k ustima, jer se narod bojao da prekrši zakletvu. 27 Jonatan nije čuo kad je njegov otac zakleo narod, pa je pružio vrh štapa koji mu je bio u ruci, umočio ga u saće i rukom ga prineo ustima, pa su mu oči zasjale. 28 Tada neko od naroda reče: „Tvoj otac je zakleo narod, rekavši: 'Proklet bio čovek koji bi danas nešto jeo!'“ (Narod je bio savladan umorom.) 29 Tada Jonatan reče: „Moj otac donosi nevolju zemlji. Evo pogledajte kako su mi oči zasjale jer sam okusio malo meda. 30 Šta bi tek bilo da je narod danas jeo od plena koji je uzeo od svojih neprijatelja! Ovako, pokolj Filisteja nije velik kao što je mogao biti.“

31 Tog dana tukli su Filisteje od Mih-masa do Ajalona i narod se jako umorio. 32 Tada je narod pohlepno navalio na plen i uzeli su sitnu stoku, goveda i telad, pa su ih klali na zemlji; tako je narod jeo meso s krvlju. 33 Saulu su javili: „Gle, narod greši Gospodu jer jede meso s krvlju.“ A on reče: „Postupili ste neverno. Najpre mi dovaljajte veliki kamen.“ 34 Onda Saul reče: „Idite među narod i svima recite: 'Neka svako dovede k meni svog junca i svoju ovcu pa ih ovde zakoljite i jedite. Ne smete da grešite Gospodu tako što jedete meso s krvlju.'“ Tako je svako iz naroda doveo svog junca koji se te noći našao kod njega i tu ga je zaklao. 35 Saul

* 14,14 To jest četvrt hektara. „Jutro (ral) zemlje“ (doslovno: „volovska zaprega zemlje“) jeste površina koju jedan par volova može izorati u jednom danu.

je podigao oltar Gospodu. Bio je to prvi oltar koji je on podigao Gospodu.

36 Zatim je Saul rekao: „Pođimo noćas za Filistejima i oplenimo ih dok ne svane jutro. Nijednog od njih nećemo ostaviti. „A oni rekoše: „Čini šta hoćeš.“ Tada je sveštenik rekao: „Pristupimo ovde Bogu.“ 37 Saul je upitao Boga: „Da li da pođem za Filistejima? Hoćeš li ih dati Izraelu u ruke?“ Ali tog dana nije dobio odgovor. 38 Zato Saul reče: „Pristupite ovamo, svi poglavari naroda, pa ispitajte i vidite kako je danas učinjen ovaj greh. 39 Jer tako živ bio Gospod, Izraelov Izbavitelj, ako ga je počinio i moj sin Jonatan, umreće!“ Ali mu niko iz naroda nije odgovorio. 40 Zato on reče celom Izraelu: „Vi stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan staćemo na drugu stranu.“ Na to narod reče Saulu: „Čini šta hoćeš.“

41 Tada Saul reče Gospodu: „Bože Izraelov, odgovori nam preko Tumima!“* Tada je izbor pao na Jonatana i Saula, a narod je izašao ispravan. 42 Saul zatim reče: „Bacite žreb da odluči između mene i mog sina Jonatana.“ Žreb pade na Jonatana. 43 Tada Saul reče Jonatanu: „Reci mi šta si učinio?“ Jonatan mu odgovori: „Okusio sam malo meda s vrha štapa koji mi je u ruci. Evo me, neka umrem!“

44 Tada Saul reče: „Neka mi Bog učini tako i neka me još teže kazni ako ne umreš, Jonatane.“ 45 Ali narod reče Saulu: „Zar da umre Jonatan, koji je doneo ovu veliku pobedu Izraelu? Nipošto! Tako živ bio Gospod, nijedna dlaka s njegove glave neće pasti na zemlju, jer je on s Bogom danas izvršio ovo delo!“ Tako je narod izbavio Jonatana i on nije poginuo.

46 Tada je Saul odustao od potere za Filistejima, a Filisteji su se vratili u svoja mesta.

* 14,41 Urim i Tumim su bili predmeti koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu.

47 Kad je Saul učvrstio carsku vlast nad Izraelom, ratovao je protiv svih svojih okolnih neprijatelja: protiv Moava, protiv Amonovih sinova, protiv Edoma, protiv careva iz Sove i protiv Filisteja. Kud god bi se okrenuo, izvršavao bi presudu nad svojim neprijateljima. 48 Činio je mnoga hrabra dela, pobio je Amaličane i izbavio Izrael iz ruku onih koji su ga pljačkali.

49 Saulovi sinovi bili su Jonatan, Jesvija i Malhisuj, a od dve njegove kćeri, starija se zvala Merava, a mlađa Mihala. 50 Saulova žena zvala se Ahinoama, i ona je bila Ahimasova kći. Zapovednik njegove vojske zvao se Abner i bio je Nerov sin i Saulov stric. 51 Kis je bio Saulov otac, a Ner, Abnerov otac, bio je Abielov sin.

52 Celog svog života Saul je vodio žestok rat protiv Filisteja. Kad bi Saul video nekog snažnog ili hlabrog čoveka, uzimao ga je u svoju službu.

15 Samuel reče Saulu: „Mene je Gospod poslao da te pomažem za cara nad njegovim narodom Izraelom. Zato sada poslušaj Gospodnje reči. 2 Ovako kaže Gospod nad vojskama; 'Pozvaću Amalika na odgovornost zbog onoga što je učinio Izraelu kada mu je stao na put dok je Izrael izlazio iz Egipta. 3 Sada idi i napadni Amalika pa pogubi i njega i sve što ima; nemoj da mu se smiluješ, nego pobij muškarce i žene, decu i odojčad, goveda i ovce, kamile i magarce.'“ 4 Tada je Saul sazvao narod i prebrojao ga u Telaimu. Bilo je dvesta hiljada pešaka i deset hiljada Judinih sinova.

5 Saul je došao do amaličkog grada i postavio zasedu u dolini. 6 Zatim je Saul poručio Kenejima: „Krenite, odvojte se od Amaličana i idite od njih da ne bih i vas uništio zajedno s njima. Jer ste vi bili milostivi prema svim Izraelovim sinovima kada su izlazili iz Egipta.“ Tako su se Keneji odvojili od Amaličana. 7 Zatim je Saul

pobio Amaličane od Evile do Sura, koji je prema Egiptu. 8 Amaličkog cara Agaga uhvatio je živog, a ceo preostali narod pobio je oštricom mača. 9 Saul i narod poštedeli su Agaga i najbolje ovce, najbolja goveda, ugojenu stoku, ovnove i sve što je bilo dobro, i nisu hteli da to unište. A sve što je bilo prezreno i odbačeno, to su pobili.

10 Gospodnja reč je došla Samuelu: 11 „Žao mi je što sam postavio Saula za cara, jer se odvratio od mene i reči moje nije izvršio.“ To je Samuela ražalostilo i svu noć je vapio k Gospodu. 12 Onda je Samuel ustao rano ujutru i pošao pred Saula. Ali do Samuel je došao glas: „Saul je stigao u Karmil, i gle, pripremio je sebi mesto, a zatim je pošao dalje i došao u Galgal.“ 13 Samuel je došao kod Saula, i Saul mu reče: „Blagosloven da si od Gospoda! Izvršio sam Gospodnju reč.“ 14 A Samuel reče: „Kakvo je to onda blejanje ovaca što dopire do mojih ušiju i mukanje goveda što čujem?“ 15 Saul odgovori: „Doveli su ih od Amaličana, jer je narod poštedito najbolje ovce i goveda da bi ih prineo na žrtvu Gospodu, tvom Bogu. Sve ostalo smo uništili.“ 16 Tada Samuel reče Saulu: „Stani da ti kažem šta mi je noćas rekao Gospod.“ A on mu reče: „Kaži.“

17 Samuel reče: „Zar nisi postao poglavar Izraelovih plemena dok si bio mali u svojim očima? I zar te Gospod nije pomazao za cara nad Izraelom? 18 Zatim te je Gospod poslao na ovaj zadatak i rekao ti: 'Idi, i pobij grešnike, Amaličane, i bori se protiv njih dok ih ne istrebiš.' 19 Zašto onda nisi poslušao Gospodnji glas, nego si pohlepno navalio na plen i učinio ono što je zlo u Gospodnjim očima?“

20 Saul odgovori Samuelu: „Ali ja sam poslušao Gospodnji glas i otišao da izvršim zadatak koji mi je Gospod dao. Doveo sam amaličkog cara Agaga, a Amaličane sam pobio. 21 Onda je narod uzeo ovce i go-

veda od plena, i to najbolje od onog što je bilo određeno za uništenje, da bi to u Galgalu prineo na žrtvu Gospodu, tvom Bogu.“

22 Samuel reče: „Zar su Gospodu žrtve paljenice i druge žrtve isto tako mile kao i poslušnost Gospodnjem glasu? Znaj, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost je bolja od ovnujskog sala. 23 Jer buntovništvo je greh isti kao i gatanje, i drsko ponašanje je isto što i vraćanje i idolopoklonstvo. Pošto si odbacio Gospodnju reč, i on tebe odbacuje da više ne budeš car.“

24 Tada Saul reče Samuelu: „Zgrešio sam što sam prestupio Gospodnju naredbu i tvoje reči; bojao sam se naroda pa sam poslušao njegov glas. 25 Zato te sada molim oprost mi greh i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu.“ 26 Ali Samuel reče Saulu: „Neću se vratiti s tobom, jer si odbacio Gospodnju reč i zato Gospod tebe odbacuje da više ne budeš car nad Izraelom.“ 27 Kada se Samuel okrenuo da ide, Saul zgrabi rub njegovog ogrtača, ali mu se rub istrže iz ruke. 28 Samuel mu tada reče: „Gospod je danas istrkao od tebe Izraelovo carstvo i daće ga tvom bližnjem koji je bolji od tebe. 29 Uzvišeni Izraelov Bog neće slagati niti će zbog nečeg zažaliti, jer on nije čovek zemaljski da zbog čega zažali.“

30 Saul na to reče: „Zgrešio sam. Ali, molim te, iskaži mi čast pred starešinama mog naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu, tvom Bogu.“ 31 Samuel se vratio idući za Saulom i Saul se poklonio Gospodu. 32 Onda Samuel reče: „Dovedite mi amaličkog cara Agaga.“ Agag mu je nerado prišao, ali je pomislio u sebi: „Gorčina smrti je sigurno prošla.“ 33 Ali Samuel reče: „Kao što su zbog tvog mača žene ostale bez dece, tako će i tvoja majka među ženama ostati bez dece.“ Tada je Samuel pred Gospodom u Galgalu pogubio Agaga.

34 Zatim je Samuel otišao u Ramu, a Saul je otišao svojoj kući u Saulovu Gava-ju. 35 Samueleo više nije video Saula sve do svoje smrti, jer je Samuel tugovao za Saulom. Gospod je žalio što je postavio Saula za cara nad Izraelom.

16 Gospod reče Samuelu: „Dokle ćeš tugovati za Saulom, kad sam ga odbacio kao cara nad Izraelom? Napuni svoj rog uljem i kreni na put. Poslaću te kod Jeseja iz Betlehema, jer sam jednog od njegovih sinova izabrao sebi za cara.” 2 Ali Samuel reče: „Kako da idem? Ako Saul to čuje, ubiće me.” A Gospod reče: „Uzmi sa sobom junicu iz krda, pa reci: ‘Došao sam da prinesem žrtvu Gospodu.’ 3 Zatim pozovi Jeseja na žrtvu, a ja ću ti reći šta ćeš činiti. Pomazaćeš mi onog kog ti pokažem.

4 Samuel je učinio kako mu je Gospod rekao. Kad je došao u Betlehem, gradske starešine su mu uplašeno izašle u susret i upitale ga: „Dolaziš li u miru?” 5 A on je odgovorio: „Da, dolazim u miru. Došao sam da prinesem žrtvu Gospodu. Posvetite se, pa dođite sa mnom na žrtvu.” Zatim je posvetio Jeseja i njegove sinove i pozvao ih na žrtvu. 6 Kada su došli i kada je ugledao Elijava, pomislio je: „Sigurno je pred Gospodom njegov pomazanik.” 7 Ali Gospod reče Samuelu: „Ne gledaj na njegovu spoljašnjost niti na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda na ono što čovek gleda, jer čovek gleda ono što se očima vidi, a Gospod gleda ono što je u srcu.” 8 Jesej je zatim pozvao Abinadaba i doveo ga pred Samuela, ali on reče: „Ni ovog Gospod nije izabrao.” 9 Zatim je Jesej doveo Samu, ali Samuel reče: „Ni ovog Gospod nije izabrao.” 10 Tako je Jesej izveo pred Samuela sedam svojih sinova, ali je Samuel rekao Jeseju: „Gospod nije izabrao nijednog od njih.”

11 Na kraju Samuel upita Jeseja: „Da li

su ovo svi tvoji sinovi?” A on odgovori: „Ostao je još najmlađi, ali on čuva ovce.” Tada Samuel reče Jeseju: „Pošalji po njega, jer nećemo sestati da jedemo dok on ne dođe.” 12 Jesej je poslao po njega. Bio je to riđ mladić, lepih očiju i lepog stasa. Gospod reče: „Ustani i pomazi ga, jer je on taj!” 13 Tada Samuel uze rog s uljem i pomaza ga među njegovom braćom. Tog dana Gospodnji Duh je došao na Davida i ostao na njemu. Posle je Samuel ustao i otišao u Ramu.

14 Gospodnji Duh je odstupio od Saula. I Gospod je dopustio da počne da ga muči zao duh od Gospoda. 15 A slugе su rekle Saulu: „Evo, Bog je dopustio da te muči zao duh. 16 Neka naš gospodar zapovedi svojim slugama koje stoje pred tobom da potraže čoveka koji dobro svira harfu, pa kad Bog dopusti da te obuzme zao duh, on će svirati i tebi će biti lakše.” 17 Saul je rekao svojim slugama: „Nađite mi onda čoveka koji dobro svira i dovedite mi ga.”

18 Jedan od njegovih slugu reče: „Video sam da jedan od sinova Jeseja iz Betlehema zna dobro da svira. To je hrabar čovek, junak i ratnik, a i pametno govori, lepo izgleda i Gospod je s njim.” 19 Tada Saul poslao glasnike kod Jeseja i poručio mu: „Pošalji mi svog sina Davida, koji je kod stada.” 20 Jesej uze magarca, natovari na njega hleb, meh vina i jare, i poslao to Saulu po svom sinu Davidu. 21 Tako je David došao kod Saula i stupio u njegovu službu. Saul ga je mnogo zavoleo i odredio ga da mu nosi oružje. 22 Zato je Saul poručio Jeseju: „Dopusti da David ostane kod mene u službi, jer je stekao naklonost u mojim očima.” 23 Kada bi Bog dopustio da Saula obuzme zao duh, David bi uzeo harfu i svirao. Tada bi Saul osetio olakšanje i bilo bi mu bolje, i zao duh bi ga prošao.

17 Filisteji su sakupili svoju vojsku, spremni za rat i okupili su se kod Sohota u Judi. Ulogorili su se između Sohota i Azike u Efes-Damimu. 2 Saul i Izraelci sakupili su se i ulogorili u ravnici Ili i svrstali se u bojne redove protiv Filisteja. 3 Filisteji su stajali na brdu s jedne strane, a Izraelci na brdu s druge strane, tako da je između njih bila dolina.

4 Iz filistejskog logora izašao je jedan ratnik koji se zvao Golijat, iz Gata. Bio je visok šest lakata i jedan pedalj.* 5 Na glavi je imao kacigu od bakra i bio je obučen u pločasti oklop od bakra težak pet hiljada sikala.* 6 Na nogama je imao bakarne štitnike za potkolenice, a na leđima kratko koplje od bakra. 7 Drvena drška njegovog dugačkog koplja bila je kao tkalačko vratilo, a gvozdена oštrica tog koplja bila je teška šesto sikala.* Štitonoša koji je nosio veliki štit išao je ispred njega. 8 Filistejin je stao naspram Izraelovih bojnih redova i povikavši: „Zašto ste izašli i svrstali se u bojne redove? Zar nisam ja Filistejin, i zar niste vi Saulove sluge? Izaberite između sebe jednog čoveka pa neka krene na mene. 9 Ako on mene nadjača u borbi i ubije me, onda ćemo mi biti vaše sluge. Ali ako ja nadjačam njega i ubijem ga, onda ćete vi postati naše sluge i služićete nama.“ 10 Filistejin je još rekao: „Ja danas izazivam izraelsku vojsku. Dajte mi čoveka da se borimo!“

11 Kada su Saul i svi Izraelci čuli šta je rekao taj Filistejin, uplašili su se i obuzeo ih je veliki strah.

12 David je bio sin jednog čoveka iz Efrate, to jest iz Betlehema u Judi. On se zvao Jesej i imao je osam sinova. U Saulovo vreme taj čovek je već bio star. 13 Tri

* 17,4 Oko 2,90 metara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 17,5 Oko 57 kilograma. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 17,7 Nešto manje od 7 kilograma.

najstarija Jesejeva sina otišla su za Saulom u rat. Ta tri njegova sina koja su otišla u rat zvala su se: prvenac Eljav, drugi Abinadab, a treći Sama. 14 David je bio najmlađi, a ona tri starija sina otišla su za Saulom.

15 David je odlazio kod Saula, a onda se vraćao da bi čuvao ovce svog oca u Betlehemu. 16 Filistejin je izlazio rano ujutru i uveče, i tako je činio četrdeset dana.

17 Jednog dana Jesej je rekao svom sinu Davidu: „Uzmi sad ovu efu* prženog zrnevlja i ovih deset hlebova i brzo ih odnesi svojoj braći u logor. 18 Ovih deset sireva* odnesi njihovom poglavaru nad hiljadom, a zatim vidi da li su ti braća dobro i donesi od njih nešto po čemu ću videti da su dobro.“ 19 Oni su u to vreme bili sa Saulom i svim Izraelcima u ravnici Ili, u ratu protiv Filisteja.

20 David je ustao rano ujutru, ostavio ovce jednom čuvaru, spremio se i otišao kako mu je zapovedio Jesej. Kad je stigao do logora vojska je izlazila na bojno polje, uzvikujući ratni poklič. 21 Izraelci i Filisteji svrstavali su se u bojne redove jedni naspram drugih. 22 David je ostavio svoje stvari kod čuvara prtljaga i otrčao na bojno polje. Kada je došao, pitao je svoju braću kako su.

23 Dok je s njima razgovarao, onaj ratnik, koji se zvao Golijat, Filistejin iz Gata, izašao je iz filistejskih bojnih redova i govorio isto što i ranije, tako da je David to čuo. 24 Čim su Izraelci ugledali tog čoveka, svi su se u strahu razbežali pred njim. 25 Izraelci su govorili: „Da li ste videli onog čoveka koji izlazi pred nas? On izlazi da se ruga Izraelu. Onom ko njega

* 17,17 Efa iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 17,18 Doslovno: „deset porcija mleka“ što se verovatno odnosi na neku vrstu mlečnih proizvoda.

ubije, car će dati veliko bogatstvo i svoju kćer, a dom njegovog oca oslobodiće obaveza u Izraelu.”

26 Tada je David upitao ljude koji su stajali oko njega: „Šta će dobiti čovek koji ubije tog Filistejina i skine sramotu s Izraela? Jer ko je taj neobrezani Filistejin da se ruga vojsci živog Boga?” 27 Ljudi su mu ponovili ono što su već bili rekli: „To će dobiti čovek koji ga ubije.” 28 Ali Elijav, Davidov najstariji brat, čuo je kako on razgovara s ljudima, pa se razgnevio na njega i rekao mu: „Zašto si došao ovamo? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i tvoje zlo srce. Došao si ovamo da gledaš bitku.” 29 David tada reče: „Šta sam sad uradio? Zar ne postoji razlog?” 30 Zatim se okrenuo od njega prema nekom drugom i postavio to isto pitanje, a ljudi su mu odgovorili isto što i pre.

31 Kada se pročulo šta je David rekao, javili su to Saulu, a on ga je pozvao kod sebe. 32 David je rekao Saulu: „Neka nijedan čovek ne klone srcem. Tvoj će sluga izaći i boriće se s tim Filistejinom.” 33 Ali Saul reče Davidu: „Ne možeš da ideš na tog Filistejina i boriš se s njim, jer si ti još dete, a on je ratnik od svoje mladosti.” 34 David reče Saulu: „Tvoj sluga je čuvao ovce svog oca, pa kad bi došao lav ili medved i odneo neku ovcu iz stada, 35 ja bih krenuo za njim, napao ga i izbavio ovcu iz njegovih čeljusti. A kada bi on nasrnuo na mene, uhvatio bih ga za vrat, udario ga i ubio. 36 Tvoj sluga je ubio i lava i medveda, a tako će proći i taj neobrezani Filistejin, jer se ruga vojsci živog Boga.” 37 David još reče: „Gospod, koji me je izbavio iz lavljih i iz medvedih kandži, izbaviće me i iz ruku tog Filistejina.” Tada Saul reče Davidu: „Idi i neka Gospod bude s tobom.”

38 Saul je dao Davidu svoju ratnu opremu, stavio mu na glavu bakarnu kaci-

gu i na grudi oklop. 39 Tada je David pripasao njegov mač preko opreme i pokušao da hoda, ali nije mogao jer nikada ranije nije nosio takvu opremu. Na kraju je David rekao Saulu: „Ne mogu da hodam u ovom, jer nisam navikao.” Tako ju je David skinuo sa sebe. 40 Zatim je uzeo svoj štap i izabrao pet glatkih kamenova iz potoka i stavio ih u pastirsku torbu koju je nosio sa sobom, pa je s praćkom u ruci pošao prema Filistejinu.

41 Filistejin se približavao Davidu, a pred njim je išao sluga koji mu je nosio veliki štit. 42 Kada je Filistejin ugledao Davida, prezirno ga je pogledao jer je David bio dete, riđ i lepog stasa. 43 Filistejin reče Davidu: „Zar sam ja pas da ideš na mene sa štapovima?” I proklinjao je Davida prizivajući svoje bogove. 44 Zatim Filistejin reče Davidu: „Dođi k meni da tvoje meso dam pticama nebeskim i zverima poljskim.”

45 David reče Filistejinu: „Ti ideš na mene s mačem, s dugim i kratkim kopljem, a ja na tebe idem u ime Gospoda nad vojskama, Boga Izraelove vojske, kome si se ti rugao. 46 Danas će te Gospod predati meni u ruke i ja ću te ubiti i skinuću ti glavu. Mrtva tela filistejske vojske danas ću dati pticama nebeskim i zverima zemaljskim. I svi narodi na zemlji znaće da Izrael ima Boga. 47 Sve ovo mnoštvo znaće da Gospod ne spasava ni mačem ni kopljem, jer je bitka Gospodnja i on će vas predati nama u ruke.”

48 Kada je Filistejin pošao napred, prilazeći sve bliže Davidu, David je brzo potrčao prema bojnopolju u susret Filistejinu. 49 Tada David gurnu ruku u torbu, izvadi kamen, baci ga iz praćke i pogodi Filistejina u čelo, tako da mu se kamen zabio u čelo i on pade licem na zemlju. 50 Tako je David praćkom i kamenom savladao Filistejina. Oborio ga je i ubio bez mača u ruci. 51 Zatim je David dotrčao do

Filistejina i stao pored njega. Onda je uzeo njegov mač, izvukao ga iz korica i pogubio ga odsekavši mu glavu. Kada su Filisteji videli da je njihov junak poginuo, pobjegli su.

52 Tada su se Izraelovi i Judini sinovi uz bojne pokliče podigli i poterali Filisteje do doline i do vrata Akarona. Filisteji su padali mrtvi po putu od Sagarima do Gata i Akarona. 53 Onda su se Izraelovi sinovi vratili iz žestoke potere za Filistejima i opljačkali njihov logor.

54 David je uzeo glavu onog Filistejina i odneo je u Jerusalem, a njegovo oružje stavio je u svoj šator.

55 Kada je Saul ugledao Davida kako ide u susret Filistejinu, upitao je Abnera, zapovednika vojske: „Abnere, čiji je sin taj mladić?” Abner je odgovorio: „Tako živa bila duša tvoja, care, ne znam!” 56 Tada je car rekao: „Raspitaj se čiji je sin taj mladić.” 57 Kada se David vratio nakon što je ubio Filistejina, Abner ga je poveo sa sobom i doveo pred Saula, dok je David držao glavu Filistejina u ruci. 58 Saul ga je upitao: „Mladiću, čiji si ti sin?” A David je odgovorio: „Ja sam sin tvog sluga Jeseja iz Betlehema.”

18 Kada je David završio razgovor sa Saulom, Jonatanova duša je priorula za Davidovu dušu, i Jonatan ga je zavoleo kao svoju dušu. 2 Tog dana Saul je uzeo kod sebe Davida i nije mu dao da se vrati kući kod svog oca. 3 Jonatan je sklopio savez s Davidom jer ga je voleo kao svoju dušu. 4 Jonatan je skinuo ogrtač koji je nosio i dao ga Davidu, a tako i svoju opremu, čak i svoj mač, luk i pojas. 5 David je odlazio u vojne pohode. Kud god bi ga Saul slao, on je postupao razborito tako da ga je Saul postavio nad svojim ratnicima. To je bilo po volji celom narodu i svim Saulovim slugama.

6 Kada bi se oni vraćali iz pohoda, na-

kon što bi David pobio Filisteje, izašle bi žene iz svih Izraelovih gradova da pesmom i igrom dočekaju cara Saula, radosno kličući uz zvuke daira i laute. 7 Žene koje su slavile pobjedu pesmom su govorile jedna drugoj: „Saul pobi hiljade neprijatelja, A David desetine hiljada.” 8 Saul se veoma razgnevio, jer mu ta pesma nije bila po volji i zato je rekao: „Davidu su dale desetine hiljada, a meni su dale samo hiljade. Još mu samo carstvo treba dati!” 9 Od tog dana Saul je podozrivo gledao Davida.

10 Sledećeg dana Bog je dopustio da Saula obuzme zao duh, i on je prorokovao usred kuće. David je svirao harfu kao i ranije, a Saul je u ruci držao koplje. 11 I Saul je bacio koplje govoreći u sebi: „Pribiću Davida za zid!” Ali mu je David dva put umakao. 12 I Saul se bojao Davida, jer je Gospod bio s Davidom, a od Saula je odstupio. 13 Zato ga je Saul uklonio iz svoje blizine i postavio ga za poglavara nad hiljadom, tako da je David vodio narod u vojne pohode. 14 Na svim svojim putevima, David je stalno postupao razborito i Gospod je bio s njim. 15 Saul je video da on postupa veoma razborito i zato ga se bojao. 16 Ali ceo Izrael i Juda voleli su Davida, jer ih je predvodio u vojnim pohodima.

17 Na kraju je Saul rekao Davidu: „Evo, daću ti za ženu svoju najstariju kćer Meravu. Samo pokaži da si hrabar i vodi Gospodnje ratove.” Ali Saul je mislio u sebi: „Neću ja da dignem ruku na njega, nego neka Filisteji dignu ruku na njega.” 18 David je odgovorio Saulu: „Ko sam ja i ko je moj rod, dom mog oca u Izraelu, da bih ja bio carev zet?” 19 Ali kad je došlo vreme da se Saulova kćer Merava da Davidu, ona je već bila data Adrilu iz Abel-Meola.

20 Mihala, Saulova kći, volela je Davida. Kada je Saul to čuo, bilo mu je po

volji. 21 Zato je mislio: „Daću mu nju da mu bude zamka i da se ruka Filisteja digne na njega.“ Tako Saul reče Davidu: „Danas ću ti dati drugu kćer i postaćeš mi zet.“ 22 Tada Saul zapovedi svojim slugama: „Razgovarajte nasamo s Davidom i recite mu: 'Drag si caru i sve te njegove sluge vole. Zato budi sada carev zet.'“ 23 Tako su Saulove sluge prenele te reči Davidu, a David je rekao: „Mislite li da je lako postati carev zet? Ja sam siromašan i neznanat čovek!“ 24 Tada su sluge obavestile Saula: „Tako je rekao David.“

25 Saul je onda rekao: „Ovako kažite Davidu: 'Car ne želi novac za nevestu, nego sto filistejskih obrezaka, kako bi se car osvetio svojim neprijateljima.'“ Saul je mislio da će David poginuti od ruke Filisteja. 26 Kada su sluge javile Davidu te reči, Davidu je bilo po volji da postane carev zet. Još pre određenog roka, 27 David se spremio sa svojim ljudima pa otišao i pobio dvesta Filisteja. Zatim je doneo njihove obreske i predao caru na broj, kako bi postao carev zet. Tada mu je Saul dao svoju kćer Mihalu za ženu. 28 Saul je jasno video da je Gospod s Davidom. A Mihala, Saulova kći, volela je Davida. 29 Saul se sve više plašio Davida i od tada pa do kraja svog života bio mu je neprijatelj.

30 Kada bi filistejski knezovi izlazili u vojne pohode, David bi svaki put postupao razboritije od svih Saulovih slugu. Tako je njegovo ime postalo veoma slavno.

19 Saul je govorio svom sinu Jonatanu i svim svojim slugama o tome da treba ubiti Davida. 2 Jonatan, Saulov sin, mnogo je voleo Davida i zato je rekao Davidu: „Moj otac Saul namerava da te ubije. Molim te, budi na oprezu sutra ujutru, negde se skloni i pri-tajaj se. 3 Ja ću izaći u polje u kom ćeš i ti biti, stajaću pored svog oca i govoriću za tebe svom ocu. Kad saznam šta se doga-

đa, javiću ti.“

4 Jonatan je svom ocu Saulu govorio dobro o Davidu i rekao mu je: „Neka se car ne ogreši o svog slugu Davida, jer se on nije ogrešio o tebe i ono što je radio bilo je veoma dobro za tebe. 5 On je svoju dušu izložio opasnosti i ubio je Filistejina, tako da je Gospod doneo veliku pobedu celom Izraelu. Ti si to video i radovao si se tome. Pa zašto onda da se ogrešiš o nedužnu krv i bez razloga ubiješ Davida?“ 6 Saul je poslušao Jonatanov glas i zakleo se: „Tako živ bio Gospod, neće David poginuti.“ 7 Tada je Jonatan pozvao Davida i preneo mu sve te reči. Onda je Jonatan doveo Davida kod Saula i David je služio kod njega kao i ranije.

8 Posle nekog vremena opet je izbio rat i David je izašao u boj protiv Filisteja. Naneo im je veliki poraz tako da su pobegli pred njim.

9 Jednog dana, Gospod je dopustio da Saula obuzme zao duh dok je on sedeo u svojoj kući s kopljem u ruci, a David je svirao. 10 Saul je pokušao da kopljem pribije Davida za zid, ali se on izmakao ispred Saula pa se koplje zabilo u zid. Te je noći David pobegao i spasao se. 11 Saul je poslao ljude da nadziru Davidovu kuću jer je ujutru hteo da ga ubije. Ali Davidu je njegova žena Mihala rekla: „Ako noćas ne pobegneš, sutra ćeš biti mrtav.“ 12 Tada je Mihala spustila Davida kroz prozor i on je pobegao i spasao se. 13 Onda je Mihala uzela kip kućnog idola i položila ga u postelju, stavila sukno od kozje dlake na mesto gde mu je bila glava, i prekrila ga pokrivačem.

14 Saul je poslao ljude da uhvate Davida, ali je ona rekla: „Bolestan je.“ 15 Saul je ponovo poslao ljude da vide Davida i rekao im: „Donesite mi ga sa posteljom da ga ubijem.“ 16 Kada su ljudi ušli, u postelji je bio kućni idol, a na mestu gde mu je glava bilo je sukno od kozje dlake.

17 Tada je Saul rekao Mihali: „Zašto si me tako prevarila i pustila mog neprijatelja da pobjegne?“ A Mihala je odgovorila Saulu: „On mi je rekao: 'Pusti me da idem ili ću te ubiti!'“

18 Tako se David pobegavši spasao i došao kod Samuela u Ramu pa mu ispričao šta mu je sve učinio Saul. Zatim su on i Samuel otišli i ostali u Najotu. 19 Posle nekog vremena Saulu su javili: „Eno Davida u Najotu u Rami.“ 20 Tada je poslao Saul ljude da uhvate Davida; a oni su videli zbor proroka gde prorokuju, a Samuel im starešina. I duh Gospodnji je došao na poslanike Saulove, te su i oni prorokovali.

21 Kada su to javili Saulu, on je poslao druge ljude, ali su i oni prorokovali. Tada je Saul po treći put poslao ljude, ali se isto dogodilo i njima. 22 Na kraju je i on otišao u Ramu. Kada je došao do velikog bunara u Sohotu, pitao je: „Gde su Samuel i David?“ A ljudi su mu odgovarali: „Eno ih u Najotu u Rami.“ 23 Tako se on odande uputio prema Najotu u Rami, i Božji Duh došao je i na njega pa je i on prorokovao i tako je išao sve dok nije stigao u Najot u Rami. 24 Tamo je i on skinuo svoje haljine pa je prorokovao pred Samuelom. Zatim je pao i ceo taj dan i celu noć ležao bez odeće. Zato se kaže: „Zar je i Saul među prorocima?“

20 David je pobjegao iz Najota u Rami i došao pred Jonatana pa ga upitao: „Šta sam to učinio? Šta sam skrivio i u čemu sam zgrešio tvom ocu pa traži moju dušu?“ 2 A on mu odgovori: „Ti nipošto nećeš umreti. Moj otac ne čini ništa, ni veliku ni malu stvar, a da mi to ne kaže. Zašto bi moj otac krio tako nešto od mene? Neće se to dogoditi.“ 3 Ali David se još zakleo, rekavši: „Tvoj otac sigurno zna da sam stekao tvoju naklonost, pa će reći: 'Jonatan ne treba o tome ništa da zna, da ne bi bio žalostan.' Ali

tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, samo me još korak deli od smrti!“

4 Tada Jonatan reče Davidu: „Učiniću za tebe sve što želi duša tvoja.“ 5 David reče Jonatanu: „Sutra je mladina i ja bih morao da sedim s carem i da jedem s njim. Ti me pusti da idem i da se sakrijem u polju do prekosutra uveče. 6 Ako tvoj otac primeti da me nema, reci mu ovako: 'David me je usrdno zamolio da ga pustim da odmah ode u svoj grad Betlehem, jer se tamo prinosi godišnja žrtva za celu njegovu porodicu.' 7 Ako on kaže: 'Dobro!', tada tvoj sluga može biti miran. Ali ako se razgnevi, znaj da mi zlo sprema. 8 Pokaži milost prema svom sluzi, jer si sa svojim slugom sklopio savez pred Gospodom. Ali ako sam u nečem pogrešio, onda me ti ubij. Zašto da me vodiš svom ocu?“

9 Jonatan mu odgovori: „Nikada ti ne bih učinio tako nešto! Zar ti ne bih javio kad bih saznao da je moj otac rešio da ti učini zlo?“ 10 Tada je David upitao Jonatana: „Ko će mi javiti ako tvoj otac oštro odgovori?“ 11 Jonatan odgovori Davidu: „Dođi, hajdemo u polje!“ Tada su obojica otišla u polje. 12 Jonatan reče Davidu: „Gospod, Izraelov Bog, neka bude svedok da ću do sutra ili prekosutra saznati šta misli moj otac. Ako je moj otac naklonjen tebi, Davide, kako onda ne bih poslao nekog da ti to javi? 13 Neka Gospod učini tako meni, i neka me još teže kazni ako ti ne javim da ti moj otac sprema zlo i ako te ne pustim da odeš u miru. Gospod neka bude s tobom, kao što je bio s mojim ocem. 14 A ako ja još budem živ, zar nećeš ti prema meni pokazati milost kakvu pokazuje Gospod, tako da ne poginem? 15 Nemoj nikada uskratiti svoju milost prema mom domu. Ni onda kad Gospod istrebi sve Davidove neprijatelje s lica zemlje, 16 neka Jonatanovo ime ne nestane iz Davidovog doma. Neka se Gospod osveti Davidovim neprijateljima.“ 17 Tako se Jonatan

još jednom zakleo Davidu zbog svog prijateljstva prema njemu, jer ga je voleo kao svoju dušu.

18 Jonatan mu je rekao: „Sutra je mladina i sigurno će se приметiti da te nema, jer će tvoje mesto biti prazno. 19 A prekosutra će se još više приметiti da te nema. Zato idi tamo gde si se neki dan bio sakrio i ostani tamo kod kamena. 20 A ja ću odapeti tri strele prema kamenu kao da gađam metu. 21 Onda ću poslati slugu pa ću mu reći: 'Idi i pronađi strele.' Ako kažem sluzi: 'Eno, strele su ti s ove strane, donesi ih!', ti onda dođi, jer je sve dobro po tebe i nema opasnosti. Tako živ bio Gospod! 22 Ali ako mladiću kažem: 'Eno, strele su tamo dalje od tebe!', ti onda idi, jer te Gospod šalje odavde. 23 Za ovo što smo se dogovorili ja i ti neka Gospod bude svedok između mene i tebe doveka.”

24 Tako se David sakrio u polju. Kada je došla mladina, car je seo za sto da jede. 25 Kao i obično, seo je na svoje mesto, uza zid. Jonatan je bio naspram njega, Abner je sedeo pored Saula, a Davidovo mesto bilo je prazno. 26 Saul nije ništa rekao tog dana, jer je mislio: „Nešto se dogodilo pa nije čist, mora da je nečist.” 27 Dan posle mladine, drugog dana, Davidovo mesto je i dalje bilo prazno. Tada Saul upita svog sina Jonatana: „Zašto Jesejev sin nije došao na obrok ni juče ni danas?” 28 Jonatan odgovori Saulu: „David me je usrdno zamolio da ga pustim da ode u Betlehem. 29 Rekao je: 'Molim te, pusti me jer u gradu imamo porodičnu žrtvu i brat mi je zapovedio da dođem. Zato, ako sam stekao tvoju naklonost, molim te, pusti me da idem i vidim svoju braću.' Zato nije došao za carev sto.” 30 Tada se Saul žestoko razgnevi na Jonatana i reče mu: „Ti buntovni sine!* Zar misliš da ne znam da si se udružio s Jesejevim

sinom na svoju sramotu i na sramotu majke svoje? 31 Jer sve dok je Jesejev sin živ na ovoj zemlji, nećeš se utvrditi ni ti ni tvoje carstvo. Zato sada pošalji ljude i dovedi ga ovamo, jer je osuđen na smrt.”

32 Ali Jonatan reče svom ocu Saulu: „Zašto mora da se pogubi? Šta je učinio?” 33 Tada Saul baci svoje koplje na njega da ga probode. Tada je Jonatanu bilo jasno da je njegov otac rešio da ubije Davida. 34 Jonatan je odmah ustao od stola veoma ljut i nije ništa jeo tog drugog dana po mladini pošto se zabrinuo za Davida, jer ga je njegov otac ponizio.

35 Jonatan je ujutru izašao u polje, na mesto gde se dogovorio s Davidom, a s njim je išao i njegov mladi sluga. 36 On je rekao svom sluzi: „Molim te, potrci i nađi strele koje ću odapeti.” Sluga je potrčao, a on je odapeo strelu tako da je preletela preko njega. 37 Kada je sluga došao do mesta gde je bila strela koju je Jonatan odapeo, Jonatan je povikao za slugom: „Zar nije strela tamo dalje od tebe?” 38 Zatim je Jonatan povikao za slugom: „Brže! Požuri! Ne oklevaj!” Tako je Jonatanov sluga pokupio strele i vratio se kod svog gospodara. 39 Sluga nije ništa znao, samo su Jonatan i David znali o čemu se radi. 40 Tada je Jonatan dao oružje svom sluzi i rekao mu: „Idi, odnesi to u grad.”

41 Kada je sluga otišao, David je ustao s obližnjeg mesta koje je bilo na južnoj strani, pao ničice na zemlju i tri puta se poklonio. Onda su se poljubili i obojica plakali, a posebno David. 42 Jonatan je rekao Davidu: „Idi s mirom, jer smo se obojica zakleli u Gospodnje ime kad smo rekli: 'Gospod je doveka svedok između mene i tebe, i između mog potomstva i tvog potomstva'.”

Tako je David ustao i otišao, a Jonatan se vratio u grad.

* 20,30 Ili: „Sine buntovne sluškinje”.

21 David je došao u Nov kod sveštenika Ahimeleha, a Ahimeleh je uplašen izašao u susret Davidu i upitao ga: „Zašto si sam i zašto nema nikog s tobom?” 2 David je odgovorio svešteniku Ahimelehu: „Car mi je dao zapovest i rekao mi: 'Neka niko ne zna zbog čega te šaljem i šta sam ti zapovedio.' Zato sam se dogovorio sa svojim ljudima da se nađemo na tom i tom mestu. 3 A sada, ako imaš nešto pri ruci, daj mi. Možda pet hlebova, ili nešto drugo što se nađe.” 4 Ali sveštenik odgovori Davidu: „Nemam kod sebe običnog hleba, samo svetog hleba. Daću ti samo ako su se ljudi uzdržavali od žena.” 5 David reče svešteniku: „Uzdržavali smo se od žena kao i ranije kad sam odlazio u vojni pohod, jer moji ljudi paze da im tela budu sveta i kad idu na običan zadatak, a kamoli danas kad je zadatak poseban!” 6 Tada mu je sveštenik dao ono što je sveto jer tamo nije bilo drugog hleba osim hleba koji je bio stavljen pred Gospoda, a zatim sklonjen ispred njega kako bi se stavio svež hleb onog dana kad se onaj skloni.

7 Tog dana bio je tamo jedan Saulov sluga, koji se zadržao pred Gospodom. On se zvao Doik Edomac i bio je Saulov glavni pastir.

8 David reče Ahimelehu: „Imaš li ovde neko koplje ili mač? Nisam sa sobom poneo ni svoj mač ni svoje oružje, jer je careva zapovest bila hitna.” 9 Sveštenik reče: „Evo, ovde je mač Filistejina Golijata, koga si ubio u ravnicu Ili, uvijen je u ogrtač, iza efoda. Ako želiš, uzmi ga, jer drugog nema.” David reče: „Takvog nigde nema. Daj mi ga.”

10 Tako je David ustao i tog dana pobegao od Saula i došao kod Ahisa, cara Gata. 11 Ahisove sluge su rekle caru: „Zar nije to David, car one zemlje? Zar se nije o njemu uz igru pevalo: 'Saul pobi hiljade neprijatelja, a David desetine hiljada?’”

12 David je u svom srcu razmišljao o tim rečima i veoma se uplašio Ahisa, cara Gata. 13 Zato se pred njima napravio kao da je lud i dok je bio u njihovim rukama ponašao se kao neko ko je umno poremećen. Šarao je po gradskim vratima i pljuvačka mu je curila niz bradu. 14 Na kraju je Ahis rekao svojim slugama: „Vidite da je taj čovek lud! Zašto ste mi ga doveli? 15 Zar nemam dovoljno ludih, pa ste mi još i njega doveli da gledam njegove ludosti? Zar da on uđe u moju kuću?”

22 David je otišao odatle i sklonio se u jednu odolamsku pećinu. Kada su to čula njegova braća i ceo dom njegovog oca, otišli su kod njega. 2 Oko njega su se okupili svi oni koji su bili u nevolji, svi koji su bili u dugovima i svi koji su bili ogorčeni u duši i on im je postao vođa. Tako mu se pridružilo oko četiristo ljudi.

3 Zatim je David odatle otišao u Mispu u Moavu i rekao moavskom caru: „Molim te, dopusti da moj otac i moja majka ostanu kod vas dok ne vidim šta će Bog učiniti sa mnom.” 4 Tako ih je smestio kod moavskog cara i kod njega su ostali sve vreme dok je David bio u skrovištu.

5 Ali prorok Gad je rekao Davidu: „Nemoj više da budeš u tom skrovištu, već ustani i idi u Judinu zemlju.” Tako je David otišao i došao u šumu Aret.

6 Saul je čuo da se David pojavio sa svojim ljudima. Saul je bio u Gavaji i sedeo pod stablom tamariska na jednoj uzvišici, s kopljem u ruci, a sve njegove sluge stajale su oko njega. 7 Tada je Saul rekao svojim slugama koje su stajale oko njega: „Čujte Benjaminovi sinovi. Hoće li i Jesejev sin svima vama dati njive i vinograde? Hoće li sve vas postaviti za poglavare nad hiljadama i stotinama? 8 Svi kujete zaveru protiv mene i nema nikog da mi kaže za savez koji je moj rođeni sin sklopio s Jese-

jevim sinom. Niko od vas ne saoseća sa mnom i neće da mi kaže da je moj sin protiv mene podigao mog slugu da mi postavlja zasede, kao što se i danas vidi.”

9 Tada progovori Doik Edomac, koji je bio postavljen nad Saulovim slugama: „Video sam da je Jesejev sin bio u Novu kod Ahimeleha, Ahitovovog sina. 10 Ahimeleh je za njega tražio savet od Gospoda i dao mu je hranu i mač onog Filistejina Golijata.” 11 Tada je car poslao da se dovedu sveštenik Ahimeleh, Ahitovov sin, i ceo dom njegovog oca, sveštenici koji su bili u Novu. Svi su oni došli pred cara.

12 Tada Saul reče: „Čuj, sine Ahitovov!” A on reče: „Evo me, gospodaru.” 13 Saul ga zatim upita: „Zašto ste ti i Jesejev sin skovali zaveru protiv mene? Zašto si mu dao hleb i mač i pitao Boga za njega, tako da se on podigao na mene i postavlja mi zasede, kao što se danas vidi?” 14 Tada Ahimeleh odgovori caru i reče: „A ko je među svim tvojim slugama kao David, ko je tako veran, i još je carev zet i zapovednik tvoje telesne straže, poštovan u tvom domu? 15 Zar sam danas prvi put od Boga tražio savet za njega? Ni u kom slučaju! Neka car ni u čemu ne okrivljuje svog slugu i ceo dom mog oca, jer tvoj sluga nije znao ništa od svega toga, ni malu ni veliku stvar.”

16 Ali car reče: „Umrećeš, Ahimeleše, i ti i ceo dom tvog oca!” 17 Tada car zapovedi svojoj telesnoj straži koja je stajala oko njega: „Okrenite se i pogubite Gospodnje sveštenike, zato što je i njihova ruka s Davidom i zato što su znali da je pobegao, a nisu mi to javili!” Ali careve sluge nisu htele da dignu ruke na Gospodnje sveštenike i da ih pogube. 18 Tada car reče Doiku: „Okreni se ti i pogubi ove sveštenike!” Doik Edomac se odmah okrenu i pogubi sveštenike tako da je tog dana ubio osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni efod. 19 Čak je i u Novu, svešteni-

kom gradu, pobio oštricom mača muškarce i žene, decu i odojčad, goveda, magarce i ovce, sve je pobio oštricom mača.

20 Međutim, jedan sin Ahimeleha, Ahitovovog sina, koji se zvao Abijatar, uspeo je da se spase i pobjegne kod Davida. 21 Abijatar je rekao Davidu: „Saul je pobio Gospodnje sveštenike.” 22 Na to je David odgovorio Abijatara: „Znao sam još onog dana kada je Doik Edomac bio tamo da će to sigurno javiti Saulu. Ja sam kriv za sve duše u domu tvog oca. 23 Ostani sa mnom i ne boj se, jer ko god bude tražio moju dušu, tražiće i tvoju. Ti si pod mojom zaštitom.”

23 Posle nekog vremena javili su Davidu: „Evo, Filisteji ratuju protiv Keile i pljačkaju gumna.” 2 David je upitao Gospoda za savet: „Da li da idem i udarim na te Filisteje?” A Gospod je odgovorio Davidu: „Idi, udari na Filisteje i oslobodi Keilu.” 3 Tada su Davidu rekli njegovi ljudi: „Mi se plašimo već ovde u Judi, a šta će tek biti ako krenemo u Keilu protiv filistejskih četa!” 4 Zato je David još jednom upitao Gospoda za savet. Gospod mu je ovako odgovorio: „Ustani i idi u Keilu, jer ću predati Filisteje u tvoje ruke.” 5 Tako je David otišao sa svojim ljudima u Keilu i borio se protiv Filisteja. Oterao je njihovu stoku, a njima je naneo veliki poraz i oslobodio stanovnike Keile.

6 Kada je Abijatar, Ahimelehov sin, pobjegao kod Davida u Keilu, poneo je u ruci efod. 7 Posle nekog vremena javili su Saulu: „David je došao u Keilu.” A Saul reče: „Bog mi ga je predao u ruke, jer se sam uhvatio u zamku došavši u grad koji ima vrata i prevornice.” 8 Saul je pozvao ceo narod u rat, da ide na Keilu i opkoli Davida i njegove ljude. 9 David je saznao da mu Saul sprema zlo i zato je rekao svešteniku Abijatara: „Donesi ovamo e-

fod." 10 David je zatim rekao: „Gospode, Bože Izraelov, tvoj sluga je čuo da Saul namerava da dođe u Keilu i da zbog mene razori grad. 11 Hoće li me stanovnici Keile predati u njegove ruke? Hoće li doći Saul, kao što je tvoj sluga čuo? Gospode, Bože Izraelov, molim te, reci svom sluzi." A Gospod odgovori: „Doći će." 12 David onda reče: „Hoće li stanovnici Keile predati mene i moje ljude u Saulove ruke?" A Gospod odgovori: „Predaće vas."

13 Tada je David ustao sa svojim ljudima, kojih je bilo oko šesto, i oni su otišli iz Keile i išli kuda su mogli. Kada su Saulu javili da je David pobjegao iz Keile, on je odustao od pohoda. 14 David je boravio u pustinji, na skrovitim mestima, i u brdima u pustinji Zif. Saul ga je neprestano tražio, ali ga Bog nije predao u njegove ruke. 15 David se plašio jer je Saul izašao da traži njegovu dušu dok je David bio u pustinji Zif, u Horesu.

16 Tada je Jonatan, Saulov sin, ustao i otišao kod Davida u Hores da ga ohrabri u ime Božje. 17 Rekao mu je: „Ne boj se, jer te neće stići ruka mog oca Saula. Ti ćeš biti car nad Izraelom, a ja ću biti drugi, odmah do tebe. I moj otac Saul to dobro zna." 18 Tada su obojica sklopila savez pred Gospodom. David je ostao u Horesu, a Jonatan se vratio svojoj kući.

19 Jednog dana ljudi iz Zifa došli su kod Saula u Gavaju i rekli mu: „Zar se David ne krije kod nas po vrletima u Horesu, na Eheli, brdu koje je s desne strane Gesimona? 20 A sada, care, po želji svoje duše ti dođi, a mi ćemo ga predati u careve ruke." 21 Saul reče: „Neka vas Gospod blagoslovi što ste se smilovali na mene! 22 Molim vas, idite i još više pazite, ispitajte i osmotrite mesta kuda kroči svojom nogom i pronađite ko ga je tamo video, jer se priča da je veoma lukav. 23 Pogledajte i proverite sva mesta gde se skriva, pa se vratite kad budete sve pouzdano saznali, i

ja ću poći s vama. Ako je negde u ovoj zemlji, pretražiću zbog njega sve Judine hiljade."

24 Tako su ustali i otišli u Zif pre Saula, a David je sa svojim ljudima bio u pustinji Maon u Arabi, južno od Gesimona. 25 Kasnije je Saul došao sa svojim ljudima da ga traži. Kada su to javili Davidu, on je od mah otišao do stene i ostao u pustinji Maon. Kad je to Saul čuo, krenuo je u poteru za Davidom, u pustinju Maon. 26 Saul je išao jednom stranom brda, a David sa svojim ljudima drugom stranom brda. David je brzo išao kako bi pobjegao od Saula jer je Saul sa svojim ljudima opkolio Davida i njegove ljude kako bi ih pohvatao. 27 Ali kod Saula je došao jedan glasnik koji je rekao: „Dođi brzo, jer su Filisteji napali zemlju!" 28 Tada je Saul odustao od potere za Davidom i krenuo pred Filisteje. Zato su ono mesto prozvali Stena razdvajanja.

29 David je otišao odatle i boravio po vrletima u En-Gadu.

24

Kada se Saul vratio iz potere za Filistejima, javili su mu: „Eno Davida u pustinji En-Gad."

2 Tada je Saul uzeo tri hiljade izabranih ljudi iz celog Izraela i pošao u poteru za Davidom i njegovim ljudima po vrletima gde žive kozorozi. 3 Posle nekog vremena došao je do kamenih torova pored puta. Tu je bila jedna pećina. Saul je ušao u nju da obavi nuždu, a David i njegovi ljudi sedeli su u dnu pećine. 4 Tada Davidovi ljudi rekoše Davidu: „Evo dana za koji ti je Gospod rekao: 'Predajem ti u ruke tvog neprijatelja. Učini s njim šta hoćeš.'" David je ustao i neprimetno odrezao rub Saulovog ogrtača. 5 Ali nakon toga zadržta srce Davidu zato što je odrezao rub Saulovog ogrtača. 6 Onda svojim ljudima reče: „Pošto znam da bi to u Gospodnjim očima bilo neispravno, nipošto ne bih digao ruku

na svog gospodara, Gospodnjeg pomazanika, jer je on Gospodnji pomazanik." 7 Tako je David tim rečima zaustavio svoje ljude i nije im dopustio da ustanu na Saula. Saul je izašao iz pećine i nastavio svojim putem.

8 Onda David ustade, izađe iz pećine i povika za Saulom: „Gospodaru moj! Caru!” Tada se Saul okrenu, a David se pokloni i pade ničice licem do zemlje. 9 Zatim reče Saulu: „Zašto slušaš ljude koji ti govore: 'Gle, David ti želi zlo?’ 10 Evo, danas si svojim očima video da te je u pećini Gospod predao meni u ruke. Rekli su mi da te ubijem, ali ja sam se sažalio na tebe i rekao sam: 'Neću podići ruku na svog gospodara, jer je on Gospodnji pomazanik.’ 11 Vidi, oče moj, vidi rub svog ogrtača u mojoj ruci. Odsekao sam rub tvog ogrtača, ali te nisam ubio. Sada znaj i vidi da u mojoj ruci nema zloće niti buntovništva i da ti nisam ništa zgrešio, a ti vrebaš moju dušu da mi je uzmeš. 12 Gospod neka presudi između mene i tebe. Gospod neka me osveti na tebi, ali moja ruka neće se podići na tebe. 13 Kao što kaže stara izreka: 'Od zloga izlazi zlo', ali moja ruka neće se podići na tebe. 14 Na koga je pošao izraelski car? Koga goniš? Zar mrtvog psa, običnu buvu? 15 Gospod neka bude sudija i neka sudi između mene i tebe. On neka vidi i neka vodi moju parnicu. Neka mi da pravdu i neka me izbavi iz tvoje ruke.”

16 Kada je David izgovorio Saulu sve ove reči, Saul reče: „Je li to tvoj glas, sine moj Davide?” Tada Saul glasno zaplaka. 17 Zatim reče Davidu: „Ti si pravedniji od mene, jer si ti meni činio dobro, a ja tebi zlo. 18 Evo, sam si danas rekao koje si mi dobro učinio, kada me je Gospod predao tebi u ruke, a ti me nisi ubio. 19 Kad čovek naiđe na svog neprijatelja, hoće li ga pustiti da mirno ide svojim putem? Neka te Gospod dobrim nagradi za to kako si da-

nas postupio sa mnom. 20 Sada znam da ćeš sigurno biti car i da će se Izraelovo carstvo održati u tvojim rukama. 21 Zato mi se sada zakuni Gospodom da nećeš istrebiti moje potomstvo posle mene i da nećeš zatrti moje ime iz doma moga oca.” 22 David se zakleo Saulu. Tada je Saul otišao svojoj kući, a David je sa svojim ljudima otišao na skrovito mesto.

25 Posle nekog vremena umro je Samuel. Ceo Izrael se sakupio i oplakao ga, pa su ga sahranili kod njegovog doma u Rami. Tada je David ustao i otišao u pustinju Faran.

2 U Maonu je živio jedan čovek koji je imao stoku u Karmilu. Bio je jako bogat i imao je tri hiljade ovaca i hiljadu koza. U to vreme je strigao svoje ovce u Karmilu. 3 Taj čovek se zvao Nabal, a žena mu se zvala Abigeja. Žena je bila veoma razborita i lepa, a njen muž je bio grub i zao čovek. Bio je iz Kalebovog roda. 4 David je u pustinji čuo da Nabal striže ovce. 5 Zato je poslao deset svojih ljudi kojima je rekao: „Idite u Karmil kod Nabala pa ga u moje ime pitajte kako je. 6 Ovako kažite mom bratu: 'Mir tebi i mir tvom domu, mir svemu što imaš! 7 Čuo sam da strižeš ovce. Tvoji pastiri su bili kod nas i mi ih nismo uznemiravali niti im je išta nestalo sve vreme dok su bili u Karmilu. 8 Pitaj svoje ljude i oni će ti reći. Neka moji ljudi nađu milost u tvojim očima jer smo došli u dobar dan. Molim te, daj svojim slugama i svom sinu Davidu šta ti se nađe pri ruci.’”

9 Tako su Davidovi ljudi došli kod Nabala i preneli mu sve te reči u Davidovo ime, a onda su sačekali. 10 Ali Nabal je ovako odgovorio Davidovim slugama: „Ko je David, i ko je Jesejev sin? Danas ima mnogo slugu koji beže od svojih gospodara. 11 Zar da uzmem svoj hleb, svoju vodu i stoku koju sam poklao za one koji mi strigu ovce i da to dam ljudima za koje

ne znam ni odakle su?"

12 Tada su se Davidovi ljudi okrenuli i vratili svojim putem. Kada su stigli, preneli su Davidu sve te reči. 13 Onda David reče svojim ljudima: „Pripasite svaki svoj mač!“ Oni su pripasali svaki svoj mač, a i David je pripasao svoj mač. Zatim su pošli za Davidom, njih oko četiristo, dok ih je dvesta ostalo kod prtljaga.

14 U međuvremenu je jedan sluga rekao Abigeji, Nabalovoj ženi: „David je iz pustinje poslao glasnike da požele dobro našem gospodaru, ali se on izvikao na njih. 15 Ti ljudi su bili jako dobri prema nama, nisu nas uznemiravali i nije nam ništa nestalo sve vreme dok smo bili s njima u polju. 16 Bili su nam kao zid i noću i danju, sve vreme dok smo bili s njima pasući svoja stada. 17 Sada razmisli i vidi šta ćeš činiti, jer se zlo sprema našem gospodaru i celom njegovom domu, a on je toliko pokvaren čovek da se s njim ne može ni razgovarati.“

18 Tada je Abigeja brzo uzela dvesta hlebova, dva velika krčaga vina, pet ovaca pripremljenih za jelo, pet sea mera* prženog zrnevlja, stotinu gruda suvog grožđa i dvesta gruda suvih smokava, pa je sve to stavila na magarce. 19 Onda je rekla svojim ljudima: „Pođite vi ispred mene, a ja ću za vama.“ Svom mužu Nabalu nije ništa rekla o tome.

20 Dok je jašuci na magarcu silazila s gore, u susret joj je dolazio David sa svojim ljudima. Tako se ona srela s njima. 21 David je ranije bio rekao: „Dakle, uzalud sam u pustinji čuvao sve što pripada tom čoveku. Nije mu nestalo ništa od svega što poseduje, a on mi sada vraća zlo za dobro. 22 Neka Bog učini tako Davidovim neprijateljima i neka ih još teže kazni ako mu do sutra ujutru ostavim u životu ijedno

muško!“*

23 Kada Abigeja ugleda Davida, brzo siđe s magarca, pade ničice pred Davida i pokloni mu se do zemlje. 24 Pade kod njegovih nogu i reče: „Gospodaru, ja sam kriva. Molim te, dopusti da tvoja robinja progovori pred tobom i saslušaj reči svoje robinje. 25 Molim te, neka moj gospodar ne gleda na tog pokvarenog čoveka Nabala, jer kakvo mu je ime, takav je i on. Nabal* mu je ime i bezumnost je kod njega. Tvoja robinja nije videla ljude koje je poslao moj gospodar. 26 Zato sada, gospodaru, tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, Gospod ti nije dopustio da budeš kriv za krv i da svojom rukom pribaviš sebi osvetu. Neka tvojim neprijateljima i svima koji žele zlo mom gospodaru bude kao Nabal. 27 Ovaj dar koji je tvoja sluškinja donela svom gospodaru kao blagoslov, neka se da ljudima koji idu za mojim gospodarem. 28 Molim te, oprostii svojoj robinji prestup, jer će Gospod sigurno načiniti trajan dom mom gospodaru zato što moj gospodar vodi Gospodnje ratove, a zlo se neće naći na tebi za sve dane tvog života. 29 Kad ustanu da te progone i da traže tvoju dušu, duša mog gospodara čuvaće se u svežnju života kod Gospoda, tvog Boga, a duše tvojih neprijatelja on će izbaciti kao iz pračke. 30 Gospod će tebi, mom gospodaru, učiniti sve dobro koje ti je obećao i postaviće te za vođu nad Izraelom. 31 Neka moj gospodar ne učini tom čoveku nešto zbog čega bi zažalio i što bi mu uznemirilo srce tako što bi prolio krv bez razloga i svojom rukom pribavio sebi osvetu. Kad Gospod učini dobro mom gospodaru, seti se tada svoje robinje.“

32 Tada David reče Abigeji: „Neka je blagoslovljen Gospod, Izraelov Bog, koji te je danas poslao meni u susret! 33 Da je

* 25,18 Sea mera je iznosila 7,33 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 25,22 Doslovno: „išta što mokri uza zid“.

* 25,25 „Nabal“ znači „bezuman“.

blagoslovljena tvoja razumnost i da si blagoslovljena ti koja si me danas sprečila da budem kriv za krv i da svojom rukom pribavim sebi osvetu! 34 Tako živ bio Gospod, Izraelov Bog, koji me je zadržao da ti ne učinim zlo, jer da nisi tako brzo došla meni u susret, Nabalu do jutra ne bi ostalo u životu nijedno muško." 35 Tada David primi iz njene ruke što mu je ona donela i reče joj: „Idi u miru svojoj kući. Evo, poslušao sam tvoje reči i imaću obzira prema tebi." 36 Abigeja se vratila kod Nabala, a on je imao gozbu u svojoj kući, pravu carsku gozbu. Bio je veselog srca i potpuno pijan. Zato mu ona do jutra ništa nije rekla. 37 Ujutru, kada se Nabal otreznio od vina, žena mu je rekla šta se dogodilo. Tada je zamrlo srce u njemu i postao je kao kamen. 38 Desetak dana posle toga Gospod je udario Nabala i on je umro.

39 Kada je David čuo da je Nabal umro, rekao je: „Neka je blagoslovljen Gospod koji je vodio moju parnicu i skinuo sa mene sramotu koju mi je Nabal naneo. Gospod je zadržao svog slugu da ne učini zlo, a Nabalovu zloću obratio je na njegovu glavu." Onda je David poslao poruku Abigeji i ponudio joj da mu postane žena. 40 Tako su Davidove sluge došle kod Abigeje u Karmil i rekle joj: „David nas je poslao po tebe da te uzme za ženu." 41 Ona ustade, pokloni se licem do zemlje i reče: „Evo robinje tvoje koja će kao sluškinja prati noge slugama svog gospodara." 42 Abigeja je brzo sela na magarca i krenula, a pet njenih sluškinja išlo je za njom. Tako je ona otišla s Davidovim glanicima i postala mu žena.

43 David je uzeo i Ahinoamu iz Jezraela, i tako su obe postale njegove žene.

44 Saul je svoju kćer Mihalu, Davidovu ženu, dao Faltiju, Laisovom sinu, koji je bio iz Galima.

26

Posle nekog vremena došli su ljudi iz Zifa kod Saula u Gavaju i rekli mu: „Zar se David ne krije na brdu Eheli, naspram Gesimona?" 2 Saul je ustao i otišao u pustinju Zif s tri hiljade izabраних Izraelaca da traži Davida u pustinji Zif. 3 Ulogorio se pored puta na brdu Eheli, koje je naspram Gesimona, a David je bio u pustinji. David je saznao da je Saul došao za njim u pustinju. 4 Zato je poslao ljude da izvide i saznaju da li je Saul već stigao. 5 David je zatim ustao i otišao do mesta gde se Saul ulogorio i ugledao mesto gde su ležali Saul i Abner, Nerov sin, zapovednik vojske. Saul je ležao u ograđenom delu logora, a vojska je bila ulogorena svuda oko njega. 6 Tada David reče Ahimelehu Hetejinu i Abišaju, Serujinom sinu, Joabovom bratu: „Ko će ići sa mnom kod Saula u logor?" A Abišaj odgovori: „Ja ću ići s tobom." 7 Tako je David noću došao s Abišajem do ulogorene vojske. Saul je spavao u ograđenom delu logora, a koplje mu je bilo pored glave zabodeno u zemlju. Abner i vojnici ležali su oko njega.

8 Abišaj reče Davidu: „Bog ti je danas predao u ruke tvog neprijatelja. Molim te, dopusti mi da ga jednim udarcem pribijem kopljem za zemlju. Drugi mi udarac neće ni trebati." 9 Ali David reče Abišaju: „Nemoj da ga ubiješ. Jer ko je još digao ruku na Gospodnjeg pomazanika i ostao nedužan? 10 David još reče: „Tako živ bio Gospod, Gospod će ga udariti; ili će doći dan u koji će taj čovek umreti ili će otići u bitku i poginuti! 11 Nipošto ne bih digao ruku na Gospodnjeg pomazanika, jer znam da bi to u Gospodnjim očima bilo neispravno. Molim te, uzmi sada koplje koje mu je pored glave i krčag za vodu, pa idemo." 12 Tada David uze koplje i krčag za vodu koji su bili pored Saulove glave, i oni odoše. Niko nije ništa video niti opazio i niko se nije probudio, jer su svi spavali

dubokim snom koji je Gospod pustio na njih. 13 Tako je David prešao na drugu stranu i stao podalje navrh gore, na velikoj udaljenosti.

14 Zatim David pozvao narod i Abnera, Nerovog sina: „Abnere, zašto se ne odazivaš?” Abner odgovori: „Ko si ti što dozivaš cara?” 15 Tada David reče Abneru: „Zar nisi ti junak? Ko je kao ti u Izraelu? Zašto onda nisi čuvao svog gospodara, cara? Jedan čovek došao je da ubije cara, tvog gospodara. 16 Nije dobro to što si učinio. Tako živ bio Gospod, zaslužili ste smrt jer niste čuvali svog gospodara, Gospodnjeg pomazanika! Pogledaj sada gde je carevo koplje i krčag za vodu koji su mu bili pored glave.”

17 Tada Saul prepozna Davidov glas pa reče: „Je li to tvoj glas, sine moj Davide?” A David odgovori: „Da, to je moj glas, moj gospodaru, care.” 18 Zatim reče: „Zašto moj gospodar progoni svog slugu? Šta sam učinio i kakva je zloća u mojim rukama? 19 Molim te sad, moj gospodaru, care, poslušaj reči svog slugu: Ako te je Gospod podigao na mene, neka mu bude ugodan miris prinosa od žita. Ali ako su to učinili ljudi, onda neka su prokleti pred Gospodom. Oterali su me danas da ne bih imao udela u Gospodnjem nasleđstvu i rekli su: 'Idi, služi drugim bogovima!' 20 Zato ne dopusti da moja krv padne na zemlju pred Gospodnjim licem. Jer je izraelski car izašao da traži običnu buvu, kao kad neko lovi jarebicu po brdima.”

21 Tada Saul reče: „Zgrešio sam. Vрати se, sine moj Davide, jer ti neću više činiti zla zato što je moja duša danas bila dragocena u tvojim očima. Postupio sam bezumno i mnogo sam pogrešio.” 22 David odgovori: „Evo carevog koplja. Neka dođe jedan od ljudi da ga uzme. 23 Gospod će svakom vratiti po njegovoj pravednosti i po njegovoj vernosti. Iako te je Gospod danas predao meni u ruke, nisam hteo da

dignem ruku na Gospodnjeg pomazanika. 24 Kao što je tvoja duša danas bila dragocena u mojim očima, tako neka moja duša bude dragocena u Gospodnjim očima, i neka me on izbavi iz svake nevolje.” 25 Tada Saul reče Davidu: „Blagoslovljen da si, sine moj Davide. Ne samo što ćeš izvršiti svoje delo nego ćeš i izaći kao pobednik.” Tako je David otišao svojim putem, a Saul se vratio u svoje mesto.

27 Ali, David reče u svom srcu: „Jednog dana ću ipak poginuti od Saulove ruke. Najbolje je da pobegnem u filistejsku zemlju. Tada će Saul prestati da me traži po svim krajevima Izraela i ja ću se izbaviti iz njegove ruke.” 2 Tako je David ustao sa šesto svojih ljudi i prešao kod Ahisa, Maohovog sina, cara Gata. 3 David je živio kod Ahisa u Gat, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom porodicom, a David sa svoje dve žene - Ahinomom iz Jezraela i Abigejom, Nabalovom ženom, iz Karmila. 4 Posle nekog vremena javili su Saulu da je David pobegao u Gat, i tako je on prestao da ga traži.

5 Tada David reče Ahisu: „Ako sam sada našao milost u tvojim očima, neka mi se ustupi jedan grad u zemlji da bih se naselio u njemu. Zašto da tvoj sluga živi kod tebe u carskom gradu?” 6 Tog dana Ahis mu je dao Siklag. Zato Siklag pripada Judinim carevima sve do danas.

7 David je ostao u filistejskoj zemlji godinu dana i četiri meseca. 8 Odlazio je sa svojim ljudima u vojne pohode na Gesureje, Gerzeje i Amaličane, jer su oni živeli na području od Telama do Sura, pa sve do egipatske zemlje. 9 David je pustošio zemlju i nije ostavljao u životu ni muškarca ni ženu. Otimaio je i ovce i goveda, magarce, kamile i odeću, a onda se vraćao kod Ahisa. 10 Ahis bi ga pitao: „Gde ste danas išli u pohod?” A David bi mu odgovarao: „Na jug Jude, na jug zem-

lje Jerameilovih sinova i na jug zemlje Keneja." 11 David ne bi poštdeo život ni muškarcu ni ženi, da ne bi morao da ih dovede u Gat, jer je mislio: „Mogli bi nas odati i reći: 'Evo, ovako je uradio David'." Tako je činio sve vreme dok je boravio u filistejskoj zemlji. 12 Ahis je verovao Davidu i u sebi je govorio: „Zaista je postao mrzak svom narodu Izraelu. Zato će mi doveka biti sluga."

28 U to vreme Filisteji su sakupili svoju vojsku za rat protiv Izraela. Ahis je rekao Davidu: „Ti ćeš ići sa mnom u rat, ti i tvoji ljudi." 2 A David je rekao Ahisu: „Dobro znaš šta će učiniti tvoj sluga." Tada Ahis reče Davidu: „Zato ću te postaviti da zauvek budeš moj čuvar."

3 U to vreme Samuel je već bio umro i ceo Izrael ga je oplakao i sahranio u njegovom gradu Rami. Saul je istrebio iz zemlje one koji su prizivali duhove i proricali budućnost.

4 Filisteji su se sakupili pa su došli i ulogorili se u Sunamu. Saul je sakupio ceo Izrael i ulogorio se na Gelvuji. 5 Kada je Saul video filistejski logor, uplašio se i srce mu je jako zadrhtalo. 6 Iako je Saul pitao Gospoda za savet, Gospod mu nije odgovarao - ni u snovima, ni preko Urima,* ni preko proroka. 7 Na kraju je Saul rekao svojim slugama: „Potražite mi ženu koja zna da priziva duhove da odem kod nje i da je pitam za savet." A sluge su mu rekle: „U En-Doru ima jedna žena koja zna da priziva duhove." 8 Tada se Saul prerušio, obukao druge haljine i otišao s dva čoveka. Kad su noću stigli kod te žene, on je rekao: „Molim te, gataj mi pomoću gatarskog duha i dozovi mi onog kog ti kažem."

* 28,6 Urim i Tumim su bili predmeti koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu.

Vidi 2. Mojsijeva 28,30; 4. Mojsijeva 27,21.

9 Ali žena mu reče: „Pa ti dobro znaš šta je učinio Saul, i kako je istrebio iz zemlje one koji prizivaju duhove i proriču budućnost. Zašto onda postavljaš zamku mojoj duši i hoćeš da me pogubiš?" 10 Tada joj se Saul zakle Gospodom: „Tako živ bio Gospod, neće ti biti ništa za to što radiš!" 11 Onda je žena upitala: „Koga da ti dozovem?" A on odgovori: „Dozovi mi Samuela."

12 Kad je žena ugledala „Samuela", povika na sav glas, a onda reče Saulu: „Zašto si me prevario? Pa ti si Saul!"* 13 Car joj odgovori: „Ne boj se, već reci šta si videla?" A žena reče Saulu: „Vidim jednog boga kako izlazi iz zemlje." 14 Saul je upita: „Kako izgleda?" A ona odgovori: „Izlazi jedan starac ogrnut ogrtačem." Tada je Saul zaključio da je to „Samuel",* pa se poklonio i pao ničice, licem do zemlje.

15 Onda je „Samuel" upitao Saula: „Zašto si me uznemirio dozivajući me?" Tada Saul reče: „U velikoj sam nevolji jer su Filisteji zaratili sa mnom, a Bog je odstupio od mene i više mi ne odgovara ni preko proroka ni u snovima. Zato sam zvao tebe da mi kažeš šta da radim."

16 „Samuel" mu reče: „Zašto mene pitaš za savet kad je Gospod odstupio od tebe i postao ti protivnik? 17 Gospod će učiniti kako ti je rekao preko mene. Istrg-

* 28,12 Nakon rituala prizivanja duhova mrtvih, što je Bog strogo zabranio u svom Zakonu i označio kao gadost (vidi 5. Mojsijeva 18,10-12), vračara je primila informacije od demona, koje inače sama po sebi ne bi mogla znati. Vidi takođe 1. Dnevnika 9,13-14; 2. Korinćanima 11,14.

* 28,14 Očigledno, demoni imaju sposobnost da verno imitiraju određenu osobu, i da uspostave komunikaciju sa onima koji su na neki način upetljani u okultizam, najčešće izigravajući umrle ljude. Stoga je za spiritističke medijume bila propisana smrtna kazna (2. Mojsijeva 22,18; 3. Mojsijeva 20,27).

Vidi takođe fusnotu za 5. Mojsijeva 32,17.

nuće Gospod carstvo iz tvoje ruke i daće ga tvom bližnjem, Davidu. 18 Zato što nisi poslušao Gospodnji glas i nisi učinio da Amalik oseti njegov žestoki gnev, Gospod će ti danas ovako učiniti. 19 Gospod će zajedno s tobom i Izrael predati u ruke Filistejima. Sutra ćete ti i tvoji sinovi biti ovde gde i ja, a izraelski logor Gospod će predati u ruke Filistejima.”

20 Tada Saul odjednom pade na zemlju koliko je bio dug, jer se veoma uplašio „Samuelovih” reči. Takođe mu je ponestalo snage, jer ceo dan i celu noć nije ništa jeo. 21 Kada je žena prišla Saulu, videla je da je jako uznemiren pa mu je rekla: „Tvoja sluškinja je poslušala tvoj glas. Dovela sam u opasnost svoju dušu i poslušala sam sve što si mi rekao. 22 Sada te molim da ti poslušáš glas svoje sluškinje. Dopusti da pred tebe stavim malo hleba, pa jedi da ti se vrati snaga i da možeš poći svojim putem.” 23 Ali on nije hteo, već je rekao: „Neću da jedem.” Ali su ga njegove sluge zajedno sa ženom nagovorile tako da je na kraju poslušao njihov glas, ustao sa zemlje i seo na postelju. 24 Žena je u kući imala ugojeno tele. Brzo ga je zaklala, uzela brašna, umesila testo i ispekla beskvasne hlebove. 25 Sve je to stavila pred Saula i njegove sluge i oni su jeli. Zatim su ustali i još iste noći otišli.

29 Filisteji su okupili svu svoju vojsku kod Afeka, a Izraelci su se ulogorili kod izvora u Jezraelu. 2 Filistejski saveznički knezovi krenuli su sa svojim stotinama i hiljadama, a David i njegovi ljudi išli su iza njih zajedno s Ahisom. 3 Filistejski knezovi su upitali: „Šta će ovde ovi Jevreji?” Tada je Ahis odgovorio filistejskim knezovima: „Pa ovo je David, sluga izraelskog cara Saula, i on je sa mnom već godinu ili dve. Nisam našao ni najmanju stvar da mu prebacim od dana kada je prebegao kod mene pa sve do

danas.” 4 Ali su se filistejski knezovi razljutili na njega i rekli mu: „Pošalji tog čoveka nazad, neka se vrati na mesto koje si mu odredio. Neka ne ide s nama u boj, da se ne bi u boju okrenuo protiv nas. Čime bi on mogao opet steći naklonost svog gospodara ako ne glavama ovih naših ljudi? 5 Zar nije to onaj David o kom su uz igru pevali: ‘Saul pobi hiljade neprijatelja, a David desetine hiljada?’”

6 Tada Ahis pozva Davida i reče mu: „Tako živ bio Gospod! Ti si pošten čovek i voleo bih da ideš sa mnom u boj, jer nisam našao nikakvog zla na tebi od onog dana kad si došao kod mene pa sve do danas. Ali nisi po volji savezničkim knezovima. 7 Zato se sada vrati i idi u miru da ne bi učinio neko zlo u očima filistejskih savezničkih knezova.” 8 Tada David reče Ahisu: „Zašto? Šta sam učinio i šta si našao na svom sluzi od onog dana kad sam došao da ti služim pa sve do danas, pa ne mogu da idem i da se borim protiv neprijatelja svog gospodara, cara? 9 Ahis odgovori Davidu i reče mu: „Znam da si dobar u mojim očima kao anđeo Božji. Ali filistejski knezovi su rekli: ‘Neka ne ide s nama u boj.’ 10 Zato ustani rano ujutru, ti i sluge tvog gospodara što su s tobom. Ustanite rano ujutru, čim svane, pa idite.”

11 Tako je David poranio sa svojim ljudima pa je ujutru pošao i vratio se u filistejsku zemlju, a Filisteji su otišli prema Jezraelu.

30 Trećeg dana, David je sa svojim ljudima stigao u Siklag. Amaličani su bili napali područje Negeva i Siklag, koji su spalili vatrom, 2 i u kom su zarobili žene i sve one koji su bili tamo, od najmanjeg do najvećeg. Nikog nisu ubili, već su ih sve odveli sa sobom i otišli svojim putem. 3 Kada su David i njegovi ljudi došli u grad, našli su ga spaljenog, a njihove žene, sinovi i kćeri bili su odvedeni u

zarobljeništvo. 4 Tada su David i ljudi koji su bili s njim podigli glas svoj i plakali dok im nije ponestalo snage za plač. 5 Bile su zarobljene i obe Davidove žene Ahinoama iz Jezraela i Abigeja, Nabalova žena, iz Karmila. 6 David je bio na velikoj mucu jer su ljudi govorili da će ga kamenovati, pošto su svi bili ogorčeni u duši zbog svojih sinova i svojih kćeri. Ali Davida je ojačao Gospod, njegov Bog.

7 Tada David reče svešteniku Abijataru, Ahimelehovom sinu: „Molim te, donesi mi efod.“ Abijatar je Davidu doneo efod. 8 Tada David upita Gospoda: „Da li da krenem u poteru za tim razbojnicima? Da li ću ih stići?“ A on mu odgovori: „Kreni u poteru jer ćeš ih sigurno stići i izbavićeš zarobljenike.“

9 Tada je David krenuo sa šestu ljudi koji su bili s njim i došli su do doline Bosor. Tamo su morali da ostave neke ljude. 10 Odatle je David nastavio poteru s četiristo ljudi, a dvesta njih su ostali jer su bili toliko iznemogli da nisu mogli da pređu dolinu Bosor.

11 U polju su naišli na jednog Egipćanina. Dovedi su ga kod Davida i dali mu hleba da jede i vode da pije. 12 Zatim su mu dali grudu suvih smokava i dve grude suvog grožđa. Kada je to pojeo, povratila mu se snaga, jer tri dana i tri noći nije ništa ni jeo ni pio. 13 Tada ga David upita: „Čiji si ti i odakle si?“ A on mu odgovori: „Ja sam Egipćanin, rob jednog Amalićanina, ali moj me je gospodar ostavio jer sam se pre tri dana razboleo. 14 Napali smo južni deo zemlje Hereteja i Judine zemlje i južni deo Kalebove zemlje, a Siklag smo spaliti vatrom.“ 15 David ga upita: „Hoćeš li me odvesti do tih razbojnika?“ A on mu odgovori: „Zakuni se Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u ruke mom gospodaru, pa ću te odvesti do njih.“

16 Tako ga je on odveo do njih. Oni su

se bili raširili po celom tom kraju, jedući, pijući i slaveći zbog velikog plena koji su oteli iz filistejske zemlje i Judine zemlje. 17 David ih je tukao od zore do večeri, tako da ih je sve pobio. Niko nije umakao, osim četiristo ljudi koji su seli na kamile i pobjegli. 18 Tako je David vratio sve što su Amalićani oteli, i izbavio je obe svoje žene. 19 Ništa nisu izgubili, ni malo ni veliko, ni sinove ni kćeri, niti im je nedostajalo nešto od plena i od onoga što su im oteli. Sve je David vratio. 20 Tada je David uzeo svu njihovu sitnu i krupnu stoku, a oni koji su gonili tu stoku govorili su: „Ovo je Davidov plen.“

21 David se vratio do onih dvesta ljudi koji zbog iznemoglosti nisu mogli da idu s njim i koji su ostali kod doline Bosor. Oni su izašli u susret Davidu i ljudima koji su bili s njim. Kada im se David približio, pozdravio ih je. 22 Tada su svi zli i pokvareni ljudi od onih što su išli s Davidom rekli: „Pošto nisu išli s nama, nećemo im dati ništa od plena koji smo vratili. Svakom od njih daćemo samo njegovu ženu i njegove sinove. Neka ih uzmu sa sobom pa neka idu.“ 23 Ali David reče: „Braćo moja, ne činite tako s onim što nam je Gospod dao, jer nas je on čuvao i u ruke nam predao razbojnike koji su izašli na nas. 24 Ko će poslušati to što kažete? Jer koliki je deo onom ko je išao u boj, toliki je deo i onom ko je ostao kod prtljaga, svi treba jednako da dobiju.“ 25 Od tog dana učinio je to propisom i zakonom u Izraelu sve do današnjeg dana.

26 Kada je David stigao u Siklag, poslao je deo plena Judinim starešinama, svojim prijateljima, i poručio im: „Evo vam kao blagoslov dar od plena Gospodnjih neprijatelja.“ 27 Tako je poslao dar onima u Bet-Elu, onima u južnom Ramotu, onima u Jatiru, 28 onima u Aroiru, onima u Sifmotu, onima u Estemoji, 29 onima u Rahalu, onima u jerameilskim gradovima,

onima u kenejskim gradovima, 30 onima u Ormi, onima u Hor-Asanu, onima u Atahu, 31 i onima u Hevronu. Tako je David poslao nešto od plena u sva mesta u koja je dolazio sa svojim ljudima.

31 Kada su Filisteji zaratili s Izraelom, ljudi Izraelci su bežali pred Filistejima i padali su pobijeni na gori Gelvuji. 2 Filisteji su sustigli Saula i njegove sinove pa su ubili Jonatana, Abinadaba i Malhisuja, Saulove sinove. 3 Boj je bivao sve žešći oko Saula. Na kraju su ga strelci s lukovima našli i teško ranili. 4 Tada je Saul rekao sluzi koji mu je nosio oružje: „Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezani, pa da me probodu i zlostavljaju!“ Ali sluga koji mu je nosio oružje nije hteo, jer se veoma plašio. Zato je Saul uzeo mač i bacio se na njega. 5 Kada je sluga video da je Saul mrtav, i on se bacio na svoj mač i umro s njim. 6 Tako su tog dana poginuli Saul, njegova tri sina, njegov sluga koji mu je nosio mač i svi njegovi ljudi. 7 Kada su Izraelci koji su bili u dolini i oni koji su bili na području oko Jordana videli da je izraelska vojska pobjegla i da su Saul i njegovi sinovi poginuli, napustili su gradove i pobjegli. Onda su došli Filisteji i naselili se u njihovim gradovima.

8 Kada su sutradan Filisteji došli da oplene pobijene, našli su Saula i njegova tri sina gde leže na gori Gelvuji. 9 Saulu su odrekli glavu i skinuli s njega oružje, a zatim su poslali glasnike po svoj filistejskoj zemlji da objave vest u hramovima svojih idola i u narodu. 10 Na kraju su njegovo oružje stavili u hram likova Astarote, a njegovo telo obesili na zid grada Bet-Sana. 11 Kada su stanovnici Javisa u Galadu čuli šta su Filisteji učinili Saulu, 12 ustali su svi hrabri ljudi i nakon što su celu noć putovali, skinuli su Saulovo telo i tela njegovih sinova sa zida grada Bet-Sana. Onda su se

vratili u Javis i tamo su ih spalili. 13 Zatim su uzeli njihove kosti i sahranili ih pod stablom tamariska u Javisu, a onda su sedam dana postili.

Pisci: Gad i Natan

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 1040. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1077-1040. pre n. e.

DRUGA KNJIGA SAMUELOVA

1 Posle Saulove smrti, David se vratio pobivši Amaličane i proveo je dva dana u Siklagu. **2** Trećeg dana došao je jedan čovek iz Saulovog logora, razderanih haljina i glave posute prašinom. Kad je došao pred Davida, pao je ničice i poklonio se do zemlje.

3 David ga je upitao: „Odakle dolaziš?” A on mu je odgovorio: „Pobegao sam iz izraelskog logora.” **4** Tada ga David upita: „Šta se desilo? Molim te, ispričaj mi.” A on mu odgovori: „Ljudi su pobjegli s bojnog polja i mnogo ih je palo i izginulo. Poginuli su i Saul i njegov sin Jonatan.” **5** Tada David upita mladića koji mu je javio tu vest: „Kako znaš da su Saul i njegov sin Jonatan poginuli?” **6** A mladić mu odgovori: „Slučajno sam se našao na gori Gelvuji i ugledao sam Saula kako se oslanja na svoje koplje, a kola i konjanici samo što ga nisu bili stigli. **7** Kada se okrenuo, ugledao me je i pozvao, a ja sam se odazvao: 'Evo me!' **8** Zatim me je upitao: 'Ko si ti?' A ja sam mu odgovorio: 'Ja sam Amaličanin.' **9** Tada mi je rekao: 'Molim te, dođi ovamo i ubij me, jer sam u smrtnom grču, a život je još u meni.' **10** Tada sam mu prišao i ubio ga, jer sam znao da neće ostati živ nakon što je pao ranjen. Zatim sam uzeo krunu s njegove glave i narukvicu s njegove ruke da ih donesem ovamo svom gospodaru.”

11 Tada je David uhvatio svoje haljine i razderao ih, a tako i svi njegovi ljudi. **12** Naricali su, plakali i postili do večeri za Saulom i njegovim sinom Jonatanom, za

Gospodnjim narodom i za Izraelovim domom, jer su izginuli od mača.

13 Zatim je David upitao mladića koji mu je to javio: „Odakle si?” A on je odgovorio: „Ja sam sin jednog stranca, Amaličanina.” **14** Tada mu je David rekao: „Kako se nisi bojao da dignješ ruku na Gospodnjeg pomazanika i da ga ubiješ?” **15** David je pozvao jednog od svojih ljudi i zapovedio mu: „Dođi i pogubi ovog čoveka!” On ga je udario tako da je taj čovek umro. **16** Tada je David još rekao: „Tvoja krv neka padne na tvoju glavu, jer su tvoja usta svedočila protiv tebe kad si rekao: 'Ja sam ubio Gospodnjeg pomazanika.'”

17 Tada je David ispevao tužnu pesmu za Saulom i njegovim sinom Jonatanom, **18** i zapovedio je da Judini sinovi nauče „Pesmu o luku”, koja je zapisana u Jašarovo^{*} knjizi:

19 „Lepota je tvoja, o Izraele, pogubljena na gorama tvojim! Padoše junaci! **20** Ne pričajte o tome u Gat. Ne objavljujte to po ulicama Askalona, da se ne bi radovalе kćeri filistejske, da ne bi klicale kćeri neobrezanih. **21** Gore gelvujske, ne padala rosa ni kiša na vas, ne bilo roda na njivama vašim s kojih biste Bogu prinose davali! Jer je tu okaljan štit junaka, pa i Saulov štit; nema više štita uljem pomazanog. **22** Bez krvi pobijenih, bez sala junaka nije se vraćao luk Jonatanov, niti je bez uspeha mač Saulov bio. **23** Saul i Jonatan, mili i dragi za života svoga, ni u smrti raz-

* 1,18 „Jašar” znači „pravednik, čestiti, istiniti”.

dvojili se nisu. Od orlova brži behu, od lavova jači. 24 Kćeri izraelske, oplakujte Saula, on vas je u raskošan skerlet oblačio, zlatom je haljine vaše ukrašavao. 25 Padoše junaci u boju! Poginu Jonatan na gorama tvojim! 26 Žalim za tobom, brate Jonatane! Kako si mi drag bio! Tvoja mi ljubav beše snažnija od ljubavi žene! 27 Padoše junaci, propade oružje ubojito!"

2 Posle toga David je upitao Gospoda za savet: „Da li da pođem u neki od Judinih gradova?“ Gospod mu je odgovorio: „Pođi.“ Zatim je David rekao: „Kuda da pođem?“ On mu je odgovorio: „U Hevron.“ 2 Tako je David otišao tamo, a s njim i njegove dve žene, Ahinoama iz Jezraela i Abigeja, Nabalova žena, iz Karmila. 3 David je poveo i sve ljude koji su bili s njim, zajedno s njihovim porodicama, pa su se nastanili u gradovima oko Hevrona. 4 Tada su došli Judini sinovi i tamo pomazali Davida za cara nad Judinim domom.

Davidu je stigla vest da su ljudi iz Javisa u Galadu sahranili Saula. 5 Onda je David poslao glasnike da idu kod ljudi u Javis u Galadu i poručio im: „Neka vas Gospod blagoslovi,“ jer ste pokazali milost prema svom gospodaru Saulu time što ste ga sahranili. 6 Neka Gospod i prema vama pokaže milost i vernost, a i ja ću vam činiti dobro jer ste tako postupili. 7 Budite jaki i hrabri! Jer iako je vaš gospodar Saul mrtav, Judin dom je pomazao mene za svog cara.“

8 Ali Abner, Nerov sin, zapovednik Saulove vojske, uzeo je Isvosteja, Saulovog sina, odveo ga preko u Mahanaim 9 i postavio ga za cara nad Galadom, Asurcima, Jezraelom, Jefremom, Benjaminom i nad svim Izraelom. 10 Isvostej, Saulov sin, imao je četrdeset godina kada je postao car nad Izraelom i carovao je dve godine. Samo je Judin dom stao uz Davi-

da. 11 David je sedam godina i šest meseci carovao u Hevronu nad Judinim domom.

12 Posle nekog vremena Abner, Nerov sin, otišao je sa slugama Isvosteja, Saulovog sina, iz Mahanaima u Gavaon. 13 Joab, Serujin sin, izašao je s Davidovim slugama i sreo se s njima kod gavaonskog jezera. Jedni su stali s jedne strane jezera, a drugi s druge strane. 14 Tada Abner reče Joabu: „Neka ustanu ljudi i neka se bore pred nama!“ A Joab reče: „Neka ustanu!“ 15 Tako su ustali i odredili koliko će ljudi učestvovati u borbi: dvanaest ljudi od Benjaminovog plemena za Isvosteja, Saulovog sina, i dvanaest od Davidovih slugu. 16 Svaki je uhvatio svog protivnika za glavu i zabio mu mač u bok, tako da su popadali svi zajedno. Zato je to mesto prozvano Halkat-Asurim,* nalazi se kod Gavaona.

17 Tog dana bio je žestok boj i Davidove sluge porazile su Abnera i Izraelce. 18 Tu su bila i tri Serujina sina: Joab, Abišaj i Asael. Asael je bio brzonog kao gazela u polju. 19 Asael je krenuo u poteru za Abnerom i u stopu ga je sledio, ne skrećući ni desno ni levo. 20 Abner se osvrnuo i rekao: „Jesi li to ti Asaele?“ A on odgovori: „Ja sam.“ 21 Tada mu Abner reče: „Skreni desno ili levo i uhvati nekog od ljudi pa uzmi sve sa njega.“ Ali Asael nije prestajao da ga goni. 22 Abner opet progovori Asaelu: „Prestani da me goniš! Zašto da te zбриšem s lica zemlje? Kako da onda pogledam u oči tvom bratu Joabu?“ 23 Ali on nije hteo da odstupi od njega. Zato ga Abner zadnjim krajem koplja udari u stomak, tako da mu je koplje izašlo kroz leđa. Tu je on pao i na mestu ostao mrtav. Svi su se zaustavljali na mestu gde je Asael pao i umro.

24 Joab i Abišaj krenuli su u poteru za

* 2,16 „Halkat-Asurim“ znači „polje kremenih noževa“, ili „polje bokova“.

Abnerom. U vreme zalaska sunca, došli su do brda Ame, koje leži naspram Gije, na putu prema gavaonskoj pustinji. 25 Benjaminevi sinovi su se okupili iza Abnera, svrstali se u jednu četvu i stali na vrh jednog brda. 26 Tada Abner viknu Joabu: „Hoće li mač doveka proždirati? Zar ne znaš da će na kraju gorčina ostati? Kad ćeš već jednom reći svojim ljudima da prestanu da gone svoju braću?” 27 A Joab odgovori: „Tako živ bio Bog, da nisi progovorio, ljudi bi tek ujutru prestali da gone svoju braću.” 28 Tada Joab zatrubi u rog i sva vojska stade. Tako su prestali da gone Izrael i više nisu započinjali boj.

29 Abner i njegovi ljudi su cele te noći išli kroz Arabu, prešli su Jordan, prošli celom dolinom i na kraju su stigli u Mahanaim. 30 Kada je prestao da goni Abnera, Joab je okupio svu vojsku. Od Davidovih slugu nedostajalo je devetnaest ljudi i Asael. 31 A Davidove sluge pobile su trista i šezdeset ljudi od Benjamina i od ostalih Abnerovih ljudi. 32 Poneli su Asaela i sahranili ga u grobu njegovog oca u Betlehemu. Joab i njegovi ljudi hodali su celu noć i kad se razdanilo, stigli su u Hevron.

3 Rat između Saulovog i Davidovog doma trajao je još dugo. David je bivao sve jači, a Saulov dom sve slabiji.

2 Davidu su se u Hevronu rodili sinovi. Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame iz Jezraela, 3 drugi je bio Hileav, od Abigeje, Nabalove žene iz Karmila, treći Abšalom, sin Mahe, kćeri Talmaja, cara Gesura, 4 četvrti Adonija, Agitin sin, peti Sefatija, Avitalin sin 5 i šesti Itram, od Davidove žene Egle. Oni su se rodili Davidu u Hevronu.

6 Dok je trajao rat između Saulovog i Davidovog doma, Abner je sve više učvršćivao svoj položaj u Saulovom domu.

7 Saul je imao inoču* koja se zvala Resfa, koja je bila Ajina kći. Jednog dana Isvostej je upitao Abnera: „Zašto si legao s inočom mog oca?” 8 Abner se jako razgnevio na Isvostejeve reči, pa mu je rekao: „Jesam li ja pasja glava u Judi? Do danas sam pokazivao odanost prema domu tvog oca Saula, prema njegovoj braći i njegovim prijateljima i nisam dopustio da padneš u Davidove ruke, a ti me sada optužuješ za greh zbog jedne žene. 9 Zato neka Bog učini tako Abneru i neka ga još teže kazni ako ne učinim Davidu ono za šta mu se Gospod zakleo - 10 da će oduzeti carstvo Saulovom domu i utvrditi Davidov presto nad Izraelom i nad Judom od Dana do Beršebe.” 11 Isvostej više nije smeo ni reč da kaže Abneru jer ga se plašio.

12 Abner je odmah poslao glasnike Davidu i poručio mu: „Čija je zemlja?” Zatim je dodao: „Sklopi savez sa mnom i moja će ruka biti s tobom i obratiću k tebi ceo Izrael.” 13 A on mu odgovori: „Dobro, sklopiću savez s tobom. Samo jedno tražim od tebe: ne dolazi pred mene ako sa sobom ne dovedeš Mihalu, Saulovu kćer, kad budeš dolazio pred moje lice.” 14 David je poslao glasnike i Saulovom sinu Isvosteju i poručio mu: „Vrati mi moju ženu Mihalu koju sam isprosio za sto filistejskih obrezaka.” 15 Isvostej je poslao po nju i uzeo je od njenog muža Faltila, Laisovog sina. 16 Njen muž je pošao za njom i plačući je pratio sve do Vaurima. Tada mu je Abner rekao: „Idi, vrati se!”, i on se vratio.

17 Abner je već bio poslao glasnike Izraelovim starešinama i poručio im: „Još i ranije ste želeli da postavite Davida za svog cara. 18 Učinite to sada, jer je Gospod rekao Davidu: 'Rukom Davida,

* 3,7 Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge (to jest pravih supruga) i koja ima niži status od prave supruge.

svog slugu, izbaviću svoj narod Izrael iz ruku Filisteja i iz ruku svih njegovih neprijatelja." 19 Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima, a onda je otišao u Hevron da javi Davidu sve što želi Izrael i ceo Benjaminov dom.

20 Kada je Abner s dvadeset ljudi došao kod Davida u Hevron, David je priredio gozbu za Abnera i ljude koji su bili s njim. 21 Tada je Abner rekao Davidu: „Dopusti mi da se spremim pa da odem i sakupim sve Izraelce oko svog gospodara, cara, tako da oni sklope savez s tobom. Ti ćeš carovati nad svim što ti duša želi." Tako je David otpustio Abnera, koji je otišao u miru.

22 Davidove slugu i Joab vraćali su se iz vojnog pohoda i sa sobom su nosili bogat plen. Abner više nije bio kod Davida u Hevronu, jer ga je David otpustio i on je otišao u miru. 23 Kad je Joab došao i sva vojska s njim, do njega je stigla vest: „Abner, Nerov sin, bio je kod cara i car ga je pustio da ode u miru." 24 Tada je Joab došao pred cara i rekao: „Šta si to učinio? Abner je bio kod tebe. Zašto si ga pustio da ode u miru? 25 Dobro znaš kakav je Abner, Nerov sin, i znaš da je došao ovamo da te prevari, da sazna tvoje korake i sve što radiš."

26 Tada je Joab otišao od Davida i poslao za Abnerom glasnike koji su ga vratili od bunara Sire. David nije znao ništa o tome. 27 Kada se Abner vratio u Hevron, Joab ga je odveo na stranu, u zasvođeni prolaz kod gradskih vrata, da s njim nasamo porazgovara. Ali tada mu je zabio mač u stomak, tako da je Abner umro zbog krvi Joabovog brata Asaela. 28 Kada je David kasnije saznao za to, rekao je: „Ja i moje carstvo dovek smo nedužni u Gospodnjim očima; mi nismo krivi za krv Abnera, Nerovog sina. 29 Neka krivica padne na Joabovu glavu i na ceo dom njegovog oca! Neka Joabov dom nikada

ne bude bez muškaraca koji će imati izliv, bez gubavaca, bez muškaraca koji se vretena hvataju, bez onih koji će od mača pasti i bez onih koji hleba neće imati!" 30 Tako su Joab i Abišaj, njegov brat, ubili Abnera jer je on pogubio njihovog brata Asaela u bici kod Gavaona.

31 Tada je David rekao Joabu i svim ljudima koji su bili s njim: „Razderite svoje haljine, opašite kostret i tugujte za Abnerom." Čak je i car David pošao za nosilima. 32 Kad su sahranili Abnera u Hevronu, car je glasno zaplakao na Abnerovom grobu, a sa njim i ceo narod. 33 Ovako je car naricao za Abnerom: „Zar je Abner morao da umre kao bezumnik što umire? 34 Ruke tvoje nisu bile vezane, niti su ti noge bile u bakarnim okovima. Pao si kao što se pada od ruke nepravednika." Tada je ceo narod još jače zaplakao za njim.

35 Još istog dana, ceo narod je došao i ponudio Davidu da nešto jede, da se uteši, ali David se zakleo rekavši: „Neka mi Bog učini tako i neka me još teže kazni ako pre nego što sunce zađe okusim hleb ili bilo šta drugo!" 36 Ceo narod je to čuo i to mu je bilo po volji, kao i sve drugo što je car učinio. 37 Tog dana ceo narod i svi u Izraelu shvatili su da nije car naredio da se pogubi Abner, Nerov sin. 38 Car je rekao svojim slugama: „Zar ne znate da je danas u Izraelu pao knez i veliki čovek? 39 Ali ja sam još uvek slab, iako sam pomazan za cara, a ovi ljudi, Serujini sinovi, suviše su jaki za mene. Neka Gospod plati onom ko čini zlo prema njegovim zlim delima."

4 Kad je Saulov sin čuo da je Abner poginuo u Hevronu, ruke su mu klo-nule i svi Izraelci su se uznemirili. 2 Saulov sin je imao dva čoveka koji su zapovedali razbojničkim četama. Jedan se zvao Bana, a drugi Rihav. Bili su sinovi Rimona iz Virota, iz Benjaminovog plemena, jer je i Virov pripadao Benjaminu. 3

Ljudi iz Virota pobjegli su u Gitajim, gde žive kao stranci sve do današnjeg dana.

4 Saulov sin Jonatan imao je sina koji je bio hrom na obe noge. Dečak je imao pet godina kada je iz Jezraela došao glas o Saulu i Jonatanu. Njegova dadilja ga je uzela i pobjegla. Dok je u strahu i žurbi bežala, on je pao i ostao hrom. Zvao se Mefivostej.

5 Sinovi Rimona iz Virota, Rihav i Bana, ustali su i došli do Isvostejeve kuće u vreme najveće dnevne vrućine, kada je on dremao u podne. 6 Ušli su u kuću kao da će uzeti pšenicu, a onda su mu zabili mač u stomak. Zatim su Rihav i njegov brat Bana neprimetno pobjegli. 7 Kad su ušli u kuću, Isvostej je ležao u svojoj spavaćoj sobi. Oni su ga napali i ubili, a zatim su mu odsekli glavu. Onda su uzeli njegovu glavu i celu noć išli putem kroz Arabu. 8 Tako su doneli Isvostejevu glavu Davidu u Hevron pa su caru rekli: „Evo glave Isvosteja, Saulovog sina, tvog neprijatelja koji je tražio tvoju dušu. Gospod je danas osvetio našeg gospodara, cara, na Saulu i na njegovom potomstvu.”

9 Ali David reče Rihavu i njegovom bratu Bani, sinovima Rimona iz Virota: „Tako živ bio Gospod koji je izbavio moju dušu iz svake nevolje. 10 Ja sam dao da se uhvati i pogubi u Siklagu onaj koji mi je javio za Saulovu smrt, jer je mislio da mi dobru vest nosi i tako sam mu platio za njegovu vest, 11 a šta li ću tek učiniti zločincima koji su ubili pravednog čoveka u njegovoj kući, na njegovoj postelji? Zar da sada ne tražim njegovu krv iz vaših ruku i da vas ne istrebim sa zemlje?” 12 Tada je David zapovedio svojim ljudima da ih pogube. Onda su im odsekli ruke i noge pa ih obesili kod jezera u Hevronu. Isvostejevu glavu su uzeli i sahranili u Abnerovom grobu u Hevronu.

5 Posle nekog vremena došla su sva Izraelova plemena kod Davida u Hevron i rekla mu: „Evo, mi smo tvoja kost i tvoje meso. 2 Još i ranije, dok je Saul bio naš car, ti si vodio Izrael u vojne pohode. Gospod ti je rekao: 'Ti ćeš biti pastir mom narodu Izraelu i ti ćeš biti vođa Izraelu.'” 3 Tako su sve Izraelove starešine došle kod cara Davida u Hevron i David je s njima sklopio savez u Hevronu pred Gospodom. Zatim su pomazali Davida za cara nad Izraelom.

4 David je imao trideset godina kada je postao car, i carovao je četrdeset godina. 5 U Hevronu je carovao nad Judom sedam godina i šest meseci, a u Jerusalimu je carovao trideset i tri godine nad svim Izraelom i Judom. 6 Car David je krenuo sa svojim ljudima na Jerusalem protiv Jevuseja koji su živeli u toj zemlji. A oni su poručili Davidu: „Nećeš ti doći ovamo. Oteraće te slepi i hromi.” Time su hteli reći: „David neće doći ovamo.” 7 Ali David je osvojio tvrđavu Cion, to jest Davidov grad. 8 Tog dana David je rekao: „Ko god krene u napad na Jevuseje, neka prođe kroz tunel za vodu i napadne te hrome i slepe ljude, koje mrzi Davidova duša!” Zato se kaže: „Slepi i hromi da ne dolaze u ovaj dom.” 9 David se nastanio u onoj tvrđavi, koja je nazvana Davidov grad. Tada je David podigao građevine svuda unaokolo, od Mila* prema unutrašnjosti. 10 David je bivao sve moćniji, jer je Gospod, Bog nad vojškama, bio s njim.

11 Hiram, car Tira, poslao je Davidu glasnike, a s njima i kedrova drva, tesare i zidare koji su radili s kamenom, i oni su izgradili Davidov dvor. 12 David je razumeo da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izraelom i da je uzvisio njegovo carstvo radi svog naroda Izraela.

13 Nakon dolaska iz Hevrona, David je

* 5,9 Verovatno se radilo o nečem nalik tvrđavi.

uzeo još inoča i žena iz Jerusalima. Tako se Davidu rodilo još sinova i kćeri. 14 Ovo su imena onih koji su mu se rodili u Jerusalimu: Samuja, Sovav, Natan, Solomon, 15 Jevar, Elisuja, Nefeg, Jafija, 16 Elisama, Elijada i Elifelet.

17 Filisteji su čuli da je David pomazan za cara nad Izraelom, pa su svi izašli da ga traže. Kad je David to čuo, otišao je da se sakrije na jedno skrovito mesto. 18 Filisteji su došli i raširili se po refaimskoj dolini. 19 David je upitao Gospoda za savet: „Da li da napadnem Filisteje? Da li ćeš ih predati meni u ruke?“ Gospod je odgovorio Davidu: „Idi, jer ću predati Filisteje tebi u ruke.“ 20 Tada je David došao u Bal-Ferasim* i tu ih pobio, pa je rekao: „Gospod je preda mnom probio redove mojih neprijatelja kao što voda probija nasip.“ Zato je to mesto nazvao Bal-Ferasim. 21 Filisteji su tu ostavili svoje idole, tako da su ih David i njegovi ljudi odneli.

22 Posle nekog vremena Filisteji su opet došli i raširili se po refaimskoj dolini. 23 Tada je David ponovo pitao Gospoda za savet, a on mu je odgovorio: „Nemoj da ideš pred njih, već im dođi s leđa, pa udari na njih s one strane gde rastu grmovi. 24 Kad začuješ topot koraka u vrhovima grmova, odmah odlučno kreni, jer će tada Gospod ići pred tobom da pobije filistejsku vojsku.“ 25 David je učinio kako mu je Gospod zapovedio i pobio je Filisteje od Gave pa sve do Gezera.

6 Jednog dana David je opet sakupio sve odabrane ljude iz Izraela, njih trideset hiljada. 2 Zatim je sa svim ljudima koji su bili s njim otišao u Judinu Valu da odatle donese kovčeg Božji, koji nosi ime Gospoda nad vojskama što sedi nad heruvimima. 3 Kovčeg Božji stavili su

* 5,20 „Bal-Ferasim“ znači „gospodar prodiranja, proboja“.

na nova kola da ga odvezu iz Abinadabove kuće koja se nalazila na brdu. Kolima su upravljali Uza i Ahijo, Abinadabovi sinovi.

4 Tako su kovčeg Božji odvezli iz Abinadabove kuće koja se nalazila na brdu, a Ahijo je išao ispred kovčega. 5 David i ceo Izraelov dom veselili su se pred Gospodom svirajući razne instrumente napravljene od smrekovog drveta, zatim harfe i druge žičane instrumente, daire, čegrtaljke i činele. 6 Kada su došli do Nahonovog gumna, Uza je pružio ruku i uhvatio kovčeg Božji, jer su ga goveda skoro prevrnula. 7 Ali tada se Gospod razgnevio na Uzu i Bog ga je udario zbog nepoštovanja koje je pokazao, tako da je umro tamo, pored kovčega Boga. 8 David se sažalio zbog toga što je Gospod u svom gnevu pogubio Uzu. Zato je to mesto prozvano Fares-Uza,* i tako se zove sve do današnjeg dana. 9 Tog dana David se uplašio Gospoda i pomislio je: „Kako će Gospodnji kovčeg doći kod mene?“ 10 David nije hteo da Gospodnji kovčeg prenese kod sebe u Davidov grad, već je dao da se on odnese u dom Ovid-Edoma iz Gata.

11 Tako je Gospodnji kovčeg tri meseca ostao u kući Ovid-Edoma iz Gata i Gospod je blagosiljao Ovid-Edoma i ceo njegov dom. 12 Na kraju je do Davida stigla vest: „Gospod je blagoslovio Ovid-Edomov dom i sve što on ima zbog kovčega Božjeg.“ Tada je David otišao u velikom veselju da prenese kovčeg Božji iz Ovid-Edomovog doma u Davidov grad. 13 Kad su oni koji su nosili Gospodnji kovčeg napravili šest koraka, on je prineo na žrtvu junca i ugojeno tele.

14 David je iz sve snage igrao pred Gospodom, a imao je na sebi laneni efod.* 15 Tako su David i ceo Izraelov dom prati-

* 6,8 „Fares-Uza“ znači „provala (gneva) na Uzu“.

* 6,14 Efod je bio deo odeće sličan kecelji koji se sastojao od prednjeg i zadnjeg dela.

li Gospodnji kovčeg radosno kličući i trubeći u rog. **16** Kada je Gospodnji kovčeg ulazio u Davidov grad, Saulova kći Mihala gledala je kroz prozor i videla cara Davida kako poskakuje i igra pred Gospodom. Tada ga je prezrela u svom srcu. **17** Oni su doneli Gospodnji kovčeg i postavili ga na njegovo mesto u šatoru koji je David za njega podigao. Zatim je David prineo Gospodu žrtve paljenice i žrtve zajedništva. **18** Kada je David prineo žrtve paljenice i žrtve zajedništva, blagoslovio je narod u ime Gospoda nad vojskama. **19** Zatim je celom narodu, celom izraelskom mnoštvu, muškarcima i ženama, svakom razdelio po jedan okrugli hleb, zatim urme i suvo grožđe. Onda je narod otišao, svako svojoj kući.

20 Kada se David vratio da blagoslovi svoj dom, Saulova kći Mihala izašla mu je u susret i rekla: „Kako se danas proslavio car Izraelov kad se otkrio pred robinjama svojih slugu kao što se otkrivaju bezumni ljudi!“ **21** Na to David reče Mihali: „Veselio sam se pred Gospodom koji me je izabrao na mesto tvog oca i njegovog doma i postavio me za vođu Gospodnjeg naroda, Izraela. Zato ću se veseliti pred Gospodom **22** i još više ću se poniziti i biću neznan u svojim očima, a pred onim robinjama o kojima si govorila, pred njima ću se proslaviti.“ **23** Mihala, Saulova kći, nije imala dece sve do svoje smrti.

7 Kada se car nastanio u svom dvoru i kada mu je Gospod dao da počine od svih njegovih neprijatelja unaokolo, **2** car je rekao proroku Natanu: „Gle, ja živim u dvoru od kedrovine, a kovčeg Božji nalazi se pod šatorom.“ **3** Tada Natan reče caru: „Idi i učini sve što ti je u srcu, jer je Gospod s tobom.“

4 Te noći Gospodnja reč je došla Natanu: **5** „Idi i reci mom sluzi Davidu: 'Ovako kaže Gospod: 'Zar ćeš mi ti sagraditi dom

da u njemu prebivam? **6** Ja nisam prebivao u domu još od dana kada sam izveo Izraelove sinove iz Egipta pa do danas. Stalno sam putovao okolo i bio pod šatorom i od mesta do mesta. **7** Dok sam tako hodio sa svim Izraelovim sinovima, da li sam nekom od Izraelovih plemena, kom sam zapovedio da pase moj narod Izrael, ikada rekao: 'Zašto mi niste sagradili dom od kedrovine?' **8** Zato sada ovako kaži mom sluzi Davidu: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ja sam te uzeo s pašnjaka, od stada koje si čuvao, da budeš vođa mom narodu Izraelu. **9** I biću s tobom kud god pođeš i istrebiću pred tobom sve tvoje neprijatelje. Stvoriću ti veliko ime, kao što je ime velikih ljudi na zemlji. **10** Odrediću mesto svom narodu Izraelu, zasadiću ga da živi na svom mestu i niko ga više neće uznemiravati. Nepravедnici ga neće više tlačiti kao ranije **11** kada sam postavio sudije svom narodu Izraelu. Ja ću ti dati da počineš od svih neprijatelja svojih. Gospod ti javlja: Gospod će ti dom podići. **12** Kad se ispune dani tvoji i počineš sa svom očevima, podići ću seme tvoje nakon tebe, koje će izići iz utrobe tvoje, i uspostaviti njegovu carstvo. **13** On će sagraditi dom mom imenu, a ja ću dovekа utvrditi presto njegovog carstva. **14** Ja ću biti njegov otac, a on će biti moj sin. Ako učini neko zlo, ukoriću ga prutom ljudskim i udarcima sinova ljudskih. **15** Ali mu neću uskratiti svoju milost kao što sam je uskratilo Saulu, kog sam uklonio zarad tebe. **16** Tvoj dom i tvoje carstvo trajaće dovekа. Tvoj presto dovekа će čvrsto stajati'.”

17 Tako je Natan preneo Davidu sve ove reči i celu viziju.

18 Tada je car David došao i seo pred Gospoda, pa je rekao: „Ko sam ja, Gospode, i šta je moj dom da si me dovde doveo? **19** I kao da je to malo u tvojim očima, Gospode, nego još govoriš šta će biti s domom tvog slugu u dalekoj budućnosti. I

to je zakon za sve ljude, Gospode. 20 Šta bi ti još David mogao reći, kad ti dobro poznaješ svog slugu, Gospode? 21 Radi svoje reči i po svom srcu ti si učinio sva ova velika dela i obznanio ih svom sluzi. 22 Zato i jesi velik, Gospode! Niko nije kao ti i osim tebe nema Boga među svim bogovima o kojima smo svojim ušima slušali! 23 Koji je narod na zemlji kao tvoj narod Izrael, narod koji si ti, Bože, otkupio da bude tvoj narod i stekao si sebi ime, učinivši za njega velika i zastrašujuća dela isteravši druge narode i njihove bogove zbog svog naroda, koji si sebi otkupio iz Egipta? 24 Tako si odredio da tvoj narod Izrael doveka bude tvoj narod, a ti si, Gospod, postao njegov Bog.

25 Zato sada, Gospode Bože, neka se za sva vremena ispuni obećanje koje si dao svom sluzi i njegovom domu, i učini kako si rekao. 26 Neka je tvoje ime doveka veliko i neka se govori: 'Gospod nad vojskama Bog je Izraelov.' Neka dom tvog sluga Davida čvrsto stoji pred tobom. 27 Jer si ti, Gospod nad vojskama, Bože Izraelov, javio svom sluzi: 'Sagradiću ti dom.' Zato se tvoj sluga usudio da ti se obrati u ovoj molitvi. 28 Zaista, Gospode, ti si Bog! Neka se tvoje reči pokažu istinitima, jer si svom sluzi obećao ovo dobro. 29 Molim te, blagoslovi dom svog sluga da doveka ostane pred tobom. Gospode, ti si tako obećao i neka tvojim blagoslovom doveka bude blagoslovljen dom tvog sluga."

8 Posle toga David je napao Filisteje i pokorio ih. Tako je David uzeo Meteg-Amu iz ruku Filisteja.

2 Porazio je i Moavce i izmerio ih užetom. Polegao ih je na zemlju, pa je odmerio dve dužine užeta onih koji će se pogubiti i jednu punu dužinu užeta onih kojima će se poštediti život. Tako su Moavci postali Davidove sluge i plaćali mu danak.

3 David je porazio i Adad-Ezera, Reo-

vovog sina, cara Sove, kad je ovaj išao da povрати vlast na reci Eufkrat. 4 David je zarobio hiljadu sedamsto njegovih konjanika i dvadeset hiljada pešaka. Svim konjima upregnutim u bojna kola David je presekao žile na nogama, a ostavio je samo sto konja.

5 Kada su Sirijci iz Damaska došli u pomoć Adad-Ezeru, caru Sove, David je pobio dvadeset i dve hiljade Sirijaca. 6 Zatim je David postavio vojsku u Damasku, u Siriji, i Sirijci su postali njegove sluge i plaćali mu danak. Gospod je čuvao Davida kud god je on išao. 7 David je uzeo okrugle štitove od zlata koje su nosile Adad-Ezerove sluge i doneo ih u Jerusalim. 8 Car David je odneo veoma mnogo bakra iz Betaha i Birotaja, Adad-Ezerovih gradova.

9 Toj, car Emata, čuo je da je David porazio svu Adad-Ezerovu vojsku. 10 Zato je Toj poslao svog sina Jorama kod cara Davida da ga pozdravi i da mu čestita što se borio protiv Adad-Ezera i porazio ga, jer je Adad-Ezer često ratovao s Tojem. Joram je doneo predmete od srebra, zlata i bakra. 11 To je car David posvetio Gospodu, kao što je posvetio srebro i zlato koje je uzeo od svih naroda koje je pokorio, 12 od Sirijaca, Moavaca, Amonovih sinova, Filisteja, Amaličana i od plena koji je uzeo od Adad-Ezera, Reovovog sina, cara Sove. 13 David je stekao slavu kada se vratio pobivši osamnaest hiljada Edomaca u Slanoj dolini. 14 Rasporedio je svoju vojsku u Edomu. Po celom Edomu rasporedio je vojsku, i svi Edomci postali su Davidove sluge. Gospod je štitio Davida kud god je on išao.

15 Tako je David vladao nad svim Izraelom. U celom svom narodu David je sprovođio zakon i pravdu. 16 Joab, Serujin sin, zapovedao je vojskom, a Josafat, Ahi-

ludov sin, bio je letopisac.* 17 Sadok, Ahitovov sin, i Ahimeleh, Abijatarov sin, bili su sveštenici, a Seraja je bio pisar. 18 Benaja, Jodajev sin, bio je zapovednik nad Heretejima i Feletejima, a Davidovi sinovi bili su državni upravitelji.

9 Jednog dana David je upitao: „Da li je živ još neko od Saulovog doma, da bih mu zbog Jonatana pokazao milost?“ 2 U Saulovom domu bio je jedan sluga koji se zvao Siva, kog su pozvali da dođe kod Davida. Car ga je upitao: „Jesi li ti Siva?“ A on mu je odgovorio: „Jesam, ja sam tvoj sluga.“ 3 Car je zatim rekao: „Zar nema više nikog od Saulovog doma kome bih pokazao milost kakvu Bog pokazuje?“ A Siva odgovori caru: „Ima, Jonatanov sin, hrom na obe noge.“ 4 Tada ga car upita: „A gde je on?“ Na to Siva odgovori caru: „Eno ga u kući Mahira, Amilovog sina, u Lodevaru.“

5 Tako je car David poslao sluge da ga dovedu iz kuće Mahira, Amilovog sina, iz Lodevara. 6 Kada je Mefivostej, sin Jonatana, Saulovog sina, došao kod Davida, pao je ničice, licem do zemlje. Tada je David rekao: „Mefivosteju!“, a on je odgovorio: „Evo tvog sluga.“ 7 Zatim mu je David rekao: „Ne boj se, jer ću prema tebi pokazati milost zbog tvog oca Jonatana. Vratiću ti svu zemlju tvog dede Saula, i ti ćeš uvek jesti za mojim stolom.“

8 Tada Mefivostej pade ničice i reče: „Šta je tvoj sluga pa si pogledao na mrtvog psa kao što sam ja?“ 9 Car je tada pozvao Sivu, Saulovog slugu i rekao mu: „Sve što je pripadalo Saulu i celom njegovom domu dajem sada unuku tvog gospodara. 10 Ti ćeš sa svojim sinovima i svojim slugama obrađivati njegovu zemlju. Sakupljaćeš letinu da unuk tvog gospodara i oni koji su s njim imaju šta da jedu. A

Mefivostej, unuk tvog gospodara, uvek će jesti za mojim stolom.“

Siva je imao petnaest sinova i dvadeset slugu. 11 Tada je Siva rekao caru: „Tvoj će sluga učiniti sve što je moj gospodar, car, zapovedio svom sluzi. Mefivostej će jesti za mojim stolom kao jedan od carevih sinova.“ 12 Mefivostej je imao malog sina koji se zvao Miha. Svi koji su živeli u Sivinjoj kući bili su Mefivostejeve sluge. 13 Mefivostej je živio u Jerusalimu, jer je uvek jeo za carevim stolom. Bio je hrom na obe noge.

10 Posle nekog vremena umro je car Amonovih sinova. Umesto njega vladao je njegov sin Anun. 2 Tada je David rekao: „Pokazaću milost prema Anunu, Nasovom sinu, kao što je njegov otac pokazao milost prema meni.“ Tako je David poslao svoje sluge da teše Anuna zbog smrti njegovog oca. Davidove sluge su došle u zemlju Amonovih sinova. 3 Ali knezovi Amonovih sinova rekli su svom gospodaru Anunu: „Zar misliš da je David poslao svoje sluge da te teše zato što želi da oda počast tvom ocu? Zar nije David poslao svoje sluge kod tebe da bi ispitao grad i izvideo ga, pa ga onda razorio?“ 4 Tada je Anun uhvatio Davidove sluge, obrijao im pola brade i odsekao haljine dopola, sve do zadnjice, pa ih je tako poslao nazad. 5 Kad je to David čuo, poslao je svoje sluge pred te ljude, jer su bili veoma poniženi. Car im je poručio: „Ostanite u Jerihonu dok vam ne poraste brada, i onda se vratite.“

6 Tada su Amonovi sinovi videli da su postali mrski Davidu. Zato su Amonovi sinovi poslali glasnike da unajme Sirijce iz Bet-Reova i Sirijce iz Sove, dvadeset hiljada pešaka, zatim cara Mahe s hiljadu ljudi i dvanaest hiljada ljudi iz Tova. 7 Kada je David to čuo, poslao je Joaba sa svom svojom vojskom i junacima. 8 Amonovi

* 8,16 Ili: „Zapisivač događaja.“

sinovi izašli su i svrstali se u bojne redove pred gradskim vratima, a Sirijci iz Sove, Reova, Tova i Mahe svrstali su se zasebno u polju. 9 Kad je Joab video kako se vojska sprema da ga napadne i s prednje strane i s leđa, odabrao je najbolje ljude od Izraelaca i svrstao ih u bojne redove protiv Sirijaca. 10 Ostalu vojsku predao je svom bratu Abišaju da je svrsta protiv Amonovih sinova. 11 Zatim mu je rekao: „Ako Sirijci budu jači od mene, priteci mi u pomoć, a ako Amonovi sinovi budu jači od tebe, ja ću tebi priteći u pomoć. 12 Budi jak i držimo se hrabro za svoj narod i za gradove našeg Boga! Gospod će učiniti ono što je dobro u njegovim očima.”

13 Tada je Joab sa svojom vojskom krenuo u boj protiv Sirijaca, a oni su se razbežali pred njim. 14 Kad su Amonovi sinovi videli da su Sirijci pobjegli, i oni su se razbežali pred Abišajem i povukli se u grad. Tada je Joab otišao od Amonovih sinova i vratio se u Jerusolim.

15 Kada su Sirijci videli da su ih Izraelci porazili, ponovo su se okupili. 16 Adad-Ezer je poslao glasnike i doveo Sirijce koji su živeli na području oko reke.* Oni su došli u Elam pod vođstvom Sobaka, zapovednika Adad-Ezerove vojske.

17 Kada je David to čuo, okupio je ceo Izrael, prešao Jordan i došao u Elam. Sirijci su se svrstali u bojne redove protiv Davida i krenuli da se bore s njim. 18 Ali Sirijci su se razbežali pred Izraelcima i David je pobio sedamsto njihovih bojnih kola i četrdeset hiljada konjanika. Potukao je i Sobaka, zapovednika njihove vojske, koji je tu umro. 19 Kada su svi carevi, Adad-Ezerove sluge, videli da su ih Izraelci porazili, sklopili su mir s Izraelcima i postali im sluge. Sirijci više nisu smeli da pomažu Amonovim sinovima.

11 Početkom sledeće godine, u vreme kad carevi odlaze u rat, David je poslao Joaba i s njim svoje sluge i sve Izraelce da pobiju Amonove sinove i da postave opsadu oko Rave. A David je ostao u Jerusalimu.

2 Jedne večeri, David je ustao iz svoje postelje i dok se šetao po krovu carskog dvora ugledao je jednu ženu kako se kupala. Ta žena je bila veoma lepa. 3 Zato je David poslao sluge da se raspitaju o njoj i oni su mu rekli: „Zar to nije Betšeba, Elijamova kći, žena Urije Hetejina?” 4 David je poslao glasnike da je dovedu. Tako je ona došla kod njega i on je legao s njom, a ona se upravo čistila od svoje nečistoće. Posle toga ona se vratila svojoj kući.

5 Ta žena je zatrudnela, pa je Davidu poručila: „Trudna sam.” 6 Tada je David poslao poruku Joabu: „Pošalji mi Uriju Hetejina.” Joab je poslao Uriju kod Davida. 7 Kada je Urija došao, David je ispitivao kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat. 8 Na kraju je David rekao Uriji: „Idi svojoj kući i operi svoje noge.” Urija je otišao iz carevog dvora, a za njim su izneli dar koji mu je dao car. 9 Ali Urija je ostao da spava na ulazu u carev dvor sa svim ostalim slugama svog gospodara i nije otišao svojoj kući. 10 Zato su javili Davidu: „Urija nije otišao kući.” Tada je David upitao Uriju: „Zar nisi došao s puta? Zašto onda nisi otišao svojoj kući?” 11 A Urija odgovori Davidu: „Kovčeg, Izrael i Juda nalaze se pod šatorima, moj gospodar Joab i sluge mog gospodara nalaze se u logoru u polju, pa zar ja da odem svojoj kući da jedem i pijem i legnem sa svojom ženom? Tako živ bio ti i tako živa bila duša tvoja, neću to učiniti!”

12 Tada David reče Uriji: „Ostani ovde još danas, pa ću te sutra poslati nazad.” Tako je Urija ostao u Jerusalimu još tog i narednog dana. 13 David ga je pozvao da jede i pije s njim, pa ga je napio. Ali Urija

* 10,16 To jest Eufрата.

je uveče otišao da legne na svoju postelju kod slugu svog gospodara, i nije otišao svojoj kući. 14 Ujutru je David napisao pismo Joabu i poslao ga po Uriji. 15 U pismu je stajalo: „Postavite Uriju napred, gde je boj najžešći, pa se odmaknite od njega da bude pogođen i da pogine.”

16 Dok je Joab držao grad pod opsadom, postavio je Uriju tamo gde je znao da su najhrabriji ljudi. 17 Kad su ljudi iz grada izašli da se bore protiv Joaba, poginule su neke Davidove slugе, a među njima i Urija Hetejin. 18 Onda je Joab poslao glasnika da obavesti Davida o svemu što se dogodilo u bici. 19 On je zapovedio glasniku: „Kad izvestiš cara o svemu što se dogodilo u bici, 20 možda će se car razgneviti pa će ti reći: 'Zašto ste prišli tako blizu grada da se borite? Zar niste znali da će vas s vrha zidina gađati strelama? 21 Ko je ubio Abimeleha, Jeruvesetovog sina? Zar nije to bila jedna žena koja je bacila mlinski kamen na njega s vrha zida pa je on poginuo u Tevesu? Zašto ste prišli tako blizu zida?' Ti mu onda reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetejin'.”

22 Tako je glasnik otišao i kada je stigao kod Davida rekao mu je sve što je Joab zapovedio. 23 Taj glasnik je ovako rekao Davidu: „Ti su ljudi bili jači od nas i izašli su u polje da se bore protiv nas, ali mi smo ih saterali sve do gradskih vrata. 24 Tada su s vrha zida strelci gađali tvoje slugе, tako da su neke careve slugе poginule, a među njima i tvoj sluga Urija Hetejin.” 25 Tada je David rekao glasniku: „Ovako kaži Joabu: 'Nemoj to primati k srcu, jer mač proždire sad ovog sad onog. Još jače udari na grad i razori ga!' Tako ćeš ga ohrabriti.”

26 Kada je Urijina žena čula da je njen muž Urija poginuo, oplakala je svog gospodara. 27 Kada je prošlo vreme oplakivanja, David je poslao po nju i doveo je u svoj dvor. Ona mu je postala žena i kas-

nije mu je rodila sina. Ali, ono što je David učinio bilo je zlo u Gospodnjim očima.

12 Gospod je poslao Natana kod Davida. Kad je došao kod njega, rekao mu je: „U jednom gradu živela su dva čoveka, jedan je bio bogat, a drugi siromašan. 2 Bogataš je imao veoma mnogo ovaca i goveda, 3 a siromah nije imao ništa osim jedne ovčice koju je kupio. Hranio ju je i ona je rasla uz njega i njegove sinove. Jela je od njegovog zaloga, pila iz njegove čaše i spavala mu na nedrima. Bila mu je kao kći. 4 Posle nekog vremena, jedan čovek je došao kod bogataša u posetu. Bogatašu je bilo žao da dira u svoje ovce ili svoja goveda da bi pripremio nešto za putnika koji je došao kod njega, pa je uzeo ovčicu onog siromaha i pripremio jelo tom čoveku koji je došao kod njega.”

5 Tada se David žestoko razgnevi na onog čoveka, pa reče Natanu: „Tako živ bio Gospod, čovek koji je to učinio zaslužuje smrt! 6 A ovčicu neka nadoknadi četvorostruko, zato što je učinio tako nešto i nije imao samilosti.”

7 Tada Natan reče Davidu: „Ti si taj čovek! Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Ja sam te pomazao za cara nad Izraelom i ja sam te izbavio iz Saulove ruke. 8 Dao sam ti dom tvog gospodara, žene tvog gospodara stavio sam u tvoje krilo i dao sam ti Izraelov dom i Judin dom. I ako to ne bi bilo dovoljno, dao bih ti još. 9 Zašto si onda prezreo Gospodnju reč i učinio ono što je zlo u njegovim očima? Mačem si pogubio Uriju Hetejina, a njegovu ženu uzeo si za sebe. Ubio si ga mačem Amonovih sinova. 10 Zato se mač doveka neće udaljiti od tvog doma, jer si me prezreo uzevši ženu Urije Hetejina da ti bude žena.' 11 Ovako kaže Gospod: 'Podignuću na tebe nevolju koja će doći iz tvog doma. Uzeću tvoje žene na tvoje oči i daću ih

tvom bližnjem, a on će leći s tvojim ženama naočigled svima. 12 Ti si radio u tajnosti, a ja ću to uraditi pred celim Izraelom, tako da svi vide’.”

13 Tada David reče Natanu: „Zgrešio sam Gospodu.” Natan reče Davidu: „Gospod je uklonio tvoj greh. Nećeš umreti. 14 Ali zato što si svojim postupcima prezreo Gospoda, umreće sin koji ti se rodio.”

15 Tada je Natan otišao svojoj kući. Gospod je bolešću udario dete koje je Urijina žena rodila Davidu. 16 David se molio Bogu za dečaka i strogo je postio, a kada je dolazio kući da prenoći ležao je na zemlji. 17 Starešine njegovog doma stale bi oko njega i htele da ga podignu sa zemlje, ali on nije hteo, a nije hteo ni da jede s njima. 18 Sedmog dana dete je umrlo. Davidove sluge su se bojale da mu kažu da je dete umrlo, jer su govorili: „Dok je dete još bilo živo, govorili smo mu, a on nas nije slušao. Kako da mu sada kažemo: ‘Dete je umrlo?’ Učiniće neko zlo.”

19 Kada je David video da njegove sluge šapuću među sobom, shvatio je da je dete umrlo. Zato je upitao svoje sluge: „Da li je dete umrlo?” A oni su mu odgovorili: „Umrlo je.” 20 Tada se David podigao sa zemlje, oprao se, namazao uljem i obukao druge haljine, a zatim je otišao u Gospodnji dom i tamo se poklonio. Onda se vratio svojoj kući i zatražio nešto da jede, a oni su brzo postavili sto pred njega i on je jeo. 21 Njegove sluge su ga upitale: „Šta sad ovo znači? Dok je dete bilo živo, postio si i plakao, a sad, kad je dete umrlo, ti si ustao da jedeš.” 22 A on je odgovorio: „Dok je dete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: ‘Ko zna, možda će se Gospod smilovati na mene pa će dete ostati živo. 23 A sada, kada je umrlo, zašto da postim? Mogu li da ga vratim? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni.”

24 David je tešio svoju ženu Betšebu. Onda je otišao kod nje i legao s njom. Ona je rodila sina kome su dali ime Solomon.* Njega je Gospod voleo 25 i zato je poslao proroka Natana da ga nazove Jedidija,* jer ga je Gospod voleo.

26 Joab se i dalje borio protiv Rave koja je pripadala Amonovim sinovima i na kraju je osvojio taj carski grad. 27 Zato je Joab poslao glasnike Davidu i poručio mu: „Napao sam Ravu i osvojio deo grada u kom se nalazi voda. 28 Zato okupi sada ostalu vojsku, opkoli grad i osvoji ga, da ga ne bih ja osvojio pa da grad nosi moje ime.”

29 David je okupio svu vojsku i krenuo na Ravu. Napao je grad i osvojio ga. 30 Skinuo je s Malhomove glave krunu od zlata tešku jedan talant,* ukrašenu dragim kamenjem. Zatim su tu krunu stavili na Davidovu glavu. David je odneo iz grada veoma velik plen. 31 Zatim je odveo narod koji je bio u tom gradu i postavio ga da radi s testerama za kamen, oštrim gvozdenim alatkama, gvozdenim sekirama i da izrađuje cigle. Tako je učinio u svim gradovima Amonovih sinova. Na kraju se David sa svom vojskom vratio u Jerusalem.

13 Abšalom, sin Davidov, imao je lepu sestru koja se zvala Tamara. Dogodilo se da se u nju zaljubio Amnon, Davidov sin. 2 To je toliko mučilo Amnona da se skoro razboleo zbog svoje sestre Tamare, jer je ona bila devica i u njegovim očima je izgledalo nemoguće da učini s njom ono što je želeo. 3 Ali, Amnon je imao prijatelja koji se zvao Jonadav i koji je bio sin Same, Davidovog brata. Jonadav je bio veoma lukav čovek. 4 On mu je rekao: „Zašto si svakog jutra tako

* 12,24 Solomon znači „miroljubiv”.

* 12,25 „Jedidija” znači „onaj koga Gospod voli”.

* 12,30 Talant je težio 34,2 kilograma.

potišten, carev sine? Zar mi nećeš reći?" Tada mu Amnon odgovori: „Volim Tamaru, sestru mog brata Abšaloma.“ 5 A Jonadav mu reče: „Lezi u postelju i pravi se kao da si bolestan. Kad dođe tvoj otac da te poseti, ti mu kaži: 'Molim te, neka dođe moja sestra Tamara i neka mi pripremi nešto za jelo jer sam bolestan. Ali neka pred mojim očima priprema jelo da gledam, i onda ću jesti iz njene ruke.'“

6 Tako je Amnon legao i pravio se da je bolestan, a car je došao da ga poseti. Tada je Amnon rekao caru: „Molim te, neka dođe moja sestra Tamara i neka mi pred mojim očima ispeče dva peciva da jedem iz njene ruke jer sam bolestan.“ 7 Tada je David poslao glasnike kod Tamare kući i poručio joj: „Molim te, idi u kuću svog brata Amnona i pripremi mu jelo.“ 8 Tamara je otišla u kuću svog brata Amnona koji je ležao u postelji. Uzela je brašno, umesila testo i pred njegovim očima napravila peciva i ispekla ih. 9 Onda je uzela činiju i stavila je pred njega, ali Amnon nije hteo da jede, već je rekao: „Neka svi izađu napolje!“ I svi su izašli.

10 Tada Amnon reče Tamari: „Donesi mi jelo u moju sobu da jedem iz tvoje ruke.“ Tamara je uzela peciva koja je napravila i odnela ih svom bratu Amnonu u sobu. 11 Kada mu se približila da bi mu dala da jede, on ju je zgrabio i rekao joj: „Dođi, lezi sa mnom, sestro moja.“ 12 Ali ona mu odgovori: „Nemoj, brate moj! Nemoj me osramotiti, jer se tako ne radi u Izraelu! Ne čini to sramno i bezumno delo. 13 Kuda bih ja sa svojom sramotom? A ti bi bio kao neki bezumnik u Izraelu. Molim te, razgovaraj s carem. On me neće tebi uskratiti.“ 14 Ali on nije hteo da je poslušša, već ju je savladao, legao s njom i osramotio je. 15 Tada je Amnon osetio veliku mržnju prema njoj, i mržnja kojom ju je mrzeo bila je veća od ljubavi kojom ju je ranije voleo. Zato joj je rekao: „Usta-

ni, odlazi!“ 16 Tada mu je ona rekla: „Nemoj, brate moj! Ako me oteraš, učinićeš mi veće zlo od onog koje si mi već naneo!“ Ali on nije hteo da je poslušša.

17 Tada je pozvao svog slugu koji ga je posluživao i zapovedio mu: „Vodi ovu ženu napolje i zaključaj vrata za njom.“ 18 (Ona je na sebi imala dugu prugastu haljinu, jer su careve kćeri, device, nosile takve haljine.) Njegov sluga ju je izveo napolje i zaključao vrata za njom. 19 Tamara se posula pepelom po glavi i razderala prugasti ogrtač koji je imala na sebi. Pokrila je rukama glavu i otišla plačuci.

20 Abšalom, njen brat, rekao joj je: „Da nije tvoj brat Amnon bio s tobom? Sada, sestro moja, ćuti, jer ti je brat. Nemoj to primati k srcu.“ Tako je Tamara ostala u kući svog brata Abšaloma i živela povučeni životom. 21 Kada je car David čuo šta se dogodilo, veoma se razgnevio. 22 Abšalom nije govorio s Amnonom ni ružno ni lepo, jer je zamrzio Amnona zato što je osramotio njegovu sestru Tamaru.

23 Posle dve godine Abšalom je strigao ovce u Bal-Asoru, blizu Jefrema, i pozvao je sve careve sinove. 24 Tako je Abšalom došao kod cara i rekao mu: „Evo, tvoj sluga striže ovce. Molim te, neka car i njegove sluge pođu s tvojim slugom.“ 25 Ali car je odgovorio Abšalomu: „Ne, sine, nećemo svi ići da ti ne bismo bili na teretu.“ Abšalom ga je nagovarao, ali car nije pristao da ide, već ga je blagoslovio. 26 Na kraju je Abšalom rekao: „Ako nećeš ti da ideš, molim te, pusti barem da moj brat Amnon pođe s nama.“ A car ga je upitao: „Zašto da pođe s tobom?“ 27 Ali Abšalom ga je nagovarao tako da je car na kraju pustio s njim Amnona i sve svoje sinove.

28 Tada je Abšalom zapovedio svojim slugama: „Pazite, kad se Amnonovo srce razveseli od vina, ja ću vam kazati: 'Ubijte Amnona.' Tada ga ubijte. Ne bojte se. Nisam li vam ja tako zapovedio? Budite

hrabri i odvažni." 29 Abšalomove sluge učinile su s Amnonom baš onako kako im je zapovedio Abšalom. Tada su ustali svi ostali carevi sinovi, uzjahali svoje mazge i pobjegli. 30 Dok su oni još bili na putu, do Davida je stigla vest: „Abšalom je pobio sve careve sinove, nije ostao nijedan." 31 Tada je car ustao, razderao svoje haljine i legao na zemlju, a sve njegove sluge stajale su oko njega razderanih haljina.

32 Ali Jonadav, sin Same, Davidovog brata, rekao je: „Neka moj gospodar ne misli da su pobijeni svi mladići, carevi sinovi, jer je poginuo samo Amnon. Abšalom je tako naredio, jer je to smišljao još od onog dana kada je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru. 33 Zato neka sada moj gospodar, car, ne prima k srcu vest da su poginuli svi carevi sinovi. Poginuo je samo Amnon."

34 Abšalom je u međuvremenu pobjegao. Kasnije je jedan mladi stražar podigao oči i ugledao mnoštvo ljudi kako dolaze putem koji je bio iza njega, niz gorske padine. 35 Tada je Jonadav rekao caru: „Evo, dolaze carevi sinovi. Upravo je onako kako je rekao tvoj sluga." 36 Tek što je on to izgovorio, ušli su carevi sinovi i glasno zaplakali. Takođe su i car i sve njegove sluge mnogo plakali. 37 Abšalom je pobjegao i otišao kod Talmaja, Amijudovog sina, cara Gesura. David je sve vreme tugovao za svojim sinom. 38 Tako je Abšalom pobjegao u Gesur i ostao tamo tri godine.

39 Kasnije je David poželeo da ode kod Abšaloma, jer je prežalio Amnonovu smrt.

14 Joab, Serujin sin, primetio je da se carevo srce priklonilo Abšalomu. 2 Tada je Joab poslao sluge u Tekoju da odatle dovedu jednu mudru ženu, pa joj je rekao: „Napravi se kao da si u žalosti, obuci haljine koje se nose u žalosti i nemoj se mazati uljem. Budi kao

žena koja je već dugo u žalosti za nekim ko joj je umro. 3 Zatim idi kod cara i kaži mu tako i tako." Joab joj je rekao šta da kaže.

4 Žena iz Tekoje došla je pred cara, pala ničice, licem do zemlje i rekla: „Care, pomoz mi!" 5 A car ju je upitao: „Šta ti se dogodilo?" A ona je odgovorila: „Evo, ja sam udovica, muž mi je umro. 6 Tvoja sluškinja je imala dva sina. Jednom su se njih dvojica posvađala u polju, a nije bilo nikog da ih razdvoji. Na kraju je jedan od njih udario drugog i ubio ga. 7 Sada se sva rodbina podigla protiv tvoje sluškinje i govori: 'Predaj nam onog koji je ubio svog brata, da ga pogubimo za život njegovog brata kog je ubio. Hoćemo da istrebimo naslednika!' Oni će ugasiti iskru koja mi je preostala i neće ostaviti mom mužu ni imena ni potomstva na zemlji."

8 Tada car reče ženi: „Idi svojoj kući, a ja ću zapovediti kako da se postupi u tvom slučaju." 9 Žena iz Tekoje reče caru: „Gospodaru moj, caru, neka na mene i na dom mog oca padne krivica, a car i njegov presto neka su nedužni." 10 Zatim car nastavi: „Ako ti neko nešto kaže, dovedi ga meni i više te nikada neće dirati." 11 A ona reče: „Molim te, neka se car seti Gospoda, svog Boga, da krvni osvetnik ne bi učinio još veće zlo i da mi ne bi pogubili i drugog sina." A on reče: „Tako živ bio Gospod, nijedna dlaka s glave neće mu pasti na zemlju." 12 Ali žena reče: „Molim te, dopusti da tvoja sluškinja kaže još jednu reč svom gospodaru, caru." A on reče: „Kaži!"

13 Tada žena reče: „Zašto si onda doneo takvu odluku protiv Božjeg naroda? Kad car ovako govori, kao da sam sebe osuđuje što nije vratio onog kog je prognao. 14 Jer svi ćemo umreti i bićemo kao voda koja se proljuje na zemlju i više se ne može sakupiti. Ali Bog ne oduzima život, nego je omogućio da onaj koga je neko

prognao ne ostane prognan pred njim. 15 Ja sam došla da ovo kažem caru, svom gospodaru, jer su me ljudi uplašili. Zato je tvoja sluškinja pomislila: 'Obratiću se caru. Možda će car postupiti po reči svoje robinje. 16 Car je saslušao svoju robinju i obećao da će je izbaviti iz ruku onog ko želi da ukloni mene i mog sina iz nasljedstva koje nam je Bog dao.' 17 Zato je tvoja sluškinja pomislila: 'Neka me umiri reč mog gospodara, cara.' Jer je moj gospodar, car, kao anđeo Božji i razlikuje dobro od lošeg. Neka Gospod, tvoj Bog, bude s tobom."

18 Tada car odgovori ženi: „Molim te, nemoj mi prećutati ono što ću te sada upitati.“ A žena reče: „Neka govori moj gospodar, car.“ 19 Tada je car upita: „Je li Joabova ruka s tobom u svemu ovome?“ A žena odgovori: „Tako živa bila duša tvoja, moj gospodaru, care, ne može se ni desno ni levo od svega što je rekao moj gospodar, car. Da, tvoj sluga Joab zapovedio mi je ovo i on je rekao tvojoj sluškinji šta da kaže. 20 Tvoj sluga Joab učinio je to da stvari izgledaju drugačije, ali je moj gospodar mudar kao anđeo Božji i zna sve šta se zbiva na zemlji.“

21 Tada car reče Joabu: „Evo, učiniću tako. Idi i dovedi nazad mog sina Abšaloma.“ 22 Joab pade ničice, licem do zemlje, i blagoslovi cara. Zatim Joab reče: „Danas tvoj sluga zna da je našao milost u tvojim očima, gospodaru moj, caru moj, jer je car postupio po reči svog sluge.“ 23 Tada je Joab ustao, otišao u Gesur i doveo Abšaloma u Jerusalem. 24 Ali car je rekao: „Neka se vrati svojoj kući, ali moje lice neće videti.“ Tako se Abšalom vratio svojoj kući, ali carevo lice nije video.

25 U celom Izraelu nije bilo čoveka ko ga su zbog lepote toliko hvalili kao što su hvalili Abšaloma. Od glave do pete na njemu nije bilo mane. 26 Kada se šišao a morao je da se šiša krajem svake godine

jer mu je kosa bila preteška kosa s njegove glave bila je teška dvesta sikala,* po carskoj meri. 27 Abšalomu su se rodila tri sina i jedna kći po imenu Tamara. Ona je bila veoma lepa.

28 Abšalom je živeo u Jerusalemu dve godine, ali nije video carevo lice. 29 Zato je Abšalom poslao po Joaba jer je hteo da ga pošalje kod cara, ali on nije hteo da dođe. Poslao je po njega i drugi put, ali on opet nije hteo da dođe. 30 Onda je Abšalom rekao svojim slugama: „Znate da Joab ima njivu pored moje i da na njoj raste ječam. Idite i zapalite je!“ Tako su Abšalomove sluge zapalile njivu. 31 Tada je Joab ustao, otišao kod Abšaloma u kuću i upitao ga: „Zašto su tvoje sluge zapalile moju njivu?“ 32 Abšalom je rekao Joabu: „Evo, poslao sam po tebe i poručio sam ti: 'Dodi ovamo da te pošaljem kod cara da mu kažeš: 'Zašto sam se vratio iz Gesura? Bolje bi mi bilo da sam tamo i ostao. Dopusti sad da vidim carevo lice, pa ako ima na meni neka krivica, neka me on onda pogubi.'“

33 Joab je otišao kod cara i sve mu to preneo. Tada je car pozvao Abšaloma koji je došao pred njega i pao ničice, licem do zemlje. Car je zatim poljubio Abšaloma.

15 Posle toga, Abšalom je sebi nabavio kola, konje i pedeset ljudi koji su kao straža trčali pred njim. 2 On bi ustajao rano ujutru, a zatim bi stajao pored puta koji vodi prema gradskim vratima. Svakog ko je imao neku parnicu i išao kod cara na sud, Abšalom bi pozvao i upitao ga: „Iz kog si grada?“ A kad bi čovek odgovorio: „Tvoj sluga je iz jednog od Izraelovih plemena“, 3 tada bi mu Abšalom rekao: „Vidiš, tvoja stvar je dobra i pravedna, ali nema ko da te sasluša kod cara.“ 4 Zatim bi nastavio: „Kada

* 14,26 Oko 2,3 kilograma. Vidi dodatak na kraju knjige.

bih ja bio postavljen za sudiju u zemlji, da kod mene dolazi svako ko ima neku parnicu ili spor, ja bih mu udelio pravdu.”

5 Kad bi se neko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio. 6 Abšalom je tako činio sa svim Izraelcima koji su dolazili kod cara na sud. Tako je Abšalom pridobijao srca Izraelaca.

7 Kad je prošlo četrdeset godina,* Abšalom je rekao caru: „Molim te, dopusti mi da odem u Hevron da ispunim zavet koji sam dao Gospodu. 8 Tvoj sluga se zavetovao kad je bio u Gesuru u Siriji, rekavši: 'Ako me Gospod vrati u Jerusalem, izvršiću službu Gospodu.'” 9 Car mu je odgovorio: „Idi s mirom.” Tada je on ustao i otišao u Hevron.

10 Zatim je Abšalom razaslao uhode po svim Izraelovim plemenima i poručio im: „Kad čujete zvuk roga, povičite: 'Abšalom je postao car u Hevronu!'” 11 Iz Jerusalima je s Abšalomom otišlo dvesta ljudi koji su bili pozvani, ništa ne sumnjajući i ne znajući šta se sprema. 12 Kada je Abšalom prineo žrtve, poslao je po Ahitofela iz Gilona, Davidovog savetnika, da dođe iz Gilona. Zavera je uzimala sve više maha i sve više ljudi priključivalo se Abšalomu.

13 U međuvremenu, kod Davida je stigao glasnik i javio mu: „Srca Izraelaca priklonila su se Abšalomu.” 14 Tada je David rekao svim svojim slugama koje su bile s njim u Jerusalimu: „Ustanite i bežimo, jer nećemo umaći Abšalomu! Požurite, da on ne bude brži i ne stigne nas, pa nam nanese zlo i udari na grad oštricom mača!” 15 Tada su careve sluge rekle caru: „Tvoje sluge učiniće sve što želi naš gospodar, car.” 16 Tako je car otišao sa svim svojim domom. Ostavio je samo deset žena, svojih inoča, da se brinu o dvoru. 17 Car je

otišao sa svim narodom i zaustavio se u Bet-Meraku.

18 Sve njegove sluge prošle su pred njim da bi prešli dolinu Kedron. Svi Hereteji i svi Feleteji i svi iz Gata, šesto ljudi koji su ga pratili iz Gata, prolazili su pred carevim licem. 19 Tada je car rekao Itaju iz Gata: „Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod cara. Ti si tuđinac i izgnanik iz svoje zemlje. 20 Juče si došao, pa zar da te danas povedem da lutaš s nama, da ideš kuda i ja idem? Vrati se i povedi sa sobom i svoju braću, a Gospod neka ti pokaže milost i vernost!” 21 Ali Itaj reče caru: „Tako živ bio Gospod i tako živ bio car, moj gospodar, gde god bude car, moj gospodar, bilo da se radi o životu ili smrti, tu će biti i tvoj sluga!” 22 Tada David reče Itaju: „Hajde, prođi!” Tako je Itaj iz Gata prošao sa svim svojim ljudima i sa svom svojom decom koja su bila s njim.

23 Svi su ljudi tog kraja glasno plakali dok je narod prelazio dolinu. Car je stajao u dolini Kedron, a ceo narod prolazio je putem koji vodi u pustinju. 24 Bio je tu i Sadok sa svim Levitima koji su nosili kovčeg saveza Božjeg. Oni su spustili kovčeg Božji pored Abijatara dok ceo narod nije izašao iz grada. 25 Tada je car rekao Sadoku: „Vrati kovčeg Božji u grad. Ako nađem milost u Gospodnjim očima, on će me dovesti nazad i dopustiće mi da opet vidim kovčeg i njegovo prebivalište. 26 A ako kaže: 'Nisi mi po volji', neka učini sa mnom šta hoće.” 27 Car je zatim rekao svešteniku Sadoku: „Zar nisi ti videlac? Vrati se u miru u grad s Ahimasom, svojim sinom, i s Jonatanom, Abijatarovim sinom. Vratite se i vi i vaša dva sina. 28 Evo, ja ću se zadržati kraj prelaza u pustinji dok od vas ne dođe glasnik i ne donese mi vesti.” 29 Tako su Sadok i Abijatar vratili kovčeg Božji u Jerusalem i tamo su ostali.

30 David se plaćući i pokrivene glave penjao uz Maslinsku goru. Išao je boso-

* 15,7 Verovatno 40 godina otkako je David pomazan za cara. Vidi 1. Samuelova 16,13.

nog, a ceo narod koji je bio s njim išao je pokriven glave plaćući. 31 Do Davida je stigla vest da Ahitofel takođe učestvuje u zaveri s Abšalomom. Tada je David rekao: „Gospode, molim te, pretvori Ahitofelov savet u ludost!”

32 Kada je David došao na vrh gore, tamo gde se narod klanja Bogu, u susret mu je došao Husaj Arhijanin, razderane haljine i glave posute prašinom. 33 David mu je rekao: „Ako pođeš sa mnom, bićeš mi na teretu. 34 Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Tvoj sam sluga, caru! Ranije sam služio tvom ocu, a sada ću tebi služiti', tada ćeš moći da osujeteš Ahitofelove savete i okreneš ih u svoju korist. 35 Zar neće s tobom biti i sveštenici Sadok i Abijatar? Sve što čuješ na carevom dvoru kaži sveštenicima Sadoku i Abijataru. 36 S njima su i dva njihova sina, Ahimas, Sadokov sin, i Jonatan, Abijatarov sin. Preko njih mi javljajte sve što čujete.” 37 Tako se Davidov prijatelj Husaj vratio u grad, a Abšalom je stigao u Jerusalim.

16 Upravo kada je David prešao vrh, u susret mu je došao Siva, Mefivostejev sluga, s dva osamarena magarca natovarena s dvesta hlebova, sto gruda suvog grožđa, sto gruda letnjeg voća* i velikim ćupom vina.* 2 Car je upitao Sivu: „Šta ćeš s tim?” A Siva je odgovorio: „Magarci će biti carevoj porodici za jahanje, a hleb i letnje voće ljudima za jelo, dok će vino biti za piće onima koji se umore u pustinji.” 3 Tada je car upitao: „Gde je sin tvog gospodara?” A Siva je odgovorio caru: „Eno ga, ostao je u Jerusalimu, pošto je rekao: 'Danas će mi Izraelov dom vratiti carstvo mog oca'.” 4 Tada je car rekao Sivi: „Evo, tvoje je sve što pripada Mefivosteju.” A Siva je rekao: „Klanjam ti se! Neka budem dostojan tvoje

* 16,1 Smokava i urmi.

* 16,1 Vino vidi: 1. Mojsijeva 40,11.

milosti, moj gospodaru, care!”

5 Kada je car David došao do Bahurima, odatle je izašao jedan čovek od Saulovog roda koji se zvao Simej, Girin sin, i dok se približavao izgovarao je kletve. 6 Zatim je bacao kamenje na cara Davida i na sve njegove sluge. Ceo narod i svi junaci bili su caru zdesna i sleva. 7 Simej ga je proklinjao rečima: „Odlazi! Odlazi, krvniče i ništarijo! 8 Gospod je obratio na tebe svu krivicu za krv Saulovog doma, na čije si se mesto zacario, i Gospod predaje carstvo u ruke tvom sinu Abšalomu. Eto, sad te je snašla nevolja jer si kriv za krv!”

9 Tada Abišaj, Serujin sin, reče caru: „Zar da ovaj mrtav pas proklinje mog gospodara, cara? Molim te, dopusti da odem tamo i skinem mu glavu.” 10 Ali car odgovori: „Šta vi imate s tim, sinovi Serujini? Neka proklinje, jer mu je Gospod rekao da me proklinje. Ko onda sme da kaže: 'Zašto tako činiš?'” 11 Onda David reče Abišaju i svim svojim slugama: „Evo, moj sin, koji je od mene izašao, traži svoju dušu, pa kako onda ne bi ovaj Benjaminov sin! Pustite ga neka me proklinje, jer mu je Gospod tako rekao! 12 Možda će Gospod videti svojim očima, pa će mi Gospod uzvratiti dobrim za reči kojima me ovaj danas proklinje.” 13 David je sa svojim ljudima nastavio dalje putem, a Simej je išao uz gorsku padinu uporedo s njim i proklinjao ga. Dok je tako išao uporedo s njim, bacao je na njega kamenje i dizao veliku prašinu.

14 Na kraju su car i ceo narod koji je bio s njim stigli umorni na svoje odredište i tu su se okrepili.

15 Abšalom i svi Izraelci ušli su u Jerusalim. Ahitofel je bio s njim. 16 Kada je Husaj Arhijanin, Davidov prijatelj, došao pred Abšaloma, rekao mu je: „Živeo car! Živeo car!” 17 Tada Abšalom reče Husaju: „Je li to odanost koju pokazuješ prema svom prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim

prijateljem?" 18 A Husaj odgovori Abšalomu: „Nisam otišao jer želim da služim onom koga je izabrao Gospod, ovaj narod i svi Izraelci. S njim ću ostati. 19 Osim toga, kome ću služiti? Zar ne njegovom sinu? Kao što sam služio tvom ocu, tako ću i tebi služiti.”

20 Kasnije Abšalom reče Ahitofelu: „Daj nam savet šta da činimo.” 21 Tada Ahitofel reče Abšalomu: „Lezi s inočama* svog oca koje je on ostavio da čuvaju dvor. Tada će ceo Izrael čuti da si postao mrzak svom ocu, pa će se ohrabriti svi oni koji su uz tebe.” 22 Tako su na krovu razapeli šator za Abšaloma i on je legao s inočama svog oca na očigled celog Izraela.

23 U ono vreme, kada bi neko pitao za savet Ahitofela bilo bi kao da pita za savet Božji. Takav je bio svaki Ahitofelov savet i Davidu i Abšalomu.

17 Ahitofel je zatim rekao Abšalomu: „Molim te, dopusti mi da odaberem dvanaest hiljada ljudi, pa da još noćas krenem u poteru za Davidom. 2 Napašću ga dok je umoran i iznemoglih ruku i uplašiću ga. Kad se razbeže svi koji su s njim, ubiću cara, 3 a ceo narod dovešću nazad k tebi. Od smrti čoveka koga tražiš zavisi povratak svih ljudi. Tada će se ceo narod umiriti.” 4 To se dopalo Abšalomu i svim Izraelovim starešinama.

5 Ali Abšalom reče: „Pozovite i Husaja Arhijanina da čujemo šta će nam on reći.” 6 Kada je Husaj došao pred Abšaloma, Abšalom mu reče: „Ahitofel je savetovao tako i tako. Da li da činimo kako je rekao ili da ne činimo? Šta ti kažeš?” 7 Tada Husaj reče Abšalomu: „Savet koji je dao Ahitofel ovog puta nije dobar.”

8 Husaj još reče: „Ti znaš da su tvoj

* 16,21 Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge (to jest pravih supruge) i koja ima niži status od prave supruge.

otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvedica koja je izgubila svoje mladunce u polju. Tvoj otac je ratnik i neće noćiti s narodom. 9 On se sada krije u nekoj jami ili na nekom drugom mestu. Ako u prvi mah padnu neki od naših ljudi, ko god to čuje reći će: 'Poražen je narod koji je pristao uz Abšaloma!' 10 Tada će se uplašiti i najhrabriji ljudi, kojima je srce kao u lava. Jer svi u Izraelu znaju da je tvoj otac junak i da su oni koji su s njim hrabri ljudi. 11 Zato ja savetujem ovako: neka se svi Izraelci, od Dana do Beršebe, sakupe oko tebe, tako da ih bude mnogo kao peska na morskoj obali, a i ti sam kreni u boj. 12 Tada ćemo krenuti na njega tamo gde se nalazi i napašćemo ga, kao što rosa pada na zemlju. Nećemo poštediti život ni njemu niti bilo kome od ljudi koji su s njim. 13 Ako se povuče u neki grad, svi Izraelci doneće uža pod taj grad, pa ćemo ga odvući u dolinu, tako da ni kamenčić neće ostati od njega.”

14 Tada su Abšalom i svi Izraelci rekli: „Savet Husaja Arhijanina bolji je od Ahitofelovog saveta!” Gospod je bio odredio da se osujeti Ahitofelov savet, iako je bio dobar. Gospod je to učinio kako bi navukao zlo na Abšaloma.

15 Zatim je Husaj rekao sveštenicima Sadoku i Abijataru: „Ahitofel je tako i tako savetovao Abšaloma i Izraelove starešine, a ja sam ih savetovao tako i tako. 16 Zato sada brzo poručite Davidu: 'Noćas nemoj noćiti u pustim ravnica, nego odmah pređi na drugu stranu, da ne bi nastradali car i svi koji su s njim'.”

17 Jonatan i Ahimas nalazili su se kod En-Rogila. Jedna sluškinja je došla kod njih i prenela im vesti, a oni su zatim otišli da to jave caru Davidu. Oni nisu smeli da ulaze u grad da ih neko ne bi video. 18 Ali, opazio ih je jedan mladić i javio to Abšalomu. Njih dvojica su brzo pobjegla i došla u kuću jednog čoveka u Bahurimu

koji je u dvorištu imao bunar, pa su se spustili u taj bunar. 19 Onda je došla žena tog čoveka, uzela jedan pokrivač, raširila ga preko otvora bunara i prostrla po njemu zdrobljeno zrnelje, tako da se ništa nije moglo primetiti. 20 Abšalomove slugе su došle u kuću te žene i upitali je: „Gde su Ahimas i Jonatan?” A žena im je odgovorila: „Odavde su otišli prema reci.” Oni su ih tražili, ali ih nisu našli pa su se vratili u Jerusolim.

21 Kada su oni otišli, Ahimas i Jonatan su izašli iz bunara i otišli da obaveste cara Davida. Rekli su Davidu: „Ustanite i brzo pređite preko reke, jer je tako i tako savetovao Ahitofel protiv vas.” 22 David je odmah ustao i sa svim narodom koji je bio s njim prešao Jordan. Kada je svanulo, svi do zadnjeg prešli su Jordan.

23 Kada je Ahitofel video da nisu postupili prema njegovom savetu, osamario je magarca i pošao svojoj kući u svoj grad. Nakon što je izdao potrebne zapovesti svom domu, obesio se i tako umro. Sahranjen je u grobu svojih praočeva.

24 David je došao u Mahanaim. Abšalom je prešao Jordan sa svim Izraelcima koji su bili s njim. 25 Abšalom je postavio Amasu nad vojskom umesto Joaba. Amasa je bio sin jednog Izraelca koji se zvao Itra, koji je legao s Abigejom, Nasovom kćeri, sestrom Joabove majke Seruje. 26 Izrael i Abšalom ulogorili su se u galadskoj zemlji.

27 Kada je David stigao u Mahanaim, tada su Sovije, Nasov sin iz Rave koja je pripadala Amonovim sinovima, zatim Mahir, Amilov sin iz Lodevara, i Barzelaj iz Rogelima u Galadu, 28 doneli svoje postelje, posude, zemljano posuđe, pšenicu, ječam, brašno, prženo zrnelje, bob, sočivo, pečeno semenje, 29 med, maslac, ovce i kravlji sir. Sve su to doneli za jelo Davidu i narodu koji je bio s njim, jer su mislili: „Narod je u pustinji ogladneo, umorio se i ožedneo.”

18 David je prebrojao narod koji je bio s njim i postavio nad njima poglavare nad hiljadama i poglavare nad stotinama. 2 Zatim je David jednu trećinu stavio pod Joabovo zapovedništvo, jednu trećinu pod zapovedništvo Abišaja, Serujinog sina, Joabovog brata, a jednu trećinu pod zapovedništvo Itaja iz Gata. Onda je car rekao svojim ljudima: „I ja ću poći s vama!” 3 A oni su rekli: „Ti ne smeš ići! Jer ako mi i pobegnemo, oni neće mariti za to. Čak i ako polovina nas izgine, oni neće mariti za to. Ali ti vrediš kao nas deset hiljada. Bilo bi bolje da nam pomažeš iz grada.” 4 A car im reče: „Učiniću sve što mislite da je dobro.” Tako je car stajao kod gradskih vrata, a sva vojska izlazila je po svojim stotinama i po svojim hiljadama. 5 Car je zapovedio Joabu, Abišaju i Itaju: „Čuvajte mi sina Abšaloma.” Ceo narod je čuo šta je car zapovedio svim zapovednicima za Abšaloma.

6 Tako je vojska izašla u polje u susret Izraelu i boj se zametnuo u Jefremovoj šumi. 7 Na kraju je izraelska vojska doživela poraz od Davidovih slugu i tog dana je poginulo mnogo ljudi - dvadeset hiljada. 8 Boj se proširio po celom tom području. Tog dana šuma je progutala više ljudi nego mač.

9 Na kraju je i sam Abšalom naišao na Davidove slugе. Abšalom je jahao na mazgi, i kad je mazga došla pod jedno veliko razgranato drvo, on je glavom zapeo za grane i ostao da visi između neba i zemlje, dok je mazga koju je jahao otišla dalje. 10 To je video jedan čovek, pa je javio Joabu: „Video sam Abšaloma kako visi o jednom velikom drvetu.” 11 Tada Joab reče čoveku koji mu je to javio: „Zašto ga nisi ubio čim si ga video? Tada bih bio dužan da ti dam deset srebrnika i jedan pojas.” 12 Ali čovek reče Joabu: „Kad bi mi izbrojao i hiljadu srebrnika i dao mi ih u ruke, ne bih podigao ruku na carevog sina. Jer smo

svojim ušima čuli da je car tebi, Abišaju i Itaju zapovedio: 'Svi mi pazite sina Abšaloma.' 13 Da sam postupio kao izdajnik i pogubio njegovu dušu, to se ne bi moglo sakriti od cara, a ti bi se držao po strani." 14 A Joab reče: „Neću ja ovde dangubiti s tobom!" Zatim je uzeo tri strele i odapeo ih Abšalomu u srce, dok je on još bio živ među granama velikog drveta. 15 Tada je prišlo deset Joabovih slugu koji su mu nosili oružje, i oni su navalili na Abšaloma i ubili ga. 16 Tada je Joab zatrubio u rog i ljudi su prestali da gone Izrael, jer je Joab zaustavio ljude. 17 Zatim su uzeli Abšaloma, bacili ga u veliku jamu usred šume i nabacali na njega veliku gomilu kamenja. Svi Izraelci su se razbežali u svoje kuće.

18 Dok je bio živ, Abšalom je sebi podigao jedan stub u Carevoj dolini, jer je rekao: „Nemam sina koji bi sačuvao spomen na moje ime." Tako je taj stub nazvao svojim imenom i sve do današnjeg dana on se zove Abšalomov spomenik.

19 Ahimas, Sadokov sin, rekao je Joabu: „Molim te, dopusti mi da otrčim i javim ovo caru, jer mu je Gospod udelio pravdu i izbavio ga iz ruku njegovih neprijatelja." 20 Ali Joab mu reče: „Nemoj danas da nosiš nikakvu vest. Oднеćeš je neki drugi dan. Danas nemoj nositi nikakvu vest, jer je poginuo carev sin." 21 Tada Joab reče jednom Hušaninu: „Idi i javi caru šta si video." Hušanin se pokloni Joabu i otrča. 22 Ahimas, Sadokov sin, još jednom zamoli Joaba: „Molim te, pusti me da i ja otrčim za Hušaninom, pa neka bude šta bude." Ali Joab mu odgovori: „Zašto bi ti, sine, trčao kad nemaš šta da javiš?" 23 Ali on reče: „Dopusti mi da idem, pa neka bude šta bude." Tada mu on reče: „Idi, trči!" Ahimas je otrčao putem kroz JordanSKU dolinu i pretekao onog Hušanina.

24 David je upravo sedeo između dvoje gradskih vrata. Stražar se popeo na zid, na krov iznad vrata. Kada je podigao oči i

pogledao, video je jednog čoveka kako trči. 25 Stražar je povikao i javio to caru, a car je rekao: „Ako je sam, znači da donosi neku vest." Čovek se sve više približavao. 26 Tada je stražar ugledao još jednog čoveka kako trči. Stražar je povikao vrataru: „Gle, trči još jedan čovek!" A car reče: „I to je glasnik." 27 Stražar reče: „Prvi trči kao Ahimas, Sadokov sin." A car reče: „On je dobar čovek i sigurno nosi dobru vest." 28 Kad se približio, Ahimas povika caru: „Sve je u redu!" Tada se licem do zemlje pokloni pred carem. Zatim nastavi: „Neka je blagoslovljen Gospod, tvoj Bog, koji je mom gospodaru, caru, predao ljude koji su podigli svoju ruku na njega!"

29 Ali car upita: „Je li dobro moj sin Abšalom?" A Ahimas odgovori: „Video sam veliko komešanje kada je Joab poslao carevog slugu i mene, tvog slugu, ali ne znam šta je bilo." 30 Car mu tada reče: „Odstupi i stani ovde." On je odstupio i stao na to mesto.

31 Tada je stigao i onaj Hušanin pa je rekao: „Neka moj gospodar, car, primi vest jer ti je danas Gospod udelio pravdu i izbavio te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe." 32 Car je upitao Hušanina: „Je li dobro moj sin Abšalom?" A Hušanin je odgovorio: „Neka svi neprijatelji mog gospodara, cara, i svi koji ustanu na tebe u zloj nameri prođu kao taj mladić!"

33 Tada se car, sav potresen, popeo u gornju sobu iznad gradskih vrata i zaplakao. Dok je išao, ovako je govorio: „Abšalome, sine moj! Sine moj, sine moj, Abšalome! Da sam barem ja umro umesto tebe, Abšalome, sine moj, sine moj!"

19 Joabu su javili: „Eno, car plače i tuguje za Abšalomom." 2 Tako se tog dana po beda pretvorila u žalost u celom narodu, jer je tog dana narod čuo da car žali za svojim sinom. 3

Ljudi su tog dana kradom ulazili u grad, kao što kradom idu oni koji se stide jer su pobjegli iz boja. 4 Car je pokrio svoje lice i na sav glas jadikovao: „Abšalome, sine moj! Abšalome, sine moj, sine moj!”

5 Na kraju je Joab došao kod cara u kuću i rekao mu: „Danas si posramio sve svoje sluge, one koji su danas izbacili tvoju dušu i dušu tvojih sinova i tvojih kćeri, dušu tvojih žena i dušu tvojih inoča, 6 jer voliš one koji te mrze, a mrziš one koji te vole. Danas si pokazao da ti ništa ne znače ni zapovednici ni sluge. Jer sada znam da bi ti bilo drago da je Abšalom živ, a da smo svi mi izginuli. 7 Zato sada ustani i izađi pa uteši srce svojih slugu, jer ako ne izađeš, kunem ti se Gospodom, nijedan čovek neće ostati noćas s tobom. To će ti biti gore nego sva zla koja su te snašla od mladosti tvoje pa do danas.” 8 Tada je car ustao i seo kod gradskih vrata. U celom narodu se čulo da car sedi na vratima. Tada je ceo narod došao pred cara.

Izraelci su bili pobjegli svojim kućama. 9 Ceo narod po svim Izraelovim plemenima prosuđivao je govoreći: „Car nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku Filisteja, a sada je zbog Abšaloma morao da pobjegne iz zemlje. 10 Abšalom, kog smo pomazali da nam bude car, poginuo je u boju. Zašto onda ništa ne preduzmete da vratite cara?”

11 Car David je poručio sveštenicima Sadoku i Abijataru: „Ovako kažite Judinim starešinama: 'Zašto da vi budete poslednji koji će vratiti cara u njegov dvor, kad je ono što se govori po celom Izraelu došlo do cara u njegov dom? 12 Vi ste moja braća, vi ste moja kost i moje meso. Zašto da budete poslednji koji će vratiti cara?' 13 Amasi kažite: 'Zar nisi ti moja kost i moje meso? Neka mi Bog učini tako i neka me još teže kazni ako ti ne budeš vojni zapovednik umesto Joaba dokle god si živ.'”

14 Srca svih Judinih ljudi jednodušno su se priklonila caru pa su mu poručili: „Vrati se sa svim svojim slugama!”

15 Tako je car krenuo nazad i došao do Jordana. Judini ljudi stigli su u Galgal u susret caru da ga prevedu preko Jordana. 16 Simej, sin Gire iz Benjaminovog plemena, iz Vaurima, požurio je da pođe s Judinim ljudima u susret caru Davidu. 17 S njim je bilo hiljadu ljudi iz Benjaminovog plemena. (S njim je bio i Siva, sluga iz Saulovog doma, sa svojih petnaest sinova i dvadeset slugu. Oni su uspeli da dođu do Jordana pred cara. 18 Siva je prešao preko prelaza na Jordanu da pomogne carevom domu da svi pređu reku i da učini šta god bude careva volja.) Simej, Girin sin, pao je ničice pred cara kada je car hteo da pređe Jordan, 19 pa je rekao caru: „Neka mi moj gospodar ne uzme za greh i neka se ne obazire na zlo koje je učinio tvoj sluga onog dana kada je moj gospodar, car, otišao iz Jerusalima. Neka to car ne prima k srcu. 20 Jer tvoj sluga zna da je zgrešio. Zato sam danas prvi pošao iz celog Josifovog doma u susret svom gospodaru, caru.”

21 Tada Abišaj, Serujin sin, reče: „Zar Simej ne zaslužuje smrt zato što je proklinjao Gospodnjeg pomazanika?” 22 Ali David reče: „Šta vi imate s tim, sinovi Serujini, pa mi se danas protivite? Zar da se danas neko pogubi u Izraelu? Zar ja ne znam da sam danas opet car nad Izraelom?” 23 Tada Car reče Simeju: „Nećeš poginuti.” I car mu se zakleo.

24 Mefivostej, unuk Saulov, došao je u susret caru. On nije održavao urednim svoje noge ni svoju bradu niti je prao svoje haljine od onog dana kada je car otišao, pa sve do dana kad se vratio u miru. 25 Kada je došao u Jerusalim u susret caru, car ga je upitao: „Zašto nisi pošao sa mnom, Mefivosteje?” 26 A on je odgovorio: „Gospodaru moj, caru, moj sluga me je

prevario. Ja, tvoj sluga, rekao sam mu: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem s carem', jer je tvoj sluga hrom. 27 Ali on je oklevetao tvog slugu pred mojim gospodarem, carem. Ali je moj gospodar, car, kao anđeo Božji. Zato čini šta hoćeš. 28 Jer ceo dom mog oca nije zaslužio ništa drugo nego da ga moj gospodar, car, pobije, a ti si ipak postavio svog slugu s onima koji jedu za tvojim stolom. Kako bih onda imao pravo da se žalim caru?"

29 A car mu reče: „Čemu još tvoje reči? Kažem ti, ti i Siva podelite zemlju.“ 30 Tada je Mefivostej rekao caru: „Neka uzme sve, samo neka se moj gospodar, car, vratio s mirom u svoj dom.“

31 Barzelaj iz Galada došao je iz Rogelima da bi s carem pošao na Jordan i ispratio ga do Jordana. 32 Barzelaj je bio veoma star čovek. Imao je osamdeset godina. Pošto je bio veoma bogat, snabdevao je cara hranom dok je car boravio u Mahanaimu. 33 Car je rekao Barzelaju: „Pođi sa mnom u Jerusalim, i ja ću se brinuti o tebi.“ 34 Ali Barzelaj je rekao caru: „Koliko mi je još godina života ostalo da bih išao s carem u Jerusalim? 35 Imam osamdeset godina. Mogu li da razaberem šta je dobro, a šta zlo? Može li tvoj sluga osetiti ukus onoga što jede i pije? Mogu li još slušati glas pevača i pevačica? Zašto da onda tvoj sluga bude na teretu mom gospodaru, caru? 36 Tvoj sluga može otpratiti cara samo mali deo puta do Jordana. Zašto bi mi car uzvratilo takvom nagradom? 37 Molim te, dopusti svom sluzi da se vrati, da umrem u svom gradu, kod groba svog oca i svoje majke. Ali evo tvog sluge Himama, pa neka on pođe s mojim gospodarem, carem. Učini mu ono što je dobro u tvojim očima.“

38 Tada je car rekao: „Himam će poći sa mnom i ja ću mu učiniti šta god želiš. Šta god zatražiš od mene, sve ću ti učini-

ti.“ 39 Tada je ceo narod prešao Jordan, a i car je prešao. Car je onda poljubio Barzelaja i blagoslovio ga, i on se vratio u svoje mesto. 40 Kada je car prešao reku na putu za Galgal, s njim je bio i Himam, ceo Judin narod i polovina Izraelovog naroda. Tako su s carem prešli reku.

41 Svi Izraelci dolazili su pred cara i govorili mu: „Zašto su te naša braća, Judini ljudi, kradom odveli? Zašto su cara i njegov dom i sve Davidove ljude s njim preveli preko Jordana?“ 42 Tada su svi Judini ljudi odgovorili Izraelovim ljudima: „Zato što je car u bliskom srodstvu s nama. Zašto se vi ljutite zbog toga? Da li smo jeli na carev trošak? Da li smo dobili neki dar?“ 43 Ali Izraelovi ljudi su odgovorili Judinim ljudima: „Mi imamo deset puta više prava na cara, pa tako i na Davida imamo više prava nego vi. Zašto ste nas onda prezreli? Zar ne treba mi da budemo prvi koji će vratiti cara?“ Ali reči Judinih ljudi bile su oštrije od reči Izraelovih ljudi.

20 Tu se našao i jedan bezvredan* čovek koji se zvao Šeba, sin Bihrija iz Benjaminovog plemena. On je zatrubio u rog i povikao: „Mi nemamo ništa s Davidom! Nemamo mi nasledstva s Jesejevim sinom! Vрати se svojim bogovima, Izraele!“ 2 Tada su svi Izraelci otišli od Davida i pošli za Šebom, Bihrijevim sinom. Ali Judini ljudi ostali su uz svog cara i išli su s njim od Jordana do Jerusalema.

3 Kada je car David došao u svoj dvor u Jerusalimu, uzeo je deset žena, inoča, koje je ostavio da čuvaju dvor, i odveo ih u kuću koja je bila pod stražom. On se brinuo za njihovo izdržavanje, ali više nije legao s njima, nego su ostale tako sve do svoje smrti, kao udovice živog muža.

4 Car je rekao Amasi: „Sazovi mi sve

* 20,1 U originalu „Belijalov čovek“. Vidi 2. Korinćanima 6,15.

Judine ljude za tri dana, a i ti budi tu." 5 Amasa je otišao da sazove Judine ljude, ali se zadržao duže nego što mu je car odredio. 6 Tada je David rekao Abišaju: „Sada će nam Šeba, Bihrijev sin, biti gori od Abšaloma. Uzmi slugu svog gospodara i pođi u poteru za njim da ne nađe neki utvrđeni grad i ne umakne nam pred očima." 7 Tako su s njim pošli Joabovi ljudi, Hereteji, Feleteji i svi junaci. Oni su krenuli iz Jerusalima u poteru za Savom, Bihrijevim sinom. 8 Kad su bili blizu velikog kamena u Gavaonu, u susret im je došao Amasa. Joab je na sebi imao ratnu odoru i opasač, i uz bok pripasan mač u koricama. Kad je pošao napred, mač je ispao.

9 Joab je rekao Amasi: „Jesi li dobro, brate moj?" Tada je Joab uhvatio desnom rukom Amasu za bradu kao da će ga poljubiti. 10 Amasa se nije obazirao na mač koji je Joab držao u ruci i tako mu je Joab zario mač u stomak i prosuo mu utrobu na zemlju. Nije morao da ponovi udarac jer je Amasa umro. Joab i Abišaj, njegov brat, nastavili su poteru za Savom, Bihrijevim sinom.

11 Jedan od Joabovih ljudi ostao je kod Amase, govoreći: „Svi koji su za Joaba i svi koji su za Davida neka pođu za Joabom!" 12 Amasa je ležao u krvi nasred puta. Kad je onaj čovek video da tu svi zastaju, odvukao je Amasu s puta u polje. Onda je bacio preko njega haljinu, jer je video da se zaustavlja svako ko prođe pored njega. 13 Kada ga je sklonio s puta, svi su pošli za Joabom da progone Šebu, Bihrijevog sina.

14 Šeba je prošao kroz sva Izraelova plemena sve do Abel-Bet-Mahe. Tada su se sakupili svi Bihrijevi ljudi, pa su i oni za njim ušli u grad.

15 Joabovi ljudi su došli i opkolili ga u Abel-Bet-Mahi. Podigli su opsadni nasip oko grada, jer je grad bio opasan zidom. Svi ljudi koji su bili s Joabom potkopavali

su zid da bi ga srušili. 16 Tada je jedna mudra žena povikala s gradskih zidina: „Čujte vi napolju! Recite Joabu da priđe ovamo da mu nešto kažem!" 17 Kad se on približio, žena upita: „Jesi li ti Joab?" On odgovori: „Jesam." Tada mu ona reče: „Čuj reči svoje robinje." On joj reče: „Da čujem." 18 Tada ona reče: „Nekada se ovako govorilo: 'Hajde da tražimo savet u Abelu i da rešimo stvar.' 19 Ja govorim u ime miroljubivih i vernih ljudi u Izraelu. Ti želiš da uništiš grad koji je majka u Izraelu. Zašto da zatreš Gospodnje nasledstvo?" 20 Joab joj odgovori: „Nipošto ne želim da rušim i uništavam. 21 Ne radi se o tome, nego se jedan čovek s brdovitog područja Jefrema, koji se zove Šeba, Bihrijev sin, pobunio protiv cara Davida. Predajte samo njega pa ću se povući od grada." Tada žena reče Joabu: „Evo, bacićemo ti njegovu glavu preko zida!"

22 Ta mudra žena je odmah otišla i obratila se celom narodu i oni su odrubili glavu Savi, Bihrijevom sinu, i bacili je Joabu. On je tada zatrubio u rog i vojnici su se razišli od grada, svaki svojoj kući. Joab se vratio kod cara u Jerusalim.

23 Joab je zapovedao svom izraelskom vojskom, a Benaja, Jodajev sin, zapovedao je Heretejima i Feletejima. 24 Adoram je nadgledao one koji su bili određeni za prinudni rad, a Josafat, Ahiludov sin, bio je letopisac. 25 Seja je bio pisar, a Sadok i Abijatar bili su sveštenici. 26 Ira iz Jaira postao je Davidov državni upravitelj.*

21

Jednom je u Davidovim danima tri godine uzastopno vladala glad. David se obratio Gospodu za savet, a Gospod mu je rekao: „Na Saulu i na njegovom domu leži krivica za krv zbog Gavaonjana koje je pobio." 2 Tada je car pozvao Gavaonjane i razgovarao s njima.

* 20,26 Doslovno: „sveštenik“.

(Gavaonjani nisu bili Izraelci, nego ostatak Amoreja. Premda su im se Izraelovi sinovi obavezali zakletvom, Saul je hteo da ih pobije u svojoj revnosti za Izraelove i Judine sinove.) 3 Zato je David rekao Gavaonjanima: „Šta da učinim za vas? Čime da očistim taj greh da biste blagoslovlili Gospodnje nasljedstvo?“ 4 Gavaonjani su mu odgovorili: „Ne tražimo ni srebra ni zlata od Saula i njegovog doma, niti imamo pravo da pogubimo bilo koga u Izraelu.“ David je na to rekao: „Učiniću za vas šta god tražite.“ 5 A oni su rekli caru: „Pošto nas je taj čovek uništavao i smišljao kako da nas istrebi, da nas ne bude nigde na Izraelovom području, 6 neka nam se preda sedam njegovih sinova da javno izložimo njihova tela pred Gospodom u Saulovoj Gavaji, gradu Gospodnjeg izabranika.“ Tada je car rekao: „Predaću vam ih.“

7 Ali car se smilovao Mefivostejju, sinu Jonatana, Saulovog sina. David je to učinio zbog zakletve kojom su se on i Jonatan, Saulov sin, jedan drugome zakleli pred Gospodom. 8 Tako je car uzeo dva sina koja je Resfa, Ajina kći, rodila Saulu, to jest Armonija i Mefivostejja, i još pet sinova koje je Mihala, Saulova kći, rodila Adrilu, sinu Barzelaja iz Abel-Meola. 9 Zatim ih je predao u ruke Gavaonjanima koji su javno izložili njihova tela na gori pred Gospodom. Tako su sva sedmorica zajedno ubijena. Bili su pogubljeni prvih dana žetve, na početku žetve ječma. 10 Resfa, Ajina kći, uzela je kostret i prostrla je sebi na stenu, i ostala tu od početka žetve pa dok kiša s neba nije pala na njih. Pazila je da se danju ptice nebeske ne spuste na njih i da im se noću zveri poljske ne približe.

11 Posle nekog vremena javili su Davidu šta je učinila Resfa, Ajina kći, Saulova inoča. 12 David je otišao i od stanovnika Javisa u Galadu, uzeo Saulove kosti i kosti njegovog sina Jonatana koje su krišom

odneli s trga u Bet-Sanu, gde su ih Filisteji obesili onog dana kad su porazili Saula na Gelvuji. 13 Zatim je odneo odatle Saulove kosti i kosti njegovog sina Jonatana, a pokupili su i kosti onih ljudi koji su bili javno izloženi. 14 Zatim su sahranili Saulove kosti i kosti njegovog sina Jonatana u Sili u Benjaminovoj zemlji, u grobu Kisa, Saulovog oca, i tako su izvršili sve što im je car zapovedio. Posle toga, Bog je uslišio njihove usrdne molitve za zemlju.

15 Filisteji su opet zaratili s Izraelom, tako da je David otišao sa svojim slugama da se bori protiv Filisteja. Na kraju se David umorio. 16 Išbi-Benob, jedan od Refaima,* čije je bakarno koplje bilo teško trista sikala* i koji je imao pripasan novi mač, hteo je da ubije Davida. 17 Ali Abišaj, Serujin sin, priskočio je Davidu u pomoć, udario Filistejina i ubio ga. Tada su se Davidovi ljudi zakleli Davidu: „Više nećeš ići s nama u boj, da ne bi ugasio Izraelovu svetiljku!“

18 Posle toga, opet je izbio rat s Filistejima u Govu. Tada je Sibehaj iz Husa ubio Safa, jednog od Refaima.

19 Kada je opet izbio rat s Filistejima u Govu, Elhanan, sin Jare-Oregima iz Betlehema, ubio je brata Golijata iz Gata, čije je koplje imalo dršku kao tkalačko vratilo.

20 Onda je opet izbio rat u Gatu, gde je bio jedan ogroman čovek, koji je imao šest prstiju na svakoj ruci i na svakoj nozi, ukupno dvadeset i četiri. I on je bio jedan od Refaima. 21 Kad se rugao Izraelu, ubio ga je Jonatan, sin Davidovog brata Simeja.

22 Ta četvorica bili su Refaimi iz Gata, a poginuli su od Davidove ruke i od ruku njegovih slugu.

* 21,16 Doslovno: „jedan od Refe“ [Refinih potomaka]. Refino ime je ovde upotrebljeno kao opšti naziv za sve ljude divovskog rasta.

* 21,16 Oko 3,42 kilograma. Vidi dodatak na kraju knjige.

22 David je ispevao Gospodu ovu pesmu u vreme kada ga je Gospod izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz Saulove ruke. 2 On je rekao:

„Gospod je stena moja, tvrđava moja i izbavitelj moj. 3 Bog je stena moja. On je utočište moje, štitiš me i rogo spasenja moga, visoko utočište moje, zaklon moj, Spasitelj moj koji me od nasilja izbavlja. 4 Prizvaću Gospoda, koji je dostojan hvale, i izbavljen ću biti od neprijatelja svojih. 5 Pobesneli talasi smrti opkolili su me, bujice pokvarenih ljudi plašile su me. 6 Uža groba okružila su me, zamke smrti su preda mnom. 7 U nevolji svojoj prizivao sam Gospoda, vapio sam Bogu svome. Iz hrama svoga on je čuo glas moj, vapaj moj došao je do ušiju njegovih. 8 Zemlja se zatresla i uzdrnala, temelji su se nebeski pokrenuli, zatresli su se, jer se on razgnevio, 9 Dim je krenuo iz nozdrva njegovih, i oganj što proždire iz usta njegovih, užareno ugljeglje izbijalo je od njega. 10 Savio je nebesa i sišao, tamni su oblaci bili pod nogama njegovim. 11 Seo je na heruvima i doleteo, pokazao se na krilima anđela. 12 Tamu je podigao oko sebe kao šator, crne, kišne oblake. 13 Od sevanja munja pred njim plamtelo je užareno ugljeglje. 14 Zagrmeo je Gospod s neba, Svevišnji je pustio glas svoj. 15 Slao je strele, da bi ih rasejao, munje da bi ih u pometnju bacio. 16 Pokazalo se morsko dno, otkrili su se temelji tla zemaljskoga od pretnje Gospodnje, od silnog daha nozdrva njegovih. 17 Tada je on pružio ruku s visine, uhvatio me je, i izvukao iz vode duboke. 18 Izbavio me je od mog silnog neprijatelja, od onih što me mrze, jer su jači bili od mene. 19 Ustajali su na mene u dan nevolje moje, ali me je Gospod podržao. 20 Izveo me je na čistinu, izbavio me je, jer sam mu drag. 21 Prema pravednosti moje Gospod me nagrađuje, prema čistoti

ruku mojih on mi uzvraća. 22 Jer sam se držao puteva Gospodnjih, i nisam se odmetnuo od Boga svoga. 23 Jer su svi zakoni njegovi preda mnom, i od odredaba njegovih ne odstupam. 24 Čist sam pred njim, i pazim da prestup ne učinim. 25 A Gospod neka mi uz vrati prema pravednosti mojoj, prema čistoti mojoj pred očima njegovim. 26 S onim ko je veran postupaš verno, i s pravednim pravedno, 27 s onim ko je čist postupaš čisto, a onoga ko je pokvaren nadmudruješ. 28 Ljude ponizne ti spasavaš, ali na ohole gledaju oči tvoje da bi ih ponizio. 29 Jer si ti svetiljka moja, Gospode. Gospod tamu moju rasvetljava. 30 Jer s tobom mogu i na četu razbojnika udariti, Bogom svojim mogu se i na bedeme popeti. 31 Savršen je put Božji, reč je Gospodnja čista. On je štitiš svima koji kod njega utočište traže. 32 Jer ko je Bog osim Gospoda? I ko je stena osim Boga našeg? 33 Bog je jako utvrđenje moje, savršenim čini put moj, 34 jer mi daje noge kao u košute, i postavlja me da stojim na visokim mestima. 35 Ruke moje uči ratovanju, mišice moje natežu luk bakarni. 36 Ti mi daješ svoj štitiš spasenja, poniznost me tvoja velikim čini. 37 Ti krčiš put koracima mojim, i gležnjevi moji ne posrću. 38 Gonim neprijatelje svoje i uništavam ih, i ne vraćam se dok ih ne istrebim. 39 Zatirem ih i razbijam ih da ne mogu ustati, padaju pod noge moje. 40 Snagom me za boj opasuješ, obaraš preda mnom one koji na mene ustaju, 41 neprijatelje moje preda mnom u beg teraš. Satirem one koji me silno mrze. 42 Za pomoć oni vane, ali spasitelja nema, Gospodu oni vane, ali ih on ne uslišava. 43 Satirem ih kao prah zemaljski, kao blato ulično gazim ih, i izgaziću ih. 44 Ti me izbavljaš od prigovaranja naroda moga, kao poglavara nad narodima, štitiš me. Narod koji nisam poznavao služi mi. 45 Tuđinci pokorno k meni dolaze, pokorno me slušaju. 46 Tu-

đinci gube snagu, drhteći izlaze iza bedema svojih. 47 Živ je Gospod, neka je blagoslovljen on, Stena moja, neka je uzvišen Bog, stena spasenja moga! 48 Bog daje mi osvetu, i narode mi pokorava, 49 izbavlja me od neprijatelja mojih. Podižeš me iznad svih koji na mene ustaju, od nasilnika izbavljaš me. 50 Zato te hvalim među narodima, Gospode, pesmom slavim ime tvoje, 51 tebe koji velike pobede daješ caru svome, i milost pokazuješ pomazaniku svome, Davidu i potomstvu njegovom doveka.”

23 Ovo su poslednje Davidove reči: „Reč Davida, Jesejevog sina, reč čoveka koji je bio uzdignut visoko, pomazanika Jakovljevog Boga, miljenika u Izraelu, u pesmama opevanog. 2 Duh Gospodnji govorio je preko mene, reč njegova bila je na mom jeziku. 3 Izraelov Bog je rekao, Izraelova Stena mi je rekla: ‘Kad ljudima vlada pravednik, on vlada u strahu od Boga, 4 vladanje je njegovo kao svetlost jutarnja kad sunce zasja, kao jutro bez oblaka. Od svetla i kiše trava niče iz zemlje.’ 5 Zar nije takav moj dom pred Bogom? Jer savez trajni sklopio je on sa mnom, u svemu dobro uređen i utvrđen. Taj je savez sve spasenje moje i sva radost moja. Zar ga neće Bog zbog toga učiniti uspešnim? 6 Svi su pokvareni ljudi kao trnje iščupano, koje niko rukom ne dotiče. 7 Onaj ko ga želi dotaći, neka se naoruža oruđem od gvožđa i kopljem. Vatrom će ono biti spaljeno.”

8 Ovo su imena Davidovih junaka: Išbab Tahmonac, zapovednik nad trojicom. On je jednom prilikom svojim kopljem pobio osamsto ljudi. 9 Zatim Eleazar, sin Dode, Ahohovog sina. On je bio među trojicom Davidovih junaka kad su osramotili Filisteje. Filisteji su se bili sakupili za boj, a Izraelci su se povukli. 10 Ali on se podigao i udarao na Filisteje sve dok mu

se ruka nije umorila i ostala kao prilepljena uz mač. Tako je tog dana Gospod dao veliku pobedu. A ljudi su se vratili za Eleazarom samo da oplene pobijene.

11 Zatim je tu bio Sama, sin Ageja iz Arara. Jednom su se Filisteji sakupili u Lehiji, gde je tada bila njiva zasejana sočivom. Dok je vojska bežala pred Filistejima, 12 on je stao nasred njive, odbranio je i pobio Filisteje. Tako je Gospod dao veliku pobedu.

13 Jednom su ta trojica od tridesetorice zapovednika pošla i u vreme žetve došla kod Davida u jednu odolamsku pećinu. Filisteji su se bili ulogorili pod šatorima u refaimskoj dolini. 14 David je tada bio u svom skrovištu, a filistejska straža u Betlehemu. 15 Posle nekog vremena, David je s čežnjom rekao: „O, da mi je da se napijem vode iz betlehenskog bunara koji je kod gradskih vrata!” 16 Tada su ona tri junaka prodrli u filistejski logor, zahvatila vodu iz betlehenskog bunara koji je kod gradskih vrata, pa su je doneli i dali Davidu. Ali on nije hteo da je pije, nego ju je prolio pred Gospodom. 17 Zatim je rekao: „Gospode, nikada ne bih tako nešto učinio! Zar da pijem krv ovih ljudi koji su svoju dušu izložili opasnosti?” Zato nije hteo da pije.

To su učinila ta tri junaka.

18 Abišaj, Joabov brat, Serujin sin, bio je zapovednik nad tridesetoricom. On je kopljem pobio trista ljudi. Bio je čovek na dobrom glasu kao i ona trojica. 19 Iako je bio najistaknutiji među tridesetoricom i njihov zapovednik, nije dostigao onu prvu trojicu.

20 Benaja, Jodajev sin, sin hrabrog čoveka, učinio je velika dela u Kavseilu kada je ubio dva sina Arila Moavca. Jednog snežnog dana sišao je u jamu za vodu i ubio lava. 21 Ubio je i jednog ogromnog Egipćanina. Premda je Egipćanin u ruci imao koplje, on je izašao na njega sa šta-

pom, istrgao mu koplje iz ruke, a zatim ga ubio njegovim kopljem. 22 To je učinio Benaja, Jodajev sin. Bio je čovek na dobrom glasu kao i ona tri junaka. 23 Iako je bio istaknutiji od tridesetorice, nije dostigao onu trojicu. Ali David ga je postavio za zapovednika telesne straže.

24 Asael, Joabov brat, bio je među tridesetoricom. Zatim Elhanan, sin Dode iz Betlehema, 25 Sama iz Aroda, Elika iz Aroda, 26 Helis iz Faleta, Ira, sin Ikisa iz Tekoje, 27 Abiezer iz Anatota, Mevunej iz Husa, 28 Salmon, Ahohov potomak, Maraj Netofaćanin, 29 Helev, sin Bane Netofaćanina, Itaj, sin Rivaja iz Gavaje Benjaminskih sinova, 30 Benajar iz Faratona, Idaj iz doline oko Gasa, 31 Abi-Albon iz Arve, Azmavet iz Varuma, 32 Elijava iz Salvona, Jasinovi sinovi, Jonatan, 33 Sama iz Arara, Ahijam, sin Sarara iz Arara, 34 Elifelet, sin Asveja, sina jednog Mahatejina, Elijam, sin Ahitofela iz Gilona, 35 Esraj iz Karmila, Farej iz Arve, 36 Igal, sin Natana iz Sove, Banije iz Gada, 37 Selek Amonac, Narej iz Virota, koji je nosio oružje Serujinom sinu Joabu, 38 Ira Jetranin, Gariv Jetranin, 39 Urija Hetejin ukupno trideset i sedam ljudi.

24 Gospod se ponovo žestoko razgnevio na Izraelce kada je David bio naveden da prebroji Izrael i Judu.* 2 Tako je car rekao Joabu, svom zapovedniku vojske: „Obiđi sva Izraelova plemena, od Dana do Beršebe, i popišite narod da znam koliko ga ima.“ 3 Ali Joab

* 24,1 Popis u Izraelu mogao se vršiti samo prema Gospodnjim uputama (vidi 2. Mojsijeva 30,11-16). Biblija nam otkriva da je inicijator ovog greha bio Sotona (vidi 1. Dnevnika 21,1), koji je najverovatnije iskoristio Davidov ponos i uzdanje u vojnu silu. Gospod predočava opcije (5. Mojsijeva 28), ali ne nameće izbor (Rimljanima 1,26) i dopušta kušanje svog naroda uglavnom u vaspitno-popravne svrhe (vidi Luka 22,31-32; 1. Korinćanima 5,1-5; 2. Korinćanima 12,7-10).

je rekao caru: „Neka Gospod, tvoj Bog, doda ovom narodu još sto puta ovoliko koliko ga sad ima i neka to moj gospodar, car, vidi svojim očima. Ali zašto moj gospodar, car, želi da učini tako nešto?“

4 Ali careva reč je bila jača od Joabove reči i od reči vojnih zapovednika, i tako su Joab i vojni zapovednici otišli od cara da popišu izraelski narod. 5 Prešli su Jordan i ulogorili se kod Aroira, desno od grada koji se nalazio u dolini, a zatim su krenuli prema Gadovim sinovima i Jaziru. 6 Onda su došli u Galad i zemlju Tahtih-Odsiju, nastavili do Dan-Jana, a onda skrenuli prema Sidonu. 7 Zatim su došli u utvrđeni grad Tir i u sve gradove Jeveja i Hananaca, a svoj su put završili u Judinom Negevu, u Beršebi. 8 Tako su obišli svu zemlju i posle devet meseci i dvadeset dana stigli u Jerusalim. 9 Joab je dao caru broj popisnog naroda: Izraelovih sinova bilo je osamsto hiljada ratnika naoružanih mačem, a Judinih ljudi petsto hiljada.

10 Ali Davidu je zadrhtalo srce nakon što je prebrojao narod. Zato David reče Gospodu: „Mnogo sam zgrešio što sam to učinio. Molim te, Gospode, oprostí ovaj greh svom sluzi, jer sam veoma bezumno postupio.“ 11 Kad je David ujutru ustao, Gospodnja reč je došla proroku Gadu, Davidovom videocu: 12 „Idi i reci Davidu: 'Ovako kaže Gospod: Tri stvari stavljam pred tebe, a ti izaberi šta da ti od toga učinim'.“ 13 Gad je došao kod Davida i rekao mu: „Hoćeš li da u tvojoj zemlji bude sedam godina gladi ili da tri meseca bežiš pred svojim neprijateljima, a da te oni progone, ili da tri dana bude pošast u tvojoj zemlji? Sada dobro razmisli šta ću odgovoriti onom ko me šalje.“ 14 David je rekao Gadu: „Na velikoj sam mucí. Neka padnemo u Gospodnje ruke, jer je njegovo milosrđe veliko, samo da ne padnem ljudima u ruke!“

15 Gospod je pustio pošast na Izrael

od jutra do određenog vremena, tako da je pomrlo sedamdeset hiljada ljudi od Dana do Beršebe. 16 Anđeo je pružio ruku prema Jerusalimu da ga opustoši, ali je Gospodu bilo žao zbog te nevolje, pa je rekao anđelu koji je ubijao narod: „Dosta! Spusti sada svoju ruku.“ Gospodnji anđeo bio je kod gumna Orne Jevusejina. 17 Kada je David video anđela kako ubija narod, rekao je Gospodu: „Ja sam zgrešio i ja sam zlo učinio. Ali šta su ove ovce učinile? Molim te, neka tvoja ruka dođe na mene i na dom mog oca.“

18 Tada je Gad još istog dana došao kod Davida i rekao mu: „Idi i podigni Gospodu oltar na gumnu Orne Jevusejina.“ 19 David je otišao po Gadovoj reči, kako mu je Gospod zapovedio. 20 Kad je Orna pogledao i video cara i njegove sluge kako idu prema njemu, odmah je došao i poklonio se caru licem do zemlje. 21 Orna je upitao: „Zašto je moj gospodar, car, došao kod svog sluge?“ A David je odgovorio: „Da od tebe kupim to gumno i podignem oltar Gospodu, kako bi prestala pošast u narodu.“ 22 Tada Orna reče Davidu: „Neka ga uzme moj gospodar, car, i neka prinese na žrtvu šta god želi. Evo goveda za žrtvu paljenicu, a za drva uzmi vršalicu, plug i jaram. 23 Sve to tebi, caru, Orna poklanja.“ Zatim Orna reče caru: „Neka ti Gospod, tvoj Bog, bude milostiv.“

24 Ali car reče Orni: „Ne, hoću to da kupim od tebe za novac. Neću prinositi Gospodu, svom Bogu, žrtve paljenice koje ništa ne koštaju.“ Tako je David kupio gumno i goveda za pedeset sikala srebra. 25 David je tu podigao oltar Gospodu i prineo mu žrtve paljenice i žrtve zajedništva. Tako je Gospod uslišio usrdne molitve za zemlju i prestala je pošast u Izraelu.

Pisac: Jeremija

Mesto pisanja: Jerusolim i Judeja

Pisanje završeno: oko 580. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1040-911. pre n. e.

PRVA KNJIGA O CAREVIMA

1 Car David je ostario i zašao u godine, i premda su ga pokrivali mnogim haljinama, nije mogao da se ugreje. **2** Zato su mu njegove sluge rekly: „Neka se potraži devojka za našeg gospodara, cara, devica koja će posluživati cara i negovati ga. Neka mu leži u krilu, pa će se naš gospodar, car, sigurno ugrejati.“ **3** Tako su pošli da traže lepu devojku po svoj izraelskoj zemlji. Na kraju su našli Abisagu Sunamku i doveli je caru. **4** Ta devojka je bila izuzetno lepa. Ona je negovala cara i posluživala ga, ali car nije imao odnose s njom.

5 U to vreme je Adonija, Agitin sin, uzdizao sebe govoreći: „Ja ću biti car!“ On je sebi nabavio kola s konjanicima i pedeset ljudi koji su kao njegova straža trčali pred njim. **6** Da ga ne bi povredio, otac ga nikada nije ukorio niti ga je pitao: „Zašto to radiš?“ Osim toga, bio je veoma lep, a rodio se posle Abšaloma. **7** Adonija se povezao s Joabom, Serujinim sinom, i sa sveštenikom Abijataram, koji su mu pomagali i koji su pristali uz njega. **8** Ali sveštenik Sadok i Benaja, Jodajev sin, zatim prorok Natan, Simej, Rej i Davidovi junaci nisu pristali uz Adoniju.

9 Posle nekog vremena Adonija je kod kamena Zoeleta, koji je blizu En-Rogila, prineo na žrtvu ovce i goveda i utovljenu telad, i pozvao je svu svoju braću, careve sinove, i sve ljude u Judi, careve sluge. **10** Ali nije pozvao proroka Natana, ni Benaju, ni Davidove junake, ni svog brata Solomona. **11** Tada Natan reče Betšebi, Solomo-

novoj majci: „Zar nisi čula da je Adonija, Agitin sin, postao car, a naš gospodar David ne zna ništa o tome? **12** Zato dođi da ti dam savet, da izbaviš svoju dušu i dušu svog sina Solomona. **13** Idi i uđi kod cara Davida i reci mu: ‘Zar se ti, moj gospodaru, care, nisi zakleo svojoj robinji kad si rekao: ‘Tvoj sin Solomon biće car posle mene i on će sedeti na mom prestolu?’ Zašto je onda Adonija postao car?’ **14** I dok budeš razgovarala s carem, ja ću ući za tobom i potvrdiću tvoje reči.”

15 Tako je Betšeba otišla kod cara u njegovu odaju. Car je bio veoma star i posluživala ga je Abisaga Sunamka. **16** Betšeba se poklonila i pala ničice pred carem, a car je upita: „Šta želiš?“ **17** Ona mu odgovori: „Moj gospodaru, ti si se Gospodom, svojim Bogom, zakleo svojoj robinji: ‘Tvoj sin Solomon biće car posle mene i on će sedeti na mom prestolu.’ **18** Ali evo, sad je Adonija postao car, a moj gospodar, car, ne zna ništa o tome. **19** Prineo je na žrtvu mnogo goveda, utovljene teladi i ovaca, i pozvao je sve careve sinove, sveštenika Abijatara i Joaba, zapovednika vojske, ali Solomona, tvog slugu, nije pozvao. **20** Sada su moj gospodaru, care, u tebe uprte oči svih Izraelaca, da im kažeš ko će posle tebe sedeti na presto mog gospodara, cara. **21** Inače će se, kad moj gospodar, car, počine kod svojih pračeva, na mene i na mog sina Solomona gledati kao na prestupnike.”

22 Dok je ona još razgovarala s carem, ušao je prorok Natan. **23** Odmah su javili

caru: „Prorok Natan je ovde.“ On je ušao pred cara i poklonio se pred carem licem do zemlje. **24** Zatim Natan reče: „Moj gospodar, care, jesi li ti rekao: 'Adonija će bi ti car posle mene i on će sedeti na mom prestolu?' **25** Jer je on danas otišao da prinese na žrtvu mnogo goveda, utovljene teladi i ovaca, i pozvao je sve careve sinove, vojne zapovednike i sveštenika Abijatara. I eno, oni jedu i piju s njim i govore: 'Živeo car Adonija!' **26** Ali nije pozvao ni mene, tvog slugu, ni sveštenika Sadoka, ni Benaju, Jodajevog sina, ni Solomona, tvog slugu. **27** Ako je tako naredio moj gospodar, car, tada nisi obavestio svog slugu ko će posle tebe sestiti na presto mog gospodara, cara.“

28 Car David reče: „Pozovite mi Betšebu.“ Ona uđe i stade pred cara. **29** Tada se car zakleo: „Tako živ bio Gospod koji je moju dušu izbavio iz svih nevolja! **30** Danas ću učiniti ono za šta sam ti se zakleo Gospodom, Izraelovim Bogom, kad sam rekao: 'Tvoj sin Solomon biće car posle mene i on će sedeti na mom prestolu umesto mene.'“ **31** Tada se Betšeba pokloni pred carem i pade ničice, licem do zemlje, i reče: „Neka je moj gospodar, car David, živ dovek!“

32 Car David reče: „Pozovite mi sveštenika Sadoka, proroka Natana i Benaju, Jodajevog sina.“ I oni su došli pred cara. **33** Car im reče: „Uzmite sa sobom sluge svog gospodara, stavite mog sina Solomona na moju mazgu i odvedite ga do Giona. **34** Neka ga tamo sveštenik Sadok i prorok Natan pomažu za cara nad Izraelom. A vi zatrubite u rog i vičite: 'Živeo car Solomon!' **35** Zatim se vratite za njim, a on neka dođe i sedne na moj presto. On će carovati umesto mene i njega ću postaviti za vođu Izraelu i Judi.“ **36** Tada Benaja, Jodajev sin, odgovori caru: „Neka bude

tako!* Tako neka potvrdi Gospod, Bog mog gospodara, cara. **37** Kao što je Gospod bio s mojim gospodarem, carem, tako neka bude i sa Solomonom, i neka uzvisi njegov presto još više nego presto cara Davida, mog gospodara.“

38 Tako su sveštenik Sadok, prorok Natan, Benaja, Jodajev sin, Hereteji i Feleteji otišli, stavili Solomona na mazgu cara Davida i odveli ga do Giona. **39** Sveštenik Sadok je uzeo iz šatora rog s uljem i pomazao Solomona. Zatim su zatrubili u rog, a ceo narod je povikao: „Živeo car Solomon!“ **40** Onda je ceo narod pošao za njim. Narod je svirao frule i veoma se radovao, tako da se zemlja tresla od njihove vike.

41 Adonija i sve zvanice koje su bile s njim čuli su tu viku upravo kad su završili s jelom. Kad je Joab čuo zvuk roga, upitao je: „Kakva je to vika i vrevu u gradu?“ **42** Dok je on još govorio, došao je Jonatan, sin sveštenika Abijatara. Adonija reče: „Dođi, jer si ti čestit čovek i nosiš dobru vest.“ **43** Ali Jonatan odgovori Adoniji: „Ne nosim dobru vest! Naš gospodar, car David, postavio je Solomona za cara. **44** Car je poslao s njim sveštenika Sadoka, proroka Natana, Benaju, Jodajevog sina, Here-teje i Feleteje, i oni su ga stavili na carevu mazgu. **45** Sveštenik Sadok i prorok Natan pomazali su ga kod Giona za cara, a zatim su svi otišli odande radujući se, i sav se grad uskomešao. To je vika koju ste čuli. **46** Solomon je već seo na carski presto. **47** A i careve sluge došle su da požele dobro našem gospodaru, caru Davidu, govoreći: 'Neka tvoj Bog proslavi Solomono-vo ime više od tvog imena i neka uzvisi njegov presto više od tvog prestola!' Tada se car poklonio na svojoj postelji. **48** Car je još rekao: 'Neka je blagoslovljen Gospod, Izraelov Bog, koji je danas dao da

* **1,36** Ili: „Amin!“ na hebrejskom.

svojim očima vidim ko će sedeti na mom prestolu!”

49 Tada su sve Adonijine zvanice zadržale od straha. Onda su ustali i otišli svaki svojim putem. **50** I Adonija se uplašio Solomona. Zato je ustao i otišao pa se uhvatio za rogove oltara. **51** Tada su Solomonu javili: „Adonija se uplašio cara Solomona, i eno ga, uhvatio se za rogove oltara i rekao: 'Neka mi se car Solomon najpre zakune da svog slugu neće pogubiti mačem'.” **52** A Solomon reče: „Ako se pokaže kao čestit čovek, neće mu ni dlaka s glave pasti na zemlju. Ali ako se zlo nađe na njemu, pogинуće.” **53** Tada je car Solomon poslao svoje slugu da ga odvedu od oltara. On je došao i poklonio se caru Solomonu, a Solomon mu reče: „Idi svojoj kući.”

2 Kad se Davidu približilo vreme da umre, zapovedio je svom sinu Solomonu: **2** „Ja idem putem kojim idu svi na zemlji. A ti budi jak i budi čovek. **3** Izvršavaj svoje obaveze prema Gospodu, svom Bogu, hodeći njegovim putevima i držeći se njegovih odredaba, njegovih zapovesti, njegovih zakona i njegovih opomena, kao što je zapisano u Mojsijevom zakonu, da bi postupao razborito u svemu što radiš i kud god da pođeš, **4** i da bi Gospod ispunio reč koju je rekao za mene: 'Ako tvoji sinovi budu pazili na svoj put i ako mi budu služili u istini svim svojim srcem i svom svojom dušom, nećeš ostati bez naslednika koji će sedeti na Izraelovom prestolu.’

5 I sam dobro znaš šta mi je učinio Joab, Serujin sin, i šta je učinio dvojici zapovednika izraelske vojske, Abneru, Nerovom sinu, i Amasi, Jeterovom sinu, kad ih je ubio prolivši krv u vreme mira kao da je rat, pa je tako krvlju uprljao pojas oko svojih bedara i sandale na svojim nogama. **6** Zato postupi po svojoj

mudrosti i ne daj da se njegova seda glava s mirom spusti u grob.

7 Prema sinovima Barzelaja iz Galada budi milostiv i neka oni budu među onima koji jedu za tvojim stolom, jer su i oni meni pomogli kad sam bežao pred tvojim bratom Abšalomom.

8 Tu je i Simej, sin Gire iz Benjaminovog plemena, iz Bahurima. On me je proklinjao teškim kletvama onog dana kad sam išao u Mahanaim. Ali došao mi je u susret kod Jordana, tako da sam mu se Gospodom zakleo: 'Neću te mačem pogubiti.' **9** Ali ti ga nemoj ostaviti bez kazne, jer si mudar čovek i dobro znaš šta treba da mu učiniš. Njegovu sedu glavu s krvlju pošalji u grob.”

10 Zatim je David počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u Davidovom gradu. **11** David je vladao nad Izraelom četrdeset godina. U Hevronu je vladao sedam godina, a u Jerusalimu trideset i tri godine.

12 Solomon je seo na presto svog oca Davida i njegovo carstvo se veoma utvrdilo.

13 Adonija, Agitin sin, došao je kod Betšebe, Solomonove majke. Kad ga je ona upitala: „Dolaziš li u miru?”, on je odgovorio: „Da, dolazim u miru.” **14** Zatim reče: „Hteo bih nešto da ti kažem.” A ona reče: „Kaži.” **15** On reče: „Ti dobro znaš da je carstvo trebalo da pripadne meni i da je ceo Izrael očekivao da ja budem car. Ali desilo se drugačije i carstvo je pripalo mom bratu, jer mu ga je Gospod dao. **16** A sada te samo za jedno molim. Nemoj me odbiti.” Ona mu reče: „Kaži.” **17** On zatim reče: „Molim te, kaži caru Solomonu, jer tebe neće odbiti, neka mi da za ženu Abisagu Sunamku.” **18** A Betšeba mu reče: „Dobro, govoriću caru za tebe.”

19 Tako je Betšeba došla kod cara Solomona da mu govori za Adoniju. Car je odmah ustao, pošao joj u susret i poklonio

joj se. Zatim je seo na svoj presto i zapovedio da postave presto za njegovu majku, da sedne njemu zdesna. **20** Ona reče: „Imam jednu malu molbu za tebe. Nemoj me odbiti.“ Car joj odgovori: „Kaži, majko. Neću te odbiti.“ **21** Ona zatim reče: „Neka se Abisaga Sunamka da tvom bratu Adoniji za ženu.“ **22** Na to car Solomon odgovori svojoj majci: „Zašto tražiš Abisagu Sunamku za Adoniju? Traži i carstvo za njega, jer mi je stariji brat, za njega i za sveštenika Abijataru i za Joaba, Serujinog sina!“

23 Tada se car Solomon zakleo Gospodom: „Neka mi Bog učini tako i neka me još teže kazni ako Adonija ne plati svojom dušom za to što je rekao. **24** I sada, tako živ bio Gospod, koji me je utvrdio i dao mi da sednem na presto svog oca Davida i koji mi je načinio dom, kao što je i obećao, Adonija će još danas biti pogubljen.“ **25** Car Solomon je odmah poslao Benaju, Jodajevog sina, koji je udario Adoniju, tako da je ovaj umro.

26 Car zatim reče svešteniku Abijataru: „Idi u Anatot na svoje njive. Zaslužio si smrt, ali te danas neću pogubiti, jer si nosio kovčeg Gospodnji pred mojim ocem Davidom i podnosio si nevolje sve vreme dok je i moj otac podnosio nevolje.“ **27** Tako je Solomon oterao Abijataru da više ne služi kao Gospodnji sveštenik, da bi se ispunila Gospodnja reč koju je u Silomu izrekao protiv Ilijevog doma.

28 Vest o tome stigla je i do Joaba - jer je pristao uz Adoniju, premda nije pristao uz Abšaloma - i Joab je pobeo u Gospodnji šator i čvrsto se uhvatio za robove oltara.

29 Caru Solomonu su javili: „Joab je pobeo u Gospodnji šator i eno ga pored oltara.“ A Solomon je poslao Benaju, Jodajevog sina, i rekao mu: „Idi i pogubi ga!“ **30** Benaja je otišao u Gospodnji šator i rekao Joabu: „Ovako kaže car: 'Izađi!'“ Ali on reče: „Neću! Ovde hoću da umrem.“

Tada je Benaja javio caru: „Tako mi je rekao Joab i tako mi je odgovorio.“ **31** A car mu reče: „Učini kao što je kazao i pogubi ga. Sahrani ga, i skini s mene i s doma mog oca krv koju je Joab prolio bez razloga. **32** Neka Gospod učini da njegova krv padne na njegovu glavu, jer je pogubio dva čoveka koja su bila pravednija i bolja od njega. Ubio ih je mačem bez znanja mog oca Davida: Abnera, Nerovog sina, zapovednika Izraelove vojske, i Amasu, Jeterovog sina, zapovednika Judine vojske. **33** Njihova krv neka padne na Joabovu glavu i na glavu njegovog potomstva doveka. A na Davidu i njegovom potomstvu, na njegovom domu i njegovom prestolu neka doveka počiva mir od Gospoda.“ **34** Tako je Benaja, Jodajev sin, otišao, udario Joaba i pogubio ga. Sahrnjen je kod svoje kuće u pustinji. **35** Tada je car umesto njega nad vojskom postavio Benaju, Jodajevog sina, a na Abijatarovo mesto car je postavio sveštenika Sadoka.

36 Zatim je car pozvao Simeja i rekao mu: „Sagradi sebi kuću u Jerusalmu i ostani ovde i nikuda ne idi odavde. **37** Onog dana kad izađeš i pređeš dolinu Kedron, znaj da ćeš poginuti. Tvoja krv pašće na tvoju glavu.“ **38** Simej je odgovorio caru: „Dobro. Kako je rekao moj gospodar, car, tako će tvoj sluga učiniti.“ Simej je dugo živeo u Jerusalmu.

39 Posle tri godine, dva Simejeva roba pobegla su kod Ahisa, Mahinog sina, cara Gata. Simeju je bilo javljeno: „Eno, tvoji su robovi u Gatu.“ **40** Simej je odmah ustao, osamario svog magarca i otišao u Gat kod Ahisa da potraži svoje robove. Zatim se Simej vratio iz Gata sa svojim robovima. **41** A Solomonu je bilo javljeno: „Simej je otišao iz Jerusalma u Gat i vratio se.“ **42** Tada je car pozvao Simeja i rekao mu: „Zar te nisam zakleo Gospodom i upozorio te kad sam ti rekao: 'Onog dana kad izađeš i pređeš bilo kuda, znaj da ćeš poginuti'“

ti', i zar mi ti nisi rekao: 'Dobro, razumeo sam?' **43** Zašto se onda nisi držao zakletve kojom si se zakleo Gospodu i poslušao strogu zapovest koju sam ti dao?" **44** Zatim car reče Simeju: „I sam znaš kakva si zla naneo mom ocu Davidu, dobro to znaš u svom srcu. Ali Gospod će zlo koje si naneo drugima vratiti na tvoju glavu. **45** A car Solomon biće blagoslovljen i Davidov presto biće dovek utvrđen pred Gospodom.“ **46** Tada je car dao zapovest Benaji, Jodajevom sinu, koji je izašao i udario Simeja, tako da je ovaj umro.

Carstvo se utvrdilo u Solomonovoj ruci.

3 Solomon je sklopio savez s faraonom, carem Egipta, tako što se oženio njegovom kćeri. Doveo ju je u Davidov grad da tamo živi dok on ne završi svoj dvor, Gospodnji dom i zidine oko Jerusali-ma. **2** Ali narod je prinosiso žrtve na uzvišicama, jer do tada još nije bio sagrađen dom Gospodnjem imenu. **3** Solomon je voleo Gospoda i živio je po odredbama svog oca Davida, samo što je na uzvišicama prinosiso žrtve i spaljivao prinose.

4 Car je otišao u Gavaon da tamo pri-nese žrtve, jer je to bila najznačajnija uzvišica. Tamo je Solomon prineo na oltaru hiljadu žrtava paljenica. **5** U Gavaonu se Gospod pojavio Solomonu noću u snu. Bog mu reče: „Traži šta hoćeš da ti dam.“ **6** A Solomon reče: „Ti si pokazao veliku milost prema svom sluzi Davidu, mom ocu, jer ti je služio u istini i u pravедnosti s čestitim srcem. Pokazivao si mu veliku milost i dao si mu sina da sedi na njegovom prestolu, kao što se danas vidi. **7** I sada, Gospode, Bože moj, ti si svog slugu postavio za cara umesto mog oca Davida, a ja sam mlad i još nemam iskustva. **8** Tvoj sluga je među tvojim narodom koji si izabrao, narodom koji je toliko velik da se ne može prebrojati niti mu se broj može proceniti. **9** Zato daj svom sluzi poslušno

srce da može suditi tvom narodu i razlikovati dobro od zla, jer ko može suditi tvom narodu, ovom tvrdoglavom narodu?“

10 Gospodu je bilo drago što je Solomon to tražio. **11** Bog mu reče: „Zato što si to tražio, a nisi tražio dug život ni bogatstvo ni duše svojih neprijatelja, nego si tražio razboritost da možeš ispravno suditi, **12** evo, učiniću po tvojim rečima. Daću ti mudro i razumno srce, da takvog kakav si ti nije bilo ni pre tebe niti će ga posle tebe biti. **13** A daću ti i ono što nisi tražio, i bogatstvo i slavu, tako da dokle god si živ neće biti takvog cara kao što si ti. **14** Ako budeš hodio mojim putevima i držao se mojih propisa i mojih zapovesti, kao što je hodio i tvoj otac David, produžiću tvoje dane.“

15 Tada se Solomon probudio, i gle, bio je to san. Zatim se vratio u Jerusalem, stao pred kovčeg Gospodnjeg saveza i prineo žrtve paljenice i žrtve zajedništva, i priredio gozbu za sve svoje sluge.

16 U to vreme došle su dve žene, bludnice, i stale pred cara. **17** Jedna od njih reče: „Oprosti, moj gospodaru, ja i ova žena živimo u istoj kući, i ja sam se porodila pored nje u toj kući. **18** Trećeg dana posle mog porođaja i ova žena se porodila. Bile smo zajedno i s nama u kući nije bilo nikog drugog. Samo smo nas dve bile u kući. **19** Onda je jedne noći sin ove žene umro, jer je legla na njega. **20** Ona je ustala usred noći, i dok je tvoja robinja spavala, uzela je mog sina koji je bio uz mene i stavila ga sebi u naručje, a svog mrtvog sina stavila je meni u naručje. **21** Kad sam ujutru ustala da podojim svog sina, gle, on je bio mrtav. Ali kad se razdanilo i kad sam ga bolje pogledala, videla sam da to nije moj sin kog sam rodila.“ **22** Ali druga žena reče: „Nije tako, nego je moj sin ovaj živi, a tvoj je onaj mrtvi!“ Ali prva žena je govorila: „Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je ovaj živi!“ I

tako su se prepirale pred carem.

23 Na kraju car reče: „Jedna kaže: 'Moj sin je ovaj živi, a tvoj je onaj mrtvi!' a druga kaže: 'Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je ovaj živi!'“ **24** Car zatim reče: „Donesite mi mač.“ I doneli su mač pred cara. **25** Car reče: „Rasecite živo dete na dva dela, pa jednu polovinu dajte jednoj, a drugu polovinu drugoj.“ **26** Tada žena čiji je sin bio živ oseti da joj utroba zadrhta zbog sina, pa reče caru: „Oprosti, moj gospodaru! Dajte njoj živo dete, samo ga nemojte ubiti.“ A druga žena reče: „Neka ne bude ni moj ni tvoj. Rasecite ga!“ **27** Na to car reče: „Dajte živo dete prvoj ženi, nemojte ga ubiti. Ona mu je majka.“

28 Svi Izraelci su čuli kakvu je presudu izrekao car i pobojali su se cara, jer su videli da je u njemu Božja mudrost da pravedno sudi.

4 Car Solomon je carovao nad celim Izraelom. **2** Ovo su bili njegovi knezovi: sveštenik Azarija, Sadokov sin; **3** pisari Elioref i Ahija, Sisini sinovi; letopisac Josafat, Ahiludov sin; **4** Benaja, Jodajev sin, zapovedao je vojskom, a Sadok i Abijatar bili su sveštenici; **5** Azarija, Natanov sin, bio je nad namesnicima, a Zavud, Natanov sin, bio je sveštenik i carev prijatelj; **6** Ahisar je bio upravitelj dvora, a Adoniram, Avdin sin, nadgledao je one koji su bili određeni za prinudni rad.

7 Solomon je imao dvanaest namesnika nad celim Izraelom. Oni su snabdevali hranom cara i njegov dvor. Svaki je po mesec dana u godini bio zadužen za snabdevanje hranom. **8** Ovo su njihova imena: Hurov sin u brdovitom području Jefrema; **9** Dekerov sin u Makasu, Salvimu, Bet-Semesu i Elon-Bet-Ananu; **10** Esedov sin u Aruvotu (pod njim su bili Sohot i sva Eferova zemlja); **11** Avinadavov sin u planinskom kraju blizu Dora (on se oženio Tafa-

tom, Solomonovom kćeri); **12** Bana, Ahiludov sin, u Tanahu, u Megidu i u celom Bet-Sanu koji se nalazi pored Sartana ispod Jezraela, od Bet-Sana do Abel-Meola i do jokmeamskog kraja; **13** Geverov sin u Ramotu u Galadu (pod njim su bila sela u Galadu u kojima su ljudi živeli pod šatorima, a koja je osvojio Jair, Manasijin sin; pod njim je bilo i argovsko područje u Bašanu: šezdeset velikih gradova sa zidinama i bakarnim prevornicama); **14** Ahinadav, Idov sin, u Mahanaimu; **15** Ahimas u Nefta limu (i on je uzeo za ženu jednu Solomonovu kćer, Bašematu); **16** Bana, Husajev sin, u Asiru i Alotu; **17** Josafat, Farujin sin, u Isaharu; **18** Simej, Ilin sin, u Benjaminu; **19** Gever, Urijev sin, u galadskoj zemlji, u zemlji amorejskog cara Sihona, i bašanskog cara Oga. Jedan namesnik bio je nad svim ostalim namesnicima u zemlji.

20 Naroda u Judi i u Izraelu bilo je mnogo, kao što ima mnogo peska na morskoj obali. Jeli su, pili i veselili se.

21 Solomon je vladao nad svim carstvima od reke do filistejske zemlje i do egipatske granice. Ta carstva donosila su darove i služila Solomonu sve dok je bio živ.

22 Solomonu je za hranu svakog dana trebalo trideset kora* finog brašna i šezdeset kora običnog brašna, **23** deset ugojenih goveda, dvadeset goveda s paše i sto ovaca, osim jelena, gazela, srndaća i ugojenih ptica. **24** On je vladao nad svom zemljom s ove strane reke, od Tapse do Gaze, nad svim carevima s ove strane reke, i mir je vladao u svoj njegovoj zemlji, svuda unaokolo. **25** Juda i Izrael živeli su spokojno, svako pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Beršebe, sve dok je Solomon bio živ.

26 Solomon je imao četrdeset hiljada

* **4,22** Kor iznosi 220 litara. Vidi Ezekiel 45,14 i dodatak na kraju knjige.

štala za konje koje je uprezao u svoja kola, i imao je dvanaest hiljada konjanika.

27 Spomenuti namesnici snabdevali su hranom cara Solomona i sve koji su dolazili da jedu za stolom cara Solomona, i to svaki u mesecu za koji je bio zadužen. Nisu dozvolili da bilo šta nedostaje. **28** Ječam i slamu za konje i za konjske zaprege donosili su gde god je bilo potrebno, svaki kako mu je bilo određeno.

29 Bog je Solomonu dao veliku mudrost i razboritost, i dao mu je srce puno razuma, kao što ima puno peska na morskoj obali. **30** Solomonova mudrost bila je veća od mudrosti svih ljudi na Istoku i od sve egipatske mudrosti. **31** Bio je mudriji od svih ljudi, od Etana Ezraita, od Emana, Halhola i Darde, Maolovih sinova. Bio je slavan među svim okolnim narodima. **32** Izgovorio je tri hiljade poslovice, i sastavio je hiljadu i pet pesama. **33** Govorio je o drveću, od kedra na Livanu do isopa koji niče iz zidova. Govorio je o zverima, o stvorenjima koja lete, o onima što se miču po zemlji i o ribama. **34** Iz svih naroda dolazili su ljudi da čuju Solomonovu mudrost, ljudi koje su slali svi carevi na zemlji koji su čuli za njegovu mudrost.

5 Hiram, car Tira, poslao je svoje sluge kod Solomona kad je čuo da je pomazan za cara umesto svog oca, jer je Hiram oduvek voleo Davida. **2** Solomon je poručio Hiram: **3** „Ti dobro znaš da moj otac David nije mogao da izgradi dom imenu Gospoda, svog Boga, zbog ratova kojima su ga okružili njegovi neprijatelji, dok ih Gospod nije pokorio pod njegove noge. **4** A meni je sada Gospod, moj Bog, dao mir na svim mojim granicama. Nemam protivnika i nikakvo se zlo ne događa. **5** Zato, imam nameru da izgradim dom imenu Gospoda, svog Boga, kao što je Gospod obećao mom ocu Davidu kada je rekao: 'Tvoj sin kog ću postaviti na tvoj

presto umesto tebe, on će izgraditi dom mom imenu.' **6** Zato sada zapovedi da mi naseku kedrove na Livanu. Moje sluge biće s tvojim slugama i daću ti platu za tvoje sluge koliko god odrediš, jer dobro znaš da među nama nema ljudi koji znaju da seku drva kao Sidonci.”

7 Kad je Hiram čuo Solomonove reči, veoma se obradovao, pa je rekao: „Neka je danas blagoslovljen Gospod, jer je Davidu dao mudrog sina da vlada nad tim velikim narodom!” **8** Hiram je poručio Solomonu: „Razumeo sam šta si mi poručio. Uradiću sve što želiš u vezi sa kedrovim i smrekovim drvetom. **9** Moje sluge će ih prenositi s Livana na more. Ja ću ih povezati u splavove i morem ih prevesti do mesta koje mi odrediš. Tamo ću ih razvezati, pa ih ti odnesi. A ti uradi ono što ja želim i obezbedi hranu za moj dom.”

10 Tako je Hiram davao Solomonu kedrovo i smrekovo drvo koliko god je on želeo. **11** A Solomon je Hiramu davao dvadeset hiljada kora pšenice za hranu njegovom domu i dvadeset kora ceđenog maslinovog ulja. To je Solomon davao Hiram svake godine. **12** Gospod je Solomonu dao mudrost, kao što mu je i obećao. Između Hiram i Solomona vladao je mir i oni su sklopili savez među sobom.

13 Car Solomon je u celom Izraelu odredio ljude za prinudni rad. Onih koji su bili određeni za prinudni rad bilo je trideset hiljada. **14** Slao ih je naizmenično na Livan, po deset hiljada svakog meseca. Mesec dana bili su na Livanu, a dva meseca kod kuće. Adoniram je nadgledao one koji su bili određeni za prinudni rad. **15** Solomon je imao sedamdeset hiljada nosača i osamdeset hiljada klesara u planini, **16** osim Solomonovih kneževskih namesnika koji su nadgledali posao, njih tri hiljade i trista što su nadzirali ljude koji su obavljali posao. **17** Car im je zapovedio da izvade veliko kamenje, skupoceno kamenje, da se

od klesanog kamena položi temelj doma. **18** Tako su Solomonovi graditelji, Hiramovi graditelji i stanovnici Gevala klesali kamen i pripremali drvenu građu i kamenje za iz gradnju doma.

6 Četiristo osamdesete godine nakon izlaska Izraelovih sinova iz egipatske zemlje, četvrte godine svog carovanja nad Izraelom, meseca zifa, a to je drugi mesec, Solomon je počeo da gradi dom Gospodu. **2** Dom koji je car Solomon gradio Gospodu bio je dug šezdeset lakata, širok dvadeset lakata i visok trideset lakata. **3** Predvorje ispred hrama, s prednje strane doma, bilo je dugačko dvadeset lakata, koliko je bio širok dom, a široko deset lakata, s prednje strane doma.

4 Na domu je načinio prozore kojima su otvori s jedne strane bili uži, a s druge širi. **5** Zatim je uza zid doma svuda uokolo izgradio bočnu zgradu, uza zidove doma oko hrama i oko unutrašnje prostorije, i načinio je bočne sobe svuda unaokolo. **6** Donji sprat sa sobama bio je širok pet lakata, srednji je bio širok šest lakata, a gornji je bio širok sedam lakata. On je okolo sa spoljašnje strane doma načinio naslone za grede, da se grede ne bi morale ugrađivati u zidove doma.

7 Kod izgradnje doma koristio se kamen koji je već bio isklesan, tako da se za vreme gradnje u domu nisu čuli ni čekić ni sekira niti bilo kakva gvozdena alatka. **8** Na donji sprat sa sobama ulazilo se s desne strane doma, a kružne stepenice vodile su na srednji i sa srednjeg na gornji sprat. **9** Tako je on gradio dom i završio ga. Pokrio ga je gredama i daskama od kedrovine. **10** Osim toga, oko celog doma izgradio je sobe visoke pet lakata, koje su kedrovim gredama bile povezane s domom.

11 Tada je Solomonu došla Gospodnja reč: **12** „Ako budeš živeo po mojim

odredbama i izvršavao moje zakone i držao se svih mojih zapovesti postupajući po njima, onda ću i ja ispuniti na tebi obećanja koja sam dao tvom ocu Davidu, a naročito obećanje za ovaj dom koji gradiš. **13** Prebivaću među Izraelovim sinovima i neću ostaviti svoj narod Izrael.”

14 Tako je Solomon gradio dom i završio ga. **15** Zidove unutar doma obložio je kedrovim daskama, unutrašnjost doma od poda do krovnih greda obložio je drvetom, a pod u domu obložio je daskama od smreke. **16** Na zadnjoj strani doma pregradio je prostor od dvadeset lakata i obložio ga kedrovim daskama od poda do krovnih greda, i tako je u domu načinio unutrašnju prostoriju, to jest Svetinju nad svetinjama. **17** Četrdeset lakata imao je dom, to jest hram koji je bio ispred nje. **18** Na kedrovim daskama unutar doma bili su izrezbareni ukrasi u obliku jabuka i venci od cveća. Sve je bilo od kedrovine tako da se kamen nigde nije video.

19 Unutrašnju prostoriju u domu uređio je da u nju stavi kovčeg Gospodnjeg saveza. **20** Unutrašnja prostorija bila je dvadeset lakata duga, dvadeset lakata široka i dvadeset lakata visoka. Obložio ju je čistim zlatom, a oltar je obložio kedrovinom. **21** Solomon je unutrašnjost doma obložio čistim zlatom i postavio je lanac od zlata ispred unutrašnje prostorije koju je takođe obložio zlatom. **22** Ceo dom je u potpunosti obložio zlatom i ceo oltar ispred unutrašnje prostorije obložio je zlatom.

23 U unutrašnjoj prostoriji načinio je dva heruvima od drveta što daje ulje. Svaki je bio visok deset lakata. **24** Jedno krilo heruvima bilo je dugo pet lakata, a i drugo krilo heruvima bilo je dugo pet lakata. Deset lakata bilo je od kraja jednog krila do kraja drugog krila. **25** I drugi heruvim imao je deset lakata. Oba heruvima bila su iste mere i istog oblika. **26** Visina jednog heruvima bila je deset lakata, a tako i

drugog heruvima. **27** Heruvime je postavio u unutrašnjost doma. Krila heruvima bila su raširena, tako da je krilo jednog heruvima dodirivalo jedan zid, a krilo drugog heruvima dodirivalo je drugi zid, dok su u sredini doma krila dodirivala jedno drugo. **28** I heruvime je obložio zlatom.

29 Na svim zidovima doma iznutra, u prednjem i u zadnjem delu, izrezbario je ukrase u obliku heruvima, palmi i cvetova, **30** a pod u domu u prednjem i u zadnjem delu obložio je zlatom. **31** Na ulazu u unutrašnju prostoriju načinio je dvokrilna vrata od drveta što daje ulje: stubove i dovratke, petinu zida. **32** Na tim dvokrilnim vratima, koja su bila od drveta što daje ulje, izrezbario je ukrase u obliku heruvima, palmi i cvetova i obložio ih zlatom. Zlatom je obložio heruvime i palme. **33** Tako je i za ulaz u hram načinio četvrtaste dovratke od drveta što daje ulje, **34** a dvokrilna vrata od drveta smreke. Jedno krilo ovih vrata preklapalo se na dva dela i okretalo na nosačima, a i drugo krilo se preklapalo na dva dela i okretalo na nosačima. **35** Izrezbario je i heruvime, palme i cvetove, a onda je sve što je izrezbario obložio zlatom.

36 Zatim je izgradio unutrašnje dvorište, načinivši zid koji je imao tri reda klesanog kamena i jedan red kedrovih greda.

37 Četvrte godine, meseca zifa, bio je položen temelj Gospodnjeg doma, **38** a jedanaeste godine, meseca vula, a to je osmi mesec, dom je bio završen sa svim svojim pojedinostima i prema svemu što je bilo određeno za njega. Solomon ga je gradio sedam godina.

7 Svoj dvor Solomon je gradio trinaest godina, dok nije završio ceo svoj dvor.

2 Sagradio je i dom nazvan Livanska šuma dug sto lakata, širok pedeset lakata i visok trideset lakata, na četiri reda kedro-

vih stubova, a na stubovima su bile kedrove grede. **3** Gornji deo doma bio je obložen kedrovinom i nalazio se iznad greda koje su ležale na četrdeset i pet stubova, po petnaest u jednom redu. **4** Imao je tri reda prozora s okvirima, tako da su otvori za svetlost u tri niza stajali jedan naspram drugog. **5** Sva vrata i dovraci bili su četvrtasti, kao i prednja strana otvora za svetlost koji su u tri niza stajali jedan naspram drugog.

6 Načinio je i trem sa stubovima, dug pedeset lakata i širok trideset lakata. Spređa, ispred njegovih stubova, bio je još jedan trem sa stubovima i nadstrešnicom.

7 Zatim je načinio prestoni trem gde je sudio, sudski trem, koji je od poda do krovnih greda bio obložen kedrovinom.

8 Njegov dvor u kom je trebalo da živi nalazio se u drugom dvorištu i bio je iza prestonog trema. Bio je građen na isti način kao i taj trem. Solomon je sagradio i dom sličan tom tremu za faraonovu kćer, kojom se oženio.

9 Sve te građevine bile su sagrađene od skupocenog kamena, klesanog po meri i sečenog testerom za kamen sa svih strana, od temelja do venca na vrhu zida, a i ono što je bilo napolju, sve do velikog dvorišta. **10** Temelji su bili od velikih komada skupocenog kamena, komada od deset i od osam lakata. **11** A odozgo je stavljan skupoceni kamen klesan po meri i kedrove daske. **12** Veliko dvorište bilo je okruženo zidom koji je imao tri reda klesanog kamena i jedan red kedrovih greda, a takav zid bio je i oko unutrašnjeg dvorišta Gospodnjeg doma i predvorja doma.

13 Car Solomon je poslao svoje sluge da iz Tira dovedu Hirama. **14** On je bio sin jedne udovice iz Neftalimovog plemena, a otac mu je bio iz Tira i izrađivao je predmete od bakra. Hiram je bio veoma mudar i razborit i umeo je da izrađuje razne predmete od bakra. On je došao kod cara

Solomona i napravio mu sve što je bilo potrebno.

15 Izlio je dva stuba od bakra. Svaki stub bio je visok osamnaest lakata, a kopncem od dvanaest lakata mogao se obuhvatiti svaki od ta dva stuba. **16** Načinio je i dva oglavlja izlivena od bakra da se postave na vrh stubova. Pet lakata bilo je visoko jedno oglavlje i pet lakata bilo je visoko drugo oglavlje. **17** Zatim je za oglavlje na vrhu stubova izradio filigranske mrežice, pletene ukrase u obliku lančića, sedam za oglavlje na jednom stubu i sedam za oglavlje na drugom stubu. **18** Načinio je i dva reda narova oko svake mrežice da pokriju oglavlja na vrhu stubova. Tako je načinio za oglavlja na oba stuba. **19** Deo oglavlja na vrhu stubova koja su stajala uz predvorje bio je u obliku ljiljana i bio je visok četiri lakta. **20** Oglavlja su bila postavljena na oba stuba, a iznad izbočenog dela oglavlja nalazila se mrežica. Oko svakog oglavlja bilo je dve stotine narova u redovima.

21 Stubove je postavio uz predvorje hrama. Jedan stub postavio je s desne strane i nazvao ga Jahin,* a drugi stub postavio je s leve strane i nazvao ga Boaz.* **22** Vrh stubova bio je ukrašen ljiljanima. Tako je rad na stubovima bio priveden kraju.

23 Zatim je napravio liveno more, koje je od jednog do drugog kraja imalo deset lakata. Bilo je okruglo, visoko pet lakata, a da bi se obuhvatilo bilo je potrebno uže od trideset lakata. **24** Okolo, ispod ivice, bili su ukrasi u obliku jabuka, po deset ukrasa na jedan lakat. Bila su dva reda ukrasa u obliku jabuka, izlivenih zajedno s morem. **25** More je stajalo na dvanaest bikova, od kojih su tri gledala prema severu, tri pre-

ma zapadu, tri prema jugu, a tri prema istoku. More je stajalo odozgo na bikovima, a zadnji deo svih njih bio je okrenut prema sredini. **26** Njegova debljina je iznosila jedan dlan,* a ivica mu je bila izrađena kao ivica čaše, nalik cvetu ljiljana. U njega je moglo da stane dve hiljade bati.*

27 Napravio je i deset kolica od bakra. Svaka kolica bila su duga četiri lakta, široka četiri lakta i visoka tri lakta. **28** Evo kako su kolica bila izrađena: imala su stranice koje su bile u svojim okvirima. **29** Stranice u okvirima bile su ukrašene lavovima, bikovima i heruvimima, a isto tako i okviri. Iznad i ispod lavova i bikova bili su ukrasi u obliku venaca. **30** Svaka kolica imala su četiri točka od bakra, sa osovinama od bakra, a na četiri ugla imala su nosače za osovine. Nosači ispod velike posude za vodu bili su izliveni zajedno s vencima koji su ih međusobno spajali. **31** Otvor posude iznutra, od nosača do vrha, bio je dubok jedan lakat. Otvor na kom je stajala posuda bio je okrugao, izrađen poput postolja od lakat i po, i ukrašen rezbarijama. Stranice su bile četvrtaste, a ne okrugle. **32** Četiri točka i držači točkova bili su ispod stranica kolica. Svaki je točak bio visok lakat i po. **33** Točkovi su bili izrađeni poput točkova na običnim kolima. Njihovi nosači, obruči, paoci i glavčine, sve je bilo liveno. **34** Na četiri ugla kod svih kolica bila su četiri nosača. Nosači i kolica sačinjavali su jednu celinu. **35** Na gornjem delu kolica bilo je postolje visoko pola lakta, sasvim okruglo. Okviri i stranice koji su se nalazili na gornjem delu kolica sačinjavali su jednu celinu s njima. **36** Na ravnim delovima okvira i na stranicama Hiram je izrezbario heruvime, lavove i palme, prema veličini prazne površine, i

* **7,21** „Jahin“ znači „on će utemeljiti“.

* **7,21** „Boaz“ verovatno znači „jačina, u snazi“. Po svemu sudeći imena oba stuba čitala su se u celini zdesna nalevo.

* **7,26** Dlan iznosi 7,4 centimetra. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **7,26** Oko 44.000 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

vence unaokolo. **37** Tako je napravio svih deset kolica. Sva su bila isto izlivena, iste mere i istog oblika.

38 Načinio je i deset velikih bakarnih posuda za vodu. U svaku posudu moglo je da stane četrdeset bati* i svaka je imala četiri lakta. Po jedna posuda stajala je na svih deset kolica. **39** Zatim je pet kolica postavio s desne strane doma, a pet s leve strane doma. More je postavio s desne strane doma prema jugoistoku.

40 Hiram je napravio velike posude za vodu, lopate i činije. On je završio sav posao koji je radio za cara Solomona na Gospodnjem domu: **41** dva stuba, oglavlja u obliku činije na vrhovima dva stuba, dve mrežice koje su pokrivala ta dva okrugla oglavlja na vrhu stubova, **42** četiristo narova za dve mrežice, za svaku mrežicu po dva reda narova da pokriju dva oglavlja u obliku činije na vrhovima dva stuba; **43** deset kolica i deset velikih posuda za vodu na kolicima, **44** jedno more i dvanaest bikova ispod mora, **45** lonce, lopate, činije i sav pribor koji je Hiram od uglačanog bakra napravio caru Solomonu za Gospodnji dom. **46** Car je dao da se sve to izlije u kalupima od gline u Jordanskoj dolini, između Sokota i Sartana.

47 Solomon nije merio sve te posude, jer ih je bilo izuzetno mnogo. Težina bakra nije bila utvrđena. **48** Solomon je načinio i sve druge stvari za Gospodnji dom: zlatni oltar, zlatni sto na koji se hleb stavljao pred Boga, **49** svećnjake od čistog zlata, pet s desne strane i pet s leve strane pred unutrašnjom prostorijom, zlatne cvetove, žiške, mašice, **50** zatim posude, makaze za podsecanje fitilja, činije, čaše, pepeonice, sve od čistog zlata, i zlatna ležišta za vrata unutrašnje prostorije, to jest Svetinje nad svetinjama, i za vrata hrama u domu.

51 Tako je car Solomon završio sav

* **7,38** Otprilike 880 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

posao oko Gospodnjeg doma. Zatim je doneo srebro, zlato i druge predmete koje je posvetio njegov otac David, i stavio ih u riznice Gospodnjeg doma.

8 Tada je car Solomon okupio kod sebe u Jerusalimu Izraelove starešine, sve poglavare plemena i knezove otačkih domova Izraelovih sinova, da bi se kovčeg Gospodnjeg saveza doneo iz Davidovog grada, to jest sa Ciona. **2** Tako su se svi Izraelci sakupili kod cara Solomona na praznik meseca etanima, a to je sedmi mesec. **3** Kad su došle sve Izraelove starešine, sveštenici su poneli kovčeg. **4** Oni su preneli Gospodnji kovčeg, šator od sastanka i sve svete stvari koje su bile u šatoru. Sve su to preneli sveštenici i Leviti. **5** Car Solomon i s njim ceo izraelski zbor koji se okupio oko njega, prineli su na žrtvu pred kovčegom toliko ovaca i goveda da se nije moglo ni izračunati ni izbrojati.

6 Zatim su sveštenici uneli kovčeg Gospodnjeg saveza na njegovo mesto, u unutrašnju prostoriju doma, u Svetinju nad svetinjama, pod krila heruvima.

7 Krila heruvima bila su raširena iznad mesta gde je stajao kovčeg, tako da su heruvimi odozgo zaklanjali kovčeg i njegove poluge. **8** Ali poluge su bile toliko duge da su se njihovi krajevi videli iz Svetinje pred unutrašnjom prostorijom, ali spolja se nisu videli. Tamo stoje sve do današnjeg dana. **9** U kovčegu nije bilo ničeg osim dve kamene ploče koje je Mojsije stavio u njega na Horivu, kad je Gospod sklopio savez sa Izraelovim sinovima nakon što su izašli iz egipatske zemlje.

10 Kad su sveštenici izašli iz svetog mesta, oblak je ispunio Gospodnji dom. **11** Sveštenici zbog oblaka nisu mogli da stoje tamo i da vrše svoju službu, jer je Gospodnji dom bio pun Gospodnje slave. **12** Tada je Solomon rekao: „Gospode, ti si rekao da ćeš prebivati u gustoj tami. **13** Ja

sam ti sagradio dom da bude tvoje uzvišeno prebivalište, mesto gde ćeš doveka prebivati.”

14 Zatim se car okrenuo prema narodu i blagoslovio ceo izraelski zbor, dok je ceo zbor stajao. **15** Tada je rekao: „Neka je blagoslovljen Gospod, Izraelov Bog, koji je svojim ustima govorio s mojim ocem Davidom, i svojom rukom ispunio ono što je rekao: **16** 'Od dana kad sam svoj narod Izrael izveo iz Egipta, nisam izabrao nijedan grad među svim Izraelovim plemenima da se u njemu sagradi dom u kom bi bilo moje ime. Ali izabrao sam Davida da vlada nad mojim narodom Izraelom.' **17** Moj otac David je u svom srcu imao želju da sagradi dom imenu Gospoda, Izraelovog Boga. **18** Ali Gospod je mom ocu Davidu rekao: 'Ti u svom srcu imaš želju da sagradiš dom mom imenu, i dobro je što ti je to na srcu. **19** Ali nećeš ti graditi taj dom, nego tvoj sin koji će ti se roditi. On će sagraditi dom mom imenu.' **20** Gospod je ispunio reč koju je rekao i ja sam došao na mesto svog oca Davida i seo na Izraelov presto, kao što je rekao Gospod, i sagradio sam dom imenu Gospoda, Izraelovog Boga. **21** U njemu sam odredio mesto za kovčeg u kome je Gospodnji savez koji je sklopio s našim praočevima kad ih je izveo iz egipatske zemlje.”

22 Tada je Solomon stao pred Gospodnji oltar pred celim izraelskim zborom, raširio ruke prema nebesima **23** i rekao: „Gospode, Bože Izraelov, nema Boga kao što si ti, ni gore na nebesima ni dole na zemlji. Ti se držiš saveza i pokazuješ milost prema svojim slugama koje ti služe svim svojim srcem. **24** Ispunio si svom sluzi Davidu, mom ocu, ono što si mu obećao. Što si svojim ustima obećao, to si svojom rukom ispunio, kao što se danas vidi. **25** A sada, Gospode, Bože Izraelov, ispuni svom sluzi Davidu, mom ocu, ono što si mu obećao kad si rekao:

'Neće ti nestati naslednika koji će preda mnoom sedeti na Izraelovom prestolu, samo ako tvoji sinovi budu pazili na svoj put, služeći mi kao što si mi ti služio.' **26** A sada, Bože Izraelov, molim te, neka se obistini obećanje koje si dao svom sluzi Davidu, mom ocu.

27 Ali da li će Bog zaista prebivati na zemlji? Gle, ni nebesa ni nebo nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom koji sam sagradio! **28** Ali ipak Gospode, Bože moj, saslušaj molitvu svog sluge i njegovu molbu za milost, i poslušaj vapaj i molitvu koju ti danas upućuje tvoj sluga. **29** Neka tvoje oči noć i dan budno motre ovaj dom, ovo mesto za koje si rekao: 'Tu će prebivati moje ime.' Poslušaj molitvu koju ti tvoj sluga upućuje okrenut prema ovom mestu. **30** Poslušaj molbu za milost koju tvoj sluga i tvoj narod Izrael upućuju okrenuti prema ovom mestu. Čuj s mesta gde prebivaš, s nebesa, čuj i oprosti.

31 Ako neko zgreši svom bližnjem, pa se od njega traži da se zakune i izloži prokletstvu, i on pod zakletvom dođe pred tvoj oltar u ovom domu, **32** tada čuj s nebesa i budi sudija svojim slugama. Zlog proglaši zlim, vraćajući njegova dela na njegovu glavu, a pravednog proglaši pravednim, nagrađujući ga po njegovoj pravednosti.

33 Ako tvoj narod Izrael bude poražen pred svojim neprijateljima zato što ti je zgrešio, pa se obrati k tebi i da hvalu tvom imenu, pomoli se i uputi molbu za milost u ovom domu, **34** tada čuj s nebesa, oprosti greh svom narodu Izraelu i vrati ih u zemlju koju si dao njihovim praočevima.

35 Kad se zatvori nebo i ne bude kiše jer su ti zgrešili, pa se pomole okrenuti prema ovom mestu i daju hvalu tvom imenu i odvrate se od svog greha, jer si im nanosio nevolje, **36** tada čuj s nebesa i oprosti greh svojim slugama, svom narodu

Izraelu, koje učiš pravom putu kojim treba da idu, i pusti kišu na svoju zemlju koju si svom narodu dao u nasleđstvo.

37 Ako u zemlji zavlada glad ili se pojavi pošast, suša, buđ ili navale skakavci ili bubašvabe, ako ih opkoli neprijatelj u zemlji gde su njihovi gradovi, ako ih snađe bilo kakva nevolja ili bolest, **38** pa ako neko iz naroda ili ceo tvoj narod Izrael uputi molitvu ili molbu za milost, jer svako zna bol svog srca, i raširi ruke prema ovom domu, **39** ti čuj s nebesa, s mesta gde prebivaš, i oprosti, postupi po tome i daj svakome prema svim njegovim putevima, ti koji znaš svačije srce, jer samo ti dobro znaš srce svih sinova ljudskih, **40** da bi te se bojali sve dane dok žive u zemlji koju si dao našim praočevima.

41 Isto tako, kad tuđinac koji ne pripada tvom narodu Izraelu, nego je došao iz daleke zemlje zbog tvog imena - **42** jer će se čuti za tvoje veliko ime, za tvoju snažnu ruku i podignutu mišicu - dođe i pomoli se okrenut prema ovom domu, **43** tada čuj s nebesa, s mesta gde prebivaš, i učini sve za šta te moli taj tuđinac, da bi svi narodi na zemlji upoznali tvoje ime i bojali se tebe kao i tvoj narod Izrael, i da bi znali da ovaj dom koji sam sagradio nosi tvoje ime.

44 Ako tvoj narod pođe u rat protiv svojih neprijatelja putem kojim ga ti pošalješ, i pomole se tebi, Gospode, okrenuti prema gradu koji si izabrao i prema ovom domu koji sam sagradio tvom imenu, **45** tada čuj s nebesa njihovu molitvu i njihovu molbu za milost i daj im pravdu.

46 Ako ti zgreše, jer nema čoveka koji ne greši, i ti se razgneviš na njih i predaš ih neprijateljima, pa ih njihovi porobljivači odvedu u zarobljeništvo u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizu, **47** a oni se urazume u zemlji u koju budu odvedeni u zarobljeništvo, obrate se i upute ti molbu za milost u zemlji onih koji su ih zarobili,

govoreći: 'Zgrešili smo, loše smo postupali, zlo smo činili', **48** ako se u zemlji svojih neprijatelja koji su ih zarobili zaista obrate k tebi svim svojim srcem i svom svojom dušom i pomole ti se okrenuti prema svojoj zemlji koju si dao njihovim praočevima, prema gradu koji si izabrao i prema domu koji sam sagradio tvom imenu, **49** tada s nebesa, s mesta gde prebivaš, čuj njihovu molitvu i njihovu molbu za milost, i daj im pravdu, **50** i oprosti svom narodu koji ti je zgrešio, oprosti im sve prestupe, sve što su ti skrivili. Daj da nađu milost pred onima koji su ih zarobili i da im se oni smiluju, **51** jer su oni tvoj narod i tvoje nasleđstvo koje si izveo iz Egipta, iz te peći za topljenje gvožđa. **52** Neka tvoje oči budu otvorene na molbu za milost koju ti upućuje tvoj sluga i na molbu za milost koju ti upućuje tvoj narod Izrael, i usliši ih kad god te prizovu. **53** Jer si ih ti, Gospode, odvojio kao svoje nasleđstvo od svih naroda na zemlji, kao što si rekao preko Mojsija, svog slugu, kada si naše praočeve izveo iz Egipta."

54 Kad je Solomon završio celu ovu molitvu i molbu za milost koju je uputio Gospodu, ustao je ispred Gospodnjeg oltara gde je klečao ruku raširenih prema nebesima, **55** i stojeći tako blagoslovio je ceo izraelski zbor, govoreći jakim glasom: **56** „Neka je blagoslovljen Gospod, koji je svom narodu Izraelu dao mesto počinka, ispunivši sve što je obećao. Od svih dobrih obećanja koja je dao preko Mojsija, svog slugu, nije ostalo neispunjeno nijedno obećanje. **57** Neka Gospod, naš Bog, bude s nama kao što je bio i s našim praočevima. Neka nas nikad ne ostavi i ne napusti, **58** nego neka prikloni naše srce k sebi da bismo hodili svim njegovim putevima i držali se njegovih zapovesti, njegovih propisa i njegovih zakona, koje je dao našim praočevima. **59** Neka ove moje reči kojima sam Gospoda molio za milost pamti

Gospod, naš Bog, dan i noć, da daje pravdu svojim slugama i svom narodu Izraelu, dan za danom kako bude potrebno, **60** da bi svi narodi na zemlji znali da je Gospod istiniti Bog i da nema drugog. **61** Celim svojim srcem budite odani Gospodu, našem Bogu, tako što ćete živeti po njegovim propisima i izvršavati njegove zapovesti, kao što se danas vidi.”

62 Tada su car i svi Izraelci prineli veliku žrtvu pred Gospodom. **63** Kao žrtvu zajedništva koju je trebalo da prinese Gospodu, Solomon je prineo dvadeset i dve hiljade goveda i sto dvadeset hiljada ovaca. Tako su car i svi Izraelovi sinovi održali svečanost povodom posvećenja Gospodnjeg doma. **64** Tog dana car je morao da posveti sredinu dvorišta ispred Gospodnjeg doma, zato što je tamo morao da prinese žrtve paljenice, prinose od žita i salo od žrtava zajedništva, jer je bakarni oltar, koji je bio pred Gospodom, bio premali za tako mnogo žrtava paljenica, prinosa od žita i sala od žrtava zajedništva. **65** U to vreme Solomon, a s njim i ceo Izrael, mnoštvo naroda koji je došao od granice Emata do doline reke Egipat, slavio je praznik pred Gospodom, našim Bogom, sedam dana i još sedam dana, ukupno četrnaest dana. **66** Osmog dana on je otpustio narod, a oni su blagoslovili cara i otišli svojim kućama radosni i veselog srca zbog sve dobrote koju je Gospod pokazao prema svom sluzi Davidu i prema svom narodu Izraelu.

9 Kad je Solomon završio gradnju Gospodnjeg doma, carevog dvora i svega što je želeo da izgradi, **2** Gospod se drugi put pojavio Solomonu, kao što mu se pojavio u Gavaonu. **3** Gospod mu je rekao: „Uslišio sam tvoju molitvu i tvoju molbu za milost kojom si preda mnom molio. Posvetio sam ovaj dom koji si sagradio jer će u njemu dove-

ka prebivati moje ime. Oči moje i srce moje uvek će biti tamo. **4** A ti, ako mi budeš služio kao što mi je služio tvoj otac David, čistog srca i čestito, ako budeš činio sve što sam ti zapovedio, i ako se budeš držao mojih propisa i mojih zakona, **5** utvrdiću presto tvog carstva nad Izraelom zauvek, kao što sam obećao tvom ocu Davidu, kada sam rekao: ‘Neće ti nestati naslednika koji će sedeti na Izraelovom prestolu.’ **6** Ali ako se vi i vaši sinovi odvratite od mene i ako se ne budete držali mojih zapovesti i mojih odredaba koje sam stavio pred vas, nego pođete za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate, **7** istrebiću Izrael s lica zemlje koju sam mu dao. Odbaćiću od sebe dom koji sam posvetio svom imenu, a o Izraelu će se podrugljivo pričati* i biće ruglo svim narodima. **8** Od ovog doma ostaće samo ruševine. Ko god bude prolazio pored njega, biće zaprepašćen, pa će u čudu zviždati i pitati: ‘Zašto je Gospod to učinio od ove zemlje i od ovog doma?’ **9** I odgovoriće mu se: ‘Zato što su ostavili Gospoda, svog Boga, koji je njihove pračeveve izveo iz egipatske zemlje, i pošli za drugim bogovima, klanjali im se i služili im. Zato im je Gospod naneo svu tu nevolju.’”

10 Kad je prošlo dvadeset godina, tokom kojih je Solomon gradio dve građevine, Gospodnji dom i carev dvor, **11** Solomon je dao Hiram, caru Tira, dvadeset gradova u galilejskoj zemlji zato što je Hiram snabdevao Solomona kedrovim drvetom, smrekovim drvetom i zlatom, koliko je god ovaj želeo. **12** Hiram je otišao iz Tira da vidi gradove koje mu je dao Solomon, ali mu se oni nisu dopali. **13** Zato mu je poručio: „Kakve si mi to gradove dao, brate moj?” Zato se oni sve do danas zovu zemlja Kabul.*

* **9,7** Doslovno: „Izrael će biti izreka (poslovice)“.

* **9,13** Ili: „zemlja koja ništa ne vredi“.

14 Hiram je poslao caru sto i dvadeset talanata* zлата.

15 Car Solomon je odredio ljude za prinudni rad koji je uveo da bi sagradio Gospodnji dom, svoj dvor, Milo,* jerusalimske zidine, Asor, Megido i Gezer. **16** Naime, faraon, car Egipta, došao je i osvojio Gezer, spalio ga vatrom i pobio Hanance koji su živeli u njemu. Zatim ga je dao u miraz svojoj kćeri, Solomonovoj ženi. **17** Solomon je ponovo sagradio Gezer i Donji Bet-Oron, **18** Balat i Tamar, koji je u pustinjskom delu zemlje, **19** zatim sve gradove koji su mu pripali, a služili su kao skladišta, gradove za kola i gradove za konjanike. Solomon je sagradio sve što je želeo u Jerusalimu, na Livanu i na celom području kojim je vladao.

20 Sve koji su ostali od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, sve koji nisu bili od Izraelovih sinova, **21** njihove sinove koji su ostali nakon njih u zemlji, a koje Izraelovi sinovi nisu mogli da istrebe, njih je Solomon prisilio na ropski rad, i tako je sve do danas. **22** Ali nikoga od Izraelovih sinova Solomon nije učinio robom, nego su oni bili ratnici, zatim njegove sluge, njegovi knezovi, njegovi ađutanti i zapovednici nad vozačima njegovih kola i nad njegovim konjanicima. **23** Bilo je petsto pedeset glavnih namesnika koji su nadgledali Solomonove radove i nadzirali ljude koji su obavljali te radove.

24 Faraonova kći je otišla iz Davidovog grada u svoju kuću koju je za nju sagradio Solomon. U to vreme sagradio je i Milo.

25 Solomon je tri puta godišnje prinosio žrtve paljenice i žrtve zajedništva na oltaru koji je podigao Gospodu, i prinosio je kad na oltaru koji je bio pred Gospodom. Tako je završio dom.

26 Car Solomon je imao i brodove koje

* **9,14** Vidi dodatak na kraju knjige.

* **9,15** Verovatno se radilo o nečem nalik tvrđavi.

je sagradio u Esion-Geveru, koji je pored Elota, na obali Crvenog mora u edomskoj zemlji. **27** Na tim brodovima Hiram je slao svoje sluge, mornare koji su poznavali more, zajedno sa Solomonovim slugama. **28** Oni bi plovili u Ofir, odande bi uzeli četiristo dvadeset talanata zлата i doneli ga caru Solomonu.

10 Carica Šabe je čula za Solomonovu slavu, koju je stekao zbog Gospodnjeg imena, i zato je došla da ga iskuša teškim pitanjima. **2** Ona je došla u Jerusalim s veoma velikom pratnjom, s kamilama koje su nosile balzam, i donela je zлата u velikim količinama i dragog kamenja. Došavši kod Solomona, razgovarala je s njim o svemu što joj je bilo na srcu. **3** Solomon joj je odgovorio na sva pitanja. Nije bilo ničega što je caru bilo sakriveno i na šta nije znao da joj odgovori.

4 Kad je carica Šabe videla svu Solomonovu mudrost i dom koji je sagradio, **5** kad je videla jela na njegovom stolu, njegove sluge kako sede za stolom, njegove poslužitelje koji su posluživali kod stola i njihovu odeću, njegovo piće i žrtve paljenice koje je prinosio u Gospodnjem domu, zastao joj je dah. **6** Zato je rekla caru: „Istina je ono što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti. **7** Ali nisam poverovala u ono što se govori dok nisam došla i videla svojim očima. I gle, ni pola mi nije bilo rečeno! Tvoja mudrost i blagostanje nadmašuju ono što sam čula o tebi. **8** Srećni su tvoji ljudi i srećne su tvoje sluge koje stalno stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost. **9** Neka je blagoslovljen Gospod, tvoj Bog, kome si toliko omileo da te je postavio na Izraelov presto. Zbog večne ljubavi kojom voli Izrael, Gospod te je postavio za cara da sudiš i deliš pravdu.“

10 Zatim je dala caru sto dvadeset ta-

lanata zlata, balzama u velikim količinama i dragog kamenja. Nikada više nije bilo doneseno toliko balzama koliko je carica Šabe dala caru Solomonu.

11 Hiramovi brodovi koji su dovozili zlato iz Ofira, donosili su iz Ofira i veoma mnogo algumovog drveta i skupocenog kamenja. **12** Car je od algumovog drveta načinio podupirače u Gospodnjem domu i u carevom dvoru, kao i harfe i druge žičane instrumente za pevače. Nikada više nije bilo doneseno niti se videlo toliko algumovog drveta do današnjeg dana.

13 Car Solomon je dao carici Šabe sve što je poželela i zatražila, pored onoga što joj je on, car Solomon, dao zato što je bio darežljive ruke. Zatim su ona i njene slugе otišli i vratili se u svoju zemlju.

14 Težina zlata koje je svake godine stizalo Solomonu iznosila je šesto šezdeset i šest talanata,* **15** ne računajući prihod od putujućih trgovaca i od ostalih trgovaca, ni ono što je pristizalo od svih aralskih careva i namesnika zemlje.

16 Car Solomon je načinio dvesta velikih štitova od legure zlata (svaki štit je obložio sa šesto sikala* zlata) **17** i trista malih štitova od legure zlata (svaki štit je obložio sa tri mine* zlata). Zatim ih je car stavio u dom nazvan Livanska šuma.

18 Car je napravio i veliki presto od slonovače i obložio ga suvim zlatom. **19** Do prestola je vodilo šest stepenica, a sa zadnje strane iznad prestola nalazio se okrugli baldahin. S obe strane sedišta bili su nasloni za ruke, a dva lava stajala su pored tih naslona. **20** Dvanaest lavova stajalo je s obe strane tih šest stepenica. Tako nešto nije bilo napravljeno ni u jednom drugom carstvu.

21 Sve čaše iz kojih je pio car Solomon

* **10,14** Nešto manje od 23 tone. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **10,16** Vidi dodatak na kraju knjige.

* **10,16** Vidi dodatak na kraju knjige.

bile su od zlata i sve posude u domu nazvanom Livanska šuma bile su od čistog zlata. Ništa nije bilo od srebra, jer se ono u Solomonovo vreme smatralo bezvrednim. **22** Car je osim Hiramovih brodova na moru imao i tarsiske brodove. Svake treće godine tarsiski brodovi dovozili su zlato, srebro, slonovaču, majmune i paunove.

23 Tako je car Solomon po bogatstvu i mudrosti bio veći od svih drugih careva na zemlji. **24** Ljudi iz svih zemalja želeli su da vide Solomona i da čuju njegovu mudrost koju mu je Bog stavio u srce. **25** Svake godine donosili su svaki svoj dar, predmete od srebra i predmete od zlata, haljine, oružje, balzam, konje i mazge.

26 Solomon je sakupio i mnogo bojnih kola i konja. Imao je hiljadu i četiristo kola i dvanaest hiljada konja. Rasporedio ih je po gradovima u kojima je držao kola i kod sebe u Jerusalimu.

27 Car je učinio da u Jerusalimu srebra bude toliko mnogo kao kamenja, a kedrovine kao divljih smokava u Šefeli.*

28 Solomon je uvezio konje iz Egipta. Carevi trgovci nabavljali su konje po određenoj ceni. **29** Jedna kola dovezena iz Egipta koštala su šesto srebrnika, a konj sto pedeset. Preko tih trgovaca uvozili su konje i svi hetejski i sirijski carevi.

11 Car Solomon je osim faraonove kćeri voleo mnoge žene tuđinke: Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke, **2** koje su bile iz naroda za koje je Gospod rekao Izraelovim sinovima: „Ne idite k njima i oni neka ne dolaze k vama. Oni će sigurno navesti vaše srce da se okrene njihovim bogovima.” Njima se Solomon priklonio i voleo ih je. **3** On je imao sedamsto žena, kneginja, i trista inoča, tako da su njegove žene na kraju zavele njegovo srce. **4** Kad je Solo-

* **10,27** Ili „ravnici“.

mon ostario, njegove žene navele su njegovo srce da se okrene drugim bogovima, i više nije bio celim srcem odan Gospodu, svom Bogu, kao što je bio njegov otac David. **5** Solomon je pošao za Astarotom, boginjom Sidonaca, i za Melhomom, gadnim bogom Amonaca. **6** Solomon je činio zlo u Gospodnjim očima i nije u svemu slušao Gospoda kao njegov otac David.

7 Tada je Solomon na gori koja je nasuprot Jerusalimu sagradio obrednu uzvišicu Hemosu, gadnomu bogu Moavaca, i Molohu, gadnom bogu Amonovih sinova. **8** Učinio je tako za sve svoje žene tuđinke, koje su prinobile kad i žrtve svojim bogovima.

9 Gospod se razgnevio na Solomona jer se njegovo srce odvratilo od Gospoda, Izraelovog Boga, koji mu se pojavio dva puta. **10** On mu je zapovedio da ne ide za drugim bogovima, ali Solomon nije slušao ono što mu je Gospod zapovedio. **11** Tada je Gospod rekao Solomonu: „Zato što si to učinio i nisi se držao mog saveza ni mojih odredaba koje sam ti dao, ja ću otrgnuti carstvo od tebe i daću ga tvom sluzi. **12** Ali to neću učiniti za tvog života zbog tvog oca Davida, nego ću ga otrgnuti iz ruke tvog sina. **13** Neću mu otrgnuti celo carstvo. Jedno pleme daću tvom sinu zbog mog sluge Davida i zbog Jerusalima, koji sam izabrao.”

14 Gospod je Solomonu podigao protivnika, Adada Edomca, od carskog roda u Edomu. **15** Kad je David porazio Edom, došao je Joab, zapovednik vojske, da sahrani pobijene i gledao je da pobije sve muškarce u Edomu.

16 Joab i svi Izraelci proveli su tamo šest meseci dok nisu istrebili sve muškarce u Edomu. **17** Ali Adad, koji je tada još bio dete, pobegao je s nekim Edomcima, slugama svog oca, i otišao u Egipat. **18** Otišavši iz Madijana, došli su u Faran. Onda su uzeli sa sobom ljude iz Farana i otišli u

Egipat kod faraona, cara Egipta. Faraon mu je dao kuću, odredio mu hranu i dao mu zemlju. **19** Adad je stekao toliku naklonost kod faraona da mu je on za ženu dao sestru svoje žene, sestru carice Tahpenese. **20** Tahpenesina sestra rodila mu je sina Genuvata, a Tahpenesa se pobrinula da se dete odgaja na faraonovom dvoru. Tako je Genuvat ostao na faraonovom dvoru među faraonovim sinovima.

21 Dok je bio u Egiptu, Adad je čuo da je David počnuo kod svojih praočeva i da je umro Joab, zapovednik vojske. Tada je Adad rekao faraonu: „Pusti me da idem u svoju zemlju.” **22** Ali faraon mu je rekao: „Šta ti nedostaje kod mene kad želiš da ideš u svoju zemlju?” A on je odgovorio: „Ništa, ali me pusti da idem.”

23 Bog je Solomonu podigao još jednog protivnika, Rezona, Elijadinog sina, koji je bio pobegao od svog gospodara Adad-Ezera, cara Sove. **24** Rezon je sakupio ljude oko sebe i postao vođa čete razbojnika u vreme kad je David pobio sovsku vojsku. Tada su oni otišli u Damask, nastanili se tamo i vladali u Damasku. **25** On je bio protivnik Izraela sve vreme dok je Solomon bio živ, u isto vreme kad je i Adad činio zlo. Mrzeo je Izrael dokle god je vladao nad Sirijom.

26 Bio je tu i Jeroboam, Navatov sin, Solomonov sluga iz Saride, iz Jefremovog plemena, čija se majka zvala Seruja i bila je udovica. I on se pobunio protiv cara. **27** A evo zašto se pobunio protiv cara: Solomon je gradio Milo. Zatvarao je deo zida u gradu svog oca Davida. **28** Jeroboam je bio hrabar i jak. Kada je Solomon video kako se taj mladić trudi u poslu, postavio ga je da nadgleda sve one iz Josifovog doma koji su bili određeni za rad. **29** U to vreme Jeroboam je otišao iz Jerusalima i na putu ga je sreo prorok Ahija iz Siloma, koji je imao na sebi nov ogrtač. Njih dvoji-

ca su bili sami u polju. **30** Tada je Ahija uzeo novi ogrtač koji je bio na njemu i pocepao ga na dvanaest delova. **31** Zatim je rekao Jeroboamu: „Uzmi deset delova, jer ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Istrgnuću carstvo iz Solomonove ruke i tebi ću dati deset plemena. **32** Njemu će ostati samo jedno pleme, zbog mog sluga Davida i zbog Jerusalima, grada koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena. **33** Uradiću to zato što su me ostavili i obožavali Astarotu, boginju Sidonaca, Hemosa, boga Moavaca, i Melhoma, boga Amonovih sinova. Nisu hodili mojim putevima, nisu činili ono što je ispravno u mojim očima i nisu se držali mojih odredaba i mojih zakona kao David, Solomonov otac. **34** Ali neću mu uzeti iz ruke celo carstvo, nego ću ga ostaviti da bude vladar dok je god živ, zbog Davida, mog sluga, kog sam izabrao i koji se držao mojih zapovesti i mojih odredaba. **35** Iz ruke njegovog sina uzeću carstvo, to jest deset plemena, i daću ga tebi. **36** A njegovom sinu daću jedno pleme, da bi David, moj sluga, uvek imao svetiljku preda mnoom u Jerusalimu, gradu koji sam sebi izabrao da tamo prebiva moje ime. **37** Tebe ću uzeti da vladaš nad svim što ti duša želi i bićeš car nad Izraelom. **38** Ako budeš slušao sve što ti zapovedam, ako budeš hodio mojim putevima i činio ono što je ispravno u mojim očima, držeći se mojih odredaba i mojih zapovesti, kao što je činio David, moj sluga, ja ću biti s tobom i sagradiću ti trajan dom, kao što sam sagradio Davidu, i daću ti Izrael. **39** Poniziću Davidove potomke zbog njihovih zlih dela, ali ne zauvek.”

40 Zato je Solomon hteo da pogubi Jeroboama, ali Jeroboam je ustao i pobegao u Egipat kod Sisaka, cara Egipta, i ostao je u Egiptu sve do Solomonove smrti.

41 Ostala Solomonova dela, sve što je činio i sva njegova mudrost, zar nije sve to

zapisano u knjizi o Solomonovim delima? **42** Solomon je četrdeset godina vladao u Jerusalimu nad celim Izraelom. **43** Zatim je Solomon počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u gradu svog oca Davida. Umesto njega vladao je njegov sin Roboam.

12

Roboam je otišao u Sihem, jer je tamo došao ceo Izrael da ga postavi za cara. **2** To je čuo Jeroboam, Navatov sin, dok je još bio u Egiptu. Jeroboam je, naime, pobegao od cara Solomona i boravio je u Egiptu. **3** Tada su poslali po njega i pozvali ga. Tako su Jeroboam i ceo izraelski zbor došli i obratili se Roboamu: **4** „Tvoj otac je stavio na nas težak jaram, a ti nam sada olakšaj tešku službu i težak jaram koji je tvoj otac stavio na nas, pa ćemo ti služiti.”

5 A on im je rekao: „Idite, i za tri dana opet dođite kod mene.” I narod je otišao. **6** Car Roboam se posavetovao sa starijim ljudima koji su bili u službi njegovog oca Solomona dok je bio živ i upitao ih je: „Šta vi savetujete da odgovorim ovom narodu?” **7** Oni su mu ovako odgovorili: „Ako danas pokažeš da si spreman da budeš sluga ovom narodu i da mu služiš, ako udovoljiš tim ljudima i obratiš im se lepim rečima, oni će zauvek biti tvoje sluga.”

8 Ali on je odbacio savet koji su mu dali stariji ljudi i posavetovao se s mlađim ljudima koji su odrasli s njim i koji su bili u njegovoj službi. **9** On ih je upitao: „Šta vi savetujete da odgovorimo ovom narodu koji mi je rekao: 'Olakšaj jaram koji je tvoj otac stavio na nas'?” **10** A mlađi ljudi koji su odrasli s njim odgovorili su mu: „Narodu koji ti je rekao: 'Tvoj otac je stavio na nas težak jaram, a ti nam ga olakšaj', ovako kaži: 'Moj mali prst deblji je od bedara mog oca. **11** Moj otac je stavio na vas težak jaram, a ja ću vaš jaram učiniti još težim. Moj otac vas je šibao bičevima, a ja

ću vas šibati bodljikavim bičevima'."

12 Trećeg dana Jeroboam i ceo narod došli su kod Roboama, kao što je car i rekao: „Dođite opet kod mene za tri dana.” **13** Tada je car oštro odgovorio narodu, odbacivši savet koji su mu dali stariji ljudi. **14** Odgovorio im je kako su ga savetovali mlađi ljudi: „Moj otac je stavio na vas težak jaram, a ja ću vaš jaram učiniti još težim. Moj otac vas je šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljikavim bičevima.” **15** Car nije poslušao narod, jer je Gospod tako vodio događaje. Gospod je to učinio kako bi ispunio svoju reč koju je preko Ahije iz Siloma rekao Jeroboamu, Navatom sinu.

16 Kad je ceo Izrael video da ih car nije poslušao, narod je odgovorio caru: „Šta mi imamo s Davidom? Nemamo mi nasledstvo s Jesejevim sinom. Idi svojim bogovima Izraele! A ti, Davide, brini se za svoj dom!” Svi su Izraelci otišli u svoje šatore. **17** Izraelovi sinovi koji su živeli u Judinim gradovima ostali su pod vlašću Roboama.

18 Zatim je car Roboam poslao k njima Adorama, koji je nadgledao one koji su bili određeni za prinudni rad, ali ga je ceo Izrael zasuo kamenjem tako da je poginuo. Car Roboam je uspeo da se popne na kola i da pobegne u Jerusalim. **19** Izraelci su ustrajali u svojoj pobuni protiv Davidovog doma, i to traje sve do današnjeg dana.

20 Kad je ceo Izrael čuo da se Jeroboam vratio, poslali su po njega i pozvali ga u zbor pa su ga postavili za cara nad celim Izraelom. Samo je Judino pleme pristalo uz Davidov dom.

21 Čim je Roboam došao u Jerusalim, okupio je ceo Judin dom i Benjaminovo pleme, sto osamdeset hiljada odabranih ratnika, da bi se borili protiv Izraelovog doma i da bi vratili carstvo Roboamu, Solomonovom sinu. **22** Tada je Semaji,

Božjem čoveku, došla reč Gospodnja: **23** „Kaži Roboamu, Solomonovom sinu, Judinom caru, i celom Judinom i Benjaminovom domu i ostalom narodu: **24** 'Ovako kaže Gospod: 'Ne idite i ne borite se protiv svoje braće, Izraelovih sinova. Vratite se svaki svojoj kući, jer sam ja tako vodio stvari.'” Oni su poslušali Gospodnju reč i vratili se svojim kućama kao što im je Gospod rekao.

25 Jeroboam je utvrdio Sihem u brdovitom području Jefrema i nastanio se u njemu. Zatim je otišao odande i utvrdio Fanuel. **26** Jeroboam je rekao u svom srcu: „Sad će se carstvo vratiti Davidovom domu. **27** Ako ovaj narod i dalje bude išao u Jerusalim da prinosi žrtve u Gospodnjem domu, srce ovog naroda vratiće se njihovom gospodaru Roboamu, Judinom caru, pa će me ubiti, a oni će se vratiti Roboamu, Judinom caru.” **28** Pošto se posavetovao, car je načinio dva zlatna teleta i rekao narodu: „Ne treba više da se mučite da idete u Jerusalim. Evo tvog boga, Izraele, koji te je izveo iz egipatske zemlje.” **29** Jedno tele postavio je u Bet-Elu, a drugo u Danu. **30** I to je postalo greh, jer ljudi su išli da mu služe sve do Dana.

31 Jeroboam je načinio svetilište, uzvišicu i postavio za sveštenike ljude iz običnog naroda, koji nisu bili Levijevi sinovi. **32** On je uveo praznik u osmom mesecu, petnaestog dana u mesecu, kao što je bio praznik koji se slavio u Judi, da bi prinosiso žrtve na oltaru koji je načinio u Bet-Elu, da bi prinosiso žrtve teladima koje je načinio. I postavio je sveštenike u Bet-Elu da služe na obrednim visinama koje je načinio. **33** Petnaestog dana osmog meseca, meseca koji je sam izabrao, prineo je žrtve na oltaru koji je načinio u Bet-Elu. On je uveo praznik za Izraelove sinove i prinosiso je na oltaru žrtve i kad.

13 Jedan Božji čovek je po Gospodnjoj reči došao iz Jude u Bet-El kad je Jeroboam stajao pored oltara da prinosi kad. **2** On je po Gospodnjoj reči povikao prema oltaru: „Oltare, oltare! Ovako kaže Gospod: 'Evo, u Davidovom domu rodiće se sin koji će se zvati Josija. On će na tebi žrtvovati sveštenike koji služe na obrednim uzvišicama i koji na tebi prinose kad, i na tebi će spaliti ljudske kosti.'“ **3** Tog je dana dao i znak: „Ovo je znak koji je Gospod dao: Evo, oltar će se raspasti, i prosuće se masni pepeo koji je na njemu.“

4 Kad je car Jeroboam čuo reči koje je Božji čovek objavio protiv oltara u Bet-Elu, ispruži ruku stojeći pored oltara i reče: „Uhvatite ga!“ I čim je ispružio ruku prema onom čoveku, ruka mu se osušila i više nije mogao da je privuče k sebi. **5** Oltar se raspao, a masni pepeo s oltara prosuo se, prema znaku koji je po Gospodnjoj reči dao Božji čovek.

6 Car ovako reče Božjem čoveku: „Molim te, umilostivi lice Gospoda, svog Boga, i moli se za mene da mi ozdravi ruka.“ Tada je Božji čovek umilostivio Gospodnje lice i caru je ozdravila ruka tako da je bila kao i ranije. **7** Car reče Božjem čoveku: „Pođi sa mnom mojoj kući da se okrepiš, a daću ti i dar.“ **8** Ali Božji čovek odgovori caru: „Da mi daš i polovinu svoje kuće, ne bih pošao s tobom niti bih jeo hleb niti bih pio vodu na ovom mestu. **9** Jer ovako mi je zapovedeno po Gospodnjoj reči: 'Ne jedi hleb i ne pij vodu niti se vraćaj putem kojim si došao.'“ **10** Tako je otišao drugim putem i nije se vratio putem kojim je došao u Bet-El.

11 U Bet-Elu je živeo jedan stari prorok. Njegovi sinovi došli su kod njega i ispričali mu sve što je Božji čovek učinio tog dana u Bet-Elu i šta je rekao caru. Kad su sve to ispričali svom ocu, **12** on ih upita: „Kojim je putem otišao?“ Njegovi sinovi

su mu pokazali kojim je putem otišao Božji čovek koji je bio došao iz Jude. **13** A on reče svojim sinovima: „Osamarite mi magarca.“ Oni su mu osamarili magarca i on ga je uzjahao.

14 Zatim je pošao za Božjim čovekom i našao ga kako sedi pod jednim velikim drvetom. Tada ga upita: „Jesi li ti Božji čovek koji je došao iz Jude?“ A on odgovori: „Jesam.“ **15** On mu reče: „Pođi sa mnom mojoj kući da pojedješ malo hleba.“ **16** Ali on od govori: „Ne mogu se vratiti s tobom niti mogu ući u tvoju kuću. Ne mogu jesti hleb niti piti vodu s tobom u ovom mestu, **17** jer mi je po Gospodnjoj reči zapovedeno: 'Ne jedi hleb niti pij vodu tamo i ne vraćaj se putem kojim si došao.'“ **18** On mu na to reče: „I ja sam prorok kao i ti, i anđeo mi je po Gospodnjoj reči kazao: 'Vrati ga sa sobom kući da jede hleb i da pije vodu.'“ Ali on ga je prevario. **19** Taj prorok se vratio s njim da jede hleb i pije vodu u njegovoj kući.

20 Dok su sedeli za stolom, Gospodnja reč došla je proroku koji ga je doveo nazad. **21** On povika Božjem čoveku koji je došao iz Jude: „Ovako kaže Gospod: 'Zato što si se pobunio protiv Gospodnje naredbe i nisi izvršio zapovest koju ti je dao Gospod, tvoj Bog, **22** nego si se vratio da jedeš hleb i piješ vodu u mestu za koje ti je bilo rečeno: 'Ne jedi hleb niti pij vodu tamo', tvoje mrtvo telo neće biti sahranjeno u grob tvojih praočeva.'“

23 Nakon što se prorok koji se vratio najeo hleba i napio vode, prorok koji ga je doveo nazad osamarario mu je magarca. **24** On je otišao, ali ga je na putu napao lav i usmrtio ga. Njegovo telo ležalo je bačeno na putu, a magarac i lav stajali su pored njega. **25** Ljudi koji su prolazili tuda videli su mrtvo telo kako leži na putu i lava kako stoji pored tela. Otišavši odande, ispričali su to u gradu u kom je živeo stari prorok.

26 Kad je to čuo prorok koji ga je do-

veo nazad, rekao je: „To je Božji čovek koji se pobunio protiv Gospodnje naredbe. Gospod je dao da ga lav rastrgne i ubije, po reči koju mu je Gospod rekao.” **27** Zatim reče svojim sinovima: „Osamarite mi magarca.” Oni su ga osamarili. **28** Onda je otišao i našao njegovo mrtvo telo bačeno na putu i magarca i lava kako stoje pored njega. Lav nije pojeo telo niti je rastrgao magarca. **29** Prorok je podigao telo Božjeg čoveka, stavio ga na magarca i odneo nazad. Tako je stari prorok došao u grad da ga oplače i sahrani. **30** Položio je telo u svoj grob, a onda su ga oplakivali: „Jao, brate moj!” **31** Kada ga je sahranio, svojim sinovima je rekao: „Kad umrem sahranite me u grob u kom je sahranjen Božji čovek. Moje kosti položite pored njegovih kostiju. **32** Jer će se sigurno ispuniti ono što je on po Gospodnjoj reči objavio protiv oltara u Bet-Elu i protiv svih svetilišta, svih uzvišica u samarijskim gradovima.”

33 Posle ovog događaja Jeroboam se nije vratio sa svog zlog puta, već je i dalje ljude iz običnog naroda postavljao za sveštenike na obrednim uzvišicama. Svakoga ko je to hteo opunomoćio je da služi kao sveštenik i rekao mu: „Budi i ti sveštenik na obrednim uzvišicama.” **34** To je Jeroboamov dom odvelo u greh i to je bio razlog da se njegov dom zatre i istrebi s lica zemlje.

14 U to vreme razboleo se Abija, Jeroboamov sin. **2** Jeroboam reče svojoj ženi: „Molim te, ustani i pruruši se tako da se ne prepozna da si Jeroboamova žena, pa idi u Silom. Tamo je prorok Ahija koji mi je rekao da ću biti car nad ovim narodom. **3** Ponesi deset hlebova, posute kolače i posudu s medom, pa idi k njemu. On će ti sigurno reći šta će biti s detetom.”

4 Jeroboamova žena je učinila tako. Ustala je, otišla u Silom i došla u Ahijinu

kuću. On zbog starosti više nije video.

5 Ali Gospod reče Ahiji: „Evo, dolazi Jeroboamova žena da te pita za svog bolesnog sina. Reci joj tako i tako. A kad dođe, pretvaraće se da je neka druga.”

6 Čim je Ahija čuo njene korake dok je ulazila na vrata, reče joj: „Uđi, Jeroboamova ženo. Zašto se pretvaraš da si neka druga kad sam poslan da ti kažem lošu vest? **7** Idi i reci Jeroboamu: 'Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Ja sam te podigao iz tvog naroda da bih te postavio za vođu svog naroda Izraela **8** i otrgnuo sam carstvo od Davidovog doma i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji se držao mojih zapovesti i bio mi odan svim svojim srcem, i činio samo ono što je ispravno u mojim očima, **9** nego si postupao gore od svih koji su bili pre tebe. Otišao si i načinio sebi drugog boga i livene likove da bi me vređao, a meni si okrenuo leđa. **10** Zato ću pustiti zlo na Jeroboamov dom i zatrću Jeroboamu svo muško,* čak i one najmanje i bezvredne u Izraelu, i počistiću Jeroboamov dom kao što se čisti izmet, dok ne bude sasvim uklonjen. **11** Ko iz Jeroboamovog doma umre u gradu, poješće ga psi, a ko umre u polju, poješće ga ptice nebeske, jer tako kaže Gospod.’

12 A ti ustani i idi kući. Kad svojim nogama kročiš u grad, dete će umreti. **13** Ceo Izrael plakaće za njim i sahraniće ga, i samo će on od Jeroboamovog doma biti položen u grob, jer se u Jeroboamovom domu samo na njemu našlo nešto dobra pred Gospodom, Izraelovim Bogom. **14** Gospod će podići sebi cara nad Izraelom koji će tog dana istrebiti Jeroboamov dom. I zar se to ne dešava već sada? **15** Gospod će udariti Izrael da će se zaljuljati kao trska u vodi. Iščupaće Izrael iz ove dobre zemlje koju je dao njihovim praočevima i rasejaće ih s one strane reke, jer su

* **14,10** Doslovno: „sve što mokri uza zid”.

načinili sebi obredna debla i time vredali Gospoda. **16** Napustiće Izrael zbog greha koje je činio Jeroboam i kojima je naveo Izrael na greh.”

17 Tada je Jeroboamova žena ustala i vratila se u Tersu. Kad je stala na kućni prag, dečak je umro. **18** Sahranili su ga i ceo Izrael je plakao za njim, po Gospodnjoj reči koju je rekao preko proroka Ahije, svog slugu.

19 Ostala Jeroboamova dela, kako je ratovao i kako je vladao, sve je to zapisano u dnevnicima careva Izraela. **20** Jeroboam je vladao dvadeset i dve godine, a zatim je počinuo kod svojih praočeva. Umesto njega vladao je njegov sin Nadav.

21 Roboam, Solomonov sin, bio je car u Judi. On je imao četrdeset i jednu godinu kad je počeo da vlada, i vladao je sedamnaest godina u Jerusalimu, gradu koji je Gospod izabrao između svih Izraelovih plemena da tamo prebiva njegovo ime. Njegova majka zvala se Nama i bila je Amonka. **22** Judin narod je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, tako da su svojim gresima izazivali njegovu ljubomoru više nego svi njihovi praočevi, **23** jer su i oni gradili sebi obredne uzvišice i postavljali obredne stubove i obredna debla na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom. **24** U zemlji je bilo čak i hramskih bludnika. Narod je činio sve odvratne stvari onih naroda koje je Gospod oterao ispred Izraelovih sinova.

25 Pete godine Roboamovog carovanja Sisak, car Egipta, napao je Jerusalim. **26** On je uzeo blago iz Gospodnjeg doma i blago iz carevog dvora, sve je uzeo. Uzeo je i sve zlatne štitove koje je napravio Solomon. **27** Posle toga, car Roboam je umesto njih napravio bakarne štitove i predao ih na čuvanje zapovednicima telesne straže,* koja je stražarila na ulazu u

carev dvor. **28** Kad god je car išao u Gospodnji dom, telesna straža ih je nosila, a kasnije ih je vraćala u stražarnicu telesne straže.

29 Ostala Roboamova dela i sve što je činio, zar to nije zapisano u dnevnicima Judinih careva? **30** Sve vreme vodio se rat između Roboama i Jeroboama. **31** Roboam je počinuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u Davidovom gradu. Njegova majka zvala se Nama i bila je Amonka. Umesto njega vladao je njegov sin Abijam.

15 Osamnaeste godine vladanja Jeroboama, Navatovog sina, Abijam je postao car nad Judom. **2** On je tri godine vladao u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Maha i bila je Abšalomova unuka. **3** Abijam je činio sve grehe koje je činio njegov otac pre njega, i nije bio celim srcem odan Gospodu, njegovom Bogu, kao što je to bio David, njegov praotac. **4** Ali mu je Gospod, njegov Bog, zbog Davida dao svetiljku u Jerusalimu tako što je podigao njegovog sina nakon njega i sačuvao Jerusalim, **5** jer je David činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima i celog svog života nije odstupio ni od čega što mu je on zapovedio, osim u slučaju onoga što je bilo s Urijom Hetejinom. **6** Između Roboama i Jeroboama vodio se rat celog Roboamovog života.

7 Ostala Abijamova dela i sve što je učinio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? Između Abijama i Jeroboama takođe se vodio rat. **8** Abijam je počinuo kod svojih praočeva i sahranili su ga u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Asa.

9 Dvadesete godine vladanja Jeroboama, cara Izraela, Asa je postao Judin car. **10** On je četrdeset i jednu godinu vladao u Jerusalimu. Njegova baka zvala se Maha i bila je Abšalomova unuka. **11** Asa je

* **14,27** Ili: „glasnicima“, doslovno „trkačima“.

činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, poput Davida, svog praoca. **12** Proterao je iz zemlje hramske bludnike i uklonio sve odvratne idole koje su načinili njegovi praočevi. **13** Svoju baku Mahu svrgnuo je s položaja carice majke, jer je načinila jezivog idola za obožavanje obrednog debla. Asa je posekao njenog jezivog idola i spalio ga u dolini Kedron. **14** Ali obredne uzvišice nije uklonio. Ipak, Asa je čitavog svog života celim srcem bio odan Gospodu. **15** On je u Gospodnji dom uneo stvari koje je posvetio njegov otac i stvari koje je sam posvetio: srebro, zlato i posuđe.

16 Između Ase i Baše, cara Izraela, vodio se rat celog njihovog života. **17** Baša, car Izraela, došao je na Judu i izgradio Ramu da niko ne bi mogao da odlazi od Ase, Judinog cara, niti da dolazi kod njega. **18** Tada je Asa uzeo sve srebro i zlato koje je ostalo u riznicama Gospodnjeg doma i u riznicama carevog dvora i dao ga svojim slugama. Zatim ih je poslao sirijskom caru Ben-Adadu, sinu Tavrimona, Esionovog sina, koji je živio u Damasku, i poručio mu: **19** „Postoji savez između mene i tebe, između mog oca i tvog oca. Evo, šaljem ti na dar srebro i zlato. Hajde, raskini svoj savez s Bašom, carem Izraela, tako da ode od mene.“ **20** Ben-Adad je poslušao cara Asu i poslao zapovednike svoje vojske na izraelske gradove. On je pokorio Ijon, Dan, Abel-Betmahu i sav Hinerot, svu Neftalimovu zemlju. **21** Kad je Baša to saznao, odmah je prestao da utvrđuje Ramu i ostao je u Tersi. **22** Car Asa je okupio sav Judin narod, ne izuzimajući nikoga. Oni su odneli kamenje i drvnu građu kojima je Baša utvrđivao Ramu. Car Asa je tako utvrdio Benjaminovu Gavu i Mispu.

23 Ostala Asina dela, svi njegovi poduhvati, sve što je učinio i koje je gradove izgradio, zar nije sve to zapisano u dnevni-

cima Judinih careva? U starosti su mu obolele noge. **24** Asa je počinuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u gradu Davida, svog praoca. Umesto njega vladao je njegov sin Josafat.

25 Nadav, Jeroboamov sin, postao je car nad Izraelom druge godine Asinog vladanja nad Judom, i vladao je nad Izraelom dve godine. **26** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima i išao je putem svog oca, čineći njegove grehe kojima je naveo Izrael na greh. **27** Baša, Ahijin sin, iz Isaharovog doma, skovao je zaveru protiv njega. Baša ga je ubio kod Givetona, koji je pripadao Filistejima, dok su Nadav i svi Izraelci opsedali Giveton. **28** Baša ga je ubio treće godine Asinog vladanja nad Judom, i počeo je da vlada umesto njega. **29** Čim je postao car, pobio je ceo Jeroboamov dom. Od Jeroboamovog doma nije poštedeo ništa što diše, sve ih je istrebio, prema reči koju je Gospod rekao preko svog sluga Ahije iz Siloma, **30** zbog Jeroboamovih greha koje je počinio i kojima je naveo Izrael na greh i zbog njegovih uvreda kojima je izazivao Gospoda, Izraelovog Boga. **31** Ostala Nadavova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **32** Između Ase i Baše, cara Izraela, vodio se rat celog njihovog života.

33 Treće godine Asinog vladanja nad Judom, Baša, Ahijin sin, postao je car nad celim Izraelom u Tersi i vladao je dvadeset i četiri godine. **34** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima i išao je putem Jeroboama, čineći njegove grehe kojima je naveo Izrael na greh.

16 Tada je Juju, Ananijevom sinu, došla Gospodnja reč protiv Baše:

2 „Ja sam te podigao iz prašine da bih te postavio za vođu svog naroda Izraela, a ti si pošao Jeroboamovim putem i naveo si moj narod Izrael na greh vrea-

jući me svojim gresima. **3** Zato ću ja počistiti Bašu i njegov dom, i učiniću s njegovim domom kao s domom Jeroboama, Navatovog sina. **4** Ko iz Bašinog doma umre u gradu, poješće ga psi, a ko iz njegovog doma umre u polju, poješće ga ptice nebeske.”

5 Ostala Bašina dela, sve što je činio i svi njegovi poduhvati, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **6** Baša je počinio kod svojih praočeva i bio je sahranjen u Tersi. Umesto njega počeo je da vlada njegov sin Ila. **7** Gospodnja reč došla je preko proroka Juja, Ananijevog sina, protiv Baše i njegovog doma zbog sveg zla koje je počinio pred Gospodom, vređajući ga delima svojih ruku, postavši tako poput Jeroboamovog doma, a i zbog toga što je ubio Nadava.

8 Dvadeset i šeste godine Asinog vladanja nad Judom, Ila, Bašin sin, postao je car nad Izraelom u Tersi i vladao je dve godine. **9** Njegov sluga Zimrije, zapovednik nad polovinom bojnih kola, skovao je zaveru protiv njega. Dok je Ila bio u Tersi i opijao se u kući Arse, upravitelja svog dvora u Tersi, **10** došao je Zimrije, napao ga i ubio, a zatim je počeo da vlada umesto njega. To je bilo dvadeset i sedme godine Asinog vladanja nad Judom. **11** Čim je počeo da vlada i čim je seo na presto, Zimrije je odmah pobio ceo Bašin dom. Nije mu ostavio nijedno muško,* ni njegovog krvnog osvetnika ni njegovog prijatelja. **12** Tako je Zimrije istrebio ceo Bašin dom po reči koju je Gospod rekao protiv Baše preko proroka Juja, **13** zbog svih greha koje su počinili Baša i njegov sin Ila, i kojima su naveli Izrael na greh, vređajući Gospoda, Izraelovog Boga, svojim ništavnim idolima. **14** Ostala Ilina dela i sve što je učinio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela?

* **16,11** Doslovno: „ništa što mokri uza zid“.

15 Dvadeset i sedme godine Asinog vladanja nad Judom, Zimrije je postao car i vladao je sedam dana u Tersi. U to vreme narod je bio ulogoren ispred Givetona, koji je pripadao Filistejima. **16** Kad je narod u logoru čuo da je Zimrije skovao zaveru i ubio cara, ceo Izrael je istog dana u logoru postavio Amrija, zapovednika vojske, za cara nad Izraelom. **17** Tada su Amrije i svi Izraelci otišli od Givetona i počeli sa opsadom Terse. **18** Kada je Zimrije video da je grad osvojen, otišao je u utvrđenje carskog dvora i zapalio carski dvor. Tako je poginuo **19** zbog greha koje je počinio, radeći ono što je zlo u Gospodnjim očima i hodeći Jeroboamovim putem i čineći grehe koje je i on činio i kojima je navodio Izrael na greh. **20** Ostala Zimrijeva dela i zavera koju je skovao, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela?

21 Tada se izraelski narod podelio na dve strane. Jedan deo naroda pristao je uz Tivniju, Ginatovog sina, koga su hteli da postave za cara, a drugi deo pristao je uz Amrija. **22** Na kraju je narod koji je pristao uz Amrija nadvladao one koji su pristali uz Tivniju, Ginatovog sina. Tivnija je umro, a Amrije je vladao. **23** Trideset i prve godine Asinog vladanja nad Judom, Amrije je postao car nad Izraelom i vladao je dvanaest godina. U Tersi je vladao šest godina. **24** Zatim je od Semera za dva talanta* srebra kupio samarijsku goru i na njoj počeo da zida grad. Taj grad koji je izgradio nazvao je Samarija* po imenu Semera, gospodara te gore. **25** Amrije je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima i bio je gori od svih koji su bili pre njega. **26** U svemu je išao putem Jeroboama, Navatovog sina, čineći njegove grehe kojima je naveo Izrael na greh, vređajući

* **16,24** Vidi dodatak na kraju knjige.

* **16,24** „Samarija“ znači „posed Semerovog roda“.

Gospoda, Izraelovog Boga, svojim ništavnim idolima. **27** Ostala Amrijeva dela, sve što je učinio i svi njegovi poduhvati, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **28** Amrije je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u Samariji. Umesto njega vladao je njegov sin Ahav.

29 Ahav, Amrijevi sin, postao je car nad Izraelom trideset i osme godine Asinog vladanja nad Judom. Ahav, Amrijevi sin, vladao je dvadeset i dve godine nad Izraelom u Samariji. **30** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, i to više nego svi koji su bili pre njega. **31** I kao da mu je bilo malo što je činio iste grehe kao i Jerovoam, Navatov sin, nego je još uzeo za ženu Jezebelu, kćer Etbala, cara Sidonaca, i pošao je da služi Balu i da mu se klanja. **32** Osim toga, podigao je oltar Balu u Balovom hramu koji je sagradio u Samariji. **33** Ahav je načinio i obredno deblo. Tako je on vređao Gospoda, Izraelovog Boga, više od svih careva Izraela koji su bili pre njega.

34 U njegovo vreme Hil iz Bet-Ela sagradio je Jerihon. Aviramom, svojim prvencem, platio je što mu je položio temelj, a Seguvom, svojim najmlađim sinom, platio je što mu je postavio vrata, po reči koju je Gospod rekao preko Jošue, Nunovog sina.*

17 Ilija* Tesvićanin, jedan od stanovnika Galada, reče Ahavu: „Tako živ bio Gospod, Izraelov Bog, pred kojim stojim, ovih godina neće biti ni rose ni kiše, osim po mojoj reči!”

2 Zatim mu je došla Gospodnja reč: **3** „Idi odavde i kreni na istok, pa se sakrij

* **16,34** Vidi: Jošua Nunov 6,26.

* **17,1** Ilija [Eli-Jahu] znači „Moj Bog je Jehova [JHVH]”.

Kada je Isus povikao na krstu „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio”, nekima se učinilo da zove Iliju (vidi Matej 27,46-49).

kod potoka Horata koji je istočno od Jordana. **4** Pićeš vodu iz potoka, a gavranima ću zapovediti da te tamo hrane.” **5** On je odmah otišao i postupio po Gospodnjoj reči. Otišao je i nastanio se kod potoka Horata koji je istočno od Jordana. **6** Gavrani su mu donosili hleb i meso ujutru i uveče, a vodu je pio iz potoka. **7** Ali posle nekog vremena potok je presušio, jer u zemlji nije bilo kiše.

8 Tada mu je došla Gospodnja reč: **9** „Ustani i pođi u Sareptu, koja pripada Sidonu, pa ostani tamo. Zapovedio sam jednoj udovici u tom mestu da te hrani.”

10 On je ustao i otišao u Sareptu. Kad je došao do gradskih vrata ugledao je jednu udovicu koja je skupljala drva. On je pozva i reče: „Molim te, donesi mi u posudi malo vode da pijem.” **11** Kad je ona pošla da je donese, on joj doviknu: „Molim te, donesi mi i malo hleba!” **12** Ona na to reče: „Tako živ bio Gospod, tvoj Bog, nemam hleba već samo šaku brašna u ćupu i malo ulja u krčagu. I evo, hoću da skupim malo drva pa da odem i pripremim nešto sebi i svom sinu da to pojedemo, pa da umremo.”

13 Tada joj Ilija reče: „Ne boj se. Idi i učini kako si rekla. Samo najpre od toga napravi meni malu pogaču pa mi je donesi, a posle pripremi nešto sebi i svom sinu. **14** Jer ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Brašno u ćupu neće se potrošiti niti će ulje u krčagu nestati sve do dana kad Gospod pusti kišu na zemlju.’” **15** Ona je otišla i učinila kao što je rekao Ilija. I dugo su imali šta da jedu ona, on i njen dom. **16** Brašno u ćupu nije se potrošilo niti je ulje u krčagu nestalo, prema reči koju je Gospod rekao preko Ilije. **17** Posle toga se razboleo sin te žene, kod koje je boravio. Njegova bolest je bivala sve teža tako da je na kraju izdahnuo. **18** Tada žena reče Iliji: „Zašto si mi to učinio, Božji čoveče? Došao si kod mene da me podsetiš na moj greh i da mi ubiješ sina.” **19** Ali on joj

reče: „Daj mi svog sina.” Tada ga uze iz njenog naručja, odnese ga u gornju sobu gde je stanovao i položi ga na svoju postelju. **20** Onda je prizivao Gospoda: „Gospode, Bože moj, zar ćeš ovoj udovici kod koje boravim naneti zlo i ubiti joj sina?” **21** Zatim se tri puta ispruži nad detetom i povikao k Gospodu: „Gospode, Bože moj, molim te neka se u ovo dete vrati život.” **22** Gospod je uslišio Ilijin glas tako da se život deteta vratio u njega i on je oživeo. **23** Tada Ilija uze dete, donese ga iz gornje sobe u kuću i dade ga njegovoj majci, pa reče: „Vidi, tvoj sin je živ.” **24** A žena reče Iliji: „Sada zaista znam da si ti Božji čovek i da je Gospodnja reč u tvojim ustima istinita.”

18 Posle mnogo vremena, to jest treće godine, Iliji je došla Gospodnja reč: „Idi i pokaži se Ahavu, jer sam odlučio da pustim kišu na zemlju.” **2** Tako je Ilija otišao da se pokaže Ahavu. A u Samariji je vladala velika glad.

3 Ahav je pozvao Avdiju, upravitelja svog dvora. (Avdija se mnogo bojao Gospoda. **4** Kad je Jezebela ubijala Gospodnje proroke, Avdija je uzeo sto proroka i sakrio ih u dve pećine, po pedeset u svakoj, i donosio im je hleba i vode.) **5** Ahav reče Avdiji: „Obiđi sve izvore i potoke u zemlji. Možda ćemo pronaći malo zelene trave da sačuvamo život konjima i mazgama, da nam ne uquine sva stoka.” **6** Tako su se među sobom dogovorili kuda će ići. Ahav je sam otišao jednim putem, a Avdija je otišao drugim putem, isto sam.

7 Dok je Avdija bio na putu, U susret mu je došao Ilija. Kad ga je Avdija prepoznao, pade ničice i reče: „Jesi li to ti, moj gospodaru Ilija?” **8** On mu odgovori: „Ja sam. Idi i reci svom gospodaru: 'Evo Ilije.'” **9** Ali on reče: „Šta sam zgrešio da svog slugu predaješ u ruke Ahavu da me

pogubi?” **10** Tako živ bio Gospod, tvoj Bog, nema naroda ni carstva kuda moj gospodar nije slao da te traže. Kad bi mu rekli: 'Nije ovde', tražio bi od tog carstva ili naroda da se zakunu da te nisu našli. **11** A ti sad kažeš: 'Idi i reci svom gospodaru: 'Evo Ilije.'” **12** Ali kad odem od tebe, Gospodnji Duh će te odneti ko zna gde. Ako odem i kažem Ahavu, a on te ne nađe, sigurno će me ubiti. A tvoj sluga boji se Gospoda od svoje mladosti. **13** Zar moj gospodar nije čuo šta sam učinio kad je Jezebela ubijala Gospodnje proroke, kako sam sakrio sto Gospodnjih proroka, po pedeset u svakoj pećini, i donosio im hleba i vode? **14** A ti sada kažeš: 'Idi i reci svom gospodaru: 'Evo Ilije.' On će me sigurno ubiti.” **15** Ali Ilija reče: „Tako živ bio Gospod nad vojskama pred kojim stojim, danas ću mu se pokazati.”

16 Tada je Avdija pošao u susret Ahavu i javio mu vest, a Ahav je krenuo pred Iliju.

17 Čim Ahav ugleda Iliju, reče mu: „Jesi li ti onaj što donosi nevolju Izraelu?”

18 On odgovori: „Ne donosim ja nevolju Izraelu, nego ti i dom tvog oca, jer ste ostavili Gospodnje zapovesti i pošli za likovima Bala. **19** A sada zapovedi da se k meni na goru Karmil skupi ceo Izrael zajedno s četiristo i pedeset Balovih proroka i četiristo proroka koji se klanjaju obrednom deblu, koji jedu za Jezebelinim stolom.” **20** Ahav je pozvao sve Izraelove sinove i skupio proroke na gori Karmil.

21 Tada Ilija pristupi celom narodu i reče: „Dokle ćete hramati na dve strane? Ako je Gospod istiniti Bog, idite za njim, a ako je Bal, idite za njim.” Ali narod mu ne odgovori ni reči. **22** Ilija reče narodu: „Još sam samo ja ostao od Gospodnjih proroka, a Balovih proroka ima četiristo i pedeset. **23** Neka nam sada daju dva junca pa neka oni izaberu sebi jednog junca, neka ga iseku na komade i stave na drva, ali

neka ne pale vatru. A ja ću pripremiti drugog junca i staviću ga na drva, ali neću paliti vatru. **24** Tada vi prizovite ime svog boga, a ja ću prizvati Gospodnje ime. Bog koji odgovori vatrom, to je istiniti Bog." Na to ceo narod odgovori: „Dobro si rekao.”

25 Zatim Ilija reče Balovim prorocima: „Najpre vi izaberite jednog junca i pripremite ga, jer vas je više. I prizovite ime svog boga, ali ne palite vatru.” **26** Oni su uzeli junca kog im je dao i pripremili ga, a zatim su od jutra do podne prizivali Balovo ime: „Bale, usliši nas!” Ali nije bilo ni glasa ni odgovora. A oni su hramajući igrali oko oltara koji su načinili. **27** U podne Ilija poče da im se ruga: „Vičite iz svega glasa, jer je on bog. Mora da se nešto zamislio, ili je u poslu, ili na putu. Ili možda spava pa ga treba probuditi!” **28** A oni su zavicali iz svega glasa i sekli se po svom običaju bodežima i kopljima dok ih nije oblila krv. **29** Kad je prošlo podne, prorokovali su sve dok nije došlo vreme da se prinese prinos od žita, ali nije bilo ni glasa ni odgovora niti znaka da iko sluša.

30 Na kraju Ilija reče celom narodu: „Pristupite k meni.” Kad mu je pristupio ceo narod, on je popravio Gospodnji oltar koji je bio srušen. **31** Ilija je uzeo dvanaest kamenova, prema broju plemena sinova Jakova, kome je došla Gospodnja reč: „Ime će ti biti Izrael.” **32** Od tih kamenova podigao je oltar u Gospodnje ime. Onda je oko oltara načinio jarak koji je obuhvatao toliko zemlje da se moglo zasejati dve sea mere semena. **33** Zatim je naslagao drva, isekao junca na komade i stavio ga na drva. Tada reče: „Napunite četiri krčaga vode i izlijte je na žrtvu paljenicu i na drva.” **34** Zatim reče: „Učinite to još jednom.” I učinili su to još jednom. Onda opet reče: „Učinite to i treći put.” I učinili su to i treći put. **35** Voda se razlila svuda oko oltara, a i jarak se napunio vodom.

36 Kad je došlo vreme da se prinese

prinos od žita, prorok Ilija pristupi i reče: „Gospode, Bože Avramov, Isakov i Izraelov, neka se danas obznani da si ti Bog u Izraelu, da sam ja tvoj sluga i da sam sve ovo učinio po tvojoj reči. **37** Usliši me, Gospode, usliši me da bi ovaj narod znao da si ti, Gospode, istiniti Bog, i da ti obračaš njihovo srce.”

38 Tada dođe vatra od Gospoda i spali žrtvu paljenicu, drva, kamenje i prašinu, i upi vodu iz jarka. **39** Kad to vide, sav narod pade ničice i reče: „Gospod je istiniti Bog! Gospod je istiniti Bog!” **40** A Ilija im reče: „Pohvatajte Balove proroke! Ne dajte nijednom da pobegne!” Oni su ih pohvatali, a Ilija ih je zatim odveo u dolinu Kison i tamo ih pobio.

41 Zatim Ilija reče Ahavu: „Idi gore, jedi i pij, jer se čuje huka koja najavljuje kišu.” **42** Ahav je otišao gore da jede i pije, a Ilija se popeo na vrh Karmila, sagnuo se do zemlje i stavio lice među kolena. **43** Zatim svom sluzi reče: „Molim te, idi gore i pogledaj prema moru.” On je otišao i pogledao, a zatim rekao: „Ništa se ne vidi.” A on reče: „Idi opet”, i tako sedam puta. **44** Sedmi put sluga reče: „Eno, mali oblak kao čovečiji dlan diže se s mora.” Tada Ilija reče: „Idi i reci Ahavu: 'Preži konje i idi da te ne uhvati pljusak!'” **45** U međuvremenu nebo se zamračilo od oblaka i vetra, i počeo je jak pljusak. Ahav se popeo na kola i odvezao u Jezrael. **46** Gospodnja ruka bila je nad Ilijom, i on je podvio rubove haljine svoje i trčao pred Ahavom sve do Jezraela.

19 Ahav je ispričao Jezebeli sve što je Ilija učinio i kako je mačem pobio sve proroke. **2** Tada je Jezebela poslala glasnika kod Ilije i poručila mu: „Neka mi bogovi učine tako i neka me još teže kazne, ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojom dušom ono što si ti učinio s dušom svakog od njih!” **3** Ilija se

uplašio, pa je ustao i otišao da bi spasao svoju dušu. Kad je došao u Beršebu, koja je u Judi, ostavio je tamo svog slugu. **4** Onda je sam otišao u pustinju, jedan dan hoda, i kad je došao tamo, seo je pod jedno drvo i zatražio da umre: „Dosta mi je! Gospode, uzmi moju dušu, jer nisam ništa bolji od svojih praočeva.”

5 Zatim je legao i zaspao pod tim drvetom. Ali gle, jedan anđeo ga dotače i reče mu: „Ustani i jedi.” **6** On je pogledao i gle, kod glave mu je bila pogača pečena na užarenom kamenju i krčag vode. Tako je jeo i pio, pa je opet legao. **7** Gospodnji anđeo dođe još jednom, dotače ga i reče: „Ustani i jedi, jer te čeka težak put.” **8** Tako je on ustao, jeo je i pio, pa je okrep-ljen tom hranom pešačio četrdeset dana i četrdeset noći dok nije došao na goru Božju, na Horiv.

9 Tamo je ušao u jednu pećinu da u njoj prenoći. Onda mu dođe Gospodnja reč: „Šta radiš tu Ilija?” **10** On odgovori: „Revnovao sam za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izraelovi sinovi ostavili tvoj savez, srušili tvoje oltare, a tvoje proroke pobili mačem. Samo sam ja ostao, a sada i moju dušu traže da uzmu.” **11** Ali glas mu reče: „Izađi i stani na goru pred Gospodom.” I gle, Gospod je prolazio, a silan i jak vetar kidao je gore i lomio stene pred Gospodom. Ali Gospod nije bio u vetru. Posle vetra došao je zemljotres. Ali Gospod nije bio u zemljotresu. **12** Posle zemljotresa došla je vatra. Ali Gospod nije bio u vatri. Posle vatre došao je glas, tih i blag. **13** Kad ga je Ilija čuo, pokrio je lice ogrtačem pa je izašao iz pećine i stao na ulaz. I gle, taj glas mu reče: „Šta radiš tu Ilija?” **14** On odgovori: „Revnovao sam za Gospoda, Boga nad vojskama, jer su Izraelovi sinovi ostavili tvoj savez, srušili tvoje oltare, a tvoje proroke pobili mačem. Samo sam ja ostao, a sada i moju dušu traže da uzmu.”

15 Tada mu Gospod reče: „Idi, vrati se istim putem u pustinju blizu Damaska i kad dođeš tamo, pomaži Azaila za cara nad Sirijom. **16** Juja, Nimsijevog unuka, pomaži za cara nad Izraelom, a Jelisija, Safatovog sina iz Abel-Meola, pomaži za proroka umesto sebe. **17** Ko umakne Azailovom maču, pogubiće ga Juj, a ko umakne Jujevom maču, pogubiće ga Jelisije. **18** A ja sam u Izraelu ostavio sedam hiljada ljudi koji nisu savili kolena pred Balom i nisu ga svojim ustima poljubili.”

19 Kad je otišao odande, našao je Jelisija, Safatovog sina, kako ore. Pred njim je bilo dvanaest jarmova, a on je bio kod dvanaestog. Ilija mu je prišao i stavio na njega svoj proročki ogrtač. **20** A on ostavi bikove, potrča za Ilijom i reče mu: „Molim te, pusti me da poljubim svog oca i svoju majku, pa ću onda poći za tobom.” Ilija mu odgovori: „Idi, zar te ja sprečavam u tome?” **21** Tako je on otišao od njega, uzeo par bikova i prineo ih na žrtvu, a na drvima od pluga i jarma u koji su bili upregnuti bikovi skuvao je njihovo meso i dao ga narodu da jede. Zatim je ustao, otišao za Ilijom i postao mu sluga.

20 Ben-Adad, car Sirije, skupio je svu svoju vojsku, a s njim su bila i trideset i dva cara s konjima i kolima. On je krenuo na Samariju, podigao opsadu oko nje i napao je. **2** U grad je poslao glasnike kod Ahava, cara Izraela, i poručio mu: „Ovako kaže Ben-Adad: **3** 'Tvoje srebro i tvoje zlato meni pripada, a i tvoje najlepše žene i najlepši sinovi meni pripadaju.'” **4** Car Izraela je odgovorio: „Kao što si rekao, moj gospodar, care, ja pripadam tebi sa svim što imam.”

5 Glasnici su opet došli i rekli: „Ovako kaže Ben-Adad: 'Poslao sam glasnike k tebi i poručio sam ti: 'Daćeš mi svoje srebro, svoje zlato, svoje žene i svoje sinove'. **6** Ali ja ću sutra u ovo doba poslati svoje

sluge k tebi da dobro pretraže tvoj dvor i kuće tvojih slugu. Oni će uzeti i odneti sve što je dragoceno u tvojim očima.”

7 Tada je car Izraela sazvao sve starešine u zemlji i rekao im: „Molim vas, pogledajte i vidite kako ovaj čovek traži nevolju, jer je poslao ljude k meni po moje žene, moje sinove, moje srebro i moje zlato, i ja mu sve to nisam uskratio.” **8** Sve starešine i ceo narod rekli su mu: „Nemoj ga poslušati i nemoj pristati.” **9** Zato on reče Ben-Adadovim glasnicima: „Ovako recite mom gospodararu, caru: ‘Sve što si prvi put poručio svom sluzi učiniću, ali ovo ne mogu da učinim.’” Glasnici su otišli i odneli mu odgovor.

10 Tada je Ben-Adad poslao k njemu glasnike i poručio mu: „Neka mi bogovi učine tako i neka me još teže kazne ako praha od Samarije bude dosta da ceo narod koji je sa mnom dobije po šaku!” **11** Car Izraela mu je odgovorio: „Ovako mu recite: ‘Neka se onaj ko se opasuje ne hvali kao onaj ko se već raspasuje.’” **12** Kad je Ben-Adad čuo taj odgovor dok je s carevima pio u šatorima, rekao je svojim slugama: „Spremite se za napad!” I namestili su se da napadnu grad.

13 Tada jedan prorok pristupi Ahavu, caru Izraela, i reče: „Ovako kaže Gospod: ‘Jesi li video sve ovo veliko mnoštvo? Evo, danas ću ga predati tebi u ruke, i znaćeš da sam ja Gospod.’” **14** Na to Ahav reče: „Preko koga?” A on odgovori: „Ovako kaže Gospod: ‘Preko mladića koji su u službi knezova pokrajina.’” Na kraju Ahav još upita: „Ko će započeti bitku?” A on odgovori: „Ti!”

15 Tada je Ahav prebrojao mladiće koji su u službi knezova pokrajina i bilo ih je dvesta trideset i dva. Zatim je prebrojao ceo narod, sve Izraelove sinove, i bilo ih je sedam hiljada. **16** Oni su izašli u podne dok se Ben-Adad opijao u šatorima zajedno s trideset i dva cara koji su došli da mu

pomognu. **17** Najpre su izašli mladići koji su u službi knezova pokrajina. Ben-Adad je poslao svoje ljude, i oni su mu javili: „Izašli su neki ljudi iz Samarije.” **18** Na to on reče: „Ako su izašli radi mira, pohvatajte ih žive; ako su izašli radi bitke, opet ih pohvatajte žive.” **19** Iz grada su izašli mladići koji su u službi knezova pokrajina i vojska koja je išla za njima. **20** Svaki je napao svog protivnika, i Sirijci su pobjegli, a Izraelci su krenuli u poteru za njima. Ali Ben-Adad, car Sirije, uspeo je da pobjegne na konju zajedno s konjanicima. **21** Tada je izašao i car Izraela i udario na konje i kola, tako da su Sirijci pretrpeli veliki poraz.

22 Posle toga prorok je došao kod cara Izraela i rekao mu: „Idi, ojačaj svoje snage, razmisli pa vidi šta ćeš činiti, jer će početkom godine car Sirije opet doći na tebe.”

23 Sluge cara Sirije rekle su svom caru: „Njihov Bog je Bog gora. Zato su bili jači od nas. Ali ako se budemo borili protiv njih u ravnici, videćeš da ćemo biti jači od njih.” **24** Učini dakle ovako: Ukloni careve s njihovih mesta i umesto njih postavi namesnike. **25** A ti skupi sebi vojsku kao što je bila ona koju si izgubio, i isto toliko konja i kola. Onda povedimo bitku s njima u ravnici, pa ćeš videti da ćemo biti jači od njih.” On ih je poslušao i učinio tako.

26 Početkom godine Ben-Adad je skupio Sirijce i krenuo u Afek u bitku protiv Izraela. **27** Izraelovi sinovi su se takođe sakupili, snabdeli se svim što im je bilo potrebno i izašli pred njih. Izraelovi sinovi ulogorili su se ispred njih kao dva mala stada koza, a Sirijci su prekrili zemlju. **28** Tada je Božji čovek došao kod cara Izraela i rekao mu: „Ovako kaže Gospod: ‘Zato što Sirijci kažu: ‘Gospod je Bog gora, a ne Bog ravnica’, sve ovo veliko mnoštvo predaću tebi u ruke, i znaćete da sam ja Gospod.’”

29 Sedam dana bili su ulogoreni jedni

naspram drugih. A sedmog dana počela je bitka i Izraelovi sinovi su u jednom danu pobili sto hiljada Sirijaca pešaka. **30** Oni koji su ostali pobjegli su u grad Afek, ali zidine su se srušile na dvadeset i sedam hiljada ljudi koji su ostali. Ben-Adad je pobjegao u grad i sakrio se u najskrovitiju sobu.

31 Njegove sluge su mu rekle: „Evo, čuli smo da su carevi Izraelovog doma milostivi carevi. Molimo te, hajde da opasemo kostret oko bedara i stavimo sebi konopce oko vrata, pa da izađemo pred cara Izraela. Možda će ti poštedeti dušu.“

32 Tako su opasali kostret oko bedara i stavili sebi konopce oko vrata, pa su došli pred cara Izraela i rekli: „Tvoj sluga Ben-Adad rekao je: 'Molim te, poštedi mi dušu.'“ A on reče: „Je li on još živ? To mi je brat.“ **33** Oni su to shvatili kao dobar znak i zaključili su da zaista tako misli, pa su rekli: „Ben-Adad ti je brat.“ A on reče: „Idite i dovedite ga.“ Tada je Ben-Adad došao k njemu i on ga je pozvao u svoja kola.

34 Ben-Adad mu reče: „Vratću gradove koje je moj otac uzeo tvom ocu, a ti izaberi sebi ulice u Damasku kao što je moj otac sebi izabrao u Samariji.“ Tada Ahav odgovori: „Sklopimo savez pod tim uslovima pa ću te pustiti da ideš.“ Tako je sklopio savez s njim i pustio ga da ide.

35 Jedan od proročkih sinova reče svom drugu po Gospodnjoj reči: „Molim te, udari me.“ Ali ovaj nije hteo da ga udari.

36 A on mu reče: „Zato što nisi poslušao Gospodnji glas, kad odeš od mene, ubiće te lav.“ I kad je ovaj otišao od njega, napao ga je lav i ubio ga.

37 Zatim nađe drugog čoveka i reče mu: „Molim te, udari me.“ I ovaj ga je udario i ranio.

38 Tada je prorok otišao i stao pored puta da dočeka cara, a preko očiju je stavio povez da ga ne prepoznaju. **39** Kad je

car prolazio, on povika caru: „Tvoj sluga se našao usred bitke, i gle, jedan čovek je istupio iz bojnih redova, doveo mi nekog čoveka i rekao: 'Čuvaj ovog čoveka. Ako nestane, tvoja duša biće umesto njegove duše ili ćeš platiti talant srebra.'“ **40** I dok je tvoj sluga radio ovo i ono, ovaj je nestao.“ Na to mu car Izraela reče: „To ti je presuda. Sam si je doneo.“ **41** Tada je prorok brzo skinuo povez s očiju i car Izraela je prepoznao da je on jedan od proroka. **42** On reče caru: „Ovako kaže Gospod: 'Zato što si pustio iz svoje ruke čoveka koga sam odredio da se pogubi, tvoja duša biće umesto njegove duše i tvoj narod umesto njegovog naroda.'“ **43** Tako se car Izraela uputio svojoj kući zlovoljan i potišten, i došao je u Samariju.

21

Posle toga dogodilo se ovo: Navutej Jezraelac imao je vinograd u Jezraelu, pored dvora Ahava, cara Samarije. **2** Ahav reče Navuteju: „Daj mi svoj vinograd da mi služi kao bašta, jer je blizu moje kuće, a ja ću ti za njega dati bolji vinograd. Ili ako više voliš, daću ti novac za njega.“ **3** Ali Navutej odgovori Ahavu: „Nikada ti ne bih dao nasledstvo svojih praočeva jer znam da bi to u Gospodnjim očima bilo neispravno.“ **4** Tako se Ahav vratio kući zlovoljan i potišten zbog odgovora koji mu je dao Navutej Jezraelac kada mu je rekao: „Neću ti dati nasledstvo svojih praočeva.“ Legao je na postelju, okrenuo lice na stranu i nije hteo ništa da jede.

5 Onda je došla njegova žena Jezebel i upitala ga: „Zašto ti je duh žalostan i nećeš da jedeš?“ **6** A on joj odgovori: „Zato što sam razgovarao s Navutejem Jezraelcem i rekao mu: 'Daj mi svoj vinograd za novac. Ili ako više voliš, daću ti za njega drugi vinograd.'“ Ali on je rekao: 'Neću ti dati svoj vinograd.'“ **7** Tada mu njegova žena Jezebel reče: „Zar nisi ti car

nad Izraelom? Ustani, jedi i neka ti srce bude veselo. Ja ću ti dati vinograd Navuteja Jezraelca." **8** Zatim je u Ahavovo ime napisala pisma, zapečatila ih njegovim pečatom pa ih poslala starešinama i velikašima koji su živeli u istom gradu s Navutejem. **9** U pismima je napisala ovako: „Proglasite post i postavite Navuteja da sedi na čelu naroda. **10** Neka naspram njega sednu dva pokvarena čoveka koja će svedočiti protiv njega i reći: 'Ti si prokleo Boga i cara!' Tada ga izvedite napolje i kamenujte ga da umre."

11 Ljudi iz njegovog grada, starešine i velikaši koji su živeli u njegovom gradu, učinili su kako im je poručila Jezebela i kako je pisalo u pismima koja im je poslala. **12** Proglasili su post i postavili Navuteja da sedi na čelu naroda. **13** Zatim su došla dva pokvarena čoveka i sela naspram njega. Ti pokvareni ljudi su pred narodom svedočili protiv Navuteja i rekli su: „Navutej je prokleo Boga i cara!" Zatim su ga izveli van grada i zasuli kamenjem, tako da je umro. **14** Onda su poručili Jezebeli: „Navutej je kamenovan i mrtav je."

15 Kad je Jezebela čula da je Navutej kamenovan i da je mrtav, rekla je Ahavu: „Ustani i uzmi vinograd Navuteja Jezraelca koji on nije hteo da ti da za novac, jer Navutej više nije živ nego je mrtav." **16** Kad je Ahav čuo da je Navutej mrtav, odmah je ustao i otišao u vinograd Navuteja Jezraelca da ga uzme.

17 Gospodnja reč došla je Iliji Tesvićaninu: **18** „Ustani i pođi u susret Ahavu, caru Izraela, koji je u Samariji. Eno ga u Navutejevom vinogradu. Otišao je da ga uzme. **19** I reci mu: 'Ovako kaže Gospod: 'Jesi li ubio čoveka i oteo tuđi posed?' I još mu reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Na mestu gde su psi lizali Navutejevu krv, lizaće i tvoju krv'."

20 Ahav reče Iliji: „Jesi li me našao, neprijatelju moj?" A ovaj odgovori: „Našao

sam te. Zato što si se prodao da činiš ono što je zlo u Gospodnjim očima, **21** pustiću zlo na tebe. Počistiću te i istrebiću u Ahavovom domu sve što je muško,* čak i one najmanje i bezvredne u Izraelu. **22** Učiniću s tvojim domom kao s domom Jerobama, Navatovog sina, i kao s domom Baše, Ahijinog sina, zbog uvreda kojima ste me vređali i naveli Izrael na greh.' **23** I za Jezebelu ovako kaže Gospod: 'Psi će pojesti Jezebelu na jezraelskom polju. **24** Ko iz Ahavovog doma umre u gradu, poješće ga psi, a ko umre u polju, poješće ga ptice nebeske.'" **25** Nikada se niko nije prodao kao Ahav da čini ono što je zlo u Gospodnjim očima, na šta ga je navela njegova žena Jezebela. **26** On je činio gadna dela tako što je išao za odvratnim idolima, kao što su činili Amoreji, koje je Gospod oterao ispred Izraelovih sinova.

27 Kad je Ahav čuo te reči, razderao je svoje haljine i stavio kostret na svoje telo. Postio je, spavao u kostreti i hodao potišteno. **28** Gospodnja reč došla je Iliji Tesvićaninu: **29** „Jesi li video kako se Ahav ponizio preda mnom? Zato što se ponizio preda mnom, neću pustiti ono zlo za njegovog života. U vreme njegovog sina pustiću zlo na njegov dom."

22 Tri godine nije bilo rata između Sirije i Izraela. **2** Treće godine Josafat, Judin car, došao je kod cara Izraela. **3** Car Izraela reče svojim slugama: „Znate li da Ramot u Galadu pripada nama? A mi oklevamo da ga uzmemo iz ruke cara Sirije." **4** Zatim upita Josafata: „Hoćeš li ići sa mnom da napadnemo Ramot u Galadu?" A Josafat odgovori caru Izraela: „Ja sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj narod, moji su konji kao i tvoji konji."

5 Ali Josafat još reče caru Izraela: „Mo-

* **21,21** Doslovno: „sve što mokri uza zid“.

lim te, najpre pitaj Gospoda šta će reći." **6** Tako je car Izraela okupio proroke, oko četrinsto ljudi, i upitao ih: „Da li da krenem u bitku protiv Ramota u Galadu ili da odustanem od toga?" A oni su odgovorili: „Idi, jer će ga Gospod predati caru u ruke."

7 Ali Josafat upita: „Zar ovde nema još nekog od Gospodnjih proroka? Da pitamo i preko njega." **8** Na to car Izraela reče Josafatu: „Ima još jedan čovek preko kog bismo mogli da pitamo Gospoda za savet, ali ja ga mrzim jer mi ne proriče dobro, nego zlo. To je Miheja, Jemlin sin." Ali Josafat reče: „Neka car ne govori tako."

9 Tada je car Izraela pozvao jednog dvoranina i rekao mu: „Dovedi brzo Miheju, Jemlinog sina." **10** Car Izraela i Josafat, Judin car, sedeli su svaki na svom prestolu, odeveni u carske haljine, na gumnu kod samarijskih vrata, a svi proroci prorokovali su pred njima. **11** Sedekija, Hananin sin, načinio je sebi гвозdene rogove i rekao: „Ovako kaže Gospod: 'Ovim ćeš bosti Sirijce dok ih ne istrebiš.'" **12** I svi drugi proroci prorokovali su isto tako: „Idi na Ramot u Galadu i pobedićeš, jer će ga Gospod predati caru u ruke."

13 Glasnik koji je otišao da pozove Miheju reče mu: „Evo, proroci složno objavljuju dobro caru. Molim te, neka tvoja reč bude kao i njihova i proreci dobro." **14** Ali Miheja reče: „Tako živ bio Gospod, šta mi Gospod kaže to ću govoriti." **15** Kad je došao pred cara, car ga upita: „Miheja, da li da krenemo u bitku protiv Ramota u Galadu ili da odustanemo od toga?" A on mu odgovori: „Idi i pobedićeš, jer će ga Gospod predati caru u ruke." **16** Na to mu car reče: „Koliko ću te puta zaklinjati da mi govoriš samo istinu u Gospodnje ime?" **17** Tada on reče: „Vidim sve Izraelce rasejane po gorama kao ovce koje nemaju pastira. Gospod je rekao: 'Ovi nemaju gospodara. Neka se u miru vrate svaki svojoj kući.'" **18** Tada car Izraela reče Josafatu: „Zar

ti nisam rekao da mi neće prorokovati dobro, nego zlo?"

19 Miheja još reče: „Zato čuj Gospodnju reč: Vidim Gospoda kako sedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s leve strane. **20** Gospod je rekao: 'Ko će prevariti Ahava da krene na Ramot u Galadu i da tamo padne?' Jedan je rekao ovako, a drugi onako. **21** Na kraju je došao jedan duh, stao pred Gospoda i rekao: 'Ja ću ga prevariti.' Gospod ga je upitao: 'Kako?' **22** On je odgovorio: 'Otići ću i biću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.'" A on je rekao: 'Uspećeš da ga prevariš. Idi i učini tako.' **23** I evo, Gospod je stavio prevaran duh u usta svim tvojim prorocima, ali Gospod ti najavljuje nevolju."

24 Tada Sedekija, Hananin sin, priđe Miheji, udari ga po obrazu i reče: „Kako to da je Gospodnji Duh otišao od mene da bi govorio tebi?" **25** Miheja odgovori: „Evo, videćeš to onog dana kad uđeš u najskrovitiju sobu da se sakriješ." **26** Tada car Izraela reče: „Uzmi Miheju i odvedi ga Amonu, gradskom zapovedniku, i Joasu, carevom sinu. **27** I reci im: 'Ovako kaže car: 'Stavite ovog čoveka u zatvor i dajte mu po malo hleba i po malo vode dok se ne vratim u miru.'" **28** Miheja na to reče: „Ako se zaista vratiš u miru, onda Gospod nije govorio preko mene." I još reče: „Čujte to svi narodi."

29 Tako su car Izraela i Josafat, Judin car, krenuli na Ramot u Galadu. **30** Car Izraela reče Josafatu: „Ja ću se prurušiti kad pođem u bitku, a ti obuci svoje carske haljine." Tako se car Izraela prurušio i pošao u bitku. **31** Car Sirije zapovedio je trideset i dvojici zapovednika bojnih kola i rekao im: „Ne napadajte ni malog ni velikog, nego samo cara Izraela." **32** Kad su zapovednici kola videli Josafata, pomislili su: „To je sigurno car Izraela." I krenuli su na njega, ali kad je Josafat povikao tražeći

pomoć **33** zapovednici nad kolima videli su da to nije car Izraela, pa su prestali da ga gone.

34 Tada je jedan čovek odapeo strelu i slučajno pogodio cara Izraela tamo gde se oklop sastavlja. Car reče svom vozaču: „Okreni kola i izvedi me iz boja jer sam teško ranjen.“ **35** Bitka je tog dana bivala sve žešća, i cara su morali da drže u uspravnom položaju u kolima nasuprot Sirijcima, ali uveče je umro. Krv iz njegove rane tekla je u kola. **36** Kad je sunce zalazilo, kroz logor je odjeknuo povik: „Svaki u svoj grad i svaki u svoju zemlju!“ **37** Tako je car umro. Odneli su ga u Samariju gde su ga i sahranili. **38** Kad su prali bojna kola pored samarijskog jezera, psi su lizali njegovu krv (a i bludnice su se tamo kupale), po reči koju je Gospod rekao.

39 Ostala Ahavova dela, sve što je činio i kako je izgradio kuću od slonovače i sve svoje gradove, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **40** Ahav je počnuo kod svojih praočeva. Umesto nje ga vladao je njegov sin Ohozija.

41 Josafat, Asin sin, postao je car nad Judom četvrte godine vladanja Ahava, cara Izraela. **42** Josafat je imao trideset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je dvadeset i pet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Azuva i bila je Silejeva kći. **43** On je u svemu hodio putem svog oca Ase. Nije odstupio od njegovog puta, nego je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima. Samo što obredne uzvišice nisu bile uklonjene. Narod je još uvek prinosio žrtve i kad na obrednim uzvišicama. **44** Josafat je bio u miru s carem Izraela. **45** Ostala Josafatova dela, njegovi poduhvati i ratovi koje je vodio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **46** On je uklonio iz zemlje hramske bludnike koji su ostali od vremena njegovog oca Ase.

47 U Edomu tada nije bilo cara; name-

snik je služio kao car.

48 Josafat je izgradio tarsiske brodove da idu u Ofir po zlato. Ali brodovi nisu otišli, jer su se razbili kod Esion-Gevera.

49 Tada je Ohozija, Ahavov sin, rekao Josafatu: „Neka moje sluge idu s tvojim slugama na brodove“, ali Josafat nije pristao.

50 Josafat je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u gradu svog praoca Davida. Umesto njega vladao je njegov sin Joram.

51 Ohozija, Ahavov sin, postao je car nad Izraelom u Samariji sedamnaeste godine Josafatovog vladanja nad Judom, i vladao je nad Izraelom dve godine. **52** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima i hodio je putem svog oca i svoje majke i putem Jeroboama, Navatovog sina, koji je naveo Izrael na greh. **53** Služio je Balu i klanjao mu se, vređajući Gospoda, Izraelovog Boga, i činio je sve što je činio i njegov otac.

Pisac: Jeremija

Mesto pisanja: Jerusalem i Egipat

Pisanje završeno: oko 580. pre n. e.

Obuhvata vreme: 920-580. pre n. e.

DRUGA KNJIGA O CAREVIMA

1 Posle Ahavove smrti Moav se pobunio protiv Izraela.

2 Jednog dana Ohozija je pao kroz rešetku u svojoj gornjoj sobi u Samariji i razboleo se. Zato je poslao glasnike i rekao im: „Idite i pitajte Balzevuva,* akaronskog boga, da li ću se oporaviti od ove bolesti.” **3** A Gospodnji anđeo je rekao Iliji Tesvićaninu: „Ustani i pođi u susret glasnici cara Samarije i reci im: 'Zar u Izraelu nema Boga pa idete da pitate za savet Balzevuva, akaronskog boga? **4** Zato ovako kaže Gospod: 'Nećeš ustati s postelje na koju si legao, nego ćeš umreti.'” Zatim je Ilija otišao.

5 Kada su se glasnici vratili caru, on ih upita: „Zašto ste se vratili?” **6** Oni mu odgovoriše: „Sreo nas je jedan čovek i rekao nam: 'Idite i vratite se caru koji vas je poslao pa mu recite: 'Ovako kaže Gospod: 'Zar u Izraelu nema Boga, nego šalješ ljude da pitaju za savet Balzevuva, akaronskog boga? Zato nećeš ustati s postelje na koju si legao, nego ćeš umreti.'” **7** A on ih upita: „Kako je izgledao taj čovek koji vas je sreo i koji vam je to rekao?” **8** Oni mu odgovoriše: „Imao je ogrtač od dlake i kožni pojas oko struka.” Tada Ohozija reče: „To je Ilija Tesvićanin.”

9 Zatim je poslao k njemu zapovednika nad pedeseticom s njegovim ljudima. On je otišao kod njega i našao ga kako sedi na vrhu brda pa mu reče: „Božji čoveče,

* **1,2** „Baalzevuv” znači „gospodar muva” ili „gospodar prljavštine”. U pitanju je jedno od imena za Sotonu.

car je zapovedio: 'Sidi'.” **10** Ilija odgovori zapovedniku: „Ako sam ja Božji čovek, neka dođe vatra s nebesa i spali tebe i pedeseticu ljudi s tobom.” I vatra dođe s nebesa i spali njega i njegove ljude.

11 Ohozija je zatim poslao kod njega drugog zapovednika nad pedeseticom s njegovim ljudima. Zapovednik reče Iliji: „Božji čoveče, car je ovako zapovedio: 'Brzo sidi'.” **12** A Ilija odgovori: „Ako sam ja Božji čovek, neka dođe vatra s nebesa i spali tebe i pedeseticu ljudi s tobom.” I vatra od Boga dođe s nebesa i spali njega i njegove ljude.

13 Tada je Ohozija poslao i trećeg zapovednika nad pedeseticom s njegovim ljudima. Kad je treći zapovednik otišao i došao pred Iliju, kleknuo je na kolena i zamolio ga za milost: „Božji čoveče, molim te, neka moja duša i duša ove pedeseticice tvojih slugu bude dragocena u tvojim očima. **14** Eto, vatra je sišla s nebesa i spalila prvu dvojicu zapovednika i njihove ljude, ali neka moja duša bude dragocena u tvojim očima.”

15 Tada Gospodnji anđeo reče Iliji: „Pođi s njim. Ne boj ga se.” Tako je Ilija ustao i otišao s njim kod cara. **16** Ilija reče caru: „Ovako kaže Gospod: 'Zar u Izraelu nema Boga da od njega tražiš savet, nego šalješ glasnike da traže savet od Balzevuva, akaronskog boga? Zato nećeš ustati s postelje na koju si legao, nego ćeš umreti.'” **17** Tako je Ohozija umro, prema Gospodnjoj reči koju je objavio Ilija. Pošto Ohozija nije imao sina, umesto njega vla-

dao je Jehoram. To je bilo druge godine vladanja Jorama, Josafatovog sina, Judi-nog cara.

18 Ostala Ohozijina dela koja je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela?

2 Pre nego što je Gospod uzeo Iliju u vihoru na nebesa, Ilija i Jelisije su otišli iz Galgala. **2** Ilija reče Jelisiju: „Molim te, ostani ovde, jer mene Gospod šalje u Bet-El.“ Ali Jelisije reče: „Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti.“ Tako su otišli u Bet-El. **3** Proročki sinovi koji su bili u Bet-Elu došli su kod Jelisija i rekli mu: „Znaš li da će danas Gospod uzeti tvog gospodara da ti više ne bude učitelj?“ On odgovori: „Znam, ćutite.“

4 Zatim mu Ilija reče: „Jelisije, molim te, ostani ovde, jer mene Gospod šalje u Jerihon.“ Ali on reče: „Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti.“ Tako su otišli u Jerihon. **5** Proročki sinovi koji su bili u Jerihonu prišli su Jelisiju i rekli mu: „Znaš li da će danas Gospod uzeti tvog gospodara da ti više ne bude učitelj?“ On odgovori: „Znam, ćutite.“ **6** Ilija mu opet reče: „Molim te, ostani ovde, jer me Gospod šalje na Jordan.“ Ali on reče: „Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti.“ I obojica su otišla. **7** A pedeset ljudi od proročkih sinova pošlo je za njima, i kad su njih dvojica stala pored Jordana, oni su stali podalje i posmatrali ih. **8** Tada je Ilija uzeo svoj proročki ogrtač, smotao ga i udario njime po vodi, i voda se razdelila na dve strane tako da su obojica prešla po suvom.

9 Kad su prešli na drugu stranu, Ilija reče Jelisiju: „Reci šta želiš da ti učinim pre nego što budem uzet od tebe.“ Jelisije reče: „Molim te, neka na meni bude dvostruki deo tvog duha.“ **10** A on reče: „Tražiš tešku stvar. Ako me budeš video kad

budem uzet od tebe, biće ti tako, ako me ne budeš video, neće ti biti.“

11 Dok su tako išli i razgovarali, gle, pojavila su se plamena bojna kola s plamenim konjima i razdvojila ih. Tako je Ilija u vihoru vaznet na nebesa. **12** Jelisije je to gledao i povikao: „Oče moj, oče moj! Izraelova bojna kola i njegovi konjanici!“ I više ga nije video. Tada je uzeo svoje haljine i razderao ih na dva dela, **13** Zatim je podigao Ilijin proročki ogrtač koji je spao s njega, pa se vratio i stao na obalu Jordana. **14** Tada je uzeo Ilijin proročki ogrtač koji je spao s njega, udario njime po vodi i rekao: „Gde je Gospod, Ilijin Bog?“ Kad je udario po vodi, ona se razdelila na dve strane i Jelisije je prešao.

15 Kad su ga proročki sinovi iz Jerihona videli izdaleka, rekli su: „Ilijin duh sišao je na Jelisija.“ Zato su mu izašli u susret i poklonili mu se do zemlje. **16** Zatim su mu rekli: „Ovde je s tvojim slugama pedeset hrabrih ljudi. Neka idu da traže tvog gospodara. Možda ga je Gospodnji Duh podigao i spustio na neku goru ili u neku dolinu.“ A on je rekao: „Ne šalžite ih.“ **17** Ali oni su ga uporno nagovarali dok mu nije postalo neprijatno, pa je rekao: „Pošaljite ih.“ Oni su poslali pedeset ljudi koji su tri dana tražili Iliju, ali ga nisu našli. **18** Kad su se vratili kod Jeliseja, koji je bio u Jerihonu, on im je rekao: „Zar vam nisam kazao da ne idete?“

19 Posle nekog vremena ljudi iz grada rekli su Jelisiju: „Gospodaru, grad je na dobrom položaju, kao što i sam vidiš, ali je voda loša i uzrokuje pobačaje u zemlji.“

20 On reče: „Donesite mi novu činijicu i stavite u nju soli.“ To su mu i doneli. **21** On je otišao na izvor vode, bacio u njega so i rekao: „Ovako kaže Gospod: 'Učiniću da ova voda bude zdrava. Neće više uzrokovati ni smrt ni pobačaje.'“ **22** Voda je postala zdrava i takva je sve do današnjeg dana, prema reči koju je izgovorio Jelisije.

23 Odatle je otišao u Bet-El. Dok je išao putem, iz grada je izišla grupa mladih i rugala mu se: „Penji se, čelo! Penji se, čelo!“^{*} **24** Jelisije se okrenuo i kad ih je video, prokleo ih je u Gospodnje ime. Tada su iz šume izašle dve medvedice i rastrgle četrdeset i dvoje dečaka. **25** Odatle je otišao na goru Karmil, a zatim se vratio u Samariju.

3 Jehoram, Ahavov sin, postao je car nad Izraelom u Samariji osamnaeste godine Josafatovog vladanja nad Judom. Joram je vladao dvanaest godina. **2** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, ali ne kao njegov otac i njegova majka. Uklonio je Balov obredni stub koji je načinio njegov otac. **3** Ali se držao greha kojima je Jeroboam, Navatov sin, naveo Izrael na greh. Nije odstupio od njih.

4 Misa, car Moava, uzgajao je ovce i plaćao je caru Izraela danak od sto hiljada jaganjaca i sto hiljada neostriženih ovnova. **5** A kad je Ahav umro, car Moava pobunio se protiv cara Izraela. **6** U to vreme car Jehoram je izašao iz Samarije i okupio sve Izraelce. **7** Zatim je poslao glasnike kod Josafata, Judinog cara, i poručio mu: „Car Moava pobunio se protiv mene. Hoćeš li poći sa mnom u rat protiv Moava?“ Josafat je odgovorio: „Poći ću. Ja sam kao i ti, moj narod kao i tvoj narod, moji konji kao i tvoji konji.“ **8** Zatim je upitao: „Kojim ćemo putem ići?“ A Joram je odgovorio: „Kroz edomsku pustinju.“

9 Tako su car Izraela, Judin car i edomski car krenuli. Išli su sedam dana zaobilaznim putem, ali nije bilo vode za vojsku i za stoku koja je išla za njima. **10** Tada car Izraela reče: „Jao, Gospod je pozvao nas trojicu careva da nas preda u

ruke Moavcima!“ **11** A Josafat reče: „Zar ovde nema nijednog Gospodnjeg proroka da preko njega tražimo savet od Gospoda?“ Jedan od slugu cara Izraela odgovori: „Tu je Jelisije, Safatov sin, koji je Iliji vodom polivao ruke.“ **12** Josafat reče: „Gospodnja reč je s njim.“ Tako su car Izraela, Josafat i car Edoma otišli kod njega.

13 Jelisije reče caru Izraela: „Šta ja imam s tobom? Idi prorocima svog oca i prorocima svoje majke.“ A car Izraela mu reče: „Nemoj me odbiti, jer je Gospod pozvao nas trojicu careva da nas preda u ruke Moavcima.“ **14** Jelisije reče: „Tako živ bio Gospod nad vojskama kome služim, da nije Josafata, Judinog cara, kog poštujem, ne bih se obazirao na tebe niti bih te pogledao.“ **15** Dovedite mi nekoga ko svira na žičanom instrumentu.“ I dok je slušao svirača, Gospodnja ruka došla je na Jelisija, **16** i on reče: „Ovako kaže Gospod: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama. **17** Jer ovako kaže Gospod: 'Nećete osetiti vetar niti ćete videti kišu, a ipak će se ova dolina napuniti vodom, pa ćete iz nje piti i vi i vaša stoka i vaše ostale životinje.' **18** To će Gospodu zaista biti lako, i predaće Moavce u vaše ruke. **19** A vi razorite sve utvrđene gradove i sve izabrane gradove, posecite sva dobra stabla, zatrpajte sve vodene izvore i svaku dobru njivu zaspite kamenjem i tako je pokvarite.“

20 I zaista, ujutru, u vreme kad se prinosi prinos od žita, došla je voda od Edoma, i zemlja se napunila vodom.

21 Kad su Moavci čuli da su carevi došli da se bore protiv njih, skupili su sve one koji su mogli da opašu vojnički pojas, a i one starije, pa su stali na granicu. **22** Kad su rano ujutru ustali i kad je sunce zasjalo nad vodom, Moavcima sa suprotne strane učinilo se da je voda crvena kao krv. **23** Zato su rekli: „To je krv! Sigurno su carevi izvukli mačeve i pogubili jedan

* **2,23** U pitanju je bila banda omladinaca koja je nipodaštavala Ilijino vaznesenje na Nebo i Božje proroke, pa su se rugali Jelisiju rečima: „Hajde idi i ti na nebo, penji se na nebo!“

drugog. A sada na plen, Moavci!" **24** Ali kad su došli u izraelski logor, Izraelci su ustali i udarili na njih, tako da su Moavci pobjegli pred njima. Izraelci su ušli u Moav, i kako su napredovali, tako su ubijali Moavce. **25** Srušili su gradove i na sve dobre njive svi su bacili po kamen dok ih nisu zasuli. Zatrpali su i sve izvore vode i posekli sva dobra stabla. Ostalo je samo kameenje Kir-Areseta, koji su ljudi naoružani pračkama opkolili i napadali.

26 Kad je car Moava video da će izgubiti bitku, uzeo je sa sobom sedamsto ljudi naoružanih mačem i pokušao da se probije do cara Edoma. Ali nisu uspjeli. **27** Na kraju je uzeo svog prvenca koji bi bio vladar umesto njega i prineo ga na zidu kao žrtvu paljenicu. Tada se podigao silan gnev protiv Izraelaca, tako da su oni otišli od njega i vratili se u svoju zemlju.

4 Jednom je žena jednog od proročkih sinova povikala k Jelisiju: „Tvoj sluga, moj muž, umro je, a ti dobro znaš da se tvoj sluga uvek bojava Gospoda. A sada je došao zajmodavac da mi uzme oba sina da mu budu robovi." **2** Jelisije joj reče: „Šta želiš da učinim za tebe? Reci mi šta imaš u kući?" A ona reče: „Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim jednog krčaga ulja." **3** Tada joj on reče: „Idi i pozajmi od svih svojih suseda prazne posude. Nemoj da ih bude malo. **4** Onda idi i zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima, pa sipaj ulje u sve te posude, a kad ih napuniš, stavi ih na stranu." **5** I ona je otišla od njega. Kad je zatvorila vrata za sobom i za svojim sinovima, oni su joj donosili posude, a ona ih je punila. **6** Kad je napunila posude, rekla je jednom od svojih sinova: „Dodaj mi još jednu." Ali on joj je odgovorio: „Nema više posuda." Tada je ulje prestalo da teče. **7** Ona je otišla i javila to Božjem čoveku, a on je rekao: „Idi, prodaj ulje i otplati dugove, a od ostatka živite ti i

tvoji sinovi."

8 Jednog dana Jelisije je prolazio kroz Sunam, gde je živela jedna ugledna žena koja ga je stalno pozivala na obrok. Kad god bi prolazio tuda, svraćao je kod nje da jede. **9** Posle nekog vremena, ta žena reče svom mužu: „Evo, znam da je svet onaj Božji čovek koji uvek svraća kod nas. **10** Hajde da mu napravimo sobicu uza zid na krovu, i da mu stavimo tamo postelju, sto, stolicu i svećnjak, pa kad dođe kod nas neka se tu skloni." **11** Jednog dana Jelisije je opet došao kod njih pa je otišao u tu gornju sobu i legao. **12** Zatim svom sluzi Gijeziju reče: „Pozovi Sunamku." On je pozva da dođe pred njega. **13** I još mu reče: „Molim te, reci joj ovako: 'Evo, ti se toliko brineš za nas. Šta želiš da učinim za tebe? Želiš li da kažem nešto za tebe caru ili zapovedniku vojske?'" A ona odgovori: „Ja živim među svojim narodom." **14** On zatim reče: „Šta bi se onda moglo učiniti za nju?" Gijezije odgovori: „Eto, nema sina, a muž joj je star." **15** A on reče: „Pozovi je." On je pozva i ona stade na vrata. **16** Tada joj Jelisije reče: „Dogodine u ovo doba grlićeš sina." A ona odgovori: „Ne, gospodaru moj, Božji čoveče! Nemoj lagati svoju sluškinju."

17 I zaista, žena je zatrudnela i dogodine u isto doba rodila je sina, kao što joj je rekao Jelisije. **18** I dečak je rastao. Jednog dana je po običaju otišao kod svog oca koji je bio sa žeteocima. **19** I žalio se ocu: „Moja glava, jao moja glava!" A on reče svom sluzi: „Ondesi ga majci." **20** Sluga ga je uzeo i odneo njegovoj majci. Dete je sedelo na njenim kolenima do podne, a onda je umrlo. **21** Ona ga je odnela u gornju sobu, položila ga na postelju Božjeg čoveka, zatvorila vrata i izašla. **22** Zatim je pozvala svog muža i rekla mu: „Molim te, pošalji mi jednog slugu i jednu magaricu i dopusti mi da brzo odem kod Božjeg čoveka, pa ću se

vratiti." **23** Ali on je upita: „Zašto danas ideš kod njega? Nije ni mladina ni Šabat.“ Ona odgovori: „Ne brini se, sve je u redu.“ **24** Tako je dala da se osamari magarica i rekla svom sluzi: „Povedi je i kreni. Nemoj da zbog mene zastaješ dok ti ne kažem.“

25 Zatim je otišla i došla kod Božjeg čoveka na goru Karmil. Kad ju je Božji čovek ugledao izdaleka, rekao je Gijeziyu, svom sluzi: „Evo Sunamke. **26** Molim te, trči pred nju i upitaj je: 'Jesi li dobro? Je li tvoj muž dobro? Je li dete dobro?'" A ona je odgovorila: „Sve je u redu.“ **27** Kad je došla kod Božjeg čoveka na goru, obgrllila mu je noge. Tada je Gijeziye prišao da je otera, ali Božji čovek reče: „Pusti je, jer joj je duša puna jada, a Gospod je to sakrio od mene i nije mi javio.“ **28** Ona reče: „Jesam li tražila sina od svog gospodara? Zar ti nisam rekla: 'Nemoj da mi budiš lažnu nadu?'“

29 On odmah reče Gijeziyu: „Podvij rubove haljine svoje, uzmi u ruku moj štap i idi. Ako nekoga sretneš, nemoj ga pozdravljati, a ako neko tebe pozdravi, nemoj mu odgovarati. Moj štap položi dečaku na lice.“ **30** A dečakova majka reče: „Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti.“ Tada je on ustao i pošao s njom. **31** Gijeziye je otišao napred i kad je došao kod dečaka, stavio mu je štap na lice, ali nije bilo ni glasa ni odgovora. Zato se vratio Jelisiju u susret i rekao mu: „Dečak se nije probudio.“

32 Kad je Jelisije došao u kuću, dečak je ležao mrtav na njegovoj postelji. **33** Jelisije je ušao, zatvorio se s detetom i pomolio se Gospodu. **34** Zatim se popeo na postelju, legao na dete i stavio svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje dlanove na njegove dlanove. I dok je bio tako ispružen nad njim, detetovo telo se zagrejalno. **35** Zatim je ustao i ponovo počeo da hoda gore-dole po kući, a onda se opet popeo na postelju i ispru-

žio nad dečakom. Dečak je kinuo sedam puta, a zatim je otvorio oči. **36** Tada Jelisije pozva Gijeziya i reče mu: „Pozovi Sunamku.“ On je pozva i ona dođe kod njega. Zatim joj reče: „Uzmi svog sina.“ **37** Ona je došla, pala pred njegove noge i poklonila mu se do zemlje. Zatim je uzela svog sina i izašla.

38 Jelisije se vratio u Galgal, a u zemlji je vladala glad. Dok su proročki sinovi sedeli pred njim, on je rekao svom sluzi: „Pristavi veliki lonac i skuvaj varivo za proročke sinove.“ **39** Jedan od njih je otišao u polje da nabere slez, ali je našao divlju lozu pa je nabrao s nje punu haljinu divljih tikvica. Kad se vratio, isekao ih je i stavio u lonac, jer nisu znali kakve su. **40** Kasnije su sipali ljudima da jedu. Ali kad su jeli varivo, povikali su: „Smrt je u loncu, Božji čoveče!“ Tako da nisu mogli da jedu. **41** A Jelisije je rekao: „Donesite brašno.“ Kad ga je bacio u lonac, rekao je: „Sipajte ljudima da jedu.“ I jelo u loncu više nije bilo štetno.

42 Jedan čovek je došao iz Bal-Salise i doneo Božjem čoveku hleb od prvina, dvadeset ječmenih hlebova, i novog žita u svojoj vreći za hleb. A on je rekao: „Daj ljudima da jedu.“ **43** Njegov sluga je upitao: „Kako da to stavim pred sto ljudi?“ Jelisije je odgovorio: „Daj ljudima da jedu, jer ovako kaže Gospod: 'Ješće i još će ostati.'“ **44** Tada je sluga pred njih postavio hlebove, pa su jeli i još im je ostalo, prema Gospodnjoj reči.

5 Naman, zapovednik vojske cara Sirije, bio je pred svojim gospodarem velik i veoma cenjen, jer je preko njega Gospod dao pobedu Siriji. Ali taj odvažan i silan čovek bio je gubav. **2** Jednom su čete Sirijaca pošle u pljačku i u izraelskoj zemlji zarobile jednu devojčicu koja je postala sluškinja Namanovoj ženi. **3** Ona je rekla svojoj gospodarici: „Kad bi samo

moj gospodar otišao kod proroka koji je u Samariji! On bi ga izlečio od gube." **4** Zatim je Namanovom gospodaru ovako bilo javljeno: „Tako i tako je rekla devojčica iz izraelske zemlje."

5 Car Sirije je rekao: „Hajde, idi! Ja ću poslati pismo caru Izraela." Tako je Naman otišao, ponevši deset talanata srebra, šest hiljada zlatnika i deset novih haljina. **6** On je došao kod cara Izraela noseći mu pismo u kom je stajalo: „Zajedno s ovim pismom šaljem ti Namana, svog slugu, da ga izlečiš od gube." **7** Kad je car Izraela pročitao pismo, razderao je svoje haljine i rekao: „Zar sam ja Bog da mogu oduzeti život ili ga sačuvati, pa ovaj šalje kod mene čoveka da ga izlečim od gube? Pogledajte, molim vas, kako traži svađu sa mnom."

8 Kad je Jelisije, Božji čovek, čuo da je car Izraela razderao svoje haljine, odmah je ovako poručio caru: „Zašto si razderao svoje haljine? Neka taj čovek dođe kod mene i uveri se da postoji prorok u Izraelu." **9** Tako je Naman došao sa svojim konjima i bojnim kolima i stao na ulaz Jelisijeve kuće. **10** A Jelisije mu je poslao glasnika i poručio mu: „Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu pa će ti telo biti zdravo i bićeš čist." **11** Tada se Naman naljutio, okrenuo se da pođe i rekao: „Gle, ja sam mislio da će on izaći pred mene, da će stati i prizvati ime Gospoda, svog Boga, pa će preći rukom preko obolelog mesta i izlečiti gubu." **12** Zar nisu Avana i Farfar, reke u Damasku, bolje od svih izraelskih voda? Zar se ne mogu okupati u njima i biti čist?" Zatim se okrenuo i otišao pun gneva.

13 Ali tada su mu pristupile njegove sluge i rekle mu: „Oče, da je prorok tražio od tebe nešto veliko, zar ne bi to učinio? Pa zašto onda ne učiniš i to što ti je rekao: 'Okupaj se i bićeš čist?'" **14** Tada je Naman sišao i zaronio u Jordan sedam puta,

prema reči Božjeg čoveka. Tada mu je telo postalo čisto kao telo malog deteta.

15 Zatim se sa svom svojom pratnjom vratio kod Božjeg čoveka. Kad je došao, stao je pred njega i rekao mu: „Evo, sada znam da zaista nema Boga nigde na zemlji osim u Izraelu. Molim te, primi ovaj dar kao blagoslov od svog sluga." **16** Ali Jelisije reče: „Tako živ bio Gospod kome služim, neću to primiti." Naman ga je nagovarao da primi, ali on nije hteo. **17** Na kraju Naman reče: „Ako je tako, onda, molim te, dopusti da se tvom sluzi da malo zemlje, koliko mogu poneti dve mazge, jer tvoj sluga više neće prinositi ni žrtve paljenice ni druge žrtve drugim bogovima, nego samo Gospodu." **18** Ali neka Gospod tvom sluzi oprost: Kad moj gospodar uđe u Rimonov hram da bi se tamo poklonio, pa se nasloni na moju ruku tako da i ja moram da se poklonim u Rimonovom hramu, molim te, neka Gospod oprost tvom sluzi kad se pokloni u Rimonovom hramu." **19** Tada mu Jelisije reče: „Idi s mirom." Naman je otišao od njega i prešao dobar deo puta.

20 A Gijezije, sluga Jelisija, Božjeg čoveka, reče u sebi: „Evo, moj gospodar nije ništa uzeo od tog Sirijca Namana i nije hteo da primi iz njegove ruke ono što je on doneo. Tako živ bio Gospod, ja ću potrčati za njim i uzeću nešto od njega." **21** Tako je Gijezije otrčao za Namanom. Kad je Naman video da neko trči za njim, siđe s kola, pođe mu u susret i upita: „Je li sve u redu?" **22** A on odgovori: „Sve je u redu. Moj gospodar me šalje i poručuje ti: 'Evo, upravo su došla kod mene dva mladića iz brdovitog područja Jefrema, proročki sinovi. Molim te, daj mi za njih talant* srebra i dve nove haljine.'" **23** Naman reče: „Evo, uzmi dva talanta." I nagovarao ga je da uzme tako da je na kraju

* **5,22** Talant je težio 34,2 kilograma. Vidi dodatak na kraju knjige.

svezao dva talanta srebra u dve kese, zajedno sa dve haljine, i dao je to dvojici svojih slugu da nose pred njim.

24 Kad je stigao na Ofel, uzeo je stvari iz njihovih ruku i ostavio ih u kuću, a ljude je otpustio i oni su otišli. **25** On je došao i stao pred svog gospodara. Jelisije ga upita: „Odakle dolaziš, Gijeziye?” On odgovori: „Tvoj sluga nije nigde išao.” **26** Ali Jelisije mu reče: „Zar nisam u duhu bio s tobom kad se čovek okrenuo, sišao s kola i pošao ti u susret? Zar je sada vreme da se prima srebro ili da se primaju haljine, maslinjaci, vinogradi, ovce, stoka, sluge ili sluškinje?” **27** Zato će Namanova guba prionuti za tebe i za tvoje potomke dovek.” Tako je Gijeziye otišao od njega gubav, beo kao sneg.

6 Proročki sinovi rekli su Jelisiju: „Gle, mesto gde boravimo kod tebe suviše nam je tesno. **2** Molimo te, dopusti nam da odemo do Jordana i uzmemo svaki po brvno pa da tamo načinimo sebi mesto gde ćemo živeti.” On reče: „Idite.” **3** Ali jedan od njih mu reče: „Molim te, hajde pođi sa svojim slugama.” On reče: „Poći ću.” **4** I tako je krenuo s njima. Kad su došli do Jordana, počeli su da seku drva. **5** I dok je jedan od njih obarao drvo, sečivo sekire palo je u vodu. A on povika: „Jao, gospodaru, uzeta je na zajam!” **6** Tada Božji čovek upita: „Gde je palo sečivo?” Kad mu je pokazao gde je palo, on je odsekao komad drveta, bacio ga tamo i učinio da sečivo ispliva. **7** Zatim reče: „Izvadi ga.” Ovaj je pružio ruku i uzeo ga.

8 Car Sirije je bio u ratu s Izraelom. On se posavetovao sa svojim slugama i rekao im: „Ulogorićete se sa mnom na tom i tom mestu.” **9** Tada je Božji čovek poručio caru Izraela: „Čuvaj se da ne prolaziš tuda, jer tamo dolaze Sirijci.” **10** Tako je car Izraela poslao poruku u ono mesto za koje mu je rekao Božji čovek. Jelisije ga je

upozoravao, a car se držao podalje od mesta za koje ga je upozorio. To nije bilo samo jednom ili dvaput.

11 Car Sirije se zbog toga razgnevio u svom srcu, pa je pozvao svoje sluge i rekao im: „Zar mi nećete reći ko je od naših za cara Izraela?” **12** Jedan od njegovih slugu odgovori: „Nije niko, gospodaru moj, care, nego Jelisije, prorok u Izraelu, govori caru Izraela ono što ti kažeš u svojoj spa-vaćoj sobi.” **13** A on reče: „Pođite i vidite gde je da pošaljem ljude i da ga uhvatim.” Kasnije su mu javili: „Eno ga u Dotanu.” **14** On je odmah poslao tamo veliku vojsku s konjima i bojnim kolima. Oni su došli noću i opkolili grad.

15 Kad je sluga Božjeg čoveka ustao rano ujutru i izašao napolje, ugledao je vojsku koja je opkolila grad s konjima i bojnim kolima. Tada sluga reče Jelisiju: „Jao, gospodaru! Šta ćemo sad?” **16** On odgovori: „Ne boj ce, jer naših ima više nego njihovih!” **17** Jelisije se pomolio: „Gospode, molim te, otvori mu oči da vidi.” Gospod je otvorio oči sluzi koji je video brda puna plamenih konja i kola svuda oko Jelisija.

18 Kad su Sirijci sišli k njemu, Jelisije se pomoli Gospodu i reče: „Molim te, oslepi ovaj narod.” Tako ih je on oslepio, prema Jelisijevoj reči. **19** Tada im Jelisije reče: „Nije ovo pravi put, niti je ovo pravi grad. Pođite za mnom i ja ću vas odvesti kod čoveka koga tražite.” Ali ih je odveo u Samariju.

20 Kad su stigli u Samariju, Jelisije reče: „Gospode, otvori oči ovim ljudima da vide.” Gospod im je otvorio oči i oni su videli da su usred Samarije. **21** Kad ih je car Izraela ugledao, pitao je Jelisija: „Da ih pobijem? Da ih pobijem, oče moj?” **22** Ali on odgovori: „Nemoj da ih pobiješ. Zar ti ubijaš one koje zarobiš svojim mačem i lukom? Iznesi pred njih hleb i vodu da jedu i piju, pa neka se vrate svom gospo-

daru." **23** Tako im je car priredio veliku gozbu. Kad su jeli i pili, on ih je otpustio i oni su se vratili svom gospodaru. Od tada sirijske čete više nisu dolazile da pljačkaju izraelsku zemlju.

24 Posle toga je Ben-Adad, car Sirije, skupio svu svoju vojsku, krenuo na Samariju i opkolio je. **25** U Samariji je nastala velika glad jer je opsada trajala tako dugo da je magareća glava koštala osamdeset srebrnika, a četvrtina kava* golubijeg izmeta pet srebrnika. **26** Kad je jednom car Izraela išao po zidinama, neka žena je povikala k njemu: „Pomozi mi moj gospodaru, care!" **27** A on reče: „Ako ti Gospod ne pomogne, kako ću ti ja pomoći? Možda nečim s gumna ili iz prese za vino ili za ulje?" **28** Zatim je car upita: „O čemu se radi?" Ona odgovori: „Ova žena mi je rekla: 'Daj svog sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti mog sina.' **29** Tako smo skuvale mog sina i pojele ga. A sledećeg dana rekla sam joj: 'Daj svog sina da ga pojedemo.' Ali ona ga je sakrila." **30** Kad je car čuo šta je ta žena rekla, razderao je svoje haljine. I dok je išao po zidinama, ljudi su videli da ispod haljine nosi kostret. **31** Car reče: „Neka mi Bog učini tako i neka me još teže kazni ako glava Jelisija, Safatovog sina, ostane danas na njemu!"

32 Jelisije je sedeo u svojoj kući, a s njim su sedele i starešine. Tada je car poslao pred sobom jednog od svojih ljudi. Ali pre nego što je glasnik došao kod Jelisija, on je rekao starešinama: „Vidite li kako je ovaj krvnički sin poslao čoveka da mi skine glavu? Slušajte: kad dođe glasnik, zatvorite vrata i naslonite se na njih da on ne uđe. Zar se ne čuju za njim koraci njegovog gospodara?" **33** Dok im je on još govorio, kod njega dođe glasnik, a car reče: „Ova je nevolja od Gospoda. Zašto

* **6,25** Kav iznosi 1,22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

da još čekam na Gospoda?"

7 Tada Jelisije reče: „Slušajte Gospodnju reč. Ovako kaže Gospod: 'Sutra u ovo doba na samarijskim vratima jedna sea mera* finog brašna koštaće jedan sikal, i dve sea mere ječma koštaće jedan sikal.'" **2** Na to ađutant, na čiju se ruku car oslanjao, odgovori Božjem čoveku: „Čak i kad bi Gospod otvorio brane na nebesima, da li bi se to moglo dogoditi?" A on reče: „Videćeš to svojim očima, ali nećeš jesti."

3 Na gradskim vratima bila su četiri gubavca. Oni su rekli jedan drugom: „Zašto da sedimo ovde dok ne umremo?" **4** Ako uđemo u grad, u gradu je glad pa ćemo tamo umreti. A ako ostanemo ovde, opet ćemo umreti. Zato hajde da odemo u sirijski logor. Ako nam poštede život, živećemo, a ako nas pogube, umrećemo." **5** Tako su u sumrak ustali i pošli u sirijski logor. Kad su došli do logora videli su da u njemu nema nikoga.

6 Gospod je učinio da se u sirijskom logoru čuje tutnjava bojnih kola, konja i velike vojske, tako da su govorili jedan drugom: „Gle, car Izraela unajmio je protiv nas hetejske i egipatske careve da udare na nas!" **7** Tako su u sumrak ustali i pobjegli, ostavivši svoje šatore, konje i magarce, sav logor kao što je bio. Pobjegli su da bi spasli svoje duše.

8 Kad su gubavci došli do logora, ušli su u jedan šator, jeli i pili, a onda su kupili iz njega srebro, zlato i haljine, otišli i to sakrili. Zatim su se vratili, ušli u drugi šator, uzeli stvari iz njega, otišli i sakrili ih.

9 Ali tada su rekli jedan drugom: „Nije dobro to što radimo. Danas je dan dobrih vesti. Ako budemo oklevali i čekali dok ne svane jutro, bićemo krivi. Zato sada hajde da idemo i javimo to na carevom dvoru."

* **7,1** Sea mera iznosi 7,33 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

10 Tako su otišli i pozvali gradske vratare i javili im: „Otišli smo u sirijski logor i tamo nije bilo nikoga niti se čuo ljudski glas. Ostali su samo privezani konji i magarci i šatori kao što su i bili.“ **11** Tada su gradski vratari povikali i javili to na carevom dvoru.

12 Car je ustao usred noći i rekao svojim slugama: „Ja ću vam reći šta su nam Sirijci učinili. Oni dobro znaju da smo gladni i zato su otišli iz logora i sakrili se u polju, govoreći: 'Kad izađu iz grada, pohvataćemo ih žive i ući ćemo u grad.'“

13 Ali je jedan od njegovih slugu rekao: „Izaberi ljude koji će uzeti pet konja od onih što su još ostali u gradu. Jer gle, biće im isto kao i celom izraelskom mnoštvu što je ostalo, i kao celom izraelskom mnoštvu što je izginulo. Pošaljimo ih pa ćemo videti.“ **14** Tako su uzeli dvojica kola s konjima i car ih je poslao u sirijski logor i rekao: „Idite i izvidite šta se dešava.“ **15** Oni su išli za Sirijcima sve do Jordana, i gle, sav put je bio prekriven haljinama i stvarima koje su Sirijci u begu pobacali. Zatim su se glasnici vratili i javili to caru.

16 Narod je izašao i opljačkao sirijski logor, tako da je jedna sea mera finog brašna koštala jedan sikal, i dve sea mere ječma koštale su jedan sikal, prema Gospodnjoj reči. **17** Car je postavio onog ađutanta na čiju se ruku oslanjao da nadgleda gradska vrata, ali narod ga je izgazio na vratima tako da je umro, prema reči Božjeg čoveka koju je rekao kad je car došao kod njega. **18** Tako se ispunilo ono što je Božji čovek rekao caru: „Sutra u ovo doba na samarijskim vratima dve sea mere ječma koštaće jedan sikal, i jedna sea mera finog brašna koštaće jedan sikal.“ **19** Ali ađutant je odgovorio Božjem čoveku: „Čak i kad bi Gospod otvorio brane na nebesima, da li bi se moglo dogoditi to što kažeš?“ A on je rekao: „Videćeš to svojim očima, ali nećeš jesti!“ **20** To mu se i do-

godilo, jer ga je narod izgazio na vratima tako da je umro.

8 Jelisije je ovako rekao ženi čijeg je sina vratio u život: „Ustani i idi sa svojim domom, i nastani se kao tuđinka gde možeš, jer je Gospod dozvao glad koja će doći i vladaće u zemlji sedam godina.“ **2** Žena je ustala i učinila onako kako joj je rekao Božji čovek. Otišla je sa svojim domom i nastanila se kao tuđinka u filistejskoj zemlji. Tamo je živela sedam godina.

3 Kad je prošlo sedam godina, žena se vratila iz filistejske zemlje i otišla kod cara da ga moli za svoju kuću i za svoju njivu. **4** Car je upravo razgovarao s Gijezi- jom, slugom Božjeg čoveka, i rekao mu je: „Molim te, ispričaj mi sva velika dela koja je Jelisije učinio.“ **5** Dok je on pričao caru kako je Jelisije oživeo mrtvaca, došla je žena čijeg je sina on oživeo da moli cara za svoju kuću i za svoju njivu. Tada Gijezi- je reče: „Moj gospodaru, care, ovo je ta žena i ovo je njen sin kog je Jelisije oživeo.“ **6** Car je pitao ženu za to i ona mu je sve ispričala. Tada joj je car dao jednog dvoranina kome je rekao: „Vrati joj sve što je njeno i sav prihod od njene njive od dana kad je napustila zemlju do sada.“

7 Jelisije je došao u Damask, a Ben-Adad, car Sirije, bio je bolestan. Tada su mu javili: „Božji čovek je došao ovamo.“ **8** Car reče Azaelu: „Uzmi dar pa idi u susret Božjem čoveku i pitaj preko njega Gospoda da li ću se oporaviti od svoje bolesti.“ **9** Tako mu je Azael krenuo u susret, uzevši sa sobom kao dar svakojaka dobra iz Damaska, koja je natovario na četrdeset kamila. Kada je došao, stao je pred Jelisija i rekao: „Tvoj sin Ben-Adad, car Sirije, poslao me je kod tebe da te pitam da li će se oporaviti od svoje bolesti.“ **10** Jelisije mu odgovori: „Idi i reci mu da će se oporaviti, ali Gospod mi je pokazao da će

umreti." **11** Tada se Božji čovek zagledao u njega i ostao tako sve dok Azaelu nije postalo neprijatno, a onda se zaplakao. **12** Azael upita: „Zašto moj gospodar plače?“ A on odgovori: „Zato što dobro znam kakvo ćeš zlo naneti Izraelovim sinovima. Spalićeš njihove tvrđave, mačem ćeš pobiti njihove najbolje vojnike, smrskaćeš njihovu decu, a trudne žene ćeš rasporeti.“ **13** Azael upita: „Ali šta je tvoj sluga? Ja sam običan pas, pa kako bih mogao da učinim tako veliku stvar?“ A Jelisije odgovori: „Gospod mi je pokazao da ćeš ti biti car nad Sirijom.“

14 Zatim je Azael otišao od Jelisija i došao kod svog gospodara, koji ga je upitao: „Šta ti je rekao Jelisije?“ On je odgovorio: „Rekao mi je da ćeš se oporaviti.“ **15** Ali sutradan je Azael uzeo pokrivač, umočio ga u vodu i stavio caru preko lica, tako da je car umro. Tako je Azael vladao umesto njega.

16 Pete godine vladanja Jorama, Ahavovog sina, nad Izraelom dok je Josafat još bio car nad Judom, Jehoram, sin Josafata, Judinog cara, postao je car. **17** On je imao trideset i dve godine kad je postao car i vladao je u Jerusalimu osam godina. **18** Hodio je putem careva Izraela, kao što je činio i Ahavov dom, jer mu je Ahavova kći bila žena, i činio je ono što je zlo u Gospodnjim očima. **19** Ali Gospod nije hteo da zatre Judu zbog Davida, svog sluge, jer mu je obećao da će dati svetiljku njemu i njegovim sinovima zauvek.

20 U njegovo vreme Edom se pobunio protiv Judine vlasti i postavio je sebi cara. **21** Zato je Joram sa svim svojim bojnim kolima otišao u Sair. Onda je ustao noću i pobio Edomce koji su bili opkolili njega i zapovednike kola, a narod je pobjegao u svoje šatore. **22** Ali pobuna Edomaca protiv Judine vlasti traje sve do danas. U to vreme i Livna se pobunila.

23 Ostala Joramova dela i sve što je

činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **24** Joram je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Ohozija.

25 Dvanaeste godine vladanja Ahavovog sina Jorama, cara Izraela, Ohozija, sin Jehorama, Judinog cara, postao je car. **26** Ohozija je imao dvadeset i dve godine kad je počeo da vlada i vladao je godinu dana u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Atalija i bila je unuka Amrija, cara Izraela. **27** On je hodio putem Ahavovog doma i činio je ono što je zlo u Gospodnjim očima, baš kao i Ahavov dom, jer je bio u srodstvu s Ahavovim domom. **28** Zato je zajedno s Joramom, Ahavovim sinom, krenuo u rat protiv Azaela, cara Sirije, kod Ramota u Galadu. Ali Sirijci su ranili Jorama. **29** Car Joram se vratio u Jezrael da bi se oporavio od rana koje su mu zadali Sirijci kod Rame, kad se borio protiv Azaela, cara Sirije. A Ohozija, Jehoramov sin, Judin car, otišao je u Jezrael da poseti Jorama, Ahavovog sina, jer je on bio bolestan.

9 Prorok Jelisije je pozvao jednog od proročkih sinova i rekao mu: „Podvij rubove haljine svoje i uzmi ovu bocu s uljem pa idi u Ramot u Galadu. **2** Kad dođeš tamo, potraži Juja, sina Josafata, Nimsijevog sina. Idi tamo i izvedi ga od njegove braće i odvedi ga u najskrovitiju sobu. **3** Uzmi bocu s uljem, izlij mu ulje na glavu i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Pomazujem te za cara nad Izraelom'. Zatim otvori vrata i beži, nemoj čekati.“

4 Tako je prorokov sluga otišao u Ramot u Galadu. **5** Kad je stigao, zapovednici vojske sedeli su svi na okupu. On reče: „Zapovedniče, želim nešto da ti kažem.“ A Juj upita: „Kome od svih nas?“ On odgovori: „Tebi, zapovedniče.“ **6** Tada je Juj ustao i ušao u kuću, a on mu je izlio ulje

na glavu i rekao mu: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Pomazujem te za cara nad Gospodnjim narodom, nad Izraelom. **7** Pobji dom Ahava, svog gospodara, jer ću na Jezebeli osvetiti krv svojih slugu proroka i krv svih Gospodnjih slugu. **8** Izginuće ceo Ahavov dom. Istrebiću u Ahavovom domu sve što je muško,* čak i one najmanje i bezvredne u Izraelu. **9** Učiniću da Ahavov dom bude kao dom Jeroboama, Navatovog sina, i kao dom Baše, Ahijinog sina. **10** A Jezebelu će na jezraelskom polju pojesti psi i neće biti nikoga da je sahrani.'” Tada je otvorio vrata i pobjegao.

11 Kad je Juj izašao i došao kod slugu svog gospodara, oni su ga upitali: „Je li sve u redu? Zašto je taj ludak došao kod tebe?” A on im odgovori: „Vi dobro znate tog čoveka i šta je mogao da kaže.” **12** A oni rekoše: „Nije istina! Hajde, kaži nam.” Tada Juj reče: „Govorio mi je tako i tako i rekao mi je: 'Ovako kaže Gospod: 'Pomazujem te za cara nad Izraelom.'” **13** Oni su brzo uzeli svaki svoju haljinu i prostrli je pred njim po stepenicama. Zatim su zaturbili u rog i rekli: „Juj je postao car!” **14** Tako je Juj, sin Josafata, Nimsijevog sina, skovao zaveru protiv Jorama.

U to vreme Joram je zajedno sa svim Izraelcima branio Ramot u Galadu od Azaela, cara Sirije. **15** Kasnije se car Joram vratio u Jezrael da se oporavi od rana koje su mu zadali Sirijci kad se borio protiv Azaela, cara Sirije.

Tada je Juj rekao: „Ako je po volji vaše duše, neka niko ne pobjegne iz grada da ne bi otišao i javio to u Jezrael.” **16** Juj se popeo na kola i otišao u Jezrael, jer je tamo ležao Joram. A Ohozija, Judin car, došao je da poseti Jorama. **17** Kad je stražar koji je stajao na kuli u Jezraelu video kako mnoštvo Jujevih ljudi navire, javio je: „Vidim mnoštvo ljudi kako navi-

re.” A Joram reče: „Uzmi konjanika i pošalji ga pred njih da ih pita da li dolaze u miru.” **18** Tako je konjanik došao pred Juja i rekao: „Car pita da li dolazite s mirom.” A Juj odgovori: „Šta se tebe tiče da li ja dolazim s mirom? Hajde za mnom!”

A stražar je javio: „Glasnik je došao do njih, ali se ne vraća.” **19** Tada je Joram poslao drugog konjanika koji je došao do njih i rekao: „Car pita da li dolazite s mirom?” Ali Juj odgovori: „Šta se tebe tiče da li ja dolazim s mirom? Hajde za mnom!”

20 Stražar je opet javio: „Došao je do njih, ali se ne vraća. A onaj što vozi, vozi mahnito kao Juj, Nimsijev unuk.” **21** Tada Joram reče: „Preži konjel!” Tako su upregli njegova bojna kola i Joram, car Izraela, i Ohozija, Judin car, izašli su svaki u svojim bojnim kolima. Otišli su u susret Juju i zatekli ga na njivi Navuteja Jezraelca.

22 Kad je Joram ugledao Juja, upitao je: „Dolaziš li s mirom, Juju?” A on odgovori: „Kako može biti mir dok je bluda tvoje majke Jezebele i njenog silnog vraćanja?” **23** Tada Joram okrenu kola da bi pobjegao i doviknu Ohoziji: „Prevara, Ohozija!” **24** A Juj zgrabi svoj luk i ustreli Jehorama među pleća tako da mu je strela prošla kroz srce, i on se sruši u svojim kolima. **25** Tada Juj reče Vadekaru, svom ađutantu: „Podigni ga i baci na njivu Navuteja Jezraelca. Seti se da smo ja i ti vozili dvopreg iza Ahava, njegovog oca, kad je Gospod protiv njega izrekao ovu objavu: **26** 'Juče sam video Navutejevu krv i krv njegovih sinova', govori Gospod, 'i platiću ti to na ovoj njivi', govori Gospod. Zato ga sada uzmi i baci na ovu njivu, prema Gospodnjoj reči.”

27 Kad je to video Ohozija, Judin car, pobjegao je putem koji vodi prema kući u vrtu. (Kasnije je Juj krenuo za njim i viknuo: „Ubijte i njega!” I ranili su ga dok je bio u kolima na putu prema Guru, koji se nalazi kraj Ivleama. Ali je uspeo da po-

* **9,8** Doslovno: „sve što mokri uza zid”.

begne u Megido, gde je na kraju i umro. **28** Njegove sluge su ga u kolima prevezle u Jerusalem i sahranile ga u njegovom grobu kod njegovih praočeva u Davidovom gradu. **29** Ohozija je postao car nad Judom jedanaeste godine vladanja Jorama, Ahavovog sina.)

30 Posle toga Juj je došao u Jezrael. Kad je to čula Jezebela, namazala je oči crnom bojom i lepo uredila svoju glavu, pa je gledala s prozora. **31** Kad je Juj ulazio na gradska vrata, ona reče: „Je li dobro prošao Zimrije, ubica svog gospodara?“ **32** Tada on pogleda prema prozoru i upita: „Ko je sa mnom? Ko?“ Tada su dva ili tri dvoranina pogledala prema njemu. **33** Juj reče: „Bacite je dole!“ Oni su je bacili, a njena je krv poprskala zid i konje. I konji su je pregazili. **34** Zatim je ušao u kuću, jeo i pio, a onda je rekao: „Pobrinite se za onu prokletnicu i sahranite je, jer je careva kći.“ **35** Kad su ljudi otišli da je sahrane, nisu od nje našli ništa osim lobanje, nogu i šaka. **36** Onda su se vratili i javili to Juju, a on je rekao: „To je Gospodnja reč koju je objavio preko svog sluge Ilije Tesvićanina: 'Na jezraelskom polju psi će pojesti Jezebelino telo.'“ **37** Jezebelin leš biće kao đubrivo na jezraelskom polju, tako da neće moći da se kaže: 'To je Jezebela'.”

10 Ahav je imao sedamdeset sinova u Samariji. Zato je Juj napisao pisma i poslao ih u Samariju jezraelskim knezovima, starešinama i starateljima Ahavovih sinova, i poručio im: **2** „Sada, kad dobijete ovo pismo - vi kod kojih su sinovi vašeg gospodara i koji imate bojna kola, konje, utvrđen grad i oružje - **3** vidite ko je najbolji i najdostojniji od sinova vašeg gospodara pa ga postavite na presto njegovog oca i borite se za dom svog gospodara.”

4 Oni su se mnogo uplašili i rekli su: „Evo, dva cara nisu mogla da mu se odu-

pru, pa kako mi da mu se odupremo?“ **5** Zato su upravitelj dvora, zapovednik grada, starešine i staratelji poručili Juju: „Mi smo tvoje sluge i učinimo sve što nam kažeš. Nikoga nećemo postaviti za cara. Učini šta misliš da je dobro.”

6 Juj im je napisao drugo pismo, u koje je stajalo: „Ako ste moji i slušate moj glas, uzmite glave sinova svog gospodara i sutra u ovo doba dođite kod mene u Jezrael.” A carevi sinovi, njih sedamdeset, bili su u gradu kod uglednih ljudi koji su ih odgajali. **7** Kad im je stiglo pismo, uzeli su careve sinove i pobili ih, njih sedamdeset. Zatim su njihove glave stavili u korpe i poslali ih Juju u Jezrael. **8** Tada je došao glasnik i javio mu: „Doneli su glave carevih sinova.” A on je rekao: „Stavite ih u dve gomile kod gradskih vrata da stoje do jutra.” **9** Ujutru je izašao, stao pred ceo narod i rekao: „Vi ste pravedni. Evo, ja sam skovao zaveru protiv svog gospodara i ubio ga. Ali ko je pobio sve ove? **10** Znajte, dakle, da neće ostati neispunjena nijedna Gospodnja reč koju je Gospod izrekao protiv Ahavovog doma. Gospod je učinio sve što je rekao preko svog sluge Ilije.” **11** Juj je pobio sve koji su preostali od Ahavovog doma u Jezraelu, sve njegove ugledne ljude, njegove prijatelje i njegove sveštenike, tako da niko njegov nije ostao živ.

12 Zatim je ustao i krenuo u Samariju. Na putu je prolazio pored pastirske kuće u kojoj se vežu ovce. **13** Tamo je Juj naišao na braću Ohozije, Judinog cara. On ih upita: „Ko ste vi?“ Oni odgovoriše: „Mi smo Ohozijina braća i idemo da se raspitamo jesu li dobro carevi sinovi i sinovi carice majke.” **14** Tada Juj reče: „Pohvatajte ih žive!” I pohvatali su ih žive pa su ih pobili pored bunara uz kuću u kojoj se vežu ovce, njih četrdeset i dvojicu. Nijedan nije ostao živ.

15 Otišavši odande, naišao je na Jona-

dava, Rihavovog sina, koji mu je izašao u susret. Nakon što ga je blagoslovio, upita ga: „Jesi li svim srcem sa mnom kao što sam ja svim srcem s tobom?“ Jonadav odgovori: „Jesam.“ „Ako jesi, pruži mi ruku.“ Jonadav mu pruži ruku, a on ga uze k sebi u kola. **16** Zatim Juj reče: „Pođi sa mnom i videćeš da neću dozvoliti da iko bude suparnik Gospodu.“ Tako se Jonadav odvezao s njim u njegovim bojnim kolima. **17** Kad je došao u Samariju, pobio je sve iz Ahavovog doma koji su još preostali u Samariji. Istrebio ih je, prema reči koju je Gospod rekao Iliji.

18 Zatim je Juj skupio ceo narod i rekao mu: „Ahav je malo obožavao Bala. Juj će ga obožavati više. **19** Zato sada pozovite k meni sve Balove proroke, sve one koji ga obožavaju i sve njegove sveštenike. Neka ne izostane nijedan, jer ću Balu prizeti veliku žrtvu. Ko god izostane, neće ostati živ.“ Juj je postupao lukavo, jer je hteo da istrebi one koji su obožavali Bala.

20 Juj još reče: „Oglasite svečani zbor u čast Balu.“ I oni su ga oglasili. **21** Zatim je Juj poslao glasnike po celom Izraelu tako da su došli svi oni koji su obožavali Bala, nije izostao nijedan. Stizali su u Balov hram tako da se Balov hram napunio od jednog kraja do drugog. **22** Tada Juj reče čuvaru odeće: „Iznesi haljine za sve one koji obožavaju Bala.“ I on im je izneo odeću. **23** Zatim je Juj s Jonadavom, Rihavovim sinom, ušao u Valov hram i rekao onima koji su obožavali Bala: „Proverite dobro i pobrinite se da ovde među vama ne bude nikoga ko obožava Gospoda, nego da budu samo oni koji obožavaju Bala.“ **24** Tako su došli da prinesu žrtve paljenice i druge žrtve, a Juj je napolju postavio osamdeset svojih ljudi kojima je rekao: „Ako neko od ovih ljudi koje predajem u vaše ruke pobegne, svojom dušom platićete za njegovu dušu.“

25 Kad je prineo žrtvu paljenicu, Juj je

rekao telesnoj straži i ađutantima: „Uđite i pobijte ih! Nikome ne dajte da izađe.“ Tako su ih stražari i ađutanti pobili oštrom mačom i pobacali ih napolje. Prodrli su sve do svetilišta Balovog hrama. **26** Izneli su obredne stubove iz Balovog hrama i sve ih spalili. **27** Zatim su srušili Balov obredni stub i Balov hram i od njega napravili smetlišta, koji postoje sve do danas.

28 Tako je Juj istrebio Bala iz Izraela. **29** Ali Juj nije odstupio od greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh, to jest od obožavanja zlatne teladi. Jedno je tele bilo u Bet-Elu, a drugo u Danu. **30** Gospod je rekao Juju: „Zato što si postupao dobro, čineći ono što je ispravno u mojim očima, i zato što si Ahavovom domu učinio sve što mi je bilo u srcu, tvoji sinovi će sve do četvrtog kolena sedeti na Izraelovom prestolu.“ **31** Ali Juj nije pazio da celim srcem postupa po zakonu Gospoda, Izraelovog Boga. Nije odstupio od Jeroboamovih grehova kojima je on naveo Izrael na greh.

32 U to vreme Gospod je počeo da oduzima deo po deo izraelske zemlje. Azael je napadao celo područje Izraela, **33** istočno od Jordana, svu galadsku zemlju, Gadovo, Rubenovo i Manasijino pleme, od Aroira, koji se nalazi uz dolinu Arnon, i Galad i Bašan.

34 Ostala Jujeva dela, sve što je činio i svi njegovi poduhvati, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **35** Juj je počinuo kod svojih praočeva i sahranili su ga u Samariji. Umesto njega zavladao je njegov sin Joahaz. **36** Juj je dvadeset i osam godina vladao nad Izraelom u Samariji.

11 Kad je Atalija, Ohozijina majka, videla da joj je sin mrtav, ustala je i pobila sav carski rod. **2** Ali Jehošeba, kći cara Jorama, Ohozijina sestra, uzela je Joasa, Ohozijinog sina, i otela

ga između carevih sinova koje su ubijali. Ona je sakrila od Atalije njega i njegovu dojilju u spavaću sobu, tako da on nije bio pogubljen. **3** On je ostao šest godina sakriven kod nje u Gospodnjem domu, dok je Atalija vladala zemljom.

4 Sedme godine Jodaj je pozvao poglavare nad stotinama ljudi od telesne straže i poglavare ostale straže, pa ih je doveo kod sebe u Gospodnji dom. Sklopio je savez s njima i zakleo ih u Gospodnjem domu, a zatim im je pokazao carevog sina. **5** Onda im je zapovedio: „Ovako ćete učiniti: Trećina vas doći će u Subotu i čuvaće stražu na carevom dvoru, **6** trećina će biti kod Vrata temelja, a trećina kod vrata koja su iza telesne straže. Tako naizmenično čuvajte dom. **7** Dve vaše grupe kojima se služba završava u Subotu neka ostanu da čuvaju stražu u Gospodnjem domu zbog cara. **8** Okružite cara, svaki s oružjem u ruci, i pogubite svakoga ko pokuša da prođe kroz vaše redove. Budite uz cara i kad izlazi i kad ulazi.“

9 Poglavari nad stotinama učinili su sve kako im je zapovedio sveštenik Jodaj. Svaki od njih uzeo je svoje ljude kojima je služba započinjala u Subotu i one kojima se završavala u Subotu, pa su došli kod sveštenika Jodaja. **10** Sveštenik je tada poglavarima dao koplja i okrugle štitove cara Davida, koji su bili u Gospodnjem domu. **11** A stražari telesne straže stajali su svaki s oružjem u ruci, od desne strane doma sve do leve strane doma, kod oltara i kod doma, tako da su sasvim okružili cara. **12** Tada je Jodaj izveo carevog sina, stavio mu krunu i položio na njega Svedočanstvo. Tako su ga postavili za cara i pomazali ga. Pljeskajući rukama, vikali su: „Živeo car!“

13 Kad je Atalija čula kako narod trči i viče, došla je kod naroda u Gospodnji dom. **14** Tamo je ugledala cara kako po običaju stoji kod stuba, i pored cara

poglavare i trubače, a ceo narod se veselio i trubio u trube. Tada je Atalija razderala svoje haljine i povikala: „Zavera! Zavera!“ **15** Sveštenik Jodaj je zapovedio poglavarima nad stotinama, zapovednicima vojske: „Izvedite je iz svojih redova, i ko god pođe za njom neka se pogubi mačem!“ Jer sveštenik je rekao: „Neka se ne pogubi u Gospodnjem domu.“ **16** Oni su je uhvatili i odveli kroz ulaz za konje do carevog dvora i tamo su je pogubili.

17 Tada je Jodaj sklopio savez između Gospoda, cara i naroda, da će narod biti Gospodnji narod, a sklopio je savez i između cara i naroda. **18** Zatim je ceo narod otišao u Balov hram i srušio njegove oltare. Njegove likove su sasvim izlomili, a Matana, Balovog sveštenika, pogubili su pred oltarima.

Zatim je sveštenik Jodaj postavio nadglednike nad Gospodnjim domom. **19** On je skupio poglavare nad stotinama, telesnu stražu, ostalu stražu i ceo narod, pa su doveli cara iz Gospodnjeg doma. Ušli su u carev dvor kroz vrata telesne straže i Joas je seo na carski presto. **20** Ceo narod se radovao i grad je bio u miru, a Ataliju su pogubili mačem u carevom dvoru.

21 Joas je imao sedam godina kad je počeo da vlada.

12 Sedme godine Jujevog vladanja, Joas je postao car i vladao je u Jerusalimu četrdeset godina. Njegova majka zvala se Sivija i bila je iz Beršebe. **2** Joas je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima dokle god ga je poučavao sveštenik Jodaj. **3** Samo što obredne uzvišice još nisu bile uklonjene. Narod je još uvek prinosiso žrtve i kad na tim uzvišicama.

4 Joas je rekao sveštenicima: „Sav novac od svetih prinosa koji se donosi u Gospodnji dom, naime novac koji je svakom određen kao porez, novac za duše

prema vrednosti koja je određena i sav novac koji neko donese u Gospodnji dom zato što ga na to podstiče njegovo srce, **5** neka uzimaju sveštenici, svaki od svog poznanika, i neka poprave sva oštećenja koja nađu na domu.”

6 Ali do dvadeset i treće godine Joasovog vladanja, sveštenici još nisu popravili oštećenja na domu. **7** Zato je car Joas pozvao sveštenika Jodaja i ostale sveštenike pa ih je upitao: „Zašto ne popravljate oštećenja na domu? Od sada više ne smete skupljati novac od svojih poznanika, nego ga morate predati za popravku doma.” **8** Sveštenici su pristali da više ne skupljaju novac od naroda i da ne popravljaju oštećenja na domu.

9 Tada je sveštenik Jodaj uzeo jedan kovčeg, prorezao rupu na poklopcu i stavio ga pored oltara, da bude s desne strane onome ko ulazi u Gospodnji dom. U njega su sveštenici koji su služili kao vratari stavljali sav novac koji se donosio u Gospodnji dom. **10** Kad bi videli da u kovčegu ima mnogo novca, carev pisar i prvosveštenik došli bi da izbroje i svežu novac koji se našao u Gospodnjem domu. **11** Oni su izbrojani novac predavali u ruke ljudima koji su bili postavljeni da nadgledaju poslove u Gospodnjem domu, a oni su ga isplaćivali tesarima i graditeljima koji su radili na Gospodnjem domu, **12** zidarima i klesarima, i za kupovinu drvne građe i klesanog kamena za popravku oštećenja na Gospodnjem domu i za sve troškove oko popravke doma.

13 Ali novac koji se donosio u Gospodnji dom nije se koristio za izradu srebrnih posuda, makaza za podsecanje fitilja, činija, truba niti bilo kakvih predmeta od zlata ili od srebra za Gospodnji dom, **14** nego se davao ljudima koji su nadgledali poslove da bi ga upotreбили za popravku Gospodnjeg doma. **15** I od ljudi kojima su predavali novac da ga daju radnicima nisu

tražili da polažu račune za to kako ga troše, jer su radili verno. **16** A novac od žrtava za prestup i novac od žrtava za greh nije se donosio u Gospodnji dom, nego je pripadao sveštenicima.

17 U to vreme Azael, car Sirije, krenuo je u rat protiv Gata i osvojio ga. Zatim je Azael krenuo na Jerusalem. **18** Joas, Judin car, uzeo je sve svete prinose koje su posvetili njegovi praočevi Josafat, Jehoram i Ohozija, Judini carevi, zatim svoje svete prinose i sve zlato koje je našao u riznicama Gospodnjeg doma i carevog dvora i poslao ih Azaelu, caru Sirije. Zato se on udaljio od Jerusolima.

19 Ostala Joasova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **20** Na kraju su Joasove slugе ustale i skovale zaveru protiv njega i ubile ga u tvrđavi Milu, kuda se silazi prema Sili. **21** Jozahar, Simeatin sin, i Jozavad, Somirov sin, njegove slugе, zadali su mu smrtni udarac. Sahranili su ga kod njegovih praočeva u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Amasija.

13 Dvadeset i treće godine vladanja Joasa, Ohozijinog sina, Judinog cara, Joahaz, Jujev sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je sedamnaest godina. **2** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima i poveo se za gresima Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. Nije odstupio od njih. **3** Gospod se žestoko razgnevio na Izrael, tako da ih je za sve to vreme predao u ruke Azaelu, caru Sirije, i u ruke Ben-Adadu, Azaelovom sinu.

4 Ali Joahaz je umilostivio Gospodnje lice i Gospod ga je uslišio, jer je video nevolju Izraela zato što ga je tlačio car Sirije. **5** Zato je Gospod dao Izraelu spasitelja, tako da su se Izraelovi sinovi oslobodili sirijske vlasti i nastavili da žive u svojim

domovima kao i ranije. **6** Ali nisu odstupili od greha Jeroboamovog doma kojima je Jeroboam naveo Izrael na greh, nego su ustrajali u njegovom grehu. Obredno deblo je još uvek stajalo u Samariji. **7** Joahazu je od vojske ostalo samo pedeset konjanika, deset bojnih kola i deset hiljada pešaka, jer je ostalu vojsku car Sirije razbio i pretvorio u prah kao u vreme vršidbe.

8 Ostala Joahazova dela, sve što je činio i svi njegovi poduhvati, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **9** Joahaz je počinio kod svojih praočeva i sahranili su ga u Samariji. Umesto njega vladao je njegov sin Joas.

10 Trideset i sedme godine vladanja Joasa, Judinog cara, Joas, Joahazov sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je šesnaest godina. **11** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. Nije odstupio ni od jednog greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je Izrael naveo na greh, nego je ustrajao u njima.

12 Ostala Joasova dela, sve što je činio, svi njegovi poduhvati i kako je ratovao sa Amasijom, Judinim carem, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela?

13 Joas je počinio kod svojih praočeva, a na njegov presto seo je Jeroboam.* Joas je bio sahranjen u Samariji kod careva Izraela.

14 Kad se Jelisije razboleo od bolesti od koje je kasnije i umro, došao mu je Joas, car Izraela, i plačući nad njegovim licem, rekao mu: „Oče moj, oče moj! Izraelova bojna kola i njegovi konjanici!” **15** Jelisije mu reče: „Uzmi luk i strele.” I on uze luk i strele. **16** Tada Jelisije reče caru Izraela: „Nategni luk.” On je nategao luk, a Jelisije je stavio svoje ruke na careve ruke, **17** i re kao: „Otvori prozor prema istoku.” On ga je otvorio. Na kraju Jelisije reče: „Odapni strelu!” I on ju je odapeo.

Zatim Jelisije reče: „Gospodnja strela spasenja, strela koja spasava od Sirije! Kod Afeka ćeš potpuno poraziti Siriju.”

18 Onda reče: „Uzmi strele.” Kad je car Izraela uzeo strele, Jelisije mu reče: „Udaraj o zemlju.” On je udario tri puta, a onda je stao. **19** Tada se Božji čovek naljuti na njega i reče: „Trebalo je da udariš pet ili šest puta! Tada bi potpuno porazio Siriju, a ovako ćeš samo tri puta razbiti Siriju.”

20 Zatim je Jelisije umro i sahranili su ga. Čete moavskih razbojnika obično su početkom godine napadale zemlju. **21** Kad su jednom neki ljudi sahranjivali jednog čoveka, ugledali su razbojnike pa su bacili mrtvaca u Jelisijev grob i otišli. Kad se mrtvac dotakao Jelisijevih kostiju, odmah je oživeo i stao na svoje noge.

22 Azael, car Sirije, tlačio je Izraelce dokle god je bio živ Joahaz. **23** Ali Gospod im se smilovao i bio je milosrdan, i pogledao je na njih radi svog saveza s Avramom, Isakom i Jakovom. Nije hteo da ih istrebi i nije ih odbacio od svog lica do sada. **24** Na kraju je Azael, car Sirije, umro, a umesto njega vladao je njegov sin Ben-Adad. **25** Joas, Joahazov sin, vratio je iz ruke Ben-Adada, Azaelovog sina, gradove koje je Azael u ratu uzeo njegovom ocu Joahazu. Joas ga je tri puta porazio i tako je vratio izraelske gradove.

14 Druge godine vladanja Joasa, sina Joahaza, cara Izraela, Amasija, sin Joasa, Judinog cara, postao je car. **2** Imao je dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Joadana i bila je iz Jerusalima. **3** On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, ali ne kao David, njegov praotac. Činio je sve kao i Joas, njegov otac. **4** Samo obredne uzvišice još nisu bile uklonjene. Narod je još uvek prinosiso žrtve i kad na tim uzvišica-

* **13,13** Radi se o Jeroboamu II.

ma. **5** Kad se carstvo učvrstilo u njegovoj ruci, pobio je svoje sluge koje su ubile cara, njegovog oca. **6** Ali sinove tih ubica nije pogubio, prema onome što je zapisano u knjizi Mojsijevog zakona gde je Gospod zapovedio: „Neka očevi ne budu pogubljeni zbog sinova, i neka sinovi ne budu pogubljeni zbog očeva. Neka svako bude pogubljen zbog sopstvenog greha.“* **7** On je pobio deset hiljada Edomaca u Slanoj dolini i u ratu je osvojio grad Selu, koji je dobio ime Jokteil, i to je ime ostalo do danas.

8 Tada je Amasija poslao glasnike Joasu, sinu Joahaza, Jujevog sina, caru Izraela, i poručio mu: „Dođi da se ogledamo.“ **9** A Joas, car Izraela, ovako je poručio Amasiji, Judinom caru: „Trnoviti korov na Livanu poručio je kedru na Livanu: 'Daj svoju kćer mom sinu za ženu.' Ali poljska zver na Livanu prešla je preko trnovitog korova i izgazila ga. **10** Porazio si Edomce, pa ti se srce uzoholilo. Uživaj u svojoj slavi i ostani kod kuće. Zašto da se upuštaš u sukob kad ćeš biti poražen? Zar hoćeš da propadneš i ti i Juda s tobom?“ **11** Ali Amasija nije poslušao.

Tako je Joas, car Izraela, došao pa su se on i Amasija, Judin car, ogledali kod Bet-Semesa, koji pripada Judi. **12** Izraelovi sinovi su porazili Judine sinove, tako da su oni pobjegli svaki u svoj šator. **13** Joas, car Izraela, zarobio je kod Bet-Semesa Amasiju, Judinog cara, sina Joasa, Ohozi-jinog sina. Zatim je došao u Jerusalem i srušio jerusalimske zidine od Jefremovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četrinsto lakata. **14** On je uzeo sve zlato i srebro i sve predmete koji su se našli u Gospodnjem domu i u riznici carevog dvora, a uzeo je i taoce i vratio se u Samariju.

15 Ostala Joasova dela, sve što je činio, svi njegovi poduhvati i kako je ratovao

protiv Amasije, Judinog cara, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **16** Joas je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u Samariji kod careva Izraela. Umesto njega vladao je njegov sin Jeroboam.*

17 Amasija, Joasov sin, Judin car, živio je još petnaest godina nakon smrti Joasa, Joahazovog sina, cara Izraela. **18** Ostala Amasijina dela, zar nisu zapisana u dnevnicima Judinih careva? **19** Protiv njega je bila skovana zavera u Jerusalimu tako da je on pobjegao u Lahis. Ali za njim su u Lahis poslali ljude koji su ga tamo ubili. **20** Odande su ga doneli na konjima i sahranjen je u Jerusalimu kod svojih praočeva u Davidovom gradu. **21** Tada je ceo Judin narod uzeo Azariju, koji je u to vreme imao šesnaest godina, i postavio ga za cara umesto njegovog oca Amasije. **22** On je ponovo sagradio Elat i vratio ga pod Judinu vlast nakon što je car počnuo kod svojih praočeva.

23 Petnaeste godine vladanja Amasije, Joasovog sina, Judinog cara, Jeroboam, sin Joasa, cara Izraela, postao je car u Samariji i vladao je četrdeset i jednu godinu. **24** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. Nije odstupio ni od jednog greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. **25** On je ponovo postavio izraelsku granicu od granice Emata do mora u Arabi, prema reči Gospoda, Izraelovog Boga, koju je izrekao preko svog sluge Jone, Amatijinog sina, proroka iz Gat-Efera. **26** Jer je Gospod video tešku nevolju u kojoj se našao Izrael. Nije ostalo ni onih koji su bespomoćni i siromašni, niti je bilo pomoćnika Izraelu. **27** Ali Gospod je obećao da neće izbrisati Izraelovo ime pod nebesima. Zato ih je spasao rukom Jeroboama, Joasovog sina.

28 Ostala Jeroboamova dela, sve što je

* **14,6** Vidi: 5. Mojsijeva 24,16.

* **14,16** Radi se o Jeroboamu II.

činio i svi njegovi poduhvati, kako je ratovao i kako je Damask i Emat vratio pod Judinu i Izraelovu vlast, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **29** Jeroboam je počnuo kod svojih praočeva, careva Izraela. Umesto njega vladao je njegov sin Zaharija.

15 Dvadeset i sedme godine vladanja Jeroboama, cara Izraela, Azarija, sin Amasije, Judinog cara, postao je car. **2** On je imao šesnaest godina kad je počeo da vlada i vladao je pedeset i dve godine u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Jeholija i bila je iz Jerusalima. **3** On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i Amasija, njegov otac. **4** Samo što obredne uzvišice još nisu bile uklonjene. Narod je još uvek prinosiso žrtve i kad na tim uzvišicama. **5** Na kraju je Gospod udario cara bolešću tako da je ostao gubav sve do svoje smrti. Živeo je u svojoj kući izuzet od svojih dužnosti, a Jotam, carev sin, upravljao je dvorom i sudio narodu. **6** Ostala Azarijina dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **7** Azarija je počnuo kod svojih praočeva i sahranili su ga kod njegovih praočeva u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Jotam.

8 Trideset i osme godine vladanja Azarije, Judinog cara, Zaharija, Jeroboamov sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je šest meseci. **9** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, kao što su činili i njegovi praočevi. Nije odstupio od greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. **10** Tada je Salum, Javisov sin, skovao zaveru protiv njega, napao ga u Ivleamu i ubio ga, a zatim je vladao umesto njega. **11** Ostala Zaharijina dela zapisana su u dnevnicima careva Izraela. **12** Tako se ispunila reč koju je Gospod rekao Juju: „Tvoji sinovi će

sve do četvrtog naraštaja sedeti na prestolu Izraela.“ I bilo je tako.

13 Salum, Javisov sin, postao je car trideset i devete godine vladanja Ozije, Judinog cara, i vladao je mesec dana u Samariji. **14** Tada je Menajim, Gadijev sin, došao iz Terse u Samariju. Napao je Saluma, Javisovog sina, u Samariji i ubio ga, a zatim je vladao umesto njega. **15** Ostala Salumova dela i zavera koju je skovao, sve je to zapisano u dnevnicima careva Izraela. **16** Tada je Menajim došao iz Terse i razorio Tapsu, sve što je bilo u njoj i u njenoj okolini. Razorio ju je zato što mu nisu otvorili gradska vrata i rasporio je sve trudne žene u njoj.

17 Trideset i devete godine vladanja Azarije, Judinog cara, Menajim, Gadijev sin, postao je car nad Izraelom i vladao je deset godina u Samariji. **18** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. Celog svog života nije odstupio ni od jednog greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. **19** Ful, car Asirije, došao je u zemlju. Menajim je dao Fulu hiljadu talanata srebra da bi mu ovaj pomogao da se carstvo utvrdi u njegovoj ruci. **20** To srebro Menajim je uzeo od Izraela, od svih imućnih ljudi, i dao je caru Asirije pedeset sikala srebra po čoveku. Tada se car Asirije vratio i nije ostao u zemlji. **21** Ostala Menajimova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Izraela? **22** Menajim je počnuo kod svojih praočeva, a umesto njega vladao je njegov sin Fakija.

23 Pedesete godine vladanja Azarije, Judinog cara, Fakija, Menajimov sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je dve godine. **24** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. Nije odstupio od greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. **25** Tada je Fekaj, Remalijin sin, njegov ađutant, skovao zaveru protiv njega i ubio ga u Sama-

riji, u tvrđavi care vog dvora, zajedno s Argovom i Arijem. S Fekajem je bilo pedeset ljudi iz Galada. Ubio ga je i vladao umesto njega. **26** Ostala Fekijina dela i sve što je činio, sve to je zapisano u dnevnicima careva Izraela.

27 Pedeset i druge godine vladanja Azarije, Judinog cara, Fekaj, Remalijin sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je dvadeset godina. **28** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. Nije odstupio od greha Jeroboama, Navatovog sina, kojima je naveo Izrael na greh. **29** U vreme Fekaja, cara Izraela, došao je Teglat-Felasar, car Asirije, i osvojio Ijon, Abel-Betmahu, Janohu, Kedes, Acop, Galad i Galileju, svu Neftalimovu zemlju, a njihove stanovnike odveo je u izgnanstvo u Asiriju. **30** Na kraju je Osija, Ilin sin, skovao zaveru protiv Fekaja, Remalijinog sina, napao ga i ubio, a zatim je zavladao umesto njega dvadesete godine vladanja Jotama, Ozijinog sina. **31** Ostala Fekajeva dela i sve što je činio, sve to je zapisano u dnevnicima careva Izraela.

32 Druge godine vladanja Fekaja, Remalijinog sina, cara Izraela, Jotam, sin Ozije, Judinog cara, postao je car. **33** On je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Jerusa i bila je Sadokova kći. **34** On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima. Činio je sve kao i Ozija, njegov otac. **35** Samo što obredne uzvišice još nisu bile uklonjene. Narod je još uvek prinosiso žrtve i kad na tim uzvišicama. Jotam je sagradio gornja vrata na Gospodnjem domu. **36** Ostala Jotamova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **37** U to vreme Gospod je na Judu poslao Resina, cara Sirije, i Fekaja, Remalijinog sina. **38** Jotam je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u gradu Davida, svog praoca.

Umesto njega vladao je njegov sin Ahaz.

16 Sedamnaeste godine vladanja Fekaja, Remalijinog sina, Ahaz, sin Jotama, Judinog cara, postao je car. **2** Ahaz je imao dvadeset godina kad je počeo da vlada i vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. On nije činio ono što je ispravno u očima Gospoda, njegovog Boga, kao što je činio David, njegov praotac. **3** Hodio je putem careva Izraela, i čak je svog sina spalio u vatri, po odvratnom običaju naroda koje je Gospod oterao pred Izraelovim sinovima. **4** On je prinosiso žrtve i kad na obrednim uzvišicama, na brdima i pod svakim zelenim drvetom.

5 U to vreme Resin, car Sirije, i Fekaj, Remalijin sin, car Izraela, došli su na Jerusalim da ratuju protiv njega. Oni su opkolili Ahaza, ali nisu mogli da ga pobede. **6** Tada je Resin, car Sirije, vratio Elat pod vlast Edomaca, a zatim je Judejce protekao iz Elata. Edomci su ušli u Elat i ostali u njemu sve do danas. **7** Ahaz je poslao glasnike Teglat-Felasaru, caru Asirije, i poručio mu: „Ja sam tvoj sluga i tvoj sin. Dođi i izbavi me iz ruke cara Sirije i iz ruke cara Izraela, koji su ustali na mene.” **8** Tako je Ahaz uzeo srebro i zlato koje se našlo u Gospodnjem domu i u riznicama carevog dvora i poslao ga caru Asirije kao mito. **9** Car Asirije ga je poslušao, otišao u Damask, osvojio ga i njegove stanovnike odveo u izgnanstvo u Kir, a Resina je pogubio.

10 Tada je car Ahaz otišao u Damask da se sastane s Teglat-Felasarom, carem Asirije. Kad je car Ahaz video oltar koji je bio u Damasku, poslao je svešteniku Uriji nacrt oltara i tačan opis svih detalja na njemu. **11** Sveštenik Urija načinio je oltar tačno po uputstvima koja mu je car Ahaz poslao iz Damaska, pre nego što se car Ahaz vratio iz Damaska. **12** Kad se car vratio iz Damaska i video oltar, pristupio je

oltaru i prineo žrtve na njemu. **13** Spalio je svoju žrtvu paljenicu i svoj prinos od žita, izlio svoju žrtvu levanicu i poškopio oltar krvlju žrtava zajedništva koje je prineo. **14** A bakarni oltar koji je bio pred Gospodom premestio je s njegovog mesta ispred doma, između njegovog oltara i Gospodnjeg doma, i postavio ga je sa severne strane svog oltara. **15** Car Ahaz je zapovedio svešteniku Uriji: „Na velikom oltaru spaljij jutarnju žrtvu paljenicu i večernji prinos od žita, carevu žrtvu paljenicu i njegov prinos od žita, žrtve paljenice celog naroda i njihove prinose od žita i žrtve levanice. Poškopij oltar krvlju svih žrtava paljenica i svih drugih žrtava. A o bakarnom oltaru još ću razmisliti.“ **16** Sveštenik Urija učinio je sve kako mu je zapovedio car Ahaz.

17 Osim toga, car Ahaz je isekao na komade stranice kolica i skinuo s kolica velike posude za vodu. A more je skinuo s bakarnih bikova koji su bili ispod njega i stavio ga na kameni pod. **18** Natkriveni subotni hodnik koji je bio sagrađen u domu i spoljašnji prilaz za cara uklonio je iz Gospodnjeg doma zbog cara Asirije.

19 Ostala Ahazova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **20** Ahaz je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Jezekija.

17 Dvanaeste godine vladanja Ahaza, Judinog cara, Osija, Ilin sin, postao je car nad Izraelom u Samariji i vladao je devet godina. **2** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, ali ne kao carevi Izraela koji su bili pre njega. **3** Na njega je došao Salmanasar, car Asirije, i Osija mu je postao sluga i plaćao mu danak. **4** Ali car Asirije je otkrio da Osija kuje zaveru, jer je Osija poslao glasnike Soju, caru Egipta, i nije doneo

danak caru Asirije kao svake godine. Zato ga je car Asirije zatvorio i držao svezanog u zatvoru.

5 Car Asirije osvojio je svu zemlju i krenuo je na Samariju koju je držao pod opsadom tri godine. **6** Devete godine vladanja Osije, car Asirije osvojio je Samariju i izgnao Izraelce u Asiriju pa ih je naselio u Alaju i Avoru na reci Gozan i u gradovima Medije.

7 To se dogodilo zato što su Izraelovi sinovi zgrešili Gospodu, svom Bogu, koji ih je izveo iz egipatske zemlje i izbavio iz ruke faraona, cara Egipta. Bojali su se drugih bogova **8** i živeli su po običajima naroda koje je Gospod oterao pred Izraelovim sinovima i po običajima koje su uveli carevi Izraela. **9** Izraelovi sinovi činili su ono što nije ispravno u očima Gospoda, njihovog Boga, i gradili su sebi obredne uzvišice po svim svojim gradovima, od stražarskih kula do utvrđenih gradova. **10** Podizali su sebi obredne stubove i obredna debla na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom. **11** I po svim obrednim uzvišicama prinosili su kad, baš kao narodi koje je Gospod oterao pred njima, i činili su zla dela da bi vređali Gospoda.

12 Oni su služili odvratnim idolima iako im je Gospod govorio da to ne čine. **13** Gospod je upozoravao Izrael i Judu preko svih svojih proroka i preko svih svojih videlaca: „Vratite se sa svojih zlih puteva i držite se mojih zapovesti i mojih odredaba, i činite sve prema zakonu koji sam dao vašim praočevima i koji sam vam preneo preko svojih slugu, proroka.“ **14** Ali oni nisu poslušali, nego su ostali nepokorni kao što su bili nepokorni i njihovi praočevi koji nisu verovali u Gospoda svog Boga. **15** Odbacili su njegove propise i savez koji je sklopio s njihovim praočevima i njegove opomene kojima ih je upozoravao. Išli su za ništavnim idolima, pa su i sami postali ništavni oponašajući narode koji su bili oko

njih, premda im je Gospod zapovedio da ne budu poput njih.

16 Ostavili su sve zapovesti Gospoda, svog Boga, i načinili su sebi livene kipove, dva teleta i obredno deblo, pa su se klanjali svoj nebeskoj vojsci i služili Balu. **17** Spaljivali su svoje sinove i svoje kćeri u vatri, gatali su i vraćali, i prodali su se da čine ono što je zlo u Gospodnjim očima, da bi ga vređali.

18 Zato se Gospod mnogo razgnevio na Izrael i odbacio ga od sebe. Nije ostavio nikoga osim Judinog plemena.

19 Ali se ni Juda nije držao zapovesti Gospoda, svog Boga, nego se držao običaja koje su uveli Izraelci. **20** Zato je Gospod odbacio sav Izraelov rod, nanosio mu je nevolje i predavao ga u ruke pljačkašima, dok ga nije sasvim odbacio od sebe. **21** Jer je otrgao Izrael od Davidovog doma, a oni su sebi za cara postavili Jeroboama, Navatovog sina. Jeroboam je odvratio Izraelce od Gospoda i naveo ih na veliki greh. **22** Izraelovi sinovi činili su sve grehe koje je činio Jeroboam. Nisu odstupili od njih, **23** dok Gospod nije odbacio Izrael od sebe, kao što je govorio preko svih svojih slugu, proroka. Tako je Izrael bio izgnan iz svoje zemlje u Asiriju, gde se nalazi do današnjeg dana.

24 Zatim je car Asirije doveo ljude iz Vavilona, Hute, Ave, Emata i Sefarvima i naselio ih u samarijskim gradovima umesto Izraelovih sinova. Oni su zauzeli Samariju i živeli u njenim gradovima. **25** A kad su počeli da žive tamo, nisu obožavali Gospoda. Zato je Gospod poslao među njih lavove koji su ih ubijali. **26** Zato su oni poručili caru Asirije: „Narodi koje si doveo i naselio po samarijskim gradovima ne znaju kako treba obožavati Boga te zemlje, pa on šalje na njih lavove koji ih ubijaju, jer niko ne zna kako treba obožavati Boga te zemlje.”

27 Tada je car Asirije zapovedio: „Po-

šaljite tamo jednog od sveštenika koje ste odande odveli u izgnanstvo. Neka on ode i nastani se tamo pa neka ih poučava kako treba obožavati Boga te zemlje.” **28** Tako je došao jedan od sveštenika koji su iz Samarije bili odvedeni u izgnanstvo i nastanio se u Bet-Elu. On ih je učio kako da služe Gospodu.

29 Ali svaki narod načinio je sebi svog boga i postavio ga u svetišta, na uzvišice koje su načinili Samarićani, svaki narod u svojim gradovima u kojima je živeo. **30** Ljudi iz Vavilona načinili su Sokot-Venota, oni iz Hute načinili su Nergala, a oni iz Emata načinili su Asima. **31** Oni iz Ave načinili su Nivaza i Tartaka, a oni iz Sefarvima su u vatri spaljivali svoje sinove u čast Adrameleha i Anameleha, sefarvimskih bogova. **32** A služili su i Gospodu, pa su postavili sebi ljude iz svog naroda da služe kao sveštenici obrednih uzvišica i da za njih vrše službu u svetištima, na uzvišicama. **33** Služili su i Gospoda, ali su se klanjali i svojim bogovima prema običajima naroda iz kojih su bili odvedeni u izgnanstvo.

34 Sve do današnjeg dana oni se drže starih običaja. Ne služe Gospoda i ne postupaju prema njegovim naredbama i njegovim naredbama, niti prema zakonima i zapovestima koje je Gospod dao sinovima Jakova, koga je nazvao Izrael, **35** kada je Gospod sklopio savez s njima i zapovedio im: „Ne smete služiti drugim bogovima, klanjati im se, niti im prinositi žrtve, **36** nego treba da služite Gospoda, koji vas je izveo iz egipatske zemlje velikom silom i podignutom mišicom, njemu se klanjajte i njemu prinosite žrtve. **37** Uvek držite i tvorite propise, naredbe, zakone i zapovesti koje vam je on napisao. Ne plašite se drugih bogova.* **38** Ne zaboravite savez koji sam sklopio s vama. Ne

* **17,37** Reč je o idolopokloničkom strahopoštovanju.

plašite se drugih bogova, **39** nego bojte se Gospoda, svog Boga, jer će vas on izbaviti iz ruku svih vaših neprijatelja.”

40 Ali oni nisu poslušali, nego su se držali starih običaja. **41** Tako su ti narodi služili Gospoda, ali su služili i svojim rezbarenim likovima. Njihovi sinovi i njihovi unuci sve do današnjeg dana čine sve kako su činili i njihovi praočevi.

18 Treće godine vladanja Osije, Ilinog sina, cara Izraela, Jezekija, sin Ahaza, Judinog cara, postao je car. **2** On je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Abija i bila je Zaharijina kći. **3** On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i David, njegov praotac. **4** Jezekija je uklonio obredne uzvišice, oborio obredne stubove, posekao obredno deblo i razbio bakarnu zmiju koju je načinio Mojsije, jer su joj sve do tada Izraelovi sinovi prinostili kad i zvali su je Nehustan. **5** On se uzdao u Gospoda, Izraelovog Boga, i nije bilo takvog među svim Judinim carevima posle njega, a ni među onima pre njega. **6** Držao se Gospoda i nije odstupio od njega, nego se držao zapovesti koje je Gospod dao Mojsiju. **7** Gospod je bio s Jezekijom koji je postupao razborito u svemu što je radio. On se pobunio protiv cara Asirije i nije mu više služio. **8** Isto tako, pobio je Filisteje do Gaze i njenog područja, od stražarskih kula do utvrđenih gradova.

9 Četvrte godine vladanja Jezekije, to jest sedme godine vladanja Osije, Ilinog sina, cara Izraela, Salmanasar, car Asirije, došao je na Samariju i opkolio je. **10** Osvojio ju je posle tri godine. Šeste godine vladanja Jezekije, to jest devete godine vladanja Osije, cara Izraela, Samarija je bila zauzeta. **11** Zatim je car Asirije izгнаo Izraelce u Asiriju i naselio ih u Alaju i Avo-

ru na reci Gozan i u gradovima Medije, **12** zato što nisu slušali glas Gospoda, svog Boga, nego su prestupali njegov savez, sve što je zapovedio Mojsije, Gospodnji sluga. Nisu to slušali niti su izvršavali.

13 Četrnaeste godine vladanja Jezekije, Senahirim, car Asirije, došao je na sve utvrđene gradove u Judi i osvojio ih. **14** Tada je Jezekija, Judin car, poručio caru Asirije u Lahisu: „Zgrešio sam. Odvрати se od mene i što god tražiš od mene, daću ti.” Car Asirije zatražio je od Jezekije, Judinog cara, trista talanata srebra i trideset talanata zlata. **15** Jezekija je dao sve srebro koje se našlo u Gospodnjem domu i u riznicama carevog dvora. **16** Tada je Jezekija, Judin car, skinuo vrata Gospodnjeg hrama i dovatke koje je sam obložio zlatom, pa je zlato s njih dao caru Asirije.

17 Car Asirije poslao je iz Lahisa vrhovnog zapovednika vojske, glavnog dvorskog službenika i jednog visokog službenika u svom carstvu kod cara Jezekije u Jerusalim s jakom vojskom. Oni su ustali i pošli u Jerusalim. Kad su stigli, stali su kod vodovoda gornjeg jezera na putu koji vodi do polja onih koji bele rublje. **18** I pozvali su cara, ali su im u susret izašli upravitelj carevog dvora Elijakim, Helkijin sin, pisar Somna i letopisac Joah, Asafov sin.

19 Visoki službenik im je rekao: „Recite Jezekiji: ‘Ovako kaže veliki car, car Asirije: ‘Kakva je to uzdanica u koju se uzdaš? **20** Ti kažeš: ‘Imam veštinu i silu potrebnu za rat’, ali to su samo prazne reči. U koga se uzdaš, pa si se pobunio protiv mene? **21** Uzdaš se u podršku Egipta, u slomljenu trsku, koja probode dlan onom ko se na nju nasloni. Takav je faraon, car Egipta, svima koji se uzdaju u njega. **22** Ako mi kažete: ‘Mi se uzdamo u Gospoda, svog Boga’, zar nije upravo njegove uzvišice i oltare Jezekija uklonio, pa govori Judi i Jerusalimu: ‘Pred ovim oltarom se klanjaj-

te u Jerusalimu?' **23** A sada, ovako se nagodi s mojim gospodarem, carem Asirije: daću ti dve hiljade konja, pa da vidimo možeš li naći ljude koji će jahati na njima. **24** Kako ćeš onda poraziti jednog jedinog namesnika među najmanjim slugama mog gospodara, kad se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanike? **25** Uostalom, jesam li bez Gospodnjeg odobrenja krenuo na ovo mesto da ga opustošim? Sam Gospod mi je rekao: 'Idi na tu zemlju i opustoši je'."

26 Tada su Elijakim, Helkijin sin, Somna i Joah rekli visokom službeniku: „Molimo te, govori svojim slugama na sirijskom jeziku, jer mi razumemo. Nemoj nam govoriti na judejskom jeziku da čuje narod koji je na zidinama." **27** Ali visoki službenik im je rekao: „Zar me je moj gospodar poslao da ove reči kažem tvom gospodaru i tebi? Zar me nije poslao ljudima koji stoje na zidinama, koji će zajedno s vama morati da jedu svoj izmet i da piju svoju mokraću?"

28 Zatim je visoki službenik, stojeći i dalje na tom mestu, na sav glas povikao na judejskom jeziku: „Čujte reč velikog cara, cara Asirije. **29** Ovako kaže car: 'Ne dajte da vas vara Jezeckija, jer vas on ne može izbaviti iz moje ruke. **30** Ne dajte da vas Jezeckija nagovori da se uzdate u Gospoda, govoreći vam: 'Gospod će nas sigurno izbaviti i ovaj grad neće biti predat u ruke caru Asirije. **31** Ne slušajte Jezeckiju, jer ovako kaže car Asirije: 'Predajte mi se i dođite k meni, pa ćete svi jesti sa svoje loze i sa svoje smokve, i svi ćete piti vodu iz svog bunara, **32** dok ne dođem i odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju žita i mladog vina, u zemlju hleba i vinograda, u zemlju maslina i meda. Tako ćete ostati živi i nećete umreti. Ne slušajte Jezeckiju, jer vas on zavodi, govoreći: 'Gospod će nas izbaviti.' **33** Da li su bogovi drugih naroda izbavili svoju zemlju iz ruke

cara Asirije? **34** Gde su bogovi Emata i Arfada? Gde su bogovi Sefarvima, Ene i Ive? Jesu li oni izbavili Samariju iz moje ruke? **35** Koji su to bogovi među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke, pa da sad Gospod izbavi Jerusolim iz moje ruke?"

36 A narod je ćutao i nije mu odgovorio ni reči, jer je careva zapovest glasila: „Ne odgovarajte mu." **37** Zatim su upravitelj dvora Elijakim, Helkijin sin, pisar Somna i letopisac Joah, Asafov sin, razderali svoje haljine i otišli kod Jezeckije da mu prenesu šta je visoki službenik rekao.

19 Čim je car Jezeckija to čuo, razderao je svoje haljine, obukao se u kostret i otišao u Gospodnji dom.

2 Zatim je poslao upravitelja carevog dvora Elijakima, pisara Somnu i sveštenečke starešine obučene u kostret kod proroka Isaije, Amosovog sina. **3** Oni su mu rekli: „Ovako kaže Jezeckija: 'Ovaj dan je dan nevolje, ukora i drskog ruganja, jer je došlo vreme da se sinovi rode, a nema snage za to. **4** Možda će Gospod, tvoj Bog, čuti sve reči visokog službenika, koga je car Asirije, njegov gospodar, poslao da se ruga živom Bogu, pa će ga Gospod, tvoj Bog, pozvati na odgovornost za reči koje je čuo. Pomoli se za ostatak koji je još živ'."

5 Kad su sluge cara Jezeckije došle kod Isaije, **6** on im je rekao: „Ovako kažite svom gospodaru: 'Ovako kaže Gospod: 'Ne boj se reči koje si čuo, kojima su sluge cara Asirije hulile na mene. **7** Evo, ja ću mu dati takav duh da će čuti vest i vratiće se u svoju zemlju. I učiniću da padne od mača u svojoj zemlji.'"

8 Kad je visoki službenik čuo da je car Asirije otišao iz Lahisa, vratio se k njemu i našao ga kako se bori protiv Livne. **9** Naime, car je čuo da je Tirak, car Etiopije, krenuo u boj protiv njega. Zato je ponovo

poslao glasnike kod Jezequije i poručio mu: **10** „Ovako recite Jezequiji, Judinom caru: 'Ne daj da te vara tvoj Bog u kog se uzdaš kad ti kaže: 'Jerusalim neće biti predat u ruke caru Asirije.' **11** Eto, sam si čuo šta su carevi Asirije učinili svim zemljama koje su opustošili, a zar ćeš se ti izbaviti? **12** Jesu li narode koje su osvojili moji praočevi izbavili njihovi bogovi - Gosance, Harance, Resefe i Edenove sinove koji su bili u Telasaru? **13** Gde su car Emata, car Arfada, carevi gradova Sefarvima, Ene i Ive?'"

14 Jezequija je primio pismo koje su mu doneli glasnici i pročitao ga. Zatim je otišao u Gospodnji dom i razvio ga pred Gospodom. **15** Tada se Jezequija pomolio Gospodu: „Gospode, Bože Izraelov, koji sediš nad heruvimima, ti si jedini istiniti Bog nad svim carstvima na zemlji. Ti si stvorio nebesa i zemlju. **16** Prigni uho, Gospode, i čuj. Otvori oči, Gospode, i vidi, i čuj Senahirimove reči koje je poručio da bi se rugao živom Bogu. **17** Istina je, Gospode, da su carevi Asirije opustošili narode i njihovu zemlju. **18** I pobacali su njihove bogove u vatru, jer to nisu bili bogovi, nego delo ljudskih ruku, drvo i kamen. Zato su ih uništili. **19** A sada, Gospode, Bože naš, izbavi nas, molim te, iz njegove ruke, da bi sva carstva na zemlji znala da si ti, Gospod, jedini Bog."

20 Tada je Isaija, Amosov sin, poručio Jezequiji: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Čuo sam tvoju molitvu koju si mi uputio zbog Senahirima, cara Asirije.

21 Evo reči koju Gospod objavljuje protiv njega: 'Prezire te i ruga ti se devica, kći cionska. Za tobom podrugljivo glavom odmahuje kći jerusalimska. **22** Kome se ti rugaš i na koga huliš? Na koga podižeš glas svoj i na koga oholo dižeš pogled svoj? Na Svetog Boga Izraelovog! **23** Preko glasnika svojih rugaš se Gospodu i kažeš: 'S mnoštvom svojih bojnih kola popeću se na vrh gora, na najdalje obronke

Livana, i poseći ću visoke kedrove njegove, divne smreke njegove. Doći ću na njegovo najdalje prebivalište, gustu šumu njegovu. **24** Kopaću i tuđe ću vode piti, i isušiću stopama svojim sve kanale Nila u Egiptu.' **25** Zar nisi čuo šta od davnina nameravam da učinim? Davnih dana to sam smislio. Sada ću to učiniti. A na tebi je da opustošiš utvrđene gradove i da ih pretvoriš u ruševine. **26** Stanovnicima njihovim ruke će klonuti, uplašiće se i postideće se. Biće kao bilje u polju i mlada zelena trava, kao trava po krovovima sasušena vetrom istočnim. **27** Dobro znam kad sediš mirno, i kad bilo šta činiš, i kako besniš na mene, **28** jer ti besniš na mene i rika je tvoja došla do ušiju mojih. Staviću kuku svoju u nozdrve tvoje i uzde svoje u usta tvoja, i vratiću te putem kojim si došao.

29 A ovo će ti biti znak: Ove godine ješće se ono što nikne iz semena koje se prosulo, druge godine ješće se žito koje samo nikne, a treće godine sejte i žanjite, sadite vinograde i jedite njihov rod. **30** Preživeli iz Judinog doma, oni koji preostanu, pustiće koren u dubinu i rađaće rod u visinu. **31** Jer će iz Jerusalima doći ostatak i preživeli s gore Cion. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.

32 Zato ovako kaže Gospod za cara Asirije: 'Neće on ući u ovaj grad, niti će ovamo odapeti strelu, neće mu se primaći sa štitom, niti će oko njega podići opsadni nasip. **33** Vratitiće se putem kojim je došao, i u ovaj grad neće ući, govori Gospod. **34** Ja ću braniti ovaj grad i sačuvaću ga radi sebe i radi Davida, svog slugu."

35 Te iste noći Gospodnji anđeo je izašao i pobio sto osamdeset i pet hiljada ljudi u asirskom logoru. Kad su ljudi ustali rano ujutru, oko njih su bili sve sami leševi. **36** Posle toga je Senahirim, car Asirije, ustao i otišao. Vratio se u Ninivu i tamo ostao. **37** Jednog dana, dok se klanjao u

hramu Nisroka, svog boga, Adrameleh i Sarasar, njegovi sinovi, ubili su ga mačem i pobjegli u araratsku zemlju. Umesto njega vladao je njegov sin Esar-Adon.

20 U to vreme Jezekija se na smrt razboleo. Tada je prorok Isaija, Amosov sin, došao kod njega i rekao mu: „Ovako kaže Gospod: 'Daj potrebne zapovesti svom domu, jer ćeš umreti, nećeš ozdraviti.'” **2** Na to je on okrenuo lice prema zidu i pomolio se Gospodu; **3** „Preklinjem te, Gospode, seti se da sam ti služio u istini i bio ti odan celim srcem, da sam činio ono što je dobro u tvojim očima.” I Jezekija je gorko zaplakao.

4 Isaija još nije stigao ni do srednjeg dvorišta kad mu je došla Gospodnja reč: **5** „Vrati se i reci Jezekiji, vodi mog naroda: 'Ovako kaže Gospod, Bog Davida, tvog praoca: 'Čuo sam tvoju molitvu i video sam tvoje suze. Evo, izlečiću te i za tri dana ići ćeš u Gospodnji dom. **6** Dodaću tvom životu petnaest godina i izbaviću tebe i ovaj grad iz ruke cara Asirije, i braniću ovaj grad radi sebe i radi Davida, svog sluga.'”

7 Isaija je rekao: „Donesite grudu svih smokava.” Oni su je doneli i stavili na čir, tako da je Jezekija ozdravio.

8 U međuvremenu, Jezekija je upitao Isaiju: „Šta će biti znak da će me Gospod izlečiti i da ću za tri dana ići u Gospodnji dom?” **9** Isaija je odgovorio: „Ovo ti je znak od Gospoda da će Gospod ispuniti reč koju je rekao: Hoćeš li da se senka pomeri deset stepenica napred ili da se vrati deset stepenica unazad?” **10** Jezekija je odgovorio: „Lako je da se senka produži deset stepenica, ali nije lako da se vrati deset stepenica unazad.” **11** Tada je prorok Isaija prizvao Gospoda koji je senku na stepenicama, koja je pala na Ahazovo stepenište, vratio deset stepenica unazad.

12 U to vreme Berodah-Baladan, Baladanov sin, car Vavilona, poslao je pismo i dar Jezekiji, jer je čuo da je Jezekija bio bolestan. **13** Jezekija je saslušao njegove poslanike i pokazao im svu svoju riznicu, srebro, zlato, balzam, skupoceno ulje, svoju oružnicu i sve što je bilo u njegovim riznicama. U njegovom domu i u celom njegovom carstvu nije ostalo ništa što im Jezekija nije pokazao.

14 Posle toga prorok Isaija je došao kod cara Jezekije i upitao ga: „Šta su rekli ti ljudi i odakle su došli kod tebe?” A Jezekija odgovori: „Došli su iz daleke zemlje, iz Vavilona.” **15** Tada ga on upita: „Šta su videli u tvom domu?” A Jezekija odgovori: „Videli su sve što je u mom domu. U mojim riznicama nije ostalo ništa što im nisam pokazao.”

16 Tada Isaija reče Jezekiji: „Čuj Gospodnju reč: **17** 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u tvom domu i što su tvoji praočevi do danas nakupili biti odneto u Vavilon. Ništa neće ostati', kaže Gospod. **18** 'I neki od tvojih sinova koji će izaći od tebe, koji će ti se roditi, biće odvedeni i postaće dvorani na dvoru cara Vavilona.'”

19 Tada Jezekija reče Isaiji: „Dobra je Gospodnja reč koju si rekao.” Zatim reče: „Dobra je, jer će mir i istina trajati celog mog života.”

20 Ostala Jezekijina dela i svi njegovi poduhvati, i kako je sagradio jezero i vodovod i kako je sproveo vodu u grad, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **21** Jezekija je počnuo kod svojih praočeva, a umesto njega vladao je njegov sin Manasija.

21 Manasija je imao dvanaest godina kad je počeo da vlada i vladao je pedeset i pet godina u Jerusolimu. Njegova majka zvala se Esviva. **2** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, po odvratnim običajima naroda koje je

Gospod oterao pred Izraelovim sinovima. **3** Ponovo je načinio obredne uzvišice koje je uništio Jezeckija, njegov otac, podigao je oltare Balu i načinio obredno deblo, kao što je učinio i Ahav, car Izraela. I klanjao se svoj nebeskoj vojsci i služio joj. **4** Napravio je oltare u Gospodnjem domu, za koji je Gospod rekao: „U Jerusalamu će prebivati moje ime.“ **5** Napravio je i oltare svoj nebeskoj vojsci u oba dvorišta Gospodnjeg doma. **6** Svog sina je spalio u vatri, bavio se magijom, vračarstvom i postavio ljude koji prizivaju duhove i proriču budućnost. Mnogo je zla činio pred Gospodom i vređao ga.

7 On je načinio rezani lik obrednog debela i postavio ga u dom za koji je Gospod rekao Davidu i njegovom sinu Solomonu: „U ovom domu i u Jerusalamu, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena, prebivaće moje ime doveka. **8** I neću više dati da noga Izraelovih sinova luta izvan zemlje koju sam dao njihovim praočevima, samo ako budu savesno postupali po svemu onome što sam im zapovedio, po celom zakonu koji im je dao Mojsije, moj sluga.“ **9** Ali oni nisu poslušali, jer ih je Manasija navodio da čine još veće zlo nego narodi koje je Gospod istrebio pred Izraelovim sinovima.

10 Gospod je ovako govorio preko svojih slugu, proroka: **11** „Čineći te gadosti, Manasija, Judin car, učinio je veće zlo nego što su ga činili Amorejci pre njega. Čak je i Judu naveo na greh svojim odvratnim idolima. **12** Zato ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Pustiću na Jerusalam i na Judu takvu nevolju da će se zaprepastiti svako ko čuje za nju. **13** Rastegnuću nad Jerusalomom isto merno uže kao nad Samarijom i postaviću istu spravu za ravnanje kao nad Ahavovim domom. I izbrisaću Jerusalam kao što se briše činija obriše se pa se prevrne. **14** Ostaviću ostatak svog nasleđstva i predaću

ih u ruke njihovim neprijateljima da budu plen i grabež svim svojim neprijateljima, **15** jer su činili ono što je zlo u mojim očima i vređali su me od dana kad su njihovi praočevi izašli iz Egipta pa sve do danas.'“ **16** Manasija je prolio mnogo nedužne krvi, toliko da je njom napunio Jerusalam od jednog kraja do drugog. Osim toga, svojim grehom je i Judu naveo na greh da čini ono što je zlo u Gospodnjim očima. **17** Ostala Manasijina dela, sve što je činio i gresi koje je počinio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **18** Manasija je počinuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u vrtu svog dvora, u Uzinom vrtu. Umesto njega vladao je njegov sin Amon.

19 Amon je imao dvadeset i dve godine kad je počeo da vlada i vladao je dve godine u Jerusalamu. Njegova majka zvala se Mesulemeta i bila je kći Arusa iz Joteve. **20** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, kao što je činio i Manasija, njegov otac. **21** U svemu je hodio putem kojim je hodio njegov otac i služio je odvratnim idolima kojima je služio i njegov otac i klanjao im se. **22** On je ostavio Gospoda, Boga svojih praočeva, i nije hodio Gospodnjim putem. **23** Na kraju su sluge cara Amona skovale zaveru protiv njega i ubile ga u njegovom dvoru. **24** Narod je pobio sve koji su skovali zaveru protiv cara Amona. Zatim je narod umesto njega postavio za cara Josiju, njegovog sina. **25** Ostala Amonova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **26** Sahrnili su ga u grobu u Uzinom vrtu, a umesto njega vladao je njegov sin Josija.

22 Josija je imao osam godina kad je počeo da vlada i vladao je trideset i jednu godinu u Jerusalamu. Njegova majka zvala se Jedida i bila je kći Adaje iz Boskata. **2** On je činio ono

što je ispravno u Gospodnjim očima i u svemu je hodio putem Davida, svog praoca, ne skrećući ni desno ni levo.

3 Osamnaeste godine svog vladanja, car Josija je poslao svog pisara Safana, sina Azalije, Mesulamovog sina, u Gospodnji dom i rekao mu: **4** „Idi kod prvosveštenika Helkije. Neka on pripremi novac koji se donosi u Gospodnji dom i koji vratari skupljaju od naroda. **5** Neka se novac preda onima koji su postavljeni da nadgledaju poslove u Gospodnjem domu, a oni neka ga daju onima koji rade na Gospodnjem domu da se poprave oštećenja na domu, **6** graditeljima, zidarima i drugim majstorima, i da se kupi drvna građa i klesani kamen za popravku doma. **7** Ali neka se od onih kojima je predat novac ne traži da polažu račune za to kako ga troše, jer oni rade verno.”

8 Kasnije je prvosveštenik Helkija rekao pisaru Safanu: „Pronašao sam knjigu zakona u Gospodnjem domu.” Helkija je dao knjigu Safanu i on je čitao. **9** Tada je pisar Safan otišao kod cara i izvestio ga: „Tvoje slugе su skupile novac koji se donosi u dom i predale su ga onima koji su postavljeni da nadgledaju poslove u Gospodnjem domu.” **10** Pisar Safan je zatim rekao caru: „Sveštenik Helkija mi je dao jednu knjigu.” I Safan je čitao pred carem.

11 Kad je car čuo reči zapisane u knjizi zakona, razderao je svoje haljine. **12** Zatim je svešteniku Helkiji, Ahikamu, Safanovom sinu, Ahvoru, Mihejinom sinu, pisaru Safanu i carevom sluzi Asaji zapovedio: **13** „Idite i upitajte Gospoda za mene, za narod i za svu Judinu zemlju. Pitajte za reči zapisane u ovoj knjizi koja je pronađena, jer je velik Gospodnji gnev koji je planuo na nas zato što naši praočevi nisu slušali reči ove knjige niti su činili sve što je zapisano za nas.”

14 Tako su sveštenik Helkija, Ahikam,

Ahvor, Safan i Asaja otišli kod proročice Olde, žene Saluma, čuvara odeće, sina Tekuje, Arasovog sina. Ona je živela u Jerusalimu, u novom delu grada. Kad su joj kazali zbog čega su došli, **15** ona im je rekla: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Recite čoveku koji vas je poslao kod mene: **16** 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, pustiću nevolju na ovo mesto i na njegove stanovnike, i ispuniću sve što stoji u knjizi koju je pročitao Judin car, **17** jer su me ostavili i prinose kad drugim bogovima da bi me vređali svim delima svojih ruku. Zato je moj gnev planuo na ovo mesto i neće se ugasiti.'” **18** A Judinom caru koji vas šalje da pitate Gospoda recite: 'Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, za reči koje si čuo: **19** 'Zato što ti se srce smekšalo pa si se ponizio pred Gospodom kad si čuo šta sam objavio protiv ovog mesta i njegovih stanovnika, da će postati strašan prizor i da će ih snaći prokletstvo, i zato što si razderao svoje haljine i plakao preda mnom, ja sam te uslišio', govori Gospod. **20** 'Zato ću te pribрати tvojim praočevima i u miru ćeš biti položen u svoj grob. Tvoje oči neće videti svu nevolju koju ću naneti ovom mestu.'” Oni su doneli caru taj odgovor.

23 Tada je car poslao da se kod njega sakupe sve starešine iz Jude i iz Jerusalima. **2** Zatim je car otišao u Gospodnji dom, a s njim i svi ljudi iz Jude i svi stanovnici Jerusalima, sveštenici i proroci, ceo narod, malo i veliko. I čitao je pred njima sve reči knjige saveza koja je pronađena u Gospodnjem domu. **3** Car je, stojeći pored stuba, sklopio savez pred Gospodom da će slediti Gospoda i da će se držati njegovih zapovedi, njegovih opomena i njegovih naredaba svim srcem i svom dušom, izvršavajući reči ovog saveza koje su zapisane u ovoj knjizi. I ceo je narod stupio u savez.

4 Car je zapovedio prvosvešteniku Helkiji, ostalim sveštenicima i vratarima da iznesu iz Gospodnjeg hrama sve predmete načinjene za Bala, za obredno deblo i za svu nebesku vojsku. Zatim je sve to spalio izvan Jerusalima na kedronskim poljima, a pepeo od toga odneo je u Bet-El. **5** On je raspustio sveštenike tuđih bogova koje su Judini carevi postavili da prinose kad na obrednim uzvišicama u Judinim gradovima i u okolini Jerusalima, a isto tako i one koji su prinosili kad Balu, suncu, mesecu, sazveždima i svoj nebeskoj vojsci. **6** Izneo je obredno deblo iz Gospodnjeg doma i odneo ga izvan Jerusalima u dolinu Kedron, spalio ga u dolini Kedron i satio u prah, a prah je prosuo po grobovima običnog naroda. **7** Srušio je stanove hramskih bludnika koji su se nalazili u Gospodnjem domu i u kojima su žene tkale platno za svetišta gde se obožavalo obredno deblo.

8 On je doveo sve sveštenike iz Judinih gradova, a onda je oskrnavio obredne uzvišice gde su ti sveštenici prinosili kad, od Gave sve do Beršebe. Zatim je srušio obredne uzvišice na vratima, one što su bile kod vrata Jošue, gradskog zapovednika, s leve strane kad se uđe na gradska vrata. **9** Ali sveštenici s obrednih uzvišica nisu dolazili pred Gospodnji oltar u Jerusolimu, nego su jeli beskvasne hlebove među svojom braćom. **10** Oskrnatio je i Tofet, u dolini Enomovih sinova, da više niko ne bi svog sina ili svoju kćer spaljivao u čast Molohu. **11** I nije više dopuštao da konji koje su Judini carevi posvetili suncu ulaze u Gospodnji dom kroz trpezariju dvoranina Natan-Meleha, koja se nalazila u tremu, a kola posvećena suncu spalio je vatrom. **12** Oltare koji su bili na krovu Ahazove gornje sobe, koje su načinili Judini carevi, i oltare koje je Manasija načinio u oba dvorišta Gospodnjeg doma, car je srušio i tamo ih je satio, a njihov prah bacio je u dolinu Kedron. **13** Car je oskrnavio i obredne

uzvišice koje su bile nasuprot Jerusolimu, desno od Gore uništenja,* koje je Solomon, car Izraela, načinio Astaroti, gadnoj boginji Sidonaca, Hemosu, gadnom bogu Moavaca, i Melhomu, odvratnom bogu Amonovih sinova. **14** Oborio je obredne stubove i posekao obredna debbla, a mesta gde su se nalazili napunio je ljudskim kostima. **15** Isto tako, srušio je i oltar koji je bio u Bet-Elu i obrednu uzvišicu koju je načinio Jeroboam, Navatov sin, koji je naveo Izrael na greh. Srušio je i oltar i obrednu uzvišicu. Zatim je tu uzvišicu spalio i satio u prah, a spalio je i obredno deblo.

16 Kad se Josija okrenuo i video grobove koji su bili tamo na gori, poslao je ljude da izvade kosti iz grobova. Onda je te kosti spalio na oltaru kako bi ga oskrnavio, prema Gospodnjoj reči koju je objavio Božji čovek, koji je unapred rekao sve to. **17** Zatim je upitao: „Kakav je ono nadgrobni spomenik koji vidim?“ Ljudi iz grada odgovorili su mu: „To je grob Božjeg čoveka koji je došao iz Jude i objavio sve ovo što si ti učinio sa oltarom u Bet-Elu.“ **18** A on je rekao: „Pustite ga da počiva. Neka niko ne dira njegove kosti.“ Tako su ostavili njegove kosti zajedno s kostima proroka koji je došao iz Samarije.

19 Josija je uklonio i sva svetišta, uzvišice, po samarijskim gradovima, koja su carevi Izraela načinili da bi vređali Boga, i učinio je s njima sve što je učinio i u Bet-Elu. **20** A sve sveštenike sa obrednih uzvišica koji su tamo bili pogubio je na oltarima i spalio je ljudske kosti na oltarima. Zatim se vratio u Jerusolim.

21 Tada je car zapovedio celom narodu: „Proslavite Pashu u čast Gospodu, svom Bogu, kao što je zapisano u ovoj knjizi saveza.“ **22** Jer takva se Pasha nije slavila od vremena sudija koji su sudili

* **23,13** To jest Maslinske gore, naročito njenog južnog kraja koji se naziva i Gora prestupa.

Izraelu niti za sve vreme careva Izraela i Judinih careva. **23** Ali osamnaeste godine Josijinog vladanja proslavljena je takva Pasha u čast Gospodu u Jerusalimu.

24 Isto tako, one koji prizivaju duhove i proriču budućnost, kućne idole, odvratne idole i sve gadne bogove koji su mogli da se vide u Judinoj zemlji i u Jerusalimu, Josija je istrebio da bi izvršio reči zakona zapisane u knjizi koju je sveštenik Helkija pronašao u Gospodnjem domu. **25** Pre Josije nije bilo takvog cara koji se vratio Gospodu svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom snagom, i činio sve prema Mojsijevom zakonu, a ni posle njega nije bilo takvog kao on.

26 Ipak, Gospod se nije odvratio od svog žestokog gneva, jer se žestoko razgnevio na Judu zbog svih uvreda kojima ga je vređao Manasija. **27** Gospod je rekao: „I Judu ću odbaciti od sebe kao što sam odbacio Izrael. Odbaćiću ovaj grad koji sam izabrao, Jerusalim, i dom za koji sam rekao: 'Tu će biti moje ime'.”

28 Ostala Josijina dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **29** U njegovo vreme faraon Nehaon, car Egipta, pošao je caru Asirije, prema reci Eufurat. Car Josija izašao je na njega, ali ga je on ubio kod Megida čim ga je ugledao. **30** Njegove sluge stavile su ga mrtvog na kola, odvezle ga iz Megida u Jerusalim i sahranile u njegovom grobu. Zatim je narod uzeo Joahaza, Josijinog sina, pomazao ga i postavio za cara umesto njegovog oca.

31 Joahaz je imao dvadeset i tri godine kad je počeo da vlada i vladao je tri meseca u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Amutala i bila je kći Jeremije iz Livne. **32** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, sve onako kako su činili i njegovi praočevi. **33** Faraon Nehaon bacio ga je u okove u Rivli, u ematskoj zemlji, da više ne vlada u Jerusalimu, a zemlji je namet-

nuo danak od sto talanata srebra i jednog talanta zlata. **34** Zatim je faraon Nehaon postavio Elijakima, Josijinog sina, za cara umesto Josije, njegovog oca, i promenio mu ime u Joakim, a Joahaza je uzeo i odveo u Egipat, gde je i umro. **35** Joakim je dao faraonu srebro i zlato. Ali da bi mogao dati srebro koje je zahtevao faraon, nametnuo je zemlji porez. Prema visini poreza koji je svakom bio određen, uzimao je srebro i zlato od naroda da bi ga dao faraonu Nehaonu.

36 Joakim je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Zavuda i bila je kći Fedaje iz Rume. **37** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, sve onako kako su činili i njegovi praočevi.

24 U njegovo vreme došao je Navuhodonosor, car Vavilona, i Joakim mu je bio sluga tri godine. Zatim mu se suprotstavio i pobunio se protiv njega. **2** Gospod je slao na Joakima čete haldejskih razbojnika, sirijskih razbojnika, moavskih razbojnika i razbojničke čete Amonovih sinova. Slao ih je na Judu da ga unište, prema Gospodnjoj reči koju je objavio preko svojih slugu, proroka. **3** To je snašlo Judu jer je Gospod tako naredio, da bi ga odbacio od sebe zbog Manasijinih greha, zbog svega što je on učinio **4** i zbog nedužne krvi koju je prolio, kad je nedužnom krvlju napunio Jerusalim. Zato Gospod nije hteo da mu oprosti.

5 Ostala Joakimova dela i sve što je činio, zar nije sve to zapisano u dnevnicima Judinih careva? **6** Joakim je počnuo kod svojih praočeva, a umesto njega vladao je njegov sin Joahin.

7 Car Egipta nije više izlazio iz svoje zemlje, jer je car Vavilona uzeo sve što je pripadalo caru Egipta, od doline reke Egipat pa do reke Eufurat.

8 Joahin je imao osamnaest godina kad je počeo da vlada i vladao je tri meseca u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Neusta i bila je kći Elnatana iz Jerusalima. **9** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i njegov otac. **10** U to vreme sluge Navuhodonosora, cara Vavilona, krenule su na Jerusalem i opkolile grad. **11** A i Navuhodonosor, car Vavilona, došao je da napadne grad dok su ga njegove sluge držale pod opsadom.

12 Tada je Joahin, Judin car, izašao pred vavilonskog cara sa svojom majkom, svojim slugama, svojim knezovima i svojim dvoranima. I car Vavilona zarobio ga je osme godine svog carovanja. **13** Zatim je odneo sve blago iz Gospodnjeg doma i blago iz carevog dvora, i polomio je sav zlatni pribor koji je Solomon, car Izraela, načinio za Gospodnji hram, kao što je rekao Gospod. **14** Odveo je u izgnanstvo sav Jerusalem, sve knezove, sve hrabre junake, sve majstore i graditelje utvrđenja - deset hiljada ljudi odveo je u izgnanstvo. Nije ostao niko osim siromašnog naroda. **15** Tako je Joahina odveo u izgnanstvo u Vavilon zajedno s carevom majkom, carevim ženama, njegovim dvoranima i najistaknutijim ljudima u zemlji. Sve ih je odveo iz Jerusalima u izgnanstvo u Vavilon. **16** Car Vavilona odveo je u izgnanstvo u Vavilon sedam hiljada junaka i hiljadu majstora i graditelja utvrđenja. Sve su to bili odvažni ljudi sposobni za rat. **17** Zatim je car Vavilona umesto Joahina postavio njegovog strica Mataniju za cara, i promenio mu ime u Sedekija.

18 Sedekija je imao dvadeset i jednu godinu kad je počeo da vlada i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Amutala i bila je kći Jeremije iz Livne. **19** On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i Joakim. **20** To što se dogodilo u Jerusalimu i Judi izazvalo je Gospodnji

gnev, tako da ih je on odbacio od sebe. A Sedekija se pobunio protiv cara Vavilona.

25 Devete godine carovanja Sedekije, desetog meseca, desetog dana u mesecu, Navuhodonosor, car Vavilona, došao je na Jerusalem sa svom svojom vojskom. Oni su se ulogorili pred gradom i oko njega podigli opsadni zid. **2** Grad je bio pod opsadom sve do jedanaeste godine vladanja Sedekije. **3** Devetog dana četvrtog meseca u gradu je vladala velika glad i narod nije imao hleba. **4** Tada su gradske zidine bile probijene i svi ratnici su noću pobjegli kroz vrata između dva zida, koja su pored carevog vrta, a Haldejci su bili svuda oko grada. I car je krenuo prema Arabi. **5** Ali haldejska vojska krenula je u poteru za carem i stigla ga u pustim ravnicama kod Jerihona, a sva se njegova vojska razbežala od njega. **6** Tada su uhvatili cara i odveli ga kod cara Vavilona u Rivlu da bi mu tamo izrekli presudu. **7** Sedekijine sinove ubili su pred njegovim očima, a Sedekiju su oslepili, zatim su mu stavili bakarne okove i odveli ga u Vavilon.

8 Petog meseca, sedmog dana u mesecu, to jest devetnaeste godine vladanja Navuhodonosora, cara Vavilona, do Jerusalima je došao Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, sluga cara Vavilona. **9** On je spalio Gospodnji dom, carev dvor i sve kuće u Jerusalimu. Spalio je vatrom kuće svih velikaša. **10** Sva haldejska vojska koja je došla sa zapovednikom telesne straže srušila je sve zidine oko Jerusalima. **11** Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, odveo je u izgnanstvo narod koji je ostao u gradu, one koji su se predali caru Vavilona i ostali narod. **12** Zapovednik telesne straže ostavio je neke od siromaha u zemlji i odredio ih da rade kao vinogardari i ratari. **13** Haldejci su razbili bakarne stubove koji su bili u Gospodnjem domu,

kolica i bakarno more iz Gospodnjeg doma, a sav bakar odneli su u Vavilon. **14** Uzeli su i lonce, lopate, makaze za podsecanje fitilja, čaše i sav bakarni pribor koji se koristio za službu. **15** Zapovednik telesne straže uzeo je pepeonice i činije, sve od čistog zlata i od čistog srebra. **16** Nije se moglo izmeriti koliko je bakra potrošeno za dva stuba, jedno more i kolica, i za sve što je Solomon načinio za Gospodnji dom. **17** Svaki stub bio je visok osamnaest lakata, a oglavlje na njemu bilo je od bakra. Oglavlje je bilo visoko tri lakta. Filigranska mrežica i narovi oko oglavlja bili su od bakra. Takav je bio i drugi stub s mrežicom.

18 Zapovednik telesne straže uzeo je Seraju, sveštenečkog poglavara, Sofoniju, drugog sveštenika, i trojicu vratara, **19** a iz grada je uzeo jednog dvoranina koji je nadzirao vojnike, petoro ljudi koji su imali pristup caru, a koji su se zatekli u gradu, zatim pisara vojnog zapovednika, koji je narod pozivao u vojsku, i šezdeset ljudi iz naroda koji su se zatekli u gradu. **20** Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, uzeo ih je sa sobom i odveo caru Vavilona u Rivlu. **21** Car Vavilona ih je pobio; pogubio ih je u Rivli, u ematskoj zemlji. Tako je Juda bio izgnan iz svoje zemlje.

22 Navuhodonosor, car Vavilona, postavio je nad narodom koji je ostao u Judinoj zemlji Godoliju, sina Ahikama, Safanovog sina. **23** Kad su svi vojni zapovednici i njihovi ljudi čuli da je car Vavilona postavio Godoliju, došli su kod Godolije u Mispu. Evo ko je došao: Ismailo, Netanijin sin, Joanan, Karijin sin, Seraja, sin Tanumeta Netofaćanina i Jazanija, sin jednog Mahatejina oni i njihovi ljudi. **24** Tada se Godolija zakleo njima i njihovim ljudima i rekao im: „Ne bojte se da služite Haldejcima. Ostanite u zemlji i služite caru Vavilona i biće vam dobro.”

25 Sedmog meseca došao je Ismailo,

sin Netanije, Elisaminog sina, od carskog roda, i deset ljudi s njim, i napali su Godoliju i ubili ga, kao i Judejce i Haldejce koji su bili s njim u Mispi. **26** Tada je ustao ceo narod, malo i veliko, a s njim i vojni zapovednici, i otišli su u Egipat, jer su se uplašili Haldejaca.

27 Trideset i sedme godine izgnanstva Joahina, Judinog cara, dvanaestog meseca, dvadeset i sedmog dana u mesecu, Evil-Merodah, car Vavilona, u prvoj godini svog carovanja izveo je iz zatvora Joahina, Judinog cara. **28** On je lepo razgovarao s njim i postavio je njegov presto iznad prestola drugih careva koji su bili s njim u Vavilonu. **29** Joahin je skinuo svoje zatvorske haljine i jeo je za carevim stolom celog svog života. **30** Svakog dana je od cara dobijao onoliko hrane koliko mu je trebalo, celog svog života.

Pisac: Ezra

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 460. pre n. e.

Obuhvata vreme: Stvaranje - 1037. pre n. e.

PRVA KNJIGA DNEVNIKA

1 Adam, Sit, Enos, **2** Kajinan, Mahalalel, Jared, **3** Enoh, Metuzalem, Lameh, **4** Noje, Sim, Ham i Jafet.

5 Jafetovi sinovi bili su Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Meseh i Tiras.

6 Gomerovi sinovi bili su Ashanas, Rifat i Togarma.

7 Javanovi sinovi bili su Elisa, Tarsis, Kitim i Dodanim.

8 Hamovi sinovi bili su Hus, Misraim, Fut i Hanan.

9 Husovi sinovi bili su Seba, Evila, Sabata, Rama i Sabtaka.

Ramini sinovi bili su Šeba i Dedan.

10 Husu se rodio Nimrod. On je bio prvi moćan čovek na zemlji.

11 Misraimu su se rodili Ludeje, Anameje, Leaveje, Naftuheje, **12** Patruseje, Hasluheje (od koga potiču Filisteji) i Kaftoreji.

13 Od Hanana su potekli Sidon, njegov prvenac, i Het, **14** zatim Jevuseji, Amoreji, Gergeseji, **15** Jeveji, Arukeji, Aseneji, **16** Arvadeji, Samareji i Amateji.

17 Simovi sinovi bili su Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram, Uz, Ul, Geter i Mas.

18 Arfaksadu se rodio Sala, a Sali se rodio Ever. **19** Everu su se rodila dva sina. Jedan se zvao Peleg, jer se u njegovo vreme zemlja razdelila, a njegov brat se zvao Jektan. **20** Jektanu su se rodili Almodad, Salef, Asarmot, Jerah, **21** Adoram, Uzal, Dikla, **22** Ebal, Avimail, Šeba, **23** Ofir, Evila i Jobab. Sve su to bili Jektanovi sinovi.

24 Sim, Arfaksad, Sala, **25** Ever, Peleg,

Reu, **26** Seruh, Nahor, Tara, **27** Avram, to jest Avrâm.

28 Avramovi sinovi bili su Isak i Ismailo.

29 Ovo su njihovi potomci: Ismailov prvenac Navajot, zatim Kidar, Abdeel, Mivsam, **30** Misma, Duma, Masa, Adad, Tema, **31** Jetur, Nafes i Kedma. To su bili Ismailovi sinovi.

32 Sinovi koje je rodila Hetura, Avramova inoča, bili su Zemran, Joksan, Madan, Madijan, Jesvok i Suja. Joksanovi sinovi bili su Šeba i Dedan.

33 Madijanovi sinovi bili su Efa, Efer, Enoh, Avida i Eldaga. Sve su to bili Heturini sinovi.

34 Avramu se rodio Isak. Isakovi sinovi bili su Isav i Izrael.

35 Isavovi sinovi bili su Elifas, Reuel, Jeus, Jeglom i Korej.

36 Elifasovi sinovi bili su Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez, a Timna mu je rodila Amalika.

37 Reuelovi sinovi bili su Nahat, Zara, Sama i Moza.

38 Sirovi sinovi bili su Lotan, Šobal, Sevegon, Ana, Dison, Eser i Disan.

39 Lotanovi sinovi bili su Horija i Eman. Timna je bila Lotanova sestra.

40 Šobalovi sinovi bili su Golan, Manahat, Ebal, Sefija i Onam.

Sevegonovi sinovi bili su Aije i Ana.

41 Anin sin bio je Dison.

Disonovi sinovi bili su Amada, Asvan, Itran i Haran.

42 Eserovi sinovi bili su Bilhan, Zavan i

Akan. Disanovi sinovi bili su Uz i Aran.

43 Ovo su carevi koji su vladali u edomskoj zemlji pre nego što je nad Izraelovim sinovima zavladao car: Bela, Beorov sin. Njegov grad zvao se Denava. 44 Posle Beline smrti vladao je Jobab, sin Zare iz Bosore. 45 Posle Jobabove smrti vladao je Asom iz zemlje Temanaca. 46 Posle Asomove smrti vladao je Adad, Bedadov sin, koji je porazio Madijance na moavskom polju. Njegov grad se zvao Getem. 47 Posle Adadove smrti vladao je Samada iz Masekasa. 48 Posle Samadine smrti vladao je Saul iz Rovota na reci. 49 Posle Saulove smrti vladao je Balhanan, Ahvorov sin. 50 Posle Balhananove smrti vladao je Adad. Njegov grad se zvao Fogor, a njegova žena se zvala Mehetabela, kćer Matraide, Mezahabove kćeri. 51 Zatim je umro i Adad.

Edomski knezovi bili su knez Timna, knez Alva, knez Jetet, 52 knez Olivema, knez Ila, knez Finon, 53 knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, 54 knez Magdiel i knez Iram. To su bili edomski knezovi.

2 Ovo su bili Izraelovi sinovi: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahar, Zebulon, 2 Dan, Josif, Benjamin, Neftalim, Gad i Asir.

3 Judini sinovi bili su Ir, Onan i Sala. Njih trojicu rodila mu je Suvina kći, Hananka. Ali Ir, Judin prvenac, bio je zao u Gospodnjim očima i on ga je pogubio. 4 Judi je njegova snaha Tamara rodila Faresa i Zaru. Juda je imao ukupno pet sinova.

5 Faresovi sinovi bili su Esron i Jamuel.

6 Zarini sinovi bili su Zimrije, Etan, Eman, Halhol i Dara. Ukupno ih je bilo pet.

7 Harmijin sin bio je Ahar, koji je na neo nevolju Izraelu, jer je postupio neverno sa stvarima određenim za uništenje.

8 Etanov sin bio je Azarija.

9 Sinovi koji su se rodili Esronu bili su Jerameel, Aram i Helubaj.

10 Aramu se rodio Aminadav. Aminadavu se rodio Nason, poglavar Judinih sinova. 11 Nasonu se rodio Salmon. Salmonu se rodio Boz. 12 Bozu se rodio Ovid. Ovidu se rodio Jesej. 13 Jeseju su se rodili prvenac Elijav, drugi Abinadab, treći Simeja, 14 četvrti Nataniel, peti Radaj, 15 šesti Osem i sedmi David. 16 Sestre su im bile Seruja i Abigeja. Serujini sinovi bili su Abišaj, Joab i Asael, njih trojica. 17 Abigeja je rodila Amasu. Amasin otac bio je Jeter Ismailac.

18 Helubaj, Esronov sin, imao je sinove od svoje žene Azuve i od Jeriote. Njeni sinovi bili su Jeser, Šobav i Ardon. 19 Kad je Azuva umrla, Helubaj je uzeo Efratu, koja mu je rodila Hura. 20 Huru se rodio Urije. Uriju se rodio Bezalel.

21 Zatim je Esron legao sa kćeri Mahira, Galadovog oca. Oženio se njom kada je imao šezdeset godina i ona mu je rodila Seguva. 22 Seguvu se rodio Jair, koji je imao dvadeset i tri grada u galadskoj zemlji. 23 (Kasnije su Gesureji i Sirijci uzeli od njih Avot-Jair i Kenat s okolnim gradovima, šezdeset gradova.) Ovo su sve bili sinovi Mahira, Galadovog oca.

24 Kad je Esron umro u Kaleb-Efrati, Esronova žena Abija rodila mu je Ashora, oca Tekoje.

25 Sinovi Jerameila, Esronovog prvenca, bili su prvenac Aram, zatim Buna, Oren, Osem i Ahija. 26 Jerameel je imao i drugu ženu koja se zvala Atara. Ona je bila Onamova majka. 27 Sinovi Arama, Jerameelovog prvenca, bili su Mas, Jamin i Eker. 28 Onamovi sinovi bili su Samaj i Jadaj. Samajevi sinovi bili su Nadav i Abišur. 29 Abišurova žena zvala se Abihaila, i ona mu je rodila Ahbana i Molida. 30 Nadavovi sinovi bili su Seled i Apaim, ali Seled je umro bez dece. 31 Apaimov sin bio je Jesej. Jesejev sin bio je Sisan. Sisanov sin bio je Alaj. 32 Sinovi Jadaja, Samajevog brata, bili su Jeter i Jonatan, ali Jeter

je umro bez dece. 33 Jonatanovi sinovi bili su Falet i Zaza. Ovo su bili Jerameelovi sinovi.

34 Sisan nije imao sinove, nego kćeri, ali je imao slugu Egipćanina koji se zvao Jaraja. 35 Zato je Sisan svom sluzi Jaraji dao za ženu svoju kćer, i ona mu je rodila Ataja. 36 Ataju se rodio Natan. Natanu se rodio Zavad. 37 Zavadu se rodio Eflal. Eflalu se rodio Ovid. 38 Ovidu se rodio Juj. Juju se rodio Azarija. 39 Azariji se rodio Helis. Helisu se rodio Eleasa. 40 Eleasi se rodio Sisamaj. Sisamaju se rodio Salum. 41 Salumu se rodio Jekamija. Jekamiji se rodio Elisama.

42 Sinovi Kaleba, Jerameelovog brata, bili su prvenac Misa, otac Zifa, a tu su i sinovi Marise, Hevronovog oca. 43 Hevronovi sinovi bili su Korej, Tafuja, Rekem i Sema. 44 Semi se rodio Ram, Jorkoamov otac. Rekeemu se rodio Samaj. 45 Samajev sin bio je Maon, a Maon je bio otac Bet-Sura. 46 Efa, Kalebova inoča, rodila je Harana, Mosu i Gazesa. Haranu se rodio Gazes. 47 Jadajevi sinovi bili su Regem, Jotam, Gisan, Felet, Efa i Sagaf. 48 Kalebova inoča Maha rodila je Severa i Tirhanu. 49 Rodila je i Sagafa, oca Madmane, Seju, oca Mahvine i oca Gavaje. Kalebova kći bila je Ahsa. 50 Ovo su bili Kalebovi sinovi.

Sinovi Hura, Efratinog prvenca, bili su Šobal, otac Kirijat-Jarima, 51 Salmon, otac Betlehema, Aref, otac Bet-Gadera. 52 Sinovi Šobala, oca Kirijat-Jarima, bili su Aroja i polovina stanovnika Menuhota. 53 Kirijatjarimske porodice bile su Jetrani, Fućani, Sumaćani i Misrajani. Od njih su potekli Saraćani i Estaoljani. 54 Salmonovi sinovi bili su Betlehem, Netofaćani, Atrot-Bet-Joab, polovina Manahaćana i Zorani. 55 Porodice pisara koje su živele u Javisu bile su Tiraćani, Simeasani i Suhaćani. Ovo su bili Keneji koji su potekli od Emata, oca Rihavovog doma.

3 Ovo su Davidovi sinovi koji su mu se rodili u Hevronu: prvenac Amnon od Ahinoame iz Jezraela, drugi Danilo od Abigeje iz Karmila, 2 treći Abšalom, sin Mahe, kćeri Talmaja, cara Gesura, četvrti Adonija, Agitin sin, 3 peti Sefatija, Avitalin sin, i šesti Itram, od njegove žene Egle. 4 Šestorica su mu se rodila u Hevronu, gde je carovao sedam godina i šest meseci, a trideset i tri godine carovao je u Jerusallimu.

5 Ovo su oni koji su mu se rodili u Jerusallimu: Simeja, Šobav, Natan i Solomon, četvorica od Betšebe, Amilove kćeri, 6 zatim Jevar, Elisama, Elifelet, 7 Noga, Nefeg, Jafija, 8 Elisama, Elijada i Elifelet, njih devetorica. 9 Sve su to bili Davidovi sinovi, a Tamara im je bila sestra. David je imao sinove i sa svojim inoćama.

10 Solomonov sin bio je Roboam, njegov sin Abija, njegov sin Asa, njegov sin Josafat, 11 njegov sin Joram, njegov sin Ohozija, njegov sin Joas, 12 njegov sin Amasija, njegov sin Azarija, njegov sin Jotam, 13 njegov sin Ahaz, njegov sin Jezekija, njegov sin Manasija, 14 njegov sin Amon, njegov sin Josija. 15 Josijini sinovi bili su prvenac Joanan, drugi Joakim, treći Sedekija, četvrti Salum. 16 Joakimovi sinovi bili su Jehonija i njegov sin Sedekija. 17 Jehonijini sinovi koji su mu se rodili u zarobljeništvu bili su Salatiel, njegov sin, 18 Malhiram, Fedaja, Senasar, Jekamija, Osama i Nedabija. 19 Fedajini sinovi bili su Zorovavel i Simej. Zorovavelevi sinovi bili su Mesulam i Ananija, a Selomita im je bila sestra, 20 zatim Hašuba, Ohel, Barahija, Asadija i Jusavesed, njih petorica. 21 Ananijini sinovi bili su Felatija i Jesaja, Jesajin sin Refaja, Refajin sin Arnan, Arnanov sin Avdija, Avdijin sin Sehanija. 22 Sehanijin sin bio je Semaja, a Semajini sinovi bili su Hatus, Igal, Barija, Nearija i Safat, njih šestorica. 23 Nearijini sinovi bili su Elioinaj, Jezekija i Azrikam,

njih trojica. 24 Elioinajevi sinovi bili su Oduja, Elijašib, Felaja, Akuv, Joanan, Delaja i Anan, njih sedmorica.

4 Judini sinovi bili su Fares, Esron, Harmija, Hur i Šobal. 2 Reaji, Šobalovom sinu, rodio se Jat, a Jatu su se rodili Ahumaj i Lad. To su porodice Saraćana. 3 Ovo su sinovi od oca Itama: Jezrael, Jesma, Jedvas (njihova sestra zvala se Aselefonija), 4 Fanuel, otac Gedora, i Eser, otac Huse. To su sinovi Hura, prvenca Efrate, oca Betlehema. 5 Ashor, otac Tekoje, imao je dve žene, Elu i Naru. 6 Nara mu je rodila Ahuzama, Efera, Temana i Ahastara. To su Narini sinovi. 7 Elini sinovi bili su Sered, Isar i Etnan. 8 Kosu su se rodili Anuv, Sobeba i od njega potiču porodice Aharila, Arumovog sina.

9 Javis je bio ugledniji od svoje braće. Majka mu je dala ime Javis, rekavši: „Rodila sam ga u bolovima.“ 10 Javis je prizivao Izraelovog Boga, govoreći: „Kad bi me blagoslovio i proširio moje područje, kad bi tvoja ruka bila sa mnom i kad bi me sačuvao tako da me ne snađe neko zlo...“ I Bog mu je dao ono za šta ga je molio.

11 Heluvu, Sujinom bratu, rodio se Mehira, koji je bio Estonov otac. 12 Estonu su se rodili Bet-Rafa, Faseja i Tehina, otac Ir-Nasa. To su bili Rihavovi ljudi. 13 Kenezovi sinovi bili su Otniel i Seraja, a Otnielov sin bio je Atat. 14 Meonotaju se rodio Ofra. Seraji se rodio Joab, otac GeHarasima. Oni su bili zanatlije.

15 Sinovi Kaleba, Jefonijinog sina, bili su Ir, Ila i Nam. Ilin sin bio je Kenez. 16 Jaleleilovi sinovi bili su Zif, Zifa, Tirija i Asareel. 17 Ezrini sinovi bili su Jeter, Mered, Efer i Jalon. Njegova žena rodila je Marijama, Samaja i Jesvu, oca Estemoje. 18 Njegova žena Judejka rodila je Jereda, oca Gedora, Evera, oca Sohota, i Jekutiela, oca Zanoje. To su sinovi Bitije, faraonove kćeri, koju je uzeo Mered.

19 Sinovi Odijine žene, Namove sestre, bili su otac Keile garmijske i Estemoja Mahatejin. 20 Simonovi sinovi bili su Amnon, Rina, Ben-Anan i Tilon. Jesejevi sinovi bili su Zohet i Ben-Zohet.

21 Sinovi Sale, Judinog sina, bili su Ir, otac Liha, i Lada, otac Marise, i porodice izrađivača finog platna iz Asvejinog doma, 22 zatim Jokim i ljudi iz Hasive, Joas i Saraf, koji su za žene uzeli Moavke, i JasuviLehem. O tome govore stara predanja. 23 Oni su bili grnčari i živeli su u Netaimu i Gediri. Tamo su živeli i radili su za cara.

24 Simeonovi sinovi bili su Nemuel, Jamin, Jariv, Zara, Saul, 25 njegov sin Salum, njegov sin Mivsam, njegov sin Misma. 26 Mismini sinovi bili su Amuel, njegov sin Zahur i njegov sin Simej. 27 Simej je imao šesnaest sinova i šest kćeri. Njegova braća nisu imala mnogo sinova, i nijedna od njihovih porodica nije bila tako velika kao porodica Judinih sinova. 28 Živeli su u Beršebi, Moladi, Asar-Sualu, 29 Bilhi, Asemu, Toladu, 30 Batuelu, Ormi, Siklagu, 31 Bet-Markavotu, Asar-Susimu, Bet-Bireju i Sagarimu. To su bili njihovi gradovi do Davidovog carovanja.

32 Naselili su se i u Itamu, Ajinu, Rimonu, Tohenu i Asanu, u tih pet gradova. 33 Oko tih gradova imali su svoja mesta sve do Vala. To su mesta u kojima su živeli i to su bili njihovi rodoslovni zapisi. 34 Mešobab, Jamlih i Josa, Amasijin sin, 35 Joel i Juj, sin Josivije, sina Seraje, Asiellovog sina, 36 zatim Elioinaj, Jakova, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja 37 i Zisa, sin Sifija, sina Alona, sina Jedaje, sina Simrija, Semajinog sina. 38 Ovi koji su poimence navedeni bili su poglavari u svojim porodicama. Njihove porodice veoma su se umnožile. 39 Zato su otišli do Gedora, na istočnu stranu doline, da traže pašu za svoja stada. 40 Našli su obilnu i dobru pašu, a zemlja je bila prostrana, mirna i sigurna. Tamo su ranije živeli Ha-

movi potomci. 41 Ovi koji su poimence navedeni došli su u vreme Jezekije, Judinog cara. Oni su napali Hamove šatore i Meunimove sinove koji su se tamo zatekli, i potpuno su ih istrebili tako da ni dandanas nema nijednoga. Naselili su se na njihovo mesto, jer je tamo bilo paše za njihova stada.

42 Neki od Simeonovih sinova otišli su u goru Sir, njih petsto ljudi, na čelu s Felatijom, Nearijom, Refajom i Ozielom, Jesejevim sinovima. 43 Nakon što su pobili ostatak Amaličana, ostali su tamo do današnjeg dana.

5 Sinovi Rubena, Izraelovog prvenca (on je bio prvenac, ali je oskrnavio postelju svog oca pa je njegovo pravo koje je imao kao prvenac bilo dato sinovima Josifa, Izraelovog sina, tako da on nije bio upisan u rodoslovlje kao prvenac. 2 Iako je Juda bio nadmoćniji od svoje braće i iako je od njega potekao vođa, ipak je pravo koje ima prvenac dobio Josif), 3 dakle, sinovi Rubena, Izraelovog prvenca, bili su Enoh, Faluj, Esron i Harmija. 4 Joelovi sinovi bili su Semaja, njegov sin, zatim njegov sin Gog, njegov sin Simej, 5 njegov sin Miha, njegov sin Reaja, njegov sin Bal, 6 njegov sin Beira, kog je Telgat-Felnasar, car Asirije, odveo u izgnanstvo. On je bio poglavar Rubenovog plemena. 7 Njegova braća po njihovim porodicama, kako su upisani u rodoslovnom zapisu po svojim naraštajima, bili su poglavar Jeiel, Zaharija 8 i Bela, sin Azaza, sina Seme, Joelovog sina. On i njegova porodica živeli su u Aroiru i sve do Nevona i Bal-Meona. 9 Na istoku su živeli sve do pustinje koja se proteže do reke Eufkrat, jer se njihova stoka namnožila u galadskoj zemlji. 10 U Saulovo vreme ratovali su sa Agarenima, koji su izginuli od njihove ruke. Nastanili su se u njihovim šatorima po svojoj zemlji istočno od Galada.

11 Gadovi sinovi živeli su blizu njih u bašanskoj zemlji sve do Salhe. 12 Bili su to poglavar Joel, Safam drugi, Janaj i Sifat, u Bašanu. 13 Njihova braća po domovima njihovih praočeva bili su Mihailo, Mesulam, Šeba, Joraj, Jahan, Zija i Ever, njih sedmorica. 14 To su bili sinovi Avihaila, sina Urija, sina Jaroje, sina Galada, sina Mihaila, sina Jesisaja, sina Jadona, Buzovog sina. 15 Ahije, sin Avdila, sina Gunija, bio je poglavar u domu njihovih praočeva. 16 Živeli su u Galadu, u Bašanu i u njihovim gradovima i po svim saronkim pašnjacima do njihovih granica. 17 Svi su oni bili upisani u rodoslovlje u vreme Jotama, Judinog cara, i u vreme Jeroboama, cara Izraela.

18 Rubenovi i Gadovi sinovi i polovina Manasijinog plemena imali su četrdeset četiri hiljade sedamsto i šezdeset vojnika, hrabrih junaka koji su nosili štit i mač, natezali luk i bili uvežbani za rat. 19 Ratovali su protiv Agarena, Jetura, Nafesa i Nodava. 20 Ali dobili su pomoć u ratu protiv njih, tako da su Agareni i svi koji su bili s njima pali u njihove ruke. U ratu su prizivali Boga da im pomogne i on je uslišio njihove usrdne molitve jer su se uzdali u njega. 21 Zaplenili su njihovu stoku: pedeset hiljada kamila, dvesta pedeset hiljada ovaca i dve hiljade magaraca. Zarobili su i sto hiljada ljudskih duša. 22 Bilo je mnogo pobijenih, jer je Bog vodio taj rat. Oni su se naselili na njihovo mesto i ostali su tamo sve do izgnanstva.

23 Sinovi polovine Manasijinog plemena nastanili su se u zemlji od Bašana do Bal-Ermona, Senira i gore Ermon. Bilo ih je mnogo. 24 Ovo su poglavari domova njihovih praočeva: Efer, Jesej, Eliel, Azriel, Jeremija, Oduja i Jadael, hrabri junaci, ljudi na glasu, poglavari domova svojih praočeva. 25 Ali ogrešili su se o Bogu svojih praočeva i obožavali su bogove naroda koji su živeli u onoj zemlji, koje je

Bog istrebio pred njima. 26 Zato je Izraelov Bog podstakao duh Fula, cara Asirije, to jest duh Telgat-Felnasara, cara Asirije, da odvede u izgnanstvo Rubenove i Gadove sinove i polovinu Manasijinog plemena. Doveo ih je u Alaj, u Avor, u Aru i na reku Gozan, gde su ostali do današnjeg dana.

6 Levijevi sinovi bili su Girson, Kat i Merarije. 2 Katovi sinovi bili su Amram, Isar, Hevron i Oziel. 3 Amramovi sinovi bili su Aron i Mojsije, a njihova sestra zvala se Marija. Aronovi sinovi bili su Nadav, Abihud, Eleazar i Itamar. 4 Eleazaru se rodio Fines. Finesu se rodio Avisuja. 5 Avisuji se rodio Bukije, Bukiju se rodio Ozije. 6 Oziju se rodio Zeraja, Zeraji se rodio Merajot. 7 Merajotu se rodio Amarija, Amariji se rodio Ahitov. 8 Ahitovu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ahimas. 9 Ahimasu se rodio Azarija. Azariji se rodio Joanan. 10 Joananu se rodio Azarija. On je služio kao sveštenik u domu koji je Solomon sagradio u Jerusalimu.

11 Azariji se rodio Amarija. Amariji se rodio Ahitov. 12 Ahitovu se rodio Sadok. Sadoku se rodio Salum. 13 Salumu se rodio Helkija. Helkiji se rodio Azarija. 14 Azariji se rodio Seraja. Seraji se rodio Josedek. 15 Josedek je odveden kada je Gospod preko Navuhodonosora odveo u izgnanstvo Judu i Jerusalem.

16 Levijevi sinovi bili su Girsam, Kat i Merarije. 17 Ovo su imena Girsamovih sinova: Libnije i Simej. 18 Katovi sinovi bili su Amram, Isar, Hevron i Oziel. 19 Merarijevi sinovi bili su Malije i Musije. To su porodice Levijevih sinova po imenima njihovih praočeva. 20 Od Girsama: njegov sin Libnije, njegov sin Jat, njegov sin Zima, 21 njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zara, njegov sin Jetraj. 22 Katovi sinovi: njegov sin Aminadav, njegov sin Korej, njegovi sinovi Asir, 23 Elkana i Evijasaf, njegov sin Asir, 24 njegov sin

Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin Ozija, njegov sin Saul. 25 Elkanini sinovi bili su Amasaj i Ahimot. 26 Zatim Elkana, a njegovi sinovi su Sufija, sin njegov, njegov sin Nahat, 27 njegov sin Elijav, njegov sin Jeroam, njegov sin Elkana. 28 Samuelovi sinovi bili su prvenac Joel i drugi Abija. 29 Merarijevi sinovi bili su Malije, njegov sin Libnije, njegov sin Simej, njegov sin Uza, 30 njegov sin Simeja, njegov sin Agija, njegov sin Asaja.

31 Ovo su oni koje je David postavio da vode pevanje u Gospodnjem domu nakon što je kovčeg dobio svoje počivalište. 32 Oni su služili kao pevači pred šatorom, šatorom sastanka, dok Solomon nije sagradio Gospodnji dom u Jerusalimu. Vršili su svoju službu kako im je bilo propisano. 33 Ovo su oni koji su sa svojim sinovima bili postavljeni u službu: od Katovih sinova: Eman, pevač, sin Joela, sina Samuela, 34 sina Elkane, sina Jeroama, sina Elila, sina Toje, 35 sina Sufa, sina Elkane, sina Mata, sina Amasaja, 36 sina Elkane, sina Joela, sina Azarije, sina Sofonije, 37 sina Tahata, sina Asira, sina Evijasafa, sina Koreja, 38 sina Isara, sina Kata, sina Levija, Izraelovog sina.

39 Njegov brat Asaf služio je njemu s desne strane. Asaf je bio sin Barahije, sina Simeje, 40 sina Mihaila, sina Basije, sina Malhije, 41 sina Etnija, sina Zare, sina Adaje, 42 sina Etana, sina Zime, sina Simeja, 43 sina Jata, sina Girsama, Levijevog sina.

44 Ovo su Merarijevi sinovi, njihova braća koja su stajala s leve strane: Etan, sin Kisije, sina Avdija, sina Maluha, 45 sina Asabije, sina Amasije, sina Helkije, 46 sina Amsija, sina Banija, sina Semera, 47 sina Malija, sina Musija, sina Merarija, Levijevog sina.

48 Njihova braća, Leviti, bili su određeni za svu službu u šatoru, u domu Božjem. 49 Aron i njegovi sinovi prinosili

su žrtve na oltaru na kome su se prinobile žrtve paljenice i na kadionom oltaru, vršeci tako sve poslove u vezi sa svetim stvarima i vršeci očišćenje za Izrael, prema svemu onome što je zapovedio Mojsije, sluga Božji. 50 Ovo su Aronovi sinovi: njegov sin Eleazar, njegov sin Fines, njegov sin Abisuja, 51 njegov sin Bukije, njegov sin Ozije, njegov sin Zeraja, 52 njegov sin Merajot, njegov sin Amarija, njegov sin Ahitov, 53 njegov sin Sadok, njegov sin Ahimas.

54 Ovo su mesta u kojima su živeli Aronovi sinovi iz Katove porodice na svom području, koja su žrebom dobili. 55 Dobili su Hevron u Judinoj zemlji s pašnjacima oko njega. 56 Polje i mesta oko tog grada dali su Kalebu, Jefonijinom sinu. 57 Aronovim sinovima dali su grad utočišta Hevron, zatim Livnu s pašnjacima, Jatir, Estemoju s pašnjacima, 58 Ilion s pašnjacima, Davir s pašnjacima, 59 Asan s pašnjacima i Bet-Semes s pašnjacima. 60 Od Benjaminovog plemena dobili su Gavu s pašnjacima, Alemet s pašnjacima i Anatot s pašnjacima. Ukupno trinaest gradova po njihovim porodicama.

61 Ostalim Katovim sinovima žrebom je pripalo deset gradova od porodica drugog plemena i od polovine Manasijinog plemena.

62 Girsamovim sinovima po njihovim porodicama pripalo je trinaest gradova od Isaharovog plemena, od Asirovog plemena, od Neftalimovog plemena i od Manasijinog plemena u Bašanu.

63 Merarijevim sinovima po njihovim porodicama žrebom je pripalo dvanaest gradova od Rubenovog plemena, od Gadovog plemena i od Zebulonovog plemena.

64 Tako su Izraelovi sinovi dali Levijevim sinovima gradove s njihovim okolnim pašnjacima. 65 Od plemena Judinih sinova, od plemena Simeonovih sinova i od

plemena Benjaminovih sinova žrebom su im bili dodeljeni gradovi koji se navode poimence. 66 Neke porodice Katovih sinova dobile su gradove na području Jefremovog plemena.

67 Oni su dobili Sihem s pašnjacima, u brdovitom području Jefrema kao grad utočišta, zatim Gezer s pašnjacima, 68 Jokmeam s pašnjacima, Bet-Oron s pašnjacima, 69 Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. 70 Od polovine Manasijinog plemena Anir s pašnjacima i Vileam s pašnjacima za porodice ostalih Katovih sinova.

71 Girsamovi sinovi dobili su od porodica polovine Manasijinog plemena Golan u Bašanu s pašnjacima i Astarot s pašnjacima. 72 Od Isaharovog plemena Kedes s pašnjacima, Davrat s pašnjacima, 73 Ramot s pašnjacima i Anem s pašnjacima. 74 Od Asirovog plemena Masal s pašnjacima, Avdon s pašnjacima, 75 Hukok s pašnjacima i Reov s pašnjacima. 76 Od Neftalimovog plemena Kedes u Galileji s pašnjacima, Amon s pašnjacima i Kirijatajim s pašnjacima.

77 Preostali Merarijevi sinovi dobili su od Zebulonovog plemena Rimon s pašnjacima i Tavor s pašnjacima. 78 U jordanском kraju kod Jerihona, s istočne strane Jordana, od Rubenovog plemena dobili su Bosor u pustinji s pašnjacima, Jasu s pašnjacima, 79 Kedimot s pašnjacima i Mifat s pašnjacima. 80 Od Gadovog plemena Ramot u Galadu s pašnjacima, Mahanaim s pašnjacima, 81 Hešbon s pašnjacima i Jazir s pašnjacima.

7 Isaharovi sinovi bili su Tola, Fuva, Jasuv i Simron, njih četvorica. 2 Tolini sinovi bili su Ozije, Refaja, Jeriel, Jamaj, Jevsam i Samuel, poglavari domova svojih praočeva. Od Tole su potekli hrabri junaci. Za vreme Davida bilo ih je dvadeset dve hiljade i šesto. 3 Ozijev sin bio je

Izraja. Izrajini sinovi bili su Mihailo, Avdija, Joel, Jesija - njih petorica. Svi su oni bili poglavari. 4 Među njihovim potomcima, prema domovima njihovih praočeva, u vojnim četama spremnim za rat, bilo je trideset šest hiljada ljudi, jer su imali mnogo žena i sinova. 5 Njihova braća u svim Isaharovim porodicama bili su hrabri junaci. Bilo ih je ukupno osamdeset sedam hiljada prema rodoslovnom zapisu.

6 Benjaminovi sinovi bili su Bela, Beher i Jediael, njih trojica. 7 Belini sinovi bili su Esvon, Ozije, Oziel, Jerimot i Irije, njih petorica, koji su bili poglavari domova svojih praočeva, hrabri junaci. U njihovom rodoslovnom zapisu bilo je dvadeset dve hiljade trideset i četiri upisana. 8 Beherovi sinovi bili su Zemira, Joas, Elijezer, Elioinaj, Amrije, Jeremot, Abija, Anatot i Alemet. Sve su to bili Beherovi sinovi. 9 U njihovom rodoslovnom zapisu, prema njihovom poreklu, po poglavarima domova njihovih praočeva, bilo je dvadeset hiljada i dvesta hrabrih junaka. 10 Jediaelov sin bio je Bilhan. Bilhanovi sinovi bili su Jeus, Benjamin, Aod, Hanana, Zitan, Tarsis i Ahisar. 11 Svih Jediaelovih sinova, po poglavarima domova njihovih praočeva, hrabrim junacima, bilo je sedamnaest hiljada i dvesta vojnika spremnih za rat.

12 Sufim i Upim bili su Irovi sinovi. U-seji su Aherovi sinovi.

13 Neftalimovi sinovi bili su Jasiel, Gurnije, Jeser i Salum, sinovi Bilhe.

14 Manasijin sin bio je Azriel, koga je rodila njegova inoča Sirijka. (Ona je rodila i Mahira, Galadovog oca. 15 Mahir je oženio Upima i Sufima, čija se sestra zvala Maha.) Drugi sin se zvao Salpad, a Salpad je imao kćeri. 16 Maha, Mahirova žena, podila je sina i dala mu ime Fares. Brat mu se zvao Seres, a njegovi sinovi bili su Ulam i Rekem. 17 Ulamov sin bio je Bedan. To su sinovi Galada, sina Mahira, Manasijinog sina. 18 Njegova sestra Amoleketa rodila

je Isuda, Abiezera i Malu. 19 Semidini sinovi bili su Ahijan, Sihem, Lihija i Anijam.

20 Jefremovi sinovi bili su Satal, njegov sin Bered, njegov sin Tahat, njegov sin Eleada, njegov sin Tahat, 21 njegov sin Zavad, njegov sin Satal, i Eser i Elead. Ovu dvojicu ubili su ljudi iz Gata, rođeni u zemlji, jer su ovi došli da im uzmu stoku. 22 Jefrem, njihov otac, dugo je tugovao, a njegova braća dolazila su da ga teše. 23 Onda je legao sa svojom ženom i ona je zatrudnela i rodila sina. On ga je nazvao Berija, jer je nesreća zadesila njegov dom. 24 Kći mu je bila Sera, koja je sagradila donji i gornji Bet-Oron i Uzen-Seru. 25 Njegovi sinovi bili su Refa, i Resef, njegov sin Tela, njegov sin Tahan, 26 njegov sin Ladan, njegov sin Amijud, njegov sin Elisama, 27 njegov sin Nun, njegov sin Jošua.

28 Njihov posed i mesta gde su se naselili bili su Bet-El s okolnim gradovima, na istoku Naran, na zapadu Gezer s okolnim gradovima, Sihem s okolnim gradovima sve do Gaze s okolnim gradovima. 29 Pored Manasijinih sinova bili su Bet-San s okolnim gradovima, Tanah s okolnim gradovima, Megido s okolnim gradovima, Dor s okolnim gradovima. U njima su živeli sinovi Josifa, Izraelovog sina.

30 Asirovi sinovi bili su Jemna, Jesva, Jesvija, Berija i njihova sestra Sara. 31 Berijini sinovi bili su Ever i Malkiel, Birzavitov otac. 32 Everu su se rodili Jaflit, Somir i Hotam i njihova sestra Šua. 33 Jaflitovi sinovi bili su Fasak, Bimal i Asvat. To su Jaflitovi sinovi. 34 Semerovi sinovi bili su Ahije, Roga, Jehuva i Aram. 35 Sinovi Elema, njegovog brata bili su Sofa, Jemna, Selis i Amal. 36 Sofini sinovi bili su Suja, Arnefer, Šobal, Beriže, Jemra, 37 Bosor, Od, Sama, Silisa, Itran i Beira. 38 Jeterovi sinovi bili su Jefonija, Fispa i Ara. 39 Ulini sinovi bili su Arah, Aniel i Risija. 40 Sve su to bili Asirovi sinovi, poglavari domova

svojih praočeva, izabrani hrabri junaci, poglavari među knezovima. Broj upisanih u njihovom rodoslovnom zapisu iznosio je dvadeset i šest hiljada vojnika sposobnih za rat.

8 Benjaminu su se rodili prvenac Bela, drugi Asvil, treći Ara, 2 četvrti Noja i peti Rafa. 3 Belini sinovi bili su Adar, Gira, Abihud, 4 Abisuja, Naman, Ahoja, 5 Gira, Sefufan i Uram. 6 Aodovi sinovi bili su poglavari domova svojih praočeva među stanovnicima Gave, i odatle su bili odvedeni u izgnanstvo u Manahat. 7 U izgnanstvo su ih odveli Naman, Ahija i Gira, koji ih je predvodio i kome su se rodili Uza i Ahijud. 8 Sarajimu su se rodila deca u moavskoj zemlji nakon što je oteraо Moavce. Usima i Vara bile su njegove žene. 9 Odesa, njegova žena, rodila mu je Jobaba, Siviju, Misu, Malhoma, 10 Jeusa, Sahiju i Mirmu. To su njegovi sinovi, poglavari domova svojih praočeva.

11 Usima mu je rodila Avitova i Elfala. 12 Elfalovi sinovi bili su Ever, Misam i Samed, koji je sagradio Onon i Lod s okolnim gradovima, 13 zatim Berija i Sema. Oni su bili poglavari domova svojih praočeva među stanovnicima Ajalona. Oni su isterali stanovnike Gata. 14 Ahijo, Sasak, Jeremot, 15 Zebadija, Arad, Eder, 16 Mihailo, Jespa i Joha bili su Berijini sinovi. 17 Zebadija, Mesulam, Ezekije, Ever, 18 Ismeraj, Jezlija i Jobab bili su Elfalovi sinovi. 19 Jakim, Zihrije, Zavidija, 20 Elinaj, Ziltaj, Eliel, 21 Adaja, Veraja i Simrat bili su Simejevi sinovi. 22 Jesfan, Ever, Eliel, 23 Avdon, Zihrije, Anan, 24 Ananija, Elam, Antotija, 25 Jefedija i Fanuel bili su Sasakovi sinovi. 26 Samseraj, Searija, Otniel, 27 Jaresija, Ilija i Zihrije bili su Jeroamovi sinovi. 28 To su poglavari domova svojih praočeva, kako su bili upisani u rodoslovne zapise. Ti poglavari su živeli u Jerusalimu.

29 U Gavaonu je živeo Jeiel, otac Gavaona, a žena mu se zvala Maha. 30 Njegov sin prvenac bio je Avdon, zatim Sur, Kis, Bal, Nadav, 31 Gedor, Ahijo i Zaher. 32 Miklotu se rodio Simeja. Oni su zajedno sa svojom braćom živeli u Jerusalimu, blizu svoje ostale braće.

33 Niru se rodio Kis, a Kisu se rodio Saul. Saulu su se rodili Jonatan, Malhisuj, Abinadab i Ešbal. 34 Jonatanov sin bio je Meribal. Meribalu se rodio Miha. 35 Mihini sinovi bili su: Fiton, Meleh, Tareja i Ahaz. 36 Ahazu se rodio Joada. Joadi su se rodili Alemet, Azmavet i Zimrije. Zimriju se rodio Mosa. 37 Mosi se rodio Bineja, njegov sin Rafa, njegov sin Eleasa, njegov sin Asiel. 38 Asiel je imao šest sinova, čija su imena: Azrikam, Boheruj, Ismailo, Searija, Avdija i Anan. Sve su to bili Asielovi sinovi. 39 Sinovi Iseka, njegovog brata, bili su prvenac Ulam, drugi Jeus i treći Elifelet. 40 Ulamovi sinovi bili su hrabri junaci, koji su natezali luk i imali mnogo sinova i unuka, sto pedeset. Sve su to bili Benjaminovi sinovi.

9 Svi Izraelci bili su upisani u rodoslovni zapis. Upisani su u Knjigu o carevima Izraela. Juda je zbog neverstva bio odveden u izgnanstvo u Vavilon. 2 Prvi stanovnici koji su se vratili na svoje posede u svojim gradovima bili su sveštenici, Leviti, ostali Izraelci i Netineji. 3 U Jerusalimu su se nastanili neki od Judinih sinova, neki od Benjaminovih sinova i neki od Jefremovih i Manasijinih sinova: 4 Gutaj, sin Amijuda, sina Amrija, sina Imrija, sina Banija, sina Faresa, Judinog sina. 5 Od Silomovih sinova prvenac Asaja i njegovi sinovi. 6 Od Zarinih sinova Jeuel i šesto devedeset njihove braće.

7 Od Benjaminovih sinova: Saluj, sin Mesulama, sina Oduje, Asenujinog sina; 8 Jevnija, Jeroamov sin; Ila, sin Ozija, Mihrijevog sina; i Mesulam, sin Sefatije, sina

Reuela, Ivnijinog sina. 9 Tihove braće, upisane u rodoslovne zapise, bilo je devetsto pedeset i šest ljudi. Svi su oni bili poglavari porodica u domovima svojih praočeva.

10 Od sveštenika: Jedaja, Jojariv, Jahin, 11 Azarija, sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, Ahitovog sina, poglavar u domu Božjem; 12 Adaja, sin Jeroama, sina Pashora, Malhijinog sina; Masaj, sin Adila, sina Jazire, sina Mesulama, sina Mesilemita, Imirovog sina, 13 i njihova braća, poglavari domova svojih praočeva, hiljadu sedamsto i šezdeset veoma sposobnih ljudi za vršenje službe u domu Božjem.

14 Od Levita: Semaja, sin Hašuba, sina Azrikama, Asabijinog sina, od Merarijevih sinova, 15 zatim Vakvakar, Eres, Galal, Matanija, sin Mihe, sina Zihrija, Asafvog sina; 16 Avdija, sin Semaje, sina Galala, Jedutunovog sina; Barahija, sin Ase, Elkaninog sina. On je živio u mestima u kojima su živeli Netofaćani.

17 Vratari: Salum, Akuv, Talmon i Ahiman. Njihov brat Salum bio je poglavar 18 i ranije je služio na carevim vratima na istoku. Oni su bili vratari u logoru Levijevih sinova. 19 Salum, sin Kora, sina Evijasafa, Korejevog sina, i njegova braća iz doma njegovog oca, Korejevi sinovi, nadgledali su posao. Čuvali su ulaz u šator kao što su njihovi očevi čuvali ulaz u Gospodnji logor. 20 Fines, Eleazarov sin, nekada je bio njihov vođa. Gospod je bio s njim. 21 Zaharija, Meselemijin sin, bio je vratar na ulazu u šator od sastanka.

22 Onih koji su bili odabrani za vratare na pragovima ukupno je bilo dvesta dvanaest. Živeli su u svojim mestima, prema rodoslovnom zapisu. Njima su David i videlac Samuel poverili odgovornu službu. 23 Oni i njihovi sinovi čuvali su stražu na vratima Gospodnjeg doma, na vratima šatora. 24 Vratari su stajali na četiri stra-

ne: na istoku, na zapadu, na severu i na jugu. 25 Njihova braća su s vremena na vreme dolazila iz svojih mesta da sedam dana budu s njima. 26 Četiri glavna vratar, Levita, bila su u toj odgovornoj službi. Oni su bili zaduženi za trpezarije i riznice doma Božjeg. 27 Noćivali su oko doma Božjeg, jer im je dužnost bila da stražare. Bili su zaduženi da svako jutro otključavaju vrata.

28 Neki od njih bili su odgovorni za pribor koji se koristio u službi. Prebrojavali su ga kad su ga unosili i kad su ga iznosili. 29 Neki od njih brinuli su se za drugi pribor, za sav sveti pribor, za fino brašno, vino, ulje, tamjan i mirisno bilje. 30 Neki od sveštenečkih sinova pravili su mešavinu od mirisnog bilja. 31 Matatija, jedan od Levita, prvenac Saluma iz Korejeve porodice, brinuo se o onome što se peklo u tiganju. 32 Neki od Katovih sinova, njihove braće, bili su zaduženi za naslagane hlebove, da ih pripremaju svakog Šabata.

33 To su bili pevači, poglavari otačkih domova Levijevog plemena. Oni su bili u trpezarijama. Bili su oslobođeni drugih dužnosti, jer su dan i noć obavljali svoj posao. 34 To su bili poglavari otačkih domova Levijevog plemena, kako su bili upisani u rodoslovne zapise, poglavari. Oni su živeli u Jerusalimu.

35 U Gavaonu je živio Jeiel, otac Gavaona, a žena mu se zvala Maha. 36 Njegov sin prvenac bio je Avdon, zatim Sur, Kis, Bal, Ner, Nadav, 37 Gedor, Ahijo, Zaharija i Miklot. 38 Miklotu se rodio Simeam. Oni su zajedno sa svojom braćom živeli u Jerusalimu, blizu svoje ostale braće. 39 Neru se rodio Kis, a Kisu se rodio Saul. Saulu su se rodili Jonatan, Malhisuj, Abinadab i Ešbal. 40 Jonatanov sin bio je Meribal. Meribalu se rodio Miha. 41 Mihini sinovi bili su: Fiton, Meleh, Tareja i Ahaz. 42 Ahazu se rodio Jara. Jari su se rodili Alemet, Azmavet i Zimrije. Zimriju se rodio

Mosa. 43 Mosi se rodio Bineja, njegov sin Rafa, njegov sin Eleasa, njegov sin Asiel. 44 Asiel je imao šest sinova, čija su imena: Azrikam, Boheruj, Ismailo, Searija, Avdija i Anan. Sve su to bili Asielovi sinovi.

10 Filisteji su zaratili s Izraelcima, i Izraelci su bežali pred Filistejima i padali pobijeni na gori Gelvuji. 2 Filisteji su sustigli Saula i njegove sinove pa su ubili Jonatana, Abinadaba i Malhisuja, Saulove sinove. 3 Boj je bivao sve žešći oko Saula. Na kraju su ga strelci s lukovima našli i ranili. 4 Tada je Saul rekao sluzi koji mu je nosio oružje: „Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezani, pa da me zlostavljaju.“ Ali sluga koji mu je nosio oružje to nije hteo, jer se veoma plašio. Zato je Saul uzeo mač i bacio se na njega. 5 Kada je sluga video da je Saul mrtav, i on se bacio na svoj mač i umro. 6 Tako su zajedno poginuli Saul, njegova tri sina i svi iz njegovog doma koji su bili s njim. 7 Kada su svi Izraelci koji su bili u dolini videli da je njihova vojska pobjegla i da su Saul i njegovi sinovi poginuli, napustili su gradove i pobjegli. Onda su došli Filisteji i naselili se u njihovim gradovima.

8 Kada su sutradan Filisteji došli da oplene pobijene, našli su Saula i njegove sinove gde leže na gori Gelvuji. 9 Saula su svukli, odsekli mu glavu i skinuli s njega oružje, a zatim su poslali glasnike po svoj filistejskoj zemlji da objave vest pred svojim idolima i pred narodom. 10 Na kraju su njegovo oružje stavili u hram svog boga, a njegovu lobanju su obesili na zid Dagonovog hrama.

11 Kada su svi stanovnici Javisa u Galadu čuli šta su sve Filisteji učinili Saulu, 12 ustali su svi hrabri ljudi i uzeli Saulovo telo i tela njegovih sinova, pa su ih odneli u Javis i sahranili njihove kosti pod velikim stablom u Javisu. Onda su sedam dana postili.

13 Tako je Saul poginuo zbog svojeg prestupa kojim se ogrešio o Gospoda zato što nije držao Gospodnju reč i zato što je pitao za savet ženu koja priziva duhove.* 14 On nije pitao Gospoda za savet. Zato ga je on pogubio i predao carstvo Davidu, Jesejevom sinu.

11 Posle nekog vremena skupili su se svi Izraelci kod Davida u Hevronu i rekli mu: „Evo, mi smo tvoja kost i tvoje meso. 2 Još i ranije, dok je Saul bio car, ti si vodio Izrael u vojne pohode. Gospod, tvoj Bog, rekao ti je: 'Ti ćeš biti pastir mom narodu Izraelu i ti ćeš biti vođa mom narodu Izraelu.'“ 3 Tako su sve Izraelove starešine došle kod cara Davida u Hevron i David je s njima sklopio savez u Hevronu pred Gospodom. Zatim su pomazali Davida za cara nad Izraelom, prema Gospodnjoj reči koju je izrekao preko Samuela.

4 Kasnije je David krenuo sa svim Izraelcima na Jerusalim, to jest na Jevus, gde su bili Jevuseji koji su živeli u toj zemlji. 5 Stanovnici Jevusa poručili su Davidu: „Nećeš ti doći ovamo.“ Ali David je osvojio tvrđavu Cion, to jest Davidov grad. 6 Tada je David rekao: „Ko prvi krene u napad na Jevuseje biće zapovednik i knez.“ Joab, Serujin sin, prvi se popeo i postao zapovednik. 7 David se zatim nastanio na tom teško pristupačnom mestu. Zato su to mesto prozvali Davidov grad. 8 On je podigao građevine svuda unaokolo, od Mila unaokolo, a Joab je obnovio ostali deo grada. 9 David je bivao sve moćniji, jer je Gospod nad vojskama bio s njim.

10 Ovo su zapovednici Davidovih junaka, koji su zajedno sa svim Izraelcima junački podupirali njega i njegovo carstvo i postavili ga za cara prema reči koju je Gospod rekao za Izrael. 11 Ovo je popis

* 9,13 Vidi 1. Samuelova 28. glava.

Davidovih junaka: Jasoveam, sin jednog Ahmonca, zapovednik nad trojicom. On je jednom prilikom svojim kopljem pobio trista ljudi. 12 Zatim Eleazar, sin Dode, Ahohovog potomka, koji je bio među trojicom junaka. 13 On je bio s Davidom u Fas-Damimu, gde su se Filisteji sakupili za rat. Tamo je bila njiva zasejana ječmom, a vojska je bežala pred Filistejima. 14 On je stao nasred njive, odbranio je i pobio Filisteje. Tako je Gospod dao veliku pobedu.

15 Jednom su ta trojica od tridesetorice zapovednika otišla do stene i došla kod Davida u odolamsku pećinu, a Filisteji su bili ulogoreni u refaimskoj dolini. 16 David je tada bio u svom skrovištu, a filistejska vojska je bila u Betlehemu. 17 Posle nekog vremena, David je s čežnjom rekao: „O, da mi je da se napijem vode iz betlehenskog bunara koji je kod gradskih vrata!“ 18 Tada su ona trojica prodrli u filistejski logor, zahvatili vodu iz betlehenskog bunara koji je kod gradskih vrata, pa su je doneli i dali Davidu. Ali David nije hteo da je pije, nego ju je prolio pred Gospodom. 19 Zatim je rekao: „Nikada ne bih tako nešto učinio, jer poštujem Boga! Zar da pijem krv ovih ljudi koji su svoju dušu izložili opasnosti? Jer su oni doneli tu vodu izlažući svoju dušu opasnosti.“ Zato nije hteo da pije. To su učinila ta tri junaka.

20 Abišaj, Joabov brat, bio je zapovednik nad drugom trojicom. On je svojim kopljem pobio trista ljudi. Bio je čovek na dobrom glasu kao i ona trojica. 21 Među trojicom je bio istaknutiji od druge dvojice pa im je bio zapovednik, ali nije dostigao prvu trojicu.

22 Benaja, Jodajev sin, sin hrabrog čoveka, učinio je velika dela u Kavseilu kada je ubio dva sina Arila Moavca. Jednog snežnog dana sišao je u jamu za vodu i ubio lava. 23 Ubio je i jednog ogromnog Egipćanina koji je bio visok pet lakata.

Premda je Egipćanin u ruci imao koplje, čija je drška bila kao tkalačko vratilo, on je izašao na njega sa štapom, istrgao mu koplje iz ruke, a zatim ga ubio njegovim kopljem. 24 To je učinio Benaja, Jodajev sin, i tako stekao sebi ime među drugom trojicom junaka. 25 Iako je bio istaknutiji od tridesetorice, nije dostigao prvu trojicu. Ali David ga je postavio za zapovednika telesne straže.

26 Hrabri junaci u vojsci bili su Asael, Joabov brat, Elhanan, sin Dode iz Betlehema, 27 Samot iz Arora, Helis iz Felona, 28 Ira, sin Ikisa iz Tekoje, Abijezer iz Anatota, 29 Sibehaj iz Husa, Ilaj, Ahohov potomak, 30 Maraj Netofaćanin, Heled, sin Bane Netofaćanina, 31 Itaj, sin Rivaja iz Gavaje Benjaminovih sinova, Benaja iz Faratona, 32 Uraj iz doline oko Gasa, Abiel iz Arve, 33 Azmavet iz Varuma, Elijava iz Salvona, 34 sinovi Asima Gizonjanina, Jonatan, sin Sagije iz Arara, 35 Ahijam, sin Sahara iz Arara, Elifal, Urov sin, 36 Efer iz Mehirota, Ahija iz Felona, 37 Esraj iz Karmila, Naraj, Esvajev sin, 38 Joel, Natanov brat, Mivar, Agirijev sin, 39 Selek Amonac, Narej iz Virota, koji je nosio oružje Serujinom sinu Joabu, 40 Ira Jetranin, Gariv Jetranin, 41 Urija Hetejin, Zavad, Alajev sin, 42 Adina, Sizin sin, od Rubenovih sinova, poglavar Rubenovih sinova, i s njim trideset ljudi. 43 Zatim Anan, Mahin sin, Josafat iz Mitne, 44 Ozija iz Astarota, Sama i Jeiel, sinovi Hotama iz Aroira, 45 Jedailo, Simrijev sin, i njegov brat Joha iz Tise, 46 Eliel iz Mava, Jerivaj i Josabija, Elnamovi sinovi, Moavac Jetema, 47 Eliel, Ovid i Jasiel iz Mesobaje.

12 Ovo su oni koji su došli kod Davida u Siklag dok još nije mogao da se slobodno kreće zbog Saula, Kisovog sina. To su bili junaci koji su mu pomagali u ratu, 2 naoružani lukom, koji su i desnom i levom rukom znali da gađaju

kamenjem i da odapinju strele iz luka, a bili su od Saulove braće, iz Benjaminovog plemena: 3 zapovednik Ahijezer i Joas, sinovi Semaje iz Gavaje, Jeziel i Felet, Azmavetovi sinovi, Beraka, Juj iz Anatota, 4 Ismaja iz Gavaona, junak među tridesetoricom i vođa tridesetorice, zatim Jeremija, Jaziel, Joanan, Jozavad iz Gedire, 5 Eluzaj, Jerimot, Balija, Semarija, Sefatija iz Arifa, 6 zatim Elkana, Jesija, Azareiel, Joezer, Jasoveam, Korejevi sinovi, 7 i Joe-la i Zebadija, sinovi Jeroama iz Gedora.

8 Neki iz Gadovog plemena prešli su kod Davida koji je bio u svom skrovištu u pustinji. Bili su to hrabri junaci, ratnici koji su uz sebe uvek imali velike štitove i koplja. Lice im je bilo kao lice lava, i bili su brzi kao gazele po brdima. 9 Eser je bio zapovednik, Avdija drugi, Elijav treći, 10 Mismana četvrti, Jeremija peti, 11 Ataj šesti, Eliel sedmi, 12 Joanan osmi, Elzavad deveti, 13 Jeremija deseti i Mohvanaj jedanaesti. 14 Bili su to Gadovi sinovi, vojni zapovednici. Najmanji je bio dorastao stotini ljudi, a najveći hiljadi. 15 To su oni koji su prešli Jordan prvog meseca, kad se on izliva preko svojih obala, i koji su rasterali sve stanovnike iz dolina na istok i na zapad.

16 Neki od Benjaminovih i Judinih sinova došli su kod Davida u skrovište. 17 David im je izašao u susret i rekao im: „Ako ste došli kod mene u miru da mi pomognete, moje će se srce ujediniti s vama. Ali ako ste došli da me izdate mojim protivnicima, premda nema krivice na mojim rukama, neka to vidi Bog naših praočeva i neka nam sudi.“ 18 Tada je Božji Duh obuzeo Amasaja, zapovednika nad tridesetoricom, i on je rekao: „Tvoji smo, Davide, s tobom smo, sine Jesejev. Mir, mir tebi, mir onome koji ti pomaže, jer tebi tvoj Bog pomaže!“ David ih je primio i postavio među vojne zapovednike.

19 Neki od Manasijinih sinova prebegli

su kod Davida kad je s Filistejima pošao u boj protiv Saula. Ali on nije pomogao Filistejima jer su se njihovi saveznički knezovi međusobno posavetovali da ga vrate, govoreći: „Mogao bi da prebегne kod svog gospodara Saula, a to bi nas stajalo glave.“ 20 Kad se vratio u Siklag, kod njega su prebegli od Manasijinog plemena: Adna, Jozavad, Jediael, Mihailo, Jozavad, Elijuj i Ziltaj, poglavari nad hiljadama u Manasijinom plemenu. 21 Oni su pomogli Davidu u borbi protiv razbojnika, jer su svi bili hrabri junaci i postali su zapovednici u njegovoj vojsci. 22 Iz dana u dan kod Davida su dolazili ljudi da mu pomognu, dok njegova vojska nije postala velika kao Božja vojska.

23 Ovo je broj ljudi naoružanih za rat koji su došli kod Davida u Hevron da mu predaju Saulovo carstvo prema Gospodnjoj naredbi: 24 Judinih sinova koji su nosili veliki štit i koplje bilo je šest hiljada i osamsto, naoružanih za rat. 25 Od Simeonovih sinova sedam hiljada i sto hrabrih junaka, ratnika.

26 Od Levijevih sinova četiri hiljade i šesto. 27 Jodaj je bio vođa Aronovih sinova i s njim je bilo tri hiljade i sedamsto ljudi. 28 Isto tako i mladi Sadok, hrabar junak, i s njim dvadeset i dva zapovednika iz doma njegovog oca.

29 Od Benjaminovih sinova, Saulove braće, tri hiljade ljudi, jer je do tada većina njih još uvek brižno čuvala Saulov dom. 30 Od Jefremovih sinova dvadeset hiljada i osamsto hrabrih junaka, ljudi na glasu u domu svojih praočeva.

31 Od polovine Manasijinog plemena osamnaest hiljada ljudi koji su poimence bili određeni da dođu i postave Davida za cara. 32 Od Isaharovih sinova, koji su u svakoj prilici znali da razaberu šta Izrael treba da učini, bilo je dvesta zapovednika. Sva njihova braća bila su pod njihovim zapovedništvom: 33 Od Zebulonovih sino-

va pedeset hiljada ljudi sposobnih za vojsku, spremnih za boj, naoružanih svim oružjem za rat. Oni su se skupili oko Davida da mu iskažu svoju potpunu odanost. 34 Od Neftalimovih sinova hiljadu zapovednika i s njima trideset i sedam hiljada ljudi s velikim štitovima i kopljima. 35 Od Danovog plemena dvadeset osam hiljada i šesto ljudi spremnih za boj. 36 Od Asirovog plemena četrdeset hiljada ljudi sposobnih za vojsku, spremnih za boj.

37 Od onih s druge strane Jordana, od Rubenovog i Gadovog plemena i od polovine Manasijinog plemena, sto i dvadeset hiljada ljudi naoružanih svim oružjem za rat. 38 Svi su oni bili ratnici, spremni za boj. Došli su u Hevron odlučni da Davida postave za cara nad celim Izraelom. Svi ostali Izraelci bili su složni u nameri da Davida postave za cara. 39 Ostali su tamo s Davidom tri dana, jeli su i pili, jer su njihova braća sve pripremila za njih. 40 A i oni što su živeli blizu njih, pa sve do Isahara, Zebulona i Neftalima, donosili su hranu na magarcima, kamilama, mazgama i govedima: brašno, suve smokve, suvo grožđe, mlado vino, ulje, mnogo goveda i ovaca i sitne stoke, jer je u Izraelu vladalo veselje.

13 David se posavetovao sa poglavima nad hiljadama, nad stotinama i sa svim vođama, 2 a zatim je David celom izraelskom zboru rekao: „Ako je vama po volji i ako je ugodno Gospodu, našem Bogu, pošaljimo glasnike svojoj braći koja su ostala po svim izraelskim krajevima, a isto tako i sveštenicima i Levitima u njihove gradove s pašnjacima, da se skupe kod nas, 3 pa ćemo preneti kod sebe kovčeg našeg Boga. Jer se u Saulovo vreme nisu brinuli o njemu. 4 Ceo zbor je rekao da se učini tako, jer je to bilo ispravno u očima celog naroda. 5 Tako je David okupio ceo Izrael od reke Egipat pa

do ulaza u Emat, da se donese kovčeg Božji iz Kirijat-Jarima.

6 David i ceo Izrael pošli su u Balu, to jest u Kirijat-Jarim, koji je u Judi, da done su kovčeg Božji, koji nosi ime Gospoda što sedi nad heruvimima. 7 Kovčeg Božji stavili su na nova kola da ga odvezu iz Abinadabove kuće, a Uza i Ahijo su upravljali kolima. 8 David i svi Izraelci su se mnogo veselili pred Bogom pevajući i svirajući harfe i druge žičane instrumente, daire, činele i trube. 9 Kad su došli do Hidonovog gumna, Uza je pružio ruku da pridrži kovčeg, jer su ga goveda skoro prevrnula. 10 Ali tada se Gospod razgnevio na Uzu i udario ga zato što je pružio ruku i uhvatio kovčeg, tako da je umro tu pred Bogom. 11 Davidu je bilo žao što je Gospod u svom gnevu pogubio Uzu. Zato je to mesto prozvano Fares-Uza,* i tako se zove sve do današnjeg dana.

12 David se tog dana uplašio Boga i pomislio je: „Kako ću doneti kod sebe kovčeg Božji?“ 13 David nije preneo kovčeg kod sebe u Davidov grad, već je dao da se on odnese u dom Ovid-Edoma iz Gata. 14 Tako je kovčeg Božji tri meseca ostao u domu Ovid-Edoma, u njegovoj kući. Gospod je blagosiljao dom Ovid-Edoma i sve što je on imao.

14 Hiram, car Tira, poslao je Davidu glasnike, a s njima i kedrova drva, zidare i tesare da mu izgrade dvor. 2 David je razumeo da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izraelom i da je uzvisio njegovo carstvo radi svog naroda Izraela.

3 David je uzeo još žena u Jerusalimu, tako da mu se rodilo još sinova i kćeri. 4 Ovo su imena dece koja su mu se rodila u Jerusalimu: Samuja, Šobav, Natan, Solomon, 5 Jevar, Elisuja, Elfalet, 6 Noga,

* 13,11 „Fares-Uza“ znači „provala (gneva) na Uzu“.

Nefeg, Jafija, 7 Elisama, Belijada i Elifelet.

8 Filisteji su čuli da je David pomazan za cara nad celim Izraelom, pa su svi izašli da traže Davida. Kad je David to čuo, izašao je pred njih. 9 Filisteji su došli i pljačkali po refaimskoj dolini. 10 David je upitao Boga za savet: „Da li da napadnem Filisteje? Da li ćeš ih predati meni u ruke?” Gospod mu je odgovorio: „Idi i predaću ih tebi u ruke.” 11 Tada je David otišao u Bal-Ferasim i tu ih pobio. David je rekao: „Bog je mojom rukom probio redove mojih neprijatelja kao što voda probija nasip.” Zato su to mesto nazvali Bal-Ferasim. 12 Filisteji su tu ostavili svoje bogove, a David je zapovedio da se spale vatrom.

13 Posle nekog vremena Filisteji su opet pljačkali po dolini. 14 Tada je David ponovo pitao Boga za savet, a Bog mu je ovog puta rekao: „Nemoj da ideš za njima, već ih zaobiđi, pa udari na njih s one strane gde rastu grmovi. 15 Kad začuješ topot koraka u vrhovima grmova, onda kreni u boj jer će Bog ići pred tobom da pobije filistejsku vojsku.” 16 David je učinio kako mu je Bog zapovedio, i oni su pobili filistejsku vojsku od Gavaona do Gezera. 17 Davidova slava proširila se po svim zemljama i Gospod je učinio da se svi narodi boje Davida.

15 David je sebi sagradio kuće u Davidovom gradu, pripremio mesto za kovčeg Božji i razapeo šator za njega. 2 Tada je David rekao: „Niko osim Levita ne sme da nosi kovčeg Božji, Gospoda, jer je njih izabrao Gospod da nose njegov kovčeg i da mu doveka služe.” 3 Tada je David okupio ceo Izrael u Jerusalimu da se prenese Gospodnji kovčeg na mesto koje mu je pripremio.

4 David je skupio i Aronove sinove i Levite: 5 od Katovih sinova poglavara Urila i njegovu braću, sto dvadeset ljudi, 6 od Merarijevih sinova poglavara Asaju i nje-

govu braću, dvesta dvadeset ljudi, 7 od Girsamovih sinova poglavara Joela i njegovu braću, sto trideset ljudi, 8 od Elisafanovih sinova poglavara Semaju i njegovu braću, dvesta ljudi, 9 od Hevronovih sinova poglavara Elila i njegovu braću, osamdeset ljudi, 10 od Ozielovih sinova poglavara Aminadava i njegovu braću, sto dvanaest ljudi. 11 Zatim je David pozvao sveštenike Sadoka i Abijatara i Levite Uriela, Acaju, Joela, Semaju, Elila i Aminadava, 12 pa im je rekao: „Vi ste poglavari otačkih domova Levijevog plemena. Posvetite se, vi i vaša braća, pa prenesite kovčeg Gospoda, Izraelovog Boga, na mesto koje sam mu pripremio. 13 Zato što prvi put to niste učinili, udario nas je Gospod, naš Bog, jer ga nismo tražili onako kako treba.” 14 Tada su se sveštenici i Leviti posvetili da bi preneli kovčeg Gospoda, Izraelovog Boga.

15 Levijevi sinovi poneli su kovčeg Božji na svojim ramenima, na polugama, kao što je zapovedio Mojsije po Gospodnjoj reči. 16 Tada je David rekao poglavarima Levijevih sinova da postave svoju braću pevače sa instrumentima, sa harfama i sa drugim žičanim instrumentima i činelama da glasno sviraju i da glasno odjekuje radosno pevanje.

17 Levijevi sinovi su postavili Emanu, Joelovog sina, i od njegove braće Asafa, Barahijinog sina, i od Merarijevih sinova, njihove braće, Etana, Kisajinog sina, 18 i s njima njihovu braću iz drugog reda: Zahariju, Bena, Jazila, Semiramota, Jehila, Unija, Elijava, Benaju, Masiju, Matatiju, Elifela, Mikneju i vratare Ovid-Edoma i Jeila. 19 Pevače Emanu, Asafa i Etana postavili su da glasno udaraju bakarnim činelama, 20 Zahariju, Azila, Semiramota, Jehila, Unija, Elijava, Masiju i Benaju da sviraju žičane instrumente, 21 Matatiju, Elifela, Mikneju, Ovid-Edoma, Jeila i Azaziju s harfama da rukovode pevanjem, 22

Henaniju, poglavara Levita zaduženih za nošenje kovčega, da daje uputstva za nošenje, jer je bio vešt u tome, 23 Barahiju i Elkanu da budu vratari kod kovčega, 24 sveštenike Sebaniju, Josafata, Natanuela, Amasaja, Zahariju, Benaju i Elijezera da glasno trube u trube pred kovčegom Božjim, i Ovid-Edoma i Jehiju da budu vratari kod kovčega.

25 Tako su David, Izraelove starešine i poglavari nad hiljadama otišli u velikom veselju da prenesu kovčeg Gospodnjeg saveza iz Ovid-Edomovog doma. 26 Istiniti Bog, Gospod, pomogao je Levitima koji su nosili kovčeg njegovog saveza. Zato je prineto na žrtvu sedam junaca i sedam ovnova. 27 David je na sebi imao ogrtač od finog platna, a isto tako i svi Leviti koji su nosili kovčeg, pevači i Henanija, koji je upravljao pevačima koji su bili i nosači. David je imao na sebi i laneni prsluk. 28 Tako su svi Izraelci pratili kovčeg Gospodnjeg saveza radosno kličući uz zvuke roga, truba i činela, glasno svirajući harfe i druge žičane instrumente.

29 Kad je kovčeg Gospodnjeg saveza ulazio u Davidov grad, Saulova kći Mihala gledala je kroz prozor i videla cara Davida kako poskakuje i veseli se. Tada ga je prezrela u svom srcu.

16 Oni su doneli kovčeg Božji i postavili ga u šatoru koji je David za njega podigao. Onda su prineli žrtve paljenice i žrtve zajedništva pred Bogom. 2 Kada je David prineo žrtve paljenice i žrtve zajedništva, blagoslovio je narod u Gospodnje ime. 3 Zatim je svim Izraelcima, muškarcima i ženama, razdelio po jedan okrugli hleb, zatim urme i suvo grožđe. 4 Postavio je neke Levite da služe pred Gospodnjim kovčegom, da podsećaju narod na dela Gospoda, Izraelovog Boga, da mu zahvaljuju i da ga hvale. 5 To su bili poglavar Asaf, odmah do njega Zahari-

ja, zatim Jeiel, Semiramot, Jehilo, Matatija, Elijav, Benaja, Ovid-Edom i Jeilo s harfama i drugim žičanim instrumentima, Asaf koji je udarao činelama 6 i sveštenici Benaja i Jaziel koji su s trubama stalno bili pred kovčegom saveza Božjeg.

7 Tog dana David je prvi put dao Asafu i njegovoj braći svoju pesmu da njome zahvale Gospodu:

8 „Zahvaljujte Gospodu, prizivajte ime njegovo, objavljujte među narodima dela njegova. 9 Pevajte mu, pesmom ga hvalite, razmišljajte o svim čudesnim delima njegovim. 10 Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih koji Gospoda traže. 11 Tražite Gospoda i snagu njegovu, stalno tražite lice njegovo. 12 Sećajte se čudesnih dela koja je učinio, čuda njegovih i zakona iz usta njegovih, 13 vi, potomstvo Izraela, sluge njegove, sinovi Jakovljevi, izabranici njegovi. 14 On je Gospod, Bog naš, zakoni su njegovi po svoj zemlji. 15 Doveka se sećajte saveza njegovog, reči koju je zapovedio, kroz hiljadu naraštaja, 16 saveza koji je sklopio s Avramom, i zakletve njegove Isaku, 17 koju je postavio kao propis Jakovu, kao trajan savez sa Izraelom, 18 govoreći: 'Tebi ću dati zemlju hanansku, u nasleđstvo ću vam je dati.' 19 Bilo je to kad ih je bilo malo, da, veoma malo, i kad su bili stranci u njoj. 20 I išli su od naroda do naroda, i od jednog carstva do drugog naroda. 21 Nikome nije dao da ih prevari, nego je zbog njih ukoravao careve, 22 govoreći: 'Ne dirajte pomazanike moje, prorocima mojim ne činite zla.' 23 Pevajte Gospodu, svi ljudi na zemlji! Iz dana u dan objavljujte spasenje koje pruža! 24 Pričajte među narodima o slavi njegovoj, među svim narodima o čudesnim delima njegovim. 25 Jer je velik Gospod i dostojan najveće hvale, treba ga se bojati više od svih drugih bogova. 26 Jer su svi bogovi drugih naroda bezvredni, a Gospod je

nebesa načinio. 27 Pred njim su slava i veličanstvo, u njegovom su svetištu moć i radost. 28 Dajte Gospodu, plemena svih naroda, dajte Gospodu slavu i priznajte moć njegovu. 29 Dajte Gospodu slavu dostojnu imena njegovog, ponosite dar i dođite pred njega. Poklonite se Gospodu u svetom ruhu. 30 Neka zbog njega težak bol obuzme sve vas ljude na zemlji. Zemlja čvrsto stoji, nikad se poljuljati neće. 31 Neka se raduju nebesa i neka se veseli zemlja! Neka govore među narodima: 'Gospod caruje!' 32 Neka hući more i sve što je u njemu, neka kliče polje i sve što je na njemu. 33 Neka i drveće šumsko radošno usklikuje zbog Gospoda, jer je došao da sudi zemlji. 34 Zahvaljajte Gospodu, jer je dobar, jer večna je ljubav njegova. 35 I recite: 'Spasi nas, Bože spasenja našeg, sakupi nas i izbavi nas od drugih naroda, da bismo davali hvale svetom imenu tvome, da bismo radosno klicali tebi na hvalu. 36 Neka je blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, oduvek i zauvek.'

I ceo narod je rekao: „Amin!“, i hvalili su Gospoda.

37 Zatim je tamo pred kovčegom Gospodnjeg saveza ostavio Asafa i njegovu braću da bez prestanka služe pred kovčegom, kako je propisano za svaki dan. 38 Postavio je Ovid-Edoma i njegovu braću, njih šezdeset i osam, i Ovid-Edoma, Jedutunovog sina, i Osu, da budu vratari. 39 Sveštenika Sadoka i njegovu braću, sveštenike, postavio je pred Gospodnjim šatorom na uzvišici u Gavaonu 40 da bez prestanka prinose Gospodu žrtve paljenice na oltaru za žrtve paljenice, ujutru i uveče, i da vrše sve što je zapisano u zakonu koji je Gospod dao Izraelu. 41 S njima su bili Eman i Jedutun i ostali izabrani ljudi, koji su poimence bili određeni da upućuju hvale Gospodu, jer „večna je ljubav njegova“. 42 Eman i Jedutun bili su s njima da trube u trube, da udaraju činelama i sviraju dru-

ge instrumente Bogu na čast. Jedutunovi sinovi bili su na vratima. 43 I ceo se narod razišao, svako svojoj kući. Zatim je David otišao da blagoslovi svoj dom.

17

Kada se David nastanio u svom dvoru, rekao je proroku Natanu: „Evo, ja živim u dvoru od kedrovine, a kovčeg Gospodnjeg saveza nalazi se pod šatorom.“ 2 Tada Natan reče Davidu: „Učini sve što ti je u srcu, jer je Bog s tobom.“

3 Te noći Božja reč je došla Natanu: 4 „Idi i reci mom sluzi Davidu: 'Ovako kaže Gospod: 'Nećeš mi ti sagraditi dom da u njemu prebivam. 5 Ja nisam prebivao u domu još od dana kada sam izveo Izrael pa do danas, već sam stalno išao od šatora do šatora i od jednog mesta do drugog. 6 Dok sam tako hodio sa celim Izraelom, da li sam nekom od Izraelovih sudija, kojima sam zapovedio da pasu moj narod, ikada rekao: 'Zašto mi niste sagradili dom od kedrovine?'

7 Zato sada ovako kaži mom sluzi Davidu: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ja sam te uzeo s pašnjaka, od stada koje si čuvao, da budeš vođa mom narodu Izraelu. 8 I biću s tobom kud god pođeš i istrebiću pred tobom sve tvoje neprijatelje. Stvoriću ti ime, kao što je ime velikih ljudi na zemlji. 9 Odrediću mesto svom narodu Izraelu, zasadiću ga da živi na svom mestu i niko ga više neće uznemiravati. Nepravednici ga neće više ugnjetavati kao ranije, 10 kao kad sam postavio sudije svom narodu Izraelu. Poniziću sve tvoje neprijatelje, i javljam ti da ću ti ja, Gospod, sagraditi dom.

11 Kad dođe vreme da odeš svojim praočevima, podići ću posle tebe tvog potomka, jednog od tvojih sinova, i utvrdiću njegovo carstvo. 12 On će mi sagraditi dom, a ja ću dovek utvrditi njegov presto. 13 Ja ću biti njegov otac, a on će biti

moj sin. Neću mu uskratiti svoju milost kao što sam je uskratio onome koji je bio pre tebe. 14 Utvrđiću ga u svom domu i u svom carstvu doveka. Njegov presto doveka će trajati.”

15 Tako je Natan preneo Davidu sve ove reči i celu viziju.

16 Tada je car David došao, seo pred Gospoda i rekao: „Ko sam ja, Gospode Bože, i šta je moj dom da si me doveo? 17 I kao da je to malo u tvojim očima, Bože, nego još govoriš šta će biti s domom tvog slugu u dalekoj budućnosti i pogledao si na mene kao što se gleda na uglednog čoveka, Gospode Bože. 18 Šta bi ti još David mogao reći o časti svoga slugu, kad ti znaš svog slugu? 19 Gospode, radi svog slugu i po svom srcu ti si učinio sva ova velika dela, i sva si ih obznanio. 20 Gospode, niko nije kao ti i osim tebe nema Boga - sve što smo čuli svojim ušima to potvrđuje. 21 Koji je drugi narod na zemlji kao tvoj narod Izrael? Njega si ti, istiniti Bože, otkupio da bude tvoj narod i stekao si sebi ime učinivši velika i zastrašujuća dela, isteravši druge narode pred svojim narodom, koji si otkupio iz Egipta. 22 Tako si odredio da tvoj narod Izrael doveka bude tvoj narod, a ti si, Gospode, postao njegov Bog. 23 Zato sada, Gospode, neka se za sva vremena ispuni ono što si rekao svom sluzi i njegovom domu, i učini kako si rekao. 24 Neka je dostojno poverenja i veliko tvoje ime doveka i neka se govori: 'Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, zaista je Bog nad Izraelom.' Neka dom tvog slugu Davida uvek stoji pred tobom. 25 Jer si ti, Bože moj, otkrio svom sluzi da ćeš mu sagraditi dom. Zato se tvoj sluga tebi moli. 26 Zaista, Gospode, ti si Bog i ti si svom sluzi obećao ovo dobro. 27 Molim te, blagoslovi dom svog slugu da doveka ostane pred tobom. Jer kad ga ti, Gospode, blagosloviš, biće blagoslovljen doveka.”

18 Posle toga David je napao Filisteje i pokorio ih. Uzeo je Gat sa okolnim gradovima iz ruku Filisteja. 2 Porazio je i Moavce i oni su postali Davidove sluge i plaćali mu danak.

3 David je kod Emata porazio Adad-Ezera, cara Sove, kad je ovaj išao da uspostavi vlast nad rekom Eufrat. 4 David je zarobio hiljadu bojnih kola, sedam hiljada konjanika i dvadeset hiljada pešaka. Svim konjima upregnutim u bojna kola presekao je žile na nogama; ostavio je samo sto konja. 5 Kada su Sirijci iz Damaska došli u pomoć Adad-Ezeru, caru Sove, David je pobio dvadeset i dve hiljade Sirijaca. 6 Zatim je David postavio vojsku u Damasku, u Siriji, i Sirijci su postali Davidove sluge i plaćali mu danak. Gospod je štitio Davida kud god je on išao. 7 David je uzeo okrugle štitove od zlata koje su nosile Adad-Ezerove sluge i doneo ih u Jerusalim. 8 David je iz Tivata i iz Huna, Adad-Ezerovih gradova, odneo veoma mnogo bakra od koga je Solomon napravio bakarno more, stubove i bakarni pribor.

9 Kad je Toj, car Emata, čuo da je David porazio svu vojsku Adad-Ezera, cara Sove, 10 poslao je svog sina Adorama kod cara Davida da ga pozdravi i da mu čestita što se borio protiv Adad-Ezera i porazio ga, jer je Adad-Ezer često ratovao s Tojem. Adoram je doneo razne predmete od zlata, srebra i bakra. 11 To je car David posvetio Gospodu, kao što je posvetio srebro i zlato koje je bio uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moavaca, Amonovih sinova, Filisteja i Amaličana.

12 Abišaj, Serujin sin, pobio je osamnaest hiljada Edomaca u Slanoj dolini. 13 Rasporedio je vojsku po Edomu i svi Edomci postali su Davidove sluge. Gospod je štitio Davida kud god je on išao. 14 Tako je David vladao nad celim Izraelom.

U celom svom narodu sprovodio je zakon i pravdu. 15 Joab, Serujin sin, zapovedao je vojskom, a Josafat, Ahiludov sin, bio je letopisac. 16 Sadok, Ahitovov sin, i Ahimeleh, Abijatarov sin, bili su sveštenici, a Susa je bio pisar. 17 Benaja, Jodajev sin, bio je zapovednik nad Heretejima i Feletejima, a Davidovi sinovi bili su prvi do cara.

19 Posle nekog vremena umro je Nas, car Amonovih sinova. Uместo njega vladao je njegov sin. 2 Tada je David rekao: „Pokazaću milost prema Anunu, Nasovom sinu, jer je njegov otac pokazao milost prema meni.” Tako je David poslao glasnike da teše Anuna zbog smrti njegovog oca. Davidove sluge su došle u zemlju Amonovih sinova kod Anuna da ga teše. 3 Ali knezovi Amonovih sinova rekli su Anunu: „Zar misliš da je David poslao svoje sluge da te teše zato što želi da oda počast tvom ocu? Zar nisu njegove sluge došle kod tebe da ispitaju i izvide zemlju, pa da je onda razore?” 4 Tada je Anun uhvatio Davidove sluge, obrijao ih i odsekao im haljine do pola, sve do zadnjice, pa ih je tako poslao nazad. 5 Kad je David čuo šta se desilo tim ljudima, poslao je svoje sluge pred njih, jer su bili veoma poniženi. Car im je poručio: „Ostanite u Jerihonu dok vam ne poraste brada, i onda se vratite.”

6 Tada su Amonovi sinovi videli da su postali mrski Davidu. Zato su Anun i Amonovi sinovi poslali hiljadu talanata srebra da unajme bojna kola i konjanike iz Mesopotamije, Aram-Mahe i Sove. 7 Tako su unajmili trideset i dve hiljade bojnih kola, zatim cara Mahe i njegove ljude. Oni su došli i ulogorili se ispred Medeve. Amonovi sinovi su se skupili iz svojih gradova i krenuli u boj.

8 Kada je David to čuo, poslao je Joaba sa svom svojom vojskom i junacima. 9 Amonovi sinovi izašli su i svrstali se u boj-

ne redove pred gradskim vratima, a carevi koji su došli svrstali su se zasebno na polju.

10 Kad je Joab video kako se vojska sprema da ga napadne i s prednje strane i s leđa, odabrao je najbolje ljude od Izraelaca i svrstao ih u bojne redove protiv Sirijaca. 11 Ostalu vojsku predao je svom bratu Abišaju da je svrsta u bojne redove protiv Amonovih sinova. 12 Zatim mu je rekao: „Ako Sirijci budu jači od mene, priteci mi u pomoć, a ako Amonovi sinovi budu jači od tebe, ja ću tebi priteći u pomoć. 13 Budi jak i držimo se hrabro za svoj narod i za gradove našeg Boga! Gospod će učiniti ono što je dobro u njegovim očima.”

14 Tada je Joab sa svojom vojskom krenuo pred Sirijce u boj, a oni su se razbežali pred njim. 15 Kad su Amonovi sinovi videli da su Sirijci pobjegli, i oni su se razbežali pred njegovim bratom Abišajem i povukli se u grad. Tada se Joab vratio u Jerusalim.

16 Kad su Sirijci videli da su ih Izraelci porazili, poslali su glasnike i doveli Sirijce koji su živeli na području oko reke, pod vođstvom Sofaka, zapovednika Adad-Ezerove vojske.

17 Kad je David to čuo, okupio je ceo Izrael, prešao Jordan i došao pred njih i svrstao vojsku u bojne redove protiv njih. Pošto je David svrstao vojsku u bojne redove protiv Sirijaca, oni su krenuli da se bore s njim. 18 Ali Sirijci su se razbežali pred Izraelcima i David je pobio sedam hiljada [ljudi koji su se borili] u bojnim kolima i četrdeset hiljada pešaka. Pogubio je i Sofaka, zapovednika njihove vojske. 19 Kada su Adad-Ezerove sluge videle da su ih Izraelci porazili, sklopili su mir s Davidom i postali mu sluge. Sirijci više nisu hteli da pomažu Amonovim sinovima.

20 Početkom sledeće godine, u vreme kad carevi odlaze u rat, Joab je poveo vojsku u boj i opustošio zemlju Amonovih sinova. Došao je do Rave i postavio opsadu oko nje, a David je ostao u Jerusalimu. Joab je osvojio Ravu i razorio je. 2 Tada je David skinuo s Malhomove glave krunu od zlata tešku jedan talant, ukrašenu dragim kamenjem. Zatim su tu krunu stavili na Davidovu glavu. David je odneo iz grada veoma velik plen. 3 Zatim je odveo narod koji je bio u tom gradu i postavio ga da radi s testerima za kamen, oštrim gvozdanim alatima i sekirama. Tako je učinio u svim gradovima Amonovih sinova. Na kraju se David sa svom vojskom vratio u Jerusalim.

4 Posle toga je izbio rat s Filistejima u Gezeru. Tada je Sibehaj iz Husa ubio Sifaja, jednog od divova, i tako su Filisteji bili pokoreni.

5 Kad je opet izbio rat s Filistejima, Elhanan, Jairov sin, ubio je Lamiju, brata Golijata iz Gata, čije je koplje imalo dršku kao tkalačko vratilo.

6 Onda je opet izbio rat u Gatu, gde je bio jedan ogroman čovek, koji je imao po šest prstiju na rukama i nogama, ukupno dvadeset i četiri. I on je bio jedan od divova. 7 Kad se rugao Izraelu, ubio ga je Jonatan, sin Davidovog brata Simeje.

8 To su bili divovi iz Gata, a poginuli su od Davidove ruke i od ruku njegovih slugu.

21 Sotona je ustao na Izrael i naveo Davida da prebroji Izraelce. 2 Tako je David rekao Joabu i poglavarima naroda: „Idite, prebrojte Izraelce od Beršebe do Dana, pa mi javite da znam koliko ih ima.” 3 Ali Joab je rekao: „Neka Gospod doda svom narodu još sto puta ovoliko koliko ga sada ima. Zar nisu, gospodaru moj, care, svi oni sluge mog gospodara? Zašto gospodar moj traži tako nešto? Zašto da navuče krivicu na

Izrael?”

4 Ali careva reč bila je jača od Joabove. Tako je Joab otišao i obišao ceo Izrael, a zatim se vratio u Jerusalim. 5 Joab je dao Davidu broj popisnog naroda: svih Izraelovih sinova bilo je milion i sto hiljada ljudi naoružanih mačem, a Judinih sinova četrsto sedamdeset hiljada ljudi naoružanih mačem. 6 Ali Joab nije popisao Levijevu i Benjaminovu pleme, jer mu je careva zapovest bila mrska.

7 To je bilo zlo i u očima Božjim i zato je udario Izrael. 8 David je rekao Bogu: „Mnogo sam zgrešio što sam to učinio. Molim te, oprosti ovaj greh svom sluzi, jer sam veoma bezumno postupio.” 9 A Gospod je rekao Gadu, Davidovom videoču: 10 „Idi i reci Davidu: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Tri stvari stavljam pred tebe, a ti izaberi šta da ti od toga učinim.’” 11 Gad je došao kod Davida i rekao mu: „Ovako kaže Gospod: ‘Biraj, 12 da li želiš da tri godine bude glad, ili da te tri meseca zatiru tvoji protivnici i da te stiže mač tvojih neprijatelja, ili da tri dana Gospodnji mač i pošast haraju zemljom i da Gospodnji anđeo pustoši po svim krajevima Izraela.’ Sada razmisli šta ću odgovoriti onom ko me šalje.” 13 David je rekao Gadu: „Na velikoj sam mucu. Neka padnem u Gospodnje ruke, jer je njegovo milosrđe veoma veliko, samo da ne padnem ljudima u ruke!”

14 Gospod je pustio pošast na Izrael, tako da je u Izraelu poginulo sedamdeset hiljada ljudi. 15 Bog je poslao anđela u Jerusalim da ga opustoši. I dok je on pustošio, Gospod je pogledao i bilo mu je žao zbog nevolje, pa je rekao anđelu koji je pustošio: „Dosta! Spusti sada svoju ruku.” Gospodnji anđeo je stajao kod gumna Ornana Jevusejina.

16 Kad je David podigao svoje oči, ugledao je Gospodnjeg anđela kako stoji između zemlje i neba s mačem u ruci,

ispruženim prema Jerusalimu. Tada su David i starešine, obučeni u kostret, pali ničice. 17 David je rekao Bogu: „Zar nisam ja zapovedio da se prebroji narod? Zar nisam ja zgrešio i zlo učinio? Šta su ove ovce učinile? Gospode, Bože moj, neka tvoja ruka dođe na mene i na dom mog oca, a ne na tvoj narod da ga pomori.“

18 Gospodnji anđeo je rekao Gadu da kaže Davidu da ode gore i podigne oltar Gospodu na gumnu Ornana Jevusejina. 19 Tako je David otišao po reči koju mu je Gad javio u Gospodnje ime. 20 Ornan se okrenuo i ugledao anđela, a njegova četiri sina koja su bila s njim odmah su se sakrila. Ornan je upravo vršio pšenicu. 21 David je došao do Ornana. Kad je Ornan ugledao Davida, odmah je došao s gumna i poklonio se pred Davidom licem do zemlje. 22 Tada je David rekao Ornanu: „Daj mi to gumno da na njemu podignem oltar Gospodu. Daj mi ga za novac koliko vredi, kako bi prestala pošast u narodu.“ 23 Tada je Ornan rekao Davidu: „Uzmi ga i neka moj gospodar, car, čini ono što želi. Dajem ti i goveda za žrtve paljenice, a vršalica neka ti bude za drva i pšenica za prinos od žita. Sve ti to poklanjam.“

24 Ali car David je rekao Ornanu: „Ne, hoću to da kupim od tebe za onoliko novca koliko vredi, jer neću prineti Gospodu ono što je tvoje niti ću mu prinositi žrtve paljenice koje ništa ne koštaju.“ 25 Tako je David dao Ornanu za to mesto šesto sikala zlata. 26 David je tu podigao oltar Gospodu i prineo mu žrtve paljenice i žrtve zajedništva. Prizvao je Gospoda, i on mu je odgovorio vatrom koja se s neba spustila na oltar za žrtve paljenice. 27 Gospod je zapovedio anđelu da vrati mač u korice. 28 Tada je David video da ga je Gospod uslišio na gumnu Ornana Jevusejina, pa je tamo prinosio žrtve. 29 Ali u to vreme Gospodnji šator koji je Mojsije načinio u

pustinji i oltar za žrtve paljenice, nalazili su se na uzvišici u Gavaonu. 30 David nije mogao da ide tamo da pita Boga, jer se uplašio od mača Gospodnjeg anđela.

22 David je rekao: „Ovo je dom Gospoda, istinitog Boga, i ovo je oltar na kome će se prinositi žrtve paljenice za Izrael.“

2 Zatim je David zapovedio da se dovedu stranci koji su bili u izraelskoj zemlji, pa ih je odredio da budu klesari, da klešu kamenje za izgradnju doma Božjeg. 3 David je pripremio mnogo gvožđa za klinove na gradskim vratima i za sponse, i toliko bakra da se nije moglo izmeriti, 4 a i kedrovog drveta u velikim količinama, jer su Sidonci i Tirci donosili Davidu mnogo kedrovine. 5 David je rekao: „Moj sin Solomon je mlad i neiskuslan, a dom koji treba da sagradi Gospodu treba da bude nešto zaista veličanstveno, da u svim zemljama bude čuven po svojoj lepoti. Zato ću mu sada pripremiti sve što treba.“ Tako je David mnogo toga pripremio pre svoje smrti.

6 Pozvao je svog sina Solomona i zapovedio mu da sagradi dom Gospodu, Izraelovom Bogu. 7 David je rekao svom sinu Solomonu: „U svom srcu imao sam želju da sagradim dom imenu Gospoda, svog Boga. 8 Ali došla mi je Gospodnja reč: 'Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio. Nećeš ti sagraditi dom mom imenu, jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. 9 Evo, rodiće ti se sin. On će biti miran čovek i daću mu da počine od svih neprijatelja svojih unaokolo. Ime će mu biti Solomon.* Mir i spokojstvo daću Izraelu u njegovim danima. 10 On će sagraditi dom mom imenu, on će biti moj sin, a ja ću biti njegov otac. Utvrđiću njegov carski presto nad Izraelom doveka.'

* 22,9 Ime „Solomon“ u osnovi znači „mir“.

11 A sada, sine moj, neka Gospod bude s tobom da u svemu budeš uspješan i da sagradiš dom Gospodu, svom Bogu, kao što je i rekao za tebe. 12 Samo neka ti Gospod da mudrost i razum, i neka ti da zapovesti kako bi vodio Izrael i držao se zakona Gospoda, svog Boga. 13 U svemu ćeš biti uspješan ako držiš i tvoriš propise i zakone koje je Gospod dao Mojsiju za Izrael. Budi hrabar i jak. Ne boj se i ne plaši se. 14 Ja sam u svojoj nevolji pripremio za Gospodnji dom sto hiljada talanata zlata, milion talanata srebra, a bakra i gvožđa toliko da se ne može izmeriti. Pripremio sam i drvenu građu i kamenje, a ti ćeš još dodati. 15 Imaš i mnogo radnika, klesara, zidara, tesara i ljudi veštih u svakom poslu. 16 Zlata, srebra, bakra i gvožđa ima toliko da se ne može izmeriti. Idi i gradi, i neka Gospod bude s tobom.”

17 Zatim je David zapovedio svim izraelskim knezovima da pomažu njegovom sinu Solomonu: 18 „Zar nije s vama Gospod, vaš Bog? Zar vam nije dao mir na svim vašim granicama? On je predao meni u ruke stanovnike ove zemlje i zemlja je pokorena pred Gospodom i pred njegovim narodom. 19 Sada, dakle, tražite Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom. Idite i gradite svetište Gospodu, istinitom Bogu, tako da kovčeg Gospodnjeg saveza i sveti pribor Božji možete doneti u dom koji će se sazidati Gospodnjem imenu.”

23 Kad je David ostario i nauživao se života, postavio je svog sina Solomona za cara nad Izraelom. 2 Skupio je sve izraelske knezove, sveštenike i Levite. 3 Bili su izbrojani Leviti od trideset godina naviše, svi muškarcu pojedinačno, i bilo ih je trideset i osam hiljada. 4 Među njima je bilo dvadeset i četiri hiljade onih koji su nadgledali posao u Gospodnjem domu, zatim šest hiljada

upravitelja i sudija, 5 četiri hiljade vratara i četiri hiljade onih koji su hvalili Gospoda uz instrumente za koje je David rekao da ih je napravio za davanje hvale.

6 David ih je razdelio na redove prema Levijevim sinovima: Girsonu, Katu i Merariju. 7 Od Girsonovih sinova bili su Ladan i Simej. 8 Ladanovi sinovi bili su poglavar Jehiel, zatim Zetam i Joel, njih trojica. 9 Simejevi sinovi bili su Selomot, Aziel i Haran, njih trojica. To su bili poglavari otačkih domova Ladanove porodice. 10 Simejevi sinovi bili su Jat, Zina, Jeus i Berija. Njih četvorica bili su Simejevi sinovi. 11 Jat je bio poglavar, a Zina je bio drugi. Jeus i Berija nisu imali mnogo sinova i zato su bili svrstani u jedan otački dom sa istim zaduženjima.

12 Katovi sinovi bili su Amram, Isar, Hevron i Oziel, njih četvorica. 13 Amramovi sinovi bili su Aron i Mojsije. Aron je bio odvojen da posvećuje Svetinju nad svetinjama, on i njegovi sinovi doveka, da prinose kad pred Gospodom, da mu služe i da u njegovo ime izriču blagoslov doveka. 14 I sinovi Mojsija, Božjeg čoveka, ubrajali su se u Levijevo pleme. 15 Mojsijevi sinovi bili su Girsam i Elijezer. 16 Od Girsamovih sinova poglavar je bio Sevucl. 17 Od Elijezerovih sinova poglavar je bio Reabija. Elijezer nije imao više sinova, ali je Reabija imao veoma mnogo sinova. 18 Od Isarovih sinova poglavar je bio Selomit. 19 Hevronovi sinovi bili su poglavar Jerija, drugi Amarija, treći Jaziel i četvrti Jekameam. 20 Ozielovi sinovi bili su poglavar Miha i drugi Jesija.

21 Merarijevi sinovi bili su Malije i Musije. Malije sinovi bili su Eleazar i Kis. 22 Ali Eleazar je umro, a nije imao sinove, već samo kćeri. Zato su ih Kisovi sinovi, njihova braća, uzeli za žene. 23 Musijevi sinovi bili su Malije, Eder i Jeremot, njih trojica.

24 To su bili Levijevi sinovi po svojim otačkim domovima, poglavari otačkih do-

movu koji su imali određene odgovornosti, popisani svaki poimence, koji su obavljali službu u Gospodnjem domu, od dvadeset godina naviše. 25 David je rekao: „Gospod, Izraelov Bog, dao je mir svom narodu i doveka će prebivati u Jerusalmu. 26 Zato Leviti neće više nositi sveti šator niti ikakav pribor za službu u njemu.” 27 Ovo su oni koji su prema poslednjim Davidovim zapovestima bili izbrojani među Levijevim sinovima od dvadeset godina naviše. 28 Njihov zadatak bio je da pomažu Aronovim sinovima u službi u Gospodnjem domu, da vode brigu o dvorištima i trpezarijama, da čiste sve svete stvari, da izvršavaju službu u domu Božjem, 29 da vode brigu o naslaganim hlebovima, o finom brašnu za prinos od žita, o beskvasnim lepinjama, o onome što se peče u tepsiji, o zamešenom testu i o svim merama za količinu i dužinu. 30 Trebalo je da svako jutro budu u službi kako bi zahvaljivali Gospodu i hvalili ga, a isto tako i uveče, 31 i kad god su se Gospodu prinosile žrtve paljenice na Šabat, na mladine i na praznike, trebalo je da prema svom broju stalno služe pred Gospodom, kako je bilo propisano. 32 Dužnost im je bila da se brinu za šator od sastanka i da ga čuvaju, da čuvaju sveto mesto i Aronove sinove, svoju braću, u službi u Gospodnjem domu.

24 Aronovi sinovi bili su podeljeni na redove. Aronovi sinovi bili su Nadav, Abihud, Eleazar i Itamar. 2 Ali Nadav i Abihud su umrli pre svog oca i nisu imali sinove, pa su Eleazar i Itamar služili kao sveštenici. 3 David ih je, zajedno sa Sadokom, od Eleazarovih sinova, i Ahimelehom, od Itamarovih sinova, podelio na redove po zaduženjima u službi. 4 Ali Eleazarovi sinovi imali su više poglavara od Itamarovih sinova. Zato su ih podelili tako da su Eleazarovi sinovi imali šesnaest poglavara otačkih domova, a Itamarovi

sinovi osam poglavara otačkih domova.

5 Zatim su ih podelili žrebom, i jedne i druge, jer su poglavari koji su nadzirali sveto mesto i poglavari koji su služili Bogu bili i od Eleazarovih sinova i od Itamarovih sinova. 6 Semaja, Natanielov sin, pisar od Levijevih sinova, popisao ih je pred carem, knezovima, sveštenikom Sadokom, pred Ahimelehom, Abijatarovim sinom, i poglavarima otačkih domova među sveštenicima i Levitima. Jedna porodica bila je izabrana od Eleazara, a zatim jedna od Itamara.

7 Prvi žreb je pao na Jojariva, drugi na Jedaju, 8 treći na Harima, četvrti na Seorima, 9 peti na Malhiju, šesti na Mijamina, 10 sedmi na Akosa, osmi na Abiju, 11 deveti na Jošuu, deseti na Sehaniju, 12 jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima, 13 trinaesti na Ufu, četrnaesti na Jesevava, 14 petnaesti na Bilgu, šesnaesti na Imira, 15 sedamnaesti na Ezira, osamnaesti na Afisisa, 16 devetnaesti na Petaju, dvadeseti na Jezečila, 17 dvadeset i prvi na Jahina, dvadeset i drugi na Gamula, 18 dvadeset i treći na Delaju i dvadeset i četvrti na Maziju.

19 Tako su bili raspoređeni za službu, da dolaze u Gospodnji dom prema propisu koji im je dao njihov praotac Aron, kao što mu je zapovedio Gospod, Izraelov Bog.

20 Od ostalih Levijevih sinova bili su: od Amramovih sinova Šubael, od Šubaelovih sinova Jedaja, 21 zatim od Reabije: od Reabijinih sinova poglavar Jesija, 22 od Isarovih sinova Selomot, od Selomotovih sinova Jat, 23 zatim Hevronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi Amarija, treći Jaziel i četvrti Jekameam. 24 Od Ozielovih sinova Miha, od Mihinih sinova Samir. 25 Mihin brat bio je Jesija; od Jesijinih sinova Zaharija.

26 Merarijevi sinovi bili su Malije i Musije, od Jazijinih sinova Beno. 27 Merarijevi sinovi: od Jazije Beno, Soam, Zahur i

Ivrije. 28 Od Malija Eleazar, koji nije imao sinove. 29 Od Kisa: od Kisovih sinova Jerameel. 30 Musijevi sinovi bili su Malije, Eder i Jerimot.

To su bili Levijevi sinovi po svojim otačkim domovima. 31 I oni su, kao i njihova braća, Aronovi sinovi, bacali žreb pred carem Davidom, Sadokom, Ahimelehom i poglavarima otačkih domova među sveštenicima i Levitima. Isto je bilo i za poglavare većih domova kao i za njihovu mlađu braću, poglavare manjih domova.

25 Zatim je David zajedno sa poglavarima onih koji su služili po grupama izdvojio za službu neke Asafove, Emanove i Jedutunove sinove koji su prorokovali uz harfe i druge žičane instrumente i uz činele. Ovo su oni kojima je bila poverena služba: 2 od Asafovih sinova Zahur, Josif, Netanija i Asarela, Asafovi sinovi pod vođstvom Asafa, koji je prorokovao po carevoj zapovesti. 3 Od Jedutuna: Jedutunovi sinovi Godolija, Sorije, Jesaja, Simej, Asabija i Matatija, njih šestorica pod vođstvom svog oca Jedutuna, koji je prorokovao uz harfu zahvaljujući Gospodu i hvaleći ga. 4 Od Emana: Emanovi sinovi Bukija, Matanija, Oziel, Šebuel, Jerimot, Ananija, Ananije, Elijata, Gidaltija, Ramamti-Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot. 5 Svi su oni bili sinovi Emana, carevog videoca koji je javljao reči Božje i podizao svoj rog da bi slavio Boga. Bog je dao Emanu četrnaest sinova i tri kćeri. 6 Svi su oni pod vođstvom svog oca pevali u Gospodnjem domu uz činele, harfe i uz druge žičane instrumente, služeći u domu Božjem.

Asaf, Jedutun i Eman dobijali su uputstva od cara.

7 Zajedno s njihovom braćom bilo ih je dvesta osamdeset i osam i svi su bili uvežbani i vešti u pevanju pesama u čast Gospodu. 8 Oni su bacali žreb da bi odre-

dili svoje dužnosti, najmanji kao i najveći, učitelj kao i učenik.

9 Prvi žreb je pao na Asafovog sina Josifa; drugi na Godoliju, na njegovu braću i njegove sinove, njih dvanaest, 10 treći na Zahura, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 11 četvrti na Isrija, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 12 peti na Netaniju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 13 šesti na Bukiju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 14 sedmi na Jesarilu, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 15 osmi na Jesaju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 16 deveti na Mataniju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 17 deseti na Simeja, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 18 jedanaesti na Azareila, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 19 dvanaesti na Asabiju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 20 trinaesti na Šubaela, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 21 četrnaesti na Matatiju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 22 petnaesti na Jeremota, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 23 šesnaesti na Ananiju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 24 sedamnaesti na Josvekasu, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 25 osamnaesti na Ananija, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 26 devetnaesti na Malotija, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 27 dvadeseti na Elijatu, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 28 dvadeset i prvi na Otira, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 29 dvadeset i drugi na Gidaltiju, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 30 dvadeset i treći na Maziota, na njegove sinove i njegovu braću, njih dvanaest, 31 dvadeset i četvrti na Ramamti-Ezera, na njegove sinove i

njegovu braću, njih dvanaest.

26 Redovi vratara bili su: od Korejevih sinova Meselemija, Korov sin, od Asafovih sinova. 2 Meselemijini sinovi bili su: prvenac Zaharija, drugi Jediael, treći Zebadija, četvrti Jatniel, 3 peti Elam, šesti Joanan, sedmi Elioinaj. 4 Ovid-Edomovi sinovi bili su: prvenac Semaja, drugi Jozavad, treći Joah, četvrti Sahar, peti Nataniel, 5 šesti Amilo, sedmi Isahar, osmi Feultaj - jer ga je Bog blagoslovio.

6 Njegovom sinu Semaji rodili su se sinovi koji su bili poglavari u domu svog oca, jer su bili sposobni i hrabri ljudi. 7 Semajini sinovi bili su: Gotnije, Refael, Ovid i Elzavad, čija su braća Elijaj i Semahija bili sposobni ljudi. 8 Sve su to bili Ovid-Edomovi sinovi, oni i njihovi sinovi i njihova braća, vrsni ljudi sposobni za službu. Bilo ih je šezdeset i dva od Ovid-Edoma. 9 Meselemija je imao sinove i braću, sposobne ljude. Bilo ih je osamnaest. 10 Osa, od Merarijevih sinova, imao je sinove. Simrije je bio poglavar jer ga je otac postavio za poglavara iako nije bio prvenac, 11 drugi Helkija, treći Tebalija i četvrti Zaharija. Svih Osinih sinova i njegove braće bilo je trinaest.

12 U tim redovima vratara poglavari su imali svoje dužnosti isto kao i njihova braća i služili su u Gospodnjem domu. 13 Bacali su žreb za najmanjeg kao i za najvećeg, po svojim otačkim domovima za svaka vrata. 14 Za istočnu stranu žreb je pao na Selemiju. Bacali su žreb i za njegovog sina Zahariju, mudrog savetnika, i njegov žreb je pao na severnu stranu. 15 Ovid-Edomov žreb je pao na južnu stranu, a njegovim sinovima na riznice. 16 Sufimov i Osin žreb je pao na zapadnu stranu, kod Salehetskih vrata na putu koji ide uzbrdo. Jedna straža je stajala uz drugu stražu. 17 Na istočnoj strani bilo je šest

Levita, na severnoj svakog dana po četiri, na južnoj svakog dana po četiri, kod skladišta po dva para, 18 kod trema na zapadnoj strani četiri na putu i dva kod trema. 19 To su bili redovi vratara Korejevih sinova i Merarijevih sinova.

20 Od ostalih Levita, Ahija je nadgledao riznice doma Božjeg i riznice posvećenih stvari. 21 Od Ladanovih sinova, to jest od Girsonovih sinova preko Ladana, od poglavara otačkih domova od Ladana, Girsonovog sina, bio je Jehiel. 22 Jehielovi sinovi, Zetam i njegov brat Joel, nadgledali su riznice Gospodnjeg doma. 23 Od Amramovih, Isarovih, Hevronovih i Ozielovih sinova bili su: 24 Šebuel, sin Girsama, Mojsijevog sina, nadzornik skladišta. 25 Od njegove braće preko Elijezera: njegov sin Reabija, njegov sin Jesaja, njegov sin Joram, njegov sin Zihrije i njegov sin Selomot. 26 Taj Selomot i njegova braća nadgledali su sve riznice posvećenih stvari koje su posvetili car David, poglavari otačkih domova, poglavari nad hiljadama i nad stotinama i drugi vojni zapovednici. 27 Deo plena koji su donosili iz ratova posvetili su za održavanje Gospodnjeg doma. 28 Nadgledali su i sve ono što su posvetili videlac Samuel, zatim Saul, Kisov sin, Abner, Nerov sin, i Joab, Serujin sin. Sve posvećeno bilo je pod nadzorom Selomita i njegove braće.

29 Od Isarovih sinova, Henanija i njegovi sinovi bili su upravitelji i sudije u Izraelu i vršili su te dužnosti izvan Božjeg doma.

30 Od Hevronovih sinova, Asabija i njegova braća, hiljadu i sedamsto sposobnih ljudi, upravljali su Izraelom na području zapadno od Jordana obavljajući sve poslove u Gospodnjoj službi i u službi za cara. 31 Od Hevronovih sinova, Jerija je bio poglavar otačkih domova i porodica Hevronovih sinova. Četrdesete godine Davidovog carovanja, Davidove slugе su

tražile hrabre ljude među Hevronovim sinovima i našli su ih u Jaziru u Galadu. 32 Jerijine braće, sposobnih ljudi, bilo je dve hiljade i sedamsto poglavara otačkih domova. Car David ih je postavio nad Rubenovim i Gadovim sinovima i nad polovinom Manasijinog plemena da obavljaju sve poslove u službi Božjoj i sve poslove za cara.

27 Ovo je popis Izraelovih sinova, poglavara otačkih domova, poglavara nad hiljadama i nad stotinama i drugih zapovednika koji su služili caru u svim poslovima oko vojske koja je po grupama dolazila i odlazila iz meseca u mesec, svakog meseca u godini. Svaka grupa je imala dvadeset i četiri hiljade ljudi.

2 Nad prvom grupom, prvog meseca, bio je Jasoveam, Zabdielov sin. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 3 Neki od Faresovih sinova, među kojima je bio i poglavar zapovednika svih grupa, služili su prvog meseca. 4 Nad grupom koja je služila drugog meseca bio je Dodaj, Ahohov potomak, a Miklot je bio vođa u njegovoj grupi, u kojoj je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 5 Zapovednik treće grupe, trećeg meseca, bio je Benaja, sin Jodaja, sveštenečkog poglavara. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 6 Taj Benaja je bio junak među tridesetoricom i bio je nad tridesetoricom. Nad njegovom grupom je bio njegov sin Amizavad. 7 Četvrti, četvrtog meseca, bio je Asael, Joabov brat, a posle njega bio je Zebadija, njegov sin. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 8 Peti zapovednik, petog meseca, bio je Samut iz Izrajine porodice. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 9 Šesti, šestog meseca, bio je Ira, sin Ikisa iz Tekoje. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 10 Sedmi, sedmog meseca,

bio je Helis iz Felona, od Jefremovih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 11 Osmi, osmog meseca, bio je Sibehaj iz Husa, od Zarinih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 12 Deveti, devetog meseca, bio je Abiezer iz Anatota, od Benjaminovih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 13 Deseti, desetog meseca, bio je Maraj Netofaćanin, od Zarinih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 14 Jedanaesti, jedanaestog meseca, bio je Benaja iz Faratona, od Jefremovih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi. 15 Dvanaesti, dvanaestog meseca, bio je Heldaj Netofaćanin, od Otnielovih sinova. U njegovoj grupi je bilo dvadeset i četiri hiljade ljudi.

16 Nad Izraelovim plemenima bili su: poglavar nad Rubenovim plemenom bio je Elijezer, Zihrijevi sin; nad Simeonovim plemenom bio je Sefatija, Mahin sin; 17 nad Levijevim plemenom bio je Asabija, Kamuelov sin; nad Aronovim sinovima bio je Sadok; 18 nad Judinim plemenom bio je Elijuz, jedan od Davidove braće; nad Isaharovim plemenom bio je Amrije, Mihailov sin; 19 nad Zebulonovim plemenom bio je Ismaja, Avdijin sin; nad Neftalimovim plemenom bio je Jerimot, Azrielov sin; 20 nad Jefremovim sinovima bio je Osija, Azazijin sin; nad polovinom Manasijinog plemena bio je Joel, Fedajin sin; 21 nad drugom polovinom Manasijinog plemena u Galadu bio je Ido, Zaharijin sin; nad Benjaminovim plemenom bio je Jasiel, Abnerov sin; 22 nad Danovim plemenom bio je Azareel, Jeroamov sin. To su bili knezovi Izraelovih plemena.

23 David nije prebrojao one koji su imali dvadeset godina i manje, jer je Gospod obećao da će umnožiti Izraelce da ih bude kao zvezda na nebu. 24 Joab, Serujin sin, počeo je da broji narod, ali

nije završio, jer se na Izrael podigao Božji gnev. Zato broj nije zabeležen u dnevnicima cara Davida.

25 Careve riznice nadzirao je Azmavet, Adielov sin. Blago u polju, u gradovima, selima i kulama nadzirao je Jonatan, Ozijin sin. 26 Ratare koji su obrađivali zemlju nadzirao je Ezrije, Heluvov sin. 27 Vinograde je nadzirao Simej iz Rame. Zalihe vina i vinograde nadzirao je Zavidija iz Sifmota. 28 Maslinjake i smokve u Šefeli nadzirao je Balhanan iz Gedera, a zalihe ulja Joas. 29 Goveda koja su pasla u Saronu nadzirao je Sitraj iz Sarena, a goveda u dolinama nadzirao je Safat, Adlajev sin. 30 Kamile je nadzirao Ovil Ismailac, a magarce Jedaja Meronoćanin. 31 Sitnu stoku je nadzirao Jaziz Agarenac. Svi su oni nadzirali imetak cara Davida.

32 Jonatan, Davidov bratanac, razuman čovek, bio je savetnik i pisar. Jehiel, Ahmonijev sin, bio je s carevim sinovima. 33 Ahitofel je bio carev savetnik, a Husaj Arhijanin bio je carev prijatelj. 34 Posle Ahitofela savetnici su bili Jodaj, Benajin sin, i Abijatar, a Joab je bio zapovednik careve vojske.

28 David je okupio u Jerusalimu sve Izraelove knezove, knezove plemena, zapovednike vojske u službi cara, poglavare nad hiljadama i nad stotinama, one koji su nadzirali sav imetak i stoku cara i njegovih sinova, zajedno s dvoranima i junacima i svim drugim hrabrim ljudima. 2 Tada je car David ustao i rekao:

„Čujte me, braćo moja i narode moj! U svom srcu imao sam želju da sagradim dom u kom će počivati kovčeg Gospodnjeg saveza i koji će biti podnožje nogama našeg Boga, pa sam pripremio ono što treba za gradnju. 3 Ali Bog mi je rekao: 'Nećeš ti sagraditi dom mom imenu jer si ratnik i prolivao si krv.' 4 Gospod, Izraelov Bog,

izabrao me je od celog doma mog oca da budem car nad Izraelom dovek. Jer je Judu izabrao za vođu, i u Judinom domu izabrao je dom mog oca, a između sinova mog oca bilo mu je po volji da mene postavi za cara nad celim Izraelom. 5 Od svih mojih sinova, jer mi je Gospod dao mnogo sinova, izabrao je mog sina Solomona da sedi na prestolu Gospodnjeg carstva nad Izraelom.

6 Zatim mi je rekao: 'Tvoj sin Solomon sagradiće moj dom i moja dvorišta, jer sam njega izabrao da bude moj sin, i ja ću biti njegov otac. 7 Utvrdiću njegovo carstvo dovek ako bude odlučno izvršavao moje zapovesti i držao se mojih zakona kao danas.' 8 Sada, dakle, pred očima celog Izraela, pred Gospodnjim zborom, pred našim Bogom koji nas sluša, kažem vam: 'Pazite da se držite svih zapovesti Gospoda, svog Boga, da biste držali ovu dobru zemlju i dovek je ostavili u nasleđstvo svojim sinovima posle vas.'

9 A ti, sine moj Solomone, upoznaj Boga svog oca i služi mu celim srcem i radošnom dušom, jer Gospod ispituje sva srca i svaku pomisao i želju razabira. Ako ga budeš tražio, daće ti da ga nađeš. Ali ako ga napustiš, odbaciće te zauvek. 10 Znaj sada da te je Gospod izabrao da sagradiš dom koji će biti svetilište. Budi hrabar i kreni na posao."

11 David je dao svom sinu Solomonu nacrt predvorja, prostorija u hramu, skladišta, gornjih soba, unutrašnjih soba, prostorije u kojoj je bio poklopac pomirenja, 12 i nacrt svega drugog za šta je pod nadahnućem dobio uputstva: za dvorišta Gospodnjeg doma i za sve trpezarije oko, za riznice doma Božjeg i za riznice posvećenih stvari. 13 Dao mu je uputstva za redove sveštenika i Levita, za sav posao u službi u Gospodnjem domu i za sav pribor za službu u Gospodnjem domu. 14 Odredio je količinu zlata potrebnog za sav

zlatni pribor za obavljanje različitih službi, i količinu srebra za sav srebrni pribor, za sav pribor za obavljanje različitih službi. 15 Odredio je težinu zlata za zlatne svećnjake i njihove žiške, prema težini svakog svećnjaka i njegovih žižaka, isto tako i težinu srebra za srebrne svećnjake, prema težini svakog svećnjaka i njegovih žižaka i prema nameni svakog svećnjaka. 16 Odredio je količinu zlata za stolove na kojima će stajati naslagani hlebovi, za svaki sto, i količinu srebra za srebrne stolove. 17 Odredio je količinu čistog zlata za viljuške, činije, bokale, za male zlatne pehare, prema težini svakog pehara, i srebra za male pehare, prema težini svakog pehara, 18 količinu čistog zlata za kadioni oltar i za zlatne heruvime koji predočavaju kola, koji će raširenih krila zaklanjati kovčeg Gospodnjeg saveza. 19 Zatim je David rekao: „Gospod mi je dao da razumem sve to što je bilo zapisano njegovom rukom koja je bila na meni, sve što treba izraditi prema nacrtu.”

20 Tada je David rekao svom sinu Solomonu: „Budi hrabar i jak i kreni na posao. Ne boj se i ne plaši se, jer je s tobom Gospod Bog, moj Bog. On te neće napustiti niti će te ostaviti dok ne bude završen sav posao za službu u Gospodnjem domu. 21 Tu su redovi sveštenika i Levita koji će izvršavati svu službu u domu Božjem. Imaš uza se ljude spremne za sav posao, koji su vešti u svakom poslu, a tu su i knezovi i ceo narod, koji će izvršiti svaku tvoju zapovest.”

29 Zatim je car David rekao celom zboru: „Moj sin Solomon, koga je Bog izabrao, mlad je i neiskusao, a posao je velik, jer taj dvor nije za čoveka, nego za Gospoda Boga. 2 Pripremio sam za dom svog Boga koliko sam god mogao zlata za zlatne stvari, srebra za srebrne, bakra za bakarne, gvožđa za

gvozdene i drveta za drvene, zatim kamena oniksa, kamena koji se veže tvrdim malterom, raznobojnog kamenja za slaganje mozaika, raznovrsnog skupocenog kamena i mnogo alabastera. 3 Osim toga, iz ljubavi prema domu svog Boga dajem još i svoje zlato i srebro za dom svog Boga, pored svega što sam već pripremio za taj sveti dom: 4 tri hiljade talanata ofirskog zlata, sedam hiljada talanata čistog srebra da se oblože zidovi prostorija, 5 zlata za ono što treba da bude od zlata, srebra za ono što treba da bude od srebra i za sve radove koje će izvesti vešti ljudi. Da li još neko danas želi da svojom rukom dobrovoljno priloži dar Gospodu?”

6 I knezovi otačkih domova, knezovi izraelskih plemena, poglavari nad hiljadama i nad stotinama i oni koji su nadzirali careve poslove dobrovoljno su davali priloge. 7 Dali su za službu u domu Božjem pet hiljada talanata zlata i deset hiljada darika,* deset hiljada talanata srebra, osamnaest hiljada talanata bakra i sto hiljada talanata gvožđa. 8 Svi koji su imali drago kamenje davali su ga u riznicu Gospodnjeg doma, pod nadzor Jehiela od Gironovih sinova. 9 I narod se radovao što su dobrovoljno davali priloge, jer su celim srcem dobrovoljno prilagali Gospodu. I car David se mnogo radovao.

10 Zatim je David blagoslovio Gospoda pred celim zborom i rekao je: „Blagoslovljen da si, Gospode, Bože našeg oca Izraela, oduvek i zauvek. 11 Tebi, Gospode, pripada veličanstvo i moć i lepota i uzvišenost i čast, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji. Tebi, Gospode, pripada carstvo, ti si uzvišen kao poglavar nad svima. 12 Od tebe dolazi bogatstvo i slava, ti vladaš nad svim. U tvojoj je ruci sila i moć, i ti svojom rukom možeš da uzvisiš i ojačaš svakoga. 13 Zato ti sada zahvaljujemo,

* 29,7 Persijski zlatnik. Vidi dodatak na kraju knjige.

Bože naš, i hvalimo divno ime tvoje.

14 Jer ko sam ja i šta je moj narod da bismo ti mogli dobrovoljno priložiti sve ovo? Od tebe sve dolazi, i dali smo ti ono što smo iz tvoje ruke primili. 15 Mi smo pred tobom stranci i došljaci kao i svi naši praočevi. Naši su dani na zemlji kao sena, bez nade. 16 Gospode, Bože naš, sve ovo blago što smo pripremili da ti sagradimo dom za tvoje sveto ime dolazi iz tvoje ruke i sve je tvoje. 17 Znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i da voliš poštenje. Ja sam čestitog srca dobrovoljno prineo sve ovo i sada radosno gledam kako tvoj narod, koji se nalazi ovde, tebi dobrovoljno prinosi darove. 18 Gospode, Bože naših praočeva Avrama, Isaka i Izraela, sačuvaj doveka takve misli i takvu želju u srcu svog naroda i usmeri njihovo srce k sebi. 19 Mom sinu Solomonu daj nepodeljeno srce da bi se držao tvojih zapovesti, tvojih opomena, tvojih propisa, da bi izvršio sve što treba i da bi sagradio taj dvor za koji sam sve pripremio.”

20 Tada je David rekao celom zboru: „Blagoslovite sada Gospoda, svog Boga.” I ceo zbor je blagoslovio Gospoda, Boga svojih praočeva, i poklonili su se i pali ničice pred Gospodom i pred carem. 21 I sutradan su prinosili žrtve paljenice Gospodu, a i druge žrtve su prinosili Gospodu: hiljadu junaca, hiljadu ovnova, hiljadu jaganjaca zajedno s njihovim žrtvama levanicama. Prinosili su mnogo žrtava za ceo Izrael. 22 Tog dana su jeli i pili pred Gospodom i mnogo se radovali. I po drugi put su postavili za cara Solomona, Davidovog sina, i pomazali su ga pred Gospodom za vođu, a Sadoka za sveštenika. 23 Solomon je seo na Gospodnji presto kao car umesto svog oca Davida. Uspešno je carovao i svi Izraelci bili su mu poslušni. 24 Svi knezovi i junaci i svi sinovi cara Davida stali su u službu caru Solomonu. 25 Gospod je veoma uzvisio Solomona

pred očima celog Izraela i dao mu takvu carsku čast kakvu pre njega nije imao nijedan car nad Izraelom.

26 Tako je David, Jesejev sin, vladao nad celim Izraelom. 27 Četrdeset godina je vladao nad Izraelom. U Hevronu je vladao sedam godina, a u Jerusalimu je vladao trideset i tri godine. 28 Umro je u dubokoj starosti, nauživavši se života, bogatstva i slave. Njegov sin Solomon vladao je umesto njega. 29 Dela cara Davida, od početka do kraja, zabeležena su u zapisima videoca* Samuela, u zapisima proroka Natana i u zapisima videoca Gada. 30 Tamo je zapisano sve o njegovom carovanju, o njegovim poduhvatima i događajima koji su se odigrali u njegovo vreme u Izraelu i u svim drugim carstvima.

* 29,29 Ili: „onoga koji ima vizije”, to jest onoga kome se Bog javlja u vizijama.

Pisac: Ezra

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 460. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1037-537. pre n. e.

DRUGA KNJIGA DNEVNIKA

1 Solomon, Davidov sin, učvrstio se u svom carstvu. Gospod, njegov Bog, bio je s njim i veoma ga je uzvisio.

2 Solomon se obratio celom Izraelu, poglavarima nad hiljadama i nad stotinama, sudijama i svim knezovima u celom Izraelu, poglavarima otačkih domova. **3** Zatim je Solomon sa celim zborom otišao na uzvišicu koja je bila u Gavaonu, jer je tamo bio šator od sastanka koji je pripadao Bogu, a koji je Mojsije, Gospodnji sluga, napravio u pustinji. **4** Kovčeg Božji David je preneo iz Kirijat-Jarima na mesto koje je pripremio za njega, jer je za njega bio razapeo šator u Jerusalemu. **5** Bakarni oltar koji je napravio Bezalel, sin Urija, Hurovog sina, nalazio se pred Gospodnjim šatorom. Solomon i ceo zbor došli su tamo da se kao i obično obrate Bogu. **6** Tamo je Solomon, na bakarnom oltaru koji je bio pred šatorom sastanka, prineo žrtve pred Gospodom, prineo je na njemu hiljadu žrtava paljenica.

7 Te noći Bog se pojavio Solomonu i rekao mu: „Traži šta hoćeš da ti dam.“ **8** A Solomon reče Bogu: „Ti si pokazao veliku milost prema mom ocu Davidu, i postavio si me na njegovo mesto da budem car. **9** Gospode Bože, neka se sada ispuni obećanje koje si dao mom ocu Davidu, jer si me postavio da budem car nad narodom kog ima mnogo kao praha na zemlji. **10** Daj mi mudrost i znanje da mogu voditi ovaj narod, jer ko može suditi tvom tako velikom narodu?“

11 Tada Bog reče Solomonu: „Zato što

si to poželeo u svom srcu i nisi tražio izobilje, ni bogatstvo, ni slavu, ni duše onih koji te mrze niti si tražio dug život, već si tražio mudrost i znanje da možeš suditi mom narodu nad kojim sam te postavio za cara, **12** zato ti dajem mudrost i znanje. Ali dajem ti i izobilje i bogatstvo i čast kakvu nije imao nijedan car pre tebe i kakvu neće imati nijedan posle tebe.“

13 Solomon se sa uzvišice u Gavaonu, od šatora sastanka, vratio u Jerusalem i carovao je nad Izraelom. **14** Solomon je sakupio bojna kola i konje. Imao je hiljadu i četiristo kola i dvanaest hiljada konja. Rasporedio ih je po gradovima u kojima je držao kola i kod sebe u Jerusalemu. **15** Car je učinio da u Jerusalemu bude srebra i zlata toliko mnogo kao kamenja, a kedrovine kao divljih smokava u Šefeli. **16** Solomon je uvezio konje iz Egipta. Carevi trgovci nabavljali su konje po određenoj ceni. **17** Jedna kola dovezena iz Egipta koštala su šesto srebrnika, a konj sto pedeset. Preko tih trgovaca uvozili su konje i kola i svi hetejski i sirijski carevi.

2 Solomon je izdao zapovest da se sagradi dom Gospodnjem imenu, a za njega carski dvor. **2** Zato je Solomon odredio sedamdeset hiljada nosača, osamdeset hiljada klesara u planini i tri hiljade i šesto onih koji će ih nadgledati. **3** Zatim je Solomon poručio Hiram, caru Tira: „Mom ocu Davidu slao si kedrovinu da sagradi sebi dvor za stanovanje. **4** Evo, imam nameru da izgradim dom imenu

Gospoda, svog Boga, i posvetiću ga njemu, da se pred njegovim licem prinosi mirisni kad, da se redovno postavljaju naslagani hlebovi i da se prinose žrtve paljenice ujutru i uveče, na Šabate, na mladine i na praznike Gospoda, našeg Boga. Neka se tako doveka čini u Izraelu. 5 Dom koji ću graditi biće velik, jer je naš Bog veći od svih drugih bogova. 6 Ko bi mu mogao sagraditi dom kad ga nebesa i nebo nad nebesima ne mogu obuhvatiti? Ko sam ja da mu sagradim dom - osim da to bude mesto gde će se prinositi kad pred njegovim licem? 7 Zato mi sada pošalji veštog čoveka koji zna da radi sa zlatom, srebrom, bakrom, gvožđem, vunom purpurne boje, grimiznim i plavim predivom i koji zna da rezbari. On će raditi zajedno s veštim ljudima koji su kod mene u Judi i u Jerusalimu, koje je izabrao moj otac David. 8 Pošalji mi sa Livana kedrovo, smrekovo i algumovo drvo, jer znam da su tvoje sluge vešte u seči drva sa Livana, a moje sluge radiće s tvojim slugama. 9 Pripremite mi mnogo drva, jer će dom koji ću sagraditi biti izuzetno velik. 10 Tvojim slugama, drvosečama koji će obarati drveće, daću za hranu dvadeset hiljada kora pšenice, dvadeset hiljada kora ječma, dvadeset hiljada bati vina i dvadeset hiljada bati ulja."

11 Tada je Hiram, car Tira, poslao Solomonu ovaj pisani odgovor: „Zato što Gospod voli svoj narod, zato te je postavio za cara nad njim.“ 12 Hiram je još rekao: „Neka je blagoslovljen Gospod, Izraelov Bog, koji je stvorio nebesa i zemlju, jer je caru Davidu dao mudrog sina, pametnog i razumnog. On će Gospodu sagraditi dom, a sebi carski dvor. 13 Zato ti sada šaljem Hiram-Aviva, veštog i razumnog čoveka, 14 sina jedne žene iz Danovog plemena, kome je otac iz Tira. On zna da radi sa zlatom, srebrom, bakrom, gvožđem, kamenom, drvetom, vunom purpurne boje,

plavim predivom, finim platnom, grimiznim predivom, i zna da rezbari svakojake rezbarije i da pravi nacрте za sve što mu se poveri da napravi. On će raditi s tvojim veštim ljudima i s ljudima mog gospodara Davida, tvog oca. 15 Neka sada moj gospodar pošalje svojim slugama pšenicu, ječam, ulje i vino, kao što je obećao. 16 A mi ćemo na Livanu iseći onoliko stabala koliko ti treba, vezaćemo ih u splavove i spustiti morem do Jope, a ti ih odande otpremi u Jerusalim.“

17 Solomon je prebrojao sve strance koji su bili u Izraelovoj zemlji posle popisa koji je sproveo njegov otac David i bilo ih je sto pedeset tri hiljade i šesto. 18 Od njih je odredio sedamdeset hiljada nosača, osamdeset hiljada klesara u planini i tri hiljade i šesto nadglednika koji će nadzirati ljude u službi.

3 Tako je Solomon počeo da gradi Gospodnji dom u Jerusalimu na brdu Moriji, gde se Gospod pokazao njegovom ocu Davidu, na mestu koje je pripremio David, na gumnu Ornana Jevusejina. 2 Počeo je da ga gradi drugog dana drugog meseca četvrte godine svog vladanja. 3 Temelji koje je Solomon položio za gradnju doma Božjeg bili su dugi šezdeset lakata, po staroj meri lakta,* a široki dvadeset lakata. 4 Predvorje s prednje strane doma bilo je dugo dvadeset lakata, koliko je bio širok dom, a visoko sto dvadeset lakata. Iznutra ga je obložio čistim zlatom. 5 Veliki dom* je obložio drvetom smreke, a zatim ga je obložio čistim zlatom. Onda je napravio ukrase u obliku palmi, kao i lančice. 6 Dom je obložio skupocenim kame-

* 3,3 „Stara mera lakta“ verovatno je isto što i dugi lakat, koji je iznosio 51,8 centimetara. Vidi fusnotu za Ezekiel 40,5 i dodatak na kraju knjige.

* 3,5 „Veliki dom“ se verovatno odnosi na Svetinju.

nom i tako ga ukrasio. Zlato je bilo iz zemlje zlata. 7 Tako je zlatom obložio dom: krovne grede, pragove, zidove i vrata. Na zidovima je izrezbario ukrase u obliku heruvima.

8 Napravio je i Svetinju nad svetinjama. Bila je duga dvadeset lakata, koliko je bio širok dom, i široka dvadeset lakata. Obložio ju je sa šesto talanata čistog zlata. 9 Zlato za klinove bilo je teško pedeset sikala. I gornje sobe obložio je zlatom.

10 U unutrašnjosti Svetinje nad svetinjama napravio je dva heruvima, vajarski rad, i obložio ih zlatom. 11 Krila tih heruvima bila su duga dvadeset lakata. Jedno krilo, dugo pet lakata, dodirivalo je zid doma, a drugo krilo, dugo pet lakata, dodirivalo je krilo drugog heruvima. 12 Tako je i jedno krilo drugog heruvima, dugo pet lakata, dodirivalo zid doma, a drugo krilo, dugo pet lakata, dodirivalo je krilo prvog heruvima. 13 Raširena krila tih heruvima imala su dvadeset lakata. Heruvimi su stajali na nogama, licem okrenuti prema unutrašnjosti doma.

14 Načinio je i zavesu od plavog prediva, vune purpurne boje, grimiznog prediva i finog platna, i na njoj je izvezao heruvime.

15 Ispred doma je napravio dva stuba dugačka trideset pet lakata, a na svakom je bilo oglavlje od pet lakata. 16 Zatim je napravio lančice izrađene poput ogrlice i stavio ih na vrh stubova. Napravio je sto narova i stavio ih na lančice. 17 Stubove je postavio ispred hrama, jedan s desne strane, a drugi s leve. Desni je nazvao Jahin, a levi Boaz.*

* 3,17 „Severni“, predstavlja levi posmatraču koji gleda na istok. „Boaz“ verovatno znači „jačina; u snazi“. Po svemu sudeći imena oba stuba čitala su se u celini, zdesna nalevo. „Južni“, predstavlja desni posmatraču koji gleda na istok. „Jahin“ znači „on će utemeljiti“.

4 Napravio je bakarni oltar dvadeset lakata dug, dvadeset lakata širok i deset lakata visok.

2 Zatim je napravio liveo more, koje je od jednog do drugog kraja imalo deset lakata. Bilo je okruglo, visoko pet lakata, a da bi se obuhvatilo bilo je potrebno uže od trideset lakata. 3 Okolo, ispod ivice, bili su ukrasi u obliku bikova, po deset ukrasa na jedan lakat okruživalo je more. Bila su dva reda ukrasa u obliku bikova, izlivenih zajedno s morem. 4 More je stajalo na dvanaest bikova, od kojih su tri gledala prema severu, tri prema zapadu, tri prema jugu, a tri prema istoku. More je stajalo odozgo na bikovima, a zadnji deo svih njih bio je okrenut unutra. 5 Njegova debljina je iznosila jedan dlan, a ivica mu je bila izrađena kao ivica čaše, nalik cvetu ljiljana. U njega je moglo da stane tri hiljade bati.

6 Napravio je i deset velikih posuda za vodu i pet je stavio s desne strane, a pet s leve, da služe za pranje. Vodom iz njih pralo se što je trebalo za žrtve paljenice. A more je bilo namenjeno sveštenicima da se peru vodom iz njega.

7 Zatim je napravio deset zlatnih svećnjaka prema istom nacrtu i stavio ih u hram, pet s desne strane, a pet s leve.

8 Napravio je deset stolova i postavio ih u hramu, pet s desne strane, a pet s leve. Napravio je i sto zlatnih činija.

9 Zatim je načinio dvorište za sveštenike, veliko dvorište i vrata u velikom dvorištu, a vrata je obložio bakrom. 10 More je postavio s desne strane, prema jugoistoku.

11 Na kraju je Hiram napravio lonce, lopate i činije.

Tako je Hiram završio posao koji je radio za cara Solomona u domu Božjem: 12 dva stuba, okrugla oglavlja koja su bila na vrhovima dva stuba, dve mrežice koje su pokrivala ta dva okrugla oglavlja na vrhu stubova, 13 četiristo narova za dve mreži-

ce, za svaku mrežicu po dva reda narova da pokriju dva okrugla oglavlja na vrhovima stubova, 14 deset kolica i deset velikih posuda za vodu na kolicima, 15 jedno more i dvanaest bikova ispod njega, 16 lonce, lopate, viljuške i sav drugi pribor napravio je Hiram-Aviv od uglačanog bakra caru Solomonu za Gospodnji dom. 17 Car je dao da se sve to izlije u ilovači, u Jordanskoj dolini, između Sokota i Saride. 18 Solomon je napravio izuzetno mnogo svega tog pribora. Težina bakra nije bila utvrđena.

19 Solomon je napravio i sve druge stvari za dom Božji: zlatni oltar, stolove na koje se hleb stavljao pred Boga, 20 svećenjake sa žiškima od čistog zlata, koji su se prema propisu palili pred unutrašnjom prostorijom, 21 zlatne cvetove, žiške, mašice, sve od najčistijeg zlata, 22 makaže za podsecanje fitilja, činije, čaše, pepenice, sve od čistog zlata. I ulaz u dom, unutrašnja vrata Svetinje nad svetinjama i vrata hrama u domu bila su od zlata.

5 Tako je Solomon dovršio sav posao oko Gospodnjeg doma. Zatim je doneo srebro, zlato i sve druge predmete koje je posvetio njegov otac David, i stavio ih u riznice doma Božjeg. 2 Tada je Solomon okupio kod sebe u Jerusalamu Izraelove starešine, sve poglavare plemena i knezove otačkih domova Izraelovih sinova, da bi se kovčeg Gospodnjeg saveza doneo iz Davidovog grada, to jest sa Ciona. 3 Tako su se svi Izraelci sakupili kod cara na praznik koji se slavi u sedmom mesecu.

4 Kad su došle sve Izraelove starešine, Levijevi sinovi su poneli kovčeg. 5 Oni su preneli kovčeg, šator od sastanka i sve svete stvari koje su bile u šatoru. Sve su to preneli sveštenici, Leviti. 6 Car Solomon i s njim ceo izraelski zbor koji se okupio oko njega, prineli su na žrtvu pred kovče-

gom toliko ovaca i goveda da se nije moglo ni izračunati ni izbrojati. 7 Zatim su sveštenici uneli kovčeg Gospodnjeg saveza na njegovo mesto, u unutrašnju prostoriju doma, u Svetinju nad svetinjama, pod krila heruvima. 8 Krila heruvima bila su raširena iznad mesta gde je stajao kovčeg, tako da su heruvimi odozgo zaklanjali kovčeg i njegove poluge. 9 Ali poluge su bile toliko duge da su se njihovi krajevi videli iz Svetinje pred unutrašnjom prostorijom, ali spolja se nisu videli. Tamo stoje sve do današnjeg dana. 10 U kovčegu nije bilo ničeg osim dve ploče koje je Mojsije stavio u njega na Horivu, kad je Gospod sklopio savez sa Izraelovim sinovima nakon što su izašli iz Egipta.

11 Sveštenici su izašli iz svetog mesta (jer su se svi prisutni sveštenici posvetili, bez obzira na redove). 12 Leviti koji su bili pevači, svi od Asafa, Emana i Jedutuna, njihovi sinovi i njihova braća, u haljinama od finog platna stajali su s činelama, harfama i drugim žičanim instrumentima istočno od oltara, a s njima je bilo sto dvadeset sveštenika koji su trubili u trube. 13 Dok su oni koji su trubili u trube i pevači složno u jedan glas hvalili Gospoda i zahvaljivali mu, i dok je odjekivao zvuk truba, činela i drugih instrumenata i hvalospjev Gospodu: „On je dobar, večna je ljubav njegova“, oblak je ispunio Gospodnji dom. 14 Sveštenici zbog oblaka nisu mogli tu da stoje i da vrše službu, jer je dom Božji bio pun Gospodnje slave.

6 Tada je Solomon rekao: „Gospode, ti si rekao da ćeš prebivati u gustoj tami, 2 a ja sam ti sagradio dom da bude tvoje uzvišeno prebivalište i mesto gde ćeš doveka prebivati.“

3 Zatim se car okrenuo prema narodu i blagoslovio ceo izraelski zbor, dok je ceo zbor stajao. 4 Tada je rekao: „Neka je blagoslovljen Gospod, Izraelov Bog, koji je

svojim ustima govorio s mojim ocem Davidom, i svojom rukom ispunio ono što je rekao: 5 'Od dana kad sam svoj narod izveo iz egipatske zemlje nisam izabrao nijedan grad među svim Izraelovim plemenima da se u njemu sagradi dom u kom bi bilo moje ime, niti sam izabrao nekoga da bude vođa mom narodu Izraelu. 6 Ali sada sam izabrao Jerusalem da u njemu bude moje ime i izabrao sam Davida da vlada nad mojim narodom Izraelom.' 7 Moj otac David je u svom srcu imao želju da sagradi dom imenu Gospoda, Izraelovog Boga. 8 Ali Gospod je mom ocu Davidu rekao: 'Ti u svom srcu imaš želju da sagradiš dom mom imenu, i dobro je što ti je to na srcu. 9 Ali nećeš ti graditi taj dom, nego tvoj sin koji će ti se roditi. On će sagraditi dom mom imenu.' 10 Gospod je ispunio reč koju je rekao i ja sam došao na mesto svog oca Davida i seo na Izraelov presto, kao što je rekao Gospod, i sagradio sam dom imenu Gospoda, Izraelovog Boga, 11 i namestio sam tamo kovčeg u kome je Gospodnji savez koji je sklopio sa Izraelovim sinovima."

12 Zatim je Solomon stao pred Gospodnji oltar pred celim izraelskim zborom i raširio ruke. 13 (Solomon je napravio jedno postolje od bakra i postavio ga nasred dvorišta. Bilo je dugo pet lakata, široko pet lakata i visoko tri lakta. Solomon je stajao na njemu.) Zatim je kleknuo pred celim izraelskim zborom, raširio ruke prema nebesima 14 i rekao: „Gospode, Bože Izraelov, nema Boga kao što si ti, ni na nebesima ni na zemlji. Ti se držiš saveza i pokazuješ milost prema svojim slugama koje ti služe svim svojim srcem. 15 Ispunio si svom sluzi Davidu, mom ocu, ono što si mu obećao. Što si svojim ustima obećao, to si svojom rukom ispunio, kao što se danas vidi. 16 A sada, Gospode, Bože Izraelov, ispuni svom sluzi Davidu, mom ocu, ono što si mu obećao kad si

rekao: 'Neće ti nestati naslednika koji će preda mnom sedeti na Izraelovom prestolu, samo ako tvoji sinovi budu pazili na svoj put i živeli po mom zakonu kao što si ti po mojoj volji živeo.' 17 A sada, Gospode, Bože Izraelov, neka se obistini obećanje koje si dao svom sluzi Davidu.

18 Ali da li će Bog zaista prebivati s ljudima na zemlji? Gle, ni nebesa ni nebo nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom koji sam sagradio! 19 Ali ipak Gospode, Bože moj, saslušaj molitvu svog sluga i njegovu molbu za milost i poslušaj vapaj i molitvu koju ti danas upućuje tvoj sluga. 20 Neka tvoje oči dan i noć budno motre ovaj dom, ovo mesto za koje si rekao da će u njemu prebivati tvoje ime. Poslušaj molitvu koju ti tvoj sluga upućuje okrenut prema ovom mestu. 21 Poslušaj molbe koje ti upućuju tvoj sluga i tvoj narod Izrael okrenuti prema ovom mestu. Čuj s mesta gde prebivaš, s nebesa, čuj i oprosti.

22 Ako neko zgreši svom bližnjem, pa se od njega traži da se zakune i izloži prokletstvu, i on pod zakletvom dođe pred tvoj oltar u ovom domu, 23 tada čuj s nebesa i budi sudija svojim slugama i naplati zlome, vraćajući njegova dela na njegovu glavu, a pravednog proglasi pravednim, nagrađujući ga po njegovoj pravednosti.

24 Ako tvoj narod Izrael bude poražen pred svojim neprijateljima zato što ti je zgrešio, pa se obrati k tebi i da hvalu tvom imenu, pomoli se i uputi molbu za milost u ovom domu, 25 tada čuj s nebesa, oprosti greh svom narodu Izraelu i vrati ih u zemlju koju si dao njima i njihovim praočevima. 26 Kad se zatvori nebo i ne bude kiše jer su ti zgrešili, pa se pomole okrenuti prema ovom mestu i daju hvalu tvom imenu i odvrate se od svog greha jer si im nanosio nevolje, 27 tada čuj s nebesa i oprosti greh svojim slugama, svom narodu

Izraelu, jer ti ih učiš pravom putu kojim treba da idu, i pusti kišu na svoju zemlju koju si svom narodu dao u nasledstvo.

28 Ako u zemlji zavlada glad ili se pojavi pošast, suša, buđ ili navale skakavci ili bubašvabe, ako tvoj narod opkoli neprijatelj u zemlji gde su njihovi gradovi, ako ih snađe bilo kakva nevolja ili bolest, 29 pa ako neko iz naroda ili ceo tvoj narod Izrael uputi molitvu ili molbu za milost, jer svako zna svoju nevolju i svoj bol, i raširi ruke prema ovom domu, 30 ti čuj s nebesa, s mesta gde prebivaš, i oprosti i daj svakome prema svim njegovim putevima, ti koji znaš svačije srce, jer samo ti dobro znaš srce sinova ljudskih, 31 da bi te se bojali i išli tvojim putevima sve dane dok žive u zemlji koju si dao našim praočevima.

32 Isto tako, kad tuđinac koji ne pripada tvom narodu Izraelu, nego je došao iz daleke zemlje zbog tvog velikog imena i zbog tvoje snažne ruke i podignute mišice, dođe i pomoli se okrenut prema ovom domu, 33 tada čuj s nebesa, s mesta gde prebivaš, i učini sve za šta te moli taj tuđinac, da bi svi narodi na zemlji upoznali tvoje ime i bojali se tebe kao i tvoj narod Izrael, i da bi znali da ovaj dom koji sam sagradio nosi tvoje ime.

34 Ako tvoj narod pođe u rat protiv svojih neprijatelja putem kojim ga ti pošalješ, i pomole se tebi okrenuti prema ovom gradu koji si izabrao i prema ovom domu koji sam sagradio tvom imenu, 35 tada čuj s nebesa njihovu molitvu i njihovu molbu za milost i daj im pravdu.

36 Ako ti zgreše, jer nema čoveka koji ne greši, i ti se razgneviš na njih i predaš ih neprijateljima, pa ih njihovi porobljivači odvedu u zarobljeništvo u neku zemlju koja je daleko ili blizu, 37 a oni se urazume u zemlji u koju budu odvedeni u zarobljeništvo, obrate se i upute ti molbu za milost u zemlji u kojoj su zarobljeni, govoreći: 'Zgrešili smo, loše smo postupali, zlo

smo činili', 38 ako se u zemlji svojih porobljivača koji su ih odveli u zarobljeništvo zaista obrate k tebi svim svojim srcem i svom svojom dušom i pomole ti se okrenuti prema svojoj zemlji koju si dao njihovim praočevima, prema gradu koji si izabrao i prema domu koji sam sagradio tvom imenu, 39 tada s nebesa, s mesta gde prebivaš, čuj njihovu molitvu i njihove molbe za milost, daj im pravdu i oprosti svom narodu koji ti je zgrešio.

40 Sada te molim, Bože moj, neka tvoje oči budu otvorene i neka tvoje uši čuju molitvu upućenu s ovog mesta. 41 Ustani sada, Gospode Bože, pođi na mesto svog počinka, ti i kovčeg tvoje sile. Neka se tvoji sveštenici, Gospode Bože, obuku u spasenje i neka se oni koji su ti verni raduju dobru. 42 Gospode Bože, ne odvrćaj svoje lice od svog pomazanika. Seti se milosti svoje koju si obećao svom sluzi Davidu'."

7 Kad je Solomon završio molitvu, vatra je sišla s nebesa i spalila žrtvu paljenicu i druge žrtve, a Gospodnja slava je ispunila dom. 2 Sveštenici nisu mogli da uđu u Gospodnji dom jer je Gospodnja slava ispunila Gospodnji dom. 3 Kad su svi Izraelovi sinovi videli kako su vatra i Gospodnja slava došli na dom, poklonili su se i pali ničice na pod, licem do zemlje, i zahvaljivali su Gospodu govoreći: „On je dobar, večna je ljubav njegova.“

4 Tada su car i ceo narod prineli žrtve pred Gospodom, 5 Car Solomon je prineo na žrtvu dvadeset i dve hiljade goveda i sto dvadeset hiljada ovaca. Tako su car i ceo narod održali svečanost povodom posvećenja doma Božjeg. 6 Sveštenici su stajali na svojim mestima, a Leviti su imali muzičke instrumente koje je načinio car David da bi hvalili Gospoda i uz koje su pevali u čast Gospodu: „Večna je ljubav njegova.“ Tako je David njihovom službom

upućivao hvale. A pred njima su sveštenici glasno trubili u trube, dok su svi Izraelci stajali.

7 Tada je Solomon posvetio sredinu dvorišta koje je ispred Gospodnjeg doma, zato što je tamo prinosio žrtve paljenice i salo od žrtava zajedništva, jer na bakarni oltar koji je Solomon napravio nije moglo da stane toliko žrtava paljenica, prinosa od žita i sala. 8 U to vreme Solomon je slavio praznik sedam dana, a s njim i ceo Izrael, veoma veliko mnoštvo naroda iz cele zemlje, od granice Emata do doline reke Egiptat. 9 A osmog dana održali su svečani zbor, jer je svečanost povodom posvećenja oltara trajala sedam dana, i praznik još sedam dana. 10 Dvadeset i trećeg dana sedmog meseca otpustio je narod svojim kućama. Otišli su radosni i veselog srca zbog sve dobrote koju je Gospod pokazao Davidu i Solomonu i svom narodu Izraelu.

11 Tako je Solomon završio Gospodnji dom i carski dvor i uspešno je izvršio u Gospodnjem domu i u svom dvoru sve što je želeo u svom srcu. 12 Gospod se noću pojavio Solomonu i rekao mu: „Uslišio sam tvoju molitvu i izabrao sam ovo mesto da bude moj dom u kom će se prinositi žrtve. 13 Kad zatvorim nebo da ne pada kiša i zapovedim skakavcima da poharaju zemlju i kad pošaljem pošast na svoj narod, 14 pa se moj narod, koji nosi moje ime, ponizi, pomoli i potraži moje lice i vrati se sa svojih zlih puteva, ja ću tada čuti s nebesa i oprostiću im njihov greh, i izlečiću njihovu zemlju. 15 Oči će moje biti otvorene i uši će moje čuti njihovu molitvu s ovog mesta. 16 Zato sam izabrao i posvetio ovaj dom da u njemu dovek prebiva moje ime, i ovde će uvek biti moje oči i moje srce.

17 A ti, ako mi budeš služio kao što mi je služio tvoj otac David, ako budeš činio sve što sam ti zapovedio, i ako se budeš držao mojih propisa i mojih zakona, 18

utvrdiću presto tvog carstva, držeći se saveza koji sam sklopio s tvojim ocem Davidom kada sam rekao: 'Neće ti nestati naslednika koji će vladati nad Izraelom.' 19 Ali ako se odvratite od mene i ostavite moje odredbe i moje zapovesti koje sam stavio pred vas i pođete za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate, 20 istrebiću vas iz zemlje koju sam vam dao. Odbaciću od sebe ovaj dom koji sam posvetio svom imenu, pa će se o njemu podrugljivo pričati* i biće ruglo svim narodima. 21 Od ovog doma ostaće samo ruševine i ko god bude prolazio pored njega biće zaprepašćen i pitaće: 'Zašto je Gospod to učinio od ove zemlje i od ovog doma?' 22 I odgovoriće mu se: 'Zato što su ostavili Gospoda, Boga svojih praočeva, koji ih je izveo iz egipatske zemlje, i poslali za drugim bogovima, klanjali im se i služili im. Zato im je naneo svu tu nevolju'."

8 Kad je prošlo dvadeset godina, tokom kojih je Solomon gradio Gospodnji dom i svoj dvor, 2 Solomon je utvrdio gradove koje mu je dao Hiram i u njima je naselio Izraelove sinove. 3 Zatim je Solomon otišao na Emat-Sovu i osvojio je. 4 Onda je utvrdio Tadmor u pustinji i sve gradove koji su služili kao skladišta, koje je sagradio u Ematu. 5 Sagradio je Gornji Bet-Oron i Donji Bet-Oron, utvrđene gradove sa zidinama, vratima i prevornicama, 6 zatim Valat i sve gradove koji su mu pripali, a služili su kao skladišta, sve gradove za bojna kola i gradove za konjanike, Solomon je sagradio sve što je želeo u Jerusalimu, na Livanu i na celom području kojim je vladao.

7 Sve koji su ostali od Heteja, Amoreja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, sve koji nisu bili Izraelci, 8 njihove sinove koji su ostali nakon njih u zemlji, a koje Izraelovi sinovi

* 7,20 Doslovno: „biće izreka - poslovice“.

nisu istrebili, njih je Solomon prisilio na ropski rad sve do današnjeg dana. 9 Ali nikoga od Izraelovih sinova Solomon nije učinio robom za svoj posao, nego su oni bili ratnici, zapovednici nad njegovim ađutantima i zapovednici nad vozačima njegovih kola i nad njegovim konjanicima. 10 Car Solomon je imao dvesta pedeset glavnih namesnika koji su nadzirali ljude.

11 Faraonovu kćer Solomon je preselio iz Davidovog grada u kuću koju je za nju sagradio, jer je rekao: „Premda mi je žena, ipak neće živeti u domu Davida, cara Izraela, jer je svako mesto na koje je došao Gospodnji kovčeg sveto.“

12 Tada je Solomon prineo Gospodu žrtve paljenice na Gospodnjem oltaru koji je napravio ispred predvorja. 13 Svaki dan je prinosiso žrtve kao što je Mojsije zapovedio za Šabate, za mladine i za propisane praznike tri puta godišnje - na Praznik beskvasnih hlebova, na Praznik sedmica i na Praznik senica. 14 Postavio je redove sveštenika po njihovim službama, kako je propisao njegov otac David, i Levite na njihove dužnosti da pevaju hvale i da služe pred sveštenicima iz dana u dan, zatim vratare po njihovim redovima za svaka vrata, jer je tako zapovedio David, Božji čovek. 15 Ni u čemu nisu odstupili od careve zapovesti za sveštenike i Levite, kao ni za riznice. 16 Tako je Solomon uspešno završio sav posao od dana kad je položio temelj Gospodnjeg doma, pa sve dok ga nije dovršio. Tako je bio završen Gospodnji dom.

17 Tada je Solomon otišao u Esion-Gever i u Elot na obali mora u edomskoj zemlji. 18 Hiram mu je po svojim slugama slao brodove i sluge koje su poznavale more, pa su oni zajedno sa Solomonovim slugama plovili u Ofir, i odande bi uzeli četiristo pedeset talanata zлата i doneli ga caru Solomonu.

9 Carica Šabe čula je za Solomonovu slavu, pa je došla da iskuša Solomona teškim pitanjima. Ona je došla u Jerusalim s veoma velikom pratnjom, s kamilama koje su nosile balzam i donela je zлата u velikim količinama i dragog kamenja. Došavši kod Solomona, razgovarala je s njim o svemu što joj je bilo na srcu. 2 Solomon joj je odgovorio na sva pitanja, nije bilo ničega što je Solomonu bilo sakriveno i na šta nije znao da joj odgovori.

3 Kad je carica Šabe videla Solomonovu mudrost i dom koji je sagradio, 4 kad je videla jela na njegovom stolu, njegove sluge kako sede za stolom, njegove poslužitelje koji su posluživali kod stola i njihovu odeću, njegove peharnike i njihovu odeću i žrtve paljenice koje je redovno prinosiso u Gospodnjem domu, zastao joj je dah. 5 Zato je rekla caru: „Istina je ono što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti. 6 Ali nisam poverovala u ono što se govori dok nisam došla i videla svojim očima. I gle, ni pola mi nije bilo rečeno o tvojoj velikoj mudrosti! Ti nadmašuješ ono što sam čula o tebi. 7 Srećni su tvoji ljudi i srećne su tvoje sluge koje stalno stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost. 8 Neka je blagoslovljen Gospod, tvoj Bog, kome si toliko omileo da te je postavio na svoj presto da budeš car za Gospoda, svog Boga! Zato što tvoj Bog voli Izrael i želi da ga održi dovekа, zato te je postavio za cara da sudiš i sprovodiš pravdu.“

9 Zatim je dala caru sto dvadeset talanata zлата, balzama u velikim količinama i dragog kamenja. Nikada više nije doneto toliko balzama koliko je carica Šabe dala caru Solomonu.

10 Pored toga, Hiramove i Solomonove sluge, koje su donosile zлатo iz Ofira, donosili su i algumovog drveta i skupocenog kamenja. 11 Car je od algumovog drveta načinio stepenice u Gospodnjem domu i u carskom dvoru, kao i harfe i druge žičane

instrumente za pevače. Nikada ranije nije se tako nešto videlo u Judinoj zemlji.

12 Car Solomon je dao carici Šabe sve što je poželela i zatražila, više od onoga što je ona donela caru. Zatim su ona i njene sluge otišli i vratili se u svoju zemlju.

13 Težina zlata koje je svake godine stizalo Solomonu iznosila je šesto šezdeset i šest talanata, 14 ne računajući prihod od putujućih trgovaca i od ostalih trgovaca, ni zlato ni srebro koje su svi arapski carevi i namesnici zemlje donosili Solomonu.

15 Car Solomon je načinio dvesta velikih štitova od legure zlata (svaki štit je obložio sa šesto sikala zlata) 16 i trista malih štitova od legure zlata (svaki štit je obložio sa tri mine zlata). Zatim ih je car stavio u dom nazvan Livanska šuma.

17 Car je napravio i veliki presto od slonovače i obložio ga čistim zlatom. 18 Do prestola je vodilo šest stepenica, a podnožje od zlata bilo je sastavljeno s prestolom. S obe strane sedišta bili su nasloni za ruke, a dva lava stajala su pored tih naslona. 19 Dvanaest lavova stajalo je s obe strane tih šest stepenica. Tako nešto nije bilo napravljeno ni u jednom drugom carstvu. 20 Sve čaše iz kojih je pio car Solomon bile su od zlata i sve posude u domu nazvanom Livanska šuma bile su od čistog zlata. Ništa nije bilo od srebra, jer se ono u Solomonovo vreme smatralo bezvrednim. 21 Brodovi koji su pripadali caru plovili su u Tarsis sa Hiramovim slugama i svake treće godine tarsiski brodovi dovozili su zlato, srebro, slonovaču, majmune i paunove.

22 Tako je car Solomon po bogatstvu i mudrosti bio veći od svih drugih careva na zemlji. 23 Carevi iz svih zemalja želeli su da vide Solomona i da čuju njegovu mudrost koju mu je Bog stavio u srce. 24 Svake godine donosili su svaki svoj dar, predmete od srebra i predmete od zlata, haljine, oružje, balzam, konje i mazge. 25

Solomon je imao četiri hiljade štala za konje, bojna kola i dvanaest hiljada konjanika. Rasporedio ih je po gradovima u kojima je držao kola i kod sebe u Jerusolimu. 26 Vladao je nad svim carevima od reke do filistejske zemlje i do egipatske granice. 27 Car je učinio da u Jerusolimu srebro bude toliko mnogo kao kamenja, a kedrovine kao divljih smokava u Šefeli. 28 Solomonu su dovodili konje iz Egipta i iz svih drugih zemalja.

29 Ostala Solomonova dela, od početka do kraja, zar nisu zapisana u zapisima proroka Natana, u proročanstvu Ahije iz Siloma i u zapisu o vizijama videoca Ida o Jeroboamu, Navatovom sinu? 30 Solomon je četrdeset godina vladao u Jerusolimu nad celim Izraelom. 31 Zatim je Solomon počnuo kod svojih praočeva. Sahranili su ga u gradu njegovog oca Davida. Umesto njega vladao je njegov sin Roboam.

10 Roboam je otišao u Sihem, jer su tamo došli svi Izraelci da ga postavljaju za cara. 2 To je čuo Jeroboam, Navatov sin, dok je još bio u Egiptu, gde je pobegao od cara Solomona. Tako se Jeroboam odmah vratio iz Egipta. 3 Tada su poslali po njega i pozvali ga. Tako su Jeroboam i ceo Izrael došli i rekli Roboamu: 4 „Tvoj otac je stavio na nas težak jaram, a ti nam sada olakšaj tešku službu i težak jaram koji je tvoj otac stavio na nas, pa ćemo ti služiti.“

5 A on im je rekao: „Za tri dana dođite opet kod mene.“ I narod je otišao. 6 Car Roboam se posavetovao sa starijim ljudima koji su bili u službi njegovog oca Solomona dok je bio živ i upitao ih je: „Šta vi savetujete da odgovorim ovom narodu?“ 7 Oni su mu ovako odgovorili: „Ako budeš dobar prema ovom narodu, ako im udovoljiš i obratiš im se lepim rečima, oni će zauvek biti tvoje sluge.“

8 Ali on je odbacio savet koji su mu da-

li stariji ljudi i posavetovao se s mlađim ljudima koji su odrasli s njim i koji su bili u njegovoj službi. 9 On ih je upitao: „Šta vi savetujete da odgovorimo ovom narodu koji mi je rekao: 'Olakšaj jaram koji je tvoj otac stavio na nas?'” 10 A mlađi ljudi koji su odrasli s njim odgovorili su mu: „Narodu koji ti je rekao: 'Tvoj otac je stavio na nas težak jaram, a ti nam ga olakšaj', ova-ko kaži: 'Moj mali prst deblji je od bedara mog oca. 11 Moj otac je stavio na vas težak jaram, a ja ću vaš jaram učiniti još težim. Moj otac vas je šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljikavim bičevima.'”

12 Trećeg dana Jeroboam i ceo narod došli su kod Roboama, kao što je car i rekao: „Dođite opet kod mene za tri dana.” 13 I car im je oštro odgovorio. Tako je car Roboam odbacio savet koji su mu dali stariji ljudi. 14 Odgovorio im je kako su ga savetovali mlađi ljudi: „Učiniću vaš jaram još težim i još ću dodati na njega. Moj otac vas je šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljikavim bičevima.” 15 Car nije poslušao narod, jer je istiniti Bog, Gospod, tako vodio događaje, kako bi ispunio svoju reč koju je preko Ahije iz Siloma rekao* Jeroboamu, Navatovom sinu.

16 Kad je ceo Izrael video da ih car nije poslušao, narod je odgovorio caru: „Šta mi imamo s Davidom? Nemamo mi nasledstvo s Jesejevim sinom. Idi svojim bogovima, Izraele! A ti, Davide, brini se za svoj dom!” I svi su Izraelci otišli u svoje šatore.

17 Izraelovi sinovi koji su živeli u Judinim gradovima ostali su pod vlašću Roboama.

18 Zatim je car Roboam poslao Adorama, koji je nadgledao one koji su bili određeni za prinudni rad, ali su ga Izraelovi sinovi zasuli kamenjem tako da je poginuo. Car Roboam je uspeo da se popne na

kola i da pobegne u Jerusalim. 19 Izraelci su ustrajali u svojoj pobuni protiv Davidovog doma i to traje sve do današnjeg dana.

11 Čim je Roboam došao u Jerusalim, okupio je Judin i Benjaminov dom, sto osamdeset hiljada odabranih ratnika, da bi se borili protiv Izraela i da bi vratili carstvo Roboamu. 2 Tada je Semaji, Božjem čoveku, došla Gospodnja reč: 3 „Kaži Roboamu, Solomonovom sinu, Judinom caru, i svim Izraelcima u Judinom i Benjaminovom plemenu: 4 'Ovako kaže Gospod: 'Ne idite i ne borite se protiv svoje braće. Vratite se svaki svojoj kući, jer sam ja tako vodio stvari'.” Oni su poslušali Gospodnju reč i odustali od napada na Jeroboama.

5 Roboam je živio u Jerusalimu i gradio je utvrđene gradove u Judi. 6 Tako je obnovio Betlehem, Itam, Tekoju, 7 Bet-Sur, Sohot, Odolam, 8 Gat, Marisu, Zif, 9 Adoraim, Lahis, Aziku, 10 Saraju, Ajalon i Hevron, utvrđene gradove u Judinoj i Benjaminovoj zemlji. 11 Kad je utvrdio te gradove, postavio je u njima zapovednike i dopremio zalihe hrane, ulja i vina, 12 i u svaki od tih gradova stavio je velike štitove i koplja. Tako ih je veoma utvrdio. A Juda i Benjamin ostali su pod njegovom vlašću.

13 Sveštenici i Leviti, koji su živeli po celom Izraelu, preselili su se kod njega iz svih svojih krajeva. 14 Leviti su ostavili svoje pašnjake i posede, i došli su u Judu i Jerusalim, jer su ih Jeroboam i njegovi sinovi otpustili da više ne služe kao Gospodnji sveštenici. 15 Jeroboam je postavio sebi sveštenike za obredne uzvišice, za obožavanje demona i za obožavanje teladi koju je načinio. 16 Oni koji su iskrenog srca tražili Gospoda, Izraelovog Boga, dolazili su za Levitima u Jerusalim iz svih Izraelovih plemena da bi prinosili žrtve Gospodu, Bogu svojih praočeva. 17

* 10,15 Vidi: 1. Carevima 11,29.

Tako su jačali Judino carstvo i podupirali Roboama, Solomonovog sina, tri godine, jer su tri godine išli Davidovim i Solomonovim putem.

18 Roboam je uzeo za ženu Maeletu, kćer Jerimota, Davidovog sina, i Avihailu, kćer Elijava, Jesejevog sina. 19 Ona mu je rodila sinove Jeusa, Semariju i Zama. 20 Posle nje je uzeo Mahu, Abšalomovu unuku. Ona mu je rodila Abiju, Ataja, Zisa i Selomita. 21 Roboam je voleo Mahu, Abšalomovu unuku, više od svih svojih žena i inoča, a imao je osamnaest žena i šezdeset inoča, i rodilo mu se dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri. 22 Roboam je postavio Abiju, Mahinog sina, za poglavara, da bude knez među svojom braćom, jer je hteo da ga postavi za cara. 23 On je postupao razumno i razmestio je neke od svojih sinova po celoj Judinoj i Benjaminovoj zemlji, u svim utvrđenim gradovima. Dao im je hrane u izobilju i mnogo žena.

12 Kad je Roboam učvrstio svoju carsku vlast i kad je postao moćan, napustio je Gospodnji zakon, a u tome ga je sledio i ceo Izrael. 2 Pete godine Roboamovog carovanja Sisak, car Egipta, napao je Jerusalim, jer je narod bio neveran Gospodu, 3 sa hiljadu i dvesta bojnih kola i šezdeset hiljada konjanika. S njim je iz Egipta došlo nebrojeno mnogo Libijaca, Suheja i Etiopljana. 4 Osvojio je utvrđene gradove u Judi i došao do Jerusalima.

5 Tada je prorok Semaja došao kod Roboama i kod Judinih knezova, koji su se skupili u Jerusalimu zbog Sisaka, i rekao im: „Ovako kaže Gospod: 'Vi ste ostavili mene, pa i ja ostavljam vas i predajem vas u ruke Sisaku.'“ 6 Tada su se knezovi Izraela i car ponizili, pa su rekli: „Gospod je pravedan.“ 7 Kad je Gospod video da su se ponizili, Semaji je došla Gospodnja reč: „Ponizili su se. Neću ih zatrti, nego ću ih

ubrzo izbaviti, i moj gnev neće se izliti na Jerusalim preko Sisaka. 8 Ali biće njegove sluge da bi videli šta znači služiti meni, a šta znači služiti zemaljskim carstvima.“

9 Tako je Sisak, car Egipta, napao Jerusalim i uzeo blago iz Gospodnjeg doma i blago iz carevog dvora, sve je uzeo. Uzeo je i zlatne štitove koje je napravio Solomon. 10 Posle toga, car Roboam je umesto njih napravio bakarne štitove i predao ih na čuvanje zapovednicima telesne straže koja je stražarila na ulazu u carev dvor. 11 Kad god je car išao u Gospodnji dom, telesna straža je dolazila i nosila ih, a kasnije ih je vraćala u stražarnicu telesne straže. 12 Zato što se Roboam ponizio, Gospodnji gnev se odvratio od njega i nije hteo da ih zatre. A u narodu u Judi našlo se i nešto dobra.

13 Car Roboam je učvrstio svoju vlast u Jerusalimu i nastavio da vlada. Roboam je imao četrdeset i jednu godinu kad je počeo da vlada, i sedamnaest godina je vladao u Jerusalimu, gradu koji je Gospod izabrao između svih Izraelovih plemena da tamo prebiva njegovo ime. Njegova majka zvala se Nama i bila je Amonka. 14 Ali on je činio zlo, jer u svom srcu nije čvrsto odlučio da traži Gospoda.

15 Roboamova dela, od početka do kraja, zar nisu kao rodoslovni zapis naveden u zapisima proroka Semaje i videoca Ida? Sve vreme vodio se rat između Roboama i Jeroboama. 16 Roboam je počinuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Abija.

13 Osamnaeste godine vladanja Jeroboama, Abija je postao car nad Judom. 2 On je tri godine vladao u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Miheja i bila je kći Urila iz Gavaje. Između Abije i Jeroboama vodio se rat.

3 Abija je krenuo u rat sa vojskom od

četiristo hiljada izabраниh ratnika. Jeroboam se svrstao u bojne redove protiv njega sa osamsto hiljada izabраниh ljudi, hrabrih junaka. 4 Abija je stao navrh gore Sema-rajim, koja je u brdovitom području Jefrema, pa je rekao: „Čujte me, Jeroboame, i svi Izraelci! 5 Zar ne znate da je Gospod, Izraelov Bog, predao Davidu carstvo nad Izraelom doveka, njemu i njegovim sinovima, na temelju saveza soli? 6 Jeroboam, Navatov sin, sluga Davidovog sina Solomona, ustao je i pobunio se protiv svog gospodara. 7 Oko njega su se skupili besposleni i pokvareni ljudi koji su nadjačali Roboama, Solomonovog sina, jer je Roboam bio mlad i plašljiv i nije mogao da im se odupre.

8 Vi sada mislite da ćete moći da se oduprete Gospodnjem carstvu koje je u ruci Davidovih sinova jer vas je mnogo i imate sa sobom zlatnu telad koju je Jeroboam načinio da vam budu bogovi. 9 Zar niste oterali Gospodnje sveštenike, Aronove sinove i Levite, i postavili sebi sveštenike kao narodi drugih zemalja? Ko god bi došao i opunomoćio sebe da služi, time što bi prineo junca i sedam ovnova, postao bi sveštenik onih koji nisu bogovi. 10 Ali naš Bog je Gospod, mi ga nismo ostavili, a sveštenici koji služe Gospodu jesu Aronovi sinovi, a i Leviti rade svoj posao. 11 Oni svako jutro i svako večer prinose Gospodu žrtve paljenice, a isto tako i mirisni kad. Postavljaju hlebove na sto od čistog zlata i svako večer pale žiške na zlatnom svećnjaku, jer mi činimo ono što od nas traži Gospod, naš Bog, a vi ste ga ostavili. 12 Zato nas predvode Bog i njegovi sveštenici, koji nose trube da oglase poziv za boj protiv vas. Sinovi Izraelovi, nemojte da se borite protiv Gospoda, Boga svojih praočeva, jer nećete imati uspeha.”

13 Ali Jeroboam je poslao ljude da im dođu s leđa i postave zasedu, tako da je Judinim sinovima spređa bila vojska, a iza

leđa zaseda. 14 Kad su se Judini sinovi okrenuli, videli su da treba da vode boj i spređa i s leđa. Tada su zavapili k Gospodu, a sveštenici su glasno zatrubili u trube. 15 Judini sinovi su uzviknuli bojni poklič. A kad su Judini sinovi uzviknuli bojni poklič, Bog je porazio Jeroboama i ceo Izrael pred Abijom i Judom. 16 Izraelovi sinovi su pobjegli pred Judinim sinovima i Bog ih je predao njima u ruke. 17 Abija i njegovi ljudi pobili su ih u velikom boju, i palo je petsto hiljada Izraelaca, izabраниh ljudi. 18 Tako su Izraelovi sinovi tada bili poniženi, a Judini sinovi su odneli pobjedu jer su se oslonili na Gospoda, Boga svojih praočeva. 19 Abija je krenuo u poteru za Jeroboamom i oduzeo mu gradove: Bet-El s okolnim gradovima, Jesan s okolnim gradovima i Efron s okolnim gradovima. 20 Jeroboam se više nije oporavio za vreme Abijinog života. Gospod ga je udario, i on je umro.

21 Abija je bivao sve moćniji. Imao je četrnaest žena, i rodila su mu se dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri. 22 Ostala Abijina dela, ono što je radio i govorio, sve se to nalazi u zapisima proroka Ida.

14 Abija je počnuo kod svojih praočeva i sahranili su ga u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Asa. U njegovo vreme zemlja je bila u miru deset godina.

2 Asa je činio ono što je dobro i ispravno u očima Gospoda, njegovog Boga. 3 Uklonio je oltare tuđih bogova i obredne uzvišice, oborio obredne stubove i posekao obredna debla. 4 Zapovedio je Judinim sinovima da traže Gospoda, Boga svojih praočeva, i da se drže zakona i zapovesti. 5 Uklonio je iz svih Judinih gradova obredne uzvišice i kadione stalke. Pod njegovom vlašću vladao je mir u carstvu. 6 Sagrađio je utvrđene gradove u Judi, jer je u zemlji vladao mir. Tih godina niko nije

ratovao protiv njega, jer mu je Gospod dao mir. 7 Zato je on rekao Judinim sinovima: „Sazidajmo te gradove i opašimo ih zidinama, napravimo kule, dvokrilna vrata i prevornice. Jer zemlja je još uvek naša, zato što smo tražili Gospoda, svog Boga. Tražili smo ga, i on nam je dao mir na svim našim granicama.” Tako su gradili i imali su uspeha.

8 Asa je imao vojsku od trista hiljada ljudi iz Judinog plemena, koji su nosili velike štitove i koplja, i dvesta osamdeset hiljada iz Benjaminovog plemena, koji su nosili male štitove i lukove. Svi su bili hrabri junaci.

9 Na njih je izašao Zara Etiopljanin s vojskom od milion ljudi i s trista bojnih kola i došao je do Marise, 10 a Asa je izašao pred njega. Svrstali su se u bojne redove u dolini Sefati kod Marise. 11 Asa je zavapio k Gospodu, svom Bogu, i rekao: „Gospode, ti možeš da pomogneš kako silnom tako i nejakom narodu. Pomozi nam, Gospode, Bože naš, jer se na tebe oslanjamo i u tvoje ime smo izašli na ovo mnoštvo. Gospode, ti si naš Bog, ne daj da smrtni čovek bude jači od tebe.”

12 Tada je Gospod porazio Etiopljane pred Asom i pred Judom, i Etiopljani su pobjegli. 13 Asa i narod koji je bio s njim terali su ih sve do Gerara. Etiopljani su padali i nijedan nije ostao živ, jer su bili razbijeni pred Gospodom i pred njegovom vojskom. Asa i narod su odneli veoma velik plen. 14 Zatim su osvojili sve gradove oko Gerara koje je obuzeo strah od Gospoda, i oplenili su sve te gradove, jer je u njima bio veliki plen. 15 Udarili su i na pastirske šatore, tako da su zaplenili mnogo sitne stoke i kamila. Zatim su se vratili u Jerusalim.

15 Božji Duh je sišao na Azariju, Odidovog sina. 2 On je došao pred Asu i rekao mu: „Čujte me,

Aso i ceo Judin i Benjaminov narode! Gospod će biti s vama sve dok vi budete s njim. Ako ga budete tražili, daće vam da ga nađete, ali ako ga ostavite, i on će ostaviti vas. 3 Dugo su Izraelci bili bez Boga, bez sveštenika koji bi ih poučavao, i bez Zakona. 4 Ali kad su se u svojoj nevolji vratili Gospodu, Izraelovom Bogu, i potražili ga, on im je dao da ga nađu. 5 U to vreme nije se moglo sigurno putovati, jer su vladali veliki nemiri među svim stanovnicima ove zemlje. 6 Pleme je udaralo na pleme i grad na grad, jer ih je Bog smeo raznim nevoljama. 7 A vi budite hrabri i nemojte da vam klonu ruke, jer će vaša dela biti nagrađena.”

8 Kada je Asa čuo te reči i proročanstvo proroka Odida, ohrabrio se i uklonio gadosti iz cele Judine i Benjaminove zemlje i iz gradova koje je osvojio u brdovitom području Jefrema. Obnovio je Gospodnji oltar koji je bio ispred Gospodnjeg predvorja. 9 Skupio je celo Judino i Benjaminovo pleme i strance iz Jefremovog, Manasijinog i Simeonovog plemena koji su iz Izraela prebegli kod njega kad su videli da je s njim Gospod, njegov Bog. 10 Oni su se skupili u Jerusalimu trećeg meseca petnaeste godine Asinog vladanja. 11 Tog dana su prineli Gospodu žrtve od plena koji su doneli: sedamsto goveda i sedam hiljada ovaca. 12 Sklopili su savez da će tražiti Gospoda, Boga svojih praočeva, svim svojim srcem i svom svojom dušom, 13 i da će svako ko ne bude tražio Gospoda, Izraelovog Boga, biti pogubljen, bilo da je mali ili veliki, muškarac ili žena. 14 Tada su se zakleli Gospodu na sav glas, uz radosno klicanje i uz zvuk truba i rogova. 15 Ceo Judin narod radovao se zbog te zakletve, jer su se zakleli svim srcem i rado su ga tražili, i on im je dao da ga nađu. Gospod im je dao mir na svim njihovim granicama.

16 Car Asa je svoju baku Mahu svrg-

nuo s položaja carice majke, jer je načinila idola za obožavanje obrednog debla. Asa je posekao njenog idola, satri ga u prah i spalio u dolini Kedron. 17 Ali obredne uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. Pa ipak, Asa je čitavog svog života celim srcem bio odan Bogu. 18 On je u dom Božji uneo stvari koje je posvetio njegov otac i stvari koje je sam posvetio: srebro, zlato i druge predmete. 19 I nije bilo rata sve do trideset i pete godine Asinog vladanja.

16 Trideset i šeste godine Asinog vladanja na Judu je došao Baša, car Izraela, i utvrdio Ramu da niko ne bi mogao da odlazi od Ase, Judinog cara, niti da dolazi kod njega. 2 Tada je Asa izneo srebro i zlato iz riznica Gospodnjeg doma i carevog dvora i poslao ga sirijskom caru Ben-Adadu, koji je živio u Damasku, i poručio mu: 3 „Postoji savez između mene i tebe, između mog oca i tvog oca. Evo, šaljem ti srebro i zlato. Hajde, raskini svoj savez s Vasom, carem Izraela, tako da ode od mene.”

4 Ben-Adad je poslušao cara Asu i poslao zapovednike svoje vojske na izraelske gradove. Oni su udarili na Ijon, Dan, Abel-Majim i na sva skladišta u Neftalimovim gradovima. 5 Kad je Baša to saznao, odmah je prestao da utvrđuje Ramu i obustavio je radove. 6 Car Asa je okupio ceo Judin narod, i oni su odneli kamenje i drvenu građu kojima je Baša utvrđivao Ramu, pa je time utvrdio Gavu i Mispu.

7 U to vreme je kod Ase, Judinog cara, došao videlac Ananije, i rekao mu: „Zato što si se oslonio na cara Sirije, a nisi se oslonio na Gospoda, svog Boga, zato ti se vojska cara Sirije izmakla iz ruku. 8 Zar nisu Etiopljani i Libijci imali veoma veliku vojsku s mnogo bojnih kola i konjanika? Zar ih nije Gospod predao tebi u ruke jer si se oslonio na njega? 9 Jer Gospod očima

svojim pretražuje svu zemlju da bi pokazao svoju silu štiteći one koji su mu odani celim srcem. Bezumno si postupio u tome, i zato će se od sada dizati ratovi na tebe.”

10 Ali Asa se naljutio na videoca i stavio ga u zatvor i u klade, jer se razgnevio na njega zbog onoga što mu je rekao. U to vreme Asa je tlačio i neke druge iz naroda. 11 Asina dela, od početka do kraja, zapisana su u knjizi o Judinim i Izraelovim carevima.

12 U trideset i devetoj godini svog vladanja Asa je dobio tešku bolest nogu, ali ni dok je bio bolestan nije tražio Gospoda nego lekare. 13 Asa je počinuo kod svojih praočeva. Umro je u četrdeset i prvoj godini svog vladanja. 14 Sahranili su ga u grobnici koju je iskopao sebi u Davidovom gradu. Položili su ga na odar s balzomom i posebnim mešavinama različitih vrsta mirisnih ulja. U njegovu čast spalili su veoma mnogo mirisnih mešavina.

17 Umesto njega vladao je njegov sin Josafat, i učvrstio je svoju vlast nad Izraelom. 2 Razmestio je vojsku po svim Judinim utvrđenim gradovima i postavio čete po Judinoj zemlji i po Jefremovim gradovima koje je osvojio njegov otac Asa. 3 Gospod je bio s Josafatom jer je on išao putem kojim je išao David, njegov praotac, i nije tražio Bale. 4 Tražio je Boga svog oca i živio je po njegovim zapovestima, i nije činio ono što su činili Izraelovi sinovi. 5 Zato je Gospod utvrdio carstvo u njegovoj ruci, i ceo Judin narod donosio je Josafatu darove, i on je stekao veliko bogatstvo i slavu. 6 Odvažno se držao Gospodnjih puteva i uklonio je iz Jude obredne uzvišice i obredna debela.

7 Treće godine svog vladanja pozvao je svoje knezove Ben-Aila, Avdiju, Zahariju, Nataniela i Miheju, i poslao ih da poučavaju u Judinim gradovima. 8 S njima su pošli i Leviti Semaja, Netanija, Zevadija,

Asiel, Semiramot, Jonatan, Adonija, Tobija i Tov-Adonija i sveštenici Elisama i Jehoram. 9 Oni su poučavali u Judi, noseći sa sobom knjigu Gospodnjeg zakona. Obilazili su sve Judine gradove i poučavali narod.

10 Strah od Gospoda obuzeo je carstva svih zemalja oko Jude, tako da se nisu usudili da ratuju protiv Josafata. 11 Neki Filisteji su donosili Josafatu darove i plaćali mu danak, a Arapi su mu dovodili sitnu stoku: po sedam hiljada sedamsto ovnova i sedam hiljada sedamsto jaraca.

12 Josafat je sve više napredovao dok nije postao veoma velik. Sagradio je u Judi utvrđenja i gradove koji su služili kao skladišta. 13 Mnogo je toga napravio u Judinim gradovima. U Jerusalimu je imao ratnike, hrabre junake. 14 Ovo su njihove dužnosti po domovima njihovih praočeva: iz Judinog plemena poglavari nad hiljadama bili su: zapovednik Adna i s njim trista hiljada hrabrih junaka; 15 pod njegovim zapovedništvom bio je zapovednik Joanan i s njim dvesta osamdeset hiljada ljudi; 16 pod njegovim zapovedništvom bio je Amasija, Zihrijevi sin, koji se dobrovoljno stavio u službu Gospodu, i s njim dvesta hiljada hrabrih junaka. 17 Iz Benjaminovog plemena: hrabar junak Elijada i s njim dvesta hiljada ljudi naoružanih lukom i štitom; 18 pod njegovim zapovedništvom bio je Jozavad i s njim sto osamdeset hiljada ljudi opremljenih za boj. 19 Oni su služili caru, pored onih koje je car rasporedio u utvrđene gradove po svojoj Judinoj zemlji.

18 Josafat je stekao veliko bogatstvo i slavu. On se ženidbom srodio s Ahavom. 2 Posle nekoliko godina otišao je kod Ahava u Samariju. Ahav je prineo na žrtvu mnogo ovaca i goveda za njega i za ljude koji su bili s njim. Zatim ga je nagovarao da pođe s njim na Ramot u Galadu. 3 Tako je Ahav, car Izraela, upitao Josafata, Judinog cara: „Hoćeš li ići sa

mnom na Ramot u Galadu?“ A on mu odgovori: „Ja sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj narod, krenućemo s tobom u rat.“

4 Ali Josafat još reče caru Izraela: „Molim te, najpre pitaj Gospoda šta će reći.“ 5 Tako je car Izraela okupio proroke, njihov četiristo, i rekao im: „Da li da krenemo u bitku protiv Ramota u Galadu ili da odustanemo od toga?“ A oni su odgovorili: „Idi, jer će ga Bog predati caru u ruke.“

6 Ali Josafat upita: „Zar ovde nema još nekog od Gospodnjih proroka? Da pitamo i preko njega.“ 7 Na to car Izraela reče Josafatu: „Ima još jedan čovek preko kog bismo mogli da pitamo Gospoda za savet, ali ja ga mrzim jer mi ne proriče dobro, nego uvek samo zlo. To je Miheja, Jemlin sin.“ Ali Josafat reče: „Neka car ne govori tako.“

8 Tada je car Izraela pozvao jednog dvoranina i rekao mu: „Dovedi brzo Miheju, Jemlinog sina.“ 9 Car Izraela i Josafat, Judin car, sedeli su svaki na svom prestolu, odeveni u carske haljine, na gumnu kod samarijskih vrata, a svi proroci prorokovali su pred njima. 10 Sedekija, Hananin sin, načinio je sebi gvozdene rogove i rekao: „Ovako kaže Gospod: 'Ovim ćeš bosti Sirijce dok ih ne istrebiš.'“ 11 I svi drugi proroci prorokovali su isto tako: „Idi na Ramot u Galadu i pobedićeš, jer će ga Gospod predati caru u ruke.“

12 Glasnik koji je otišao da pozove Miheju reče mu: „Evo, proroci složno objavljuju dobro caru. Molim te, neka tvoja reč bude kao i njihova i proreci dobro.“ 13 Ali Miheja reče: „Tako živ bio Gospod, Bog moj, šta mi on kaže, to ću govoriti.“ 14 Kad je došao pred cara, car ga upita: „Miheja, da li da krenemo u bitku protiv Ramota u Galadu ili da odustanem od toga?“ A on mu odgovori: „Idi i pobedićeš, biće vam predati u ruke.“ 15 Na to mu car reče: „Koliko ću te puta zaklinjati da mi

govoriš samo istinu u Gospodnje ime?"
 16 Tada on reče: „Vidim sve Izraelce rasejane po gorama kao ovce koje nemaju pastira. Gospod je rekao: 'Ovi nemaju gospodara. Neka se u miru vrate svaki svojoj kući.'"

17 Tada car Izraela reče Josafatu: „Zar ti nisam rekao da mi neće prorokovati dobro, nego zlo?"

18 Miheja još reče: „Zato čujte Gospodnju reč: Vidim Gospoda kako sedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s leve strane. 19 Gospod je rekao: 'Ko će prevariti Ahava, cara Izraela, da krene na Ramot u Galadu i da tamo padne?' Jedan je rekao ovako, a drugi onako. 20 Na kraju je došao jedan duh, stao pred Gospoda i rekao: 'Ja ću ga prevariti.' Gospod ga je upitao: 'Kako?' 21 On je odgovorio: 'Otići ću i biću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' A on je rekao: 'Uspećeš da ga prevariš. Idi i učini tako.' 22 I evo, Gospod je stavio prevaran duh u usta ovih tvojih proroka, ali Gospod ti najavljuje nevolju."

23 Tada Sedekija, Hananin sin, priđe Miheji, udari ga po obrazu i reče: „Kako to da je Gospodnji Duh otišao od mene da bi govorio tebi?" 24 Miheja odgovori: „Evo, videćeš to onog dana kad uđeš u najskrovitiju sobu da se sakriješ." 25 Tada car Izraela reče: „Uzmite Miheju i odvedite ga Amonu, gradskom zapovedniku, i Joasu, carevom sinu. 26 I recite im: 'Ovako kaže car: 'Stavite ovog čoveka u zatvor i dajte mu po malo hleba i po malo vode dok se ne vratim u miru.' 27 Miheja na to reče: „Ako se zaista vratiš u miru, onda Gospod nije govorio preko mene." I još reče: „Čujte to svi narodi."

28 Tako su car Izraela i Josafat, Judin car, krenuli na Ramot u Galadu. 29 Car Izraela reče Josafatu: „Ja ću se prurušiti kad pođem u bitku, a ti obuci svoje carske haljine." Tako se car Izraela prurušio i

pošao u bitku. 30 Car Sirije zapovedio je zapovednicima nad svojim bojnim kolima i rekao im: „Ne napadajte ni malog ni velikog, nego samo cara Izraela." 31 Kad su zapovednici nad kolima videli Josafata, pomislili su: „To je car Izraela." I krenuli su na njega, ali Josafat je povikao tražeći pomoć i Gospod Bog mu je pomogao, i odmah ih je odvratio od njega. 32 Zapovednici nad kolima videli su da to nije car Izraela, pa su prestali da ga gone.

33 Tada je jedan čovek odapeo strelu i slučajno pogodio cara Izraela tamo gde se oklop sastavlja. Car reče svom vozaču: „Okreni kola i izvedi me iz boja jer sam teško ranjen." 34 Bitka je tog dana bivala sve žešća. Cara Izraela morali su da drže u uspravnom položaju u kolima nasuprot Sirijcima sve do večeri. Umro je kad je sunce zalazilo.

19 Josafat, Judin car, u miru se vratio svojoj kući u Jerusalimu. 2 Tada je Juj, Ananijev sin, videlac, izašao pred cara Josafata i rekao mu: „Zar da pomažeš zlome i da voliš one koji mrze Gospoda? Zato se Gospod razgnevio na tebe. 3 Ipak, našlo se i nešto dobra na tebi, jer si uklonio obredna debbla iz zemlje i pripremio si svoje srce da tražiš Boga."

4 Josafat je živio u Jerusalimu, i opet je odlazio među narod od Beršebe do brdovitog područja Jefrema, da ih vrati Gospodu, Bogu njihovih praočeva. 5 On je postavio sudije po zemlji, u svim Judinim utvrđenim gradovima, u svakom gradu. 6 Rekao je sudijama: „Pazite šta radite, jer ne sudite u ime čoveka, nego u ime Gospoda. On je s vama dok sudite. 7 Zato se sada bojte Gospoda. Pazite kako radite, jer kod Gospoda, našeg Boga, nema nepravednosti ni pristrasnosti ni uzimanja mita."

8 Josafat je u Jerusalimu postavio neke Levite, sveštenike i neke poglavare otačkih

domova u Izraelu da sude u Gospodnje ime i da vode parnice stanovnika Jerusalima. 9 Dao im je ovu zapovest: „Sve činite u strahu od Gospoda, verno i celim srcem. 10 U svakoj parnici koju pred vas iznesu vaša braća koja žive u svojim gradovima, bilo da se radi o prolivanju krvi, o zakonu, zapovestima, propisima ili naredbama, treba da ih opomenete da ne bi zgrešili Gospodu i da se ne bi podigao njegov gnev na vas i na vašu braću. Tako treba da činite da ne biste na sebe navukli krivicu. 11 Amarija, sveštenički poglavar, biće nad vama u svim poslovima u službi za Gospoda. Zebadija, Ismailov sin, poglavar Judinog doma, biće odgovoran za sve poslove za cara, a Leviti će vam biti upravitelji. Budite jaki i krenite na posao. Gospod neka bude s onima koji dobro čine.”

20 Posle toga su Moavovi sinovi i Amonovi sinovi, a s njima i neki Amonimci, zaratili s Josafatom. 2 Ljudi su došli kod Josafata i javili mu: „Na tebe dolazi veliko mnoštvo s one strane mora,* iz Edoma. Eno ih u Asason-Tamaru, to jest u En-Gadu.” 3 Tada se Josafat uplašio, i okrenuo lice k Gospodu da ga traži. Oglasio je post po svoj Judinoj zemlji. 4 Judini sinovi su se skupili da traže savet od Gospoda. Iz svih Judinih gradova došli su da traže savet od Gospoda.

5 Tada je Josafat ustao pred Judinim i jerusalimskim zborom u Gospodnjem domu, pred novim dvorištem, 6 i rekao:

„Gospode, Bože naših praočeva, zar nisi ti Bog na nebesima i zar ti ne vladaš nad carstvima svih naroda? Zar nije u tvojoj ruci takva sila i moć da se niko ne može održati pred tobom? 7 Zar nisi ti, Bože naš, oterao stanovnike ove zemlje pred svojim narodom Izraelom i dao je doveka

potomstvu Avrama, koji te je voleo? 8 Oni su se naselili u njoj i sagradili u njoj svetište tvom imenu, rekavši: 9 'Ako dođe na nas nevolja, mač, osuda, pošast ili glad, staćemo pred ovim domom i pred tobom, jer je tvoje ime u ovom domu, i vapićemo za pomoć u svojoj nevolji, a ti nas usliši i izbavi. 10 A sada, Amonovi i Moavovi sinovi i oni iz brdovitog područja Sira, kroz čiju zemlju nisi dao Izraelcima da prođu kad su izlazili iz egipatske zemlje, nego su ih zaobišli i nisu ih istrebili, 11 oni nam sada uzvraćaju time što dolaze da nas oteraju sa tvog poseda koji si nama dao. 12 Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer mi smo nemoćni pred ovim velikim mnoštvom koje dolazi na nas. Mi ne znamo šta da radimo, nego su naše oči uprte u tebe.”

13 Svi Judini sinovi sve vreme su stajali pred Gospodom, s malom decom, sa svojim ženama i sinovima.

14 Tada je Gospodnji Duh usred zbora sišao na Jazila, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeila, Matanijinog sina, Levita od Asafovih sinova. 15 On je rekao: „Poslušajte svi Judini sinovi i stanovnici Jerusalima i ti, caru Josafate! Ovako vam kaže Gospod: 'Ne bojte se i ne plašite se tog velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat, nego Božji. 16 Sutra izađite na njih. Oni će se penjati uz brdo Zis, a vi ćete ih sresti na kraju doline pred pustinjom Jeruil. 17 Nećete se vi boriti u ovom boju. Zauzmite svoja mesta, stojte i gledajte kako će vas Gospod spasti. Judo i Jerusalime, ne bojte se i ne plašite se. Sutra izađite na njih i Gospod će biti s vama'.”

18 Tada se Josafat poklonio licem do zemlje, a i svi Judini sinovi i stanovnici Jerusalima pali su pred Gospodom da se poklone Gospodu. 19 Leviti od Katovih sinova i od Korejevih sinova ustali su i na sav glas hvalili Gospoda, Izraelovog Boga.

20 Ujutru su rano ustali i krenuli prema pustinji Tekoji. Kad su izlazili, Josafat je

* 20,2 To jest Mrtvog mora.

stao i rekao: „Čujte me, Judini sinovi i stanovnici Jerusalima! Uzđajte se u Gospoda, svog Boga, da biste se mogli održati. Verujte njegovim prorocima i pobeđićete.“

21 Zatim se posavetovao s narodom i postavio one koji pevaju Gospodu i one koji mu u svetom ruhu upućuju hvale da idu pred naoružanim ratnicima, govoreći: „Hvalite Gospoda, jer večna je ljubav njegova!“

22 Kad su počeli radosno klicati i upućivati hvale, Gospod je postavio zasedu Amonovim i Moavovim sinovima i onima iz brdovitog područja Sira koji su došli na Judu, tako da su počeli da se bore jedni protiv drugih. 23 Amonovi i Moavovi sinovi ustali su na stanovnike brdovitog područja Sira da ih pobiju i istrebe. A kad su završili s njima, udarili su jedni na druge i međusobno se poubijali.

24 Kad su Judini sinovi došli do stražarske kule u pustinji i pogledali prema mnoštvu, gle, leševi su ležali po zemlji, niko se nije spasao. 25 Josafat je sa svojim ljudima došao da pokupi plen i našli su kod njih mnogo blaga, odeće i dragocenih stvari. Pokupili su s njih toliko plena da više nisu mogli da nose. Tri dana su kupili plen, jer ga je bilo mnogo. 26 Četvrtog dana skupili su se u dolini Beraki i tamo su blagosiljali Gospoda. Zato su toj dolini dali ime Beraka,* koje nosi do danas.

27 Zatim su se svi Judini sinovi i oni iz Jerusalima, s Josafatom na čelu, radosno vratili u Jerusalem, jer ih je Gospod razveselio pobedom nad njihovim neprijateljima. 28 Tako su došli u Jerusalem u Gospodnji dom s harfama, drugim žičanim instrumentima i trubama. 29 Strah od Boga obuzeo je sva carstva drugih zemalja kad su čuli da se Gospod borio protiv Izraelovih neprijatelja. 30 Tako je Josafatovo

carstvo bilo u miru jer mu je njegov Bog dao mir na svim njegovim granicama.

31 Josafat je vladao nad Judom. Imao je trideset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je dvadeset i pet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Azuva i bila je Silejeva kći. 32 On je hodio putem svog oca Ase, i nije odstupio od njegovog puta, nego je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima. 33 Samo što obredne uzvišice nisu bile uklonjene. Narod još nije bio pripremio svoje srce da služi Bogu svojih praočeva.

34 Ostala Josafatova dela, od početka do kraja, zapisana su u zapisima Juja, Ananijevog sina, koji su uvršteni u knjigu o carevima Izraela. 35 Zatim se Josafat, Judin car, udružio s Ohozijom, carem Izraela, koji je činio zlo. 36 Udružio se s njim da bi napravio brodove koji će ploviti u Tarsis. Tako su napravili brodove u Esion-Geveru. 37 Ali Elijezer, sin Dodava iz Marise, prorokovao je protiv Josafata i rekao: „Zato što si se udružio s Ohozijom, Gospod će razoriti tvoja dela.“ Tako su se brodovi razbili i nisu mogli da plove u Tarsis.

21 Josafat je počnuo kod svojih praočeva i bio je sahranjen kod svojih praočeva u Davidovom gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Jehoram. 2 Njegova braća, Josafatovi sinovi, bili su: Azarija, Jehiel, Zaharija, Azarija, Mihailo i Sefatija. Svi su oni bili sinovi Josafata, cara Izraela. 3 Njihov otac im je dao mnogo darova u srebru, zlatu i drugim dragocenostima, i uz to utvrđene gradove u Judi. Carstvo je dao Jehoram, jer je on bio prvenac.

4 Kada je Jehoram preuzeo carstvo svog oca i učvrstio svoju vlast, pobio je mačem svu svoju braću, a i neke izraelske knezove. 5 Jehoram je imao trideset i dve godine kad je počeo da vlada, i vladao je u Jerusalimu osam godina. 6 Hodio je putem

* 20,26 „Beraka“ znači „blagoslov“.

careva Izraela, kao što je činio i Ahavov dom, jer mu je Ahavova kći bila žena, i činio je ono što je zlo u Gospodnjim očima. 7 Ali Gospod nije hteo da zatre Davidov dom zbog saveza koji je sklopio s Davidom, jer je obećao da će dati svetiljku njemu i njegovim sinovima zauvek.

8 U njegovo vreme Edom se pobunio protiv Judine vlasti i postavio je sebi cara. 9 Zato je Jehoram sa svim svojim zapovednicima i sa svim bojnim kolima krenuo na njih. Onda je ustao noću i pobio Edomce koji su opkolili njega i zapovednike kola. 10 Ali pobuna Edomaca protiv Judine vlasti traje sve do danas. U to vreme i Livna se pobunila protiv njegove vlasti, jer je on ostavio Gospoda, Boga svojih praočeva. 11 Načinio je i obredne uzvišice po Judinim brdima, i naveo stanovnike Jerusalima da budu neverni Bogu i zaveo je Judu.

12 Posle nekog vremena došlo mu je pismo od proroka Ilije: „Ovako kaže Gospod, Bog Davida, tvog praoca: 'Zato što nisi išao putem Josafata, svog oca, niti putem Ase, Judinog cara, 13 nego si išao putem careva Izraela, i naveo si Judu i stanovnike Jerusalima da mi budu neverni, kao što je to učinio i Ahavov dom, i još si pobio svoju braću, dom svog oca, koji su bili bolji od tebe, 14 zato će Gospod zadati velik udarac tvom narodu, tvojim sinovima, tvojim ženama i svemu što imaš. 15 Ti ćeš oboleti od teške bolesti. Bolest će ti zahvatiti creva i iz dana u dan biće sve teža, dok ti od te bolesti na kraju ne izađu creva.'”

16 Gospod je podstakao protiv Jehorama duh Filisteja i Arapa koji žive pored Etiopljana. 17 Oni su napali Judu, prodrli u zemlju i odneli sve blago koje se našlo u carevom dvoru, a i njegove sinove i njegove žene, tako da mu nije ostao nijedan sin osim najmlađeg sina Joahaza. 18 Posle svega toga Gospod ga je udario neizleči-

vom bolešću creva. 19 Tako su prolazili dani, a kad su prošle dve godine izašla su mu creva zbog bolesti, i on je umro u strašnim bolovima. Narod nije spaljivao mirisne mešavine u njegovu čast kao što ih je spaljivao u čast njegovih praočeva. 20 Imao je trideset i dve godine kad je počeo da vlada i vladao je osam godina u Jerusalimu. Na kraju je umro, a da niko nije žalio za njim. Sahranili su ga u Davidovom gradu, ali ne u carskoj grobnici.

22 Stanovnici Jerusalima postavili su Ohoziju, Jehoramovog najmlađeg sina, da bude car umesto njega, jer su razbojnici koji su s Arapima napali logor pobili sve starije sinove. Tako je Ohozija, Joramov sin, vladao u Judi. 2 Ohozija je imao dvadeset i dve godine kad je počeo da vlada i vladao je godinu dana u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Atalija i bila je Amrijeva unuka. 3 On je hodio putem Ahavovog doma, jer ga je majka svojim savetima navodila na zlo. 4 Činio je ono što je zlo u Gospodnjim očima, kao i Ahavov dom, jer su mu oni bili savetnici nakon smrti njegovog oca, na njegovu propast. 5 Postupao je po njihovim savetima, pa je s Jehoramom, sinom Ahava, cara Izraela, krenuo u rat protiv Azaela, cara Sirije, kod Ramota u Galadu. Tamo su strelci pogodili Jorama. 6 I on se vratio u Jezrael da bi se oporavio od rana koje su mu zadali kod Rame, kad se borio protiv Azaela, cara Sirije.

A Azarija, sin Jehorama, Judinog cara, otišao je u Jezrael da poseti Jorama, Ahavovog sina, jer je on bio bolestan. 7 Ali Bog je učinio da Ohoziji bude na propast što je došao kod Jorama. Kad je tamo došao, otišao je s Jehoramom u susret Juju, Nimsijevom unuku, koga je Gospod pomazao da istrebi Ahavov dom. 8 Dok je Juj izvršavao presudu nad Ahavovim domom, naišao je na Judine knezove i na

sinove Ohozijine braće koji su bili u Ohozijinoj službi, i pobio ih je. 9 Zatim je krenuo u poteru za Ohozijom. Uхватili su ga dok se skrivao u Samariji, doveli su ga kod Juja i pogubili ga. Posle su ga sahranili, jer su rekli: „On je unuk Josafata, koji je svim srcem tražio Gospoda.” Tako više nije bilo nikoga od Ohozijinog doma ko bi mogao da bude car.

10 Kad je Atalija, Ohozijina majka, videla da joj je sin mrtav, ustala je i pobila sav carski rod Judinog doma. 11 Ali Jehosabeta, careva kći, uzela je Joasa, Ohozijinog sina, i otela ga između carevih sinova koje su ubijali. Njega i njegovu dojilju odvela je u spavaću sobu. Jehosabeta, kći cara Jorama, žena sveštenika Jodaja, sakrila ga je od Atalije, jer je bila Ohozijina sestra, tako da nije bio pogubljen. 12 On je ostao šest godina sakriven kod njih u domu Božjem, dok je Atalija kao carica vladala zemljom.

23 Sedme godine Jodaj se ohrabrio i sklopio savez s poglavarima nad stotinama ljudi: Azarijom, Jeroamovim sinom, Ismailom, Joananovim sinom, Azarijom, Ovidovim sinom, Masijom, Adajinim sinom, i Elisafatom, Zihrijevim sinom. 2 Oni su obišli Judu i skupili Levijeve sinove iz svih Judinih gradova i poglavare otačkih domova u Izraelu. I došli su u Jerusalem. 3 Zatim je ceo zbor sklopio savez s carem u domu Božjem. A Jodaj im je rekao:

„Evo, carev sin će vladati, kao što je Gospod obećao za Davidove sinove. 4 Ovako ćete učiniti: Trećina vas sveštenika i Levita koji dolazite na Šabat služiće kao vratari, 5 trećina će biti u carevom dvoru, a trećina kod Vrata temelja. Sav narod biće u dvorištima Gospodnjeg doma. 6 Neka niko ne ulazi u Gospodnji dom, osim sveštenika i Levita koji su u službi. Oni mogu da uđu, jer su posvećeni, a sav

narod neka izvrši svoje dužnosti prema Gospodu. 7 Leviti neka okruže cara, svaki s oružjem u ruci, i neka bude pogubljen svako ko pokuša da uđe u hram. Budite uz cara i kad izlazi i kad ulazi.”

8 Leviti i ceo Judin narod učinili su sve kako im je zapovedio sveštenik Jodaj. Svaki od njih uzeo je svoje ljude kojima je služba započinjala u Subotu i one kojima se završavala u Subotu, jer sveštenik Jodaj nije oslobodio dužnosti njihove redove. 9 Sveštenik Jodaj je poglavarima nad stotinama dao koplja, štitove i okrugle štitove cara Davida, koji su bili u domu Božjem. 10 Postavio je ljude, svakoga s kopljem u ruci, od desne strane doma sve do leve strane doma, kod oltara i kod doma, tako da su sasvim okružili cara. 11 Tada su izveli carevog sina, stavili mu krunu, položili na njega Svedočanstvo i postavili ga za cara. Zatim su ga Jodaj i njegovi sinovi pomazali i povikali: „Živeo car!”

12 Kad je Atalija čula kako narod trči i hvali cara, došla je kod naroda u Gospodnji dom. 13 Tamo je ugledala cara kako stoji kod svog stuba na ulazu, i pored cara knezove i trubače, a ceo narod se veselio i trubio u trube. Bili su tamo i pevači sa instrumentima i oni koji su predvodili u pevanju hvalospeva. Tada je Atalija razderala svoje haljine i povikala: „Zavera! Zavera!” 14 Sveštenik Jodaj je poslao poglavare nad stotinama, zapovednike vojske, i rekao im: „Izvedite je iz svojih redova, i ko god pođe za njom, neka se pogubi mačem!” Jer sveštenik je rekao: „Nemojte je pogubiti u Gospodnjem domu.” 15 Oni su je uhvatili i kad su je doveli do ulaza za konje kod carevog dvora, tamo su je pogubili.

16 Tada je Jodaj sklopio savez sa celim narodom i sa carem, da će oni biti Gospodnji narod. 17 Zatim je ceo narod otišao u Balov hram i srušio ga. Izlomili su njegove oltare i njegove likove, a Matana,

Balovog sveštenika, pogubili su pred oltarima. 18 Zatim je Jodaj službu u Gospodnjem domu poverio sveštenicima i Levitima, koje je David razdelio na redove za službu u Gospodnjem domu, da Gospodu prinose žrtve paljenice, kako je zapisano u Mojsijevom zakonu, veselo i s pesmom, prema Davidovim uputstvima. 19 Postavio je vratare na vrata Gospodnjeg doma da ne bi ulazio niko ko bi zbog nečega bio nečist. 20 Zatim je skupio poglavare nad stotinama, dostojanstvenike, knezove naroda i ceo narod, pa je izveo cara iz Gospodnjeg doma. Ušli su kroz gornja vrata u carev dvor i postavili cara na carski presto. 21 Ceo narod se radovao i grad je bio u miru, a Ataliju su pogubili mačem.

24 Joas je imao sedam godina kad je počeo da vlada i vladao je u Jerusalimu četrdeset godina. Njegova majka zvala se Sivija i bila je iz Beršebe. 2 Joas je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima dokle god je bio živ sveštenik Jodaj. 3 Jodaj ga je oženio dvema ženama, koje su mu rodile sinove i kćeri.

4 Posle nekog vremena Joas je u svom srcu pozeleo da obnovi Gospodnji dom. 5 On je skupio sveštenike i Levite i rekao im: „Idite u Judine gradove i skupite novac od celog Izraela da se popravlja dom vašeg Boga iz godine u godinu. Brzo to učinite.“ Ali Levijevi sinovi nisu žurili. 6 Zato je car pozvao poglavara Jodaja i upitao ga: „Zašto ne tražiš od Levijevih sinova da donose iz Jude i Jerusalima sveti porez koji je propisao Mojsije, Gospodnji sluga, sveti porez izraelskog zbora za šator Svedočanstva? 7 Jer su sinovi zle Atalije opleniili dom Božji i sve svete stvari iz Gospodnjeg doma upotrebili su za obožavanje Bala.“ 8 Car je zapovedio da se napravi kovčeg i da se stavi kod vrata Gospodnjeg doma. 9 Zatim su po svoj Judinoj zemlji i Jerusalimu

oglasili da se donosi Gospodu sveti porez koji je Mojsije, sluga Božji, propisao Izraelu u pustinji. 10 Tome su se obradovali svi knezovi i sav narod i donosili su svoj prilog i stavljali ga u kovčeg dok nisu svi dali.

11 U određeno vreme Leviti bi donosili kovčeg caru na uvid, i kad bi videli da u kovčegu ima mnogo novca, carev pisar i poverenik sveštenečkog poglavara došli bi da isprazne kovčeg. Zatim bi ga opet uzeli i stavili na njegovo mesto. Tako su radili svaki dan i skupili su mnogo novca. 12 Car i Jodaj predavali su novac nadglednicima poslova u Gospodnjem domu, a oni su unajmljivali klesare i druge zanatlije da bi se obnovio Gospodnji dom, i one što rade sa gvožđem i bakrom da bi se popravio Gospodnji dom. 13 Nadglednici poslova obavljali su svoj posao i obnova je dobro napredovala pod njihovim vođstvom. Vratili su nekadašnji izgled domu Božjem i utvrdili su ga. 14 Kad su sve završili, doneli su pred cara i pred Jodaja ostatak novca. Od toga su napravili pribor za Gospodnji dom, pribor za službu i za prinošenje žrtava, čaše i druge predmete od zlata i srebra. Dok je Jodaj bio živ, žrtve paljenice prinobile su se u Gospodnjem domu bez prestanka.

15 Jodaj je ostario i umro uživajući se života. Imao je sto trideset godina kad je umro. 16 Sahranili su ga kod careva u Davidovom gradu, jer je činio dobro u Izraelu, dobro je služio Bogu i njegovom domu.

17 Posle Jodajeve smrti došli su Judini knezovi i poklonili se caru. Tada ih je car saslušao. 18 Oni su ostavili dom Gospoda, Boga svojih praočeva, i počeli su da služe obrednim deblima i idolima, tako da je zbog te njihove krivice došao Božji gnev na Judu i Jerusalim. 19 Gospod im je slao svoje proroke da ih vrate k njemu. Oni su ih opominjali, ali ih ovi nisu slušali.

20 Božji Duh je obuzeo Zahariju, sina sveštenika Jodaja, i on je stao pred narod i rekao: „Ovako kaže Bog: 'Zašto prestupate Gospodnje zapovesti? Zato nećete napredovati. Ostavili ste Gospoda, i zato će on ostaviti vas'." 21 Ali oni su skovali zaveru protiv njega i zasuli su ga kamenjem po carevoj zapovesti u dvorištu Gospodnjeg doma. 22 Car Joas nije se setio dobrote koju je prema njemu pokazao Zaharijin otac Jodaj nego mu je ubio sina, koji je umirući rekao: „Gospod neka vidi i neka uzvrati.”

23 Početkom iduće godine na njega je došla sirijska vojska i napala Judu i Jerusolim. Pobili su sve knezove u narodu, a sav plen su poslali caru u Damask. 24 Premda je sirijska vojska napala s malim brojem ljudi, Gospod im je dao u ruke veoma veliku vojsku, jer su ovi ostavili Gospoda, Boga svojih praočeva. Tako su izvršili presudu nad Joasom. 25 Kad su otišli od njega, ostavivši ga u mnogim bolestima, njegove sluge su skovale zaveru protiv njega zbog krvi sina sveštenika Jodaja i ubili su ga na njegovoj postelji. Tako je on umro i sahranili su ga u Davidovom gradu, ali ne u carskoj grobnici.

26 Ovo su oni koji su skovali zaveru protiv njega: Zavad, sin Simeate Amonke, i Jozavad, sin Simrite Moavke. 27 Sve o njegovim sinovima, o mnoštvu objava protiv njega i o obnovi doma Božjeg nalazi se u zapisima u Knjizi o carevima. Umesto njega vladao je njegov sin Amasija.

25 Amasija je imao dvadeset i pet godina kad je postao car i vladao je dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Joadana i bila je iz Jerusalima. 2 On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, ali ne celim srcem. 3 Kad je učvrstio carstvo, pobio je svoje sluge koje su ubile cara, njegovog oca. 4 Ali njihove sinove nije

pogubio, nego je postupio kao što je zapisano u zakonu, u Mojsijevoj knjizi, gde je Gospod zapovedio: „Neka očevi ne budu pogubljeni zbog sinova, i neka sinovi ne budu pogubljeni zbog očeva. Neka svako bude pogubljen zbog sopstvenog greha.”*

5 Posle toga Amasija je skupio Judine sinove i zapovedio da se sav narod po Judinoj i Benjaminovoj zemlji razvrsta po domovima svojih praočeva, pod zapovedništvom poglavara nad hiljadama i poglavara nad stotinama. Kad je popisao one od dvadeset godina pa naviše, utvrdio je da ima trista hiljada odabranih ljudi sposobnih za vojsku, koji nose koplje i veliki štit. 6 Osim toga, za sto talanata srebra unajmio je još sto hiljada hrabrih junaka iz Izraela. 7 Ali Božji čovek je došao kod njega i rekao mu: „Caru, neka ne ide s tobom izraelska vojska, jer Gospod nije sa Izraelom, sa svim tim Jefremovim sinovima. 8 Idi sam i bori se hrabro u boju. Bog bi mogao da te obori pred neprijateljem, jer Bog ima moć da pomogne i da obori.” 9 Tada je Amasija rekao Božjem čoveku: „Ali šta će onda biti sa sto talanata koje sam dao izraelskoj vojsci?” Na to mu je Božji čovek odgovorio: „Gospod ti može dati mnogo više od toga.” 10 Tako je Amasija odvojio vojsku koja mu je došla od Jefrema i poslao vojnike da se vrate svojim kućama. Ali oni su se mnogo razgnevili na Judu i vratili su se svojim kućama u velikom gnevu.

11 Amasija se ohrabrio, poveo svoj narod i otišao u Slanu dolinu. Tamo je pobio deset hiljada sinova Sira. 12 Judini sinovi su zarobili deset hiljada živih. Odveli su ih na vrh stene i bacili ih s vrha stene, tako da su svi poginuli. 13 A vojnici koje je Amasija poslao nazad da ne idu s njim u boj napali su Judine gradove, od Samarije do Bet-Orona, pobili su u njima tri hiljade ljudi i odneli veliki plen.

* 25,4 Vidi: 5. Mojsijeva 24,16.

14 Kad se Amasija vratio pobivši E-domce, doneo je sa sobom bogove sinova Sira i postavio ih sebi za bogove. Klanjao se pred njima i prinosió kad. 15 Tada se Gospod razgnevio na Amasiju i poslao mu proroka, koji ga je upitao: „Zašto tražiš bogove drugog naroda koji svoj narod nisu mogli izbaviti iz tvoje ruke?“ 16 Dok mu je on to govorio, car ga je upitao: „Jesmo li tebe postavili za carevog savetnika? Bolje ti je da prestaneš! Zašto da te pogube?“ Tada se prorok obuzdao, ali je zatim rekao: „Znam da je Bog odlučio da te uništi jer tako postupáš i ne slušaš moj savet.“

17 Kad se Amasija, Judin car, posavetovao s drugima, poslao je glasnike Joasu, sinu Joahaza, Jujevog sina, caru Izraela, i poručio mu: „Dođi da se ogledamo.“ 18 Joas, car Izraela, ovako je poručio Amasiji, Judinom caru: „Trnoviti korov na Livanu poručio je kedru na Livanu: 'Daj svoju kćer mom sinu za ženu.' Ali poljska zver na Livanu prešla je preko trnovitog korova i izgazila ga. 19 Ti kažeš da si porazio E-domce, i zato ti se srce uzoholilo pa tražiš slavu. Bolje ostani kod kuće. Zašto da se upuštaš u sukob kad ćeš biti poražen? Zar hoćeš da propadneš i ti i Juda s tobom?“

20 Ali Amasija nije poslušao, jer je Bog odlučio da ih preda neprijatelju u ruke zato što su tražili edomske bogove. 21 Tako je Joas, car Izraela, došao pa su se on i Amasija, Judin car, ogledali kod Bet-Semesa, koji pripada Judi. 22 Izraelovi sinovi su porazili Judine sinove, tako da su oni pobjegli svaki u svoj šator. 23 Joas, car Izraela, zarobio je kod Bet-Semesa Amasiju, Judinog cara, sina Joasa, Joahazovog sina, i doveo ga u Jerusalim. Zatim je srušio jerusalimske zidine od Jefremovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiristo lakata. 24 On je uzeo sve zlato i srebro i sve predmete koji su se našli u domu Božjem, a koje je čuvao Ovid-Edom, i koji su se našli u riznici carevog dvora, a uzeo

je i taoce i vratio se u Samariju.

25 Amasija, Joasov sin, Judin car, živio je još petnaest godina nakon smrti Joasa, Joahazovog sina, cara Izraela. 26 Ostala Amasijina dela, od početka do kraja, zar nisu zapisana u knjizi o Judinim i Izraelovim carevima? 27 Otkako je Amasija odstupio od Gospoda, u Jerusalimu su protiv njega kovali zaveru. Na kraju je pobjegao u Lahis. Ali za njim su u Lahis poslali ljude koji su ga tamo ubili. 28 Ondande su ga doneli na konjima i sahranili ga kod njegovih praočeva u Judinom gradu.

26 Tada je ceo Judin narod uzeo Oziju, koji je imao šesnaest godina, i postavio ga za cara umesto njegovog oca Amasije. 2 On je ponovo izgradio Elot i vratio ga pod Judinu vlast nakon što je car počinio kod svojih praočeva. 3 Ozija je imao šesnaest godina kad je počeo da vlada i vladao je pedeset i dve godine u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Jeholija i bila je iz Jerusalima. 4 On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i Amasija, njegov otac. 5 Stalno je tražio Boga dok je bio živ Zaharija, koji ga je učio da se boji Boga. Dok je tražio Boga, on ga je blagosiljao.

6 Krenuo je u rat protiv Filisteja i razvalio je zidine Gata, zidine Javne i zidine Azota, a zatim je sagradio gradove na području Azota i po ostaloj filistejskoj zemlji. 7 Bog mu je pomagao u borbi protiv Filisteja i protiv Arapa, koji su živeli u Guralu, i protiv Meunimovih sinova. 8 Amonci su plaćali danak Oziji, a glas o njemu proširio se sve do Egipta, jer je postao veoma moćan. 9 Ozija je sagradio kule u Jerusalimu kod Ugaonih vrata, kod Vrata prema dolini i kod Potpornog stuba, i utvrdio ih je. 10 Sagradio je kule i u pustinji, i iskopao je mnogo bunara jer je imao

mnogo stoke, a isto je učinio i u Šefeli i na visoravni. Imao je ratare i vinogradare u brdima i na Karmilu, jer je voleo zemljoradnju.

11 Ozija je imao i vojsku koja je išla u rat, vojnike koji su u četama išli u vojne pohode, onako kako su ih prebrojali i popisali pisar Jeiel i upravitelj Masija, pod zapovedništvom Ananije, jednog od carevih knezova. 12 Ukupan broj poglavara otačkih domova, hrabrih junaka, iznosio je dve hiljade i šesto. 13 Pod njihovim zapovedništvom bila je vojska od trista sedam hiljada i petsto ljudi koji su išli u rat kao moćna vojna sila da pomažu caru u borbi protiv neprijatelja. 14 Ozija je za svu vojsku nabavio štitove, koplja, kacige, oklope, lukove i kamenje za pračke. 15 U Jerusalimu je načinio bojne sprave, koje su izumeli vešti majstori, za odapinjanje strela i bacanje velikog kamenja s kula i uglova zidina. Tako se glas o njemu proneo nadaleko, zbog čudesne pomoći koju je dobijao sve dok nije postao moćan.

16 Ali kad je postao moćan, srce mu se toliko uzoholilo da je sam sebe odveo u propast. Postao je neveran Gospodu, svom Bogu, i ušao je u Gospodnji hram da prinosi kad na kadionom oltaru. 17 Za njim je odmah ušao sveštenik Azarija i s njim osamdeset Gospodnjih sveštenika, hrabrih ljudi. 18 Oni su se suprotstavili caru Oziji i rekli su mu: „Nije tvoje, Ozija, da prinosiš kad Gospodu, već to treba da rade sveštenici, Aronovi sinovi, koji su posvećeni, oni treba da prinosе kad. Izađi iz svetinje! Neverno si postupio i to ti ne služi na čast pred Gospodom Bogom.”

19 Tada se Ozija razgnevio držeći u ruci kadionicu za prinošenje kada. Ali dok se gnevio na sveštenike, izašla mu je guba na čelu pred sveštenicima u Gospodnjem domu, pored kadionog oltara. 20 Kad su ga Azarija, sveštениčki poglavar, i svi drugi sveštenici pogledali, bio je gubav po čelu.

Tada su ga brzo izveli napolje, a i sam je požurio da izađe, jer ga je Gospod udario.

21 Car Ozija je ostao gubav sve do svoje smrti. Živeo je u svojoj kući izuzet od svojih dužnosti. Bio je odstranjen iz Gospodnjeg doma, a njegov sin Jotam upravljao je carevim dvorom i sudio narodu.

22 Ostala Ozijina dela, od početka do kraja, zapisao je prorok Isaija, Amosov sin. 23 Ozija je počnuo kod svojih praočeva i sahranili su ga kod njegovih praočeva, ali na polju izvan carskog groblja, jer su rekli: „Gubav je.” Umesto njega vladao je njegov sin Jotam.

27 Jotam je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Jerusa i bila je Sadokova kći. 2 On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, sve kako je činio i Ozija, njegov otac, samo što nije ušao u Gospodnji hram. Ali narod je i dalje činio zlo. 3 Jotam je sagradio gornja vrata na Gospodnjem domu i izveo mnoge građevinske radove na zidinama Ofela. 4 Sagradio je gradove u Judinom brdovitom području, a u šumama je sagradio utvrđenja i kule. 5 Ratovao je s carem Amonovih sinova i nadjačao ih je, tako da su mu Amonovi sinovi te godine dali sto talanata srebra, deset hiljada kora pšenice i deset hiljada kora ječma. Isto toliko platili su mu Amonovi sinovi i druge i treće godine. 6 Tako je Jotam bivao sve moćniji, jer je činio ono što je ispravno pred Gospodom, svojim Bogom.

7 Ostala Jotamova dela, svi njegovi ratovi i sve što je činio zapisano je u knjizi o Izraelovim i Judinim carevima. 8 On je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. 9 Jotam je počnuo kod svojih praočeva i sahranili su ga u Davidovom

gradu. Umesto njega vladao je njegov sin Ahaz.

28 Ahaz je imao dvadeset godina kad je počeo da vlada i vladao je šesnaest godina u Jerusalimu. On nije činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima kao što je činio David, njegov praotac. **2** Hodio je putem careva Izraela, i čak je načinio livene kipove Bala. **3** Prinosio je kad u dolini Enomovog sina i spaljivao je svoje sinove u vatri, po odvratnom običaju naroda koje je Gospod oterao pred Izraelovim sinovima. **4** On je prinosio žrtve i kad na obrednim uzvišicama, na brdima i pod svakim zelenim drvetom.

5 Zato ga je Gospod, njegov Bog, predao u ruke caru Sirije, koji ga je potukao, zarobio veliki broj njegovih ljudi i odveo ih u Damask. Bio je predat i u ruke caru Izraela, koji mu je naneo veliki poraz. **6** Tako je Fekaj, Remalijin sin, u jednom danu pobio u Judi sto dvadeset hiljada hrabrih ljudi, jer su ostavili Gospoda, Boga svojih praočeva. **7** A Zihrije, junak od Jefrema, ubio je Masiju, carevog sina, Azrikama, dvorskog upravitelja, i Elkanu, koji je bio odmah do cara. **8** Osim toga, Izraelovi sinovi su od svoje braće zarobili dvesta hiljada žena, sinova i kćeri. Uzeli su od njih i veliki plen, koji su odneli u Samariju.

9 Tamo je bio Gospodnji prorok koji se zvao Odid. On je izašao pred vojsku koja je išla u Samariju i rekao im: „Gle, Gospod, Bog vaših praočeva, razgnevio se na Judu i zato ih je predao vama u ruke, a vi ste ih pobili u takvom gnevu da je to do neba doprlo. **10** I još mislite da od Judinih i jerusalimskih sinova napravite sluge i sluškinje. Ali zar niste vi krivi pred Gospodom, svojim Bogom? **11** Zato me sada poslušajte i vratite zarobljenike koje ste zarobili među svojom braćom, jer se Gospod žestoko razgnevio na vas.“

12 Tada su neki od poglavara Jefremovih sinova, naime Azarija, Joananov sin, Barahija, Mesilemotov sin, Jezekija, Salumov sin, i Amasa, Adlajev sin, ustali na one koji su se vraćali iz vojnog pohoda **13** i rekli su im: „Ne dovodite ovamo zarobljenike, jer ćemo navući na sebe krivicu pred Gospodom. Vi mislite da povećate naše grehe i našu krivicu, jer je velika naša krivica, i žestoki gnev je već na Izraelu.“ **14** Tada su ratnici ostavili zarobljenike i plen pred knezovima i pred celim zborom. **15** Onda su ustali ljudi koji su bili poimence određeni i preuzeli su zarobljenike. Svima koji su bili oskudno odeveni dali su da obuku odeću iz plena. Obukli su ih, dali im sandale, nahranili ih, napojili i namazali uljem. Sve iznemogle stavili su na magarce i odveli ih njihovoj braći u Jerihon, grad palmi. Zatim su se vratili u Samariju.

16 U to vreme, car Ahaz je tražio pomoć od careva Asirije. **17** Edomci su ponovo došli, udarili na Judu i odveli zarobljenike. **18** Filisteji su napali gradove u Šefeli i Negevu, na području Jude, i osvojili Bet-Semes, Ajalon, Gedirot, Sohot s okolnim gradovima, Tamnu s okolnim gradovima i Gimzon s okolnim gradovima. Zatim su se tamo nastanili. **19** Gospod je ponizio Judu zbog Ahaza, cara Izraela, zato što je dopustio da se razuzdanost širi Judom i zato što je bio neveran Gospodu.

20 Car Asirije, Telgat-Felnasar, došao je na njega i zadavao mu nevolje umesto da mu pomogne. **21** Premda je Ahaz opljačkao Gospodnji dom, carev dvor i kuće knezova da bi dao dar caru Asirije, ništa mu to nije pomoglo. **22** Dok je bio u nevolji, car Ahaz je u još većoj meri bio neveran Gospodu. **23** Prinosio je žrtve bogovima koji su se obožavali u Damasku i koji su ga porazili, jer je mislio: „Kad bogovi careva Sirije pomažu njima, i ja ću im prinositi žrtve da pomognu i meni.“ Zbog

njih su pali u greh i on i ceo Izrael. 24 Ahaz je pokupio pribor iz doma Božjeg i izlomio ga, zatvorio je vrata Gospodnjeg doma i načinio oltare na svakom uglu u Jerusalimu. 25 Načinio je obredne uzvišice po svim gradovima, u svakom Judinom gradu, da se prinosi kad drugim bogovima. Tako je vređao Gospoda, Boga svojih praočeva.

26 Ostala njegova dela i sve što je činio, od početka do kraja, zapisano je u knjizi o Judinim i Izraelovim carevima. 27 Ahaz je počnuo kod svojih praočeva i sahranili su ga u gradu, u Jerusalimu, ali ga nisu položili u grobnicu careva Izraela. Umesto njega vladao je njegov sin Jezeckija.

29 Jezeckija je imao dvadeset i pet godina kad je postao car i vladao je dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Abija i bila je Zaharijina kći. 2 On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i David, njegov praotac. 3 Prve godine svog vladanja, prvog meseca, otvorio je vrata Gospodnjeg doma i popravio ih. 4 Zatim je doveo sveštenike i Levite i skupio ih na otvorenom, s istočne strane. 5 Tada im je rekao: „Čujte me Levijevi sinovi! Sada se posvetite i posvetite dom Gospoda, Boga svojih praočeva, i iznesite iz svetog mesta sve što je nečisto. 6 Naši očevi su bili neverni i činili su ono što je zlo u očima Gospoda, našeg Boga. Oni su ga ostavili, okrenuli su lice od Gospodnjeg prebivališta i okrenuli mu leđa. 7 Zatvorili su vrata predvorja i pogasili žiške. Nisu prinosili kad, niti su Izraelovom Bogu prinosili žrtve paljenice na svetom mestu. 8 Zato se Gospod razgnevio na Judu i na Jerusolim, i od njih je učinio strašan prizor nad kojim se svi zgražavaju i na koji u čudu zvižde, kao što vidite svojim očima. 9 Zato su naši praočevi pali od mača, a naši

sinovi, naše kćeri i naše žene odvedeni su u zarobljeništvo. 10 Sada sam u svom srcu odlučio da sklopim savez s Gospodom, Izraelovim Bogom, da bi se njegov žestoki gnev odvratilo od nas. 11 Zato, sinovi moji, ne oklevajte, jer je Gospod izabrao vas da stojite pred njim i da mu služite, da budete njegove sluge i da mu prinosite kad.“

12 Tada su ustali Leviti: Mat, Amasajev sin, i Joel, Azarijin sin, od Katovih sinova; od Merarijevih sinova Kis, Avdijev sin, i Azarija, Jehalelov sin; od Girsonovih sinova Joah, Zimin sin, i Eden, Joahov sin; 13 od Elisafanovih sinova Simrije i Jeiel, a od Asafovih sinova Zaharija i Matanija; 14 od Emanovih sinova Jehiel i Simej, a od Jedutunovih sinova Semaja i Oziel. 15 Oni su skupili svoju braću i posvetili su se, a zatim su došli kao što je zapovedio car po Gospodnjoj reči, da očiste Gospodnji dom. 16 Sveštenici su ušli u Gospodnji dom da ga očiste i iznosili su u dvorište Gospodnjeg doma sve nečisto što su našli u Gospodnjem hramu. Leviti su to uzimali i nosili napolje u dolinu Kedron. 17 Tako su počeli sa posvećivanjem prvog dana prvog meseca, a osmog dana tog meseca došli su do Gospodnjeg predvorja. Osam dana su posvećivali Gospodnji dom, a šesnaestog dana prvog meseca sve su završili.

18 Zatim su došli kod cara Jezeckije i rekli mu: „Očistili smo sav Gospodnji dom, oltar za žrtve paljenice i sav njegov pribor, sto za naslagane hlebove i sav njegov pribor. 19 Mi smo pripremili i posvetili sav pribor koji je car Ahaz u svojoj nevernosti uklonio za vreme svog vladanja. Tamo je pred Gospodnjim oltarom.“

20 Car Jezeckija je ustao rano ujutru, skupio gradske knezove i otišao u Gospodnji dom. 21 Dovelu su sedam junaca, sedam ovnova, sedam jaganjaca i sedam jaraca kao žrtvu za greh za carstvo, za svetište i za Judu. Tada je car rekao

Aronovim sinovima, sveštenicima, da ih prinesu na Gospodnjem oltaru. 22 Zaklali su goveda, a sveštenici su uzeli krv i njome poškropili oltar. Zatim su zaklali ovnove i krvlju poškropili oltar, a onda su zaklali i jaganjce i krvlju poškropili oltar. 23 Zatim su jarce za žrtvu za greh doveli pred cara i pred zbor i položili ruke na njih. 24 Sveštenici su ih onda zaklali i njihovu krv prineli na oltaru kao žrtvu za greh, da se očisti ceo Izrael, jer je car zapovedio da se žrtva paljenica i žrtva za greh prinesu za ceo Izrael.

25 Do tada je već bio postavio u Gospodnjem domu Levite s činelama, harfama i drugim žičanim instrumentima, po zapovesti Davida, carevog videoca Gada i proroka Natana, jer je od Gospoda došla zapovest preko njegovih proroka. 26 Tako su Leviti stajali sa Davidovim instrumentima, a sveštenici s trubama.

27 Tada je Jezeckija zapovedio da se prinesu žrtve paljenice na oltaru. Kad su počeli da prinose žrtve paljenice, zapevali su Gospodu uz trube i uz pratnju instrumenata Davida, cara Izraela. 28 Ceo zbor se poklonio, a pesma se čula i trube su odjekivale - sve dok nije bilo završeno prinošenje žrtava paljenica. 29 Kad je prinošenje bilo završeno, car i svi koji su bili s njim poklonili su se i pali ničice. 30 Tada su car Jezeckija i knezovi zapovedili Levitima da hvale Gospoda hvalospevima Davida i videoca Asafa. Tako su radosno hvalili Boga, i pali su ničice i poklonili se.

31 Tada je Jezeckija rekao: „Sada ste spremni da služite Gospodu. Pristupite i donesite žrtve zahvalnice i druge žrtve u Gospodnji dom.“ Zbor je doneo žrtve zahvalnice i druge žrtve, i ko je god bio spremnog srca doneo je žrtve paljenice. 32 Zbor je za žrtve paljenice doneo sedamdeset goveda, sto ovnova, dvesta jaganjaca - sve to kao žrtvu paljenicu Gospodu. 33 Za svete žrtve doneli su šes-

to goveda i tri hiljade ovaca. 34 Ali bilo je premalo sveštenika i nisu mogli da oderu sve žrtve paljenice. Zato su im pomagala njihova braća Leviti, dok se posao nije završio i dok se sveštenici nisu posvetili, jer su se Leviti posvećivali s većom revnošću nego sveštenici. 35 Bilo je mnogo žrtava paljenica, sala od žrtava zajedništva i žrtava levanica za žrtve paljenice. Tako je bila obnovljena služba u Gospodnjem domu. 36 Jezeckija i ceo narod radovali su se što je Bog sve to pripremio za svoj narod, jer se sve to dogodilo iznenada.

30 Jezeckija je poručio svima u Izraelu i Judi, čak je napisao i pisma Jefremovom i Manasijinom plemenu, da dođu u Gospodnji dom u Jerusalimu da proslave Pashu u čast Gospodu, Izraelovom Bogu. 2 Car i njegovi knezovi i ceo zbor u Jerusalimu odlučili su da proslave Pashu drugog meseca. 3 Nisu mogli da je proslave u pravo vreme jer nije bilo dovoljno sveštenika koji su se posvetili, a i narod se nije skupio u Jerusalimu. 4 To je bilo ispravno u očima cara i u očima celog zbora. 5 Tako su odlučili da se po celom Izraelu, od Beršebe do Dana, oglasi da svi dođu u Jerusalim i proslave Pashu u čast Gospodu, Izraelovom Bogu, jer se nisu kao narod okupljali da bi je slavili kako je propisano.

6 Tako su glasnici s pismima od cara i od njegovih knezova otišli po celom Izraelu i Judi, objavljujući po carevoj zapovesti: „Sinovi Izraelovi, vratite se Gospodu, Bogu Avrama, Isaka i Izraela, pa će se i on vratiti k vama koji ste se spasli i izbacili iz ruku careva Asirije. 7 Ne budite kao vaši praočevi i kao vaša braća koja su bila neverna Gospodu, Bogu svojih praočeva, tako da je od njih učinio strašan prizor, kao što i sami vidite. 8 Ne budite nepokorni kao vaši praočevi. Okrenite se Gospodu i dođite u njegovo svetilište koje

je doveka posvetio i služite Gospodu, svom Bogu, da se odvрати od vas njegov žestoki gnev. 9 Jer kad se vratite Gospodu, vaša braća i vaši sinovi steći će milost kod onih koji ih drže u zarobljeništvu, pa će se vratiti u ovu zemlju, jer je Gospod, vaš Bog, milostiv i milosrdan, i neće okrenuti svoje lice od vas ako mu se vratite.”

10 Glasnici su išli od grada do grada po svoj Jefremovoj i Manasijinoj zemlji sve do Zebulonove zemlje, ali ljudi su im se podsmevali i rugali. 11 Samo su se neki od Asira, Manasije i Zebulona ponizili i došli u Jerusalim. 12 Ruka Božja bila je nad Judom i vodila ih je da jednodušno izvrše zapovest cara i knezova u službi Gospodnjoj.

13 U Jerusalimu se skupilo mnogo naroda, veoma veliki zbor, da drugog meseca proslave Praznik beskvasnih hlebova. 14 Onda su ustali i uklonili oltare koji su bili u Jerusalimu. Uklonili su i sve kadione oltare i bacili ih u dolinu Kedron. 15 Zatim su četrnaestog dana drugog meseca zaklali pashalnu žrtvu. A sveštenici i Leviti su se postideli pa su se posvetili i prineli žrtve paljenice u Gospodnji dom. 16 Stali su na svoje mesto, kako je propisano za njih u zakonu Mojsija, Božjeg čoveka. Sveštenici su pošćropili oltar krvlju koju su primili iz ruku Levita. 17 U zboru je bilo mnogo onih koji se nisu posvetili, pa su Leviti bili zaduženi da kolju pashalne žrtve za sve koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili Gospodu. 18 Veliki deo naroda, mnogi iz Jefremovog, Manasijinog, Isaharovog i Zebulonovog plemena, nisu se očistili i nisu jeli pashalnu žrtvu kao što je bilo propisano. Ali Jezekija se molio za njih: „Neka dobri Gospod oprostí 19 svakom ko je pripremio svoje srce da traži Gospoda, Boga svojih praočeva, ako se i nije očistio prema propisima za ono što je sveto.” 20 Gospod je poslušao Jezekiju i oprostio narodu.

21 Tako su Izraelovi sinovi koji su bili u

Jerusalimu slavili Praznik beskvasnih hlebova sedam dana s velikim veseljem. Leviti i sveštenici su svaki dan hvalili Gospoda uz glasne zvuke instrumenata, na slavu Gospodu. 22 Jezekija je hrabrio sve Levite koji su razborito vršili Gospodnju službu. Sedam dana svi su jeli ono što je bilo propisano za praznik, prinoseći žrtve zajedništva i priznajući svoje grehe Gospodu, Bogu svojih praočeva.

23 Zatim je ceo zbor odlučio da slavi još sedam dana, tako da su s veseljem slavili praznik još sedam dana. 24 Jezekija, Judin car, dao je zboru hiljadu junaca i sedam hiljada ovaca, a knezovi su dali zboru hiljadu junaca i deset hiljada ovaca. Posvetilo se mnogo sveštenika. 25 Tako se veselio ceo Judin zbor, sveštenici i Leviti, ceo zbor koji je došao iz Izraela, stranci koji su došli iz izraelske zemlje i oni koji su živeli u Judi. 26 U Jerusalimu je vladalo veliko veselje, jer još od vremena Solomona, Davidovog sina, cara Izraela, nije bilo tako u Jerusalimu. 27 Na kraju su levitski sveštenici ustali i blagoslovili narod. Njihov glas je bio uslišen i njihova molitva je doprla do Božjeg svetog prebivališta, do nebesa.

31 Kad se sve to završilo, svi Izraelci koji su bili tamo razišli su se po Judinim gradovima i razbili obredne stubove, posekli obredna debla i porušili obredne uzvišice i oltare po svoj Judinoj, Benjaminovoj, Jefremovoj i Manasijinoj zemlji, dok nisu sve uništili. Tada su se svi Izraelovi sinovi vratili u svoje gradove, svako na svoj posed.

2 Zatim je Jezekija podelio sveštenike i Levite na redove, svaki red prema službi koju su obavljali sveštenici i Levitida prinose žrtve paljenice i žrtve zajedništva, da služe i da upućuju zahvale i hvale na vrata Gospodnjeg logora. 3 Car je priložio deo svog blaga za žrtve paljenice, za pa-

ljenice koje se prinose ujutru i uveče, i za paljenice koje se prinose na Šabate, na mladine i na praznike, kao što je zapisano u Gospodnjem zakonu.

4 Zatim je rekao narodu, stanovnicima Jerusalima, da sveštenicima i Levitima daju deo koji im pripada, da bi oni mogli da se čvrsto drže Gospodnjeg zakona. 5 Kad se razglasila ta zapovest, Izraelovi sinovi su donosili velike količine prvina od žita, mladog vina, ulja, meda i sveg roda s njiva. Donosili su desetak od svega u velikim količinama. 6 Izraelovi i Judini sinovi, koji su živeli u Judinim gradovima, donosili su desetak od goveda i ovaca i desetak od svetih stvari posvećenih Gospodu, njihovom Bogu. Sve su to donosili i slagali na gomile. 7 Trećeg meseca počeli su da slažu na gomile, a sedmog meseca su završili. 8 Kad su Jezekija i knezovi došli i videli te gomile, blagoslovili su Gospoda i njegov narod Izrael.

9 Zatim se Jezekija raspitao kod sveštenika i Levita za te gomile. 10 Tada mu je Azarija, sveštenečki poglavar iz Sadokovog doma, rekao: „Otkad su počeli da donose priloge u Gospodnji dom, narod jede i sit je, a ima i dosta viška, jer je Gospod blagoslovio svoj narod i zato je dosta toga preteklo.“

11 Tada je Jezekija zapovedio da se pripreme trpezarije u Gospodnjem domu i oni su ih pripremili. 12 Verno su unosili priloge, desetke i svete stvari. Levit Honanija je sve to nadgledao, a Simej, njegov brat, bio je odmah do njega. 13 Jehiel, Azazija, Nahat, Asiel, Jerimot, Jozavad, Eliel, Ismahija, Mat i Benaja bili su poverenici Honanije i njegovog brata Simeja, po naredbi cara Jezekije, a Azarija je bio poglavar u domu Božjem. 14 Kor, sin Levita Jemne, vratar na istočnoj strani, bio je odgovoran za ono što se dobrovoljno prinisilo Bogu, odvajajući priloge Gospodu i najsvetije stvari. 15 Pod njegovim nadzo-

rom bili su Eden, Minijamin, Jošua, Sema-ja, Amarija i Sehanija po sveštenečkim gradovima. Oni su imali odgovoran zadatak da svojoj braći po redovima dele ono što im pripada, kako velikom tako i malom. 16 U to nisu bili uključeni muškarci od tri godine naviše koji su bili upisani u rodoslovni zapis, a koji su svaki dan dolazili u Gospodnji dom da po svojoj dužnosti vrše službu po svojim redovima.

17 U rodoslovni zapis bili su upisani sveštenici po domovima svojih očeva. Bili su upisani i Leviti, od dvadeset godina naviše, po svojim dužnostima i po svojim redovima, 18 zajedno sa svom svojom malom decom, svojim ženama, sinovima i kćerima, sa svim zborom, jer su obavljali odgovornu službu pa su se posvetili za svoju svetu službu. 19 Bili su upisani i Aronovi sinovi, sveštenici, koji su živeli oko svojih gradova, među poljima gde su pašnjaci. U svim gradovima bili su poimence određeni ljudi da svakom muškarcu koji je sveštenik daju deo koji mu pripada, a tako i svim Levitima upisanim u rodoslovni zapis.

20 Jezekija je radio tako po svoj Judinoj zemlji, čineći ono što je dobro, ispravno i verno pred Gospodom, svojim Bogom. 21 Sve što je radio da bi tražio svog Boga - u službi u domu Božjem, i u pogledu zakona i zapovesti - radio je svim srcem, i u svemu je bio uspešan.

32 Posle svih tih događaja u kojima je Jezekija pokazao svoju vernost Bogu, došao je Senahirim, car Asirije, ušao je u Judu i opkolio utvrđene gradove nameravajući da ih osvoji.

2 Kad je Jezekija video da je Senahirim došao u nameri da udari na Jerusalim, 3 odlučio je zajedno sa svojim knezovima i junacima da zatrpa izvore vode koji su bili izvan grada, i oni su mu pomogli u tome. 4 Skupilo se mnogo naroda i zatrpali su

sve izvore i potok koji teče posred zemlje, govoreći: „Zašto da carevi Asirije nađu toliko vode kad dođu?“

5 Jezekija se ohrabrio i obnovio sve oborene zidove i podigao kule na njima. Spolja je sagradio drugi zid, utvrdio Milo* u Davidovom gradu i načinio mnogo kopalja i štitova. 6 Postavio je vojne zapovednike nad narodom i skupio ih pred sobom na trgu pored gradskih vrata, i hrabrio ih ovim rečima: 7 „Budite hrabri i jaki. Ne bojte se i ne plašite se cara Asirije i svega mnoštva koje je s njim, jer naših ima više nego njihovih. 8 S njim je telesna mišica, a s nama je Gospod, naš Bog, da nam pomaže i da vodi naše bitke.“ I narod se pouzdao u reči Jezekije, Judinog cara.

9 Posle toga je Senahirim, car Asirije, dok je bio kod Lahisa sa svom svojom vojskom, poslao svoje sluge u Jerusalem kod Jezekije, Judinog cara, i kod svih Judinih sinova koji su bili u Jerusalimu, i poručio im:

10 „Ovako kaže Senahirim, car Asirije: 'U šta se uzdate dok mirno sedite u Jerusalimu, koji je pod opsadom? 11 Zar vas Jezekija ne zavodi, da bi vas pomorio glađu i žeđu, kad govori: 'Gospod, naš Bog, izbaviće nas iz ruku cara Asirije'? 12 Zar nije sam Jezekija uklonio njegove obredne uzvišice i njegove oltare i zatim zapovedio Judi i Jerusalimu: 'Klanjajte se pred jednim oltarom i na njemu prinosite kad'? 13 Zar ne znate šta smo ja i moji praočevi učinili svim narodima zemaljskim? Da li su bogovi tih naroda mogli da izbave svoju zemlju iz mojih ruku? 14 Koji je od svih bogova tih naroda, koje su pobili moji praočevi, mogao da izbavi svoj narod iz mojih ruku? Pa zar onda vaš Bog može da vas izbavi iz mojih ruku? 15 Zato ne dajte da vas zavarava Jezekija i da vas tako zavede. Ne verujte mu, jer nijedan bog nijednog naroda

* 32,5 Verovatno se radilo o nečem nalik tvrđavi.

niti carstva nije mogao da izbavi svoj narod iz mojih ruku niti iz ruku mojih praočeva. Kako će onda vaš Bog izbaviti vas iz mojih ruku?“

16 Njegove sluge su i dalje govorile protiv Gospoda i protiv Jezekije, njegovog sluga. 17 Napisao je i pisma u kojima se rugao Gospodu, Izraelovom Bogu, i ovako je govorio protiv njega: „Kao što bogovi drugih naroda nisu izbavili svoj narod iz mojih ruku, tako ni Jezekijin Bog neće izbaviti svoj narod iz mojih ruku.“ 18 Zatim su na judejskom jeziku na sav glas vikali stanovnicima Jerusalima koji su bili na zidinama, da ih zaplaše i uznemire, kako bi osvojili grad. 19 Govorili su protiv jerusalimskog Boga isto kao i protiv bogova drugih naroda koji su delo ljudskih ruku. 20 A car Jezekija i prorok Isaija, Amosov sin, molili su se zbog toga i zavapili k nebu.

21 Tada je Gospod poslao anđela koji je pobio sve hrabre junake, zapovednike i knezove u logoru cara Asirije, tako da se car posramljen vratio u svoju zemlju. A kasnije kad je ušao u hram svog boga, tamo su ga mačem pogubili neki od njegovih sinova. 22 Tako je Gospod spasao Jezekiju i stanovnike Jerusalima iz ruku Senahirima, cara Asirije, i iz ruku svih drugih neprijatelja i dao im je mir na svim njihovim granicama. 23 Mnogi su donosili darove Gospodu u Jerusalem i dragocenosti Jezekiji, Judinom caru, koji je od tada bio uzvišen u očima svih naroda.

24 U to vreme Jezekija se na smrt razboleo, pa se u molitvi obratio Gospodu. On mu je odgovorio i dao mu znak. 25 Ali Jezekija nije uzvratilo zahvalnošću za dobro koje mu je bilo učinjeno, jer se njegovo srce uzoholilo. Zato se podigao gnev na njega i na Judu i Jerusalem. 26 Ali Jezekija se pokajao za oholost svog srca, pa su se ponizili i on i stanovnici Jerusalima, i na njih nije došao Gospodnji gnev za vreme

Jeze kijinog života.

27 Jeze kija je stekao veoma veliko bogatstvo i slavu. Načinio je rznice za srebro, zlato, skupoceni kamen, balzam, štitive i svakojake dragocenosti, 28 zatim skladišta za žito, za mlado vino i ulje, štale za svakojaku stoku i stada. 29 Sagradio je gradove i imao je mnogo sitne i krupne stoke, jer mu je Bog dao veoma velik imetak. 30 Jeze kija je zatrpao gornji izvor Giona i vodu usmerio dole na zapadnu stranu Davidovog grada. Jeze kija je bio uspješan u svemu što je radio. 31 Ali kad su došli poslanici knezova Vavilona, koji su bili poslani k njemu da bi se raspitali o čudu koje se dogodilo u zemlji, Bog ga je ostavio da bi ga iskušao i da bi saznao šta mu je sve u srcu.

32 Ostala Jeze kijina dela, kao i ono što je u svojoj dobroti činio, sve je to zapisano u viziji proroka Isaije, Amosovog sina, i u knjizi o Judinim i Izraelovim carevima. 33 Jeze kija je počinuo kod svojih praočeva i sahranili su ga na uzbrdici kojom se ide prema grobnicama Davidovih sinova. Svi Judini sinovi i stanovnici Jerusalima odali su mu počast kad je umro. Umesto njega vladao je njegov sin Manasija.

33 Manasija je imao dvanaest godina kad je počeo da vlada i vladao je pedeset i pet godina u Jerusalimu.

2 On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, po odvratnim običajima naroda koje je Gospod oterao pred Izraelovim sinovima. 3 Ponovo je napravio obredne uzvišice koje je srušio Jeze kija, njegov otac, podigao je oltare likovima Bala, načinio je obredna debla i klanjao se svoj nebeskoj vojsci i služio joj. 4 Napravio je oltare u Gospodnjem domu, za koji je Gospod rekao: „U Jerusalimu će prebivati moje ime doveka.“ 5 Napravio je i oltare svoj nebeskoj vojsci u oba dvorišta

Gospodnjeg doma. 6 Svoje sinove spaljivao je u vatri u dolini Enomovog sina, bavio se magijom, gatao i vraćao i postavio je ljude koji prizivaju duhove i proriču budućnost. Mnogo je zla činio pred Gospodom i vređao ga.

7 On je načinio rezani lik i postavio ga u dom Božji, za koji je Bog rekao Davidu i njegovom sinu Solomonu: „U ovom domu i u Jerusalimu, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena, prebivaće moje ime doveka. 8 I neću dati da se noga Izraelovih sinova pomeri sa zemlje koju sam odredio njihovim praočevima, samo ako budu pazili da postupaju po svemu onome što sam im zapovedio po celom zakonu, propisima i zapovestima koje sam dao preko Mojsija.“ 9 Manasija je navodio Judu i stanovnike Jerusalima da čine još gore stvari nego narodi koje je Gospod istrebio pred Izraelovim sinovima.

10 Gospod je opominjao Manasiju i njegov narod, ali oni nisu obraćali pažnju. 11 Zato je Gospod doveo na njih vojne zapovednike cara Asirije i oni su uhvatili Manasiju među stenama, okovali ga u dvostruke bakarne okove i odveli u Vavilon. 12 Kad se našao u nevolji, trudio se da umilostivi lice Gospoda, svog Boga, i veoma se ponizio pred Bogom svojih praočeva. 13 Molio mu se i on je uslišio njegovu usrdnu molitvu i čuo je njegovu molbu kojom je molio za milost, i doveo ga je nazad u Jerusalim i vratio mu carsku vlast. Tada je Manasija spoznao da je Gospod istiniti Bog.

14 Posle toga je oko Davidovog grada sagradio spoljašnji zid koji se protezao zapadno od Giona u dolini pa sve do Ribljih vrata i oko Ofela. Zid koji je sagradio bio je veoma visok. Postavio je vojne zapovednike u svim utvrđenim gradovima u Judi. 15 Iz Gospodnjeg doma uklonio je tuđe bogove i idolski lik i sve oltare koje je sagradio na gori Gospodnjeg doma i u

Jerusalimu i bacio ih izvan grada. 16 Zatim je postavio Gospodnji oltar i prinosiso na njemu žrtve zajedništva i žrtve zahvalnice, a Judi je zapovedio da služi Gospodu, Izraelovom Bogu. 17 Ipak, narod je još uvek prinosiso žrtve na obrednim uzvišicama, ali samo Gospodu, svom Bogu.

18 Ostala Manasijina dela, njegova molitva Bogu i reči koje su mu videoci govorili u ime Gospoda, Izraelovog Boga, zapisane su u dnevnicima izraelskih careva. 19 Njegova molitva i kako je bio uslišen, svi njegovi gresi i njegova nevernost, kao i mesta na kojima je napravio obredne uzvišice i postavio obredna debla i rezbarene likove pre nego što se ponizio, sve je to zapisano u zapisima njegovih videlaca. 20 Manasija je počinuo kod svojih praočeva i sahranili su ga kod njegovog dvora. Umesto njega vladao je njegov sin Amon.

21 Amon je imao dvadeset i dve godine kad je počeo da vlada i vladao je dve godine u Jerusalimu. 22 On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, kao što je činio i Manasija, njegov otac. Amon je prinosiso žrtve i služio svim rezbarenim likovima koje je načinio njegov otac Manasija. 23 Nije se ponizio pred Gospodom, kao što se ponizio njegov otac Manasija, nego je grešio još više. 24 Na kraju su njegove sluge skovale zaveru protiv njega i ubile ga na njegovom dvoru. 25 Narod je pobio sve koji su skovali zaveru protiv cara Amona. Zatim je narod umesto njega postavio za cara Josiju, njegovog sina.

34 Josija je imao osam godina kad je počeo da vlada i vladao je trideset i jednu godinu u Jerusalimu.

2 On je činio ono što je ispravno u Gospodnjim očima i hodio je putem Davida, svog praoca, ne skrećući ni desno ni levo.

3 Osme godine svog vladanja, dok je još bio dete, počeo je da traži Boga svog

praoca Davida, a dvanaeste godine počeo je da čisti Judu i Jerusalim od obrednih uzvišica, obrednih debala, rezbarenih likova i livenih kipova. 4 Pred njim su srušili Balove oltare. Polomio je kadione stalke koji su bili na njima, posekao je obredna debla, rezbarene likove i livene kipove i pretvorio ih u prah koji je prosuo po grobovima onih koji su im prinosisi žrtve. 5 Sveštenečke kosti je spalio na njihovim oltarima. Tako je očistio Judu i Jerusalim.

6 U Manasijinim, Jefremovim i Simeonovim gradovima, i sve do Neftalimovih gradova, svuda po njihovim opustošenim mestima, 7 rušio je oltare i obredna debla, razbijao rezbarene likove i pretvarao ih u prah. Polomio je sve kadione stalke u svojoj izraelskoj zemlji, a zatim se vratio u Jerusalim.

8 Osamnaeste godine svog vladanja, kad je očistio zemlju i hram, poslao je Safana, Azalijinog sina, i Masiju, gradskog zapovednika, i Joaha, Joahazovog sina, letopisca, da poprave dom Gospoda, njegovog Boga. 9 Došli su kod prvosveštenika Helkije i dali mu novac koji se donosio u Božji dom, koji su Leviti vratari sakupili od Manasije i Jefrema i od sveg ostalog Izraela od svega Judinog i Benjaminovog naroda i od stanovnika Jerusalima. 10 Zatim su novac predali onima koji su bili postavljeni da nadgledaju poslove u Gospodnjem domu, a oni koji su radili na Gospodnjem domu upotrebljavali su ga za obnovu i popravku doma. 11 Dali su ga graditeljima i zidarima da se kupi klesani kamen i drvna građa za vezne grede i da se od drvene građe obnove građevine koje su Judini carevi pustili da propadnu.

12 Ti ljudi su verno radili, a nad njima su bili postavljeni Leviti Jat i Avdija, od Merarijevih sinova, i Zaharija i Mesulam, od Katovih sinova, da nadgledaju radove. Leviti koji su znali da sviraju instrumente 13 bili su nad nosačima i nadgledali su sve

one koji su radili različite poslove. Neki od Levita bili su pisari, upravitelji i vratari.

14 Dok su iznosili novac donet u Gospodnji dom, sveštenik Helkija je pronašao knjigu Gospodnjeg zakona, dobijenog preko Mojsija. 15 Tada je Helkija rekao pisaru Safanu: „Pronašao sam knjigu zakona u Gospodnjem domu.” Helkija je dao knjigu Safanu. 16 Safan je knjigu odneo caru i izvestio ga: „Tvoje sluge rade sve što im je povereno. 17 Iz kovčega su skupili novac donet u Gospodnji dom i predali su ga naimenovanim ljudima i nadglednicima poslova.” 18 Pisar Safan je zatim rekao caru: „Sveštenik Helkija mi je dao jednu knjigu.” I Safan je čitao pred carem.

19 Kad je car čuo reči zakona, razderao je svoje haljine. 20 Zatim je Helkiji i Ahikamu, Safanovom sinu, Avdonu, Mihinom sinu, pisaru Safanu i carevom sluzi Asaji zapovedio: 21 „Idite i upitajte Gospoda za mene i za one koji su preostali u Izraelu i Judi. Pitajte za reči zapisane u knjizi koja je pronađena, jer je velik Gospodnji gnev koji će se izliti na nas zato što se naši praočevi nisu držali Gospodnje reči niti su činili sve što je zapisano u ovoj knjizi.”

22 Tako je Helkija s carevim ljudima otišao kod proročice Olde, žene Saluma, čuvara odeće, sina Tekuje, Arasovog sina. Ona je živela u Jerusalimu, u drugom delu grada. Kad su joj kazali zbog čega su došli, 23 ona im je rekla:

„Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Recite čoveku koji vas je poslao kod mene: 24 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, pustiću nevolju na ovo mesto i na njegove stanovnike, sva prokletstva koja su zapisana u knjizi koju su čitali pred Judinim carem, 25 jer su me ostavili i prinose kad drugim bogovima da bi me vređali svim delima svojih ruku. Zato će se moj gnev izliti na ovo mesto i neće se ugasiti.'” 26 A Judi-

nom caru koji vas šalje da pitate Gospoda, recite: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, za reči koje si čuo: 27 'Zato što ti se srce smekšalo pa si se ponizio pred Bogom kad si čuo šta je rekao za ovo mesto i njegove stanovnike, zato što si se ponizio preda mnom, razderao svoje haljine i plakao preda mnom, ja sam te uslišio, govori Gospod. 28 Pribraću te tvojim praočevima i u miru ćeš biti položen u svoj grob. Tvoje oči neće videti svu nevolju koju ću naneti ovom mestu i njegovim stanovnicima.”

Oni su preneli caru taj odgovor. 29 Tada je car poslao da se sakupe sve starešine iz Jude i iz Jerusalima. 30 Zatim je car otišao u Gospodnji dom, a s njim i svi ljudi iz Jude, stanovnici Jerusalima, sveštenici i Leviti, ceo narod, veliki i mali. I čitao je pred njima sve reči knjige saveza koja je pronađena u Gospodnjem domu. 31 Car je, stojeći na svom mestu, sklopio savez pred Gospodom da će slušati Gospoda i držati se njegovih zapovesti, njegovih opomena i njegovih propisa svim svojim srcem i svom svojom dušom, i da će izvršavati reči saveza koje su zapisane u ovoj knjizi. 32 Zatim je pozvao sve koji su se našli u Jerusalimu i u Benjaminovom plemenu da stupe u taj savez. I stanovnici Jerusalima počeli su da postupaju prema odredbama saveza koji su sklopili s Bogom, s Bogom svojih praočeva. 33 Onda je Josija uklonio sve gadne bogove iz sve zemlje Izraelovih sinova i pozvao je sve koji su bili u Izraelu da počnu da služu Gospodu, svom Bogu. Dok je god on bio živ nisu odstupali od Gospoda, Boga svojih praočeva.

35 Josija je u Jerusalimu proslavio Pashu u čast Gospodu, i četrnaestog dana prvog meseca zaklali su pashalnu žrtvu. 2 Postavio je sveštenike u njihove službe i ohrabrio ih da služe u Gospodnjem domu. 3 Levitima, koji su

poučavali ceo Izrael i bili posvećeni Gospodu, rekao je: „Stavite sveti kovčeg u dom koji je sagradio Solomon, sin Davida, cara Izraela. Neće on više biti breme na vašim ramenima. Sada služite Gospodu, svom Bogu, i njegovom narodu Izraelu. 4 Pripremite se po domovima svojih praočeva, po svojim redovima, kako je propisao David, car Izraela, i Solomon, njegov sin. 5 Stojte na svetom mestu po levitskim redovima da biste služili svojoj braći, ovom narodu, što dolazi po svojim redovima. 6 Zatim zakoljite pashalnu žrtvu, posvetite se i pripremite svoju braću da bi se postupalo po Gospodnjoj reči, koju je uputio preko Mojsija.”

7 Josija je dao narodu, svima koji su tamo bili, ukupno trideset hiljada jaganjaca i jarića, za pashalne žrtve, i još tri hiljade goveda. Sve je to bilo od carevog imetka. 8 Njegovi knezovi su dobrovoljno dali žrtvu narodu, sveštenicima i Levitima. Helkija, Zaharija i Jehiel, poglavari u domu Božjem, dali su sveštenicima za pashalne žrtve dve hiljade i šesto jaganjaca i jarića i trista goveda. 9 Honanija i njegova braća Semaja i Nataniel, zatim Asabija, Jeiel i Jozavad, poglavari Levita, dali su Levitima za pashalne žrtve pet hiljada jaganjaca i jarića i petsto goveda.

10 Sve je bilo spremno za službu, sveštenici su stajali na svojim mestima i Leviti po svojim redovima, kako je car zapovedio. 11 Klali su pashalnu žrtvu. Sveštenici su škropili oltar krvlju koju su primali iz ruku Levita, a ovi su pripremali kožu životinja. 12 Zatim su pripremili žrtve paljenice da ih daju narodu po redovima njegovim da prinesu žrtvu Gospodu, kao što je zapisano u Mojsijevoj knjizi. Tako su učinili i sa govedima. 13 Pripremili su pashalnu žrtvu na vatri kao što je bio običaj. Posvećene stvari pripremali su u loncima, kotlovima i činijama, a onda su ih brzo raznosili celom narodu. 14 Zatim su pripremili pashalno

jelo sebi i sveštenicima, jer su sveštenici, Aronovi sinovi, prinosili žrtve paljenice i salo sve do noći, pa su Leviti pripremili jelo sebi i sveštenicima, Aronovim sinovima.

15 Pevači, Asafovi sinovi, bili su na svojim mestima, po zapovesti Davida, Asafa, Emana i Jedutuna, carevog videoca. Vratari su stajali na svakim vratima. Oni nisu prekidali svoju službu, jer su njihova braća Leviti sve pripremili za njih. 16 Tako je tog dana bila uređena sva Gospodnja služba da se proslavi Pasha i da se prinesu žrtve paljenice na Gospodnjem oltaru, kao što je zapovedio car Josija. 17 Izraelovi sinovi koji su tamo bili slavili su Pashu u to vreme, a slavili su i Praznik beskvasnih hlebova sedam dana. 18 Takva Pasha nije se slavila u Izraelu još od vremena proroka Samuela i nijedan drugi car Izraela nije proslavio Pashu kao što ju je proslavio Josija sa sveštenicima, Levitima, i svim Judinim i Izraelovim sinovima koji su bili tamo i sa stanovnicima Jerusalima. 19 Ta Pasha je proslavljena osamnaeste godine Josijinog vladanja.

20 Posle svega toga, kad je Josija uređio hram, pošao je Nehaon, car Egipta, da se bori kod Harkemisa na Eufratu. Tada je Josija izašao na njega. 21 On mu je poslao glasnike i poručio mu: „Zašto si izašao na mene, caru Jude? Ne idem danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu i za koji mi je Bog rekao da udarim na njega. Bolje ti je da odustaneš od borbe da te Bog, koji je sa mnom, ne zatre.” 22 Ali Josija se nije odvratio od njega, nego se prurušio i otišao da se bori s njim, i nije poslušao Nehaonove reči koje su izašle iz Božjih usta. Tako je došao da se bori u dolini Megido.

23 Ali strelci su pogodili cara Josiju, pa je car rekao svojim slugama: „Skinite me s kola, jer sam teško ranjen.” 24 Njegove sluge su ga skinule s kola i stavile u druga bojna kola koja je imao, i odvezli ga u

Jerusalim. Tamo je umro i bio je sahranjen na groblju svojih praočeva. Svi u Judi i Jerusalimu tugovali su za Josijom. 25 Jeremija je naricao za Josijom, i svi pevači i pevačice spominju Josiju u svojim naricaljkama sve do danas. Pevanje tih naricaljki postao je običaj u Izraelu i one su zapisane među naricaljkama.

26 Ostala Josijina dela i sve što je u svojoj dobroti činio, kao što je zapisano u Gospodnjem zakonu, 27 sva njegova dela, od početka do kraja, sve je to zapisano u Knjizi o Izraelovim i Judinim carevima.

36 Zatim je narod uzeo Joahaza, Josijinog sina, i postavio ga za cara u Jerusalimu umesto njegovog oca. 2 Joahaz je imao dvadeset i tri godine kad je počeo da vlada i vladao je tri meseca u Jerusalimu. 3 Ali car Egipta svrgnuo ga je u Jerusalimu, a zemlji je nametnuo danak od sto talanata srebra i jednog talanta zlata. 4 Zatim je car Egipta postavio Elijakima, njegovog brata, za cara nad Judom i Jerusalimom i promenio mu ime u Joakim. A Joahaza, njegovog brata, Nehaon je odveo u Egipat.

5 Joakim je imao dvadeset i pet godina kad je počeo da vlada i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. On je činio ono što je zlo u očima Gospoda, svog Boga. 6 Na njega je došao Navuhodonosor, car Vavilona, stavio ga u dvostruke bakarne okove i odveo u Vavilon. 7 Deo pribora iz Gospodnjeg doma Navuhodonosor je odneo u Vavilon i stavio ga u svoju palatu u Vavilonu. 8 Ostala Joakimova dela, odvratne stvari koje je činio i sve zlo koje se našlo na njemu, sve je zapisano u knjizi o Izraelovim i Judinim carevima. Umesto njega vladao je njegov sin Joahin.

9 Joahin je imao osam godina* kad je

* 36,9 U 2. Carevima 24,8 stoji da je Joahin (Jehojahin) imao 18 godina kad je počeo da vlada. Moguće da ga je car Joakim proglasio

počeo da vlada i vladao je tri meseca i deset dana u Jerusalimu. On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima. 10 Početkom naredne godine, car Navuhodonosor je poslao svoje sluge da ga dovedu u Vavilon sa dragocenostima iz Gospodnjeg doma. Zatim je postavio Sedekiju, njegovog strica, za cara nad Judom i Jerusalimom.

11 Sedekija je imao dvadeset i jednu godinu kad je počeo da vlada i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. 12 On je činio ono što je zlo u očima Gospoda, svog Boga. Nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je prenosio Gospodnje naredbe. 13 Čak se pobunio i protiv cara Navuhodonosora, koji ga je bio zakleo Bogom. Ostao je nepokoran i srce mu je otvrdlo tako da se nije vratio Gospodu, Izraelovom Bogu. 14 Čak su i svi sveštenički poglavari i narod u velikoj meri postupali neverno, po odvratnim običajima drugih naroda, tako da su oskrnavili Gospodnji dom, koji je on bio posvetio u Jerusalimu.

15 Gospod, Bog njihovih praočeva, neprestano ih je opominjao preko svojih glasnika, jer je imao samilosti prema svom narodu i svom prebivalištu. 16 Ali oni su se stalno rugali glasnicima Gospoda, prezirali su njegove reči i smejali se njegovim prorocima, sve dok njegov gnev nije došao na njegov narod te više nije bilo leka.

17 On je doveo na njih haldejskog cara, koji je u njihovom svetilištu pobio mačem njihove mladiće i nije se smilovao ni mladiću ni devojci, ni starcu ni nemoćnom. Bog mu je sve predao u ruke. 18 Sav pribor, veliki i mali, iz doma Božjeg, blago Gospodnjeg doma i carevo blago i blago njegovih knezova, sve je odneo u Vavilon. 19 Spalio je dom Božji i srušio jerusalimske zidine. Sve utvrđene dvore spalio je vatrom, a i sve dragocenosti u njima, i

suvladarem u prvoj godini svoje vladavine (36,5), a da je sam počeo vladati sa 18 godina.

tako je sve uništio. 20 One koji su umakli maču odveo je u zarobljeništvo u Vavilon. Oni su bili sluge njemu i njegovim sinovima, dok nije zavlдалo persijsko carstvo. 21 Sve je to bilo da bi se ispunila Gospodnja reč koju je objavio preko Jeremijinih usta, dok zemlja nije nadoknadila svoje Šabate. Zemlja je počivala sve dane dok je bila pusta, dok se nije navršilo sedamdeset godina.

22 Prve godine Kira, cara Persije, da bi se ispunila Gospodnja reč objavljena preko Jeremijinih usta, Gospod je podstakao duh Kira, cara Persije, i on je po celom svom carstvu usmeno i pismeno objavio sledeće: 23 „Ovako kaže Kir, car Persije: 'Sva zemaljska carstva dao mi je Gospod, Bog nebeski, i zapovedio mi je da mu sagradim dom u Jerusalimu u Judi. Ko god među vama pripada njegovom narodu, neka Gospod, njegov Bog, bude s njim, i neka ide.'”

Pisac: Ezra

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 460. pre n. e.

Obuhvata vreme: 537-467. pre n. e.

KNJIGA EZRINA

1 Prve godine Kira, cara Persije, da bi se ispunila Gospodnja reč objavljena preko Jeremijinih usta Gospod je podstakao duh Kira, cara Persije, i on je po celom svom carstvu usmeno i pismeno objavio sledeće:

2 „Ovako kaže Kir, car Persije: 'Sva zemaljska carstva dao mi je Gospod, Bog nebeski, i zapovedio mi je da mu sagradim dom u Jerusalimu u Judi. 3 Ko god među vama pripada njegovom narodu, neka njegov Bog bude s njim. Neka ide u Jerusalem u Judi i neka ponovo sagradi dom Gospoda, Izraelovog Boga - a on je istiniti Bog - dom koji je bio u Jerusalimu. 4 Svakoga ko je ostao u nekom mestu da u njemu boravi, neka ljudi iz tog mesta potpomognu srebrom, zlatom, drugim dobrima i stokom, kao i dobrovoljnim prinosima za dom Božji u Jerusalimu.'”

5 Tada su ustali poglavari Judinih i Benjaminovih otačkih domova, sveštenici i Leviti, svi kojima je Bog podstakao duh, i krenuli su da ponovo sagrade Gospodnji dom, u Jerusalimu. 6 A svi koji su bili oko njih pomogli su im predmetima od srebra, zatim zlatom, drugim dobrima, stokom i dragocenostima, pored svega onoga što su dobrovoljno prinosili.

7 Car Kir je takođe izneo predmete koji su pripadali Gospodnjem domu, a koje je Navuhodonosor odneo iz Jerusalima i stavio u dom svog boga. 8 Kir, car Persije, iznio ih je pod nadzorom Mitridata, rizničara, koji ih je izbrojao i dao Šešbazaru, Judinom poglavaru.

9 Bilo ih je ovoliko: trideset zlatnih korpi, hiljadu srebrnih korpi, dvadeset i devet rezervnih posuda, 10 trideset malih zlatnih pehara, četiristo deset dodatnih malih srebrnih pehara i hiljadu drugih predmeta. 11 Zlatnih i srebrnih predmeta ukupno je bilo pet hiljada i četiristo. Šešbazar je sve to poneo kad je izgnanike poveo iz Vavilona u Jerusalem.

2 Ovo su sinovi one pokrajine, izgnanici koji su se vratili iz zarobljeništva, a koje je Navuhodonosor, car vavilonski, odveo u izgnanstvo u Vavilon, i koji su se kasnije vratili u Jerusalem i Judu, svaki u svoj grad, 2 oni koji su došli sa Zorovelom, Jošuo, Nemijom, Serajom, Relajom, Mardohejem, Bilsanom, Misparom, Bigvajem, Reumom i Banom.

Ovo je broj ljudi iz izraelskog naroda: 3 Farosovih sinova dve hiljade sto sedamdeset i dva; 4 Sefatijinih sinova trista sedamdeset i dva; 5 Arahovih sinova sedamsto sedamdeset i pet; 6 Fat-Moavovih sinova, od Jošuinih i Joabovih sinova, dve hiljade osamsto dvanaest; 7 Elamovih sinova hiljadu dvesta pedeset i četiri; 8 Zatujevih sinova devetsto četrdeset i pet; 9 Zahajevih sinova sedamsto šezdeset; 10 Banijevih sinova šesto četrdeset i dva; 11 Bebajevih sinova šesto dvadeset i tri; 12 Azgadovih sinova hiljadu dvesta dvadeset i dva; 13 Adonikamovih sinova šesto šezdeset i šest; 14 Bigvajevih sinova dve hiljade pedeset i šest; 15 Adinovih sinova četiristo pedeset i četiri; 16 Atirovih sinova, od

Jezekije, devedeset i osam; 17 Besajevih sinova trista dvadeset i tri; 18 Jorinih sinova sto dvanaest; 19 Asumovih sinova dvesta dvadeset i tri; 20 Givarovih sinova devedeset i pet; 21 ljudi iz Betlehema sto dvadeset i tri; 22 ljudi iz Netofata pedeset i šest; 23 ljudi iz Anatota sto dvadeset i osam; 24 ljudi iz Azmaveta četrdeset i dva; 25 ljudi iz Kirijat-Jarima Hefire i Berotha sedamsto četrdeset i tri; 26 ljudi iz Rame i Gave šesto dvadeset i jedan; 27 ljudi iz Mihmasa sto dvadeset i dva; 28 ljudi iz Bet-Ela i Gaja dvesta dvadeset i tri; 29 ljudi iz Nevona pedeset i dva; 30 ljudi iz Magvisa sto pedeset i šest; 31 sinova drugog Elama hiljadu dvesta pedeset i četiri; 32 Harimovih sinova trista dvadeset; 33 ljudi iz Loda, Adida i Onona sedamsto dvadeset i pet; 34 ljudi iz Jerihona trista četrdeset i pet; 35 Senajinih sinova tri hiljade šesto trideset.

36 Sveštenika: Medajinih sinova iz Jošuinog doma devetsto sedamdeset i tri; 37 Imirovih sinova hiljadu pedeset i dva; 38 Pashorovih sinova hiljadu dvesta četrdeset i sedam; 39 Harimovih sinova hiljadu sedamnaest.

40 Levita: Jošuinih i Kadmielovih sinova, od Odujinih sinova, sedamdeset i četiri. 41 Pevača: Asafovih sinova sto dvadeset i osam. 42 Sinova vratara: Salumovih sinova, Atirovih sinova, Talmonovih sinova, Akubovih sinova, Atitinih sinova i Sobajevih sinova, ukupno sto trideset i devet.

43 Netineja:* Sišinih sinova, Asumovih sinova, Tabatovih sinova, 44 Kirosovih sinova, Sijajinih sinova, Fadonovih sinova, 45 Lebaninih sinova, Agabinih sinova, Akubovih sinova, 46 Agabovih sinova, Salmajevih sinova, Ananovih sinova, 47 Gidelovih sinova, Garovih sinova, Reajinih sinova, 48 Resinovih sinova, Nekodinih sinova, Gazamovih sinova, 49 Uzinih sino-

* 2,43 Netineji su služili Levitima i sveštenicima u Hramu.

va, Fasejinih sinova, Besajevih sinova, 50 Aseninih sinova, Meunimovih sinova, Nefusimovih sinova; 51 Bakbukovih sinova, Akufinih sinova, Arurovih sinova, 52 Baslugovih sinova, Meidinih sinova, Arsinih sinova, 53 Barkosovih sinova, Siserinih sinova, Taminih sinova, 54 Nesijinih sinova, Atifinih sinova.

55 Sinova Solomonovih slugu: Sotajevih sinova, Soferetovih sinova, Ferudinih sinova. 56 Jalinih sinova, Darkonovih sinova, Gidelovih sinova, 57 Sefatijinih sinova, Atilovih sinova, Foheret-Sevajimovih sinova, Amijevih sinova.

58 Svih Netineja i sinova Solomonovih slugu bilo je trista devedeset i dva.

59 Ovo su oni koji su pošli iz Tel-Melaha, Tel-Arise, Heruva, Adona i Imira, a nisu mogli da kažu iz kog su otačkog doma i koje je njihovo poreklo, da li su od Izraela: 60 Delajini sinovi, Tobijini sinovi, Nekodini sinovi, njih šesto pedeset i dva. 61 Od svešteničkih sinova: Abajini sinovi, Akosovi sinovi, sinovi Barzelaja koji je uzeo za ženu jednu od kćeri Barzelaja iz Galada, pa je bio prozvan njihovim imenom. 62 Oni su tražili svoj rodoslovni popis da bi dokazali svoje poreklo, ali ga nisu našli i zato su bili isključeni iz svešteničke službe kao da su onečišćeni.

63 Tirsata* im je zabranio da jedu od najsvetijih stvari sve dok ne stupi u službu sveštenik s Urimom i Tumimom.*

64 U celom zboru ukupno je bilo četrdeset dve hiljade trista i šezdeset osoba, 65 ne računajući njihove robove i robinje, kojih je bilo sedam hiljada trista trideset i sedam. Bilo je i dvesta pevača i pevačica.

* 2,63 Tirsata je persijska titula namesnika pokrajine.

* 2,63 Urim i Tumim su bili predmeti koje je prvosveštenik nosio na naprsniku, a koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu (vidi: 2. Mojsijeva 28,30; 3. Mojsijeva 8,8; 4. Mojsijeva 27,21; 5. Mojsijeva 33,8).

66 Imali su sedamsto trideset i šest konja, dvesta četrdeset i pet mazgi, 67 četiristo trideset i pet kamila i šest hiljada sedamsto i dvadeset magaraca.*

68 Kada su došli do Gospodnjeg doma, koji je u Jerusalimu, neki od poglavara otačkih domova dobrovoljno su prilagali za dom Božji, da bi bio podignut na svom mestu. 69 U riznicu za izgradnju dali su prema svojim mogućnostima šezdeset i jednu hiljadu drahmi* zлата, pet hiljada mina* srebra i sto sveštениčkih haljina. 70 Sveštениci, Leviti i neki iz naroda, pevači, vratari i Netineji nastanili su se u svojim gradovima. Svi Izraelci su se nastanili u svojim gradovima.

3 Kada je došao sedmi mesec, sinovi Izraelovi već su bili u svojim gradovima. Narod se okupio kao jedan u Jerusalimu. 2 Tada je ustao Jošua, Josedekov sin, sa svojom braćom sveštениcima, i Zorovavel, Salatielov sin, sa svojom braćom, pa su sagradili oltar Izraelovom Bogu da na njemu prinose žrtve paljenice, kao što je zapisano u zakonu Mojsija, Božjeg čoveka.

3 Oni su podigli oltar na njegovom mestu, jer su bili u strahu od drugih naroda, i prineli su na njemu žrtve paljenice Gospodu, jutarnje i večernje žrtve paljenice. 4 Proslavili su Praznik senica, kao što je zapisano, i svaki dan su prinosili određeni broj žrtava paljenica, kao što je bilo

* 2,65 Razlika u statistici stanovništva u Ezrinoj knjizi 2. glava i Nemijinoj knjizi 7. glava nastala je zbog vremenske distance pisanja knjiga, jer se povratak Jevreja iz vavilonskog ropstva odvijao u tri navrata: prva grupa pod vođstvom Zorovavela vratila se 525. p.n.e., druga grupa sa Ezrom 458. p.n.e., i treća grupa 444. p.n.e. pod vođstvom Nemije.

* 2,69 Smatra se da je drahma jednaka zlatnom persijskom dariku koji je težio 8,4 grama.

* 2,69 Mina je težila 570 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

propisano za svaki dan. 5 Zatim su prinosili redovne žrtve paljenice, žrtve za mladine i za sve praznike posvećene Gospodu kao i za sve one koji su spremno donosili dobrovoljni prinos Gospodu. 6 Od prvog dana sedmog meseca počeli su da prinose žrtve paljenice Gospodu, ali temelj Gospodnjeg hrama još nije bio položen. 7 Klesarima i drugim majstorima davali su novac, a Sidoncima i Tircima hranu, piće i ulje da dovezu kedrovo drvo s Livana morem do Jope, kao što je dozvolio persijski car Kir.

8 Druge godine posle njihovog dolaska na mesto doma Božjeg u Jerusalimu, drugog meseca, radove su započeli Zorovavel, Salatielov sin, i Jošua, Josedekov sin, s ostalom svojom braćom sveštениcima i Levitima i sa svima drugima koji su se iz zarobljeništva vratili u Jerusolim. Levite od dvadeset godina naviše postavili su da nadgledaju radove na Gospodnjem domu. 9 I Jošua sa svojim sinovima i svojom braćom i Kadmiel sa svojim sinovima, Judini sinovi, ustali su kao jedan da nadgledaju one što su radili na domu Božjem, a isto tako i Inadadovi sinovi i njihovi sinovi i njihova braća, Leviti.

10 Kada su graditelji položili temelj za Gospodnji hram, ustali su sveštениci u službenoj odeći, s trubama, i Leviti, Asafovi sinovi, s činelama, da hvale Gospoda onako kako je odredio David, car Izraela. 11 Naizmenično su pevali hvaleći Gospoda i zahvaljujući mu: „On je dobar, večna je ljubav njegova prema Izraelu.“ A ceo narod je glasno klicao hvaleći Gospoda, jer je bio položen temelj Gospodnjeg doma. 12 Mnogi sveštениci i Leviti i poglavari otačkih domova, starešine koje su videle prethodni dom, glasno su plakali dok se pred njihovim očima polagao temelj ovog doma, dok su mnogi drugi iz sveg glasa klicali od radosti. 13 Tako narod nije mogao da razlikuje radosno klicanje od plača, jer je

narod glasno klicao i vika se čula nadaleko.

4 Kada su Judini i Benjaminovi protivnici čuli da povratnici iz izgnanstva grade hram Gospodu, Izraelovom Bogu, 2 odmah su pristupili Zorovavelu i poglavarima otačkih domova i rekli im: „I mi želimo da gradimo s vama, jer kao i vi tražimo vašeg Boga i njemu prinosimo žrtve od vremena Esar-Adona, cara Asirije, koji nas je doveo ovamo.“ 3 Ali Zorovavel, Jošua i ostali poglavari otačkih domova u Izraelu odgovoriše im: „Nije na vama da s nama gradite dom našem Bogu, nego ćemo mi sami graditi dom Gospodu, Izraelovom Bogu, kako nam je zapovedio Kir, car Persije.“

4 Tada je narod koji je bio u zemlji o-beshrabrivao Judin narod i odvrćao njihovo srce od izgradnje. 5 I unajmljivali su savetnike da osujete njihove namere sve vreme dok je vladao Kir, car Persije, pa sve dok nije zavladao Darije, car Persije. 6 Za vreme vladavine Asvira, na početku njegove vladavine, napisali su tužbu protiv stanovnika Jude i Jerusalima. 7 U danima Artakserksa, Bislam, Mitridat, Tabel i ostali njihovi drugovi pisali su persijskom caru Artakserksu. Pismo je bilo prevedeno na aramejski jezik i napisano aramejskim pismom.

8 Reum, glavni upravitelj u carstvu, i Simsaj, pisar, napisali su caru Artakserksu sledeće pismo protiv Jerusalima: 9 „Reum, glavni upravitelj u carstvu, i Simsaj, pisar, i ostali njihovi drugovi, sudije, niži namesnici s one strane reke, pisari, ljudi iz Oreha, Vavilonci, stanovnici Suze, to jest Elamci, 10 i ostali narodi koje je veliki i slavni Asenafar izгнаo i naselio po gradovima Samarije, i ostali s one strane reke...“ Dakle, 11 ovo je prepis pisma koje su poslali:

„Caru Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s

one strane reke: Sada, dakle, 12 neka car zna da su Judejci, koji su od tebe stigli ovamo do nas, došli u Jerusalim. Oni grade buntovnički i zli grad, obnavljaju zidine i popravljaju temelje. 13 Neka car zna da ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i njegove zidine dovršene, oni više neće plaćati ni porez ni danak ni putarinu, pa će to značiti gubitak za carske riznice. 14 Pošto od dvora primamo platu, nije dolično da gledamo kako se caru nanosi sramota i zato šaljemo ovo pismo i javljamo caru 15 da se istraži u dnevnicima tvojih predaka. U dnevnicima ćeš naći i utvrdićeš da je ovaj grad buntovnički grad, da donosi gubitak carevima i pokrajinama i da su se u njemu od davnih dana dizale bune. Zato je ovaj grad i bio razoren. 16 Zato mi javljamo caru da ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i njegove zidine dovršene, onda više nećeš imati svoj deo s one strane reke.“

17 Car je poslao odgovor Reumu, glavnom upravitelju u carstvu, i Simsaju, pisaru, i ostalim njihovim drugovima koji su živeli u Samariji kao i ostalima s one strane reke: „Mir vama! Evo, 18 službeno pismo koje ste nam poslali razgovetno je pročitano preda mnom. 19 Zato sam izdao naredbu da se ta stvar istraži, i utvrđeno je da je taj grad od davnih dana ustajao protiv careva i da su u njemu izbijale pobune i ustanci. 20 Jerusalimom su carovali moćni carevi i vladali su nad svim što je bilo s one strane reke, plaćao im se porez, danak i putarina. 21 Zato sada izdajte naredbu da ti ljudi obustave posao, da ne bi ponovo sagradili grad dok ja ne izdam naredbu. 22 Pazite da u izvršavanju toga ne bude propusta, da carevi ne bi imali još veći gubitak i štetu.“

23 Kada je prepis službenog pisma cara Artakserksa bio pročitao pred Reumom i pisarem Simsajem i njihovim drugovima, oni su brzo otišli u Jerusalim kod Judejaca

i oružanom silom ih primorali da obustave rad. 24 Tada je prestao rad na Božjem domu u Jerusalimu, i tako je bilo sve do druge godine vladanja Darija, cara Persije.

5 Agej, prorok, i Zaharija, Idov unuk, prorok, prorokovali su Judejcima koji su bili u Judi i u Jerusalimu, u ime Izraelovog Boga, koji je bio s njima. 2 U to vreme su Zorovavel, Salatielov sin, i Jošua, Josedekov sin, ustali i počeli ponovo da grade Božji dom u Jerusalimu. S njima su bili Božji proroci koji su im pomagali. 3 U to vreme su Tatnaj, namesnik s one strane reke, Šetar-Bosnaj i njihovi drugovi došli kod njih i rekli im ovako: „Ko vam je naredio da gradite ovaj dom i postavljate ove grede?“ 4 Zatim su im rekli: „Kako se zovu ljudi koji grade ovu građevinu?“ 5 Ali je na judejskim starešinama bilo oko njihovog Boga, tako da ih nisu prekinuli u radovima dok izveštaj nije otišao do Darija i dok se nije vratilo službeno pismo o tome.

6 Ovo je prepis pisma koje su Tatnaj, namesnik s one strane reke, Šetar-Bosnaj i njihovi drugovi, niži namesnici s one strane reke, poslali caru Dariju. 7 Poslali su mu izveštaj u kom je pisalo:

„Caru Dariju: U svemu ti želim mir! 8 Neka zna car da smo otišli u pokrajinu Judu u dom velikog Boga. Taj dom se gradi od dovaljanog* kamenja, a u zidove se postavljaju grede. Ti radovi se marljivo obavljaju i napreduju u njihovim rukama. 9 Tada smo upitali tamošnje starešine, rekavši im: 'Ko vam je naredio da gradite ovaj dom i postavljate ove grede?' 10 Pitali smo ih i za njihova imena da bismo ti javili, i zapisali smo imena ljudi koji su im na čelu.

11 Oni su nam ovako odgovorili: 'Mi smo slugе Boga nebesa i zemlje, i gradimo ovaj dom koji je još pre mnogo godina bio

* 5,8 Radilo se o krupnom kamenju koje je bilo preteško za nošenje.

sagrađen, koji je sagradio i dovršio veliki car Izraela. 12 Ali zato što su naši očevi razgnevili Boga nebeskog, on ih je predao u ruke Navuhodonosoru, vavilonskom caru, Haldejcu, i on je razorio ovaj dom i narod izgnao u Vavilon. 13 Ali, prve godine Kira, vavilonskog cara, car Kir je izdao naredbu da se ponovo izgradi Božji dom. 14 Car Kir je izneo iz hrama u Vavilonu zlatne i srebrne posude Božjeg doma koje je Navuhodonosor bio uzeo iz hrama u Jerusalimu i doneo ih u hram u Vavilonu, i dao ih čoveku koji se zvao Šešbazar, koga je postavio za namesnika. 15 I rekao mu je: 'Uzmi ove posude, pa idi i ostavi ih u hramu u Jerusalimu, i neka se Božji dom ponovo sagradi na svom mestu. 16 Kad je došao taj Šešbazar, položio je temelje Božjeg doma u Jerusalimu. Od tada pa do danas ponovo se gradi, ali još nije završen.'

17 A sada, ako je caru po volji, neka se u carevoj riznici u Vavilonu istraži da li je zaista car Kir izdao naredbu da se ponovo izgradi Božji dom u Jerusalimu, pa neka nam car pošalje svoju odluku o tome."

6 Tada je car Darije izdao naredbu da se sprovede istraga u arhivi riznice u Vavilonu. 2 U Ekbatani, utvrđenom gradu u pokrajini Mediji, nađen je svitak u kom je bila zapisana ova odluka:

3 „Prve godine cara Kira izdao je car Kir naredbu za Božji dom u Jerusalimu: Neka se taj dom ponovo izgradi kao mesto gde će se prinositi žrtve. Neka mu se utvrde temelji, i neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. 4 Neka ima tri reda dovaljanog kamenja i jedan red greda. Trošak neka snosi carev dvor. 5 Isto tako, neka se vrate zlatne i srebrne posude iz Božjeg doma koje je Navuhodonosor uzeo iz hrama u Jerusalimu i doneo u Vavilon, i neka se odnesu u hram u Je-

rusalimu i neka budu stavljene u Božji dom."

6 „Sada, Tatnaju, namesniče s one strane reke, Šetar-Bosnaju i vi, njihovi drugovi, niži namesnici s one strane reke, držite se podalje od tog mesta! 7 Pustite neka se radi na domu Božjem. Neka judejski namesnik i judejske starešine ponovo izgrade dom Božji na njegovom mestu. 8 Evo, izdajem naredbu kako da postupate s tim judejskim starešinama da bi se ponovo izgradio dom Božji. Neka se tim ljudima bez odlaganja i neprekidno podmiruju troškovi iz carske riznice za poreze s one strane reke. 9 Neka im se svaki dan daje šta god treba - junci, ovnovi i jaganjci za žrtve paljenice Bogu nebeskom, pšenica, so, vino i ulje - kao što kažu sveštenici u Jerusalimu, 10 kako bi mogli da prinose žrtve koje su ugodne Bogu nebeskom i da se mole za život cara i njegovih sinova. 11 Osim toga, izdajem naredbu da se svakom ko prekrši ovu naredbu izvadi greda iz njegove kuće pa neka na nju bude obešen, a od njegove kuće neka se napravi smetlište. 12 Neka Bog koji je tamo nastanio svoje ime obori svakog cara i svaki narod koji pruži svoju ruku da prekrši ovu naredbu i razori dom Božji u Jerusalimu. Ja, Darije, izdajem ovu naredbu. Neka se odmah izvrši!"

13 Tada su Tatnaj, namesnik s one strane Reke, Šetar-Bosnaj i njihovi drugovi odmah učinili onako kako je zapovedio car Darije. 14 Judejske starešine su gradile i napredovale ohrabrene prorokovanjem Ageja, proroka, i Zaharije, Idovog unuka. I završili su izgradnju po naredbi Izraelovog Boga i po naredbi Kira, Darija i Artakserksa, cara Persije. 15 Završili su ovaj dom trećeg dana meseca adara, a to je bilo šeste godine vladanja cara Darija.

16 Sinovi Izraelovi, sveštenici, Leviti i ostali povratnici iz izgnanstva radosno su održali svečanost povodom posvećenja

Božjeg doma. 17 Na svečanosti povodom posvećenja Božjeg doma prineli su sto junaca, dvesta ovnova, četiristo jaganjaca i kao žrtvu za greh za ceo Izrael dvanaest jaraca, prema broju Izraelovih plemena. 18 Postavili su sveštenike po njihovim grupama i Levite po njihovim redovima da služe Bogu u Jerusalimu, kako je propisano u Mojsijevoj knjizi.

19 Povratnici iz izgnanstva proslavili su Pashu četrnaestog dana prvog meseca. 20 Sveštenici i Leviti su se očistili kao jedan i svi su bili čisti. Zatim su zaklali pashalnu žrtvu za sve povratnike iz izgnanstva, za svoju braću sveštenike i za sebe. 21 Tada su sinovi Izraelovi koji su se vratili iz izgnanstva jeli sa svima onima koji su se odvojili od nečistoće naroda te zemlje i pridružili im se da traže Gospoda, Izraelovog Boga. 22 Sedam dana su radosno slavili Praznik beskvasnih hlebova, jer ih je Gospod razveselio i obratio k njima srce cara Asirije da ojača njihove ruke u radovima na domu Gospoda, Izraelovog Boga.

7 Posle tih događaja, za vreme vladanja persijskog cara Artakserksa, Ezra,* sin Seraje, sina Azarije, sina Helkije, 2 sina Saluma, sina Sadoka, sina Ahitova, 3 sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota, 4 sina Zeraje, sina Ozija, sina Bukija, 5 sina Abisuje, sina Finesa, sina Eleazara, sina Arona, sveštenečkog poglavara, 6 taj Ezra je otišao iz Vavilona. On je bio vešt prepisivač Mojsijevog zakona, koji je dao Gospod, Izraelov Bog, i car mu je dao sve što je tražio, jer je ruka Gospoda, njegovog Boga, bila nad njim.

7 Neki od Izraelovih sinova, od sveštenika, Levita, pevača, vratara i Netineja otišli su u Jerusalim sedme godine cara Artakserksa. 8 A Ezra je došao u Jerusalim petog meseca, sedme godine tog cara. 9

* 7,1 „Ezra“ znači „pomoć“.

Prvi dan prvog meseca odredio je za polazak iz Vavilona, a prvog dana petog meseca stigao je u Jerusalem, jer je dobra ruka njegovog Boga bila nad njim. 10 Ezra je pripremio svoje srce da istražuje Gospodnji zakon, da postupa po njemu i da u Izraelu poučava propisima i pravdi.

11 Ovo je prepis pisma koje je car Artakserks dao svešteniku Ezri, prepisivaču, koji je prepisivao zapovesti i propise koje je Gospod dao Izraelu:

12 „Artakserks*, car nad carevima, svešteniku Ezri, prepisivaču zakona Boga nebeskog: Mir tebi! Evo, 13 izdao sam naredbu: Ko god u mom carstvu od izraelskog naroda i njegovih sveštenika i Levita želi da pođe s tobom u Jerusalem, neka ide. 14 Jer su car i njegovih sedam savetnika naredili da se ispita kako stoje stvari u vezi sa Judom i Jerusalemom, u skladu sa zakonom tvog Boga, što ti je u ruci, 15 i da se odnese srebro i zlato koje su car i njegovi savetnici dobrovoljno dali Izraelovom Bogu, koji prebiva u Jerusalimu, 16 i sve srebro i zlato koje ćeš prikupiti u celoj vavilonskoj pokrajini zajedno s poklonom naroda i sveštenika koji dobrovoljno daju za dom svog Boga u Jerusalimu. 17 Tim novcem odmah kupi junce, ovnove, jaganjce i prinose od žita i žrtve levanice, i prinesi ih na oltaru doma vašeg Boga u Jerusalimu.

18 Sa srebrom i zlatom što preostane ti i tvoja braća učinite onako kako smatrate da je dobro, po volji svog Boga učinite. 19 Sve posude što si dobio za službu u domu svog Boga ostavi pred Bogom u Jerusalimu. 20 I sve što još treba za dom tvog Boga, a što treba da nabaviš, podmiri iz careve riznice.

21 Ja, car Artakserks, izdao sam naredbu svim rizničarima s one strane reke:

* 7,7.12.13 Poslednja zapovest koja se odnosi na obnovu Jerusalima izdata je za vreme cara Artakserksa Longimana 457. godine pre n.e.

Sve što sveštenik Ezra, prepisivač zakona Boga nebeskog, zatraži od vas, dajte mu bez odlaganja, 22 i do sto talanata* srebra, sto kora pšenice, sto bati mladog vina, sto bati ulja, a soli neograničeno. 23 Neka se sve što naredi Bog nebeski izvrši u svoj revnosti za dom Boga nebeskog, da ne bi došao gnev na carevu zemlju i na njegove sinove. 24 Još vam se daje na znanje i to da se nijednom svešteniku, Levitu, muzičaru, vrataru, Netineju* ni onome ko radi na domu Božjem ne sme nametnuti porez, danak ni putarina.

25 A ti, Ezra, po mudrosti svog Boga koja ti je data, postavi poznavaoce zakona i sudije da sude celom narodu s one strane reke, svima koji znaju zakone tvog Boga. A ko ih ne zna, vi ga poučite. 26 Ko se ne bude držao zakona tvog Boga i carevog zakona neka se nad njim odmah izvrši presuda, bilo tako što će biti pogubljen, prognan, novčano kažnjen ili bačen u zatvor.”

27 Neka je blagoslovljen Gospod, Bog naših praočeva, koji je sve to stavio caru u srce, kako bi se ukrasio Gospodnji dom u Jerusalimu! 28 A prema meni je pokazao milost tako da sam stekao naklonost cara i njegovih savetnika i svih moćnih carevih knezova. I ja sam dobio snagu, jer je ruka Gospoda, mog Boga, bila nada mnom pa sam okupio Izraelove poglavare da pođu sa mnom.

8 Ovo su poglavari otačkih domova i ovo je rodoslovni zapis onih koji su pošli sa mnom iz Vavilona za vreme vladavine cara Artakserksa: 2 od Finesovih sinova Girsam; od Itamarovih sinova Danilo; od Davidovih sinova Hatus; 3 od Seha-

* 7,22 Talant je težio 34,2 kilograma; kor iznosi 220 litara; bat iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 7,24 Netineji su služili Levitima i sveštenicima u Hramu.

nijinih sinova i od Farosovih sinova Zaharija, i s njim sto pedeset upisanih muškaraca; 4 od Fat-Moavovih sinova Elioinaj, Zerajin sin, i s njim dvesta muškaraca; 5 od Zatujevih sinova Sehanija, Jazielov sin, i s njim trista muškaraca; 6 od Adinovih sinova Ebed, Jonatanov sin, i s njim pedeset muškaraca; 7 od Elamovih sinova Jesaja, Atalijin sin, i s njim sedamdeset muškaraca; 8 od Sefatijinih sinova Zebadija, Mihailov sin, i s njim osamdeset muškaraca; 9 od Joabovih sinova Avdija, Jehielov sin, i s njim dvesta osamnaest muškaraca; 10 od Banijevih sinova Selomit, Josifijin sin, i s njim sto šezdeset muškaraca; 11 od Bebajevih sinova Zaharija, Bebajev sin, i s njim dvadeset i osam muškaraca; 12 od Azgadovih sinova Joanan, Akatanov sin, i s njim sto deset muškaraca; 13 poslednji od Adonikamovih sinova, poimence: Elifelet, Jeiel i Semaja, i s njima šezdeset muškaraca; 14 i od Bigvajevih sinova Gutaj i Zabud, i s njima sedamdeset muškaraca.

15 Okupio sam ih na reci koja teče prema Avi. Tamo smo bili ulogoreni tri dana da bih mogao da pregledam narod i sveštenike, ali nisam našao nikoga od Levita. 16 Zato sam poslao po poglavare Elijezera, Arila, Semaju, Elnatana, Jariva, Elnatana, Natana, Zahariju i Mesulama i po učitelje Jojariva i Elnatana. 17 Dao sam im zapovest za Ida, koji je poglavar u mestu Kasifiji, i stavio sam u njihova usta reči koje će reći Idu i braći njegovoj Netinejima u mestu Kasifiji, da nam dovedu sluge za dom našeg Boga. 18 Pošto je dobra ruka našeg Boga bila nad nama, doveli su nam mudrog čoveka od Malijevih sinova, Levijevog unuka, Izraelovog sina, naime Serebiju i njegove sinove i njegovu braću, njih osamnaest, 19 i Asabiju a s njim i Jesaja od Merarijevih sinova, njegovu braću i njihove sinove, njih dvadeset. 20 Od Netineja, koje su David i knezovi

dali u službu Levitima, dvesta dvadeset Netineja, koji su bili poimence određeni.

21 Zatim sam tamo, na reci Avi, oglasio post da bismo se ponizili pred našim Bogom i da bismo od njega tražili da nam pokaže pravi put za nas, za našu decu i za sve naše blago. 22 Bilo me je sramota da tražim od cara vojsku i konjanike da nas putem štite od neprijatelja, jer smo rekli caru: „Ruka je našeg Boga nad svima koji ga traže, na njihovo dobro, a njegova snaga i njegov gnev protiv svih onih koji ga napuštaju.“ 23 Zato smo postili i molili se svom Bogu za to, i on je uslišio našu usrdnu molitvu.

24 Tada sam od sveštetičkih poglavara izdvojio dvanaesticu: Serebiju, Asabiju i s njima desetoricu njihove braće. 25 Izmerio sam im srebro, zlato i posude, prilog za dom našeg Boga koji su priložili car, njegovi savetnici, njegovi knezovi i svi Izraelci koji su se tamo našli. 26 Izmerio sam im na ruke šesto pedeset talanata* srebra, sto srebrnih posuda u vrednosti od dva talanta, sto talanata zlata, 27 dvadeset malih zlatnih pehara u vrednosti od hiljadu darika* i dva predmeta od dobrog blistavocrvenog bakra, skupocenog kao zlato.

28 Tada sam im rekao: „Vi ste pred Gospodom sveti i ovi predmeti su sveti, i ovo srebro i zlato su dobrovoljni prinosu Gospodu, Bogu vaših praočeva. 29 Dobro to čuvajte dok sve ne izmerite pred sveštetičkim i levitskim poglavarima i pred knezovima Izraelovih očeva u Jerusalimu, u trpezarijama Gospodnjeg doma.“ 30 Tako su sveštenici i Leviti primili izmereno srebro, zlato i posude da bi ih odneli u Jerusalim, u dom našeg Boga.

31 Dvanaestog dana prvog meseca krenuli smo od reke Ave na put u Jerusa-

* 8,26 Talant je težio 34,2 kilograma.

* 8,27 Persijski zlatnik koji je težio 8,4 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

lim, a ruka našeg Boga bila je nad nama i on nas je izbavljao od ruku neprijatelja i od zaseda na putu. 32 Tako smo stigli u Jerusalim i tamo smo ostali tri dana. 33 Četvrtog dana smo izmerili srebro, zlato i posude u domu našeg Boga na ruke Merimotu, sinu sveštenika Urije, s kojim je bio Eleazar, Finesov sin, a s njima su bili i Leviti Jozabad, Jošuin sin, i Noadija, Benujev sin. 34 Kad je sve bilo izbrojano i izmereno, bila je zapisana težina svega. 35 Oni koji su došli iz zarobljeništva, povratnici iz izgnanstva, prineli su žrtve paljenice Izraelovom Bogu: dvanaest junaca za ceo Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam muških jaganjaca, dvanaest jaraca kao žrtvu za greh - sve to kao žrtvu paljenicu Gospodu.

36 Zatim smo careve zapovesti predali carevim namesnicima s one strane reke, i oni su podupirali narod i dom Božji.

9 Kad se sve to završilo, prišli su mi knezovi i rekli: „Izraelski narod, sveštenici i Leviti nisu se odvojili od drugih naroda i njihovih gadosti, to jest od Hananaca, Heteja, Ferezeja, Jevuseja, Amonaca, Moavaca, Egipćana i Amoreja. 2 Jer su za sebe i za svoje sinove uzimali njihove kćeri, i tako su se oni, sveti rod, pomešali s drugim narodima, a ruka knezova i upravitelja prednjačila je u toj nevernosti.“

3 Kad sam to čuo, razderao sam svoju haljinu i svoj ogrtač, i čupao kosu i bradu. I tako sam sedeo duboko potresen. 4 Svi koji su se bojali onoga što je Izraelov Bog rekao o nevernosti onih koji su se vratili iz izgnanstva, okupili su se oko mene dok sam sedeo tako duboko potresen sve do večernjeg prinosa od žita.

5 U vreme večernjeg prinosa od žita, ustao sam od svog poniženja i razderane haljine i ogrtača pao na kolena i raširio ruke prema Gospodu, svom Bogu. 6 Tada sam rekao: „Bože moj! Stidim se i sramota

me je da podignem lice k tebi, Bože moj! Jer su se prestupi naši namnožili preko glave naše i krivica je naša doprla do neba. 7 Od vremena naših praočeva pa do danas snosimo veliku krivicu, i zbog svojih prestupa smo mi, naši carevi i naši sveštenici bili predati u ruke carevima okolnih zemalja pod mač, u zarobljeništvo, kao plen i na sramotu, kao što je to i danas. 8 A sad nam ti, Gospode, Bože naš, ukazuješ milost i ostavio si nam preživeli i dao da budemo na sigurnom u tvom svetom mestu, da bi podario sjaj našim očima, Bože naš, i dao nam malo života u našem ropstvu. 9 Jer mi smo sluge, ali nas u ropstvu našem nisi ostavio, Bože naš, nego nam daješ milost, pa smo stekli naklonost pred persijskim carevima, i daješ nam život da bismo tebi, našem Bogu, podigli dom i obnovili njegove ruševine, i štitiš nas kamenim zidom u Judi i u Jerusallimu.

10 Šta sada da kažemo, Bože naš, posle ovoga što se desilo? Jer smo ostavili tvoje zapovesti 11 koje si dao preko slugu svojih proroka, govoreći: 'Zemlja u koju idete da je zauzmete nečista je zemlja zbog nečistoće naroda koji su u njoj, zbog njihovih gadosti kojima su je napunili od jednog do drugoga kraja u svojoj nečistoći. 12 Zato ne dajte svoje kćeri njihovim sinovima, niti njihove kćeri uzimajte za svoje sinove. Nemojte nikada tražiti njihov mir ni njihovo blagostanje, da biste postali jaki i jeli što je dobro u toj zemlji i zauzeli je za svoje sinove dovek.' 13 Posle svega što je došlo na nas zbog naših zlih dela i naše velike krivice - jer si ti, Bože naš, umanjio težinu našeg prestupa i dao si nam ove preživeli - 14 zar ćemo opet kršiti tvoje zapovesti i sklapati brakove s narodima koji čine takve gadosti? Zar se ti ne bi razgnevio na nas tako da niko ne bi ostao niti preživeo? 15 Gospode, Bože Izraelov, ti si pravedan, jer smo ostali i

preživeli, kao što se danas vidi. Evo, mi smo pred tobom sa svojom krivicom, premda se s takvom krivicom ne može stajati pred tobom.”

10 Kad se Ezra pomolio i priznao grehe, plaćući i ležeći pred domom Božjim, okupilo se oko nje ga veoma veliko mnoštvo Izraelaca, muškaraca, žena i dece, i narod je gorko plakao. **2** Tada je Sehanija, Jehielov sin od Elamovih sinova, rekao Ezri: „Mi smo bili neverni našem Bogu uzimajući sebi žene tuđinke iz drugih naroda. Ali još ima nade za Izrael. **3** Sklopimo sada savez s našim Bogom: obećajmo da ćemo otpustiti sve te žene i decu koju su rodile, kao što je odredio Gospod, naš Bog, i oni koji se boje zapovesti, tako da se postupi po zakonu. **4** Ustani, jer je to tvoja dužnost, a mi ćemo biti uz tebe. Budi jak i kreni na posao!”

5 Tada je Ezra ustao i zakleo svešteničke poglavare, Levite i sve Izraelce da učine kako je bilo rečeno. I oni su se zakleli. **6** Ezra je ustao ispred doma Božjeg i otišao u trpezariju Joanana, Elijašibovog sina. Premda je tamo ušao, nije jeo hleb niti je pio vodu, jer je tugovao zbog nevernosti onih koji su se vratili iz izgnanstva.

7 Tada su po svoj Judinoj zemlji i po Jerusalimu proglasili da se svi povratnici iz izgnanstva okupe u Jerusalimu. **8** Prema odluci knezova i starešina, ko god ne dođe u roku od tri dana sve imanje njegovo biće zaplenjeno i on će biti odvojen od zbora onih koji su se vratili iz izgnanstva. **9** Tako su se svi ljudi iz Judinog i Benjaminovog plemena u roku od tri dana okupili u Jerusalimu, naime devetog meseca, dvadesetog dana tog meseca. Ceo narod je sedeo na otvorenom pred domom Božjim, drhteći zbog svega što se dogodilo i zbog kiše.

10 Na kraju je sveštenik Ezra ustao i rekao im: „Vi ste postupali neverno uzima-

jući sebi žene tuđinke, i tako ste umnožili Izraelovu krivicu. **11** Ali sada priznajte greh Gospodu, Bogu svojih praočeva, i izvršite njegovu volju i odvojte se od drugih naroda i od žena tuđinki.” **12** Tada je ceo zbor glasno odgovorio: „Učinićemo tačno onako kako si nam rekao. **13** Ali naroda ima mnogo, a sada je vreme kiša i ne može se stajati napolju. Osim toga, taj posao se ne može završiti za dan ili dva, jer smo mnogo sagrešili. **14** Zato te sada molimo da naši knezovi zastupaju ceo zbor, i neka svi iz naših gradova koji su sebi uzeli žene tuđinke dođu u određeno vreme i s njima starešine i sudije iz svakog grada, sve dok ne odvratimo od sebe žestoki gnev našeg Boga koji smo ovim izazvali.”

15 Međutim, Jonatan, Asielov sin, i Jazija, Tekujev sin, bili su protiv toga, a podupirali su ih Leviti Mesulam i Sabetaj. **16** Ali povratnici iz izgnanstva učinili su kako je bilo rečeno. Sveštenik Ezra i poglavari otačkih domova po domovima svojih očeva, svi poimence, odvojili su se i prvog dana desetog meseca seli su da sve ispita ju. **17** Do prvog dana prvog meseca završili su sa svima koji su sebi uzeli žene tuđinke. **18** Među onima koji su uzeli žene tuđinke bilo je i nekih svešteničkih sinova: od sinova Jošue, Josedekovog sina, i njegove braće: Masija, Elijezer, Jariv i Godolija. **19** Ali oni su pružili ruku i tako obećali da će otpustiti svoje žene i da će zato što su krivi prineti ovna iz stada za svoju krivicu.

20 Od Imirovih sinova: Ananije i Zebadija; **21** od Harimovih sinova: Masija, Ilija, Semaja, Jehiel i Ozija; **22** od Pashorovih sinova: Elioinaj, Masija, Ismailo, Nataniel, Jozabad i Eleasa. **23** Od Levita: Jozabad, Simej, Kelaja (to jest Kelita), Petaja, Juda i Elijezer; **24** od pevača Elijašib; od vratara: Salum, Telem i Urije.

25 Od Izraela, od Farosovih sinova:

Ramija, Jizija, Malhija, Mijamin, Eleazar, Maphija i Benaja; 26 od Elamovih sinova: Matanija, Zaharija, Jehiel, Avdije, Jeremot i Ilija; 27 od Zatujevih sinova: Elioinaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza; 28 od Bebajevih sinova: Joanan, Ananija, Zabaj i Atlaj; 29 od Banijevih sinova: Mesulam, Maluh, Adaja, Jasuv, Seal i Jeremot; 30 od Fat-Moavovih sinova: Adna, Helal, Benaja, Masija, Matanija, Bezalel, Benuj i Manasija; 31 od Harimovih sinova: Elijezer, Jesija, Malhija, Semaja, Simeon, 32 Benjamin, Maluh i Semarija; 33 od Asumovih sinova: Matenaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manasija i Simej; 34 od Banijevih sinova: Madaja, Amram, Uel, 35 Benaja, Bedija, Heluj, 36 Banija, Merimot, Elijasiv, 37 Matanija, Matenaj i Jasiv; 38 od Benujevih sinova: Simej, 39 Selemija, Natan, Adaja, 40 Mahnadevaj, Sasaj, Saraj, 41 Azareilo, Selemija, Semarija, 42 Salum, Amarija i Josif; 43 od Nebonovih sinova: Jeiel, Matatija, Zabad, Zebina, Jadav, Joel i Benaja. 44 Svi su oni uzeli sebi žene tuđinke, ali su otpustili i te žene i njihove sinove.

Pisac: Nemija

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: nakon 443. pre n. e.

Obuhvata vreme: 456-443. pre n. e.

KNJIGA NEMIJINA

1 Reči Nemije,* Ahalijinog sina. Dogodilo se to meseca kisleva, dvadesete godine, kad sam bio u tvrđavi Susan. 2 Došao je Ananije, jedan od moje braće, i s njim još neki ljudi iz Jude. Pitao sam ih za Judejce koji su se spasili, za ostatak koji se vratio iz zarobljeništva i za Jerusalem. 3 Oni su mi odgovorili: „Ostatak koji se vratio iz zarobljeništva tamo u pokrajini nalazi se u vrlo teškom stanju i sramoti. Jerusalimske zidine su srušene, a vrata su mu vatrom spaljena.”

4 Kad sam čuo te reči, seo sam i dani-ma plakao i tugovao, postio i molio se Bogu nebeskom. 5 I rekao sam: „O, Gospode, Bože nebeski, Bože veliki, ti koji ulivaš strah, koji se držiš saveza i pokazuješ milost onima koji te vole i koji se drže tvojih zapovesti. 6 Molim te, neka tvoje uho bude pažljivo i tvoje oči otvorene da čuješ molitvu svoga slugu koju ti danas upućujem celi dan i celu noć za sinove Izraelove, tvoje slugu, priznajući grehe sinova Izraelovih kojima smo ti zgrešili. Zgrešili smo i ja i dom oca moga. 7 Da, činili smo zlo pred tobom i nismo izvršavali zapovesti, niti smo se držali propisa i zakona koje si dao Mojsiju, svom sluzi.

8 Molim te, seti se reči koju si zapovedio Mojsiju, svome sluzi, rekavši: 'Ako budete postupali neverno, ja ću vas rasejati među narode. 9 Ali, ako se vratite meni i počnete da se držite mojih zapove-

sti i postupate po njima, čak i ako neki od vas budu rasejani do nakraj neba, ja ću vas odande sakupiti i odvešću vas na mesto koje sam izabrao da u njemu prebiva moje ime.”* 10 Oni su tvoje slugu i tvoj narod, koji si otkupio svojom velikom silom i svojom snažnom rukom. 11 Gospode, molim te da tvoje uho pazi na molitvu tvog slugu i na molitvu tvojih slugu koji se od svega srca boje tvog imena. Molim te, pomozmi danas svom sluzi da uspe i da nađe milost pred ovim čovekom.”

Ja sam tada bio carev peharnik.

2 Dogodilo se to meseca nisana, dvadesete godine cara Artakserksa. Vino je bilo pred njim, i ja sam kao i obično uzeo vino i dao ga caru. Nikada ranije pred njim nisam bio tužan. 2 Zato mi je car rekao: „Zašto ti je lice tužno kad nisi bolestan? Mora da je neka tuga u srcu.” Tada sam se mnogo uplašio.

3 Zatim sam rekao caru: „Neka je car živ dovek! Kako da mi lice ne bude tužno kad je grad u kom su grobovi mojih praočeva opustošen, i kad su mu vrata vatrom spaljena?” 4 Car mi je na to rekao: „Šta onda želiš?” A ja sam se odmah pomolio Bogu nebeskom. 5 Onda sam rekao caru: „Ako je caru po volji i ako sam ti dobar sluga, pošalji me u Judu, u grad gde su grobovi mojih praočeva, da ga obnovim.” 6 Car me je pred caricom, svojom ženom, koja je sedela pored njega, upitao: „Koliko

* 1,1 Nemija ili Nehemija znači „Gospod teši; Gospod je uteha”.

* 1,8-10 Vidi: 5. Mojsijeva 30,1-5.

će trajati tvoje putovanje i kad ćeš se vratiti?" Kad sam mu rekao kad ću se vratiti, caru je to bilo po volji i on me je pustio da idem.

7 Još sam caru rekao: „Ako je caru po volji, neka mi se daju pisma za namesnike s one strane reke* da me puste da prođem, dok ne stignem u Judu, 8 a i pismo za Asafa, čuvara careve šume, da mi da stabla za građu da napravim vrata na tvrđavi uz hram, za gradske zidine i kuću u kojoj ću živeti.“ I car mi ih je dao, jer je dobra ruka mog Boga bila nada mnom.

9 Tako sam došao k namesnicima s one strane reke i dao im careva pisma. Car je sa mnom poslao još i vojne zapovednike i konjanike. 10 Kad su Sanabalat Oronjanin i sluga Tobija Amonac čuli za to, bilo im je mnogo krivo što je došao neko da se pobrine za dobro sinova Izraelovih.

11 Na kraju sam stigao u Jerusalem i ostao tamo tri dana. 12 Zatim sam ustao noću, ja i nekoliko ljudi sa mnom, ali nikome nisam rekao šta mi je moj Bog stavio u srce da učinim za Jerusalem. Imao sam samo životinju na kojoj sam jahao. 13 I izašao sam noću na vrata prema dolini i uputio se prema Izvoru velike zmiје* i onda ka vratima prema smetlištu, i sve to vreme pregledao sam zidine Jerusallima koje su bile srušene i njegova vrata koja su bila vatrom spaljena. 14 Išao sam i do Izvorskih vrata i do Carevog jezera, ali tamo nije bilo mesta da prođe životinja na kojoj sam jahao. 15 Ali sam nastavio da se noću penjem uz dolinu i da pregledam zidine; zatim sam krenuo nazad i ušao na vrata prema dolini, i tako sam se vratio.

16 Upravitelji nisu znali kuda sam išao i šta sam radio, jer do tada još ništa nisam rekao ni Judejcima, ni sveštenicima, ni velikašima, ni upraviteljima, ni ostalima

* 2,7 To jest Eufрата.

* 2,13 Neki smatraju da je u pitanju izvor En-Rogil koji se spominje u 1. Carevima 1,9.

koji su obavljali taj posao. 17 Na kraju sam im rekao: „Vidite da smo u teškom stanju. Jerusalem je opustošen, a vrata su mu vatrom spaljena. Hajde da obnovimo jerusalimske zidine, kako više ne bismo bili izloženi ruglu.“ 18 Ispričao sam im kako je dobra ruka mog Boga bila nada mnom, a preneo sam im i reči koje mi je car rekao. Oni su tada rekli: „Ustanimo i gradimo zidine.“ I tako su ojačali svoje ruke za dobro delo.

19 A kad su to čuli Sanabalat Oronjanin, sluga Tobija Amonac i Gisem Arapin, smejali su nam se, rugali i sa prezirom gledali na nas, govoreći: „Šta to radite? Zar se to protiv cara bunite?“ 20 Ja sam im odgovorio: „Bog nebeski daće nam da uspemo, a mi, njegove sluge, ustaćemo i gradićemo zidine. Ali vi nemate ni udela, ni prava, ni spomena u Jerusallimu.“

3 Tada je ustao prvosveštenik Elijašib i njegova braća, sveštenici, i napravili Ovcija vrata. Posvetili su ih i postavili im krila, posvetili su deo zida sve do kule Meje i do Ananielove kule. 2 Do njih su gradili ljudi iz Jerihona, a do njih je gradio Zahur, sin Imrijeva.

3 Riblja vrata su gradili Asenajini sinovi. Postavili su drveni okvir, a zatim krila, brave i prevornice. 4 Do njih je na popravkama radio Merimot, sin Urije, Akošovog sina, do njih je radio Mesulam, sin Barahije, Mešezabelovog sina, a do njih je radio Sadok, Banin sin. 5 Do njih su radili Tekojani, ali ugledni ljudi među njima nisu savili vrat da služe svojim gospodarima.

6 Vrata starog grada popravljao je Jojada, Fasejin sin, i Mesulam, Besodijin sin. Oni su postavili drvene stubove, a zatim njihova krila, brave i prevornice. 7 Do njih su radili Melatija Gavaonjanin i Jadon Meronoćanin, ljudi iz Gavaona i Mispe, koji su bili pod vlašću namesnika s one strane reke. 8 Do njih je radio Oziel, Arahijin sin,

jedan od zlatara, a do njega je radio Ananija, jedan od onih koji su pravili mirisna ulja. Oni su popločali Jerusolim sve do Širokog zida. 9 Do njih je radio Refaja, Hurov sin, knez polovine jerusalimske oblasti. 10 Do njih je radio Jedaja, Arumafov sin, pred svojom kućom, a do njega je radio Hatus, Asabnijin sin.

11 Drugi deo koji je bio izmeren, uključujući i Kulu za pečenje hlebova, popravljali su Malhija, Harimov sin, i Asuv, Fatmoavov sin. 12 Do njih je radio Salum, Loisov sin, knez polovine jerusalimske oblasti, on i njegove kćeri.

13 Vrata prema dolini popravljali su Anun i stanovnici Zanoje. Oni su ih izgradili, a onda postavili njihova krila, brave i prevornice. Pored toga, izgradili su i hiljadu lakata* zida sve do vrata prema smetlištu. 14 Ta vrata prema smetlištu popravljao je Malhija, Rihavov sin, knez oblasti Bet-Akerema. On ih je izgradio i postavio njihova krila, brave i prevornice.

15 Izvorska vrata popravljao je Salum, Holozin sin, knez oblasti Mispe. On ih je izgradio, natkrio i postavio njihova krila, brave i prevornice. Pored toga, izgradio je i zid kod jezera Sale* uz carev vrt do stepenica kojima se silazi iz Davidovog grada. 16 Za njim je popravljao Nemija, Azvukov sin, knez polovine oblasti Bet-Sura, sve do mesta naspram Davidovih grobnica i do veštačkog jezera i Kuće junaka.

17 Za njim su radili Leviti: najpre Reum, Banijev sin, a do njega je za svoju oblast radio Asabija, knez polovine oblasti Keile. 18 Za njim su radila njihova braća, Bavaj, Inadadov sin, knez polovine oblasti Keile.

19 A do njega je Eser, Jošuin sin, knez Mispe, popravljao drugi izmereni deo nas-

* 3,13 Oko 445 metara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 3,15 „Sala“ znači „kanal“. To je jezerce koje vodu dobija iz kanala.

pram uspona kojim se ide do oružnice kod Potpornog stuba.

20 Za njim je Baruh, Zabajev sin, marljivo radio i popravljao još jedan izmereni deo, od Potpornog stuba do ulaza u kuću prvosveštenika Elijašiba.

21 Za njim je Merimot, sin Urije, Akošovog sina, popravljao sledeći izmereni deo, od ulaza u Elijašibovu kuću do kraja Elijašibove kuće.

22 Za njim su radili sveštenici, ljudi iz Jordanske doline. 23 Za njima su radili Benjamin i Asuv, pred svojim kućama. Za njima je radio Azarija, sin Masije, Ananijinog sina, pored svoje kuće. 24 Za njim je Benuj, Inadadov sin, popravljao još jedan izmereni deo od Azarijine kuće do Potpornog stuba pa sve do ugla.

25 Za njim je Falal, Uzajev sin, radio naspram Potpornog stuba i gornje kule iznad carskog dvora, a što se nalazi uz Stražarsko dvorište. Za njim je bio Fedaja, Farosov sin.

26 Netineji* koji su živeli na Ofelu radili su sve do mesta naspram Vodenih vrata na istoku i do isturene kule.

27 Za njima su Tekojani popravljali još jedan izmereni deo naspram velike isturene kule, sve do ofelskog zida.

28 Iznad Konjskih vrata radili su sveštenici, svaki pred svojom kućom.

29 Za njima je radio Sadok, Imirov sin, pred svojom kućom. A za njim je radio Semaja, Sehanijin sin, čuvar Istočnih vrata.

30 Za njim su Ananija, Selemijin sin, i Anun, Salafov šesti sin, popravljali još jedan izmereni deo. Za njim je radio Mesulam, Barahijin sin, ispred svoje velike sobe.

31 Za njim je Malhija, koji je pripadao udruženju zlatara, radio sve do kuće Netineja i trgovaca, naspram Nadgledničkih

* 3,26 Netineji su služili Levitima i sveštenicima u hramu.

vrata, i do gornje sobe na uglu.

32 A između gornje sobe na uglu i Ovcijih vrata radili su zlatari i trgovci.

4 Kada je Sanabalat čuo da obnavljamo zidine, razgnevio se i mnogo se naljutio, pa se rugao Judejcima. 2 Tada je pred svojom braćom i pred samarijskom vojskom rekao: „Šta to rade ti jadni Judejci? Hoće li se na sebe oslanjati? Hoće li prinostiti žrtve? Hoće li sve za jedan dan završiti? Hoće li iz gomile praha povratiti u život kamenje spaljeno?”

3 Do njega je stajao Tobija Amonac koji je rekao: „Samo neka grade! Da se lisica zaleti srušila bi njihove kamene zidine.”

4 Čuj, Bože naš, kako smo prezreni i obrati njihovo rujanje na njihovu glavu i neka postanu zarobljenici u tuđoj zemlji! 5 Nemoj pokriti prestup njihov i greh njihov nemoj izbrisati pred sobom, jer vređaju one koji grade.

6 Tako smo nastavili da gradimo zidine, i one su bile završene do pola. Narod je i dalje imao volju za rad.

7 Kad su Senabalat, Tobija, Arapi, Amonci i stanovnici Azota čuli da obnova jerusalimskih zidina napreduje i da se popravljaju urušeni delovi zidina, veoma su se razgnevili. 8 Svi su zajedno skovali zaveru da dođu i bore se protiv Jerusalima i da me uznemiravaju. 9 Ali mi smo se molili svom Bogu i zbog njih smo postavljali stražu i danju i noću.

10 Oni iz Jude su govorili: „Snaga izdaje one koji nose teret, a ruševina ima mnogo. Ne možemo dalje da gradimo zidine.”

11 Pored toga, naši neprijatelji su govorili: „Neće ni znati ni videti dok ne dođemo među njih, pa ćemo ih pobiti i prekinuti im posao.”

12 Kad god bi dolazili Judejci koji su živeli blizu naših neprijatelja, po deset

puta bi nam govorili: „Neprijatelji će doći iz svih mesta u kojima mi živimo, a u koja ćete se vi vratiti.”

13 Zato sam postavio ljude na najniža mesta iza zidina, na otvorena mesta, po porodicama njihovim s mačevima, kopljima i lukovima. 14 Kad sam video da su se uplašili, odmah sam ustao i rekao velikašima, upraviteljima i ostalom narodu: „Ne bojte ih se. Mislite na Gospoda, velikog Boga koji uliva strah, i borite se za svoju braću, za svoje sinove i kćeri, za svoje žene i svoje domove.”

15 Kad su naši neprijatelji čuli da smo upozoreni i da je Bog osujetio njihovu nameru, tada smo se svi vratili zidinama, svaki na svoj posao. 16 Tako je od tog dana polovina mojih momaka radila, a polovina držala koplja, štitove, lukove i oklope, dok su knezovi stajali iza celog Judinog doma. 17 Oni koji su gradili zidine i oni koji su nosili terete jednom su rukom radili, a drugom su držali koplje. 18 Svi koji su gradili imali su mač pripasan uz bok i tako su gradili, a onaj koji je duvao u rog stajao je uz mene.

19 Ja sam rekao velikašima, upraviteljima i ostalom narodu: „Radovi su veliki i obimni, a mi smo se raširili po zidinama, daleko jedan od drugog. 20 S kog mesta čujete zvuk roga, tamo se okupite oko nas. Bog naš boriće se za nas.”

21 Dok smo mi radili, druga polovina je držala koplja od rane zore pa dok se nisu pojavile zvezde. 22 Tada sam još rekao narodu: „Neka svaki sa svojim slugom noći u Jerusalimu, noću neka stražare, a danju neka rade.” 23 A ja i moja braća, moje sluge i stražari koji su me pratili nismo skidali svoju odeću, i svaki je držao svoje koplje u desnoj ruci.

5 Među muškarcima i ženama podigla se velika vika protiv njihove judejske braće. 2 Jedni su govorili: „Svoje

sinove i svoje kćeri dajemo u zalog da bismo dobili žito da jedemo i ostanemo živi." 3 Drugi su govorili: „Svoje njive, vinograde i kuće dajemo u zalog da bismo dobili žito u vreme gladi." 4 Drugi su opet govorili: „Založili smo svoje njive i vinograde da bismo tim novcem platili caru danak. 5 A naše telo je kao i telo naše braće, naši sinovi su kao i njihovi sinovi, ali mi svoje sinove i kćeri moramo da dajemo u roblje, a neke naše kćeri već su robinje. Ruke su naše nemoćne, jer naše njive i naši vinogradi pripadaju drugima."

6 Veoma sam se naljutio kad sam čuo njihovu viku i njihove reči. 7 Tada sam u svom srcu razmislio i prekorio velikaše i upravitelje: „Vi uzimate zelenašku kamatu, svaki od svog brata."

Zatim sam zbog njih sazvaio veliki skup. 8 Rekao sam im: „Mi smo učinili sve što smo mogli da bismo otkupili svoju judejsku braću koja su bila prodana drugim narodima, pa zar ćete vi sada da prodajete svoju braću, pa da ih mi opet otkupljujemo?" Na to su ućutali i nisu znali šta da kažu. 9 Ja sam nastavio: „Nije dobro to što radite. Zar ne bi trebalo da hodite u strahu od našeg Boga, da nam se ne bi rugali narodi, naši neprijatelji? 10 I ja i braća moja i sluge moje dajemo im novac i žito u zajam. Ali, molim vas, nemojmo više da pozajmljujemo uz kamatu. 11 Molim vas, vratite im još danas njihove njive, vinograde, maslinjake i kuće, i stoti deo od novca, žita, mladog vina i ulja što uzimate od njih kao kamatu."

12 Oni su odgovorili: „Vratićemo im i nećemo od njih ništa tražiti. Učinićemo tačno tako kako si rekao." Tada sam pozvao sveštenike i zakleo ih da učine po toj reči. 13 Zatim sam istresao rubove svoje odeće i rekao: „Ovako neka Bog istrese iz njegove kuće, i imetka koji je stekao, svakog čoveka koji se ne bude držao ove reči. Tako neka bude istresen i neka ostane bez

ičega." Tada je ceo zbor rekao: „Neka bude tako!" Onda su krenuli da hvale Gospoda i narod je postupio po toj reči.

14 Osim toga, od dana kad sam postavljen za namesnika u Judinoj zemlji, od dvadesete do trideset i druge godine cara Artakserksa, to jest dvanaest godina, ni ja ni moja braća nismo jeli hleb na koji namesnik ima pravo. 15 Pređašnji namesnici, moji prethodnici, stavljali su težak teret na narod i svakog dana su uzimali od njega četrdeset sikala srebra za hleb i vino. Pored toga, njihove sluge su tlačile narod. Ali ja nisam tako postupao jer sam imao strah od Boga.

16 Takođe sam pomagao i u radovima oko ovih zidina, i sve su moje sluge tamo zajedno radile, a ni jedne njive nismo stekli. 17 Za mojim stolom bilo je sto pedeset Judejaca i upravitelja, pored onih što su dolazili iz okolnih naroda. 18 Svakog dana za mene se pripremalo jedno goveče, šest odabranih ovaca i ptice koje su se spremale za mene, a svakih deset dana donosilo se mnogo raznovrsnog vina. Uz to nisam tražio hleb na koji namesnik ima pravo, jer je teška služba bila na ovom narodu. 19 Seti me se, Bože moj, po dobru zbog svega što sam učinio za ovaj narod.

6 Kada su Senabalat, Tobija, Gisem Arapin i ostali naši neprijatelji čuli da sam obnovio zidine i da ni na jednom mestu nisu ostale urušene (iako do tog vremena još nisam bio postavio krila na gradskim vratima), 2 Senabalat i Gisem odmah su mi poslali poruku u kojoj je stajalo: „Hajde da se nađemo u nekom od sela u dolini kod Onona." Ali oni su smišljali kako da mi učine zlo. 3 Zato sam poslao glasnike i poručio im: „U velikom sam poslu i ne mogu da dođem. Posao bi stao kad bih ga ostavio i došao k vama." 4 Tako su mi četiri puta slali istu poruku, a ja sam im odgovarao istim rečima.

5 Na kraju mi je Senabalat po peti put poslao svog slugu sa istom porukom, s otvorenim pismom u ruci. 6 U njemu je pisalo: „Čuje se među narodima, a i Gisem to potvrđuje, da ti i Judejci spremate pobunu. Zato i gradiš zidine. A govori se i da ćeš im ti biti car. 7 Čak si i proroke postavio da u Jerusalimu šire glas o tebi i da govore: 'Juda ima cara!' Sada će za sve to saznati i car. Zato dođi sada da se posaveujemo.”

8 Ali ja sam mu poslao ovaj odgovor: „Nije tako kako ti kažeš, nego ti u svom srcu to izmišljaš.” 9 Jer su svi oni pokušavali da nas zaplaše, govoreći: „Klonuće im ruke od posla pa ga neće dovršiti.” A sada, molim te, ojačaj moje ruke.

10 Otišao sam u kuću Semaje, sina Delaje, Metabelovog sina, koji se tamo zatvorio. On je rekao: „Nađimo se u domu Božjem, unutar hrama, i zatvorimo vrata hrama, jer će doći da te ubiju. Noću će doći da te ubiju.” 11 A ja sam rekao: „Zar da beži čovek kao što sam ja? Kako bi neko kao ja mogao da uđe u hram i da ostane živ? Neću ući!” 12 Zato sam istražio stvar, i video sam da ga nije poslao Bog, nego da je objavio ovo proročanstvo protiv mene jer su ga Tobija i Senabalat unajmili. 13 Unajmili su ga zato da bih se ja uplašio i da bih tako postupio i zgrešio, pa bi im to poslužilo da me dovedu na zao glas kako bi me ružili.

14 Seti se, Bože moj, Tobije i Senabalata po ovim njihovim delima, a i proročice Noadije i ostalih proroka koji su neprestano pokušavali da me uplaše.

15 Tako su zidine bile završene dvadeset i petoga dana meseca elula, za pedeset i dva dana.

16 Kad su to čuli svi naši neprijatelji i kad su to videli svi narodi oko nas, mnogo su se obeshrabrili, i shvatili su da je naš Bog učinio to delo. 17 Tih dana Judini velikaši napisali su mnoga pisma Tobiji, a

Tobijina pisma stizala su njima. 18 Jer su mnogi u Judi bili zakletvom vezani s njim, jer je on bio zet Sehanije, Arahovog sina, a njegov sin Joanan uzeo je kćer Mesulama, Barahijinog sina. 19 Preda mnom su stalno govorili dobro o njemu, a moje reči su stalno prenosili njemu. Tobija je slao pisma da me uplaši.

7 Kada su zidine bile obnovljene, odmah sam namestio vrata. Zatim su bili postavljeni vratari, pevači i Leviti. 2 Zapovedništvo nad Jerusalimom poverio sam Ananiju, mom bratu, i Ananiji, knezu tvrđave, jer je on bio pouzdan čovek i bojao se Boga više od mnogih drugih. 3 Rekao sam im: „Jerusalimska vrata ne smeju da se otvaraju dok sunce ne ogreje. I dok vratari tamo stoje, neka zatvore vrata i zaključaju ih. Neka stanovnici Jerusalima stražare, svaki na svom mestu i svaki pred svojom kućom.” 4 Grad je bio prostran i velik, ali u njemu je živelo malo ljudi i kuće još nisu bile sagrađene.

5 Moj Bog dao mi je u srce da sakupim velikaše, upravitelje i narod da se upišu u rodoslovne knjige. Tada sam našao rodoslovnu knjigu onih koji su se ranije vratili, i našao sam da u njoj piše:

6 Ovo su sinovi one pokrajine, izgnanici koji su se vratili iz zarobljeništva, a koje je Navuhodonosor, car vavilonski, odveo u izgnanstvo, i koji su se kasnije vratili u Jerusalim i Judu, svaki u svoj grad, 7 oni koji su došli sa Zorovavelom, Jošuo, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanijem, Mardohejem, Bilsanom, Misperetom, Bigvajem, Neumom i Banom. Ovo je broj ljudi iz izraelskog naroda: 8 Farosovih sinova dve hiljade sto sedamdeset i dva; 9 Sefatijinih sinova trista sedamdeset i dva; 10 Arahovih sinova šesto pedeset i dva; 11 Fat-Moavovih sinova, od Jošuinih i Joabovih sinova, dve hiljade osamsto osamnaest; 12 Elamovih sinova hiljadu

dvesta pedeset i četiri; 13 Zatujevih sinova osamsto četrdeset i pet; 14 Zahajevih sinova sedamsto šezdeset; 15 Benujevih sinova šesto četrdeset i osam; 16 Bigvajevih sinova šesto dvadeset i osam; 17 Azgadovih sinova dve hiljade trista dvadeset i dva; 18 Adonikamovih sinova šesto šezdeset i sedam; 19 Bigvajevih sinova dve hiljade šezdeset i sedam; 20 Adinovih sinova šesto pedeset i pet; 21 Atirovih sinova, od Jezekije, devedeset i osam; 22 Asumovih sinova trista dvadeset i osam; 23 Bisajevih sinova trista dvadeset i četiri; 24 Arifovih sinova sto dvanaest; 25 Gavanovih sinova devedeset i pet; 26 ljudi iz Betlehema i Netofata sto osamdeset i osam; 27 ljudi iz Anatota sto dvadeset i osam; 28 ljudi iz Bet-Azmaveta četrdeset i dva; 29 ljudi iz Kirijat-Jarima, Hefire i Virota sedamsto četrdeset i tri; 30 ljudi iz Rame i Gave šesto dvadeset i jedan; 31 ljudi iz Mihmasa sto dvadeset i dva; 32 ljudi iz Bet-Ela i Gaja sto dvadeset i tri; 33 ljudi iz drugog Nevona pedeset i dva; 34 sinova drugog Elama hiljadu dvesta pedeset i četiri; 35 Harimovih sinova trista dvadeset; 36 ljudi iz Jerihona trista četrdeset i pet; 37 ljudi iz Loda, Adida i Onona sedamsto dvadeset i jedan; 38 Senajinih sinova tri hiljade devetsto trideset.

39 Sveštenika: Jedajinih sinova iz Jošuinog doma devetsto sedamdeset i tri; 40 Imirovih sinova hiljadu pedeset i dva; 41 Pashorovih sinova hiljadu dvesta četrdeset i sedam; 42 Harimovih sinova hiljadu sedamnaest.

43 Levita: Jošuinih i Kadmielovih sinova, od Odabijinih sinova, sedamdeset i četiri. 44 Pevača: Asafovih sinova sto četrdeset i osam. 45 Vratara: Salumovih sinova, Atirovih sinova, Talmonovih sinova, Akubovih sinova, Atitinih sinova i Sobajevih sinova sto trideset i osam.

46 Netineja: Sišinih sinova, Asufinih sinova, Tabaotovih sinova, 47 Kirosovih

sinova, Sijinih sinova, Fadonovih sinova, 48 Lebaninih sinova, Agabinih sinova, Salmajevih sinova, 49 Ananovih sinova, Gidilovih sinova, Garovih sinova, 50 Reajinih sinova, Resinovih sinova, Nekodinih sinova, 51 Gazamovih sinova, Uzinih sinova, Fasejinih sinova, 52 Besajevih sinova, Meunimovih sinova, Nefusesimovih sinova, 53 Bakbukovih sinova, Akufinih sinova, Arurovih sinova, 54 Baslitovih sinova, Meidinih sinova, Arsinih sinova. 55 Barkosovih sinova, Siserinih sinova, Taminih sinova, 56 Nesijinih sinova, Atifinih sinova.

57 Sinova Solomonovih slugu: Sotajevih sinova, Soferetovih sinova, Feridinih sinova, 58 Jalinih sinova, Darkonovih sinova, Gidilovih sinova, 59 Sefatijinih sinova, Atilovih sinova, Foheret-Sevajimovih sinova. Amonovih sinova, 60 Svih Netineja i sinova Solomonovih slugu bilo je trista devedeset i dva.

61 Ovo su oni koji su pošli iz Tel-Melaha, Tel-Arise, Heruva, Adona i Imira, a nisu mogli da kažu iz kog su otačkog doma i koje je njihovo poreklo, da li su od Izraela: 62 Delajini sinovi, Tobijini sinovi, Nekodini sinovi, njih šesto četrdeset i dva. 63 Od sveštenika: Abajini sinovi, Akosovi sinovi i sinovi Barzelaja koji je uzeo za ženu jednu od kćeri Barzelaja iz Galada, pa je bio prozvan njihovim imenom. 64 Oni su tražili svoj rodoslovni popis da bi dokazali svoje poreklo, ali ga nisu našli i zato su bili isključeni iz svešteničke službe kao da su onečišćeni. 65 Tirsata im je rekao da ne jedu od najsvetijih stvari sve dok ne stupi u službu sveštenik s Urimom i Tumimom.*

66 U celom zboru ukupno je bilo četrdeset dve hiljade trista i šezdeset osoba, 67 ne računajući njihove robove i robinje, kojih je bilo sedam hiljada trista trideset i

* 7,65 Urim i Tumim su bili predmeti koji su se koristili da bi se saznalo Božje mišljenje o nečemu.

sedam. Bilo je i dvesta četrdeset i pet pevača i pevačica.* 68 Imali su sedamsto trideset i šest konja, dvesta četrdeset i pet mazgi, 69 četiristo trideset i pet kamila i šest hiljada sedamsto i dvadeset magaraca.

70 Neki od poglavara otačkih domova priložili su za posao. I sam Tirsata je dao u riznicu hiljadu drahmi zlata, pedeset činija i petsto trideset sveštenečkih haljina. 71 Neki od poglavara otačkih domova dali su u riznicu za radove dvadeset hiljada drahmi* zlata i dve hiljade i dvesta mina srebra. 72 Ostali narod dao je dvadeset hiljada drahmi zlata, dve hiljade mina* srebra i šezdeset i sedam sveštenečkih haljina.

73 Sveštenici, Leviti, vratari, pevači, neki iz naroda, Netineji i svi Izraelci nastanili su se u svojim gradovima. Kad je došao sedmi mesec, sinovi Izraelovi bili su u svojim gradovima.

8 Ceo narod se sakupio složno kao jedan na trgu koji je pred Vodenim vratima. Rekli su prepisivaču Ezri da donese knjigu Mojsijevog zakona koji je Gospod dao Izraelu. 2 Sveštenik Ezra je prvog dana sedmog meseca doneo zakon pred zbor, pred muškarce, žene i sve koji su mogli da razumeju ono što su čuli. 3 Čitao je naglas iz njega na trgu koji je pred Vodenim vratima od svanuća do podneva, pred muškarcima, ženama i drugima koji su mogli da razumeju. Ceo narod je pažljivo slušao čitanje knjige zakona. 4 Prepisivač Ezra je stajao na drvenom postolju, koje su napravili za tu priliku. Do njega su s desne strane stajali Matatija, Sema, Anaja, Urija, Helkija i Masija, a s

leve strane Fedaja, Mišael, Malhija, Asum, Asvadana, Zaharija i Mesulam.

5 Ezra je otvorio knjigu na očigled celog naroda, jer je stajao iznad celog naroda, a kad ju je otvorio, ceo narod je ustao. 6 Tada je Ezra blagoslovio Gospoda, Boga istinitog i velikog, a ceo narod je podigao ruke i odgovorio: „Amin! Amin!“* Zatim su se poklonili i pali ničice pred Gospodom, licem do zemlje. 7 A Leviti Jošua, Banije, Serebija, Jamin, Akuv, Sabetaj, Odija, Masija, Kelita, Azarija, Jozavad, Anan i Felaja objašnjavali su zakon narodu, a narod je stajao. 8 Oni su čitali naglas iz knjige, iz zakona Božjeg, tumačeći ga i razlažući njegov smisao. Tako su objašnjavali pročitano.

9 Zatim su Nemija, to jest tirsata,* i sveštenik Ezra, prepisivač, i Leviti koji su poučavali narod rekli celom narodu: „Ovaj dan je svet Gospodu, vašem Bogu. Ne tugujte i ne plačite.“ Jer je ceo narod plakao slušajući reči zakona. 10 On im je još rekao: „Idite, jedite sočna jela i pijte slatko piće i šalžite hranu onima za koje ništa nije pripremljeno, jer je ovaj dan svet našem Gospodu. Ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša tvrđava.“ 11 Leviti su utišavali ceo narod, govoreći: „Umirite se, jer je ovaj dan svet. Ne budite žalosni.“ 12 Ceo narod je otišao da jede i pije i da šalje hranu i da se veoma raduje, jer su razumeli reči koje su im bile objavljene.

13 Drugog dana su se poglavari otačkih domova sveg naroda, sveštenici i Leviti sakupili oko prepisivača Ezre da bi razumeli reči zakona. 14 I našli su da je u zakonu zapisano da je Gospod preko Mojsija zapovedio da sinovi Izraelovi žive u kolibama za vreme praznika sedmog meseca, 15 i da objave i oglase po svim gra-

* 7,67 Vidi fusnotu Ezra 2,65.

* 7,71 Smatra se da je drahma jednaka zlatnom persijskom dariku koji je težio 8,4 grama.

* 7,71 Mina je težila 570 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

* 8,6 Hebrejska reč „amin“ znači „tako je“, „neka bude tako“.

* 8,9 Tirsata je persijska titula namesnika pokrajine.

dovima svojim po Jerusalimu: „Idite u brda i donesite maslinove grane, grane uljanog drveća, mirtine grane, palmine grane i grane lisnatog drveća da napravite kolibe, kao što je zapisano.

16 Narod je otišao i doneo granje i napravio sebi kolibe, svaki na svome krovu i u svom dvorištu i u dvorištima doma Božjeg i na trgu kod Vodenih vrata i na trgu kod Jefremovih vrata. 17 Tako je ceo zbor onih koji su se vratili iz zarobljeništva napravio kolibe i živeli su u kolibama. Sinovi Izraelovi nisu tako radili još od vremena Jošue, Nunovog sina, sve do tog dana, i veselje je bilo veoma veliko. 18 Svaki dan se naglas čitala knjiga zakona Božjeg, od prvog do poslednjeg dana. Sedam dana su slavili praznik, a osmog dana je bio svečani zbor, kao što je bilo propisano.

9 Dvadeset četvrtog dana tog meseca sakupili su se Izraelovi sinovi posteći u kostreti i posuti prašinom. 2 Izraelov rod se odvojio od svih tuđinaca. Pristupili su i priznavali svoje grehe i prestupe svojih očeva. 3 Zatim su stajali na svom mestu i tri sata naglas čitali iz knjige zakona Gospoda, svog Boga, a onda su tri sata priznavali grehe i klanjali se Gospodu, svom Bogu. 4 Tada su se Jošua, Banije, Kadmiel, Sebanija, Vunije, Serebija, Banije i Hananije popeli na mesto podignuto za Levite i glasno zavapili Gospodu, svom Bogu. 5 Leviti Jošua, Kadmiel, Banije, Asabnija, Serebija, Odija, Sebanija i Petaja rekli su ovako: „Ustanite, blagosiljajte Gospoda, svog Boga, oduvek i zauvek. Neka je blagoslovljeno tvoje slavno ime koje je uzvišeno iznad svakog blagoslova i svake hvale.

6 Ti si jedini, Gospode. Ti si stvorio nebesa, nebo nad nebesima, i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i ti sve to održavaš u

životu i vojska nebeska klanja ti se. 7 Ti si Gospode istiniti Bog, koji si izabrao Avrama i izveo ga iz Ura Haldejskog i dao mu ime Avram. 8 I video si da je njegovo srce verno pred tobom, i zato si s njim sklopio savez da ćeš mu dati zemlju Hananaca, Heteja, Amoreja, Ferezeja, Jevuseja i Gergeseja, da ćeš je dati njegovom potomstvu. I ispunio si svoje reči, jer si pravedan.

9 Video si nevolju naših očeva u Egiptu i čuo si njihovu viku kod Crvenog mora. 10 I učinio si znakove i čuda nad faraonom i nad svim njegovim slugama i nad celim narodom njegove zemlje, jer si znao da su drsko postupali s njima. I stekao si sebi ime kakvo danas imaš. 11 Pred njima si razdvojio more, tako da su prešli posred mora po suvom, a one koji su ih gonili bacio si u dubine kao kamen u silne vode. 12 Stubom od oblaka vodio si ih danju, a stubom od vatre noću, osvetljavajući im put kojim je trebalo da idu. 13 Sišao si na goru Sinaj i s neba si govorio s njima, i dao si im pravedne naredbe i zakon istine, dobre propise i zapovesti. 14 I obznanio si im svoju svetu Subotu i dao si im zapovesti, propise i zakon preko svog sluga Mojsija. 15 Kad su bili gladni, dao si im hleb s neba, a kad su bili žedni, dao si im vodu iz stene, i rekao si im da idu i da zauzmu zemlju za koju si se podignutom rukom zakleo da ćeš im je dati.

16 Ali oni, naši praočevi, drsko su postupali i postali su nepokorni i nisu slušali tvoje zapovesti. 17 Nisu hteli da slušaju, niti su se više sećali čudesnih dela koja si na njima učinio, nego su postali nepokorni i sebi su postavili vođu da se vrate u ropstvo u Egipt. Ali ti si Bog koji je spreman da oprost, milostiv i milosrdan, spor na gnev i pun dobrote, i nisi ih ostavio. 18 I kad su sebi načinili liveno tele i rekli: 'Ovo je tvoj Bog koji te je izveo iz Egipta', i kad su svojim delima pokazali veliki prezir,

19 ti ih u svom velikom milosrđu nisi ostavio u pustinji. Stub od oblaka nije odstupao od njih danju vodeći ih putem, niti stub od vatre noću osvetljavajući im put kojim je trebalo da idu. 20 Dao si im svoj dobri duh da budu razumni, svoju manu nisi uskratio njihovim ustima, i vodu si im dao kad su bili žedni. 21 Četrdeset godina hranio si ih u pustinji. Ništa im nije nedostajalo. Odeća im se nije pohabala i noge im nisu oticale.

22 Dao si im carstva i narode i razdelio si ih po krajevima, tako da su zauzeli zemlju Sihona, hešbonskog cara, i zemlju Oga, bašanskog cara. 23 Sinove njihove umnožio si kao zvezde na nebu. Zatim si ih doveo u zemlju za koju si obećao njihovim praočevima da će ući u nju i zauzeti je. 24 Sinovi njihovi ušli su i zauzeli zemlju, a ti si pokorio pred njima stanovnike te zemlje, Hanance, i dao si ih njima u ruke, kao i njihove careve i narode te zemlje, da rade s njima šta god hoće. 25 Osvojili su utvrđene gradove i plodnu zemlju, i zauzeli su kuće pune svakog dobra, iskopane bunare, vinograde, maslinjake i mnoge voćke, i jeli su, nasitili se, ugojili se i uživali u tvojoj velikoj dobroti.

26 Ali postali su neposlušni i pobunili se protiv tebe, okrenuli su leđa tvom zakonu i ubijali tvoje proroke, koji su ih opominjali da bi ih vratili k tebi, i delima su svojim pokazivali veliki prezir. 27 Zato si ih davao u ruke njihovim protivnicima koji su im zadavali nevolje. A kada su bili u nevolji vapili su k tebi i ti si ih čuo s nebesa i u svom velikom milosrđu davao si im spasitelje, koji su ih izbavljali iz ruku njihovih protivnika.

28 Ali čim bi nastupio mir, opet su činili što je zlo pred tobom i ti si ih prepuštao u ruke njihovim neprijateljima koji su ih gazili. Tada bi se obraćali i prizivali te u pomoć, a ti si ih čuo s nebesa i u svom velikom milosrđu mnogo puta si ih izbav-

ljao. 29 Premda si ih opominjao da bi ih vratio svom zakonu, oni su drsko postupali i nisu slušali tvoje zapovesti i ogrešili su se o tvoje zakone koji život znače onome ko ih se drži. Tvrdoglavo su okretali leđa, bili su nepokorni i nisu slušali. 30 A ti si mnogo godina bio strpljiv s njima, opominjao si ih svojim duhom preko svojih proroka, ali oni nisu slušali. Na kraju si ih predao u ruke drugim narodima. 31 Ali u svom velikom milosrđu nisi ih istrebio niti si ih ostavio, jer si ti Bog milostiv i milosrdan.

32 A sada, Bože naš, Bože veliki i moćni, ti koji ulivaš strah, koji se držiš saveza i pokazuješ milost, neka ne bude neznatna pred tvojim licem sva ova nevolja koja je snašla nas, naše careve, naše knezove, naše sveštenike, naše proroke, naše praočeve i ceo tvoj narod od vremena asirskih careva pa do danas. 33 Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer ti si postupao verno, a mi smo činili zlo. 34 Naši carevi, naši knezovi, naši sveštenici i naši praočevi nisu izvršavali tvoj zakon, nisu obraćali pažnju na tvoje zapovesti ni na tvoje opomene kojima si ih opominjao. 35 U svom carstvu i usred dobara koja si im dao u izobilju, u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im dodelio, oni ti nisu služili i nisu se odvratili od zlih dela svojih.

36 Evo, mi smo danas robovi! U zemlji koju si dao našim praočevima da jedu njene plodove i njena dobra, evo, mi smo robovi u njoj, 37 a njen obilan rod ide carevima koje si postavio nad nama zbog naših greha, i oni gospodare nad našim telima i nad našom stokom po svojoj volji, a mi smo u velikoj nevolji.

38 I zbog svega toga pismeno se obavezujemo na vernost i overavamo to pečatom naših knezova, Levita i sveštenika."

10 Oni koji su stavili pečate bili su: Nemija, tirsata,* Ahalijin sin, zatim Sedekija, 2 Seraja, Azarija, Jeremija, 3 Pashor, Amarija, Malhija, 4 Hatus, Sebanija, Maluh, 5 Harim, Merimot, Avdija, 6 Danilo, Gineton, Baruh, 7 Mesulam, Abija, Mijamin, 8 Mazija, Bilgaj i Semaja. To su bili sveštenici.

9 Zatim Leviti: Jošua, Azanijin sin, Benuj od Inadadovih sinova, Kadmilo 10 i njihova braća Sebanija, Odiya, Kelita, Felaja, Anan, 11 Miha, Reov, Asabija, 12 Zahur, Serebija, Sebanija, 13 Odiya, Banije i Beninuj.

14 Poglavari naroda: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatur, Banije, 15 Bunije, Azgad, Bebaj, 16 Adonija, Bigvaj, Adin, 17 Atir, Jezekija, Azur, 18 Odiya, Asum, Bisaj, 19 Arif, Anatot, Nebaj, 20 Magfija, Mesulam, Ezir, 21 Mešezabel, Sadok, Jadva, 22 Felatija, Anan, Anaja, 23 Osija, Ananija, Asuv, 24 Lois, Fileja, Šobek, 25 Reum, Asabna, Masija, 26 Ahija, Anan, Hanan, 27 Maluh, Harim i Bana.

28 Ostali narod, sveštenici, Leviti, vratari, pevači, Netineji i svi koji su se odvojili od drugih naroda da bi se držali zakona Božjih, zajedno sa svojim ženama, sinovima i kćerima, svi koji su mogli da razumeju zakletvu, 29 pridružili su se svojoj braći, uglednim ljudima, zakleli se i kletvom obavezali da će živeti po zakonu Božjem, koji je dat rukom Mojsija, sluge Božjeg, i da će se držati svih zapovesti našeg Gospoda, njegovih zakona i propisa i izvršavati ih. 30 Zato nećemo davati svoje kćeri drugim narodima, niti ćemo kćeri njihove uzimati za svoje sinove.

31 Od drugih naroda koji na subotni dan donose na prodaju robu i razne vrste žita, ništa nećemo kupovati u Subotu ili na neki drugi sveti dan, i sedme godine nećemo obrađivati zemlju i nećemo naplaćivati

vati nikakve dugove.

32 Osim toga, obavezali smo se da ćemo svi godišnje davati trećinu sikla* za službu u domu našeg Boga, 33 za naslagane hlebove, za redovan prinos od žita i za redovnu žrtvu paljenicu što se prinosi na Šabate i na mladine, za propisane praznike, za svete stvari, za žrtve za greh da se vrši obred očišćenja za Izrael, i za sav posao u domu našeg Boga.

34 Bacali smo i žreb za nabavljanje drva, da ih sveštenici, Leviti i narod donose u dom našeg Boga, po domovima naših praočeva, u vreme određeno za to, iz godine u godinu, da gore na oltaru Gospoda, našeg Boga, kao što je napisano u zakonu; 35 i da iz godine u godinu donosimo u Gospodnji dom prvine od svoje zemlje i prvine od roda sa svakog drveta; 36 i da prvence od svojih sinova i od svoje stoke, kao što je napisano u zakonu, i prvence od krupne i od sitne stoke donosimo u dom našeg Boga sveštenicima koji služe u domu našeg Boga. 37 Osim toga, prvine od krupnog brašna, svoje priloge, plodove sa svakog drveta, mlado vino i ulje donosićemo sveštenicima u trpezarije doma našeg Boga, a i desetak od svoje zemlje donosićemo Levitima, jer Leviti dobijaju desetinu u svim gradovima u kojima obrađujemo zemlju.

38 Sveštenik, Aronov sin, neka bude s Levitima kad Leviti primaju desetak. Leviti neka zatim donose desetak od desetka u dom našeg Boga, u trpezarije i skladišta. 39 Jer u te trpezarije Izraelovi sinovi i Levijevi sinovi treba da donose priloge od žita, mladog vina i ulja. Tamo je i pribor koji pripada svetilištu, a i sveštenici koji obavljaju službu, vratari i pevači. I više nećemo zanemarivati dom svoga Boga.

* 10,1 Tirsata je persijska titula namesnika pokrajine.

* 10,32 Sikal je težio 11,4 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

11 Tako su se narodni knezovi nastanili u Jerusalimu, a ostali narod je bacao žreb da po jedan od desetorice dođe da živi u svetom gradu Jerusalimu, a preostalih devet u drugim gradovima. **2** Narod je blagoslovio sve ljude koji su se dobrovoljno nastanili u Jerusalimu.

3 Ovo su poglavari pokrajina koji su se nastanili u Jerusalimu. U drugim gradovima Jude nastanili su se, svaki na svom nasledstvu, u svojim gradovima: Izraelci, sveštenici i Leviti, Netineji i sinovi Solomonovih slugu.

4 U Jerusalimu su se nastanili neki od Judinih sinova i neki od Benjaminovih sinova. Od Judinih sinova Ataja, sin Ozije, sina Zaharije, sina Amarije, sina Sefatije, Mahalalelog sina, od Faresovih sinova; **5** i Masija, sin Baruha, sina Holoze, sina Azaje, sina Adaje, sina Jojariva, sina Zaharije, Salinog sina. **6** Svih Faresovih sinova koji su se nastanili u Jerusalimu bilo je četiristo šezdeset i osam sposobnih ljudi.

7 Ovo su Benjaminovi sinovi: Saluj, sin Mesulama, sina Joadaja, sina Fedaje, sina Kolaje, sina Masije, sina Itila, Jesajinog sina; **8** zatim dom Gavajev i Salajev, ukupno devetsto dvadeset i osam ljudi; **9** Joel, Zihrijevi sin, nadglednik nad njima, i Juda, Asenujin sin, drugi nad gradom.

10 Od sveštenika: Jedaja, Jojarivov sin, Jahin, **11** Seraja, sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, Ahitovovog sina, poglavar u domu Božjem; **12** zatim njihova braća koja obavljaju posao u domu, njih osamsto dvadeset i dva; i Adaja, sin Jeroama, sina Felalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pashora, Malhijinog sina, **13** i njegova braća, poglavari otačkih domova, njih dvesta četrdeset i dva, i Amasaj, sin Azareila, sina Azaja, sina Mesilemota, Imirovog sina, **14** i njihova braća, silni i odvažni ljudi, njih sto dvadeset i osam, a nadglednik nad

njima bio je Zavdilo, sin velikih ljudi.

15 Od Levita: Semaja, sin Asuva, sina Azrikama, sina Asabije, Bunijevog sina, **16** i Sabetaj i Jozavad, poglavari levitski, koji su nadgledali spoljne poslove za dom Božji; **17** zatim Matanija, sin Mihe, sina Zavdije, Asafovog sina, koji je nadgledao pevanje hvala i u molitvi upućivao hvale, i Bakbukija, drugi među svojom braćom, i Avda, sin Samuje, sina Galala, Jedutunovog sina. **18** Svih Levita u svetom gradu bilo je dvesta osamdeset i četiri.

19 Vratari su bili Akub, Talmon i njihova braća koja su čuvala stražu na vratima, njih sto sedamdeset i dva.

20 Ostali Izraelci, sveštenici i Leviti, nastanili su se po svim drugim Judinim gradovima, svaki na svom nasledstvu. **21** Netineji su živeli na Ofelu, a Siša i Gispabili su nad Netinejima.

22 Nadglednik Levita u Jerusalimu bio je Ozije, sin Banija, sina Asabije, sina Matanije, Mihinog sina, od Asafovih sinova, pevača. On je nadgledao posao u domu Božjem. **23** Jer je za njih bila izdata careva zapovest, i za pevače je bilo određeno da svakodnevno budu podmirene njihove potrebe. **24** A Petaja, sin Mešezabela, sina Zare, Judinog sina, bio je carev poverenik za sve poslove s narodom.

25 Po mestima s njihovim okolnim poljima nastanili su se neki od sinova Judinih: u Kirijat-Arvi i okolnim gradovima, u Devonu i okolnim gradovima, u Jekavseilu i okolnim mestima, **26** u Jesui, Moladi, Bet-Feletu, **27** Asar-Sualu, u Beršebi i njenim okolnim gradovima, **28** u Siklagu, u Mekoni i njenim okolnim gradovima, **29** u En-Rimonu, u Saraji, u Jarmutu, **30** Zanoji, Odolamu i mestima oko njih, Lahisu i okolnim poljima, Aziki i njenim okolnim gradovima. Ulogorili su se od Beršebe sve do doline Enom.

31 Benjaminovi sinovi naselili su se u Gavi, Mihmasu, Aji, Bet-Elu i njegovim

okolnim gradovima, 32 Anatotu, Novu, Ananiji, 33 Asoru, Rami, Gitajimu, 34 Adidu, Sevojimu, Nevalatu, 35 Lodu i Ononu, u dolini zanatlija. 36 Neki redovi Levita iz Jude naselili su se u Benjaminu.

12 Ovo su sveštenici i Leviti koji su došli sa Zorovavelom, Salatilovim sinom, i sa Jošuum: Seraja, Jeremija, Ezra, 2 Amarija, Maluh, Hatus, 3 Sehanija, Reum, Merimot, 4 Ido, Gineto, Abija, 5 Mijamin, Madija, Vilga, 6 Semaja, Jojariv, Jedaja, 7 Saluj, Amok, Helkija i Jedaja. To su bili sveštenički poglavari i njihova braća u danima Jošue.

8 Leviti su bili Jošua, Benuj, Kadmilo, Serebija, Juda i Matanija, koji je sa svojom braćom predvodio u pevanju zahvalnica. 9 Bakbukija i Unije, njihova braća, stajali su naspram njih na stražarskoj dužnosti. 10 Jošui se rodio Joakim, Joakimu se rodio Elijašib, a Elijašibu se rodio Jojada. 11 Jojadi se rodio Jonatan, a Jonatanu se rodio Jadva.

12 U danima Joakima sveštenici, poglavari otačkih domova, bili su ovi: od Serajinog doma Meraja; od Jeremijinog Ananija; 13 od Ezrinog Mesulam; od Amarijinog Joanan; 14 od Melihujevog Jonatan; od Sebanijinog Josif; 15 od Harimovog Adna; od Merajotovog Elkaj; 16 od Idovog Zaharija; od Ginetonovog Mesulam; 17 od Abijinog Zihrije; od Minijaminovog i Moadijinog Filtaj; 18 od Bilginog Samuja; od Semajinog Jonatan; 19 od Jojarivovog Matenaj; od Jedajinog Ozije; 20 od Salajevog Kalaj; od Amokovog Ever; 21 od Helkijinog Asabija; od Jedajinog Nataniel.

22 U danima Elijašiba, Jojade, Joanana i Jadve bili su popisani Leviti, poglavari otačkih domova, a i sveštenici, sve do carovanja Darija Persijanca.

23 Levijevi sinovi, poglavari otačkih domova, bili su popisani u dnevnicima sve

do vremena Joanana, Elijašibovog sina. 24 Poglavari Levita bili su Asabija, Serebija i Jošua, Kadmielov sin. Njihova braća stajala su naspram njih da bi upućivali hvale i zahvale, po zapovesti Davida, Božjeg čoveka, jedna straža uz drugu stražu. 25 Matanija, Bakbukija, Avdija, Mesulam, Talmon i Akub čuvali su stražu kao vratari, stražarili su kod skladišta blizu vrata. 26 Oni su živeli u danima Joakima, sina Jošue, Josedekovog sina, i u danima namesnika Nemije i sveštenika Ezre, prepisivača.

27 Kada se održavala svečanost povodom podizanja jerusalimskih zidina, tražili su Levite da ih iz svih njihovih mesta dovedu u Jerusalem da se održi svečanost u veselju sa zahvalama i pesmom, uz činele, harfe i druge žičane instrumente. 28 Sakupili su se sinovi pevača iz Jordanske doline, iz svih krajeva oko Jerusolima, iz sela u kojima žive Netofaćani, 29 iz Bet-Galgala i iz polja oko Gave i Azmaveta, jer su pevači sebi sagradili sela oko Jerusolima. 30 Sveštenici i Leviti su se očistili, a zatim su očistili narod, vrata i zidine.

31 Zatim sam izveo Judine knezove na zidine. I odredio sam dva velika pevačka zbora i povorke. Jedan je išao nadesno zidom ka vratima prema smetlištu. 32 Za njima su išli Osaja i polovina Judinih knezova, 33 zatim Azarija, Ezra, Mesulam, 34 Juda, Benjamin, Semaja i Jeremija; 35 a od svešteničkih sinova s trubama: Zaharija, sin Jonatana, sina Semaje, sina Matanije, sina Miheja, sina Zahura, Asafovog sina, 36 i njegova braća Semaja, Azarael, Milalaj, Gilalaj, Maj, Nataniel, Juda i Ananije sa muzičkim instrumentima Davida, Božjeg čoveka. Prepisivač Ezra išao je pred njima. 37 Kod Izvorskih vrata krenuli su pravo uz stepenice kojima se silazi iz Davidovog grada, zidom koji vodi uzbrdo iznad Davidovog doma, pa sve do Vodenih vrata na istoku.

38 Drugi pevački zbor išao je ispred, a

za njim ja i polovina naroda, gore po zidu iznad Kule za pečenje hlebova do Širokog zida, 39 zatim iznad Jefremovih vrata ka Vratima starog grada, a onda ka Ribljim vratima, Ananielovoj kuli i kuli Meji, pa do Ovčijih vrata. Stali su kod Stražarskih vrata.

40 Zatim su oba pevačka zbora stala kod doma Božjeg, a isto tako i ja i polovina upravitelja sa mnom, 41 i sveštenici Elijakim, Masija, Minijamin, Miheja, Elioinaj, Zaharija, Ananija s trubama, 42 zatim Masija, Semaja, Eleazar, Ozije, Joanan, Malhija, Elam i Eser. Pevači su pevali sa svojim nadglednikom Izrajom.

43 Tog dana su prinisili velike žrtve i radovali se, jer im je Bog dao veliku radost. Radovali su se i žene i deca, tako da se radost Jerusalima čula nadaleko.

44 Tog dana su bili postavljeni i ljudi da nadgledaju skladišta za zalihe, za priloge, za prvine i za desetke, da se u njih s gradskih polja skuplja deo koji je zakonom propisan za sveštenike i Levite, jer se Judin narod radovao zbog sveštenika i Levita koji su bili u službi. 45 I izvršavali su svoje dužnosti prema svom Bogu, i službu očišćenja za koju su bili zaduženi, a isto tako i pevači i vratari, prema zapovesti Davida i Solomona, njegovog sina. 46 Jer je još ranije, još u vreme Davida i Asafa, bilo poglavara nad pevačima, pesama hvale i zahvalnosti Bogu. 47 Ceo Izrael u danima Zorovavela i u danima Nemije davao je deo pevačima i vrtarima, koliko im je svaki dan trebalo. I odvajali su posvećeni deo za Levite, a Leviti su odvajali posvećeni deo za sinove Aronove.

13 Tog dana, pred narodom se čitala Mojsijeva knjiga, i u njoj se našlo zapisano da Amonac i Moavac doveka ne mogu postati deo zbora Božjeg,*

* 13,1 Vidi: 5. Mojsijeva 23,3.

2 jer nisu dočekali sinove Izraelove s hlebom i vodom, nego su protiv njih unajmili Balama da ih prokune. Ali naš Bog je obratio prokletstvo u blagoslov. 3 Kad su čuli taj zakon, odvojili su od Izraela sve tuđince.

4 Pre toga je Elijašib, sveštenik postavljen nad trpezarijama doma našeg Boga, koji je bio Tobijin rođak, 5 uredio za ovoga veliku trpezariju gde su se ranije ostavljali prinosi od žita, tamjan, pribor, desetak od žita, mladog vina i ulja određen za Levite, pevače i vratare, kao i prilozima za sveštenike.

6 Dok se sve to zbivalo, ja nisam bio u Jerusalimu, jer sam trideset i druge godine Artakserksa, vavilonskog cara, otišao kod cara, a posle nekog vremena zamolio sam cara da dobijem odsustvo. 7 Kada sam se vratio u Jerusalim saznao sam za zlo koje je Elijašib učinio radi Tobije uredivši mu trpezariju u dvorištu doma Božjeg. 8 To mi je bilo vrlo mrsko. Zato sam izbacio iz trpezarije sav Tobijin nameštaj. 9 Zatim sam naredio da se očiste trpezarije, i vratio sam u njih pribor iz doma Božjeg, kao i prinos od žita i tamjan.

10 Saznao sam i to da Leviti nisu dobijali svoj deo, tako da su se Leviti i pevači koji su tu radili razbežali svaki na svoju njivu. 11 Tada sam prekorio upravitelje: „Zašto je dom Božji zanemaren?“ Zatim sam ih sakupio i postavio ih na njihovo mesto. 12 Sav Judin narod donosio je u skladišta desetke od žita, mladog vina i ulja. 13 Nad skladištima sam postavio sveštenika Selemiju, prepisivača Sadoka i od Levita Fedaju, a pod njihovim nadzorom bio je Anan, sin Zahura, Matanijinog sina, jer se smatralo da su oni verni, a dužnost im je bila da dele svojoj braći.

14 Seti me se, Bože moj, zbog toga i nemoj izbrisati dela moja koja sam odano činio za tvoj dom i brinuo se za njega.

15 U to vreme video sam u Judi ljude

kako gaze grožđe u vinskoj presi u Subotu, kako donose snopove žita i tovare ga na magarce, a isto tako i vino, grožđe, smokve i razne druge stvari i donose ih u Jerusolim na subotni dan. Opominjao sam ih što su u taj dan prodavali hranu. 16 U gradu su živeli i Tirci koji su donosili ribu i raznovrsnu robu i prodavali je u Subotu sinovima Judinim u Jerusolimu. 17 Zato sam prekoravao Judine velikaše: „Kakvo to zlo delo činite i skrnavite subotni dan? 18 Zar nisu tako činili vaši praočevi, pa je naš Bog doveo svu ovu nevolju na nas i na ovaj grad? A vi još više raspirujete žestoki gnev na Izrael skrnaveći Subotu.“

19 Čim je uoči Subote na jerusalimska vrata pala senka, naredio sam da se vrata zatvore. I još sam im rekao da ih ne otvaraju dok ne prođe Subota. Na vrata sam postavio nekoliko svojih slugu da se nikakav teret ne unosi na subotni dan. 20 Trgovci i prodavci raznovrsne robe prenoćili su izvan Jerusolima dvaput. 21 Tada sam ih upozorio: „Zašto noćite pred zidinama? Ako to još jednom učinite, dići ću ruku na vas.“ Od tada više nisu dolazili u Subotu.

22 Zatim sam rekao Levitima da treba redovno da se čiste i da dolaze i čuvaju vrata kako bi se subotni dan držao svetim. I za ovo me se seti, Bože moj, i smiluj mi se zbog velike milosti svoje.

23 U to vreme video sam i Judejce koji su uzeli sebi za žene Azoćanke, Amonke i Moavke. 24 Polovina njihovih sinova je govorila azotskim jezikom i nisu znali judejski, nego su govorili jezikom drugih naroda. 25 Zato sam ih prekoravao i proklinjao, a neke od njih sam tukao, čupao im kosu i zaklinjao ih Bogom: „Nemojte davati svoje kćeri njihovim sinovima i nemojte uzimati njihove kćeri za svoje sinove ni za sebe. 26 Zar nije zbog njih zgrešio i Solomon, car Izraelov? A među mnogim narodima nije bilo cara njemu ravna. Bog

ga je njegov voleo, tako da ga je postavio za cara nad celim Izraelom. Ali i njega su tuđinke navele na greh. 27 Zar nije nečuvano sve to veliko zlo, ta nevernost koju pokazujete prema našem Bogu time što uzimate sebi tuđinke za žene?“

28 Jedan od sinova Jojade, sina prvo-sveštenika Elijasiva, bio je zet Sanabalata Oronjanina. Zato sam ga oterao od sebe.

29 Seti ih se, Bože moj, jer su okaljali sveštenstvo i savez sveštenika i Levita.

30 Ja sam ih očistio od svega što je tuđe i odredio sam dužnosti sveštenicima i Levitima, svakome njegov posao, 31 i da se u određeno vreme nabavljaju drva i da se donose prvine. Seti me se, Bože moj, po dobru.

Pisac: Mardohej

Mesto pisanja: Susam, Elam

Pisanje završeno: oko 475. pre n. e.

Obuhvata vreme: 493-475. pre n. e.

KNJIGA O ESTERI

1 Dogodilo se u danima Asvira, onog Asvira koji je carovao od Indije do Etiopije nad sto dvadeset i sedam pokrajina, **2** da je car Asvir u one dane, dok je sedeo na svom carskom prestolu u tvrđavi Susan, **3** treće godine svoga vladanja, priredio gozbu za sve svoje knezove i sluge, za vojsku Persije i Medije, za velikaše i knezove pokrajina. **4** Tada je mnogo dana, to jest sto i osamdeset dana, pokazivao bogatstvo svog slavnog carstva, sjaj i lepotu svog veličanstva. **5** Kad su prošli ti dani, car je u jednom delu vrta carske palate priredio sedmodnevnu gozbu za ceo narod što se našao u tvrđavi Susan, od najvećeg do najmanjeg. **6** Lanena, pamučna i plava tkanina bila je pričvršćena vrpčama od finog prediva, a uža od vune purpurne boje visila su na srebrnim karikama i mermernim stubovima. Na podu od porfira, mermera, sedefa i crnog mermera bile su sofe od zlata i srebra.

7 Vino se služilo u raznim zlatnim posudama, i carskog vina je bilo u izobilju, kao što i dolikuje caru. **8** Niko nije bio zakonom prisiljavan da pije, jer je car naredio svim upraviteljima svog dvora da ugadžaju svakome prema njegovoj želji.

9 I carica Astina je priredila gozbu za žene u carskom dvoru cara Asvira.

10 Sedmog dana, kad se srce cara Asvira razveselilo od vina, on reče Meumanu, Bisati, Arvoni, Bikti, Abakti, Zetaru i Harkasu, sedmorici dvorana koji su mu služili, da pred njega dovedu caricu Astinu s carskim turbanom na glavi, da pokaže

narodima i knezovima njenu lepotu, jer je bila veoma lepa. **12** Ali carica Astina nije htela da dođe na reč carevu koju su joj preneli dvorani. Tada se car mnogo naljutio i žestoko se razgnevio.

13 Car je zatim upitao mudrace koji su poznavali prošlost (jer su tako carevi poslovi dolazili pred sve koji su upućeni u zakon i pravo, **14** a najbliži su mu bili Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Persije i Medije, koji su imali pristup caru i koji su sedeli na prvim mestima u carstvu): **15** „Kako prema zakonu treba postupiti s caricom Astinom, jer nije učinila ono što je car Asvir zapovedio preko dvorana?“

16 Memukan odgovori pred carem i knezovima: „Carica Astina nije skrivila samo caru nego i svim knezovima i svim narodima koji žive u svim pokrajinama cara Asvira. **17** Jer će sve žene saznati za ono što je carica učinila, pa će njihovi muževi u njihovim očima biti prezreni, i one će reći: ‘Car Asvir je naredio da pred njega dovedu caricu Astinu, ali ona nije došla.’ **18** I još danas će kneginje Persije i Medije koje budu čule šta je carica uradila početi tako da govore svim carevim knezovima, i to će izazvati mnogo prezira i gneva. **19** Ako je caru po volji, neka car izda naredbu, i neka se ona upiše u zakone Persije i Medije, tako da se ne može opozvati, da Astina više ne sme da se pojavi pred carem Asvirom, a njeno carsko dostojanstvo neka car preda drugoj ženi,

boljoj od nje. 20 I neka se odredba koju će car izdati razglasi po celom njegovom carstvu, koje je veoma veliko, pa će sve žene pokazivati poštovanje prema svojim muževima, od najvećeg do najmanjeg.”

21 Taj predlog se dopao caru i knezovima, i car je postupio po reči Memukanovoj. 22 Tako je poslao pisma po svim carevim pokrajinama, u svaku pokrajinu njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž bude gospodar u svom domu i da govori jezikom svog naroda.

2 Posle tih događaja, kad se stišao gnev cara Asvira, car se setio Astine i onoga što je učinila i što je bilo odlučeno protiv nje. 2 Tada sluge koje su posluživale cara rekoše: „Neka se za cara potraže devojke, lepe device. 3 I neka car postavi poverenike u svim pokrajinama svog carstva da mu dovedu sve devojke, lepe device, u tvrđavu Susan, u kuću za žene koja je pod nadzorom carevog evnuha* Igaja, čuvara žena, i neka im se obezbedi pažnja. 4 Devojka koja se bude dopala carevim očima neka postane carica umesto Astine.” To se caru dopalo, pa je tako i postupio.

5 U tvrđavi Susan bio je neki Judejac koji se zvao Mardohej, sin Jaira, sina Simeje,* Kisovog sina, iz Benjaminovog plemena, 6 koji je bio izgnan iz Jerusalima zajedno s ljudima i judejskim carem Jehonijom, a koje je odveo vavilonski car Nauhodonosor. 7 On se starao o Adasi, to jest Esteri, koja je bila kći njegovog strica, jer nije imala ni oca ni majku. Devojka je bila lepog stasa i lepog lica. Posle smrti njenog oca i njene majke, Mardohej ju je prihvatio kao kćer. 8 Kad se razglasila careva reč i njegov zakon i kad su mnoge devojke dovedene u tvrđavu Susan, dove-

dena je i Estera u carev dvor pod nadzor Igaja, čuvara žena.

9 Devojka se dopala njegovim očima i stekla je njegovu naklonost, pa se brzo pobrinuo da joj se obezbedi pažnja i odgovarajuća ishrana. Dao joj je i sedam izabranih devojaka sa carevog dvora i zajedno s njenim devojkaama premestio je u najbolji deo kuće za žene. 10 Estera nije pominjala ni svoj narod ni svoje poreklo, jer joj je Mardohej zapovedio da o tome ne govori. 11 Mardohej je svakog dana dolazio pred dvorište kuće za žene da sazna kako je Estera i šta se s njom događa.

12 Posle dvanaest meseci pripreme, u skladu s onim što je bilo propisano za žene, došao bi red na svaku devojku da ide kod cara Asvira. A ovako je proticalo razdoblje u kom su ulepšavane: šest meseci uljem od smirne, a šest meseci balzamom, zajedno s posebnim tretmanom za žene. 13 Posle toga, devojka bi ušla kod cara. Sve što bi zatražila iz kuće za žene mogla je poneti sa sobom u carev dvor. 14 Uveče bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugu kuću za žene pod nadzorom carevog evnuha Sasgaza, čuvara inoča.* Onda više ne bi ulazila kod cara, osim ako bi mu se dopala pa bi bila pozvana po imenu.

15 Kad je došao red na Esteru, kćer Abihaila, strica Mardoheja, koju je on prihvatio kao kćer, da uđe kod cara, ona nije tražila ništa osim onoga što joj je rekao carev evnuh Igaj, čuvar žena. Sve to vreme Estera je sticala sve veću naklonost svih koji su je viđali. 16 Tako su Esteru odveli kod cara Asvira u njegov carski dvor desetog meseca, to jest meseca teveta, sedme godine njegovog vladanja. 17 Car je zavoleo Esteru više od svih drugih žena,

* 2,3 Ili: uškopljenik.

* 2,5 Vidi 2. Samuelova 16,5; 1. Carevima 2,8.

* 2,14 Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge i koja ima niži status od nje.

i ona je stekla njegovu naklonost i ljubav više od svih drugih devojaka. Stavio joj je na glavu carski turban i učinio ju je caricom umesto Astine. 18 Onda je car priredio veliku gozbu za sve svoje knezove i sluge, gozbu u Esterinu čast. U svim pokrajinama proglasio je pomilovanje i delio darove kakvi dolikuju caru.

19 Kad su se devojke okupile i drugi put, Mardohej je sedeo na carevim vratima. 20 Estera nije spominjala ni svoje poreklo ni svoj narod, kao što joj je Mardohej zapovedio. Ona je i dalje postupala onako kako joj je Mardohej govorio, kao i ranije kad se on starao o njoj.

21 U tim danima, kada je Mardohej sedeo na carevim vratima, dva careva dvoranina, vratari Bigtan i Teres, razgnevili su se i tražili načina da dignu ruku na cara Asvira. 22 Mardohej je saznao za to i odmah javio carici Esteri, a ona je to u Mardohejevo ime prenela caru. 23 Tada je taj slučaj bio istražen i potvrđen, pa su obojica bila obešena na drvo. Zatim je to pred carem bilo zapisano u dnevnicima.

3 Posle tih događaja, car Asvir je uzdigao Amana, sina Amedate Agageja.* Uzvisio ga je, a njegov presto postavio iznad svih drugih knezova koji su s njim bili. 2 Sve careve sluge koje su bile na carevim vratima klanjale su se i padale ničice pred Amanom, jer je car tako naredio. Ali Mardohej mu se nije klanjao niti je padao ničice pred njim.

3 Careve sluge koje su bile na carevim vratima govorile su Mardoheju: „Zašto prestupaš carevu zapovest?“ 4 Pošto su mu to govorili iz dana u dan, a on ih nije slušao, javili su to Amanu da vide da li će Mardoheju biti dozvoljeno da se i dalje tako ponaša, jer im je rekao da je Judejac.

5 Aman se razgnevio kada je video da

mu se Mardohej ne klanja niti pada ničice pred njim. 6 Ali u njegovim očima nije bilo vredno da digne ruku samo na Mardoheja, jer su mu rekli iz kog je naroda Mardohej. Zato je Aman počeo da traži načina da istrebi sve Judejce koji su živeli u celom Asvirovom carstvu, to jest ceo Mardohejev narod.

7 Prvog meseca, to jest meseca nisan, dvanaeste godine Asvirovog carovanja, pred Amanom se bacaо žreb* za svaki dan i za svaki mesec, do dvanaestog meseca, to jest meseca adara. 8 Aman reče caru Asviru: „U svim pokrajinama tvog carstva ima jedan narod rasejan i izdvojen među drugim narodima. Njegovi zakoni su drugačiji od zakona svih ostalih naroda, a ne drži se ni carevih zakona. Zato nije dobro da ih car pusti na miru. 9 Ako je caru po volji, neka se izda pisani nalog da se oni istrebe, a ja ću izbrojati deset hiljada talanata srebra na ruke carevim službenicima da ih odnesu u carevu riznicu.“

10 Tada je car skinuo svoj pečatni prsten s ruke i dao ga Amanu, sinu Amedate Agageja, neprijatelju Judejaca. 11 Car još reče Amanu: „Daje ti se srebro, a i taj narod, da s njim uradiš ono što bude dobro u tvojim očima.“ 12 Prvog meseca, trinaestog dana tog meseca, sazvani su carevi pisari, i sastavljen je zapis o svemu što je Aman naredio carevim namesnicima koji su bili nad pokrajinama i knezovima raznih naroda, svakoj pokrajini njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom. Sve je bilo napisano u ime cara Asvira i zapečaćeno carevim pečatnim prstenom.

13 Zatim su po glasnicima poslata pisma u sve careve pokrajine da se istrebe, pobiju i unište svi Judejci, mladići i starci, deca i žene, u jednom danu, i to trinaestog dana dvanaestog meseca, a to

* 3,1 Vidi: 1. Samuelova 15,8.

* 3,7 Hebrejski „pur“, množina „purim“.

je mesec adar, i da se zapleni njihova imovina. 14 Prepis pisma koje je trebalo da postane zakon u svim pokrajinama bio je objavljen svim narodima da bi bili spremni za taj dan. 15 Po carevoj reči glasnici su brzo krenuli na put, i zakon je bio izdat u tvrđavi Susan. A car i Aman seli su da piju. Međutim, u gradu Susanu vladala je pometnja.

4 Kada je Mardohej saznao šta se sve dogodilo, razderao je svoje haljine, obukao se u kostret, posuo se pepelom i izašao usred grada gorko jadikujući na sav glas. 2 Zatim je došao pred careva vrata, pošto niko nije smeo proći kroz careva vrata obučen u kostret. 3 U svim pokrajinama u koje je stigla careva reč i njegov zakon, među Judejcima je zavladao velika žalost. Postili su, plakali i naricali, a mnogi su ležali u kostreti i pepelu. 4 Esterine devojkice i njeni evnusi došli su da joj to jave, i caricu je to jako pogodilo. Tada je poslala Mardoheju haljine da bi se presvukao i skinuo kostret sa sebe, ali ih on nije primio. 5 Tada je Estera pozvala Ataha, jednog od carevih evnuha, koga je on odredio da joj služi, i zapovedila mu da ode k Mardoheju i sazna šta to znači i šta se događa.

6 Atah je otišao k Mardoheju na gradski trg koji je pred carevim vratima. 7 Mardohej mu je ispričao šta mu se sve dogodilo i tačno ga izvestio o novcu koji je Aman obećao da će dati u carevu riznicu za istrebljenje Judejaca. 8 Dao mu je i prepis zakona o njihovom istrebljenju, koji je izdat u Susanu, da ga pokaže Esteri, da joj to ispriča i zapovedi joj da ide kod cara da ga moli za milost i pred njim se zauzme za svoj narod.

9 Atah se vratio i preneo Esteri Mardohejeve reči. 10 Tada je Estera zapovedila Atahu da kaže Mardoheju: 11 „Sve careve sluge i narod carevih pokrajina znaju da za

svakoga, bilo da je muškarac ili žena, koji nepozvan uđe kod cara u unutrašnje dvorište važi samo jedan zakon: smrtna kazna. Samo ako car prema njemu pruži svoje zlatno žezlo, ostaće u životu; a ja već trideset dana nisam bila pozvana kod cara.”

12 Mardoheju su preneli Esterine reči. 13 A Mardohej je poručio Esteri: „Ne pomišljaj u svojoj duši da će carev dom mimići ono što će se desiti svim ostalim Judejcima. 14 Jer ako u ovom času budeš ćutala, Judejcima će pomoć i izbačjenje doći s druge strane, a ti i dom tvog oca poginućete. A ko zna nisi li upravo zbog časa kao što je ovaj došla do carskog dostojanstva?”

15 Estera je poručila Mardoheju: 16 „Idi, sakupi sve Judejce koji se nalaze u Susanu i postite za mene, tri dana i tri noći ne jedite i ne pijte. I ja ću postiti sa svojim devojkama, a onda ću otići kod cara, iako to nije po zakonu, pa ako treba da poginem, neka poginem.” 17 Mardohej je otišao i učinio sve što mu je Estera zapovedila.

5 Trećeg dana Estera je obukla svoju carsku odeću i stala u unutrašnje dvorište carevog dvora naspram dvora, dok je car sedeo na svom prestolu u svom dvoru naspram ulaza u dvor. 2 Car je ugledao Esteru kako stoji u dvorištu i ona je našla milost u njegovim očima, pa je pružio prema njoj zlatno žezlo koje je držao u ruci. Estera mu je prišla i dotakla vrh žezla.

3 Tada joj car reče: „Šta želiš, carice Estera, i šta tražiš? Ako je i pola carstva - daće ti se!” 4 A Estera odgovori: „Ako je caru po volji, neka dođe car s Amanom danas na gozbu koju sam mu priredila.” 5 Car reče: „Pozovite Amana da odmah učini ono što je Estera rekla.” Tako su car i Aman došli na gozbu koju je priredila Estera.

6 Dok se na gozbi pilo vino, car reče Esteri: „Koja je tvoja molba? Ispuniće ti se. I šta želiš? Ako je i pola carstva, dobićeš!” 7 Estera odgovori: „Ovo je moja molba i ovo tražim: 8 Ako sam našla milost u carevim očima i ako je caru po volji da usliši moju molbu i učini ono što tražim, neka car i Aman dođu na gozbu koju ću sutra za njih prirediti, i sutra ću postupiti po carevoj reči.” 9 Tog dana je Aman izašao radostan i veselog srca, ali kad je na carevim vratima ugledao Mardoheja, koji nije ustao niti zadržao pred njim, odmah se razgnevio na njega. 10 Ali Aman se ipak savladao i otišao svojoj kući. Tada je poslao po svoje prijatelje i svoju ženu Seresu, 11 i pričao im je o slavi svog bogatstva, o mnoštvu svojih sinova, o svemu čime ga je car uzdigao i kako ga je uzvisio iznad svih svojih knezova i slugu.

12 Zatim je još rekao: „Osim toga, na gozbu koju je priredila, carica Estera nije pored cara pozvala nikog drugog osim mene, a i sutra sam pozvan da s carem idem kod nje. 13 Ali ništa me od svega toga ne može zadovoljiti dokle god gledam Judejca Mardoheja kako sedi na carevim vratima.” 14 Tada su mu Seresa, žena njegovova, i svi prijatelji njegovi rekli: „Neka se načine vešala visoka pedeset lakata,* pa ujutru reci caru neka na njega obese Mardoheja. Zatim radosno idi s carem na gozbu.” Taj predlog se svideo Amanu, pa je naredio da se stub podigne.

6 Te noći car nije oka sklopio. Zato je naredio da mu donesu knjigu sa zapisima ranijih događaja, pa su čitali pred carem. 2 Na kraju je nađen zapis o tome kako je Mardohej otkrio da su se dva careva dvoranina, vratari Bigtan i Teres, dogovarala da dignu ruku na cara Asvira. 3 Tada car upita: „Kakvu je čast i kakvu

* 5,14 Oko 22 metra. Vidi dodatak na kraju knjige.

nagradu Mardohej dobio za to?” Carevi dvorani, sluge njegove, odgovoriše: „Ništa nije učinjeno za njega.”

4 Car onda upita: „Ko je u dvorištu?” Aman je upravo ušao u spoljašnje dvorište carevog dvora da traži od cara da Mardoheja obese na stub koji je pripremio za njega. 5 Careve sluge odgovoriše: „Aman stoji u dvorištu.” Car reče: „Neka uđe.”

6 Kada je Aman ušao, car ga upita: „Kako treba postupiti s čovekom kome car želi da iskaže čast?” Aman je u srcu svom pomislio: „Kome bi car želeo da iskaže čast ako ne meni?” 7 Zato reče caru: „Čoveku kome car želi da iskaže čast 8 treba doneti carske haljine u koje se sam car oblači i dovesti konja na kome car jaše i staviti konju na glavu carski ukras. 9 Haljine i konja treba predati jednom od carevih uglednih knezova. I neka čoveka kome car želi da iskaže čast obuku i provedu na konju po gradskom trgu i neka uzvikuju pred njim: 'Ovako se postupa s čovekom kome car želi da iskaže čast!' ” 10 Tada car reče Amanu: „Brzo uzmi haljine i konja, kako si i rekao, pa učini tako Judejcu Mardoheju koji sedi na carevim vratima. Nemoj da izostaviš ništa od svega onoga što si rekao.”

11 Aman je uzeo haljine i konja, obukao je Mardoheja i proveo ga na konju po gradskom trgu, uzvikujući pred njim: „Ovako se postupa s čovekom kome car želi da iskaže čast!” 12 Posle toga se Mardohej vratio na careva vrata. Aman je požurio svojoj kući, tužan i pokriven glave, 13 i ispričao je svojoj ženi Seresi i svim svojim prijateljima šta mu se dogodilo. Tada su mu njegovi mudraci i njegova žena Seresa rekli: „Ako je Mardohej, pred kojim si počeo da padaš, od judejskog roda, nećeš ga nadvladati, nego ćeš sigurno pred njim pasti.”

14 Dok su oni još razgovarali, došli su carevi dvorani i brzo odveli Amana na

gozbu koju je priredila Estera.

7 Car i Aman su došli na gozbu kod carice Estere. **2** Car je i tog drugog dana, dok se na gozbi pilo vino, rekao Esteri: „Koja je tvoja molba, carice Estera? Ispuniće ti se. I šta tražiš? Ako je i pola carstva - dobićeš!” **3** Carica Estera odgovori: „Ako sam našla milost u tvojim očima, caru, i ako je to caru po volji, neka mi se pokloni moj život, za to molim, i moj narod, to je ono što tražim. **4** Jer smo ja i moj narod prodani kako bismo bili istrebljeni, pobijeni i uništeni. Da smo prodani kao robovi i robinje, onda bih ćutala. Ali nije prikladno da ova nevolja bude caru na štetu.”

5 Tada car Asvir upita caricu Esteru: „Ko je to, i gde je onaj koji se osmelio da učini tako nešto?” **6** Estera odgovori: „Taj protivnik i neprijatelj jeste ovaj zli Aman.”

Aman se tada uplašio cara i carice. **7** Pun gneva, car je ustao od vina i otišao u vrt palate. Aman je ustao da moli caricu Esteru za svoj život, jer je video da mu car sprema zlo. **8** Kada se car vratio iz vrta u kuću gde se pilo vino, našao je Amana kako je pao na sofu na kojoj je bila Estera. „Zar ćeš još i caricu da osramotiš dok sam ja u kući?”, rekao je car. Čim je ta reč izašla iz carevih usta, pokrili su Amanu lice. **9** Arvona, jedan od dvorana koji su bili u carevoj službi, reče: „Kod Amanove kuće stoje vešala visoka pedeset lakata, što je Aman napravio za Mardoheja koji je govorio dobro za cara.” Tada car zapovedi: „Obesite ga na ta vešala.” **10** Tako su Amana obesili na vešala koja je on bio pripremio za Mardoheja, i carev gnev se stišao.

8 Tog dana je car Asvir dao carici Esteri kuću Amana, neprijatelja Judejaca, a Mardohej je izašao pred cara, jer je Estera rekla u kakvom su srodstvu. **2** Car

je tada skinuo svoj pečatni prsten koji je bio oduzeo Amanu i dao ga Mardoheju, a Estera je postavila Mardoheja nad Amanovom kućom.

3 Posle toga se Estera opet obratila caru. Pala je pred njegove noge i sa suzama ga molila da bude milostiv i da osujeti zlo Amana Agageja i zaveru koju je skovao protiv Judejaca. **4** Car je pružio zlatno žezlo prema Esteri, i ona je ustala, stala pred cara **5** i rekla: „Ako je caru po volji i ako sam stekla njegovu naklonost pa mu se ova molba čini opravdanom i ako sam mila u očima njegovim, neka se napiše da se ponište zaverenička pisma Amana, sina Amedate Agageja, koja je napisao da bi se istrebili Judejci koji žive po svim carevim pokrajinama. **6** Jer kako bih mogla da gledam propast koja bi zadesila moj narod, i kako bih mogla da gledam uništenje svog roda?”

7 Car Asvir odgovori carici Esteri i Judejcu Mardoheju: „Eto, Amanovu kuću sam dao Esteri, a njega su obesili na vešala jer je podigao ruku na Judejce. **8** Sada vi u carevo ime napišite ono što mislite da je dobro za Judejce i zapečatite to carevim pečatnim prstenom, jer ono što je napisano u carevo ime i zapečaćeno carevim pečatnim prstenom ne može se poništiti.”

9 U to isto vreme, trećeg meseca, to jest meseca sivana, dvadeset i trećeg dana tog meseca, sazvani su carevi pisari. Oni su napisali sve što je Mardohej zapovedio Judejcima, namesnicima i knezovima pokrajina od Indije do Etiopije, koji su bili nad sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, a Judejcima njihovim pismom i njihovim jezikom.

10 On je napisao pisma u ime cara Asvira, zapečatio ih carevim pečatnim prstenom i poslao ih po glasnicima na brzim konjima carske poštanske službe. **11** Tako je objavljeno da je car dopustio

Judejcima po svim gradovima da se okupe i stanu u odbranu svojih duša i da istrebe, pobiju i unište svu vojsku iz naroda ili pokrajine koja bi ih napala, ne štedeći ni decu ni žene, a njihova dobra da oplene; 12 i sve to istog dana, trinaestog dana dvanaestog meseca, to jest meseca adara, u svim pokrajinama cara Asvira. 13 Trebalo je da se prepis pisma preda kao zakon svim pokrajinama i objavi svim narodima da bi tog dana Judejci bili spremni da se osvete svojim neprijateljima. 14 Po carevoj reči, glasnici koji su jahali konje carske poštanske službe odmah su žurno krenuli na put, i zakon je bio izdat u tvrđavi Susan.

15 Mardohej je izašao od cara obučen u carsku haljinu od plave tkanine i lana, s velikom zlatnom krunom i ogrtačem od finog platna i vune purpurne boje. A u gradu Susanu bilo je radosti i veselja. 16 Tako je za Judejce nastupilo vreme svetlosti, radosti, veselja i časti. 17 U svim pokrajinama i u svim gradovima do kojih je došla careva reč i njegov zakon, među Judejcima je nastalo veselje i radost i oni su se gostili i slavili. Mnogi iz drugih naroda izjašnjavali su se kao Judejci, jer su ih se plašili.

9 Dvanaestog meseca, to jest meseca adara, trinaestog dana tog meseca, kada je došlo vreme da se izvrši careva reč i njegov zakon, istog onog dana kada su se neprijatelji Judejaca nadali da će ih nadvladati, dogodilo se upravo suprotno - Judejci su nadvladali one koji su ih mrzeli. 2 Judejci su se okupili u svojim gradovima po svim pokrajinama cara Asvira da dignu ruke na one koji su hteli da im nanesu zlo. Niko nije mogao da im se odupre, jer su ih se svi narodi plašili. 3 Svi knezovi pokrajina, namesnici i oni koji su vršili careve poslove pomagali su Judejcima, jer ih je obuzeo strah od Mardoheja.

4 Mardohej je postao velik na carevom dvoru i njegova se slava širila po svim pokrajinama, jer je postajao sve moćniji.

5 Judejci su udarili mačem na sve svoje neprijatelje, pobili ih i uništili, i onima što su ih mrzeli uradili su šta su hteli. 6 U tvrđavi Susan Judejci su pobili i istrebili pet stotina ljudi. 7 Među njima Farsandatu, Dalfina, Aspatu, 8 Poratu, Adaliju, Aridatu, 9 Farmastu, Arisaja, Aridaja i Vaježatu, 10 deset sinova Amana, sina Amedate, koji je pokazao neprijateljstvo prema Judejcima. Njih su pobili, ali na plen nisu stavili ruke.

11 Car je još istog dana saznao koliko je ljudi ubijeno u tvrđavi Susan.

12 Tada je car rekao carici Esteri: „Judejci su u tvrđavi Susan pobili i uništili pet stotina ljudi i deset Amanovih sinova. A šta su tek učinili u ostalim carevim pokrajinama? Koja je sad tvoja molba? Biće ti ispunjena. I šta još želiš? Dobićeš.“ 13 Estera je onda rekla: „Ako je caru po volji, neka se Judejcima u Susanu i sutra dozvoli da postupe po današnjem zakonu, i neka deset Amanovih sinova bude obešeno na vešala.“ 14 Car je naredio da se tako učini. Tada je u Susanu izdat zakon, i deset Amanovih sinova je obešeno.

15 Tako su se i četrnaestog dana meseca adara Judejci koji su bili u Susanu okupili i pobili još tri stotine ljudi, ali na plen nisu stavili ruke.

16 Ostali Judejci, koji su živeli u carevim pokrajinama, takođe su se okupili i ustali da brane svoje duše i da se osvete svojim neprijateljima. Pobili su sedamdeset i pet hiljada onih koji su ih mrzeli, ali na plen nisu stavili ruke. 17 To je bilo trinaestog dana meseca adara. Četrnaestog dana tog meseca oni su počinili i tog dana su se gostili i veselili.

18 Judejci koji su bili u Susanu okupili su se trinaestog i četrnaestog dana tog meseca, a petnaestog dana su počinili i tog dana su se gostili i veselili. 19 Zbog

toga su Judejci koji su živeli po raznim mestima u drugim pokrajinama četrnaesti dan meseca adara učinili danom veselja, gozbe i slavlja, pa su slali hranu jedni drugima.

20 Mardohej je zapisao te događaje i poslao pisma svim Judejcima po svim pokrajinama cara Asvira, i onima koji su bili blizu i onima koji su bili daleko, 21 kako bi im zapovedio da svake godine četrnaesti i petnaesti dan meseca adara slave 22 kao dane kada su Judejci počinili od svojih neprijatelja i kao mesec u kom se njihova žalost pretvorila u radost i njihova tuga u dan slavlja. Trebalo je da to budu dani gozbe i veselja u kojima bi slali hranu jedni drugima i delili poklone siromašnima.

23 Judejci su prihvatili i počeli da drže ono što im je napisao Mardohej. 24 Aman, sin Amedate Agageja, neprijatelj svih Judejaca, bio je skovao zaveru protiv Judejaca da ih istrebi, i naredio je da se baci žreb, da bi ih smeo i istrebio. 25 Ali kada je Estera izašla pred cara, on je izdao pisanu zapovest: „Neka se ova zla zavera koju je skovao protiv Judejaca vrati na njegovu glavu.“ Tako su njega i njegove sinove obesili na vešala. 26 Zato se ti dani zovu Purim, od hebrejskog naziva Pur za žreb. Na osnovu svega onoga što je stajalo u tom pismu i što su u vezi s tim videli i doživeli, 27 Judejci su se obavezali i prihvatili kao nepromenjivu obavezu da će oni, njihovi potomci i svi oni koji im se pridruže slaviti ta dva dana svake godine u za to određeno vreme, u skladu sa svim onim što je za njih bilo napisano. 28 Te dane ne smeju da zaborave i treba da ih slave kroz sve naraštaje, u svakoj porodici, u svakoj pokrajini i u svakom gradu. Ti dani Purima ne smeju da nestanu među Judejcima i spomen na njih ne sme da se izgubi među njihovim potomcima.

29 Carica Estera, kći Abihaila, i Judejac

Mardohej potkrepili su ovo drugo pismo o Purimu vrlo upečatljivim rečima. 30 On je poslao pisma s rečima mira i istine svim Judejcima u sto dvadeset i sedam pokrajina Asvirovog carstva, 31 da bi potvrdio da u određeno vreme treba da drže te dane Purima, propise o postovima i molitvama za pomoć, kao što su ih obavezali Judejac Mardohej i carica Estera, a i na šta su i sami obavezali svoje duše i svoje potomke. 32 Esterinom rečju su ovi propisi o Purimu bili potvrđeni i zapisani u knjigu.

10 Car Asvir je zemlji i morskim ostrvima nametnuo prisilan rad.

2 Sva njegova silna dela, njegova moć i detaljan izveštaj o visokom položaju na koji je car uzvisio Mardoheja, zar nije sve to zapisano u dnevnicima careva Medije i Persije? 3 Judejac Mardohej bio je prvi do cara Asvira i veoma uvažan među Judejcima pa je stekao priznanje mnoštva svoje braće, radeći za dobro svog naroda i govoreći ono što je doprinosilo miru među svim njegovim potomcima.

Pisac: Mojsije

Mesto pisanja: Pustinja

Pisanje završeno: oko 1473. pre n. e.

Obuhvata vreme: 1657-1473. pre n. e.

KNJIGA O JOVU

1 U zemlji Uzu živeo je jedan čovek koji se zvao Jov.* Taj čovek je bio bezazlen i pravedan, bojao se Boga i klonio se zla. **2** Rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri. **3** On je imao sedam hiljada ovaca, tri hiljade kamila, petsto jarmova goveda, petsto magarica i veoma mnogo slugu. Taj čovek je bio najveći od svih ljudi na Istoku.

4 Njegovi sinovi su odlazili na gozbe koje je svako od njih naizмениčno priređivao u svojoj kući, svako u svoj dan. Slali su po svoje tri sestre i pozivali ih da jedu i piju s njima. **5** A kad bi prošli dani gozbe, Jov bi poslao po njih i posvetio ih. Ustao bi rano ujutru i prineo žrtve paljenice za svakog od njih, jer je Jov govorio: „Možda su moji sinovi zgrešili i prokleli Boga u svom srcu.“ Tako je Jov uvek radio.

6 Došao je dan kada su sinovi Božji stali pred Gospoda, a među njih je došao i Sotona.*

7 Gospod je tada upitao Sotonu: „Otkle dolaziš?“ A Sotona odgovori Gospodu: „Prolazio sam zemljom i obilazio je.“ **8** Gospod reče Sotoni: „Jesi li zapazio mog slugu Jova? Nema na zemlji takvog kao što je on - čovek dobar i pravedan, koji se boji Boga i kloni se zla.“ **9** A Sotona odgovori Gospodu: „Zar se Jov uzalud boji Boga?“ **10** Zar nisi ogradio njega i njegovu kuću i sve što ima svuda naokolo? Blago-

* **1,1** Značenje imena „Jov“ ne može se pouzdano utvrditi. Moguća značenja su „Onaj koji plače“ ili „Progonjeni“.

* **1,6** „Sotona“ znači „protivnik, neprijatelj“.

slovio si delo njegovih ruku i njegova stoka se umnožila na zemlji. **11** Ali, molim te, pruži ruku i dotakni se svega što ima, i videćeš da će te u lice prokleti.“ **12** Tada Gospod reče Sotoni: „Evo, sve što ima u tvojim je rukama. Samo na njega ne diži ruku!“ Tako je Sotona otišao od Gospodnjeg lica.

13 Jednog dana su Jovovi sinovi i njegove kćeri jeli i pili sok od grožđa u kući svog najstarijeg brata. **14** Jedan glasnik je došao kod Jova i rekao mu: „Goveda su orala, a magarice su pasle pored njih, **15** kad su Šabeji navalili i oteli ih, a slugu pobili oštricom mača. Ja sam jedini uspeo da pobegnem da ti to javim.“

16 Dok je on još govorio, došao je i drugi i rekao: „Vatra od Boga došla je s nebesa i spalila ovce i slugu, i progutala ih. Ja sam jedini uspeo da pobegnem da ti to javim.“

17 Dok je on još govorio, došao je i treći i rekao: „Haldejci su se svrstali u tri čete i navalili na kamile i oteli ih, a slugu su pobili oštricom mača. Ja sam jedini uspeo da pobegnem da ti to javim.“

18 Dok je on još govorio, došao je i četvrti i rekao: „Tvoji sinovi i tvoje kćeri jeli su i pili vino u kući svog najstarijeg brata. **19** Kad gle, iz pustinje se podigao jak vetar i udario na četiri ugla kuće, tako da je pala na decu i svi su poginuli. Ja sam jedini uspeo da pobegnem da ti to javim.“

20 Tada je Jov ustao i razderao svoj ogrtač, odsekao kosu na svojoj glavi, pa je pao na zemlju, poklonio se **21** i rekao: „Go-

sam izašao iz utrobe majke svoje, go ću se tamo i vratiti. Gospod je dao, Gospod je i uzeo. Neka je blagoslovljeno ime Gospodnje.” **22** U svemu ovome Jov nije sagrešio niti je rekao išta loše o Bogu.

2 Opet je došao dan kada su sinovi Božji došli da stanu pred Gospoda. I Sotona je došao među njih da stane pred Gospoda. **2** Gospod je tada upitao Sotonu: „Odakle dolaziš?” A Sotona odgovori Gospodu: „Prolazio sam zemljom i obilazio je.”

3 Gospod reče Sotoni: „Jesi li zapazio mog slugu Jova? Nema na zemlji takvog kao što je on - čovek dobar i pravedan, koji se boji Boga i kloni se zla. Još uvek je postojan u svojoj dobroti, iako si me naveo da se okomim na njega i da ga upropastim bez razloga.” **4** Sotona odgovori Gospodu: „Kožu za kožu! Sve što čovek ima daće za dušu svoju. **5** Ali, molim te, pruži ruku i dotakni se njegovih kostiju i njegovog mesa, i videćeš da će te u lice prokleti.”

6 Tada Gospod reče Sotoni: „U tvojim je rukama! Samo mu dušu ne diraj!” **7** Tako je Sotona otišao od Gospodnjeg lica i udario Jova bolnim čirevima od pete do temena. **8** A Jov je uzeo parče razbijene zemljane posude da se struže njime i se-deo je u pepelu.

9 Tada mu njegova žena reče: „Zar si još postojan u svojoj dobroti? Prokuni Boga, pa umri!” **10** Ali on joj reče: „Govoriš kao bezumna žena. Zar da od Boga primamo samo dobro, a zlo da ne primamo?” U svemu tome Jov nije sagrešio svojim usnama.

11 Tri Jovova prijatelja čula su za sve zlo koje ga je snašlo, pa su krenuli kod njega, svaki iz svog mesta - Elifas Temanac, Bildad Sušanin i Sofar Namaćanin. Tako su se po dogovoru sastali da bi ga posetili, da bi mu izrazili saosećanje i ute-

šili ga. **12** Kad su ga ugledali iz daleka, nisu ga odmah prepoznali. Onda su podigli glas i zaplakali. Razderali su svaki svoj ogrtač i bacivši prah u nebo, posuli se po glavi. **13** Sedeli su pored njega na zemlji sedam dana i sedam noći, i nijedan mu nije rekao ni reč, jer su videli da je njegov bol veoma velik.

3 Zatim Jov otvori usta i prokle dan kad se rodio. **2** On reče:

3 „Ne bilo dana kad sam se rodio, i noći kad su rekli: 'Začet je čovek!' **4** Neka se u tamu pretvori taj dan. Ne gledao Bog na njega odozgo, ne obasjavala ga svetlost dana. **5** Progutali ga mrak i senka smrti. Oblak se nadvio nad njim. Plašilo ga ono što dan pomračuje. **6** Noć tu prekrila gusta tama, ne radovala se među danima u godini, ne ulazila u brojanje meseci. **7** Besplodna bila noć ta, ne čulo se u njoj radosno klicanje. **8** Prokleli taj dan oni koji dane proklinju, koji bi i levijatana* probudili. **9** Potamnele zvezde svanuća njenog, svetlost čekala i ne dočekala je, i ne videla zrake zore, **10** jer nije zatvorila vrata utrobe majke moje, i nije sakrila nevolju od očiju mojih. **11** Zašto nisam mrtav još od utrobe majke svoje? Zašto nisam izdahnuo kad sam izašao iz utrobe njene? **12** Zašto su me kolena prihvatila, i grudi da me doje? **13** Ja bih sada ležao i miran bih bio, spavao bih, počivao bih **14** s carevima i savetnicima zemaljskim, koji grade sebi pusta mesta, **15** ili s knezovima koji zlata imaju, koji kuće svoje srebrom pune, **16** ili me kao skrivenog pobačenog ploda ne bi bilo, kao dece koja svetlost nisu ugledala. **17** Tamo zli prestaju da besne, tamo počivaju oni koje je snaga napustila. **18** Tamo su svi zatvorenici u miru, ne čuju glas onoga koji ih na rad tera. **19** Mali i veliki tamo su isti, rob se oslobodio gospodara

* **3,8** U 41. poglavlju ove knjige opisuje se levijatan.

svoga. **20** Zašto Bog svetlost daje onom ko se pati, i život onima kojima je gorčina u duši? **21** Zašto čekaju smrt, a nje nema, iako kopaju za njom više nego za blagom sakrivenim? **22** Oni koji od veselja kliču, raduju se što su grob našli. **23** Zašto Bog daje svetlost čoveku kome je put skriven, kome je sa svih strana put zagradio? **24** Jer pre jela mog dolazi uzdah moj, i kao vode razlivaju se vapaji moji, **25** jer strahota me plaši i snalazi me, ono čega se bojim dolazi na mene. **26** Već sada nisam bezbrižan, niti imam mira, Niti počivam, a nemir moj i dalje dolazi.”

4 Tada Elifas Temanac reče: **2** „Ako neko pokuša da ti kaže neku reč, da li će ti to biti zamorno? Ali ko može zadržati reči? **3** Eto, ti si učio mnoge, i ruke slabe jačao si. **4** Kad bi neko posrnuo, reči bi ga tvoje podigle, i kolena klecava ti bi učvrstio. **5** Ali sad je tebe to snašlo, i ti si klonuo, tebe se to dotaklo, i smeo si se. **6** Zar nije tvoja bogobožnost tvoje pouzdanje? Zar tvoja nada ne leži u besprekornosti tvojih puteva? **7** Seti se, molim te: Da li je ikada nevin poginuo? Gde su to izginuli čestiti? **8** Koliko sam video, oni koji zlo smišljaju i koji nevolju seju, sami će to i požneti. **9** Od daha Božjeg ginu, od duha gneva njegovog nestaje ih. **10** Rika se lavlja čuje i glas ljutog lava, i lome se zubi mladim lavovima. **11** Lav umire kad nema plena, i razilaze se lavići. **12** A meni je reč potajno došla, i uho je moje čulo šapat njen, **13** u mislima od vizija noćnih, kada dubok san pada na ljude. **14** Strah i drhtanje obuzeli su me, sve kosti moje strahom su se ispunile. **15** I neki duh je prošao preko lica moga, nakostrešile su se dlake na telu mome. **16** Stao je, ali nisam prepoznao lice njegovo. Neki lik je bio pred očima mojim. Bila je tišina, i tada sam čuo glas: **17** 'Može li smrtni čovek biti pravedniji od Boga? Može li čovek biti

čistiji od svog Tvorca? **18** Gle, slugama svojim on ne veruje, i anđele svoje za greh optužuje, **19** a kako li tek gleda na one koji žive u kućama od gline, kojima je temelj u prahu! Oni se mogu zdrobiti brže od moljca. **20** Od jutra do večeri se satiru, ginu zauvek bez ikakvog obzira. **21** Zar nije izvučeno uže njihovog šatora? Umiru, ali ne u mudrosti.”

5 „Zovi, molim te! Hoće li ti se neko odazvati? Kome ćeš se, od onih koji su sveti, obratiti? **2** Jer će ludog ubiti gnev, a povodljivog će usmrtiti zavist. **3** Ja sam video kako lud pušta korene, ali odmah sam prokleo njegovo prebivalište. **4** Njegovi sinovi daleko od spasenja ostaju, satiru ih na vratima, a nikoga nema da ih izbavi. **5** Njegovu letinu jede ko je gladan, uzima čak i iz drača, i dočepava imanje njegovo izgladneli. **6** Jer zlo ne raste iz praha, i nevolja ne niče iz tla. **7** Nego se čovek rađa na nevolju, kao što iskre lete uvis. **8** Ali ja bih Boga tražio, Bogu bih izneo stvar svoju; **9** onom koji čini velika i neistraživa dela, čuda kojima nema broja; **10** onom koji daje da kiša pada na zemlju, vode šalje na polja; **11** onom koji ponižene visoko podiže, pa se žalosni uzdižu do spasenja; **12** onom koji može da osujeti spletke lukavih, pa nemaju uspeha u onome što rade rukama svojim; **13** onom koji hvata mudre u njihovom lukavstvu, pa se ruše namere prepredenih, **14** oni i po danu na mrak nailaze, pipaju u podne kao da je noć; **15** onom koji spasava od mača koji izlazi iz usta njihovih, od ruke jakog spasava siromaha, **16** pa ubogi nadu dobija, a bezakonje zatvara usta svoja. **17** Eto, srećan je čovek koga Bog ukorava! Ne odbacuj opomene Svemoćnog! **18** Jer on zadaje rane, ali ih i previja; lomi, ali i rukama svojim leči. **19** Izbaviće te iz šest nevolja, i u sedam nevolja neće te dotaći nikakvo zlo. **20** U gladi će te izbaviti od

smrti, a u ratu od mača. **21** Bićeš skriven od jezika koji šiba, nećeš se bojati pustošenja kada dođe. **22** Smejaćeš se pustošenju i gladi, nećeš se bojati zveri zemaljskih. **23** Jer ćeš biti u savezu s kamenjem poljskim i zveri će poljske s tobom u miru živeti. **24** Gledaćeš mir u šatoru svome, obilazićeš pašnjak svoj, i videćeš da je netaknuto imanje tvoje. **25** Gledaćeš kako se množi potomstvo tvoje, kako potomaka tvojih ima kao trave na zemlji. **26** U starosti ćeš u grob otići, kao kad se snopovi na gomilu skupljaju u svoje vreme. **27** Eto, to smo utvrdili. Tako je to. A ti poslušaj ovo i uveri se da je tako.”

6 Tada Jov reče: **2** „O, kad bi se muka moja mogla izmeriti, i kad bi se nevolja moja mogla na vagu s njom staviti! **3** Jer je teža od peska morskog. Zato su reči moje bile nepromišljene. **4** Jer su strele Svemoćnog u meni, duh moj pije otrov njihov, strahote Božje svrstale su se protiv mene. **5** Njišti li divlji magarac pored trave, muče li bik pored hrane svoje? **6** Zar se bljutava hrana jede bez soli? Ima li ukusa u sluzavom soku belog sleza? **7** Ono što je moja duša odbijala da dotakne, to mi je u malaksalosti hrana. **8** O, kad bi molba moja bila uslišena, i kad bi Bog ispunio ono čemu se nadam! **9** Čak i kad bih molio Boga da me satre, kad bi zamahnuo rukom svojom i uništio me! **10** Tada bi mi i to uteha bila, skočio bih od radosti u teškim mukama svojim, iako se on ne bi smilovao, jer nisam zatajio reči Svetog. **11** Kakva je snaga moja, da bih mogao čekati? Kakav je kraj moj, da bih mogao produžiti život svoj? **12** Zar je snaga moja kao snaga kamenja? Zar je telo moje od bakra? **13** Ima li u meni snage da samom sebi pomognem? Zar nije stvarnost oterana od mene? **14** Ko uskraćuje milost svom bližnjem, taj će odbaciti i strah od Svemoćnog. **15** Braća su me moja izneverila,

kao potok, kao korita potoka koji presuše, **16** koje su tamne od leda, u njima se sneg krije. **17** Kad im dođe vreme, presuše i utihnu; iščeznu s mesta svog kad otopli. **18** Staze puteva njihovih vijugaju, odlaze u pustoš i gube se. **19** Karavani iz Teme pogledom ih traže, povorka Šabeja čeka ih. **20** Postiđeni su što su se u njih uzdali, dolaze do mesta njihovog i posramljeni ostaju. **21** Tako i vi meni sada ne značite ništa, gledate strašnu nevolju moju, pa ste se uplašili. **22** Jesam li rekao: 'Dajte mi nešto, poklonite nešto od onog što imate, **23** Izbavite me iz ruke protivnika, iz ruke nasilnika otkupite me?' **24** Poučite me, a ja ću ćutati. Pomozite mi da shvatim u čemu sam pogrešio. **25** Kako su mučne vaše reči koje govore o poštenju, ali šta vaše dokazivanje popravlja? **26** Mislite li da ispravljate besede i govore očajnika, koje su kao vetar? **27** Vi doista bacate žreb na siročce i kopate [jamu] svom prijatelju! **28** A sada me poslušajte, i vidite hoću li vam lagati u lice. **29** Razmislite još jednom, molim vas - neka ne bude nepravde. Razmislite još jednom - pravda je moja još uvek tu. **30** Ima li nepravde na mom jeziku? Zar ne mogu shvatiti prirodu ove nevolje?”

7 „Zar smrtni čovek na zemlji nije na prinudnom radu? Zar njegovi dani nisu kao dani najamnika? **2** Poput sluge uzdiše za senkom, poput najamnika čeka platu svoju. **3** Tako su meni dati meseci koji ništa ne vrede, mučne noći meni su određene. **4** Kad legnem, govorim: 'Kada ću ustati?' Kako noć prolazi, sitim se nemirom sve do svanuća. **5** Telo je moje obučeno u crve i prašinu, koža je moja ispucala i raspada se. **6** Dani moji prolaze brže nego razboj tkalački, u beznađu se završavaju. **7** Seti se da je život moj samo vetar, da oko moje više neće dobra videti. **8** Oko onoga koji me

sada gleda više me neće videti, oči će tvoje biti uprte u mene, ali mene neće biti. **9** Kao što se oblak izgubi i nestane, tako i onaj ko u grob odlazi neće izaći. **10** Neće se više vratiti u svoj dom, njegovo mesto više ga neće poznati. **11** Zato ja neću ustezati usta svoja, govoriću u teskobi duha svoga, s gorčinom u duši pričaću o jadu svom! **12** Jesam li ja more ili morska neman, pa da stražu nada mnogom postavljaš? **13** Kad kažem: 'Ležaj moj utešiće me, postelja moja olakšaće mi žal, **14** ti me snovima plašiš, prepadaš me vizijama, **15** duša bi se moja najradije ugušila, radije bih umro nego da gledam ove kosti svoje. **16** Dojadilo mi je! Ne bih hteo da doveka ovako živim. Pusti me, jer su dani moji samo taština. **17** Šta je smrtni čovek da ga podižeš, i da srce tvoje o njemu razmišlja, **18** da obraćaš pažnju na njega svakog jutra, da ga svakog časa iskušavaš? **19** Zašto ne skreneš pogled s mene, i ne puštaš me na miru ni toliko da pljuvačku progutam? **20** Ako bih grešio, kako bih time audio tebi koji posmatraš ljude? Zašto si me postavio kao metu, pa sam ti teret postao? **21** Zašto mi ne oprostiš prestup moj, i ne pređeš preko krivice moje? Jer sada ću u prah leći, i ti ćeš me tražiti, ali mene neće biti."

8 Tada Bildad Sušanin reče: **2** „Dokle ćeš tako govoriti? Reči usta tvojih vetar su silni! **3** Zar Bog pravdu izvrće? Zar Svemoćni pravednost izvrće? **4** Sinovi su tvoji njemu zgrešili, pa ih zato predaje u ruke prestupu njihovom. **5** Ali kad bi ti Boga tražio, i kad bi Svemoćnog za milost molio, **6** kad bi čist i čestit bio, on bi se radi tebe dosad već probudio, i obnovio bi pravedno prebivalište tvoje. **7** Početak je tvoj bio mali, ali će kraj tvoj biti veoma velik. **8** Pitaj, molim te, prošle naraštaje, razmisli o onome što su dokučili očevi njihovi. **9** Jer mi smo tek od juče i

ne znamo ništa, jer su dani naši na zemlji kao senka. **10** Zar te neće oni poučiti, zar ti neće kazati, zar neće iz srca svoga reći izneti? **11** Zar papirus raste tamo gde nema močvare? Zar trska raste tamo gde nema vode? **12** Dok je još pupoljak, dok još nije posečen, osuši se pre svake druge trave. **13** Takvi su putevi svih koji Boga zaboravljaju, i tako propada nada otpadnika, **14** onoga čije je pouzdanje odsečeno, kome je uzdanica paukova kuća. **15** Oslo niće se na kuću svoju, ali ona neće izdržati, uhvatiće se za nju, ali ona se neće održati. **16** Zeleni se na suncu, i u vrtu njegovom mladice njegove niču. **17** Među gomilom kamenja korenje je njegovo isprepletano, kamenu kuću on gleda. **18** Ako ga neko iščupa iz prebivališta njegovog, ono će ga se odreći i reći će: 'Nisam te video.' **19** Eto, to je radost put njegovog, a iz praha drugi niču. **20** Bog neće odbaciti nikoga ko je bezazlen, niti će uzeti za ruku one koji zlo čine. **21** Na kraju će napuniti usta tvoja smehom, i usne tvoje radosnim klicanjem. **22** A oni koji te mrže obući će se u sramotu, i šatora onih koji su zli više neće biti."

9 Tada Jov reče: **2** „Zaista, dobro znam da je tako. Ali kako smrtni čovek može biti u pravu kad se spori s Bogom? **3** Kad bi Bog hteo da se s njim prepire, čovek ne bi mogao da mu odgovori ni na jedno od hiljadu pitanja. **4** On je mudar u srcu i silan u snazi. Ko mu se može tvrdo glavo suprotstaviti i na kraju dobro završiti? **5** On premešta gore, pa se i ne zna za njih, obara ih u gnev svome. **6** Potresa zemlju i pomera je s mesta njenog, i stubovi se njeni tresu. **7** Govori suncu da ne zasja, zapečaćuje zvezde, **8** sam nebesa razapinje, i gazi po visokim talasima morskim. **9** Stvorio je sazvežđa Aš i Kesil,

sazvežđe Kima i odaje Juga.* **10** On čini dela velika i neistraživa, čuda kojima nema broja. **11** Evo, on prolazi pored mene, a ja ga ne vidim, ide, a ja ga ne opažam. **12** Evo, on uzima. Ko će ga sprečiti? Ko će mu reći: 'Šta radiš?' **13** Bog neće odvratiti gnev svoj, pred njim se klanjaju ponositi pomoćnici. **14** A kako onda ja da mu odgovorim? Morao bih da biram reči koje bih mu rekao. **15** Zato mu neću odgovoriti, čak ni ako budem u pravu. Od svog protivnika na sudu tražiću milost. **16** Kad bih ga zvao, da li bi mi se odazvao? Ne verujem da bi čuo glas moj, **17** on koji me olujom satire, i rane mi bez razloga umnožava. **18** Ne da mi da dođem do daha, jer me siti gorčinom. **19** Ako je iko silan u snazi, onda je to on. Ako je iko silan u pravdi - kad bi me barem takav pred njim branio! **20** Kad bih bio u pravu, usta bi me moja zlim proglasila. Kad bih bio čestit, on bi me krivim proglasio. **21** Kad bih i bio čestit, ne bih znao kakva je duša moja, omrzao bi mi život moj. **22** Svejedno je. Zato kažem: 'I bezazlenog i zlog on privodi kraju njihovom.' **23** Kad bi bič iznenada smrt doneo, iskušenju nedužnih on bi podsmehnulo. **24** Na zemlji koja je predata u ruke zlome, oči sudijama njenim on zatvara. Ako on to ne radi, ko onda radi? **25** Dani su moji brži od glasnika što trči, beže, i neće dobra videti. **26** Prolaze kao brodovi od neprijatelja, kao orao kad se obrušava sad tamo sad ovamo tražeći hranu. **27** Kad kažem: 'Zaboraviću brigu svoju, promeniću izraz lica svog i razvedriću se', **28** uplašim se svih muka svojih, jer znam da me nećeš smatrati nedužnim. **29** Ako sam zao, zašto se uzalud trudim? **30** Kad bih se u otopljenom snegu oprao, kad

bih ruke svoje očistio, **31** ti bi me u kaljugu gurnuo, pa bi se i haljine moje gadile na mene. **32** Jer on nije čovek kao ja, da mu odgovorim i da s njim na sud idem. **33** Nema nikog ko bi mogao suditi među nama, pa da stavi svoju ruku na nas obojicu. **34** Neka skloni prut svoj s mene, tako da me više ne plaši strah od njega. **35** Govoriću i neću ga se bojati, jer ja nisam takav."

10 „Duši je mojoj omrzao život moj. Otvoreno ću izraziti brigu koju osećam zbog stanja svog. Govoriću u gorčini duše svoje. **2** Reći ću Bogu: 'Nemoj me proglasiti zlim. Objasni mi zašto se boriš protiv mene. **3** Je li ti milo da silu činiš, da odbacuješ delo ruku svojih, i da s naklonošću gledaš na namere zlih? **4** Imaš li ti oči telesne? Vidiš li ti kao što smrtni čovek vidi? **5** Da li su dani tvoji kao dani smrtnog čoveka, i godine tvoje kao ljudski dani, **6** pa istražuješ prestup moj, i greh moj tražiš? **7** Na znanje ti je da nisam zao, i nema nikoga da izbavi iz tvoje ruke. **8** Tvoje ruke su me oblikovale i načinile, svaki moj delić, a sada me proždireš. **9** Seti se, molim te, da si me od gline načinio i u prah ćeš me vratiti. **10** Zar me nisi kao mleko izlio, i kao sir usirio? **11** Kožom i mesom odenuo si me, kostima i tetivama spleo si me. **12** Život i milost podario si mi. Brižnost tvoja čuva duh moj. **13** Ali u srcu svom ovo si sakrio, i dobro znam da je to bila namera tvoja. **14** Ako sam zgrešio, a ti si me gledao, i ne smatraš da sam nedužan u prestupu svom, **15** ako sam kriv, teško meni! A ako sam prav, zar neću glavu podići - sit sramote i nevoljom napojen. **16** Ako se glava moja uzoholi, kao mladi lav ti ćeš me goniti, i opet ćeš na meni pokazati veličanstvenost svoju. **17** Obnavljaš svoja svedočanstva protiv mene, i još ćeš se više gneviti na mene. Nevolja za nevoljom snalazi me. **18**

* **9,9** Za sazvežđe Aš se smatra da predstavlja sazvežđe Velikog medveda (Velika kola), Kesil sazvežđe Orion, Kima sazvežđe Plejade (Vlašiče), a Jug sazvežđa ispod ekvatora, na južnoj hemisferi.

Zašto si me izveo iz majčine utrobe? Zašto nisam izdahnuo, pa me ničije oko ne bi videlo, **19** bio bih kao da me nikad bilo nije, iz majčine utrobe u grob bi me odneli.' **20** Zar nije malo dana mojih? Neka me on pusti, neka odvрати pogled svoj od mene, da se malo razvedrim, **21** pre nego što odem - tamo odakle se neću vratiti - u zemlju tame i smrtne sene, **22** u zemlju crnu kao tama, zemlju guste tame i nereda, gde je svetlost isto što i tama."

11 Tada Sofar Namaćanin reče: **2** „Zar će mnoštvo reči ostati bez odgovora? Zar će hvalisavac biti u pravu? **3** Zar će tvoje prazne reči učutkati ljude? Zar ćeš se rugati, a da te niko ne prekori? **4** Ti kažeš: 'Pouka je moja čista, čist sam u očima tvojim.' **5** Ali kad bi barem Bog progovorio, i otvorio usne svoje da ti se obrati! **6** On bi ti rekao tajne mudrosti, jer se mudrost vidi na mnogo načina. I spoznao bi da Bog zaboravu predaje neke prestupe tvoje. **7** Možeš li dokučiti dubine Božje? Možeš li dokučiti granice Svemoćnog? **8** Mudrost je njegova viša od neba. Možeš li išta od toga dosegnuti? Dublja je od groba. Možeš li išta od toga shvatiti? **9** Kad se izmeri, duža je od zemlje, šira je od mora. **10** Ako on prođe i nekoga u zatvor preda i sazove sud, ko mu se može odupreti? **11** Jer on dobro poznaje ljude koji su puni neistine. Kad zlo vidi, zar neće na to obratiti pažnju? **12** I praznoglav čovek postaće pametan, iako se rađa kao divlje magare. **13** A ti pripremi srce svoje, i u molitvi raširi ruke svoje prema njemu, **14** i ako se neko zlo nađe u ruci tvojoj, odbaci ga, i nepravda neka ne prebiva u šatorima tvojim, **15** jer tada ćeš podići čestito lice svoje, bićeš čvrst i nećeš se bojati. **16** Jer ti ćeš zaboraviti nevolju, u sećanju tvom ona će ti biti kao vode koje su protekle. **17** Svetliji od podneva biće tvoj životni vek, tama će postati kao

jutro. **18** Mirno ćeš budućnost čekati jer ćeš imati nadu, posmatraćeš svoje oko sebe - mirno ćeš spavati. **19** Ispružićeš se, i niko te neće plašiti. Mnogi će hteti da te oraspolože. **20** Zlima će se oči ugasiti, utočište će njihovo nestati. Jedina nada njihova biće da im duša izdahne."

12 Tada Jov reče: **2** „Zaista, vi ste veliki ljudi, s vama će izumreti mudrost! **3** I ja imam srce razumno kao i vi. Nisam gori od vas, i ko sve to ne bi znao? **4** Bližnjima svojim podsmeš sam postao, čovek koji Boga priziva da mu odgovori. Na podsmeš je pravednik, čovek čestit. **5** Bezbrizan čovek ruga se propasti, misleći da ona čeka one kojima noge posrću. **6** Šatori su pljačkaša spokojni, oni koji Boga gneve sigurni su kao i oni koji svog boga u ruci nose. **7** Ali pitaj, molim te, stoku, i poučice te, i ptice nebeske, i reći će ti. **8** Za zemlju se zanimaj, i poučice te, ribe morske ispričaće ti. **9** Ko od svih njih ne zna da je sve to ruka Gospodnja načinila? **10** A u njegovoj je ruci duša svega živog, i duh svakog tela ljudskog. **11** Zar uho ne ispituje reči kao što nepce proba hranu? **12** Zar nema mudrosti među starcima, i zar dug život ne donosi mudrost? **13** Kod Boga su mudrost i moć, kod njega su savet i razum. **14** Gle, on sruši, i ne može se izgraditi; on zatvori čoveka, i ne može se otvoriti. **15** On zadržava vode, i one presušuju, pušta ih, i one menjaju zemlju. **16** Kod njega su snaga i mudrost, njegov je i onaj koji greši i onaj koji zavodi druge. **17** On savetnike navodi da hodaju bos, i sudije čini ludima. **18** Sveze carevima on razvezuje, i pojasom im opasuje bedra. **19** On sveštenike navodi da hodaju bos, i obara one koji su zaseli na mesta svoja. **20** On uzima reči pouzdanim savetnicima, i starcima razumnost oduzima. **21** On prezir izliva na velikaše, i pojas moćnima raspasuje. **22** On razotkri-

va dubine iz tame, i na svetlost gustu tamu izvodi. **23** Narode on čini velikim, a onda ih zatire; širi narode, a onda ih u zarobljeništvo odvodi. **24** On oduzima razum poglavarima naroda zemaljskog, pa ih pušta da lutaju po mestima pustim, gde puta nema. **25** Oni pipaju po mraku, gde svetla nema, a on ih pušta da lutaju kao da su pijani."

13 „Eto, sve je to videlo oko moje, uho je moje čulo i obratilo pažnju na to. **2** Šta vi znate, to i ja dobro znam, nisam gori od vas. **3** Ali ja bih hteo da se obratim Svemoćnom, zadovoljstvo bi mi bilo da se raspravim s Bogom. **4** A vi lažima druge ocrnjujete, svi ste vi bezvredni lekari. **5** Kad biste barem ćutali, pa da time mudrost pokažete! **6** Čujte, molim vas, dokaze koje ću vam izneti, poslušajte odbranu usana mojih. **7** Zar ćete braneci Boga nepravdu govoriti, zar ćete braneci ga prevaru govoriti? **8** Zar ćete prema njemu pristrasni biti? Zar ćete vi braniti Boga? **9** Da li biste dobro prošli da vas on ispita? Zar ćete njega varati kao što se smrtni čovek može prevariti? **10** On će vas zaista ukoriti ako potajno želite da budete pristrasni. **11** Zar vas ne plaši veličanstvo njegovo, i zar vas od njega strah ne spopada? **12** Nezaboravne reči vaše izreke su od pepela, štitovi su vaši štitovi od gline. **13** Ćutite i ostavite me, pustite me da govorim, a onda neka me snađe šta god bilo! **14** Zašto je ugrožen život moj, zašto je u opasnosti duša moja? **15** Kad bi hteo i da me ubije, ja bih čekao. Ipak, branio bih pred licem njegovim puteve svoje. **16** I on bi bio spasenje moje, jer otpadnik pred njega ne može doći. **17** Slušajte pažljivo reči moje, neka vam do ušiju dopre ono što ću vam reći. **18** Poslušajte, molim vas. Parnicu sam svoju obrazložio, i dobro znam da sam u pravu. **19** Ko će se prepirati sa mnom? Ako i dalje budem

ćutao, umreću! **20** Samo ti dve stvari tražim, pa se neću skrivati od tebe: **21** Skloni ruku svoju s mene, i neka me strah tvoj ne plaši. **22** Ti me pozovi, a ja ću ti odgovarati, ili me pusti da govorim, a ti mi odgovaraj. **23** Kakve sam to prestupe i grehe počinio? Pokaži mi prestup moj i greh moj. **24** Zašto okrećeš lice svoje i neprijatelja u meni vidiš? **25** Zar ćeš plašiti list koji vetar nosi? Zar ćeš goniti suhu strnjiku? **26** Jer ti gorke reči pišeš protiv mene i u nasleđstvo mi daješ posledice prestupa mladosti moje. **27** Noge moje u kladama držiš, i paziš na sve staze moje, koracima mojim granicu stavljaš. **28** A ja sam kao trulež koja se raspada, kao haljina koju je pojeo moljac."

14 „Čovek, koga je žena rodila, kratkog je veka i pun nemira. **2** Kao cvet niče i kida se, kao senka beži i ne ostaje. **3** Da, na takvog si otvorio oko svoje, i ti me na sud vodiš. **4** Ko će čistog izvaditi iz nečistog? Niko. **5** Ograničen je životni vek čoveka, u tvojoj je vlasti broj meseci njegovih, odredbu si za njega doneo preko koje ne može preći. **6** Skini s njega pogled svoj da predahne, dok ne oseti radost kao najamnik na kraju radnog dana. **7** Jer i za drvo nade ima. Ako se poseče, opet će pustiti izdanke, i bez mladice neće ostati. **8** Ako mu koren ostari u zemlji i panj njegov u prahu odumre, **9** pustiće izdanke kad oseti vodu i pustiće grane kao mlada biljka. **10** Ali čovek umire i biva poražen, i kad čovek zemaljski izdahne, gde je? **11** Vode nestaju iz mora, reka otiče i presušuje. **12** Tako i čovek legne, i više ne ustaje. Dok neba ne nestane, neće se probuditi, niti će se prenuti iz sna svoga. **13** O, kad bi me u grob sklonio, kad bi me sakrio dok ne prođe gnev tvoj, kad bi mi rok odredio i onda me se setio! **14** Kad čovek umre, hoće li oživet? Sve dane vremena koje mi je odre-

đeno čekaću, dok mi ne dođe promena. **15** Pozvaćeš me, i ja ću ti se odazvati. Užećeš se dela ruku svojih. **16** A sada brojiš korake moje, ni na šta ne paziš osim na greh moj. **17** Zapečaćen je u vreći buntovnički prestup moj, i krivicu koju ti lepkom učvršćuješ. **18** Ali i gora će pasti, raspašće se, stena će se premestiti s mesta svoga, **19** kao što voda drobi kamenje, i dok teče spira prah zemaljski, tako ti uništavaš nadu čoveka smrtnog. **20** Ti ga nadvladaš jednom zauvek, i on odlazi, menjaš lice njegovo i otpuštaš ga. **21** Ako su sinovi njegovi poštovani, on to ne zna, ako su u sramoti, on nije svestan toga. **22** Dok je živ osećaće bol u telu svom, i duša će njegova tugovati dok je u njemu.”

15 Tada Elifas Temanac reče: **2** „Zar će mudar čovek odgovarati znanjem ispraznim kao vetar? Zar će stomak svoj istočnim vetrom napuniti? **3** Ukoravanje rečima ništa ne koristi, i pričanje samo po sebi ništa ne pomaže. **4** A ti obezvređuješ strah pred Bogom i potkopavaš svako razmišljanje o Bogu. **5** Jer prestup tvoj upravlja ustima tvojim, izabrao si jezik lukavih. **6** Usta te tvoja osuđuju, a ne ja, usne tvoje svedoče protiv tebe. **7** Zar si ti prvi čovek koji se rodio? Zar si se rodio pre bregova? **8** Zar ti Božje tajne slušaš i samo ti mudrost imaš? **9** Šta ti znaš, a da mi ne znamo? Šta ti razumeš, a da mi to ne razumemo? **10** Među nama i sedih i starih ima, starijih od oca tvog. **11** Zar ti Božje utehe nisu dovoljne, niti blaga reč kad ti se kaže? **12** Zašto te zanosi srce tvoje, zašto sevaju oči tvoje? **13** Jer duh svoj protiv Boga okrećeš, puštaš da reči izlaze iz usta tvojih. **14** Šta je čovek smrtni da bi bio čist, i zar iko koga je žena rodila može biti pravedan? **15** Gle, svetim slugama svojim on ne veruje, čak ni nebesa nisu čista u njegovim očima, **16** a kako li

tek gleda na onoga ko je odvratn i pokvaren, na čoveka koji nepravdu pije kao vodu! **17** Ja ću ti reći. Poslušaj me! Ispričaću ti ono što sam video, **18** ono što mudri govore. I što ne kriju, što su primili od očeva svojih. **19** Samo je njima zemlja bila dana, i stranac nije prošao kroz nju. **20** Sve dane svoje zli se muči, sve godine koje su nasilniku namenjene. **21** Zvuk strahota u ušima je njegovim. Kad je u miru, pljačkaš na njega dolazi. Ne veruje da će se vratiti iz tame, i mač ga čeka. **23** Luta u potrazi za hlebom i pita se: 'Gde je?' Dobro zna da mu se dan tame bliži. **24** Nevolja i teskoba plaše ga, navaljuju na njega kao car za napad spreman. **25** Jer na Boga ruku diže, iznad Svemoćnog želi da se uzdigne, **26** tvrdo glavo na njega nasrće, s debelim ispupčenjima na štitovima svojim, **27** na licu mu se debljina vidi, i salo skuplja na bokovima svojim. **28** On prebiva u gradovima koji će uništeni biti, u kućama u kojima se više neće živeti, u onome što je određeno da se u gomile kamenja pretvori. **29** Neće se on obogatiti i bogatstvo njegovo neće rasti, niti će se po zemlji širiti posedi njegovi. **30** Neće on tami umaći, plamen će osušiti mladicu njegovu, odneće ga dah usta Božjih. **31** Neka ne veruje taštini, zavaravajući se, jer će taštinu zauzvrat i dobiti, **32** pre nego što dođe dan njegov ona će mu biti isplaćena. Grana njegova neće se zeleniti. **33** Biće kao vinova loza koja odbacuje nezrele plodove svoje, kao maslina koja odbacuje cvetove svoje. **34** Jer je mnoštvo otpadničko neplodno, vatra će proždreti šatore u kojima se mito prima. **35** Nevolja se začine i zlo se rađa, utroba njihova prevaru sprema.”

16 Tada Jov reče: **2** „Mnogo sam toga sličnog čuo. Svi ste vi okrutni tešitelji! **3** Ima li kraja ispraznim rečima? Odakle ta gorčina koja te tera

da odgovaraš? **4** I ja bih mogao govoriti kao vi. Kad bi barem vaša duša bila na mestu moje duše. Mislite li da bih se i ja tada rečima divnim na vas okomio, i glavom odmahivao pun prezira prema vama? **5** Ja bih vas ojačao rečima usta svojih i uteha usana mojih olakšanje bi donela... **6** Ako govorim, bol moj ne jenjava, a ako ućutim, da li će me proći? **7** Ali sada me je Bog izmorio, uništio je sve koji su se oko mene okupljali. **8** 'Još si me i zgrabio.' O tome svedoči mršavost moja koja protiv mene glas diže. Pred očima mojim protiv mene svedoči. **9** Gnev me Božji razdire, neprijateljstvo on gaji prema meni. Zubima svojim škrguće na mene. Protivnik moj seva na mene očima svojim. **10** Usta svoja na mene otvaraju, po obrazima me s prezirom udaraju, mnogi se na mene skupljaju. **11** Bog me predaje okrutnima, u ruke zlih baca me. **12** Mirno sam živeo, a on me je potresao, za vrat me je zgrabio i slomio me, i kao metu me sebi postavio. **13** Strelci su me njegovi opkolili, probada bubrege moje i samilosti nema, prosipa na zemlju žuč moju. **14** Probija me i probija kao da sam zid, kao junak nasrće na mene. **15** Kostret sam zašio preko kože svoje, rog sam svoj u prah zario. **16** Lice je moje crveno od plača, na kopcima je mojim tama gusta, **17** iako nema zla u rukama mojim, i molitva je moja čista. **18** Zemljo, ne pokrivaj krv moju! Neka ne prestane vika moja! **19** Na nebesima je onaj koji svedoči o meni, svedok je moj na visinama. **20** Prijatelji me zastupaju, a govore protiv mene. Oko moje bez sna gleda prema Bogu. **21** Odlučiti treba između čoveka i Boga, kao i između sina čovečijeg i bližnjeg njegovog. **22** Jer još je malo godina preostalo, i poći ću putem s kog se neću vratiti."

17 „Duh je moj slomljen, dani se moji gase, i grob me čeka. **2** Zaista su rugači svuda oko mene, oči moje stalno gledaju buntovništvo njihovo. **3** Molim te, garantuj za mene. Ko bi drugi kao garant meni ruku dao? **4** Od srca si njihovih mudrost sakrio. Zato ih ne uzvisuješ. **5** Čovek imanje svoje drugovima nudi, a sinovima njegovim oči gasnu. **6** Bog je učinio da narodi podrugljivo pričaju* o meni, pa mi ljudi u lice pljuju. **7** Od tuge su oči moje oslabile, svi su udovi moji kao senka postali. **8** Čestiti to u čudu gledaju, nedužni se ljute na otpadnika. **9** Pravednik se čvrsto drži puta svoga, i onaj kome su ruke čiste, sve jači biva. **10** A vi opet počinite. Nastavite, molim vas, jer ne nalazim mudrog među vama. **11** Prošli su dani moji, propale su namere moje, želje srca moga. **12** Od noći dan pravite i govorite: 'Sada je mrak, ali svetlost je blizu.' **13** Ako budem čeka, grob će biti moj dom, u tami ću prostrti postelju svoju. **14** Grobu vičem: 'Oče moj!' A crvima: 'Majko moja, sestro moja!' **15** Gde je, onda, nada moja? Da li iko misli da za mene nade ima? **16** Do vrata groba ona će otići, kad svi zajedno u prah siđemo."

18 Tada Bildad Sušanin reče: **2** „Kada ćete kraju privesti reči svoje? Urazumite se, pa ćemo onda govoriti. **3** Zašto da se misli da smo životinje, da budemo nečisti u vašim očima? **4** Ti razdireš dušu svoju u gnevu svom. Zar će zbog tebe zemlja opusteti, i stena se premestiti s mesta svoga? **5** Ugasiće se svetlost zloga, i neće sjati iskra vatre njegove. **6** Svetlost će potamneti u šatoru njegovom, i ugasiće se svetiljka njegova u šatoru njegovom. **7** Žustri koraci njegovi biće sputani. Zamisli njegove srušiće ga. **8** Jer će ga noga njegova u mrežu odvesti, u

* **17,6** Doslovno: „učinio je od mene priču (poslovicu) narodima“.

uža isprepletena on će ući. **9** U klopku će se uhvatiti peta njegova, zamka će ga stegnuti. **10** Omča skrivena vrebja ga na zemlji, i klopka ga čeka na stazi njegovoj. **11** Sa svih strana plaše ga strahote iznenadne, i u stopu ga progone. **12** Glad proždire snagu njegovu, propast samo čeka da mu noge saplete. **13** Najstrašnija bolest izjedaće kožu njegovu, izješće udove njegove. **14** Uzdanica njegova biće istrgnuta iz šatora njegovog, strahote će ga odvesti caru strahota. **15** U šatoru njegovom nastaniće se oni koji nisu njegovi, sumpor će biti posut po prebivalištu njegovom. **16** Odozdo će se korenje njegovo osušiti, a odozgo će grane njegove uvenuti. **17** Nestaće sa zemlje i spomen na njega, i neće mu biti imena po ulicama. **18** Biće gurnut iz svetlosti u tamu, i sa plodnog tla biće oteran. **19** Neće imati potomka ni poroda u narodu svom, preživelog neće biti na mestu gde boravi. **20** U dan nevolje njegove ljudi na zapadu zaprepasćeno će gledati, i drhtanje će obuzeti ljude na istoku. **21** Eto, to su šatori onog koji zlo čini, to je prebivalište onoga koji ne poznaje Boga.”

19 Tada Jov reče: **2** „Dokle ćete mučiti dušu moju, I satirati me rečima? **3** Već ste me deset puta ukorili, i nije vas stid što ste tako okrutni prema meni. **4** Ako sam i pogrešio, na meni ostaje greška moja. **5** Ali ako se vi oholo na mene podižete, i govorite da zaslužujem sramotu svoju, **6** onda znajte da me je to Bog zaveo, i da je svoju mrežu lovačku oko mene obavio. **7** Eto, vičem: 'Nepravda!' ali nema odgovora. U pomoć zovem, ali pravde nema. **8** Put mi je zagradio zidom kamenim da ne mogu proći, staze moje tamom obavija. **9** Skinuo je s mene slavu moju, sklonio je krunu s glave moje. **10** Ruši me sa svih strana, i ja nestajem, iščupao je nadu moju kao drvo.

11 Žestoko se razgnevio na mene, i smatra me protivnikom svojim. **12** Vojska njegova složno dolazi i prema meni put svoj nasipa, logor podiže oko šatora moga. **13** Braću je moju on udaljio od mene, oni koji su me poznavali okrenuli su mi leđa. **14** Nestalo je prijatelja mojih, zaboravili su me oni koje sam poznavao, **15** i oni koji su gosti bili u kući mojoj. Robinje moje gledaju me kao stranca. Tuđinac sam postao u očima njihovim. **16** Slugu svog zovem, ali on se ne odaziva. Ustima svojim molim ga da mi se smiluje. **17** Dah je moj odvratn ženji mojoj, gadim se sinovima koji su izašli iz utrobe majke moje. **18** I dečaci me preziru, a kad ustanem, protiv mene govore. **19** Mrzak sam svima s kojima sam bio blizak, protiv mene su se okrenuli oni koje sam voleo. **20** Od tela mog ostali su samo kost i koža, jedva sam smrti umakao. **21** Smilujte mi se, smilujte mi se, prijatelji moji. Jer me je Božja ruka dotakla. **22** Zašto me progonite kao što me Bog progona, i nikako da se nasitite mog mesa? **23** Kad bi se barem zapisale reči moje! Kad bi se barem u knjigu upisale! **24** Kad bi se pisaljkom gvozdеноm i olovom u stenu zauvek urezale! **25** Ali ja dobro znam da je živ otkupitelj moj, da će posle mene doći i nad prahom stati. **26** I ako se ova koža moja raščini, opet ću u telu videti Boga, **27** njega ću ja gledati, njega će videti oči moje, a ne oči stranca. Bubrezi moji venu u meni, **28** a vi bi trebalo da govorite: 'Zašto ga progonimo?' A smatrate da je koren svega u meni. **29** Bojte se mača, jer je mač oruđe gneva protiv prestupnika, da biste znali da postoji sudija.”

20 Tada Sofar Namaćanin reče: **2** „Kad je tako, neka mi teskobne misli moje na to odgovor daju, jer je nemir obuzeo utrobu moju. **3** Slušam opomene koje me vređaju, odgovor mi

daje um koji nema razboritost kakvu ja imam. **4** Zar ti nije od davnina poznato, otkad je čovek na zemlju postavljen, **5** da klicanje zlih kratko traje, da radost otpadnika traje samo tren? **6** I da se do nebesa uzdigne, i da glavom oblake dotakne, **7** poput izmeta svoga on zauvek nestaje. I koji su ga videli, reći će: 'Gde je?' **8** Kao san on će odleteti, i neće se više naći, biće oteran kao vizija noćna. **9** Oko koje ga je gledalo više ga neće videti, niti će ga više videti mesto njegovo. **10** Sinovi njegovi tražiće naklonost siromašnih, rukama svojim on će vraćati blago svoje. **11** Kostu su njegove pune mladalačke snage, ali ona će zajedno s ću vam njim ležati u prahu. **12** Ako je zlo slatko ustima njegovim, ako ga pod jezikom svojim topi, **13** ako mu je tako drago da ga ne pušta, ako ga drži posred nepca svog, **14** hrana njegova promeniće se u crevima njegovim, kao otrov kobrin postaće u njemu. **15** Bogatstvo je progutao, ali će ga izbljuvati, Bog će ga iz utrobe njegove isterati. **16** Otrovi kobrin sisaće, jezik otrovnice ubiće ga. **17** Nikada više neće videti potoke, reke meda i maslaca. **18** Vratitiće imetak koji je stekao i neće ga progutati, i biće mu kao bogatstvo koje je trgujući stekao, a u kome neće uživati. **19** Jer je tlačio i ostavljao siromahe, otimao je kuće koje nije gradio. **20** Jer neće osećati mir u utrobi svojoj, blago njegovo neće ga izbaviti. **21** Ničega više nema što bi mogao da proždere, zato blagostanje njegovo neće potrajati. **22** U najvećem obilju svom biće uznemiren, svom će se silinom nesreća oboriti na njega. **23** Neka mu Bog utrobu napuni, neka žestoki gnev svoj pošalje na njega, i neka ga kao kišu izlije na njega, pravo u utrobu njegovu. **24** Od oružja gvozdenog bežaće, bakarni luk prostreliće ga. **25** Strela će mu izaći kroz leđa, šiljak blistavi kroz žuč njegovu, strahote će krenuti na njega. **26** Sva će se tama čuvati za blago njegovo,

proždreće ga vatra koju niko raspirio nije, a ko preživi iz šatora njegovog, loše će proći. **27** Nebo će otkriti prestup njegov, zemlja će se pobuniti protiv njega. **28** Pljusak snažan odneće kuću njegovu, bujice će se izliti na njega u dan gneva Božjeg. **29** Tako zao čovek prolazi kod Boga, to je nasledstvo koje mu Bog daje."

21

Tada Jov reče: **2** „Slušajte dobro šta reći, i neka vam to bude uteha. **3** Pustite me da nešto kažem, a kad kažem svoje, onda se rugajte. **4** Zar ja čoveku govorim o brizi svojoj? Kako to da duh moj ne postaje nestrpljiv? **5** Okrenite lice svoje prema meni i čudite se, stavite ruku na usta svoja. **6** Kad se setim svega, uznemirim se, i drhtanje obuzima telo moje. **7** Zašto oni koji su zli žive, starost dočekaju i obogate se više nego drugi? **8** Potomstvo njihovo napreduje pred njima, potomci njihovi pred očima njihovim. **9** U njihovim kućama je mir, straha nema, i prut Božji nije nad njima. **10** Bikovi su njihovi rasplodni i seme ne rasipaju, krave se njihove tele i ne pobacuju. **11** Decu svoju puštaju da se kao stado bezbrižno igraju, deca njihova poskakuju unakolo. **12** Pevaju uz daire i harfu, raduju se uz zvuk frule. **13** Dane svoje u veselju provode, i mirno u grob silaze. **14** A Bogu govore: 'Ostavi nas! Nije nam milo poznavati puteve tvoje. **15** Šta je Svemoćni da mu služimo, i kakva nam je korist da mu se obraćamo?' **16** Gle, blagostanje njihovo nije u njihovim rukama. Namere zlih daleko su od mene. **17** Kada se svetiljka zlih ugasila? Kada ih je nevolja snašla? Kada je u gnevu svom Bog uništenje poslao? **18** Postaju li oni kao slama na vetru, kao pleva koju olujni vetar raznosi? **19** Zlo koje čovek čini Bog će čuvati za sinove njegove, naplatiće mu tako da on to oseti. **20** Očima svojim zlikovac će gledati propast svoju, gnev Svemoćnog on će piti. **21**

Jer čemu će se radovati u kući svojoj kad ga više ne bude, kad se prepolovi broj meseci života njegovog? **22** Zar će on Boga učiti mudrosti, njega koji sudi visokima? **23** Jedan će umreti u potpunom blagostanju, bez ikakvih briga i u miru, **24** bedara punih sala, i kostiju punih sočne moždine, **25** a drugi će umreti s gorčinom u duši, ne okusivši dobra. **26** Obojica će zajedno u prahu ležati, i crvi će ih prekriti. **27** Eto, dobro znam pomisli vaše i spletke kojima mi želite zlo učiniti. **28** Jer govorite: 'Gde je kuća velikaša? Gde je šator zlih? Gde su šatori u kojima su stanovali?' **29** Jeste li pitali one koji putevima prolaze? Razmišljate li o svedočanstvu njihovom, **30** kako u dan nevolje zli pošteđen biva, i u dan gneva on se izbavlja? **31** Ko će ga u lice prekorigiti za dela njegovog? Ko će mu vratiti za ono što je učinio? **32** Njega će na groblje odneti, i nad grobom njegovim stražu će postaviti. **33** Slatke će mu biti grude zemlje u dolini, i za sobom će povući sve ljude, a bezbroj je onih koji su pre njega onde došli. **34** Zato su tako isprazne utehe vaše, i odgovori su vaši prevara prazna!"

22 Tada Elifas Temanac reče: **2** „Ima li Bog neke koristi od čoveka? Ima li on neke koristi od razboritog čoveka? **3** Zar se Svemoćni raduje što si pravedan, i zar mu je dobit što živiš besprekorno? **4** Zar će te prekorigiti zbog bogobojznosti tvoje, zar će s tobom na sud ići? **5** Zar nije zloće tvoje već previše, i zar nema kraja prestupima tvojim? **6** Jer od braće svoje zalog bez razloga uzimaš, i skidaš haljine s golih ljudi. **7** Ne daješ vodu umornome, Gladnome hleb uskraćuješ. **8** Čoveku moćnom zemlja pripada, onaj koji povlastice uživa na njoj živi. **9** Udovice si praznih ruku otpuštao, satrte su ruke siročadi. **10** Zato su zamke ptičarske svuda oko tebe, i strah te izne-

nadni spopada, **11** mrak te okružuje, pa ne vidiš, prekrivaju te vode nabujale. **12** Zar nije Bog uzvišen poput nebeskih visina? Pogledaj zvezde, sav broj njihov, kako su visoko. **13** A ti kažeš: 'Šta Bog zna? Može li kroz gustu tamu suditi? **14** Oblaci su skrovište njegovo, pa ne vidi, po svodu nebeskom on hoda.' **15** Zar ćeš se držati puta drevnog kojim idu ljudi zli, **16** koji su oteti pre nego što im vreme dođe, kojima se temelji kao reka razlivaju, **17** koji govore Bogu: 'Ostavi nas! Šta nam Svemoćni učiniti može?' **18** A on im je kuće napunio dobrima. Namere zlih daleko su od mene. **19** Pravednici će videti propast njihovu i radovaće se, nevin čovek rugaće im se: **20** 'Zaista su protivnici naši uništeni, a što je ostalo od njih, vatra će proždreti.' **21** Upoznaj Boga, molim te, i u miru budi, pa će ti dobro biti. **22** Prihvati, molim te, zakon iz usta njegovih, stavi reči njegove u srce svoje. **23** Ako se vratiš Svemoćnom, podići ćeš se iz ruševina svojih. Ako nepravdu zadržiš daleko od šatora svoga, **24** ako skupoceno zlato u prašinu baciš, i zlato ofirsko među stene u dolini, **25** Svemoćni će biti skupoceno zlato tvoje, i najbolje srebro tvoje. **26** Jer će tada Svemoćni biti radost tvoja najveća, i k Bogu ćeš podići lice svoje. **27** Molićeš mu se, i on će te uslišiti, a ti ćeš ispuniti zavete svoje. **28** Što god naumiš, to će ti se ostvariti, i puteve tvoje svetlost će obasjavati. **29** Jer kad drsko govoriš, poniženje ćeš doživeti. A onoga ko ponizno pogled obara on će spasti. **30** Izbaviće on nedužnog čoveka. Ti ćeš izbavljen biti zbog čistote ruku svojih."

23 Tada Jov reče: **2** „Buntovan sam danas u zabrinutosti svojoj, teška je ruka moja od uzdisanja moga. **3** O, kad bih znao gde da ga nađem! Otišao bih pravo do mesta njegovog. **4** Pred njim bih obrazložio svoj slučaj, i usta bi mi

bila puna dokaza. **5** Želeo bih da znam reči kojima bi mi odgovorio, razmišljao bih o onome što bi mi rekao. **6** Da li bi se on u velikoj moći svojoj prepirao sa mnom? Ne, nego bi me saslušao, **7** tamo bi čestit čovek rešio stvari s njim, i sudija bi me moj zauvek oslobodio. **8** Gle, ako pođem na istok, njega nema; ako pođem nazad, ne nalazim ga. **9** Kad pođem na levo, tamo gde radi, ne vidim ga; ako se on okrene desno, ne vidim ga. **10** Ali, on dobro zna put kojim idem. Kad me iskuša, kao zlato ću izaći. **11** Stopama njegovim kroči noga moja, puta se njegovog držim, i ne skrećem s njega. **12** Od zapovesti usana njegovih ne odstupam. Čuvao sam reči usta njegovih i više nego što mi je određeno. **13** Jednu misao on ima, i ko mu se suprotstaviti može? Šta duša njegova želi, to će i učiniti. **14** Izvršiće sve što mi je odredio, i još mnogo toga sličnog ima kod njega. **15** Zato zbog njega nemir osećam, razmišljam o njemu i bojim ga se. **16** Bog je učinio plašljivim srce moje, uznemirio me Svemoćni. **17** Jer nisam ućutkan zbog tame, niti zato što je mrak prekrilo lice moje.

24 Zašto Svemoćni nije odredio vremena za sud? Zašto oni koji ga poznaju ne vide dane suda njegovog? **2** Ljudi međe pomeraju, stada otimaju i onda ih pasu. **3** Siročetu magarca odvođe, udovici u zalog bika uzimaju. **4** Siromahe teraju s puta, nevoljnici zemaljski tada se skrivaju. **5** Gle, kao divlji magarci u pustinji odlaze na posao, tražeći hranu. Pusta zemlja daje hleb svakom od njih za decu njihovu. **6** Na njivi hranu za stoku skupljaju, vinograd zlog čoveka hitro pljačkaju. **7** Goli su, bez haljine noći provode, nemaju se čime pokriti kad je hladno. **8** Na pljusku planinskom kisnu, zaklona nemaju, pa se uz stenu privijaju. **9** Od majčinih grudi zli otimaju siročce, u zalog

uzimaju ono što nevoljnik na sebi ima. **10** Goli su nevoljnici, bez haljine idu, gladni su, a klasje požnjeveno nose. **11** Među zidovima kamenim u polju oni podne provode, grožđe u presi gaze, a žedni ostaju. **12** Iz grada dopire jecaj onih koji umiru, a duše smrtno ranjenih zapomažu, ali Bog ne mari za to. **13** Zli se bune protiv svetlosti, ne poznaju puteve njene, i ne idu stazama njenim. **14** U zoru ubica ustaje i ubija nevoljnika i siromaha, a noću kradljivac postaje. **15** Oko preljubnika sumrak čeka, i kaže: 'Nijedno me oko videti neće!' Pokrivalom sakriva lice svoje. **16** Po mraku kradljivci u kuće provaljuju, a danju se zaključavaju. Za svetlost dana ne znaju. **17** Jer je zlima jutro kao drugima gusta tama, jer znaju za strahote iznenadne koje gusta tama nosi. **18** Vode brzo odnose zle. Proklet će biti posed njihov na zemlji. Neće više ići u vinograde svoje. **19** Kao što suša i žega gutaju otopljeni sneg, tako i grob grešnike guta! **20** Utroba majčina zaboraviće grešnika, crvi će ga slatko pojesti, niko ga se više neće sećati. A nepravda će se kao stablo slomiti. **21** On dira u ženu neplodnu, koja ne rađa, i udovicu, kojoj ne čini dobro. **22** Ali Bog će snagom svojom odstraniti silnike. Grešnik će ustati i neće biti siguran hoće li živ ostati. **23** Bog će mu dati da bude siguran i da se oslanja na sebe, ali će očima svojim posmatrati puteve zlih. **24** Uzdignu se oni nakratko, a onda ih nema više, ruše se. Seku se kao i svi drugi, kao klasovi odsecaju se. **25** Ko će me, dakle, lažljivcem proglasiti, ili u ništa pretvoriti reč moju?"

25 Tada Bildad Sušanin reče: **2** „Vlast i strah njemu pripadaju, on uspostavlja mir u visinama svojim. **3** Ima li broja četama njegovim? Nad kim ne izlazi svetlost njegova? **4** Kako, dakle, čovek smrtni može pravedan pred Bogom biti? Kako može biti čist onaj koga

je žena rodila? **5** Gle, ni mesec nema sjaja, a ni zvezde nisu čiste u očima njegovim, **6** a kamoli čovek smrtni, koji je crvić, sin čovečiji, koji je crv!”

26 Tada Jov reče: **2** „Baš si pomogao onome koji snage nema! Zaista si izbavio ruku iznemoglu! **3** Lepo si savetovao onoga koji mudrosti nema. Pokazao si mnoštvu kako izgleda mudrost na delu! **4** Kome si rekao te reči, čije su reči izlazile iz tebe? **5** Gle, džinovi* su u agoniji ispod voda i oni koji nastavaju u njima. **6** Grob je pred njim otkriven, mesto propasti ne može se pokriti. **7** Nad prazninom on je sever razastro, Zemlju je obesio ni na čem. **8** Vode vezuje u oblacima svojim, da se oblaci ne rasprsnu pod njima. **9** Prekriva lice prestola svoga, rasprostirući oblak preko njega. **10** Krug nad površinom voda on je ocrtao, gde svetlost nestaje, a tama počinje. **11** Stubovi neba tresu se, i u čudu su kad on zapreti. **12** Snagom svojom on je more uzburkao, i mudročću svojom razbio napadača. **13** Vetrom svojim nebo je uglačao, ruka je njegova probola zmiyu koja klizi. **14** Eto, to je samo deo puteva njegovih, o njemu tek slabi šapat čujemo! A ko će razumeti grmljavinu sile njegove?”

27 Jov je zatim nastavio sa svojim govorom i rekao: **2** „Tako živ bio Bog, koji mi je pravdu uskratio, tako živ bio Svemoćni, koji je doneo gorčinu duši mojoj, **3** sve dok je dah moj još u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim, **4** usne moje neće nepravdu kazivati, niti će jezik moj prevaru govoriti! **5** Nipošto vas pravednima ne mogu proglasiti! Dokle god

* **26,5** „Refaimi” na hebrejskom, ili pretpotopni pobunjenici protiv Boga. U Jovovo vreme, sećanje na Potop je bilo sveže i on se ovde izražava figurativno, aludirajući na nepoželjnost nalaženja u takvom društvu pred Bogom.

dišem, neću odstupiti od bezazlenosti svoje! **6** Držim se pravednosti svoje, i neću je napustiti. Srce me moje neće prekoravati ni za jedan dan mog života. **7** Neka se neprijatelj moj zlim pokaže, i zločinac neka bude onaj koji ustaje na mene. **8** Jer čemu se otpadnik nadati može ako ga Bog odbaci, ako mu život uzme? **9** Hoće li Bog čuti vapaj njegov ako nevolja na njega dođe? **10** Hoće li Svemoćni biti radost njegova najveća? Hoće li prizivati Boga u svako doba? **11** Poučiću vas rukom Božjom, pomisli Svemoćnog neću vam kriti. **12** Eto, svi ste vi vizije imali, a zašto ste onda tako isprazni? **13** Tako će zao čovek proći kod Boga, takvo će nasledstvo nasilnici dobiti od Svemoćnog. **14** Ako bude mnogo sinova njegovih, mač će ih čekati, potomci njegovi neće dovoljno hleba imati. **15** Pošast smrtonosna sahraniće one koji prežive, a udovice njihove neće ih oplakivati. **16** Ako srebra kao praha nagomila, ako haljina nakupi kao blata, **17** neka nakupi, pravednik će ih obući, i srebro njegovo nedužan će čovek deliti. **18** Kuću je sebi sagradio kao moljac, kao kolibu koju čuvar sebi gradi. **19** U bogatstvu će leći, ali neće požnjeti bogatstvo svoje. Kad otvori oči, ničega više neće biti. **20** Strahote iznenadne stići će ga kao vode. Kad padne noć, olujni vetar će ga zgrabiti i odneti. **21** Vetar istočni uzeće ga i on će otići, oduvaće ga s mesta njegovog. **22** Oboriće se na njega bez milosti, a on će pokušati da pobegne od ruke njegove. **23** Ljudi će mu podrugljivo rukama pljeskati, i s mesta njegovog u čudu za njim zviždati.”

28 „Srebro ima nalazište svoje, i zlato mesto gde se pročišćava. **2** Gvožđe se iz praha uzima, iz kamena se bakar topi. **3** Čovek je tami granicu postavio, i na svim krajevima rudnika on kamenje traži, u mraku i u gustoj tami.

4 Rovove kopa daleko od mesta gde ljudi žive, na mestima zaboravljenim, gde ljudska noga ne kroči. Tamo neki od smrtnih ljudi vise i lebde. **5** Iz zemlje hrana dolazi, a ispod nje je drugačije, kao vatra. **6** U stenama njenim safiri počivaju, prah zlatni ona u sebi ima. **7** Put do tamo nijedna ptica grabljivica ne zna, niti ga je oko lešinara ikada videlo. **8** Zveri ponosne nisu ga ugazile, mladi lav nikad nije prošao njime. **9** Na kremen čovek pruža ruku svoju, gore prevrće iz temelja njihovog, **10** on kroz stene pravi prolaze koji se vodom pune, i sve što je dragoceno vidi oko njegovo. **11** Zatvara mesta gde voda prodire, ono što je skriveno na videlo iznosi. **12** Ali gde se mudrost može naći? Gde je mesto na kome mudrost prebiva? **13** Čovek smrtni ne zna vrednost njenu, ne nalazi se ona u zemlji živih. **14** Bezdan vodeni kaže: 'Nema je u meni!' More govori: 'Nije kod mene!' **15** Ni za čisto zlato ne može se dobiti, cena se njena ne može srebrom izmeriti. **16** Ne može se platiti zlatom ofirskim, ni kamenjem retkim - oniksom i safirom. **17** Zlato i staklo ne može se s njom uporediti, ni za posudu od suvog zlata ona se ne može dobiti. **18** Korali i kristali gorski nisu spomena vredni, i vreća mudrosti vredni više od vreće bisera. **19** Topaz iz Husa ne može se s njom uporediti, ne može se platiti ni najčistijim zlatom. **20** Ali odakle mudrost dolazi? Gde je mesto na kome razum prebiva? **21** Skrivena je od očiju svih živih, od ptica nebeskih ona je zaklonjena. **22** Propast i smrt govore: 'Ušima svojim čuli smo da se o njoj govori.' **23** Bog je onaj koji razume put njen, on zna gde je mesto na kome ona prebiva, **24** jer pogled njegov seže do svih krajeva zemaljskih, sve pod nebom on gleda, **25** da bi vetru težinu odredio i vode na meru izmerio. **26** Kad je zakon kiši odredio, i put olujnom oblaku s grmljavinom, **27** tada je video i objavio je, pripremio ju je i istražio.

28 Zatim je čoveku rekao: 'Gle, strah od Gospoda - to je mudrost, Kloniti se zla - to je razum!'

29 Jov je zatim nastavio sa svojim govorom i rekao: **2** „Kad bih barem kao u mesecima nekadašnjim bio, kao u danima kad me je Bog čuvao, **3** kad mi je nad glavom svetleo svetiljkom svojom, i kad me je kroz mrak vodila svetlost njegova, **4** kao što mi je bilo u danima mladalačke snage moje, kad je blisko prijateljstvo s Bogom prebivalo u šatoru mome, **5** kad je Svemoćni još sa mnom bio, i kad su sluge moje bile svuda oko mene! **6** Tada sam noge svoje u mleku prao, iz stene ulje mi je teklo. **7** Kad sam odlazio do vrata gradskih, stolicu sam svoju na trgu postavljao. **8** Dečaci bi se sklanjali kad bi me videli, čak bi i starci ustajali i stajali. **9** Knezovi bi začutili, ruku bi stavljali na usta svoja. **10** Tada bi zanemio glas vođa, jezik bi im se za nepce zalepio. **11** Jer uho koje me je slušalo srećnim me je nazivalo, i oko koje me je videlo pohvalno je o meni svedočilo. **12** Jer sam izbavljao nevoljnika kad je u pomoć zvao, siročić i svakog ko pomoćnika nije imao. **13** Blagoslov onoga koji je u nevolji bio na mene je dolazio, radovao sam srce udovici. **14** Pravednošću sam se odevao, ona je bila odeća moja. Pravda je moja bila kao ogrtač, kao turban. **15** Oko sam bio onom ko je slep, i noga onom ko je hrom. **16** Otac sam bio siromašnima, parnicu neznanca savesno sam rešavao. **17** Vilice sam zločincu lomio, plen sam čupao iz zuba njegovih. **18** Govorio sam: 'U svom ću gnezdu izdahnuti, dani će se moji kao pesak namnožiti. **19** Koren se moj do vode pruža, rosa noću ostaje na granama mojim. **20** Obnavlja se meni slava moja, luk u ruci mojoj strele odapinje. **21** Slušali su me, i čekali su, ćutali su da bi savet moj čuli. **22** Nakon reči moje

ništa više ne bi rekli, reč je moja po njima rosila. **23** Čekali su mene kao što se kiša čeka, usta svoja širom su otvarali kao za pljuskom prolećnim, **24** kad sam im se nasmešio, nisu mogli verovati da to činim, vedrinu lica mog nisu mogli pokvariti. **25** Govorio sam im kojim putem da idu, kao poglavar sam sedeo, živeo sam kao car među vojskom svojom, kao onaj koji teši žalosne.

30 A sada mi se smeju ljudi, oni koji su od mene mlađi, čije očeve ne bih stavio ni sa psima stada svoga. **2** Od kakve bi mi koristi bila snaga ruku njihovih? Nema snage u njima. **3** Od oskudice i gladi oni su iznemogli, glođu što nađu u zemlji bezvodnoj, koju je juče zahvatila oluja i pustošenje. **4** Beru slano bilje među grmljem, smrekovo korenje hrana je njihova. **5** Ljudi ih izgone iz sredine svoje, viču za njima kao za lopovima. **6** Moraju da žive po strminama uz rečne doline, po jamama u zemlji i među stenama. **7** Među grmovima viču, pod koprivama čuču. **8** To su sinovi bezumnika, i sinovi bezimenog, koji su bičem isterani iz zemlje. **9** A takvi sada o meni govore u pesmama svojim, meni se sada rugaju. **10** Gnušaju se nada mnom, drže se podalje od mene, ne ustežu se da mi u lice pljunu. **11** Jer on je otpustio luk moj i ponizio me, a oni su se neobuzdano na mene okomili. **12** S desne strane moje ustaju kao leglo zlikovačko, noge moje puštaju da idu, a onda mi bedeme pogubne postavljaju. **13** Raskopavaju staze moje, samo mi nevolju otežavaju, i u tome im pomoćnik ne treba.

14 Kao kroz širok procep oni naviru, s olujom nadolaze. **15** Strahote iznenadne okreću se na mene, dostojanstvo moje kao da vetar odnosi, poput oblaka iščezlo je spasenje moje. **16** I sada duša moja poput vode ističe iz mene, dani nevolje stižu me. **17** Noću bol probada kosti moje,

kao da se kidaju sa mene, ne prestaju bolovi koji me izjedaju. **18** Od siline velike menja se odeća moja, obavija me kao okovratnik duge haljine moje. **19** On me je bacio u blato, pa sam postao kao prah i pepeo. **20** Vapim k tebi za pomoć, ali ti mi ne odgovaraš; stojim, da na mene pogledaš. **21** Promenio si se i okrutan prema meni postao, svom snagom ruke svoje ti me kao neprijatelj napadaš. **22** U vetar me podižeš da me nosi, a zatim me uz tresak razbijaš. **23** Znam dobro da ćeš me u smrt vratiti, u kuću gde odlaze svi živi. **24** Ali niko ne diže ruku svoju na ovu ruševinu, i dok ja propadam, niko pomoć ne doziva. **25** A ja sam plakao nad onim ko je teške dane proživljavao, duša je moja sažaljevala siromaha. **26** Dobro sam očekivao, ali zlo je došlo, svetlost sam čekao, ali mrak je došao. **27** Utroba je moja uzavrela i uznemirila se, dani nevolje na mene su došli. **28** Žalostan sam išao kad sunca nije bilo. Ustao sam usred zbora, pomoć sam tražio. **29** Šakalima sam brat postao, drug kćerima sovinim. **30** Koža mi je pocrnela i otpada s mene, kosti su mi se užarile od suvoće. **31** Harfa moja sada samo tužne pesme svira, frula moja samo plačne glasove pušta.

31 Savez sam sklopio sa očima svojim, pa kako bih onda za devojkom gledao? **2** Šta Bog dodeljuje odozgo, kakvo je nasledstvo od Svemoćnog s visine? **3** Zar nije propast za zločinca, i nesreća za one koji zlo čine? **4** Zar ne vidi on puteve moje, zar ne broji on sve korake moje? **5** Ako sam se družio s ljudima koji neistinu govore, i ako je noga moja za prevarom trčala, **6** on će me izmeriti na vagi tačnoj, spoznaće Bog bezazlenost moju. **7** Ako su koraci moji s puta pravog zašli, ako se srce moje za očima mojim povelu, ako je neka ljaga za ruke moje prionula, **8** neka drugi jede ono što

ja posejem, i neka se iskoreni potomstvo moje. **9** Ako se srce moje zanelo za nekom ženom, i ako sam vrebao na vratima bližnjeg svoga, **10** neka moja žena drugom žito melje, i neka se drugi nad njom povijaju. **11** Jer bi to besramno bilo, prestup koji se pred sudije iznosi. **12** To bi bila vatra koja do propasti guta, koja bi koren pustila u sav rod moj. **13** Ako sam uskraćivao pravdu robu svome, ili robinji svojoj kad su parnicu sa mnom imali, **14** šta da učinim kad Bog ustane? Kad me na odgovornost pozove, šta ću mu odgovoriti? **15** Onaj koji je mene u utrobi načinio zar nije i njega načinio, zar nas nije isti tvorac u utrobi majčinoj sazdao? **16** Ako sam siromašnima uskratio ono što su želeli, i izneverio oči udovice, **17** ako sam zalogaj svoj sam jeo, a da ga nije i siročće sa mnom delilo **18** - jer od mladosti moje raslo je uz mene kao uz oca, i otkad sam izašao iz utrobe majčine udovicama sam pomagao - **19** ako sam gledao kako strada čovek jer odeće nema, ili kako siromašan nema čime da se pokrije, **20** ako me bedra njegova nisu blagosiljala, i ako se runom mladih ovnova mojih nije ugrijao, **21** ako sam siročću rukom preteći mahao, kad sam video da mu je moja pomoć potrebna na vratima, **22** neka mi rame iz lopatice ispadne, neka mi se ruka iz ramena otkine, **23** jer sam se plašio da na mene ne dođe propast od Boga, pred veličanstvom njegovim ne bih se održao. **24** Ako sam se u zlato uzdao, ako sam zlatu govorio: 'Uzdаницe moja!' **25** Ako sam se radovao što sam imetak veliki imao, i što je ruka moja mnogo toga stekla, **26** ako sam svetlost gledao kako je zasjala, ili mesec divni kako putuje, **27** ako se srce moje potajno zavelo, pa sam im rukom slao poljupce usta svojih obožavajući ih kao bogove, **28** i to bi bio prestup koji se pred sudije iznosi, jer bih se odrekao Boga koji je na visini. **29** Ako sam se radovao propasti onoga koji

me silno mrzi, ili se veselio kad ga je zlo zadesilo... **30** Nisam dopustio da usta moja greše, tako što bih prokletstvo prizvao na dušu njegovu. **31** Ako ljudi iz šatora mog nisu govorili: 'Može li neko pokazati čoveka koji se nije nasitio sa stola njegovog?'... **32** Stranac nikad nije napolju noćivao, putniku su bila otvorena vrata moja. **33** Ako sam kao čovek zemaljski grehe svoje prikrivao, skrivajući prestup svoj u nedrima svojim... **34** jer bih se tada plašio mnoštva velikog, plašio bi me prezir porodica mnogih, i ćutao bih, na vrata ne bih izlazio. **35** O kad bi me barem neko saslušao, moja želja je kad bi mi Svemogućći odgovorio, i moja rasprava se u knjigu zapisala. **36** Zaista, na ramenu svom ja bih je nosio, svezao bih je sebi oko glave kao krunu raskošnu. **37** Položio bih mu račun za svaki korak svoj, uzdignute glave pristupio bih mu poput kneza. **38** Ako je zbog dela mojih u pomoć zvala zemlja moja, i ako su brazde njene zajedno plakale, **39** ako sam rod njen jeo, a nisam ga platio, i ako sam na uzdisanje naveo dušu vlasnika njenih, **40** umesto pšenice neka mi korov trnoviti rodi, umesto ječma korov odvratni." Ovde se završavaju Jovove reči.

32 Tako su ona tri čoveka prestala da odgovaraju Jovu, jer je on u svojim očima bio pravedan. **2** Ali se na to razgnevio Elijaj, sin Barahila iz Buza, iz Aramove porodice. Razgnevio se na Jova, što se sam pravio pravedniji od Boga. **3** Razgnevio se i na njegova tri prijatelja, jer na sve to nisu našli odgovor, nego su Boga proglasili zlim. **4** A Elijaj je čekao da Jov završi, pa da onda progovori, jer su svi oni bili stariji od njega. **5** Dok je Elijaj posmatrao kako nema odgovora u ustima ta tri čoveka, gnev je njegov postajao sve žešći. **6** Na kraju Elijaj, sin Barahila iz Buza, reče:

„Ja sam mlad, a vi ste stariji ljudi, zato

sam se ustezao i plašio sam se da vam iznesem ono što znam. **7** Govorio sam sebi: 'Dani mnogi neka govore, godine mnoge neka mudrost pokažu.' **8** Zaista, duh u čoveku smrtnom, dah Svemoćnog jeste ono što mu razum daje. **9** Godine mnoge ne daju mudrost same po sebi, i nije dovoljno biti star da bi se znalo pravo suditi. **10** Zato kažem: 'Saslušaj me. Ja ću sad izneti ono što znam.' **11** Eto, čekao sam da vi kažete to što imate, slušao sam razmišljanja vaša, dok ste tražili prave reči. **12** Pažljivo sam vas slušao, ali, eto, niko nije Jova ukorio, niko od vas nije odgovor dao na reči njegove, **13** zato nemojte govoriti: 'Našli smo mudrost. Njega Bog pobija, a ne čovek.' **14** Ali reči njegove nisu protiv mene bile usmerene, pa mu neću odgovoriti rečima vašim. **15** Uplašili su se, ne odgovaraju više, poneslo im je reči. **16** A ja sam čekao, jer oni više ne govore, samo stoje, ne odgovaraju više. **17** Sada ću ja odgovoriti, ja ću izneti ono što znam. **18** Jer sam pun reči, i duh me pritiska u utrobi mojoj. **19** Evo, utroba je moja kao vino kad oduška nema, kao novi meh koji hoće da pukne. **20** Moram da govorim, da mi to muku olakša. Otvoriću usne svoje i odgovor dati. **21** Ni prema kome neću pristrasan biti. Čoveku zemaljskom neću laskati **22** - jer ja ne umem da laskam - da me ne bi Tvorac moj brzo uklonio.

33 A sada, molim te, Jove, čuj reči moje, Slušaj sve što ću ti reći. **2** Pogledaj, molim te! Usta svoja otvaram, jezik moj i usta moja sada će govoriti. **3** Reči moje dolaze iz čestitosti srca moga, usne moje iskreno iznose mudrost. **4** Mene je Božji Duh stvorio, i dah Svemoćnog život mi je dao. **5** Ako možeš, odgovori mi, naniži reči svoje preda mnom, pripremi se da mi se suprotstaviš. **6** Pred Bogom ja sam isto što i ti, i ja

sam od gline načinjen. **7** Nema u meni ničega što bi te plašilo, težina reči mojih neće te satrti. **8** Na moje uši rekao si, i još čujem zvuk reči tvojih: **9** 'Čist sam i bez greha sam. Čist sam i nema krivice na meni. **10** Ali Bog nalazi prilike da mi se suprotstavi, smatra me neprijateljem svojim. **11** Noge moje u klade stavlja, pazi na sve staze moje.' **12** Evo, u tome nisi u pravu, kažem ti, jer Bog je mnogo veći od čoveka smrtnog. **13** Zašto se ti s njim prepireš? Zar zato što ne odgovara na sve reči tvoje? **14** Bog govori jedanput, i dva-put - iako čovek na to pažnju ne obraća - **15** u snu, u vizijama noćnim, kada dubok san padne na ljude, kada na postelji dremaju. **16** Tada on otvara uho ljudima i upečatljivu im opomenu daje, **17** da odvрати čoveka od dela njegovog, da od ponosa čoveka sačuva. **18** Dušu njegovu čuva od jame, život mu čuva da ga strela ne ubije. **19** I ukoravaju ga bolovi na postelji njegovoj, ne prestaje nemir u kostima njegovim. **20** Zato se hleb ogadio životu njegovom, i omiljena hrana duši njegovoj. **21** Telo mu se pred očima raspada, a kosti, koje se ranije nisu videle, sada se na koži poznaju. **22** Duša mu se jami približava, i život njegov k onima koji smrt njegovu traže. **23** Ako se za njega glasnik nađe, posrednik, jedan među hiljadu, da razjasni čoveku šta je ispravno, **24** tada će mu se on smilovati i reći će mu: 'Izbavi ga da u jamu ne ode! Našao sam otkupninu za njega! **25** Neka telo njegovo postane sveže kao u mladosti, neka se vrati u dane mladalačke snage svoje.' **26** Moliće Boga da mu naklonost pokaže, i gledaće lice njegovo kličući radosno, i On će vratiti pravednost svoju čoveku smrtnom. **27** On će pogledati na smrtnike i reći će: 'Zgrešio sam, i izvrnuo sam pravdu, ali to mi nije donelo koristi. **28** Otkupio je dušu moju da u jamu ne ode, i život će moj svetlost gledati. **29** Evo, sve to Bog

čini, dvaput, triput, za čoveka, **30** da izbavi dušu njegovu iz jame, da ga obasja svetlošću živih.' **31** Pazi, Jove! Slušaj me! Ćuti, a ja ću još nešto reći. **32** Ako imaš šta da kažeš, odgovori mi. Govori, jer uživam u pravednosti tvojoj. **33** Ako nemaš, onda ti slušaj mene. Ćuti, i naučiću te mudrosti."

34 Elijij još reče: **2** „Ćujte reči moje, ljudi mudri, slušajte me, ljudi umni. **3** Jer uho ispituje reči, kao što nepce proba jelo. **4** Uverimo se sami šta je pravo, saznajmo zajedno šta je dobro. **5** Jer Jov je rekao: 'Ja sam pravedan, ali Bog mi je pravdu uskratio. **6** Zar ću lagati o pravdi koja mi pripada? Neizlečiva je bolna rana moja, iako prestupa nemam.' **7** Ima li čoveka kao što je Jov, koji rujanje kao vodu pije? **8** Na putu je da se pridruži onima koji zlo čine, i da sa zlim ljudima hodi. **9** Jer je rekao: 'Nema čovek koristi od toga što voli Boga.' **10** Zato me poslušajte, ljudi srca razboritog. Daleko je od Boga da zlo čini, i od Sve-moćnog da nepravedno postupa! **11** Jer čoveku zemaljskom on vraća po delima njegovim, daje čoveku po ponašanju njegovom. **12** Zaista, Bog ne čini zlo, Sve-moćni ne izvrće pravdu. **13** Ko je njemu zemlju poverio? Ko je njemu celi svet predao? **14** Ako bi pažnju obratio na nekoga, i ako bi k sebi uzeo duh njegov i dah njegov, **15** izdahnulo bi svako telo, i čovek zemaljski u prah bi se vratio. **16** Zato, ako si razborit, slušaj ovo, čuj glas reči mojih. **17** Zaista, zar će vladati onaj ko pravdu mrzi? Ako je pravedan onaj ko je moćan, zar ćeš ga zlim proglasiti? **18** Zar će neko reći caru: 'Ti si pokvaren čovek?' Ili velikašima: 'Vi ste zli?' **19** Bog nije pristrasan prema knezovima, i velikašu ne pridaje veću važnost nego siromahu, jer svi su oni delo ruku njegovih. **20** U trenu umiru, usred noći. Ljudi pretrnu i ginu, moćni

ljudi odlaze, a da ih ljudska ruka nije dotakla. **21** Jer su oči njegove upravljene na puteve čovečije, sve korake njegove on vidi. **22** Nema mraka ni guste tame gde bi se mogli sakriti oni koji zlo čine. **23** Jer Bog ne odlaže vreme kad čovek pred njega na sud dođe. **24** On satire moćne, i druge podiže na mesto njihovo. **25** Jer on zna dela njihova, obara ih noću, i bivaju zgaženi. **26** Kao zločince on ih udara, na mestu gde ih drugi vide, **27** jer su odstupili od njega, i ne mare za puteve njegove, **28** zbog njih vika ubogih do njega stiže, i on sluša viku onih koji su u nevolji. **29** Kad on olakšanje donese, ko ga može osuditi? Kad okrene lice svoje, ko ga može videti? Okrene li ga od naroda celog ili od čoveka jednog, isto je. **30** Sve to Bog čini da ne bi čovek otpadnik vladao, i da ne bude zamki narodu. **31** Jer, zar će iko reći Bogu: 'Trpim, iako ne činim zlo. **32** Pouči me o onome što sam ne vidim. Ako sam nepravdu neku učinio, neću je opet učiniti.' **33** Hoće li ti Bog za sve to odštetu dati kako si ti to zamislio, iako odbacuješ presude njegove? To je tvoj izbor, a ne moj. Reci ono što znaš. **34** Ljudi srca razboritog, i čovek mudar koji me sluša, reći će mi: **35** 'Jov govori, ali znanja nema, u rečima njegovim nema mudrosti.' **36** Oče moj, neka Jov do kraja bude iskušán za reči koje je rekao među ljudima zlim. **37** Jer na greh svoj on još pobunu dodaje, među nama on podrugljivo pljeska rukama i gomila reči svoje protiv Boga!"

35 Elijij još reče: **2** „Zar to smatraš pravdom? Rekao si: 'Pravednost je moja veća od Božje.' I još kažeš: 'Od kakve ti je ona koristi? Šta mi ona vredi više od greha?' **4** Ja ću odgovoriti tebi i tvojim prijateljima koji su s tobom. **5** Pogledaj nebo i vidi, gledaj oblake - koliko su viši od tebe. **6** Ako grešiš, hoćeš li mu time naštetiti? Ako se množe buntovnički

prestupi tvoji, hoćeš li mu time nauditi? **7** A ako si pravedan, šta mu daješ time, i šta on prima iz tvoje ruke? **8** Zloća tvoja može nauditi čoveku kao što si ti, i pravda tvoja može pomoći čoveku zemaljskom. **9** Zbog velikog tlačenja oni zapomažu, u pomoć zovu jer ih mišica moćnih pritiska. **10** Ali niko ne kaže: 'Gde je Bog, Veliki Tvorac moj, onaj koji pesmom noć ispunjava?' **11** On nas uči više nego životinje zemaljske, i čini nas mudrijima od ptica nebeskih. **12** Oni zapomažu, ali on ne odgovara zbog ponosa zlih ljudi. **13** Ali neistinu Bog ne sluša, Svemoćni ne gleda na nju. **14** A kako li je tek kada kažeš da ga ne vidiš! Parnica je pred njim, zato ga željno čekaj! **15** A pošto te u gnevu svom nije na odgovornost pozvao, ne obazire se na ovu krajnju nepromišljenost tvoju. **16** Jov uzalud otvara usta svoja, znanja nema, a reči gomila."

36 Zatim Elijaj još reče: **2** „Strpljiv budi još malo sa mnom, i ja ću ti pokazati da još nešto treba reći za Boga. **3** Izneću široko znanje svoje, i pokazaću da je Tvorac moj pravedan. **4** Jer reči moje zaista nisu laž. Uz tebe je onaj koji je u znanju savršen. **5** Gle, Bog je moćan i neće odbaciti nikoga, silan je u mudrosti srca svoga. **6** Zloga neće ostaviti da živi, nego će pravdu nevoljnicima dati. **7** Od pravednika neće odvratiti oči svoje, na presto će careve postaviti zauvek, i biće uzvišeni. **8** Ako ljudi u lance svezani budu, sputavaće ih uža nevolje, **9** tada će im on spomenuti dela njihova i prestupe njihove, jer su oholi. **10** Uho će im otvoriti da opomenu čuju, i reći će im da se od zla odvrate. **11** Ako poslušaju i počnu da mu služe, dani će se njihovi završiti u dobru, i godine njihove u zadovoljstvu. **12** Ali ako ne poslušaju, od strele će umreti, a da ništa nisu naučili. **13** Oni koji imaju srce otpadničko gnev će sakupljati. Za pomoć

neće moliti kad ih on sveže. **14** Duša će njihova u mladosti umreti, život će im se ugasiti među bludnicima. **15** A on će izbaviti nevoljnika iz nevolje njegove, i otvoriće mu uho u teskobi da ga pouči. **16** On će i tebe izbaviti iz usta nevolje! Nećeš biti sputan, bićeš na mestu prostranom, i na stolu tvom biće obilje utehe. **17** Nagledaćeš se presuda koje zli dobijaju; presuda i pravda podržaće se. **18** Pazi da te gnev ne navede da pakosno pljeskaš rukama, i neka te otkupnina velika ne zavede. **19** Hoće li uslišen biti vapaj tvoj? Neće, niti će te iz nevolje izbaviti sav silan trud tvoj. **20** Ne uzdiši za noći, kad ljudi odlaze na počinak svoj. **21** Pazi da ne skreneš u zlo, jer njega si odabrao umesto nevolje. **22** Gle, Bog postupa uzvišeno u sili svojoj. Ima li učitelja poput njega? **23** Ko ga je na odgovornost pozvao zbog dela njegovih, i ko mu je rekao: 'Nepravdu si učinio?' **24** Seti se da treba da veličaš dela njegova o kojima ljudi pevaju. **25** Sav ih ljudski rod posmatra, čovek smrtni izdaleka ih gleda. **26** Gle, Bog je veliki, i mi ga ne znamo, broj godina njegovih ne može se dokučiti. **27** Jer on crpi kapi vode i podiže ih u visinu, i one se cede odozgo kao kiša i magla njegova, **28** tada oblaci kaplju, obilne kiše padaju na ljude. **29** Zaista, ko može razumeti oblake razastrte, tutnjavu iz šatora njegovog? **30** Gle, nad tim prostire svetlost svoju, i dno morsko prekriva. **31** Time on brani narode, i hranu daje u izobilju. **32** U rukama svojim on munju krije, i zapoveda joj da udari napadača. **33** Tutnjava njegova o njemu priča, a i stoka oseća kad on dolazi.

37 „Zaista, od toga zadrhti srce moje, i iskače iz mesta svoga. **2** Slušajte dobro grmljavinu glasa njegovog, i tutnjavu koja izlazi iz usta njegovih. **3** Preko celog neba pušta je, i munja njegova do krajeva zemlje ide. **4**

Iza nje glas se ori, grmi on glasom veličanstvenim, ne zadržava je kad se čuje glas njegov. **5** Grmi Bog glasom svojim čudesno, i velike stvari čini, koje ne možemo dokučiti. **6** On snegu govori: 'Padni na zemlju,' a i kiši to kaže, i pljuskusu silnom. **7** Zapečaćuje ruke svakom čoveku zemaljskom da bi svaki čovek smrtni upoznao delo njegovo. **8** Zver u jazbinu ulazi, i po skrovištima svojim boravi. **9** Iz odaja izlazi vetar olujni, i hladnoću donose vetrovi severni. **10** Od daha Božjeg led nastaje, i površina se vodena steže. **11** Da, parom on oblak puni, svetlost njegova oblake rasipa, **12** pa kruže kako ih on vodi da učine svoje, gde god im nad licem plodnog tla zemaljskog on to zapovedi. **13** Pomoću njih on kaznu izvršava, natapa tlo svoje, ili milost pokazuje. **14** Slušaj ovo, Jove, stani i razmisli o čudesnim delima Božjim. **15** Znaš li kada im je Bog zapovedio šta da čine, i kada je učinio da svetlost oblaka njegovog zasja? **16** Znaš li kako oblaci plove, znaš li čudesna dela onog koji savršeno znanje ima? **17** Kako ti se haljine ugrevu kad se umiri zemlja zbog vetra južnog? **18** Možeš li zajedno s njim iskovati nebesa, čvrsta poput ogledala livenog? **19** Reci nam šta da mu kažemo. Zbog tame nam je reči ponestalo. **20** Hoće li neko reći Bogu da želim da govorim? Hoće li ga čovek neki o tome obavestiti? **21** Sada ljudi ne vide svetlost na nebu oblačnom. Ali ona na nebu zablista kad vetar prođe i očisti ga. **22** Sa severa zlatni sjaj dopire. Veličanstvo Božje uliva strah. **23** Svemoćni je za nas nedokučiv. Uzvišen je u sili svojoj. Pravdu i pravednost veliku on ne potcenjuje. **24** Zato neka se ljudi njega boje. On se ne obazire na one koji u svom srcu misle da su mudri."

38 Tada Gospod iz vihora reče Jovu: **2** „Ko to zamračuje zamisli Božje rečima bez znanja? **3** Podvij ru-

bove haljine svoje kao čovek, ja ću te pitati, a ti me pouči. **4** Gde si bio kad sam zemlju utemeljio? Reci mi, ako to razumeš. **5** Znaš li ko je odredio mere njene, i ko je nad njom merno uže rastegao? **6** Na čemu su uglavljena postolja njena, i ko joj je kamen ugaoni položio, **7** dok su zvezde jutarnje u veselju zajedno pevale, i svi sinovi Božji klicali od radosti? **8** Ko je vratima more zatvorio, kad je jurnulo kao iz utrobe majčine, **9** kad sam ga oblakom odenuo, i tamom gustom povio, **10** kad sam mu granice odredio, i vrata sa prevornicom stavio, **11** kad sam mu rekao: 'Dovde ćeš dolaziti, ali dalje nećeš ići, tu će biti granica ponosnim talasima tvojim.' **12** Jesi li ikad u životu zapovedio jutru da svane? Jesi li zori pokazao mesto njeno, **13** da uhvati zemlju za krajeve njene, i da zle strese s nje? **14** Tada se zemlja preobražava kao glina pod pečatom, a ono što je na njoj izgled svoj poprima, kao da se odeva. **15** Zlima se uskraćuje svetlost njihova, i lomi im se mišica podignuta. **16** Jesi li dopro do izvora morskih, i jesi li kad istražio bezdan vodeni? **17** Jesu li ti se vrata smrti pokazala? Vrata tame guste možeš li videti? **18** Jesi li umom svojim sagledao zemljina prostranstva? Reci, ako sve to znaš. **19** Koji put u prebivalište svetlosti vodi, i gde prebiva tama, **20** pa da ih odneseš do međe njihove, i da spoznaš puteve do kuće njihove? **21** Znaš li to? Jesi li se možda tada rodio, pa je mnogo dana tvojih? **22** Jesi li kročio u riznice snega, i jesi li video riznice grada, **23** koje čuvam za vreme nevolje, za dan boja i rata? **24** Kojim se putem svetlost širi, i vetar istočni raznosi po zemlji? **25** Ko usmerava pljuskove kišne, i ko put određuje olujnom oblaku s grmljavinom, **26** da bi kiša padala na zemlju gde čoveka nema, na pustoš u kojoj nema čoveka zemaljskog, **27** da napoji pusta i razorena mesta, da učini da trava nikne? **28** Ima li

kiša oca? Ko je rodio kapi rose? **29** Iz čije utrobe led izlazi, ko rađa inje što s neba pada? **30** Vode se skrivaju kao pod kamenom, površina vodenog bezdana čvrsta postaje. **31** Možeš li svezati sazvežđe Kima, ili razdrešiti uža sazvežđu Kesil?* **32** Možeš li Mazarot* izvesti u pravo vreme? I voditi sazvežđe Aš sa sinovima njegovim? **33** Poznaješ li zakone nebeske, i možeš li im dati vlast nad zemljom? **34** Možeš li glasom svojim dovignuti oblacima, pa da te vode nabujale pokriju? **35** Možeš li munje poslati da idu i da ti kažu: 'Evo nas?' **36** Ko je mudrost u oblake stavio, i ko je razboritost pojavama nebeskim dao? **37** Ko može mudročću svojom oblake prebrojiti, ili ćupove nebeske prevrnuti, **38** da prah poput rastopljene mase postane, i da se grude zemlje slepe? **39** Možeš li lavu plen loviti, i lavovima mladim veliku glad utoliti, **40** kad iz skrovišta vrebaju, ili u zasedi leže? **41** Ko gavranu priprema hranu njegovu, kad mladi njegovi k Bogu vape, kad lutaju jer nemaju šta da jedu?

39 Znaš li kada je ženka kozoroga s litica vreme da se ojare? Posmatraš li kada košute u bolovima mlade na svet donose? **2** Brojiš li koliko meseci nose, i znaš li kada je vreme da se omlade? **3** Povijaju se kada mlade svoje na svet donose, kada se oslobađaju bolova svojih. **4** Mladunci njihovi jačaju, rastu na polju, odlaze i više se ne vraćaju k njima. **5** Ko je divljeg magarca pustio na slobodu, i ko je magarcu divljem remenje razvezao, **6** čiju sam kuću u pustoj zemlji podigao, i prebivalište u slanoj zemlji. **7** Smeje se on vrevi gradskoj, ne sluša viku

* **38,31** Za sazvežđe Kima se smatra da predstavlja sazvežđe Plejade (Vlašice), a Kesil sazvežđe Orion.

* **38,32** Za Mazarot se smatra da predstavlja sazvežđu Zodijaka, a sazvežđe Aš sazvežđe Velikog medveda (Velika kola).

onoga ko ga hvata. **8** Pretražuje po gorama da bi pašu našao i raznovrsno zelenilo traži. **9** Hoće li ti jednorog služiti, i hoće li noć provesti uz jaslje tvoje? **10** Hoćeš li jednoroga užima vezati da ti ore, i hoće li drljati njivu za tobom? **11** Hoćeš li se uzdati u njega zato što je velika snaga njegova, i hoćeš li mu posao svoj prepustiti? **12** Hoćeš li se uzdati u njega da će ti žito prikupiti, i da će ti ga na gumno doterati? **13** Maše li ženka pauna krilima radošno, i ima li ona perje za letenje i drugo perje kakvo roda ima? **14** Na zemlji ostavlja jaja svoja, u prahu ih greje, **15** i zaboravlja da ih noga nečija može zdrobiti, ili neka zver poljska zgaziti. **16** Nemilosrdna je prema pticima svojim, kao da nisu njeni. Uzaludan će biti trud njen ako nad njima ne bude strepela. **17** Jer Bog joj je dao da zaboravi mudrost, i nije joj razboritost udelio. **18** Kad zamahne krilima svojim visoko, smeje se konju i jahaču njegovom. **19** Možeš li konju snagu dati? Možeš li mu vrat grivom lepršavom odenuti? **20** Možeš li učiniti da kao skakavac skače? Zastrašujuće je ponosno frktanje njegovo. **21** Kopitom udara u ravnici i sav je ustrepetao od snage svoje, na oružje nasrće. **22** Strahu se smeje i ne plaši se, i pred mačem ne uzmiče. **23** Nad njim tobolac zvekeće, oštrica dugog i kratkog koplja. **24** Uz topot, uzbuđeno, on prostranstva guta, i sve ne veruje da se zvuk roga čuje. **25** Čim se rog oglasi, on zarže, iz daleka bitku nanjuši, viku zapovednika i poklič ratni. **26** Zar se po tvojoj mudrosti soko uvis vine, i krila svoja širi prema vetru južnom? **27** Zar se na tvoju zapovest orao uvis diže, i gnezdo svoje gradi visoko, **28** na litici stanuje i noćiva, na vrhu litice, na mestu nepristupačnom? **29** Tamo hranu traži, daleko vide oči njegove. **30** Ptići njegovi krv pijuju; gde leševa ima, tamo je i on."

40 Gospod još reče Jovu: **2** „Zar će se prigovarač sa Svemoćnim prepirati? Neka odgovori onaj koji Boga ukorava.”

3 Tada Jov reče Gospodu: **4** „Evo, ja sam neznatan. Šta da ti odgovorim? Ruku stavljam na usta svoja. **5** Jednom sam govorio, i neću više odgovarati; dvaput sam govorio, i neću više ništa dodati.”

6 Tada Gospod iz vihora reče Jovu: **7** „Podvij rubove haljine svoje kao čovek, ja ću te pitati, a ti me pouči. **8** Zar ćeš obezvređiti pravdu moju? Zar ćeš mene okriviti da bi sebe opravdao? **9** Zar ti imaš mišicu kao Bog? Možeš li glasom poput njegovog zagrmeti? **10** Ukrasi se veličanstvom i uzvišenošću, slavom i čašću odeni se. **11** Izlij žestoki gnev svoj, i pogledaj sve ohole i ponizi ih. **12** Pogledaj sve ohole, ponizi ih, i zgazi zle tamo gde jesu. **13** U prah ih sve zajedno sakrij, lica njihova sveži na mestu skrivenom, **14** a ja ću te hvaliti, jer te desnica tvoja može spasti. **15** Pogledaj sada behemota,* koga sam načinio kao i tebe. Travu zelenu kao bik jede. **16** Gle, u bedrima je snaga njegova, sila njegova počiva u pupku trbuha njegovog. **17** Savija rep svoj kao kedar, isprepletene su tetive bedara njegovih. **18** Kostu su njegove cevi bakarne, jake su kosti njegove poput kovanih poluga gvozdениh. **19** On je prvo od dela Božjih. Samo Tvorac njegov može mač svoj k njemu primaći. **20** Gore mu daju plodove svoje, a tamo se sve zveri poljske igraju. **21** Pod lotosima trnovitim on počiva, na mestu skrovitom, u trsci i močvari. **22** Lotosi trnoviti zaklanjaju ga senkom svojom, topole kraj voda okružuju ga. **23** Gle, on ispija reku, i ne žuri se; on zasigurno može iscrpiti Jordan u svoja usta. **24** Hoće li ga neko uhvatiti na oči njegove? Može li mu neko kukom

* **40,15** U pitanju je životinja koja po svom izgledu veoma podseća na dinosaurusu roda *Apatosaurus* ili *Brachiosaurus*.

nos probiti?

41 Možeš li levijatana* udicom izvući, ili mu užem jezik privezati? **2** Možeš li mu rogoz kroz nozdrve provući, ili mu bodljom čeljust probiti? **3** Hoće li te moliti mnogo, ili će ti blage reči govoriti? **4** Hoće li savez s tobom sklopiti, da ga zauvek odvedeš kao roba? **5** Možeš li se igrati s njim kao s pticom, ili ga vezati da bi se s njim igrale devojčice tvoje? **6** Hoće li se ljudi pogađati za njega? Hoće li ga trgovcima razdeliti? **7** Možeš li harpunom probosti kožu njegovu, ili ribarskim kopljem glavu njegovu? **8** Digneš li ruku svoju na njega, zapamtićeš šta je borba. Nećeš više to činiti. **9** Gle, nada mu je uzalud. Neće li biti odbačen čak u očima njegovim? **10** Niko nije toliko hrabar da bi ga izazivao. A ko onda može preda mnom opstati? **11** Ko mi je prvi dao nešto, pa da treba da mu vratim? Sve pod nebom moje je. **12** Neću ćutati o delovima tela njegovog, ni o snazi njegovoj, ni o skladnoj građi tela njegovog. **13** Ko mu može odeću skinuti? Ko sme da uđe među čeljusti njegove? **14** Ko može otvoriti ogromne čeljusti njegove? Zastrahujući su zubi njegovi što uokolo stoje. **15** Nizovi ljsaka ponos su njegov, zatvorene su kao pečatom čvrstim. **16** Jedna uz drugu tako su priljubljene da ni vazduh među njih prodrati ne može. **17** Snažno su jedna uz drugu prionule, čvrsto se drže i ne mogu se razdvojiti. **18** Kad kine, svetlost bljesne, i oči su mu kao zraci zore. **19** Iz usta njegovih munje sevaju, iskre ognjene iskaču. **20** Iz nozdrva njegovih dim izlazi, kao iz peći rogozom potpaljene. **21** Dah njegov ugljvlje potpaljuje, plamen izlazi iz usta njegovih. **22** U vratu mu snaga počiva, pred njim svi u strahu beže. **23** Nabori na

* **41,1** U pitanju je životinja koja po svom izgledu veoma podseća na dinosaurusu roda *Parasaurolophus*.

telu njegovom čvrsto su stisnuti, kao da su saliveni na njemu, ne pomeraju se. **24** Srce njegovo kao da je saliveno, tvrdo kao kamen, da, kao donji mlinski kamen tvrdo. **25** Kad se podigne, i silni se uplaše, od užasa se smetu. **26** Kad ga mač sustigne, ne može se nositi s njime, ni veliko ni malo koplje, a ni strela. **27** Gvožđe je za njega kao slama, bakar kao trulo drvo. **28** Strela ga oterati ne može, kamenje iz pračke za njega je kao strnjika. **29** I toljaga je njemu kao strnjika, smeje se on zveckanju koplja. **30** Na stomaku kao da oštre parčice grnčarije ima, kao da vršalicu za žito po blatu vuče. **31** Od njega dubina kao lonac vri, more se peni kao ulje mirisno u loncu. **32** Za sobom ostavlja stazu sjajnu, pa se čini kao da bezdan vodeni sedu kosu ima. **33** Na zemlji mu ništa slično nije, stvoren je da se ničega ne boji. **34** Sve što je visoko on vidi. Car je nad svim zverima veličanstvenim.”

42 Tada Jov ovako reče Gospodu: **2** „Spoznao sam da ti sve možeš, i da nema zamisli koja je tebi neostvariva. **3** Rekao si: 'Ko to zamračuje zamisli Božje, a nema znanja?' Eto, govorio sam, ali nisam razumeo ono što je suviše čudesno za mene, što ne poznajem, **4** rekao si: 'Slušaj, a ja ću govoriti. Ja ću te pitati, a ti me pouči.' **5** Uho je moje slušalo o tebi, ali sada te i oko moje vidi. **6** Zato povlačim sve što sam rekao, i kajem se u prahu i pepelu.”

7 Tako je Gospod rekao sve te reči Jovu. Zatim se Gospod obratio Elifasu Temancu, i rekao: „Razgnevio sam se na tebe i na dva prijatelja tvoja, jer niste govorili istinu o meni kao moj sluga Jov. **8** Zato uzmite sada sedam junaca i sedam ovnova i idite kod mog slugu Jova, i prinesite za sebe žrtvu paljenicu, a moj sluga Jov moliće se za vas. Jedino ću njega uslišiti i neću vas osramotiti zbog vašeg bez-

umlja, zbog toga što niste govorili istinu o meni, kao sluga moj Jov.”

9 Tako su Elifas Temanac, Bildad Sušanin i Sofar Namaćanin otišli i učinili onako kako im je Gospod rekao, i Gospod je uslišio Jova.

10 Kada se Jov pomolio za svoje prijatelje, Gospod ga je izbavio iz nevolje u kojoj je bio zarobljen. Tako je Gospod dao Jovu dvostruko više od svega što je ranije imao. **11** Kod Jova su došla sva njegova braća i sve njegove sestre i svi koji su ga ranije poznavali, i jeli su s njim hleb u njegovoj kući i izrazili svoje saosećanje i tešili ga zbog svih nevolja koje je Gospod dozvolio da ga snađu. Svako od njih dao mu je komad srebra i zlatan prsten.

12 Gospod je blagoslovio naredne godine Jovovog života više nego pređašnje, pa je on imao četrnaest hiljada ovaca, šest hiljada kamila, hiljadu jarmova goveda i hiljadu magarica. **13** Dobio je i sedam sinova i tri kćeri. **14** Prvoj je dao ime Jemima, drugoj je dao ime Kesija, a trećoj je dao ime Keren-Apuha.* **15** Po svojoj zemlji nije bilo tako lepih žena kao što su bile Jovove kćeri. Njihov otac im je dao nasledstvo među njihovom braćom.

16 Posle toga Jov je poživeo sto četrdeset godina i video je svoje sinove i svoje unuke - četiri naraštaja. **17** Jov je umro star, uživavši se života.

* **42,14** Jemima znači „dan za danom“, Kesija znači „kasija“ (vrsta biljke), a Keren-Apuha znači „rog od metala“.

Pisci: David i drugi

Pisanje završeno: oko 460. pre n. e.

PSALMI

1 Srećan je čovek koji po savetu zlih ne postupa, na putu grešnika ne stoji, i u društvu podrugljivaca ne sedi, **2** nego uživa u zakonu Gospodnjem, i dan i noć pažljivo čita zakon njegov. **3** On je kao drvo posađeno kraj voda koje teku, koje plod svoj donosi u svoje vreme, kojem lišće ne vene, i sve što radi biće uspešno. **4** Nije tako sa zlima, oni su kao pleva koju vetar raznosi. **5** Zato se zli neće održati na sudu, ni grešnici na zboru pravednika. **6** Jer Gospod poznaje put pravednika, a put zlih će propasti.

2 Zašto su se narodi uskomešali i plemena razmišljaju o ispraznim stvarima? **2** Carevi se zemaljski podižu i vladari kao jedan ustaju protiv Gospoda i protiv njegovog pomazanika, **3** i govore: „Raskinimo okove njihove i zbacimo sa sebe uža njihova!“ **4** Onaj koji sedi na nebesima smejaće se, sam Gospod rugaće im se. **5** Tada će im se obratiti u gnevu svome, i u žestini srdžbe svoje stvorice im pometnju, **6** govoreći: „Ja sam od njega postavljen na Cionu, na svetoj gori njegovoj.“ **7** Objaviću odredbu Gospodnju, a on mi je rekao: „Ti si moj sin, danas te rodih. **8** Traži od mene, i daću ti narode u nasledstvo i krajeve zemaljske u posed. **9** Razbićeš ih gvozdenim žezlom, kao posudu grnčarsku smrvičeš ih.“ **10** I zato, carevi, postupite razborito! Prihvatite ukor, sudije zemaljske! **11** Služite Gospodu sa strahom i radujte se s drhtanjem. **12** Primite pouku,* da se Bog ne razgnevi i da

* **2,12** Ili „težite savršenstvu“, „primite čistotu“.

vas propast s puta ne ukloni, jer gnev njegov lako plane. Srećni su svi kojima je On utočište.

Pesma koju je David sastavio kada je bežao pred svojim sinom Abšalomom.*

3 O Gospode, zašto je toliko protivnika mojih? Zašto mnogi ustaju na mene? **2** Mnogi govore za dušu moju: „Nema za njega spasenja od Boga.“ **3** Ali ti si, Gospode, štiti me, slava moja, onaj koji podiže glavu moju. **4** Iz sveg glasa prizvaću Gospoda, i on će me uslišiti sa svete gore svoje. **5** Ja ću leći i zaspati, a onda ću se probuditi, jer je Gospod moj oslonac. **6** Neće me uplašiti deset hiljada ljudi koji su me sa svih strana opkolili. **7** Ustani, Gospode! Spasi me, Bože moj! Udari u vilicu sve neprijatelje moje. Razbij zube zlima. **8** Spasenje dolazi od Gospoda. Blagoslov tvoj počiva na narodu tvome.

Upravitelju, za izvođenje na žičanim instrumentima. Davidova pesma.

4 Kad te prizovem, usliši me, Bože moj pravedni. U teskobi mojoj izbavi me! Smiluj mi se i čuj molitvu moju! **2** 'Sinovi ljudski, dokle će se slava moja ponižavati? Dokle ćete isprazne stvari voleti? Dokle ćete laž tražiti?' **3** Znajte da će Gospodu poseban biti onaj ko mu je veran; čuće Gospod kad ga prizovem. **4** Ako se i uznemirite, nemojte grešiti. Zadržite reči u srcu svome, na postelji svojoj, i čutite. **5** Prinesite žrtve pravedne i uzdajte se u Gospoda. **6** Mnogi govore: „Ko će

* Psalmi znači hvalospevi.

nam pokazati ono što je dobro?" Gospode, podigni na nas svetlost lica svoga. **7** Ti ćeš srcu mome radost dati, veću nego što je oni imaju kad im obiluje pšenica i mlado vino. **8** U miru ću leći i spavati, jer mi ti, Gospode, daješ da živim u spokoju.

Upravitelju. Davidova pesma.

5 O Gospode, prigni uho rečima mojim; čuj uzdisanje moje. **2** Slušaj vapaj moj, Caru moj i Bože moj, jer se tebi molim. **3** Gospode, jutrom čuj glas moj; jutrom ti se obraćam i budno čekam. **4** Jer ti nisi Bog koji u zlu uživa; zli kod tebe ni za kratko mesta ne nalazi. **5** Hvalisavci ne mogu stajati pred očima tvojim. Ti mrziš sve koji zlo čine; **6** uništićeš one koji laž govore. Čovek koji krv proliva i prevaru čini mrzak je Gospodu. **7** A ja ću zbog velike dobrote tvoje doći u dom tvoj, u strahu pred tobom pokloniću se prema svetome hramu tvome. **8** Gospode, vodi me u pravednosti svojoj i sačuvaj od neprijatelja mojih, put svoj poravnaj preda mnom. **9** Jer u ustima njihovim nema ničeg pouzdanog, iznutra su puni zla. Grlo im je grob otvoren, laskavim se jezikom služe. **10** Bog će ih zaista smatrati krivima, propašće oni zbog namera svojih. Zbog mnoštva prestupa svojih biće rasejani, jer su se protiv tebe pobunili. **11** Ali radovaće se svi kojima si ti utočište; dovela će radosno klicati. Ti ćeš ih zakloniti; veseliće se oni koji vole ime tvoje. **12** Jer ćeš ti, Gospode, blagosloviti pravednike, kao štitom velikim zaklonićeš ih naklonošću svojom.

Upravitelju, za izvođenje na žičanim instrumentima na nižoj oktavi. Davidova pesma.

6 O Gospode, nemoj me ukoravati u gnevu svome, nemoj me kažnjavati u ljutnji svojoj. **2** Smiluj mi se, Gospode, jer sam iznemogao. Izleči me, Gospo-

de, jer su nemira pune kosti moje. **3** Duša je moja prepuna nemira, a ti, Gospode, dokle ćeš čekati? **4** Dođi, Gospode, izbavi dušu moju, spasi me zbog ljubavi svoje. **5** Jer mrtvi tebe ne spominju, Ko će te u grobu hvaliti? **6** Iznemogao sam od uzdisanja; svu noć suzama postelju svoju kvasi, i natapam ležaj svoj. **7** Od tuge je oko moje oslabilo, oronulo je zbog svih neprijatelja mojih. **8** Odlazite od mene svi koji zlo činite, jer će Gospod čuti jecaje moje. **9** Gospod će čuti kad ga za milost molim; Gospod će primiti molitvu moju. **10** Svi će se neprijatelji moji mnogo postideti i uznemiriti, odstupiće, smesta će se postideti. Davidova naricaljka koju je ispevao Gospodu zbog reči Husa iz Benjaminskog plemena.

7 O Gospode, Bože moj, ti si utočište moje. Spasi me od svih koji me progone i izbavi me, **2** da niko ne rastrgne dušu moju kao lav što razdire, zgrabivši me kad nema ko da me izbavi. **3** Gospode, Bože moj, ako sam u nečem pogrešio, ako ima nepravde na rukama mojim, **4** ako sam onome ko me nagrađuje zlom uzvratilo, ili ako sam oplenio onoga ko me bezuspešno napada, **5** neka neprijatelj goni dušu moju, neka me sustigne, i život moj u zemlju satire, neka slavu moju u prašinu baci. **6** Ustani, Gospode, u gnevu svome, podigni se protiv jarosti neprijatelja mojih, probudi se radi mene, jer si zapovedio da se pravda izvrši. **7** Neka te mnogi narodi okruže, izadi na visinu i na njih kreni. **8** Gospod će izreći presudu svim narodima. Sudi mi, Gospode, prema pravednosti mojoj i prema bezazlenosti mojoj. **9** Molim te, neka se prekine zloća opakih ljudi, A pravednika ti utvrdi; pravedni Bog ispituje srce i bubrege.* **10** Štit je moj kod Boga, Spasitelja onih koji su

* **7,9** Ili: „najdublja osećanja“.

čestitog srca. **11** Bog je pravedan Sudija, svaki dan Bog sa žestinom zlo osuđuje. **12** Ako se ko od zla ne odvрати, on će naoštriti mač svoj, nategnuće luk svoj i pripremiti ga da strele odapinje. **13** Pripremiće oružje smrtonosno, svoje će strele u plamene strele pretvoriti. **14** Gle, onaj koji je zatrudneo pakošću, začeo je zlo i rodiće laž. **15** Jamu je iskopao i produbio, ali pašće u jamu koju je napravio. **16** Zlo će se njegovo vratiti njemu na glavu, i njemu na teme pašće nasilje njegovo. **17** Hvaliću Gospoda zbog pravednosti njegove, i pesmom ću slaviti ime Svevišnjeg Gospoda.

Upravitelju pevačkom. Davidova pesma.

8 O Gospode, Gospode naš, kako je slavno ime tvoje po svoj zemlji, o veličanstvu tvome govori se nad nebesima! **2** Iz usta dece i odojčadi pokazao si silu svoju, zbog protivnika svojih, kako bi zaustavio neprijatelja i osvetnika. **3** Kada gledam nebesa tvoja, delo prsta tvojih, mesec i zvezde koje si načinio, **4** šta je smrtni čovek da na njega misliš, sin čovečiji da se o njemu brineš? **5** Učinio si ga malo manjim od onih što su bogu slični,* slavom i čašću si ga krunisao. **6** Dao si mu da vlada nad delima ruku tvojih, sve si stavio pod noge njegove: **7** svu sitnu stoku i goveda, životinje poljske. **8** Ptice nebeske i ribe morske, sve što pliva putevima morskim. **9** O Gospode, Gospode naš, kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

Upravitelju pevačkom. Davidova pesma.

9 Hvaliću te, Gospode, svim srcem svojim; objavljiću sva čudesna dela tvoja. **2** Radovaću se i veseliti, i pesmom ću hvaliti ime tvoje, Svevišnji. **3** Kad ustuknu neprijatelji moji, posrnuće i

izginuće pred tobom. **4** Jer ti si podržao pravdu svoju i parnicu svoju, sedeo si na prestolu i pravedno sudio. **5** Prekorio si narode, uništio zle. Ime si njihovo izbrisao za sva vremena, zauvek, **6** Tvoji su neprijatelji za svagda opustošeni, a i gradovi koje si iz korena iščupao. Nastaće i spomena na neprijatelje. **7** Ali Gospod će vladati doveka, utvrdiće presto svoj za sud. **8** On će suditi svetu u pravednosti, u pravdi će narodima suditi. **9** Gospod će potlačenom biti visoko utočište, visoko utočište u vreme nevolje. **10** Oni koji znaju ime tvoje, uzdaće se u tebe, jer ti, Gospode, nipošto nećeš ostaviti one koji te traže. **11** Pesmom hvalite Gospoda, koji prebiva na Cionu, objavite među narodima dela njegova. **12** Jer kad bude sudio za krv prolivenu, setiće se nevoljnika, sigurno neće zaboraviti jauk njihov. **13** Smiluj mi se, Gospode, pogledaj nevolju svoju zbog onih koji me mrze, ti koji me izbavljaš od vrata smrti, **14** da bih objavljivao sva hvala vredna dela tvoja na vratima kćeri cionske, da bih se radovao zbog spasenja koje daješ. **15** Narodi su pali u jamu koju su sami iskopali, u mrežu koju su postavili uhvatila se noga njihova. **16** Gospod je poznat po presudi koju je izvršio. Onaj ko je zao, delima ruku svojih u zamku se hvata. **17** U grob će zli otići, i svi narodi koji Boga zaboravljaju. **18** Jer siromah neće zauvek zaboravljen biti, niti će nada krotkih ikada propasti. **19** Ustani, Gospode! Ne daj da se smrtni čovek pokaže moćnijim. Neka se sudi narodima pred licem tvojim. **20** Gospode, ispuni ih strahom, da bi narodi znali da su samo smrtnici.

10 Zašto, o Gospode, stojiš daleko? Zašto se skrivaš kad nas nevolja pritišće? **2** Zli u oholosti svojoj progone nevoljнике, i hvataju ih u spletke koje smišljaju. **3** Jer se zli hvali sebičnim

* **8,5** Ili: „od anđela“.

željama duše svoje, i onaj ko nepravedan dobitak stiće blagosilja samog sebe; prezire Gospoda. **4** Zli u nadmenosti svojoj ne traži Boga, sve su zamisli njegove: „Nema Boga.“ **5** Putevi su njegovi uvek krivi. Zakoni su tvoji za njega nedostižni, i na sve svoje neprijatelje on s prezirom gleda. **6** U srcu svome govori: „Neću posrnuti, iz naraštaja u naraštaj nevolja me neće snaći.“ **7** Usta su mu puna kletvi, prevare i nasilja. Pod njegovim su jezikom nevolja i zlo. **8** Blizu naselja u zasedi sedi, iz potaje ubija nedužnoga. Oči njegove nesrećnika vrebaju. **9** Iz potaje vreba kao lav iz skrovišta svoga. Vreba da zgrabi nevoljnika. Hvata ga i u mrežu svoju povlači. **10** Satrven je nevoljnik, slomljen je; čitava vojska klonulih pada u jake kandže zloga. **11** U srcu svome on govori: „Bog je zaboravio. Okrenuo je lice svoje. Neće on to nikad videti.“ **12** Ustani, Gospode. Bože, podigni ruku svoju. Ne zaboravi one koji su u nevolji. **13** Zašto zao čovek prezire Boga? U srcu svome govori: „Bog ne mari.“ **14** Jer ti vidiš nevolju i muku. Posmatraš ih, da bi ih u ruku svoju uzeo. Tebi se prepušta nesrećnik, siročče. Ti si pomoćnik njegov. **15** Slomi ruku onom ko je zao i pokvaren. Kažnjavaj ga za zloću njegovu sve dok je više ne bude. **16** Gospod je car doveka, u svu večnost. Nestali su narodi sa zemlje njegove. **17** Gospode, ti ćeš čuti molbe krotkih. Pripremićeš srce njihovo. Prignućeš uho svoje, **18** da daš pravdu siročetu i potlačenom, da niko više ne drhti pred čovekom smrtnim.

Upravitelju. Davidov psalam.

11 Gospod je utočište moje. Kako smete reći duši mojoj: „Odleti u goru kao ptica! **2** Jer, gle, zli natežu luk, za tetivu zapinju strelu svoju, da iz mraka gađaju one koji su čestitog srca. **3** Kad se temelji pravde ruše, šta da učini pravednik?“ **4** Gospod je u svetom

hramu svome. Na nebesima je presto Gospodnji. Oči njegove posmatraju, pogled njegov ispituje sinove ljudske. **5** Gospod ispituje i pravednoga i zloga, a onoga ko voli nasilje, silno mrzi duša njegova. **6** Pustiće na zle kišu zamki, vatre i sumpora, i vruć vetar, kao čašu koju će morati ispiti. **7** Jer Gospod je pravedan, on voli pravedna dela. Čestiti će gledati lice njegovo.

Upravitelju, za izvođenje na nižoj oktavi. Davidova pesma.

12 Spasi me, Gospode, jer nema više vernog čoveka, jer je nestalo vernih među sinovima ljudskim. **2** Neistinu govore jedan drugome, laskavim usnama govore i srcem dvoličnim. **3** Gospod će istrebiti sve usne laskave, jezik koji oholo govori, **4** one što govore: „Na jeziku smo jači. Usnama svojim govorimo šta god želimo. Ko će nad nama gospodari?“ **5** „Zato što zli pljačkaju nevoljnike, zato što uzdišu ubogi, sada ću ustati“, kaže Gospod. „Izbaviću ih od onih koji ih preziru.“ **6** Reči su Gospodnje čiste reči, kao srebro pročišćeno u topioničkoj peći u zemlji, sedam puta pročišćeno. **7** Gospode, ti ćeš ih čuvati; svakoga od njih doveka ćeš štiti od ovog zlog naraštaja. **8** Zli idu uokolo, jer se podlost veliča među sinovima ljudskim.

Upravitelju. Davidova pesma.

13 Dokle ćeš me, Gospode, zaboravljati? Zar zauvek? Dokle ćeš od mene okretati lice svoje? **2** Dokle ću se boriti u duši svojoj, po ceo dan nositi tugu u srcu svome? Dokle će se nada mnogom neprijatelj moj uzdizati? **3** Pogledaj me, usliši me, o Gospode, Bože moj. Nek zasijaju oči moje, da ne zaspim smrtnim snom, **4** Da ne kaže neprijatelj moj: „Pobedio sam ga!“ Da se ne raduju protivnici moji što posrćem. **5** Ali ja se u tvoju milost

uzdam; neka se moje srce raduje zbog spasenja koje daješ. **6** Pevaću Gospodu jer je dobar prema meni.

Upravitelju. Davidov psalam.

14 Bezumnik govori u srcu svome: „Nema Gospoda.“ Zlo čine, odvratna su dela njihova. Nema nikog ko dobro čini. **2** Gospod s neba gleda sinove ljudske, da vidi ima li koga da je razuman, traži li ko Gospoda. **3** Svi su zastranili, svi su se pokvarili, Nema nikog ko dobro čini, nema nijednog. **4** Zar niko od onih koji zlo čine ništa naučio nije? Oni koji narod moj kao hleb proždiru? Gospoda ne prizivaju. **5** Tada ih je veliki strah obuzeo, jer Gospod je s naraštajem pravednika. **6** Vi hoćete da posramite namere nevoljnika, jer je Gospod utočište njegovo. **7** O, kad bi sa Ciona spasenje došlo Izraelu! Kad Gospod vrati zarobljeni narod svoj, veseliće se Jakov, radovaće se Izrael.

Davidova pesma

15 Gospode, ko će biti gost u šatoru tvome? Ko će prebivati na svetoj gori tvojoj? **2** Onaj ko živi bezazleno i postupa pravedno, ko istinu govori u srcu svome. **3** Onaj koji ne kleveće jezikom svojim. Nikakvo zlo ne čini blišnjemu svome, i ne govori pogrdno o prijatelju svome. **4** On odbacuje svakoga ko prezir zaslužuje, a poštuje one koji se Gospoda boje. Zakletvu svoju ne poriče, makar mu i na štetu bila. **5** Novac svoj uz kamatu ne daje, i mito protiv nedužnog ne uzima. Ko tako čini, nikada posrnuti neće.

16 Čuvaj me Bože, jer si ti utočište moje. **2** Rekao sam Gospodu: „Ti si Gospod - nema dobra osim tebe. **3** U svetima koji su na zemlji, u njima, slavnima, sva je radost moja.“ **4** Mnoge se muke onih koji uvek za nekim drugim trče. Njihove žrtve levanice od krvi ja

neću izlupati, i na usnama svojim imena njihova neću nositi. **5** Gospod je deo nasledstva moga i čaše moje. Ti čvrsto držiš nasledstvo moje. **6** Divno je ono što si mi u nasledstvo dao. Posed je moj zaista lep. **7** Blagosiljaću Gospoda, koji me save-tuje. Noću me opominju bubrezi moji. **8** Gospoda uvek imam pred sobom. On mi je s desne strane, neću posrnuti. **9** Zato se raduje srce moje i veseli duša moja. Telo će moje spokojno počivati. **10** Jer nećeš dušu moju ostaviti u grobu. Nećeš dozvoliti da sluga tvoj verni jamu vidi. **11** Daćeš mi da upoznam put života. Obilje je radosti pred licem tvojim, večna je sreća u desnici tvojoj.

Davidova molitva

17 Čuj, Gospode, ono što je pravedno, poslušaj vapaj moj, prigni uho molitvi usana mojih na kojima prevare nema. **2** Od tebe neka mi pravda dođe, oči tvoje neka na čestitost gledaju. **3** Ispitao si srce moje, noću si me proverio, pročistio si me i vidiš da zlo ne smišljam. Usta moja neće zgrešiti. **4** A ljudskih dela, puteva razbojničkih, čuvam se po reči usana tvojih. **5** Koraci moji neka prionu za staze tvoje, na kojima noge moje posrnuti neće. **6** Prizivam te, Bože, jer ćeš me uslišiti. Prigni k meni uho svoje, i čuj reči moje. **7** U milosti svojoj divna dela učini, spasitelju onih koji kod tebe utočište traže od onih koji se bune protiv desnice tvoje. **8** Čuvaj me kao zenicu oka, sakrij me pod senu krila svojih **9** od zlih koji su nasrnuli na mene. Neprijatelji duše moje stežu obruč oko mene. **10** Zatvorili su se u sopstveno salo, ustima svojim oholo govore. **11** A nas, naše korake, sada opkoljuju, upiru oči svoje da nas na zemlju obore. **12** Svaki je od njih kao lav željan da plen rastrgne, kao mladi lav koji u potaji sedi. **13** Ustani, Gospode, suprotstavi mu se u lice, prisili ga da se pokloni,

mačem svojim izbavi dušu moju od zloga, **14** rukom svojom izbavi me od ljudi, Gospode, od ljudi ovoga vremena, kojima je stalo samo do zadovoljstava ovoga života, kojima stomak puniš svojim blagom. Koji imaju mnogo sinova. I deci svojoj ostavljaju ono što im pretekne. **15** A ja ću u pravednosti gledati lice tvoje, zadovoljan ću biti kad se probudim i vidim obličje tvoje.

Upravitelju. Psalam Gospodnjeg sluga Davida, koji je Gospodu izgovorio reči ove pesme onog dana kada ga je Gospod izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz Saulove ruke. On je rekao:

18 Voleću te, Gospode, snago moja. **2** Gospod je stena moja, tvrđava moja i izbavitelj moj. Bog je moj stena moja. On je utočište moje, štiti me i roga spasenja mog, visoko utočište moje. **3** Prizvaću Gospoda, koji je hvale dostojan, i izbaavljen ću biti od neprijatelja svojih. **4** Uža smrti obavila su me, bujice ljudi pokvarenih plašile su me. **5** Uža groba okružila su me, zamke smrti su preda mnom. **6** U nevolji svojoj prizivao sam Gospoda, vapio sam Bogu svome. Iz hrama svoga on je čuo glas moj, i vapaj moj dopro je do njegovih ušiju. **7** Zemlja se zatresla i uzdrimala, temelji su se gorski pokrenuli, zatresli su se, jer se on razgnevio. **8** Dim je krenuo iz nozdrva njegovih, i ogranj što proždire iz usta njegovih, užareno ugljeglje iskakalo je od njega. **9** Savio je nebesa i sišao. Tamni su oblaci bili pod nogama njegovim. **10** Seo je na heruvima i doleteo, dojurio je na krilima anđela. **11** Tamu je učinio skrovištem svojim, a svuda oko njega kao šator njegov, crni su kišni oblaci. **12** Pred njim su prolazili oblaci njegovi uz bljeske munja, grad i ugljeglje užareno. **13** Zagrmeo je Gospod na nebesima, Svevišnji je pustio glas svoj, pustio je grad i užareno ugljeglje. **14** Slao je

strele svoje, da bi ih rasejao, munje je odapinjao, da bi ih u pometnju bacio. **15** Pokazala su se korita voda, i otkrili su se temelji tla zemaljskoga od pretnje tvoje, Gospode, od silnog daha nozdrva tvojih. **16** Tada je On pružio ruku s visine, uhvatio me je, i izvukao iz vode duboke. **17** Izbavio me je od mog silnog neprijatelja, od onih što me mrze, jer su jači bili od mene. **18** Ustajali su na mene u dan nevolje moje, ali me je Gospod podržao. **19** Izveo me je na čistinu, izbavio me je, jer sam mu drag. **20** Prema pravednosti mojoj Gospod me nagrađuje, prema čistoti ruku mojih on mi uzvraća. **21** Jer sam se držao puteva Gospodnjih. I nisam se odmetnuo od Boga svoga. **22** Jer su svi zakoni njegovi preda mnom, i odredbe njegove ne odbacujem od sebe. **23** Bezazlen sam pred njim, i pazim da prestup ne učinim. **24** A Gospod neka mi uzvрати prema pravednosti mojoj, prema čistoti ruku mojih pred očima njegovim. **25** S onim ko je veran postupaš verno, i s besprekornim besprekorno, **26** s onim ko je čist postupaš čisto, a onoga ko je pokvaren nadmudruješ, **27** jer ti spasavaš ljude u nevolji, a oči ohole ponižavaš. **28** Ti pališ svetiljku moju, Gospode. Bog moj tamu moju rasvetljava. **29** Jer s tobom mogu i na četvrtu razbojnika udariti, s Bogom svojim mogu se i na bedeme popeti. **30** Savršen je put Božji, reč je Gospodnja čista. On je štiti svima koji kod njega utočište traže. **31** Jer ko je Bog osim Gospoda? I ko je stena osim Boga našega? **32** Bog me snagom opasuje, savršenim čini put moj, **33** jer mi daje noge kao u košute, i postavlja me da stojim na visokim mestima. **34** Ruke moje učini ratovanju, mišice moje natežu luk bakarni. **35** Ti mi daješ svoj štiti spasenja, desnica me tvoja podržava, poniznost me tvoja velikim čini. **36** Ti krčiš put koracima mojim, i gležnjevi moji ne posrću. **37** Gornim neprijatelje svoje i stižem ih, i ne vra-

ćam se dok ih ne istrebim. **38** Obaram ih, tako da oni ustati ne mogu, padaju pod noge moje. **39** Snagom me za boj opasuješ, obaraš preda mnom one koji na mene ustaju. **40** Neprijatelje moje preda mnom u beg teraš, satirem one koji me silno mrze. **41** Za pomoć oni vape, ali spasitelja nema, Gospodu oni vape, ali ih on ne uslišava. **42** Satirem ih i rasipam kao prah na vetru, kao blato ulično odbacujem ih. **43** Ti me izbavljaš od prigovaranja naroda moga. Postavljaš me za poglavara nad narodima. Narod koji nisam poznavao služi mi. **44** Čim za mene čuju, pokoravaju mi se; tuđinci pokorno k meni dolaze. **45** Tuđinci gube snagu, drhteći izlaze iza bedema svojih. **46** Živ je Gospod, neka je blagoslovljen on, Stena moja, neka je uzvišen Bog spasenja moga. **47** Bog mi daje osvetu i narode mi pokorava. **48** Izbavlja me od ljutih neprijatelja mojih; podižeš me iznad svih koji na mene ustaju, od nasilnika izbavljaš me. **49** Zato te hvalim među narodima, Gospode, pesmom slavim ime tvoje. **50** Velike pobede on daje caru svome, i milost pokazuje pomazaniku svome, Davidu i potomstvu njegovom doveka.

Upravitelju. Davidova pesma.

19 Nebesa objavljuju slavu Božju, o delu ruku njegovih nebeski svod govori. **2** Dan za danom oni govore, iz noći u noć znanje otkrivaju. **3** Nije to govor, a nisu ni reči, nije ni glas što se može čuti. **4** Ali po celoj se zemlji rasteglo merno uže njihovo, i reči su njihove do kraja sveta stigle. Na njima je Bog suncu šator razapeo, **5** i ono izlazi kao mladoženja iz svadbene odaje svoje, raduje se kao junak što hita po putu. **6** S jednog kraja nebesa polazi, a na drugom kraju završava kruženje svoje, i ništa nije sakriveno od toplote njegove. **7** Zakon je Gospodnji savršen, dušu krepí. Opomena je Gospod-

nja pouzdana, daje mudrost neiskusnome. **8** Naredbe su Gospodnje pravedne, srce vesele, zapovest je Gospodnja čista, oči prosvetljuje. **9** Strah od Gospoda je čist, zauvek ostaje. Odluke su Gospodnje istinite i pravedne. **10** Dragocenije su od zlata, od mnogog suvog zlata, slađe su od meda, od meda što teče iz saća. **11** One opominju slugu tvoga. Ko ih se drži, veliku nagradu ima. **12** A ko će svoje greške uvideti? Od greha kojih nisam svestan, očisti me. **13** I od dela oholih čuvaj slugu svoga, ne daj da ovladaju mnome. Tad ću besprekoran biti, i čist ću ostati od prestupa mnogih. **14** Neka ti reči usta mojih i razmišljanja srca moga budu ugodni, Gospode, Steno moja i Otkupitelju moj.

Upravitelju. Davidova pesma.

20 Neka te usliši Gospod u dan nevolje. Neka te zaštiti ime Boga Jakovljevog. **2** Neka ti pomoć pošalje sa svetog mesta, i podrži te sa Ciona. **3** Neka se seti svih tvojih žrtvenih darova, i neka prihvati tvoju žrtvu paljenicu. **4** Neka ti učini po željama srca tvoga, i neka ispuni sve namere tvoje. **5** Radosno ćemo klicati zbog spasenja tvoga, i u ime Boga našeg podignućemo zastavu. Neka Gospod ispuni sve molbe tvoje. **6** Sada znam da Gospod spasava pomazanika svoga. Uslišava ga sa svetih nebesa svojih spasonosnim moćnim delima desnice svoje. **7** Jedni govore o kolima, drugi o konjima, a mi govorimo o imenu Gospoda, Boga našega. **8** Oni posrću i padaju, a mi ustajemo i uspravno stojimo. **9** Gospode, spasi cara! On će nas uslišiti u dan kad ga prizovemo.

Upravitelju. Davidova pesma.

21 Gospode, zbog moći tvoje car se raduje, i zbog spasenja koje pružaš još će se radovati! **2** Dao si mu što mu srce želi, i želju usana njegovih

nisi odbio. **3** Jer si ga blagoslovio i darovao dobrima mnogim, i na glavu si mu krunu od suvog zlata stavio. **4** Od tebe je život tražio i ti si mu ga dao. Dane si njegove produžio doveka, u svu večnost. **5** Velika je slava njegova zbog spasenja koje pružaš. Odenuo si ga slavom i veličanstvom. **6** Bogato blagoslovljenim učinio si ga doveka. Razveseljuješ ga radošću koju pruža lice tvoje. **7** Jer se car uzda u Gospoda, u milost Svevišnjeg. Neće on posrnuti. **8** Ruka će tvoja naći sve neprijatelje tvoje, desnica će tvoja naći one koji te mrze. **9** Pretvorićeš ih u peć užarenu kad se u gnevu svom pojaviš. Progutaće ih Gospod u gnevu svome i vatra će ih proždreti. **10** Porod njihov istrebićeš sa zemlje, i potomstvo njihovo među sinovima ljudskim. **11** Jer smeraju zlo na tebe, smišljaju ono što izvršiti ne mogu. **12** Ti ćeš ih prisiliti da okrenu leđa i pobegnu, kad lukove svoje uperiš prema licu njihovom. **13** Gospode, uzvisi se u snazi svojoj. Pevaćemo i pesmom slaviti moć tvoju.

Upravitelju, za „Košutu u zoru“. Davidova pesma.

22 Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Zašto si daleko od spasenja moga, od reči vapaja mojih? **2** Bože moj, danju te zovem, a ti se ne odazivaš, noću zovem, i ne sustajem. **3** A ti si svet, obavijen si hvalama Izraelovim. **4** U tebe su se uzdali očevi naši, uzdali su se i ti si ih izbavljao. **5** Tebi su vapili i bili su spaseni, u tebe su se uzdali i nisu se osramotili. **6** A ja sam samo crv, a ne čovek, ruglo ljudima i prezir narodu. **7** Svi koji me vide rugaju mi se, podrugljivo usta otvaraju, odmahuju glavom i govore: **8** „Na Gospoda se oslonio. Neka ga on spase! Neka ga on izbavi, kad mu je tako drag!“ **9** Jer ti si me izvadio iz utrobe majčine, ti si mi pouzdanje ulio još na grudima majke moje. **10** Tebi sam od rođenja po-

veren, od utrobe majke moje ti si Bog moj. **11** Ne budi daleko od mene, jer je nevolja blizu, jer drugoga pomoćnika nemam. **12** Opkolilo me je mnoštvo mladih bikova, okružili su me jaki bikovi sa Bašana. **13** Na mene otvaraju usta svoja, kao lav koji plen kida i riče. **14** Kao voda razlivanam se, razdvajaju se sve kosti moje. Srce moje kao vosak postaje, rastapa se duboko u meni. **15** Sasušila se snaga moja kao komad grnčarije, i jezik mi se za nepce lepi, u prah smrtni ti me stavljaš. **16** Jer psi su me opkolili, gomila zlikovaca okružila me je. Kao lav navalili su na ruke moje i noge moje. **17** Sve kosti svoje izbrojiti mogu. Oni gledaju, zure u mene. **18** Haljine moje dele među sobom, i za odeću moju žreb bacaju. **19** Ali ti, Gospode, ne budi daleko. Snago moja, u pomoć mi pohitaj. **20** Dušu moju od mača izbavi, dušu moju jedinu od šape pasje. **21** Spasi me od usta lavljih, usliši me i spasi od rogova jednoroga. **22** Objaviću ime tvoje braći svojoj, hvaliću te usred mnoštva okupljenog. **23** Vi koji se Gospoda bojite, hvalite ga! Svi koji ste potomstvo Jakovljevo, slavite ga! Budite u strahu pred njim, svi koji ste potomstvo Izraelovo. **24** Jer on ne prezire patnju nevoljnika, niti mu je ona mrska, lice svoje nije od njega okrenuo, i kad je k njemu za pomoć zavapio, on ga je uslišio. **25** Zbog dela tvojih hvaliću te usred velikog mnoštva okupljenog. Zavete svoje ispuniću pred onima koji se njega boje. **26** Krotki će jesti i nasitiće se; hvaliće Gospoda oni koji ga traže. Srca vaša neka večno žive. **27** Svi krajevi zemaljski setiće se Gospoda i obratiće se njemu. I sva plemena iz svih naroda pokloniće se pred tobom. **28** Jer Gospodu pripada vlast carska, on nad narodima vlada. **29** Svi bogati na zemlji ješće i pokloniće se, pred njim će se pokloniti svi koji u prah silaze, i niko neće dušu svoju živom sačuvati. **30** Potomstvo će njemu

služiti, o Gospodu će se govoriti sledećem naraštaju. **31** Doći će oni i pričaće o pravednosti njegovoj narodu koji će se roditi, govoreći da je On to učinio.

Davidova pesma

23 Gospod je moj Pastir. Ništa mi neće nedostajati. **2** Na pašnjaci-ma zelenim odmor mi daje, vodi me na spokojna mesta gde obilne vode teku. **3** Dušu moju krepí. Zbog imena svoga vodi me stazama pravednim. **4** Da i dolinom guste tame pođem, neću se zla bojati, jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja utehu mi daju. **5** Postavljaš trpezu preda mnom ispred neprijatelja mojih. Uljem mi glavu mažeš. Čaša se moja preli-va. **6** Dobrota i ljubav pratiće me sve dane života moga. I mnoge dane prebivaću u domu Gospodnjem.

Davidov psalam. Pesma.

24 Gospodnja je zemlja i sve što je na njoj, zemaljsko tlo i oni koji na njemu žive. **2** On ju je na morima utemeljio, i na rekama je učvrstio. **3** Ko se može popeti na goru Gospodnju, i ko može stati na njegovo sveto mesto? **4** „Onaj kome su ruke nedužne i srce čisto, ko ne omalovažava ime Moje, i ne zaklinje se lažno.“ **5** On će dobiti blagoslov od Gospoda, I pravedan će biti pred Bogom spasenja svoga. **6** To je naraštaj onih koji ga traže, onih koji traže lice tvoje, Bože Jakovljevi. **7** „Vrata, podignite glave svoje, dignite se, vrata prastara, da uđe slavni Car!“ **8** „Ko je taj slavni Car?“ „Gospod, silan i moćan, Gospod, moćan u boju.“ **9** „Vrata, podignite glave svoje, dignite ih, vrata prastara, da uđe slavni Car!“ **10** „Ko je on, taj slavni Car?“ „Gospod nad voj-skama - on je taj slavni Car!“

25 K tebi, Gospode, podižem dušu svoju. **2** Bože moj, u tebe se uzdam, ne daj da se osramotim. Ne daj da nada mnom neprijatelji moji likuju. **3** Ko se god u tebe uzda, neće se osramotiti. Osramotiće se oni koji neverno postupaju, a sve im je to uzalud. **4** Gospode, daj da upoznam puteve tvoje. Nauči me stazama svojim. **5** Uputi me da hodim u istini tvojoj i pouči me, jer si ti Bog spasenja moga. U tebe se uzdam ceo dan. **6** Gospode, seti se milosrđa svoga i ljubavi svoje, jer oduvek postoje. **7** Grehe mladosti moje i prestupe moje nemoj pamtiti. Po milosti svojoj seti me se, zbog dobrote svoje, Gospode. **8** Dobar je i pravedan Gospod. Zato pravom putu grešnike uči. **9** Krotke će uputiti da žive po zakonu njegovom, učiće krotke putu svome. **10** Sve su staze Gospodnje ljubav i istina, za one koji se drže saveza njegovog i opomena njegovih. **11** Gospode, radi imena svoga, oprosti mi prestup moj, jer je velik. **12** Koji se čovek Gospoda boji? Njega će On poučiti putu koji će odabrati. **13** Duša će njegova u dobru počivati, i potomstvo će njegovo zemlju posedovati. **14** Gospod je blizak s onima koji ga se boje, I savez svoj on im obznanjuje. **15** Oči su moje stalno k Gospodu upravljene, jer on mi noge iz mreže izvlači. **16** Okreni k meni lice svoje i smiluj mi se, jer sam sâm i nevoljan. **17** Umnožile su se muke srca moga, iz teskobe moje izbavi me. **18** Vidi nevolju moju i muku moju, i oprosti mi sve grehe moje. **19** Vidi koliko je mnogo neprijatelja mojih, i kako me mržnjom nasilničkom mrze. **20** Čuvaj dušu moju i izbavi me. Ne daj da se osramotim, jer si ti utočište moje. **21** Bezazlenost i čestitost neka me čuvaju. Jer se u tebe uzdam. **22** Bože, otkupi Izrael od svih nevolja njegovih.

Davidov psalam

26 Sudi mi, Gospode, jer živim bezazleno, u Gospoda se uzdam da se ne bih pokolebao. **2** Ispitaj me, Gospode, i iskušaj me, pročisti najdublja osećanja moja i srce moje. **3** Jer je dobrota tvoja pred očima mojim. I ja hodim u istini tvojoj. **4** Ne sedim s ljudima koji neistinu govore, i ne odlazim k onima koji prikrivaju kakvi su. **5** Mrzim društvo zločinaca, sa zlima ne sedim. **6** Opraću ruke i pokazaću nevinost svoju, obilaziću oltar tvoj, Gospode, **7** da se čuju zahvale moje, i da objavim sva divna dela tvoja. **8** Gospode, ja volim dom u kom ti prebivaš, i mesto gde boravi slava tvoja. **9** Dušu moju ne pogubi s grešnicima. Ni život moj s ljudima koji su za krv krivi, **10** kojima su zlodela u rukama, I kojima je desnica puna mita. **11** A ja ću živeti besprekorno. Otkupi me i smiluj mi se. **12** Noga će moja na ravnome stajati; usred okupljenog mnoštva blagosiljaću Gospoda.

Davidov psalam

27 Gospod je svetlost moja i spasenje moje. Koga da se bojim? Gospod je snaga života moga. Pred kim da strepim? **2** Kad su zločinci krenuli na mene da mi telo izjedu, protivnici moji i neprijatelji moji, posrnuli su i pali. **3** Da se protiv mene i vojska ulogori, srce se moje bojati neće. Da se i rat protiv mene povede, i tada ću se u Boga pouzdati. **4** Za jedno molim Gospoda, samo to tražim, da živim u domu Gospodnjem sve dane života svoga, da bih gledao krasotu Gospodnju, i istraživao u hramu njegovom. **5** Jer u dan nevolje on će me sakriti u zaklon svoj, skloniće me na skrovito mesto, u šator svoj, visoko na stenu on će me podići. **6** Zato će se glava moja uzvisiti iznad neprijatelja oko mene, i u šatoru njegovom prinosiću na žrtvu poklike radosne, pevaću Gospodu i pesmom ću ga

hvaliti. **7** Gospode, čuj glas moj kad te zovem, smiluj mi se i usliši me. **8** Srce moje ponavlja zapovest tvoju: „Tražite lice moje.“ Gospode, tražiću lice tvoje. **9** Ne okreći od mene lice svoje. Ne odbacuj u gnev slugu svoga. Budi pomoć moja. Ne napuštaj me i ne ostavljaj me, Bože spasenja moga. **10** Ako me i otac i majka ostave, Gospod će me prihvatiti. **11** Gospode, pouči me putu svome, vodi me stazom čestitosti i čuvaj me od neprijatelja. **12** Nemoj me predati duši protivnika mojih, jer su na mene ustali svedoci lažni, i onaj iz koga izbija nasilje. **13** Da nisam verovao da ću videti dobrotu Gospodnju u zemlji živih, šta bi sa mnom bilo! **14** Uzdam se u Gospoda; budi hrabar i neka srce tvoje bude jako. Uzdam se u Gospoda.

Davidov psalam

28 Gospode, tebe prizivam. Steno moja, nemoj se oglušiti o mene, nemoj ćutati preda mnom, da ne bih bio kao oni što u jamu silaze. **2** Čuj glas usrdnih molbi mojih kad za pomoć k tebi vapim, kad podižem ruke svoje prema skrovitom mestu svetilišta tvoga. **3** Nemoj me ukloniti zajedno sa zlima i s onima koji zlo čine, koji govore lepo s bližnjima svojim, a zlo im je u srcu. **4** Daj im po delima njihovim. I po zloći postupaka njihovih. Daj im po delu ruku njihovih. Plati im za ono što čine. **5** Jer ne mare za ono što Gospod čini, ni za delo ruku njegovih. On će ih srušiti i neće ih podići. **6** Neka je blagoslovljen Gospod jer je čuo glas usrdnih molbi mojih. **7** Gospod je snaga moja i štit moj. U njega se uzda srce moje, pomoć sam dobio, pa srce moje kliče; pesmom ću ga hvaliti. **8** Gospod je snaga narodu svome, i tvrđava veličanstvenog spasenja pomazaniku svome. **9** Spasi narod svoj i blagoslovi nasledstvo svoje, pasi ih i nosi ih doveka.

Davidova pjesma

29 Dajte Gospodu, sinovi moćnih, dajte Gospodu slavu i moć. **2** Dajte Gospodu slavu dostojnu imena njegovog. Poklonite se Gospodu u svetom ruhu. **3** Glas Gospodnji je iznad olujnih kišnih oblaka, slavni Bog grmi. Gospod je iznad mnogih olujnih kišnih oblaka. **4** Glas Gospodnji je silan, glas Gospodnji je veličanstven. **5** Glas Gospodnji kedrove lomi, lomi Gospod livanske kedrove, **6** i oni skaču poput teleta; Livan i Sirion skaču kao sinovi jednoroga. **7** Glas Gospodnji seče plamenom ognjenim, **8** od glasa Gospodnjeg pustinja se bolno previja, pred Gospodom se pustinja Kadis od boli previja. **9** Od glasa Gospodnjeg, košute prerano mlade svoje na svet donose, a i šume on ogoljuje. U hramu njegovom svi govore: „Slava Bogu!“ **10** Gospod vlada nad vodama potopa, Gospod sedi kao car doveka. **11** Gospod će dati snagu narodu svome. Gospod će mirom blagosloviti narod svoj.

Pjesma povodom svečanosti useljenja u dvor. Davidov psalam.

30 Uzvisivaću te, Gospode, jer si me podigao i nisi dao da neprijatelji moji nada mnom likuju. **2** Gospode, Bože moj, k tebi sam zavapio i ti si me izlečio. **3** Gospode, dušu si moju iz groba izveo, sačuvao si me u životu, da u jamu ne siđem. **4** Pесmom slavite Gospoda, vi koji ste mu verni, upućujte hvalu svetom imenu njegovom, **5** jer gnev njegov samo tren traje, a milost njegova čitavog života. Veče nam može plač doneti, ali jutro donosi radosno klicanje. **6** U spokoju svom rekao sam: „Nikad neću posrnuti.“ **7** Gospode, po milosti svojoj goru si moju u snazi utvrdio. Okrenuo si lice svoje, i smeten sam postao. **8** Gospode, tebe sam zvao; Gospoda sam za milost usrdno molio. **9** Kakva je korist od krvi moje kad u

jamu siđem? Hoće li te prah hvaliti? Hoće li on o istini tvojoj govoriti? **10** Čuj, Gospode, i smiluj mi se. Gospode, budi moj pomoćnik. **11** Ti si tugu moju u igranje pretvorio, skinuo si kostret moj i veseljem me opasao, **12** da bi te celo moje biće pesmom hvalilo i da ne bi ćutalo. Gospode, Bože moj, doveka ću tebe hvaliti.

Upravitelju. Davidova pjesma.

31 Gospode, ti si utočište moje. Ne daj da se ikada postidim. U pravdnosti svojoj izbavi me. **2** Prigni k meni uho svoje. Izbavi me brzo. Budi mi kamena tvrđava, tvrda kula mog spasenja. **3** Jer si ti stena moja i tvrđava moja, zbog imena svoga vodi me i usmeravaj. **4** Izvadi me iz mreže koju su mi potajno namestili, jer si ti tvrđava moja. **5** U tvoje ruke poveravam duh svoj. Ti si me otkupio. Gospode, Bože istine. **6** Mrzim one koji poštuju bezvredne, ništavne idole. Ja se u Gospoda uzdam. **7** Veseliću se i radovati milosti tvojoj, jer si ti pogledao na nevolju moju; ti poznaješ teskobu duše moje, **8** nisi me dao u ruke neprijateljima. Noge si moje na čistinu postavio. **9** O Gospode, smiluj mi se, jer sam u teskobi. Od jada je oslabilo oko moje, duša moja i utroba moja. **10** Jer od tuge moje život mi se kraju bliži, i od uzdisanja godine moje. Zbog prestupa moga snage mi ponestaje, i kosti su moje oslabile. **11** Svim neprijateljima svojim ruglo sam postao, bližnjima svojim ruglo veliko, i užas za poznanike svoje. Kad me napolju vide, beže od mene. **12** Zaboravljen sam kao da sam mrtav, nema me u srcima; postao sam kao posuda razbijena; **13** jer od mnogih zao glas čujem, strah je posvuda. Kad se kao jedan skupljaju na mene, smišljaju kako da uzmu dušu moju. **14** Ali ja se u tebe uzdam, Gospode. I govorim: „Ti si moj Bog.“ **15** Dani su moji u ruci tvojoj. Izbavi

me iz ruku neprijatelja mojih i od onih što me progone. **16** Neka zasja lice tvoje nad slugom tvojim. Spasi me milošću svojom. **17** Gospode, ne daj da se postidim, jer tebe prizivam. Nek se zli postide, nek zamuknu u grobu. **18** Nek zaneme usne lažljive, koje protiv pravednika neobuzdano, oholo i prezirno govore. **19** Kako je velika dobrota tvoja koju čuvaš za one koji te se boje! I koju pokazuješ prema onima koji kod tebe utočište traže, pokazuješ je pred sinovima ljudskim. **20** Na skrovito mesto u blizini svojoj sklonićeš ih od zavera ljudskih. U kolibi svojoj sakrićeš ih od jezika svadljivih. **21** Neka je blagoslovljen Gospod, jer mi je u opkoljenom gradu pokazao divnu milost svoju. **22** A ja sam se mnogo uplašio i rekao: „Istrebiće me ispred očiju tvojih.“ A ti si čuo glas mojih usrdnih molbi kad sam za pomoć tebi vapio. **23** Volite Gospoda, svi koji ste mu verni. Gospod čuva one koji su mu verni, a punom merom vraća svima koji oholo postupaju. **24** Budite hrabri, i neka je jako srce vaše, svi vi koji Gospoda čekate.

32 Srećan je onaj kome je prestup oprostjen, kome je greh pokriven. **2** Srećan je čovek kome Gospod ne uračunava krivicu, i u čijem duhu nema prevare. **3** Kad sam ćutao, kosti su se moje sasušile od jecanja moga po ceo dan. **4** Jer me je dan i noć ruka tvoja pritisnula. Nestalo je životnog soka u meni kao da sam na letnjoj žezi. **5** Na kraju sam ti priznao greh svoj i krivicu svoju nisam prikrrio. Rekao sam: „Priznaću Gospodu prestupe svoje.“ Ti si oprostio krivicu greha mojih. **6** Zato će se tebi moliti svako ko ti je veran dok se još možeš naći. Bujice voda mnogih njega ni dotaći neće. **7** Ti si zaklon moj, ti ćeš me od teskobe štiti. Okružićeš me radošću spasenja svoga. **8** „Učiniću te razboritim i poučiću te putu kojim treba da ideš. Savetovaću te, oko će

moje biti na tebi. **9** Ne budite kao konji ili mazge bez razuma, kojima žestinu treba obuzdavati uzdom ili ularom pre nego što ti priđu.“ **10** Mnoge su boli onog ko je zao, a onog ko se uzda u Gospoda, okružuje dobrota. **11** Radujte se Gospodu i veselite se, pravednici! Kličite radosno, svi koji ste čestitog srca!

33 Kličite radosno, pravednici, pred Gospodom! Čestitima dolikuje da upućuju hvale. **2** Zahvaljujte Gospodu uz harfu, svirajte mu na instrumentu s deset žica. **3** Pevajte mu pesmu novu, svirajte na žicama najbolje što umeće, uz radosne poklike. **4** Jer je reč Gospodnja ispravna, i pouzdan je on u svim delima svojim. **5** On voli pravednost i pravdu. Puna je zemlja Gospodnje dobrote. **6** Rečju Gospodnjom nebesa su stvorena, i dahom usta njegovih sva vojska njihova. **7** Sakuplja vode morske kao da je branu postavio, uzburkane vode u skladište stavlja. **8** Neka se svi na zemlji boje Gospoda. Neka su u strahu pred njim svi koji na zemlji žive. **9** Jer on je rekao, i nastalo je; on je zapovedio, i postalo je. **10** Gospod razbija namere naroda, osujećuje ono što ljudi smišljaju. **11** Namera Gospodnja dovek ostaje, zamisli srca njegovog iz naraštaja u naraštaj. **12** Srećan je narod kome je Bog Gospod, narod koji je on izabrao kao svoje nasledstvo. **13** S nebesa Gospod gleda, vidi sve sinove ljudske. **14** Sa utvrđenog mesta na kome prebiva, posmatra sve koji na zemlji žive. **15** On oblikuje srce svima njima, zna sva dela njihova. **16** Cara ne spasava vojska velika, niti čoveka silnog izbavlja snaga velika. **17** Nepouzdana je nada da konj spasenje donosi; velikom snagom svojom on ne izbavlja. **18** Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, na onima koji čekaju milost njegovu, **19** da bi dušu njihovu od smrti izbavio, i da bi ih u vreme

gladi u životu sačuvao. **20** Duša naša Gospoda čeka. On je pomoćnik naš i štit naš. **21** Jer zbog njega se srce naše raduje, jer se u sveto ime njegovo uzdamo. **22** Gospode, neka milost tvoja bude nad nama. Jer tebe čekamo.

Davidov psalam, kad se pred Abimelehem pravio lud, pa ga je ovaj oterao, i on je otišao.

34 Blagosiljaću Gospoda u svako doba, hvala će njegova stalno biti na usnama mojim. **2** Dičiće se Gospodom duša moja; krotki će čuti i radovaće se. **3** Veličajte Gospoda sa mnom, uzvisujmo svi ime njegovo. **4** Tražio sam Gospoda, i on se odazvao, oslobodio me je od svih strahova mojih. **5** Zablistali su oni koji su gledali u njega, lica se njihova ne mogu postideti. **6** Nevoljnik je ovaj zavapio, i Gospod ga je čuo. Spasao ga je iz svih nevolja njegovih. **7** Anđeo Gospodnji ulogoren stoji oko onih koji se Boga boje, i izbavlja ih. **8** Ispitajte i vidite da je Gospod dobar; srećan je čovek kome je on utočište. **9** Bojte se Gospoda, svete sluge njegove, jer oni koji ga se boje ni u čemu ne oskudevaju. **10** Čak i mladi lavovi imaju malo i gladuju, a onima koji Gospoda traže nijednog dobra neće nedostajati. **11** Dođite, sinovi moji, slušajte me, učiću vas strahu od Gospoda. **12** Koji čovek voli život, i voleo bi da vidi mnogo dobrih dana? **13** Čuvaj jezik svoj od zla, i usne svoje od prevare. **14** Kloni se zla i dobro čini, traži mir i teži za njim.

15 Oči Gospodnje gledaju pravednike, i uši njegove čuju vapaj njihov. **16** Lice Gospodnje je protiv onih koji zlo čine, da bi sa zemlje izbrisao spomen na njih. **17** Gospod čuje kad pravednici ka njemu zavape, iz svih nevolja njihovih izbavlja ih. **18** Gospod je blizu onih koji su slomljenog srca, i spasava one koji su skrhanog duha. **19** Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga iz

svih Gospod izbavlja. **20** On čuva sve kosti njegove, nijedna od njih neće se slomiti. **21** Nevolja će ubiti zloga, i koji mrze pravednika biće krivi. **22** Gospod otkupljuje dušu slugu svojih, niko kome je on utočište neće biti kriv.

35 Gospode, vodi parnicu moju protiv protivnika mojih, ratuj protiv onih koji protiv mene ratuju. **2** Uzmi mali i veliki štit, ustani i pomoz mi. **3** Izvuci koplje i dvoseklu sekiru i dočekaj one koji me progone. Reci duši mojoj: „Ja sam spasenje tvoje.“ **4** Neka se postide i budu poniženi oni koji gone dušu moju. Neka ustuknu i posrame se oni koji mi nevolju smišljaju. **5** Neka budu kao pleva pred vetrom, i neka ih anđeo Gospodnji tera. **6** Put njihov neka bude taman i klizav, i neka ih anđeo Gospodnji goni. **7** Jer su mi bez razloga potajno jamu s mrežom postavili, bez razloga su je iskopali za dušu moju. **8** Neka dođe na njih propast kojoj se ne nadaju, i neka se ulove u mrežu koju su sami postavili, neka ih propast snađe kad u nju padnu. **9** A duša moja neka se veseli Gospodu, neka se raduje zbog spasenja koje pruža. **10** Neka sve kosti moje kažu: „O Gospode, ko je kao ti, koji izbavljaš nevoljnika od onog ko je od njega jači, nevoljnika i siromaha od onog ko ga pljačka?“ **11** Ustaju svedoci nasilni, pitaju me ono što ne znam. **12** Vraćaju mi zlo za dobro, bolan gubitak nanose duši mojoj. **13** A kad su oni bili bolesni, ja sam kostret nosio, postom sam mučio dušu svoju, i na grudi mi se vraćala molitva moja. **14** Zabrinut za prijatelja, za brata svoga, hodao sam naokolo kao neko ko za majkom žali. Povio sam se od žalosti. **15** A kad sam ja krivi korak učinio, oni su se okupljali i radovali, sakupljali su se protiv mene, i udarali me kad se nisam nadao; nisu ćutali dok su me razdirali. **16** Otpadnici se rugaju da bi hleb dobili i škrguću na

mene zubima svojim. **17** O Gospode, dokle ćeš to gledati? Izbavi dušu moju od njihovih žestokih napada, dragocenu dušu moju od mladih lavova. **18** Slaviću te usred velikog mnoštva okupljenog, među narodom brojnim tebe ću hvaliti. **19** Neka se ne raduju nada mnom oni što su bez razloga neprijatelji moji, neka okom pakosno ne namiguju oni koji me bez razloga mrze. **20** Jer oni ne govore o miru, nego protiv mirnih ljudi na zemlji prevare smišljaju. **21** Otvaraju usta svoja protiv mene. Zlurado govore: „Ha! Ha! Oko naše vidi zlo tvoje!“ **22** Gospode, ti vidiš. Nemoj ćutati. Gospode, ne budi daleko od mene. **23** Ustani, probudi se, daj mi pravdu i vodi parnicu moju, Gospode, Bože moj. **24** Gospode, Bože moj, sudi mi po pravедnosti svojoj, i neka se oni ne raduju nada mnom. **25** Neka ne govore u srcu svome: „Tako mu i treba!“ Neka ne govore: „Progutali smo ga.“ **26** Neka se postide i posrame svi koji se raduju nevolji mojoj. Neka se sramotom i poniženjem odenu oni koji se oholo podižu na mene. **27** Neka kliču radosno i vesele se oni koji uživaju u pravедnosti mojoj, i neka uvek govore: „Neka se veliča Gospod, koji uživa u miru sluge svoga.“ **28** Neka jezik moj govori o pravедnosti tvojoj, po ceo dan o hvali tvojoj.

36 Onom ko je zao, prestup govori u srcu njegovom; straha od Boga nema pred očima njegovim. **2** Jer previsoko o sebi misli da bi prestup svoj uvideo i da bi ga zamrzeo. **3** Reči su usta njegovih zlo i prevara; nije dovoljno razborit da bi dobro činio. **4** Zlo smišlja na postelji svojoj. Na opakom putu stoji. Zlo ne odbacuje. **5** Gospode, ljubav je tvoja do nebesa, do oblaka je vernost tvoja. **6** Pravедnost je tvoja, Bože, poput gora tvojih, zakon je tvoj vodeni bezdan. Ti Gospode spasavaš i čoveka i životinju. **7**

Kako je dragocena dobrota tvoja, Bože! U seni krila tvojih sinovi ljudski utočište nalaze. **8** Naslađuju se izobiljem iz doma tvoga, napajaš ih bujicom lepih stvari. **9** Jer je u tebi izvor života, tvojom svetlošću mi vidimo svetlost. **10** Neka ljubav tvoja ostane na onima koji te poznaju, i pravедnost tvoja na onima koji su čestitog srca. **11** Ne daj da na mene dođe noga ohola, niti da zbog ruku zlih postanem lutilica. **12** Gle, padaju oni koji zlo čine. Oboreni su i ustati ne mogu.

37 Ne žesti se zbog onih koji zlo čine. Ne zavidi onima koji nepravdu čine. **2** Jer će se oni kao trava brzo osušiti, uvenuće kao mlada, zelena trava. **3** Uzday se u Gospoda i dobro čini; živi na zemlji i postupaj verno. **4** Pronađi u Gospodu najveću sreću svoju, i daće ti što ti srce želi. **5** Prebaci na Gospoda životne brige svoje; osloni se na njega i on će ti pomoći. **6** Izvešće pravęnost tvoju kao svetlost, i pravdu tvoju kao podne. **7** Mirno se pouzday u Gospoda i željno ga čekaj. Ne žesti se na onoga ko je uspešan na putu svome, na čoveka koji čini ono što je zamislio. **8** Odbaci gnev i odagnaj srdžbu, ne žesti se, jer to samo ka zlu vodi. **9** Jer će se istrebiti oni koji zlo čine, a oni koji se u Gospoda uzdayu naslediće zemlju. **10** Još malo, i zloga više neće biti; pogledaćeš na mesto njegovo, a njega neće biti. **11** A krotki će naslediti zemlju, i uživće u izobilju mira. **12** Onaj ko je zao kuje zaveru protiv pravędnoga, i zubima škrguće na njega. **13** A Gospod mu se smeje, jer vidi da dolazi dan pogibije njegove. **14** Zli mač izvlaće i luk natežu, da obore nevoljnika i siromaha, da pobiju one koji su čestiti na putu svome. **15** Mač će im se sopstveni u srce zariti, i lukovi njihovi biće slomljeni. **16** Bolje je ono malo što ima pravędnik, nego izobilje koje imaju zli. **17** Jer će se slomiti ruke zlih, a

Gospod će podupreti pravednike. **18** Poznaje Gospod život bezazlenih, i nasledstvo njihovo trajće doveka. **19** Neće se oni postideti u vreme nevolje, u dane gladi biće siti. **20** Jer će zli propasti, neprijatelji Gospodnji biće prolazni kao lepota pašnjaka, proći će. U dimu će nestati. **21** Zli pozajmljuje i ne vraća, a pravednik je milostiv i darove daje. **22** Oni koje on blagoslovi naslediće zemlju, a oni koje on prokune biće istrebljeni. **23** Gospod utvrđuje korake čovekove, i uživa u putu njegovom. **24** Ako i posrne, neće pasti, jer ga Gospod drži za ruku. **25** Mlad sam bio i ostareo sam, ali nisam video pravednika ostavljenog, ni decu njegovu hleb da proše. **26** Uvek je milostiv i na zajam daje. Potomstvo njegovo čekaju blagoslovi. **27** Kloni se zla, dobro čini, i živećeš doveka. **28** Jer Gospod pravdu voli, i ne napušta one koji su mu verni. Doveka će oni biti sačuvani, a potomstvo zlih biće istrebljeno. **29** Pravednici će naslediti zemlju, i zauvek će na njoj živeti. **30** Usta pravednika mudrost kazuju, i jezik njegov pravo govori. **31** Zakon njegovog Boga u srcu je njegovom, koraci njegovi neće biti nesigurni. **32** Zli vrebaju pravednika, i gleda da ga ubije. **33** Ali Gospod ga neće ostaviti u ruci njegovoj, kad mu se bude sudilo, neće ga zlim proglasiti. **34** Uzday se u Gospoda, i drži se puta njegovog, on će te uzvisiti i ti ćeš zemlju posedovati. Kad zli budu istrebljeni, ti ćeš to gledati. **35** Video sam zloga kako je nasilan, kako se širi kao razgranato drvo na svom tlu. **36** Ali prošao je, i nema ga više, tražio sam ga, ali ga nema. **37** Gledaj onog ko je bezazlen i posmatraj onog ko je čestit, jer takvi će imati budućnost punu mira. **38** A svi prestupnici biće istrebljeni, propašće budućnost onih što su zli. **39** Spasenje pravednih dolazi od Gospoda, on je tvrđava njihova u vreme nevolje. **40** Gospod će im pomoći i izbaviće ih. Izbaviće ih od zlih i spašće ih, jer je

on utočište njihovo.

Davidova pesma, za prisećanje

38 Gospode, nemoj me ukoravati u srdžbi svojoj, i nemoj me kažnjavati u gnevu svome. **2** Jer su se strele tvoje duboko u mene zarile, i ruka me tvoja pritiska. **3** Nema zdravog mesta na telu mome zbog osude tvoje. Nema mira u kostima mojim zbog greha moga. **4** Jer su prestupi moji doprli iznad glave moje, kao težak teret preteški su za mene. **5** Rane moje zaudaraju, gnoje se, zbog ludosti moje. **6** Nemir me je obuzeo, od boli sam se povio, po ceo dan žalostan hodam. **7** Jer bedra moja gore, i nema zdravog mesta na telu mome. **8** Iznemogao sam i slomljen, jaučem od jecanja srca svoga. **9** Gospode, pred tobom su sve želje moje, i uzdisanje moje nije skriveno od tebe. **10** Srce moje jako lupa, snaga me moja napušta, i gasi se svetlost očiju mojih. **11** Oni koji su me voleli i prijatelji mi bili drže se podalje od muke moje, oni koji su mi bliski bili daleko stoje. **12** A oni koji traže dušu moju, zamke postavljaju. Koji mi zlo spremaju, o propasti govore, i o prevarama po ceo dan mrmljaju. **13** A ja sam kao gluv, ne slušam, kao nem, ne otvaram usta svoja. **14** Postao sam poput čoveka koji ne čuje, i odgovorom usta svojih ne pravdam se. **15** Jer tebe, o Gospode, čekam. Gospode, Bože moj, ti se odazivaš. **16** Jer sam rekao: „Ako se ti ne bi odazvao, oni bi se nada mnom radovali; kad bi noga moja posrnula, oholo bi se podizali na mene.“ **17** Jer umalo da krivi korak učinim, i patnja je moja uvek preda mnom bila. **18** Jer sam priznao prestup svoj, uznemiren sam postao zbog greha svoga. **19** A neprijatelji su moji pune snage, osilili su se, umnožili su se oni koji me bez razloga mrze. **20** Vraćaju mi zlo za dobro, dižu se na mene jer težim za onim što je dobro. **21** Gospode, nemoj me

ostaviti. Bože moj, ne budi daleko od mene. **22** Požuri meni u pomoć, Gospode, ti si spasenje moje.

39 Rekao sam: „Paziću na puteve svoje, da ne zgrešim jezikom svojim. Postaviću brnjicu kao stražu na usta svoja, sve dok je zli preda mnom.“ **2** Zanemio sam i glasa nisam puštao. Ni reč nisam o dobru rekao, ugušio sam bol svoju. **3** Srce je moje gorelo u meni; u mislima mojim oganj je buktao. Progovorio sam jezikom svojim: **4** „Gospode, daj da uvidim kako brzo dolazi kraj moj, i kako je malo dana mojih, da bih znao koliko sam prolazan. **5** Ti si mi malo dana dao, i vek je moj kao ništa pred tobom. Svaki čovek zemaljski je samo dah, pa makar i čvrsto stajao. **6** Kao senka čovek ide. Uzalud se razmeće. Zgrće imetak, a ne zna ko će ga pokupiti. **7** A sada, čemu da se nadam, Gospode? Tebe ja čekam. **8** Od svih prestupa mojih izbavi me. Ne daj da budem ruglo bezumniku. **9** Ostao sam bez reči, ne mogu usta svoja otvoriti, zbog onoga što si ti učinio. **10** Ukloni od mene nevolju koju si mi naneo. Zbog neprijateljstva ruke tvoje nestaje me. **11** Kada čovek zgreši, ti ga ukorima ispravljaš. I vredne stvari njegove izjedaš poput moljca. Svaki čovek zemaljski zaista je samo dah. **12** Gospode, čuj molitvu moju, prigni uho kad za pomoć tebi vapim. Nemoj ćutati na suze moje. Jer sam ja stranac kod tebe, došljak kao i svi praočevi moji. **13** Odvрати pogled od mene, da bih se razvedrio, pre nego što odem i više me ne bude.“

40 Iskreno sam se uzdao u Gospoda, i on je prignuo k meni uho svoje i čuo vapaj moj. **2** Izvukao me je iz jame pune vode koja huči, iz blata nataloženog. Tada mi je noge na stenu postavio, učvrstio je korake moje. **3** Pesmu

novu u usta mi je stavio, hvalu Bogu našem. Mnogi će to videti i uplašiće se, i uzdaće se u Gospoda. **4** Srećan je čovek kome je Gospod uzdanica, i koji ne gleda na prkosne ljude, niti na one koji otpadaju i lažima se okreću. **5** Mnogo si toga učinio, Gospode, Bože moj, i mnogo je čudesnih dela tvojih i namera tvojih za nas; nema ti ravna! Hteo bih pričati i govoriti o njima, ali ih je više nego što se nabrojati mogu. **6** Žrtva i prinos nisu ti ugodni bili, ti si mi uši otvorio. Žrtvu paljenicu i žrtvu za greh nisi tražio. **7** Zato sam rekao: „Evo, dolazim, u svitku knjige pisano je o meni. **8** Bože moj, ja uživam u vršenju volje tvoje, i zakon je tvoj duboko u meni. **9** Usred velikog mnoštva okupljenog objavljujem dobru vest o pravednosti. Usne svoje ne zatvaram. Gospode, ti to dobro znaš. **10** Pravednost tvoju ne skrivam u srcu svome. Objavljujem vernost tvoju i spasenje tvoje. Usred velikog mnoštva okupljenog ne ćutim o dobroti tvojoj i istini tvojoj.“ **11** Gospode, nemoj mi uskratiti samilost svoju. Ljubav tvoja i istina tvoja neka me uvek čuvaju. **12** Jer su me opkolile nevolje mnoge, izbrojati se one ne mogu. Stiglo me je prestupa mojih toliko da gledati ne mogu, više ih je nego vlasi na glavi mojoj. I srce je moje klonulo. **13** Gospode, budi voljan da me izbaviš. Gospode, požuri meni u pomoć! **14** Neka se postide i posrame svi oni koji traže dušu moju da je pogube. Neka ustuknu i budu poniženi oni koji se raduju nevolji mojoj. **15** Neka budu zaprepašćeni zbog sramote svoje oni koji mi zjurado govore: „Ha! Ha!“ **16** Neka se raduju i vesele tebi svi koji te traže. Neka uvek govore: „Neka se veliča Gospod“, oni koji vole spasenje koje ti pružaš. **17** A mene nevolje i jad pritišću. Ali se Gospod brine za mene. Ti si pomoć moja i Izbavitelj moj. Bože moj, nemoj zakasniti.

41 Srećan je onaj ko obzirno postupi prema ubogome, u dan nevolje Gospod će ga izbaviti. **2** Gospod će ga zaštititi i sačuvati u životu. Biće srećan na zemlji, ti ga nećeš predati duši neprijatelja njegovih. **3** Gospod će ga na postelji bolesničkoj okrepiti, brinućeš o njemu u bolesti njegovoj. **4** Ja sam rekao: „Gospode, smiluj mi se. Izleči dušu moju, jer sam ti zgrešio.“ **5** Neprijatelji moji zlo o meni govore: „Kad će umreti i kad će ime njegovo nestati?“ **6** Ako neko dođe da me vidi, neistinu govori srce njegovo; on zlo prikuplja, zatim izlazi, i napolju o tome govori. **7** Svi koji me mrze složno protiv mene jedan drugom šapuću; zlo protiv mene smišljaju: **8** „Zlo ga je snašlo; sad kad je legao, više neće ustati.“ **9** Pa i čovek koji je u miru sa mnom bio, u kog sam se pouzdao, koji je hleb moj jeo, podigao se na mene. **10** A ti, Gospode, smiluj mi se i podigni me, da im mogu vratiti. **11** Po tome znam da sam ti drag, jer neprijatelj moj ne kliče pobednički nada mnom. **12** Zbog bezazlenosti moje ti me podržavaš, i daješ mi da pred licem tvojim dovedu stajim. **13** Neka je blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, oduvek i zauvek. Amin, amin.*

Upravitelju. Za Korejeve sinove.

42 Kao što košuta za potocima čezne, tako, Bože, duša moja za tobom čezne. **2** Duša je moja žedna Boga, Boga živoga. Kada ću pred Boga doći i pred njim se pojaviti? **3** Dan i noć suze su hrana moja, dok mi oni po ceo dan govore: „Gde je Bog tvoj?“ **4** Duša moja gine u meni kad se setim kako sam s mnoštvom išao, i polako pred njima u dom Božji hodio, uz radosno klicanje i zahvaljivanje, uz klicanje mnoštva koje slavi praznik. **5** Zašto si očajna, dušo moja, zašto si nemirna u meni? Čekaj Boga, jer ću ga ja

* **41,13** Hebrejska reč „amin“ znači „tako je“, „neka bude tako“.

još hvaliti kao velikog spasitelja svoga. **6** Bože moj, duša je moja u očaj zavijena. Zato se tebe sećam, iz zemlje jordanske i s vrhova Ermona, s gore male. **7** Vodeni bezdan dovikuje vodenom bezdanu šumom slapova tvojih. Sve pobesnele vode i talasi tvoji prešli su preko mene. **8** Danju će Gospod slati milost svoju, a ja ću noću pevati o njemu, i moliću se Bogu života svoga. **9** Reći ću Bogu, steni svojoj: „Zašto si me zaboravio? Zašto idem žalostan, dok me neprijatelj tlači?“ **10** Kostiče moje lome od rujanja neprijatelja mojih, dok mi po ceo dan govore: „Gde je Bog tvoj?“ **11** Zašto si očajna, dušo moja, zašto si nemirna u meni? Čekaj Boga, jer ću ga ja još hvaliti kao velikog spasitelja svoga i Boga svoga.

43 Sudi mi, Bože, i vodi parnicu moju protiv naroda nevernog. Izbavi me od čoveka varalice i nepravednika. **2** Jer si ti Bog moj, tvrđava moja. Zašto me odbacuješ? Zašto žalostan hodim dok me neprijatelj tlači? **3** Pošalji svetlost svoju i istinu svoju. Neka me one vode, neka me dovedu na svetu goru tvoju i u veličanstveno prebivalište tvoje. **4** Pristupiću oltaru Božjem, Bogu, zbog kog radosno kličem. Hvaliću te uz harfu, Bože, Bože moj. **5** Zašto si očajna, dušo moja, zašto si nemirna? Čekaj Boga, jer ću ga ja još hvaliti kao velikog spasitelja svoga i Boga svoga.

Upravitelju. Psalam Korejevih sinova.

44 Ušima svojim čuli smo, Bože, očevi naši pričali su nam o delima koja si učinio u danima njihovim, u danima davnim. **2** Rukom svojom narode si oterao, a njih si zasadio. Razbio si plemena i oterao ih. **3** Nisu svojim mačem zemlju zauzeli, niti im je mišica njihova spasenje donela. Učinila je to desnica tvoja i mišica tvoja i svetlost lica tvoga, jer su

ti bili mili. **4** Bože, ti si Car moj. Spasenje veličanstveno pošalji Jakovu. **5** S tobom ćemo oboriti protivnike svoje, u ime tvoje zgazićemo one koji ustaju na nas. **6** Jer nisam se u luk svoj pouzdao, i nije me mač moj spasao. **7** Ti si nas spasao od protivnika naših, i posramio si one koji nas silno mrze. **8** Bogu ćemo hvalu davati po ceo dan, i doveka ćemo ime tvoje slaviti. **9** A sad nas odbacuješ i ponižavaš, i ne ideš s vojskom našom. **10** Puštaš da okrećemo leđa pred protivnikom, pljačkaju nas oni koji nas silno mrze. **11** Daješ nas kao ovce, da nas jedu, i rasejao si nas među narode. **12** Prodao si narod svoj u besćenje, i nisi se obogatio prodajom njihovom. **13** Postavio si nas za ruglo susedima našim, smeju nam se i rugaju svi oko nas. **14** Učinio si da se o nama podrugljivo priča* među narodima, da plemena podrugljivo odmahuju glavom kad nas vide. **15** Ceo dan poniženje je moje preda mnom, i sramota pokriva lice moje, **16** zbog glasa onoga koji me sramoti i o meni pogrdno govori, zbog neprijatelja i onoga koji mi se sveti. **17** Sve nas je to snašlo, ali mi te nismo zaboravili, i nismo pogazili savez tvoj. **18** Srce naše nije bezverno odstupilo, niti su stope naše skrenule sa staze tvoje. **19** Jer si nas razbio na mestu gde se monstrumi skupljaju, i pokrivaš nas gustom tamom. **20** Da smo zaboravili ime Boga svoga, ili u molitvi širili ruke tuđem bogu, **21** zar to Bog ne bi saznao? Jer on poznaje tajne srca. **22** Zbog tebe nas stalno ubijaju, smatraju nas ovcama za klanje. **23** Ustani! Zašto spavaš, o Gospode? Probudi se! Ne odbacuj nas doveka. **24** Zašto okrećeš lice svoje? Zašto zaboravljaš nevolju našu i patnju našu? **25** Jer duša se naša do praha savila, stomak se naš za zemlju prilepio. **26** Ustani i pomoz nam, otkupi nas zbog ljubavi svoje.

* **44,14** Doslovno: „Učinio si nas poslovicom (izrekom)“.

Upravitelju, za ljljane. Psalam Korejevih sinova. Pesma o voljenim ženama.

45 Iz srca moga navire reč dobra. Govorim: „Delo moje govori o caru.“ Neka jezik moj bude pisaljka veštog pisara. **2** Lepši si od sinova ljudskih. Milina se razliva po usnama tvojim. Zato te Bog blagosilja doveka. **3** Pripaši mač uz bok svoj, junače, slavu i veličanstvo svoje. **4** I u veličanstvu svome uspešno izvrši zadatak svoj, jaši zastupajući istinu, poniznost i pravednost, i desnica će te tvoja poučiti zastrašujućim delima. **5** Tvoje su strele oštre - pod tobom narodi padaju - one će prostreliti srce carevih neprijatelja. **6** Tvoj je presto, Bože, doveka, u svu večnost, žezlo tvog carstva je žezlo pravde. **7** Ti voliš pravednost i mrziš zlo. Zato te je Bog, Bog tvoj, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje. **8** Sve haljine tvoje mirišu na smirnu, aloju i kasiju, iz veličanstvene palate od slonovače veseli te zvuk žičanih instrumenata. **9** Carske su kćeri među tvojim dragim ženama. Carica stoji tebi zdesna u zlatu ofirskom. **10** Slušaj, kćeri, pogledaj i prigni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svoga. **11** Car će čeznuti za lepotoom tvojom, jer je on gospodar tvoj, i zato mu se pokloni. **12** I kći tirska dar donosi. Bogataši iz naroda želeće da umilostive lice tvoje. **13** Puna je slave kćer careva u kući, odeća joj je zlatom izvezena. **14** U istkanom ruhu dovešće je caru. U pratnji njenoj uvode se pred tebe device, drugarice njene. **15** Dovešće ih s radošću i veseljem, ući će u palatu carevu. **16** Na mestu praočeva tvojih biće sinovi tvoji, koje ćeš postaviti za knezove po svoj zemlji. **17** Spominjaću ime tvoje kroz sve buduće naraštaje. Zato će te narodi hvaliti doveka, u svu večnost.

Upravitelju. Psalam Korejevih sinova.

46 Bog je naše utočište i snaga, pomoć koja se u nevoljama lako nalazi. **2** Zato se nećemo bojati, čak i da se zemlja preobrazi, i da se gore uzdrmaju i sruše u srce mora ogromnoga, **3** i da se vode njegove uzburkaju i zape- ne, da se gore potresu od huke njegove. **4** Postoji reka čiji tokovi raduju grad Božji, najsvetije veličanstveno prebivalište Sve- višnjega. **5** Bog je usred toga grada, zato se poljuljati neće. Bog će mu pomoći kad jutro svane. **6** Narodi su se uskomešali, carstva su se uzdrimala. On je pustio glas svoj, zemlja se istopila. **7** S nama je Gospod nad vojskama, Bog Jakovljevi je visoko utočište naše. **8** Dođite, gledajte dela Gospodnja, zapanjujuće stvari koje čini na zemlji. **9** Prekida ratove do kraja zemlje. Luk prebija, koplje lomi, kola vatrom spaljuje. **10** „Pokorite se i znajte da sam ja Bog. Uzvisiću se među narodi- ma, uzvisiću se na zemlji.“ **11** S nama je Gospod nad vojskama, Bog Jakovljevi je visoko utočište naše.

Upravitelju. Psalam Korejevih sinova.

47 Zapljeskajte rukama, svi narodi. Pobednički kličite Bogu poklikom radosnim. **2** Jer Gospod, Sveviš- nji, strah uliva, veliki je Car nad celom zemljom. **3** On će nam narode pokoriti, i plemena pod noge naše. **4** Izabraće nam nasledstvo naše, ponos Jakova, koga je voleo. **5** Bog je uzašao uz radosno klica- nje, Gospod uz zvuk roga. **6** Pespom hvalite Boga, pesmom ga hvalite. Pespom hvalite Cara našega, pesmom ga hvalite. **7** Jer Bog je Car cele zemlje; pesmom ga hvalite, postupajući razborito. **8** Bog caru- je nad narodima. Bog sedi na prestolu svoje svetosti. **9** Okupljaju se velikaši na- roda s narodom Boga Avramovog. Jer Božji su štitovi zemaljski. Veoma visoko on se uzdigao.

Pesma Korejevih sinova

48 Velik je Gospod i dostojan velike hvale, u gradu Boga našega, na svetoj gori svojoj. **2** Lepa zbog uzvišenosti svoje, radost celoj zemlji, gora je Cion na krajnjem severu, grad Velikoga Cara. **3** U njegovim utvrđenim dvorima Bog se pokazao kao visoko utočište. **4** Jer, gle, carevi su se sastali prema dogovoru, i svi su prošli. **5** Oni su to videli i zapanjili su se. Smeli su se i u panici pobegli. **6** Tamo ih je obuzelo drhtanje, bolovi kao kad žena rađa. **7** Vetrom istočnim razbio si brodove tarsiske. **8** Ono što smo čuli to smo i videli, u gradu Gospoda nad voj- skama, u gradu Boga našega. Bog će ga utvrditi da stoji doveka. **9** Razmišljamo o dobroti tvojoj, Bože, usred hrama tvoga. **10** Ime tvoje, Bože, i hvala tvoja dopiru do krajeva sve zemlje. Desnica tvoja puna je pravednosti. **11** Neka se raduje gora Cion, neka se vesele gradovi Juidini, zbog zakona tvojih. **12** Pođite oko Ciona i obidi- te ga, izbrojte kule njegove. **13** Dobro pogledajte bedeme njegove. Pregledajte utvrđene dvore njegove, da biste o tome pričali budućem naraštaju. **14** Jer je taj Bog naš Bog doveka, u svu večnost. On će nas sve do smrti voditi.

Upravitelju. Psalam Korejevih sinova.

49 Čujte ovo, svi narodi. Prignite uho, svi stanovnici ovoga vreme- na, **2** Sinovi zemaljski i sinovi čovečiji, bogati i siromašni zajedno. **3** Usta će moja govoriti ono što je mudro, i srce će moje duboko razmišljati o onom što je razborito. **4** Ka nadahnutoj izreci prignuću uho svoje, uz harfu ću razložiti zagonetku svoju. **5** Zašto da se bojim u zle dane, kad me opkoli prestup onih koji me gaze? **6** Onih koji se u svoj imetak uzdaju, i koji se hvale velikim bogatstvom svojim, **7** niko ni na koji način ne može brata otkupiti, niti za njega Bogu otkup dati **8** (otkupnina za

dušu njihovu toliko je velika da doveka ostaje neplaćena), **9** pa da zauvek živi i ne vidi groba. **10** Jer on vidi da i mudri umiru, i bezumni i nerazumni ginu, i drugima ostavljaju imetak svoj. **11** Hteli bi da im kuće doveka traju, šatori njihovi iz naraštaja u naraštaj svoje zemljišne posede nazivaju svojim imenom. **12** Ali čovek zemaljski, makar i ugledan bio, ne može potrajati, zaista je poput životinja koje ginu. **13** To je put onih koji su puni bezumlja, i onih što ih slede i uživaju u oholim rečima njihovim. **14** Poput ovaca za smrt su određeni, smrt će im pastir biti. Ujutru će čestiti vladati nad njima. A lik će njihov nestati, svi će oni u grob otići, a ne u prebivalište uzvišeno. **15** Ali Bog će otkupiti dušu moju iz ruku groba, On će me primiti. **16** Neka te ne plaši što se neko bogati, što raste slava kuće njegove, **17** jer kad umre, ne može ništa sa sobom poneti, i slava njegova s njim ne silazi. **18** Jer je za života svoga blagosiljao dušu svoju. (Ljudi će te hvaliti jer sebi činiš dobro.) **19** Ali duša njegova na kraju završi tamo gde i naraštaj praočeva njegovih. Nikada više svetlost videti neće. **20** Čovek zemaljski, ako razuma nema, makar i ugledan bio, zaista je poput životinja koje ginu.

Asafova pesma.

50 Moćni Bog, Bog Gospod, govori, i doziva zemlju. Od izlaska do zalaska sunca. **2** Bog je zasjao sa Ciona, savršenstva lepote. **3** Bog naš dolazi i nipošto neće ćutati. Pred njim je vatra koja proždire, i svuda oko njega oluja besni. **4** Nebesa na visini i zemlju on doziva, da izvrši presudu nad narodom svojim: **5** „Sakupite k meni one koji su mi verni, one koji su nad žrtvom sklopili savez moj.“ **6** Nebesa objavljuju pravednost njegovu, jer Bog je Sudija. **7** „Slušaj, narode moj, ja ću govoriti, Izraele, protiv tebe ću svedočiti. Ja sam Bog, Bog tvoj. **8** Ne ukoravam

te zbog žrtava tvojih, niti zbog žrtava paljenica tvojih koje su stalno preda mnom. **9** Neću uzeti bika iz doma tvoga, niti jaraca iz torova tvojih. **10** Jer su moje sve životinje šumske, zveri po gorama na hiljade. **11** Poznajem svako krilato stvorenje po gorama, moja su mnoštva poljskih životinja. **12** Kad bih bio gladan, ne bih tebi rekao, jer je moja zemlja i sve što je na njoj. **13** Zar ću jesti meso jakih bikova, i krv jaraca piti? **14** Prinesi zahvalu kao žrtvu Bogu, ispuni svevišnjem zavete svoje. **15** Prizovi me u dan nevolje. Izbaviću te, a ti ćeš me slaviti.“ **16** Ali zlome Bog će reći: „Odakle ti pravo da nabrajaš propise moje, i da savez moj spominješ? **17** Ti mrziš pouku, i reči moje za leđa bacaš. **18** Kad lopova vidiš, rado se s njim združuješ, udružio si se s preljubicima. **19** Usta si svoja pustio da zlo govore, i jezikom svojim prevare kuješ. **20** Sediš s drugima i govoriš protiv brata svoga, loše govoriš o sinu majke svoje. **21** Sve si to činio, a ja sam ćutao. Mislio si da ću biti kao ti. Ukoricu te i sve ću to izneti pred oči tvoje. **22** Shvatite to, molim vas, vi koji Boga zaboravljate, da vas ne rastrgnem, jer neće biti nikoga da vas izbavi. **23** Ko mi zahvalu prinosi kao žrtvu svoju, taj me slavi; ko se drži pravog puta, njemu ću dati da vidi spasenje od Boga.“

Upravitelju. Davidova pesma. Kad je prorok Natan došao kod Davida nakon što je David legao s Bet-Šebom.

51 Smiluj mi se, Bože, po milosti svojoj. Po velikom milosrđu svome izbriši prestupe moje. **2** Potpuno me operi od prestupa moga, i očisti me od greha moga. **3** Jer ja znam prestupe svoje, i greh je moj stalno preda mnom. **4** Tebi, samo tebi sam zgrešio, učinio sam ono što je zlo u očima tvojim, a ti si pravedan kada govoriš, i čist kada sudiš. **5** Gle, u bezakonju sam rođen, u

grehu me je začela majka moja. **6** Ti si srećan kad je istina duboko u meni. Daj mi da duboko u sebi spoznam pravu mudrost. **7** Od greha me isopom očisti, da budem čist, operi me, da od snega budem belji. **8** Daj mi da čujem radost i veselje, da se obraduju kosti koje si slomio. **9** Odvрати lice svoje od greha mojih, izbriši sve pre-stupe moje. **10** Stvori u meni, o Bože, čisto srce, i obnovi duh u meni. **11** Nemoj me odbaciti od lica svoga, i Sveti Duh svoj nemoj uzeti od mene. **12** Obnovi mi radost spasenja tvoga, i podupri me duhom dobre volje. **13** Poučiču tada prestupnike putevima tvojim, da se grešnici tebi obrate. **14** Izbavi me od krivice za krv, Bože, Bože spasenja moga, i jezik moj radosno objavljiivaće pravednost tvoju. **15** Gospode, otvori usne moje, i usta moja objavljiivaće hvalu tvoju. **16** Da si žrtvu hteo, ja bih ti je prineo, ali za žrtve paljenice ti ne mariš. **17** Žrtva Bogu je duh ponizan. Srce slomljeno i skrhanu, Bože, ti ne prezireš. **18** U milosti svojoj čini dobro Cionu; podigni zidove jerusalimske. **19** Tada će ti biti mile žrtve pravednosti, žrtve paljenice, cele žrtve. Tada će se na oltaru tvome junci prinostiti.

Upravitelju. Davidov psalam, kad je došao Doik Edomac i javio Saulu da je David došao u Ahimelehovu kuću.

52 Zašto se zlom hvališ, silniče? Dobrota Božja traje po ceo dan. **2** Nevolje smišlja jezik tvoj, poput britve je naoštren, i prevaru čini. **3** Više voliš zlo nego dobro, laž više nego reč pravednu. **4** Voliš sve reči rušilačke, jeziče prevarni. **5** Bog će te zauvek srušiti, oboriće te i iščupaće te iz šatora tvoga, iskoreniće te iz zemlje živih. **6** Pravednici će to gledati i uplašiće se, smejaće mu se. **7** Takav čovek ne smatra Boga tvrđavom svojom, već se uzda u veliko bogatstvo svojoj, već se uzda u veliko bogatstvo svojoj, već se uzda u veliko bogatstvo svojoj, i zaklon nalazi u zlu koje čini. **8** A ja

ću biti kao maslina što se zeleni u domu Božjem. Uzdam se u milost Božju doveka, u svu večnost. **9** Hvaliću te doveka zbog dela koja si učinio, uzdaću se u ime tvoje, jer je to dobro, pred tvojima ljubaznima.

53 Reče bezumnik u srcu svome: „Nema Boga.“ Pokvareni su, odvratno bezakonje; nema nikog da dobro čini. **2** Bog s neba gleda sinove ljudske, da vidi ima li koga da je razuman, traži li ko njega. **3** Svi su zastranili, svi su se pokvarili, nema nikog ko dobro čini, nema nijednog. **4** Zar činitelji bezakonja ne znaju da koji proždiru moj narod kao hleb da jedu, da Boga ne prizivaju? **5** Tada ih je veliki strah obuzeo, tamo gde straha nije bilo. Jer će Bog rasuti kosti svih onih koji protiv tebe logor svoj podižu. Ti ćeš ih sigurno posramiti, jer ih je Gospod odbacio. **6** O, kad bi sa Ciona veličanstveno spasenje došlo Izraelu! Kad Gospod vrati zarobljeni narod svoj, veseliće se Jakov, radovaće se Izrael.

Davidov psalam. Kad su ljudi iz Zifa došli i rekli Saulu: „Zar se David ne krije kod nas?“

54 Imenom svojim spasi me, Bože, i silom svojom brani me na sudu. **2** Čuj molitvu moju, Bože, prigni uho rečima usta mojih. **3** Jer su se tuđinci podigli na mene, i nasilnici koji traže dušu moju. Nemaju oni Boga pred sobom. **4** Gle, Bog je pomoćnik moj, Gospod je s onima koji podržavaju dušu moju. **5** On će vratiti zlo neprijateljima mojim. U istini svojoj satri ih. **6** Ja ću ti spremno prineti žrtvu. Hvaliću, Gospode, ime tvoje, jer je to dobro. **7** Jer me je iz svake nevolje on izbavio, i oko je moje likovalo nad neprijateljima mojim.

55 Prigni uho, Bože, molitvi mojoj, nemoj se kriti kad te za milost molim. **2** Saslušaj me i usliši me. Tumaram uznemiren od brige svoje, nemiru se odupreti ne mogu, **3** zbog glasa neprijatelja, zbog pritiska zloga. Jer zlo bacaju na mene, i u gnevu svome mržnju gaje prema meni. **4** Srce je moje u teškom bolu, strahovi su me smrtni spopali. **5** Strah i drhtanje ulaze u mene, jeza me obuzima. **6** Govorim: „O, kad bih kao golub krila imao! Odleteo bih i počinak našao. **7** Odleteo bih daleko, U pustinji bih se nastanio. **8** Pojurio bih na mesto utočišta svoga, pred jakim vetrom, pred olujom.“ **9** O Gospode, smeti i razdeli jezik njihov, jer sam video nasilje i svađu u gradu. **10** Danju i noću po zidinama njegovim kruže, u njemu su zlo i propast. **11** Nevolje su u njemu, s trga njegovog tlačjenje i prevara ne odlaze. **12** Jer nije mi se rugao neprijatelj moj, to bih podneo. Nije se na mene oholo podigao onaj ko me silno mrzi, od njega bih se sakrio. **13** Nego ti, smrtni čovek meni jednak, prijatelj moj i drug moj. **14** Uživali smo u prijateljstvu bliskom, u dom Božji s mnoštvom smo išli. **15** Propast neka na njih dođe! Neka živi u grob siđu, jer dok su boravili u tuđini zlo je bilo u njima. **16** A ja ću Gospoda Boga prizivati, i on će me spasti. **17** Uveče, ujutru i u podne moliću se i vikati, a on čuje glas moj. **18** On će otkupiti dušu moju i dati joj mir od borbe što se protiv mene vodi, jer čitava se mnoštva podižu na mene. **19** Bog će ih čuti i odgovoriće im - On koji sedi na prestolu od davnina, onima koji se ne menjaju, i koji ga se ne boje. **20** On je podigao ruke svoje na one koji su u miru s njim, oskrnavio je savez koji je sklopio. **21** Reči usta njegovih mekše su od maslaca, ali mu je srce ratoborno. Reči su njegove prijatnije od ulja, a zapravo su mačevi izvučeni. **22** Baci na Gospoda breme svoje, i on će te

podupreti. Neće nikada dati da pravednik posrne. **23** A ti ćeš ih, Bože, oboriti u najdublju jamu. Oni koji su za krv krivi i varalice neće proživeti ni polovinu dana svojih. A ja ću se u tebe uzdati.

Davidov psalam. Kad su Filisteji uhvatili Davida u Gatu.

56 Smiluj mi se, Bože, jer čovek smrtni traži da me proguta. Po ceo dan ratuje protiv mene i tlači me. **2** Neprijatelji moji po ceo dan traže da me progutaju, jer mnogi protiv mene oholo ratuju. **3** Kad god me strah obuzme, ja ću se u tebe uzdati. **4** U jedinstvu s Bogom, hvaliću reč njegovu. U Boga se uzdam, neću se bojati. Šta mi može smrtni čovek? **5** Ceo dan rade protiv mene, sve su pomisli njihove meni na zlo. **6** Napadaju me, kriju se, prate korake moje, dok vrebaju dušu moju. **7** Zbog zloće njihove odbaci ih. U gnevu obori narode, Bože. **8** Ti beležiš dane progonstva moga. Suze moje stavljaš u meh svoj. Zar nisu one u knjizi tvojoj? **9** Ustuknuće tada neprijatelji moji, u dan kad te prizovem; ja dobro znam da je Bog sa mnom. **10** U jedinstvu s Bogom hvaliću reč njegovu, u jedinstvu s Gospodom hvaliću reč njegovu. **11** U Boga se uzdam, neću se bojati. Šta mi može smrtni čovek? **12** Tebi sam se, Bože, zavetom obavezao. Tebi ću reči zahvalnosti prineti. **13** Jer si dušu moju od smrti izbavio, noge moje od spoticanja, kako bih služio tebi, Bože, u svetlosti živih.

Upravitelju. „Ne pogubi.“ Davidov psalam. Kad je David zbog Saula pobegao u pećinu.

57 Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se, Jer si ti utočište duši mojoj. U seni krila tvojih utočište nalazim dok nevolje ne prođu. **2** Prizivam Boga Svevišnjeg, Boga koji će ih radi mene okončati. **3** On će poslati pomoć sa nebesa i

spašće me. Zbuniće onoga koji traži da me proguta. Bog će poslati ljubav svoju i istinu svoju. **4** Duša je moja među lavovima; moram da ležim među onima koji proždiru druge, među sinovima ljudskim, kojima su zubi koplja i strele, kojima je jezik oštar mač. **5** Uzvisi se iznad nebesa, Bože, slava tvoja neka bude nad svom zemljom. **6** Mrežu su pripremili koracima mojim, duša se moja pognula. Preda mnom su jamu iskopali, sami su u nju upali. **7** Postojano je srce moje, Bože, postojano je srce moje. Pevaću ti i pesmom ću te hvaliti. **8** Preni se iz sna, dušo moja, preni se, žičani instrumentu, preni se, harfo. Zoru ću probuditi. **9** Gospode, hvaliću te među narodima, i pesmom ću te hvaliti među plemenima. **10** Jer je do nebesa velika ljubav tvoja, i istina tvoja sve do oblaka. **11** Uzvisi se iznad nebesa, Bože, slava tvoja neka bude nad svom zemljom.

58 Dok ćutite, možete li govoriti o pravednosti? Možete li suditi pravedno, sinovi ljudski? **2** Svim srcem veliku nepravdu činite na zemlji, i pripremate put zlu koje čine ruke vaše. **3** Zli su izopačeni od utrobe majčine, lutaju otkako su se rodili, laži govore. **4** Otrov je njihov kao otrov zmijski, gluvi su kao kobra koja zatvara uho svoje, **5** pa ne sluša glas onih koji je čaranjem krote, iako je vešt onaj koji je činima kroti. **6** Razbij im, Bože, zube u ustima njihovim. Gospode, razbij čeljusti mladim lavovima. **7** Neka se rastope i nestanu kao vode koje otiču; neka on nategne luk za strele svoje dok se oni ruše. **8** Kao puž koji rastapajući se ide, tako oni hode, kao plod koji žena pobaci, tako oni neće sunca videti. **9** Pre nego što lonci vaši osete toplotu od potpaljenog trnja, i ono koje je zeleno i ono što gori on će kao olujni vetar odneti. **10** Pravednik će se radovati kad vidi osvetu. Noge će svoje oprati u krvi zloga. **11** A ljudi će reći: „Zai-

sta pravednik nagradu prima. Zaista postoji Bog koji na zemlji sudi.”

Upravitelju. „Ne pogubi.” Davidov psalam. Kad je Saul poslao ljude da nadziru kuću kako bi ubio Davida.

59 Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj, zaštiti me od onih što ustaju na mene. **2** Izbavi me od onih koji zlo čine, i spasi me od ljudi koji su za krv krivi. **3** Jer dušu moju vrebaju, silnici me napadaju, a na meni prestupa nema, Gospode, greha na meni nema. **4** Iako nisam kriv, oni trče i pripremaju se. Ustani kad te prizivam i gledaj. **5** Gospode, Bože nad vojskama, ti si Bog Izraelov. Probudi se i pogledaj na sve narode. Nemoj se smilovati nijednom izdajici zlome. **6** Oni se vraćaju uveče, laju kao psi i idu oko grada. **7** Iz usta njihovih naviru reči, mačevi su na usnama njihovim, jer ko sluša? **8** Ali ti ćeš im se, Gospode, smejeti, rugaćeš se svim narodima. **9** Snago moja, na tebe ću gledati; jer Bog je visoko utočište moje. **10** Bog, koji mi milost pokazuje, izaći će mi u susret, Bog će mi dati da likujem nad neprijateljima svojim. **11** Nemoj ih pobiti, da narod moj ne zaboravi. Snagom svojom nateraj ih da lutaju, i obori ih, Gospode, štite naš, **12** zbog greha usta njihovih, zbog reči usana njihovih; neka se uhvate u ponosu svome, jer kletve i prevare stalno ponavljaju. **13** Dokrajči ih u gnev, dokrajči ih, da ih više ne bude. Neka znaju da Bog vlada nad Jakovom sve do krajeva zemaljskih. **14** Neka se vrate uveče, neka laju kao psi i neka idu oko grada. **15** Neka lutaju tražeći hranu, neka se ne nasite i prenoćite neka ne nađu. **16** A ja ću pevati o snazi tvojoj, i ujutru ću radosno pričati o milosti tvojoj. Jer si ti visoko utočište moje, i mesto na koje bežim u dan nevolje svoje. **17** Snago moja, pesmom ću te hvaliti, jer je Bog visoko utočište moje, Bog koji mi milost pokazuje.

Davidov psalam. Za poučavanje. Kad se David borio s vojskom Aram-Naharajima i Aram-Sobe, i kad se Joab vratio i pobio dvanaest hiljada Edomaca u Slanoj dolini.

60 Ti si nas, Bože, odbacio, razbio si redove naše, razgnevio si se. Prihvati nas opet. **2** Potresao si zemlju, rascepio si je. Isceli pukotine nje-ne, jer se ljulja. **3** Narodu svome dao si da nevolju vidi. Dao si nam da pijemo vino od kog posrćemo. **4** Dao si zastavu onima koji se tebe boje, da se može pokazati zbog istine. **5** Da bi se izbacili oni koje voliš, spasi nas desnicom svojom i usliši nas. **6** Bog je rekao u svetosti svojoj: „Radovaću se, u nasledstvo ću Sihem dati, izmeriću ravnicu Sokot. **7** Galad je moj i Manasija je moj, Jefrem je tvrđava poglavara moga, Juda je zapovednička palica moja. **8** Moav je posuda u kojoj ću noge oprati. Na Edom ću baciti sandalu svoju. Nad Filistejom ću pobednički klicati. **9** Ko će me dovesti do opkoljenog grada? Ko će me voditi sve do Edoma? **10** Zar nećeš ti, Bože, koji si nas odbacio, pa više ne ideš s vojskama našim iako si Bog naš? **11** Pruži nam pomoć u nevolji, jer je uzalud nadati se spasenju od čoveka zemaljskog. **12** Od Boga ćemo snagu dobiti, On će zgaziti protivnike naše.

61 Čuj, Bože, vapaj moj. Saslušaj molitvu moju. **2** S kraja zemlje povikaću k tebi kad klone srce moje. Povedi me na stenu na koju se ne mogu sam popeti. **3** Jer si ti utočište moje, jaka kula pred licem neprijatelja. **4** Biću gost u šatoru tvome doveka, utočište ću naći pod zaštitom krila tvojih. **5** Jer si ti, Bože, čuo zavete moje. Dao si mi nasledstvo kakvo imaju oni koji se imena tvoga boje. **6** Dane ćeš dodati danima carevim, godine njegove nizaće se iz naraštaja u naraštaj. **7** On će doveka živeti pred Bogom; zapovedi da ga ljubav i istina čuvaju.

8 Tako ću zauvek pesmom hvaliti ime tvoje, da bih dan za danom ispunjavao zavete svoje.

62 U tišini duša moja Boga čeka. Od njega dolazi spasenje moje. **2** On je stena moja i spasenje moje, visoko utočište moje, ako i posrnem, neću pasti. **3** Dokle ćete nasrtati na čoveka koga hoćete da ubijete? Svi ste vi poput nagnutog zida, poput kamenog zida što se ruši. **4** Oni loše savete daju da bi čoveka oborili s časnog položaja njegovog, u laži uživaju. Ustima svojim blagosiljaju, a u sebi proklinju. **5** Boga mirno čekaj, dušo moja, jer u njega polažem nadu svoju. **6** On je stena moja i spasenje moje, visoko utočište moje, neću posrnuti. **7** Od Boga dolazi spasenje moje i slava moja. Bog je moja čvrsta stena i utočište moje. **8** U njega se uzdaj, narode, u svako doba. Pred njim izlivajte srce svoje. Bog je utočište naše. **9** Sinovi zemaljski ništa nisu nego dah, lažno su utočište sinovi ljudski. Kad se svi na vagu stave, od daha su lakši. **10** Ne uzdajte se u prevaru, ne polažite u pljačku isprazne nade svoje. Ako vam imetak raste, ne dajte da vam srce za njega prione. Jednom je Bog rekao, dva-put sam ovo čuo: Kod Boga je moć. **12** I dobrota je kod tebe, Gospode, jer ti svakome vraćaš po delima njegovim.

Davidova pesma, kad se našao u Judejskoj pustinji.

63 Bože, ti si Bog moj, tebe tražim. Duša je moja tebe žedna. Od čežnje za tobom telo moje klone, u zemlji suvoj i sasušenoj, gde nema vode. **2** Gledao sam te u svetom mestu, posmatrajući silu tvoju i slavu tvoju. **3** Jer je ljubav tvoja bolja od života; zato će te usne moje hvaliti. **4** Tako ću te blagosiljati celog života svoga, u tvoje ću ime u molitvi podizati ruke svoje. **5** Kao nečim najbo-

ljim i najvrednijim, duša se moja nasitila, radosnim poklicima hvaliće te usta moja. **6** O tebi mislim na postelji svojoj, tokom straža noćnih promišljam o tebi. **7** Jer mi ti pomoć pružaš, u seni krila tvojih radosno kličem. **8** Duša te moja tesno sledi, desnica me tvoja čvrsto drži. **9** A oni koji propast žele duši mojoj, oni će otići u najdublje zemaljske dubine. **10** Biće predani vlasti mača; postaće hrana lisicama. **11** A careva će radost biti Bog. Dičić se svako ko se njime zaklinje, jer će se zatvoriti usta onima koji laž govore.

64 Čuj, Bože, glas moj u brizi mojoj. Od strašnog neprijatelja sačuvaj mi život. **2** Sakrij me od tajnog dogovora zlikovaca, od vreve onih što zlo čine, **3** koji jezik svoj kao mač oštre, koji gađaju strelama svojim - rečima gorkim - **4** da iz potaje pogode onog ko je besprekoran. Izenada gađaju ga i ne boje se. **5** Uporno zlo govore, pričaju kako će kradom zamke postaviti. Govore: „Ko ih vidi?“ **6** Smišljaju dela nepravедna, skrivaju spletke lukavo smišljene, a ono što su iznutra, srce njihovo, dubina je neistraživa. **7** Ali Bog će na njih izenada strelu odapeti. Rane su im nanesene, **8** drugoga oni spotiču. Ali jezik je njihov protiv njih samih. Svi koji ih budu videli zaprepašćeno će odmahivati glavom, **9** i svi će se ljudi zemaljski uplašiti; kazivaće o onome što Bog čini, i upoznaće dela njegovog. **10** A pravednik će se radovati Gospodu i on će biti utočište njegovog. Dičić se svi koji su čestitog srca.

Upravitelju. Davidova pesma.

65 Pred tobom je hvala i tišina, Bože, na Cionu; tebi se zaveti ispunjavaju. **2** Ti si onaj koji sluša molitve, k tebi svaki čovek prilazi. **3** Dela grešna jača su od mene. Ti pokrivaš prestupe naše. **4** Srećan je onaj koga ti oda-

bereš i daš mu da ti se približi, da bi prebivao u dvorištima hrama tvoga. Nasitićemo se dobra iz doma tvoga, iz svetog mesta hrama tvoga. **5** Zastrašujućim delima u pravednosti ti ćeš nam odgovoriti, Bože spasenja našega, uzdanice svih krajeva zemaljskih i ljudi koji su daleko na moru. **6** On utvrđuje gore snagom svojom, silom se opasuje. **7** Huku morsku utišava, huku talasa njihovih i previranja među narodima. **8** Stanovnici najudaljenijih krajeva uplašiće se znakova tvojih; ti činiš da zore i večeri radosno kliču. **9** Milostivo zemlju gledaš i obilje joj daješ, daješ joj bogatstva mnoga. Potok Božji obiluje vodom. Ti pripremaš žito njihovo, jer tako ti zemlju pripremaš. **10** Natapaju se brazde njene, ravnaju se grude njene, pljuskovima obilnim ti je razmekšavaš, blagosiljaš izdanke njene. **11** Krunišeš godinu dobrotom svojom, stazama tvojim obilje teče. **12** S pašnjaka u pustoši kapi padaju, veseljem se bregovi opasuju. **13** Pašnjaci su stadima odeveni, ravnice su žitom pokri-vene. Pobednički kliču i pevaju.

66 Kličite pobednički Bogu, svi ljudi na zemlji! **2** Pespom hvalite slavno ime njegovo! Hvalite i slavite Boga! **3** Recite Bogu: „Kako su zastrašujuća dela tvoja! Zbog velike snage tvoje neprijatelji će tvoji puzati pred tobom. **4** Svi ljudi na zemlji pokloniće se tebi, i pesmom će te hvaliti, pesmom će hvaliti ime tvoje.“ **5** Dođite i gledajte dela Božja. Zastrašujuća su dela njegovog nad sinovima ljudskim. **6** More je pretvorio u suvo tlo, reku su pregazili. Tamo nas je on obradovao. **7** Silom svojom on dovekа vlada. Oči njegove na narode paze. A oni što su tvrdoglavi, neka se ne uzvisuju. **8** Blagosiljajte Boga našega, narodi, razglasite hvalu njegovu. **9** On dušu našu čuva u životu, i ne daje da posrne noga naša. **10** Ti si nas, Bože, ispitao, pročistio si nas

kao što se srebro pročišćava. **11** Doveo si nas u mrežu lovačku, stavio si breme na leđa naša. **12** Pustio si da čovek smrtni gazi po glavi našoj, prošli smo kroz vatru i vodu, a ti si nam olakšanje dao. **13** Doći ću u dom tvoj sa žrtvama paljenicama, ispuniću ti zavete svoje, **14** koji su prešli preko usana mojih. I koje su usta moja izgovorila kad sam u teskobi bio. **15** Žrtve paljenice od utovljenih životinja tebi ću prineti, s kadom od žrtvovanih ovnova. Princem junce i jarce. **16** Dođite, poslušajte, svi koji se Boga bojite, a ja ću ispričati šta je učinio za dušu moju. **17** Njega sam prizvao ustima svojim, i jezikom sam ga svojim veličao. **18** Da sam o zlu razmišljao u srcu svome, Gospod me ne bi uslišio. **19** Ali Bog me je uslišio, čuo je glas molitve moje. **20** Neka je blagoslovljen Bog, koji nije odbio molitvu moju, i nije me ostavio bez milosti svoje.

67 Smilovaćeš nam se, Bože, i blagoslovićeš nas, obasjaćeš nas licem svojim, **2** da bi se put tvoj znao na zemlji, spasenje što pružaš među svim narodima. **3** Bože, neka te hvale narodi, neka te hvale svi narodi! **4** Neka se plemena vesele i radosno kliču, jer ćeš ti narodima pravedno suditi, plemena na zemlji ti ćeš voditi! **5** Bože, neka te hvale narodi, neka te hvale svi narodi! **6** Zemlja će dati rod svoj, blagosloviće nas Bog, Bog naš. **7** Blagosloviće nas Bog, i svi krajevi zemaljski njega će se bojati.

68 Nek ustane Bog, nek se raseju neprijatelji njegovi, nek pred njim pobegnu oni što ga silno mrze. **2** Kao što se dim rasteruje, tako i ti njih rasteraj! Kao što se vosak topi od vatre, tako neka zli pred Bogom izginu. **3** A pravednici nek se raduju, nek se pred Bogom vesele, i nek od radosti kliču. **4** Pevajte Bogu, pesmom hvalite ime njegovo! Zape-

vajte onome ko ide pustom zemljom. To je Gospod, to je ime njegovo, kličite pred njim! **5** Otac je siročadima i sudija udovicama, Bog u svetom prebivalištu svome. **6** Onima koji su sami, Bog daje dom za stanovanje, zatvorene izvodi i daje im potpuno blagostanje. A tvrdoglavi ostaju na sprženoj zemlji. **7** Bože, kad si pred narodom svojim išao, kad si pustinjom koračao, **8** zemlja se tresla, nebesa su rosila pred Bogom, Sinaj se zatresao pred Bogom, Bogom Izraelovim. **9** Obilnu si kišu izlivao, Bože; nasledstvu svome, kad je umorno bilo, ti si novu snagu davao. **10** Živeli su u šatorima tvojim, koje si dobrotom svojom, Bože, pripremio za nevoljnike. **11** Gospod reč šalje - velika su vojska žene koje dobru vest objavljuju. **12** Beže carevi što vojskama zapovedaju, beže. A i ženi koja kod kuće ostaje plen se deli. **13** Iako ste u logoru među gomilama pepela ležali, dobićete krila golubice srebrom prekrivena, i perje njeno obloženo žutim zlatom. **14** Kad je Svemoćni rasejao careve u toj zemlji, na Salmonu je počeo da pada sneg. **15** Brdovito područje Bašana jeste gora Božja, brdovito područje Bašana puno je vrhova. **16** Gore pune vrhova, zašto zavidno gledate Goru na kojoj je Bog poželeo da stanuje? Gospod će na njoj prebivati zauvek. **17** Božjih bojnih kola ima na desetine hiljada, na hiljade hiljada. Gospod je sa Sinaja u sveto mesto došao. **18** Ti si uzašao na visinu, odveo si zarobljenike, ljude si kao darove uzeo, pa i one koji su tvrdoglavi, da prebivaš među njima, o Gospode, Bože. **19** Neka je blagoslovljen Gospod, koji svaki dan teret naš nosi, Bog spasenja našega. **20** Istiniti je Bog za nas Bog koji spasava; Gospod iz smrti izbavlja. **21** Zaista, Bog će smrskati glavu neprijateljima svojim, kosmato teme svakome ko istrajava u prestupu svome. **22** Gospod je rekao: „S Bašana ću ih vratiti, vratiću ih iz morskih dubina, **23** da opereš nogu svoju

u krvi, da jezik pasa tvojih liže krv neprijatelja tvojih." **24** Videli su povorke tvoje, Bože, povorke Boga moga, Cara moga, koje idu u sveto mesto. **25** Pevači su išli napred, za njima svirači na žičanim instrumentima, a u sredini devojke što u daire udaraju. **26** U okupljenom mnoštvu blagosiljajte Boga, Gospoda, vi koji potičete od Izvora Izraelovog. **27** Mladi Benjamin njih pokorava, knezovi Judini s mnoštvom koje kliče, knezovi Zebulonovi, knezovi Neftalimovi. **28** Bog je tvoj zapovedio da se pojavi snaga tvoja. Pokaži snagu svoju, Bože, ti koji deluješ u našu korist. **29** Zbog hrama tvoga u Jerusalimu, carevi će tebi darove donositi. **30** Zapreti zveri u trsci, krdu bikova, s narodom koji je poput teladi, svima koji po srebru gaze. Rasterao je narode koji u borbama uživaju. **31** Bronzani predmeti doći će iz Egipta, Hus će ruke s darovima brzo pružiti k Bogu. **32** Carstva zemaljska, pevajte Bogu, pesmom hvalite Gospoda. **33** Pevajte onome koji jaše iskonskim nebom nad nebesima. Slušajte! Odjekuje njegov glas, moćni glas njegov! **34** Priznajte snagu Božju. Nad Izraelom je uzvišenost njegova i snaga je njegova u oblacima. **35** Bog uliva strah iz veličanstvenog svetilišta svoga. On je Bog Izraelov, on snagu daje, moć narodu daje. Neka je blagoslovljen Bog.

69 Spasi me, Bože, jer vode prete da preplave dušu moju. **2** Propadam u duboko blato, gde nema dna gde bih stao. Tonem u duboke vode, struja me odnosi. **3** Iznemogao sam od vikanja, grlo mi je promuklo. Oči su mi oslabile čekajući Boga moga. **4** Oni koji me bez razloga mrze brojniji su od vlasi na glavi mojoj. Brojni su oni koji žele da me pogube, koji su bez razloga neprijatelji moji. Što nisam oteo, moram da vratim. **5** Bože, ti znaš bezumnost moju, krivica moja nije od tebe sakrivena. **6** Neka se ne posrame

zbog mene oni što se u tebe uzdaju Gospode, Gospode nad vojskama. Neka zbog mene ne budu poniženi oni koji tebe traže, Bože Izraelov. **7** Jer zbog tebe podnosim sramotu, poniženje pokriva lice moje. **8** Tuđinac sam postao braći svojoj, stranac sinovima majke svoje. **9** Jer me revnost za dom tvoj izjeda, na mene padaju ruženja onih što se tebi rugaju. **10** Plaćem i postim dušom svojom, ali to mi na sramotu biva. **11** Otkad sam kostret uzeo za odeću svoju, podrugljivo pričaju o meni.* **12** O meni govore oni što na vratima sede, o meni pevaju oni što opojna pića piju. **13** A ja se tebi molim, o Gospode, u vreme milosrđa tvoga, Bože. Po velikoj milosti svojoj usliši me, spasitelju pouzdani. **14** Izbavi me iz blata, da ne potonem. Izbavi me od onih što me mrze, i iz dubokih voda. **15** Neka me ne odnese vodena struja, neka me ne proguta dubina, neka bunar ne zatvori usta svoja nada mnom. **16** Usliši me, o Gospode, jer je milost tvoja puna dobrote. Po velikom milosrđu svome pogledaj me, **17** nemoj okrenuti lice svoje od sluge svoga. U teskobi sam, brzo me usliši. **18** Približi se duši mojoj, izbavi je, od neprijatelja mojih otkupi me. **19** Ti znaš da sam ruglo, ti znaš sramotu moju i poniženje moje. Pred tobom su svi neprijatelji moji. **20** Ruganje mi je srce slomilo, rana je neizlečiva. Nadao sam se da će mi neko saosećanje pokazati, ali nikog nije bilo, nadao sam se da će me neko utešiti, ali nikog nisam našao. **21** Za jelo su mi otrovnu biljku dali, kad sam žedan bio, hteli su me sirćetom napojiti; **22** neka sto njihov pred njima zamka postane, i neka im ono što je za njihovo dobro klopka postane. **23** Neka im oči potamne da ne vide, i neka im se bedra stalno tresu. **24** Izlij na njih osudu svoju, i neka ih stigne žestoki gnev tvoj. **25** Neka

* **69,11** Doslovno: „Postao sam im poslovice (izreka)“.

logor njihov opusti, neka u šatorima njihovim nikoga ne bude. **26** Jer progone onoga koga si ti udario, i govore o bolima onih koje si ti probo. **27** Na krivicu njihovu dodaj još krivice, i neka ne dođu u pravednost tvoju. **28** Neka se izbrišu iz knjige živih i s pravednicima neka ne budu zapisani. **29** A mene nevolje i boli pritišću. Neka me, Bože, zaštiti spasenje koje pružaš. **30** Pesmom ću hvaliti ime Božje, i veličaću Boga zahvalama. **31** To će Gospodu biti milije od bika, od junca s rogovima i razdvojenim papcima. **32** Krotki će to videti i radovaće se. Vi koji Boga tražite, neka je živo srce vaše. **33** Jer Gospod sluša uboge, neće on prezreti zatvorenike svoje. **34** Neka ga hvale nebo i zemlja, mora i sve što se u njima miče. **35** Jer Bog će spasti Cion, izgradiće gradove Judine. Oni će tamo živeti i zemlju će zauzeti. **36** Naslediće je potomci slugu njegovih, i u njoj će živeti oni koji vole ime njegovo.

Davidov psalam, za prisećanje

70 Bože, pohitaj da me izbaviš! Gospode, požuri meni u pomoć! Neka se postide i posrame oni koji traže dušu moju. Neka ustuknu i budu poniženi oni koji se raduju nevolji mojoj. **3** Neka ustuknu od sramote oni koji mi zlu-rado govore: „Ha! Ha!” **4** Neka se raduju i vesele tebi svi koji te traže, oni što spasenje tvoje vole, neka uvek govore: „Neka se veliča Bog!” **5** A mene nevolja i jad pritišću. Bože, brzo mi pomoz! Ti si pomoć moja i Izbavitelj moj. Gospode, nemoj zakasniti.

71 Ti si, Gospode, utočište moje. Ne daj da se ikada postidim. **2** U pravednosti svojoj izbavi me i oslobodi me. Prigni uho svoje k meni i spasi me. **3** Budi mi kamena tvrđava u koju ću stalno dolaziti. Zapovedi da budem

spasen, jer si ti stena moja i tvrđava moja. **4** Bože moj, izbavi me iz ruku zloga, iz šake nepravednika i tlačitelja. **5** Jer si ti nada moja, Gospode, uzdanica moja od mladosti moje. **6** Na tebe se oslanjam otkad sam iz utrobe izašao, ti si me odvojio od utrobe majke moje. Tebe hvalim neprestano. **7** Mnogima sam čudo postao, ali ti si jako utočište moje. **8** Usta su moja puna hvale tvoje, o lepoti tvojoj ceo dan govore. **9** Nemoj me odbaciti u starosti, kad me izda snaga moja, nemoj me ostaviti. **10** Jer neprijatelji moji govore o meni, oni što vrebaju dušu moju složno se save-tuju, **11** Govoreći: „Bog ga je ostavio. Gonite ga i uhvatite ga, jer mu nema izbavitelja.” **12** Bože, ne budi daleko od mene. Bože moj, pohitaj mi u pomoć! **13** Neka se posrame i neka nestanu oni koji se protive duši mojoj. Neka se pokriju sramotom i poniženjem oni koji mi nesreću žele. **14** A ja ću uvek čekati, i hvale ću tebi ponavljati. **15** Usta moja kazivaće pravedna dela tvoja, dela spasenja tvoga po ceo dan, jer im ne znam broja. **16** Ići ću u velikoj sili tvojoj, Gospode, spominjaću pravednost tvoju, samo tvoju. **17** Bože, ti si me učio od mladosti moje, i sve do sada govorim o čudesnim delima tvojim. **18** Bože, nemoj me ostaviti ni u starosti kad mi kosa osedi, da bih mogao i budućem naraštaju pričati o mišici tvojoj, o moći tvojoj narednim pokolenjima. **19** Bože, pravednost tvoja dopire do visina. U velikim delima koja si učinio, Bože, ko je kao ti? **20** Dao si mi da vidim mnoge muke i nevolje, a sad me ponovo oživi, i iz vodenog bezdana zemaljskog opet me izvuci. **21** Ti, koji me podižeš, stani oko mene i uteši me. **22** Ja ću te hvaliti na žičanom instrumentu, zbog istine tvoje, Bože moj. Na harfi ću ti svirati, Sveti Bože Izraelov. **23** Usne će moje radosno klicati kad ti zasviram, duša moja koju si otkupio. **24** I jezik će moj po ceo dan tiho govoriti o pravednosti tvojoj, jer

su se postideli, jer su se posramili oni koji mi nesreću žele.

O Solomonu

72 Bože, pouči cara zakonima svojim, i sina carevog pravdi svojoj. **2** Neka po pravdi sudi narodu tvome, i po zakonu nevoljnicima tvojim. **3** Neka gore i bregovi pravdom narodu mir donesu. **4** Neka on sudi nevoljnicima u narodu, neka spasi sinove siromaha, i neka satre varalicu. **5** Oni će se tebe bojati dok je sunca i dok je meseca, iz naraštaja u naraštaj. **6** Spustiće se on kao kiša na pokošenu travu, kao obilni pljuskovi koji zemlju natapaju. **7** Procvetaće pravednik u njegovo vreme, i biće mira u izobilju sve dok je meseca. **8** On će podanike imati od mora do mora, i od reke do krajeva zemaljskih. **9** Pred njim će se pokloniti stanovnici bezvodnih krajeva, neprijatelji će njegovi prašinu lizati. **10** Carevi tarsiski i ostrvski danak će plaćati. Carevi Šabe i Sebe dar će donositi. **11** I svi će carevi pred njim ničice pasti, svi će narodi njemu služiti. **12** Jer će on izbaviti ubogoga koji u pomoć zove, nevoljnika i svakog ko pomoćnika nema. **13** Sažaliće se na siromaha i na ubogoga, i duše će ubogih spasti. **14** Od tlačenja i nasilja otkupiće dušu njihovu, krv njihova biće dragocena u očima njegovim. **15** Neka bude živ, i neka mu se donese zlato iz Šabe. Neka se ljudi za njega stalno mole, i neka ga blagoslov po ceo dan prati. **16** Na zemlji će bogato roditi žito, biće ga u izobilju po vrhovima gorskim. Carev će prinos biti kao drveće livansko, a po gradovima cvetaće ljudi kao trava na zemlji. **17** Neka ime carevo dovek traje, dok je sunca neka ime njegovo raste, i neka se preko njega ljudi blagosiljaju. Svi narodi neka ga srećnim nazivaju. **18** Neka je blagoslovljen Gospod Bog, Bog Izraelov, koji jedini čudesna dela čini. **19** Neka je dovek blagoslovljeno slavno ime

njegovo, i neka slava njegova ispuni celu zemlju. Amin, amin. **20** Ovde se završavaju molitve Jesejevog sina Davida.

Asafova pesma

73 Bog je zaista dobar prema Izraelu, prema onima koji su čistog srca. **2** A noge moje zamalo nisu s puta zašle, koraci se moji umalo nisu okliznuli. **3** Jer sam zavideo hvalisavcima, videvši mir zlih ljudi. **4** Jer ne znaju za boli smrtne, stomaci su im ugojeni. **5** Ne znaju šta su muke smrtnoga čoveka, i ne muče se kao drugi ljudi. **6** Zato je njima oholost poput ogrlice, nasilje ih pokriva kao odeća. **7** Od debljine oko im je podbulo, nadmašili su i zamisli srca svoga. **8** Rugaju se i o zlu pričaju, o prevari nadmeno govore. **9** Hvalisanje njihovo do neba doseže, a jezik njihov zemlju obilazi. **10** Zato on vraća narod, i obilje vode za njih se izliva. **11** Oni govore: „Kako će Bog saznati? Kako zna Svevišnji?“ **12** Gle, zli su dovek spokojni. Imetak sebi zgrću. **13** Zaista, uzalud sam srce svoje očistio, i nevinošću prao ruke svoje. **14** Zlo me po ceo dan pogađa, svakog jutra opomenu dobijam. **15** Da sam rekao: „I ja ću tako govoriti“, naraštaj sinova tvojih tada bih izneverio. **16** Razmišljao sam da bih sve to shvatio, ali je to bilo teško u očima mojim, **17** sve dok nisam otišao u veličanstveno svetilište Božje. Jer sam hteo da razumem kakva ih budućnost čeka. **18** Zaista ih na klizavo tlo postavljaš. U propast ih obaraš. **19** U trenu strašan prizor postaju! Kraj im dolazi, od strahota iznenadnih nestaju! **20** Kao što čovek prezire san nakon buđenja, tako ćeš ti, Gospode, kad ustaneš prezreti položaj njihov. **21** Jer mi je u srcu bila gorčina, oštar bol probadao je bubrege moje. **22** Nerazuman sam bio i nisam mogao shvatiti; poput životinje bio sam u očima tvojim. **23** Ali ja sam uvek s tobom, ti prihvataš desnicu moju. **24** Savetom svojim vodićeš

me, a posle ćeš me u slavu uvesti. **25** Koga imam ja na nebu? Osim tebe, druge radosti ja na zemlji nemam. **26** Klonulo je telo moje i srce moje. Bog je stena srca moga i nasledstvo moje dovek. **27** Jer gle, oni koji odstupaju od tebe propašće. Ti ćeš učutkati svakog ko ti neveru čini ostavljajući te. **28** A meni je dobro biti blizu Boga. Gospod je utočište moje. Objaviću sva dela tvoja.

Asafov psalam

74 Bože, zašto si nas zauvek odbacio? Zašto je gnev tvoj planuo na stado paše tvoje? **2** Seti se zbora svoga koji si davno stekao, plemena koje si otkupio u nasledstvo svoje, ove gore Cion na kojoj si prebivao. **3** Kreni k ruševinama vekovnim. Na tom svetom mestu, neprijatelj je sve razrušio. **4** Riču neprijatelji tvoji usred tvog mesta sastajanja. Svoje su znakove postavili kao oznake. **5** Zna se da su poput onih što po gustoj šumi visoko sekirama zamahuju. **6** I sve u tvom svetom mestu razbijaju sekirom i maljem. **7** Vatri su predali svetilište tvoje. Do zemlje su oskrnavili prebivalište imena tvoga. **8** Zajedno s potomstvom svojim u srcu svom su govorili: „Sva sastajališta Božja u zemlji treba da se spale.“ **9** Ne vidimo više znakove svoje, proroka više nema, a niko među nama ne zna dokle. **10** Dokle će ti se, Bože, protivnik rugati? Zar će neprijatelj dovek ime tvoje prezirati? **11** Zašto ustežeš ruku svoju, desnicu svoju, koju si izvukao iz nedara svojih, i puštaš da ginemo? **12** Ali Bog je Car moj od davnina, veličanstveno spasenje on usred zemlje donosi. **13** Snagom svojom more si uzburkao, smrskao si glave morskim nemanima u vodama. **14** Ti si zdrobio glave levijatana.* Dao si ga za hranu ljudima, onima što žive u krajevima bez-

* **74,14** U Knjizi o Jovu, 41. poglavlje, opisuje se levijatan.

vodnim. **15** Ti si otvorio izvore i bujice, ti si isušio reke što su stalno tekle. **16** Tvoj je dan i tvoja je noć. Ti si postavio sunce, izvor svetlosti. **17** Ti si odredio sve granice zemlji, leto i zimu ti si postavio. **18** Seti se ovoga: neprijatelj se rugao, Gospode, i bezuman je narod prezirao ime tvoje. **19** Ne daj zveri dušu grlice svoje. Život nevoljnika svojih nemoj zauvek zaboraviti. **20** Na savez svoj pogledaj, jer su mračna mesta na zemlji puna prebivališta nasilničkih. **21** Neka se onaj ko je potlačen ne vrati ponižen. Neka nevoljnik i ubogi hvale ime tvoje. **22** Ustani, Bože, i vodi parnicu svoju. Seti se kako ti se bezumnik rugao po ceo dan. **23** Ne zaboravi glas neprijatelja svojih. Vika onih koji ustaju na tebe diže se neprestano.

Upravitelju. „Ne pogubi.“ Pesma. Asafov psalam.

75 Zahvaljujemo ti, Bože, zahvaljujemo ti, ime je tvoje blizu. Objavljivaće ljudi čudesna dela tvoja. **2** „Jer sam odredio vreme. Sudiću pravedno. **3** Rastopila se zemlja i svi stanovnici njeni, a ja sam ispravio stubove njene.“ **4** Rekao sam ludima: „Ne budite ludi“, i zlima: „Ne podižite rog* svoj. **5** Ne podižite visoko rog svoj. Ne govorite nadmeno. **6** Jer ni sa istoka ni sa zapada ni sa juga ne dolazi uzvisivanje. **7** Bog je sudija. Jednog ponižuje, a drugog uzvisuje. **8** Jer čaša je u ruci Gospodnjoj. Vino se peni, vino opojno. On će talog iz nje istočiti, svi zli na zemlji popiće talog njegov i ispiće ga.“ **9** A ja ću o tome dovek pričati; pesmom ću hvaliti Boga Jakovljevog. **10** „Polomiću sve rogove zlih.“ Uzvisiće se rogovni pravednika.

* **75,4** Životinjski rog se u Bibliji često koristi kao simbol snage, moći ili vlasti.

Pesma. Asafov psalam.

76 U Judi se zna za Boga, veliko je u Izraelu ime njegovo. **2** Zaklon je njegov u Salimu, prebivalište mu je na Cionu. **3** Tamo je slomio goruće strele luka, štiti i mač, i bitku je okončao. **4** Ti si svetlošću obavijen, veličanstveniji od gora punih plena. **5** Opljenjeni su oni jakog srca, u san su svoj utonuli, i nijednom hrabrom čoveku nije ostalo snage u rukama. **6** Od pretnje tvoje, Bože Jakovljeve, čvrsto su zaspali i vozač bojnih kola i sam konj. **7** Ti si onaj koji strah uliva, ko pred tobom može opstati od siline gneva tvoga? **8** S neba si sud oglasio. Zemlja se uplašila i mirno stala, **9** kad je Bog ustao da sudi, da spase sve krotke na zemlji. **10** Jer ljudski gnev tebe će hvaliti, ostatkom tog gneva ti ćeš se opasati. **11** Zavetujte se i ispunjavajte zavete Gospodu, Bogu svome, svi koji ste oko njega. Donesite dar u strahu. **12** On će vođe poniziti, strah uliva carevima zemlje.

Upravitelju. Asafov psalam. Pesma.

77 Glasom svojim zavapiću Bogu, glasom svojim zavapiću Bogu, i on će uho svoje k meni prignuti. **2** U dan nevolje svoje Gospoda tražim. Noću ruke neumorno pružam, duša moja ne da se utešiti. **3** Spominjaću Boga, i biću pun nemira; zamisliću se i klonuću duhom. **4** Ti ne daš da se spuste kapci moji, uznemiren sam, da govorim ne mogu. **5** Razmišljam o danima davnim, o godinama prošlosti daleke. **6** Setiću se muzike struna svojih u noći, u srcu svome razmišljaću, u misli će duh moj utonuti. **7** Zar će nas Gospod doveka odbacivati, i zar mu nikada više po volji nećemo biti? **8** Zar je zauvek nestala ljubav njegova? Zar je reč njegova propala za sve buduće naraštaje? **9** Zar je Bog zaboravio milostiv biti? Zar je u gnevu uskratio milosrđe svoje? **10** Zar ću govoriti: „To me probada, to što se promenila

desnica Svevišnjega?“ **11** Sećaću se dela koja je Gospod činio, sećaću se čudesnih dela tvojih iz davnina. **12** Duboko ću razmišljati o svim delima tvojim, promišljaću o postupcima tvojim. **13** Put se tvoj, Bože, na svetom mestu nalazi. Koji je bog velik kao naš Bog? **14** Ti si Bog koji čudesna dela činiš. Snagu si svoju obznanio među narodima. **15** Mišicom svojom narod si svoj izbavio, sinove Jakovljeve i Josifove. **16** Vode su te videle, Bože, vode su te videle i teške su ih boli obuzele. I bezdani su se vodeni uzburkali. **17** Oblaci su gromoglasno vodu izlili, nebeski su oblaci glas pustili. I strele su tvoje na sve strane letele. **18** Gromovi su tvoji tutnjali poput točkova bojnih kola, munje su obasjale zemaljsko tlo, zemlja se uzdrimala i zatresla. **19** Kroz more je išao put tvoj, kroz mnoge vode prolazila je staza tvoja, i trag se tvoj nije poznavao. **20** Narod svoj si kao stado vodio, rukom Mojsijevom i Aronovom.

Asafov psalam.

78 Slušaj zakon moj, narode moj, prigni uho svoje k rečima usta mojih. **2** U izrekama ću otvarati usta svoja, izviraće iz mene zagonetke davne, **3** ono što smo čuli i saznali, i što su nam očevi naši pričali, **4** ono što ne krijemo od sinova njihovih, nego budućem naraštaju pričamo o hvalama Gospodnjim, o snazi njegovoj i o čudesnim delima koja je učinio. **5** Svedočanstvo je podigao u Jakovu, i zakon je postavio u Izraelu, zapovesti je dao praočevima našim da ih objave sinovima svojim, **6** kako bi i budući naraštaj, sinovi koji će se roditi, za njih znao, i da bi oni ustali i o njima pričali sinovima svojim **7** da se u Boga uzdaju i da ne zaborave dela Božja, nego da izvršavaju zapovesti njegove. **8** Da ne budu kao praočevi njihovi, naraštaj tvrdoglav i buntovan, naraštaj koji nije pripremio srce svoje i koji nije bio veran Bogu duhom

svojim. **9** Sinovi Jefremovi, vešti strelci lukom naoružani, povukli su se u dan boja. **10** Nisu se držali saveza Božjeg, nisu živeli po zakonu njegovom. **11** Zaboravili su ono što je on činio, čudesna dela njegova koja im je pokazao. **12** Pred praočevima njihovim čudesna dela je činio u zemlji egipatskoj, u polju soanskom. **13** Razdvojio je more da bi mogli preći. I učinio je da vode poput zida stoje. **14** Oblakom ih je vodio danju, a svetlošću vatre svu noć. **15** Razdvojio je stene u pustinji, da ih obilno napoji kao iz bezdana vodenog. **16** Potoke je izveo iz litice, i učinio je da vode poteku kao reke. **17** A oni su mu još više grešili, buneći se protiv Svevišnjega u kraju bezvodnom, **18** iskušavali su Boga u srcu svome, tražeći šta bi jela duša njihova. **19** Protiv Boga su govorili. Govorili su: „Može li Bog u pustoši trpezu postaviti?“ **20** Gle! On je udario u stenu da bi vode potekle i bujice navrle. „Može li nam i hleba dati, hranu pribaviti za svoj narod?“ **21** Gospod je to čuo i veoma se razgnevio, vatra je planula na Jakova, gnev se podigao na Izrael. **22** Jer nisu verovali Bogu, i nisu se uzdali da će ih spasti. **23** A on je zapovest dao oblacima nebeskim na visini, i otvorio je vrata nebeska. **24** Pustio je da mana kao kiša pada njima za jelo, dao im je žito nebesko. **25** Ljudi su jeli hleb onih što su silniji od ljudi, hrane im je do sitosti slao. **26** Istočni vetar podigao je s nebesa, i južni vetar snagom svojom pustio da duva. **27** Zasuo ih je hranom kao prašinom, i pticama krilatim kao peskom morskim. **28** Pustio je da padaju usred logora njegovog, svuda oko šatora njegovih. **29** A oni su jeli i nasitili se, što su želeli, to im je dao. **30** Ali dok ih još nije bila prošla želja njihova, i dok je hrana još bila u ustima njihovim, **31** gnev se Božji na njih podigao, i pobio snažne ljude njihove, oborio je mladiće Izraelove. **32** Ali, oni su još više grešili. I nisu verovali u čudesna dela njegova. **33**

Zato je okončao dane njihove kao da su dah, užasom je okončao godine njihove. **34** Kad ih je ubijao, onda su pitali za njega, obraćali su se i tražili Boga. **35** Tad su se setili da je Bog Stena njihova, da je Svevišnji Bog Osvetnik njihov. **36** Hteli su ga prevariti ustima svojim, i lagati jezikom svojim. **37** Srce njihovo nije bilo postojano prema njemu, i nisu bili verni savezu njegovom. **38** Ali on je bio milosrdan, opraštao je prestup njihov i nije ih uništio. Mnogo je puta odvrtao gnev svoj, i nije podizao svu jarost svoju. **39** Pamtio je da su telo, da duh odlazi i ne vraća se. **40** Koliko su se puta protiv njega bunili u pustoši. Žalostili ga u pustinji! **41** Uvek iznova iskušavali su Boga, i bol nanosili Svetom Bogu Izraelovom. **42** Nisu se sećali ruke njegove, ni dana kad ih je od protivnika otkupio, **43** kako je znakove svoje činio u Egiptu, i čuda svoja u polju soanskom. **44** I kako je kanale Nila u krv pretvorio, pa nisu mogli da piju iz potoka svojih. **45** Poslao je na njih obade, da ih izjedaju, i žabe, da ih pustoše. **46** Crvima je dao letinu njihovu, i trud njihov skakavcima. **47** Gradom je pobio vinograde njihove, i ledom divlje smokve njihove. **48** Gradu je predao stoku njihovu, i pomoru stada njihova. **49** Slao je na njih svoj gnev plameni, žestoki gnev, osudu i nesreću, čete anđela koji nevolju donose. **50** Pripremio je put gnevu svome. Dušu njihovu nije od smrti sačuvao, život je njihov pošasti predao. **51** Na kraju je pobio sve prvorodeno u Egiptu, prvence njihove u šatorima Hamovim. **52** Zatim je narod svoj kao ovce izveo, i vodio ih kao stado u pustoši. **53** Vodio ih je sigurno i oni se nisu bojali. More je pokrilo neprijatelje njihove. **54** Doveo ih je u svoj sveti kraj, ovo brdovito područje koje je desnica njegova osvojila. **55** Zbog njih je isterao narode, mernim užem razdelio im je nasledstvo, i dao je plemenima Izraelovim da stanuju u domo-

vima svojim. **56** A oni su iskušavali Boga Svevišnjeg i bunili se protiv njega, opomena njegovih nisu se držali. **57** Odstupali su od njega i bili mu neverni kao i proočevi njihovi. Kao nenategnut luk okrenuli su se na drugu stranu. **58** Vređali su ga obrednim uzvišicama svojim, i rezbarenim likovima svojim ljubomoru su njegovu izazivali. **59** Bog je to čuo i žestoko se razgnevio, veoma je omrznuo Izrael. **60** Na kraju je napustio svoj šator u Silomu, šator u kom je prebivao među ljudima zemaljskim. **61** Snagu je svoju u zarobljeništvo dao, i lepotu svoju u ruke protivniku. **62** Narod je svoj maču predao, žestoko se razgnevio na nasleđstvo svoje. **63** Mladiće je njegove vatra progutala, devojkama njegovim nisu se svatovske pesme pevale. **64** Sveštenici su njegovi od mača pali, i udovice njihove nisu zaplakale. **65** Tada se Gospod kao iz sna prenuo, kao junak koji se od vina trezni. **66** I s leđa je udario protivnike svoje, sramotu im je večnu naneo. **67** Odbacio je šator Josifov, pleme Jefremovo nije izabrao, **68** već je izabrao pleme Judino, goru Cion, koju je voleo. **69** Sagradio je svetilište svoje da stoji poput vrhova gorskih, kao zemlju koju je utvrdio da dovek a stoji. **70** Izabrao je Davida, slugu svoga, i uzeo ga od ovčijih torova. **71** Odveo ga je od ovaca dojljica, i doveo ga da bude pastir nad Jakovom, narodom njegovim, i nad Izraelom, nasleđstvom njegovim. **72** On ih je besprekornog srca pasao, i vešt im rukama ih vodio.

Asafova pesma

79 Narodi su ušli u nasleđstvo tvoje, Bože, oskrnavili su sveti hram tvoj, Jerusalim su u ruševine pretvorili. **2** Leševe slugu tvojih dali su za hranu pticama nebeskim, tela vernih slugu tvojih zverima zemaljskim. **3** Krv su njihovu kao vodu prolili svuda po Jerusalimu, i nikoga nema da ih sahrani. **4** Ruglo smo

postali susedima svojim, smeju nam se i rugaju oni oko nas. **5** Dokle ćeš se, Gospode, gneviti? Zar zauvek? Dokle će jarost tvoja kao vatra plamteti? **6** Izlij gnev svoj na narode koji te ne poznaju, i na carstva koja ne prizivaju ime tvoje. **7** Jer su proždrlji Jakova, i opustošili prebivalište njegovo. **8** Ne sećaj se prestupa predaka naših! Požuri! Neka na nas dođe milosrđe tvoje, jer smo u jadu velikom. **9** Pomozi nam, Bože spasenja našega, zbog slave imena svoga, izbavi nas i pokrij grehe naše zbog imena svoga. **10** Zašto da narodi govore: „Gde je Bog njihov?“ Neka pred očima našim narodi saznaju da osvećuješ prolivenu krv slugu svojih. **11** Neka uzdasi zatvorenika dođu pred tebe. Silom ruke svoje sačuvaj one koji su smrti predani. **12** Sedmostruko uzvрати u nedra susedima našim rujanje kojim su ti se, Gospode, rugali. **13** A mi, narod tvoj i stado paše tvoje, mi ćemo ti zahvaljivati dovek a, iz naraštaja u naraštaj objavljujivaćemo hvalu tvoju.

Upravitelju, za „Ljiljane“. Za podsećanje. Asafov psalam. Pesma.

80 Pastiru Izraelov, čuj, ti koji Josifa kao stado vodiš! Ti koji sediš nad heruvimima,* zasjaj! **2** Pred Jefremom, Benjaminom i Manasijom probudi moć svoju, i dođi da nas spaseš! **3** Bože, vrati nas na ono što smo ranije imali, i neka zasja lice tvoje, da bismo se spasli! **4** O Gospode, Bože nad vojskama, dokle ćeš se ljutiti na molitvu naroda svoga? **5** Hraniš ih suzama kao hlebom, obilno ih suzama napajaš. **6** Učinio si da se zbog nas svađaju susedi naši, i neprijatelji nam se naši zlrado rugaju. **7** Bože nad vojskama, vrati nas na ono što smo ranije imali! Neka zasja lice tvoje, da bismo se spasli. **8** Iz Egipta si lozu izveo. Oterao si

* **80,1** Heruvimi su anđeli koji imaju visok položaj.

narode da bi je posadio. **9** Očistio si mesto za nju da pusti korenje i proširi se po svoj zemlji. **10** Gore je prekrila senom svojom, i kedrove Božje granama svojim. **11** Grane je svoje sve do mora pustila, i do reke mladice svoje. **12** Zašto si joj srušio zidove kamene, pa plodove njene kidaju svi koji putem prolaze? **13** Vepar iz šume podgriza je, i mnoštvo životinja poljskih hrani se njome. **14** Bože nad vojskama, vrati se, molim te! Pogledaj s neba, vidi i pobrini se za ovu lozu, **15** za stabljiku koju je desnica tvoja posadila, i pogledaj sina kog si radi sebe ojačao. **16** Vatrom je spaljena, posečena je. Od pretnje lica tvoga oni ginu. **17** Neka ruka tvoja počiva nad čovekom desnice tvoje, nad sinom čovečijim kog si radi sebe ojačao, **18** nećemo više od tebe odstupati. Sačuvaj nas u životu, da bismo prizivali ime tvoje. **19** Gospode, Bože nad vojskama, vrati nas na ono što smo ranije imali! Neka zasja lice tvoje, da bismo se spasli.

Asafov psalam

81 Kličite radosno Bogu, snazi našoj, kličite pobeđnički Bogu Jakovljevom! **2** Zapevajte pesmu i uzmite daire, harfu prijatnog zvuka i žičani instrument. **3** U vreme mladine trubite u rog, u vreme punog meseca, na dan praznika našeg. **4** Jer to je propis za Izrael, Zakon Boga Jakovljevog. **5** Kao svedočanstvo postavio ga je nad Josifom, kad je prolazio zemljom egipatskom. Slušao sam jezik koji mi je nepoznat bio. **6** „Uklonio sam breme sa ramena njegovog, ruke su se njegove korpe oslobodile. **7** U nevolji si me zazvao, i ja sam te izbavio, uslišio sam te iz skrovišta gromova. Iskušavao sam te kod vode Merive. **8** Slušaj, narode moj, i ja ću te opomenuti. O Izraele, kad bi me samo poslušati hteo, **9** kod tebe ne bi bilo tuđeg boga, i ne bi se klanjao stranom bogu. **10** Ja, Gospod, ja sam tvoj Bog,

onaj koji te je izveo iz zemlje egipatske. Otvori širom usta svoja, i ja ću ih hranom napuniti. **11** Ali narod moj nije slušao glas moj, Izrael nikako nije hteo da me poslušaju. **12** Zato sam ih pustio da slede tvrdokorno srce svoje, i išli su za zamislama svojim. **13** O, kad bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putevima mojim hodio! **14** Lako bih pokorio neprijatelje njihove, i na protivnike njihove okrenuo bih ruku svoju. **15** Oni koji silno mrze Gospoda pužice pred njim u pokornosti. A njihovo vreme trajaće doveka. **16** Ja ću svoj narod pšenicom najboljom hraniti; iz stene ću ih medom nasititi.”

Asafova pesma

82 Bog ustaje u skupštini Božjoj. Usred bogova on sudi: **2** „Dokle ćete nepravedno suditi i prema zlima pristrasni biti? **3** Budite sudije ubogome i siročetu. Pravdu dajte nevoljniku i siromahu. **4** Izbavite ubogoga i siromašnoga, iz ruke zlih oslobodite ih.” **5** Oni ne shvataju i ne razumeju. U tami hode, poljuljani su svi temelji zemlje. **6** „Ja sam rekao: 'Vi ste bogovi, i svi ste vi sinovi Svevišnjeg. **7** Zaista ćete kao ljudi umreti, pašćete kao što i svi knezovi padaju!'” **8** Bože, ustani i sudi zemlji, jer su tvoji svi narodi.

Pesma. Asafov psalam.

83 Nemoj ćutati, Bože. Ne budi nem i nemoj mirovati, Bože. **2** Jer gle, neprijatelji se tvoji komešaju, glavu podižu oni što te silno mrze. **3** Protiv naroda tvoga lukavo se tajno dogovaraju, zaveru kuju protiv onih koje si sakrio. **4** Govore: „Dodite, da ih istrebimo, da više narod ne budu, da se izbriše spomen na ime Izraelovo.” **5** Jer se svim srcem složno savetuju, čak su i savez protiv tebe sklopili: **6** šatori Edomovi, Ismailci, Moav i Agareni, **7** Geval, Amon i Amalik, i Filisteja

zajedno sa stanovnicima Tira. **8** A i Asirija im se pridružila. Ruku su pružili sinovima Lotovim.* **9** Učini im kao što si učinio Madijanu i Siseri, kao Javinu kod doline Kison.* **10** Bili su istrebljeni kod En-Dora, Postali su đubrivo za zemlju. **11** A velikovima njihovim učini kao Orivu i Zivu, i svim knezovima njihovim kao Zeveju i Salmanu.* **12** Oni su govorili: „Osvojimo mesta u kojima Bog prebiva.“ **13** Bože moj, učini da budu kao čičak što se kovitla, kao strnjika pred vetrom. **14** Kao što vatra spaljuje šumu, i kao što plamen gore proždire, **15** tako ih goni vihorom svojim, i smeti ih olujnim vetrom svojim. **16** Sramotom prekrij lice njihovo, da bi tražili ime tvoje, Gospode. **17** Neka se posrame i smetu za sva vremena, neka se postide i izginu, **18** da bi se znalo da si jedino ti, kome je ime Gospod, Svevišnji nad celom zemljom.

Psalam Korejevih sinova

84 O kako volim veličanstveno prebivalište tvoje, Gospode nad vojskama! **2** Duša moja čezne i vene za dvorištima doma Gospodnjeg. Srce moje i telo moje radosno kliču Bogu živome. **3** I ptica dom nalazi, i lastavica sebi gnezdo, gde leže ptiće svoje blizu tvog veličanstvenog oltara, o Gospode nad vojskama, caru moj i Bože moj! **4** Srećni su oni koji prebivaju u tvom domu! Oni te bez prestanka hvale. **5** Srećni su oni koji se na tvoju snagu oslanjaju, kojima srce čezne za putevima koji u dom tvoj vode. **6** Dok prolaze sušnom dolinom gde rastu grmovi biljaka, u izvor je oni pretvaraju; kiša je blagoslovima odeva. **7** Oni idu dalje i obnavljaju snagu svoju, i svi se pojavljuju

* **83,8** Izraz „sinovi Lotovi“ odnosi se na Moavce i Amonce, pomenute u 6. i 7. stihu. Vidi: 1. Mojsijeva 19,37.38.

* **83,9** Vidi: 4. Mojsijeva 31,7; Sudije 4,15; Sudije 4,2.

* **83,11** Vidi: Sudije 8,21.

pred Bogom na Cionu. **8** O Gospode, Bože nad vojskama, čuj molitvu moju, prigni uho svoje, Bože Jakovljevi. **9** O Bože, štite naš, pogledaj, i vidi lice pomazanika svoga. **10** Jer bolji je jedan dan u dvorištima doma tvoga nego hiljadu dana na drugom mestu. Radije ću stajati na pragu doma Boga svoga nego boraviti u šatorima zlih. **11** Jer Gospod Bog je sunce i štiti, milost i slavu on daje. Gospod neće uskratiti nikakvog dobra onima koji bezazleno žive. **12** O Gospode nad vojskama, srećan je čovek koji se u tebe uzda.

Upravitelju. Psalam Korejevih sinova.

Pesma.

85 Pokazao si, Gospode, naklonost zemlji svojoj, vratio si zarobljeni narod Jakovljevi. **2** Oprostio si krivicu narodu svome, pokrio si sav greh njihov. **3** Obuzdao si svu jarost svoju, odustao si od žestokog gneva svoga. **4** Vрати nas na ono što smo ranije imali, Bože spasenja našega, i ne budi više ljut na nas. **5** Zar ćeš se doveka gneviti na nas? Zar će gnev tvoj trajati iz naraštaja u naraštaj? **6** Zar nas nećeš opet oživeti, da bi se narod tvoj tebi radovao? **7** Pokaži nam, Gospode, milost svoju, i daj nam spasenje. **8** Slušaću šta će istiniti Bog, Gospod reći, jer o miru će govoriti narodu svome i vernim slugama svojim, ali neka oni ne postanu opet samouvereni. **9** Zaista, spasenje je njegovo blizu onih koji ga se boje, da bi slava prebivala u zemlji našoj. **10** Ljubav i istina srešće se, pravednost i mir poljubiće se. **11** Istina će niknuti iz zemlje, i pravednost će gledati s nebesa. **12** Gospod će dati ono što je dobro, i zemlja će naša dati rod svoj. **13** Pred njim će ići pravednost, i ona će utrti put pomoću koraka njegovih.

Davidova molitva

86 O Gospode, prigni uho svoje! Usliši me, jer me nevolje i jad pritišću! **2** Čuvaj dušu moju, jer sam ja veran. Ti si Bog moj - spasi slugu svoga, koji se u tebe uzda. **3** O Gospode, smiluj mi se, jer tebe prizivam po ceo dan. **4** Razveseli dušu sluge svoga, jer tebi, o Gospode, podižem dušu svoju. **5** Ti si, Gospode, dobar i spreman da oprostiš, velika je milost tvoja prema svima koji te prizivaju. **6** O Gospode, prigni uho molitvi mojoj, poslušaj glas usrdnih molbi mojih. **7** U dan nevolje svoje prizvaću te, jer ćeš me uslišiti. **8** Gospode, niko među bogovima nije tebi ravan, i nema takvih dela kao što su tvoja. **9** Svi narodi koje si stvorio doći će i pokloniće se pred tobom, Gospode, i slaviće ime tvoje. **10** Jer si ti velik i čudesna dela činiš, samo si ti Bog. **11** Gospode, pouči me putu svome. Hodiću u istini tvojoj. Daj mi srce nepodeljeno, da bi se bojalo imena tvoga. **12** O Gospode, Bože moj, hvaliću te svim srcem svojim. Slaviću ime tvoje doveka, **13** jer velika je milost koju mi pokazuješ, i dušu si moju iz groba izbavio, iz njegovog najdubljeg dela. **14** Bože, oholi ljudi su se podigli na mene, mnoštvo nasilnika traži dušu moju, i nemaju tebe pred očima svojim. **15** A ti si, o Gospode, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine. **16** Pogledaj na mene i smiluj mi se. Daj snagu svoju sluzi svome, i spasi sina robinje svoje. **17** Pokaži na meni dobrotu svoju, da je vide oni koji me mrze i da se posrame. Jer ti, o Gospode, ti mi pomažeš i tešiš me.

Psalam Korejevih sinova. Pesma.

87 Temelj je njegov na svetim gorama. **2** Gospod više voli vrata Ciona nego sve šatore Jakovljeve. **3** Grade Božji, o tebi se slavno govori. **4** Spominjaću Ravu i Vavilon, brojeći ih me-

đu one koji me poznaju, tu su Filisteja i Tir, a s njima i Hus, „on je tamo rođen.“ **5** Za Cion će se govoriti: „Svi su oni u njemu rođeni.“ Sam Svevišnji utvrdiće ga. **6** Kad bude popisivao narode, Gospod će objaviti: „Svi su oni tamo rođeni.“ **7** Biće tu pevača i onih što u kolu igraju, i govoriće se: „U tebi su svi izvori moji.“

Pesma, psalam Korejevih sinova.

88 O Gospode, Bože spasenja moga, vapim danju i noću pred tobom. **2** Pred tebe će molitva moja doći. Prigni uho svoje vapaju mome. **3** Jer duša je moja sita nevolja, i život je moj blizu groba. **4** Ubrajam se među one što u jamu silaze, postao sam poput čoveka koji snage nema, **5** oslobođen poput mrtvacu, sličan ubijenima što u grobu leže, kojih se više ne sećaš, i koji su odsečeni od ruke tvoje koja pomoć pruža. **6** Stavio si me u najdublju jamu, na mračna mesta, u bezdan veliki. **7** Na mene si gnev svoj izlio, svim besnim talasima svojim nevolju si mi naneo. **8** Udaljio si od mene poznanike moje, učinio si da im mrzak budem. Zatvoren sam i izaći ne mogu. **9** Oči su moje usahle od nevolje. O Gospode, po ceo dan te prizivam, k tebi u molitvi širim ruke svoje. **10** Da li ćeš za mrtve čudo učiniti? Da li će nemoćni mrtvaci ustati? Da li će te oni hvaliti? **11** Da li će se o dobroti tvojoj u grobu govoriti, o vernosti tvojoj na mestu propasti? **12** Da li će se u tami obznaniti čuda tvoja, u zemlji zaborava pravednost tvoja? **13** A ja k tebi, Gospode, za pomoć vapim, jutrom molitva moja pred tebe dolazi. **14** O Gospode, zašto odbacuješ dušu moju? Zašto od mene okrećeš lice svoje? **15** U nevolji sam i smrt mi još od detinjstva preti, mnoge strahote podnosim od tebe. **16** Plamen žestokog gneva tvoga prelazi preko mene, satiru me strahote tvoje. **17** Okružuju me kao vode po ceo dan, sa svih strana navaljuju na

mene. **18** Udaljio si od mene prijatelja i druga, mračna su mesta poznanici moji.

Psalam Etana Ezraita.

89 O ljubavi Gospodnjoj do veka ću pevati. Iz naraštaja u naraštaj, ustima ću svojim vernost tvoju objavljivati. **2** Jer sam rekao: „Ljubav je tvoja doveka čvrsto sazdana. Na nebesima si utvrdio vernost svoju.“ **3** „Savez sam sklopio sa izabranikom svojim, Zakleo sam se sluzi svome Davidu: **4** 'Doveka ću utvrditi potomstvo tvoje, i sazdaću presto tvoj za sve naraštaje.'“ **5** O Gospode, nebesa će hvaliti čudesno delo tvoje, i vernost tvoju na skupu svetih. **6** Jer ko se na nebu s Gospodom uporediti može? Ko je Gospodu sličan među sinovima Božjim? **7** Strahopoštovanje prema Bogu neka imaju sveti s kojima je blizak, veličanstven je on i strah uliva svima koji su oko njega. **8** Gospode, Bože nad vojskama, o Gospode, ko je silan kao ti? Vernost te tvoja obavlja. **9** Ti vladaš izdizanjem mora, kad se podižu talasi njegovi, ti ih smiruješ. **10** Ti si smrvio Ravu, kao nekoga na smrt ranjenog. Snažnom mišicom svojom rasejao si neprijatelje svoje. **11** Nebo je tvoje i zemlja je tvoja, zemaljsko tlo i sve što je na njemu ti si utemeljio. **12** Sever i jug ti si stvorio. Tavor i Ermon radosno kliču imenu tvome. **13** Snažna je mišica tvoja, jaka je ruka tvoja, desnica je tvoja uzdignuta. **14** Pravednost i pravda temelj su prestola tvoga, ljubav i istina hode pred licem tvojim. **15** Srećan je narod koji zna za radošno klicanje. Gospode, u svetlosti lica tvoga oni hode. **16** Zbog imena tvoga vesele se po ceo dan, i pravednost ih tvoja uzvisuje. **17** Jer si ti lepota snage njihove, milošću tvojom rog se naš uzvisuje. **18** Jer je od Gospoda štit naš, i od Svetog Boga Izraelovog car naš. **19** Tada si se u viziji obratio vernim slugama svojim, rekao si: „Pomoć sam pružio junaku, izabranika sam

uzvisio iz naroda. **20** Našao sam Davida, slugu svoga, pomazao sam ga svetim uljem svojim; **21** s njim će biti snažna ruka moja, ojačaće ga mišica moja. **22** Neprijatelj mu neće danak nametati, sin nepravde neće ga tlačiti. **23** Pred njim sam razbio protivnike njegove, udarao sam one koji ga silno mrze. **24** S njim su vernost moja i ljubav moja, zbog imena moga uzvisuje se rog njegov. **25** Na more sam stavio ruku njegovu, na reke desnicu njegovu. **26** On će mi govoriti: 'Ti si Otac moj, Bog moj i Stena spasenja moga.' **27** A ja ću ga prvencem učiniti, najvišim među carevima zemaljskim. **28** Doveka ću sačuvati ljubav svoju prema njemu, i savez koji sam s njim sklopio nikada se neće raskinuti. **29** Učiniću da potomstvo njegovo večno traje, i presto njegov kao dani nebeski. **30** Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ako ne žive po mojim zakonskim odredbama, **31** ako oskrnave odredbe moje, i ako ne budu izvršavali zapovesti moje, **32** prutom ću ih kazniti zbog prestupa njihovog, i udarcima zbog krivice njihove. **33** Ali ljubav svoju neću mu uskratiti, niti ću pogaziti vernost svoju. **34** Neću oskrnaviti savez svoj, reč s usana svojih neću promeniti. **35** Jednom sam se zakleo svetošću svojom, Davidu neću lagati. **36** Potomstvo će njegovo doveka trajati, i presto njegov poput sunca preda mnom. **37** Poput meseca stajaće čvrsto doveka, poput vernog svedoka na nebu.“ **38** A ti si ga odbacio i prezireš ga, razgnevio si se na pomazanika svoga. **39** Prezreo si savez sa slugom svojim, krunu si njegovu oskrnavio i na zemlju bacio. **40** Srušio si sve kamene torove njegove, utvrđenja si njegova u ruševine pretvorio. **41** Pljačkaju ga svi koji putem prolaze, ruglo je postao susedima svojim. **42** Uzvisio si desnicu protivnika njegovih, obradovao si sve neprijatelje njegove. **43** A mač njegov opet neprijateljem smatraš, i ne daš mu da u boju napreduje. **44** Okončao

si sjaj njegov, i presto si njegov na zemlju oborio. **45** Skratio si dane mladosti njegove, sramotom si ga ogrnuo. **46** Dokle ćeš se, o Gospode, kriti? Zar zauvek? Zar će gnev tvoj kao vatra plamteti? **47** Seti se koliki je životni vek moj. Zar si uzalud stvorio sve sinove ljudske? **48** Koji to živi čovek smrti videti neće? Može li dušu svoju iz ruku groba izbaviti? **49** O Gospode, gde su nekadašnja dela milosti tvoje, za koja si se zakleo Davidu u vernosti svojoj? **50** Gospode, seti se sramote slugu svojih, da u nedrima nosim sramotu naroda mnogih, **51** seti se, Gospode, kako su se neprijatelji tvoji rugali, kako su ružili stope pomazanika tvoga. **52** Neka je blagoslovljen Gospod dovek. Amin, amin.

Molitva Mojsija, Božjeg čoveka

90 Ti si, Gospode, okrilje naše iz naraštaja u naraštaj. **2** Pre nego što su se gore rodile, pre nego što si zemlju i plodno tlo saznao, od veka do veka ti si Bog. **3** Smrtnog čoveka u prah vraćaš, i govoriš: „Vratite se u prah, sinovi ljudski.“ **4** Jer je hiljadu godina u očima tvojim kao dan jučerašnji kad mine, i kao straža noćna. **5** Ti ih odnosiš, oni su samo san, ujutru su kao trava zelena što niče. **6** Ona ujutru cveta, napreduje, a uveče vene i suši se. **7** Jer nestajemo od gneva tvoga, smeteni smo zbog jarosti tvoje. **8** Prestupe si naše pred sebe stavio, i naše tajne grehe pred svetlost lica svoga. **9** Jer zbog gneva tvoga svi se dani naši primiču kraju svome, godine naše kao uzdah prolaze. **10** Dani naši traju sedamdeset godina, a kod snažnijih osamdeset godina. Ipak samo nevolju i patnju donose, jer brzo prolaze i mi odlećemo. **11** Ko poznaje snagu gneva tvoga i ko poznaje jarost tvoju, veliku kao strah koji ti pripada? **12** Nauči nas tako brojati dane naše da bismo srce mudro stekli. **13** Vrati se, o Gospode! Dokle će to trajati? Sažali se na

sluge svoje. **14** Ujutru nas nasiti dobrotom svojom, da kličemo radosno i veselimo se u sve dane svoje. **15** Obraduj nas za sve one dane kad si nam nevolju nanosio, za sve one godine kad smo zlo gledali. **16** Neka se delo tvoje pokaže na slugama tvojim, i veličanstvo tvoje na sinovima njihovim. **17** Neka dobrota Gospoda, Boga našega, bude nad nama, daj da uspe delo ruku naših, daj da uspe delo ruku naših!

91 Ko živi u skrovitom zaklonu Svevišnjega, u seni Svemoćnog boravište nalazi. **2** Reći ću Gospodu: „Ti si utočište moje i tvrđava moja, Bog moj, u kog ću se uzdati.“ **3** Jer on će te izbaviti iz zamke ptičarske. Od pošasti što nevolje nanosi. **4** Perjem svojim zakloniće te, pod njegovim ćeš krilima utočište naći. Istina će njegova kao štiti veliki i kao bedem biti. **5** Nećeš se bojati nikakve strahote noću, ni strele što leti danju, **6** ni pošasti što ide po mraku, ni propasti što hara u podne. **7** Hiljadu će ih pasti pored tebe, i deset hiljada zdesna tebi, ali tebe se neće dotaći. **8** Samo ćeš očima svojim gledati, i videćeš platu zlih. **9** Zato što si rekao: „Gospod je utočište moje“, učinio si Svevišnjeg okriljem svojim. **10** Nikakvo te zlo neće snaći, pošast se neće približiti šatoru tvome. **11** Jer će on anđelima svojim zapovediti za tebe, da te čuvaju na svim putevima tvojim. **12** Oni ćete na rukama svojim nositi, da nogom svojom o kamen ne zapneš. **13** Nogom ćeš lava i kobru gaziti, zgazićeš mladog lava i veliku zmiju. **14** „Zato što mi je privržen, izbaviću ga. Zaštitiću ga jer poznaje ime moje. **15** On će me prizvati, i ja ću ga uslišiti. Uz njega ću biti u nevolji. Izbaviću ga i proslaviću ga. **16** Danima mnogim nasitiću ga, i pokazću mu spasenje svoje.“

Psalam, pesma za subotni dan

92 Dobro je zahvaljivati tebi, Gospode, pesmom hvaliti ime tvoje, Svevišnji, **2** ujutru govoriti o dobroti tvojoj, i noću o vernosti tvojoj. **3** Uz instrument s deset žica i uz psaltir, muzikom što se razleže sa harfe. **4** Jer me ti, o Gospode, razveseljavaš delima svojim, zbog dela ruku tvojih radosno kličem. **5** Kako su velika dela tvoja, o Gospode! Veoma su duboke misli tvoje. **6** Nerazuman čovek ne može ih shvatiti, bezumni to ne može razumeti. **7** Kad zli niču kao trava i cvetaju svi koji zlo čine, to je zato da bi zauvek bili uništeni. **8** A ti si, o Gospode, uzvišen dovek. **9** Jer gle, neprijatelji tvoji, Gospode, gle, neprijatelji će tvoji izginuti, svi oni koji zlo čine biće rasejani. **10** A ti ćeš uzvisiti rog moj kao rog jednoroga. Namazaću se uljem što svežinu daje. **11** Oko će moje likovati nad neprijateljima mojim, uši će moje slušati o porazu zlikovaca koji su na mene ustali. **12** Pravednik će kao palma cvetati, kao kedar na Livanu on će rasti. **13** Oni koji su posađeni u domu Gospodnjem, u dvorištima doma Boga našeg, oni će cvetati. **14** Cvetaće i kad im kosa osedi, ostaće krepki i snažni, **15** da bi govorili kako je pravedan Gospod. On je Stena moja, u njemu nema nepravde.

93 Gospod caruje! U uzvišenost je odeven, odeno se Gospod i snagom se opasao. Sada zemlja čvrsto stoji, poljuljati se ne može. **2** Presto tvoj čvrsto stoji od davnina; od večnosti ti postojiš. **3** Reke podižu, o Gospode, reke podižu huku svoju, reke podižu tutnjavu svoju. **4** Od huke velikih voda, od moćnih valova pobesnelog mora, moćniji je Gospod na visini. **5** Opomene su tvoje veoma pouzdane. Gospode, svetost doliku je domu tvome u sve dane.

94 O Gospode, Bože osvetniče, Bože osvetniče, zasjaj! **2** Ustani, Sudijo cele zemlje! Plati oholima po zasluži njihovoj! **3** Dokle će zli, o Gospode, dokle će zli klicati? **4** Naviru im reči, neobuzdano govore. Svi se zločinci hvale. **5** Gaze narod tvoj, Gospode, nasledstvo tvoje tlače. **6** Udovicu i stranca ubijaju, siročadima život oduzimaju. **7** Govore: „Gospod to ne vidi, ne zapaža to Bog Jakovljevi.“ **8** Shvatite, vi nerazumni ljudi, i vi bezumni, kada ćete postati razboriti? **9** Zar onaj koji je uho stvorio, ne može da čuje? Zar onaj koji je oko načinio, ne može da vidi? **10** Zar onaj koji narode ispravlja ne može da ukori, onaj koji uči ljude da bi znanje stekli? **11** Gospod zna da su ljudske misli poput daha. **12** Srećan je čovek koga ti, Gospode, ispravljaš, i koga poučavaš iz zakona svoga, **13** da bi mu mir dao u zle dane, dok se zlome jama ne iskopa. **14** Jer Gospod ne napušta narod svoj, i ne ostavlja nasledstvo svoje. **15** Jer će presuda opet pravedna biti, i svi koji su čestitog srca za njom će ići. **16** Ko će za mene ustati protiv zlih? Ko će se za mene zauzeti protiv onih koji zlo čine? **17** Da mi Gospod nije pomogao, brzo bi duša moja na mestu tišine počinula. **18** Kad sam rekao: „Noga će moja posrnuti“, podržala me je, Gospode, dobrota tvoja. **19** Kad se u meni umnože misli nespokojne, utehe tvoje miluju dušu moju. **20** Hoće li se presto koji nevolje donosi udružiti s tobom dok neprilike stvara služeći se zakonom? **21** Oštro napadaju dušu pravednika, i osuđuju krv nevinu. **22** Ali Gospod će biti visoko utočište moje, moj Bog biće stena zaklona moga, **23** on će vratiti na njih zloću njihovu, i ućutkaće ih nevoljom njihovom. Istrebiće ih Gospod, Bog naš.

95 Dođite, kličimo radosno Gospodu! Kličimo pobednički Steni spasenja našega! **2** Sa zahvalama dođimo

pred lice njegovo, pobjednički uz pesme njemu kličimo. **3** Jer je Gospod veliki Bog, i veliki Car nad svim drugim bogovima. **4** U njegovoj su ruci najveće dubine zemaljske, vrhovi gora njegovi su, **5** njegovo je more, koje je stvorio, njegove su ruke kopno načinile. **6** Dođite da ga slavimo i da mu se poklonimo. Kleknimo pred Gospoda, Tvorca našega. **7** Jer je on Bog naš, a mi smo narod paše njegove i ovce koje čuva ruka njegova. Danas, ako slušate glas njegov, **8** nemojte da vam srce otvrdne kao kod Merive, kao u dan Mase u pustinji, **9** kad su me očevi vaši iskušavali, iskušavali su me, iako su videli dela moja. **10** Četrdeset godina bio mi je odvratn taj naraštaj, i rekao sam: „Oni su narod zabludelog srca, i puteve moje nisu spoznali.“ **11** Za njih sam se zakleo u gnevu svome: „Neće ući u moj počinak.“

96 Pevajte Gospodu pesmu novu. Pevajte Gospodu, svi ljudi na zemlji. **2** Pevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo. Iz dana u dan objavljujte dobru vest o spasenju njegovom. **3** Objavljujte među narodima slavu njegovu, među svim narodima čudesna dela njegova. **4** Jer je velik Gospod i dostojan najveće hvale. Strah uliva više od svih drugih bogova. **5** Jer su svi bogovi drugih naroda bezvredni, a Gospod je nebesa načinio. **6** Pred njim su slava i veličanstvo, u njegovom su svetilištu moć i lepota. **7** Dajte Gospodu, plemena svih naroda, dajte Gospodu slavu i priznajte moć njegovu. **8** Dajte Gospodu slavu dostojnu imena njegovog, ponesite dar i dođite u dvorišta doma njegovoga. **9** Poklonite se Gospodu u svetom ruhu. Neka zbog njega težak bol obuzme sve vas ljude na zemlji. **10** Govorite među narodima: „Gospod je caruje. Zemlja čvrsto stoji, ne može se poljuljati. On će narodima pravedno suditi.“ **11** Neka se raduju nebesa i neka se veseli zemlja.

Neka hući more i sve što je u njemu. **12** Neka kliče polje i sve što je na njemu. Neka i sve drveće šumsko radosno usklikuje **13** pred Gospodom. Jer dolazi, dolazi da zemlji sudi. Po pravdi će suditi nastanjenoj zemlji i narodima po vernosti svojoj.

97 Gospod caruje, neka se veseli zemlja! Neka se raduju mnoga ostrva! **2** Obavijaju ga oblaci i gusta tama. Pravednost i pravda temelj su prestola njegovog. **3** Pred njim vatra ide i proždire protivnike njegove. **4** Munje su njegove zemlju obasjale. Zemlja je to videla i težak ju je bol obuzeo. **5** Gore se kao vosak tope pred Gospodom, pred Gospodarem cele zemlje. **6** Nebesa govore o pravednosti njegovoj, svi narodi vide slavu njegovu. **7** Neka se postide svi koji služe rezanim likovima, oni koji se diče bezvrednim bogovima. Poklonite se njemu, svi bogovi. **8** Cion je to čuo i obradovao se, Judini gradovi su se razveselili zbog zakona tvojih, Gospode. **9** Jer si ti, Gospode, Svevišnji nad celom zemljom. Uzdigao si se veoma visoko, iznad svih drugih bogova. **10** Vi koji volite Gospoda, mrzite ono što je zlo! On čuva duše onih koji su mu verni. Izbavlja ih iz zlih ruku. **11** Svetlost je zasjala pravedniku, i radost onima čistog srca. **12** Radujte se Gospodu, pravednici, i upućujte hvale svetom imenu njegovom.

98 Pevajte Gospodu pesmu novu, jer čudesna su dela koja je učinio. Desnica njegova, sveta mišica njegova, spasenje je donela. **2** Gospod je obznanio spasenje svoje, pred očima naroda otkrio je pravednost svoju. **3** Setio se milosti svoje i vernosti svoje prema domu Izraelovom. Svi krajevi zemaljski videli su spasenje koje je dao Bog naš. **4** Pobjednički kličite Gospodu, svi ljudi na zemlji. Veselite se, radosno kličite i pesmom ga hva-

lite. **5** Pevajte Gospodu uz harfu, uz harfu i zvuk pesme. **6** Uz trube i zvuk roga kličite pobjednički pred Carem, Gospodom. **7** Neka huči more i sve što je u njemu, zemlja i oni koji na njoj žive. **8** Neka rukama plješču reke, i sve gore neka radosno kliču **9** pred Gospodom, jer dolazi da sudi zemlji. Po pravdi će suditi nastanjenoj zemlji i narodima po pravednosti.

99 Gospod caruje! Neka narodi drhte! On sedi nad heruvimima. Neka se zemlja tresu. **2** Velik je Gospod na Cionu, uzvišen je on iznad svih naroda. **3** Neka hvale ime tvoje. Ono je veliko, strah uliva i sveto je. **4** Ti si car koji pravdu voli i silom je svojom podupire. Ti si pravičnost utvrdio. Pravdu i pravednost u Jakovu ti činiš. **5** Uzvisujte Gospoda, Boga našega, i poklonite se pred podnožjem nogu njegovih. On je svet. **6** Mojsije i Aron bili su među sveštenicima njegovim, a i Samuel među onima koji su prizivali ime njegovo. Prizivali su Gospoda, i on ih je uslišio. **7** Govorio im je u stubu od oblaka. I oni su držali pouke njegove i propise koje im je dao. **8** Gospode, Bože naš, ti si ih uslišio. Bio si za njih Bog koji oprašta, ali i osvjetnik za sramotna dela njihova. **9** Uzvisujte Gospoda, Boga našega, i poklonite se na svetoj gori njegovoj. Jer je svet Gospod, Bog naš.

Pesma zahvalnosti

100 Kličite pobjednički Gospodu, svi ljudi na zemlji! **2** Služite Gospodu radosno! Dođite pred njega uz radosne poklike! **3** Znajte da je Gospod Bog, On nas je stvorio, a ne mi sami. Mi smo narod njegov i ovce paše njegove. **4** Sa zahvalama uđite na vrata njegova, sa hvalama u dvorišta doma njegovoga, zahvaljujte mu, blagosiljajte ime njegovo. **5** Jer Gospod je dobar. Večna je ljubav njegova, i vernost njegova iz naraš-

taja u naraštaj.

Davidov psalam. Pesma.

101 O dobroti i pravdi pevaću. Tebe ću, Gospode, pesmom hvaliti. **2** Postupaću razborito i živeću bezazleno. Kad ćeš k meni doći? Bezazlenog srca hodiću u domu svome. **3** Pred oči svoje neću stavljati ništa što je zlo. Mrzim dela onih koji s pravog puta otpadaju, neće ona za mene prionuti. **4** Srce pokvareno daleko je od mene, ni za kakvo zlo neću ja da znam. **5** Ko tajno kleveće bližnjega svoga, njega ću učutkati. Ko ima oči ohole i srce nadmeno, njega ne podnosim. **6** Oči su moje upravljene na verne ljude na zemlji, da bi sa mnom živeli. Ko živi bezazleno, taj će mi služiti. **7** Ko postupa prepredeno, neće stanovati u domu mome. Ko laži govori, neće opstati pred očima mojim. **8** Svakog jutra zatiraću sve zle koji su na zemlji, da bih iz grada Gospodnjeg istrebio sve koji zlo čine.

Molitva nevoljnika kad klone i svoje brige izliva pred Gospodom.

102 O Gospode, čuj molitvu moju, i neka vapaj moj pred tebe dođe. **2** Ne okreći od mene lice svoje u dan teskobe moje. Prigni k meni uho svoje. U dan kada te prizovem, požuri, usliši me! **3** Jer dani moji kao dim nestaju, i kosti su moje kao peć usijane. **4** Srce moje kao trava vene i suši se, jer hleb svoj zaboravljam da jedem. **5** Od uzdisanja moga kosti su mi za kožu prionule. **6** Ličim na pelikana u pustinji. Postao sam kao ćuk u pustoši. **7** Ispijen sam, postao sam kao ptica što sama na krovu stoji. **8** Po ceo dan neprijatelji mi se moji rugaju. Oni koji od mene ludu prave, kletve mojim imenom izriču. **9** Pepeo kao hleb jedem, piće svoje sa suzama mešam, **10** zbog osude tvoje i gneva tvoga. Jer podigao si me da bi me odbacio. **11** Dani

su moji poput sene koja se gubi, i ja se kao trava sušim **12** A ti, Gospode, ostaješ doveka, i spomen tvoj iz naraštaja u naraštaj. **13** Ti ćeš ustati, smilovaćeš se Cionu, jer je vreme da mu se milost ukaže, jer je došlo vreme. **14** Jer je milo slugama tvojim kamenje njegovo, i prah njegov vole. **15** Narodi će se bojati imena Gospodnjeg, i svi carevi zemaljski slave tvoje. **16** Jer će Gospod Cion izgraditi, pokazaće se u slavi svojoj. **17** Obazreće se na molitvu onih koji su bez ičega ostali, i neće prezreti molitvu njihovu. **18** Ovo je napisano za naraštaj budući. Narod koji će biti stvoren hvaliće Gospoda. **19** Jer on gleda sa svete visine svoje, s nebesa Gospod na zemlju gleda, **20** da čuje uzdah zatvorenika, da oslobodi one koji su smrti predani, **21** da bi se ime Gospodnje objavilo na Cionu i hvala njegova u Jerusolimu, **22** kad se sakupe svi narodi i carstva da služe Gospodu. **23** Na pola puta moga snagu mi je oduzeo, skratio je dane moje. **24** Rekao sam: „Bože moj, nemoj me uzeti u polovini dana mojih. A godine se tvoje kroz sve naraštaje protežu. **25** Davno si položio temelje zemlji, i nebesa su delo ruku tvojih. **26** Oni će propasti, a ti ćeš ostati, i sve će se to kao haljina pohabati. Kao odeću zamenićeš ih, i doći će kraju svome. **27** A ti si uvek isti, i godina ma tvojim kraja nema. **28** Sinovi slugu tvojih ostaće da žive. Pred tobom će se potomstvo njihovo utvrditi.”

Davidov psalam

103 Blagosiljaj Gospoda, dušo moja! Sve što je u meni nek blagosilja sveto ime njegovo! **2** Blagosiljaj Gospoda, dušo moja! I ne zaboravi sva dela njegova! **3** Blagosiljaj onog koji oprašta sve prestupe tvoje, koji leči sve bolesti tvoje, **4** koji život tvoj izbavlja od jame grobne, koji te kruniše dobrotom i milosrdem, **5** koji život tvoj

ispunjava onim što je dobro! Kao orlu, mladost se tvoja produžava. **6** Gospod čini pravedna dela, i pravdu daje svima kojima se nepravda čini. **7** Obznanio je puteve svoje Mojsiju, dela svoja sinovima Izraelovim. **8** Gospod je milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote. **9** Neće on za sva vremena greške tražiti, niti će se doveka gneviti. **10** Ne postupa s nama po gresima našim, niti nam po prestupima našim vraća ono što zaslužujemo. **11** Jer koliko su nebesa visoko iznad zemlje, tolika je i ljubav njegova prema onima koji ga se boje. **12** Koliko je istok daleko od zapada, toliko on prestupe naše od nas udaljuje. **13** Kao što je otac milosrdan sinovima svojim, tako je i Gospod milosrdan onima koji ga se boje, **14** jer on dobro poznaje građu našu, pamti da smo prah. **15** Dani su čoveku smrtnom kao i travi zelenoj, kao cvet u polju, tako i on cveta. **16** Samo ga vetar dotakne, više ga nema, ne poznaje ga više mesto njegovo. **17** Ali ljubav Gospodnja oduvek je i zauvek na onima koji ga se boje, i pravednost njegova na sinovima sinova njihovih, **18** na onima koji se drže saveza njegovog i koji pamte naredbe njegove da bi ih izvršavali. **19** Gospod je utvrdio presto svoj na nebesima, i carska se vlast njegova nad svim proteže. **20** Blagosiljajte Gospoda, anđeli njegovi, moćni i silni, koji izvršavate reč njegovu, slušajući zapovesti njegove! **21** Blagosiljajte Gospoda, sve vojske njegove, sluge njegove, vi koji vršite volju njegovu! **22** Blagosiljajte Gospoda, sva dela njegova, po svim mestima gde on vlada! Blagosiljaj Gospoda, dušo moja!

104 Blagosiljaj Gospoda, dušo moja! Gospode, Bože moj, veoma si velik! Odeno si se slavom i veličanstvom, **2** ogrnuo si se svetlošću kao plaštem, razapeo si nebesa kao šator, **3** grede gornjih odaja svojih na

vodama podižeš, od oblaka činiš kola svoja, na krilima vetra hodiš, **4** anđele svoje duhovima činiš, sluge svoje vatrom koja proždire. **5** Utvrdio si zemlju na temeljima njenim, nikad se ona poljuljati neće, u svu večnost. **6** Prekrio si je bezdanom vodenim kao haljinom. Vode su stajale iznad gora. **7** Od pretnje tvoje su pobegle, od tutnjave gromova tvojih prestravljene su pobegle, **8** na mesto koje si za njih utvrdio. Gore su se podigle, doline su se spustile, **9** među si postavio koju neće preći, da ne bi opet zemlju prekrile. **10** Izvore šalješ po dolinama, među gorama oni teku. **11** Na njima se napajaju sve životinje poljske, divlji magarci u njima gase žeđ svoju. **12** Iznad njih ptice nebeske počivaju, iz gustog lišća razleže se poj njihov. **13** Gore natapaš iz gornjih odaja svojih. Plodovima dela tvojih zemlja se siti. **14** Ti puštaš da niče zelena trava za stoku, i bilje za potrebe ljudi, daješ da iz zemlje hrana niče. **15** Daješ vino da veseli srce čovekovo, i ulje od kog se lice sjaji, i hleb što krepi srce čoveka smrtnog. **16** Sita su stabla Gospodnja, livanski kedrovi koje je posadio, **17** na kojima ptice gnezda svoja svijaju. Roda se gnezdi na stablima smreke. **18** Gore visoke su za kozoroge, litice su zaklon zečevima. **19** Načinio si mesec za određivanje vremena*, sunce zna gde treba zaći. **20** Ti tamu stvaraš i noć pada, tada se sve zveri šumske kreću. **21** Mladi lavovi riču za plenom, i hranu svoju od Boga traže. **22** Kad sunce grane oni se povlače, i ležu u skrovišta svoja. **23** A čovek na posao kreće i na rad svoj sve do večeri. **24** Kako je mnogo dela tvojih, o Gospode! Sva si ih mudro načinio, puna je zemlja stvaralaštva tvoga. **25** U moru, tako velikom i širokom, vrve životinje bez broja, stvorenja mala i velika. **26** Po njemu i brodovi plove. Načinio si levijatana da

se u njemu igra. **27** Svi oni na tebe čekaju da im hranu daš na vreme. **28** Ti im daješ, oni uzimaju. Otvaraš ruku svoju, nasite se dobra. **29** Okreneš li lice svoje, smetu se. Uzmeš li im duh, umiru, i u prah se svoj vraćaju. **30** Pošalješ li duh svoj, nastaju. Ti obnavljaš lice zemlji. **31** Slava Gospodnja trajaće, dovek. Radovaće se Gospod delima svojim. **32** On pogleda zemlju, i ona se zatrese, dotakne gore, i one se zadime. **33** Pevaću Gospodu celog svog života, pesmom ću hvaliti Boga svoga dokle god me bude. **34** Neka ugodno bude razmišljanje moje o njemu. Ja ću se radovati Gospodu. **35** Grešnici će biti zbrisani sa zemlje, zlih više neće biti. Blagosiljaj Gospoda, dušo moja! Hvalite Gospoda!

105 Zahvaljajte Gospodu, prizivajte ime njegovo, objavljujte među narodima dela njegova! **2** Pevajte mu, pesmom ga hvalite, razmišljajte o svim čudesnim delima njegovim! **3** Dičite se svetim imenom njegovim! Neka se raduje srce onih koji Gospoda traže! **4** Tražite Gospoda i snagu njegovu! Stalno tražite lice njegovo! **5** Sećajte se čudesnih dela koja je učinio, čuda njegovih i zakona iz usta njegovih, **6** vi, potomstvo Avrama, sluge njegovog, sinovi Jakovljevi, izabranici njegovi. **7** On je Gospod, Bog naš. Zakoni su njegovi po svoj zemlji. **8** On će se dovek sećati svog saveza, reči koju je zapovedio, kroz hiljadu naraštaja, **9** saveza koji je sklopio s Avramom, i zakletve svoje Isaku, **10** koju je postavio kao propis Jakovu, kao trajan savez sa Izraelom, **11** govoreći: „Tebi ću dati zemlju hanansku, u nasledstvo ću vam je dati.“ **12** Bilo je to kad ih je malo bilo, da, veoma malo, i kad su stranci u njoj bili. **13** Išli su od naroda do naroda, od jednog carstva do drugog naroda. **14** Nikome nije dao da ih prevari, nego je zbog njih careve ukoravao, **15** govoreći:

* **104,19** Ili: „praznike“. Vidi 1. Mojsijeva 1,14.

„Ne dirajte pomazanike moje, prorocima mojim ne činite zla.“ **16** Dozvao je glad na zemlju; sve je zalihe hleba uništio. **17** Pred njima je poslao čoveka, koji je bio u ropstvo prodan, Josifa. **18** Okovima su stegli noge njegove, u lance gvozdene dospela je duša njegova. **19** Dok se nije ispunila reč izrečena, reč ga je Gospodnja pročistila. **20** Car je naredio da ga oslobode, vladar nad narodima, da ga puste. **21** Postavio ga je za gospodara doma svoga, i za vladara nad svim imanjem svojim, **22** da veže knezove njegove po volji duše svoje, i da uči mudrosti čak i starce njegove. **23** Izrael je došao u Egipat, Jakov se naselio u zemlji Hamovoj. **24** A Bog je narod svoj veoma umnožio, sve dok ga nije učinio moćnijim od neprijatelja njegovih. **25** Okrenuo je srce njihovo da zamrze narod njegov, da se lukavo okome na sluge njegove. **26** Poslao je Mojsija, slugu svoga, i Arona, koga je izabrao. **27** Oni su među njima pokazali znakove njegove, i čuda u zemlji Hamovoj. **28** Poslao je tamu i smračilo se. I nisu se pobunili protiv reči njegovih. **29** U krv je pretvorio vode njihove, i pomorio je ribe njihove. **30** Od žaba je vrvela zemlja njihova. I odaje careva njihovih. **31** Rekao je da obadi dođu, komarci u sve krajeve njihove. **32** Umesto kiše na njih je grad poslao, oganj plameni na zemlju njihovu. **33** Udario je loze njihove i smokve njihove, i polomio drveće u krajevima njihovim. **34** Rekao je da dođu skakavci, mladi skakavci bez broja. **35** Oni su pojeli sve bilje u zemlji njihovoj, pojeli su i rod u poljima njihovim. **36** Zatim je pobio sve prvorođeno u zemlji njihovoj, sve prvence njihove. **37** A svoj je narod izveo sa srebrom i zlatom. U plemenima njegovim niko putem nije posrtao. **38** Egipat se obradovao odlasku njihovom, jer ga je strah od njih obuzeo. **39** A Bog je oblak razastro kao zavesu, i poslao je vatru da svetli noću. **40** Molili su ga, i

poslao im je prepelice, hlebom s neba sitio ih je. **41** Otvorio je stenu i vode su potekle, kao reka potekle su krajevima bezvodnim. **42** Jer se setio svete reči svoje koju je dao Avramu, sluzi svome. **43** I izveo je narod svoj u veselju, izabranike svoje uz radosno klicanje. **44** Dao im je zemlju drugih naroda. Plodove rada drugih naroda oni su uzeli, **45** da bi se držali propisa njegovih i zakona njegovih. Hvalite Gospoda!

106 Hvalite Gospoda! Zahvaljujte Gospodu, jer je dobar, jer je večna ljubav njegova. **2** Ko može opisati moćna dela Gospodnja, razglasiti svu hvalu njegovu? **3** Srećni su oni koji se pravde drže, koji uvek čine ono što je pravedno. **4** Seti me se, Gospode, u milosti svojoj prema narodu svome. Pobri ni se za mene i spasi me, **5** da vidim dobrotu koju pokazuješ izabranicima svojim, da se radujem radošću naroda tvoga, da se dičim nasleđstvom tvojim. **6** Zgrešili smo kao i praočevi naši, loše smo postupili, zlo smo učinili. **7** Praočevi naši u Egiptu nisu razumeli čudesna dela tvoja. Nisu se sećali mnogih dela velike milosti tvoje, nego su se pobunili kod mora, kod Crvenoga mora. **8** A on ih je spasao radi imena svoga, da bi obznanio moć svoju. **9** Zapretio je moru, i ono je presahnulo; tada ih je proveo kroz bezdan vodeni kao kroz pustinju, **10** tako ih je spasao iz ruku onoga ko ih je mrzeo, izbavio ih je iz neprijateljskih ruku. **11** Vode su prekrile protivnike njihove, nijedan od njih ostao nije. **12** Tada su poverovali reči njegovoj, hvalu su mu zapevali. **13** Ali brzo su zaboravili dela njegova, nisu čekali savete njegove. **14** Nego su se predali sebičnim željama u pustoši, iskušavali su Boga u pustinji. **15** On im je dao šta su tražili, i tešku je bolest pustio na duše njihove. **16** Zavideli su Mojsiju u logoru, i Aronu, svecu Gospodnjem. **17**

Tada se zemlja otvorila i progutala Dana, i pokrila Avironove pristalice. **18** Vatra je planula na te ljude, plamen je zle progutao. **19** Još su i tele napravili na Horivu, i klanjali se liku livenom. **20** Zamenili su slavu svoju za lik bika koji travu jede. **21** Zaboravili su Boga, Spasitelja svoga, onoga koji je u Egiptu dela velika učinio, **22** čudesna dela u zemlji Hamovoj, zastrašujuća dela na Crvenom moru. **23** On bi zapovedio istrebljenje njihovo, da nije bilo Mojsija, izabranika njegovog, koji je stao pred njega i zauzeo se za njih, da odvrati gnev njegov da ne budu uništeni. **24** Oni su prezreli lepu zemlju, nisu verovali reči njegovoj. **25** Gundali su u šatorima svojim, nisu slušali glas Gospodnji. **26** Tada se on podignute ruke zakleo da će ih u pustinji pobiti, **27** da će potomstvo njihovo među narodima pobiti, i da će ih po zemljama rasejati. **28** A oni su se priklonili Balu fegorskom, i jeli su žrtve prinesene onima koji nisu živi. **29** Vređali su Boga postupcima svojim, pa je pošast među njima izbila. **30** Ali Fines je ustao i umešao se, i pošast je prestala. **31** To mu se u pravednost uračunalo za sve naraštaje doveka. **32** A kod vode Merive gnev su izazvali, pa je Mojsija zbog njih nevolja snašla. **33** Jer zbog njih je duh njegov ogorčen postao, pa je brzopleto progovorio usnama svojim. **34** Nisu istrebili narode, kao što im je Gospod zapovedio. **35** Nego su se s narodima mešali i naučili dela njihova. **36** Služili su idolima njihovim, i oni su im zamka postali. **37** Žrtvovali su sinove svoje i kćeri svoje demonima. **38** Prolivali su krv nedužnu, krv sinova svojih i kćeri svojih, koje su žrtvovali idolima hanskim, i zemlja se onečistila krvoprolićem. **39** Postali su nečisti zbog dela svojih, i bili su neverni Bogu svome. **40** Gospod se žestoko razgnevio na narod svoj, odvratno mu je postalo nasledstvo njegovo. **41** Predavao ih je u ruke nardo-

dima, da nad njima vladaju oni koji ih mrze, **42** da ih neprijatelji njihovi tlače, i da budu pokoreni pod ruku njihovu. **43** Mnogo ih je puta izbavljao, ali oni su se bunili u neposlušnosti svojoj, pa su bili poniženi zbog prestupa svojih. **44** A on je pogledao na nevolju njihovu, kad je čuo vapaj njihov. **45** Radi njih se setio saveza svoga, i sažalio se na njih zbog ogromne milosti svoje. **46** Dao im je da nađu milost kod svih koji su ih bili porobili. **47** Spasi nas, Gospode, Bože naš, sakupi nas iz drugih naroda, da bismo davali hvale svetom imenu tvome, da bismo radosno klicali tebi na hvalu! **48** Neka je blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, oduvek i zauvek! I ceo narod neka kaže: Amin! Hvalite Gospoda!

107 Zahvaljujte Gospodu, jer je dobar, večna je ljubav njegova. **2** Neka tako kažu oni koje je Gospod izbavio, oni koje je izbavio iz ruku protivnika, **3** i koje je sakupio iz drugih zemalja, sa istoka i zapada, sa severa i juga. **4** Oni su lutali po pustoši, po pustinji, nisu našli put do grada gde bi se nastanili. **5** Bili su gladni i žedni. I duša je njihova klonula u njima. **6** Zavapili su Gospodu u nevolji svojoj, i on ih je izbavio iz teskobe njihove, **7** na pravi put ih je izveo, kako bi došli u grad gde će se nastaniti. **8** Neka zahvaljuju Gospodu za dobrotu njegovu i za čudesna dela prema sinovima ljudskim. **9** Jer je nasitio dušu žednu, dušu gladnu dobrima je nasitio. **10** Živeli su u mraku i gustoj tami, zatočeni u nevolji i okovima, **11** jer su se bunili protiv reči Božjih, i prezirali savete Svevišnjega. **12** On je nevoljom srce njihovo pokorio, posrnuli su, a nikoga nije bilo da im pomogne. **13** Tada su zavicali Gospoda da im pomogne u nevolji njihovoj, i on ih je kao i ranije spasao iz teskobe njihove. **14** Izveo ih je iz mraka i guste tame, raskinuo

je okove njihove. **15** Neka zahvaljuju Gospodu za dobrotu njegovu i za čudesna dela koja je učinio za sinove ljudske. **16** Jer je razbio bakarna vrata, i slomio gvozdeno prevornice. **17** Bezumnici su zbog svog prestupničkog puta i zbog greha svojih, na kraju sami sebi nevolju stvorili. **18** Duši se njihovoj svako jelo ogadilo, do vrata smrti oni su došli. **19** Zavapili su Gospodu da im pomogne u nevolji njihovoj, i on ih je kao i ranije spasavao iz teskobe njihove. **20** Poslao je reč svoju i izlečio ih, izbavio ih je iz jama njihovih. **21** Neka zahvaljuju Gospodu za dobrotu njegovu i za čudesna dela koja je učinio za sinove ljudske. **22** Neka prinose žrtve zahvalnice i objavljuju dela njegova klićući radosno. **23** Oni koji morem plove na brodovima, i trguju po velikim vodama, **24** oni su videli dela Gospodnja i čudesna dela njegova u dubinama, **25** kako se na reč njegovu olujni vetar podiže, koji diže talase morske. **26** Do nebesa se dižu, do dna se spuštaju. Od nevolje se topi duša njihova. **27** Teturaju se i posrcu kao pijani, smetena je sva mudrost njihova. **28** Tada vape Gospodu u nevolji svojoj, i on ih izbavlja iz teskobe njihove. **29** Smiruje oluju i tišina nastaje, i morski se talasi umiruju. **30** Kad se stišaju, moreplovci se raduju, a on ih u luku željenu vodi. **31** Neka zahvaljuju Gospodu za dobrotu njegovu i za čudesna dela prema sinovima ljudskim. **32** Neka ga uzvisuju pred narodom sakupljenim, u veću staraca neka ga hvale. **33** On reke u pustoš pretvara, i tokove vodene u žedno tlo, **34** plodnu zemlju u pustoš slanu, zbog zloće onih koji na njoj žive. **35** On pustoš pretvara u jezero vodeno, i bezvodnu zemlju u tokove vodene. **36** Tamo naseljava gladne, da podignu grad u kom će živeti. **37** Oni seju njive i sade vinograde, da donesu obilnu letinu. **38** On ih blagosilja i oni postaju mnogobrojni, ne dopušta da stoke njihove

malo bude. **39** Ali opet ih je malo i pognuti su od ugnjetavanja, nevolje i tuge. **40** On prezir izliva na velikaše, i pušta ih da po bespuću lutaju. **41** A siromaha štiti od nevolje i daje mu porodicu kao stado veliku. **42** Čestiti to vide i raduju se, a sva nepravda neka zatvori usta svoja. **43** Ko je mudar? On će razmisliti o svemu ovome i pažljivo će razmotriti šta Gospod u dobroti svojoj čini.

Pesma. Davidov psalam.

108 Postojano je srce moje, Bože. Pevaću ti i pesmom ću te hvaliti, duša moja pevaće ti i pesmom te hvaliti. **2** Preni se, žičani instrumentu, i ti, harfo! Zoru ću probuditi. **3** Gospode, hvaliću te među narodima, i pesmom ću te hvaliti među plemenima. **4** Jer je do nebesa velika ljubav tvoja, i istina tvoja sve do oblaka. **5** Uzvisi se iznad nebesa, Bože, slava tvoja neka bude nad svom zemljom. **6** Da bi se izbavili oni koje voliš, spasi nas desnicom svojom i usliši me. **7** Bog je rekao u svetosti svojoj: „Radovaću se, u nasledstvo ću Sihem dati, izmeriću ravnice Sokot. **8** Galad je moj, Manasija je moj, Jefrem je tvrđava poglavara moga, Juda je zapovednička palica moja. **9** Moav je posuda u kojoj ću noge oprati. Na Edom ću baciti sandalu svoju. Nad Filistejom ću pobjednički klicati.“ **10** Ko će me dovesti do utvrđenog grada? Ko će me voditi sve do Edoma? **11** Zar nećeš ti, Bože, koji si nas odbacio, pa više ne ideš s vojskama našim iako si Bog naš? **12** Pruži nam pomoć u nevolji, jer je uzalud nadati se spasenju od čoveka. **13** Od Boga ćemo snagu dobiti, on će zgaziti protivnike naše.

Upravitelju. Davidov psalam. Pesma.

109 Bože hvale moje, nemoj ćutati. **2** Jer se usta zla i lukava otvaraju na mene. Govore o

meni jezikom lažljivim, **3** rečima mržnje okružuju me, i bez razloga bore se protiv mene. **4** Na ljubav moju neprijateljstvom uzvrćaju, a ja se samo molim. **5** Vraćaju mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju. **6** Postavi nad neprijateljem mojim onog ko je zao, i neka mu protivnik zdesna stoji. **7** Kad mu se bude sudilo, neka se kao zločinac pokaže, i molitva njegova neka greh bude! **8** Dana njegovih neka malo bude, i njegovu nadgledničku službu neka drugi preuzme! **9** Deca njegova neka siročad postanu, a žena njegova udovica! **10** Neka sinovi njegovi lutaju okolo, neka prose, i neka izađu iz opustelih mesta svojih da hleba traže! **11** Neka mu zelenaš prigrabi sve što ima, neka tuđinci razgrabe plod truda njegovog! **12** Neka ne bude nikog ko bi mu milost pokazao, i neka ne bude nikog ko bi se smilovao deci njegovoj kad bez oca ostanu! **13** Neka se istrebi potomstvo njegovo! U sledećem naraštaju neka se izbriše ime njihovo! **14** Neka se Gospod seti prestupa praočeva njegovih, i greh majke njegove neka se ne izbriše! **15** Neka to stalno bude Gospodu pred očima, i neka izbriše sa zemlje sećanje na njih! **16** Jer se zli nije setio milost da pokaže, nego je progonio nevoljnika i ubogoga i onoga ko je tužnog srca, da ga ubije. **17** Prokletstvo je voleo, pa ga je i snašlo. Blagoslovu se nije radovao, i zato je daleko od njega. **18** Prokletstvo je odenuo kao haljinu svoju. Zato je ono kao voda ušlo u njega i kao ulje u kosti njegove. **19** Neka mu ono bude kao haljina koju odeva i kao pojas kojim je stalno opasan! **20** To je plata od Gospoda onom koji mi se protivi, i onima koji zlo govore protiv duše moje. **21** A ti si Gospod. Učini mi dobro, radi imena svoga. Izbavi me jer je dobra milost tvoja. **22** Jer me nevolja i jad pritiskaju, i srce je moje ranjeno u meni. **23** Kao sena kad nestaje, tako i ja odlazim; otresen sam kao da sam skakavac. **24** Kolena

moja klecaju od posta, i telo se moje osušilo, nema ulja na njemu. **25** A njima sam ruglo postao, kad me vide, prezirno glavom odmahuju. **26** Pomozi mi, o Gospode, Bože moj, spasi me po milosti svojoj. **27** Neka znaju da je ovo tvoja ruka, da si ti, Gospode, ovo učinio. **28** Oni neka proklinju, a ti me blagosiljaj. Ustaju na mene, ali neka se posrame, a sluga tvoj neka se raduje. **29** Neka se protivnici moji poniženjem zaodenu, i neka se sramotom svojom kao plaštem ogrnu. **30** Slaviću Gospoda na sav glas ustima svojim, usred mnoštva hvaliću ga. **31** Jer će on stati zdesna ubogome, da ga spase od onih koji sude duši njegovoj.

Davidov psalam. Pesma.

110 Gospod je rekao mom Gospodu: „Sedi meni s desne strane, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.“ **2** Palicu sile tvoje pružiće Gospod sa Ciona, govoreći: „Idi među neprijatelje svoje i pokori ih!“ **3** Tvoj će se narod spremno ponuditi u dan kad vojsku svoju u rat povedeš. Svetošću ukrašeni, iz zorinog krila, uz tebe su mladi ratnici tvoji kao kapi rose. **4** Gospod se zakleo i neće zažaliti: „Ti si sveštenik dovek a poput Melhisedeka!“ **5** Gospod je tebi s desne strane, i razbiće careve u dan gneva svoga. **6** Izvršiće presudu nad narodima; biće leševa na gomile. Razbiće poglavara zemlje naseljene. **7** Iz potoka na putu on će piti. Zato će visoko podići glavu svoju.

111 Hvalite Gospoda! Hvaliću Gospoda svim srcem svojim, u društvu prijatelja pravednih i u krugu njihovom. **2** Velika su dela Gospodnja, o njima razmišljaju svi koji u njima uživaju. **3** Dela su njegova slavna i veličanstvena, pravednost njegova zauvek ostaje. **4** Čudesna je dela svoja učinio kao

spomen. Gospod je milostiv i milosrdan. **5** Hranu daje onima koji ga se boje. Doveka će on pamtiti savez svoj. **6** Snagu dela svojih objavio je narodu svome, kad im je dao nasledstvo naroda drugih. **7** Dela ruku njegovih istinita su i pravedna, pouzdane su sve naredbe njegove, **8** utemeljene su za sva vremena, zauvek, zasnovane na istini i čestitosti. **9** Otkup je poslao narodu svome. Zapovedio je da savez njegov doveka traje. Ime je njegovo sveto i strah uliva. **10** Strah od Gospoda početak je mudrosti. Svi koji izvršavaju naredbe njegove zaista su razumni. Hvala njegova zauvek ostaje.

112 Hvalite Gospoda! Srećan je čovek koji se Gospoda boji, ko istinski uživa u zapovestima njegovim. **2** Potomci njegovi biće moćni na zemlji. Naraštaj čestitih biće blagoslovljen. **3** Blagostanje i bogatstvo u kući su njegovoj, pravednost njegova zauvek ostaje. **4** On sija u tami kao svetlost čestitima. Milostiv je, milosrdan i pravedan. **5** Dobar je čovek koji je milostiv i koji u zajam daje. On pravedno obavlja poslove svoje. **6** Nikada posrnuti neće. Pravednik ostaje u sećanju zauvek. **7** Loših vesti neće se bojati. Srce je njegovo postojano, uzda se u Gospoda. **8** Srce je njegovo nepokolebljivo, neće se on bojati, na kraju će likovati nad protivnicima svojim. **9** On velikodušno deli, daje siromašnima. Pravednost njegova zauvek ostaje. Rog će se njegov uzdignuti u slavi. **10** Zli će to gledati i ljutiće se. Škrgutaće zubima i u sahnuce. Propašće želja onih što su zli.

113 Hvalite Gospoda! Hvalite Gospoda, sluge njegove, hvalite ime Gospodnje! **2** Neka je blagoslovljeno ime Gospodnje od sada pa doveka! **3** Od izlaska sunčevog do zalaska njegovog neka se hvali ime

Gospodnje! **4** Gospod je uzvišen iznad svih naroda, slava je njegova iznad nebesa. **5** Ko je kao Gospod, Bog naš, koji prebiva na visini? **6** On se saginje da bi nebo i zemlju video, **7** iz prašine ubogoga podiže, iz pepela siromaha uzvisuje, **8** i daje mu da sedi s velikašima, s velikašima naroda svoga. **9** Nerotkinji daje da u kući živi kao radosna majka koja sinove ima. Hvalite Gospoda!

114 Kada je Izrael izašao iz Egipta, i dom Jakovljevi iz naroda koji govori jezikom nerazumljivim, **2** Juda je postao svetilište njegovo, Izrael slavno carstvo njegovo. **3** Zbog prizora koji je videlo, more je pobeglo, a Jordan je ustuknuo. **4** Gore su kao ovnovi poskakivale, a brda kao jaganjci. **5** Šta ti je bilo, more, pa si pobeglo, i tebi, Jordan, pa si ustuknuo? **6** Gore, zašto ste kao ovnovi poskakivale, a vi, brda, kao jaganjci? **7** Zemljo, zbog Gospoda budi u teškoj boli, zbog Boga Jakovljevog, **8** koji stenu pretvara u jezero vodeno, kremen u izvor vodeni.

115 Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svome slavu daj zbog ljubavi svoje, zbog istine svoje! **2** Zašto da narodi govore: „Gde je Bog njihov?“ **3** Bog je naš na nebesima. Sve što je želeo da učini, učinio je. **4** Idoli su njihovi srebro i zlato, delo ruku čoveka zemaljskog. **5** Usta imaju, ali ne govore, oči imaju, ali ne vide, **6** uši imaju, ali ne čuju, nos imaju, ali ne mirišu, **7** ruke imaju, ali ne pipaju, noge imaju, ali ne hodaju, ne puštaju glasa iz grla svoga. **8** Takvi će postati i oni koji ih prave, svi koji se u njih uzdaju. **9** Izraele, uzdaj se u Gospoda, on je pomoć tvoja i štit tvoj. **10** Dome Aronov, uzdaj se u Gospoda, on je pomoć tvoja i štit tvoj. **11** Vi koji se Gospoda bojite, uzdajte se u Gospoda; on

je pomoć vaša i štiti vas. **12** Gospod nas se setio. On će nas blagosloviti, blagosloviće dom Izraelov, blagosloviće dom Aronov. **13** Blagosloviće one koji se Gospoda boje, i male i velike. **14** Gospod će vas umnožiti. Vas i sinove vaše. **15** Blagoslovio vas je Gospod, Tvorac neba i zemlje. **16** Nebesa - nebesa Gospodu pripadaju, a zemlju je dao sinovima ljudskim. **17** Mrtvi ne hvale Gospoda, niti iko od onih koji u tišinu silaze. **18** A mi ćemo blagosiljati Gospoda, od sada pa doveka. Hvalite Gospoda!

116 Ljubav se u meni budi, jer Gospod čuje glas moj, usrdne molbe moje. **2** Jer je prignuo k meni uho svoje. Prizivaću ga u sve dane života svoga. **3** Uža smrti obavila su me, nevolje grobne zadesile su me. Teskoba i tuga tište me. **4** Ali prizvao sam ime Gospodnje: „O Gospode, izbavi dušu moju!” **5** Gospod je milostiv i pravedan, milosrdan je Bog naš. **6** Gospod čuva bezazlene. U nevolji sam bio, ali me je on izbavio. **7** Vrati se u spokoj svoj, dušo moja, jer ti Gospod dobro čini. **8** Jer si ti dušu moju od smrti spasao, oko moje od suza, nogu moju od spoticanja. **9** Služiću Gospodu u zemlji živih. **10** Imao sam veru, i zato sam govorio. U teškoj sam nevolji bio. **11** Mnogo sam se uplašio i rekao: „Svaki je čovek lažov.” **12** Kako da uzvratim Gospodu za sva dobra koja mi je učinio? **13** Uzeću čašu spasenja i prizvaću ime Gospodnje. **14** Ispuniću zavete svoje Gospodu, pred celim narodom njegovim. **15** Skupocena je u očima Gospodnjim smrt onih koji su mu verni. **16** O Gospode, ja sam sluga tvoj. Ja sam sluga tvoj, sin robinje tvoje. Ti si skinuo okove moje. **17** Tebi ću prineti žrtve zahvalnice, prizvaću ime Gospodnje. **18** Ispuniću zavete svoje Gospodu, pred celim narodom njegovim, **19** u dvorištima doma Gospodnjeg, usred tebe, Jerusalime. Hvalite Gospoda!

117 Hvalite Gospoda, svi narodi, dajte mu hvalu, sva plemena! **2** Jer snažna je prema nama ljubav njegova, doveka traje istina Gospodnja. Hvalite Gospoda!

118 Zahvaljajte Gospodu, jer je dobar, večna je ljubav njegova. **2** Neka Izrael kaže: „Večna je ljubav njegova.” **3** Neka dom Aronov kaže: „Večna je ljubav njegova.” **4** Neka oni koji se boje Gospoda kažu: „Večna je ljubav njegova.” **5** U teskobi svojoj prizvao sam Gospoda, Gospod me je uslišio i na čistinu izveo. **6** Gospod je na mojoj strani, neću se bojati. Šta mi može čovek zemaljski? **7** Gospod je na mojoj strani, među onima koji mi pomažu, zato ću likovati nad onima koji me mrze. **8** Bolje je tražiti utočište kod Gospoda nego uzdati se u čoveka zemaljskog. **9** Bolje je tražiti utočište kod Gospoda nego uzdati se u velikaše. **10** Svi su me narodi opkolili. U ime Gospodnje napade sam njihove odbijao. **11** Opkolili su me, da, opkolili su me. U ime Gospodnje napade sam njihove odbijao. **12** Opkolili su me kao pčele, ali su se ugasili kao vatra od trnja. U ime Gospodnje napade sam njihove odbijao. **13** Snažno su me gurnuli da padnem, ali Gospod mi je pomogao. **14** Gospod je zaklon moj i sila moja, on je spasitelj moj. **15** Glas radosti i spasenja čuje se u šatorima pravednika. Desnica Gospodnja snagu svoju pokazuje. **16** Desnica Gospodnja uzvisuje se, desnica Gospodnja snagu svoju pokazuje. **17** Neću umreti, nego ću živeti, da bih objavljivao dela koja Gospod čini. **18** Gospod me je strogo ukorio, ali me nije smrti predao. **19** Otvorite mi vrata pravednosti. Ući ću na njih, hvaliću Gospoda. **20** Ovo su vrata Gospodnja. Pravednici će na njih ulaziti. **21** Hvaliću te, jer si me uslišio, postao si spasitelj moj. **22** Kamen koji su graditelji odbacili postao je kamen

ugaoni. **23** Gospodnje je to delo, čudesno je to u očima našim. **24** To je dan koji je Gospod načinio, veseljećemo se i radovati u taj dan. **25** O Gospode, spasi nas, molimo te! O Gospode, podari nam uspeh, molimo te! **26** Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjeg! **27** Gospod je Bog, on nam svetlost daje. Ukrasite granama povorku prazničnu, sve do rogova oltara. **28** Ti si Bog moj, tebe ću hvaliti! Ti si Bog moj, tebe ću uzvisivati! **29** Zahvaljujte Gospodu, jer je dobar, Večna je ljubav njegova.

κ [Alef]*

119 Srećni su oni koji su na svom putu bezazleni, oni koji po zakonu Gospodnjem žive. **2** Srećni su oni koji se drže opomena njegovih. Svim srcem oni ga traže. **3** Zaista oni nepravdu ne čine. Njegovim putevima oni hode. **4** Ti si nam zapovedio da naredbe tvoje pažljivo izvršavamo. **5** O, kad bi putevi moji postojani bili da se držim propisa tvojih! **6** Tada se postideo ne bih, pazeći na sve zapovesti tvoje. **7** Hvaliću te u čestitosti srca svoga, kad se naučim pravednim zakonima tvojim. **8** Ja se držim propisa tvojih. Nemoj me sasvim napustiti. ϸ [Bet]

9 Kako će mladić čistim sačuvati put svoj? Pazeći na sebe po reči tvojoj. **10** Svim srcem svojim tebe tražim. Ne daj da zasranim od zapovesti tvojih. **11** U srcu svome čuvam reč tvoju, da ti ne zgrešim. **12** Blagoslovljen si ti, Gospode. Nauči me propisima svojim. **13** Usnama svojim objavljujem sve zakone usta tvojih. **14** Putu opomena tvojih radujem se, kao i

* **119,1** U izvornom tekstu ovaj psalam je pisan u alfabetskom akrostihu. Sadrži 22 strofe od po 8 stihova koji alfabetskim redosledom počinju jednim od 22 hebrejska slova. U svakoj strofi svaki od osam stihova započinje istim slovom, koje je zajedno sa svojim nazivom napisano ispred strofe.

svemu drugom što je vredno. **15** Razmišljaću o naredbama tvojim, i paziću na puteve tvoje. **16** Uživacu u odredbama tvojim. Neću zaboraviti reč tvoju.

λ [Gimel]

17 Čini dobro sluzi svome, da bih živeo i držao se reči tvoje. **18** Otvori mi oči, da bih video lepotu zakona tvoga. **19** Ja sam samo došljak u zemlji. Ne skrivaj od mene zapovesti svoje. **20** Duša je moja iznemogla žarko želeći zakone tvoje u svako doba. **21** Prekorio si proklete i ohole, koji odstupaju od zapovesti tvojih. **22** Skini s mene sramotu i prezir, jer se držim opomena tvojih. **23** Knezovi su seli, protiv mene međusobno se dogovaraju. A sluga tvoj razmišlja o propisima tvojim. **24** Uživam u opomenama tvojim, one su savetnici moji.

τ [Dalet]

25 Duša moja već u prahu leži. Po reči svojoj oživi me. **26** Objavio sam ti puteve svoje, da bi mi odgovorio. Nauči me propisima svojim. **27** Daj mi da razumem put naredbi tvojih, da bih razmišljao o čudesnim delima tvojim. **28** Duša moja nema sna od tuge. Podigni me po reči svojoj. **29** Ukloni od mene put krivi, milostivo me pouči zakonu svome. **30** Put vernosti ja sam odabrao. Zakoni su tvoji meni dobri. **31** Čvrsto se držim opomena tvojih. Gospode, ne daj da se postidim. **32** Trčaću po putu zapovesti tvojih, jer ti širiš srce moje da one u njega stanu.

η [He]

33 Pouči me, Gospode, putu propisa svojih, da ga se držim sve do kraja. **34** Daj mi razuma, da bih se držao zakona tvoga. Da bih ga se držao svim srcem svojim. **35** Vodi me stazom zapovesti svojih, jer uživam da njome hodim. **36** Prikloni srce moje opomenama svojim, a ne dobitku. **37** Odvrati oči moje da ne gledam taštinu, oživi me na putu svome. **38** Ispuni sluzi svome reč tvoju koja ga vodi k strahu od

tebe. **39** Ukloni sramotu moju od koje strahujem, jer su zakoni tvoji dobri. **40** Gle, pokoravam se naredbama tvojim. U pravednosti svojoj oživi me.

י [Vav]

41 Neka na mene dođe milost tvoja, Gospode, i spasenje tvoje po reči tvojoj, **42** da bih odgovorio onome koji mi se ruga, jer se u reč tvoju uzdam. **43** Nemoj oduzeti od usta mojih reč istine, jer ja čekam zakonske odluke tvoje. **44** Uvek ću se držati zakona tvoga, dovek, u svu večnost. **45** Hodiću na čistini, jer tražim naredbe tvoje. **46** Govoriću pred carevima o opomenama tvojim, i neću se postideti. **47** Uživaću u zapovestima tvojim, jer ih volim. **48** Podignuću ruke svoje k zapovestima tvojim, koje volim, i razmišljaću o propisima tvojim.

י [Zajin]

49 Seti se reči svoje upućene sluzi svome, koju po obećanju tvome čekam. **50** To mi je uteha u nevolji mojoj, jer mi reč tvoja život čuva. **51** Oholi mi se preko svake mere rugaju. Ali od zakona tvoga ja ne odstupam. **52** Prisecam se, Gospode, zakona tvojih od davnina, i utehu nalazim. **53** Žestoki gnev me obuzima zbog zlih, koji ostavljaju zakon tvoj. **54** Propisi su tvoji meni kao pesma, u domu u kom sam tuđinac. **55** Noću tvoje ime pominjem, Gospode, da bih se držao zakona tvoga. **56** Sve to doživljavam jer se držim naredbi tvojih.

ח [Het]

57 Gospod je nasledstvo moje. Obećao sam da ću se držati reči tvojih. **58** Svim srcem svojim nastojim umilostiviti lice tvoje. Smiluj mi se po reči svojoj. **59** Razmišljam o putevima svojim, da bih vratio noge svoje na opomene tvoje. **60** Požurio sam i nisam oklevao da se držim zapovesti tvojih. **61** Uža zlih obavila su me. Zakon tvoj nisam zaboravio. **62** U ponoć ustajem da ti zahvalim za pravedne

zakone tvoje. **63** Prijatelj sam svima koji te se boje i onima koji se drže naredbi tvojih. **64** Dobrota tvoja, Gospode, zemlju ispunjava. Nauči me propisima svojim.

ו [Tet]

65 Učinio si dobro sluzi svome, Gospode, po reči svojoj. **66** Nauči me dobroti i razumnosti, i znanje mi podari. Jer ja verujem zapovestima tvojim. **67** Pre nego što sam u nevolju upao, grešio sam nehotice, ali sada se držim reči tvoje. **68** Ti si dobar i dobro činiš. Nauči me propisima svojim. **69** Oholi me lažima ocrnjuju. A ja ću se svim srcem držati naredbi tvojih. **70** Srce je njihovo poput sala neosetljivo, a ja uživam u zakonu tvome. **71** Dobro mi je što nevolju trpim, da bih se naučio propisima tvojim. **72** Zakon je usta tvojih za moje dobro, bolji mi je nego hiljade zlatnika i srebrnika.

י [Jod]

73 Tvoje su me ruke stvorile i učvrstile. Daj mi razboritosti, da bih naučio zapovesti tvoje. **74** Oni koji se tebe boje vide me i raduju se, jer čekam reč tvoju. **75** Dobro znam, Gospode, da su zakoni tvoji pravedni, i da si me u vernosti svojoj kaznio. **76** Molim te, neka mi ljubav tvoja uteha bude, po reči koju si rekao sluzi svome. **77** Neka dođe na mene milosrđe tvoje, da bih u životu ostao, jer uživam u zakonu tvome. **78** Neka se postide oholi, jer me bez razloga zavode. A ja razmišljam o naredbama tvojim. **79** Neka mi se priklone oni koji te se boje, i oni koji poznaju opomene tvoje. **80** Neka se srce moje bezazleno drži propisa tvojih, da se ne bih postideo.

כ [Kaf]

81 Duša moja vene od čežnje za spaseњem tvojim, reč tvoju čekam. **82** Oči moje venu od čežnje za rečju tvojom, i govorim: „Kad ćeš me utešiti?“ **83** Postao sam kao meh na dimu, ali propise tvoje ne zaboravljam. **84** Koliko dana tvoj sluga

ima? Kada ćeš izvršiti presudu nad progonojnicima mojim? **85** Oholi su mi iskopali jame da u njih padnem, oni koji ne žive po zakonu tvome. **86** Sve su zapovesti tvoje verne. Bez razloga oni me progone. Pomozi mi! **87** Umalo me nisu zbrisali sa zemlje. Ali ja nisam ostavio naredbe tvoje. **88** Po milosti svojoj oživi me, da bih se držao opomene usta tvojih.

↳ [Lamed]

89 Doveka, Gospode, reč tvoja čvrsto stoji na nebesima. **90** Vernost tvoja traje iz naraštaja u naraštaj. Učvrstio si zemlju, i ona stoji. **91** Po zakonima tvojim sve to još i danas stoji, jer sve su to sluge tvoje. **92** Da ne uživam u zakonu tvome, poginuo bih u nevolji svojoj. **93** Nikada neću zaboraviti naredbe tvoje, jer mi njima život čuvaš. **94** Ja sam tvoj. Spasi me, jer tražim naredbe tvoje. **95** Zli me vrebaju, da me ubiju. A ja pomno pazim na opomene tvoje. **96** Uvideo sam da sve što je savršeno granicu ima, ali zapovest je tvoja bezgranična.

Ⓜ [Mem]

97 O kako volim zakon tvoj! Po ceo dan o njemu razmišljam. **98** Zapovest tvoja čini me mudrijim od neprijatelja mojih, jer je uvek sa mnom. **99** Razumniji sam postao od svih učitelja svojih, jer razmišljam o poukama tvojim. **100** Mudriji sam i od staraca, jer se držim naredbi tvojih. **101** Od svakog zlog puta uklanjam noge svoje, da bih se držao reči tvoje. **102** Od zakona tvojih ne odstupam, jer si me ti poučio. **103** Kako gode nepcu mome reči tvoje, više nego med ustima mojim! **104** Zahvaljujući naredbama tvojim mudro postupam. Zato mrzim svaki put krivi.

Ⓝ [Nun]

105 Reč je tvoja svetiljka nozi mojoj, i svetlost stazi mojoj. **106** Zakletvu sam dao i izvršiću je. Držaću se pravednih zakona tvojih. **107** U nevolji sam velikoj. Gospode, po reči svojoj oživi me. **108**

Gospode, molim te, neka su ti ugodne dragovoljne žrtve usta mojih, nauči me zakonima svojim. **109** Duša je moja u neprestanoj opasnosti, ali zakon tvoj ne zaboravljam. **110** Zli su mi zamku postavili, ali od naredbi tvojih ne odstupam. **111** Opomene su tvoje trajno nasledstvo moje, jer su one radost srcu mome. **112** Upravio sam srce svoje da izvršava propise tvoje doveka, sve do kraja.

Ⓞ [Sameh]

113 Mrzim one kojima je srce podeljeno, a zakon tvoj volim. **114** Ti si zaklon moj i štit moj. Reč tvoju čekam. **115** Odlazite od mene, zločinci, da bih se držao zapovesti Boga svoga. **116** Podrži me po reči svojoj, da bih u životu ostao, i ne daj da se postidim zbog nade svoje. **117** Podrži me, da bih spasen bio, neprestano ću paziti na propise tvoje. **118** Odbacio si sve koji odstupaju od propisa tvojih, jer je laž prepredenost njihova. **119** Kao zapenjenu trosku uklanjaš sve zle sa zemlje. Zato volim opomene tvoje. **120** Zbog straha od tebe telo moje drhti. Zbog zakona tvojih ja se bojim.

↳ [Ajin]

121 Donosim presudu pravednu i činim ono što je pravo. Ne ostavljaj me onima koji mi nepravdu čine! **122** Zauzmi se za dobrobit sluge svoga. Ne daj da mi oholi nepravdu čine. **123** Oči moje venu od čežnje za spasenjem tvojim i za pravednom rečju tvojom. **124** Postupi sa slugom svojim po milosti svojoj, i nauči me propisima svojim. **125** Ja sam sluga tvoj. Daj mi razboritosti, da bih upoznao opomene tvoje. **126** Vreme je da Gospod nešto učini. Oni krše zakon tvoj. **127** Ja zapovesti tvoje volim više nego zlato, više nego suvo zlato. **128** Zato smatram da su sve naredbe tvoje ispravne u svemu. Mrzim svaki krivi put.

Ⓟ [Pe]

129 Divne su opomene tvoje. Zato ih se

drži duša moja. **130** Objava reči tvojih prosvetljuje, neiskusnom razboritost daje. **131** Širom otvaram usta svoja i uzdišem od čežnje za zapovestima tvojim. **132** Okreni se k meni i smiluj mi se, po zakonu svome za one koji vole ime tvoje. **133** Učvrsti korake moje u reči svojoj, i ne daj da ikakvo zlo ovlada mnome. **134** Otkupi me od svih varalica ljudskih, a ja ću se držati naredbi tvojih. **135** Neka lice tvoje obasja slugu tvoga, nauči me propisima svojim. **136** Potoci suza teku iz očiju mojih, jer se zakon tvoj ne drži.

Ⲛ [Cadi]

137 Ti si, Gospode, pravedan i zakoni su tvoji ispravni. **138** U pravednosti svojoj i vernosti nenadmašnoj zapovedio si da se držimo opomena tvojih. **139** Revnost me moja izjeda, jer su neprijatelji moji zaboravili reči tvoje. **140** Reč je tvoja potpuno čista, i sluga je tvoj voli. **141** Ja sam beznačajan i prezren. Ali naredbe tvoje ne zaboravljam. **142** Pravednost je tvoja pravednost večna, i zakon je tvoj istina. **143** Muka i nevolja snašle su me, ali u zapovestima tvojim ja uživam. **144** Večna je pravednost opomena tvojih. Daj mi razboritosti, da bih u životu ostao.

ⲛ [Kof]

145 Vapim iz dubine srca svoga. O Gospode, usliši me. Držaću se propisa tvojih. **146** Tebe prizivam. Spasi me. Držaću se opomena tvojih. **147** Ustao sam rano, u svanuće, da u pomoć zovem. Reči tvoje čekam. **148** Oči moje pretiču noćne straže, da bih razmišljao o reči tvojoj. **149** Čuj glas moj po milosti svojoj. Gospode, po zakonu svome oživi me. **150** Primiću se oni što za sramnim delima trče. Udaljili su se od zakona tvoga. **151** Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovesti tvoje istina. **152** Za neke opomene tvoje ja već odavno znam, jer si ih doveka utemeljio.

ⲗ [Reš]

153 Pogledaj nevolju moju i izbavi me, jer

nisam zaboravio zakon tvoj. **154** Vodi parnicu moju i k sebi me vrati, po reči svojoj oživi me. **155** Spasenje je daleko od zlih, jer ne traže propise tvoje. **156** O Gospode, veliko je milosrđe tvoje. Prema sudovima tvojim oživi me. **157** Mnogo je progonitelja mojih i neprijatelja mojih. Ali od opomena tvojih ne odstupam. **158** Video sam varalice, i mrski su mi, jer se ne drže reči tvoje. **159** Gledaj kako volim naredbe tvoje. Gospode, po milosti svojoj oživi me. **160** Srž je reči tvoje istina, i večni su svi pravedni zakoni tvoji.

Ⲩ [Šin]

161 Knezovi me bez razloga progone, ali se srce moje boji reči tvojih. **162** Ja se radujem reči tvojoj kao kad neko veliki plen nađe. **163** Mrzim laž i gadim se na nju, a zakon tvoj volim. **164** Sedam puta na dan hvalim te, zbog pravednih zakona tvojih. **165** Velik mir imaju oni koji zakon tvoj vole, za njih ne postoji kamen spoticanja. **166** Gospode, nadam se spasenju od tebe, i izvršavam zapovesti tvoje. **167** Duša se moja drži opomena tvojih, i veoma ih volim. **168** Držim se naredbi tvojih i opomena tvojih, jer su pred tobom svi putevi moji.

Ⲉ [Tav]

169 Neka vapaj moj izađe pred tebe, Gospode. Po reči svojoj daj mi razboritosti. **170** Neka moja molba za milost dođe pred lice tvoje. Izbavi me po reči svojoj. **171** Neka s usana mojih hvala izvire, jer me učiš propisima svojim. **172** Neka jezik moj peva reč tvoju, jer su sve zapovesti tvoje pravedne. **173** Neka mi ruka tvoja pomaže, jer sam izabrao naredbe tvoje. **174** Gospode, čeznem za spasenjem koje pružaš, i u zakonu tvom uživam. **175** Neka duša moja živi i hvali te, i neka mi zakoni tvoji pomognu. **176** Lutam kao ovca izgubljena. Potraži slugu svoga, jer nisam zaboravio zapovesti tvoje.

Pesma za uspinjanje

120 Gospodu sam zavapio u nevolji svojoj, i on me je uslišio. **2** Izbavi, Gospode, dušu moju od lažljivih usana, od prepredenog jezika. **3** Šta će ti se dati i šta će ti se do-dati, prepredeni jeziče? **4** Naoštrene strele junaka, s užarenim ugljekljem od stabla smreke. **5** Teško meni, jer boravim u Me-sehu, živim među šatorima kidarskim. **6** Predugo duša moja boravi s onima koji mir mrze. **7** Ja mir želim, ali kad progovorim, oni rat spremaju.

Pesma za uspinjanje

121 Podignuću oči svoje prema gorama. Odakle će meni pomoć doći? **2** Pomoć je meni od Gospoda, Tvorca neba i zemlje. **3** Neće on dati da noga tvoja posrne. Čuvar tvoj neće pospan biti. **4** Neće on pospan biti niti će zaspati On, čuvar Izraelov. **5** Gospod je tvoj čuvar. Gospod je sena tvoja s desne strane tvoje. **6** Danju ti neće sunce nauditi, niti mesec noću. **7** Gospod će te čuvati od svake nevolje. Čuvaće on dušu tvoju. **8** Gospod će te čuvati u svemu što radiš, od sada pa doveka.

Pesma za uspinjanje. Davidov psalam.

122 Obradovao sam se kad su mi rekli: „Hajdemo u dom Gospodnji.“ **2** Noge naše stoje na vratima tvojim, Jerusalime. **3** Jerusalem je čvrsto sagrađen grad. U jednu celinu sastavljen. **4** Ka njemu se uspinju plemena, plemena koja pripadaju Gospodu, prema zapovesti datoj Izraelu, da daju hvale imenu Gospodnjem. **5** Jer se tamo nalaze sudski prestoli, prestoli doma Davidovog. **6** Molite se za mir Jerusalima. Oni koji ga vole biće bezbrižni. **7** Neka mir bude unutar bedema tvojih, bezbrižnost u dvorima tvojim. **8** Radi braće svoje i prijatelja svojih govoriću: „Neka mir u tebi

vlada.“ **9** Radi doma Gospoda, Boga našega, moliću se za tvoje dobro.

Pesma za uspinjanje

123 K tebi podižem oči svoje, k tebi koji živiš na nebesima. **2** Kao što su oči slugu uprte k ruci gospodara njihovog, i oči sluškinje k ruci gospodarice njene, tako su oči naše uprte k Gospodu, Bogu našem, dok čekamo da nam se smiluje. **3** Smiluj nam se, Gospode, smiluj nam se, jer smo se nasitili prezira. **4** Duša se naša nasitila ruganja onih koji su spokojni, i prezira onih koji su nadmeni.

Pesma za uspinjanje. Davidov psalam.

124 „Da Gospod nije bio s nama“, neka kaže Izrael, **2** „da Gospod nije bio s nama kad su ljudi ustali na nas, **3** žive bi nas progutali, kad je gnev njihov planuo na nas. **4** Vode bi nas odnele, bujica bi prekrila duše naše. **5** Prekrile bi duše naše vode pobe-snele. **6** Neka je blagoslovljen Gospod, koji nas nije dao za plen zubima njihovim. **7** Duša je naša kao ptica koja je pobjegla iz zamke onih koji su je u nju namamili. Zamka se slomila, i mi smo pobjegli. **8** Pomoć je naša u imenu Gospoda, Tvorca neba i zemlje.“

Pesma za uspinjanje

125 Oni koji se u Gospoda uzda-ju, oni su kao gora Cion, koja se ne može poljuljati, nego doveka stoji. **2** Kao što Jerusalem okružuju gore, tako Gospod okružuje svoj narod od sada pa doveka. **3** Jer žezlo zla neće ostati nad nasleđstvom pravednih, da ne bi pravednici ruku pružili da prestup počine. **4** Gospode, dobro čini dobrima, i onima koji su čestitog srca. **5** A one koji zastranjuju na iskvarene puteve svoje, Gospod će oterati sa zločincima. Mir će biti na Izraelu.

Pesma za uspinjanje.

126 Kad je Gospod vraćao zarobljeni narod cionski, bilo je to kao da sanjamo. **2** Tada su usta naša bila puna smeha, a jezik naš radosnog klicanja. Tada se među narodima govorilo: „Veliko je delo Gospod učinio na njima.“ **3** Veliko je delo Gospod učinio na nama. Zato smo bili radosni. **4** Gospode, vrati zarobljeni narod naš, kao potoke u Negevu. **5** Oni koji seju sa suzama, žanju radosno kličući. **6** Onaj ko plačući ide, noseći vreću sa semenom, vratiće se radosno kličući, noseći snopove svoje.

Pesma za uspinjanje. Solomonov psalam.

127 Ako Gospod kuću ne gradi, uzalud se graditelji njeni trude. Ako Gospod grad ne čuva, uzalud stražari bdiju. **2** Uzalud rano ustajete, i do kasno sedite, i u mucu hleb jedete, jer on san daje voljenome svome. **3** Gle, deca su nasledstvo od Gospoda, nagrada je plod utrobe majčine. **4** Kao strele u ruci junaka, takva su deca u mladosti. **5** Srećan je čovek koji je njima napunio oružje svoje. Neće se postideti, jer će govoriti neprijateljima na vratima.

Pesma za uspinjanje

128 Srećan je svako ko se Gospoda boji, ko putevima njegovim hodi. **2** Jer ćeš jesti od truda ruku svojih. Bićeš srećan i dobro će ti biti. **3** Žena će tvoja biti kao rodna loza u odajama doma tvoga. Sinovi će tvoji biti kao mladice masline oko tvoga stola. **4** Gle, tako će biti blagoslovljen čovek koji se Gospoda boji. **5** Gospod će te blagosloviti sa Ciona. Gledaćeš blagostanje Jerusalima sve dane života svoga, **6** gledaćeš sinove sinova svojih. Neka mir bude na Izraelu.

Pesma za uspinjanje

129 „Dugo su me tlačili, još od mladosti moje“, neka kaže Izrael, **2** „dugo su me tlačili, još od mladosti moje, ali me nisu savladali. **3** Orači su orali po leđima mojim, duge su brazde pravili. **4** Gospod je pravedan. Isekao je uža zlima. **5** Postideće se i ustuknuće svi koji Cion mrze. **6** Biće kao zelena trava po krovovima, koja se sasušuje pre nego što se iščupa, **7** kojom žetelac ne puni ruku svoju, niti naručuje svoje onaj koji snopove veže. **8** A ni prolaznici ne govore: „Neka je blagoslov Gospodnji na vama! Blagosiljamo vas u ime Gospodnje!“

Pesma za uspinjanje

130 Gospode, iz bezdana te prizivam. **2** Gospode, čuj glas moj. Neka paze uši tvoje na glas usrdnih molbi mojih. **3** Ako ćeš na prestupe gledati, Gospode, ko će opstati? **4** Ali ti istinski opraštaš, da bi te se ljudi bojali. **5** Gospode, uzdam se u pomoć tvoju, duša se moja u nju uzda, i reč tvoju čekam. **6** Duša moja Gospoda čeka više nego stražari jutro, više nego što oni jutro čekaju. **7** Neka Izrael Gospoda čeka. Jer Gospod milost pokazuje, velika je otkupiteljska moć njegova. **8** On će otkupiti Izrael od svih prestupa njegovih.

Davidov psalam

131 Gospode, srce moje nije ponosno, niti su oči moje ohole, ne idem za onim što je preveliko, niti za onim što je za mene suviše čudesno. **2** Umirio sam i utišao dušu svoju, osećam se kao malo dete u naručju majke svoje. Kao malo dete duša je moja u meni. **3** Neka Izrael čeka Gospoda od sada pa dovek.

Pesma za uspinjanje

132 Gospode, seti se Davida i svih poniženja njegovih, **2** kako se zakleo Gospodu, kako se zavetovao Jakovljevom Silnom Bogu: **3** „Ja neću ući u šator doma svoga. Neću leći na raskošan odar svoj, **4** neću sna očima svojim dati, ni dremanja veđama svojim, **5** dok ne nađem mesto za Gospoda, veličanstveno prebivalište za Jakovljevog Silnog Boga.“ **6** Evo, čuli smo za to u Efrati, našli smo ga u šumovitom kraju. **7** Uđimo u veličanstveno prebivalište njegovo, poklonimo se kod podnožja nogu njegovih. **8** Ustani, Gospode, i dođi u počivalište svoje, ti i kovčeg sile tvoje! **9** Neka se sveštenici tvoji u pravednost obuku, i neka verne sluge tvoje radosno kliču! **10** Zbog sluge svoga Davida, nemoj odbaciti lice pomazanika svoga. **11** Gospod se zakleo Davidu, zakletvom koju sigurno neće pogaziti: „Potomka utrobe tvoje postaviću na tvoj presto. **12** Ako se sinovi tvoji budu držali saveza moga i pouka mojih kojim ću ih poučiti, onda će i sinovi njihovi zauvek sedeti na prestolu tvome.“ **13** Jer Gospod je Cion izabrao, žarko ga je želeo za prebivalište svoje: **14** „Ovo je počivalište moje zauvek, ovde ću stanovati, jer sam tako želeo. **15** Zaista ću blagosloviti hranu njegovu. Nasitiću hlebom siromahe njegove. **16** Sveštenike ću njegove u spasenje obući, verne sluge njegove klicaće radosno. **17** Učiniću da tamo izraste rog* Davidov. Postaviću svetiljku za pomazanika svoga. **18** Neprijatelje ću njegove u sramotu obući, a na njemu će kruna njegova cvetati.“

Davidov psalam

133 Gle, kako je dobro i kako je divno kad braća žive zajedno u jedinstvu! **2** To je kao dobro ulje kad se izlije na glavu, i koje

* **132,17** Životinjski rog se u Bibliji često koristi kao simbol snage, moći ili vlasti.

teče niz bradu, bradu Aronovu, koje teče na okovratnik haljina njegovih. **3** To je kao rosa s Ermona koja silazi na gore sionske. Jer je Gospod zapovedio da tamo bude blagoslov i život doveka.

Pesma za uspinjanje

134 Blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnje, vi koji noću stojite u domu Gospodnjem. **2** U molitvi podignite ruke svoje u svetosti i blagosiljajte Gospoda. **3** Neka te sa Ciona blagoslovi Gospod, Tvorac neba i zemlje.

135 Hvalite Gospoda! Hvalite ime Gospodnje, hvalite Gospoda, sluge njegove, **2** vi koji stojite u domu Gospodnjem, u dvorištima doma Boga našega! **3** Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod! Pesmom hvalite ime njegovo, jer je to divno! **4** Jer je Gospod izabrao sebi Jakova, Izrael za dragoceno vlasništvo svoje. **5** Jer ja dobro znam da je velik Gospod, da je naš Gospod iznad svih drugih bogova. **6** Sve što je Gospod želeo da učini, učinio je, na nebesima i na zemlji, u morima i u svim bezdanima vodenim. **7** On s kraja zemlje oblake podiže, kiši je brane načinio, i vetar izvodi iz riznica svojih. **8** Pobio je prvence egipatske, i ljude i životinje. **9** Učinio je znakove i čuda usred tebe, Egipte, nad faraonom i nad svim slugama njegovim. **10** Pobio je narode mnoge, i pogubio moćne careve: **11** Sihona, cara amorejskog, Oga, cara bašanskog, i sva carstva hananska. **12** Dao je zemlju njihovu u nasljedstvo, u nasljedstvo Izraelu, narodu svome. **13** Gospode, ime tvoje doveka ostaje. Spomen na tebe, Gospode, ostaje iz naraštaja u naraštaj. **14** Jer Gospod će voditi parnicu naroda svoga i sažaliće se na sluge svoje. **15** Idoli drugih naroda srebro su i zlato, delo ruku ljudskih. **16** Usta imaju, ali ne govore, oči imaju, ali ne vide, **17** uši imaju, ali ne

čuju. I nema daha u ustima njihovim. **18** Oni koji ih prave postaće poput njih, svi oni koji se u njih uzdaju. **19** Blagosiljaj Gospoda, dome Izraelov. Blagosiljaj Gospoda, dome Aronov! **20** Blagosiljaj Gospoda, dome Levijev. Vi koji se Gospoda bojite, blagosiljajte Gospoda! **21** Neka je sa Ciona blagoslovljen Gospod, koji prebiva u Jerusalimu! Hvalite Gospoda!

136 Zahvaljujte Gospodu, jer je dobar, jer večna je ljubav njegova; **2** zahvaljujte Bogu nad bogovima, večna je ljubav njegova; **3** zahvaljujte Gospodarima nad gospodarima: večna je ljubav njegova; **4** onom koji sam čudesa velika čini, večna je ljubav njegova; **5** onom koji je mudrošću nebesa načinio, večna je ljubav njegova; **6** onom koji je rasprostro zemlju nad vodama, večna je ljubav njegova; **7** onom koji je velike izvore svetlosti načinio, večna je ljubav njegova; **8** sunce da upravlja danom, večna je ljubav njegova; **9** mesec i zvezde da zajedno upravljaju noću, večna je ljubav njegova; **10** onom koji je pobio Egipćane, prvence njihove, večna je ljubav njegova; **11** koji je izveo Izrael iz sredine njihove, večna je ljubav njegova; **12** rukom snažnom i mišicom podignutom, večna je ljubav njegova; **13** onom koji je razdvojio Crveno more, večna je ljubav njegova; **14** koji je proveo Izrael posred njega, večna je ljubav njegova; **15** koji je faraona i vojsku njegovu bacio u Crveno more, večna je ljubav njegova; **16** onom koji je narod svoj kroz pustinju vodio, večna je ljubav njegova; **17** onom koji je potukao careve velike, večna je ljubav njegova; **18** koji je pogubio careve slavne, večna je ljubav njegova; **19** Sihona, cara amorejskog, večna je ljubav njegova; **20** i Oga, cara bašanskog, večna je ljubav njegova; **21** koji je zemlju njihovu u nasledstvo dao, večna je ljubav njegova; **22** u

nasledstvo Izraelu, služi svome, večna je ljubav njegova; **23** i koji nas se setio u poniženju našem, večna je ljubav njegova; **24** koji nas je otimao od protivnika naših, večna je ljubav njegova; **25** koji hranu daje svakom stvorenju, večna je ljubav njegova; **26** zahvaljujte Bogu nebeskome, jer večna je ljubav njegova!

137 Pored vavilonskih reka sedeli smo i plakali sećajući se Ciona. **2** Po topolama usred Vavilona povešali smo harfe svoje. **3** Oni koji su nas zarobili tražili su da pevamo, i oni što nam se rugaju tražili su da se veselimo, govoreći nam: „Pevajte nam pesme cionske.“ **4** Kako da pevamo pesmu Gospodnju u tuđini? **5** Ako te zaboravim, Jerusalime, neka desnica moja zaboravi sve što zna. **6** Neka mi se jezik za nepce zalepi, ako te zaboravim, ako ne uzdignem Jerusalem iznad najveće radosti svoje. **7** Seti se, Gospode, sinova Edomovih u dan propasti Jerusalima, kako su govorili: „Raskopajte ga! Raskopajte ga do temelja!“ **8** Kćeri vavilonska, što ćeš opustošena biti, srećan će biti onaj ko ti vrati onako kako si ti nama činila. **9** Srećan će biti onaj ko zgrabi i razbije o stenu decu tvoju.

Davidov psalam

138 Hvaliću te svim srcem svojim. Pred bogovima drugim pesmom ću te hvaliti. **2** Pokloniću se prema svetom hramu tvome, i hvaliću ime tvoje, zbog ljubavi tvoje i istine tvoje. Jer si reč svoju uzdigao i iznad svog imena. **3** U dan kad sam te prizvao, ti si me uslišio, dušu si moju odvažnom učinio i snagu si joj ulio. **4** Hvaliće te, Gospode, svi carevi zemaljski, jer će čuti reči usta tvojih. **5** Pevaće o putevima Gospodnjim, jer je velika slava Gospodnja. **6** Jer je Gospod visoko, a ipak vidi poniznoga, a ohologa poznaje samo izdaleka. **7**

Ako kroz nevolje budem hodio, ti ćeš mi život čuvati. Zbog gneva neprijatelja mojih pružićeš ruku svoju, i tvoja će me desnica spasti. **8** Gospod će dovršiti sve što je naumio za mene. Gospode, večna je ljubav tvoja. Ne napuštaj delo ruku svojih.

Davidov psalam. Pesma.

139 Gospode, ti si proniknuo duboko u mene i poznaješ me. **2** Ti znaš kad sedam i kad ustajem. Izdaleka ti već misli moje raspoznaješ. **3** Ti me ispituješ kad hodam i kad se odmaram. I dobro znaš sve puteve moje. **4** Jer još nema ni reči na jeziku mome, a ti ih, Gospode, već sve znaš. **5** S leđa i s preda ti si me opkolio, i ruku si svoju na mene stavio. **6** To je znanje za mene suviše čudesno. Toliko je visoko da ga dokučiti ne mogu. **7** Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobegnem od lica tvoga? **8** Kada bih se i na nebo popeo, ti bi tamo bio, kada bih i u grob ležaj svoj prostro, ti bi i tamo bio. **9** Kada bih krila zore uzeo, da se nastanim na moru najdaljem, **10** i tamo bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala. **11** Kada bih rekao: „Tama će me brzo obaviti,“ oko mene bi se tada noć u svetlost pretvorila. **12** Nikakva tama za tebe ne bi bila tama nego bi noć kao dan sjala, tama bi kao svetlost bila. **13** Jer si ti stvorio bubrege moje, zaklanjao si me u utrobi majke moje. **14** Hvalim te i pun sam strahopoštovanja što sam tako divno stvoren. Divna su dela tvoja, dobro zna to duša moja. **15** Kostii moje nisu bile od tebe sakrivene dok sam nastajao u tajnosti, satkan u najvećim dubinama zemlje. **16** Oči su tvoje videle dok sam zametak bio, u knjizi su tvojoj svi delovi njegovi bili zapisani, i dani kad su nastajali, kada još nije bilo nijednoga. **17** Kako su mi dragocene misli tvoje! Bože, kako je velik broj njihov! **18** Kad bih hteo da ih prebrojim, i od zrna peska više bi ih

bilo. I kad se probudim, još uvek sam s tobom. **19** Bože, da hoćeš ubiti zloga! Tada bi od mene odstupili ljudi koji su za krv krivi, **20** koji govore o tebi ono što sami smišljaju, oni koji nedostojno spominju ime tvoje - protivnici tvoji. **21** Zar da ne mrzim one koji tebe silno mrze, Gospode? Zar da ne osećam gnušanje prema onima koji se protiv tebe bune? **22** Punom mržnjom ja ih mrzim. To su zaista neprijatelji moji. **23** Pronikni u mene, Bože, i upoznaj srce moje. Ispitaj me i vidi nespokojne misli moje, **24** i vidi ima li u meni nešto što me na put boli navodi, i vodi me putem večnim.

Davidova pesma

140 Gospode, od zlih ljudi izbavi me, Sačuvaj me od nasilnika, **2** od onih koji pakosti smišljaju u srcu svome, koji po ceo dan ratove podižu. **3** Oštre jezik svoj kao zmija, pod usnama je njihovim otrov rogata otrovnice. **4** O Gospode, čuvaj me od ruku zloga, sačuvaj me od nasilnika, od onih koji smišljaju kako da sapletu korake moje. **5** Bahati su mi potajno zamku namestili, uža su kao mrežu pored puta raširili. Klopke su mi postavili. **6** Rekao sam Gospodu: „Ti si Bog moj. O Gospode, prigni uho glasu usrdnih molbi mojih.“ **7** Gospode, snago spasenja moga, u dan rata ti zaklanjaš glavu moju. **8** Gospode, nemoj ispuniti želje zlome. Nemoj podržati zaveru njegovu, da se ne uzvisi. **9** Glave onih što su oko mene neka pokrije nevolja koju spominju usne njihove. **10** Neka ugljekljuje užareno na njih padne. Neka u vatru padnu, u jame vodom ispunjene, da više ne ustanu. **11** Neka se ne utvrdi na zemlji onaj ko se rečima razmeće. Nasilnika neka zlo progoni i udara. **12** Dobro znam da će Gospod dati pravo nevoljniku i pravdu siromahu. **13** Pravednici će zaista davati hvale imenu tvome. Čestiti će prebivati

pred licem tvojim.

Davidova pjesma

141 O Gospode, tebe prizivam. Požuri ka meni! Prigni uho glasu mome kad te dozivam! **2** Neka molitva moja pred tobom bude kao pripremljeni kad, podizanje ruku mojih kao večernji prinos od žita. **3** Postavi, Gospode, stražu na usta moja, čuvara na vrata usana mojih. **4** Ne daj srcu mome da se prikloni i kakvom zlu, pa da u zloći sramotna dela činim zajedno s ljudima koji zlo čine. I ne daj da jedem poslastica njihovih. **5** Ako me udari pravednik, to je znak ljubavi, ako me ukori, to je ulje za glavu moju koje glava moja neće odbiti. Čak ću se i moliti za njega kad u nevolji bude. **6** Sudije naroda bačene su niz liticu, a narod je čuo reči moje, kako su prijatne. **7** Kao što su drva rasuta po zemlji kad ih ko seče i cepa, tako su i kosti naše rasute na vratima groba. **8** Ali oči su moje u tebe uprte, o Gospode. Ti si utočište moje. Ne daj da duša moja u smrt ode. **9** Sačuvaj me da se ne uhvatim u zamku koju su mi postavili, čuvaj me od klopki onih koji zlo čine. **10** Svi će zli pasti u mrežu koju su sami postavili, a ja ću sve to izbeći.

Davidov psalam, kad je bio u pećini. Molitva.

142 Glasom svojim Gospoda sam upomoć zvao, glasom svojim Gospodu sam za milost vapio. **2** Pred njim sam izlivao zabrinutost svoju, pred njim sam govorio o teskobi svojoj, **3** kad je duh moj klonuo u meni. Ti si tada put moj znao. Na stazu kojom hodim potajno su mi zamku namestili. **4** Pogledaj nadesno i vidi da niko ne želi da zna za mene. Nestalo je utočišta moga, niko za dušu moju ne pita. **5** O Gospode, tebe sam u pomoć zvao. Rekao sam: „Ti si utočište moje, nasledstvo moje u zemlji

živih.“ **6** Poslušaj vapaj moj, jer sam u jadu velikom. Izbavi me od progonitelja mojih, jer su jači od mene. **7** Izvedi dušu moju iz tamnice da hvali ime tvoje. Neka se sakupe oko mene pravednici, jer mi dobro činiš.

Davidova pjesma

143 O Gospode, čuj molitvu moju, prigni uho usrdnoj molbi mojoj! U vernosti svojoj usliši me po pravednosti svojoj! **2** Ne idi na sud sa slugom svojim, jer niko živ ne može pravedan pred tobom biti. **3** Neprijatelj goni dušu moju, bacio je na zemlju život moj. Zbog njega boravim po mračnim mestima, kao oni što su davno pomrli. **4** Duh je moj klonuo u meni, i srce mi je iznemoglo u grudima. **5** Sećam se davnih dana, razmišljam o svim delima tvojim. Promišljam o delu ruku tvojih. **6** U molitvi širim ruke svoje k tebi, duša je moja kao suva zemlja tebe žedna. **7** O Gospode, požuri, usliši me! Nestaje života u meni. Ne okreći od mene lice svoje, da ne postanem kao oni što u jamu silaze. **8** Ujutru mi objavi dobrotu svoju, jer se u tebe uzdam. Pokaži mi put kojim treba da idem, jer k tebi podižem dušu svoju. **9** O Gospode, izbavi me od neprijatelja mojih! Kod tebe zaklon tražim. **10** Nauči me da vršim volju tvoju, jer si ti Bog moj. Duh je tvoj dobar, neka me vodi zemljom čestitosti. **11** Radi imena svoga, Gospode, oživi me. U pravednosti svojoj izvedi dušu moju iz teskobe. **12** U milosti svojoj satri neprijatelje moje, i uništi sve protivnike duše moje, jer ja sam sluga tvoj!

Davidov psalam

144 Neka je blagoslovljen Gospod, Stena moja, koji ruke moje boju uči, prste moje ratu, **2** on je ljubav moja i tvrđava moja, visoko utočište moje i izbavitelj moj,

štit moj i zaklon moj, onaj koji mi pokorava narode. **3** Gospode, šta je čovek da se na njega obazireš, sin čoveka smrtnog da na njega paziš? **4** Čovek je kao dah, dani su njegovi kao sena koja prolazi. **5** Gospode, savij nebesa svoja i siđi, dotakni gore da se zadime. **6** Sevni munjom i rasej neprijatelje, pošalji strele svoje da ih smeteš. **7** Pruži ruke svoje s visine, oslobodi me i izbavi me iz voda velikih, iz ruke tuđinaca, **8** čija usta neistinu govore, i čija je desnica lažljiva desnica. **9** Bože, pevaću ti pesmu novu. Pespom ću te hvaliti na instrumentu s deset žica, **10** tebi koji spasenje carevima daješ, koji slugu svoga Davida od mača smrtonosnog izbavljaš. **11** Oslobodi me i izbavi me iz ruke tuđinaca, čija usta neistinu govore i čija je desnica lažljiva desnica, **12** i koji govore: „Sinovi su naši kao biljke mlade, zrele već u mladosti svojoj, kćeri su naše kao ugaoni stubovi, isklesani kao u palatama. **13** Žitnice su naše pune, obiluju žitom raznovrsnim. Ovce naše namnožile su se hiljade puta, i deset hiljada puta, po mestima našim. **14** Krave su naše steone, nijednoj tkivo ne puca i nijedna ne pobacuje. Nema vike na trgovima našim. **15** Srećan je narod kome je tako!“ Srećan je narod čiji je Bog Gospod!

*Davidova hvala**

145

Uzvisivaću te, Bože moj,
Caru moj, blagosiljaću ime
tvoje doveka, u svu večnost!

2 Po ceo dan ću te blagosiljati, i hvaliću ime tvoje doveka, u svu večnost! **3** Velik je Gospod i dostojan hvale najveće, veličanstvo je njegovo neistraživo. **4** Naraštaj za naraštajem hvaliće dela tvoja, i govoriće o moćnim delima tvojim. **5** Razmišljaću

* Psalam 145 je akrostičan i svaki stih počinje jednim slovom hebrejskog alfabeta. Stih 14 je izostavljen u Prihvaćenom tekstu iz nepoznatih razloga, ali se nalazi u Septuaginti.

o veličanstvenom sjaju slave tvoje, o detaljima čudesnih dela tvojih. **6** Oni će kazivati koliko su moćna sva zastrašujuća dela tvoja, veličanstvo tvoje ja ću objavljivati. **7** U ushićenju iz njih će navirati reči o velikoj dobroti tvojoj, i radosno će klicati zbog pravednosti tvoje. **8** Gospod je milostiv i milosrdan, spor na gnev i velika je ljubav njegova. **9** Gospod je dobar prema svima, i milosrđe njegovo počiva nad svim delima njegovim. **10** O Gospode, hvaliće te sva dela tvoja, blagosiljaće te verne sluge tvoje. **11** O slavi carstva tvoga pričaće, i o moći tvojoj govoriće, **12** da sinovima ljudskim objave moćna dela tvoja i slavu veličanstvenog carstva tvoga. **13** Carstvo je tvoje carstvo večno, i vlast tvoja traje kroz sve naraštaje. **14** Gospod je veran u svim svojim rečima i svet u svim svojim delima. **15** Gospod podupire sve koji padaju, i uspravlja sve koji su pognuti. **16** Svačije su oči u tebe uprte, ti im hranu u pravo vreme daješ. **17** Ti otvaraš ruku svoju i želje ispunjavaš svakom živom biću. **18** Gospod je pravedan na svim putevima svojim i veran u svim delima svojim. **19** Gospod je blizu svih koji ga prizivaju, svih koji ga u istini prizivaju. **20** Ispunjava želju onima koji ga se boje, čuje vapaj njihov i spasava ih. **21** Gospod čuva sve one koji ga vole, a zle će sve istrebiti. **22** Hvalu Gospodu govoriće usta moja. Neka svako stvorenje blagosilja sveto ime njegovo doveka, u svu večnost.

146

Hvalite Gospoda!* Hvali Gospoda, dušo moja! **2** Hvaliću Gospoda celog svog života. Pespom ću hvaliti Boga svoga dokle god me bude. **3** Ne uzdajte se u velikaše*, u čoveka zemaljskog, od koga spasenja nema. **4** Duh njegov izađe iz njega, i on se vraća u zem-

* **146,1** Ili: „Aliluja!“

* **146,3** Ili: „pokrovitelje“. Vidi: Isaija 2,22; Jeremija 17,5.

lju svoju, tog dana propadnu misli njegove. **5** Srećan je onaj kome pomaže Bog Jakovljevi, koji nade svoje polaže u Gospoda, Boga svoga, **6** Tvorca neba i zemlje, mora, i svega što je u njima, onoga koji se uvek istine drži, **7** koji pravdu daje onima kojima se nepravda čini, koji gladnima hleba daje. Gospod oslobađa one koji su svezani. **8** Gospod otvara oči slepima. Gospod uspravlja pognute. Gospod voli pravedne, **9** Gospod čuva tuđince. Siročetu i udovici pomaže, a zlima puteve mrsi. **10** Gospod će biti car dovek, Bog će tvoj, Cione, carovati iz naraštaja u naraštaj. Hvalite Gospoda!

147 Hvalite Gospoda! Jer je dobro pesmom hvaliti Boga našega, divno je - on je hvala dostojan. **2** Gospod Jerusalem gradi, Izraelce rasejane skuplja. **3** On leči one koji su slomljenog srca, i previja njihove bolne rane. **4** On zvezde prebrojava. I sve ih po imenu zove. **5** Velik je naš Gospod i silna je moć njegova. Razum je njegov nedokučiv. **6** Gospod pomaže krotkima, a zle do zemlje ponižava. **7** Uzvratite Gospodu pesmama zahvalnosti, pesmom uz harfu hvalite Boga našega, **8** onome koji nebo oblacima zastire, koji zemlji kišu sprema, koji daje da po gorama niče trava zelena. **9** On životinjama hranu daje, mladim gavranima kada grakću. **10** Za snagu konja on ne mari, niti ga raduju hitre noge ljudske. **11** Gospoda raduju oni koji ga se boje, oni koji čekaju milost njegovu. **12** Slavi Gospoda, Jeruslime! Hvali Boga svoga, Cione! **13** Jer je on učvrstio prevornice vrata tvojih, blagoslovio je sinove tvoje usred tebe. **14** Mir daje zemlji tvojoj, siti te najboljom pšenicom. **15** Zapovest svoju na zemlju šalje, brzo trči reč njegova. **16** Sneg kao vunu daje, inje kao pepeo prosipa. **17** Led svoj kao zalogaje baca. Pred tom njegovom hladnoćom, ko

opstati može? **18** Reč svoju šalje i topi ih. Vetrom svojim duva i vode teku. **19** Reč svoju govori Jakovu, propise svoje i zakone svoje Izraelu. **20** Nije tako učinio nijednom drugom narodu, i zakone njegove oni ne znaju. Hvalite Gospoda!

148 Hvalite Gospoda! Hvalite Gospoda s nebesa, hvalite ga na visinama! **2** Hvalite ga, svi anđeli njegovi! Hvalite ga, sve vojske njegove! **3** Hvalite ga, sunce i meseče! Hvalite ga, sve zvezde sjajne! **4** Hvalite ga, nebesa nad nebesima. I vode nad nebesima! **5** Neka svi hvale ime Gospodnje, jer je on zapovedio, i nastali su! **6** Postavio ih je da zauvek stoje, dovek. Zakon je odredio koji neće proći. **7** Hvalite Gospoda sa zemlje, velike životinje morske i svi bezdani vođeni, **8** ognju i grade, sneže i gusti dime, olujni vetre, koji izvršavaš reč njegovu, **9** gore i sva brda, rodno drveće i svi kedrovi, **10** životinje divlje i sve životinje domaće, stvorenja koja gmižu i ptice krilate, **11** carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i sve sudije zemaljske, **12** mladići i devojke, starci i deca! **13** Neka svi hvale ime Gospodnje! Jer je samo njegovo ime nedostižno visoko. Slava je njegova iznad zemlje i neba. **14** On će uzvisiti rog naroda svoga, hvalu svih koji su mu verni, sinova Izraelovih, naroda koji mu je blizak. Hvalite Gospoda!

149 Hvalite Gospoda! Pevajte Gospodu pesmu novu, hvalu njegovu na skupu vernih slugu njegovih! **2** Neka se raduje Izrael Velikom Tvorcu svome, sinovi Ciona neka se vesele Caru svome! **3** Neka igrajući hvale ime njegovo! Neka ga pesmom hvale uz daire i harfu! **4** Jer se Gospod raduje narodu svome. Krotke spasenjem ukrašava. **5** Neka se verne sluge njegove raduju u slavi, neka kliču radosno na posteljama

svojim! **6** Neka im se iz grla čuju pesme koje Boga veličaju, a mač dvosekli neka bude u ruci njihovoj, **7** da izvrše osvetu nad narodima, da plemena kazne, **8** da u lance stave careve njihove i u gvozdene okove slavne ljude njihove, **9** da na njima izvrše presudu zapisanu. Takva čast pripada svima koji su mu verni! Hvalite Gospoda!

150 Hvalite Gospoda! Hvalite Boga u svetom mestu njegovom! Hvalite ga pod nebeskim svodom koji je odraz sile njegove! **2** Hvalite ga zbog velikih dela njegovih! Hvalite ga zbog ogromnog veličanstva njegovog! **3** Hvalite ga uz zvuk roga! Hvalite ga uz žičani instrument i harfu! **4** Hvalite ga uz daire i igru! Hvalite ga uz žičani instrument i frulu! **5** Hvalite ga uz činele zvonke! Hvalite ga uz zveket činela! **6** Sve što diše neka hvali Gospoda! Hvalite Gospoda!

Pisci: Solomon i Agur

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 717. pre n. e.

PRIČE SOLOMONOVE

1 Priče Solomona, sina Davidovog, cara Izraela, **2** izrečene da se stekne mudrost i primi pouka, da se razumeju reči razumne, **3** da se primi pouka koja donosi znanje, pravednost, ispravno rasuđivanje i čestitost, **4** da neiskusni steknu oštroumnost, da mladić stekne znanje i sposobnost prosuđivanja.

5 Mudar će slušati i više će naučiti, i razuman će prihvatiti mudro vođstvo, **6** da razume poslovice i zagonetne izjave, reči mudrih ljudi i njihove zagonetke. **7** Strah od Gospoda početak je znanja. Ludi preziru mudrost i pouku.

8 Sine moj, slušaj pouku oca svoga, i ne ostavljaj savete majke svoje. **9** Jer je to divan venac na glavi tvojoj i lepa ogrlica oko vrata tvoga.

10 Sine moj, ako grešnici pokušavaju da te zavedu, ne pristaj! **11** Ako kažu: „Pođi s nama! Hajde da vrebamo krv! Hajde da bez razloga u zasedi čekamo nedužne! **12** Progutajmo ih žive kao grob, i to cele, kao što su oni koji u jamu odlaze! **13** Potražimo svakojake dragocenosti! Napunimo kuće svoje plenom! **14** Svoj ćeš žreb bacati s nama. Neka bude jedna kesa za sve nas” - **15** ako ti tako govore, sine moj, ne idi putem njihovim! Drži nogu svoju daleko od staze njihove! **16** Jer noge njihove trče na zlo, i žure se da prolivaju krv. **17** Jer uzalud je razapinjati mrežu pred očima svih ptica. **18** Zato oni vrebaju krv njihovu, u zasedi čekaju duše njihove. **19** Takve su staze svih koji nepravedan dobitak stiču - koji uzima dušu vlasnicima svojim.

20 Prava mudrost viče na ulici. Na trgovima pušta glas svoj. **21** Na uglovima bučnih ulica uzvikuje. Na ulazima kod gradskih vrata, govori reči svoje:

22 „Dokle ćete, vi ljudi, voleti ludost? Dokle ćete, vi podrugljivci, uživati u ruganju? Dokle ćete, vi bezumni, mrzeti znanje? **23** Prihvatite moj ukor. Tada ću na vas izliti Duh svoj, obznanicu vam reči svoje. **24** Ja vas zovem, ali vi se ne odazivate, pružam ruku, ali niko ne obraća pažnju, **25** odbacujete sve savete moje, i ne prihvatate ukor moj. **26** Zato ću se i ja smejeti vašoj propasti, rugaću se kada dođe ono čega se bojite, **27** kada ono čega se bojite kao oluja dođe, i propast vaša kao olujni vetar stigne, kada nevolja i teška vremena dođu na vas. **28** Tada će me zvati, ali ja se neću odazvati; tražiće me, ali me neće naći, **29** jer su mrzeli znanje, i strah od Gospoda nisu izabrali. **30** Nisu poslušali savet moj, prezreli su sve ukore moje. **31** Zato će jesti plodove svog puta, i nasitiće se zamisli svojih. **32** Jer lude će ubiti odmetništvo njihovo, a bezumne će upropastiti bezbrižnost njihova. **33** A ko mene sluša, spokojan će biti i mirno će živeti, zla se ne bojeći.”

2 Sine moj, ako primiš reči moje i sačuvaš kod sebe zapovesti moje, **2** ako slušaš mudrost uhom svojim i srce svoje prigneš k mudrosti, **3** i ako prizoveš razum i zavapiš za mudrošću, **4** ako sve to tražiš kao srebro i ako tragaš za svim tim kao za skrivenim blagom, **5** tada ćeš razumeti šta znači imati strah od Gospoda i

znanje o Bogu naći ćeš. **6** Jer Gospod daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razum. **7** Čestitima pomaže da postupaju mudro, štiti je onima koji žive bezazleno, **8** jer pazi na staze pravde i čuva put onih koji su mu verni. **9** Tada ćeš razumeti šta znači pravednost i ispravno rasuđivanje i čestitost, sve što je na putu dobrote.

10 Kad ti mudrost uđe u srce i znanje omili duši tvojoj, **11** sposobnost prosuđivanja paziće na tebe, razboritost će te čuvati, **12** i izbaviće te od zlog puta, od čoveka koji govori izopačene stvari, **13** od onih koji ostavljaju staze čestitosti da bi išli putevima tame, **14** od onih koji se raduju kad zlo čine, koji uživaju u zlobnoj izopačenosti, **15** kojima su staze iskvarene i koji su zastranili na putevima svojim, **16** i izbaviće te od bludnice, od slatkorečive preljubnice, **17** koja ostavlja bliskog druga mladosti svoje i zaboravlja savez svog Boga. **18** Jer kuća njena tone u smrt i staze njene ka nemoćnim mrtvacima. **19** Ko legne s njom neće se vratiti, niti će ikad više stati na staze živih.

20 Svrha je ovih reči da ideš putem dobrih ljudi i da se držiš staza pravedničkih. **21** Jer čestiti će živeti na zemlji, i bezazleni će ostati na njoj **22** A zli će biti istrebljeni sa zemlje, i oni koji postupaju neverno biće iščupani iz nje.

3 Sine moj, ne zaboravljaj pouku moju, i neka se srce tvoje drži zapovesti mojih, **2** jer će ti se umnožiti dani i godine života i mir. **3** Neka te dobrota i istina ne ostavljaju. Priveži ih sebi oko vrata. Napiši ih na ploču srca svoga, **4** pa ćeš i pred Bogom i pred ljudima steći naklonost i biti priznat kao mudar. **5** Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoju mudrost nemoj se oslanjati. **6** Na svim putevima svojim imaj ga na umu, i on će ispraviti staze tvoje.

7 Ne misli za sebe da si mudar. Boj se

Gospoda i kloni se zla. **8** To će doneti zdravlje telu tvom i okrepu kostima tvojim.

9 Poštuj Gospoda imetkom svojim i prvinama svih plodova svojih. **10** Tada će žitnice tvoje biti pune, i bačve će se tvoje prelivati mladim vinom.

11 Sine moj, ne odbacuj opomene Gospodnje, i neka ti ne bude mrzak ukor njegov, **12** jer koga Gospod voli, njega ukorava, kao otac sina koji mu je mio.

13 Srećan je čovek koji mudrost nađe, i čovek koji razum stekne, **14** jer je bolje steći mudrost nego steći srebro, ona je veći dobitak i od samog zlata. **15** Dragocenija je od bisera, i ništa od onoga što ti je drago ne može se izjednačiti s njom. **16** Dug joj je život u desnici, a u levici bogatstvo i čast. **17** Putevi su njeni putevi zadovoljstva, i sve su staze njene pune mira. **18** Ona je drvo života onima koji je prihvate, i srećnima će se zvati oni koji se nje čvrsto drže.

19 Gospod je mudročću utemeljio zemlju. On je razboritošću učvrstio nebesa. **20** Znanjem su se njegovim vođeni bezdani razdvojili, i oblaci nebeski sipe sitnom kišom. **21** Sine moj, neka ti to ne odlazi od očiju. Sačuvaj mudrost i sposobnost prosuđivanja, **22** i one će biti život duši tvojoj i ukras oko vrata tvog. **23** Tada ćeš spokojno ići putem svojim, i nogom svojom nećeš ni u šta udariti. **24** Kad legneš, nećeš se bojati. Leći ćeš, i san će ti sladak biti. **25** Nećeš se bojati strahote iznenadne, ni oluje koja dolazi na zle. **26** Jer će Gospod biti uzdanica tvoja, i čuvaće nogu tvoju da se ne uhvati u zamku.

27 Ne uskrati dobra onima kojima je potrebno, kad rukom svojom to možeš učiniti. **28** Ne reci bližnjem svom: „Idi, pa dođi drugi put, sutra ću ti dati“, ako već sada imaš. **29** Ne smišljaj nikakvo zlo protiv bližnjeg svog dok on spokojno živi kod tebe. **30** Ne svađaj se ni sa kim bez razloga, ako ti nije učinio ništa loše.

31 Ne zavidi nasilnom čoveku, i ne izaberi nijedan od puteva njegovih. **32** Jer je Gospodu odvratan pokvaren čovek, a blizak je s čestitima. **33** Gospodnje je prokletstvo na kući zloga, a prebivalište pravednih blagosilja. **34** On će podrugljivce izvrgnuti ruglu, a prema krotkima će pokazati naklonost. **35** Mudri će steći čast, a bezumni se ponose onim što donosi sramotu.

4 Slušajte, sinovi, pouke očeve i pazite, da biste stekli razboritost, **2** jer ću vam dati dobru pouku. Ne ostavljajte savete moje. **3** Ja sam bio pravi sin ocu svome, nežan jedinac u majke svoje. **4** On me je poučavao i govorio mi: „Neka se srce tvoje čvrsto drži reči mojih. Drži se zapovesti mojih i živećeš. **5** Steci mudrost, steci razum. Ne zaboravi reči usta mojih i ne odstupaj od njih. **6** Ne ostavljaj mudrost, i čuvaće te. Voli je, i štitiće te. **7** Mudrost je najvažnija. Steci mudrost i svim imanjem svojim steci razum. **8** Veličaj je, i uzvisiće te. Doneće ti čast kad je prigliš. **9** Venac ljupkosti staviće ti na glavu, krunu lepote podariće ti.”

10 Slušaj, sine moj, i primi reči moje. Tada će ti se umnožiti godine života. **11** Poučiću te putu mudrosti, povećću te stazama čestitosti. **12** Kad ideš, korak tvoj neće se sputati. Ako potrčiš, nećeš se spotaći. **13** Prihvati opomene, ne ostavljaj ih. Čuvaj ih, jer su ti one život.

14 Ne idi na stazu pokvarenih ljudi, i ne zalazi na put zlih. **15** Kloni ga se, ne prolazi njime, ukloni se od njega i mimoiđi ga. **16** Jer oni ne spavaju ako zlo ne učine, i san im se otima ako nekog ne obore. **17** Jer jedu hleb zlobe, i piju vino nasilja. **18** Ali staza je pravednih kao blistava svetlost koja sve jače svetli dok ne bude potpun dan. **19** A put je zlih kao mrak, ne znaju na šta se spotiču.

20 Sine moj, pazi na reči moje. Prigni

uho svoje poukama mojim. **21** Neka ti ne odlaze od očiju. Čuvaj ih usred srca svoga. **22** Jer su život onima koji ih nalaze i zdravlje celom telu njihovom. **23** Više od svega što se čuva, čuvaj srce svoje, jer iz njega izvire život. **24** Odbaci od sebe pokvaren govor, i prevarne usne udalji od sebe. **25** Oči tvoje neka gledaju pravo napred, pogled svoj usmeri pravo ispred sebe. **26** Poravnaj stazu kojom ide noga tvoja, i neka svi putevi tvoji budu postojani. **27** Ne skreći ni desno ni levo. Ukloni nogu svoju od zla.

5 Sine moj, dobro slušaj mudrost moju. Prigni uho svoje nauči mojoj, **2** da sačuvaš sposobnost prosuđivanja, i da na usnama svojim čuvaš znanje.

3 Jer sa usana bludnice kaplje med kao iz saća, i nepce joj je glađe od ulja. **4** Ali ono što za sobom ostavlja gorko je kao pelen, oštro kao dvosekli mač. **5** Noge joj silaze k smrti, u grob vode koraci njeni. **6** O putu života ona ne razmišlja. Ni sama ne zna kuda joj staze krivudaju. **7** Zato me sada poslušajte, sinovi moji, i ne odstupajte od reči usta mojih. **8** Put tvoj neka bude daleko od nje, i ne približavaj se vratima kuće njene, **9** da ne bi drugima dao dostojanstvo svoje, i godine svoje onome što će te uništiti, **10** da se ne bi stranci nasitili snage tvoje, i da ono što si s mukom stekao ne pređe u kuću tuđinca, **11** da ne bi kasnije gorko plakao kad ti se snaga i telo istroše. **12** I da ne kažeš: „Kako sam mrzeo opomene! Kako je srce moje preziralo ukor! **13** Nisam slušao glas učitelja svojih, i nisam prignuo uho onima koji su me poučavali. **14** Tako sam lako upadao u svako zlo usred skupa i zbora.”

15 Pij vodu iz svog bunara, i onu što teče iz tvog vrela. **16** Zar da se izvori tvoji razlivaju napolju, i da potoci tvoji teku po trgovima? **17** Neka oni budu samo za tebe, a ne za tuđince koji su s tobom. **18**

Neka je blagoslovljen izvor tvoj, i raduj se sa ženom mladosti svoje, **19** koja ti je kao košuta mila i kao srna ljupka. Neka te grudi njene opijaju u svako doba. Ljubavlju njenom budi uvek zanesen. **20** Zašto bi, sine moj, sa bludnicom u zanos padao ili preljubnici nedra grlio? **21** Jer su pred Gospodnjim očima putevi čovečiji, i on pomno motri sve staze njegove. **22** Zao čovek će se uhvatiti u sopstvene prestupe, i zaplešće se u užima sopstvenog greha. **23** Umreće jer ne prihvata pouku, i jer je zastranio u velikoj ludosti svojoj.

6 Sine moj, ako garantuješ za bližnjeg svog, ako ruku svoju pružiš tuđincu, **2** ako te reči usta tvojih uhvate u zamku, ako te ulove reči usta tvojih, **3** učini ovo, sine moj, i izbavi se, jer si upao u ruke bližnjem svom: idi, ponizi se i saleći bližnjeg svog. **4** Ne daj sna očima svojim ni dremanja kopcima svojim. **5** Izbavi se kao gazela iz ruke lovca i kao ptica iz ruke ptičara.

6 Idi k mravu, lenjivče, posmatraj puteve njegove i postani mudar. **7** Iako nema zapovednika, upravitelja ni gospodara, **8** on leti priprema sebi hranu, skuplja zalihe hrane u doba žetve. **9** Lenjivče, dokle ćeš ležati? Kada ćeš ustati od svog sna? **10** Još malo odspavaj, još malo odremaj, još malo sklopi ruke i prilegni, **11** pa će siromaštvo tvoje doći kao pljačkaš, i oskudica tvoja kao naoružan čovek.

12 Pokvaren i zloban čovek ide oko i pokvareno govori, **13** namiguje okom, daje znakove nogom, pokazuje prstima. **14** Izopačenost mu je u srcu. Sve vreme smišlja neko zlo. Stalno izaziva svađu. **15** Zato će iznenada doći propast njegova, odjednom će se slomiti i neće biti leka.

16 Ima šest stvari koje Gospod mrzi, a sedmo je odvratno duši njegovoj: **17** ohole oči, lažljiv jezik i ruke koje prolivaju nedužnu krv, **18** srce koje smišlja opake

stvari, noge koje brzo trče na zlo, **19** lažan svedok koji govori laži i onaj ko izaziva svađu među braćom.

20 Sine moj, drži se zapovesti oca svoga, i ne ostavljaj savete majke svoje. **21** Stalno ih vezuj sebi za srce, veži ih sebi oko vrata. **22** Kad budeš hodao, vodiće te; kad legneš, nad tobom će bdeti; i kad se probudiš, paziće na tebe. **23** Jer zapovest je svetiljka, i zakon je svetlost, a opomene i ukoravanje vode u život. **24** Čuvaće te od zle žene, od slatkorečivog jezika bludnice. **25** Ne poželi u srcu svom lepotu njenu, i ne daj da te osvoji sjajnim očima svojim, **26** jer se zbog bludnice spada na komad hleba, a preljubnica lovi dragocenu dušu. **27** Može li čovek staviti vatru u nedra, a da mu se odeća ne zapali? **28** Može li čovek hodati po užarenom ugljavelju, a da noge ne opeče? **29** Tako biva onom ko legne sa ženom bližnjeg svog - ko se god nje dotakne, neće proći nekažnjeno. **30** Ljudi ne preziru lopova ako ukrade da nasiti dušu jer je gladan. **31** Ali kad ga uhvate, vratiće sedmostruko - daće sve što ima u kući svojoj. **32** Ko učini preljubu sa ženom, bezuman je. Ko tako čini, vodi dušu svoju u propast. **33** Snaći će ga bolna rana i prezir, i sramota mu se neće izbrisati. **34** Jer ljubomora čoveka tera u bes, i on nema milosti u dan osвете. **35** Ne pristaje ni na kakav otkup, niti je spreman da primi poklon, koliki god da je.

7 Sine moj, drži se reči mojih i sačuvaj kod sebe zapovesti moje. **2** Čuvaj zapovesti moje i živećeš, i zakon moj kao zenicu oka svoga. **3** Priveži ih sebi na prste i napiši ih na ploču srca svoga. **4** Reci mudrosti: „Ti si mi sestra“, i mudrost rođakom zovi, **5** da te čuvaju od bludnice, od slatkorečive preljubnice. **6** Jer s prozora kuće svoje gledao sam kroz rešetke, **7** i posmatrao lakoverne. Među sinovima sam zapazio nerazumnog mladića **8** kako pro-

lazi ulicom blizu njenog ugla i korača putem prema kući njoj, **9** u sumrak, uveče, kad se spušta noć i kad pada mrak. **10** I gle, srela ga je žena u odeći bludničkoj i lukavog srca. **11** Neobuzdana je i tvrdoglava. Noge joj ne ostaju kod kuće. **12** Čas je na ulicama, čas na trgovima i vreba kod svakog ugla. **13** Zgrabila ga je i poljubila. Besramnog lica rekla mu je:

14 „Bila sam dužna da prinesem žrtve zajedništva, i baš sam danas ispunila zavešte svoje. **15** Zato sam ti izašla u susret, da potražim lice tvoje, da te nađem. **16** Prekrivačima sam ukasila postelju svoju, tkaninama raznobojnim, lanom egipatskim. **17** Namirisala sam postelju svoju smirnom, alojom i cimetom. **18** Dođi da se opijamo ljubavlju do jutra, da uživamo u ljubavi. **19** Jer mi muž nije kod kuće, otišao je na dalek put. **20** Kesu s novcem poneo je u ruci. Vratit će se kući u dan punog meseca.”

21 Zavela ga je mnogim uverljivim rečima, odvušla ga je slatkorečivim usnama svojim. **22** I on je odmah pošao za njom, kao bik što ide na klanje, i kao bezumni koga okovanog vode da bude kažnjen, **23** dok mu strela ne probije jetru, i kao ptica što uleće u zamku, i ne zna da zbog toga može život izgubiti.

24 Zato me poslušajte, sinovi moji, i pazite na reči usta mojih. **25** Neka ti srce ne zastrani na puteve njene. Ne lutaj po stazama njenim. **26** Jer je mnoge u smrt poslala i velik je broj onih koje je pobila. **27** Iz kuće njene putevi vode u grob, silaze u odaje smrti.

8 Zar mudrost ne zove, i zar razboritost ne pušta glas svoj? **2** Stoji na vrhu visina, pored puta, na raskršću puteva. **3** Pored vrata, na ulaz u grad, na kapijama ona iz sveg glasa viče:

4 „Vas zovem, ljudi, i glas svoj upravljam sinovima ljudskim. **5** Stecite oštromost,

vi neiskusni, a vi bezumni, stecite razborito srce. **6** Slušajte, jer govorim o onome što je najvažnije i usne svoje otvaram da govore o onome što je čestito. **7** Jer usta moja govore istinu, a zloba je odvratna usnama mojim. **8** Sve su reči usta mojih pravedne. U njima nema ničeg izopačenog ni pokvarenog. **9** Sve su one jasne onome ko je razborit, i ispravne onima koji su znanje stekli. **10** Prihvatite pouku moju, a ne srebro, i znanje radije nego najbolje zlato. **11** Jer mudrost je bolja od bisera, i ništa od onoga što je čoveku drago ne može se izjednačiti s njom.

12 Ja, mudrost, prebivam kod oštromosti i posedujem znanje i sposobnost prosuđivanja. **13** Imati strah od Gospoda znači mrzeti zlo. Ja mrzim samouzvisivanje i ponos, zao put i izopačena usta. **14** Ja dajem dobar savet i znam kako postupati mudro. Ja imam razboritost, ja imam moć. **15** Pomoću mene carevi vladaju, i vladari pravdu dele. **16** Pomoću mene knezovi vladaju i svi velikaši pravedno sude. **17** Ja volim one koji mene vole, i koji me traže, nalaze me. **18** Kod mene su bogatstvo i čast, vredno nasleđstvo i pravednost. **19** Plod je moj bolji od zlata, od suvog zlata, i dobitak je moj bolji od najboljeg srebra. **20** Ja koračam stazom pravednosti, posred puteva pravde, **21** da onima koji me vole dam istinsko bogatstvo. Njihove riznice ja punim.

22 Gospod me imao na početku svog puta, pre njegovih dela od starine. **23** Postavljena sam još od davne prošlosti, od početka, od vremena pre nego što je zemlja nastala. **24** Rođena sam kad još nije bilo bezdana vodenih, kad nije bilo izvora obilnih voda. **25** Rođena sam pre nego što su gore utvrđene, pre nego što su brda nastala, **26** kad još nije načinio zemlju, ni polja, ni prva zrna plodne zemlje. **27** Kad je uređivao nebesa, bila sam tu. Kad je

odredio krug nad licem bezdana vodenog, **28** kad je u visinama učvršćivao oblake, kad je utvrđivao izvore bezdana vodenog, **29** kad je moru odredio granice koje vode njegove ne smeju preći, kad je određivao temelje zemlji, **30** tada sam bila uz njega kao vešt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vreme, **31** veselila sam se plodnom tlu zemlje njegove i radost su mi bili sinovi ljudski.

32 Zato me poslušajte, sinovi moji. Srećni su oni koji se drže puteva mojih. **33** Slušajte pouku i postanite mudri, i ne zanemarujte je. **34** Srećan je čovek koji me sluša i svaki dan na vratima mojim bdi, koji stražari kod dovratka vrata mojih. **35** Jer ko mene nalazi, nalazi život, i zadobija naklonost Gospodnju. **36** A ko me ne nalazi, zlo čini duši svojoj. Svi koji me mrze, vole smrt."

9 Prava mudrost sebi je kuću sagradila, sedam je stubova isklesala. **2** Poklala je stoku svoju, rastvorila je vino svoje, i sto je svoj postavila. **3** Poslala je sluškinje svoje, pa zove s vrha gradskih visina: **4** „Ko je neiskusani, neka svrati ovamo!“ A nerazumnom kaže: **5** „Dođi, jedi moj hleb i pij vino koje sam rastvorila. **6** Ostavi bezumne, pa ćeš živeti, i idi putem razboritosti.“

7 Ko opominje podrugljivca, prima na sebe sramotu, i ko ukorava zloga, dobija uvrede. **8** Ne ukoravaj podrugljivca, da te ne omrzne. Ukori mudroga, i zavoleće te. **9** Pouči mudroga, i biće još mudriji. Pouči pravednika, i znaće još više. **10** Strah od Gospoda početak je mudrosti, a znanje o Najsvetijem donosi razboritost. **11** Preko mene umnožiće ti se dani i dodaće ti se godine života. **12** Ako si mudar, za svoje si dobro mudar. Ako se rugaš, sam ćeš snositi posledice. **13** Gospođa ludost je neobuzdana. Ona je oličjenje lakomisleno-

sti i ništa ne zna. **14** Sedi pred vratima kuće svoje, na stolici, na uzvišicama gradskim, **15** i doziva one koji putem prolaze, one koji pravo idu stazama svojim: **16** „Ko je neiskusani, neka svrati ovamo!“ A nerazumnom kaže: **17** „Slatke su vode ukradene i ukusan je hleb koji se u tajnosti jede.“ **18** Ali on ne zna da su tamo nemotni mrtvaci, da su gosti njeni u dubinama groba.

10 Mudar sin raduje oca, a bezuman je sin žalost majci svojoj. **2** Blago zlog čoveka ništa ne koristi, ali pravednost izbavlja od smrti. **3** Gospod neće dati da gladuje duša pravednog, a žudnju zlih odbaciće.

4 Ko lenjom rukom radi osiromašiće, a vredna ruka obogatiće čoveka.

5 Ko u leto skuplja, razuman je sin, a ko čvrsto spava u vreme žetve, sin je koji donosi sramotu.

6 Blagoslovi su nad glavom pravednika, a usta zlih kriju nasilje. **7** Sećanje na pravednika donosi mu blagoslov, a ime zlih trune.

8 Ko je mudrog srca, prihvatit će zapovesti, a ko je ludih usana, biće zgažen.

9 Ko živi besprekorno, živi spokojno, a ko postupa pokvareno, sam sebe razotkriva. **10** Ko pakosno namiguje okom, nanosi bol, a ko je ludih usana, biće zgažen. **11** Usta su pravednika izvor života, a usta zlih kriju nasilje.

12 Mržnja izaziva svađe, a ljubav pokriva sve prestupe.

13 Na usnama razumnog čoveka nalazi se mudrost, a prut je za leđa nerazumnog čoveka.

14 Mudri skupljaju znanje, a usta su ludog blizu propasti.

15 Blago je bogatom čoveku utvrđen grad, a ubogima je propast siromaštvo njihovo.

16 Rad pravednika vodi u život, a pri-

hod zlog vodi u greh.

17 Ko prihvata opomene, upućuje i druge na put života, a ko odbacuje ukor, navodi ih na stranputicu.

18 Ko prikriva mržnju, lažljivih je usana, i ko širi zao glas, bezuman je.

19 Mnogo reči ne biva bez greha, a ko obuzdava usne svoje, postupa razborito.

20 Jezik je pravednika najbolje srebro, a srce zlog malo вреди.

21 Usne pravednika hrane mnoge, a ludi umiru zbog bezumnosti svoje.

22 Blagoslov od Gospoda obogaćuje, i nikakav bol Bog pri tom ne zadaje.

23 Bezumnom je zabavno da učini sramno delo, a mudrost pripada razumnom čoveku.

24 Zlog će stići ono čega se boji, a želja će se pravednima ispuniti. **25** Kao što olujni vetar prohuji, tako zao čovek nestane, a pravednik je poput večnog temelja.

26 Što je sirće zubima i dim očima, to je lenština gospodarima svojim.

27 Strah od Gospoda dodaje dane, a zlima se skraćuju godine.

28 Očekivanje pravednika ispunjeno je radošću, a nada zlih propada.

29 Put Gospodnji je zaštita bezazlenima, a propast čeka one koji zlo čine.

30 Pravednik neće nikada posrnuti, a zli neće ostati na zemlji.

31 Usta pravednika rađaju mudrost, a izopačeni jezik biće istrebljen.

32 Usne pravednika nailaze na odobravanje, a usta zlih puna su izopačenosti.

11 Lažna vaga odvratna je Gospodu, a tačan teg mu je ugodan.

2 Kad dođe oholost, dođe i sramota, a mudrost je kod skromnih.

3 Čestite vodi besprekornost njihova, a one koji postupaju neverno upropašćuje izopačenost njihova.

4 Bogatstvo ne koristi u dan gneva, a pravednost izbavlja od smrti.

5 Pravednost besprekornom poravnava njegov put, a zli pada u sopstvenom zlu. **6** Čestite izbavlja pravednost njihova, a one koji neverno postupaju hvata žudnja njihova.

7 Kad zao čovek umre, propada mu nada, a propada i pouzdanje u snagu.

8 Pravednik se izbavlja iz nevolje, a zli u nju upada umesto njega.

9 Otpadnik ustima svojim upropašćuje bližnjeg svog, a pravednici se izbavljaju znanjem.

10 Zbog dobre pravednih grad se veseli, a kad zli nestanu čuje se klicanje.

11 Blagoslovom čestitih grad se uzdiže, a ustima zlih razara se.

12 Nerazuman prezire bližnjeg svog, a istinski razborit čovek čuti.

13 Ko ide okolo i kleveće, otkriva tajne, a ko je veran, čuva ih.

14 Kad nema mudrog vođstva, narod propada, a spas je u mnoštvu savetnika.

15 Ko garantuje za tuđinca, loše će proći, a ko mrzi da pruža ruku kao garant, bez brige je.

16 Žena lepih osobina stiče hvalu, a nasilnici stiču bogatstvo.

17 Dobar čovek čini dobro duši svojoj, a okrutan čovek izlaže osudi telo svoje.

18 Zao čovek dobija prevarnu platu, a ko seje pravednost dobija pravu zaradu.

19 Ko se čvrsto drži pravednosti, ide u život, a ko za zlom trči, ide u smrt.

20 Ljudi pokvarenog srca odvratni su Gospodu, a oni koji su bezazleni na putu svome donose mu radost.

21 Premda ruka pomaže ruci, zao čovek neće proći nekažnjeno, a potomstvo pravednih izbaviće se.

22 Kao zlatna alka na nosu svinje, takva je žena koja je lepa ali nije razumna.

23 Želja pravednih donosi samo dobro, a zli se mogu nadati samo žestokom gnevom.

24 Neko obilno deli, a ima sve više.

Drugi uskraćuje ono što treba dati, a uvek oskudeva.

25 Duša koja velikodušno daje, uživaće blagostanje, i ko obilno napaja druge, sam će biti obilno napojen.

26 Ko ne da žito, proklinje ga narod, a blagoslov je nad glavom onoga ko ga prodaje.

27 Ko se trudi da čini dobro, nastoji da stekne naklonost drugih, a ko traži zlo, ono će ga i snaći.

28 Ko se uzda u bogatstvo svoje, taj propada, a pravednici uspeavaju kao zeleno lišće.

29 Ko navlači osudu na svoj dom, naslediće vetar, a bezumnik će postati sluga onome ko ima mudro srce.

30 Plod je pravednika drvo života, i mudar je ko pridobija duše.

31 Gle, pravednik na zemlji dobija platu, a koliko će tek dobiti zao čovek i grešnik!

12 Ko voli opomene, voli znanje, a ko mrzi ukor, nerazuman je.

2 Dobar čovek stiće naklonost kod Gospoda, a čoveka koji ima zle zamisli on proglašava zlim.

3 Zloćom se nijedan čovek neće utvrditi, a koren pravednih neće se poljuljati.

4 Vrsna je žena kruna mužu svom, a koja sramotno postupa, ona mu je kao trulež u kostima.

5 Misli su pravednih ispravne, a savet je zlih prevaran.

6 Reči su zlih vrebanje na krv, a čestite izbavljaju usta njihova.

7 Obaraju se zli i nema ih više, a kuća pravednih čvrsto stoji.

8 Čoveka hvale zbog mudrosti usta njegovih, a ko je izopačen u srcu, zaslužuje prezir.

9 Bolje je biti neugledan, a imati slugu, nego uzvisivati samog sebe, a nemati hleba.

10 Pravednik se brine za dušu životinje svoje, a milosrđe zlih zapravo je okrutnost.

11 Ko obrađuje svoju zemlju, nasitiće se hleba, a ko trči za onim što je bezvredno, nerazuman je.

12 Zao čovek želi plen iz mreže pokvarenih ljudi, a koren pravednih donosi plod.

13 Prestupom usana svojih zli se hvata u zamku, a pravednik se izbavlja iz nevolje.

14 Od ploda usta svojih čovek se siti dobrom, i što čovek svojim rukama učini, to će mu se vratiti.

15 Ludom se čoveku čini da je njegov put ispravan, a ko sluša savet, mudar je.

16 Bezumnik odmah otkriva svoj gnev, a pametan pokriva sramotu.

17 Ko govori reči istinite, govori ono što je pravedno, a lažan svedok govori prevaru.

18 Neko ko nepromišljeno govori kao da mačem probada, a jezik je mudrih lek.

19 Istinite usne biće utvrđene zauvek, a lažljiv jezik biće samo za tren.

20 Prevara je u srcu onih koji smišljaju zlo, a koji unapređuju mir, imaju radost.

21 Pravednika ne snalazi nikakvo zlo, a zli imaju mnoge nevolje.

22 Lažljive su usne odvratne Gospodu, a oni koji postupaju verno donose mu radost.

23 Pametan čovek krije svoje znanje, a srce bezumnih razglašava ludost svoju.

24 Ruka marljivih ljudi vlada, a lenja ruka vodi u ropstvo.

25 Od brige čoveku srce klone, a dobra reč ga razveseli.

26 Pravednik pregleda pašnjake svoje, a zle put njihov navodi da lutaju.

27 Lenjošću se divljač ne isteruje, a marljivost je čoveku dragoceno blago.

28 Na stazi pravednosti nalazi se život, i ko njenim putem ide izbeći će smrt.

13 Mudar je sin koji prihvata očeve opomene, a podrugljivac ne mari za ukoravanje.

2 Od ploda usta svojih čovek jede ono što je dobro, a duša onih koji postupaju neverno puna je nasilja.

3 Ko čuva usta svoja, čuva dušu svoju. Ko nepromišljeno govori, propada.

4 Lenjivac ima mnogo želja, ali duša njegova nema ništa, a duša marljivih nasitiće se.

5 Pravednik mrzi lažnu reč, a zli čine sramotna dela i navlače sramotu na sebe.

6 Pravednost čuva onoga ko je bezazlen na putu svom, a zloća obara grešnika.

7 Neko se pravi da je bogat, a nema ništa; neko se pravi da je siromašan, a ima velik imetak.

8 Bogatstvo je čoveku otkup za dušu njegovu, a siromah ne čuje oštre reči.

9 Svetlost pravednih veselo sija, a svetiljka zlih ugasiće se.

10 Oholost samo izaziva svađu, a mudri su oni koji se međusobno savetuju.

11 Naglo stečeno bogatstvo iščezava, a ko sakuplja rukom, umnožava imetak.

12 Od predugog iščekivanja razboli se srce, a ostvarena želja drvo je života.

13 Ko prezire reč, oduzima mu se ono što je dao u zalog, a ko ima strahopoštovanje prema zapovesti, dobija nagradu.

14 Pouka mudroga izvor je života, izbavlja iz zamki smrti.

15 Velika mudrost donosi naklonost drugih, a neravan je put onih koji neverno postupaju.

16 Pametan čovek postupa u skladu sa znanjem, a bezumni širi ludost.

17 Zao glasnik upada u zlo, a veran poslanik donosi izlečenje.

18 Ko ne mari za opomene, stiže ga siromaštvo i sramota, a ko prihvata ukor, zaslužuje čast.

19 Ispunjena je želja zadovoljstvo duši, a bezumnima je mrsko da se klone zla.

20 Ko se druži s mudrima, postaće mudar, a ko ima posla s bezumnima, loše će proći.

21 Grešnike progoni nevolja, a dobro je nagrada pravednima.

22 Dobar čovek ostavlja nasledstvo sinovima sinova svojih, a bogatstvo grešnika čuva se za pravednika.

23 Njiva siromaha daje obilje hrane, a ima ko propada jer nema pravde.

24 Ko štedi prut, mrzi sina svog, a ko ga voli, brižno ga opominje.

25 Pravednik jede dok mu se duša ne nasiti, a stomak zlih ostaje prazan.

14 Žena koja je zaista mudra kuću svoju gradi, a luda je svojim rukama ruši.

2 Ko živi čestito, boji se Gospoda, a ko je iskvaren na putevima svojim, prezire ga.

3 Prut oholosti u ustima je ludog čoveka, a mudre ljude čuvaju usne njihove.

4 Gde nema goveda, jasje su čiste, a zbog snage bika letina je obilna.

5 Veran svedok ne laže, a lažan svedok govori laži.

6 Podrugljivac traži mudrost i ne nalazi je, a razborit lako dolazi do znanja.

7 Idi od bezumnog čoveka, jer sa njegovih usana nećeš čuti znanje.

8 Mudrost je pametnog čoveka u tome što razume put svoj, a ludost je bezumnih prevara.

9 Bezumni se smeju prestupima svojim, a među čestitima vlada sloga.

10 Srce poznaje gorčinu duše, i radost njegovu tuđinac ne može deliti.

11 Kuća zlih će propasti, a šator čestitih će cvetati.

12 Neki se put čoveku čini ispravnim, ali na kraju vodi u smrt.

13 I u smehu srce može osećati bol, i veselje se završava u tuzi.

14 Ko je bezveran u srcu, siti se plodovima puteva svojih, a dobar čovek plodo-

vima dela svojih.

15 Lakoveran veruje svakoj reči, a pametan pazi na korake svoje.

16 Mudar se boji i kloni se zla, a bezumnik je gnevan i samouveren.

17 Ko je brz na gnev, čini ludosti, a čovek koji razmišlja omrznut je.

18 Lakoverni nasleđuju ludost, a glavu oštroumnih krasí znanje.

19 Zli se moraju pokloniti pred dobrima, i opaki pred vratima pravednika.

20 Siromah je mrzak i bližnjem svom, a bogataš ima mnogo prijatelja.

21 Ko prezire bližnjeg svog, greh čini, a srećan je onaj ko je milosrdan prema onima koji su u nevolji.

22 Zar ne lutaju oni koji smišljaju zlo? Ali su dobrotá i istina sa onima koji smišljaju dobro.

23 Od svakog truda ima neke koristi, a puste reči vode u oskudicu.

24 Mudrima je kruna bogatstvo njihovo, a ludost bezumnih ostaje ludost.

25 Istinit svedok izbavlja duše, a lažan govori laži.

26 Čvrsto pouzdanje ima onaj ko se boji Gospoda, i sinovi njegovi imaju utočište.

27 Strah od Gospoda izvor je života, izbavlja iz zamki smrti.

28 Mnoštvo naroda caru je ukras, a bez naroda vladar propada.

29 Ko je spor na gnev, veoma je razborit, a ko je nestrpljiv, pokazuje ludost.

30 Mirno srce život je telu, a ljubomora je trulež u kostima.

31 Ko obmanjuje ubogog, sramoti Tvorca, a slavi ga ko siromahu pokazuje milost.

32 Zao čovek biće oboren zbog zla svoga, a pravednik će naći utočište u besprekornosti svojoj.

33 U srcu razboritog počiva mudrost, a bezumni svoju mudrost svuda obznanjaju.

34 Pravednost uzvisuje narod, a greh

je narodima sramota.

35 Caru je mio sluga koji postupa razumno, a gnevi se na onoga ko postupa sramotno.

15 Blag odgovor smiruje gnev, a oštra reč izaziva srdnju.

2 Jezik mudrih čini dobro znanjem svojim, a iz usta bezumnika navire ludost.

3 Oči su Gospodnje na svakom mestu, i posmatraju i zle i dobre.

4 Blag jezik drvo je života, a izopačenost njegova slama duh.

5 Lud prezire opomene oca svog, a pametan je ko prihvata ukor.

6 U kući pravednika svega mnogo ima, a prihod zloga donosi osudu.

7 Usne mudrih seju znanje, a srce bezumnih ne čini tako.

8 Žrtva zlih odvratna je Gospodu, a ugodna mu je molitva čestitih.

9 Put zloga odvratán je Gospodu, a onoga ko ide za pravednošću Bog voli.

10 Stroga kazna čeka onoga ko ostavlja pravi put; ko mrzi ukor, umreće.

11 Grob i mesto propasti otvoreni su pred Gospodom, a još su više srca sinova ljudskih!

12 Podrugljivac ne voli onoga ko ga ukorava. On ne ide k mudrima.

13 Radosno srce razvedrava lice, a bol u srcu slama duh.

14 Mudro srce traži znanje, a usta bezumnih ljudi teže za ludošću.

15 Svi su dani jadniku loši, a ko je veselog srca, na gozbi je bez prestanka.

16 Bolje je malo sa strahom od Gospoda nego veliko blago i s njim nemir.

17 Bolje je jelo od povrća gde je ljubav nego utovljeni junac gde je mržnja.

18 Gnevan čovek izaziva prepirku, a ko je spor na gnev, utišava svađu.

19 Put je lenjivca kao ograda od trnja, a staza je čestitih kao nasut put.

20 Mudar sin raduje oca, a bezuman čovek prezire majku svoju.

21 Ludost je radost nerazumnome, a mudar čovek hodi pravo.

22 Planovi propadaju gde nema iskrenog razgovora, a uspeh leži u mnoštvu savetnika.

23 Čovek se raduje odgovoru usta svojih, i reč u pravo vreme - kako je dobra!

24 Put života vodi u visine onoga ko postupa mudro, da izbegne grob koji je u dubini.

25 Gospod ruši dom onima koji sami sebe uzvisuju, a udovici utvrđuje među.

26 Spletke zlog čoveka odvratne su Gospodu, a ugodne reči čiste su.

27 Ko stiće nepravedan dobitak, navlači osudu na svoj dom, a ko mrzi mito, živeće.

28 Srce pravednika razmišlja šta će odgovoriti, a iz usta zlih ljudi izvire zlo.

29 Gospod je daleko od zlih, a molitvu pravednih sluša.

30 Sjaj u očima raduje srce, i dobra vest krepí kosti.

31 Uho koje sluša ukor što vodi u život prebiva među mudrima.

32 Ko odbacuje opomene, ne mari za dušu svoju, a ko sluša ukor, stiće mudrost.

33 Strah od Gospoda uči mudrosti i prečasti ide poniznost.

16 Na čoveku je da upravlja srcem svojim, a od Gospoda je ono što će jezik odgovoriti.

2 Čoveku se svi njegovi putevi čine čistima, ali Gospod prosuđuje sve misli čovečije.

3 Poveri dela svoja Gospodu, i namere će tvoje uspeti.

4 Gospod je sve načinio da služi nameri njegovoj, pa i zloga za zli dan.

5 Ko je ponosan u srcu, odvratán je Gospodu. Premda ruka pomaže ruci, čovek ne ostaje bez kazne.

6 Dobrotom i istinom čisti se prestup, i u strahu od Gospoda čovek se klóni zla.

7 Kad se putevi nekog čoveka dopadaju Gospodu, on i neprijatelje njegove miri s njim.

8 Bolje je malo s pravednošću, nego veliki prihodi bez pravde.

9 Srce čovečije smišlja sebi put, ali Gospod upravlja koracima njegovim.

10 Nadahnuta odluka mora biti na usnama carevim, u presudi usta njegova ne smeju pravdu izneveriti.

11 Tačno merilo i tačna vaga pripadaju Gospodu, svi kameni tegovi u kesi njegovo su delo.

12 Carevima je mrsko kad se zlo čini, jer se pravednošću utvrđuje presto.

13 Pravedne su usne radost velikom caru, i on voli onoga ko govori što je pravo.

14 Carev gnev je glasnik smrti, ali mudar čovek ga smiruje.

15 U svetlosti carevog lica nalazi se život, i naklonost je njegova kao oblak s prolećnom kišom.

16 Koliko je bolje steći mudrost nego zlato! I bolje je izabrati sticanje mudrosti nego srebra.

17 Put je čestitih kloniti se zla. Ko pazi na put svoj, čuva dušu svoju.

18 Ponos prethodi propasti i oholost prethodi padu.

19 Bolje je biti ponizan s krotkima, nego deliti plen s onima koji sami sebe uzvisuju.

20 Ko mudro sagledava stvari nalazi dobro, i srećan je onaj ko se uzda u Gospoda.

21 Ko je mudrog srca, naziva se razumnim, i ko je ljubaznih usana, dobija na uverljivosti.

22 Mudrost je izvor života onima koji je imaju, a kazna za lude je ludost.

23 Srce mudroga razumnim čini usta njegova, i uverljivost dodaje usnama nje-

govim.

24 Ljubazne su reči saće meda, slatke su duši i lek su kostima.

25 Neki se put čoveku čini ispravnim, ali na kraju vodi u smrt.

26 Ko radi, za sebe radi, jer ga teraju usta njegova.

27 Pokvaren čovek kopa ono što je zlo, i na usnama je njegovim vatra koja pali.

28 Čovek koji smišlja spletke izaziva svađu, i klevetnik razdvaja one koji su bliski.

29 Nasilan čovek zavodi bližnjeg svog i navodi ga na put koji nije dobar, **30** pakosno namiguje očima, smišljajući spletke. Kad stiska usne, sigurno će zlo učiniti.

31 Seda je kosa predivna kruna kad se nalazi na putu pravедnosti.

32 Ko je spor na gnev bolji je od silnog čoveka, i ko vlada sobom, bolji je od onoga ko je osvojio grad.

33 Žreb se u krilo baca, ali svaka odluka donesena njime dolazi od Gospoda.

17 Bolji je komad suvog hleba s mirom nego kuća puna mesa od žrtava sa svađom.

2 Mudar će sluga vladati nad sinom koji čini sramotu, i s braćom će deliti nasledstvo.

3 Topionica je za srebro i peć je za zlato, a srca Gospod ispituje.

4 Zločinac sluša zle usne, i lažov sluša poguban jezik.

5 Ko se ruga siromahu, sramoti Tvorca njegovog. Ko se raduje tuđoj nesreći, ne ostaje bez kazne.

6 Unuci su kruna starcima, a slava su sinovima očevi njihovi.

7 Čestite usne ne priliče bezumniku, a još manje velikašu usne lažljive!

8 Vlasnik na svoj dar gleda kao na dragi kamen kojim se naklonost pridobija. Kud god se okrene, ima uspeha.

9 Ko pokriva prestup, traži ljubav, a ko

stalno priča o njemu, razdvaja bliske prijatelje.

10 Na razumnoga ukor deluje jače nego na bezumnoga sto udaraca.

11 Zao čovek traži samo pobunu, ali okrutan je glasnik koji se šalje na njega.

12 Bolje je da čovek naiđe na medvedicu kojoj su mladunci oteți, nego na bezumnika u ludosti njegovoj.

13 Ko vraća zlo za dobro, zlo se neće udaljiti od kuće njegove.

14 Kad počne prepirka, to je kao da se otvori brana na vodama. Zato se udalji pre nego što počne svađa.

15 Ko zloga proglašava pravедnim i ko pravédnoga proglašava zlim, obojica su odvratni Gospodu.

16 Šta će bezumniku mogućnost da pribavi mudrost, kad nije razuman?

17 Pravi prijatelj voli u svako doba, i u nevolji brat postaje.

18 Nerazuman čovek pruža ruku i daje punu garanciju pred svojim bližnjim.

19 Ko voli prestup, voli i svađu. Ko sebi gradi visoka vrata, traži propast.

20 Ko je pokvaren u srcu, ne nalazi dobro, i ko je prevrtljivog jezika, pada u zlo.

21 Nerazumno dete donosi žalost ocu svome; otac bezumnog deteta nema radosti.

22 Veselo srce deluje dobro kao lek, a slomljen duh suši kosti.

23 Zao čovek uzima mito iz nedara da bi staze pravde iskrivio.

24 Mudrost je pred licem razumnog čoveka, a bezumniku oči lutaju na kraj zemlje.

25 Bezuman je sin žalost ocu svome i gorčina majci svojoj.

26 Nije dobro globom kažnjavati pravédnika, i nije čestito udarati pravédne knezove.

27 Ko zadržava reči svoje, zaista je mudar, i razuman čovek staloženog je

duha.

28 I ludog smatraju mudrim kad čuti, i razumnim onoga ko ne otvara usne svoje.

18 Onaj ko je samovoljan ide za svojim sebičnim željama, suprotstavlja se svakoj mudrosti.

2 Bezumniku nije mila mudrost, osim kad želi da pokaže mudrost svoga srca.

3 Gde uđe zao čovek, uđe i prezir, i sa sramotom dolazi prekor.

4 Duboke su vode reči usta čovečijih. Izvor mudrosti bujica je koja se razliva.

5 Nije dobro biti pristrasan prema zlo-me, niti uskraćivati pravdu pravednome.

6 Usne bezumnog čoveka upuštaju se u svađu, i usta njegova dozivaju udarce.

7 Usta su bezumnog čoveka propast njegova i usne su njegove zamka duši njegovoj.

8 Reči su klevetnika kao zalogaji koji se pohlepno gutaju, spuštaju se do dna utro-be.

9 Ko je nemaran u poslu, brat je onom ko donosi propast.

10 Jaka je kula ime Gospodnje. U nju beži pravednik i nalazi zaštitu.

11 Blago je bogatom čoveku utvrđen grad, i kao visok zid u mašti njegovoj.

12 Pre propasti srce je čovečije oholo, a pre časti ide poniznost.

13 Ko odgovara pre nego što sasluša, to mu je ludost i sramota.

14 Duh podržava čoveka u bolesti njegovoj, a slomljen duh ko će podneti?

15 Srce razumnog stiče znanje i uho mudrih traži znanje.

16 Dar čoveku širom otvara vrata i vodi ga pred knezove.

17 Ko je prvi u parnici svojoj, čini se pravedan, a onda dolazi bližnji njegov i ispitivanjem opovrgne reči njegove.

18 Žreb smiruje svađe, a i među silni-ma odlučuje.

19 Povređeni brat tvrdi je od utvrđe-

nog grada, i neke su svađe kao prevornice na kuli.

20 Plodom usta svojih čovek siti stomak svoj, siti se plodom usana svojih.

21 Smrt i život u vlasti su jezika, i ko ga voli, ješće plod njegov.

22 Ko je našao dobru ženu, našao je dobro, i Gospod mu pokazuje naklonost.

23 Siromah govori moleći, a bogataš odgovara oštro.

24 Ima društva koje je čoveku na njegovo zlo, ali ima i prijatelja privrženijih od brata.

19 Siromah koji živi bezazleno bolji je od čoveka pokvarenih usana i od bezumnika.

2 Nije dobro da duša bude bez znanja, i ko se žuri nogama svojim, greh čini.

3 Ludost čoveku iskrivljuje put, a srce se njegovo ljuti na Gospoda.

4 Bogatstvo pribavlja mnogo prijatelja, a siromaha i prijatelj ostavlja.

5 Lažan svedok neće proći bez kazne, i ko govori laži, neće umaći.

6 Mnogi se trude da odobrovolje lice velikaša, i svako je prijatelj čoveku koji darove daje.

7 Siromaha mrze sva braća njegova, a još se više udaljuju od njega prijatelji njegovi! On trči da im nešto kaže, ali nikoga ne nalazi.

8 Ko stiče mudrost, dušu svoju voli. Ko čuva razum, nalazi dobro.

9 Lažan svedok neće proći bez kazne, i ko govori laži, propašće.

10 Raskoš ne priliči bezumniku, a još manje služi da vlada nad knezovima!

11 Razum čoveka zadržava od gneva, i čast mu je da pređe preko prestupa.

12 Carev gnev je kao rika mladog lava, a naklonost je njegova kao rosa na travi.

13 Bezuman je sin nesreća ocu svom, i svađe su ženine kao krov koji prokišnjava i tera čoveka da se skloni.

14 Kuća i bogatstvo nasleđuju se od očeva, a od Gospoda je žena razumna.

15 Lenjost baca čoveka u dubok san, i nemarna duša gladije.

16 Ko se drži zapovesti, čuva dušu svoju, a ko ne mari za puteve svoje, umreće.

17 Ko je milostiv siromahu, Gospodu pozajmljuje, i On će mu platiti za dela njegova.

18 Kažnjavaj sina svog dok ima nade; neka ti duša ne poželi smrt njegovu.

19 Ko se mnogo gnevi, plaća globu - ako ga jednom izbaviš, moraćeš to uvek iznova činiti.

20 Poslušaj savet i prihvati ukor, da bi posle bio mudar.

21 Mnogo je planova u srcu čovečijem, ali šta Gospod naumi, to će se i ostvariti.

22 Kod čoveka se ceni dobrotu njegova, i siromah je bolji od lažljivca.

23 Strah od Gospoda vodi u život, i ko ga ima, mirno spava, ne snalazi ga zlo.

24 Lenjivac stavlja ruku svoju u činiju, ali je ne može prineti k ustima svojim.

25 Udari podrugljivca da se neiskusano pameti, i ukori razumnoga da stekne znanje.

26 Ko zlostavlja oca i tera majku, sin je koji postupa sramno i nečasno.

27 Sine moj, ako prestaneš da slušaš opomene, to će te odvesti od reči znanja.

28 Pokvaren svedok ruga se pravdi, i zli ljudi uživaju u zlu.

29 Kazne čekaju podrugljivce, i udarci leđa bezumnika.

20 Vino stvara prezir, a opojno piće izaziva nemir, i koga ono zavede, taj nije mudar.

2 Car uliva strah kao i rika mladog lava. Ko na sebe navlači njegov gnev, greši duši svojoj.

3 Čast je čoveku da se uzdrži od svađe, a ko je bezuman upušta se u nju.

4 Zbog zime lenjivac ne ore; u vreme

žetve prosi, ali ništa ne dobija.

5 Duboke su vode razmišljanja u srcu čovečijem, ali razuman čovek zna da ih crpi.

6 Mnogi se ljudi hvale dobrotom svojom, ali ko će naći vernog čoveka?

7 Pravednik živi bezazleno. Srećni su sinovi njegovi posle njega.

8 Car sedi na prestolu sudskom, i rasteruje svako zlo očima svojim.

9 Ko može reći: „Očistio sam srce svoje, sada sam čist od greha svoga“?

10 Dvojaki tegovi i dvojaka efa - i jedno i drugo odvratno je Gospodu.

11 I dete delima svojim pokazuje da li će delo njegovo biti čisto i pravo.

12 Uho koje čuje i oko koje vidi - i jedno i drugo Gospod je načinio.

13 Nemoj voleti san, da ne osiromašiš. Otvori oči svoje, nasiti se hleba.

14 „Ne valja, ne valja!“, govori kupac i odlazi, a posle se hvali.

15 Ima zlata i mnogo bisera, ali usne na kojima je znanje dragocen su ukras.

16 Uzmi haljinu onome ko je garantovao za tuđinca, i ako se udruži sa bludnicom, uzmi zalag od njega.

17 Sladak je čoveku hleb stečen na prevaru, ali posle mu se usta napune peskom.

18 Savetovanjem nastaju uspešne zamisli, zato uz mudro vođstvo vodi svoj rat.

19 Ko ide okolo i kleveće, taj otkriva tajne; zato nemoj imati ništa s onim koga zavode usne njegove.

20 Ko proklinje oca svog i majku svoju, svetiljka će se njegova ugasiti kad nastupi tama.

21 Nasledstvo koje se od početka pohlepom stiče na kraju nije blagoslovljeno.

22 Ne govori: „Vratiću zlo!“ Uzdam se u Gospoda i on će te spasti.

23 Dvojaki tegovi odvratni su Gospodu, i lažna vaga nije dobra.

24 Od Gospoda su koraci čovečiji. I kako da čovek razume put svoj?

25 Zamka je kad čovek brzopleto uzvikne:

25 „Ovo je sveto!“, a posle razmišlja o tome šta je zavetovao.

26 Mudar car rasteruje zle, i stavlja ih pod točak.

27 Dah je čovekov svetiljka Gospodnja, koja istražuje sve do dna utrobe.

28 Dobrota i istina čuvaju cara; dobrotom on podupire presto svoj.

29 Lepota je mladićima snaga njihova, a starcima je čast seda kosa.

30 Modrice čiste zlo, a udarci dopiru do dna utrobe.

21 Srce cara slično je potocima vode u ruci Gospodnjoj. Usmerava ga kud god želi.

2 Čoveku se svi putevi njegovi čine ispravnim, ali Gospod prosuđuje srca.

3 Pravedni i ispravni postupci Gospodu su miliji od žrtve.

4 Ohole oči i nadmeno srce, svetiljka zlih, to je greh.

5 Zamisli marljivog čoveka sigurno donose korist, a ko je god brzoplet sigurno srlja u oskudicu.

6 Blago stečeno jezikom lažljivim dah je koji nestaje. Oni koji ga tako stiču traže smrt.

7 Zle će odneti pljačkanje njihovo, jer ne žele da čine ono što je pravedno.

8 Put čoveka tuđinca je iskvaren, a čist je čovek čestit u delima svojim.

9 Bolje je živeti u uglu krova nego u kući zajedno sa ženom svadljivom.

10 Duša zloga želi zlo, u očima njegovim nema milosti prema bližnjem.

11 Kad se podrugljivac kazni globom, neiskusnik postaje mudar. Kad se mudrom čoveku pomogne da nešto razume, on stiže znanje.

12 Kuću zloga posmatra pravedni, i

kako zli idu u nevolju.

13 Ko zatvara uho svoje kad se ubogi žali i jadikuje, i sam će zavapiti, ali neće biti uslišen.

14 Dar koji se daje u tajnosti utišava gnev, i poklon u nedrima veliki gnev.

15 Pravedniku je radost da čini ono što je pravedno, a užas je za one koji čine zlo.

16 Čovek koji zađe s puta mudrosti počivaće u društvu nemoćnih mrtvaca.

17 Ko voli veselje, postaće siromah, i ko voli vino i ulje, neće se obogatiti.

18 Zao čovek je otkup za pravednoga, i varalica za čestitog.

19 Bolje je živeti u zemlji pustoj, nego sa ženom svadljivom i u nemiru.

20 Dragoceno blago i ulje - u stanu su mudroga, a bezuman ih čovek proždire.

21 Ko teži za pravednošću i dobrotom, nalazi život, pravednost i čast.

22 Mudar se penje i u grad silnih ljudi, da obori snagu u koju se grad uzda.

23 Ko čuva usta svoja i jezik svoj, čuva dušu svoju od nevolja.

24 Oholi, umišljeni hvalisavac ime je onom ko sve radi u oholom besu.

25 Lenjivca ubija želja njegova, jer mu ruke beže od posla.

26 Po ceo dan izgara od želje, a pravednik daje i ništa ne uskraćuje.

27 Žrtva je zlih nešto odvratno, posebno kad je prinosi onaj ko čini sramna dela.

28 Lažljiv svedok propada, a čovek koji sluša uvek će govoriti.

29 Zao čovek pokazuje drsko lice, a ko je čestit, učvršćuje puteve svoje.

30 Nema mudrosti ni razuma ni saveta nasuprot Gospodu.

31 Konj se priprema za dan bitke, ali spasenje dolazi od Gospoda.

22 Bolje je izabrati dobro ime nego veliko bogatstvo, i naklonost drugih bolja je od srebra i zlata.

2 Bogataš i siromah se sreću. Obojicu je Gospod stvorio.

3 Pametan čovek vidi zlo i sklanja se, a ludi idu dalje i bivaju kažnjeni.

4 Poniznost i strah od Gospoda donose bogatstvo, čast i život.

5 Trnje i zamke na putu su pokvarenog čoveka; ko čuva dušu svoju, drži se daleko od njih.

6 Odgajaj dete prema putu kojim treba da ide, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari.

7 Bogataš vlada nad siromašnima, i ko uzima zajam sluga je onom ko daje zajam.

8 Ko seje nepravdu, požnjeće zlo, i propašće prut kojim u gnevu svome udara.

9 Ko ima blagonaklono oko, biće blagoslovljen, jer od svog hleba daje siromahu.

10 Oteraj podrugljivca, da ode svađa i da prestane spor i sramota.

11 Ko voli čistotu srca, zbog lepog govora usana njegovih car mu je prijatelj.

12 Oči Gospodnje čuvaju znanje, a u propast on obraća reči onoga ko postupa neverno.

13 Lenjivac kaže: „Lav je napolju! Poginuću nasred trga!”

14 Usta bludnice duboka su jama. Ko ga Gospod osuđuje, u nju pada.

15 Ludost je privezana detetu za srce; prut pouke uklanja je od njega.

16 Ko obmanjuje siromaha da bi zgrtao za sebe i ko daje bogatom, sigurno ga čeka oskudica.

17 Prigni uho svoje i čuj reči mudrih ljudi, upravi srce svoje znanju mom. **18** Jer će ti biti milina kad ih sačuvaš u utrobi svojoj i kad budu spremne na usnama tvojim.

19 Danas te poučavam da bi se uzdao u Gospoda.

20 Zar ti nisam već pisao reči pune saveta i znanja, **21** da ti pokažem istinitost reči pouzdanih, da odgovoriš rečima istine

onome ko te šalje?

22 Ne otimaj siromahu zato što je siromah, i ne gazi na vratima gradskim onoga ko je u nevolji. **23** Jer će Gospod voditi parnicu njihovu, i oteće dušu onima koji od njih otimaju.

24 Ne druži se s onim ko je sklon gnevu, i ne idi s čovekom koji se lako ljuti, **25** da se ne bi navikao na puteve njegove i postavio zamku duši svojoj.

26 Ne budi među onima koji daju ruku, među onima koji garantuju za dugove. **27** Ako nemaš čime da platiš, zašto da ti se uzme postelja ispod tebe?

28 Ne pomeraj stare međe koje su postavili praočevi tvoji.

29 Jesi li video čoveka veštog u svom poslu? Takav će pred carevima stajati, neće stajati pred običnim ljudima.

23 Ako sedneš da jedeš s carem, dobro pazi šta je pred tobom, **2** jer ćeš staviti nož sebi pod grlo ako imaš pohlepnu dušu.

3 Nemoj se polakomiti za ukusnim jelima njegovim, jer je to hrana prevarna.

4 Ne trudi se da stekneš bogatstvo. Ne oslanjaj se na svoju mudrost. **5** Zar ćeš upraviti oči svoje prema bogatstvu, iako ono u trenu nestaje? Jer načini sebi krila kao u orla i odleti u nebesa.

6 Ne jedi kod onoga ko nije darežljivog oka, i nemoj se polakomiti za ukusnim jelima njegovim. **7** Jer je isti kao onaj ko je proračunat u duši. „Jedi i pij”, kaže ti, ali srce njegovo nije s tobom. **8** Zalogaj koji si pojeo povратиćeš, i uzalud ćeš potrošiti ljubazne reči svoje.

9 Ne govori ušima bezumnika, jer će on prezreti tvoje mudre reči.

10 Ne pomeraj stare međe, i ne ulazi u njivu siročadi. **11** Jer je jak Otkupitelj njihov, on će voditi parnicu njihovu protiv tebe.

12 Prikloni srce svoje opomenama i

uho svoje rečima punim znanja.

13 Ne uskrađuj opomene detetu. Ako ga udariš prutom, neće umreti. **14** Udari ga prutom, da mu izbaviš dušu iz groba.

15 Sine moj, ako srce tvoje bude mudro, srce će se moje radovati u meni.

16 Utroba će moja klicati kad usne tvoje budu govorele ono što je pravo.

17 Neka srce tvoje ne zavidi grešnicima, nego ceo dan budi u strahu od Gospoda. **18** Jer tada ćeš imati budućnost, i nada tvoja neće propasti.

19 Sine moj, slušaj i budi mudar, i vodi srce svoje pravim putem.

20 Ne budi među onima koji se opijaju vinom, ni među onima koji proždrljivo jedu meso. **21** Jer će pijanica i izelica osiromašiti, a pospanost će čoveka obući u rite.

22 Slušaj oca svog, roditelja svog, i ne preziri majku svoju kad ostari. **23** Kupuj istinu i nemoj da je prodaješ - tako i mudrost, pouku i razum. **24** Radovaće se otac pravednika, i veselice se roditelj mudroga. **25** Veselice se otac tvoj i majka tvoja, i radovaće se ona koja te je rodila.

26 Sine moj, daj mi srce svoje i neka se oči tvoje raduju putevima mojim. **27** Jer bludnica je duboka jama, i preljubnica je uzan bunar. **28** Zaista, kao razbojnik ona vreba, i među ljudima umnožava one koji postupaju neverno.

29 Kome jao? Kome nemir? Kome svađe? Kome brige? Kome rane bez razloga? Kome oči mutne? **30** Onima koji dugo ostaju uz vino, onima koji idu i traže vino opojno. **31** Ne gledaj na vino kad se rumeni, kad se svetluca u čaši, kad glatko klizi. **32** Na kraju ujeda kao zmija, ispušta otrov kao otrovnica. **33** Oči će tvoje videti čudne prizore i srce će tvoje govoriti izopačene stvari. **34** Bićeš kao onaj koji leži usred mora i kao onaj koji leži na vrhu jarbola. **35** Reći ćeš: „Tukli su me, ali ništa me ne boli, udarali su me, ali ništa nisam osetio. Kada ću se probuditi, pa da opet

tražim piće?“

24 Ne zavidi zlim ljudima i ne želi da budeš s njima. **2** Jer srce njihovo razmišlja o pljačkanju i usne njihove govore o zlu.

3 Mudroču se gradi dom i razumom se utvrđuje. **4** I znanje puni sobe raznim vrednim stvarima, dragocenim i lepim.

5 Ko mudro koristi snagu svoju, jak je čovek, i ko znanje ima, učvršćuje silu svoju. **6** Jer uz mudro vođstvo vodi se rat, i spas je u mnoštvu savetnika.

7 Za ludoga je prava mudrost suviše visoka, na vratima gradskim on ne otvara usta svoja.

8 Ko smišlja kako da učini zlo, doći će na glas kao zlikovac.

9 Bezumna besramnost je greh, i podrugljivac je odvratan ljudima.

10 Ako se obeshrabriš u dan nevolje, oslabice snaga tvoja.

11 Izbavi one koje vode u smrt i spasi one koji posrćući idu na pogubljenje. **12** Ako kažeš: „Gle, nismo znali za to“, zar neće onaj koji prosuđuje srca razabrati to, i onaj koji posmatra dušu tvoju znati i platiti čoveku po delima njegovim?

13 Sine moj, jedi med, jer je dobar, i neka sladak med iz saća bude na nepcu tvom. **14** Tako i mudrost upoznaj za dobro duše svoje. Ako je nađeš, imaćeš budućnost i nada tvoja neće propasti.

15 Nemoj, poput zlog, vrebati prebivalište pravednika, nemoj pustošiti počivalište njegovo. **16** Jer ako pravednik i sedam puta padne, opet će ustati, a zli će posrnuti u nevolji.

17 Kad padne neprijatelj tvoj, ne raduj se, i kad posrne, neka se srce tvoje ne veseli, **18** da ne bi Gospod to video i uzeo za zlo i odvratio gnev svoj od njega.

19 Ne gnevi se zbog onih koji čine zlo. Ne zavidi zlim ljudima. **20** Jer onaj ko je zao nema budućnosti, i svetiljka zlih ugasi-

će se.

21 Sine moj, boj se Gospoda i cara. Ne družu se s buntovnim ljudima. **22** Jer će propast njihova doći iznenada, i ko će primetiti propast buntovnih?

23 I ovo su reči za mudre: Nije dobro suditi pristrasno.

24 Ko govori zlome: „Pravedan si“, narodi ga proklinju, plemena ga osuđuju. **25** A onima koji ga ukoravaju to donosi zadovoljstvo, i na njih dolazi blagoslov što nosi dobro. **26** Usne drugome ljubi ko odgovara pošteno.

27 Završi svoj posao napolju i uredi svoju njivu. Zatim gradi svoj dom.

28 Ne svedoči protiv bližnjeg svog bez osnova, jer bi tada ludo koristio usne svoje. **29** Ne reci: „Kako je on meni učinio, tako ću i ja njemu učiniti. Vratiću svakome po delima njegovim.“

30 Prolazio sam pored njive lenjog čoveka i pored vinograda onoga ko je nerazuman. **31** I gle, sve je bilo zaraslo u korov. Sve su prekrile koprive i kameni zid bio je srušen.

32 A ja sam to gledao i uzeo k srcu, video sam i izvukao pouku: **33** Malo odspavaj, malo odremaj, malo sklopi ruke i privilegij, **34** pa će siromaštvo tvoje doći kao razbojnik i nemaština tvoja kao naoružan čovek.

25 I ovo su Solomonove poslovice koje su prepisali ljudi Jezekije, Judinog cara:

2 Bogu je slava čuvati stvari u tajnosti, a carevima je slava istraživati stvari.

3 Visina nebesa i dubina zemlje, a i srce careva - to je neistraživo.

4 Ukloni topljenjem trosku od srebra, i sve će ono izaći pročišćeno.

5 Ukloni zloga ispred cara, i presto će se njegov utvrditi pravednošću.

6 Ne uzvisuj se pred carem, i ne zauzimaj mesto velikih ljudi. **7** Jer je bolje da

ti on kaže: „Pomeri se na bolje mesto!“ nego da te ponizi pred velikašem kog su oči tvoje videle.

8 Nemoj prebrzo da pokrećeš parnicu, da se ne bi pitao šta ćeš učiniti na kraju kad te tvoj bližnji posrami. **9** Raspravi šta imaš sa bližnjim svojim, i ne otkrivaj tuđe tajne, **10** da te ne bi posramio onaj ko te sluša, jer se loš glas koji si proširio više ne može popraviti.

11 Kao zlatne jabuke u srebrnim posudama, takve su reči izgovorene u pravo vreme.

12 Zlatni ukras i nakit od suvog zlata, to je onaj ko mudro ukorava uho koje sluša.

13 Kakva je svežina snega u dan žetve, takav je veran poslanik onima koji ga šalju, jer krepri dušu gospodara svojih.

14 Čovek koji se hvali lažnim poklonom, on je poput oblaka i vetra bez kiše.

15 Strpljivošću može da se utiče na zapovednika, i blag jezik kosti lomi.

16 Ako nađeš med, jedi samo koliko ti je dosta, da se ne bi prejeo i povratio ga.

17 Neka ti noga retko zalazi u kuću bližnjeg tvog, da te se ne zasiti i da te ne omrzne.

18 Kao ratna toljaga i mač i oštra strela, takav je čovek koji lažno svedoči protiv bližnjeg svog.

19 Kao slomljen zub i klecava noga, takvo je pouzdanje u izdajicu u dan nevolje.

20 Ko skida haljinu u hladan dan, taj je kao sirće izliveno na ugallj, i kao onaj ko peva pesme tužnom srcu.

21 Ako je gladan onaj ko te mrzi, nahrani ga hlebom, i ako je žedan, daj mu vode da pije. **22** Jer tako zgrćeš živo ugljeklje na njegovu glavu, i Gospod će te nagraditi.

23 Vetar sa severa donosi pljusak, a jezik koji odaje tajnu donosi osudu.

24 Bolje je živeti u uglu krova nego u

kući zajedno sa ženom svadljivom.

25 Kao hladna voda umornoj duši, takva je dobra vest iz daleke zemlje.

26 Izvor zamućen i bunar uništen, to je pravednik kad kleca pred zlim.

27 Jesti previše meda nije dobro. I kad se traži čast za sebe, da li je to onda čast?

28 Kao srušen grad, bez zidina, takav je čovek koji ne može da obuzda samog sebe.

26 Kao sneg leti i kiša u vreme žetve, tako čast ne priliči bezumniku.

2 Kao što ptica s razlogom odleće i lasta leti, tako ni prokletstvo ne dolazi bez razloga.

3 Bič je za konja, uzda za magarca, a prut za leđa bezumnika.

4 Ne odgovaraj bezumniku po njegovoj ludosti, da i ti ne budeš kao on.

5 Ukori bezumnika prema ludosti njegovoj, da ne misli za sebe da je mudar.

6 Ko poverava nešto u ruke bezumniku, on je kao čovek koji odseca sebi noge, kao čovek koji sebi zlo čini.

7 Kao klecave noge hromog koji vodu nosi, takva je poslovice u ustima bezumnih.

8 Kao čovek koji stavlja kamen pod gomilu kamenja, takav je onaj ko ukazuje čast bezumniku.

9 Kao trnovita grana u ruci pijanice, takva je poslovice u ustima bezumnih.

10 Kao strelac koji svakoga probode, takav je onaj ko unajmljuje bezumnika ili ko unajmljuje prolaznika.

11 Kao što se pas vraća na bljuvotinu svoju, tako bezumnik ponavlja ludost svoju.

12 Vidiš li čoveka koji za sebe misli da je mudar? Više nade ima za bezumnika nego za njega.

13 Lenjivac kaže: „Mladi lav je na putu, lav je na trgovima.“

14 Vrata se obrću na šarkama svojim, a lenjivac na postelji svojoj.

15 Lenjivac stavlja ruku svoju u činiju, ali je suviše umoran da bi je prineo ustima svojim.

16 Lenjivac za sebe misli da je mudriji od sedmorice koji odgovaraju razumno.

17 Kao čovek koji psa za uši hvata, takav je onaj ko se prolazeći gnevi zbog svađe u koju se umešao iako ga se ne tiče.

18 Kao ludak koji baca vatru, strele i smrt, **19** takav je čovek koji prevari bližnjeg svog pa kaže: „Šalio sam se.“

20 Kad nestane drva, ugasi se vatra, i kad nema klevetnika, svađa prestaje.

21 Kao što je drveni ugalj za žar i drvo za vatru, tako je svadljiv čovek za raspirivanje svađe.

22 Reči su klevetnika kao zalogaji koji se pohlepno gutaju, spuštaju se do dna utrobe.

23 Kao glazura od srebra na komadu razbijene zemljane posude, takve su srdačne usne uz zlo srce.

24 Onaj ko mrzi pretvara se usnama svojim, a u sebi prevaru slaže. **25** Iako umiljatim glasom govori, ne veruj mu, jer mu je u srcu sedam odvratnih stvari. **26** Mržnja je prikriivena lukavstvom. Njegova će se zloća otkriti pred zborom.

27 Ko jamu kopa, sam u nju upada, i ko kamen valja, na njega se vraća.

28 Lažljiv jezik mrzi onog kog satire, i laskava usta donose propast.

27 Ne hvali se sutrašnjim danom, jer ne znaš šta će dan doneti.

2 Neka te hvali stranac, a ne usta tvoja, tuđinac, a ne usne tvoje.

3 Težak je kamen i pesak je težak, ali je bezumnikovo izazivanje teže i od jednog i od drugog.

4 Ljutina je okrutna i gnev je kao bujica, ali ko će se suprotstaviti ljubomori?

5 Bolji je otvoreni ukor nego skrivena ljubav.

6 Udarci onoga ko te voli izraz su vernosti, a za poljupce onoga ko te mrzi treba moliti.

7 Sita duša gazi saće meda, a gladnoj duši slatko je i sve što je gorko.

8 Kao ptica oterana iz gnezda, takav je čovek koji je oteran iz mesta svog.

9 Ulje i kad raduju srce, a tako i prijatelj koji je drag jer savet daje iz duše.

10 Ne ostavljaj prijatelja svog ni prijatelja očevog, i ne ulazi u kuću brata svog u dan nevolje svoje. Bolji je sused blizu nego brat daleko.

11 Budi mudar, sine moj, i obraduj mi srce, da mogu odgovoriti onome ko mi se ruga.

12 Pametan čovek vidi zlo i sklanja se, a ludi idu dalje i bivaju kažnjeni.

13 Uzmi haljinu onome ko je garantovao za tuđinca, i ako se udruži s bludnicom, uzmi zalog od njega.

14 Ko rano ujutru glasno blagosilja bližnjeg svog, to mu se računa kao prokletstvo.

15 Krov koji prokišnjava i tera čoveka da se skloni u kišni dan i žena svadljiva - isto su. **16** Ko je prikriva, kao da zaustavlja vetar i desnicom hvata ulje.

17 Kao što se gvozdje gvoždem oštri, tako čovek oštri lice drugog čoveka.

18 Ko čuva smokvu, ješće plod njen, i ko čuva gospodara svog, uživaće poštovanje.

19 Kao što u vodi lice licu odgovara, tako i srce srcu odgovara.

20 Grob i mesto uništenja ne mogu se zasititi; tako su nezasite i oči čovečije.

21 Topionica je za srebro i peć je za zlato, a pohvala je ispit za čoveka.

22 Da ludog smrviš tučkom u avanu sa zdrobljenim zrnevljem, ne bi ga ostavila ludost njegova.

23 Dobro upoznaj stanje stada svoga.

Svim srcem se brini za stada svoja, **24** jer blago ne traje daveka, ni kruna kroz sve naraštaje.

25 Kad zelena trava nestane, mlada se trava pojavljuje, i skuplja se bilje po planinama, **26** mladi ovnovi daju ti odeću, a jarci ti služe da kupiš njivu, **27** imaš dovoljno kozjeg mleka sebi za jelo i za hranu doma tvoga i ono što treba za život devojkama u kući tvojoj.

28 Zli beže i kad ih niko ne goni, a pravednici se osećaju sigurno kao mladi lav.

2 Zbog prestupa u zemlji knezovi se njeni često menjaju, a uz pomoć razumnog čoveka koji zna šta je ispravno knez će dugo ostati.

3 Siromašan čovek koji obmanjuje u boge, on je kao kiša koja sve odnosi i ostavlja bez hrane.

4 Oni koji ostavljaju zakon hvale zloga, a oni koji se drže zakona gneve se na njih.

5 Ljudi skloni zlu ne razumeju pravdu, a oni koji traže Gospoda razumeju sve.

6 Bolji je siromah koji živi bezazleno nego onaj ko je pokvaren na putevima svojim, iako je bogat.

7 Razuman sin drži se zakona, a ko se druži sa izelicama, sramoti oca svoga.

8 Ko umnožava bogatstvo svoje tako što pozajmljuje radi kamate i zarade, skuplja ga za onoga ko je milostiv ubogima.

9 Ko odvrća uho da ne sluša zakon, i molitva je njegovu mrska.

10 Ko zavodi čestite na zao put, sam će pasti u jamu svoju, a oni koji su bezazleni naslediće ono što je dobro.

11 Bogat čovek za sebe misli da je mudar, ali prozreće ga siromah koji je razuman.

12 Divno je kad se pravednici raduju, a kad se zli podižu, čovek se skriva.

13 Ko krije prestupe svoje, neće imati

uspaha, a ko ih priznaje i ostavlja, ukazaće mu se milosrđe.

14 Srećan je čovek koji uvek oseća strahopoštovanje, a onaj ko otvrdne srce svoje upada u nevolju.

15 Kao lav koji riče i medved koji napada, takav je zao vladar nad ubogim narodom.

16 Vođa koji nema prave mudrosti čini mnoge prevare, a ko mrzi nepravedni dobitak, produžiće dane svoje.

17 Čovek koji nosi teret krivice za krv neke duše, begunac je do groba - neka ga niko ne zadržava.

18 Ko živi bezazleno, biće spasen, a ko je pokvaren na putevima svojim, odjednom će pasti.

19 Ko obrađuje zemlju svoju, nasitiće se hleba, a ko trči za onim što je bezvredno, nasitiće se siromaštva.

20 Veran čovek dobija mnoge blagoslove, a ko žuri da se obogati, ne ostaje nedužan.

21 Nije dobro biti pristrasan, niti je dobro da čovek učini prestup za komad hleba.

22 Čovek zavidnog oka hrli za bogatstvom, a ne zna da će ga snaći oskudica.

23 Ko ukorava čoveka, posle stiće veću naklonost nego onaj ko laska jezikom svojim.

24 Ko pljačka oca svog i majku svoju i govori: „Nije to greh“, drug je čoveku koji donosi propast.

25 Ko je nadmen u duši, izaziva svađu, a ko se uzda u Gospoda, nasitiće se.

26 Ko se uzda u srce svoje, bezuman je, a ko postupa mudro, izbaviće se.

27 Ko daje siromahu, neće biti u oskudici, a ko zatvara oči svoje, biće obasut kletvama.

28 Kad se zli podižu, čovek se sakriva, a kad propadaju, množe se pravednici.

29 Čovek koji je više puta ukoravan, ali ostaje tvrdoglav, iznenada će propasti i neće mu biti leka.

2 Kad se množe pravednici, narod se raduje, ali kad zao čovek vlada, narod uzdiše.

3 Čovek koji voli mudrost raduje oca svog, a ko se druži s bludnicama, uništava sve što je vredno.

4 Pravdom cara zemlja stoji, a čovek podmitljiv ruši je.

5 Čovek koji laska bližnjem svom razapinje mrežu nogama njegovim.

6 U grehu zlog čoveka leži zamka, a pravednik radosno kliče i veseli se.

7 Pravednik razume prava ubogih. Ko je zao, ne želi da zna ništa o tome.

8 Ljudi oholog jezika raspiruju vatru u gradu, a mudri utišavaju gnev.

9 Kad mudar čovek uđe u spor s bezumnikom, ovaj se ljuti i smeje se, a mudri nema mira.

10 Krvopije mrze bezazlene, a čestiti traže dobro duši svakoga od njih.

11 Bezuman čovek izliva sav svoj gnev, a ko je mudar ostaje miran do kraja.

12 Kad vladar sluša lažljive reči, svi koji ga služe postaju zli.

13 Siromah i tlačitelj se sreću, a Gospod obojici prosvetljuje oči.

14 Kada car sudi ubogima po istini, presto će se njegov utvrditi za sva vremena.

15 Prut i ukor daju mudrost, a dete raspušteno majku svoju sramoti.

16 Kad se množe zli, množe se i prestupi, ali pravednici će gledati propast njihovu.

17 Kažnjavaj sina svog, i on će doneti mir i veliko zadovoljstvo duši tvojoj.

18 Kad nema objava Božjih, narod je neobuzdan, ali srećni su oni koji se drže zakona.

19 Rečima se sluga ne popravlja, jer iako ih razume, ne obazire se na njih.

20 Jesi li video čoveka koji je brzoplet u rečima? Više ima nade za bezumnika nego za njega.

21 Ako neko mazi slugu svog od mladosti njegove, on će kasnije postati nezahvalan.

22 Čovek sklon gnevu izaziva svađu, i ko se lako ljuti, čini mnoge prestupe.

23 Oholost ponižava čoveka, a ko je ponizan, stiće čast.

24 Ko se združi s lopovom, mrzi dušu svoju, čuje izricanje kletve, ali ništa ne otkriva.

25 Ko drhti pred čovekom, sebi postavlja zamku, a ko se uzda u Gospoda, biće zaštićen.

26 Mnogi traže lice vladara, ali Gospod sudi čoveku.

27 Nepravedan čovek odvratani je pravednima, a ko je čestit na putu svom, odvratani je zlome.

30 Reči Agura, Jakejevog sina, važne pouke. Reči tog čoveka upućene Itilu, Itilu i Ukalu.

2 Ja sam nerazuman više od ikoga, i nemam razuma čovečijeg, **3** nisam stekao mudrost, i ne poznajem znanje Najsvetijeg.

4 Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?

5 Svaka je reč Božja čista. On je štit onima koji kod njega utočište traže. **6** Nemoj ništa dodavati rečima njegovim, da te ne ukori i da se ne pokažeš kao lažov.

7 Za dve stvari te molim. Nemoj mi to uskratiti pre nego što umrem. **8** Neistinu i lažnu reč udalji od mene. Ne daj mi ni siromaštva ni bogatstva. Daj mi da jedem hleba koliko mi treba, **9** da se ne bih zasitio, pa te se odrekao i rekao: „Ko je Gospod?“, i da ne bih osiromašio, pa onda

krao i oskrnavio ime svog Boga.

10 Ne kleveći slugu kod gospodara njegovog, da te ne bi prokleo i da ne budeš kriv.

11 Ima naraštaj koji proklinje oca svog i ne blagosilja majku svoju.

12 Ima naraštaj koji za sebe misli da je čist, a od izmeta svog nije opran.

13 Ima naraštaj kome su oči ohole i gordo gledaju.

14 Ima naraštaj kome su zubi mačevi, a vilice noževi za klanje, da bi proždimali nevoljnike na zemlji i siromahe među ljudima.

15 Pijavica ima dve kćeri, koje viču: „Daj! Daj!“ Tri su stvari nezasite, i četiri nikad ne kažu: „Dosta!“ **16** Grob i neplodna utroba, zemlja koja nikad nije sita vode i vatra koja nikad ne kaže: „Dosta!“

17 Oko koje se ruga ocu i prezire poslušnost majci isključivače gavrani s potoka i poješće orlovi mladi.

18 Tri su mi stvari suviše čudesne i četiri ne razumem: **19** put orla po nebesima, put zmije po steni, put broda posred mora i put muškarca k devojci.

20 Ovakav je put žene preljubnice: najede se, obriše usta i kaže: „Ništa loše nisam učinila.“

21 Tri su stvari od kojih se zemlja tresse, i četiri koje ne može izdržati: **22** kad rob postane car i kad se bezumnik hleba najede, **23** kad se omrznuta žena uda i kad sluškinja zauzme mesto gospodarice svoje.

24 Četiri su životinje najmanje na zemlji, ali su po prirodi mudre: **25** mravi nisu jak narod, ali leti spremaju sebi hranu; **26** damani* nisu moćne životinje, ali na litici postavljaju sebi kuću; **27** skakavci nemaju cara, ali svi raspoređeni po grupama idu; **28** salamander se hvata nogama svojim i ulazi u carske palate.

* **30,26** Sisari nalik zečevima koji žive u kamenitim krajevima.

29 Troje ima dostojanstven korak i četvero dostojanstveno hoda: **30** lav, najjači među zverima, koji ni pred kim ne uzmiče, **31** hrt i jarac, i car na čelu vojske naroda svog.

32 Ako si bezumno postupio uzdižući sam sebe, i ako ti je to bilo u mislima, stavi ruku na usta. **33** Jer kad se bućka mleko, nastane maslac, i kad se udari nos, poteče krv, a kad se da oduška gnevu, nastane svađa.

31 Reči cara Lemuela, važne pouke kojima ga je majka savetovala:

2 Šta da ti kažem, sine moj? Šta da ti kažem, sine utrobe moje? Šta da ti kažem, sine zaveta mojih?

3 Ne daj snagu svoju ženama, ni puteve svoje onome što upropašćuje careve.

4 Nije za careve, Lemuele, nije za careve da piju vino, ni za vladare da govore: „Gde je opojno piće?“ **5** da ne bi pili i zaboravili zakone i zakinuli u parnici nevoljnika. **6** Dajte opojno piće onome ko umire i vino onima koji osećaju gorčinu u duši. **7** Neka on pije i zaboravi siromaštvo svoje i neka se više ne seća nevolje svoje.

8 Otvaraj usta svoja u korist onih koji ne mogu sami da govore, otvaraj usta svoja da braniš sve koji u smrt idu. **9** Otvaraj usta svoja, pravedno sudi i brani na sudu nevoljnika i siromaha.

10 Ko će vrsnu ženu naći? Ona vredni mnogo više od bisera. **11** Na nju se oslanja srce muža njenog, i dobitak neće nedostajati. **12** Uzvrća mu samo dobro, a ne zlo, sve dane života svoga. **13** Traži vunu i lan i svakog se posla rado prihvataju ruke njene. **14** Ona je kao lađa trgovačka, izdaleka donosi hranu svoju. **15** Ustaje dok je još noć i ukućanima svojim hranu daje, i devojkama svojim ono što je za njih. **16** Razmišlja o njivi i zatim je kupuje. Od rada ruku svojih vinograd sadi. **17** Snagom opasuje bedra svoja i vredno

radi rukama svojim. **18** Ona dobro trguje, i noću joj se svetiljka ne gasi. **19** Ruke svoje prema preslici pruža, u rukama svojim vreteno drži. **20** Dlan svoj otvara nevoljniku, ruke pruža siromahu. **21** Ne boji se za ukućane svoje kad je sneg, jer su svi iz doma njenog u dvoje haljine obučeni. **22** Izrađuje sebi pokrivače. Odeća je njena od lana i vune purpurne boje. **23** Muž se njen poznaje na vratima gradskim, kad sedi sa starešinama zemlje svoje. **24** Haljine izrađuje i prodaje ih, a pojaseve trgovcima daje. **25** Snaga i čast odeća su njena, i smeška se danu budućem. **26** Usta svoja otvara mudro i na jeziku joj je zakon dobrote. **27** Vodi brigu o svim ukućanima svojim i hleb lenjosti ne jede. **28** Sinovi njeni ustaju i srećnom je nazivaju, muž njen ustaje i hvali je: **29** „Mnoge su žene vrsne, ali ti ih sve nadmašuješ.“ **30** Ljupkost može biti lažna i lepota isprazna, ali žena koja se boji Gospoda zaslužuje hvalu. **31** Dajte joj od ploda ruku njenih i neka je dela njena hvale na vratima gradskim.

Pisac: Solomon

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: pre 1000. pre n. e.

KNJIGA PROPOVEDNIKOVA

1 Reči onoga koji poučava* narod, Davidovog sina, cara u Jerusalmu. **2** „Taština nad taštinama!“, kaže onaj koji poučava narod, „taština nad taštinama! Sve je taština!“ **3** Kakva je korist čoveku od svega truda njegovog kojim se trudi pod suncem? **4** Jedan naraštaj odlazi, drugi naraštaj dolazi, a zemlja ostaje zauvek. **5** Sunce izlazi, sunce zalazi i onda žuri na mesto odakle izlazi. **6** Vetar ide na jug i okreće se na sever. Neprestano se u krug vrti i svome se kruženju vetar vraća.

7 Sve reke teku u more, a more se ipak ne prepuni. Odakle reke teku, tamo se i vraćaju da bi ponovo tekle. **8** Sve je zamorno, niko ne može sve to opisati. Oko se nije dosta nagledalo niti se uho dovoljno naslušalo. **9** Što je bilo, opet će biti, i što se radilo, opet će se raditi, i tako nema ništa novo pod suncem. **10** Postoji li nešto za šta bi se moglo reći: „Vidi, ovo je novo“? I to postoji još od davnina. Ono što postoji, nastalo je pre nas. **11** Niko se ne seća ljudi iz prošlih vremena, niti će se iko sećati onih koji će kasnije doći. A neće ih se sećati niko ni od onih koji će doći još kasnije.

12 Ja, koji poučavam narod, postao sam car nad Izraelom u Jerusalmu. **13** I upravio sam srce svoje da tražim i istražujem mudrost u svemu što se radi pod nebesima - sav taj mučan posao koji je Bog

* 1,1 Doslovno: „okuplja“. Na hebrejskom jeziku Knjiga propovednikova se zove Kohelet. Ta reč potiče od glagola kahal, „sazivati, okupljati“. U 1. stihu Solomon je sebe nazvao koheletom („onim koji okuplja narod“).

dao sinovima ljudskim da se njime bave. **14** Video sam sva dela što se čine pod suncem, i gle, sve je taština i trčanje za vetrom.

15 Ono što je iskrivljeno ne može se ispraviti, i ono čega nema ne može se izbrojati. **16** Rekao sam u srcu svome: „Gle, stekao sam veću mudrost od svih koji su pre mene bili u Jerusalmu, i srce je moje videlo mnogo mudrosti i znanja.“ **17** I upravio sam srce svoje da upoznam mudrost, a isto tako i ludost i bezumlje, ali spoznao sam da je i to trčanje za vetrom. **18** Jer gde je mnogo mudrosti, mnogo je i jada, i ko umnožava znanje, umnožava muku.

2 Rekao sam u srcu svome: „Hajde da okušam veselje i da uživam u dobru.“ Ali gle, i to je bila taština. **2** Za smeh sam rekao: „Ludost!“ i za veselje: „Čemu to?“

3 Istraživao sam srcem svojim šta je bezumlje tako što sam telo veselio vinom, ali pri tome sam srce vodio mudročću, da bih video kakvu dobrobit donosi sinovima ljudskim ono što čine pod nebesima sve dane života svoga. **4** Velika sam dela učinio. Sagradio sam sebi kuće, zasadio vinograde. **5** Napravio sam sebi vrtove i parkove, i zasadio u njima voćke svakojake. **6** Napravio sam sebi jezera da iz njih zalivam šume, da drveće raste. **7** Doveo sam sluge i sluškinje, i imao sam sluge rođene u kući mojoj. Imao sam i mnogo stoke, krupne i sitne, više od svih koji su pre mene bili u Jerusalmu. **8** Nakupio sam sebi srebra i

zlata, i blaga careva i pokrajina. Nabavio sam sebi pevače i pevačice i okusio sam najveće zadovoljstvo sinova ljudskih - ženu, mnogo žena. 9 I postao sam veći i silniji od svih koji su pre mene bili u Jerusalimu. A mudrost me moja nije ostavila.

10 I što god su oči moje poželele, nisam im uskratio. Ni srcu svome nisam uskratio nikakvo veselje, jer se srce moje radovalo svakom mom trudu, i to mi je bila nagrada za sav moj trud. 11 A kad sam se osvrnuo na sva dela svoja koja su učinile ruke moje i na sav naporan posao u kom sam se trudio, uvideo sam da je sve to bila taština i trčanje za vetrom, i od svega toga nije bilo nikakve koristi pod suncem.

12 I odlučio sam da upoznam mudrost i ludost i bezumlje. Jer šta može učiniti običan čovek koji će doći posle cara? Samo ono što je već učinjeno. 13 I spoznao sam da je mudrost bolja od bezumlja, kao što je svetlost bolja od tame.

14 Mudar jasno vidi, a bezumnik ide po mrklom mraku. Ali spoznao sam i to da sve njih na kraju zadesi isto. 15 I rekao sam u srcu svome: „Ono što će zadesiti bezumnika, to će zadesiti i mene.“ Zašto sam onda bio mudar, suviše mudar? I rekao sam u srcu svome: „I to je taština.“ 16 Jer sećanje na mudroga ne traje ništa duže od sećanja na bezumnika. U danima koji dolaze svako će biti zaboravljen. I kako će umreti mudar čovek? Isto kao i bezumnik.

17 I omrzao mi je život, jer mi se čini mučnim ono što se radi pod suncem, jer je sve taština i trčanje za vetrom. 18 I omrzlo mi je sve za šta sam se trudio i naporno radio pod suncem, i što moram ostaviti čoveku koji će doći posle mene. 19 A ko zna da li će on biti mudar ili lud? Ipak, on će postati gospodar svega za šta sam se trudio i naporno radio i u šta sam mudrost svoju ulagao pod suncem. I to je taština.

20 I počeo sam da očajavam u srcu zbog svega za šta sam se trudio i naporno radio pod suncem. 21 Jer neko se trudi mudro, znalčki i uspešno, ali sve što stekne ostaviće drugome koji se nije trudio oko toga. I to je taština i veliko zlo.

22 Jer šta čovek dobija za sav trud svoj i za nastojanja srca svoga koja prate trud njegov pod suncem? 23 Jer sve dane njegove posao mu njegov zadaje bol i brigu, a srce njegovo ne počiva ni noću. I to je taština.

24 Nema za čoveka ništa bolje nego da jede i da pije i da mu duša uživa u dobru od truda njegovog. Video sam da i to dolazi iz ruke Boga. 25 Jer ko jede i ko pije bolje nego ja?

26 Jer čoveku koga smatra dobrim Bog daje mudrost i znanje i radost, a grešniku daje posao da sabira i sakuplja, i to za onoga koga Bog smatra dobrim. I to je taština i trčanje za vetrom.

3 Sve ima svoje vreme, sve što se čini pod nebesima ima svoje vreme: 2 vreme kad se rađa i vreme kad se umire; vreme kad se sadi i vreme kad se čupa posađeno; 3 vreme kad se ubija i vreme kad se leči; vreme kad se ruši i vreme kad se gradi; 4 vreme kad se plače i vreme kad se smeje; vreme kad se tuguje i vreme kad se igra; 5 vreme kad se baca kamenje i vreme kad se skuplja kamenje; vreme kad se grli i vreme kad se ne grli; 6 vreme kad se traži i vreme kad se miri sa gubitkom; vreme kad se čuva i vreme kad se odbacuje; 7 vreme kad se cepa i vreme kad se zašiva; vreme kad se čuti i vreme kad se govori; 8 vreme kad se voli i vreme kad se mrzi; vreme za rat i vreme za mir. 9 Kakvu korist onaj ko radi ima od truda svoga?

10 Posmatrao sam posao koji je Bog dao sinovima ljudskim da se njime bave. 11 Sve je učinio da je lepo u svoje vreme.

Čak je i večnost stavio ljudima u srce, ali oni ne mogu u potpunosti dokučiti dela koja Bog čini. 12 Saznao sam da za njih nema ništa bolje nego da se raduju i da čine dobro za života svoga, 13 i da svaki čovek jede i pije i uživa u dobru od sveg truda svoga. To je dar od Boga.

14 Shvatio sam da će sve što Bog čini trajati zauvek. Tome se ništa ne može dodati niti se išta može oduzeti; a Bog to čini da bi ga se ljudi bojali.

15 Ono što se sada dešava, već je bilo, i što će biti već je i ranije bilo; i Bog vraća ono što je bilo.

16 Još sam video pod suncem kako tamo gde treba da bude pravda vlada zlo i gde treba da bude pravednost vlada zloća.

17 Rekao sam u srcu svome: „Bog će suditi i pravednome i zlome, jer kod njega svaka stvar i svaki posao ima svoje vreme.“

18 I rekao sam u srcu svome da će Bog probrati sinove ljudske, kako bi videli da su poput životinja. 19 Jer šta se zbiva sa sinovima ljudskim, to se zbiva i sa životinjama - svima biva isto. Kako umiru oni, tako umiru i one. I svi imaju isti duh, pa čovek nije bolji od životinje, jer je sve taština. 20 Svi idu na isto mesto. Svi su od praha postali i svi se u prah vraćaju. 21 Ko zna da li duh sinova ljudskih uzlazi gore, a duh životinja silazi dole u zemlju? 22 I video sam da nema ništa bolje nego da se čovek raduje svojim delima, jer mu je to nagrada. Jer ko će ga dovesti da vidi šta će biti posle njega?

4 Opet sam posmatrao sva tlačenja koja se čine pod suncem, i gle, potlačeni suze liju, a nikoga nema da ih uteši. Moć je u rukama njihovih tlačitelja, a nikoga nema da ih uteši. 2 Zato smatram da su mrtvi koji su već pomrli srećniji od živih koji su još živi. 3 A i od jednih i od drugih bolji je onaj ko se još nije ni rodio,

ko nije video mučan posao koji se pod suncem radi.

4 I video sam da sav trud i sav uspeh u poslu izaziva suparništvo među ljudima. I to je taština i trčanje za vetrom.

5 Bezumnik prekrsti ruke i jede telo svoje.

6 Bolja je jedna šaka počinka nego dve šake truda i trčanja za vetrom.

7 Opet sam posmatrao taštinu pod suncem: 8 Ima neko ko je sam, bez druga, i bez sina i bez brata, ali nema kraja svem trudu njegovom. Oči njegove ne mogu se nasititi bogatstva. I pita se: „Za koga se trudim i duši svojoj uskraćujem ono što je dobro?“ I to je taština i mučan posao.

9 Bolje je dvojici nego jednome, jer imaju dobru platu za svoj trud. 10 Jer ako jedan padne, drugi će podići druga svog. A kako li je onome ko je sam kad padne, a nema drugog da ga podigne?

11 I ako dvojica legnu zajedno, ugrijaće se. A kako će se ugrijeti onaj ko je sam? 12 I ako bi neko nadjačao jednoga, dvojica će moći da mu se odupru. I trostruko uže ne kida se lako.

13 Bolji je mladić siromašan, a mudar, nego car star, a bezuman, koji više ne zna da primi savet. 14 Jer on može izaći iz zatvora i postati car, iako se u carstvu rodio kao siromah. 15 Video sam sve žive koji hode pod suncem, i šta biva s tim mladićem koji dolazi na mesto njegovo. 16 Nema kraja svem narodu, svima kojima je on na čelu. Ali narod mu se kasnije neće radovati, jer i to je taština i trčanje za vetrom.

5 Pazi na korake svoje kad ideš u dom Božji. Pristupi da slušaš, a ne da prinosiš žrtvu kao što čine bezumnici, jer ne znaju da je zlo što čine.

2 Ne nagli ustima svojim i neka se srce tvoje ne žuri da izgovori reč pred Bogom.

Jer je Bog na nebesima, a ti si na zemlji. Zato neka bude malo reči tvojih. 3 Jer san dolazi od velikog posla, a bezuman govor od mnoštva reči. 4 Kad daješ zavet Bogu, ne oklevaj da ga ispuniš, jer bezumnici nikome nisu mili. Ispuni svoj zavet. 5 Bolje je da ne daješ zavet nego da daš zavet pa da ga ne ispuniš. 6 Ne dozvoli ustima svojim da navedu na greh telo tvoje, i ne reci pred anđelom: „Zabunio sam se!“ Zašto da se Bog razgnevi zbog glasa tvoga i da uništi delo ruku tvojih? 7 Jer zbog mnogo posla dolaze snovi i ispraznosti i mnoštvo reči. Ali boj se Boga.

8 Ako vidiš da negde u zemlji neko tlači siromaha i da se nasilno uskraćuje pravda i pravednost, nemoj da se čudiš tome, jer onaj koji je viši od visokih to posmatra, a ima i onih koji su visoko iznad visokih.

9 Svi ti ljudi imaju korist od zemlje. I samom caru sluge obrađuju njive.

10 Ko voli srebro, neće se zadovoljiti sa srebrom, niti ko voli bogatstvo sa njegovim uvećanjem. I to je taština.

11 Gde je mnogo dobara, mnogo je i onih koji ih jedu. I kakvu korist od njih ima vlasnik, osim što ih očima gleda?

12 Sladak je san onome ko služi, bilo da jede malo ili mnogo, a bogatstvo ne da bogatome da spava.

13 Ima jedno veliko zlo koje sam video pod suncem: bogatstvo koje se vlasniku čuva na njegovo zlo. 14 To bogatstvo propadne zbog zle nezgode, pa za sina koji mu se rodio ništa ne ostane u ruci njegovoj.

15 Kao što je go izašao iz utrobe majke svoje, tako će i otići, onakav kakav je i došao. I ništa ne može uzeti sa sobom za trud svoj, ništa ne može poneti u ruci svojoj.

16 I ovo je veliko zlo: onako kako je neko došao, tako će i otići. I kakva je korist onome kome trud odlazi u vetar? 17 A i sve dane svoje jede u tami, uz veliku

muku, uz bolest i gnev.

18 Eto, video sam da je najbolje i najlepše da čovek jede i pije i uživa u dobru od sveg truda svoga kojim se trudi pod suncem sve dane života svoga koji mu je Bog dao, jer to mu je nagrada. 19 I Bog je svakom čoveku kome je dao bogatstvo i imetak, omogućio da jede od toga i da uzima nagradu svoju i da se raduje zbog truda svoga. To je dar od Boga. 20 Jer se neće mnogo sećati dana svog života, zato što Bog odgovara u radosti njegova srca.

6 Ima jedno zlo koje sam video pod suncem, i često je među ljudima: 2 Nekom čoveku Bog daje bogatstvo i imetak i čast, i duša njegova ne oskudeva ni u čemu od onoga za čim čezne, a ipak mu Bog ne omogućuje da jede od toga, nego to jede tuđinac. To je taština i teška bolest. 3 Kad bi čovek imao stotinu dece i živio mnogo godina, i kad bi mnogobrojni bili dani života njegovog, a duša se njegova ne bi nasitila dobra i ne bi ni groba imao, kažem da je mrtvorodenče bolje od njega. 4 Jer ono je uzalud došlo na svet i u tamu odlazi, i ime će mu biti tamom pokriveno. 5 Ni sunca nije videlo niti upoznao. Ali je spokojnije od onoga koji je proživio mnogo godina. 6 Kad bi takav živio i dvaput po hiljadu godina, a dobra ne bi okusio - zar ne odlaze svi na isto mesto?

7 Sav je trud čovekov samo da bi napunio stomak svoj, ali duša se njegova ne može nasitati. 8 Jer po čemu je mudar bolji od bezumnoga? Šta nevoljnik ima od toga što zna kako da se vlada među ljudima? 9 Bolje je očima gledati nego se povoditi za željama duše svoje. I to je taština i trčanje za vetrom.

10 Sve što postoji, već je nazvano imenom svojim, i zna se šta je čovek. On se ne može suditi s moćnijim od sebe.

11 Pošto ima mnogo toga što produb-

ljuje taština, kakva je od toga korist čoveku? 12 Jer ko zna šta je dobro čoveku u životu, za sve dane ispraznog života njegovog, kad mu dani prolaze kao sena? Jer ko može reći čoveku šta će posle njega biti pod suncem?

7 Bolje je dobro ime nego dobro ulje, i dan smrti nego dan rođenja. 2 Bolje je ići u kuću gde je žalost nego u kuću gde je gozba, jer takav je kraj svakog čoveka. Ko je živ, neka to primi k srcu. 3 Teskoba je bolja od smeha, jer od zabrinutog lica srce postaje bolje. 4 Srce je mudrih u kući gde je žalost, a srce bezumnih u kući gde je veselje.

5 Bolje je čuti ukor od nekoga ko je mudar nego slušati pesmu bezumnih. 6 Jer kao što trnje pucketa ispod lonca, takav je smeh bezumnika. I to je taština. 7 Jer tlačenje može navesti mudroga da postupa ludo, i poklon može pokvariti srce.

8 Bolji je kraj stvari nego početak. Bolji je onaj ko je strpljiv nego onaj ko je ohol. 9 Nemoj se brzo vredati, jer uvredljivost počiva u nedrima bezumnih.

10 Ne govori: „Zašto su pređašnja vremena bila bolja od ovih?“, jer nije mudro da to pitaš.

11 Mudrost zajedno s nasleđstvom dobra je i korisna onima na koje sunce sja. 12 Jer mudrost je zaštita, a i novac je zaštita. Ali je prednost znanja i mudrosti u tome što čuvaju život onome ko ih ima.

13 Pogledaj dela Božja. Ko može ispraviti ono što je on iskrivio? 14 U dobrom danu pokazuj dobrotu, a u zlom danu razmišljaj o tome da je Bog stvorio i jedan i drugi dan, da čovek ne otkrije ništa od onoga što će biti posle njega.

15 Svašta sam video u ispraznim danima svojim. Pravednik propada u pravednosti svojoj, a zao čovek dugo živi u zlu svome.

16 Ne budi suviše pravedan, i ne budi

previše mudar. Zašto da sam sebe upropastiš? 17 Ne budi suviše zao, i ne budi lud. Zašto da umreš pre vremena? 18 Dobro je da držiš jedno, ali ni drugo ne ispuštaj iz ruke. Jer ko se boji Boga, uvažava sve to.

19 Mudrost daje mudrom čoveku veću snagu nego gradu deset moćnih ljudi koji su u njemu. 20 Jer nema na zemlji pravednog čoveka koji čini samo dobro i nikad ne greši.

21 Ne uzimaj k srcu svaku reč koju ljudi kažu, pa nećeš čuti slugu svog kako te proklinje. 22 Jer srce tvoje dobro zna da si i ti mnogo puta proklinjao druge.

23 Sve sam to istražio pomoću mudrosti. Rekao sam: „Postaću mudar.“ Ali mudrost je ostala daleko od mene. 24 Ono što se zbiva, daleko je i jako duboko. Ko to može shvatiti? 25 Srcem sam svojim odlučio da spoznam, istražim i pronađem mudrost i smisao svega, i da spoznam sve zlo bezumlja i besmislenost ludosti. 26 I otkrio sam ovo: Od smrti je gora žena koja je mreža lovačka i kojoj je srce mreža ribarska i kojoj su ruke okovi. Čovek je po volji Bogu ako beži od nje, a greh čini ako dozvoli da ga ona zarobi.

27 „Eto, to sam otkrio“, kaže onaj koji poučava narod, „razmatrajući jedno za drugim, da bih došao do zaključka 28 koji je duša moja stalno tražila, ali bez uspeha. Našao sam čestitog čoveka, jednog od hiljadu, a ženu čestitu među svima njima nisam našao. 29 Eto, jedino sam ovo otkrio: Bog je ljude načinio čestitima, ali oni idu za mnogim zamislama svojim.“

8 Ko je poput mudrog čoveka? I ko zna tumačiti stvari? Mudrost čoveku ozaruje lice, i ublažava strogost lica njegovog.

2 Ja kažem: „Izvršavaj naredbu carevu, i to zbog zakletve Bogu. 3 Ne žuri da odeš od njega. Ne uplići se u zlo. Jer što god

želi, on će i učiniti, 4 jer careva je reč najjača, i ko mu sme reći: 'Šta to radiš?' "

5 Ko izvršava zapovest neće znati za nevolju, i mudro srce znaće i vreme i sud. 6 Jer postoji vreme i sud za sve, jer ionako mnoge nevolje pogađaju ljude. 7 Jer niko ne zna šta će biti, i ko mu može reći kako će to biti?

8 Čovek nema vlasti nad duhom svojim, da zaustavi duh svoj, nema vlasti u dan smrti. Niko nije izuzet u tom ratu. A zlo neće izbaviti one koji se u njega upliću.

9 Sve sam to video i usmerio sam srce svoje na sve što se pod suncem radi, kad čovek vlada nad čovekom na nesreću njegovu. 10 Ali video sam i kako zle sahranjuju, kako dolaze na sveto mesto i kako odlaze s njega i kako bivaju zaboravljeni u gradu gde su tako postupali. I to je taština.

11 Zato što se presuda za zlo delo ne izvršava brzo, srce sinova ljudskih odlučno je da čini zlo. 12 Grešnik može sto puta da učini zlo i da dugo živi, radeći šta mu se sviđa, ali ja ipak znam da će dobro biti onima koji se boje Boga, jer imaju strah od njega. 13 Ali zlome neće biti dobro, niti će produžiti dane svoje koji su kao sena, jer se ne boji Boga.

14 Ovo je taština koja biva na zemlji: Ima pravednika kojima biva kao da čine zlo, i ima zlih kojima biva kao da postupaju pravedno. Zato kažem da je i to taština.

15 A ja hvalim veselje, jer čoveku nema ništa bolje pod suncem nego da jede i pije i veseli se, i da ga to prati u trudu njegovom sve dane života njegovog, koji mu je Bog dao pod suncem. 16 Zato sam usmerio srce svoje da upoznam mudrost i da vidim sve što se radi na zemlji, jer nekome zbog toga oči ne vide sna, ni danju ni noću.

17 I posmatrao sam sva dela Božja: Zaista, čovek ne može dokučiti ono što se pod suncem radi. Ma koliko se čovek tru-

dio da otkrije, ne može to dokučiti. Ako i kaže da je dovoljno mudar da bi to spoznao, ipak ne može dokučiti.

9 Sve sam to primio k srcu, da bih razjasnio sve to - i pravedni i mudri i sva dela njihova nalaze se u ruci Božjoj. Čovek ne poznaje ni ljubav ni mržnju koje su bile pre njega. 2 Svima biva jednako u svemu. Isti je kraj pravednome i zlome, dobrome i čistome i nečistome, onome ko prinosi žrtvu i onome ko ne prinosi žrtvu. Onaj ko je dobar isti je kao i grešnik. Onaj ko se olako zaklinje isti je kao i onaj ko se boji zakletve. 3 Ovo je žalosno u svemu što se čini pod suncem: Pošto je svima isti kraj, srce sinova ljudskih puno je zla; i ludost je u srcu njihovom dok su živi, a potom - odlaze k mrtvima!

4 Jer za onoga ko je među živima ima nade, jer živom psu bolje je nego mrtvom lavu. 5 Živi znaju da će umreti, a mrtvi ne znaju ništa, niti više imaju platu, jer je spomen na njih zaboravljen. 6 I ljubavi njihove i mržnje njihove i ljubomore njihove nestalo je, i više nemaju udela ni u čemu što se čini pod suncem.

7 Hajde, s radošću jedi hleb svoj i veselog srca pij vino svoje, jer su Bogu već mila dela tvoja. 8 Uvek nosi haljine bele i ulja neka ne manjka na glavi tvojoj. 9 Uživaj život sa ženom koju voliš sve dane ispraznog života svog koji ti je Bog dao pod suncem, sve dane taštine svoje, jer to ti je nagrada u životu i u trudu tvome kojim se trudiš pod suncem. 10 Sve što ti dođe pod ruku da činiš, čini to svom snagom svojom, jer nema ni rada, ni razmišljanja, ni znanja, ni mudrosti u grobu u koji ideš.

11 Opet sam video pod suncem da trku ne dobijaju oni koji su brzi ni bitku oni koji su moćni, ni hleb oni koji su mudri, ni bogatstvo oni koji su razboriti, niti su u milosti oni koji imaju znanje; jer vreme

nevolje i nepredviđeni događaji snalaze svakoga od njih. 12 Jer čovek ne zna kada dolazi čas njegov. Kao ribe ulovljene u kobnu mrežu i kao ptice uhvaćene u zamku, tako se sinovi ljudski u zamku hvataju u vreme nevolje, kad ih zadesi iznenada.

13 Video sam i ovu mudrost pod suncem, i učinila mi se velikom: 14 Bio je jedan mali grad i u njemu malo ljudi, a na njega je došao veliki car i opkolio ga i podigao oko njega veliki opsadni nasip. 15 Ali u njemu se našao jedan čovek, siromašan, a mudar, i spasao je grad mudročću svojom. Ali niko se posle nije sećao tog siromaha. 16 Tada sam rekao: „Mudrost je bolja od snage, ali mudrost siromaha se prezire i njegove se reči ne slušaju.“

17 Tihe reči mudrih ljudi čuju se više nego vika onoga ko vlada među bezumnicima.

18 Mudrost je bolja nego bojna oprema, a jedan grešnik može upropastiti mnogo dobra.

10 Od mrtvih muva usmrđi se i užegne vešto napravljeno mirisno ulje. Tako i malo ludosti pokvari ugled čoveku koji je poznat po mudrosti i časti.

2 Srce je mudrom s desne strane, a bezumnom je srce s leve strane. 3 I kojim god putem ljudi ide, mudrosti nema i svakome govori da je lud.

4 Ako se gnev vladara podigne na tebe, ne ostavljaj mesto svoje, jer mirnoća suzbija velike grehe.

5 Ima jedno zlo koje sam video pod suncem, greška koju čini onaj ko ima vlast: 6 Lude postavljaju na mnoge visoke položaje, a sposobni ostaju na niskim položajima.

7 Video sam sluge na konjima, a knezove kako idu pešice kao sluge.

8 Ko jamu kopa, sam će u nju upasti, i ko razvaljuje zid kameni, zmija će ga uje-

sti.

9 Ko lomi kamenje, ono će ga ozlediti. Ko cepa drva, treba da bude oprezan.

10 Ako se gvozdena alatka istupi i oštrica joj se ne izbrusi, čovek troši više snage. Dakle, uspeh leži u primeni mudrosti.

11 Ako zmija ujede čoveka jer je nije ukrotio, onda nema koristi što zna da se služi jezikom krotitelja.

12 Reči iz usta mudrog čoveka donose naklonost drugih, a bezumnog proždiru usne njegove. 13 Početak reči usta njegovih ludost je, a kraj reči usta njegovih pogubno je bezumlje. 14 Lud čovek govori mnogo reči. Čovek ne zna šta će biti. I ko mu može reći šta će posle njega biti?

15 Bezumnike umara trud njihov, jer niko od njih ne zna ni kako u grad otići.

16 Kako li je tebi, zemljo, kad ti je car dete i kad se knezovi tvoji već od ranog jutra goste? 17 Srećna si, zemljo, kad ti je car plemenitog roda i kad knezovi tvoji jedu u pravo vreme da se okrepe, a ne da se napiju.

18 Zbog velike lenjosti savijaju se grede, i zbog nemarnih ruku prokišnjava kuća.

19 Hleb veseli radnike i mlado vino uveseljava život, ali novac pribavlja sve.

20 Ni u sobi u kojoj spavaš ne proklinji cara, ni u odajama gde ležiš ne proklinji bogatog, jer će ptica nebeska odneti glas i krilato stvorenje ispričaće to.

11 Baci hleb svoj na površinu vode, jer ćeš ga posle mnogo dana opet naći. 2 Podeli od onog što je tvoje sedmorici, ili čak osmorici, jer ne znaš kakvo će se zlo dogoditi na zemlji.

3 Ako se oblaci napune vodom, puštaju kišu na zemlju. I ako drvo padne na jug ili na sever - gde padne, tamo i ostaje.

4 Ko pazi na vetar nikad neće sejati, i ko gleda na oblake nikad neće žeti.

5 Kao što ne znaš kako duh deluje u kostima deteta u utrobi trudne žene, tako ne znaš ni delo Božje, koji sve čini.

6 Ujutru sej seme svoje i do večeri neka ti ruka ne počiva. Jer ne znaš gde će uspeti, ovde ili onde, ili će oboje biti jednako dobro.

7 Slatka je svetlost, i dobro je da oči vide sunce. 8 Jer ako čovek živi i mnogo godina, neka se raduje kroz sve te godine. I neka pomisli na dane tame, kojih može biti mnogo. Svaki dan koji dolazi, sve je taština.

9 Raduj se, mladiću, u mladosti svojoj, i neka te veseli srce tvoje u danima mladalaštva tvog, i idi putevima srca svog i za onim što oči tvoje vide. Ali znaj da će te za sve to Bog izvesti na sud. 10 Zato ukloni bol od srca svoga, i udalji nevolju od tela svoga, jer su mladost i najlepše godine života taština.

12 Sećaj se svog Veličanstvenog Stvoritelja u danima mladosti svoje, pre nego što dođu zli dani i stignu godine za koje ćeš reći: „Nisu mi mile“; 2 pre nego što potamni svetlost sunca i meseca i zvezda, i počnu da dolaze oblaci s kišama; 3 u dan kad počnu da drhte čuvari kuće i pognu se junaci, i prestanu da rade mlinarice jer ih je malo, i kad potamne one koje gledaju kroz prozore; 4 kad se zatvore vrata ulična i stiša se zvuk mlina koji melje, i čovek počne da ustaje na ptičji glas, i kad se stišaju zvuci pesme; 5 kad čovek počne da se boji visine i da strahuje na putu; i kad badem procveta i skakavac oteža i želja prođe, jer čovek ide u dom u kome će dugo ostati, a oni što nariču već se kreću ulicom. 6 Sećaj ga se pre nego što se prekine lanac srebrni i slomi posuda zlatna, pre nego što se razbije krčag na izvoru i slomi se točak na bunaru. 7 Tada se prah vraća u zemlju, gde je i bio, a duh se vraća Bogu, koji ga

je dao.

8 „Taština nad taštinama!“, rekao je onaj koji je poučavao narod. „Sve je taština!“

9 I ne samo što je onaj koji je poučavao narod bio mudar, već je stalno prenosio znanje narodu, razmišljao i temeljno istraživao, i sastavio zbirku mnogih mudrih poslovice. 10 Onaj koji je poučavao narod trudio se da pronađe ugodne reči i da napiše tačne reči istine.

11 Reči su mudrih ljudi kao žaoka, i oni koji se bave sakupljenim izrekama nalik su klinovima zabijenim. Takve reči potiču od jednog pastira. 12 A s onim što je preko toga, sine moj, budi oprezan: Nema kraja sastavljanju mnogih knjiga i prekomerno čitanje tih knjiga zamara telo.

13 Zaključak svega što si čuo jeste ovo: Boj se Boga i zapovesti njegove drži. Jer to je sva dužnost čoveku. 14 Jer će Bog izneti svako delo na sud, i sve što je skriveno, bilo dobro ili zlo.

Pisac: Solomon

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 1020. pre n. e.

PESMA NAD PESMAMA

1 Solomonova pesma nad pesmama: 2 „Kad bi me samo poljubio poljupcima usana svojih! Jer ljubav je tvoja bolja od mladog vina. 3 Divan je miris ulja tvojih. Ime je tvoje kao ulje što se izliva. Zato te devojke vole. 4 Vodi me sa sobom, bežimo! Car me je doveo u odaje svoje! Radujmo se i veselimo se zajedno! Pričajmo o ljubavi tvojoj više nego o mladom vinu! S pravom te vole.

5 Pocrnela sam, ali sam lepa, kćeri jerusalimske - crna kao šatori kidarski, lepa kao šatorska platna Solomonova. 6 Ne gledajte me što sam pocrnela, što me je sunce ogrejalo. Sinovi majke moje naljutili su se na mene. Dali su mi da čuvam vinograde, a svoj vinograd nisam čuvala.

7 Reci mi, ti koga voli duša moja, gde stado paseš, gde ti stado počiva u podne? Zašto da budem u tugu zavijena među stadima drugova tvojih?

8 Ako sama ne znaš, o najlepša među ženama, pođi tragom stada i pasi jariće svoje kraj šatora pastirskih!

9 Uporedio bih te, voljena moja, s vrancem svojim upregnutim u kola farao-nova. 10 Lepi su obrazi tvoji okićeni pletenicama, lep je vrat tvoj s ogrlicom nani-zanom. 11 Napravićemo ti venčice od zlata sa ukrasima srebrnim.

12 Dok je car za stolom svojim, nard moj miriše. 13 Meni je dragi moj kao kesica smirne, među dojčkama mojim on će prenoćiti. 14 Meni je dragi moj kao grozd kane u vinogradima Ein Gedija.

15 Kako si lepa, voljena moja! Kako si samo lepa! Oči su ti kao u golubice.”

16 „Kako si lep, dragi moj, i kako si

mio! Lišće je postelja naša. 17 Kedrovi su grede kuće naše divne, a smreke su grede krova našeg.”

2 „Ja sam ruža saronka, ljiljan iz doline. 2 Što je ljiljan među korovom trnovitim, to je voljena moja među devojkama.”

3 „Što je drvo jabuke među stablima šumskim, to je dragi moj među mladićima. Za senom njegovom ja sam žudela, i tamo sam sela, i plod je njegov sladak nepcu mom. 4 Uveo me je u kuću gde se mlado vino pije i razvio nada mnogom zastavu ljubavi. 5 Okrepite me suvim grožđem, osvežite me jabukama, jer bolujem od ljubavi. 6 Levica je njegova pod glavom mojom, a desnica me njegova gri. 7 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, gazelama i košutama poljskim, ne budite ljubav u meni, ne budite je kad se sama nije probudila. 8 Čuje se glas dragog mog! Evo ga! Dolazi, penje se po gorama, poskakuje po bregovima. 9 Dragi je moj kao gazela i kao jelenče. Evo ga! Stoji iza zida našeg, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke. 10 Odazvao se dragi moj i rekao mi: 'Ustani, voljena moja, lepotice moja, i dođi. 11 Jer evo, kišno je doba prošlo, kiša je stala, otišla je. 12 Sve je procvetalo, došlo je vreme da se loza orezuje, i glas grlice čuje se u zemlji našoj. 13 Smokva je prve plodove svoje zrelom bojom obojila, loze cvetaju, šire miris svoj. Ustani, dođi, voljena moja, lepotice moja, dođi k meni. 14 Golubice moja što se kriješ u pukotinama stena kamenih, kraj strme staze gorske, daj da te vidim, daj da ti čujem glas, jer je glas

tvoj prijatan i lik je tvoj prekrasan'."

15 „Pohvatajte nam lisice, male lisice što uništavaju vinograde, jer su nam vinogradi u cvatu.”

16 „Dragi moj meni pripada, a ja njemu. On stado pase među ljljanima. 17 Pre nego što povetarac dnevni dune i sene nestanu, okreni se k meni, dragi moj! Budi kao gazela i kao jelenče na gorama što nas razdvajaju.”

3 „Na postelji svojoj, u noćima, tražila sam onoga koga duša moja voli. Tražila sam ga, ali ga nisam našla. 2 Molim vas, pustite me da ustanem i obiđem grad, da po ulicama i trgovima tražim onoga koga duša moja voli. Tražila sam ga, ali ga nisam našla. 3 Sreli su me stražari koji grad obilaze: 'Jeste li videli onoga koga duša moja voli?' 4 Tek što sam ih prošla, našla sam onoga koga duša moja voli. Uхватила sam ga i nisam ga puštala dok ga nisam uvela u kuću majke moje, u odaje one koja me je u utrobi nosila. 5 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, gazelama i košutama poljskim, ne budite ljubav u meni, ne budite je kad se sama nije probudila.”

6 „Šta se to diže iz pustinje poput stubova dima i miriše na smirnu i tamjan i na raznovrsni mirisni prašak trgovački?

7 Gle, to je nosiljka Solomonova. Oko nje je šezdeset junaka, odabranih između junaka Izraelovih. 8 Svi mač imaju, za rat su uvežbani, svakome je mač na boku zbog straha noćnog.

9 To je nosiljka koju je car Solomon sebi načinio od stabala livanskih. 10 Stubovi su njeni od srebra, nasloni od zlata. Sedište joj je od vune purpurne boje, a iznutra su je s ljubavlju ukrasile kćeri jerusalimske.

11 Izadite kćeri cionske i gledajte cara Solomona s vencem koji mu je majka isplela na dan svadbe njegovog, na dan

radosti srca njegovog.”

4 „Kako si lepa, voljena moja! Kako si samo lepa! Oči su ti kao u golubice ispod vela tvoga. Kosa ti je kao stado koza koje skakuću niz brda galadska. 2 Zubi su ti kao stado ovaca tek ostriženih što s kupanja dolaze - svaka blizance nosi, nijedna nije bez jaganjaca ostala. 3 Usne su ti poput niti skerletne, i reči su tvoje prijatne. Kao kriške nara slepoočnice su tvoje pod velom tvojim. 4 Vrat ti je kao kula Davidova, sazidana od naslaganog kamenja, na kojoj hiljadu štitova visi, sve okrugli štitovi junaka. 5 Dve su dojke tvoje kao dva mladunčeta, blizanca gazelina, što pasu među ljljanima.”

6 „Pre nego što dnevni povetarac dune i sene nestanu, poći ću do gore smirne i do brda tamjana.”

7 „Sva si lepa, voljena moja, i nema na tebi mane. 8 Pođi sa mnom s Livana, nevesto moja, pođi sa mnom s Livana. Sidi s vrha Amana, s vrha Senira, s vrha Ermona, iz lavljih skrovišta, s gora leopardovih. 9 Srce mi zbog tebe lupa, sestro moja, nevesto moja, srce mi lupa zbog jednog pogleda oka tvoga, zbog jednog priveska ogrlice tvoje. 10 Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevesto moja! Koliko je ljubav tvoja bolja od vina, i miris ulja tvojih od svih drugih mirisa! 11 Sa usana tvojih kaplje med iz saća, nevesto moja. Med i mleko pod jezikom su tvojim, a miris je haljina tvojih kao miris Livana. 12 Vrt ograđen sestra je moja, nevesta moja, vrt ograđen, izvor zapečaćen. 13 Koža je tvoja raj pun narova, s najboljim plodovima, kanom i nardom, 14 nardom i šafrenom, mirisnom trskom i cimetom, sa svim vrstama tamjanovog drveta, smirnom i alojom, sa svim najlepšim mirisima. 15 Koža je tvoja izvor vrtovima, vrelo pitke vode i potok što teče s Livana. 16 Probudi se, severni vetre, dođi i ti, vetre južni.

Duvaj po vrtu mome. Neka se šire mirisi njegovi. Neka dragi moj dođe u vrt svoj i neka jede najbolje plodove njegove."

5 „Došao sam u vrt svoj, sestro moja, nevesto moja. Ubrao sam smirnu svoju i mirisno bilje svoje. Jeo sam saće svoje i med svoj, pio sam vino svoje i mleko svoje."

„Jedite, prijatelji! Pijte i opijte se ljubavlju!"

2 „Ja spavam, ali srce moje bdi. Čujem dragog svog kako kuca!" „Otvori mi, sestro moja, voljena moja, golubice moja, ti što nemaš mane! Jer glava je moja rosom orošena i uvojci su moji puni kapi noćnih."

3 „Skinula sam haljinu svoju, kako da je opet obučem? Noge sam oprala, kako da ih isprljam? **4** Dragi je moj provukao ruku svoju kroz otvor na vratima, i sva je utroba moja ustreptala u meni. **5** Ustala sam da otvorim dragom svom, a s ruku mi je kapala smirna, s prstiju mi se slivala smirna na otvore od reze. **6** Otvorila sam dragom svom, ali je dragi moj već otišao, nestao je. Duh je moj izašao iz mene kad je progovorio. Tražila sam ga, ali ga nisam našla. Zvala sam ga, ali se nije odazvao. **7** Sreli su me stražari koji grad obilaze. Tukli su me, ranili su me. Stražari sa zidina uzeli su mi ogrtač moj.

8 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ako nađete dragog mog, recite mu da bolujem od ljubavi."

9 „Po čemu je dragi tvoj bolji od drugih, o najlepša među ženama? Po čemu je dragi tvoj bolji od drugih, pa nas tako zaklinješ?"

10 „Dragi moj sav blista i rumen je, ističe se među deset hiljada. **11** Glava mu je zlato, suvo zlato. Uvojci su njegovi grozdovi urme. Kosa mu je crna kao gavran. **12** Oči su mu kao golubovi kraj potoka, što se u jezercu mleka kupaju, sedeći u njemu. **13** Obrazi su mu kao leje zači-

na, kao kule mirisnog bilja. Usne su mu ljiljani s kojih kaplje smirna. **14** Prsti su mu od zlata, hrizolitom okićeni. Stomak mu je ploča od slonovače, safirima prekrivena. **15** Noge su mu stubovi od mermere, na postoljima od suvog zlata stoje. Stas mu je kao Livan, bez premca kao kedrovi. **16** Nepce mu je prava slast i sav je privlačan. Takav je dragi moj, takav je voljeni moj, kćeri jerusalimske."

6 „Kuda je otišao dragi tvoj, o najlepša među ženama? Kuda je krenuo dragi tvoj, da ga s tobom tražimo?"

2 „Dragi je moj otišao u vrt svoj, ka lejama mirisnog bilja, da stado pase među vrtovima i da ljiljane bere. **3** Ja pripadam dragom svom, a dragi moj pripada meni. On pase stado među ljiljanima."

4 „Lepa si, voljena moja, kao predivan grad, divna kao Jerusalem, strašna vojska pod zastavama. **5** Oči svoje odvrati od mene, jer sam zbog njih nemiran. Kosa ti je kao stado koza koje skakuću niz Galad. **6** Zubi su ti kao stado ovaca što s kupanja dolaze - svaka blizance nosi, nijedna nije bez jaganjaca ostala. **7** Kao kriške nara slepoočnice su tvoje pod velom tvojim. **8** Neka je i šezdeset carica i osamdeset inoča i devojaka bez broja, **9** ali jedna je samo golubica moja, ona što nema mane. Miljenica je majke svoje, čista kod one koja ju je rodila. Videle su je devojke i srećnom je prozvale, carice i inoče, i hvalile su je: **10** 'Ko je ona što odozgo poput zore gleda, lepa kao mesec pun, čista kao sunce što sja, strašna vojska pod zastavama?"

11 „Otišla sam u vrt gde rastu orasi, da vidim pupoljke u dolini, da vidim da li je loza pustila mladice, da li je nar procvetao. **12** Nisam ni shvatila šta se zbiva, a duša me je moja odvela na kola plemenitog naroda moga."

13 „Vrati se, vrati se, Sulamko! Vrati

se, vrati se da te gledamo!”

„Šta vidite na Sulamki?”

„Nešto kao igru dva logora!”

7 „Kako su divni koraci tvoji u sandalama tvojim, kćeri plemenita! Obline su bedara tvojih poput nakita, delo ruku umetničkih. **2** Pupak je tvoj kao pehar okrugli. Neka u njemu mladog vina začinjeno nikad ne nestane. Stomak je tvoj kao kupa pšenice, ljiljanima ograđena. **3** Dve su dojke tvoje kao dva mladunčeta, blizanca gazelina. **4** Vrat je tvoj kao kula od slonovače. Oči su tvoje kao jezera u Hešbonu, kod vrata grada Batrabima. Nos je tvoj kao kula livanska što gleda prema Damasku. **5** Glava je tvoja kao Karmil, a uvojci na glavi tvojoj poput vune purpurne boje. Cara je zarobila bujna kosa tvoja. **6** Kako si lepa, kako si ljupka, voljena moja, najveća od svih milina! **7** Stas je tvoj poput palme, a dojke su tvoje kao grozdovi urme. **8** Rekao sam: 'Popeću se na palmu, da dohvatim grane njene s grozdovima urme.' Neka su ti dojke kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao miris jabuke **9** i nepce tvoje kao najbolje vino...” „Ono glatko klizi za dragog mog, lagano teče niz usne onih što spavaju.

10 Ja pripadam dragom svom i on za mnom žudi. **11** Dođi, dragi moj, hajdemo u polje. Počivajmo među grmovima kane. **12** Ustanimo rano i pođimo u vinograde da vidimo da li je loza pustila mladice, da li su se cvetovi otvorili, da li je nar procvetalo. Tamo ću ti pokazati koliko te volim. **13** Mandragore šire miris svoj i pred vratima našim ima raznovrsnog voća najboljeg. I novo i staro, dragi moj, sačuvala sam za tebe.”

8 „O, da si mi brat koga je majka moja na grudima dojila! Kada bih te našla napolju, poljubila bih te, i niko me ne bi prezirao. **2** Povelala bih te sa sobom,

dovela bih te u kuću majke svoje koja me je poučavala. Dala bih ti da piješ mlado vino začinjeno, sveži sok od nara. **3** Levica bi njegova pod glavom mojom bila, a desnica bi me njegova grlila.

4 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ne budite ljubav u meni, ne budite je kad se sama nije probudila.”

5 „Ko je ona što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragog svog?”

„Pod jabukom sam te probudila. Tamo je majka tvoja u porođajnim bolovima bila. Tamo te je ona u porođajnim mukama rodila.

6 Stavi me kao pečat na srce svoje, kao pečat na ruku svoju, jer je ljubav jaka kao smrt, nepopustljiva kao grob kad vernost traži. Žar je njen žar vatre, plamen koji dolazi od Gospoda. **7** Ni mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je reke mogu odneti. Kad bi čovek i sve blago doma svoga za ljubav dao, ljudi bi to blago prezirali.”

8 „Imamo sestricu koja još nema dojke. Šta ćemo učiniti sa sestrom svojom kad bude reč o njoj?”

9 „Ako bude poput zida, sagradićemo na njoj krunište od srebra, a ako bude poput vrata, obložićemo je daskama kedrovim.”

10 „Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tako sam u očima njegovim postala kao ona koja je mir našla.

11 Solomon je u Balamonu vinograd imao. Predao je vinograd čuvarima i svaki mora za rod njegov hiljadu srebrnika doneti.

12 Moj vinograd, koji meni pripada, meni je na raspolaganju. Tebi neka je hiljada, Solomone, a dvesta onima koji čuvaju rod njegov.

13 Ti koja boraviš u vrtovima, drugovi pažljivo slušaju glas tvoj. Daj da ga i ja čujem! **14** Potrči, dragi moj, i budi kao gazela i kao jelenče na gorama mirisnim.”

Pisac: Isaija

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: nakon 732. pre n. e.

Obuhvata vreme: 778-732. pre n. e.

KNJIGA PROROKA ISAIJE

1 Vizija Isaije,* Amosovog sina, o Judi i Jerusalimu, koju je imao u danima Judinih careva Ozije, Jotama, Ahaza i Jezekije:

2 „Čujte nebesa, slušaj zemljo, jer Gospod govori: 'Sinove sam odgajio i podigao, ali oni su se pobunili protiv mene. **3** Bik poznaje svog vlasnika i magarac jasje svog gospodara, a Izrael mene ne poznaje, moj narod postupa nerazumno.

4 Teško grešnom narodu, narodu ogrezlom u prestupima, zločinačkom rodu, pokvarenim sinovima! Ostavili su Gospoda, prezreli su Svetog Boga Izraelovog, leđa su mu okrenuli. **5** Gde da vas još udarim, kad se sve više bunite? Cela je glava bolesna, celo je srce iznemoglo. **6** Od glave do pete nema na telu zdravog mesta. Ozlede i modrice i otvorene rane - nisu očišćene ni zavijene niti su uljem ublažene. **7** Zemlja vam je u pustoš pretvorena, gradovi su vam vatrom spaljeni, tuđinci vam njive pred očima izjedaju, pustoš je kao kad haraju tuđinci. **8** Kćer cionska ostala je kao koliba u vinogradu, kao osmatračnica u polju krastavaca, kao opkoljen grad. **9** Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo preživelih, bili bismo kao Sodom, bili bismo slični Gomoru.

10 Čujte Gospodnju reč, okrutni vladari sodomski. Poslušaj zakon Boga našeg, narode gomorski. **11** 'Šta će mi mnoštvo vaših žrtava?', kaže Gospod. 'Sit sam onujujskih žrtava paljenica i sala od ugoje-

nih životinja. Ne marim za krv junaca, jaganjaca i jaraca. **12** Kada dolazite da se pokažete pred mojim licem, ko to traži od vas, ko traži da gazite moja dvorišta? **13** Ne donosite više bezvredne prinose od žita! Kad mi je odvratan. Držite mladine i Šabate, sazivate zborove - a ja ne podnosim kad se na svečanim zborovima okupljate, pa onda vraćate. **14** Vaše mladine i svečanosti mrzi moja duša. Breme su mi postale, umorio sam se od njih. **15** Kada širite svoje ruke, zatvaram oči pred vama. Mnoge molitve izgovarate, ali ja ih ne slušam, jer su vam ruke pune krvi. **16** Operite se, očistite se, uklonite zloću svojih dela od mojih očiju, prestanite zlo činiti. **17** Učite se dobro činiti, tražite pravdu, ukoravajte tlačitelja, pravdu dajte siročetu, branite pravo udovice.

18 Dođite, molim vas, da ispravimo stvari', kaže Gospod. 'Ako vaši gresi budu kao skerlet, postaće beli kao sneg; ako budu crveni kao grimiz, postaće kao vuna. **19** Ako se odazovete i poslušate, ješćete dobra ove zemlje. **20** Ali ako se opirete i budete buntovni, mač će vas proždreti.' To su reči iz Gospodnjih usta." **21** Verni grad postao je bludnica! Bio je pun pravde, pravednost je u njemu prebivala, a sada su u njemu ubice. **22** Tvoje srebro postalo je troska. Tvoje piće je pomešano s vodom. **23** Tvoji su knezovi tvrdoglavi i s lopovima druguju. Vole mito i za darovima trče. Siročetu pravdu ne daju, udovičinu parnicu ne prihvataju.

24 Zato ovako govori Gospod, Gospod

* **1,1** „Isaija“ znači „spasenje Gospodnje“.

nad vojskama, Izraelov Silni Bog: „Ah, rešiću se svojih protivnika i osvetiću se svojim neprijateljima. **25** Okrenuću svoju ruku na tebe i pomoću ceđi odstraniću tvoju trosku i ukloniću svu tvoju nečistotu. **26** Opet ću ti kao nekada postaviti sudije i savetnike kao na početku. Onda će te zvati Grad pravедnosti, Verni grad. **27** Cion će se pravdom otkupiti i pravедnošću oni koji se u njega vrata. **28** Propast buntovnika i grešnika doći će u isti čas, izginuće oni koji Gospoda ostavljaju. **29** Postideće se svi koji čeznu za velikim drvećem za kojim i vi čeznete. Posramićete se vrtova koje ste odabrali. **30** Jer ćete biti kao veliko drvo kome lišće vene i kao vrt u kome nema vode. **31** Jak čovek postaće poput kućine, a plod njegovog rada poput iskre; vatra će ih oboje u isti čas progutati i niko je neće ugasiti.”

2 Ovo je vizija koju je Isaija, Amosov sin, imao o Judi i Jerusalimu: **2** „U poslednjim danima gora Gospodnjeg doma biće utvrđena iznad gorskih vrhova i uzdižaće se iznad bregova, i k njoj će se sticati svi narodi. **3** Mnogi će narodi ići i govoriće: 'Dođite! Pođimo na Gospodnju goru, u dom Jakovljevog Boga! On će nas poučavati svojim putevima, i hodićemo njegovim stazama. Jer će sa Ciona doći zakon i Gospodnja reč iz Jerusalima. **4** On će suditi narodima i ispraviće stvari među mnogim narodima. Oni će prekovati svoje mačeve u raonike i svoja koplja u srpove. Neće više narod podizati mač na narod niti će se više učiti ratovanju.

5 Dođi, Jakovljeve dome, da hodimo u Gospodnjoj svetlosti.

6 Ti si ostavio svoj narod, Jakovljeve dome, jer je pun onoga što sa istoka dolazi, i bavi se magijom kao i Filisteji, i mnogo je tuđinske dece među njima. **7** U njihovoj zemlji ima mnogo srebra i zlata, i nema kraja njihovom blagu. U njihovoj zemlji

ima mnogo konja i nebrojeno mnogo kola. **8** U njihovoj zemlji ima mnogo bezvrednih bogova. Klanjaju se onome što je čovek svojim rukama napravio, onome što su prsti čovekovi načinili. **9** Ponižava se zemaljski čovek, omalovažava se čovek. To im ne možeš oprostiti.

10 Uđi među stene i sakrij se u prašinu u strahu od Gospoda i njegove veličanstvene uzvišenosti. **11** Ponižiće se ohole oči zemaljskog čoveka, ljudski ponos biće ponižen. Tog dana samo će se Gospod uzvisiti. **12** Jer to je dan Gospoda nad vojskama. Dolazi na sve koji sebe uzvisuju, na sve ponosne, na sve koji su uzvišeni i sve koji su ubogi, **13** na sve ponosne i visoke livanske kedrove i na sva velika stabla sa Bašana, **14** na sve visoke gore i na sve uzdignute bregove, **15** na sve visoke kule i na sve utvrđene zidine, **16** na sve tarsiske brodove i na sve skupocene lađe. **17** Oholost zemaljskog čoveka biće ponižena, ljudski ponos biće ponižen. Tog dana samo će se Gospod uzvisiti.

18 Potpuno će nestati bezvrednih bogova. **19** Ljudi će ulaziti u pećine u stenama i u rupe u zemlji zbog straha od Gospoda i od njegove veličanstvene uzvišenosti, kada on ustane i kada zemlja pred njim zadrhti. **20** Tog dana će zemaljski čovek rovčicama i slepim miševima baciti svoje bezvredne srebrne bogove i ništavne zlatne bogove koji su za njega načinjeni da bi im se klanjao, **21** i ulaziće u šupljine u stenama i u pukotine u liticama, zbog straha od Gospoda i od njegove veličanstvene uzvišenosti, kad on ustane i kad zemlja pred njim zadrhti. **22** Zato se ne uzdajte u zemaljskog čoveka kome je dah u nozdrvama, jer šta je on da biste računali na njega?

3 Gle, Gospod, Gospod nad vojskama, oduzima Jerusalimu i Judi sve zalihe, sve zalihe hleba i sve zalihe vode, **2**

silnog čoveka i ratnika, sudiju i proroka, gataru i starešinu, **3** poglavara nad pedeseticom i uglednog čoveka, savetnika i čoveka vičnog magiji i čoveka veštog u čaranju. **4** Dečake ću im postaviti za knezove, samovoljan vladar vladaće nad njima. **5** Ljudi će okrutno postupati jedni s drugima, svaki sa svojim bližnjim. Dečak će ustajati na starca, neugledan čovek na uglednog čoveka. **6** Svako će hvatati svog brata u kući svog oca i govoriće: 'Ti imaš ogrtač, ti treba čvrstom rukom da vladaš nad nama, pod tvojom vlašću treba da bude ova gomila ruševina.' **7** A on će tog dana uzviknuti i reći: 'Neću ja biti onaj koji rane zavija, a u mojoj kući nema ni hleba ni ogrtača. Ne postavljajte mene da vladam nad narodom.'

8 Jerusalim posrće, Juda pada, jer se svojim rečima i delima protive Gospodu, buntovni su pred njegovim slavim očima. **9** Izrazi njihovih lica svedoče protiv njih, govore o njihovom grehu, koji je poput greha Sodoma. Ne kriju ga. Teško njihovoj duši! Jer sami sebi nanose zlo.

10 Kažite da će biti dobro pravedniku, jer će jesti plod dela svojih. **11** Teško onom ko je zao! Zlo će ga snaći, jer će mu se vratiti po delima njegovih ruku. **12** Upravitelji bezobzirno postupaju s narodom mojim, žene vladaju nad njim. Narode moj, zavode te oni koji te vode, odvode s puta kojim ideš.

13 Gospod na sud ustaje, diže se da narodima presudu izrekne. **14** Gospod će započeti sud protiv starešina svog naroda i protiv njegovih knezova.

'Vi ste vinograd spalili. U vašim je kućama ono što je od ubogih oteto. **15** S kojim pravom tlačite moj narod i satirete lice ubogih?', govori Gospod, Gospod nad vojskama.

16 Gospod još kaže: 'Zbog toga što su kćeri cionske postale ohole, što idu uzdignute glave i očima namiguju, sitnim kora-

cima hodaju i nakitom na nogama zveckaju, **17** Gospod će krastama prekriti teme kćeri cionskih, otkriće Gospod čelo njihovo. **18** Tog dana Gospod će im oduzeti njihovu lepotu: ukrase oko nogu, trake koje nose oko glave i nakit u obliku meseca, **19** minduše, narukvice i koprene, **20** pokrivala za glavu, lančice što oko nogu nose i pojaseve, bočice s mirisima i amajlije u obliku školjke, **21** prstenje i alke za nos, **22** svečane haljine i tunike, ogrtače i torbice, **23** ogleдалa i donje haljine, turbane i dugačke koprene.

24 Umesto mirisnog balzama biće ustajali smrad, umesto pojasa uže će se vezivati, umesto lepo očešljane kose biće ćelava glava, umesto raskošne haljine kostret će se opasivati, umesto lepote biće žig. **25** Tvoji ljudi pašće od mača, u ratu će pasti junaci tvoji. **26** Cionska vrata će žaliti i tugovati, grad će ostati pust. Na zemlju će sestiti.

4 Tog dana sedam žena uhvatiće jednog muškarca i govoriće mu: 'Ješćemo svoj hleb i nosićemo svoje haljine, samo da se zovemo tvojim imenom, da bi se sa nas skinula sramota.'

2 Tog dana Gospodnji izdanak biće ukras i slava, a plod zemlje biće ponos i lepota Izraelovim sinovima koji su preživeli. **3** Za ostatak na Cionu i preostale u Jerusalimu reći će se da su mu sveti, svi koji su zapisani među živima u Jerusalimu.

4 Kad Gospod Duhom pravde i Duhom što spaljuje spere nečistotu kćeri cionskih i ukloni s Jerusalima prolivenu krv, **5** Gospod će nad celom gorom Cion i nad njenim mestom gde se narod skuplja stvoriti oblak i dim danju, a svetlost plamena ognjenog noću, jer će sve što je slavno biti u zaklonu. **6** Napraviće i kolibu da svojim hladom danju štiti od žege, da bude sklonište i zaklon od oluje i kiše.

5 Zapevaću pesmu dragom svom, pesmu o voljenom svom, pesmu o vinogradu njegovom. Dragi je moj imao vinograd na brežuljku plodnom. **2** Okopao ga je, očistio od kamenja, posadio u njemu plemenitu lozu crvenu i sagradio kulu usred njega. Izgradio je u njemu vinsku presu. Nadao se da će roditi grožđe, ali je rodila divlja loza.

3 Stanovnici Jerusalima i Judini ljudi, sudite sada između mene i vinograda mog. **4** Šta je još trebalo učiniti vinogradu mom, a što nisam učinio? Kad sam se nadao da će roditi grožđe, zašto je rodila vinjaga? **5** A sada slušajte šta ću učiniti vinogradu svom: Ukloniću ogradu koja je oko njega i daću da se spali. Razvaliću njegov kameni zid i daću da se izgazi. **6** U pustoš ću ga pretvoriti. Neće se orezivati niti će se okopavati. Trnje i korov u njemu će rasti, oblacima ću zapovediti da kišu na njega ne puštaju. **7** Vinograd Gospoda nad vojskama dom je Izraelov, ljudi su Judini rasadnik koji je voleo. Pravdi se nadao, a evo, zakon se krši, pravednosti se nadao, a evo, vapaja.

8 Teško onima koji kuću na kuću dodaju i njivu s njivom sastavljaju, dok više ne bude mesta za druge i dok ne ostanu sami u zemlji! **9** Na moje uši zakleo se Gospod nad vojskama da će mnoge kuće, iako velike i lepe, postati strašan prizor i da će ostati bez ljudi. **10** Deset jutara vinograda daće samo jedan bat, a gomer semena daće samo efu.* **11** Teško onima koji još od ranog jutra traže opojno piće, koji ostaju do kasno uveče raspaljeni od vina! **12** Na njihovim gozbama su harfe i drugi žičani instrumenti, daire, frule i vino, a za Gospodnje delo ne mare, ne primećuju delo njegovih ruku.

13 Zato će moj narod biti izgnan, jer

* **5,10** Bat = oko 22 litre; gomer = oko 220 litara; efa = oko 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

nema znanja. Njegovi će ugledni ljudi gladovati, a običan narod će od žeđi umirati. **14** Zato je grob raširio svoju dušu i preko mere otvorio svoja usta, i u njega će sići sve što je divno u gradu, njegovo bučno mnoštvo ljudi i oni koji se vesele. **15** Zemaljski čovek biće ponižen, poniziće se čovek, poniziće se oči onih koji su se uzvisili. **16** Gospod nad vojskama uzvisiće se svojom presudom; istiniti Bog, Sveti Bog, posvetiće se svojom pravednošću. **17** Jaganjci će pasti kao na svojim pašnjacima, stranci će jesti rod sa puste zemlje na kojoj su nekad bile ugojene životinje.

18 Teško onima koji prestup vuku konopcima neistine i greh užima kolskim, **19** i govore: 'Neka požuri sa svojim delom, neka ga brzo učini, da bismo ga videli! Neka dođe i neka se izvrši namera Svetog Boga Izraelovog, da bismo ga upoznali!'

20 Teško onima koji za zlo kažu da je dobro, a za dobro kažu da je zlo, koji od tame prave svetlost, a od svetlosti tamu, koji od gorkog prave slatko, a od slatkog gorko!

21 Teško onima koji su mudri u svojim očima i razumni sami pred sobom!

22 Teško onima koji su jaki u pijenju vina i junaci u pravljenju opojnih pića, **23** koji za mito zlog proglašavaju pravednim i koji pravedniku oduzimaju njegovu pravednost!

24 Zato, kao što plameni jezici proždiru strnjiku i kao što u plamenu nestaje suva trava, tako će i njihov koren postati kao smrdljiva trulež i njihov cvet razleteće se kao prah, jer su odbacili zakon Gospoda nad vojskama i prezreli reč Svetog Boga Izraelovog. **25** Zbog toga se Gospod žestoko razgnevio na svoj narod. Podići će ruku na njih i udariće ih. Gore će se potresti, a njihova mrtva tela biće kao smeće po ulicama.

Zbog svega toga njegov se gnev nije odvratio, a njegova je ruka još uvek po-

dignuta. **26** I podignuće zastavu narodima dalekim, i zazviždaće im s kraja zemlje; i gle, oni će doći odmah, brzo. **27** Niko među njima nije umoran i niko ne posrće. Niko nije pospan i niko ne spava. Neće im se raspasati pojas oko struka niti će im se pokidati remenje na sandalama. **28** Strele su im naoštrene i svi su lukovi njihovi nategnuti. Kopita njihovih konja biće kao kremen, a točkovi njihovih kola kao olujni vetar. **29** Rika je njihova poput lavlje rike, riču kao mladi lavovi. Režaće i grabiće plen, nesmetano će ga odneti i niko im ga neće oteti. **30** Tog dana čuće se rika nad plenom kao što se čuje more kad huči. Kad neko pogleda zemlju, videće zastrašujuću tamu jer će svetlost potamneti od oblaka.

6 U godini smrti cara Ozije, video sam Gospoda kako sedi na visokom i uzvišenom prestolu, a rubovi njegove haljine ispunjavali su hram. **2** Iznad njega su stajali serafimi.* Svaki je imao šest krila. Sa dva je pokrivaio svoje lice, sa dva je pokrivaio svoje noge, a sa dva je leteo. **3** I govorili su jedan drugom: 'Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama! Sva je zemlja puna njegove slave.' **4** Pragovi na vratima zatresli su se od glasa onih koji su klicali, a dom se napunio dimom.

5 A ja sam rekao: 'Teško meni! Poginuću, jer sam čovek nečistih usana i živim među narodom nečistih usana, a oči su moje videle Cara, Gospoda nad vojskama!'

6 Tada je jedan od serafima doleteo do mene, držeći u ruci komad užarenog ugljenvlja koji je kleštima uzeo sa oltara. **7** Zatim mi je dotakao usta i rekao: 'Evo, ovo je dotaklo tvoje usne, pa je tvoj prestup uklonjen i tvoj greh je očišćen.'

8 I čuo sam Gospodnji glas kako kaže: 'Koga ću poslati? Ko će za nas ići?' A ja

* **6,2** Serafimi su anđeli koji imaju veoma visok položaj.

sam odgovorio: 'Evo mene, mene pošalji.' **9** Na to je on rekao: 'Idi, i reci tom narodu: 'Čujete ono što vam uvek iznova govorim, ali ne razumete, gledate ono što vam uvek iznova pokazujem, ali ništa ne shvatate.' **10** Učini da srce tog naroda bude neprijemljivo, da im uši budu neosetljive, zatvori im oči, da očima ne vide i ušima ne čuju, da srcem ne razumeju i da se ne obrate i ne ozdrave.'

11 Tada sam upitao: 'Dokle, Gospode?' A on mi je odgovorio: 'Dok se gradovi ne pretvore u ruševine i ne ostanu bez stanovnika, dok kuće ne ostanu bez ljudi i dok se zemlja ne pretvori u pustoš, **12** dok Gospod ne protera ljude daleko i dok usred zemlje ne bude velika pustoš. **13** U zemlji će ostati deseti deo ljudi, ali će ipak biti spaljena, kao veliko drvo i kao ogromno stablo od kog samo panj ostane kad se poseče. Taj panj biće sveto seme.'

7 U danima Ahaza, sina Jotama, Ozijnog sina, Judinog cara, dogodilo se da je Resin, car Sirije, s Fekajem, Remalijinim sinom, carem Izraela, došao na Jerusalem da ratuje protiv njega, ali nije mogao da ga osvoji. **2** Davidovom domu bilo je javljeno: „Sirija se udružila s Jefremom.“ Tada je caru i njegovom narodu zadrhtalo srce, kao što drveće u šumi na vetru zatreperi.

3 Gospod je rekao Isaiji: „Izađi u susret Ahazu sa svojim sinom Sear-Jasuvom,* tamo gde se završava vodovod gornjeg jezera na putu pored polja onih koji bele rublje. **4** I reci mu: 'Čuvaj se i budi spokojan. Ne boj se i neka ti srce ne bude u strahu od dva kraja ovih ugaraka što se dime, od žestokog gneva Resina i Sirije i Remalijinog sina. **5** Sirija i Jefrem i Remalijin sin naumili su da ti nanesu zlo i rekli su: **6** 'Pođimo na Judu i rastrgnimo

* **7,3** „Sear-Jasuv“ znači „ostatak (oni koji preostanu) će se vratiti“.

ga, napadnimo ga i osvojimo ga, i postavimo u njemu drugog cara, Tabealovog sina.'

7 Ovako kaže Gospod Bog: 'To neće uspeti, neće se ostvariti. **8** Jer je Siriji glava Damask, a Damasku je glava Resin. Za najviše šezdeset i pet godina Jefrem će biti smrvljen tako da više neće biti narod. **9** Jefremu je glava Samarija, a Samariji je glava Remalijin sin. Ako ne budete verovali, nećete se održati.'

10 Gospod je još rekao Ahazu: **11** „Od Gospoda, svog Boga, traži znak, dubok kao grob ili visok kao nebo.” **12** Ali Ahaz je odgovorio: „Neću ga tražiti i neću iskušavati Gospoda.”

13 Tada je Isaija rekao: „Molim vas, slušajte, dome Davidov. Zar vam je malo što dosađujete ljudima, pa morate da dosađujete i mom Bogu? **14** Zato će vam sam Gospod dati znak: Evo, devojka će zatrudneti i rodiće sina i daće mu ime Emanuel.* **15** On će jesti samo maslac i divlji med dok ne nauči da odbacuje zlo i da bira dobro. **16** Jer pre nego što dečak nauči da odbacuje zlo i da bira dobro, opusteće zemlja dvojice careva kojih se mnogo bojiš. **17** Gospod će na tebe i na tvoj narod i na dom tvog oca pustiti dane kakvih nije bilo otkad se Jefrem odvojio od Jude - dovešće cara Asirije.

18 Tog dana Gospod će zviždukom pozvati muve iz Egipta, s krajeva kanala Nila, i pčele iz asirske zemlje, **19** i sve će one doći i spustiće se na kotline, na pukotine u stenama, na sve trnovito grmlje i na sva pojilišta.

20 Tog dana Gospod će zakupljenom britvom koja dolazi s reke,* carem Asirije, obrijati glavu i dlake po telu, a i svu bradu.

21 Tog dana čovek će sačuvati jednu

* **7,14** Reči „devica” ili „devojka” su sinonimi. „Emanuel” znači „s nama je Bog” (vidi Matej 1,23; 1. Timoteju 3,16).

* **7,20** To jest „Eufрата”.

junicu iz krda i dve ovce. **22** I dobijaće toliko mleka da će jesti maslac; svi koji ostanu u zemlji za jelo će imati samo maslac i divlji med.

23 Tog dana na svakom mestu gde je bilo hiljadu čokota, vrednih hiljadu srebrnika, rašće samo trnje i korov. **24** Sa strelama i lukom čovek će dolaziti tamo, jer će sva zemlja zarasti u trnje i korov. **25** Po svim gorama koje su se motikom krčile niko neće ići zbog straha od trnja i korova. Tamo će bikovi pasti i ovce će tamo gaziti.”

8 Gospod mi je rekao: „Uzmi veliku ploču i pisaljkom smrtnog čoveka na njoj napiši: 'Maher-Šelal-Haš-Vaz.’” **2** I neka mi to potvrde verni svedoci, sveštenik Urija i Zaharija, Jeverehijin sin.”

3 Zatim sam prišao proročici, i ona je zatrudnela i rodila sina. Tada mi je Gospod rekao: „Daj mu ime Maher-Šelal-Haš-Vaz, **4** jer pre nego što dečak nauči da zove: 'Oče!' i 'Majko!', pred cara Asirije odneće se bogatstvo Damaska i plen Samarije.”

5 Gospod mi je još rekao: **6** „Zbog toga što je ovaj narod odbacio vode Siloama* koje tiho teku, a raduje se Resinu i Remaljinom sinu, **7** evo, Gospod navodi na njih silne i velike vode reke - cara Asirije i svu njegovu slavu. On će se izliti iz svih svojih korita i preliće se preko svih svojih obala **8** i proći će kroz Judu. Poplaviće ga i preći će preko njega. Do grla će mu doći. Svoja krila raširiće preko cele tvoje zemlje, Emanuele!

9 Samo im vi činite zlo, narodi, ali bićete satrti. Slušajte, svi vi iz dalekih krajeva zemaljskih! Opašite se, ali bićete satrti! Opašite se, ali bićete satrti! **10** Dogovarajte se, ali dogovor će vam propasti! Recite nešto, ali se to neće ostvariti, jer je Bog s

* **8,1** „Maher-Šelal-Haš-Vaz” znači: „Pohitaj plenu! Brz na plen.”

* **8,6** „Siloam” je bio vodovodni kanal.

nama! **11** Jer ovako mi je rekao Gospod kad me je uhvatio svojom snažnom rukom da bi me odvratio da ne idem putem kojim ovaj narod ide: **12** „Ne govorite: 'Pridružimo se zaveri!' kad god ovaj narod kaže: 'Kujmo zaveru!' Ne bojte se onoga čega se oni boje i nemojte drhtati pred tim. **13** Gospod nad vojskama - on jedini neka vam bude svet, njega se bojte i pred njim drhtite.

14 On će biti kao sveto mesto, ali će biti i kao kamen u koji će udariti i kao stena o koju će se spotaći oba Izraelova doma, kao klopka i kao zamka za stanovnike Jerusalima. **15** Mnogi će se od njih spotaći, pašće i razbiće se, u zamku će upasti i uhvatiće se.

16 Smotaj svitak svedočanstva, zapečati zakon među mojim učenicima! **17** Čekaću Gospoda, koji je okrenuo svoje lice od Jakovljevog doma, i uzdaću se u njega.

18 Evo, ja i deca koju mi je Gospod dao u Izraelu, mi smo znak i čudo od Gospoda nad vojskama, koji prebiva na gori Cion.

19 Ako vam kažu: 'Obratite se onima koji prizivaju duhove ili onima koji gataju, koji šapuću i mrmljaju' - zar narod ne treba da se obraća svom Bogu? Zar da se mrtvima obraća umesto živima? **20** K zakonu i svedočanstvu! Ako ne govore prema ovoj reči, to je zato što nema svetlosti u njima.

21 Svi će ići kroz zemlju potlačeni i gladni, i od gladi i gneva koji će osećati proklinjaće svog cara i svog Boga, gore upravljajući pogled svoj. **22** Kad pogledaju po zemlji videće nevolju i tamu, mrak, teška vremena i gustu tamu u kojoj se svetlost ne nazire.

9 Ali tama neće biti kao onda kad je zemlja bila u nevolji, kao u pređašnja vremena kad je sramota pokrila Zebulonovu zemlju i Neftalimovu zemlju. A

kasnije joj je ukazana čast - tom putu pored mora, na području oko Jordana, Galileji neznabožackoj. **2** Narod koji je hodio u tami video je veliku svetlost. Oni ma koji su živeli u zemlji guste tame zasjala je svetlost. **3** Umnožio si narod, a nisi mu uvećao radosti, ali će se radovati pred tobom kao što se ljudi raduju u vreme žetve, kao što se vesele oni koji dele plen.

4 Jer si slomio jaram koji im je bio teret i štap koji im je bio na leđima, i palicu onoga koji ih je terao da rade, slomio si ih kao u dan propasti Madijana. **5** Jer svaka čizma kojom se gazi tako da se zemlja trese i svaki ogrtač krvlju isprskan izgoreće kao hrana za oganj. **6** Jer nam se rodilo dete, dobili smo sina, kome će kneževska vlast biti na ramenu. Ime će mu biti Divni Savetnik, Moćni Bog, Večni Otac, Knez Mira. **7** Nadaleko će se prostirati njegova kneževska vlast i miru neće biti kraja na Davidovom prestolu i u njegovom carstvu, da se utvrdi i utemelji na pravdi i pravednosti, od sada pa dovek. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.

8 Gospod je poslao reč protiv Jakova, i ona je pala na Izrael. **9** Znaće za nju ceo narod, Jefrem i stanovnici Samarije, zbog njihove oholosti i drskosti njihovog srca, jer govore: **10** 'Cigle su pale, ali zidaćemo klesanim kamenom. Divlje smokve su posečene, ali zameni ćemo ih kedrovima.' **11** Gospod će dati Resinovim protivnicima da se uzdignu nad njim, i podbošće njegove neprijatelje, **12** Siriju s istoka i Filisteje s leđa, i oni će otvoriti usta i proždreće Izrael. Zbog svega toga njegov se gnev nije odvratio, i njegova je ruka još uvek podignuta. **13** Narod se nije vratio onome koji ih udara, nisu tražili Gospoda nad vojskama. **14** Zato će Gospod istog dana odseći Izraelu glavu i rep, granu i rogoz. **15** Star i ugledan čovek - to je glava, a prorok koji naučava laži - to je rep. **16** Oni koji vode ovaj narod zavode ga, a oni koje vode,

smeteni su. **17** Zato se Gospod neće radovati njihovim mladićima i neće se smilovati njihovoj siročadi ni njihovim udovicama, jer su svi otpadnici i zločinci i svaka usta govore bezumlje. Zbog svega toga njegov se gnev nije odvratio, i njegova je ruka još uvek podignuta.

18 Jer zlo se širi poput vatre, proždire trnje i korov. Zapaliće se čestar i uvis će se dići oblaci dima. **19** Od gneva Gospoda nad vojskama zemlja se zapalila, i narod će postati kao hrana za oganj. Niko se neće smilovati ni na svog brata. **20** Jedan će zdesna meso seći, i ostaće gladan, a drugi će sleva meso jesti, i neće se nasititi. Svaki će jesti meso sa svoje ruke, **21** Manasija će jesti Jefrema i Jefrem Manasiju, a zajedno će biti protiv Jude. Zbog svega toga njegov se gnev nije odvratio, i njegova je ruka još uvek podignuta.

10 Teško onima koji donose nepravedne propise, koji stalno pišu i same nevolje ispisuju, **2** kako bi uboge na sudu odbili i nevoljnicima iz mog naroda oteli pravdu, da bi udovice postale njihov plen i da bi opljačkali čak i siročad! **3** Šta ćete činiti u dan obračuna i propasti, kad dođe izdaleka? Kome ćete pobeći da vam pomogne. Gde ćete ostaviti svoju slavu? **4** Ne preostaje ništa nego da se čovek pogne među zatvorenicima, da ljudi padnu među pobijene. Zbog svega toga njegov se gnev nije odvratio, i njegova je ruka još uvek podignuta.

5 'Gle, Asirac je prut mog gneva, palica u njegovoj ruci izvršava moju osudu! **6** Poslaću ga na otpadnički narod, zapovediću mu da pođe na narod koji me gnevi, da ga potpuno opleni i opljačka i da ga izgazi kao blato na ulicama. **7** Iako on to ne želi, biće na to naveden; iako njegovo srce to ne želi, on će kovati namere, jer je u njegovom srcu da zatire i da istrebi mnoge narode. **8** Jer će reći: 'Zar nisu moji kne-

zovi u stvari carevi? **9** Zar nije Halanu kao i Harkemisu? Zar nije Ematu kao i Arfadu? Zar nije Samariji kao i Damasku? **10** Kao što je moja ruka dosegla carstva bezvrednih bogova, čijih je rezbarenih likova bilo više nego u Jerusalimu i u Samariji, **11** i kao što ću učiniti Samariji i njenim bezvrednim bogovima, zar neću tako učiniti i Jerusalimu i njegovim idolima?'

12 Kad Gospod dovrši sve svoje delo na gori Cion i u Jerusalimu, pozvaće na odgovornost cara Asirije zbog drskih dela njegovog srca i zbog uobraženosti njegovih oholih očiju. **13** Jer kaže: 'Učiniću to snagom svoje ruke i svojom mudrošću, jer sam razuman. Ukloniću granice narodima i opljačkaću njihovo blago, i kao junak pokoriću stanovnike. **14** Moja će ruka dohvatiti bogatstva naroda kao da je gnezdo. Kao što se skupljaju ostavljena jaja, tako ću ja skupiti svu zemlju, i neće biti nikoga da krilima svojim zamahne, niti da usta svoja otvori niti da zapijuče.'

15 Zar će se sekira veličati nad onim koji njome seče? Zar će se testera uzoholiti nad onim koji njome rukuje? Može li prut mahati onim koji ga podiže ili štap podizati onoga koji nije od drveta. **16** Zato će Gospod, Gospod nad vojskama, na njegove snažne junake poslati bolest koja će ih izjesti, a pod njegovom slavom plamen će goreti kao što vatra gori. **17** Svetlost Izraelova biće kao vatra i Sveti Bog njegov kao plamen koji će zapaliti korov i trnje Asirćevo u jedan dan. **18** On će slavi njegove šume i njegovog voćnjaka uništiti i dušu i telo. Ta slava biće kao bolesnik koji vene. **19** A od njegove šume ostaće tako malo stabala da će i dete moći da ih prebroji.

20 Tog dana Izraelov ostatak i preživeli iz Jakovljevog doma neće se više oslanjati na onoga ko ih udara, nego će se istinski oslanjati na Gospoda, Svetog Boga Izraelovog. **21** Ostatak će se vratiti, Jakovljevi ostatak, Moćnom Bogu. **22** Jer ako bi tvog

naroda, Izraele, bilo kao peska morskog, samo će se njegov ostatak vratiti. Istrebljenje koje je određeno izliće se na njih u pravdi, **23** jer će Gospod, Gospod nad vojskama, istrebljenje i svoju neopozivu odluku izvršiti po čitavoj zemlji.

24 Zato ovako govori Gospod, Gospod nad vojskama: 'Narode moj što prebivaš na Cionu, ne boj se Asirca, koji te je prutom tukao i svoj štap podizao na tebe, kao što su i Egipćani činili. **25** Jer još vrlo malo i doći će kraj osudi. Moj će ih gnev zatrti. **26** Gospod nad vojskama zamahnuće na njega bičem, kao kad je porazio Madijance kod Orivove stene,* i svoj štap će podići nad morem, podići će ga kao što je učinio i protiv Egipta.

27 Tog dana s tvojih leđa spašće Asirčevo breme i njegov jaram s tvog vrata, i jaram će se slomiti zbog ulja.

28 On ide na Ajat, prolazi kroz Migron, u Mihmasu ostavlja svoje stvari. **29** Prelazi preko plićaka, u Gavi provodi noć. Rama drhti, Saulova Gavaja beži. **30** Viči iz sveg glasa, Galimova kćeri! Čuvaj se, Laise! I ti, nevoljni Anatote! **31** Madmina beži. Stanovnici Gevima traže utočište. **32** Još dok je dan zaustaviće se u Novu. Svojom rukom preteći maše prema gori kćeri cionске, brdu jerusalimskom.

33 Gle, Gospod, Gospod nad vojskama, strahovitom silom grane kreše. Oni koji su visoko narasli seku se, visoki se obaraju. **34** On gvozdenom alatom seče čestar. Livanska stabla pašće pred moćnim.

11 Mladica će izniknuti iz Jesejevog panja, izdanak iz njegovog korena donosiće plod. **2** Na njemu će počivati Gospodnji Duh, Duh mudrosti i razboritosti, Duh saveta i sile, Duh znanja i straha od Gospoda. **3** On će živeti u strahu od Gospoda.

* **10,26** Vidi: Sudije 7,25.

Neće suditi po onome što vidi, niti će ukoravati po onome što čuje. **4** Po pravdi će suditi siromašnima, pravedno će ukoravati braneći krotke na zemlji. Udariće zemlju prutom svojih usta, dahom svojih usana pogubiće zle. **5** Svoja bedra opasaće pravednošću, a svoje bokove vernošću.

6 Vuk će boraviti s jagnjetom, leopard će ležati s jaretom, tele i mladi lav i uhranjena životinja zajedno će biti, a mali dečak vodiće ih. **7** Krava i medvedica zajedno će jesti, a njihovi mladunci zajedno će ležati. Lav će jesti slamu kao bik. **8** Dete koje sisa igraće se nad kobrinom rupom, dete koje je prestalo da sisa stavljajući ruku na rupu zmije otrovnice. **9** Zlo se više neće činiti niti će se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj, jer će zemlja biti puna znanja o Gospodu kao što je more puno vode.

10 I u to će vreme za koren Jesejev, koji će biti zastava narodima, raspitivati narodi, i počivalište Njegovo biće slavno.

11 Tog dana Gospod će još jednom pružiti ruku da iz Asirije, iz Egipta, iz Patrosa, iz Husa, iz Elama, iz Senara, iz Emata i s morskih ostrva skupi ostatak svog naroda koji bude preostao. **12** Podići će zastavu narodima i sabraće rasejane Izraelove sinove i s četiri strane zemlje skupiće rasute Judine sinove.

13 Nestaće Jefremove ljubomere, biće istrebljeni Judini neprijatelji. Jefrem neće biti ljubomorani na Judu, a Juda neće biti neprijatelj Jefremu. **14** Poleteće na filistejska pleća na zapadu, zajedno će pliniti sinove Istoka. Na Edom i Moav pružiće svoju ruku, a Amonovi sinovi biće im pokorni. **15** Gospod će isušiti zaliv Egipatskog mora i u žaru svog duha zamahnuće svojom rukom na reku. Udariće na sedam njenih nabujalih rukavaca i učiniće da ih ljudi prelaze u sandalama. **16** A za ostatak njegovog naroda koji bude preostao, biće pripremljen širok put iz Asirije, kao što je bio pripremljen Izraelu onog dana kad je

izašao iz egipatske zemlje.

12 Tog dana ćeš reći: 'Hvala ti Gospode jer iako si se razgnevio na mene, tvoj gnev se odvratilo i ti si me utešio. **2** Gle, Bog je spasenje moje. Uzdaću se u njega i neću se bojati, jer je Gospod snaga moja i sila moja, on je spasenje moje.'

3 S radošću ćete zahvatati vodu na izvorima spasenja. **4** Tog dana reći ćete: 'Zahvaljujte Gospodu! Prizivajte ime njegovo! Objavljujte narodima dela njegova! Obznanjujte da je uzvišeno ime njegovo! **5** Pespom hvalite Gospoda, jer je nenadmašna dela učinio. Neka se to objavljuje po svoj zemlji.

6 Kličite i radujte se, stanovnici Ciona, jer je velik među vama Sveti Bog Izraelov'."

13 Objava protiv Vavilona koju je Isaija, Amosov sin, video u viziji:

2 „Na ogoljenom brdu podignite zastavu. Vičite im iz sveg glasa, mašite rukom, neka uđu na vrata velikaša. **3** Ja sam zapovest dao svojim izabranim ratnicima. Pozvao sam svoje junake koji se silno raduju da preko njih iskalim svoj gnev. **4** Slušajte! Žagor mnoštva na gorama, kao od velikog naroda. Slušajte! Vreva carstava, okupljenih naroda. Gospod nad vojskama skuplja vojsku za rat. **5** Oni dolaze iz daleke zemlje, s kraja nebesa - Gospod i oružje njegove osude - da svu zemlju poharaju.

6 Gorko plačite jer je blizu Gospodnji dan! Doći će kao pustošenje od Svemoćnog. **7** Zato će sve ruke klonuti, sasvim će se rastopiti srce smrtnog čoveka. **8** Nemir obuzima ljude. Spopadaju ih grčevi i porođajni bolovi, imaju trudove kao žena koja se porađa. U čudu gledaju jedan u drugog, lica im u strahu gore.

9 Evo, dolazi Gospodnji dan, strašan od

jarosti i žestokog gneva, da zemlju pretvori u strašan prizor i da iz nje istrebi njene grešnike. **10** Jer ni nebeske zvezde ni njihovo sazvežđe Kesil* neće sijati svojom svetlošću, sunce će potamneti kad izađe, a ni mesec neće zasjati svojim sjajem. **11** Kazniću svet za njegovu zloću i zle za njihov prestup. Zatrću ponos oholih i poniziću nadmenost nasilnika. **12** Učiniću da se smrtni čovek ređe nađe nego suvo zlato, da je zemaljski čovek ređi od ofirskog zlata. **13** Zato ću potresti nebo. Zemlja će se zatresti i pomeriti sa svog mesta od jarosti Gospoda nad vojskama u dan njegovog žestokog gneva. **14** Kao gazela naterana u beg i kao stado koje nema ko da skupi, tako će se svako okrenuti svom narodu i svako će pobeći u svoju zemlju. **15** Ko bude pronađen, biće proboden, i svako ko u tom naletu bude uhvaćen, pašće od mača, **16** a deca će im biti smrskana pred njihovim očima. Kuće će im biti opljačkane, a žene silovane.

17 Evo, podižem na njih Međane, koji ne mare za srebro i ne raduju se zlatu. **18** Svojim lukovima pobiće mladiće. Neće se smilovati plodu utrobe, oko im se neće sažaliti na decu. **19** Vavilon, ukras carstava, lepota i ponos Haldejaca, biće kao Sodom i Gomor kad ih je Bog uništio. **20** Nikad više neće biti nastanjen, neće ga više biti ni u jednom budućem naraštaju. Arapin neće tamo razapinjati svoj šator, niti će pastiri voditi svoja stada da tamo počivaju. **21** Tamo će počivati životinje koje žive u bezvodnom kraju, u kućama njegovih nekadašnjih stanovnika nastaniće se sovuljage. Tamo će prebivati nojevi, i demoni u obliku jarca skakaće tamo. **22** Šakali će zavijati u njegovim utvrđenim dvorima, velike zmiје biće u njegovim nekad raskošnim palatama. Njegovo se vreme približilo, njegovi se dani neće pro-

* **13,10** Smatra se da se radi o Orionu.

dužiti.

14 Jer Gospod će se smilovati Jakovu i opet će izabrati Izrael. Daće im da u svojoj zemlji počivaju, a stranci će im se pridružiti i priključiće se Jakovljevom domu. **2** Narodi će ih uzeti i dovesti na njihovo mesto, a Izraelov dom uzeće ih u nasljedstvo u Gospodnjoj zemlji kao sluge i sluškinje. Porobiće one koji su njih porobili i biće gospodari nad onima koji su ih terali da rade.

3 Tog dana, kad ti Gospod bude dao da počineš od svog bola, od svog nemira i od teškog ropstva kojim si bio pritisnut, **4** izgovorićeš ovu priču o caru Vavilona:

'Nema više onoga koji je druge terao da rade, nema više tlačenja! **5** Gospod je slomio štap zlih, vladalačku palicu, **6** onoga koji je bez prestanka u jarosti udarao narode, koji je u gnevu pokoravao narode nemilice ih progoneći.' **7** Cela je zemlja počinula, smirila se. Ljudi se vesele i kliču od radosti. **8** Stabla smreke i livanski kedrovi raduju se kad vide šta ti se desilo, i govore: 'Otkako si pao, drvoseče nas više ne seku.

9 Grob se dole zbog tebe uskolebao, očekujući da u njega dođeš. Zbog tebe je probudio nemoćne mrtvace, sve zemaljske vođe koje su bile poput jaraca. Careve svih naroda digao je s njihovih prestola. **10** Svi oni progovaraju i govore ti: 'Zar si i ti postao nemoćan kao i mi? Zar si se izjednačio s nama? **11** U grob je bačen tvoj ponos, zvuk tvojih žičanih instrumenata. Ispod tebe su crvi prostrti kao postelja, crvi su ti pokrivač.

12 Kako pade s Neba, Svetlonošo, zorin sine! Kako se obori na zemlju, ti što si gazio narode! **13** A govorio si u svom srcu: 'Do nebesa ću se podići. Iznad Božjih zvezda podići ću svoj presto i sešću na zbornu goru na krajnjem severu. **14** Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Sve-

višnjim.'

15 Ali u grob bićeš bačen, u najdublju jamu. **16** Oni koji te vide posmatraće te i razmišljaće o tebi govoreći: 'Je li to onaj koji je tresao zemlju, koji je drmao carstva, **17** koji je plodno tlo pretvarao u pustinju i razarao gradove, koji svoje zatvorenike nije otpuštao kući?' **18** Carevi svih drugih naroda počivaju u slavi, svaki u svom grobu. **19** A ti si odbačen, ni groba nemaš, kao prezrena mladica, pokriven pobijenim ljudima koji su mačem probodeni i bačeni u kamenu jamu, kao izgažen leš. **20** Nećeš im se pridružiti u grobu, jer si svoju zemlju upropastio, svoj si narod pobio. Potomcima zlikovaca nikad se više ime neće spominjati.

21 Pripremite panj na kome će njegovi sinovi biti poklani zbog prestupa njihovih praočeva, da se ne podignu i ne osvoje zemlju i da svojim gradovima ne prekriju lice sveta.'

22 'Ustaću na njih', govori Gospod nad vojskama. 'Zatrcu Vavilonu ime i ostatak, porod i potomstvo', govori Gospod.

23 'Učiniću ga prebivalištem bodljikavih prasadi i močvarom, pomešću ga metlom uništenja', govori Gospod nad vojskama.

24 Gospod nad vojskama se zakleo: 'Zaista, kako sam zamislio, tako će i biti, što sam odlučio, to će se i ostvariti, **25** da bih slomio Asirca u svojoj zemlji i zgazio ga na svojim gorama, da bi se njegov jaram skinuo s mog naroda i da bi se njegovo breme skinulo s njihovih leđa.

26 To je odluka koja je doneta protiv cele zemlje, to je ruka koja se podigla na sve narode. **27** Jer je Gospod nad vojskama doneo odluku, i ko je može poništiti? Njegova se ruka podigla, i ko je može odvratiti?"

28 Te godine kad je umro car Ahaz izrečena je ova objava: **29** „Neka se niko u tebi, zemljo filistejska, ne raduje što je slomljena palica onoga koji te je udarao.

Jer će iz zmijskog korena izaći otrovnica, plod će njegov biti ljuta hitra zmiya. **30** Prvenci ubogih imaće hranu, siromašni će mirno počivati. Gladu ću usmrtili tvoj koren, a što ostane od tebe, biće pobijeno. **31** Gorko plaćite, vrata! Jadikuj, grade! Neka u tebi, zemljo filistejska, svi klonu duhom! Jer sa severa dim dolazi, i niko ne zaostaje u neprijateljskim četama.

32 Šta će se odgovoriti glasnicima naroda? Da je Gospod položio temelj Cionu, i u njemu će nevoljnici iz njegovog naroda naći utočište.”

15 Objava protiv Moava: „Ućutkan je Ar-Moav, jer je preko noći opustošen. Ućutkan je Kir-Moav, jer je preko noći opustošen. **2** On odlazi u hram i u Devon, na uzvišice, da plače. Nad Nevonom i nad Medevom Moav gorko plače. Sve su glave u njemu obrijane, sve su brade odsečene. **3** Na njegovim ulicama ljudi su opasali kostret. Na njegovim krovovima i trgovima svi gorko plaču, i dok silaze suze liju. **4** Hešbon i Eleala jadikuju. Njihov glas čuje se do Jase. Zato moavski ratnici viču i svima u narodu duša je zadržala.

5 Moje srce jadikuje nad Moavom. Njegovi begunci odlaze sve do Sigora i Eglat-Selisije. Dok se penju na Luit, svi plaču. Dok idu u Oronajim, razleže se njihov jauk zbog propasti. **6** Jer su se nimrimske vode pretvorile u pustinju. Zelena je trava uvela, nestalo je trave, nema zelenila. **7** Zato, preko doline topola nose ono što je preostalo i dobra koja su sačuvali. **8** Jauk se razleže po moavskom kraju. Gorak plač čuje se do Eglaima, gorak plač čuje se do Bir-Elima, **9** jer su dimonske vode pune krvi. Dimonu ću dodati još jednu nevolju - lav će napadati moavske begunce i one koji ostanu u toj zemlji.

16 Pošaljite ovna vladaru zemlje, iz Sele preko pustinje, do gore kćeri cionske.

2 Kao ptice u begu, oterane iz svog gnezda, takve će biti kćeri moavske na prelazima preko Arnona.

3 Dajte savet, sprovedite odluku. U podne raširi svoju senku da bude kao usred noći. Sakrij rasejane, ne izdaj begunce. **4** Neka oni od mog naroda koji su rasejani budu kod tebe, Moave. Budi im skrovište od pustošnika. Jer je tlačitelju došao kraj, pustošenje je prestalo, zbrisani su sa zemlje oni koji su gazili druge.

5 Presto će utvrditi milošću. Na njemu će car u Davidovom šatoru u vernosti sedeti, sudiće i tražiće pravdu, i spremno će činiti ono što je ispravno.

6 Čuli smo za Moavov ponos, veliki ponos, za njegovu oholost, njegov ponos i njegov gnev - ali njegove prazne reči neće se ostvariti. **7** Zato će Moav gorko plakati zbog svoje nevolje, svi u Moavu gorko će plakati. Oni koji su sasvim slomljeni jadikovaće za suvim groždem iz Kir-Areseta, **8** jer su se osušila hešbonska terasasta polja. Gospodari naroda potrli su jarkocrvene grane sivmanskim vinogradima, koje su se do Jazira pružale i po pustinji išle. Njegove mladice su bile ostavljene da same bujaju i pružale su se sve do mora.

9 Zato ću nad sivmanskim vinogradom plakati kao što plačem i nad Jazirom. Suzama ću te zalivati, Hešbone i Elealo, jer se nad tvojom letinom i nad tvojom berbom začuo bojni poklič. **10** Nestalo je radosti i veselja iz voćnjaka, ne čuju se radosni uzvici u vinogradima, nema klicanja. Onaj ko je gazio grožđe u vinskoj presi više ga ne gazi. Prekinuo sam radosne usklike.

11 Zato moja utroba kao harfa drhti nad Moavom, sve što je u meni drhti nad Kir-Aresetom.

12 Videlo se da se Moav umorio na

uzvišici. Došao je u svoje svetište da se moli, ali ništa nije mogao da izmoli.

13 To je reč koju je Gospod još ranije rekao o Moavu. **14** A sada Gospod ovako kaže: 'Za najviše tri godine, kao što su najamničke godine, Moavova slava biće prezrena uz veliki metež, a oni koji preostanu biće malobrojni i nejakii.'

17 Objava protiv Damaska: „Gle, Damask više nije grad. Pretvorio se u gomilu ruševina, u razvaline koje se raspadaju. **2** Napušteni aroirski gradovi postali su mesto gde stada dolaze i leže i gde ih niko ne plaši. **3** U Jefremu više nema utvrđenog grada, a ni carstva u Damasku. Sa onima koji preostanu iz Sirije biće kao sa slavom Izraelovih sinova”, govori Gospod nad vojskama.

4 „Tog dana Jakovljeva slava biće ponižena, njegovo debelo telo smršaće. **5** Kad žetelac bude skupljao nepožnjeveno žito i kad bude žeo klasje, biće kao čovek koji pabirči klasje u refaimskoj dolini. **6** U Jakovu će ostati pabirak kao kad se otrese maslina: dve ili tri zrele masline na vrhu, četiri ili pet na rodnim granama”, govori Gospod, Izraelov Bog.

7 Tog dana zemaljski čovek pogledaće svog Tvorca, upraviće oči na Svetog Boga Izraelovog. **8** Neće gledati na oltare, delo svojih ruku, neće gledati na ono što su njegovi prsti načinili, niti na obredna debla ni na kadione stalke. **9** Tog dana njegovi utvrđeni gradovi biće kao napušteno mesto u šumi, kao grana koju su ostavili pred Izraelovim sinovima; biće pustoš. **10** Jer si zaboravio Boga svog spasenja i nisi se setio Stene svoje tvrđave. Zato u svoje lepe rasadnike sadiš tuđe mladice. **11** Ti samo ograđuj svoj rasadnik danju, a ujutru se trudi da ti seme nikne, ali žetva će pobeći onog dana kada dođu bolest i neizlečive muke.

12 Teško mnogim uskomešanim naro-

dima, koji su se uzburkali kao što se more uzburka! Teško narodima koji huče kao što huče silne vode! **13** Huka naroda biće kao huka mnogih voda. Ali On će ih ukoriti, pa će oni pobeći daleko i biće gonjeni kao pleva na gori koju vetar raznosi i kao čičak što se u olujnom vetru kovitla. **14** A uveče, eto iznenadnog straha! Pre nego što svane, nema ih više. To je nasledstvo onih koji nas pljačkaju, to će snaći one koji nas plene.

18 Teško zemlji u kojoj krilati insekti zuje, koja je na području etiopskih reka! **2** Ona poslanike šalje preko mora, po površini vode u brodovima od papirusove trske, i kaže: „Idite, hitri glasnici, visokom narodu glatke kože, narodu koji svuda širi strah, žilavom narodu koji gazi druge i čiju zemlju odnose reke.”

3 Svi stanovnici sveta, vi koji živite na zemlji, ugledaćete prizor kao kad se na gorama zastava podigne i čućete zvuk kao kad se rog oglasi. **4** Jer ovako mi je rekao Gospod: „Mirno ću stajati i gledati svoje prebivalište, i to će biti kao sjajna toplina svetlosti i kao oblak rose u vreme berbe. **5** Jer pre berbe, kad cvet procveta i od cvetova nastane zrelo grožđe, vinogradar će nožem orezati grančice i odstraniti izdanke, odseći će ih. **6** Sve će se to ostaviti gorskim pticama grabljivicama i zemaljskim zverima. Ptice grabljivice njima će se hraniti celo leto, i sve zemaljske zveri njima će se hraniti u vreme berbe.

7 U to će vreme visok narod glatke kože, narod koji svuda širi strah, žilav narod koji gazi druge i čiju zemlju odnose reke, donositi dar Gospodu nad vojskama na mesto gde prebiva ime Gospoda nad vojskama, na goru Cion.”

19 Objava protiv Egipta: „Gle, Gospod sedi na brzom oblaku i dolazi u Egipat. Drhtaće pred

njim bezvredni egipatski bogovi i rastopiće se srce Egipćana.

2 'Podbošću Egipćane protiv Egipćana, pa će ratovati brat protiv brata, prijatelj protiv prijatelja, grad protiv grada i carstvo protiv carstva. **3** Zbuniće se Egipćani, a ja ću pomrsiti njihove namere. Oni će se obraćati bezvrednim bogovima i onima koji se bave čaranjem, koji prizivaju duhove i koji proriču budućnost. **4** Predaću Egipćane u ruke okrutnom gospodaru, silan car vladajući nad njima', govori Gospod, Gospod nad vojskama.

5 'Voda u moru će nestati, reka će presahnuti i presušiti. **6** Reke će se usmrdeti, opašće voda u kanalima Nila u Egiptu i oni će presahnuti. Trska i rogoz će istrunuti. **7** Ogoljena mesta pored Nila, na njegovom ušću, i sva polja zasejana pored Nila osušit će se. Vetar će odneti sve što raste na njima, sve će to nestati. **8** Ribari će tugovati, biće žalosni svi koji su bacali udice u Nil, klonuće svi koji su razapinjali mreže po vodi. **9** Postideće se oni koji češljaju lan i oni koji tkaju belo platno. **10** Njegovi tkalci biće satrti, svi najamnici biće žalosni u duši.

11 Soanski knezovi su bezumni. Faraonovi mudri savetnici daju nerazumne savete. Kako možete reći faraonu: 'Ja sam sin mudrih, sin drevnih careva?' **12** Gde su sada tvoji mudraci, da ti kažu i da saznaju šta je Gospod nad vojskama odlučio da učini s Egiptom? **13** Soanski knezovi postupaju bezumno, nofski knezovi su prevareni, egipatska plemena zavode njihovi poglavari. **14** Gospod je izlio na njih duh smetenosti. Zato zavode Egipat da posrće u svim svojim delima, kao što pijanica posrće u svojoj bljuvotini. **15** U Egiptu više ništa neće moći da učine ni glava ni rep, ni grana ni rogoz.

16 Tog dana Egipat će postati kao žena, drhtaće i strepeće kad Gospod nad vojskama zamahne rukom na njega. **17**

Judina zemlja ulivaće strah Egiptu. Kome se god ona spomene, taj će strepeti zbog odluke koju je protiv njega doneo Gospod nad vojskama.

18 Tog dana u egipatskoj zemlji biće pet gradova koji će govoriti hananskim jezikom i zaklinjaće se Gospodu nad vojskama. Jedan će se zvati Grad rušenja.

19 Tog dana Gospodnji oltar biće usred egipatske zemlje i stub posvećen Gospodu uz njenu granicu. **20** To će biti znak i svedočanstvo za Gospoda nad vojskama u egipatskoj zemlji, jer će oni prizivati Gospoda zbog svojih tlačitelja, a on će im poslati velikog spasitelja koji će ih izbaviti. **21** Gospod će postati poznat Egipćanima. Tog dana Egipćani će upoznati Gospoda i prinosiće žrtve i darove, zavetovaće se Gospodu i ispunjavaće zavete. **22** Gospod će udariti Egipat. Udariće ga, ali će ga i izlečiti. Oni će se vratiti Gospodu, i on će uslišiti njihove usrdne molitve i izlečiće ih.

23 Tog dana biće širok put iz Egipta u Asiriju, i Asirija će odlaziti u Egipat i Egipat u Asiriju. Egipat i Asirija zajedno će služiti Bogu. **24** Tog dana Izrael će biti treći s Egiptom i Asirijom, biće blagoslov usred zemlje, **25** jer će ga Gospod nad vojskama blagosloviti i reći će: 'Neka je blagoslovljen moj narod, Egipat, i delo mojih ruku, Asirija, i moje nasledstvo, Izrael'."

20 One godine kad je visoki zvaničnik Asirije došao na Azot, kad ga je Sargon, car Asirije, poslao, pa je on napao Azot i osvojio ga, **2** tada je Gospod govorio preko Isaije, Amosovog sina, i rekao: „Idi, skini kostret sa svojih bokova i izuj sandale sa svojih nogu.“ On je učinio tako i išao je oskudno odeven [u dugu tuniku ili veš] i bos.

3 Zatim je Gospod rekao: „Kao što je moj sluga Isaija tri godine išao oskudno odeven i bos kao znak i proroštvo protiv Egipta i protiv Etiopije **4** tako će car Asirije

odvesti zarobljene Egipćane i izgnane Etiopljane, decu i starce, gole i bose i golih zadnjica, otkrivajući egipatsku golotinju. **5** Tada će se uplašiti i postideće se zbog Etiopije, svoje nade, i zbog Egipta, svoje lepote. **6** Tog dana stanovnici ovog primorja reći će: 'Gle, to je naša nada kojoj smo trčali da nam pomogne i da nas izbavi od cara Asirije! A kako ćemo se sada spasiti?'

21 Objava protiv primorske pustinje: „Poput olujnih vetrova koji s juga dolaze, nevolja dolazi iz pustinje, iz strašne zemlje.“ **2** Objavljena mi je strašna vizija: „Izdajica čini izdaju, a pustošnik pustoši. Napred, Elame! Počni opsadu, Medijo! Učiniću da niko više ne uzdiše zbog nje.“ **3** Zato su moja bedra obuzeli jaki bolovi. Muke su me uhvatile, kao ženu koja se porađa. Toliko sam se smeo, da ne čujem; toliki me je nemir obuzeo, da ne vidim. **4** Moje srce nema mira, jeza me obuzima. Od sumraka, koji sam voleo, hvata me strah.

5 Neka se postavi sto, neka se pripreme mesta za stolom, neka se jede i pije! Ustajte, knezovi, pomažite štit! **6** Jer ovako mi je rekao Gospod: „Idi, postavi stražara da ti javi šta vidi.“

7 On je video bojna kola s dva upregnuta konja, bojna kola s magarcima i bojna kola s kamilama. Dobro je pazio, s velikom pažnjom. **8** Zatim se oglasio kao lav: „Gospode, na stražarskoj kuli stojim čitav dan, na svom stražarskom mestu stojim čitavu noć. **9** Eno, dolaze ljudi na bojnim kolima s dva upregnuta konja!“

Zatim je povikao: „Pade! Pade Vavilon! Svi rezbareni likovi njegovih bogova razbijeni su o zemlju!“

10 Narode moj, koji si kao ovršeno žito, sine gumna moga. Ono što sam čuo od Gospoda nad vojskama, Izraelovog Boga, to sam vam javio.

11 Objava protiv Dume.* Viče mi neko iz Sira: „Stražaru, koje je doba noći? Stražaru, koje je doba noći?“ **12** A stražar reče: „Doći će jutro, a zatim opet noć. Ako hoćete da pitate, pitajte. Dođite opet!“

13 Objava protiv puste ravnice: „U šumi u pustoj ravnici provodićete noć vi, dedanski karavani. **14** Iznesite vodu pred onoga ko je žedan! Stanovnici zemlje Teme, izađite s hlebom pred begunca. **15** Jer oni beže od mačeva, od izvučenog mača, od nategnutog luka, od žestokog rata.

16 Jer mi je ovako rekao Gospod: 'Za najviše godinu dana, kao što je najamnička godina, nestaće sva kidarska slava. **17** A od mnogih strelaca, hrabrih kidarskih sinova, malo će ostati, jer je tako rekao Gospod, Izraelov Bog.'

22 Objava o dolini vizije: „Šta ti je? Zašto je ceo tvoj narod izašao na krovove? **2** Bio si pun meteža, bučni grade, veseli grade. Oni koji su pobijeni u tebi nisu pobijeni mačem, niti su poginuli u boju. **3** Svi tvoji okrutni vladari odjednom su pobjegli. Odvedeni su u zarobljeništvo, a da neprijatelj nije zapeo luk. Svi koji su se u tebi našli odvedeni su u zarobljeništvo, iako su daleko bežali.

4 Zato sam rekao: „Ne gledajte me, jer ću gorko zaplakati. Ne trudite se da me tešite jer je opustošena kći mog naroda. **5** Jer to je dan pometnje i gaženja i meteža, dan Gospoda, Gospoda nad vojskama, u dolini vizije. Došao je onaj koji zidine ruši, vika se prema gori diže. **6** Elam je uzeo strele i bojna kola koja konji vuku. Kir je otkrio štit. **7** Tvoje najlepše ravnice biće pune bojnih kola, konji će stajati pred vratima, **8** i ukloniće se Judina zaštita. A ti ćeš tog dana upraviti pogled na oružnicu u šumskom domu. **9** I videćete pukotine u

* **21,11** „Duma“ (što znači „tišina“) jeste proćansko ime za Edom.

zidinama Davidovog grada, jer će ih biti mnogo. Skupljaćete vodu iz donjeg jezera.

10 Brojaćete kuće u Jerusalimu. Rušićete kuće da biste učvrstili zidine. **11** Između dva zida napravićete spremište za vodu iz starog jezera. Ali nećete pogledati na Velikog Tvorca koji je to učinio, nećete videti onoga koji je to davno spremio.

12 Tog dana Gospod nad vojskama pozvaće vas da plaćete i tugujete, da obrijete glave i opašete kostret. **13** Ali gle, radost i veselje, kolju se goveda i ovce, jede se meso i pije vino, i govori se: 'Jedimo i pijmo, jer ćemo sutra umreti'."

14 Gospod nad vojskama ovako mi je javio: „Ovaj prestup neće vam biti očišćen dok ne umrete, kaže Gospod nad vojskama."

15 Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Hajde, idi kod onog dvorskog nastojnika Somne, i reci mu: **16** 'Šta imaš ovde i koga imaš ovde, pa si tu isklesao sebi grobnicu?' Na uzvišici on sebi kleše grobnicu, u steni pravi sebi prebivalište. **17** Gle, čoveče, ja, Gospod, baciću te jednim udarcem i snažno ću te zgrabiti. **18** Smotaću te kao klupko i baciću te kao loptu u prostranu zemlju. Tamo ćeš umreti i tamo će tvoja slavna kola biti na sramotu domu tvog gospodara. **19** Svrgnuću te s tvog mesta i bićeš oteran iz svoje službe.

20 Tog dana pozvaću svog slugu Elijakima, Helkijinog sina. **21** Obući ću ga u tvoju haljinu, opasaću ga tvojim pojasom i predaću mu u ruke tvoju vlast, i biće otac stanovnicima Jerusalima i Judinom domu. **22** Staviću mu na rame ključ Davidovog doma, pa kad on otvori, niko neće zatvoriti, i kad on zatvori, niko neće otvoriti. **23** Zabiću ga kao klin da trajno stoji na svom mestu i postaće presto slave domu oca svoga. **24** O njemu će visiti sva slava doma oca njegovoga, potomstvo i izdanci, sve male posude, razne činije i razni ćupovi."

25 „Tog dana“, govori Gospod nad vojskama, „ukloniće se klin koji je trajno zabit na svom mestu, poseći će se i pašće, i uništiće se teret koji je na njemu visio, jer je tako rekao Gospod.“

23 Objava o Tiru: „Gorko plaćite, tarsiski brodovi, jer je on opustošen i više nije luka, nije više mesto u koje se dolazi. Iz kitimske zemlje stigla im je ta vest. **2** Ućutite, stanovnici primorja. Trgovci iz Sidona, koji plove morem, napunili su te bogatstvom. **3** Mnoge je vode prešlo žito iz Sihora, žetva sa Nila, prihod iz Tira. To je narodima bio dobitak.

4 Stidi se, Sidone, morska tvrđavo, jer more govori: Ne hvataju me porođajni bolovi i ne porađam se, ne odgajam mlađice i ne podižem devojke.“ **5** Kao na vest o Egiptu, tako će i na vest o Tiru ljude obuzeti veliki bolovi. **6** Plovite u Tarsis. Gorko plaćite, stanovnici primorja. **7** Da li je to vaš grad koji je od davnina, od svojih početaka, bio veseo? Noge su ga nosile daleko u tuđinu da se tamo naseli.

8 Ko je doneo tu odluku protiv Tira, koji je delio krune, čiji su trgovci bili knezovi, čiji su prodavci bili ugledni ljudi u zemlji?

9 Gospod nad vojskama doneo je tu odluku, da oskrnavi svu ponosnu lepotu, da ponizi sve ugledne ljude u zemlji.

10 Poput Nila poplavi svoju zemlju, kćeri tarsiska. Nema više brodogradilišta. **11** Gospod je podigao ruku na more, potresao je carstva i dao je zapovest protiv Fenikije, da se unište njene tvrđave. **12** I još je rekao: 'Nikada se više nećeš radovati, potlačena device, kćeri sidonska. Ustani, idi u Kitim. Ali ni tamo nećeš imati mira.'

13 Eto zemlje Haldejaca, taj narod, a ne Asirija, predaće ga pustinjским životinjama. Podigli su opsadne kule, ogolili njegove utvrđene dvore, od njega je osta-

la samo ruševina koja se raspada.

14 Gorko plačite, tarsiski brodovi, jer je vaša tvrđava opustošena.

15 U to vreme Tir će biti zaboravljen sedamdeset godina, koliki je vek jednog cara. A posle sedamdeset godina Tir će biti kao bludnica o kojoj se peva: **16** 'Uzmi harfu i idi po gradu, zaboravljena bludnice. Sviraj na žicama najbolje što znaš i pevaj mnoge pesme, da te se sete.'

17 Posle sedamdeset godina Gospod će opet pogledati na Tir, i on će opet primati svoju platu i činiće blud sa svim carstvima sveta na zemlji. **18** Njegova zarada i njegova plata Gospodu će postati sveta. Neće se skupljati niti čuvati, jer će njegova plata biti za one koji borave pred Gospodom, da bi jeli do sitosti i da bi bili lepo obučeni."

24 Evo, Gospod prazni zemlju i pustoši je, izobličava njeno lice i rasejava njene stanovnike. **2** Kao što je narodu tako će biti i svešteniku, kao što je sluzi tako će biti i njegovom gospodaru, kao što je sluškinji tako će biti i njenoj gospodarici, kao što je kupcu tako će biti i prodavcu, kao što je zajmodavcu tako će biti i onome ko prima zajam, kao što je onome koji naplaćuje kamatu tako će biti i onome koji plaća kamatu. **3** Zemlja će biti ispražnjena i opljačkana, jer je tako rekao Gospod. **4** Zemlja tuguje i vene. Plodna zemlja nestaje i vene. Propadaju istaknuti ljudi iz naroda. **5** Zemlja se onečistila pod svojim stanovnicima, jer su prestupili zakone, izmenili propise, raskinuli trajni savez. **6** Zato prokletstvo proždire zemlju i njeni stanovnici nose krivicu. Zato će izgoreti stanovnici zemljski i ostaće veoma malo ljudi.

7 Tuguje mlado vino, vene loza, uzdišu oni koji su bili veselog srca. **8** Nema više veselja uz daire, ne čuju se glasovi onih koji se raduju, nema više veselja uz harfe.

9 Ne pije se više vino uz pesme, opojno je piće postalo gorko onima koji ga piju. **10** Grad je napušten i razoren, sve su kuće zatvorene. **11** Na ulicama se čuje vika jer nema vina. Nestalo je radosti, nema više veselja u zemlji. **12** U gradu je ostala samo pustoš, vrata su srušena i razvaljena.

13 Jer tako će se dogoditi usred zemlje i usred naroda, kao kad se tresu masline, kao kad se pabirči posle berbe grožđa. **14** Oni će na sav glas radosno klicati. S mora će klicati zbog Gospodnjeg veličanstva. **15** Zato će tamo gde je svetlost* slaviti Gospoda, na morskim ostrvima slaviće ime Gospoda, Izraelovog Boga. **16** S kraja zemlje čujemo pesme: „Slava Onome koji je pravedan!“ Ali ja kažem: „Propašću! Propašću! Teško meni! Izdajice čine izdaju. Izdajice čine veliku izdaju.“

17 Strah, jama i zamka čekaju tebe, stanovniče zemlje. **18** Ko pobegne od glasa strahote, pašće u jamu, a ko se izvuče iz jame, uhvatiće se u zamku. Jer će se otvoriti brane na visini i potrešće se temelji zemlje. **19** Sva se zemlja raspukla, sva se zemlja uzdrimala, sva se zemlja uskolebala. **20** Sva se zemlja tetura kao pijanica i ljulja se kao osmatračnica. Pritiska je njen prestup, pa će pasti i više neće ustati.

21 Tog dana Gospod će presuditi vojsci na visini i carevima zemaljskim na zemlji. **22** I biće skupljeni kao što se zarobljenici skupljaju u jamu i biće zatvoreni u tamnicu, i posle mnogo dana biće kažnjeni. **23** I posramiće se mesec i sunce će se zastideti kad Gospod nad vojskama stane carovati na gori Cionu i u Jerusalimu, i pred starešinama svojim proslavi se.

25 Gospode, ti si moj Bog. Uzvisivaću te, hvaliću ime tvoje, jer si čudesna dela učinio, ispunio si

* **24,15** Po svemu sudeći, izraz se odnosi na istok, to jest na istočni horizont.

davne namere, verno i pouzdano. **2** Jer si grad pretvorio u gomilu kamenja, utvrđen grad u ruševine. Utvrđeni dvori tuđinaca više nisu grad, doveka se više neće obnoviti. **3** Zato će te silan narod slaviti, grad okrutnih naroda tebe će se bojati. **4** Jer si ti utočište ubogom, utočište siromahu u nevolji, skrovište od oluje, zaklon od vrućine, kad nasilnik navali kao oluja koja na zidine udara. **5** Ti obuzdavaš buku tuđinaca kao vrućinu u bezvodnoj zemlji, i kao vrućinu senom od oblaka. Utišala se pesma nasilnika.

6 Gospod nad vojskama pripremiće svim narodima na ovoj gori gozbu od masnoća, gozbu od taloga, od najboljih jela, od starih sokova od grožđa bez taloga. **7** Na ovoj gori on će uništiti koprenu koja pokriva sve narode, pokrivač koji je raširen nad svim narodima. **8** Zauvek će uništiti smrt. Gospod će obrisati suze sa svakog lica. Ukloniće sramotu sa svog naroda po svoj zemlji, jer je tako rekao Gospod.

9 Tog dana reći će se: „Gle, to je naš Bog. Njega smo očekivali, on će nas spasiti. To je Gospod. U njega se uzdamo. Radujmo se i veselimo se spasenju koje od njega dolazi.”

10 Jer će Gospodnja ruka počivati na ovoj gori, a Moav će biti zgažen na svom mestu kao što se slama gazi na đubrištu. **11** Bog će na njega zamahnuti rukama kao što plivač zamahuje kad pliva, i većtim pokretima svojih ruku poniziće njegovu oholost. **12** On će razoriti utvrđeni grad s njegovim sigurnim zidinama. Poniziće taj grad, baciće ga na zemlju, u prah.

26 Tog dana, u Judinoj zemlji pevaće se ova pesma: „Mi imamo jak grad. Bog daje spasenje zidinama i bedemima. **2** Otvorite vrata da uđe pravedan narod koji postupa verno. **3** U trajnom miru čuvaćeš one koji imaju nepoko-

lebljivo srce, jer se u tebe uzdaju. **4** Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod večna Stena.

5 On obara one koji žive na visini, u uzvišenom gradu. Ponižava grad, do zemlje ga ponižava, baca ga u prah. **6** Noga će ga gaziti, noga nevoljnika, koraci ubogih.”

7 Pravedan je put pravednika. Ti si pravedan, i zato ćeš poravnati stazu pravednika. **8** U tebe se, Gospode, uzdamo da nas povedeš putem svoje pravde. Za tvojim imenom i tvojim spomenom naša duša žudi. **9** Noću moja duša za tobom žudi, duh moj u meni te traži. Jer kad se tvoji pravedni sudovi izvrše na zemlji, pravednosti će se učiti oni koji žive na zemlji. **10** Ako se onome ko je zao pokaže milost, on se neće naučiti pravednosti. U zemlji pravednosti činiće nepravdu i neće videti Gospodnju uzvišenost.

11 Gospode, tvoja ruka je podignuta, a oni je ne vide. Ali videće je i postideće se kad počneš revnovati za svoj narod. Proždrece ih vatra namenjena tvojim neprijateljima. **12** Gospode, ti ćeš nam dosuditi mir, jer si ti tvorac svih dela naših. **13** Gospode, Bože naš, drugi su gospodari umesto tebe vladali nad nama. Samo uz tvoju pomoć spominjaćemo ime tvoje. **14** Oni su mrtvi, neće više živeti. To su nemoćni mrtvac i oni neće ustati. Zato si ih pozvao na odgovornost da bi ih pobio i izbrisao svaki spomen na njih.

15 Umnožio si narod, Gospode, umnožio si narod i proslavio si se. Nadaleko si proširio sve granice zemlje. **16** Gospode, u nevolji su tebe tražili, šapatom su se molili kad ih je stigla tvoja kazna. **17** Kao što trudnica kojoj se bliži porođaj ima bolove i viče u porođajnim mukama, tako je i nama zbog tebe, Gospode. **18** Zatrudneli smo, imamo bolove, ali kao da vetar rađamo. Zemlji ne donosimo pravo spasenje, ne rađaju se plodnoj zemlji njeni stanovnici.

19 Tvoji mrtvi će oživeti, moje mrtvo telo će ustati. Probudite se i radujte se trijumfalno, vi koji živite u prahu! Jer je vaša rosa kao rosa na slezu, i zemlja će vratiti mrtvace.

20 Hajde, narode moj, uđi u svoje sobe gde ćeš biti na sigurnom i zatvori vrata za sobom. Sakrij se načas dok ne prođe gnev. **21** Jer, gle, Gospod izlazi iz svog mesta da stanovnike zemlje pozove na odgovornost zbog prestupa koje su počinili protiv njega, i zemlja će otkriti krv koja je u njoj prolivena i neće više pokrivati one koji su u njoj pobijeni.

27 Tog dana Gospod će svojim teškim, velikim i jakim mačem kazniti levijatana,* zmiyu koja klizi, levijatana, vijugavu zmiyu, ubiće neman koja je u moru.

2 Tog dana pevajte ovako: „Vinograd daje vino penušavo! **3** Ja, Gospod, čuvam ga. Stalno ću ga zalivati. Čuvaću ga i noću i danju da ga niko ne ošteti. **4** Nema gneva u meni. Ko će mi trnje i korov u bici dati? Sve ću to zgaziti i zapaliti.

5 Neka se drži mog utočišta i neka sklopi mir sa mnom. Mir neka sklopi sa mnom.“ **6** U danima koji dolaze Jakov će se ukoreniti, Izrael će procvetati i porasti. Svu će zemlju plodom napuniti.

7 Zar on mora da podnosi tako žestoke udarce? Zar mora da pretrpi tako veliki pokolj? **8** Uz povik strašan kaznićeš ga kad ga proteraš. Onog dana kad zaduva istočni vetar oteraćeš ga svojim silnim dahom. **9** Zato će se time očistiti Jakovljevi prestup, i to će biti sav plod kad on ukloni njegov greh, kad učini da sve kamenje oltara bude kao krečno kamenje što se mrvljuje u prah, tako da obredna debla i kadioni stalci neće moći da stoje. **10** Jer će utvrđeni grad biti osamljen, pašnjak će biti

napušten, ostavljen kao pustinja. Tele će tamo pasti i ležati; poješće njegove grane.

11 Kad se njegove mladice osuše, žene će dolaziti, lomiti ih i njima će vatru ložiti. Jer je to nerazuman narod. Zato mu njegov Tvorac neće biti milostiv, neće mu se smilovati onaj koji ga je saznao.

12 Tog dana Gospod će stresti plodove, od reke do doline reke Egipat, pa ćete biti skupljeni jedan za drugim, Izraelovi sinovi. **13** Tog dana zatrubiće se u veliki rog, i doći će oni koji propadaju u asirskoj zemlji i oni koji su rasejani u egipatskoj zemlji, i pokloniće se Gospodu na svetoj gori u Jerusalimu.

28 Teško uzvišenoj kruni pijanica Jefremovih i uvelom cvetu njegovog divnog nakita na vrhu plodne doline onih koji su pijani od vina! **2** Evo, Gospod ima nekoga ko je jak i silan. Kao oluja s gromovima i gradom, kao razorna oluja, kao oluja s gromovima i silnim vodama koje plave, on će ih svom snagom baciti na zemlju. **3** Uzvišene krune pijanica Jefremovih biće izgažene. **4** A uveli cvet njegovog divnog nakita na vrhu plodne doline biće kao rana smokva pre leta, koju čovek, čim ugleda, odmah uzme u ruku i pojede.

5 Tog dana Gospod nad vojskama biće ostatku svog naroda divna kruna i sjajan venac, **6** i duh pravde onome koji sedi na sudskom mestu, i snaga onima koji odbijaju napade na vratima.

7 Ali i oni su zastranili od vina i lutaju od opojnog pića. Sveštenik i prorok zastranili su od opojnog pića, smeteni su od vina, lutaju od opojnog pića, zastranili su u svojim vizijama, posrću u odlučivanju. **8** Svi su stolovi puni gadne bljuvotine, nema više čistog mesta.

9 Koga on to uči mudrosti, kome on to tumači objavu? Zar onima koji su se tek odvikli od mleka, onima koji su tek prestali

* **27,1** U Knjizi o Jovu, 41. poglavlje, opisuje se levijatana.

da sisaju? **10** Jer to je „zapovest na zapovest, zapovest na zapovest, merilo na merilo, merilo na merilo, ovde malo, onde malo“* **11** Jer usnama onih koji mucaju, i drugačijim jezikom, govoriće on ovom narodu, **12** onima kojima je rekao: „Ovo je počivalište. Dajte umornom da počine. Ovo je mesto odmora“, ali nisu hteli da slušaju. **13** Njima će Gospodnja reč biti „zapovest na zapovest, zapovest na zapovest, merilo na merilo, merilo na merilo, ovde malo, onde malo“, da idu i da na leđa padnu, da se razbiju, da u zamku upadnu i uhvate se.

14 Zato čujte Gospodnju reč, podrugljivci, vi koji vladate ovim narodom u Jerusalimu: **15** Vi govorite: „Sa smrću smo sklopili savez, zajedno s grobom napravili ugovor. Pa ako prođe bujica što sve plavi, nas neće zahvatiti, jer smo od laži napravili sebi utočište i pod prevarom se sklonismo.“ **16** Zato ovako kaže Gospod: „Evo, na Cionu polažem kamen temeljac, oprobani kamen, dragoceni ugaoni kamen, siguran temelj; ko veruje, neće se uplašiti. **17** Postaviću pravdu kao merilo i pravednost kao spravu za ravnanje. I grad će odneti utočište od laži i vode će poplaviti skrovište. **18** Propašće vaš savez sa smrću, vaš ugovor sa grobom neće ostati. Kad prođe bujica što sve plavi, i vas će satrti. **19** Kad god prođe, odneće vas, jer će prolaziti svako jutro, danju i noću. I na samu vest o tome ostali će ljudi drhtati jer će shvatiti ono što su čuli.“

20 Jer je postelja kratka da bi se čovek ispružio, pokrivač je uzan da bi se čovek pokrio. **21** Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasim,* razgneviće se kao u ravnici kod Gavaona,* da izvrši svoje delo, svoje

neobično delo, i da uradi svoj posao, svoj neuobičajen [tuđ, stran] posao. **22** Zato nemojte da se rugate, da vam okovi ne bi postali još jači, jer sam čuo od Gospoda nad vojskama da je istrebljenje određeno za svu zemlju.

23 Čujte i slušajte moj glas, pazite i slušajte moju reč. **24** Da li orač čitav dan ore da bi posejao seme, i da li čitav dan rastresa i drlja svoju njivu? **25** Kad je poravna, zar ne seje tada crni kim i zar ne razbacuje kim? Zar ne seje pšenicu, proso i ječam na mesto gde treba, zar ne seje krupnik* uz ivice svoje njive? **26** A Bog ga ukorava po pravdi. Njegov Bog ga poučava. **27** Jer se crni kim ne vrše vršalicom i preko kima se ne prelazi točkom od kola, već se crni kim mlati štapom, a kim prutom. **28** Da li se žito drobi? Ne gazi se bez prestanka. Valjci za vršidbu koje konji vuku preko njega prelaze, ali ga ne drobe. **29** I to dolazi od Gospoda nad vojskama. Njegova je namera čudesna i uspeva u svemu što radi.

29 „Teško Arilu* - Arilu, gradu gde je David imao logor! Dodajte godinu na godinu, neka se izređaju praznici. **2** Pritisnuću Arila, i nastaće tuga i jauk. On će mi biti kao ognjište na Božjem oltaru. **3** Ulogoriću se svuda oko tebe, okružiću te ogradom od zašiljenih stubova, postaviću oko tebe sprave za opsadu. **4** Toliko ćeš nisko pasti da ćeš sa zemlje govoriti, tvoja reč zvučaće tiho kao da iz praha govoriš. Tvoj će se glas iz zemlje dizati kao glas onih koji prizivaju duhove, iz praha ćeš šaputati svoje reči. **5** Mnoštvo onih koji su za tebe stranci biće kao sitan prah, a mnoštvo nasilnika kao pleva koju

* **28,10** Radi se o onomatopeji koja podseća na prorokove reči. Hebrejski: *sav la sav, sav la sav, kav la kav, kav la kav, zeer šam, zeer šam.*

* **28,21** Vidi 2. Samuelova 5,20.

* **28,21** Vidi 2. Dnevnika 14,16.

* **28,25** „Krupnik“ je vrsta žitarice koja se uzgajala u Egiptu. Slabijeg je kvaliteta od pšenice.

* **29,1** „Aril“ verovatno znači „ognjište Božjeg oltara“, a odnosi se na Jerusalim.

vetar raznosi. To će se desiti odjednom, iznenada. **6** Gospod nad vojskama pogledaće na tebe i izbaviće te gromom i zemljotresom i velikom bukom, olujnim vetrom i vihorom, i plamenom vatre koja proždire."

7 Kao u snu, kao u noćnoj viziji, tako će biti mnoštvu svih naroda koji ratuju protiv Arila, svima koji ratuju protiv njega, i opsadnim kulama oko njega i onima koji ga pritiskaju. **8** Da, biće to kao kad gladan čovek sanja da jede, a kad se probudi, stomak mu je i dalje prazan, i kao kad žedan čovek sanja da pije, a kad se probudi, umoran je i grlo mu je i dalje suvo. Tako će biti mnoštvu naroda koji ratuju protiv gore Cion.

9 Stanite i čudite se. Zatvorite oči, budite slepi. Pijani su, ali ne od vina. Posrću, ali ne od opojnog pića.

10 Jer je Gospod na vas izlio duh dubokog sna i zatvorio vam je oči - proroke, i pokrio vam je glave - videoce. **11** Vizija o svemu tome za vas je poput reči u zapečaćenoj knjizi, koja se daje onome ko zna da čita i kome se kaže: „Molim te, pročitaj to naglas.“ A on odgovara: „Ne mogu, jer je zapečaćena.“ **12** I poput knjige koja se daje onome ko ne zna da čita i kome se kaže: „Molim te, pročitaj to naglas.“ A on odgovara: „Ne znam da čitam.“

13 Ovako kaže Gospod: „Ovaj narod mi se približava ustima svojim i slavi me samo usnama svojim, a srce mu je daleko od mene, i strah kojim me se boji ljudska je zapovest kojoj je poučen. **14** Zato ću opet čudesno postupati s ovim narodom, čudesno i neobično, i propašće mudrost njegovih mudraca i sakriće se razboritost njegovih razboritih ljudi.“

15 Teško onima koji duboko skrivaju od Gospoda svoje namere i koji svoja dela u mraku čine i govore: „Ko nas vidi i ko nas poznaje?“ **16** Kako ste izopačeni! Zar se na grnčara gleda kao i na glinu? Zar će

ono što je načinjeno reći o onome ko ga je načinio: „Nije me on načinio?“ Zar će ono što je napravljeno reći o onome ko ga je napravio: „Ne razume on ništa?“

17 Zar se Livan neće uskoro pretvoriti u voćnjak, i zar voćnjak neće postati poput šume? **18** Tog dana gluvi će čuti reči iz knjige, a iz mraka i tame progledaće oči slepih. **19** Krotki će se još više radovati Gospodu, a siromašni ljudi će se veseliti Svetom Bogu Izraelovom, **20** jer više neće biti nasilnika, nestaće hvalisavca, istrebiće se svi koji samo gledaju kako da zlo čine, **21** koji zbog jedne reči čoveka proglašavaju grešnikom, koji postavljaju mamac onome ko na vratima sudi i koji lažnim dokazima pravednika obaraju.

22 Zato Gospod, koji je otkupio Avrama, ovako kaže Jakovljevom domu: „Jakov se više neće stideti i lice mu više neće biti bledo, **23** jer kad vidi svoju decu, delo mojih ruku, usred sebe, tada će oni svetiti moje ime, svetiće Svetog Boga Jakovljevog, imaće strahopoštovanje prema Izraelovom Bogu. **24** Oni koji su svojim duhom zalutali, steći će razboritost, a oni koji gundaju, biće poučeni.“

30 „Teško tvrdoglavim sinovima“, govori Gospod, „koji rado izvršavaju svoje namere, a ne moje, i sklapaju savez izlivajući žrtve levanice, ali ne mojim Duhom, nego dodaju greh na greh, **2** i koji se spremaju da idu u Egipat, a ne traže savet iz usta mojih, nego se sklanjaju u faraonovo utočište, traže zaklon u senci Egipta! **3** Faraonovo utočište biće vam na sramotu, a zaklon u senci Egipta poniženje. **4** Jer su knezovi u Soanu, poslanici su došli do Hanesa. **5** Svi će se postideti naroda od kog nema koristi, od kog nema ni pomoći ni koristi, nego je na sramotu i na prekor.“

6 Objava protiv životinja s juga: Kroz zemlju nevolje i teškoće, gde su lav i leo-

pard što reže, gde su otrovnica i zmija ljutica hitra, na leđima magaraca oni nose svoje blago, na grbama kamila nose svoju robu. Ali narod neće imati koristi od toga. **7** Ništavno je pouzdanje u Egipat, uzaludna je njegova pomoć. Zato ga i zovem: „Rava koja samo mirno sedi.“

8 „Sada idi, napiši to na ploču pred njima, zapiši to u knjigu, da ostane za buduće vreme, za svedočanstvo doveka. **9** Jer su oni buntovan narod, lažljivi sinovi, sinovi koji ne žele da slušaju Gospodnji zakon. **10** I govore videocima: 'Okonite se svojih vizija.' Onima koji imaju vizije govore: 'Ne prorokujte nam istinu. Govorite nam lepe reči, prorokujte nam prevare. **11** Skrenite s puta, odstupite sa staze. Uklonite od nas Svetog Boga Izraelovog.'“

12 Zato ovako kaže Sveti Bog Izraelov: „Kad odbacujete ovu reč, a uzdate se u prevaru i laž i na njih se oslanjate, **13** taj će vam greh biti kao pukotina na zidu koji samo što ne padne, izbočina na visokom zidu koji odjednom, iznenada može da se sruši. **14** Razbiće ga kao što se razbija grnčarski čup, koji se nemilosrdno lomi na komade, tako da se među njima ne može naći dovoljno veliko parče da se njime uzme vatra s ognjišta ili da se zahvati voda iz bare.“

15 Jer ovako je rekao Gospod, Sveti Bog Izraelov: „Ako se vratite i ostanete mirni, bićete spaseni. Sačuvajte mir i pouzdanje, to će biti vaša snaga.“ Ali vi to niste hteli. **16** I rekli ste: „Ne, nego ćemo pobeći na konjima!“ Zato ćete i bežati. I kazali ste: „Na brzim konjima ćemo jahati!“ Zato će biti brzi oni koji će vas goniti. **17** Hiljada će zadrhtati kad jedan zapreti, a kad petorica zaprete, bežaćete dok vas ne ostane toliko da ćete biti kao usamljeni stub na vrhu planine i kao zastava na brdu.

18 Zato će Gospod čekati da vam se smiluje i zato će ustati da vam pokaže

milost. Jer je Gospod Bog koji daje pravdu. Srećni su svi koji ga čekaju. **19** Kad cionski narod bude stanovao u Jerusalimu, nećeš više plakati. On će ti se zaista smilovati kad čuje tvoj vapaj; čim ga čuje, uslišiće te. **20** Gospod će vas nevoljom kao hlebom nahraniti i teskobom kao vodom napojiti, ali tvoji učitelji neće se više kriti, nego će tvoje oči gledati tvoje učitelje. **21** I ako biste skrenuli nadesno ili nalevo, vaše će uši čuti kako se za vama govori: „To je put, idite njim.“

22 Zgadiće vam se vaši posrebnjeni rezani likovi i pozlaćeni liveni kipovi. Pobacaćete ih. Kao što žena u vreme svog mesečnog ciklusa odbacuje od sebe nečisto platno, tako ćete i vi za njih reći: „Prljavština!“ **23** On će dati kišu za seme kojim ćeš zasejati njivu, i daće da ti zemlja rodi obilan i hranljiv hleb. Tog dana tvoja će stoka pasti na prostranom pašnjaku. **24** Goveda i magarci koji zemlju obrađuju ješće hranu ovejanu lopatom i vilama. **25** Na svakoj visokoj gori i na svakom visokom bregu biće potoka i vodenih kanala, onog dana kad bude veliki pokolj i kad se kule budu rušile. **26** Svetlost punog meseca biće kao svetlost sunca, a svetlost sunca biće sedam puta jača, kao svetlost od sedam dana, onog dana kad Gospod svom narodu zavije prelom i izleći tešku ranu od udaraca koje je zadao.

27 Gle, Gospodnje ime dolazi izdaleka, u njegovom žestokom gnevu i s gustim oblacima. Njegove su usne pune osude, njegov je jezik kao vatra koja proždire. **28** Njegov je Duh kao silna bujica koja dopire do grla. Prosejaće rešetom bezvredne narode da ništa ne ostane, i narodima će u čeljust staviti uzde kojima će ih odvesti u propast. **29** Pevaćete pesmu kao u noći uoči praznika, i radovaćete se od srca kao onaj koji s frulom ide na goru Gospodnju, k Steni Izraelovoj.

30 Gospod će zagrmeti svojim silnim

glasom i pokazaće svoju mišicu kojom je spreman da zamahne u žestokom gnevu i plamenu vatre koja proždire, u prolomu oblaka, u oluji i gradu. **31** Jer će se Asirija uplašiti od Gospodnjeg glasa, on će je prutom udariti. **32** Kadgod Gospod zamahne i kad udari Asiriju svojim prutom kojim kažnjava, čuće se daire i harfe. Sevaće oružje u bitkama koje bude vodio protiv nje. **33** Jer je Tofet* za nju već pripremljen, a i za cara je pripremljen. Načinio je duboku jamu. Velika je vatra i mnogo je drva. Gospodnji dah, kao bujica sumpora, sve to spaljuje.

31 Teško onima koji u Egipat silaze za pomoć, koji se oslanjaju na konje, koji se uzdaju u mnoga bojna kola i u jake bojne konje, a ne gledaju na Svetog Boga Izraelovog, ne traže Gospoda. **2** Ali on je mudar i doneće zlo, i neće povući svoje reči. Ustaće protiv doma zlikovaca i protiv pomoći koju traže oni koji čine zlo.

3 Egipćani su ljudi zemaljski, nisu Bog. Njihovi su konji telo, a ne duh. Gospod će podići svoju ruku, i posrnuće onaj koji pomaže i pašće onaj kom se pomaže. U isto vreme svi će izginuti.

4 Jer ovako mi je rekao Gospod: „Kao što lav, mladi lav, riče nad svojim plenom, čak i kad se na njega skupi čitavo mnoštvo pastira, i ne plaši se njihovog glasa i ne povlači se pred njihovom vikom, tako će Gospod nad vojskama sići da ratuje za goru Cion i za njeno brdo. **5** Poput ptica koje nad ptićima svojim lete, tako će Gospod nad vojskama braniti Jerusolim. Braniće ga i izbaviće ga. Poštedeće ga i spašće ga.”

6 „Vratite se, Izraelovi sinovi, onome protiv kog se tako žestoko bunite. **7** Jer ćete tog dana svi odbaciti svoje bezvredne

* **30,33** Tofet je mesto spaljivanja smeća i uništenja.

bogove od srebra i ništavne bogove od zlata, koje ste rukama sebi za greh načini-li. **8** Asirac će pasti od mača, ali ne ljudskog, i proždreće ga mač, ali ne čovečiji. Bežaće od mača, a njegovi mladići biće odvedeni u ropstvo. **9** Od straha njegova u zaklon tvrdi će pobeći, i od zastave njegovi će se knezovi uplašiti”, govori Gospod, čiji oganj je na Cionu i čija je peč u Jerusalimu.

32 Gle, car će carovati pravedno, i knezovi će vladati po pravdi. **2** Svaki će biti kao zaklon od vetra i utočište od oluje, kao potoci vode u bezvodnoj zemlji, kao senka velike stene u sasušenoj zemlji. **3** Oči onih što vide neće biti zatvorene, i uši onih što čuju pažljivo će slušati. **4** Srce onih koji su brzopleti okrenuće se znanju, jezik onih koji mucaju govoriće tečno i razgovetno. **5** Bezumnik se više neće zvati velikodušnim, čovek koji ne poštuje načela neće se smatrati plemenitim. **6** Jer će bezumnik govoriti bezumno i njegovo će srce smišljati zlo, da širi otpad i da govori laži o Gospodu, da gladnog ostavi praznog stomaka i da žednog ostavi bez pića. **7** Čovek koji ne poštuje načela služi se zlom kao svojim oruđem, i druge podstiče na pokvarena dela da upropasti nevoljnike lažnim rečima, čak i kad siromah govori pravo.

8 A onaj ko je velikodušan podstiče na velikodušna dela, i ustaje da čini velikodušna dela.

9 „Ustajte, žene nehajne, slušajte glas moj! Prignite uho reči mojoj, kćeri nemarne! **10** Za malo više od godinu dana zadržaćete, vi nemarne žene, jer će proći berba grožđa, ali roda neće biti. **11** Drhtite, vi žene nehajne! Strepite, vi nemarne! Skinite haljine i opašite kostret oko bedara. **12** Udarajte se u grudi jadikujući zbog lepih njiva, zbog rodnih loza. **13** Na zemlji mog naroda niče samo trnje i bodljikavo

grmlje, i ima ga po svim kućama punim radosti, po celom veselom gradu. **14** Jer je napušten utvrđeni dvor, nestalo je gradske vreve, Ofel i stražarska kula postali su pusto polje, večno veselje divljim magarcima i paša stadima, **15** dok se na nas ne izlije duh s visine, pa će se pustinja pretvoriti u voćnjak, a voćnjak će biti kao šuma.

16 U pustinji će pravda prebivati, u voćnjaku će pravednost stanovati. **17** Mir će biti delo pravde, a plod pravde biće spokojstvo i sigurnost dovek. **18** Moj će narod živeti u mirnim mestima, u sigurnim prebivalištima, u počivalištima gde ih niko neće uznemiravati. **19** Grad će uništiti šumu i grad će biti ponižen.

20 Srećni ste vi koji sejete seme pored svih voda i razvezujete bika i magarca da po polju idu.

33 Teško tebi koji pustošiš, a tebe ne pustoše, i koji činiš izdaju, a tebi se ne čini izdaja! Čim prestaneš da pustošiš, ti ćeš biti opustošen. Čim prestaneš da činiš izdaju, tebe će drugi izdati.

2 Gospode, smiluj nam se. U tebe se uzdamo. Budi naša mišica svako jutro, naše spasenje u vreme nevolje. **3** Kad se čuje vika, narodi beže. Kad ustaneš, narodi se rasprše. **4** Kao što gusenice kupe svoj plen, tako će se vaš plen pokupiti, i kao što jato skakavaca navali na čoveka, tako će neprijatelji navaliti na vaš plen. **5** Gospod će se uzvisiti, jer prebiva na visini. Ispuniće Cion pravdom i pravednošću. **6** Pouzdanje u tvoja vremena pokazaće se bogatstvom spasenja - mudrost, znanje i strah od Gospoda. To je pravo blago za onoga ko to ima.

7 Gle, njihovi junaci viču na ulici, glasnici mira gorko plaču. **8** Putevi su opusteli, na njima više nema putnika. Neprijatelj je raskinuo savez, prezreo gradove, nema

obzira prema smrtnom čoveku. **9** Zemlja tuguje i vene. Livan je posramljen i suši se. Saron je kao pustinja, na Bašanu i Karmilu opalo je lišće."

10 „Sada ću ustati“, kaže Gospod, „sada ću se uzvisiti, sada ću se podići. **11** Začeli ste suhu travu, rodićete strnjiku. Vaša buntovnost proždreće vas kao vatra. **12** Narodima će biti kao da su spaljeni u kreću. Kao posečeno trnje, goreće u vatri. **13** Čujte, vi koji ste daleko, šta ću učiniti! Vi koji ste blizu, poznajte moju moć. **14** Na Cionu strahuju grešnici, drhtanje obuzima otpadnike, pa govore: 'Ko će od nas opstati pred vatrom koja proždire? Ko će od nas opstati pred večnim plamenom?'

15 Onaj koji uvek postupa pravedno i govori ono što je pravo, koji odbacuje nepravedni dobitak stečen na prevaru, koji otresa ruke da ne primi mito, koji zatvara uši da ne sluša o krvoproliću, koji zatvara oči da ne gleda zlo, **16** on će prebivati na visinama, njegova sigurna tvrđava biće na visokoj steni i na nepristupačnom mestu. Hleb će dobijati, voda mu neće nedostajati.

17 Tvoje oči gledaće cara u njegovoj lepoti, videće daleku zemlju. **18** Tvoje će se srce sećati straha i tiho će govoriti: 'Gde je pisar? Gde je onaj što predaje danak? Gde je onaj što broji kule?' **19** Nećeš više videti drzak narod, narod koji govori nerazumljivim jezikom, mucavim jezikom koji ne razumeš. **20** Gledaj Cion, grad naših svečanosti! Tvoje oči videće Jerusalem, sigurno prebivalište, šator koji se neće prenositi. Njegovi se klinovi nikad neće vaditi, nijedno njegovo uže neće se pokidati. **21** Jer će nas na tom mestu Gospod, Bog Veliki, štiti poput reka i širokih kanala. Po njima neće ploviti neprijateljske lađe niti će prolaziti veliki brodovi. **22** Jer Gospod je naš Sudija, Gospod je naš Zakonodavac, Gospod je naš Car; on će nas spasti.

23 Neprijateljska će uža popustiti, pa svoj jarbol neće uspravno držati niti će jedro razapeti.

Tada će se razdeliti veliki plen. Hromi će uzeti veliki plen. **24** Niko od stanovnika neće reći: 'Bolestan sam.' Narodu koji tamo živi oprostiće se prestupi."

34 „Pristupite, narodi, da čujete. Poslušajte, narodi. Neka čuje zemlja i sve što je na njoj, zemaljsko tlo i sve što živi na njemu. **2** Jer se Gospod razgnevio na sve narode, žestoko se razgnevio na svu njihovu vojsku. Zatrće ih, pokolju će ih predati. **3** Oni koji budu pobijeni biće razbacani, njihova mrtva tela će zaudarati, gore će se natopiti njihovom krvlju. **4** Raspašće se sva nebeska vojska. Nebesa će se saviti kao svitak, a sva njihova vojska popadaće kao što suvo lišće opada s loze i kao što sasušene smokve padaju s drveta.

5 Jer će se na nebesima moj mač natopiti krvlju. Na Edom će se spustiti, na narod koji sam po pravdi odredio za istrebljenje. **6** Gospod ima mač koji će biti pun krvi i mastan od sala, od jagnjeće i jareće krvi, od sala sa ovnujskih bubrega. Jer Gospod sprema žrtvu u Bosori, veliki pokolj u edomskoj zemlji. **7** Jednorozu s njima će popadati, i junci zajedno s jakim bikovima. Njihova će se zemlja natopiti krvlju, njihova prašina biće masna od sala.

8 Jer je to dan Gospodnje osvete, godina odmazde za nepravdu učinjenu Cionu.

9 Potoci Bosore pretvoriće se u smolu, njena prašina u sumpor, a njena zemlja biće kao smola u plamenu. **10** Ni noću ni danju neće se gasiti, doveka će se dizati dim sa njenog zgarista. Iz naraštaja u naraštaj ostaće spaljena, nikada više niko neće njome prolaziti. **11** Zauzeće je pelikani i bodljikavi prasići, u njoj će živjeti sove i gavrani. Nad njom će se rastegnuti

merno uže pustoši i visak praznine. **12** Neće biti nijednog njenog velikaša da bude postavljen za cara, jer će nestati svi njeni knezovi.

13 U njenim utvrđenim dvorima trnje će niknuti, kopriva i trnoviti korov po njenim tvrđavama. Ona će postati prebivalište šakalima, mesto gde žive sove. **14** Životinje koje žive u bezvodnom kraju sretaće se s onima koje zavijaju, a demoni dozivaće jedan drugog. Noćne ptice tamo će se odmarati i nalaziće počivalište. **15** Strelovi-ta zmija tamo će se gnezditi i polagaće jaja, ležaće na njima i skupljaće ih pod svoju senku. Jastrebovi će se tamo okupljati, svaki sa svojom ženkom.

16 Tražite u Gospodnjoj knjizi i čitajte naglas - ništa od ovoga nije izostalo, ništa nije ostalo bez svog para, jer su Gospodnja usta tako zapovedila i njegov ih je Duh skupio. **17** On je za njih bacio žreb, njegova im je ruka mernim užetom odredila to mesto. Dveka će ga posedovati, iz naraštaja u naraštaj u njemu će prebivati."

35 Radovaće se pustinja i bezvodni kraj, veseliće se pusta zemlja i procvetaće kao ruža. **2** Cvetaće i veseliće se, klicaće od radosti i veselja. Daće joj se slava Livana i lepota Karmila i Sarona. Ljudi će videti Gospodnju slavu, lepotu našeg Boga.

3 Ojačajte klonule ruke, učvrstite kleva kolena. **4** Recite onima koji su u srcu zabrinuti: „Budite jaki, ne bojte se. Evo, vaš Bog će doći s osvetom, Bog će izvršiti odmazdu. On će doći i spašće vas."

5 Tada će se otvoriti oči slepima i uši gluvima otvoriće se. **6** Tada će hrom skakati kao jelen, jezik nemoga radosno će klicati. Jer će u pustinji provreti vode i potoci u pustoju zemlji. **7** Od sasušene zemlje nastaće jezero, a od žednog tla izvori vode. U prebivalištu šakala, u njihovom počivalištu, biće zelene trave, trske i

papirusa.

8 Tamo će biti širok put koji će se zvati Put svetosti. Niko nečist neće njime ići, samo oni koji su dostojni da hode njime, a ludi neće njime lutati. **9** Tamo neće biti lavova, grabljive zveri na njega neće dolaziti. Nijedne tamo neće biti; njime će ići oni koji su otkupljeni. **10** Vratit će se oni koje je Gospod otkupio i doći će na Cion radosno kličući, nad glavom će im večna radost biti. Naći će veselje i radost, a tuga i uzdisanje pobeći će od njih.

36 Četrnaeste godine vladanja Jeze-kije, Senahirim, car Asirije, došao je na sve utvrđene gradove u Judi i osvojio ih. **2** Na kraju je car Asirije poslao visokog službenika iz Lahisa u Jerusalim kod cara Jeze-kije s jakom vojskom. On je stao kod vodovoda gornjeg jezera na putu koji vodi do polja onih koji bele rublje. **3** Tada su mu u susret izašli upravitelj carevog doma Elijakim, Helkijin sin, pisar Somna i letopisac Joah, Asafov sin.

4 Visoki službenik im je rekao: „Recite Jeze-kiji: ‘Ovako kaže veliki car, car Asirije: ‘Koja je to uzdanica u koju se uzdaš? **5** Ti kažeš: ‘Imam veštinu i silu potrebnu za rat,’ ali to su samo prazne reči. U koga se uzdaš, pa si se pobunio protiv mene? **6** Eto, uzdaš se u podršku Egipta, u slomljenju trsku, koja probode dlan onom ko se na nju nasloni. Takav je faraon, car Egipta, svima koji se u njega uzdaju. **7** Ako mi kažeš: ‘Mi se uzdamo u Gospoda, svog Boga,’ zar nije upravo njegove uzvišice i oltare Jeze-kija uklonio, pa govori Judi i Jerusalimu: ‘Pred ovim oltarom se klanjajte?’ **8** A sada, ovako se nagodi s mojim gospodarem, carem Asirije: daću ti dve hiljade konja, pa da vidimo možeš li naći ljude koji će jahati na njima. **9** Kako ćeš onda poraziti jednog jedinog namesnika među najmanjim slugama mog gospodara, kad se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i

konjanike? **10** Uostalom, jesam li bez Gospodnjeg odobrenja krenuo na ovu zemlju da je opustošim? Sam Gospod mi je rekao: ‘Idi na tu zemlju i opustoši je.’”

11 Tada su Elijakim, Somna i Joah rekli visokom službeniku: „Molimo te, govori svojim slugama na sirijskom jeziku, jer mi razumemo. Nemoj nam govoriti na judejskom jeziku da čuje narod koji je na zidinama.” **12** Ali visoki službenik je rekao: „Zar me je moj gospodar poslao da ove reči kažem tvom gospodaru i tebi? Zar me nije poslao ljudima koji stoje na zidinama, koji će zajedno s vama morati da jedu svoj izmet i da piju svoju mokraću?”

13 Zatim je visoki službenik, stojeći i dalje na tom mestu, na sav glas povikao na judejskom jeziku: „Čujte reči velikog cara, cara Asirije. **14** Ovako kaže car: ‘Ne dajte da vas vara Jeze-kija, jer vas on ne može izbaviti. **15** Ne dajte da vas Jeze-kija nagovori da se uzdate u Gospoda, govoreći vam: ‘Gospod će nas sigurno izbaviti. Ovaj grad neće biti predat u ruke caru Asirije.’ **16** Ne slušajte Jeze-kiju, jer ovako kaže car Asirije: ‘Predajte mi se i dođite k meni, pa ćete svi vi jesti sa svoje loze i sa svoje smokve, i svi ćete piti vodu iz svog bunara, **17** dok ne dođem i odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju žita i mladog vina, u zemlju hleba i vinograda. **18** Ne dajte da vas zavede Jeze-kija govoreći: ‘Gospod će nas izbaviti!’ Da li su bogovi drugih naroda izbavili svoju zemlju iz ruke cara Asirije? **19** Gde su bogovi Emata i Arfada? Gde su bogovi Sefarvima? Jesu li oni izbavili Samariju iz moje ruke? **20** Koji su to bogovi među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke, pa da sad Gospod izbavi Jerusalim iz moje ruke?’”

21 Oni su ćutali i nisu mu ni reč odgovorili, jer je careva zapovest glasila: „Ne odgovarajte mu.” **22** Zatim su upravitelj doma Elijakim, Helkijin sin, pisar Somna, i

letopisac Joah, Asafov sin, razderali svoje haljine i otišli kod Jezekeje da mu prenesu šta je visoki službenik rekao.

37 Čim je car Jezekeja to čuo, razderao je svoje haljine, obukao se u kostret i otišao u Gospodnji dom.

2 Zatim je poslao upravitelja carevog doma Elijakima, pisara Somnu i sveštenečke starešine, obučene u kostret, kod proroka Isaije, Amosovog sina. **3** Oni su mu rekli: „Ovako kaže Jezekeja: 'Ovaj dan je dan nevolje, ukora i drskog rujanja, jer je došlo vreme da se sinovi rode, a nema snage za to. **4** Možda će Gospod, tvoj Bog, čuti reči visokog službenika, koga je car Asirije, njegov gospodar, poslao da se ruga živom Bogu, pa će ga Gospod, tvoj Bog, pozvati na odgovornost za reči koje je čuo. Pomoli se za ostatak koji je još živ.'”

5 Kad su sluge cara Jezekeje došle kod Isaije, **6** on im je rekao: „Ovako kažete svom gospodaru: 'Ovako kaže Gospod: 'Ne boj se reči koje si čuo, kojima su sluge cara Asirije hulile na mene. **7** Evo, ja ću mu dati takav duh da će čuti vest i vratiće se u svoju zemlju. Učiniću da padne od mača u svojoj zemlji.'”

8 Kad je visoki službenik čuo da je car Asirije otišao iz Lahisa, vratio se k njemu i našao ga kako se bori protiv Livne. **9** Naima, car je čuo da je Tirak, car Etiopije, krenuo u boj protiv njega. Zato je ponovo poslao glasnike kod Jezekeje i poručio mu: **10** „Ovako recite Jezekeji, Judinom caru: 'Ne daj da te vara tvoj Bog u kog se uzdaš kad ti kaže: 'Jerusalim neće biti predat u ruke caru Asirije'. **11** Eto, sam si čuo šta su carevi Asirije učinili svim zemljama koje su opustošili, a zar ćeš se ti izbaviti? **12** Jesu li narode koje su osvojili moji praočevi izbavili njihovi bogovi - Gosance, Harance, Resefe i Edenove sinove koji su bili u Telasaru? **13** Gde su car Emata, car Arfa-

da, carevi gradova Sefarvima, Ene i Ive?’”

14 Jezekeja je primio pismo koje su mu doneli glasnici i pročitao ga. Zatim je otišao u Gospodnji dom i razvio ga pred Gospodom. **15** Tada se Jezekeja pomolio Gospodu: **16** „Gospode nad vojskama, Bože Izraelov, koji sediš nad heruvimima, ti si jedini istiniti Bog nad svim carstvima na zemlji. Ti si stvorio nebesa i zemlju. **17** Prigni uho, Gospode, i čuj. Otvori oči, Gospode, i vidi, i čuj Senahirimove reči koje je poručio da bi se rugao živom Bogu. **18** Istina je, Gospode, da su carevi Asirije opustošili sve zemlje, a i svoju zemlju. **19** I pobacali njihove bogove u vatru, jer to nisu bili bogovi, nego delo ljudskih ruku, drvo i kamen. Zato su ih uništili. **20** A sada, Gospode, Bože naš, izbavi nas iz njegove ruke, da bi sva carstva na zemlji znala da si ti, Gospod, jedini Bog.”

21 Tada je Isaija, Amosov sin, poručio Jezekeji: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Zato što si mi se molio zbog Senahirima, cara Asirije, **22** evo reči koju Gospod objavljuje protiv njega:

'Prezire te i ruga ti se devica, kći cionska. Za tobom podrugljivo glavom odmahuje kći jerusalimska. **23** Kome se ti rugaš i na koga huliš? Na koga podižeš glas svoj i na koga oholo dižeš pogled svoj? Na Svetog Boga Izraelovog! **24** Preko svojih slugu rugaš se Gospodu i kažeš: 'S mnoštvom svojih bojnih kola popeću se na vrh gora, na najdalje obronke Livana, poseći ću visoke kedre njegove, divne smreke njegove. Doći ću na njegov najviši vrh, u gustu šumu njegovu. **25** Kopaću i vodu ću piti, isušiću stopama svojim sve kanale Nila u Egiptu.' **26** Zar nisi čuo šta od davnina nameravam da učinim? Davnih dana to sam smislio. Sada ću to učiniti. A na tebi je da opustošiš utvrđene gradove i da ih pretvoriš u ruševine. **27** Stanovnicima njihovim ruke će klonuti, uplašiće se i postideće se. Biće kao bilje u polju i mlada

zelena trava, kao trava po krovovima i na poljima sasušena vetrom istočnim. **28** Dobro znam kad sediš mirno i kad bilo šta činiš, i kako besniš na mene, **29** jer ti besniš na mene i rika je tvoja došla do ušiju mojih. Staviću kuku svoju u nozdrve tvoje i uzde svoje u usta tvoja, I vratiću te putem kojim si došao.

30 A ovo će ti biti znak: Ove godine ješće se ono što nikne iz semena koje se prosulo, druge godine ješće se žito koje samo nikne, a treće godine sejte i žanjite, sadite vinograde i jedite njihov rod. **31** Preživeli iz Judinog doma, oni koji preostanu, pustiće koren u dubinu i rađaće rod u visinu. **32** Jer će iz Jerusalima doći ostatak i preživeli s gore Cion. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.

33 Zato ovako kaže Gospod za cara Asirije: 'Neće on ući u ovaj grad, niti će ovamo odapeti strelu, neće mu se primaći sa štitom, niti će oko njega podići opsadni nasip.

34 Vratice se putem kojim je došao, i u ovaj grad neće ući', govori Gospod. **35** 'Ja ću braniti ovaj grad i sačuvaću ga radi sebe i radi Davida, svog sluge'."

36 Tada je Gospodnji anđeo izašao i pobio sto osamdeset i pet hiljada ljudi u asirskom logoru. Kad su ljudi ustali rano ujutru, oko njih su bili sve sami leševi. **37** Zatim je Senahirim, car Asirije, ustao i otišao. Vratio se u Ninivu i tamo ostao. **38** Jednog dana, dok se klanjao u hramu Nisroka, svog boga, Adrameleh i Sarasar, njegovi sinovi, ubili su ga mačem i pobegli u araratsku zemlju. Umesto njega vladao je njegov sin Esar-Adon.

38 U to vreme Jezekija se na smrt razboleo. Tada je prorok Isaija, Amosov sin, došao kod njega i rekao mu: „Ovako kaže Gospod: 'Daj potrebne zapovesti svom domu, jer ćeš umreti, nećeš ozdraviti'." **2** Na to je Jeze-

kija okrenuo lice prema zidu i pomolio se Gospodu: **3** „Preklinjem te, Gospode, seti se da sam ti služio u istini i bio ti odan celim srcem, da sam činio ono što je dobro u tvojim očima." I Jezekija je gorko zaplakao.

4 Gospodnja reč došla je Isaiji: **5** „Idi i reci Jezekiji: 'Ovako kaže Gospod, Bog Davida, tvog praoca: 'Čuo sam tvoju molitvu i video sam tvoje suze. Evo, dodaću tvom veku petnaest godina, **6** i izbaviću tebe i ovaj grad iz ruku cara Asirije, i braniću ovaj grad. **7** Ovo ti je znak od Gospoda da će Gospod ispuniti reč koju je rekao: **8** Evo, učiniću da se sunčeva senka koja je pala na Ahazovo stepenište vrati deset stepenica unazad'." Tako se sunce vratilo deset stepenica unazad na stepeništu na koje se spustilo.

9 Ovo je napisao Jezekija, Judin car, kad se razboleo a zatim ozdravio od svoje bolesti:

10 „Rekao sam: 'U polovini veka svoga ući ću na vrata groba. Uzeće mi se ostatak godina mojih.' **11** Rekao sam: 'Neću videti Gospoda, Gospoda u zemlji živih. Neću više videti ljude - naći ću se među onima koji su u zemlji počinka. **12** Stan je moj odnesen i uklonjen od mene kao šator pastirski. Poput tkača namotao sam život svoj, odsečen sam od niti osnove. Od zore do noći ti me nevolji predaješ. **13** Umirio sam se do jutra. Kao lav lomiš sve kosti moje, od zore do noći ti me nevolji predaješ. **14** Kao ždral, kao lastavica, ja cvrkujem, gučem kao golubica. Umorile su se oči moje gledajući u visinu. Govorim: 'Gospode, u nevolji sam. Zaštiti me.' **15** Šta da kažem i šta će mi on reći? Šta je rekao, to je i učinio. Ponizno ću hoditi do kraja života s gorčinom u duši. **16** 'Gospode, zbog dobrote tvoje ljudi žive; kao i svi, zbog nje i ja dišem. Ti ćeš me izlečiti i sačuvati mi život. **17** Evo, umesto mira imam gorčinu, samu gorčinu. Ti si voleo

dušu svoju i sačuvao si je od jame propasti. Jer si bacio za leđa sve grehe moje.

18 Grob te neće slaviti, neće te smrt hvaliti. Oni koji u grobnicu odu ne mogu se nadati tvojoj istinitosti. **19** Živ čovek, samo živ čovek može tebe slaviti, kao ja danas. Otac može poučiti sinove svoje o vernosti tvojoj. **20** Dođi, Gospode, spasi me, i mi ćemo ti na žičanim instrumentima svirati pesme moje odabrane sve dane života svoga u domu tvom, Gospode'."

21 Isaija je rekao: „Neka donesu grudu suvih smokava i neka je stave na čir, da ozdravi.“ **22** U međuvremenu, Jezeckija je upitao: „Šta će biti znak da ću ići u Gospodnji dom?“

39 U to vreme Merodah-Baladan, Baladanov sin, car Vavilona, poslao je pisma i dar Jezeckiji, kad je čuo da je bio bolestan i da je ozdravio. **2** Jezeckija se obradovao poslanicima i pokazao im svoju riznicu, srebro, zlato, balzam, skupoceno ulje, celu svoju oružnicu i sve što je bilo u njegovim riznicama. U njegovom domu i u celom njegovom carstvu nije ostalo ništa što im Jezeckija nije pokazao.

3 Posle toga prorok Isaija je došao kod cara Jezeckije i upitao ga: „Šta su rekli ti ljudi i odakle su došli kod tebe?“ A Jezeckija odgovori: „Došli su kod mene iz daleke zemlje, iz Vavilona.“ **4** Tada ga on upita: „Šta su videli u tvom domu?“ A Jezeckija odgovori: „Videli su sve što je u mom domu. U mojim riznicama nije ostalo ništa što im nisam pokazao.“ **5** Tada Isaija reče Jezeckiji: „Čuj reč Gospoda nad vojskama: **6** 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u tvom domu i što su tvoji praočevi do danas nakupili biti odneto u Vavilon.' 'Ništa neće ostati', kaže Gospod. **7** 'I neki od tvojih sinova koji će izaći od tebe, koji će ti se roditi, biće odvedeni i postaće dvorani na dvoru cara Vavilona'."

8 Tada Jezeckija reče Isaiji: „Dobra je Gospodnja reč koju si rekao.“ Zatim reče: „Jer će mir i istina trajati celog mog života.“

40 „Tešite, tešite moj narod“, govori vaš Bog. **2** „Utešno govorite srcu Jerusalima i vičite mu da je prošlo vreme njegovog robovanja, da je platio cenu svog prestupa, jer je iz Gospodnje ruke primio punu meru za sve svoje grehe.

3 Slušajte! Neko viče u pustinji: 'Raščišтите put Gospodu! Poravnajte kroz pustu zemlju stazu našem Bogu! **4** Neka se podigne svaka dolina, neka se spusti svaka gora i svako brdo! Brežuljkast kraj neka postane ravan, neravan kraj neka se pretvori u ravnicu! **5** Tada će se otkriti slava Gospodnja i svi će je ljudi videti, jer su to reči iz Gospodnjih usta.

6 Slušaj! Neko govori: 'Viči!' A drugi kaže: 'Šta da vičem?'

'Svi su ljudi trava, i sva je dobrota njihova kao cvet u polju. **7** Trava se osuši i cvet uvene kad Gospod svojim dahom dune na njih. Ljudi su zaista kao trava. **8** Trava se osuši i cvet uvene, ali reč našeg Boga ostaje doveka.'

9 Popni se na visoku goru, ti koja nosiš dobru vest Cionu. Poviči iz sveg glasa, ti koja nosiš dobru vest Jerusalimu. Poviči, ne boj se. Reci Judinim gradovima: 'Evo vašeg Boga.' **10** Gle, Gospod će doći kao silan junak, njegova će mišica za njega vladati. Gle, kod njega je nagrada, pred njim je plata. **11** Kao pastir on će pasti svoje stado. Svojom rukom skupiće jaganjce, u nedrima će ih nositi. Dojilice će brižno voditi.

12 Ko je šakom vodu izmerio, nebesa pedljem premerio i zemaljskom prahu meru odredio? Ko je na merilima gore izmerio i na vagi bregove? **13** Ko je Gospodnji Duh izmerio? Ko ga kao savetnik može nečemu poučiti? **14** Ko ga je

savetovao i poučio? Ko ga uči putu pravednosti ili mu pruža znanje ili ga upućuje na put razboritosti?

15 Gle, narodi su njemu kao kap iz vedra, kao prašina na vagi. Gle, on podiže ostrva kao sitnu prašinu. **16** Ni Livan nije dovoljan za vatru, njegove divlje životinje nisu dovoljne za žrtvu paljenicu. **17** Svi su narodi pred njim kao da i ne postoje, za njega su kao ništa, ništavilo.

18 S kim ćete uporediti Boga i kakav ćete lik njemu sličan naći? **19** Zanatlija lije lik, zlatar ga oblaže zlatom i kuje srebrne lančice. **20** Čovek bira za prinos neko drvo, drvo koje nije trulo, pa traži veštog tesara da mu načini rezan lik koji se neće pomerati.

21 Zar ne znate? Zar ne čujete? Zar vam nije rečeno od početka? Zar niste razumeli još kad su bili položeni temelji zemlje? **22** On boravi nad krugom zemaljskim*, čiji su mu stanovnici kao skakavci. On razastire nebesa kao veo, razapinje ih kao šator za stanovanje. **23** On vladare pretvara u ništa, sudije zemaljske u ništavilo.

24 Kao da nisu posađeni, kao da nisu posejani, i kao da njihovo stablo nije pustilo koren u zemlji. Čim neko dune na njih, oni se sasuše, i olujni vetar ih raznosi kao strnjiku.

25 „S kim ćete me uporediti, i ko mi je ravan?“, kaže Sveti. **26** Podignite oči i gledajte! Ko je sve to stvorio? Onaj koji vojsku njihovu izvodi na broj, i sve ih po imenu zove. Zbog njegove ogromne moći i velike sile ne izostaje nijedno.

27 „Zašto kažeš, Jakove, zašto govoriš, Izraele: 'Moj put je skriven od Gospoda, moj Bog ne mari za pravdu koja mi pripa-

da?' **28** Zar ne znaš? Zar nisi čuo? Gospod, Stvoritelj svih krajeva zemaljskih, večan je Bog. On se ne umara i ne posustaje. Razum je njegov nedokučiv. **29** On umornom snagu vraća, nejakom veliku snagu daje. **30** Deca se umaraju i posustaju, mladići posrću, **31** ali oni koji se u Gospoda uzdaju dobijaju novu snagu. Podižu se na krilima kao orlovi. Trče i ne posustaju, hodaju i ne umaraju se.“

41 „Ćutite i poslušajte me ostrva! Neka narodi skupe snagu! Neka pristupe i neka progovore! Pritupite k meni na sud!

2 Ko je podigao onoga što dolazi s istoka? Ko ga je u pravednosti dozvao pred noge svoje, predao mu narode i dao mu vlast da pokori careve? Ko ih je kao prah predao pod njegov mač, pa ih njegov luk kao strnjiku raznosi? **3** Ko ih je progonio i svojim nogama mirno kročio putem kojim ranije nije išao? **4** Ko je to učinio i izvršio? Ko od iskona poziva naraštaje? Ja, Gospod, koji sam Prvi. Prema poslednjima ja ću isti biti.“

5 Ostrva su to videla i uplašila se. Zadrhtali su svi krajevi zemaljski. Približili su se, došli su. **6** Svako pomaže svom drugu i govori svom bratu: „Budi jak.“ **7** Tesar bodri zlatara, onaj koji čekićem tanji metal bodri onoga koji kuje na nakovnju, govoreći o zalivenom spoju: „Dobro je.“ Zatim se kip klinovima učvršćuje da se ne pomeri.

8 „A ti, Izraele, ti si sluga moj. Ti si, Jakove, izabranik moj, potomstvo Avrama, mog prijatelja. **9** Ti, koga sam uzeo s krajeva zemlje, koga sam pozvao s njenih krajeva. Tebi sam rekao: 'Ti si sluga moj. Tebe sam izabrao i nisam te odbacio. **10** Ne boj se, jer sam ja s tobom. Ne osvrći se plašljivo, jer sam ja tvoj Bog. Ja ću te ojačati i pomoći ću ti. Podržaću te svojom pravednom desnicom.'“

* **40,22** Božja Reč uči da je Zemlja okrugla, te tako sama pobija primedbe skeptika koji izvlače iz konteksta neke reči u figurativnom značenju koje govore o četiri „ugla“ ili „kraja“ zemlje. Vidi fusnotu za Otkrivenje 7,1.

11 Gle, postideće se i biće poniženi svi koji se gneve na tebe. Oni koji ti se protive biće kao ništa i izginuće. **12** Tražićeš one koji se bore protiv tebe, ali ih nećeš naći. Oni koji protiv tebe ratuju biće kao ništa, kao ništavilo. **13** Jer ja, Gospod, tvoj Bog, držim te za desnicu i kažem ti: 'Ne boj se. Ja ću ti pomoći.

14 Ne boj se, crviću Jakove, narode Izraelov. Ja ću ti pomoći, govori Gospod, Otkupitelj tvoj, Sveti Bog Izraelov. **15** 'Gle, učiniću da budeš kao nova vršalica s dvo-seklim zupcima. Gazićeš i satiraćeš gore, bregove ćeš u plevu pretvarati. **16** Vejaćeš ih i vetar će ih odneti, olujni će ih vetar rasejati. A ti ćeš se radovati Gospodu. Dičićeš se Svetim Bogom Izraelovim."

17 „Nevoljnici i siromašni traže vodu, a nje nema. Od žeđi im se jezik osušio. Ja, Gospod, uslišiću ih. Ja, Izraelov Bog, neću ih ostaviti. **18** Na ogoljenim brdima otvoriću reke i usred dolina izvore. Pustinju ću pretvoriti u jezero, a bezvodnu zemlju u izvore vode. **19** U pustinji ću posaditi kedra, akaciju, mirtu i drvo što ulje daje. U pustoj zemlji posadiću smreku, jasen i čempres, **20** pa neka ceo narod vidi i neka zna, neka ima na umu i neka shvati da je Gospodnja ruka to učinila, da je Sveti Bog Izraelov to stvorio."

21 „Iznesite svoj spor“, kaže Gospod. „Iznesite svoje dokaze,“ kaže car Jakovljevi. **22** „Iznesite ih i kažite nam šta će se dogoditi. Kažite nam šta je prvo bilo, da o tome razmislimo i da znamo šta budućnost donosi. Ili nam objavite ono što dolazi. **23** Kažite nam šta će posle biti, pa ćemo znati da ste bogovi. Učinite nešto, dobro ili zlo, pa ćemo svi to gledati i videti. **24** Eto, vi niste ništa i vaša su dela ništavna. Odvrtan je svako ko vas izabere."

25 „Podigao sam nekoga koji ide sa severa, i on će doći. Sa istoka će prizivati ime moje. Pregaziće upravitelje kao da su glina, kao što grnčar gazi svežu glinu.“ **26**

„Ko je išta kazao od početka, da bismo znali, ili od starina, da bismo rekli: 'U pravu je'? Zaista nema nikoga ko bi to kazao. Zaista nema nikoga ko bi to objavio. Zaista nema nikoga ko bi čuo vaše reči."

27 Onaj ko je prvi kaže Cionu: „Gle, evo ih!“ Jerusalimu ću poslati onoga koji donosi dobre vesti.

28 Gledao sam, ali nije bilo nikog. Nema među njima nijednog koji bi dao savet. Pitao sam ih i čekao sam odgovor. **29** Gle, svi su oni ništa. Njihova su dela ništavna. Njihovi su liveni likovi vetar i ništavilo."

42 „Evo mog sluga, koga podupirem, izabranika moga, koji je po volji duše moje. Na njega sam stavio svoj Duh, i on će narodima doneti pravdu. **2** Neće vikati niti glas podizati, niti će se njegov glas čuti po ulicama. **3** Zgaženu trsku neće slomiti i fitilj koji tinja neće ugasiti. U svojoj istini pravdu će doneti. **4** Neće se umoriti niti malaksati dok na zemlji ne uspostavi pravdu. Ostrva će čekati njegov zakon."

5 Ovako kaže istiniti Bog, Gospod, Stvoritelj nebesa, onaj koji ih je razapeo, onaj koji je rasprostro zemlju i sve što ona rađa, onaj koji daje dah narodu koji je na njoj i duh onima koji hodaju njom: **6** „Ja, Gospod, pozvao sam te u pravdi i čvrsto sam te za ruku uzeo. Čuvaću te i postaviću te da budeš savez narodu i svetlost narodima, **7** da otvoriš oči slepima, da izvedeš iz tamnice zatvorenike, iz zatvora one koji sede u tami.

8 Ja sam Gospod. To je ime moje, i nikome neću dati slavu svoju, niti hvalu svoju likovima rezbarenim.

9 Što sam unapred rekao, dogodilo se, a sada vam novo javljam. Pre nego što se dogodi, ja vam to objavljujem."

10 Pevajte Gospodu novu pesmu, njegovu hvalu s kraja zemlje, vi što plovite po moru i živite od njega, ostrva i vi koji živite

na njima. **11** Neka usklikne pustinja i njeni gradovi, mesta u kojima žive Kidarovi sinovi. Neka kliču radosno oni koji žive u stenovitim krajevima. Neka kliču ljudi s gorskih vrhova. **12** Neka daju slavu Gospodu, na ostrvima neka objavljuju njegovu hvalu.

13 Gospod će kao junak izaći. Kao ratnik će rasplamsati svoj žar. Povikaće, pustiće ratni poklič, biće moćniji od svojih neprijatelja.

14 „Dugo sam ćutao, nisam govorio, suzdržavao sam se. Kao žena koja se porađa sada ću vikati, dahtaću i uzdisaću. **15** Opustošiću gore i bregove, osušiću sve njihovo bilje. Reke ću pretvoriti u suvo tlo, isušiću močvare. **16** Vodiću slepe putem koji ne poznaju, daću im da idu nepoznatim putem. Pred njima ću mračno mesto pretvoriti u svetlost, a neravan kraj u ravnici. Sve ću to za njih učiniti i neću ih ostaviti.

17 Ustuknuće i mnogo će se postideti oni koji se uzdaju u rezane likove, koji livenim likovima govore: 'Vi ste naši bogovi.'

18 Čujte, gluvi. Pogledajte, slepi. **19** Ko je slep kao moj sluga i ko je gluv kao moj glasnik koga šaljem? Ko je slep kao onaj koji je nagrađen, ko je slep kao Gospodnji sluga? **20** Mnogo si toga video, ali nisi mario. Kod otvorenih ušiju nisi čuo. **21** Gospodu se svidelo da zbog svoje pravednosti učini zakon velikim i slavnim. **22** Ali to je narod opljačkan i oplenjen, svi su uhvaćeni u jame, sakriveni po zatvorima. Postali su plen i nema ko da ih izbavi, opljačkani su i nema nikoga da kaže: 'Vrati!'

23 Ko će od vas to poslušati? Ko će o tome razmisliti i slušati za kasnija vremena? **24** Ko je Jakova predao da bude oplenjen, ko je Izrael predao pljačkašima? Zar to nije bio Gospod, onaj kome su zgrešili? Njegovim putevima nisu hteli da

idu i njegove zakone nisu hteli da slušaju. **25** Zato je na Izrael izlio svoj žestoki gnev i ratne strahote. Plamen rata gutao ih je sa svih strana, ali oni to nisu primetili; proždirao ih je, ali oni ništa nisu uzeli k srcu."

43 „Sada ovako kaže Gospod, tvoj Stvoritelj, Jakove, i tvoj Tvorac, Izraele: 'Ne boj se, jer sam te ja otkupio. Pozvao sam te po imenu. Ti si moj, **2** ako pođeš preko vode, ja ću biti s tobom. Ako pođeš preko reka, one te neće potopiti. Ako pođeš kroz vatru, nećeš izgoriti, niti će te plamen uhvatiti. **3** Jer sam ja Gospod, Bog tvoj, Sveti Bog Izraelov, Spasitelj tvoj. Dao sam Egipat kao otkupninu za tebe, Etiopiju i Sebu u zamenu za tebe. **4** Pošto si dragocen u mojim očima, dostojan si časti i ja te volim. Daću ljude u zamenu za tebe, narode u zamenu za tvoju dušu.

5 Ne boj se, jer sam ja s tobom. Sa istoka ću dovesti tvoje seme i sa zapada ću te skupiti. **6** Reći ću severu: 'Daj!' a jugu: 'Ne zadržavaj ih! Izdaleka dovedi moje sinove i moje kćeri s kraja zemlje, **7** svakoga ko se mojim imenom zove i koga sam stvorio na svoju slavu, koga sam sazdao i koga sam načinio.

8 Izvedi narod koji je slep, iako ima oči, i koji je gluv, iako ima uši. **9** Neka se svi narodi skupe na jedno mesto, neka se okupe plemena. Ko od njihovih bogova to može proreći? Mogu li nam javiti šta će se prvo dogoditi? Neka dovedu svoje svedoke i neka se opravdaju, ili neka ih ti svedoci čuju, pa neka kažu: 'Istina je'."

10 „Vi ste moji svedoci“, govori Gospod, „i moj sluga kog sam izabrao, da biste znali i verovali mi i razumeli da sam ja onaj isti. Pre mene nijedan bog nije bio načinjen, niti će biti posle mene. **11** Ja, ja sam Gospod, i osim mene nema spasitelja.

12 Ja sam prorekao, spasao i objavio,

kad među vama nije bilo nijednog tuđeg boga. Zato ste vi moji svedoci", govori Gospod, „a ja sam Bog. **13** Za sva vremena ja sam isti, i nema nikoga ko može da izbavi iz moje ruke. Izvršiću svoju nameru, i ko to može da spreči?"

14 Ovako kaže Gospod, Otkupitelj vaš, Sveti Bog Izraelov: „Zbog vas ću ih poslati na Vavilon, polomiću prevornice na zatvorskim vratima i rasteraću Haldejce sa brodova, i oni će jadikovati. **15** Ja sam Gospod, vaš Sveti Bog, Stvoritelj Izraelov, vaš Car."

16 Ovako kaže Gospod, onaj koji je napravio put kroz more i stazu kroz velike vode, **17** koji je izveo bojna kola i konje, vojsku i junake zajedno: „Oni će leći i neće više ustati. Ugasiće se, dogoreće kao lani fitalj.

18 Ne sećajte se onoga što je u početku bilo, ne mislite na ono što je nekada bilo. **19** Evo, učiniću nešto novo. To će se sada desiti, a vi ćete videti. Da, kroz pustinju ću napraviti put i kroz pustu zemlju reke. **20** Slaviće me poljske zveri, šakali i nojevi, jer ću učiniti da u pustinji poteku vode i reke u pustoj zemlji, da pije moj narod, moj izabranik, **21** narod koji sam sebi stvorio da razglasi moju hvalu.

22 Ali ti me, Jakove, nisi prizivao, jer si se umorio od mene, Izraele. **23** Nisi mi prinosis ovce kao žrtve paljenice, nisi me slavio svojim žrtvama. A ja te nisam prisiljavao da mi služiš darovima, niti sam te zamarao tamjanom. **24** Nisi mi novcem kupovao mirisnu trsku, nisi me sitio salom svojih žrtava, nego si me svojim gresima prisilio da ja služim tebi. Umoran sam od tvojih prestupa.

25 Ja, ja radi sebe brišem tvoje prestupe i tvojih greha više se neću sećati. **26** Podseti me na svoje zasluge. Hajde da se sudimo. Iznesi šta imaš i dokaži da si pravedan. **27** Tvoj prvi otac, on je zgrešio, i tvoji su učitelji meni zgrešili. **28** Zato ću

obeščastiti knezove koji služe na svetom mestu, i predaću Jakova istrebljenju, predaću Izrael sramoti."

44 „Čuj sada, Jakove, slugo moj, čuj Izraele, koga sam izabrao. **2** Ovako kaže Gospod, tvoj Stvoritelj i tvoj Tvorac, koji ti je pomagao od majčine utrobe: 'Ne boj se, slugo moj, Jakove, ne boj se, Ješurune, koga sam izabrao. **3** Jer ću na žednog izliti vodu i potoke na suhu zemlju. Svoj ću Duh izliti na tvoje seme i svoj blagoslov na tvoje potomke. **4** Oni će nicati kao zelena trava, kao topole uz vodene kanale. **5** Jedan će reći: 'Ja sam Gospodnji', drugi će se zvati Jakovljevim imenom, treći će napisati na svojoj ruci: 'Gospodnji', a četvrti će se nazivati Izraelovim imenom.'

6 Ovako kaže Gospod, Izraelov Car i Otkupitelj, Gospod nad vojskama: 'Ja sam prvi i ja sam poslednji, osim mene nema Boga. **7** Ko je kao ja? Neka poviče, neka kaže i neka mi objasni! Neka oni objave ono što dolazi i ono što će još doći, kao što ja to činim još otkad sam osnovao narod drevni! **8** Ne bojte se i ne plašite se. Zar nisam svakom od vas odavno to rekao i objavio? Vi ste moji svedoci. Ima li Boga osim mene? Ne, nema Stene. Ne znam ni za jednu.

9 Svi koji prave rezane likove ništavni su, i njihovi omiljeni likovi ničemu ne koriste. To su njihovi svedoci koji ništa ne vide i ništa ne znaju, pa su im na sramotu. **10** Ko pravi boga ili lije lik? Nema mu od njegova nikakve koristi. **11** Gle, posramiće se svi njegovi drugovi, jer oni koji bogove prave samo su ljudi zemaljski. Svi će se oni zajedno skupiti, staće, uplašiće se i svi će se postideti.

12 Kovač oštrom alatkom radi na užarenom ugljčevlju, čekićem kuje, obrađuje svojom snažnom rukom. Zatim ogladni i iznemogne. Ne pije vodu, pa se umori.

13 Drvodjelja rasteže merno uže, beleži crvenom kredom, obrađuje dletom, crta šestarom i oblikuje čovečiji lik, lep lik čoveka, da stoji u kući.

14 Drugi ima posao da seče kedrove, pa bira stabla, velika stabla, i ostavlja ih da rastu među šumskim drvećem. Sadi lorvor i kiša čini da raste. **15** A čovek ga onda koristi za ogrev. Uzima komad drveta da se ugrije. Naloži vatru i peče hleb. Zatim još pravi boga i klanja mu se. Pravi rezan lik i pred njim pada ničice. **16** Od polovine toga loži vatru i peče meso sebi za jelo i najede se. Greje se i govori: 'Eto, grejem se i gledam kako gori vatra.' **17** Od ostatka pravi sebi boga, rezan lik. Pred njim pada ničice, klanja mu se, moli mu se i govori: 'Izbavi me, jer si ti moj bog.'

18 Ne znaju oni i ne razumeju, jer su im oči postale zaslepljene pa ne vide, a srce takvo da ne razumeju. **19** Niko to ne uzima k srcu, ne zna i ne razume, da bi rekao: 'Od polovine toga naložio sam vatru i na njegovom žaru ispekao hleb. Meso sam ispekao i pojeo. Zar ću od ostatka napraviti gadnog idola? Zar ću padati ničice pred komadom suvog drveta?' **20** On se pepelom hrani. Zavodi ga njegovo prevareno srce. Neće on izbaciti svoju dušu niti će reći: 'Zar nije varka ovo što držim u svojoj desnici?'

21 Seti se toga, Jakove, i ti, Izraele, jer si ti moj sluga. Ja sam te stvorio. Ti si moj sluga. Neću te zaboraviti, Izraele. **22** Rasuo sam kao gustu maglu tvoje prestupe, i kao oblak tvoje grehe; vrati se k meni, jer sam te otkupio.

23 Kličite radosno, nebesa, jer je Gospod učinio ono što je naumio. Kličite pobednički dubine zemaljske. Veselite se gore i kličite radosno šume i sva stabla u njima. Jer je Gospod otkupio Jakova, na Izraelu je pokazao svoju lepotu."

24 Ovako kaže Gospod, Otkupitelj tvoj, onaj koji te je oblikovao od majčine utro-

be: „Ja, Gospod, činim sve, sam nebesa razastirem, zemlju rasprostirem. Da li mi neko pomaže u tome? **25** Ja osujećujem znake onih koji govore prazne reči, navodim gatare da postupaju ludo, posramljujem mudrace i njihovo znanje pretvaram u ludost. **26** Ja ispunjavam reč svog sluga i izvršavam ono što su objavili moji glasnici. Ja govorim o Jerusalimu: 'Biće nastanjen', i o Judinim gradovima: 'Opet će se izgraditi. Podignuću njegova opustošena mesta.' **27** Ja govorim vodenom bezdanu: 'Presušiši. Isušiću sve tvoje reke.' **28** Govorim o Kiru: 'On je moj pastir i izvršiće sve što želim', izvršiće ono što sam rekao za Jerusalim: 'Opet će se izgraditi', i za hram: 'Položiće se njegovi temelji.'"

45 Ovako govori Gospod svom pomazaniku Kiru, koga drži za desnicu, da pred njim pokori narode i raspaše bokove carevima, da pred njim otvori dvokrilna vrata, da nijedna vrata ne budu zatvorena: **2** „Ja ću ići pred tobom i poravnaću neravne puteve. Razbiću bakarna vrata, slomiću gvozdene prevornice. **3** Daću ti blago koje se nalazi u tami i na skrivenim mestima, da bi znao da sam ja Gospod, onaj koji te zove po imenu, Izraelov Bog. **4** Radi svog sluga Jakova, radi Izraela, svog izabranika, pozvao sam te po imenu. Časno sam ti ime dao, iako me nisi poznavao. **5** Ja sam Gospod i nema drugog. Osim mene nema Boga. Ja ću te ojačati, iako me ne poznaješ, **6** da bi se od istoka do zapada znalo da nema drugog osim mene. Ja sam Gospod i nema drugog. **7** Ja pravim svetlost i stvaram tamu, gradim mir i stvaram zlo. Ja, Gospod, sve to činim.*

* **47,7** Bog ne proizvodi zlo, ali preuzima konačnu odgovornost za sve što se dešava (vidi Plač Jeremijin 3,38; Amos 3,6). Božji karakter je nepromenljiv (vidi Jakov 1,13-17; Malahija 3,6; Jevrejima 13,8).

8 Neka nebesa rose odozgo. Neka nebeski oblaci kaplju pravednošću. Neka se zemlja otvori i neka iz nje rodi spasenje, neka tada i pravda nikne. Ja, Gospod, stvaram to.

9 Teško onome ko se prepire sa svojim Tvorcem, kao što se parče zemljane posude prepire s drugim parčetom! Zar će glina reći onome ko je oblikuje: 'Šta radiš?' Zar će tvoje delo reći: 'On nema ruku?' **10** Teško onom ko govori ocu: 'Kakvu to decu na svet donosiš?' i ženi njegovoj: 'Šta to rađaš?'

11 Ovako kaže Gospod, Sveti Bog Izraelov i Tvorac njegov: 'Pitajte me šta će biti s mojim sinovima, zapovedajte mi za delo mojih ruku. **12** Ja sam načinio zemlju i stvorio čoveka na njoj. Svojim sam rukama razapeo nebesa i zapovedam svoj vojsci njihovoj.

13 Ja sam podigao svog slugu u pravednosti i poravnaću sve njegove puteve. On će izgraditi moj grad i otpustiće moje izgnanike, ne za novac niti za mito', kaže Gospod nad vojskama.

14 Ovako kaže Gospod: 'Neplaćeni egipatski radnici, etiopski trgovci i Šabeji, visoki ljudi, sami će doći k tebi i biće tvoji. Za tobom će ići, u okovima će dolaziti i klanjaće ti se. Tebi će se moliti, govoreći: 'Zaista je Bog s vama, i nema drugog, nema drugog Boga.

15 Zaista, ti si Bog koji se krije, Izraelov Bog, Spasitelj.' **16** Svi će se oni postideti i biće poniženi. Svi oni koji prave idole ići će poniženi. **17** A Izrael će biti spasen večnim spasenjem jer je u jedinstvu s Gospodom. Vi se nećete postideti i nećete biti poniženi doveka, do u svu večnost.

18 Jer ovako kaže Gospod, Stvoritelj nebesa, istiniti Bog, onaj koji je oblikovao i načinio zemlju, onaj koji ju je učvrstio i koji je nije stvorio uzalud, već ju je oblikovao da bude nastanjena: 'Ja sam Gospod i nema drugog. **19** Nisam govorio u tajno-

sti, u mračnom uglu zemlje, niti sam rekao Jakovljevom potomstvu: 'Tražite me, ali biće vam uzalud.' Ja, Gospod, govorim ono što je pravedno, objavljujem ono što je ispravno.

20 Skupite se i dođite. Pristupite zajedno, svi vi koji ste se izbacili iz drugih naroda. Oni koji nose drvene rezane likove ništa ne znaju, a ni oni što se mole bogu koji ih ne može spasti. **21** Objavite šta imate, iznesite svoje dokaze. Neka se složno posavetuju. Ko je to rekao još davnih dana? Ko je to još davno objavio? Zar nisam ja, Gospod? Osim mene nema drugog Boga. Ja sam pravedan Bog i Spasitelj, i nema drugog osim mene.

22 Obratite se k meni i spasite se, vi koji živite po svim krajevima zemaljskim, jer sam ja Bog i nema drugog. **23** Zakleo sam se samim sobom, u pravednosti je reč izašla iz mojih usta, i neće se vratiti, da će se svako koleno saviti preda mnom i da će mi se svaki jezik zaklinjati, **24** i reći će: 'Zaista, u Gospodu je sva pravda i moć.' Svi koji se gneve na njega doći će k njemu i postideće se. **25** Uz Gospodnju pomoć opravdaće se sve Izraelovo potomstvo i njime će se dičiti."

46 Bel* je pao na kolena, Nebo se srušio. Njihovi likovi stavljaju se na zveri i na stoku, postali su njihov tovar, njihov prtljag, breme umornim životinjama. **2** Ruše se, padaju na kolena. Ti bogovi ne mogu da izbave svoje likove koji se kao breme nose, nego i sami odlaze u zarobljeništvo.

3 „Slušajte me, dome Jakovljeve, i svi vi koji ste ostali od doma Izraelovog, koje nosim otkad ste se rodili, koje nosim od majčine utrobe. **4** Do vaše starosti ja ću biti isti, i kad vam kosa osedi ja ću vas podržavati. Ja ću izvršiti svoju nameru - ja

* **46,1** Bel ili Merodah (Marduk) i Nebo su imena vavilonskih idola/bogova.

ću vas nositi, ja ću vas podupirati i izbavljati.

5 S kim ćete me poistovetiti ili izjednačiti ili uporediti, pa da kažete da smo slični jedan drugom? **6** Ljudi naveliko prosipaju zlato iz kese i na vagi mere srebro. Unajmljuju zlatara koji od njega pravi boga, pred kojim padaju ničice i klanjaju se. **7** Nose ga na ramenima, prenose ga i postavljaju na njegovo mesto gde stoji i ne miče se. Zovu ga, ali im se ne odaziva, niko ga ne spasava iz njegove nevolje.

8 Setite se toga, i budite hrabri! Uzmite to k srcu, prestupnici! **9** Setite se prošlosti davne, da sam ja Bog, da nema drugog Boga i da niko nije kao ja. **10** Ja od početka javljam šta će na kraju biti, od davnina javljam ono što još nije bilo. Ja kažem: 'Moja namera će se ostvariti i učiniću sve što želim.' **11** S istoka zovem pticu grabljivicu, iz daleke zemlje zovem čoveka da izvrši moju nameru. Objavio sam svoju nameru i ispuniću je. Što nameravam, to ću i učiniti. **12** Slušajte me, vi što imate tvrdokorno srce, koji ste daleko od pravdnosti. **13** Približava se moja pravda. Ona nije daleko i moje spasenje neće zakasniti. Cionu ću doneti spasenje. Izraelu ću dati svoju lepotu."

47 „Sidi i sedi u prašinu, device, kćeri vavilonska. Sedi na zemlju, gde nema prestola, kćeri haldejska. Jer se više nećeš zvati nežnom i osetljivom. **2** Uzmi ručni mlin i melji brašno. Skloni svoju koprenu, skini svoje gornje haljine i otkrij noge. Pređi preko reke. **3** Otkrij svoju golotinju. Neka se vidi tvoja sramota. Osvetiću se, i nikome neću dati da mi se suprotstavi.

4 Mi imamo otkupitelja. Ime mu je Gospod nad vojskama, Sveti Bog Izraelov.

5 Sedi ćutke i povuci se u tamu, kćeri haldejska, jer se više nećeš zvati gospodarićom carstava. **6** Razgnevio sam se na

svoj narod. Oskrnasio sam svoje nasleđstvo i predao ih tebi u ruke. A ti im nisi pokazala milost. Na starce si stavila svoj preteški jaram. **7** Govorila si: 'Doveka ću biti gospodarica, zauvek.' Nisi to uzela k srcu, nisi ni pomišljala da će svemu tome doći kraj.

8 A sada slušaj ovo, ti koja se predaješ zadovoljstvima, koja spokojno živiš i u svom srcu govoriš: 'Ja, i niko drugi. Neću biti udovica, neću osetiti kako je to decu izgubiti.' **9** Ali iznenada, u jedan dan, snaći će te i jedno i drugo: izgubićeš decu i ostaćeš udovica. Sve će te to zadesiti u punoj meri, jer si mnogo vraćala, jer si bacala velike čini - preko svake mere. **10** Uzdala si se u svoju zloću. Govorila si: 'Niko me ne vidi.' Zaveli su te tvoja mudrost i tvoje znanje. U svom srcu govoriš: 'Ja, i niko drugi.' **11** Snaći će te nevolja, a ti nećeš moći da je sprečiš čaranjem. Zadesiće te nesreća, a ti nećeš moći da je odvратиš. Na tebe će se iznenada sručiti propast kakvu još nisi videla.

12 Nastavi onda sa svojim čaranjem, i mnogim vradžbinama, oko čega se trudiš od svoje mladosti. Možda će ti koristiti. Možda ćeš time drugima uliti strah. **13** Umorila si se od mnoštva svojih savetnika. Neka sad ustanu i neka te spasu pretskazivači koji posmatraju nebesa,* koji gledaju u zvezde,* koji u vreme mladog meseca proriču šta će te snaći. **14** Gle, postaće kao strnjika, vatra će ih spaliti. Neće izbaviti svoju dušu od siline plamena. Neće od njih ostati ni ugljčevlje da se ljudi ugrelu, niti ognjište da pred njega sednu. **15** Takvi će biti oni koji ti čaraju, oko kojih se trudiš od svoje mladosti. Odlutaće svako na svoju stranu. Niko te neće spasti."

* **47,13** Ili „astrolozi“. Vidi 5. Mojsijeva 18,10.

* Ili „zvezdočatac“ – onaj koji ume da proriče sudbinu po položaju i kretanju zvezda.

48 „Čujte ovo, dome Jakovljevi, vi koji sebe nazivate Izraelovim imenom i koji ste izašli iz Judinih voda, vi koji se zaklinjete Gospodnjim imenom i spominjete Izraelovog Boga, ali ne u istini i pravdi. **2** Jer oni sebe nazivaju stanovnicima svetog grada, oslanjaju se na Izraelovog Boga, kome je ime Gospod nad vojskama.

3 Događaje prošle unapred sam kazivao, iz mojih je to usta izašlo i ja sam to objavio. Iznenada sam izvršio svoju nameru, i sve se dogodilo. **4** Znao sam da si tvrdokoran, da ti je vrat gvozdена žila i da ti je čelo od bakra, **5** pa sam ti još onda govorio. Pre nego što se dogodilo, ja sam ti to objavio, da ne kažeš: 'To je učinio moj idol, to su zapovedili moj rezani lik i moj liveni lik.' **6** Čuo si. Pogledaj sve to. Zar nećeš to objavljivati? Od sada ti objavljujem novo, skriveno, ono što još ne znaš. **7** Sada će to biti stvoreno, nije toga ranije bilo, do danas to nisi čuo, da ne kažeš: 'Ja to već znam.'

8 Ne, nisi to čuo, nisi to znao, niti se tvoje uho dosad otvorilo. Jer dobro znam da si bio neveran i da se nazivaš 'prestupnikom od majčine utrobe'. **9** Zbog svog imena obuzdaću svoj gnev, zbog svoje hvale suzdržaću se da te ne istrebim. **10** Evo, pročistio sam te, ali ne kao srebro. Iskušao sam te dok si se topio u peći nevolje. **11** Zbog sebe, zbog sebe ću učiniti ono što nameravam. Zar ću dozvoliti da se moje ime skrnavi? Nikome neću dati svoju slavu.

12 Slušaj me, Jakove, slušaj me, Izraele, koga sam pozvao. Ja sam isti. Ja sam prvi. Ja sam i poslednji. **13** Moja je ruka položila temelj zemlji, moja je desnica rasprostrla nebesa. Kad ih pozovem, svi se zajedno pokažu.

14 Skupite se svi i čujte. Ko je od njih sve to objavio? Ja, Gospod, volim tog čoveka. On će učiniti Vavilonu ono što želim i

njegova će se ruka spustiti na Haldejce. **15** Ja, ja sam to rekao, i ja sam ga pozvao. Ja sam ga doveo i daću mu da bude uspešan na svom putu.

16 Pristupite k meni i čujte. Od početka nisam tajno govorio. Od vremena kada je počelo da se događa ono što je rečeno bio sam tamo.

A sada me je Gospod poslao sa svojim Duhom. **17** Ovako kaže Gospod, Otkupitelj tvoj, Sveti Bog Izraelov: 'Ja, Gospod, ja sam tvoj Bog, koji te uči za tvoje dobro i koji te vodi putem kojim treba da ideš. **18** O, da si pazio na moje zapovesti! Mir bi tvoj kao reka bio, i pravednost tvoja kao morski talasi. **19** Tvog potomstva bilo bi kao peska i tvojih potomaka kao zrna peska. Tvoje se ime ne bi istrebilo niti bi se zatrla preda mnom.'

20 Izađite iz Vavilona! Bežite od Haldejaca! Objavljujte i radosno kličite, razglasite to. Neka se čuje do kraja zemlje. Recite: 'Gospod je otkupio svog slugu Jakova. **21** Nisu bili žedni dok ih je vodio kroz pustinju. Dao je da voda iz stene za njih poteče, razdvojio je stenu i voda je potekla.'

22 'Nema mira zlima', kaže Gospod.

49 Čujte me, ostrva, slušajte, daleki narodi. Gospod me je pozvao dok sam bio u majčinoj utrobi. Pre nego što me je majka rodila, spomenuo je moje ime. **2** Učinio je da moja usta budu kao oštar mač. Zaklonio me je u senci svoje ruke. Učinio je da budem naoštrena strela. Sakrio me je među svojim strelama. **3** I rekao mi je: 'Ti si moj sluga, Izraele, na tebi ću pokazati svoju lepotu.'

4 A ja sam rekao: 'Uzalud sam se trudio. Nizašta i u prazno trošio sam svoju snagu. Gospod je taj koji mi sudi, i Bog je taj koji mi daje platu.' **5** A sada mi Gospod, onaj koji me je još u majčinoj utrobi oblikovao da mu budem sluga, go-

vori da mu dovedem nazad Jakova, da bi se Izrael skupio k njemu. Ja ću se proslaviti u Gospodnjim očima, moj Bog biće moja snaga. **6** Rekao je: 'Nije malo to što si moj sluga koji će podići Jakovljeva plemena i dovesti nazad sačuvane Izraelove sinove. Postavio sam te i za svetlost naroda, da moje spasenje dopre do kraja zemlje.'

7 Ovako Gospod, Izraelov Otkupitelj, Sveti Bog njegov, kaže onome koga duboko preziru, koji je odvratn narodu i koji je sluga vladarima: 'Zbog onoga što će videti, ustaće carevi i knezovi, i pokloniće se, zbog Gospoda, koji je veran, zbog Svetog Boga Izraelovog, koji te je izabrao.'

8 Ovako kaže Gospod: 'U vreme svoje milosti uslišio sam te, u dan spasenja pomogao sam ti. Čuvao sam te da bih te postavio za savez narodu, da se obnovi zemlja, da se ponovo podele opustela nasledstva, **9** da se zatvorenici kaže: 'Izađite!', a onima koji su u tami: 'Pokažite se!' Oni će pored puteva pašu nalaziti, i pašnjaci će im biti na svim utabanim stazama. **10** Neće biti ni gladni ni žedni, neće ih mučiti žega ni sunce, jer će ih voditi onaj koji ima milosti prema njima, on će ih voditi na izvore vode. **11** Sve svoje gore pretvoriću u puteve, i puteve ću svoje izdignuti. **12** Gle, jedni će doći izdaleka, jedni sa severa i sa zapada, a jedni iz zemlje Sinim.

13 Kličite nebesa, raduj se zemljo. Veselite se, gore, i kličite radosno. Jer je Gospod utešio svoj narod, smilovao se svojim nevoljnicima.

14 Cion je govorio: 'Gospod me je ostavio, Gospod me je zaboravio.' **15** Može li žena zaboraviti dete koje je dojila i ne smilovati se sinu utrobe svoje? A ako bi ga ona i zaboravila, ja tebe neću zaboraviti. **16** Gle, urezao sam te na svojim dlanovima. Tvoje su mi zidine stalno pred očima. **17** Žure se tvoji sinovi. Oni koji te ruše i

pustoše otići će od tebe. **18** Podigni oči i pogledaj unaokolo. Svi su se oni skupili i dolaze k tebi. 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'svima ćeš se njima okititi kao nakitom i ukrasićeš se njima kao nevesta. **19** Iako su tvoja naselja opljačkana i opustošena, i iako ti je zemlja u ruševinama, u tebi je već sada toliko stanovnika da je pretesno za stanovanje - jer su daleko oni koji su te proždimali - **20** a ipak će sve više sinova dolaziti k tebi, koja si bila bez dece i na tvoje će uši govoriti: 'Tesno nam je ovo mesto. Pomerite se da se i mi nastanimo.' **21** A ti ćeš reći u svom srcu: 'Ko je njihov otac? Jer ja sam žena bez dece i neplodna, prognana i zatvorena. Ko ih je podigao? Eto, ostala sam sama, a gde su oni bili?'

22 Ovako kaže Gospod Bog: Evo, podignuću ruku svoju k narodima, i k plemenima ću podignuti zastavu svoju, i doneće sinove tvoje u naručju, i kćeri tvoje na ramenima će se nositi. **23** Carevi će biti tvoji hranitelji, a njihove kneginje biće ti dadilje. Klanjaće ti se licem do zemlje i lizaće prašinu s tvojih nogu. Tada ćeš znati da sam ja Gospod i da se neće postideti oni koji se u mene uzdaju.'

24 Mogu li se od silnika oteti oni koje je on oteo, mogu li zarobljenici pobeći od tlačitelja? **25** Ali ovako kaže Gospod: 'Od silnika će se oteti njegovi zarobljenici, pobeći će od nasilnika oni koje je oteo. Ja ću se suprotstaviti onome ko se tebi suprotstavlja, i ja ću tvoje sinove spasti. **26** Učiniću da oni koji te muče jedu svoje meso i da se svojom krvlju opijaju kao vinom. Tada će svi ljudi znati da sam ja, Gospod, tvoj Spasitelj i tvoj Otkupitelj, Jakovljevi Silni Bog.'

50 Ovako kaže Gospod: „Ima li vaša majka, koju sam otpustio, potvrdu o razvodu? Jesam li vas prodao nekom svom zajmodavcu da bih pod-

mirio svoj dug? Gle, vi ste zbog svojih greha prodani, zbog vaših prestupa vaša je majka otpuštena. **2** Zašto nije bilo nikoga kad sam došao? Zašto se niko nije odazvao kad sam zvao? Zar je moja ruka kratka, pa ne može da vas otkupi? Zar nemam snage da vas izbavim? Gle, kad zapretim, more se isuši i reke se pretvore u pustinju. Ribe se u njima usmrde jer nema vode i uginu od žeđi. **3** Nebesa oblačim u tamu i dajem im kostret kao pokrivač.”

4 Gospod mi je dao jezik poučenih, da znam šta da kažem umornome. Svakog jutra me budi, budi mi uši da ga slušam kao što slušaju oni koji se poučavaju. **5** Gospod mi je otvorio uši, i ja se nisam bunio. Nisam se okrenuo na drugu stranu. **6** Leđa sam podmetnuo onima koji su me udarali i obraze onima koji su mi čupali bradu. Lice svoje nisam zaklonio od uvreda i pljuvanja.

7 Ali pomoći će mi Gospod. Zato se neću osećati poniženim. Zato mi je lice postalo tvrdo kao kremen i znam da se neću postideti. **8** Blizu je onaj koji me proglašava pravednim. Ko će se pravdati sa mnom? Stanimo zajedno. Ko je moj protivnik na sudu? Neka mi pristupi. **9** Gle, pomoći će mi Gospod. Ko me može proglasiti zlim? Gle, svi će se oni kao haljina istrošiti, moljac će ih pojesti.

10 Ko se od vas boji Gospoda i sluša glas njegovog sluga, ko hoda u tami i kome nema svetlosti? Neka se uzda u Gospodnje ime i neka se oslanja na svog Boga.

11 Svi vi što ložite vatru i raspirujete iskre, hodite u svetlosti svoje vatre i među iskrama koje ste raspirili! Moja ruka učiniće vam ovo: ležaćete u velikom bolu.”

51 „Slušajte me, vi koji težite za pravednošću, vi koji tražite Gospoda. Pogledajte stenu iz

koje ste isklesani i duboku jamu iz koje ste iskopani. **2** Pogledajte na Avrama, svog oca, i na Saru, koja vas je u porođajnim bolovima rodila. Jer je on bio sam kad sam ga pozvao, a ja sam ga blagoslovio i umnožio. **3** Jer će Gospod utešiti Cion. Utešiće sve njegove ruševine i učiniće da njegova pustinja bude kao Eden i njegova pusta zemlja kao Gospodnji vrt. Radost i veselje biće u njemu, zahvaljivanje i zvuci pesme.

4 Poslušaj me, narode moj. Čujte me, vi koji ste moje pleme. Jer će od mene doći zakon i svoju ću pravdu postaviti za svetlost narodima. **5** Blizu je moja pravda. Doći će moje spasenje i moje će mišice suditi narodima. U mene će se uzdati ostrva i moju će mišicu čekati.

6 Podignite oči k nebesima i pogledajte dole na zemlju. Jer će nebesa kao dim iščeznuti i zemlja će se kao haljina istrošiti, a njeni će stanovnici kao komarci pomreti. Ali će moje spasenje biti večno i moja pravda neće nestati.

7 Slušajte me, vi koji znate šta je pravedno, narode kome je moj zakon u srcu. Ne bojte se ruganja smrtnih ljudi, ne plašite se njihovih uvreda. **8** Jer će ih moljac kao haljinu pojesti, sukneni moljac poješće ih kao vunu. A moja će pravda trajati doveka i moje spasenje kroz nebrojene naraštaje.

9 Probudi se, probudi se, obuci se u snagu, mišice Gospodnja! Probudi se, kao u davne dane, kao u vreme drevnih naraštaja. Zar nisi ti isekla Ravu, probola morsku neman? **10** Zar nisi ti isušila more, vode velikog bezdana, i od morskih dubina načinila put da prođu oni koji su otkupljeni? **11** Vratitiće se oni koje je Gospod otkupio i doći će na Cion radosno kličući, i na glavi će im biti večna radost. Veselje i radost naći će, a tuga i uzdisanje pobeći će od njih.

12 Ja, ja sam onaj koji vas teši.

Ko si ti da se bojiš smrtnog čoveka koji umire, i sina čovečijeg koji kao zelena trava nestaje? **13** Ko si ti da zaboraviš Gospoda, svog Tvorca, onoga koji je razastro nebesa i položio temelj zemlji, i da stalno, po čitav dan, strepiš od gneva svog tlačitelja, kao da će te ubiti? Gde je gnev tvog tlačitelja?

14 Onaj koji je pognut u okovima brzo će biti oslobođen, neće umreti i završiti u jami, i neće ostati bez hleba.

17 A ja, Gospod, ja sam tvoj Bog, koji podiže more da mu talasi huče. Ime mi je Gospod nad vojskama. **16** Staviću svoje reči u tvoja usta i zakloniću te senkom svoje ruke, da postavim nebesa i položim temelj zemlji, i kažem Cionu: 'Ti si moj narod.'

17 Preni se, preni se, ustani, Jerusali-me, ti koji si iz Gospodnje ruke pio čašu njegovog gneva. Ispio si, do dna si ispio pehar, čašu od koje posrćeš. **18** Od svih sinova koje je rodio nije bilo nikoga da ga vodi. Od svih sinova koje je podigao nije bilo nikoga da ga za ruku uhvati. **19** Ovo te je dvoje snašlo - ko će saosećati s tobom? - pustošenje i zatiranje, glad i mač - ko će te utešiti? **20** Tvoji su sinovi u nesvesti. Poput divlje ovce u mreži po uglovima svih ulica leže, jer se na njih izlio Gospodnji gnev, ukor tvog Boga.

21 Zato slušaj ovo nevoljnica koja si pijana, ali ne od vina. **22** Ovako kaže tvoj Gospod, tvoj Bog, koji se bori za svoj narod: 'Evo, uzeću iz tvoje ruke čašu od koje posrćeš. Pehar, čašu mog gneva, nećeš više piti. **23** Daću je u ruku tvojim tlačiteljima, koji su tvojoj duši govorili: 'Sagni se da mi predemo', pa si svoja leđa podmetao da budu kao zemlja, kao put za one koji prolaze.'

52 „Probudi se, probudi se, ogrni se snagom, Cione! Obuci svoje divne haljine, Jerusali-me, sveti gra-

de! Jer u tebe više neće ulaziti neobrezani i nečisti. **2** Otrisi prah sa sebe, ustani i sedi, Jerusalime. Skini okove sa svog vrata, zarobljena kćeri cionska.

3 Jer ovako kaže Gospod: 'Zabadava ste bili prodani, pa ćete bez novca biti i otkupljeni.'

4 Jer ovako kaže Gospod: 'Moj narod je najpre otišao u Egipat da se tamo privremeno nastani. Asirci su ih bez razloga tlačili.

5 A sad, šta da učinim?' govori Gospod. 'Jer je moj narod odveden zabadava. Kliću oni koji vladaju nad njim', govori Gospod, 'i stalno, po čitav dan, preziru moje ime. **6** Zato će moj narod poznati moje ime, zato će ga tog dana poznati, jer sam ja onaj koji to govori. Evo, ja sam taj.'

7 Kako su divne na gorama noge onoga koji donosi dobru vest, koji objavljuje mir, koji donosi dobru vest o nečem boljem, koji objavljuje spasenje, koji govori Cionu: 'Bog tvoj caruje!'

8 Slušaj! Odjekuje glas tvojih stražara. Svi kao jedan radosno kliću, jer će svojim očima videti kako Gospod obnavlja Cion.

9 Veselite se, kličite radosno u jedan glas, jerusalimske ruševine, jer je Gospod utešio svoj narod, otkupio je Jerusalim. **10** Gospod je pred očima svih naroda otkrio svoju svetlu mišicu, i svi krajevi zemaljski videće spasenje koje daje naš Bog.

11 Idite, idite, izađite odatle, ne dotičite ništa nečisto. Izađite iz njega, budite čisti, vi koji nosite pribor iz Gospodnjeg doma. **12** Jer nećete izaći u strahu, niti ćete bežati, jer će Gospod ići pred vama. Izraelov Bog biće straža koja vam leđa štiti.

13 Gle, moj će sluga postupati razborito. Na visokom će mestu biti, biće uzdignut i veoma uzvišen. **14** Kao što su se mnogi čudili gledajući ga - njegov izgled je bio promenjen više nego ijednom drugom čoveku, i njegov dostojanstveni lik više

nego ikome od ljudskih sinova - **15** tako će on zapanjiti mnoge narode. Pred njim će carevi zatvoriti svoja usta, jer će videti ono o čemu im se nije govorilo i slušaće ono o čemu nikad nisu čuli."

53 Ko verova našoj objavi, i mišica Gospodnja kome se otkri? **2** Jer izniče pred njim kao šibljika, i kao koren iz suve zemlje; ne bi obličja ni lepote u njega; i videsmo ga, i ne beše ništa na očima, čega radi bismo ga poželeli. **3** Prezren beše i odbačen između ljudi, čovek bola i upoznat s bolestima, i kao jedan od koga svako zaklanja lice, prezren i nećenjen među nama.

4 A On bolesti naše nosi i patnje naše uze na se, a mi smo mislili da mu Bog stvara nevolju, da ga on udara i da ga muči. **5** Ali on bi ranjen za naše prestupe, slomljen za naša bezakonja; kazna za izopačenost beše na njemu našeg mira radi, i ranom njegovom mi se iscelismo. **6** Svi mi kao ovce zalutasmo, svaki od nas se okrenu svojim putem, a Gospod je položio na njega bezakonje svih nas.

7 Mučen bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na zaklanje vođen bi i kao ovca nema pred onim koji je striže ne otvori usta svojih. **8** Od prinude i od suda uze se, a rod njegov ko će iskazati? Jer je istrgnut iz zemlje živih, i prestupe naroda mog preneti su na njega.

9 Odredili su mu grob među zločincima, a kad je umro bio je među bogatima, iako nije učinio nikakvo zlo niti se prevara našla u njegovim ustima.

10 Ali Gospodu bi volja da ga razbije, on ga je doveo da bude ranjen; kad položi dušu svoju u prinos za greh, videće potomstvo, produžiće dane, i šta je Gospodu ugodno napredovaće njegovom rukom. **11** Videće trud duše svoje i nasitiće se; pravedni sluga moj opravdaće mnoge svojim znanjem, i sam će nositi bezakonja njihova.

12 Zato ću mu dati deo za mnoge, i sa silnima će deliti plen, jer je izlio dušu svoju na smrt, i bio ubrojan među prestupnike, i sam nosi greh mnogih, i posreduje za prestupnike."

54 „Kliči od radosti, nerotkinjo, ti koja nisi rađala! Veseli se i raduj se, ti koja nisi imala porođajne bolove, jer sinova napuštene ima više nego sinova one koja ima muža“, kaže Gospod. **2** „Raširi svoj šator. Neka razapnu platna tvog veličanstvenog prebivališta. Ne usteži se. Produži uža svog šatora i učvrsti svoje šatorske klinove. **3** Jer ćeš se raširiti nadesno i nalevo, i tvoje će potomstvo osvojiti narode i nastaniti puste gradove. **4** Ne boj se, jer se nećeš postideti. Nemoj se osećati poniženom, jer se nećeš razočarati. Zaboravićeš sramotu svoje mladosti, nećeš se više sećati sramote svog dugotrajnog udovištva.

5 Jer je tvoj muž, tvoj Tvorac, kome je ime Gospod nad vojskama. Sveti Bog Izraelov je tvoj Otkupitelj. On će se zvati Bog nad celom zemljom. **6** Jer te je Gospod pozvao kao da si ostavljena žena, žalosnog duha, kao žena u mladosti uzeta koja je kasnije odbačena“, kaže tvoj Bog.

7 „Ostavio sam te samo nakratko, ali ću te u svom velikom milosrđu primiti. **8** U bujici gneva načas sam okrenuo svoje lice od tebe, ali ću u večnoj milosti biti milosrdan prema tebi“, kaže Gospod, tvoj Otkupitelj.

9 „Za mene je to kao i Nojevo vreme. Kao što sam se zakleo da Nojeve vode više neće preplaviti zemlju, tako sam se zakleo da se više neću gneviti na tebe i da te neću prekoraćivati. **10** Jer se gore mogu pomeriti i bregovi se mogu poljuljati, ali moja milost neće se odmaći od tebe niti će se moj savez mira poljuljati“, kaže Gospod, onaj koji ti se smilovao.

11 „Nevoljnice, olujom šibana i neuter-

šena, evo, ja stavljam tvrdi malter na tvoje kamenje i položit ću temelj od safira. **12** Od rubina ću napraviti kruništa na tvojim bedemima, od kamena plamenog sjaja napraviću ti vrata, a od divnog kamena sve tvoje međe. **13** Svi će tvoji sinovi biti poučeni od Gospoda i veliki će mir imati tvoji sinovi. **14** Na pravdi ćeš biti utemeljena. Daleko ćeš biti od tlačenja, jer se nećeš nikoga bojati, i od strahota, jer ti se neće približiti. **15** Ako te neko napadne, to neće biti po mojoj naredbi. Ko god te napadne, zbog tebe će pasti.

16 Evo, ja sam stvorio kovača koji vatru od drvenog uglja raspiruje i vadi iz nje oružje koje je načinio. Ja sam stvorio i onoga koji uništava da donese propast. **17** Nikakvo oružje načinjeno protiv tebe neće biti uspješno, i svaki jezik koji se na sudu podigne na tebe osudićeš. To je nasljedstvo Gospodnjih slugu i od mene je njihova pravednost", govori Gospod.

55 „Svi vi koji ste žedni, dođite na vodu! Dođite, vi koji nemate novca, uzmite i jedite. Dođite, uzmite soka od grožđa i mleka bez novca i bez plaćanja. **2** Zašto trošite novac na ono što nije hleb i zašto se trudite za ono što ne siti? Slušajte me pažljivo i ješćete ono što je dobro, i vaša će duša uživati u najboljoj hrani. **3** Prignite uho i dođite k meni. Slušajte i duša će vaša živeti, i sklopiću s vama trajni savez, zbog milosti koju sam obećao Davidu. **4** Evo, dao sam ga za svedoka narodima, za vođu i zapovednika narodima.

5 Evo, zvaćeš narod koji ne poznaješ, i k tebi će pohrliti ljudi iz naroda koji te nije poznavao, zbog Gospoda, tvog Boga, i Svetog Boga Izraelovog, jer će te on ukrasiti.

6 Tražite Gospoda dok se može naći. Prizivajte ga dok je blizu. **7** Neka zli ostavi svoj put i nepravednik svoje misli. Neka se

vрати Gospodu, koji će mu se smilovati, našem Bogu, jer će mu velikodušno oprostiti.

8 'Vaše misli nisu moje misli, i moji putevi nisu vaši putevi', govori Gospod. **9** 'Koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su i moji putevi viši od vaših puteva i moje misli od vaših misli. **10** Kao što kiša i sneg padaju s neba i ne vraćaju se dok ne natope zemlju i učine da bude rodna, da se zeleni i da daje seme sejaču i hleb onome ko ga jede, **11** tako će se ispuniti i reč koja izlazi iz mojih usta. Neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti ono što želim i izvršiće ono zbog čega sam je poslao.

12 S veseljem ćete otići i u miru ćete biti nazad dovedeni. Gore i bregovi veseliće se pred vama i kliće od radosti, i sve poljsko drveće pljeskaće rukama. **13** Umesto trnovitog grmlja izrašće smreka. Umesto ljute koprive niknuće mirta. Biće to na slavu Gospodu, kao večan znak koji se neće uništiti'."

56 Ovako kaže Gospod: „Držite se pravde i činite ono što je pravedno. Jer će uskoro doći moje spasenje i objaviće se moja pravednost. **2** Srećan je čovek smrtni koji tako čini i sin čovečiji koji se toga pridržava, koji drži Subotu i ne skrnavi je i čuva svoju ruku da ne učini nikakvo zlo. **3** Neka tuđinac koji je stao uz Gospoda ne kaže: 'Sigurno će me Gospod odvojiti od svog naroda.' Neka uškopljenik ne kaže: 'Evo, ja sam suvo drvo'."

4 Jer ovako kaže Gospod: „Uškopljenicima koji drže moje Subote, koji biraju ono što je meni ugodno i koji se drže mog saveza, **5** daću u svom domu i među svojim zidovima spomenik i ime, nešto što je bolje od sinova i kćeri. Daću im večno ime, koje se neće zatrti.

6 Tuđince koji su stali uz Gospoda da mu služe, da vole Gospodnje ime i da mu

budu sluge, sve koji drže Subotu i ne skrnave je i koji se drže mog saveza, **7** dovedu na svoju svetu goru i razveseliću ih u svom domu molitve. Njihove žrtve paljenice i druge žrtve biće mi ugodne na mom oltaru. Moj dom zvaće se dom molitve za sve narode.”

8 Ovako govori Gospod, koji skuplja rasejane Izraelce: „Skupiću k njima i druge pored onih koji su već skupljeni.

9 Sve zveri poljske, sve zveri šumske dođite da jedete! **10** Njegovi su stražari slepi. Niko od njih ništa ne primećuje. Svi su oni nemi psi koji ne laju, dahću, leže, vole da dremaju. **11** To su psi pohlepni u duši i nezasiti. Oni su pastiri koji za razboritost ne znaju. Svi su svojim putem krenuli, svako sa svog kraja ide za svojim nepravednim dobitkom, i govori: **12** 'Dođite! Doneću vina, napijmo se opojnog pića. Sutra će biti isto kao danas, i još mnogo bolje.'”

57 Pravednik gine, a niko to ne uzima k srcu. Dobri ljudi odlaze među mrtve, a niko ne uviđa da pravednik odlazi zbog zla. **2** On ulazi u mir. Svi koji idu pravim putem na postelji će svojoj počinuti.

3 „Pristupite, vračarini sinovi, potomstvo preljubnika i bludnice. **4** Kome se rugate uživajući u tome? Na koga širom otvarate usta i kome jezik plazite? Zar niste vi deca prestupa, potomstvo laži, **5** vi koji se prepuštate strastima među velikim drvećem, pod svakim zelenim drvetom, i decu koljete u dolinama, među liticama?

6 Tvoj je deo među glatkim potočnim kamenjem. To je nasledstvo koje ti je pripalo. Njemu si izlivala žrtvu levanicu, njemu si prinostila dar. Zar ću ja time biti zadovoljan? **7** Na visokoj i uzvišenoj gori postavila si svoju postelju. I odlazila si tamo da bi prinostila žrtve. **8** Iza vrata i dovratka stavila si svoj spomen. Daleko od

mene ti si se otkrila, i otišavši gore raširila si svoju postelju. Zbog požude svoje sklopila si savez s njima. Volela si da ideš u postelju s njima i gledala si njihovu golotinju. **9** Išla si kod meleha s uljem i s mnogim mirisima. Svoje poslanike slala si daleko, pa si se spustila sve do groba. **10** Namučila su te mnoga lutanja tvoja. Nisi rekla: 'Sve je to uzalud!' Obnovila se snaga tvoja. Zato se nisi razbolela.

11 'Od koga si se uplašila i koga se bojiš, pa si lagala? A mene se nisi setila, niti si k srcu uzela. Nisam li ja ćutao i sve to skrivao? Zato me se nisi bojala. **12** Ja ću objaviti kakva je tvoja pravednost i kakva su tvoja dela - ona ti ne mogu pomoći. **13** Kad zavapiš za pomoć, gomila tvojih idola neće te izbaviti, vetar će odneti taštinu. A onaj ko u meni traži utočište naslediće zemlju i zauzeće moju svetu goru. **14** Govoriće se: 'Napravite put, napravite put! Očistite put! Uklonite pred mojim narodom prepreke s puta!'

15 Jer ovako kaže Visoki i Uzvišeni, koji živi u svu večnost i čije je ime sveto: 'Na visini i na svetom mestu ja živim, ali sam sa onima koji su slomljenog i poniznog duha, da oživim duh poniznih, da oživim srce slomljenih. **16** Neću se doveka prepirati niti ću se uvek gneviti, jer bi preda mnom nestalo duha životnog i ne bi bilo stvorenja koja dišu, koja sam ja stvorio.

17 Zbog njegove pokvarenosti i pohlepe za nepravednim dobitkom, ja sam se razgnevio i udario sam ga. U gnevu sam okrenuo lice svoje. Ali on se odmetnuo i išao putem svog srca. **18** Video sam njegove puteve, i izlečiću ga i vodiću ga, i obnoviću utehu, njemu i onima koji plaču s njim.

19 Ja stvaram plod usana. Mir, mir imaće onaj ko je daleko i onaj ko je blizu', kaže Gospod, 'i ja ću ga izlečiti.

20 A zli su kao uzburkano more koje se ne može umiriti, i čije vode izbacuju mor-

sku travu i blato. **21** Nema mira zlima", kaže moj Bog.

58 „Viči iz sveg glasa, ne usteži se. Neka tvoj glas odjekuje kao truba. Ukaži mom narodu na njegov prestup, Jakovljevom domu na njegove grehe. **2** Dan za danom oni me traže i žele da znaju moje puteve, kao narod koji čini ono što je pravedno i ne ostavlja pravdu svog Boga, jer od mene traže pravedne presude i žele da mi se približe, i govore:

3 'Zašto postimo, ako ti ne vidiš, i mučimo svoju dušu, ako ti ne mariš?'

U dan posta činite ono što se vama sviđa, i svoje radnike terate da rade. **4** Postite zato da se prepirete i svađate i da zlobno udarate pesnicom. Zar ne postite zato što mislite da će se zbog toga vaš glas čuti na visini? **5** Zar sam ja odabrao takav post, dan u koji čovek treba da ponizi muči svoju dušu, da savija glavu kao rogoz i prostire kostret i pepeo kao postelju? Zar to zovete postom i danom koji je po volji Gospodu?

6 Zar nije ovo post koji sam odabrao: da skinete okove zla, da razvežete sveze jarma i pustite potlačene na slobodu, da slomite svaki jaram? **7** Zar ne treba da podelite svoj hleb s gladnima i da u svoju kuću uvedete nevoljnike i beskućnike? I ako vidite čoveka golog, zar ne treba da ga obučete, i da se ne krijete od onih koji su vaše telo?

8 Tada će tvoja svetlost zasjati kao zora i brzo će doći tvoje ozdravljenje. Tvoja pravednost ići će pred tobom, a Gospodnja slava biće straža koja ide za tobom. **9** Tada ćeš prizvati Gospoda, i on će te uslišiti. Tada ćeš povikati, i on će reći: 'Evo me.'

Ako ukloniš jaram iz svoje sredine i prestaneš da prstom upireš na druge i da govoriš zlo, **10** ako daš gladnom ono što tvoja duša želi i nasitiš dušu koja je u ne-

volji, tada će tvoja svetlost i u mraku sijati, a tvoja tama postaće kao podne. **11** Gospod će te voditi bez prestanka i sitiće tvoju dušu u sasušenoj zemlji, jačaće tvoje kosti. Bićeš kao dobro navodnjen vrt i kao izvor koji neće presušiti. **12** I tvoji će izgraditi mesta koja su davno opustošena, podići ćeš temelje mnogim naraštajima. I prozvaće te: onaj koji popravlja razvaline, onaj koji popravlja puteve što vode do naselja.

13 Ako odvratiš nogu svoju da ne činiš ono što je tebi drago u Subotu, na moj sveti dan, i ako Subotu nazoveš radošću, Gospodnjim svetim danom, slavnim danom, i ako ga budeš slavio umesto da ideš svojim putevima, umesto da činiš ono što je tebi drago i da govoriš prazne reči, **14** tada ću ja, Gospod, biti tvoja radost najveća i ja ću te izvesti na zemaljske uzvišice. Daću ti da jedeš nasledstvo Jakova, tvog praoca, jer usta Gospodnja rekoše."

59 „Gle, Gospodnja ruka nije kratka, pa da ne može spasti, niti je njegovo uho neosetljivo da ne može čuti. **2** Ne, nego su prestupi vaši postali ono što vas razdvaja od Boga, i zbog vaših greha on je okrenuo svoje lice od vas da ne čuje. **3** Jer su vaše ruke uprljane krvlju, a vaši prsti prestupom. Vaše usne govore laž, vaš jezik gunđa zlobom. **4** Niko ne poziva na ono što je pravedno, niti ko sudi u vernosti. Uzdaju se u smutnju i govore ono što je isprazno, začinju patnju i rađaju bezakonje.

5 Nose jaja zmijske otrovnice i tkaju paukovu mrežu. Ko pojede njihovo jaje, umire, a ako ga razbije, iz njega će se izleći otrovnica. **6** Njihova paučina ne može kao haljina poslužiti, niti se svojim delima mogu pokriti. Njihova su dela bezakona dela, u rukama njihovim je dovitljivost na nasilje. **7** Njihove noge trče na zlo i hitaju da proliju nedužnu krv. Njihove su misli zle

misli, na njihovim su putevima pustošenje i zatiranje. **8** Put mira ne znaju, i na njihovim stazama nema pravde. Iskvarili su svoje puteve, ko god njima ide neće znati za mir.

9 Zato je sud daleko od nas, i pravičnost do nas ne dopire. Očekujemo svetlost, a ono tama, i svetlosti, a po mraku idemo. **10** Kao slepci pipamo zid, pipamo kao oni koji nemaju oči. Spotičemo se u podne kao u sumrak, među jakima mi smo kao mrtvi. **11** Svi bučno negodujemo kao medvedi i tužno gučemo kao golubice. Nadamo se pravdi, a nje nema, i spasenju, a ono je daleko od nas. **12** Jer je mnogo naših prestupa pred tobom i svi naši gresi svedoče protiv nas. Svesni smo svojih prestupa, dobro znamo svoju krivicu. **13** Činili smo prestupe i odrekli smo se Gospoda, odstupili smo od svog Boga, govorili smo o tlačenju i pobuni, izmišljali smo i mrmljali iz srca lažne reči. **14** Pravda je potisnuta, i pravednost stoji daleko. Istina posrće na trgu, i ono što je ispravno ne može da priđe. **15** Istine je nestalo, a onaj ko se kloni zla, biva opljačkan.

Gospod je to video, i bilo je zlo u njegovim očima što nema pravde. **16** Video je da nema čoveka koji bi nešto učinio, začudio se što nema nikoga ko bi nešto preduzeo. Njegova je mišica donela spasenje i njegova ga je pravednost podržala. **17** Tada je obukao pravednost kao oklop, na glavu je stavio kacigu spasenja. Haljine osvete obukao je kao ruho i ogrnuo se revnošću kao plaštem. **18** On će svakom vratiti po njegovim delima: gnev svojim protivnicima, svojim neprijateljima ono što su zaslužili. Ostrvima će vratiti ono što su zaslužila. **19** I bojaće se imena Gospodnjeg sa zapada, i slave Njegove s istoka sunčanog; jer će neprijatelj navaliti kao reka, a Duh će Gospodnji podignuti zastavu nasuprot njemu.

20 'Doći će Otkupitelj Cionu i onima od

Jakova koji se odvrćaju od prestupa', govori Gospod.

21 'Ovo je moj savez s njima', kaže Gospod. 'Moj Duh koji je na tebi i moje reči koje sam stavio u tvoja usta neće se odvojiti od tvojih usta niti od usta tvog potomstva niti od usta potomaka tvog potomstva', kaže Gospod, 'od sada pa doveka'."

60 „Ustani, zasvetli, jer je došla tvoja svetlost, i Gospodnja slava je zasjala nad tobom. **2** Jer, evo, mrak će pokriti zemlju i gusta tama narode, a nad tobom će zasjati Gospod, i njegova slava videće se nad tobom. **3** Narodi će ići ka tvojoj svetlosti i carevi ka sjaju kojim blistaš.

4 Podigni oči i pogledaj unaokolo! Svi se skupljaju i dolaze k tebi. Izdaleka dolaze tvoji sinovi i tvoje kćeri koje su negovane, i u naručju nošene. **5** Tada ćeš gledati i blistaćeš, tvoje će srce zaigrati od velike radosti, jer će se k tebi uputiti morsko blago, tebi će doći bogatstvo naroda. **6** Mnoštvo kamila prekriće te, mlade kamile iz Madijana i Efe. Doći će svi iz Save. Doneće zlato i tamjan. Oni će objavljivati Gospodnje hvale. **7** Sva kidarska stada skupiće se k tebi. Služiće ti navajotski ovnovi. Kao ugodna žrtva doći će na moj oltar, a ja ću ukrasiti svoj divni dom.

8 Ko su oni što lete poput oblaka, kao golubovi u svoje golubarnike? **9** Ostrva će me očekivati, prvi tarsiski brodovi, da izdaleka dovedu tvoje sinove, s njihovim srebrom i zlatom, k imenu Gospoda, tvog Boga, k Svetom Bogu Izraelovom, jer će te on ukrasiti. **10** Tuđinci će graditi tvoje zidine i njihovi carevi služiće ti, jer sam te udario u svom gnevu, ali ću ti se smilovati u svojoj milosti.

11 Tvoja će vrata stalno biti otvorena, neće se zatvarati ni danju ni noću, da na njih uđe bogatstvo naroda, sa svojim ca-

revima na čelu. **12** Jer će propasti svi narodi i sva carstva koja ti ne budu služila; ti narodi biće zatrti.

13 K tebi će doći livanska slava, smreka, jasen i čempres, da ukrase mesto gde se nalazi moje svetište. Ja ću proslaviti podnožje svojih nogu.

14 Sinovi tvojih tlačitelja dolaziće k tebi i klanjaće ti se, svi koji su te prezirali padaće pred tvoje noge i zvaće te Gospodnjim gradom, Cionom Svetog Boga Izraelovog.

15 Nećeš više biti ostavljena ni omražena, grad kroz koji niko ne prolazi, nego ću učiniti da budeš ponos doveka, radost iz naraštaja u naraštaj. **16** I sisaćeš mleko naroda i grudi careva. Znaćeš da sam ja, Gospod, tvoj Spasitelj, da je Jakovljevi Silni Bog tvoj Otkupitelj. **17** Umesto bakra doneću zlato, umesto gvožđa srebro, umesto drva bakar, umesto kamenja gvožđe. Mir ću ti postaviti za nadglednika i pravdu za upravitelja.

18 U tvojoj zemlji neće se više slušati o nasilju, niti o pustošenju i zatiranju unutar tvojih granica. Svoje zidine zvaćeš Spasenjem i svoja vrata Slavom. **19** Neće ti danju sunce svetlost biti niti će ti sjajan mesec svetlost slati, nego će Gospod biti tvoja večna svetlost, Bog tvoj biće tvoja lepota. **20** Tvoje sunce više neće zalaziti, niti će tvoj mesec sjaj gubiti, jer će Gospod biti tvoja večna svetlost, i završiće se dani tvoje žalosti. **21** Svi u tvom narodu biće pravedni, oni će nastaniti zemlju doveka, biće mladica koju sam ja zasadio, delo mojih ruku, meni na lepotu. **22** Od malog će postati hiljada i od neznatnog silan narod. Ja, Gospod, ubrzaću to kad bude vreme.”

61 „Duh Gospoda na meni je, jer me je Gospod pomazao da objavim dobru vest krotkima. Poslao me je da zavijem rane onima koji su slomlje-

nog srca, da objavim slobodu zarobljenima i izlazak iz tame zatvorenima, **2** da objavim godinu Gospodnje milosti i dan osvete našeg Boga, da utešim sve koji tuguju, **3** da darujem one koji tuguju u Cionu, da im dam lepotu umesto pepela, ulje radosti umesto žalosti i ogrtač hvale umesto klonulog duha. I zvaće se 'stabla pravednosti' koja je Gospod zasadio, da pokažu njegovu lepotu. **4** Oni će ponovo izgraditi mesta koja su davno opustošena, podignuće mesta koja su odavno pusta, obnoviće opustošene gradove, mesta koja su naraštajima bila pusta.

5 Stranci će doći i pašće vaša stada, tuđinci će vam biti ratari i vinogradari. **6** A vi ćete se zvati Gospodnji sveštenici, nazivaćete se slugama našeg Boga. Ješćete bogatstvo naroda, dičićete se slavom njihovom. **7** Umesto sramote moj će narod dobiti dvostruki deo, umesto poniženja klicaće od radosti zbog svog nasledstva. Zato će u svojoj zemlji posedovati dvostruki deo. Imaće večnu radost. **8** Jer ja, Gospod, volim pravdu, a mrzim grabež [kad prinosite] žrtvu paljenicu. Verno ću im dati platu i s njima ću sklopiti trajni savez. **9** Njihovo potomstvo biće poznato među narodima i njihovi potomci među plemenima. Svi koji ih vide prepoznaće da su potomstvo koje je Gospod blagoslovio.

10 Ja ću klicati Gospodu. Moja će se duša veseliti mom Bogu. Jer me je on obukao u haljine spasenja, ogrnuo me je plaštem pravednosti, kao mladoženju koji, poput sveštenika, stavlja pokrivalo na glavu, i kao nevestu koja se ukrašava nakitom. **11** Jer kao što zemlja pušta svoj izdanak i kao što u vrtu niče ono što je posejano, tako će Gospod dati da nikne pravednost i hvala pred svim narodima.

62 Radi Ciona neću ćutati, radi Jerusalima neću mirovati, dok njegova pravednost ne zasja kao sve-

tlost i njegovo spasenje kao zapaljena baklja.

2 Narodi će videti tvoju pravednost, ženo, i svi carevi tvoju slavu. I zvaćeš se novim imenom, koje će Gospodnja usta odrediti. **3** Bićeš divna kruna u Gospodnjoj ruci, carski turban u ruci svog Boga. **4** Neće se više govoriti za tebe da si ostavljena niti će se više za tvoju zemlju reći da je napuštena, nego ćeš se zvati 'Moja radost', a tvoja zemlja 'Žena koja ima muža'. Jer ćeš ti biti Gospodnja radost, a tvoja zemlja imaće svog muža. **5** Jer kao što mladić uzima devojkicu za ženu, tako će tvoji sinovi uzeti tebe za ženu. I kao što se mladoženja raduje nevesti, tako će se i tvoj Bog tebi radovati. **6** Na tvoje zidine, Jerusalime, postavio sam stražare. Nikada, ni danju ni noću, ne smeju da ćute. Vi koji spominjete Gospoda, nemojte ćutati, **7** i ne dajte mu mira dok ne utvrdi Jerusolim, dok ga ne učini hvalom na zemlji.

8 Gospod se zakleo svojom desnicom i svojom snažnom mišicom: 'Neću više tvoje žito davati za hranu tvojim neprijateljima, i neće više tuđinci piti tvoje mlado vino, oko kog si se trudio. **9** Ješće ga oni koji su ga želi, i hvaliće Gospoda. Piće ga u svetim dvorištima mojim oni koji su ga brali.'

10 Prođite, prođite kroz vrata! Očistite put narodu! Napravite put, napravite put! Uklonite s njega kamenje! Podignite narodima zastavu!

11 Evo, Gospod objavljuje do kraja zemlje: 'Recite kćeri cionskoj: 'Evo, dolazi tvoje spasenje. Evo, kod njega je nagrada koju daje, pred njim je plata koju deli.'

12 Ljudi će ih zvati svetim narodom, onima koje je otkupio Gospod, a tebe će zvati 'Traženom', 'Gradom koji nije ostavljen'."

63 „Ko je onaj koji dolazi iz Edoma, iz Bosore u haljinama jarkih boja, u veličanstvenoj odeći, i korača

pun snage? 'Ja sam onaj koji govori u pravednosti, koji ima moć da spase.'

2 Zašto je tvoja odeća crvena i tvoje haljine kao kod onih koji gaze grožđe u presi?

3 'Gazio sam u kaci, niko od ljudi iz naroda nije sa mnom bio. Gazio sam ih u svom gnevu, zgnječio sam ih u svojoj jarošći. Njihova je krv prskala po mojim haljinama i odeću je moju isprljala. **4** Jer mi je u srcu dan osвете, došla je godina da otkupim one koji su moji. **5** Gledao sam, ali mi niko nije pomogao. Čudio sam se, ali niko mi nije pružio podršku. Tada je moja mišica donela spasenje, moj gnev me je podržao. **6** I gazio sam narode u svom gnevu, opio sam ih svojom jarošću i prolio na zemlju njihovu krv.'

7 Spominjaću Gospodnju milost, hvaliću Gospoda zbog svega što je Gospod učinio za nas, zbog velike dobrote koju je pokazao Izraelovom domu po svom milosrđu i po velikoj milosti svojoj. **8** Jer je on rekao: 'Zaista, oni su moj narod, sinovi koji nikada neće biti neverni.' I tako je on postao njihov Spasitelj. **9** U svim nevoljama njihovim i on je osećao bol. Njegov ih je glasnik spasao. U svojoj ljubavi i svojoj samilosti on ih je otkupio, podizao ih je i nosio sve davne dane. **10** Ali oni su se bunili i žalostili njegov Sveti Duh. Zato im je on postao neprijatelj, ratovao je protiv njih. **11** Njegov narod se setio davnih dana, Mojsija, njegovog slugе: 'Gde je onaj koji ih je izveo iz mora s pastirima svog stada? Gde je onaj koji je u njega stavio svoj Sveti Duh, **12** onaj koji je svojom divnom mišicom vodio Mojsijevu desnicu, onaj koji je pred njima razdvojio vode da bi sebi stekao večno ime, **13** onaj koji ih je vodio kroz uzburkane vode, tako da se, kao konj u pustinji, nisu spotali? **14** Kao što životinja silazi u dolinu, tako ih je Gospodnji Duh vodio do počinka.

Tako si ti vodio svoj narod da stekneš

sebi divno ime.

15 Pogledaj s neba i vidi iz svog uzvišenog prebivališta, svetog i divnog. Gde je tvoja revnost i sva tvoja snaga, gde je tvoje sažaljenje i tvoje milosrđe? Sve je to meni uskraćeno. **16** Ti si naš Otac. Kad ni Avram ne bi hteo da zna za nas, kad nas ni Izrael ne bi priznao, ti bi, Gospode, bio naš Otac. Naš Otkupitelj iz davnina, to je tvoje ime. **17** Gospode, zašto si nas pustio da odlutamo sa tvojih puteva? Zašto si pustio da otvrdne srce naše i da te se ne boji? Vрати se radi svojih slugu, radi plemena koja su tvoje nasledstvo. **18** Kratko je tvoj sveti narod imao svoj posed. Naši protivnici gaze tvoje svetilište. **19** Odavno smo postali kao oni nad kojima ti ne vladáš, kao oni koji ne nose tvoje ime."

64 "O, kad bi nebesa razderao i sišao, da se gore zatresu pred tobom, **2** - kao kad vatra zapali suvo granje i učini da voda provri - da se tvoje ime obznani tvojim protivnicima i da pred tobom zadržte svi narodi. **3** Dok si činio zastrašujuća dela kojima se nismo nadali, sišao si i pred tobom su se zatresle gore. **4** Od davnina nije se čulo, niti se slušalo, niti je oko videlo da neki bog osim tebe čini nešto za onog koji ga čeka. **5** Dolaziš u pomoć onome koji se raduje i čini ono što je pravedno, onima koji razmišljaju o tebi i idu putevima tvojim.

Evo, ti si se razgnevio, jer smo činili grehe, i to dugo. Možemo li se spasti? **6** Svi smo mi postali kao nečisti, i sva su naša pravedna dela kao haljina koju žena nosi u vreme mesečnog ciklusa. Svi ćemo kao lišće uvenuti, naši prestupi odneće nas kao vetar. **7** Niko ne priziva tvoje ime, niko da se prene i da te se drži, a ti si okrenuo svoje lice od nas, i dopustio da se istopimo pod silinom našeg prestupa.

8 Gospode, ti si naš Otac. Mi smo glina, a ti si naš Grnčar, i svi smo delo tvojih

ruku. **9** Gospode, nemoj se žestoko gneviti i nemoj se doveka sećati našeg prestupa. Pogledaj, molim te, svi smo mi tvoj narod. **10** Tvoji sveti gradovi pretvorili su se u pustinju. Cion se pretvorio u pustinju, Jerusalim u pustoš. **11** Naš sveti i divni dom, u kom su te hvalili naši praočevi, vatrom je spaljen. Sve što nam je bilo dragoceno sada je opustošeno. **12** Gospode, zar ćeš se uprkos tome i dalje ustezati? Zar ćeš ostati miran i pustiti nas da se toliko mučimo?"

65 "Tražiše me oni koji nisu pitali za mene; nađoše me oni koji me nisu tražili. Narodu koji se ne zove mojim imenom rekao sam: 'Evo me, evo me!'

2 Ceo dan pružam ruke tvrdoglavom narodu, onima koji idu za svojim mislima putem koji nije dobar, **3** narodu koji me stalno u lice vređa, jer žrtve prinose u vrtovima i kad na ciglama,* **4** sede među grobovima, noći provode po kolibama gde se bdi, jedu svinjsko meso i u njihovim je činijama čorba od onoga što je nečisto. **5** Zatim govore: 'Stani! Ne prilazi mi, da moja svetost ne pređe na tebe!' Oni su dim u mojim nozdrvama, vatra koja gori po ceo dan.

6 'Evo, to je napisano preda mnom. Neću ćutati, nego ću im platiti, platiću im u njihova nedra, **7** za njihove prestupe i za prestupe njihovih praočeva', kaže Gospod. 'Zato što su prinosili kad na gorama i sramotili me na bregovima, pre nego što išta učinim, izmeriću im platu u njihova nedra.'

8 Ovako kaže Gospod: 'Kao što se za grozd u kom se nalazi mlado vino kaže: 'Ne uništavajte ga, jer je blagoslov u njemu', tako ću i ja učiniti radi svojih slugu kako ih ne bih sve uništio. **9** Izvešću iz Jakova potomstvo i iz Jude naslednika

* **65,3** Misli se na cigle kojima su bila popločana mesta gde su prinosili žrtve.

svojih gora, i moji će izabranici zauzeti zemlju, moje će sluge prebivati tamo. **10** Saron će postati pašnjak za ovce, a dolina Ahor počivalište za stoku, za moj narod koji će mene tražiti.

11 A vi ostavljate Gospoda, zaboravljate svoju svetu goru, postavljate sto bogu Sreće i vino sa začinicima točite bogu Sudbine. **12** Ja ću učiniti da mač bude vaša sudbina i svi ćete pasti na kolena da vas kolju. Jer sam zvao, ali niste se odazvali, govorio sam, ali niste slušali, nego ste činili ono što je zlo u mojim očima i izabrali ste ono što mi nije po volji.'

13 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, moje će sluge jesti, a vi ćete gladovati. Evo, moje će sluge piti, a vi ćete biti žedni. Evo, moje će se sluge radovati, a vi ćete se stideti. **14** Evo, moje će sluge klicati od radosti u srcu, a vi ćete vikati zbog bola u srcu i gorko ćete plakati zbog slomljenog duha. **15** Ostavićete svoje ime za kletvu mojim izabranicima, i Gospod pogubiće sve vas, a svoje sluge nazvaće drugim imenom. **16** Ko god bude tražio blagoslov na zemlji, tražit će blagoslov od vernog Boga, i ko se god bude zaklinjao na zemlji, zaklinjaće se vernim Bogom. Jer će pređašnje nevolje biti zaboravljene i sakrivene od mojih očiju.

17 Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Ono što je pre bilo neće se u sećanje vraćati niti će se u srcu javljati. **18** Ali se radujte i veselite doveka zbog onoga što stvaram. Jer, evo, učiniću da Jerusalem bude razlog za veselje i njegov narod razlog za radost. **19** Veseliću se zbog Jerusalema i radovaću se zbog svog naroda, i u njemu se više neće čuti plač niti žalosna vika.

20 Neće tamo više biti odojčeta koje bi živelo svega nekoliko dana, niti stare osobe koja ne bi proživela sve svoje godine. Biće mlad i onaj ko umre sa sto godina, a grešnik će biti proklet čak i ako bude imao

sto godina. **21** Oni će graditi kuće i stanovaće u njima, sadiće vinograde i ješće njihov rod. **22** Neće oni graditi, a neko drugi se naseliti, neće oni saditi, a neko drugi jesti. Jer će dani mom narodu biti kao dani drvetu, i moji će izabranici uživati u plodovima svojih ruku. **23** Neće se uzalud truditi niti će rađati decu koju će nevolja snaći, jer su oni potomstvo koje je Gospod blagoslovio, oni i njihovi potomci. **24** Pre nego što me prizovu, ja ću im se odazvati; dok još budu govorili, ja ću ih uslišiti.

25 Vuk i jagnje zajedno će pasti, lav će jesti slamu kao goveče, a zmija će se hraniti prahom. Zlo se više neće činiti niti će se pustošiti na svoj mojoj svetoj gori', kaže Gospod."

66 Ovako kaže Gospod: „Nebesa su moj presto, a zemlja je podnožje mojim nogama. Gde mi onda možete sagraditi dom? Gde je mesto za moje prebivalište?

2 Sve je to moja ruka načinila, i tako je sve to nastalo", govori Gospod. „Ja ću pogledati na onoga ko je nevoljan i skrušenog duha i ko drhti od moje reči.

3 Kad neko kolje bika, to je kao da ubija čoveka. Kad neko žrtvuje ovcu, to je kao da psu lomi vrat. Kad neko prinosi dar, to je kao da prinosi svinjsku krv. Kad neko prinosi tamjan za spomen, to je kao da pomoću magije izriče blagoslov. Oni su svoje puteve izabrali i njihova duša uživa u odvratnim stvarima koje rade. **4** A ja ću za njih izabrati nevolje i pustiću na njih ono čega se plaše. Jer sam zvao, ali niko se nije odazvao, govorio sam, ali niko nije slušao, nego su činili ono što je zlo u mojim očima i izabrali su ono što mi nije po volji."

5 Čujte Gospodnju reč, vi koji drhtite od njegove reči: „Vaša braća koja vas mrze, koja vas odbacuju zbog mog imena,

govore: 'Neka se proslavi Gospod!' On će se i pojaviti, i vi ćete se radovati, a oni će se postideti."

6 Buka se čuje iz grada, glasovi iz hrama! To je glas Gospoda koji vraća svojim neprijateljima ono što su zaslužili.

7 Pre nego što je osetila bolove, ona se porodila. Pre nego što su je snašli porođajni bolovi, rodila je muško dete. **8** Ko je tako nešto čuo? Ko je tako nešto video? Može li se zemlja roditi u jedan dan? Može li se narod odjednom roditi? A Cion je rodio sinove čim je osetio bolove.

9 „Zar ću ja otvoriti majčinu utrobu, a ne dati joj da rađa?“, kaže Gospod. „Zar ću je zatvoriti ja koji dajem da rađa?“, kaže tvoj Bog.

10 Radujte se s Jerusalimom i veselite se s njim, svi koji ga volite. Kličite radosno s njim, svi koji tugujete zbog njega. **11** Jer ćete vi sisati i nasitićete se i naći ćete utehu na njegovim grudima, pićete i naslađivaćete se na grudima njegove slave. **12** Jer ovako kaže Gospod: „Evo, daću mu mir kao reku i slavu naroda kao nabujali potok, i vi ćete sisati. U naručju će vas nositi i milovaće vas na kolenima. **13** Kao što čoveka teši njegova majka, tako ću ja vas tešiti. Jerusalim će vam biti uteha. **14** Videćete i vaše će se srce radovati i vaše će se kosti obnoviti kao mlada trava. Gospodnja ruka pokazaće se njegovim slugama, a svoje neprijatelje on će osuditi.“

15 Jer evo, Gospod dolazi kao vatra, i njegova kola kao olujni vetar, da im se osveti i izlije na njih svoj žestoki gnev i kazni ih plamenom ognjenim. **16** Jer kao vatra koja proždire, Gospod će svojim mačem pokrenuti spor protiv svakog tela, i biće mnogo onih koje će Gospod pobiti. **17** Oni koji se obredno posvećuju i čiste da bi išli u vrtove prateći onoga* u sredini,

* **66,17** Najverovatnije se radilo o službi asirskom idolu Adadu.

koji jedu svinjsko meso, gadosti i miševe,* svi će zajedno izginuti“, govori Gospod. **18** „A za njihova dela i njihove misli, dolazim da skupim sve narode i jezike, i oni će doći i videće moju slavu.

19 Postaviću znak među njima i poslaću neke od preživelih k narodima, u Tarsis, Ful i Lud, onima koji napinju luk, u Tubal i Javan, na daleka ostrva, koji nisu čuli glas o meni niti su videli moju slavu. Oni će pričati o mojoj slavi među narodima. **20** Dovešće svu vašu braću iz svih naroda na dar Gospodu, na konjima, na kolima, na pokrivenim kolima, na mazgama i na brzim kamilama, dovešće ih na moju svetu goru, u Jerusalim“, kaže Gospod, „kao što Izraelovi sinovi donose dar u čistoj posudi u Gospodnji dom.

21 Od njih ću neke uzeti za sveštenike, za Levite“, kaže Gospod.

22 „Jer kao što nova nebesa i nova zemlja koje stvaram stoje preda mnom“, govori Gospod, „tako će stajati i vaše potomstvo i vaše ime. **23** I od mladine do mladine i od Subote do Subote svako će telo dolaziti da se pokloni preda mnom“, kaže Gospod.

24 „I izlaziće da vide leševe ljudi koji su se bunili protiv mene, jer crv njihov neće umreti i vatra se njihova neće ugasiti, i biće odvratni svakom telu.“

* **66,17** Podela mesne hrane na čistu i nečistu zapisa-na je u 3. knjizi Mojsijevoj 11. glava.

Pisac: Jeremija

Mesto pisanja: Judeja i Egipat

Pisanje završeno: oko 580. pre n. e.

Obuhvata vreme: 647-580. pre n. e.

KNJIGA PROROKA JEREMIJE

1 Reči Jeremije,* sina Helkije, jednog od sveštenika iz Anatota, u Benjaminovoj zemlji. **2** Njemu je došla Gospodnja reč trinaeste godine vladanja Josije, sina Amona, Judinog cara. **3** Dolazila je i u vreme Joakima, sina Josije, Judinog cara, pa sve do kraja jedanaeste godine vladanja Sedekije, Josijinog sina, Judinog cara, dok u petom mesecu stanovnici Jerusalima nisu bili oterani u izgnanstvo.

4 Došla mi je Gospodnja reč: **5** „Pre nego što sam te oblikovao u utrobi tvoje majke, poznavao sam te. Pre nego što si iz njene utrobe izašao, posvetio sam te i postavio sam te za proroka narodima.”

6 A ja sam rekao: „Jao, Gospode! Ja ne znam da govorim, jer sam još dete.”

7 Gospod mi je rekao: „Ne govori: ‘Još sam dete’, nego idi svima kojima ću te poslati i reci im sve što ću ti zapovediti. **8** Ne boj se njihovih lica. Ja sam s tobom da te izbavljam’, govori Gospod.”

9 Tada je Gospod pružio ruku i dotakao mi usta. Zatim mi je Gospod rekao: „Svoje reči stavljam u tvoja usta. **10** Postavljam te danas nad narodima i nad carstvima da iskorenjuješ i rušiš, da uništavaš i obaraš, da gradiš i sadiš.”

11 I opet mi je došla Gospodnja reč: „Šta vidiš, Jeremija?” Odgovorio sam: „Vidim bademovu granu.”

12 Gospod mi je rekao: „Dobro si vide-

o, jer ja bdim* nad svojom rečju da je ispunim.”

13 Gospodnja reč došla mi je drugi put: „Šta vidiš?” Odgovorio sam: „Vidim lonac pod kojim se raspiruje vatra, a otvor mu je okrenut suprotno od severa.”

14 Tada mi je Gospod rekao: „Sa severa će doći nevolja na sve stanovnike ove zemlje. **15** ‘Zato pozivam sva plemena iz severnih carstava’, govori Gospod. ‘Ona će doći i svako od njih postaviće svoj presto pred jerusalimska vrata, i napašće sve njegove zidine i sve Judine gradove. **16** Sudiću im za svu njihovu zloću, jer su me ostavili i prinosili kad drugim bogovima, i klanjali se delima svojih ruku.’

17 A ti podvij rubove haljine svoje, pa ustani i reci im sve što ću ti zapovediti. Ne boj ih se, da ne bih učinio da ih se bojiš. **18** Ja te danas postavljam da budeš kao utvrđeni grad, gvozdeni stub i bakarni zid za svu ovu zemlju, za Judine careve, njegove knezove, njegove sveštenike i narod. **19** Oni će se boriti protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer ‘ja sam s tobom’, govori Gospod, ‘da te izbavljam’.”

2 Ponovo mi je došla Gospodnja reč: **2** „Idi i viči da čuje Jerusalem: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Dobro se sećam odatnosti koju si imala u svojoj mladosti, ljubavi koju si imala dok si verena bila, i kako si išla za mnom po pustinji, u zemlji gde se

* 1,1 Ime „Jeremija” znači „Gospod oslobađa, Gospod uzdiže”.

* 1,11-12 Igra reči: „badem” na hebrejskom je *šaked*, a „bdim” *šoked*.

ne seje. 3 Izrael je bio svet Gospodu, prvina njegovih plodova. Ko je god hteo da ga proguta, navukao bi krivicu na sebe. Nevolja bi ga snašla', govori Gospod."

4 Čujte Gospodnju reč, dome Jakovljevi i sve porodice Izraelovog doma. 5 Ovako kaže Gospod: „Kakvu su to nepravdu vaši očevi našli na meni, pa su odstupili od mene i pošli za ništavnim idolima i tako i sami postali ništavni? 6 Oni nisu pitali: 'Gde je Gospod koji nas je izveo iz egipatske zemlje, koji nas je vodio kroz pustinju, kroz pustu zemlju punu jama, bezvodnu i mračnu zemlju, zemlju kojom niko nije kročio i u kojoj zemaljski čovek nije živeo?'

7 Ja sam vas doveo u zemlju voćnjaka, da jedete njen rod i njena dobra. Ali kad ste došli, oskrnavili ste moju zemlju, učinili ste odvratnim moje nasledstvo. 8 Sveštenici nisu govorili: 'Gde je Gospod?' Oni koji se bave zakonom nisu me poznavali, pastiri su se bunili protiv mene, proroci su prorokovali u Balovo ime, išli su za onima od kojih nema koristi.

9 'Zato ću se sporiti s vama', govori Gospod, 'i sa sinovima vaših sinova sporiću se.'

10 Pređite na kitimske obale i gledajte. Pošaljite ljude u Kidar i dobro razmislite i ispitajte da li se ikad tako nešto desilo. 11 Da li je neki narod zamenio svoje bogove za one koji nisu bogovi? A moj narod je moju slavu zamenio za nešto od čega nema koristi. 12 'Čudite se tome, nebesa, i naježite se od velike strahote', govori Gospod, 13 'jer je moj narod dva zla učinio: ostavili su mene, izvor žive vode, i iskopali su bunare, loše bunare koji ne mogu da drže vodu.

14 Da li je Izrael sluga? Da li je rob rođen u kući? Zašto je postao plen? 15 Mladi lavovi na njega riču, puštaju svoj glas. Njegovu zemlju pretvaraju u strašan prizor. Njegovi su gradovi popaljeni i u njima niko ne živi. 16 Čak su i sinovi iz Nofa i

Tafnesa ogolili tvoje teme. 17 Zar nisi to sam sebi učinio kad si ostavio Gospoda, svog Boga, dok te je vodio putem? 18 Zašto bi sada odlazio u Egipat da bi pio sihorsku vodu? Zašto bi odlazio u Asiriju da bi pio vodu iz reke? 19 Neka te tvoja zloća pouči, neka te tvoja neverna dela ukore. Znaj i vidi da je zlo i gorko to što si ostavio mene, Gospoda, svog Boga, i što nemaš straha preda mnom', govori Gospod nad vojskama.

20 'Davno sam slomio tvoj jaram, raskinuo sam okove tvoje. A ti si rekao: 'Neću ti služiti', jer si na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom ležao kao bludnica i odavao se bludu. 21 A ja sam te posadio kao crvenu plemenitu lozu, kao dobro seme. Zašto si se onda promenio prema meni i postao iskvarena mladica neke tuđe loze?

22 Da se ceđu opereš i da mnogo sapuna uzmeš, tvoj prestup bi još uvek bio mrlja preda mnom', govori Gospod. 23 Kako možeš da kažeš: 'Nisam se oskrnavila, nisam išla za likovima Bala'? Pogledaj svoj put u dolini. Vidi šta si učinila, ti si kao mlada brza kamila koja bez cilja trči svojim putevima, 24 kao divlja magarica navikla na pustinju, koja dahće od silne žudnje u svojoj duši - ko će je zaustaviti kad joj dođe vreme za parenje? Ko je god traži, neće se umoriti. Lako će je naći kad je njen mesec. 25 Pazi da ti noga ne ostane bosa i da ti grlo ne ožedni. A ti kažeš: 'Nema ništa od toga! Ja volim tuđince i za njima ću ići.'

26 Kao što se lopov postidi kad ga uhvate, tako će se i Izraelov dom postideti - oni, njihovi carevi, njihovi knezovi, njihovi sveštenici i njihovi proroci. 27 Oni drvetu govore: 'Ti si moj otac', i kamenu: 'Ti si me rodio. A meni su okrenuli leđa, a ne lice. Ali kad ih snađe nevolja govoriće: 'Ustani, spasi nas!'

28 Gde su tvoji bogovi koje si sebi na-

činio? Neka ustanu ako mogu da te spasu kad te snađe nevolja. Jer tvojih bogova, Judo, ima koliko i tvojih gradova.

29 'Zašto me optužujete? Zašto mi svi grešite?', govori Gospod. 30 'Uzalud sam udarao vaše sinove. Nikakvu pouku nisu izvukli. Vaš mač proždire vaše proroke kao lav koji pustoši. 31 Ljudi ovog naraštaja, čujte Gospodnju reč!

Zar sam Izraelu postao pustinja ili zemlja duboke tame? Zašto moj narod govori: 'Idemo kuda hoćemo, nećemo više k tebi doći?' 32 Može li devica zaboraviti svoj nakit, nevesta svoj pojas? A moj narod zaboravlja mene već bezbroj dana.

33 Zašto pripremaš sebi put da bi ljubav tražila? Zato i jesi puteve svoje na zlo navikla. 34 Na tvojim haljinama nalazi se krv nedužnih siromaha. Na tvojoj odeći nalazim njihovu krv, iako nisu zatečeni kao provalnici.

35 A ti kažeš: 'Nedužna sam. Sigurno se njegov gnev odvratilo od mene.'

A sad ću raspraviti s tobom zato što govoriš: 'Nisam zgrešila.' 36 Zašto tako olako menjaš svoje puteve? I od Egipta ćeš se posramiti kao što si se i od Asirije posramila. 37 Otići ćeš pokrivajući glavu rukama, jer Gospod je odbacio one u koje se uzdaš, i nećeš imati uspeha uzdajući se u njih."

3 Postoji izreka: „Ako čovek otpusti svoju ženu, pa ona ode od njega i uda se za drugog, hoće li se on opet vratiti k njoj?" Zar se time zemlja ne bi potpuno onečistila?

„A ti si se odavala bludu s mnogim ljubavnicima. Zar se možeš meni vratiti?“, govori Gospod. 2 „Pogledaj utabane staze i vidi. Gde sve nisi bludničila? Sedela si uz puteve čekajući svoje ljubavnike, kao što Arapin čeka u pustinji. Onečišćuješ zemlju svojim bludom i svojom zloćom. 3 Zato su prestali veliki pljuskovi, nema ni prolećne

kiše. Tvoje je čelo postalo čelo bludnice. Nemaš više stida. 4 Hoćeš li me od sada prizivati rečima: 'Oče moj, ti si mi blizak prijatelj od mladosti moje! 5 Hoćeš li se doveka gneviti? Hoćeš li večno pamtit i naše grehe?' Tako govoriš, a i dalje činiš zlo koliko god možeš."

6 Ovako mi je rekao Gospod u danima cara Josije: „Jesi li video šta čini nevernica Izrael? Odlazi na svaku visoku goru i pod svako zeleno drvo i tamo se bludu odaje. 7 Nakon svega što je učinila, govorio sam joj da mi se vrati, ali mi se nije vratila. A Juda je gledala svoju nevernu sestru. 8 Kad sam to video, otpustio sam nevernicu Izrael zbog preljube koju je počinila i dao sam joj potvrdu o razvodu. Ali Juda, njena neverna sestra, nije se uplašila, nego je i ona otišla i odavala se bludu. 9 Odavala se bludu zbog svoje lakoumnosti i tako je zemlju onečistila i preljubu činila s kamenjem i drvećem. 10 Uprkos svemu tome Juda, njena neverna sestra, nije mi se vratila celim srcem svojim, nego je to lažno učinila“, govori Gospod."

11 Gospod mi je rekao: „Nevernica Izrael pokazala se pravednijom u duši od neverne Jude. 12 Idi i objavi ove reči severu i reci: 'Vrati se, odmetnice, Izraele', govori Gospod. 'Moje se lice neće gneviti na vas, jer sam ja veran', govori Gospod. 'Neću se doveka gneviti. 13 Samo spoznaj svoj prestup, jer si Gospodu, svom Bogu, zgrešila. Na sve strane trčala si k tuđincima pod svako zeleno drvo. A moj glas niste slušali', govori Gospod.

14 'Vratite se, odmetnici', govori Gospod. 'Jer sam ja vaš muž i ja ću vas uzeti, po jednog iz grada i po dvojicu iz plemena, i dovešću vas na Cion. 15 Daću vam pastire po svom srcu i oni će vas hraniti znanjem i razboritošću. 16 U to vreme namnožićete se i narodićete se u zemlji', govori Gospod. 'Nećete više govoriti: 'Kovčeg Gospodnjeg saveza', i nećete

više o njemu razmišljati, nećete ga se sećati, niti će vam nedostajati i nikad ga više nećete opravljati. 17 U to vreme Jerusalem će se zvati Gospodnji presto i svi će se narodi sakupljati u Jerusalemu da u njemu hvale Gospodnje ime i neće više slediti svoje tvrdokorno i zlo srce.

18 U to će vreme Judin dom ići uz Izraelov dom i zajedno će krenuti iz severne zemlje u zemlju koju sam dao u nasledstvo vašim praočevima. 19 A ja sam rekao: 'O, kako sam te postavio među sinove i dao ti u nasledstvo lepu zemlju, ukras vojske naroda!' Još sam rekao: 'Vi ćete me prizivati: 'Oče!', i nećete odstupiti od mene. 20 Kao kad žena izneveri svog muža i ode od njega, tako ste i vi izneverili mene, dome Izraelov', govori Gospod.

21 'Na utabanim stazama čuli su se plač i usrdne molbe Izraelovih sinova. Jer su iskvarili put svoj, zaboravili su Gospoda, svog Boga.

22 'Vratite se, odmetnički sinovi. Izlećiću vaše odmetništvo'."

„Evo nas! Dolazimo k tebi, jer si ti, Gospod, naš Bog. 23 Zaista, bregovi i graja na gorama - sve je to lažno. Zaista, od Gospoda, našeg Boga, Izraelu dolazi spasenje. 24 A trud naših praočeva još od naše mladosti, njihovu sitnu i krupnu stoku, njihove sinove i njihove kćeri proždiralao je sramni bog. 25 Ležimo u svojoj sramoti i pokriva nas naše poniženje, jer smo Gospodu, svom Bogu, grešili, i mi i naši očevi, od naše mladosti do današnjeg dana, i nismo slušali glas Gospoda, svog Boga."

4 „Ako se vratiš, Izraele“, govori Gospod, „meni se vrati. Ako ukloniš svoje gadosti ispred mene, nećeš morati u tuđoj zemlji živeti. 2 Ako se zakuneš: 'Tako živ bio Gospod, Bog istine, pravde i pravednosti!', onda će se mnoge blagosiljati narodi i mnoge će se dičiti.'"

3 Jer ovako Gospod kaže Judinom narodu i Jerusalemu: 'Uzorite sebi plodnu zemlju, ne sejte među trnje. 4 Obrežite se Gospodu, obrežite svoje srce, narode Judin i stanovnici Jerusalemima, da moj gnev ne bi došao kao vatra i da se ne bi razgoreo tako da ga niko ne može ugastiti, zbog vaših zlih dela.'

5 Objavite u Judi, razglasite u Jerusalemu, govorite i trubite u rog po svoj zemlji. Vičite iz sveg glasa: 'Sakupite se! Uđimo u utvrđene gradove! 6 Podignite prema Cionu zastavu! Nađite zaklon! Nemojte stajati!' Jer ja dovodim nevolju sa severa, veliku propast. 7 Podigao se kao lav iz čestara svoga, krenuo je onaj koji zatire narode, pošao je sa svog mesta da tvoju zemlju pretvori u strašan prizor. Tvoji će gradovi biti razoreni tako da u njima niko neće živeti. 8 Zato opašite kostret. Od tuge se udarajte u grudi i gorko plačite, jer se Gospodnji žestoki gnev nije odvratio od nas.

9 'Tog dana', govori Gospod, 'klonuće srce caru i knezovima, sveštenici će se zaprepastiti, proroci će se začuditi.'

10 A ja sam rekao: 'Jao, Gospode! Zaista si prevario ovaj narod i Jerusalem, kad si rekao: 'Imaćete mir', a mač preta našoj duši.'

11 U to vreme reći će se ovom narodu i Jerusalemu: 'Vruć vetar s utabanih staza preko pustinje duva prema kćeri moga naroda, ali ne da veje niti da čisti žito. 12 Silni vetar duva odande prema meni. A ja ću im sada suditi. 13 Gle, neprijatelj će se kao kišni oblak pojaviti. Njegova su kola kao olujni vetar, njegovi su konji brži od orlova. Reći ćete: 'Teško nama, propali smo!' 14 Očisti svoje srce od zla, Jerusalem, da bi se spasao. Dokle će u tebi prebivati zle misli tvoje? 15 Jer se glas čuje iz Dana i objavljuje se zlo iz brdovitog područja Jefrema. 16 Govorite o tome narodima! Objavite ovu reč protiv Jerusa-

lima!'

'Straže dolaze iz daleke zemlje, i pustiće svoj glas na Judine gradove. 17 Kao poljski čuvari okružuju Jerusolim sa svih strana, jer se protiv mene pobunio', govori Gospod. 18 'Stići će te tvoj put i tvoja dela. To je tvoja nevolja, gorka je, jer ti do srca dopire.'

19 Jao moja utroba! Jao moja utroba! Težak je bol u mom srcu. Uznemirilo se srce u meni. Ne mogu ćutati, jer je moja duša čula zvuk roga, ratni poklič. 20 Objavljuje se propast za propašću, jer je cela zemlja opustošena. Iznenada su moji šatori opustošeni, i u trenu moja šatorska krila. 21 Dokle ću gledati znak za zbor i slušati zvuk roga? 22 Moj narod je bezuman. Ne slušaju me. To su nerazumni sinovi, nemaju razuma. Mudri su da čine zlo, ali dobro činiti ne znaju.

23 Gledao sam zemlju, a ona beše prazna i pusta. Gledao sam nebesa, a njihove svetlosti više nije bilo. 24 Gledao sam gore, a one su se zatresle, i svi su se bregovi uzdrмали. 25 Pogledao sam, i nije bilo zemaljskog čoveka i sve su nebeske ptice odletele. 26 Gledao sam voćnjak, a ono se plodna zemlja u pustinju pretvorila, i svi su njeni gradovi razoreni. Gospod je to učinio u svom žestokom gnevu.

27 Jer ovako kaže Gospod: 'Cela će zemlja biti pretvorena u pustoš, i ja ću je potpuno uništiti.' 28 Zbog toga će zemlja tugovati, a nebesa na visini potamneti. Jer sam ja tako rekao, tako sam odlučio i neću zažaliti niti ću od toga odustati. 29 Od vike konjanika i strelaca beži sav grad. Ulaze u čestare i penju se na stene. Svi su gradovi napušteni, niko ne živi u njima.

30 Šta ćeš učiniti sad kad si opustošena? A oblačila si se u skerlet, stavljala si zlatni nakit, isticala si svoje oči crnom bojom. Uzalud si se ulepšavala. Odbacili su te oni koji su za tobom žudeli. Sada traže tvoju dušu. 31 Čujem glas koji je kao glas

žene u bolovima, muku kao u žene koja se prvi put porađa, glas kćeri cionske koja hvata dah. Ona širi svoje ruke i govori: 'Teško meni! Moja duša je iznemogla pred ubicama'."

5 Prođite jerusalimskim ulicama i gledajte, raspitujte se i tražite po njegovim trgovima, pa ako nađete ijednog čoveka koji čini ono što je pravedno i koji je veran, oprostiću ovom gradu. 2 Ako i kažu: „Tako živ bio Gospod!“, lažno se zaklinju.

3 Gospode, zar nisu tvoje oči upravljene na vernost? Udaraš ih, ali njih ne boli. Zatireš ih, a oni ne prihvataju pouku. Lice im je postalo tvrđe od kamena. Ne žele da se vrate sa svojih zlih puteva. 4 Ja sam rekao: „Zaista su neuk narod. Postupaju bezumno, jer se ne obaziru na Gospodnji put, na pravdu svog Boga. 5 Poći ću poglavarima i njima ću govoriti, jer oni sigurno paze na Gospodnji put, na pravdu svog Boga.“ Ali svi su oni jaram polomili, okove su raskinuli.

6 Zato ih lav iz šume napada, vuk iz puste zemlje pustoši među njima, leopard vreba pred njihovim gradovima. Ko god izlazi iz njih, biva rastrgnut. Jer mnogo je njihovih prestupa, brojna su njihova neverna dela.

7 „Kako da ti to oprostim? Tvoji sinovi su me napustili i zaklinju se onim što nije Bog. Ja sam ih sitio, ali oni su i dalje činili preljubu i hrlili u kuću bludnice. 8 Postali su kao utovljeni konji. Svaki rže za ženom svog blišnjeg.

9 Zar mi neće odgovarati za to?“, govori Gospod. „Zar se moja duša neće osvetiti takvom narodu?

10 Udite među redove njene loze i uništavajte, ali nemojte sasvim uništiti. Uklonite njene bujne mladice, jer one nisu Gospodnje. 11 Jer su me Izraelov dom i Judin dom potpuno izneverili“, govori

Gospod. 12 „Odrekli su se Gospoda i govore: 'Nema ga. Nikakva nevolja neće nas zadesiti, nećemo videti ni mač ni glad.' 13 Proroci su postali kao vetar, Božje reči nisu u njima. Kako govore, tako će im i biti.”

14 Zato ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama: „Zato što tako govore, učiniću da moje reči u tvojim ustima budu kao vatra, a ovaj narod biće poput drva koja će vatra progutati.”

15 „Dome Izraelov, dovodim na tebe narod izdaleka”, govori Gospod. „To je narod koji dugo postoji. To je drevan narod, narod čiji jezik ne poznaješ i čiji govor ne razumeš. 16 Njihova ratna oprema je kao otvoren grob. To su sve sami junaci. 17 Oni će proždreti tvoju žetvu i tvoj hleb. Proždreće tvoje sinove i tvoje kćeri. Proždreće tvoje ovce i tvoja goveda. Proždreće tvoju lozu i tvoju smokvu. Razoriće mačem tvoje utvrđene gradove u koje se uzdaš.”

18 „Ali ni tada”, govori Gospod, „neću vas istrebiti. 19 Vi ćete pitati: 'Zašto nam je Gospod, naš Bog, sve ovo učinio?' A ti ćeš im reći: 'Kao što ste me ostavili i u svojoj zemlji služili tuđem bogu, tako ćete služiti tuđincima u zemlji koja nije vaša'.”

20 Objavite ovo u Jakovljevom domu, razglasite u Judi: 21 „Čuj ovo, bezumni narode nerazumna srca: Oči imate, a ne vidite, uši imate, a ne čujete. 22 'Zar se ne bojite mene', govori Gospod, 'zar vas ne obuzima veliki bol zbog mene? Ja sam moru pesak postavio za među, za večnu granicu koju ne može da pređe. Iako se njegovi talasi visoko dižu, nemoćni su, iako huče, ne mogu da je pređu. 23 Ali ovaj narod ima tvrdokorno i buntovno srce. Zastranili su i idu svojim putem. 24 Nisu rekli u svom srcu: 'Bojmo se Gospoda, svog Boga, onoga koji u pravo vreme daje kišu, jesenju i prolećnu kišu, onoga koji pazi na sedmice određene za žetvu.' 25 Vaši su prestupi sve to narušili, zbog vaših greha uskraćeno vam je ono što je

dobro.

26 Jer u mom narodu ima zlih ljudi. Oni vrebaju kao ptičari kad se pritaje. Pogubne zamke postavljaju, ljude hvataju. 27 Kao što je kavez pun ptica, tako su njihove kuće pune prevare. Zato postaju veliki i bogate se. 28 Ugojili su se, koža im se sjaji. Ogrezli su u zlu. Ne rešavaju parnice, čak ni parnice siročadi, radi svoje koristi. Ne brane pravdu ubogih'.”

29 „Zar mi neće odgovarati za to”, govori Gospod, „i zar se moja duša neće osvetiti takvom narodu? 30 U zemlji se dešavaju strahote i strašne stvari: 31 proroci lažno prorokuju, a sveštenici tlačé narod koristeći svoju vlast. A moj narod to voli. Ali šta ćete činiti kada tome dođe kraj?”

6 „Sklonite se, Benjaminovi sinovi, bežite iz Jerusalima. U Tekoji zatrubite u rog. Nad Bet-Akeremom dajte znak vatrom, jer se sa severa nad nas nadvija nevolja, velika propast. 2 Kći cionska nalik je lepoj i razmaženoj ženi. 3 K njoj idu pastiri sa svojim stadima. Svuda oko nje razapeli su svoje šatore i svaki od njih je pasao stada na svom delu. 4 Objavili su joj rat i rekli su: 'Ustanite! Krenimo u podne!'

'Teško nama, jer se dan primiće kraju i večernje senke se produžuju!'

5 'Ustanite! Krenimo noću i uništimo njene utvrđene dvore!'

6 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Posecite stabla i podignite oko Jerusalima opsadni nasip. To je grad koji treba pozvati na odgovornost. U njemu je samo tlačenje. 7 Kao što u bunaru uvek ima hladne vode, tako i u njemu uvek ima zla. Nasilje i pustošenje čuje se u njemu, bolest i pošast stalno su pred mojim licem. 8 Popravi se, Jeruslime, da se moja duša s gađenjem ne okrene od tebe i da te ne pretvorim u pustoš, u nenaseljenu zemlju.'

9 Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Izraelov ostatak biće pabirčen kao vinograd. Pružaj svoju ruku kao što je onaj koji bere grožđe pruža ka izdancima loze.'

10 'Kome da govorim i koga da opomenem, pa da me sasluša? Gle, uho im je neobrezano, pa ne mogu čuti. Rugaju se Gospodnjoj reči, njegova reč im nije mila. 11 A u meni gnev Gospodnji plamti, ne mogu više da se ustežem.

Izlij ga na decu po ulicama i na okupljene mladiće. Jer će se i na njih izliti gnev, na muškarca i ženu njegovu, na čoveka u poodmaklim godinama i starca. 12 Njihove kuće pripašće drugima, a isto tako i njihove i žene njihove. Ja ću podići ruku na stanovnike ove zemlje', govori Gospod.

13 'Jer od najmanjeg do najvećeg, svi zgrću sebi nepravedni dobitak. Od proroka do sveštenika, svi su varalice. 14 Oni površno leče ranu mog naroda, govoreći: 'Mir je! Mir je!', a mira nema. 15 Da li se stide zbog gadosti koje su činili? Nimalo se ne stide, niti za stid znaju. Zato će pasti s onima koji padaju, posrnuće kad ih pozovem na odgovornost', kaže Gospod. 16 Ovako kaže Gospod: 'Stanite na puteve i gledajte. Pitajte za stare puteve, pitajte gde je pravi put, i idite njim, pa ćete naći mir svojim dušama.' Ali oni govore: 'Nećemo da idemo.' 17 Postavio sam vam stražare, rekavši: 'Pazite na zvuk roga!' Ali oni govore: 'Nećemo paziti.' 18 Zato, čujte, narodi! Saznajte, okupljena mnoštva, šta će im se desiti. 19 Slušaj, zemljo! Dovodim nevolju na ovaj narod kao plod njihovih misli, jer nisu pazili na moje reči i moj su zakon odbacili.

20 Šta će mi taj tamjan koji donosite iz Save i mirisna trska iz daleke zemlje? Vaše žrtve paljenice nisu mi mile, vaše žrtve nisu mi ugodne. 21 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, postavljam pred ovaj narod kamen spoticanja o koji će se spotaći očevi i sinovi zajedno. Izginuće i sused i nje-

gov prijatelj.'

22 Ovako kaže Gospod: 'Evo, dolazi narod iz severne zemlje, ustaje velik narod s krajeva zemlje. 23 Luk i koplje nose, okrutni su i nemilosrdni, glas im huči kao more, na konjima jašu, kao ratnici svrstani su u bojne redove protiv tebe, kćeri cionska.'

24 Čuli smo glas o njima. Ruke su nam klonule. Teskoba nas je obuzela, bolovi kao ženu koja se porađa. 25 Ne izlazi u polje i ne idi putem, jer neprijateljski mač pretil, strah je posvuda. 26 Kćeri mog naroda, opaši kostret i u pepelu se valjaj. Tugu kao za sinom jedincem, gorko nariči, jer će iznenada na nas doći pustošnik.

27 Postavio sam te da moj narod ispituješ kao što se metal ispituje, da ga pažljivo istražuješ. Posmatraćeš i ispitivaćeš njihov put. 28 Svi su oni krajnje tvrdoglavi, idu okolo i kleveću, bakar su i gvožđe. Svi su pokvareni. 29 Mehovi su izgoreli, a iz vatre samo olovo izlazi. Uzalud se livac trudi da pročisti, zli se ne mogu odvojiti. 30 Oni će se zvati 'odbačeno srebro', jer ih je Gospod odbacio'."

7 Reč koju je Gospod uputio Jeremiji: 2 „Stani na vrata Gospodnjeg doma i objavi ovu reč. Ovako reci: 'Čujte Gospodnju reč, svi vi u Judi koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu. 3 Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Popravite svoje puteve i svoja dela, pa ću vas ostaviti da živite na ovom mestu. 4 Ne uzdajte se u lažne reči i ne govorite: 'Gospodnji hram, Gospodnji hram, ovo je Gospodnji hram!' 5 Jer ako zaista popravite svoje puteve i svoja dela, ako zaista budete sudili pravedno između čoveka i njegovog blišnjeg, 6 ako ne budete tlačili stranca, siročić i udovicu, ako na ovom mestu ne budete prolivali nedužnu krv i ako ne budete išli za drugim bogovima na svoju nesreću, 7 tada ću vas ja

ostaviti da živite na ovom mestu, u zemlji koju sam dao vašim praočevima, oduvek i zauvek.

8 Ali vi svoje poverenje polazete u lažne reči - a od toga nikakve koristi nema. 9 Zar možete krasti, ubijati, preljubu činiti, lažno se zaklinjati, prinositi kad Balu i ići za drugim bogovima koje niste poznavali, 10 a onda doći i stati pred mene u ovom domu koji nosi moje ime, pa zatim reći: 'Izbavićemo se', iako činite sve te gadosti? 11 Zar je ovaj dom, koji nosi moje ime, postao razbojnička pećina u vašim očima? Ali ja sve to vidim', govori Gospod.

12 'Pođite na moje mesto koje je bilo u Silomu, gde sam u početku nastanio svoje ime, i pogledajte šta sam od tog mesta učinio zbog zloće svog naroda Izraela. 13 Zato što ste učinili sva ta nedela', govori Gospod, 'i zato što sam vam govorio - ustajao rano i govorio - a vi niste slušali, i zato što sam vas zvao, a vi se niste odazvali, 14 ovom domu koji nosi moje ime i u koji se vi uzdate, i mestu koje sam dao vama i vašim praočevima učiniću isto što sam učinio i Silomu. 15 Odbaciću vas od svog lica, kao što sam odbacio svu vašu braću, sve Jefremovo potomstvo.

16 A ti se nemoj moliti za ovaj narod i nemoj dizati glasa vapeći, moleći ili preklinjući me za njih, jer te neću uslišiti. 17 Zar ne vidiš šta čine po Judinim gradovima i po jerusalimskim ulicama? 18 Sinovi skupljaju drva, očevi pale vatru, a žene mese testo i prave kolače da ih prinesu 'carici nebeskoj'. Izlivaju žrtve levanice drugim bogovima da bi me vređali. 19 'Zar mene time vređaju?', govori Gospod. 'Zar ne vređaju sami sebe, na svoju sramotu?' 20 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, moj gnev i moja jarost izlivaju se na ovo mesto, na ljude i na stoku, na drveće u polju i na plodove zemlje. Goreće moj gnev i neće se ugasiti.'

21 Ovako kaže Gospod nad vojskama,

Izraelov Bog: 'Svoje žrtve paljenice dodajte svojim drugim žrtvama i jedite meso. 22 Jer ništa od toga nisam rekao vašim praočevima, niti sam im onog dana kad sam ih izveo iz egipatske zemlje tako nešto zapovedio za takve žrtve paljenice i druge žrtve. 23 Ali, ovo sam im zapovedio: 'Slušajte moj glas i biću vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. U svemu hodite putem koji ću vam odrediti, da bi vam bilo dobro.' 24 Ali oni nisu slušali, niti su prignuli svoje uho, nego su sledili zamisli svog tvrdokornog i zlog srca, pa su nazadovali umesto da su napredovali, 25 od dana kad su vaši praočevi izašli iz egipatske zemlje pa do današnjeg dana. A ja sam vam slao sve svoje sluge, proroke, ustajao sam rano svaki dan i slao ih. 26 Ali ovaj me narod nije slušao i nisu prignuli svoje uho, nego su ostali nepokorni. Činili su gore nego njihovi praočevi!

27 Reci im sve ove reči, ali oni te neće slušati. Zovi ih, ali oni ti se neće odazvati. 28 Reci im: 'Ovo je narod koji ne sluša glas Gospoda, svog Boga, i ne prihvata pouku. Nestalo je vernosti, iščezla je iz njihovih usta.'

29 Ošišaj svoju kosu i baci je, pa zapevaj naricaljku na ogoljenim brdima, jer sam ja, Gospod, odbacio naraštaj na koji sam se razgnevio i ostaviću ga. 30 'Jer Judini sinovi čine ono što je zlo u mojim očima', govori Gospod. 'Postavili su svoje odvratne idole u domu koji nosi moje ime, da bi ga oskrnavili. 31 Sagradili su obredne uzvišice u Tofetu, u dolini Enomovog sina, da bi svoje sinove i kćeri spaljivali u vatri, što im nikad nisam zapovedio, niti mi je to ikad na um palo.'

32 'Zato dolaze dani', govori Gospod, 'kad se to mesto više neće zvati Tofet i dolina Enomovog sina, nego dolina ubijanja. U Tofetu će se mrtvi sahranjivati, iako tamo neće biti mesta. 33 Mrtva tela ovog naroda biće hrana nebeskim pticama i

zemaljskim zverima, koje niko neće plašiti."

8 „U to vreme“, govori Gospod, „ljudi će iz grobova izvaditi kosti Judinih careva, kosti njegovih knezova, kosti sveštenika, kosti proroka i kosti stanovnika Jerusalima. **2** Rasuće ih pred suncem i pred mesecom i pred svom nebeskom vojskom koju su voleli i kojoj su služili, za kojom su išli, tražili je i klanjali joj se. Neće se pokupiti, niti će se sahraniti. Biće kao đubrivo po zemlji.

3 Svima koji preostanu od ovog zlog roda, po svim mestima po kojima ću rasejati one što preostanu, draža će biti smrt nego život“, govori Gospod nad vojskama.

4 „Reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Zar će pasti i neće više ustati?' Ako se jedan vrati sa svog zlog puta, zar se neće i drugi vratiti? **5** Zašto je ovaj jerusalimski narod neveran i uporan u svojoj nevernosti? Prepredeni su, ne žele da se vrata sa svojih zlih puteva. **6** Pazio sam i slušao. Nije dobro ono što govore. Niko se ne kaje zbog svoje zloće i ne govori: 'Šta sam uradio?' Svako žuri nazad na put kojim većina ide, kao konj koji u bitku juri. **7** Čak i roda na nebu zna svoje vreme, grlica, ždral i lasta drže se vremena kad treba da se vrata. A moj narod ne poznaje vreme Gospodnjeg suda.

8 Kako možete reći: 'Mudri smo i imamo Gospodnji zakon?' Ali, zaista, lažna pisaljka pisara piše same laži. **9** Mudraci su se postideli. Uplašili su se i biće uhvaćeni. Odbacili su Gospodnju reč, pa kakva je onda njihova mudrost? **10** Zato ću njihove žene dati drugima, njihove njive onima koji uzimaju posede. Jer od najmanjeg do najvećeg, svi zgrću nepravedni dobitak. Od proroka do sveštenika, svi su varalice. **11** Oni površno leče ranu kćeri mog naroda, govoreći: 'Mir je! Mir je!', a mira nema. **12** Jesu li se postideli zbog

toga što su činili gadosti? Nisu se nimalo postideli, niti su za stid znali.

13 Zato će pasti s onima koji padaju. Posrnuće kad počnem da ih kažnjavam“, kaže Gospod. 'Kad ih poberem, unišću ih', govori Gospod. 'Neće biti grožđa na lozi, neće biti smokava na smokvi, čak će i lišće uvenuti. Ono što im dajem otići će drugima umesto njima'."

14 „Zašto mirno sedimo? Sakupite se. Uđimo u utvrđene gradove da tamo čutimo. Jer nas je Gospod, naš Bog, ućutkao. Gospod nam daje da pijemo žuč, jer smo mu zgrešili. **15** Nadali smo se miru, a ništa dobro nije došlo, i vremenu izlečenja, a ono strah! **16** Iz Dana se čuje frktnje njegovih konja. Od rzanja njegovih pastuva sva se zemlja tresu. Dolaze i proždiru zemlju i sve što je na njoj, grad i njegove stanovnike."

17 „Šaljem na vas zmijske otrovnice protiv kojih čaranje ne deluje, i one će vas ujedati“, govori Gospod.

18 Obuzela me je neizlečiva tuga. Moje srce boluje. **19** Kći mog naroda vapi iz daleke zemlje: „Zar Gospod nije u Cionu? Zar njegov car nije u njemu?“ „Zašto me vređaju svojim rezbarenim likovima, ništavnim tuđim bogovima?“

20 „Žetva je prošla, leto se završilo, a mi nismo spaseni!“

21 Potresen sam zbog rane kćeri mog naroda. Žalostan sam. Obuzeo me je strah. **22** Zar nema balzama u Galadu? Zar tamo nema lekara? Zašto onda ne ozdravi kći mog naroda?

9 O, da se moja glava pretvori u vodu, a moje oči u izvor suza, tada bih danju i noću plakao za pobijenim sinovima kćeri mog naroda!

2 O, kada bih u pustinji imao prenoćište za putnike, tada bih ostavio svoj narod i otišao od njih, jer su svi preljubnici, zbor varalica! **3** Kao luk napinju svoj jezik da bi

lagali, a po vernosti nisu poznati na zemlji.

„Jer iz zla u zlo idu, a na mene se ne obaziru“, govori Gospod.

4 „Neka se svako pazi svog prijatelja, nijednom bratu ne verujte. Jer svaki brat nastoji da izgura drugoga, i prijatelj protiv prijatelja klevete širi, 5 svako vara svog prijatelja, niko ne govori istinu. Svoj jezik navikli su na laž. Umorili su se čineći zlo.“

6 „Ti živiš usred prevare. Zbog prevare ne žele da znaju za mene“, govori Gospod.

7 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama: „Pretopiću ih i ispitaću ih, jer šta drugo da učinim kćeri mog naroda? 8 Njihov je jezik smrtonosna strela, prevaru govori. Svojim ustima čovek miroljubivo govori sa svojim prijateljem, a u sebi zasedu mu sprema.“

9 „Zar mi neće odgovarati za to?“, govori Gospod. „Zar se moja duša neće osvetiti takvom narodu?“ 10 Zaplakaću i naricaću nad gorama, naricaću nad pašnjacima u pustoju zemlji, jer će biti spaljeni i niko neće prolaziti njima niti će se tamo čuti stoka. Ptice nebeske i zveri pobeći će, otići će. 11 „Jerusalim ću pretvoriti u gomilu kamenja, u jazbinu šakala. Judine gradove pretvoriću u pustoš u kojoj niko ne živi.“

12 „Ko je mudar, pa da to razume? Kome su Gospodnja usta govorila, pa da to objavi? Zašto će zemlja propasti, zašto će kao pustinja izgoreti i niko njom neće prolaziti?“

13 Gospod je rekao: „Jer su ostavili moj zakon koji sam stavio pred njih, nisu slušali moj glas i nisu živeli po mom zakonu, 14 nego su sledili svoje tvrdokorno srce i išli su za likovima Bala, kako su ih njihovi očevi naučili. 15 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Nahraniću ovaj narod pelenom i napojiću žuči. 16 Rasejaću ih među narode koje ni oni ni njihovi očevi nisu poznavali, i poslaću na njih mač da ih istrebim.'“

17 Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Budite razboriti i pozovite žene koje nariču. Pošaljite po žene vešte u naricanju, neka dođu. 18 Neka požure i neka nariču nad nama. Neka iz naših očiju suze poteku, neka s naših veđa vode poteku. 19 Jer se sa Ciona čuje naricanje: 'Opustošeni smo! Strašno smo posramljeni! Ostavljamo ovu zemlju, uništeni su domovi naši.' 20 Zato čujte, žene, Gospodnju reč, neka vaše uho primi reč iz njegovih usta. Naučite svoje kćeri naricanju, učite jedna drugu naricaljkama. 21 Smrt se penje kroz naše prozore, ulazi u naše utvrđene dvore da istrebi decu s ulica i mladiće s trgova.'

22 Reci: 'Ovako govori Gospod: 'Mrtva ljudska tela ležaće kao đubrivo po njivi i kao žito koje je žetelac tek požnjeo, a nema ko da ga sakupi.'

23 Ovako kaže Gospod: 'Neka se mudar čovek ne hvali svojom mudrošću. Neka se snažan čovek ne hvali svojom snagom. Neka se bogat čovek ne hvali svojim bogatstvom.'

24 Ko se hvali, neka se hvali time što je razborit i što mene poznaje, što zna da sam ja Gospod i da pokazujem dobrotu, pravdu i pravednost na zemlji, jer mi je to milo', govori Gospod.

25 'Evo, dolaze dani', govori Gospod, 'kada ću pozvati na odgovornost sve koji su obrezani, ali su ipak u neobrezanju: 26 Egipat, Judu, Edom, Amonove sinove, Moav i sve koji šišaju kosu na slepoočnicama i žive u pustinji. Jer su svi ti narodi neobrezani i ceo je Izraelov dom neobrezanog srca.'

10 „Dome Izraelov, čujte reč koju vam govori Gospod! 2 Ovako kaže Gospod: 'Ne učite se da idete putem kojim idu narodi i ne plašite se nebeskih znakova, jer se njih narodi plaše. 3 Običaji koje drže narodi samo su dah, jer oni seku drvo u šumi i od njega

oštrom alatkom prave rukotvorine. 4 Ukrašavaju ih srebrom i zlatom. Klinovima i čekićem pričvršćuju ih da se ne pomeraju. 5 Oni su kao strašilo u polju krastavaca, ne govore. Treba ih nositi, jer ne mogu hodati. Ne bojte ih se, jer nikakvo zlo ne mogu učiniti, a kamoli nešto dobro."

6 Gospode, niko nije kao ti! Ti si velik i tvoje ime je veliko i moćno. 7 Ko da te se ne boji, Care nad narodima, jer ti to zaslužuješ! Jer među svim mudracima u narodima i u svim njihovim carstvima nema nikog ko je kao ti. 8 Svi su oni bezumni i ludi. Drvo ih navodi da idu za onim što je ništavno. 9 Srebro u pločama donosi se iz Tarsisa, a zlato iz Ufaza, delo zanatlija, delo zlatarevih ruku. Idolima svojim odeću prave od plavog prediva i vune purpurne boje. Svi su oni delo većih ljudi.

10 Ali, Gospod je zaista Bog. On je živi Bog i večni Car. Od njegovog gneva zemlja će se zatresti, narodi neće opstati pred njegovom osudom. 11 Ovako im recite: „Bogovi koji nisu načinili nebesa i zemlju nestaće sa zemlje i ispod nebesa.“ 12 On je svojom silom zemlju načinio, mudrošću svojom plodno tlo je učvrstio i razumom svojim nebesa razapeo. 13 Od njegovog glasa huče vode na nebesima, on s kraja zemlje oblake podiže. Kiši je brane načinio i vetar izvodi iz svojih riznica.

14 Svaki se čovek ponaša nerazumno, ništa ne shvata. Svaki će se zlatar postideti svog rezanog lika, jer su njegovi liveni likovi laž, nema života u njima. 15 Ništavni su, predmeti podsmeha. Propašće u dan kazne.

16 Ali onaj ko je „Jakovljevo nasleđstvo“ nije kao oni, jer je on Tvorac svega, a Izrael je njegova palica, njegovo nasleđstvo. Ime mu je Gospod nad vojskama.

17 Pokupi sa zemlje svoje stvari, ženo koja živiš u teskobi. 18 Jer ovako kaže Gospod: „Ovog puta izbaciću stanovnike ove zemlje kao što se kamen baca iz prać-

ke, i pustiću na njih nevolju da shvate.“

19 Teško meni zbog moje propasti! Moja rana je bolna. Ja kažem: „Zaista, ovo je moj bol, ja ću ga podnositi. 20 Moj šator je opustošen, pokidana su sva uža mog šatora. Moji su sinovi otišli od mene, nema ih više. Niko više ne razapinje moj šator i ne podiže moja šatorska krila. 21 Jer su pastiri bezumni i ne traže Gospoda. Zato ne postupaju razborito i sva su im se stada razišla.“

22 Slušajte! Čuje se glas i velika vrevu iz severne zemlje da Judine gradove pretvori u pustoš, u jazbinu šakala.

23 Gospode, dobro znam da put zemaljskog čoveka nije u njegovoj vlasti. Čovek koji hodi ne može da upravlja svojim koracima. 24 Prekori me, Gospode, ali pravedno, ne u svom gnevu, da me ne bi uništio. 25 Izlij svoj gnev na narode koji se ne obaziru na tebe, i na plemena koja ne prizivaju tvoje ime. Jer oni su proždrili Jakova. Proždri su ga i istrebili, i opustošili su njegovo prebivalište.

11

Reč koju je Gospod uputio Jeremiji: 2 „Čujte svi reči ovog saveza!

Objavi ih Judinom narodu i stanovnicima Jerusalima! 3 Reci im: 'Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Proklet da je čovek koji ne sluša reči ovog saveza, 4 što sam zapovedio vašim praočevima onog dana kad sam ih izveo iz egipatske zemlje, iz peći za topljenje gvožđa. Govorio sam im: 'Slušajte moj glas i činite sve što vam zapovedam, pa ćete biti moj narod, a ja ću biti vaš Bog, 5 da bih ispunio zakletvu kojom sam se zakleo vašim praočevima da ću im dati zemlju u kojoj teče med i mleko, kao što se danas vidi.'

A ja sam odgovorio: 'Neka bude tako, Gospode!'

6 Zatim mi je Gospod rekao: „Objavi sve ove reči po Judinim gradovima i po

jerusalimskim ulicama. Reci ovako: 'Čujte reči ovog saveza i izvršavajte ih. 7 Jer sam ozbiljno opominjao vaše praočeve od dana kad sam ih izveo iz egipatske zemlje pa sve do danas, rano ustajući i opominjući ih: 'Slušajte moj glas!' 8 Ali oni nisu slušali i nisu prignuli svoje uho, već su sledili svoje tvrdokorno i zlo srce. Zato sam na njima ispunio sve reči ovog saveza za koji sam im zapovedio da ga se drže, ali oni ga se nisu držali.'

9 Gospod mi je još rekao: „Zaveru su skovali Judini sinovi i stanovnici Jerusali-ma. 10 Vratili su se prestupima svojih drevnih praočeva, koji nisu hteli da slušaju moje reči, već su išli za drugim bogovima i služili im. Izraelov dom i Judin dom prekršili su moj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima. 11 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, puštam na njih nevolju kojoj neće umaći. Oni će me prizivati u pomoć, ali ih ja neću čuti. 12 Judini gradovi i stanovnici Jerusali-ma ići će i prizivaće u pomoć bogove kojima prinose kad, ali ih oni neće spasti u vreme njihove nevolje. 13 Judo, tvojih bogova ima koliko i tvojih gradova, i koliko je jerusalimskih ulica, toliko ste oltara postavili sramnom bogu, oltara na kojima prinosite kad Balu.'

14 A ti se ne moli za ovaj narod i ne diži glasa vapeći i moleći za njih, jer ih neću uslišiti kad mi se obrate u svojoj nevolji.

15 Šta radi moj voljeni narod u mom domu, kad mnogi od njih kuju takvo zlo? Hoće li oni posvećenim mesom odvratiti zlo od tebe kad dođe tvoja nevolja? Hoćeš li se tada radovati? 16 'Zelena maslina, rodna i lepa', tako te je Gospod zvao. Uz veliku huku poslao je vatru na nju, polomljene su njene grane.

17 Gospod nad vojskama, onaj koji te je zasadio, najavio ti je nevolju zbog zla koje su Izraelov dom i Judin dom činili, prinoseći kad Balu da bi me vređali."

18 Gospod mi je objavio da bih to znao. Tada mi je pokazao njihova dela. 19 Ja sam bio kao mirno jagnje koje se na klanje vodi, i nisam znao da protiv mene spletke smišljaju: „Uništimo drvo i njegov rod, iščupajmo ga iz zemlje živih, da se njegovo ime nikada više ne spomene." 20 Ali ti, Gospode nad vojskama, sudiš pravedno, ti ispituješ najdublja osećanja* i srce. Daj mi da vidim tvoju osvetu nad njima, jer sam pred tebe izneo svoju parnicu.

21 Zato ovako kaže Gospod za ljude iz Anatota koji traže moju dušu i govore: „Nemoj prorokovati u Gospodnje ime, da ne bi poginuo od naše ruke." 22 Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Evo, ja ću ih kazniti. Njihovi mladići poginuće od mača. Njihovi sinovi i njihove kćeri pomreće od gladi. 23 Niko se neće spasti, jer ću na ljude iz Anatota pustiti nevolju i doći će godina u kojoj ću ih kazniti."

12 Pravedan si, Gospode, kad tebi iznosim svoje tužbe, kad govorim s tobom o tvojim sudovima. Zašto je put zlikovaca uspešan, zašto sve varalice imaju mir? 2 Ti si ih zasadio, i oni su se ukorenili, rastu i donose rod. Ti si blizu njihovih usta, ali si daleko od njihovih najdubljih osećanja. 3 Gospode, ti me dobro poznaješ i ti me vidiš. Ti si ispitao moje srce i ono je uz tebe. Izdvoj ih kao ovce za klanje, odvoj ih za dan pokolja. 4 Dokle će zemlja venuti i sve poljsko bilje sahnuti? Zbog zloće njenih stanovnika nestaje stoke i ptica, jer govore: „On ne vidi našu budućnost."

5 Ako s pešacima trčiš, pa se umoriš, kako ćeš se s konjima trkati? Osećaš li se sigurno u mirnoj zemlji? Kako ćeš se onda uputiti kroz ponosne čestare duž Jordana? 6 Jer su te čak i tvoja braća i dom tvog oca izneverili. Čak i oni viču za tobom na

* 11,20 Ili: „bubrege“.

sav glas. Ne veruj im samo zato što ti lepo govore.

7 „Ostavio sam svoj dom. Napustio sam nasljedstvo svoje, onu koju voli duša moja, i predao je u ruke njenim neprijateljima. 8 Ona koja je nasljedstvo moje, postala mi je kao lav u šumi. Riče na mene, i zato sam je zamrzeo. 9 Moje nasljedstvo postalo mi je kao šarena ptica grabljivica. Druge ptice grabljivice posvuda su oko nje. Dođite, okupite se, sve poljske zveri, dovedite i druge da jedu. 10 Mnogi pastiri su uništili moj vinograd, izgazili su moje nasljedstvo. Moje dragoceno nasljedstvo pretvorili su u pustinju, u golu pustoš. 11 Pretvorili su ga u golu pustoš, usahnulo je, opustošeno leži preda mnom. Sva je zemlja u pustoš pretvorena, jer niko ne uzima k srcu to što se događa. 12 Po svim utabanim stazama kroz pustinju došli su pustošnici. Jer Gospodnji mač proždire od jednog kraja zemlje do drugog. Nema mira nijednom stvorenju. 13 Seju pšenicu, a žanju trnje. Iznemogli su od rada, a neće imati koristi. Postideće se svog prinosa zbog Gospodnjeg žestokog gneva.”

14 Ovako kaže Gospod za sve svoje zle susede, koji diraju nasljedstvo koje je on dao svom narodu, Izraelu: „Iščupaću ih iz njihove zemlje, a Judin dom iščupaću iz njihove sredine. 15 Kad ih iščupam, opet ću im se smilovati i dovešću ih nazad, svakoga na njegovo nasljedstvo i svakoga na njegovu zemlju.

16 Ako dobro nauče puteve mog naroda, da se zaklinju mojim imenom: 'Tako živ bio Gospod!' - kao što su moj narod učili da se zaklinje Balom - tada će se utvrditi usred mog naroda. 17 Ako ne poslušaju, iščupaću taj narod, iščupaću ga i zatrću ga”, govori Gospod.

13 Ovako mi je rekao Gospod: „Idi i nabavi sebi laneni pojas i opaši njime bedra, ali ga ne stavljaš u

vodu.” 2 Tako sam po Gospodnjoj reči nabavio pojas i opasao njime bedra. 3 Gospodnja reč došla mi je i drugi put: 4 „Uzmi pojas koji si kupio, koji ti je na bedrima, i ustani, idi do Eufrata i sakrij ga tamo u neku pukotinu u steni.” 5 Ja sam otišao i sakrio ga kraj Eufrata, kao što mi je zapovedio Gospod.

6 Posle mnogo dana Gospod mi je rekao: „Ustani, idi na Eufrat i uzmi odande pojas za koji sam ti zapovedio da ga tamo sakriješ.” 7 Ja sam otišao do Eufrata, potražio pojas i uzeo ga s mesta gde sam ga bio sakrio, i gle, pojas je bio truo, više nije bio ni za šta.

8 Tada mi je Gospod rekao: 9 „Ovako kaže Gospod: 'Tako ću uništiti Judin ponos i veliki jerusalimski ponos. 10 Taj zli narod koji ne želi da poslušá moje reči, koji sledi svoje tvrdokorno srce i ide za drugim bogovima, služi im i klanja im se, postaće kao taj pojas koji više nije ni za šta. 11 Jer kao što pojas prijanja uz bedra čoveku, tako sam učinio da ceo Izraelov dom i ceo Judin dom prionu uz mene', govori Gospod, 'i da budu moj narod, moja slava, moja hvala i lepota, ali oni nisu poslušali.'

12 Reci im ove reči: 'Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Svaki se krčag puni vinom.' A oni će ti reći: 'Zar mi ne znamo da se svaki krčag puni vinom?' 13 Tada im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Sve stanovnike ove zemlje i careve koji sede na Davidovom prestolu, sveštenike, proroke i sve stanovnike Jerusalima napuniću pijanstvom. 14 Razbiću ih jedne o druge, zajedno i očeve i sinove', govori Gospod. 'Neću im se smilovati, niti ću se na njih sažaliti. Zatrću ih bez milosti.'”

15 „Čujte, prignite uho! Ne budite oholi, jer Gospod govori. 16 Dajte slavu Gospodu, svom Bogu, pre nego što pusti mrak, pre nego što vam se u sumrak noge počnu saplirati po gorama. Vi ćete se nadati svetlosti, a on će od nje gustu tamu

napraviti, pretvoriće je u crnu tamu. 17 Ako ovo ne poslušate, moja će duša zbog vašeg ponosa u tajnosti plakati i suze liti. Moje će oko suze liti jer će Gospodnje stado biti odvedeno u zarobljeništvo.

18 Recite caru i carici majci: 'Sedite na niže mesto, jer će s vaših glava pasti vaša divna kruna.' 19 Južni gradovi su zatvoreni i nema nikog da ih otvori. Ceo Judin narod je izgnan, sasvim izgnan.

20 Podigni oči i pogledaj one koji dolaze sa severa. Gde je stado koje ti je dato, tvoje divno stado? 21 Šta ćeš reći kad te pohodi? Jer si ih ti naučio da budu knezovi nad tobom. Neće li te spopasti bolovi kao ženu kad se porađa? 22 Upitaćeš se u svom srcu: 'Zašto me je ovo snašlo?' Zbog tvojih mnogih prestupa podignuće se tvoje haljine, tvoje pete biće u ranama.

23 'Može li Etiopljanin promeniti svoju kožu ili leopard svoje šare? Tako ni vi ne možete dobro činiti kad ste navikli zlo činiti. 24 Zato ću rasuti svoj narod kao strnjiku koju raznosi pustinjski vetar. 25 To je tvoje nasledstvo, deo koji sam ti odmerio', govori Gospod, 'jer si me zaboravio i uzdaš se u laž. 26 Ja ću zadići tvoje haljine preko tvog lica, pa će se videti tvoja sramota, 27 tvoje mnogobrojne preljube i tvoje rzanje, tvoj sramni blud. Na bregovima, u polju, video sam tvoje gadosti. Teško tebi, Jerusalime! Još se nisi očistio; dokle će to tako biti?'

14 Ovo je reč koju je Gospod uputio proroku Jeremiji o suši: 2 „Juda tuguje, njegova su vrata oronula. Klonula leže na zemlji, i podiže se jauk iz Jerusalima. 3 Ugledni ljudi šalju svoje sluge po vodu. Oni dolaze do bunara, ali ne nalaze vodu. Vraćaju se s praznim posudama. Postiđeni su i razočarani, pokriva ju glavu svoju. 4 Zemljište je ispucalo, jer u zemlji nema kiše. Zato su se ratari postideli, pokrili su svoju glavu. 5 Čak i košuta,

koja u polju donese mlado na svet, ostavlja svoje mladunče jer nema zelene trave.

6 Divlji magarci stoje na uzvišicama, dahću kao šakali, oči im gasnu jer nema trave." 7 „Gospode, čak i ako naši prestupi svedoče protiv nas, učini nešto radi svog imena. Jer je mnogo naših nevernih dela. Tebi smo zgrešili. 8 Nado Izraelova, Spasitelju njegov u vreme nevolje! Zašto si kao stranac u ovoj zemlji i kao putnik koji je svratio da prenoći? 9 Zašto si kao preplašen čovek, kao junak koji nikoga ne može spasti? Gospode, ti si među nama i mi nosimo tvoje ime. Nemoj nas ostaviti."

10 Ovako kaže Gospod za ovaj narod: „Oni vole da lutaju i ne obuzdavaju svoje noge. Zato nisu mili Gospodu. Sada će se on setiti njihovog prestupa i kazniće ih za njihove grehe."

11 Gospod mi je rekao: „Ne moli se za dobro ovog naroda. 12 Kada poste, ne slušam njihov vapaj. Kada prinose žrtvu paljenicu i prinos od žita, meni to nije ugodno. Mačem, glađu i pomorom ja ću ih pobiti."

13 Tada sam rekao: „Ah, Gospode! Proroci im ovako govore: 'Nećete videti mač i neće među vama biti gladi, nego ću vam na ovom mestu dati pravi mir'."

14 A Gospod mi je rekao: „Laž prorokuju ti proroci u moje ime. Ja ih nisam poslao, nisam im ništa zapovedio, niti sam im išta rekao. Sve što vam prorokuju to su lažne vizije, gatanje, isprazne reči i prevare njihovog srca. 15 Zato ovako kaže Gospod za proroke koji prorokuju u njegovo ime, a on ih nije poslao, i koji govore da neće biti mača ni gladi u ovoj zemlji: 'Od mača i gladi izginuće ti proroci. 16 A ovaj narod kom oni prorokuju ležaće po jerusalimskim ulicama pokošen glađu i mačem, i niko ih neće sahraniti - njih, njihove žene, njihove sinove i njihove kćeri. Izliću na njih zloću njihovu.'

17 Ovako im reci: 'Neka moje oči dan i

noć suze liju i neka ne prestaju, jer je devica, kći mog naroda, jakim udarcem slomljena, bolna je rana na njoj. 18 Ako pođem u polje, gle, ljudi mačem pobijeni! Ako uđem u grad, gle, bolesti zbog gladi! Jer i prorok i sveštenik lutaju zemljom koju ne poznaju’.”

19 „Zar si Judu sasvim odbacio? Zar je Cion mrzak tvojoj duši? Zašto nas udaraš, pa za nas leka nema? Nadali smo se miru, a ništa dobro nije došlo, i vremenu izlječenja, a ono strah! 20 Gospode, priznajemo svoju zloću, prestup svojih praočeva, jer tebi smo zgrešili. 21 Nemoj nas prezreti, radi imena svoga, nemoj prezreti svoj slavni presto. Seti se svog saveza s nama, nemoj ga raskinuti. 22 Ima li među ništavnim idolima drugih naroda ikog ko bi kišu dao? Mogu li nebesa sama dati veliki pljusak? Zar nisi ti, Gospode, Bože naš, onaj koji to daje? U tebe nade svoje polazimo, jer ti činiš sve to.”

15 Gospod mi je rekao: „Kad bi pred mene stali Mojsije i Samuel, moja se duša ne bi smilovala tom narodu, Oteraću ih od svog lica. Neka idu od mene! 2 Ako ti kažu: ‘Kuda da idemo?’, odgovori im: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Ko je za smrtonosni pomor, u smrt od pomora! Ko je za mač, pod mač! Ko je za glad, u glad! Ko je za zarobljeništvo, u zarobljeništvo!’

3 Postaviću nad njima četiri vrste zla’, govori Gospod, ‘mač da ih ubija, pse da ih razvlače, nebeske ptice i zemaljske zveri da ih jedu i uništavaju. 4 Učiniću da budu užasan prizor svim zemaljskim carstvima zbog Manasije, sina Jezekije, Judinog cara, za ono što je učinio u Jerusalimu. 5 Jer ko će ti se smilovati, Jerusalime? Ko će saosećati s tobom? Ko će svratiti da te pita kako ti je?’

6 ‘Ti si me ostavio’, govori Gospod. ‘Okrećeš mi leđa i odlaziš od mene. A ja ću

podići svoju ruku na tebe i zatrću te. Umorio sam se od sažaljevanja. 7 Vejaću ih vilama na vratima ove zemlje. Pobiću njihovu decu. Zatrću svoj narod, jer se ne odvrćaju od svojih puteva. 8 Više će biti njihovih udovica nego morskog peska. U podne ću na majku i na sina dovesti pustošnika. Pustiću na njih iznenadni užas i pometnju. 9 Klonula je žena koja je sedmoro rodila, njena duša bori se da do daha dođe. Sunce joj je zašlo još za dana, postidena je i posramljena. A njihov ostatak predaću maču njihovih neprijatelja’,” govori Gospod.

10 „Teško meni, majko moja, što si me rodila! Ja sam predmet prepirke i svađe cele zemlje? Nikome nisam davao u zajam i ni od koga nisam uzimao zajam, a svi me proklinju.”

11 Ovako kaže Gospod: „Zaista ću ti služiti na tvoje dobro. Zaista ću te braniti od neprijatelja u vreme nevolje i teskobe. 12 Može li neko slomiti gvožđe, gvožđe sa severa, i bakar? 13 Tvoje imanje i tvoje blago daću u besćenje, neka se opljačka, zbog svih tvojih greha po svoj tvojoj zemlji. 14 Učiniću da ga tvoji neprijatelji odnesu u zemlju koju ne poznaješ, jer se moj gnev kao vatra rasplamsao. Na vas se rasplamsao.”

15 Gospode, ti znaš moju nevolju. Seti me se, pogledaj na mene i osveti se za mene onima koji me progone. Ne daj da poginem zbog toga što si spor na gnev. Seti se da zbog tebe podnosim sramotu. 16 Kad su mi došle tvoje reči, ja sam ih gutao, i tvoja reč me je obradovala i razveselila mi srce, jer ja tvoje ime nosim, Gospode, Bože nad vojskama. 17 Ne sedim u društvu onih koji zbijaju šale i vesele se. Zbog tvoje ruke sedim sam, jer si me ti ispunio osudom. 18 Zašto moj bol ne prestaje i zašto je moja rana neizlečiva? Ne može se isceliti. Ti si mi postao prevaran izvor, kao nepostojana voda.

19 Zato ovako kaže Gospod: „Ako se vratiš meni, ja ću te vratiti u svoju milost. Opet ćeš mi služiti. Ako odvojiš dragoceno od bezvrednog, opet ću govoriti preko tebe. Oni će se okrenuti tebi, ali ti se ne smeš okrenuti njima.

20 Učinio sam da ovom narodu budeš utvrđeni bakarni zid. Oni će se boriti protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer sam ja s tobom, da te spasem i da te izbavim“, govori Gospod. 21 „Izbaviću te iz ruku zlih ljudi, otkupiću te iz ruku nasilnika.“

16 Opet mi je došla Gospodnja reč: 2 „Nemoj se ženiti i nemoj imati sinova i kćeri na ovom mestu. 3 Jer ovako kaže Gospod za sinove i za kćeri što se rađaju na ovom mestu i za njihove majke koje ih rađaju i za očeve koji ih dobijaju u ovoj zemlji: 4 'Od smrtonosnih bolesti oni će pomreti. Neće biti oplakani i niko ih neće sahraniti. Postaću kao đubrivo po zemlji. Izginuće od mača i gladi, a njihova mrtva tela biće hrana nebeskim pticama i zemaljskim zverima.'

5 Jer ovako kaže Gospod: 'Ne ulazi u kuću gde je obrok onih koji su u žalosti, ne idi da žališ s njima i nemoj saosećati s njima. Jer sam ja tom narodu oduzeo svoj mir', govori Gospod, 'milost i milosrđe. 6 Pomreće i veliki i mali u ovoj zemlji. Niko ih neće sahraniti, niko se zbog njih neće od žalosti u grudi udarati, niko se zbog njih neće po telu seći, niti će glavu brijati. 7 Neće im se dati hleb koji se daje ožalošćenima da bi se utešili za pokojnikom, niti će im se dati čaša utehe za ocem ili za majkom. 8 Ne ulazi u kuću u kojoj je gozba da s njima sediš, jedeš i piješ.

9 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Učiniću da s ovog mesta pred vašim očima i u vašim danima nestane glas radosti i glas veselja, glas mladoženje i glas neveste.'

10 Kad tom narodu kažeš sve ove reči,

pa te oni upitaju: 'Zašto nam je Gospod najavio svu tu veliku nevolju? U čemu je naš prestup i u čemu je naš greh kojim smo zgrešili Gospodu, svom Bogu?', 11 tada im reci: 'Zato što su me vaši očevi napustili', govori Gospod, 'i išli za drugim bogovima, služili im i klanjali im se. Mene su napustili i nisu se držali mog zakona. 12 A vi činite još gore od svojih očeva i svi sledite svoje tvrdokorno i zlo srce, i ne slušate me. 13 Zato ću vas iz ove zemlje oterati u zemlju koju ne poznajete i koju nisu poznavali ni vaši očevi. Tamo ćete i danju i noću služiti drugim bogovima, jer vam se neću smilovati.'

14 'Zato dolaze dani', govori Gospod, 'kad se više neće govoriti: 'Tako živ bio Gospod koji je Izraelove sinove izveo iz egipatske zemlje!' 15 Umesto toga, govoriće se: 'Tako živ bio Gospod koji je Izraelove sinove izveo iz severne zemlje i iz svih zemalja po kojima ih je rasejao!' Vratću ih u zemlju njihovu koju sam dao njihovim praočevima.

16 'Poslaću mnogo ribara', govori Gospod, 'koji će ih loviti. Zatim ću poslati mnogo lovaca koji će ih loviti po svim gorama i po svim bregovima i po svim kamenim vrletima. 17 Jer su moje oči na svim njihovim putevima. Nisu sakriveni od mene, niti je njihov prestup zaklonjen od mojih očiju. 18 Najpre ću im u punoj meri naplatiti njihov prestup i njihov greh, zbog toga što su oskrnavili moju zemlju. Beživotnim telima svojih gadnih i odvratnih idola napunili su moje nasledstvo'."

19 „Gospode, snago moja i tvrđavo moja, utočište moje u dan nevolje, k tebi će narodi doći s krajeva zemlje i reći će: 'Zaista su naši praočevi imali lažne bogove, ništavne, od kojih nikakve koristi nema.' 20 Može li zemaljski čovek načiniti sebi bogove, kad to nisu bogovi?"

21 „Zato ću im dati da osete, da ovog puta osete ruku moju i moć moju, pa će

znati da je moje ime Gospod.”

17 „Judin greh je zapisan gvozdenom pisaljkom. Dijamantskim vrhom urezan je na ploču njihovog srca i na rogove njihovih oltara. 2 Njihovi sinovi misle na njihove oltare i njihova obredna debla pored svakog zelenog drveta, na visokim brdima, 3 na gorama, po poljima. Daću da se opljačka sve tvoje bogatstvo i sve tvoje blago; daću da se opljačkaju i tvoje obredne uzvišice zbog greha u svoj tvojoj zemlji. 4 Sam si ostavio nasljedstvo koje sam ti dao. Učiniću da služiš svojim neprijateljima u zemlji koju ne poznaješ. Jer ste u mom gnevu zapaljeni kao vatra koja će sve sagoreti.”

5 Ovako kaže Gospod: „Proklet da je čovek koji se uzda u zemaljskog čoveka i svoje nade polaže u ljudsku mišicu, a srce mu se odvrća od Gospoda. 6 On će biti kao osamljeno drvo u pustoj zemlji i neće videti dobra kad ono dođe, nego će prebivati u sasušenim mestima u pustinji, u slanoj i nenastanjenoj zemlji. 7 Neka je blagoslovljen čovek koji se uzda u Gospoda, kome je Gospod uzdanica. 8 On će biti kao drvo posađeno pored voda, koje svoje korenje pušta pored vodenog toka. Neće osetiti žegu kada dođe, nego će njegovo lišće ostati zeleno. U sušnoj godini neće se brinuti i neće prestati rod da donosi.

9 Srce je varljivije od svega i na sve je spremno. Ko može proniknuti u njega? 10 Ja, Gospod, istražujem srce i ispitujem najdublja osećanja, da bih svakome dao prema njegovim putevima, prema plodovima njegovih dela. 11 Kao jarebica što sakuplja jaja koja nije snela, takav je i onaj što nepravdom stiče bogatstvo. Ostaviće ga u polovini svojih dana i na kraju će ostati bezuman.”

12 Uzdignut je presto slavni od početka, na tom je mestu naše svetište. 13 Gospode, nado Izraelova, svi koji te ostave

biće posramljeni. Oni koji odstupe od tebe biće upisani u zemaljski prah, jer su ostavili izvor žive vode, Gospoda. 14 Izleči me, Gospode, i biću izlečen. Spasi me, i biću spasen, jer ja tebe hvalim!

15 Oni mi govore: „Gde je Gospodnja reč? Neka dođe.” 16 A ja, kao tvoj pastir, nisam žurio da te ostavim i nisam čeznuo za kobnim danom. Ti znaš šta dolazi s mojih usana, pred tvojim licem to se odigrava. 17 Nemoj me plašiti. Ti si moje utočište u dan nevolje. 18 Neka se postide oni koji me progone, ali ne daj da se ja postidim. Neka njih strah obuzme, ali ne daj da mene strah obuzme. Dovedi na njihov dan nevolje i polomi ih udarcem dvostrukim.

19 Ovako mi je rekao Gospod: „Idi i stani na vrata sinova ovog naroda na koja ulaze i izlaze Judini carevi, i na sva jerusalimska vrata, 20 i reci im: ‘Čujte Gospodnju reč, Judini carevi i sav narode Judin i svi stanovnici Jerusalima koji ulazite na ova vrata. 21 Ovako kaže Gospod: ‘Čuvajte svoje duše i ne nosite u subotni dan nikakav teret i ne unosite ga na jerusalimska vrata.

22 Na subotni dan ne iznosite iz svoje kuće nikakav teret i ne radite nikakav posao, nego neka vam subotni dan bude svet, kao što sam zapovedio vašim praočevima. 23 Ali oni nisu slušali, niti su prigulili uho svoje, već su ostali nepokorni, pa nisu slušali niti su primali pouku.”

24 „Ako mi budete u potpunosti poslušni”, govori Gospod, „tako da na subotni dan ne unosite teret na vrata ovog grada, nego vam subotni dan bude svet i ne radite nikakav posao, 25 tada će na vrata ovog grada ulaziti carevi i knezovi, koji sede na Davidovom prestolu, voze se na kolima i jašu na konjima, oni i njihovi knezovi, Judin narod i stanovnici Jerusalima, i ovaj grad biće doveka nastanjen. 26 Dolaziće ljudi iz Judinih gradova, iz okoline

Jerusalima, iz Benjaminove zemlje, iz ravnice, iz brdovitog područja i iz Negeva, i u Gospodnji dom donosiće žrtve paljenice i druge žrtve, prinose od žita, tamjan i žrtve zahvalnice.

27 Ali ako mi ne budete poslušni, ako vam subotni dan ne bude svet i ako na subotni dan budete nosili terete i s njima ulazili na jerusalimska vrata, tada ću na njegovim vratima zapaliti vatru, i ona će progutati utvrđene dvore u Jerusalimu i neće se ugasiti."

18 Ova je reč koju je Gospod uputio Jeremiji: 2 „Ustani i idi u grnčarevu kuću. Tamo ću ti objaviti svoje reči."

3 Kada sam otišao u grnčarevu kuću, grnčar je radio na grnčarskom kolu. 4 Posudu koju je grnčar pravio od gline pokvarila je njegova ruka, pa se on predomislio i napravio od nje drugu posudu, onakvu kakvu je želeo.

5 Opet mi je došla Gospodnja reč: 6 „Dome Izraelov, zar ja ne mogu postupiti s vama kao taj grnčar?“, govori Gospod. „Gle, ono što je glina u grnčarevoj ruci, to ste vi u mojoj ruci, dome Izraelov. 7 Kad nekom narodu i nekom carstvu kažem da ću ga istrebiti, zatrti i uništiti, 8 ali se taj narod odvrti od svoje zloće za koju sam mu govorio, meni će biti žao što sam hteo nevolju da mu nanesem. 9 A kad nekom narodu i nekom carstvu kažem da ću ga izgraditi i zasaditi, 10 ali on počne da čini ono što je zlo u mojim očima ne slušajući moj glas, odustaću od dobra koje sam hteo da mu učinim.

11 Zato reci Judinom narodu i stanovnicima Jerusalima: 'Ovako kaže Gospod: 'Nevolju za vas pripremam i zamisao protiv vas smišljam. Vratite se, molim vas, svaki sa svog zlog puta i popravite svoje puteve i svoja dela."

12 A oni kažu: „Nema ništa od toga! Mi

ćemo ići po svojim zamislima i sledićemo svoje tvrdokorno i zlo srce."

13 Zato ovako kaže Gospod: „Raspitajte se po narodima: Ko je za tako nešto čuo? Užasnu stvar je učinila devica izraelska. 14 Zar će sa stene u polju nestati livanskog snega? Zar će presušiti hladne vode koje teku iz tuđine? 15 Moj je narod mene zaboravio jer ništavilu prinose kad i spotiču druge na njihovim putevima, na drevnim stazama, kako bi pošli stazama i putem koji nije nasut, 16 tako da svoju zemlju pretvore u strašan prizor, da zbog nje ljudi u čudu zvižde doveka. Svaki će prolaznik zaprepašćeno gledati i odmahaće glavom. 17 Kao istočnim vetrom rasejaću ih pred neprijateljem. Leđa ću im okrenuti, neću na njih pogledati u dan njihove propasti."

18 A oni su rekli: „Hajde, smislimo nešto protiv Jeremije, jer svešteniku neće nestati zakona, ni mudrom saveta, ni proroku reči. Hajde, optužimo ga i ne obraćajmo pažnju na njegove reči."

19 Gospode, pogledaj na mene i slušaj glas mojih protivnika. 20 Zar na dobro treba zlom uzvratiti? A oni kopaju jamu duši mojoj. Seti se kako sam stajao pred tobom i govorio u njihovu korist, da bih tvoj gnev odvratio od njih. 21 Zato njihove sinove predaj gladi, maču ih predaj. Neka njihove žene ostanu bez dece i neka budu udovice. Neka njihove muževe pobije smrtonosni pomor, njihovi mladići neka padnu od mača u boju. 22 Neka se iz njihovih kuća vika čuje, kad iznenada dovedeš na njih četvoro razbojnika. Jer su za mene jamu iskopali da bi me uhvatili i u tajnosti su mojim nogama zamke postavili.

23 Ali ti, Gospode, dobro znaš šta su sve protiv mene naumili da bi me ubili. Nemoj pokriti njihov prestup, nemoj izbrisati njihov greh pred sobom, nego neka padnu pred tobom. Kazni ih u dan svog gneva."

19 Ovako je rekao Gospod: „Idi i od grnčara uzmi zemljani vrč i povedi sa sobom nekoliko starešina iz naroda i nekoliko sveštenečkih starešina. 2 Pođi u dolinu Enomovog sina, koja se prostire pred vratima grnčarskih otpadaka. Tamo objavi reči koje ću ti kazati. 3 Reci: 'Čujte Gospodnju reč, Judini carevi i stanovnici Jerusalima. Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Dovodim nevolju na ovo mesto, i kad čuju za nju, svi će se zaprepastiti,* 4 zato što su me napustili i učinili ovo mesto takvim da se ne može prepoznati. Na njemu prinose kad drugim bogovima koje nisu poznavali, ni oni, ni njihovi praočevi, ni Judini carevi. Napunili su ovo mesto krvlju nedužnih. 5 Izgradili su obredne uzvišice Balu i u vatri spaljivali svoje sinove, prinoseći ih Balu kao žrtve paljenice, što im nikad nisam zapovedio, niti sam o tome govorio, niti mi je to na um palo.”

6 „Zato, dolaze dani“, govori Gospod, „kad se to mesto više neće zvati Tofet i dolina Enomovog sina, nego dolina ubijanja. 7 Osujetiću namere Jude i Jerusalima na ovom mestu i učiniću da padnu od mača pred svojim neprijateljima i od ruke onih koji traže njihovu dušu. A njihova mrtva tela daću za hranu nebeskim pticama i zemaljskim zverima. 8 Ovaj grad ću pretvoriti u strašan prizor i nešto zbog čega će ljudi u čudu zviždati. Svaki će prolaznik zaprepašćeno gledati i u čudu će zviždati zbog svih njegovih nevolja. 9 Učiniću da jedu meso svojih sinova i meso svojih kćeri, i svako će jesti meso svog blišnjeg, zbog teskobe i nevolje kojom će ih pritisnuti njihovi neprijatelji i oni koji traže njihovu dušu.”

10 „Zatim razbij vrč pred očima onih koji će s tobom ići. 11 Reci im: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Tako ću raz-

biti ovaj narod i ovaj grad, kao što se razbija grnčarska posuda, pa se više ne može popraviti. U Tofetu će biti sahranjeni, sve dok više ne bude mesta za sahranjivanje.

12 Tako ću učiniti ovom mestu', govori Gospod, 'i njegovim stanovnicima. Učiniću da ovaj grad bude kao Tofet. 13 Jerusalimske kuće i kuće Judinih careva biće kao mesto gde je Tofet, biće nečiste, sve kuće na čijim se krovovima prinoseo kad svojoj nebeskoj vojsci i na kojima su se izlivali žrtve levanice drugim bogovima'.”

14 Kad se Jeremija vratio iz Tofeta, gde ga je Gospod poslao da prorokuje, stao je u dvorište Gospodnjeg doma i rekao celom narodu: 15 „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Na ovaj grad i na sve gradove oko njega pustiću sve zlo koje sam im objavio, jer su nepokorni i ne slušaju moje reči'.”

20 Pashor, Imirov sin, sveštenik i glavni nadzornik u Gospodnjem domu, slušao je Jeremiju dok je prorokovao te reči. 2 Tada je Pashor udario proroka Jeremiju i stavio ga u okove kod Gornjih Benjaminovih vrata, u Gospodnjem domu. 3 Sutradan, kad je Pashor pustio Jeremiju iz okova, Jeremija mu je rekao:

„Gospod te više neće zvati Pashor, već 'Magor-Misaviv'.* 4 Jer ovako kaže Gospod: 'Evo, učiniću da budeš strah samom sebi i svima koji te vole. Oni će pasti od mača svojih neprijatelja, a ti ćeš to svojim očima gledati. Ceo Judin narod daću u ruke caru Vavilona i on će ih odvesti u izgnanstvo u Vavilon i mačem će ih pobiti. 5 Sve što se čuva u ovom gradu, sav njegov stečeni imetak, sve njegove dragocenosti i sve blago Judinih careva daću u ruke njihovim neprijateljima. Oni će sve to opljačkati, uzeti i odneti u Vavilon.

* 19,3 Doslovno: „svima će u ušima zujati”.

* 20,3 „Magor-Misaviv” znači „strah svuda unaokolo”.

6 A ti ćeš, Pashore, i svi koji žive u tvojoj kući, otići u zarobljeništvo. U Vavilon ćeš otići i tamo ćeš umreti i tamo ćeš biti sahranjen, ti i svi koji te vole, jer si im lažno prorokovao’.”

7 „Gospode, prevario si me i prevaren sam. Svoju si snagu upotrebio protiv mene i nadvladao si me. Smeju mi se po ceo dan, svi mi se rugaju. 8 Jer kad god progovorim, moram da vapim. O nasilju i pustošenju moram da vičem. Jer je Gospodnja reč meni na sramotu, zbog nje mi se rugaju po ceo dan. 9 Ja sam rekao: ‘Neću ga spominjati i neću više govoriti u njegovo ime.’ Ali njegova reč je u mom srcu kao rasplamsala vatra, zatvorena u mojim kostima, tako da više nisam mogao da ćutim, nisam mogao da izdržim. 10 Jer sam čuo zle glasove od mnogih i strah je bio posvuda.” „Govorite protiv njega, da i mi govorimo protiv njega.” Svi koji su se pravili da su u miru sa mnom čekaju da napravim neki pogrešan korak i govore: „Možda će se prevariti, pa ćemo ga nadvladati i osvetiti mu se. 11 Ali Gospod je bio sa mnom kao silan junak. Zato će oni koji me progone posrnuti i neće pobediti. Veoma će se postideti, jer neće imati uspeha. Njihovo večno poniženje neće se zaboraviti.

12 A ti, Gospode nad vojskama, ispituješ pravednika; ti vidiš najdublja osećanja i srce. Daj mi da vidim tvoju osvetu nad njima, jer sam pred tebe izneo svoju parnicu.

13 Pevajte Gospodu! Hvalite Gospoda! Jer je dušu siromaha izbavio iz ruku zlikovaca.

14 Proklet da je dan kada sam se rodio! Neka je bez blagoslova dan kada me je majka moja rodila! 15 Proklet da je čovek koji je mom ocu doneo vest: „Rodio ti se sin, muško si dobio!”, i time ga obradovao! 16 Neka taj čovek bude kao gradovi koje je Gospod bez milosti uništio. Neka čuje

viku ujutru i ratni poklič u podne.

17 Zašto me nije ubio još u utrobi majke moje, pa bi mi majka grob bila, i ona bi dovek ostala trudna? 18 Zašto sam izašao iz utrobe da gledam muku i tugu, i da mi se dani okončaju u sramoti?

21 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji kad je car Sedekija poslao kod njega Pashora, Malhijinog sina, i sveštenika Sofoniju, Masijinog sina, da mu kažu: 2 „Molim te, pitaj Gospoda za nas, jer je Navuhodonosor, vavilonski car, zaratio s nama. Možda će Gospod učiniti za nas neko čudesno delo kao nekada, pa će neprijatelj otići od nas.”

3 Jeremija im je rekao: „Ovako recite Sedekiji: 4 ‘Evo šta kaže Gospod, Izraelov Bog: ‘Okrenuću na vas oružje koje vam je u rukama, kojim se borite protiv cara Vavilona i protiv Haldejaca koji vas opsedaju izvan zidina, i skupiću ga usred ovog grada. 5 Ja ću se boriti protiv vas podignutom rukom i snažnom mišicom, s gnevom i jarošću i velikom ljutnjom. 6 Pobiću stanovnike ovog grada, i ljude i životinje. U velikom pomoru oni će nestati.’

7 ‘A posle toga’, govori Gospod, ‘Sedekiju, Judinog cara, njegove slugе, narod i one koji ostanu u ovom gradu nakon pomora, mača i gladi, predaću u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, u ruke njihovim neprijateljima i u ruke onima koji traže njihovu dušu. On će ih pobiti oštricom mača. Neće im se sažaliti, neće imati samilosti ni milosrđa.’

8 A ovom narodu reci: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Evo, stavljam pred vas put u život i put u smrt. 9 Ko bude mirno sedeo u ovom gradu poginuće od mača, gladi i pomora, a ko izađe i preda se Haldejcima koji su postavili opsadu ostaće živ i dobiće svoju dušu kao plen.

10 Jer sam protiv ovog grada okrenuo svoje lice i snaći će ga zlo, a ne dobro’,

govori Gospod. 'Biće predat u ruke caru Vavilona, i on će ga spaliti vatrom.'

11 A za dom Judinog cara, čujte Gospodnju reč. 12 Dome Davidov, ovako kaže Gospod: 'Svako jutro sudite pravedno i izbavljajte opljačkanog iz ruke pljačkaša, da zbog vaših zlih dela moj gnev ne dođe kao vatra i ne rasplamsa se, jer tada neće biti nikog da ga ugasi.

13 Evo, dolazim na tebe, ti koji živiš u dolini, na steni u ravnicí', govori Gospod. 'A vi govorite: 'Ko će doći na nas? Ko će doći u naša prebivališta?' 14 'Odgovarajte preda mnom za plodove svojih dela', govori Gospod. 'Zapaliću vatru u njegovoj šumi, i ona će progutati sve što je oko njega'."

22 Ovako kaže Gospod: „Idi u dvor Judinog cara i tamo objavi ovu reč. 2 Reci: 'Čuj Gospodnju reč, care Judin, koji sediš na Davidovom prestolu, ti i tvoje sluge i tvoj narod, koji ulazite na ova vrata. 3 Ovako kaže Gospod: 'Izvršavajte pravdu i pravednost, izbavljajte opljačkanog iz ruke pljačkaša. Ne tlačite stranca, siroču ni udovicu. Ne mučite ih i ne prolivajte nedužnu krv na ovom mestu. 4 Jer ako zaista izvršavate ovu reč, tada će na vrata ovog doma ulaziti carevi koji sede na Davidovom prestolu, voze se u kolima i jašu na konjima, oni, njihove sluge i njihov narod.

5 Ali ako ne poslušate ove reči, zaklinjem se sobom', govori Gospod, 'da će ovaj dvor postati ruševina.

6 Jer ovako kaže Gospod za dom Judinog cara: 'Ti si meni poput Galada, vrha na Livanu. Ali ću te sigurno pretvoriti u pustinju, a gradovi će ostati bez stanovnika. 7 Pripremiću protiv tebe one koji donose propast, svakoga s njegovim oružjem, i oni će poseći tvoje najbolje kedrove i pobacaće ih u vatru. 8 Mnogi će narodi prolaziti pored ovog grada i pitaće jedan

drugog: 'Zašto je Gospod ovo učinio ovom velikom gradu?' 9 I govoriće se: 'Zato što su ostavili savez Gospoda, svog Boga, i klanjali se drugim bogovima i služili im.'

10 'Ne oplakujte mrtvog, ne žalite za njim, već plačite gorko za onim koji u izgnanstvo odlazi, jer se više nikad neće vratiti i neće videti zemlju svoga roda. 11 Jer ovako kaže Gospod za Saluma,* sina Josije, Judinog cara, koji vlada umesto svog oca Josije, i koji je otišao iz ovog mesta: 'On se više nikad neće vratiti. 12 Umreće u mestu gde je odveden u izgnanstvo, a ovu zemlju više neće videti'."

13 Teško onom koji svoju kuću gradi, ali ne u pravednosti, i svoje gornje odaje, ali ne po pravdi, nego iskorišćava svog bližnjeg koji mu badava služi i kome ne daje platu. 14 On govori: 'Sagradiću sebi veliku kuću i prostrane gornje odaje. Zato ću proširiti svoje prozore i obložiću zidove kedrovinom i premazaću ih crvenom bojom.' 15 Hoćeš li i dalje vladati kad se razmećeš kedrovinom? Zar nije tvoj otac jeo i pio i sprovodio pravdu i pravednost? Zato mu je bilo dobro. 16 Branio je pravo nevoljnika i siromaha. Zato mu je bilo dobro. 'Ne znači li to mene poznavati?', govori Gospod. 17 'Ali tvoje oči i tvoje srce idu samo za nepravednim dobitkom, da prolivaju krv nedužnoga, da zakidaju i iznuđuju.'

18 Zato ovako kaže Gospod za Joakima, sina Josije, Judinog cara: 'Za njim se neće naricati: 'Jao, brate moj! Jao, sestro moja!' Za njim se neće naricati: 'Jao, gospodaru! Jao, veličanstvo njegovo!' 19 Kad umre, biće mu kao što biva magarcu - odvući će ga i baciti napolje, iza jerusalimskih vrata.

20 'Popni se na Livan i viči! Na Bašanu pusti svoj glas. Viči s Avarima, jer su slomljeni svi koji te vole. 21 Govorio sam ti dok

* 22,11 Ili: „Joahaza“.

si bio bezbrižan, ali ti si rekao: 'Neću da slušam.' Tako si postupao od svoje mladosti, jer nisi poslušao moj glas. 22 Vetar će biti pastir svim tvojim pastirima, a oni koji te vole otići će u zarobljeništvo. Jer ćeš se tada postideti i poniziti zbog sve svoje nevolje. 23 Ti koji prebivaš na Livanu, koji si svio gnezdo u kedrovima, kako ćeš samo stenjati kad te spopadnu porođajne muke, bolovi kao ženu koja se porađa!

24 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'kad bi ti, Honija,* sine Joakimov, Judin caru, bio pečatni prsten na mojoj desnici, ja bih te s prsta strgnuo! 25 Predaću te u ruke onima koji traže tvoju dušu, u ruke onima kojih se bojiš, u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, i u ruke Haldejcima. 26 Baciću tebe i tvoju majku koja te je rodila u drugu zemlju u kojoj se niste rodili, i tamo ćete umreti. 27 Neće se oni vratiti u zemlju za kojom će im duša čeznuti da se u nju vrate.' 28 Je li taj čovek, Honija, neka prezrena i razbijena posuda ili činija koju niko ne želi? Zašto on i njegovi potomci moraju biti oboreni i bačeni u zemlju koju ne poznaju?

29 'Zemljo, zemljo, zemljo, čuj Gospodnju reč! 30 Ovako kaže Gospod: 'Zapišite za ovog čoveka kao da nema dece, da je to čovek koji neće imati uspeha u životu, jer nijedan od njegovih potomaka neće sestati na Davidov presto, niti će ikada vladati u Judi.'

23 „Teško pastirima koji uništavaju i rasteruju ovce paše moje!“, govori Gospod.

2 Zato ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, protiv pastira koji pasu njegov narod: „Vi ste rasterali moje ovce, rasejali ste ih, i niste o njima brinuli.

Zato ću vas kazniti zbog vaših zlih dela“, govori Gospod.

3 „Sakupiću ostatak svojih ovaca iz svih zemalja po kojima sam ih rasejao i vratiću ih na njihov pašnjak, i one će biti plodne i namnožiće se. 4 Podići ću im pastire koji će ih pasti, i ničega se više neće bojati, neće se plašiti i nijedna se neće izgubiti“, govori Gospod.

5 „Evo, dolaze dani“, govori Gospod, „kad ću Davidu podići pravedan izdanak. Car će vladati i postupaće razborito, sprovodiće pravdu i pravednost u zemlji. 6 U njegovim danima Juda će se spasti, Izrael će živeti spokojno. A on će se zvati 'Gospod je naša pravednost'.“

7 „Zato dolaze dani“, govori Gospod, „kad se više neće govoriti: 'Živ bio Gospod koji je Izraelove sinove izveo iz egipatske zemlje', 8 nego će se govoriti: 'Živ bio Gospod koji je potomstvo Izraelovog doma izveo i doveo iz severne zemlje i iz svih zemalja po kojima sam ih rasejao i oni će živeti u svojoj zemlji.'“

9 „Zbog proroka slomljeno je srce u meni. Drhte sve moje kosti. Postao sam kao pijan čovek, kao čovek koga je savladalo vino, radi Gospoda i radi njegovih svetih reči. 10 Jer je zemlja puna preljubnika. Zbog kletve zemlja tuguje, usahnuli su pašnjaci u pustoju zemlji. Zlo je ono što rade, nepravedno koriste svoju moć.

11 Uprljali su se i prorok i sveštenik. Čak i u svom domu nalazim njihovu zloću“, govori Gospod. 12 „Zato će njihov put postati kao klizavo tlo u tami, gde će biti gurnuti, pa će pasti.

Pustiću na njih nevolju, doći će godina u kojoj ću ih kazniti“, govori Gospod. 13 „Kod samarijskih proroka video sam sramotna dela. Prorokuju u Balovo ime i zavode moj narod, Izrael. 14 Kod jerusalimskih proroka video sam strašne stvari. Preljubu čine i laž govore. Podupiru ruke zlima, i nijedan se od njih ne odvrća od svoje zloće. Svi su oni za mene postali kao Sodom, a njegovi stanovnici kao Gomor.“

* 22,24 Ili: „Jehonija“.

15 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama protiv tih proroka: „Nahraniću ih pelenom i napojiću ih žuči. Jer se od jerusalimskih proroka širi otpadništvo po svoj zemlji.”

16 Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Ne slušajte reči proroka koji vam prorokuju. Oni vas navode na ništavna dela. Govore vam vizije koje dolaze iz njihovog srca, a ne iz Gospodnjih usta. 17 Stalno govore onima koji me preziru: ‘Gospod je rekao: ‘Mir ćete imati.’ Svakome ko sledi svoje tvrdokorno srce kažu: ‘Neće vas zadesiti nikakva nevolja.’ 18 Jer ko je bio među Gospodnjim bliskim prijateljima, pa je mogao da vidi i da čuje njegovu reč? Ko je obratio pažnju na njegovu reč da bi je čuo? 19 Gle, doći će olujni vetar od Gospoda, gnev, velika oluja. Sručiće se na glavu zlih. 20 Gospod neće odvratiti svoj gnev dok ne izvrši i ne ispuni namere svog srca. U poslednjim danima o tome ćete razmišljati i to ćete jasno razumeti.

21 Ja nisam poslao te proroke, a oni ipak trče. Nisam im govorio, a oni ipak prorokuju. 22 Ali da su bili među mojim bliskim prijateljima, tada bi omogućili mom narodu da čuje moje reči i podstakli bi ga da se vrati sa svog zlog puta i da se odvrati od svojih zlih dela.”

23 „Zar sam ja Bog samo izbliza”, govori Gospod, „zar nisam Bog i izdaleka?”

24 Može li se čovek sakriti na skrovito mesto, a da ga ja ne vidim?”, govori Gospod. „Zar ja ne obuhvatam i nebesa i zemlju?”, govori Gospod. 25 „Čujem šta govore proroci koji u moje ime laž prorokuju i govore: ‘Sanjao sam! Sanjao sam!’ 26 Dokle će to biti u srcu proroka koji prorokuju laž, koji iz svog srca prevare prorokuju? 27 Misle da će svojim snovima koje pričaju jedan drugome navesti moj narod da zaboravi moje ime, kao što su njihovi očevi zbog Bala zaboravili moje ime. 28 Prorok koji je usnio san neka

ispriča san, ali onaj kod koga je moja reč neka istinito objavljuje moju reč.”

„Šta je zajedničko slami i žitu?”, govori Gospod.

29 „Zar moja reč nije kao vatra”, govori Gospod, „i kao malj koji stenu razbija?”

30 „Zato dolazim na te proroke”, govori Gospod, „koji kradu moje reči jedan od drugoga.”

31 „Dolazim na proroke”, govori Gospod, „koji svoje reči iznose, a govore ‘Ovo je Njegova reč!’”

32 „Dolazim na proroke koji lažne snove snivaju”, govori Gospod, „koji ih pričaju i moj narod zavode svojim lažima i svojim hvalisanjem. Ja ih nisam poslao, niti sam im išta zapovedio. Zato nisu ni od kakve koristi ovom narodu”. govori Gospod.

33 „Kada te ovaj narod ili prorok ili sveštenik upitaju: ‘Šta je Gospodnje breme?’, odgovori im: ‘Vi ste breme, i to veliko! Ostaviću vas’, govori Gospod. 34 Ako neki prorok ili sveštenik ili narod kažu: ‘Gospodnje breme!’, kazniću tog čoveka i njegov dom. 35 Vi ovako govorite svaki svom bližnjem i svaki svom bratu: ‘Šta je odgovorio Gospod? Šta je rekao Gospod?’ 36 Ali ne pominjite više Gospodnje breme, jer je svakome breme njegova vlastita reč, a vi izvrćete reči živog Boga, Gospoda nad vojskama, našeg Boga.”

37 „Ovako reci proroku: ‘Šta ti je odgovorio Gospod? Šta je rekao Gospod?’

38 Zato što govorite: ‘Gospodnje breme!’, ovako kaže Gospod: ‘Vi govorite: ‘Ova reč je Gospodnje breme’, iako sam vam rekao: ‘Ne govorite: ‘Gospodnje breme!’ 39 Zato, pazite, dolazim k vama! Neću više nimalo mariti za vas, odbaciću od svog lica i vas i grad koji sam dao vama i vašim praočevima. 40 Pustiću na vas veliku sramotu i veliko poniženje, koje se neće zaboraviti.”

24 Gospod mi je pokazao dve korpe smokava koje su stajale pred Gospodnjim hramom, nakon što je Navuhodonosor, car Vavilona, zarobio Jehoniju, Joakimovog sina, Judinog cara, i Judine knezove, majstore i graditelje utvrđenja, i odveo ih iz Jerusalima u izgnanstvo u Vavilon. 2 U jednoj korpi su bile vrlo dobre smokve, kao što su rane smokve, a u drugoj korpi su bile vrlo loše smokve, toliko loše da nisu bile za jelo.

3 Tada mi je Gospod rekao: „Šta vidiš, Jeremija?” Odgovorio sam: „Vidim smokve. Dobre smokve su vrlo dobre, a loše su vrlo loše, toliko loše da nisu za jelo.”

4 Tada mi je Gospod rekao: 5 „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: ‘Kao što su ove smokve dobre, tako će u mojim očima biti dobri Judini izgnanici, koje ću iz ovog mesta poslati u haldejsku zemlju. 6 Upraviću svoje oči na njih da im učinim dobro i vratiću ih u ovu zemlju. Izgradiću ih i neću ih srušiti, posadiću ih i neću ih iščupati. 7 Daću im srce da me poznaju, da znaju da sam ja Gospod. Oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog, jer će mi se vratiti svim svojim srcem.

8 Ali kao s lošim smokvama koje su toliko loše da nisu za jelo’, kaže Gospod, ‘tako ću postupiti sa Sedekijom, Judinim carem, i s njegovim knezovima i ostatkom iz Jerusalima koji ostane u ovoj zemlji i s onima koji žive u egipatskoj zemlji. 9 Učiniću da budu primer užasa i nesreće za sva zemaljska carstva, predmet podsmeha i podrugljive priče,* da budu ruglo i primer onih koji su prokleti, po svim mestima gde ću ih rasejati. 10 Poslaću na njih mač, glad i pomor, dok ih ne istrebim sa zemlje koju sam dao njima i njihovim praočevima’.”

* 24,9 Doslovno: „poslovice (izreke)”.

25 Ovo je reč koja je došla Jeremiji za ceo Judin narod, četvrte godine Joakima, sina Josije, Judinog cara, to jest prve godine Navuhodonosora, cara Vavilona, 2 i tu reč je prorok Jeremija objavio celom Judinom narodu i svim stanovnicima Jerusalima, rekavši:

3 „Od trinaeste godine Josije, sina Amona, Judinog cara, pa sve do današnjeg dana, ove dvadeset i tri godine, dolazila mi je Gospodnja reč i ja sam je govorio vama - ustajao rano i govorio - ali vi niste slušali. 4 Gospod vam je slao sve svoje sluge, proroke, rano ustajao i slao ih, ali vi niste slušali, niti ste prignuli svoje uho da biste čuli 5 ono što vam govore: ‘Vratite se, molim vas, svaki sa svog zlog puta i odvratite se od svojih zlih dela, pa ćete ostati u zemlji koju je Gospod davno dao vama i vašim praočevima za sva vremena. 6 Ne idite za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate, nemojte me vredati delima svojih ruku, pa vam neću naneti nevolju.’

7 ‘Ali vi me niste slušali’, govori Gospod, ‘nego ste me vredali delima svojih ruku, na svoju nesreću.

8 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Zato što niste poslušali moje reči, 9 poslaću i podignuću sve narode sa severa’, govori Gospod, ‘i poslaću po Navuhodonosora, cara Vavilona, svog slugu, i dovešću ih na ovu zemlju, na njene stanovnike i na sve ove okolne narode. Zatrću ovaj narod i učiniću da bude strašan prizor, da zbog njih ljudi zvižde u čudu i da budu pustoš doveka. 10 Učiniću da među njima nestane glas radosti i glas veselja, glas mladoženje i glas neveste, zvuk ručnog mlina i svetlost svetiljke. 11 Sva ova zemlja pretvoriće se u pustoš, strašan prizor, i ti narodi služiće caru Vavilona sedamdeset godina.

12 A kad se navrší sedamdeset godina, pozvaću na odgovornost cara Vavilona i onaj narod zbog njihovog prestupa’, govori

Gospod, `pozvaću na odgovornost celu haldejsku zemlju i pretvoriću je u večnu pustoš. 13 Na tu zemlju pustiću sve reči koje sam protiv nje izrekao, sve što je zapisano u ovoj knjizi, što je prorokovao Jeremija protiv svih naroda. 14 Jer oni - mnogi narodi i veliki carevi - pretvorili su ih u svoje sluge, a ja ću im platiti po njihovim delima, po delima njihovih ruku.'

15 Jer ovako mi je rekao Gospod, Izraelov Bog: 'Uzmi iz moje ruke ovu čašu s vinom gneva i njime napoji sve narode kojima ću te poslati. 16 Oni će piti, pa će se teturati i ponašati bezumno zbog mača koji ću poslati na njih.

17 Ja sam uzeo čašu iz Gospodnje ruke i napojio sve narode kojima me je poslao Gospod: 18 Jerusalim i Judine gradove, njegove careve i njegove knezove, da postanu pustoš i strašan prizor, da ljudi zbog njih zvižde u čudu i da budu predmet prokletstva, kao što je to danas; 19 zatim faraona, cara Egipta, i njegove sluge, njegove knezove i ceo njegov narod; 20 sve tuđince, sve careve zemlje Uz, sve careve filistejske zemlje, Askalon, Gazu, Akaron i ono što je ostalo od Azota; 21 Edom, Moav i Amonove sinove; 22 sve careve Tira, sve careve Sidona i careve ostrva na moru; 23 Dedan, Temu, Buz i sve one koji šišaju kosu na slepoočnicama; 24 sve arapske careve i sve careve tuđinaca koji žive u pustinji; 25 sve zimrijske careve, sve elamske careve i sve međanske careve; 26 sve careve severa koji su blizu i koji su daleko, jednog za drugim, i sva druga zemaljska carstva koja postoje na licu zemlje. A car Sisaha piće posle njih.

27 Ovako im reci: 'Evo šta kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Pijte i opijte se, povraćajte i padajte da više ne ustanete od mača koji ću poslati na vas.' 28 Ako ne budu hteli da uzmu čašu iz tvoje ruke i da piju, reci im: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Moraćete da pije-

te. 29 Jer na grad koji nosi moje ime puštam nevolju, a zar ćete vi proći bez kazne?

Necete proći bez kazne, jer ću dozvati mač na sve stanovnike zemlje', govori Gospod nad vojskama.

30 Ti im prorokuj sve ove reči i kaži im: 'S visine će Gospod kao lav zarikati, pustiće glas iz svetog prebivališta svoga. Rikaće na svoje prebivalište. Kao što viču oni koji gaze grožđe, on će povikati na sve stanovnike zemlje.

31 Vika će se čuti do kraja zemlje, jer Gospod ima spor s narodima. Sam će suditi svakom telu. Zle će predati maču', govori Gospod.

32 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Nevolja ide od naroda do naroda, velika oluja podići će se s krajeva zemlje. 33 Tog dana oni koje Gospod pobije ležaće od jednog kraja zemlje do drugog. Neće biti oplakani ni pokupljeni ni sahranjeni. Biće kao đubrivo po zemlji.

34 Plačite gorko, pastiri, i vičite! Valjajte se u prašini, vođe stada, jer je došlo vreme da budete pobijeni i rasterani, popadaćete kao skupocene posude! 35 Nema više utočišta pastirima, nema izbavljenja vođama stada. 36 Slušajte kako viču pastiri i kako gorko plaču vođe stada, jer im Gospod pustoši pašnjak. 37 Mirna počivališta postala su beživotna zbog Gospodnjeg žestokog gneva. 38 Ostavio je svoje skrovište kao mladi lav, jer je zbog okrutnog mača i zbog njegovog žestokog gneva njihova zemlja pretvorena u strašan prizor.'

26 Na početku carovanja Joakima, sina Josije, Judinog cara, došla mi je Gospodnja reč: 2 „Ovako kaže Gospod: 'Stani u dvorište Gospodnjeg doma, i onima koji dolaze iz svih Judinih gradova da se poklone u Gospodnjem domu objavi sve reči koje ću ti zapovediti da im kažeš. Nemoj izostaviti nijednu reč.

3 Možda će poslušati, i onda će se svako od njih vratiti sa svog zlog puta, pa će mi biti žao što sam hteo da im nanese nevolju zbog njihovih zlih dela. Reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Ako me ne poslušate i ne počnete da živite po mom zakonu koji sam stavio pred vas 5 i ne poslušate reči mojih slugu, proroka, koje vam šaljem - ustajem rano i šaljem ih - ali koje vi niste slušali, 6 učiniću da ovaj dom bude kao onaj u Silomu i učiniću da ovaj grad bude primer prokletstva za sve narode na zemlji.'

7 Sveštenici, proroci i ceo narod čuli su Jeremiju kako govori te reči u Gospodnjem domu. 8 Kad je Jeremija izrekao sve što mu je Gospod zapovedio da kaže celom narodu, sveštenici, proroci i ceo narod uhvatili su ga i rekli mu: „Umrećeš! 9 Zašto si u Gospodnje ime prorokovao: 'Ovaj dom biće kao onaj u Silomu i ovaj grad biće opustošen i u njemu niko neće živeti?'“ I sav se narod okupio oko Jeremije u Gospodnjem domu.

10 Kad su Judini knezovi čuli te reči, otišli su iz carevog dvora u Gospodnji dom i seli pred nova vrata Gospodnjeg doma. 11 Sveštenici i proroci govorili su knezovima i celom narodu: „Ovaj čovek zaslužuje smrt, jer je za ovaj grad prorokovao onako kako ste čuli svojim ušima.“

12 Tada je Jeremija rekao svim knezovima i celom narodu: „Gospod me je poslao da prorokujem za ovaj dom i za ovaj grad sve one reči koje ste čuli. 13 Zato popravite svoje puteve i svoja dela i poslušajte glas Gospoda, svog Boga, pa će Gospod zažaliti što vam je nevolju najavio. 14 A ja sam u vašim rukama. Učinite sa mnom onako kako mislite da je dobro i pravo. 15 Ali znajte da ćete, ako me ubijete, nedužnu krv navući na sebe, na ovaj grad i na njegove stanovnike, jer me je zaista Gospod poslao da vam kažem sve te reči.“

16 Tada su knezovi i ceo narod rekli sveštenicima i prorocima: „Ovaj čovek ne zaslužuje smrt, jer nam je govorio u ime Gospoda, našeg Boga.“

17 Na to su ustali neki koji su bili starešine u zemlji i kazali svima koji su se tamo okupili: 18 „Mihej iz Moreseta prorokovao je u danima Jezekeje, Judinog cara, i rekao je Judinom narodu: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Cion će se preorati kao njiva i od Jerusalima će ostati samo ruševine, a gora doma Božjeg obrašće šumom'. 19 Da li su ga Jezekeja, Judin car, i ceo Judin narod zbog toga ubili? Zar se on nije bojao Gospoda i nastojao da umilostivi Gospodnje lice, tako da je Gospod zažalio što im je nevolju najavio? Dakle, mi izlažemo svoje duše velikoj nevolji.

20 Bio je još jedan čovek koji je prorokovao u Gospodnje ime, Urija, sin Semaje, iz Kirijat-Jarima. On je prorokovao protiv ovog grada i protiv ove zemlje iste reči kao i Jeremija. 21 Kad su car Joakim i svi njegovi junaci i svi njegovi knezovi čuli njegove reči, car je tražio da ga ubije. Kad je Urija to čuo, uplašio se i pobegao u Egipat. 22 Ali car Joakim je poslao ljude u Egipat, Elnatana, Ahvorovog sina, i druge ljude s njim. 23 Oni su doveli Uriju iz Egipta i odveli ga pred cara Joakima, koji ga je pogubio mačem i njegovo telo bacio na groblje običnog naroda.“

24 Ali Jeremiju je štitila ruka Ahikama, Safanovog sina, tako da nije bio predat u ruke narodu da ga pogube.

27 Na početku carovanja Joakima,* sina Josije, Judinog cara, Gospod je uputio ovu reč Jeremiji: 2 „Ovako mi je rekao Gospod: 'Načini sebi okove i jaram i stavi ih sebi na vrat. 3 Pošalji ih caru Edoma, caru Moava, caru Amonovih sinova, caru Tira i caru Sidona

* 27,1 Ili: „Sedekije“, prema sirijskom i arapskom prevodu i tri hebrejska manuskripta.

preko glasnika koji dolaze u Jerusalem kod Sedekije, Judinog cara. 4 Zapovedi im da poruče svojim gospodarima:

‘Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog. Ovako recite svojim gospodarima: 5 ‘Ja sam svojom velikom silom i podignutom mišicom načinio zemlju, ljude i životinje što su na zemlji, i ja je dajem kome hoću. 6 A sada sve te zemlje dajem u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, svom sluzi. Dajem mu i poljske zveri da mu služe. 7 Svi narodi će služiti njemu i njegovom sinu i njegovom unuku, dok i njegovoj zemlji ne dođe vreme kada će mnogi narodi i veliki carevi njega učiniti svojim slugom.

8 Narod i carstvo koji ne budu hteli da služe Navuhodonosoru, caru Vavilona, i koji ne stave vrat u jaram cara Vavilona, taj narod kazniću mačem, glađu i pomorom’, govori Gospod, ‘dok ih ne istrebim njegovom rukom.

9 A vi ne slušajte svoje proroke, ni svoje gatare, ni one koji sanjaju snove, ni one koji se bave magijom, ni svoje vračare koji vam govore: ‘Nećete vi služiti caru Vavilona.’ 10 Jer vam oni laž prorokuju, da biste bili odvedeni daleko od svoje zemlje. Zaista, ja ću vas rasejati i izginućete.

11 Narod koji stavi vrat u jaram cara Vavilona i koji mu bude služio, ostaviću u miru na njegovoj zemlji’, govori Gospod, ‘i on će je obrađivati i živeće u njoj’.

12 Sve te reči rekao sam Sedekiji, Judinom caru, govoreći: ‘Stavite vrat u jaram cara Vavilona i služite njemu i njegovom narodu, i ostaćete živi. 13 Zašto da ti i tvoj narod izginete od mača, gladi i pomora, kao što je rekao Gospod za narod koji ne bude služio caru Vavilona? 14 Ne slušajte reči proroka koji vam govore: ‘Nećete vi služiti caru Vavilona’, jer vam oni laž prorokuju.

15 ‘Ja ih nisam poslao’, govori Gospod, ‘nego lažno prorokuju u moje ime, da bih

vas rasejao, pa da izginete. i vi i proroci koji vam prorokuju’.”

16 Sveštenicima i celom ovom narodu rekao sam: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Ne slušajte reči svojih proroka koji vam ovako prorokuju: ‘Pribor iz Gospodnjeg doma uskoro će biti vraćen iz Vavilona!’ Oni vam laž prorokuju. 17 Ne slušajte ih. Služite caru Vavilona i ostaćete živi. Zašto da ovaj grad postane pustoš? 18 Ako su oni zaista proroci i ako je s njima zaista Gospodnja reč, neka mole Gospoda nad vojskama da pribor koji je ostao u Gospodnjem domu, u dvoru Judinog cara i u Jerusalemu ne bude odnesen u Vavilon.

19 Jer ovako kaže Gospod za stubove, za more, za kolica i za drugi pribor koji je ostao u ovom gradu, 20 a koji Navuhodonosor, car Vavilona, nije uzeo kad je iz Jerusalima odveo u Vavilon Jehoniju, Joakimovog sina, Judinog cara, zajedno sa svim Judinim i jerusalimskim velikašima; 21 ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, za pribor koji je ostao u Gospodnjem domu, u domu Judinog cara i u Jerusalemu: 22 ‘U Vavilon će se odneti i tamo će ostati do dana kada ću ga se opet setiti’, govori Gospod. ‘Doneću ga i vratiću ga na ovo mesto’.”

28 Iste godine, na početku carovanja Sedekije, Judinog cara, četvrtog godine, petog meseca, Ananija, Azurov sin, prorok iz Gavaona, reče Jeremiji u Gospodnjem domu pred sveštenicima i pred celim narodom: 2 ‘Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: ‘Slomiću jaram cara Vavilona. 3 U roku od dve godine vratiću na ovo mesto sav pribor iz Gospodnjeg doma koji je Navuhodonosor, car Vavilona, uzeo odavde i odneo u Vavilon. 4 I Jehoniju, Joakimovog sina, Judinog cara, i sve Judine izgnanike koji su otišli u Vavilon vratiću na ovo mesto’, govori Gospod, ‘jer ću slomiti jaram cara

Vavilona'."

5 Tada se prorok Jeremija obratio proroku Ananiji pred sveštenicima i pred celim narodom koji je stajao u Gospodnjem domu. 6 Ovako je kazao prorok Jeremija: „Neka bude tako! Neka tako učini Gospod! Neka Gospod potvrdi tvoje reči koje si prorokovao i neka vrati ovamo pribor iz Gospodnjeg doma i sve izgnanike iz Vavilona! 7 Ali čuj ovu reč koju ću kazati tebi i celom narodu. 8 Proroci koji su bili pre mene i pre tebe, još od davnina, prorokovali su rat, nevolju i pomor mnogim zemljama i mnogim velikim carstvima. 9 A kad prorok prorokuje mir, pa se reč tog proroka ispuni, tada se zna da je tog proroka zaista poslao Gospod."

10 Tada je prorok Ananija skinuo jaram s vrata proroka Jeremije i slomio ga. 11 Zatim je Ananija rekao pred očima celog naroda: „Evo šta kaže Gospod: 'Ovako ću u roku od dve godine slomiti jaram Navuhodonosora, cara Vavilona, s vrata svih naroda'."

Prorok Jeremija je zatim otišao svojim putem.

12 Nakon što je prorok Ananija slomio jaram s vrata proroka Jeremije, Gospod je uputio ovu reč Jeremiji: 13 „Idi i reci Ananiji: 'Ovako kaže Gospod: 'Slomio si drveni jaram, ali umesto njega moraćeš da napraviš gvozdeni jaram. 14 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Gvozdeni jaram staviću na vrat svim tim narodima da služe Navuhodonosoru, caru Vavilona, i moraće mu služiti. Daću mu i poljske zveri.

15 Zato je prorok Jeremija rekao proroku Ananiji: „Ananija, slušaj! Nije te poslao Gospod, nego ti navodiš ovaj narod da se uzda u laž. 16 Zato ovako kaže Gospod: 'Zbrisaću te s lica zemlje. Ove godine ćeš umreti, jer si podsticao na pobunu protiv Gospoda.'

17 Tako je prorok Ananija umro u

sedmom mesecu te godine."

29 Ovo su reči pisma koje je prorok Jeremija poslao iz Jerusalima ostatku starešina izgnanog naroda i sveštenicima, prorocima i celom narodu koji je Navuhodonosor odveo iz Jerusalima u izgnanstvo u Vavilon, 2 nakon što su car Jehonija, carica majka, dvorani, Judini i jerusalimski knezovi, majstori i graditelji utvrđenja otišli iz Jerusalima. 3 Pismo je bilo poslato po Elasi, Safanovom sinu, i Gemariji, Helkijinom sinu, koje je Sedekija, Judin car, poslao u Vavilon kod Navuhodonosora, cara Vavilona. U tom pismu je stajalo:

4 „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, svim izgnanicima koje je iz Jerusalima odveo u izgnanstvo u Vavilon: 5 'Gradite kuće i stanujte u njima, sadite bašte i jedite njihov rod. 6 Ženite se i rađajte sinove i kćeri. Ženite svoje sinove i udajte svoje kćeri, neka rađaju sinove i kćeri. Množite se i neka vas ne bude malo. 7 Tražite mir gradu u koji sam vas izgnao i molite se za njega Gospodu, jer u njegovom miru počiva i vaš mir. 8 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Ne dajte da vas prevare vaši proroci koji su među vama i vaši gatari. Ne slušajte ih kad vam govore šta su sanjali. 9 Lažno vam prorokuju u moje ime. Ja ih nisam poslao', govori Gospod.

10 Ovako kaže Gospod: 'Kad se navrši sedamdeset godina za Vavilon, posetiću vas i ispuniću vam svoju dobru reč, i vratiću vas na ovo mesto.

11 Jer ja znam šta nameravam s vama', govori Gospod, 'nameravam da vam dam mir, a ne nevolju, da vam dam budućnost i nadu. 12 Vi ćete me prizivati, k meni ćete dolaziti i molićete mi se, a ja ću vas uslišiti.

13 Tražićete me i naći ćete me, jer ćete me tražiti svim svojim srcem. 14 Daću

vam da me nađete', govori Gospod. 'Sakupiću vaš zarobljeni narod i sabraću vas iz svih naroda i iz svih mesta po kojima sam vas rasejao', govori Gospod. 'Vratiću vas na mesto odakle sam vas izгнаo.

15 Ali vi kažete: 'Gospod nam je podigao proroke u Vavilonu.'

16 Ovako kaže Gospod caru koji sedi na Davidovom prestolu i celom narodu koji živi u ovom gradu, vašoj braći koja nisu s vama odvedena u izgnanstvo: 17 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Poslaću na njih mač, glad i pomor, i učiniću da budu kao ispucale smokve, koje su toliko loše da nisu za jelo.

18 Goniću ih mačem, glađu i pomorom, i učiniću da budu užasan prizor svim zemaljskim carstvima, da budu primer kletve i strašan prizor, da zbog njih u čudu zvižde i da im se rugaju svi narodi po kojima ću ih rasejati, 19 jer nisu slušali moje reči', govori Gospod, 'koje sam im slao preko svojih slugu, proroka, rano ustajao i slao ih.'

'Niste slušali', govori Gospod.

20 'Svi vi, izgnanici, koje sam iz Jerusalema poslao u Vavilon, čujte Gospodnju reč! 21 Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, za Ahava, Kolajinog sina, i za Sedekiju, Masijinog sina, koji vam laž prorokuju u moje ime: 'Predaću ih u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, i on će ih pobiti pred vašim očima. 22 Svi Judini izgnanici koji su u Vavilonu uzimaće ih kao primer u svojim kletvama i govoriće: 'Neka ti Gospod učini kao Sedekiji i Ahavu, koje je car Vavilona spalio u vatri!' 23 Jer su oni postupali bezumno u Izraelu, preljubu su činili sa ženama svojih bližnjih i lažno su govorili u moje ime reči koje im nisam zapovedio.

Ja sam onaj koji to zna, i svedok sam tome', govori Gospod.

24 Semaji iz Nelama reci: 25 'Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog:

'Zato što si u svoje ime poslao pisma celom narodu koji je u Jerusalimu i svešteniku Sofoniji, Masijinom sinu, i svim ostalim sveštenicima, napisavši: 26 'Gospod te je postavio za sveštenika umesto sveštenika Jodaja, da dobro paziš u Gospodnjem domu na svakog čoveka koji se neobično ponaša i prorokuje, i da mu staviš u okove i noge i ruke i glavu. 27 Zašto onda nisi kaznio Jeremiju iz Anatota, koji prorokuje među vama? 28 Jer je on poručio nama u Vavilonu: 'Dugo će to trajati! Gradite kuće i stanujte u njima, sadite bašte i jedite njihov rod'."

29 Sveštenik Sofonija je pročitao to pismo pred prorokom Jeremijom.

30 Tada je Gospod uputio ovu reč Jeremiji: 31 „Pošalji svim izgnanicima ovu poruku: 'Ovako kaže Gospod za Semaju iz Nelama: 'Zato što vam je Semaja prorokovao, a ja ga nisam poslao, i što vas je navodio da se uzdate u laž, 32 ovako kaže Gospod: 'Ja ću kazniti Semaju iz Nelama i njegovo potomstvo. Niko mu neće ostati u ovom narodu i neće gledati dobra koja ću učiniti za svoj narod', govori Gospod, 'jer je podsticao na pobunu protiv Gospoda'."

30 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji: 2 „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Napiši sebi u knjigu sve reči koje ću ti reći. 3 Jer dolaze dani', govori Gospod, 'kad ću sakupiti svoj zarobljeni narod, Izrael i Judu', kaže Gospod, 'i vratiti ih u zemlju koju sam dao njihovim praočevima i oni će je opet posedovati'."

4 Ovo su reči koje je Gospod rekao Izraelu i Judi. 5 Ovako kaže Gospod: „Čujemo viku zbog straha, užas je tu i mira nema. 6 Raspitajte se, molim vas, i vidite da li muškarac rađa. Zašto onda vidim da se svi muškarci rukama drže za bedra kao žene koje se porađaju? Zašto su sva lica prebledela? 7 Jao! Jer je taj dan velik, takvog dana još nije bilo! To je vreme

muke Jakovljeve.* Ali izbaviće se iz nje.”

8 „Tog dana”, govori Gospod nad vojškama, „slomiću jaram s njihovog vrata i pokidaću njihove okove. Neće više tuđincima sluga biti. 9 Služiće Gospodu, svom Bogu, i Davidu, svom caru, koga ću im podići.”

10 „Ne boj se, Jakove, slugo moj!”, govori Gospod. „Ne plaši se, Izraele! Jer ću te ja izbaviti iz daleke zemlje i tvoje potomstvo iz zemlje njihovog zarobljenštva. Vratitiće se Jakov, biće miran i spokojan i niko ga neće plašiti.”

11 „Jer ja sam s tobom”, govori Gospod, „da te spasem. Istrebiću sve narode po kojima sam te rasejao. Ali tebe neću istrebiti. Kazniću te koliko treba, neću te ostaviti bez kazne.”

12 Ovako kaže Gospod: „Nema leka za tvoju propast. Tvoja rana je neizlečiva. 13 Niko ti ne pomaže da izlečiš svoj čir. Nema leka ni ozdravljenja za tebe. 14 Zaboravili su te svi tvoji ljubavnici, ne traže te. Jer sam te udario neprijateljskim udarcem, oštrom kaznom, zbog tvojih mnogih prestupa. Brojni su tvoji gresi. 15 Zašto plačeš zbog svoje propasti? Tvoj bol je neizlečiv zbog tvojih mnogih prestupa. Brojni su tvoji gresi. Ja sam ti to učinio. 16 Zato će svi koji te proždiru biti prožderani, svi tvoji protivnici otići će u zarobljenštvo. Oni koji te pljačkaju biće opljačkani, a sve koji te plene daću da budu opljeni.”

17 „Ja ću te isceliti i tvoje ću rane izlečiti”, govori Gospod. „Jer su tebe zvali oteranom i govorili su: ‘To je gora Cion, ona koju niko ne traži.’”

18 Ovako kaže Gospod: „Vratću iz zarobljenštva Jakovljeve šatore, smilovaću se njegovim šatorima. Grad će opet biti sazidan na svom bregu i utvrđeni dvori stajaće na svom mestu. 19 Iz njih će se čuti zahvale i glas onih koji se smeju.

Umnožiću ih, neće ih biti malo. Učiniću da ih bude mnogo, neće biti neznatni. 20 Njegovi će sinovi biti kao ranije i njegov će zbor čvrsto stajati preda mnom. Kazniću sve koji su ga tlačili. 21 Njegov će vođa poteći od njega; od njega će izaći njegov vladar. Učiniću da mi se približi, i on će mi pristupiti.”

„Jer ko bi se sam usudio da mi pristupi?”, govori Gospod. 22 „Vi ćete biti moj narod, a ja ću biti vaš Bog.

23 Gle, dolazi Gospodnji olujni vetar, njegov gnev, vior koji nosi sve pred sobom. Na glavu zlih sručiće se. 24 Gospod neće odvratiti svoj žestoki gnev dok ne izvrši i ne ispuni namere svog srca. U poslednjim danima o tome ćete razmišljati.”

31 „U to vreme”, govori Gospod, „biću Bog svim Izraelovim porodicama, i one će biti moj narod.”

2 Ovako kaže Gospod: „Narod koji je umakao maču našao je milost u pustinji, kad je Izrael išao u svoje počivalište.” 3 Izdaleka mi se pojavio Gospod i rekao mi: „Volim te ljubavlju večnom. Zato te i privlačim svojom dobrotom. 4 Opet ću te sazidati i bićeš sazidana, device izraelska. Ukrasićeš se svojim dairama i igraćeš s onima koji se vesele dok igraju. 5 Posadićeš vinograde na samarijskim brdima. Vinogradari će ih saditi i ješće njihov rod. 6 Jer dolazi dan kada će stražari na brdovitom području Jefrema vikati: ‘Ustanite da idemo na Cion, k Gospodu, svom Bogu!’”

7 Jer ovako kaže Gospod: „Kličite radošno Jakovu, kličite na čelu naroda. Objavljajte, dajte hvalu i govorite: ‘Spasi, Gospode, svoj narod, Izraelov ostatak.’ 8 Ja ću ih dovesti iz severne zemlje, sakupiću ih s krajeva zemlje. Među njima će biti slepi i hromi, trudnice i porodilje, svi zajedno. Kao veliki zbor vratitiće se ovamo. 9 Doći će plaćuci, za milost će moliti dok ih

* Vidi 1. Mojsijeva 32. glava.

budem vodio. Dovešću ih na potoke, pravim putem na kom se neće spoticati. Jer ja sam Izraelov Otac, a Jefrem je moj prve-nac."

10 Čujte, narodi, Gospodnju reč i objavi-te je po dalekim ostrvima,* i recite: „Onaj koji je rasejao Izrael opet će ga sakupiti i čuvaće ga kao što pastir čuva svoje stado.

11 Jer će Gospod otkupiti Jakova i izbaviće ga iz ruku onoga koji je jači od njega. 12 Oni će doći i klicaće radosno na cionskoj uzvišici i blistaće zbog Gospodnje dobrote, zbog žita, mladog vina, ulja, ja-ganjaca i teladi. Njihova će duša biti kao dobro navodnjen vrt, oni više nikad neće klonuti.

13 Tada će se devojke radovati igraju-ći, i mladići i starci, svi zajedno. Njihovu tugu pretvoriću u radost, utešiću ih i raz-veseliću ih da ne tuguju. 14 Izobiljem ću okrepiti duše sveštenika i moj narod će se nasititi moje dobrote", govori Gospod.

15 „Ovako kaže Gospod: 'U Rami se čuje glas, naricanje i gorko plakanje. Ra-hela plače za svojim sinovima. Neće da se uteši za svojim sinovima, jer ih više ne-ma'."

16 Ovako kaže Gospod: „Ne plači više i nemoj suze liti, jer postoji nagrada za tvoja dela', govori Gospod. 'Oni će se vrati-ti iz neprijateljske zemlje.'

17 'Ima nade za tvoju budućnost', go-vori Gospod, 'tvoji sinovi će se vratiti u svoju postojbinu'."

18 „Dobro čujem kako Jefrem sebe sažaljeva: 'Ti si me ukoravao da bih se popravio, kao tele još neukroćeno. Vрати me k sebi i ja ću ti se vratiti, jer ti si Gospod, moj Bog. 19 Kad sam ti se vratio, žao mi je bilo zbog mojih dela, i kad sam to shvatio, po bedru sam se od tuge uda-rao. Stidim se i postidjen sam, jer nosim sramotu svoje mladosti'."

20 „Zar nije Jefrem moj dragi sin, moje voljeno dete? Jer koliko god da govorim protiv njega, ipak ću ga se setiti. Zato se moja utroba uznemirila zbog njega. Zaista ću mu se smilovati", govori Gospod.

21 „Postavi sebi putokaze. Postavi sebi znakove. Upravi svoje srce na put, na stazu kojom treba da ideš. Vрати se, device izraelska. Vрати se u svoje gradove. 22 Dokle ćeš lutati, neverna kćeri? Jer Gospod je stvorio nešto novo na zemlji: žena će muškarca saletati."

23 Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: „Kada sakupim njihove za-robljenike, još će se u Judinoj zemlji i u njegovim gradovima ovako govoriti: 'Neka te Gospod blagoslovi, pravedno prebivališ-te, sveta goro!' 24 U njoj će zajedno sta-novati Juda i svi njegovi gradovi, ratari i oni koji idu za stadima. 25 Jer okrepiću umornu dušu, nasitiću svaku klonulu du-šu."

26 Tada sam se probudio i pogledao; imao sam lep san.

27 „Evo, dolaze dani", govori Gospod, „kad ću u Izraelovom i Judinom domu posejati seme ljudi i seme stoke."

28 „Kao što sam ranije bdeo nad njima da ih iščupam, porušim, razorim, uništım i oštetim, tako ću nad njima bdeti da ih izgradim i posadim", govori Gospod. 29 „U to vreme više se neće govoriti: 'Očevi su jeli nezrelo grožđe, a sinovima zubi trnu.' 30 Nego će svako umreti za svoj prestup. Ko god bude jeo nezrelo grožđe, njemu će trnuti zubi."

31 „Evo, dolaze dani", govori Gospod, „kad ću s Izraelovim domom i s Judinim domom obnoviti savez, 32 ne kao onaj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima onog dana kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz egipatske zemlje. Taj moj savez oni su raskinuli, iako sam im ja bio muž", govori Gospod."

33 „A ovo je savez koji ću sklopiti s

* 31,10 Ili: „primorskim krajevima".

Izraelovim domom posle tih dana", govori Gospod. „Svoj zakon staviću u njih i upisaću ga u njihova srca. Biću njihov Bog, i oni će biti moj narod."

34 „Neće više prijatelj prijatelja učiti niti brat brata, govoreći: 'Upoznajte Gospoda!' Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg", govori Gospod. „Oprostiću im njihov prestup i više se neću sećati njihovog greha."

35 Ovako kaže Gospod, koji je stvorio sunce da svetli danju i koji daje odredbe mesecu i zvezdama da svetle noću, koji podiže more da mu talasi huče, kome je ime Gospod nad vojskama: 36 „Ako bi te odredbe nestale pred mojim licem", govori Gospod, „tada bi Izraelovo potomstvo zauvek prestalo da bude narod pred mojim licem."

37 Ovako kaže Gospod: „Kad bi se nebesa gore mogla izmeriti i kad bi se temelji zemlje mogli istražiti, onda bih i ja mogao odbaciti sve Izraelovo potomstvo zbog svega što su učinili", govori Gospod.

38 „Evo, dolaze dani", govori Gospod, „kad će se u čast Gospodu izgraditi grad od Ananilove kule do Ugaonih vrata. 39 Merno uže će se rastegnuti pravo do brda Gariva i okrenuće se prema Goatu. 40 Cela dolina u koju se bacaju leševi i masni pepeo, i sva polja do doline Kedron, sve do ugla Konjskih vrata na istoku, biće sveta Gospodu. Neće se više zatirati, niti će se doveka razarati."

32 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji, desete godine Sedekije, Judinog cara, to jest osamnaeste godine Navuhodonosora. 2 U to je vreme vojska cara Vavilona opsedala Jerusalem, a prorok Jeremija je bio zatvoren u Stražarskom dvorištu koje je u domu Judinog cara. 3 Tamo ga je zatvorio Sedekija, Judin car, rekavši:

„Zašto ovako prorokuješ: 'Evo šta kaže

Gospod: 'Ovaj grad predaću u ruke caru Vavilona i on će ga osvojiti. 4 Sedekija, Judin car, neće umaći ruci Haldejaca, nego će biti predat u ruke caru Vavilona, i govoriće s njim licem u lice i gledaće ga oči u oči. 5 Car Vavilona odvešće u Vavilon Sedekiju, koji će ostati tamo dok ne pogledam na njega', govori Gospod, 'i iako ratujete protiv Haldejaca, nećete uspeti?'"

6 Jeremija reče: „Gospod mi je uputio ovu reč: 7 'Kod tebe će doći Anameilo, sin Saluma, tvog strica, i reći će ti: 'Kupi moju njivu u Anatotu, jer ti imaš pravo otkupa i možeš da je kupiš.'"

8 Anameilo, sin mog strica, došao je kod mene u Stražarsko dvorište, po Gospodnjoj reči, i rekao mi: „Kupi moju njivu u Anatotu, u Benjaminovoj zemlji, jer ti imaš pravo da naslediš taj posed. Ti imaš pravo otkupa, kupi je." Tada sam shvatio da je to bila Gospodnja reč.

9 Tako sam od Anameila, sina svog strica, kupio njivu u Anatotu. Izmerio sam mu novac, sedam sikala* i deset srebrnika. 10 Zatim sam napisao ugovor, stavio pečat i uzeo svedoke izmerivši novac na vagi. 11 Onda sam uzeo ugovor o kupovini, onaj koji je bio zapečaćen prema zakonu i propisima, i onaj koji nije bio zapečaćen. 12 Ugovor sam dao Baruhu, sinu Nirije, Masijinog sina, pred očima Anameila, sina svog strica, i pred očima svedoka koji su potpisali ugovor, pred očima svih Judejaca koji su sedeli u Stražarskom dvorištu.

13 Tada sam pred njima zapovedio Baruhu: 14 „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Uzmi ove ugovore, ovaj zapečaćeni ugovor o kupovini i onaj koji nije zapečaćen, i stavi ih u zemljanu posudu da dugo vremena ostanu sačuvani.' 15 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Još će se u ovoj zemlji kupovati kuće, njive i vinogradi.'"

* 32,9 Sikal je težio 11,4 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

16 Nakon što sam ugovor o kupovini dao Baruhu, Nirijinom sinu, pomolio sam se Gospodu: 17 „Ah, Gospode! Ti si svojom velikom silom i svojom podignutom mišicom načinio nebesa i zemlju. Tebi ništa nije nemoguće. 18 Ti pokazuješ milost hiljadama ljudi i prestup očeva vraćaš u nedra njihovim sinovima nakon njih. Ti si istiniti Bog, veliki i moćni, kome je ime Gospod nad vojskama. 19 Velik si u svojim namerama i bogat u svojim delima. Tvoje oči budno prate sve puteve sinova ljudskih, kako bi svakome dao prema njegovim putevima i prema plodovima njegovih dela. 20 Ti si činio znakove i čuda u egipatskoj zemlji, koji su poznati još i danas i u Izraelu i među svim ljudima, da bi stekao sebi ime kakvo je danas. 21 Svoj narod Izrael izveo si iz egipatske zemlje znakovima i čudima, snažnom rukom i podignutom mišicom i velikim strahotama.

22 Dao si im ovu zemlju, za koju si se zakleo njihovim praočevima da ćeš im je dati, zemlju u kojoj teče med i mleko. 23 Oni su došli i zauzeli je, ali nisu poslušali tvoj glas i nisu živeli po tvom zakonu. Ništa od onoga što si im zapovedio nisu činili, i zato si pustio na njih sve ove nevolje. 24 Gle, vojska je podigla opsadne nasipe i približila se gradu da ga osvoji. Ovaj grad će pasti u ruke Haldejcima koji se bore protiv njega, pašće zbog mača, gladi i pomora. Događa se ono što si rekao, i ti to vidiš. 25 A ti mi, Gospode, ipak kažeš: 'Kupi za novac njivu i uzmi svedoke' iako će grad biti predat u ruke Haldejcima."

26 Tada je Gospod uputio ovu reč Jeremiji: 27 „Ja sam Gospod, Bog svakog tela. Zar je meni išta nemoguće? 28 Zato ovako kaže Gospod: 'Predaću ovaj grad u ruke Haldejcima i u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, i on će ga osvojiti. 29 Haldejci koji se bore protiv ovog grada ući će u njega, zapaliće ga i spaliće vatrom njega i kuće na čijim su krovovima ljudi prinostili

kad Balu i izlivali žrtve levanice drugim bogovima da bi me vređali.

30 Jer Izraelovi sinovi i Judini sinovi od svoje mladosti čine samo ono što je zlo u mojim očima. Izraelovi sinovi me vređaju delima svojih ruku', govori Gospod. 31 'Jer ovaj grad, od dana kad je sagrađen pa do današnjeg dana, samo izaziva moj gnev i moju jarost. Zato ću ga ukloniti ispred svog lica, 32 zbog svega zla koje su Izraelovi sinovi i Judini sinovi činili da bi me vređali - oni, njihovi carevi, njihovi knezovi, njihovi sveštenici i njihovi proroci, Judin narod i stanovnici Jerusalima. 33 Okretali su mi leđa, a ne lice, i premda sam ih poučavao - ustajao rano i poučavao ih - niko od njih nije slušao niti je prihvatao pouku. 34 Stavljali su svoje gadne idole u dom koji nosi moje ime, da bi ga oskrnavili. 35 Sgradili su obredne uzvišice Balu u dolini Enomovog sina, kako bi svoje sinove i svoje kćeri spaljivali u čast Molohu, što im nikad nisam zapovedio niti mi je ikad na um palo da čine takvu gadost, pa da Judu tako na greh navedu.

36 Zato ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, za ovaj grad za koji vi kažete da će zbog mača, gladi i pomora pasti u ruke caru Vavilona: 37 'Sakupiću ih iz svih zemalja po kojima ih budem rasejao u svom gnevu i u svojoj jarosti i velikoj ljutnji. Vratiću ih na ovo mesto i daću im da spokojno žive. 38 Oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog. 39 Daću im jedno srce i jedan put da me se uvek boje, na njihovo dobro i na dobro njihovih sinova posle njih. 40 Sklopiću s njima trajni savez - neću se odvratiti od njih i činiću im dobro. Strah od mene staviću im u srce da ne bi odstupali od mene. 41 Radovaću se čineći im dobro i zasadiću ih u ovoj zemlji, verno, svim svojim srcem i svom svojom dušom'."

42 „Jer ovako kaže Gospod: 'Kao što sam na ovaj narod pustio svu ovu veliku nevolju, tako ću na njih dovesti sve dobro

o kom im govorim. 43 Tada će se kupovati njive u ovoj zemlji za koju ćete govoriti: 'Ovo je pustoš u kojoj nema ni ljudi ni stoke. Predata je u ruke Haldejcima.'

44 Njive će se kupovati za novac, pisati će se i pečatiće se ugovori i uzimaće se svedoci u Benjaminovoj zemlji, u okolini Jerusalima, u Judinim gradovima, u gradovima po brdima, u gradovima u ravnici i u južnim gradovima, jer ću vratiti njihove zarobljenike', govori Gospod."

33 Dok je Jeremija još bio zatvoren u Stražarskom dvorištu, Gospodnja reč mu je došla i po drugi put: 2 „Ovako kaže Gospod, onaj koji je načinio zemlju, Gospod, onaj koji ju je oblikovao i učvrstio - Gospod je ime njegovo: 3 'Prizovi me i odazvaću ti se, i reći ću ti velike i nedokučive stvari koje ne znaš.'"

4 „Jer ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, za kuće ovog grada i za kuće Judinih careva koje će biti srušene zbog opsadnih nasipa i zbog mača, 5 za one koji dolaze da se bore protiv Haldejaca da bi ovo mesto napunili leševima ljudi koje ću pobiti u svom gnevu i u svojoj jarosti i zbog zloće svih njih okrenuću svoje lice od ovog grada: 6 'Isceliću ga i ozdraviću ga. Izlečiću ih i daću im obilje mira i istine. 7 Vratiću Judine i Izraelove zarobljenike, izgradiću ih da budu kao pre. 8 Očistiću ih od svih prestupa kojima su mi zgrešili i oprostiću im sve prestupe kojima su mi zgrešili i kojima su se pobunili protiv mene. 9 Ime tog grada biće mi na radost, biće mi hvala i slava pred svim narodima na zemlji koji će čuti za sve dobro koje im budem učinio. Uplašiće se i zadržtaće zbog svega dobra i zbog svega mira koji ću mu dati.'"

10 „Ovako kaže Gospod: 'Na ovom mestu za koje ćete vi govoriti da je pustoš, u kom nema ni ljudi ni stoke, u Judinim gradovima i po jerusalimskim ulicama koje

će opusteti i ostati bez ljudi, bez stanovnika i bez stoke, opet će se čuti 11 glas radosti i glas veselja, glas mladoženje i glas neveste, glas onih koji će govoriti: 'Hvalite Gospoda nad vojskama, jer je Gospod dobar, večna je ljubav njegova!'"

„Donosiće se žrtve zahvalnice u Gospodnji dom, jer ću vratiti zarobljene stanovnike ove zemlje i biće im kao pre", kaže Gospod.

12 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'U ovom pustom mestu, gde nema ni ljudi ni stoke, i u svim njegovim gradovima opet će biti pašnjaka na kojima će pastiri čuvati svoja stada.

13 U gradovima po brdima, u gradovima u ravnici i u južnim gradovima, u Benjaminovoj zemlji, u okolini Jerusalima i u Judinim gradovima opet će ovce prolaziti ispod ruke pastira koji će ih brojati', kaže Gospod."

14 „'Evo, dolaze dani', govori Gospod, 'kad ću ispuniti dobru reč koju sam dao Izraelovom domu i Judinom domu. 15 U tim danima i u to vreme učiniću da Davidu nikne pravedan izdanak, i on će pokazivati pravdu i pravednost u zemlji. 16 U tim danima Juda će se spasti, Jerusalem će živeti spokojno i zvaće se 'Gospod je naša pravednost.'"

17 „Jer ovako kaže Gospod: 'Neće David ostati bez naslednika koji će sedeti na prestolu Izraelovog doma. 18 Levitski sveštenici nikada neće preda mnom ostati bez naslednika koji će prinostiti žrtve paljenice, prinose od žita i ostale žrtve.'"

19 Jeremiji je opet došla Gospodnja reč: 20 „Ovako kaže Gospod: 'Ako biste mogli raskinuti moj savez s danom i moj savez s noći, pa da ne bude ni dana ni noći na vreme, 21 tada bi se mogao raskinuti i moj savez s Davidom, mojim slugom, i on ne bi imao sina koji bi vladao na njegovom prestolu; a isto tako i savez s levitskim sveštenicima, mojim slugama. 22

Kao što se nebeska vojska ne može izbrojati i kao što se morski pesak ne može izmeriti, tako ću učiniti mnogobrojnim potomstvo Davida, svog slugu, i Levite koji mi služe’.”

23 Jeremiji je opet došla Gospodnja reč: 24 „Zar nisi zapazio šta ovi ljudi govore: ‘Gospod će odbaciti dve porodice koje je izabrao? Neprijatelji se s prezirom odnose prema mom narodu i oni za njih više nisu narod.

25 Ovako kaže Gospod: ‘Kao što sam sklopio savez s danom i noći i postavio nebeske i zemaljske odredbe, i nisam to odbacio, 26 tako neću odbaciti ni potomstvo Jakova ni potomstvo Davida, svog slugu, da više ne uzimam njegovo potomstvo za vladare nad Avramovim, Isakovim i Jakovljevim potomstvom. Sakupiću njihove zarobljenike i smilovaću im se’.”

34 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji, kad su se Navuhodonosor, car Vavilona, i sva njegova vojska i sva zemaljska carstva koja su bila pod njegovom vlašću i svi narodi borili protiv Jerusalima i protiv svih gradova oko njega:

2 „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: ‘Idi i ovako reci Sedekiji, Judinom caru: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Ovaj grad predaću u ruke caru Vavilona, i on će ga spaliti vatrom. 3 Ti nećeš umaći njegovoj ruci, nego ćeš biti uhvaćen i predat u njegove ruke. Oči u oči gledaćeš cara Vavilona i on će govoriti s tobom licem u lice, i otići ćeš u Vavilon.’

4 Ali čuj Gospodnju reč, Sedekija, care Judin: ‘Ovako za tebe kaže Gospod: ‘Nećeš poginuti od mača. 5 U miru ćeš umreti, i kao što su spaljivali mirisne mešavine u čast tvojim očevima, ranijim carevima koji su bili pre tebe, tako će i u tvoju čast spaljivati mirisne mešavine i naricaće za tobom: ‘Jao, gospodaru!’, jer ja sam tako

rekao, govori Gospod.”

6 Prorok Jeremija je rekao Sedekiji, Judinom caru, sve te reči u Jerusalimu, 7 kad se vojska cara Vavilona borila protiv Jerusalima i preostalih Judinih gradova - protiv Lahisa i Azike, jer su još samo ti utvrđeni gradovi ostali od Judinih gradova.

8 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji nakon što je car Sedekija sklopio savez sa celim narodom u Jerusalimu da im proglasi slobodu, 9 da svako pusti na slobodu svog slugu i svoju sluškinju, Jevrejina i Jevrejku, tako da im drugi Jevreji* koji su njihova braća više ne budu slugu. 10 Svi knezovi i ceo narod koji je ušao u taj savez pristali su da puste na slobodu svoje slugu i svoje sluškinje, da im više ne budu slugu. Poslušali su i otpustili ih. 11 Ali posle su se predomislili i opet uzeli slugu i sluškinje koje su pustili na slobodu, i prisilili su ih da im budu slugu i sluškinje. 12 Tada je Gospod uputio svoju reč Jeremiji. Gospod mu je rekao:

13 „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: ‘Ja sam sklopio savez s vašim praočevima onog dana kad sam ih izveo iz egipatske zemlje, iz doma gde su bili slugu, i rekao sam im: 14 ‘Kad se navrší sedam godina, neka svako od vas otpusti svog brata, Jevrejina, koji mu se prodao i služio mu šest godina. Otpustite ga da od vas ode slobodan.’ Ali vaši praočevi me nisu slušali, niti su prignuli uho. 15 Vi ste se sada obratili i učinili ono što je ispravno u mojim očima tako što je svako od vas proglasio slobodu svom blišnjem, i sklopili ste savez preda mnom u domu koji nosi moje ime. 16 Zatim ste se predomislili i oskrnavili moje ime, jer je svako opet uzeo svog slugu i svoju sluškinju, koje ste otpustili da slobodno idu kud im duša želi, i prisilili ste ih da vam budu slugu i sluškinje.

17 Zato ovako kaže Gospod: ‘Niste me

* 34,9 Ili: „Judejci”.

poslušali i niste proglasili slobodu svaki svom bratu i svom bližnjem. Evo, ja ću vama proglasiti slobodu', govori Gospod, 'tako što ću vas predati maču, pomoru i gladi, i učiniću da budete užasan prizor svim zemaljskim carstvima. 18 A ljude koji su prestupili moj savez jer se nisu držali reči saveza, koji su sa mnom sklopili tako što su tele rasekli napola i prošli između polovina, 19 - Judine knezove i jerusalimske knezove, dvorane i sveštenike i ceo narod, sve koji su prošli između polovina onog teleta - 20 predaću u ruke njihovim neprijateljima i u ruke onima koji traže njihovu dušu. Njihovi leševi biće hrana nebeskim pticama i zemaljskim zverima. 21 Sedekiju, Judinog cara, i njegove knezove predaću u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima koji traže njihovu dušu i u ruke vojsci cara Vavilona koja se od vas povlači.'

22 'Daću zapovest', govori Gospod, 'i vratiću ih na ovaj grad, i oni će se boriti protiv njega, osvojiće ga i spaliće ga vatrom. A Judine gradove pretvoriću u nenaseljenu pustoš'."

35 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji u vreme Joakima, sina Josije, Judinog cara: 2 „Idi u dom Rehabovih sinova i govori s njima, pa ih dovedi u Gospodnji dom, u jednu trpezariju, i daj im vina."

3 Ja sam uzeo Jazaniju, sina Jeremije, Hovasijinog sina, zatim njegovu braću, sve njegove sinove i ceo dom Rehabovih sinova. 4 Zatim sam ih doveo u Gospodnji dom, u trpezariju sinova Anana, Igdalijinog sina, Božjeg čoveka. Ona je bila pored trpezarije knezova, a iznad trpezarije Masi-je, sina vratara Saluma. 5 Onda sam pred sinove Rehabovog doma stavio čaše pune vina i pehare pa sam im rekao: „Pijte vina."

6 Ali oni rekoše: „Nećemo piti vina, jer

nam je Jonadav, Rehabov sin, naš praotac, zapovedio: 'Nemojte nikada piti vina, ni vi ni vaši sinovi. 7 Nemojte graditi kuće ni sejati seme, nemojte saditi vinograde niti ih posedovati, nego u šatorima živite celog svog života, da biste dugo živeli u zemlji u kojoj ste stranci.' 8 Mi slušamo glas Jonadava, Rehabovog sina, našeg praoca, u svemu što nam je zapovedio: nikada ne pijemo vina, ni mi, ni naše žene, ni naši sinovi, ni naše kćeri, 9 i ne gradimo sebi kuće da u njima živimo i nemamo ni vinograde ni njive niti išta sejemo. 10 Živimo u šatorima, i slušamo i činimo sve što nam je zapovedio Jonadav, naš praotac. 11 Ali kad je Navuhodonosor, car Vavilona, došao u ovu zemlju, rekli smo: 'Hajdemo, pođimo u Jerusalem jer dolazi haldejska i sirijska vojska, i nastanimo se u Jerusalamu!'"

12 Tada je Jeremiji došla Gospodnja reč: 13 „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Idi i reci Judinom narodu i stanovnicima Jerusalima: 'Zar niste stalno dobijali opomene da poslušate moje reči?', govori Gospod. 14 'Reči Jonadava, Rehabovog sina, koji je zabranio svojim sinovima da piju vina, izvršavaju se, i oni do današnjeg dana ne piju vina, jer slušaju zapovest svog praoca. A ja sam vama govorio - ustajao rano i govorio - ali me vi niste slušali. 15 Slao sam vam sve svoje slugе, proroke, ustajao rano i slao ih, i govorio sam vam: 'Vratite se, molim vas, svaki sa svog zlog puta, popravite svoja dela i ne idite za drugim bogovima da im služite! Živite u zemlji koju sam dao vama i vašim praočevima!' Ali vi niste prignuli uho, niti ste me slušali. 16 Sinovi Jonadava, Rehabovog sina, izvršavaju zapovest svog praoca koju im je on zapovedio, a mene ovaj narod ne sluša."

17 „Zato ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama, Izraelov Bog: 'Pustiću na Judu i na sve stanovnike Jerusalima sve nevolje

koje sam im objavio, jer sam im govorio, ali oni nisu slušali, i zvao sam ih, ali se nisu odazvali'."

18 Domu Rehabovih sinova Jeremija je rekao: „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Zato što slušate zapovest Jonadava, svog praoca, i držite se svih njegovih zapovesti i činite sve što vam je zapovedio, 19 ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Jonadavu, Rehabovom sinu, neće nestati potomka koji će mi služiti u sve dane'."

36 Četvrte godine Joakima, sina Josije, Judinog cara, Gospod je uputio ovu reč Jeremiji: 2 „Uzmi svitak i zapiši u njega sve reči koje sam ti rekao protiv Izraela i protiv Jude i protiv svih naroda, od dana kada sam počeo da ti govorim, od Josijinog vremena pa do danas. 3 Možda će Judin dom hteti da sasluša o svim nevoljama koje mislim da mu nanese, pa će se vratiti svaki sa svog zlog puta, a ja ću im oprostiti njihov prestup i njihov greh."

4 Jeremija je pozvao Baruha, Nirijinog sina, da Baruh po njegovom kazivanju zapiše u svitak, u knjigu, sve reči koje je Gospod rekao Jeremiji. 5 Tada je Jeremija zapovedio Baruhu: „Ja sam sprečen i ne mogu ići u Gospodnji dom. 6 Idi ti i pročitaj iz svitka Gospodnje reči koje si zapisao po mom kazivanju da čuje narod u Gospodnjem domu na dan posta, a pročitaj ih i celom Judinom narodu koji dolazi iz svojih gradova. 7 Možda će njihove molbe za milost doći do Gospoda i možda će se svako od njih vratiti sa svog zlog puta, jer je velik gnev i jarost Gospod najavio protiv ovog naroda."

8 Baruh, Nirijin sin, učinio je sve kako mu je prorok Jeremija zapovedio, i iz knjige je pročitao Gospodnje reči u Gospodnjem domu.

9 Pete godine Joakima, sina Josije, Ju-

dinog cara, devetog meseca, ceo jerusalimski narod i ceo narod koji je iz Judinih gradova došao u Jerusalem oglasio je post pred Gospodom. 10 Baruh je pred celim narodom pročitao iz knjige Jeremijine reči u Gospodnjem domu, u trpezariji Gemarije, sina prepisivača Safana, u gornjem dvorištu, kod novih vrata Gospodnjeg doma.

11 Kada je Miheja, sin Gemarije, Safanovog sina, čuo sve Gospodnje reči iz knjige, 12 otišao je u carev dvor, u pisarstvu trpezariju. Tamo su sedeli svi knezovi: pisar Elisama, Delaja, Semajin sin, Elnatan, Ahvorov sin, Gemarija, Safanov sin, Sedekija, Ananijin sin, i svi drugi knezovi. 13 Miheja im je preneo sve reči koje je čuo kad je Baruh čitao narodu iz knjige.

14 Tada su svi knezovi poslali Judija, sina Netanije, sina Selemije, Husijevog sina, da ide kod Baruha, poručivši: „Uzmi u ruke svitak iz kog si čitao narodu i dođi." Tako je Baruh, Nirijin sin, uzeo svitak u ruke i došao kod njih. 15 Tada su mu oni rekli: „Hajde, sedi i pročitaj nam da čujemo." I Baruh im je pročitao.

16 Čim su čuli sve te reči, uplašeno su se pogledali i rekli Baruhu: „Moramo kazati caru sve te reči." 17 Zatim su upitali Baruha: „Reci nam, molimo te, kako si napisao sve te njegove reči?" 18 Baruh im je odgovorio: „Iz njegovih usta su izlazile sve te reči, a ja sam ih mastilom zapisivao u knjigu." 19 Tada su knezovi rekli Baruhu: „Idi, pa se ti i Jeremija sakrijte da niko ne zna gde ste!"

20 Zatim su otišli kod cara u dvorište, a svitak su ostavili u trpezariji pisara Elisame, i preneli su caru sve te reči.

21 Car je poslao Judija da donese svitak. Judije ga je doneo iz trpezarije pisara Elisame i čitao caru i svim knezovima koji su stajali oko cara. 22 Car je sedeo u zimskoj kući - bilo je to devetog meseca - a pred njim je stajao žeravnik u kom je go-

rela vatra. 23 Kad bi Judije pročitao tri ili četiri kolone iz svitka, car bi ih odsekao pisarskim nožem i bacio u vatru koja je gorela u žeravniku, i tako sve dok ceo svitak nije završio u vatri koja je gorela u žeravniku. 24 Oni se nisu uplašili, niti je car ili bilo ko od njegovih slugu koji su slušali sve te reči razderao svoje haljine. 25 Ipak, Elnatan, Delaja i Gemarija molili su cara da ne spali svitak, ali ih on nije poslušao. 26 Tada je car zapovedio Jerameilu, carevom sinu, Seraji, Azrilovom sinu, i Selemiji, Avdilovom sinu, da uhvate pisara Baruha i proroka Jeremiju. Ali Gospod ih je sakrio.

27 Nakon što je car spalio svitak s rečima koje je Baruh zapisao po Jeremijinom kazivanju, Jeremiji je došla Gospodnja reč: 28 „Uzmi drugi svitak i u njemu napiši sve one reči koje su bile u prvom svitku, koji je Joakim, Judin car, spalio. 29 Za Joakima, Judinog cara, reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Ti si spalio onaj svitak, govoreći: 'Zašto si u njemu napisao: 'Doći će car Vavilona i opustošiće ovu zemlju i istrebiće iz nje i ljude i životinje?' 30 Zato ovako kaže Gospod za Joakima, Judinog cara: 'On neće imati naslednika koji bi sedeo na Davidovom prestolu, a njegovo mrtvo telo biće bačeno na dnevnu vrućinu i na noćni mraz. 31 Pozvaću na odgovornost njega, njegovo potomstvo i njegove sluge zbog njihovog prestupa, i pustiću na njih, na stanovnike Jerusalima i na Judin narod, sve nevolje o kojima sam im govorio, ali oni nisu slušali.'”

32 Jeremija je uzeo drugi svitak i dao ga Baruhu, Nirijinom sinu, pisaru, koji je po Jeremijinom kazivanju zapisao u njega sve reči svitka koji je Joakim, Judin car, spalio u vatri. I bilo je dodano još mnogo sličnih reči.

37 Car Sedekija, Josijin sin, vladao je umesto Honije, Joakimovog sina. Navuhodonosor, car Vavilona, postavio ga je za cara u Judinoj zemlji. 2 Ali ni on, ni njegove sluge, ni narod nisu slušali reči koje je Gospod govorio preko proroka Jeremije.

3 Car Sedekija poslao je kod proroka Jeremije Jeuhala, Selemijinog sina, i Sofoniju, sina sveštenika Masije, i poručio mu: „Molim te, pomoli se za nas Gospodu, našem Bogu.” 4 Jeremija se slobodno kretao među narodom, jer ga još nisu bili bacili u zatvor. 5 Faraonova vojska izašla je iz Egipta. Kad su Haldejci koji su digli opsadu oko Jerusalima čuli vest o tome, povukli su se od Jerusalima. 6 Tada je proroku Jeremiji došla Gospodnja reč: 7 „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog: 'Judinom caru, koji vas je poslao kod mene da me pitate za savet, recite: 'Faraonova vojska koja vam dolazi u pomoć vratiće se u Egipat, u svoju zemlju. 8 Haldejci će se vratiti i napašće ovaj grad, osvojiće ga i spaliće ga vatrom.'” 9 Ovako kaže Gospod: „Ne varajte svoje duše govoreći: 'Haldejci će otići od nas', jer neće otići. 10 Jer kad biste pobili i svu haldejsku vojsku koja se bori protiv vas i kad bi od nje ostali samo ranjenici, oni bi ustali iz svojih šatora i vatrom spalili ovaj grad.”

11 Kad se haldejska vojska povukla od Jerusalima zbog faraonove vojske, 12 Jeremija je hteo da ode iz Jerusalima u Benjaminovu zemlju da bi tamo dobio zemlju među svojim narodom. 13 Kad je stigao do Benjaminovih vrata, tamo je bio zapovednik straže Jereja, sin Selemije, Ananijinog sina. On je zaustavio proroka Jeremiju i rekao mu: „Ti želiš da prebегneš Haldejcima!” 14 A Jeremija je rekao: „Nije tačno! Ne želim da prebегnem Haldejcima!” Ali Jereja nije slušao Jeremiju, već ga je uhvatio i odveo knezovima. 15 Knezovi su se razljutili na Jeremiju, istukli

ga i zatvorili u kuću pisara Jonatana, jer su njegovu kuću pretvorili u tamnicu. 16 Tako je Jeremija dospao u podrum te kuće, u jednu od njegovih prostorija. Jeremija je tu dugo ostao.

17 Tada je car Sedekija poslao ljude i doveo Jeremiju kod sebe. U svojoj kući, na skrovitom mestu, car ga je upitao: „Ima li neka poruka od Gospoda?” Na to mu je Jeremija odgovorio: „Ima!” Zatim je dodao: „Bićeš predat u ruke caru Vavilonu!”

18 Zatim je Jeremija rekao caru Sedekiji: „Šta sam zgrešio tebi i tvojim slugama i ovom narodu pa ste me bacili u tamnicu? 19 Gde su sada vaši proroci koji su vam prorokovali: 'Car Vavilona neće doći na vas, niti na ovu zemlju?' 20 A sad, molim te, care, gospodaru moj, poslušaj me. Poslušaj, molim te, moju molbu za milost. Nemoj me slati nazad u kuću pisara Jonatana, da tamo ne umrem.” 21 Tada je car Sedekija izdao zapovest da se Jeremija stavi u zatvor u Stražarskom dvorištu. Tamo je svakog dana dobijao jedan hleb iz pekarske ulice, sve dok u gradu nije nestalo hleba. Tako je Jeremija ostao u Stražarskom dvorištu.

38 Sefatija, Matanov sin, Godolija, Pashorov sin, Juhal, Selemijin sin, i Pashor, Malhijin sin, čuli su reči koje je Jeremija rekao celom narodu: 2 „Ovako kaže Gospod: 'Ko ostane u ovom gradu poginuće od mača, gladi i pomora, a ko izađe pred Haldejce, ostaće živ i dobiće svoju dušu kao plen i biće živ.' 3 Ovako kaže Gospod: 'Ovaj grad će zaista biti predat u ruke vojsci cara Vavilona, i on će ga osvojiti.'”

4 Tada su knezovi rekli caru: „Molimo te, neka se ovaj čovek pogubi, jer obeshrabruje ratnike koji su ostali u ovom gradu, a i ceo narod, govoreći im takve reči. Jer taj čovek ne želi mir ovom narodu, nego nevolju.” 5 Na to je car Sedekija

rekao: „Eto, u vašim je rukama. Jer car vam se ni u čemu ne može suprotstaviti.”

6 Oni su uzeli Jeremiju i bacili ga u bunar Malhije, carevog sina, a bunar se nalazio u stražarskom dvorištu. Užima su ga spustili dole, a u bunaru nije bilo vode, već samo blato, tako da je Jeremija upao u blato.

7 Etiopljanin Avdemeleh, uškopljenik koji je bio carev dvoranin, čuo je da su Jeremiju bacili u bunar. Car je tada sedeo kod Benjaminovih vrata. 8 Avdemeleh je izašao iz carevog dvora i ovako rekao caru: 9 „Care, gospodaru moj, ovi ljudi su učinili zlo u svemu što su učinili proroku Jeremiji, kog su bacili u bunar. On će tamo umreti od gladi, jer u gradu više nema hleba.”

10 Na to je car zapovedio Etiopljaninu Avdemelehu: „Uzmi sa sobom trideset ljudi i izvuci proroka Jeremiju iz bunara dok nije umro.” 11 Avdemeleh je poveo ljude, otišao u carev dvor, u prostoriju ispod riznice, i odande uzeo stare krpe i iznošene komade odeće pa ih užima spustio Jeremiji u bunar. 12 Tada je Etiopljanin Avdemeleh rekao Jeremiji: „Stavi te krpe i rite ispod pazuha, pa onda stavi uža.” I Jeremija je učinio tako. 13 Zatim su pomoću uža izvukli Jeremiju i izvadili ga iz bunara. Jeremija je ostao u stražarskom dvorištu.

14 Car Sedekija je poslao po proroka Jeremiju da dođe kod njega na treći ulaz, koji je bio u Gospodnjem domu. Tada je car rekao Jeremiji: „Upitaću te nešto. Nemoj ništa kriti od mene.” 15 Na to je Jeremija rekao Sedekiji: „Ako ti kažem: pogubićeš me. I ako ti dam savet - nećeš me poslušati.” 16 Tada se car Sedekija u tajnosti zakleo Jeremiji: „Tako živ bio Gospod, koji nam je dao život, neću te pogubiti i neću te predati u ruke onima koji traže tvoju dušu.”

17 Tada je Jeremija rekao Sedekiji:

„Ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama, Izraelov Bog: 'Ako izađeš pred knezove cara Vavilona, tvoja će duša ostati živa, a ovaj grad neće biti spaljen vatrom. Ostaćete živi i ti i tvoja porodica. 18 Ali ako ne izađeš pred knezove cara Vavilona, ovaj grad biće predat u ruke Haldejcima koji će ga spaliti vatrom, i ti nećeš umaći njihovoj ruci.'”

19 Tada je car Sedekija rekao Jeremiji: „Bojim se Judejaca koji su prebegli Haldejcima. Mogli bi da me predaju u njihove ruke, pa da me zlostavljaju.” 20 Jeremija mu je rekao: „Neće te predati. Molim te, poslušaj Gospodnji glas koji ti prenosim, pa će ti biti dobro i tvoja će duša ostati živa. 21 Ali ako ne izađeš, evo šta mi je pokazao Gospod: 22 Gle, sve žene koje su ostale na dvoru Judinog cara biće izvedene pred knezove cara Vavilona i reći će: 'Zaveli su te i nadvladali oni koji su bili u miru s tobom. Naveli su tvoju nogu da propadne u mulj, a onda su te napustili.' 23 Sve tvoje žene i tvoji sinovi biće izvedeni pred Haldejce, a ni ti nećeš umaći njihovoj ruci, nego ćeš dospeti u ruke caru Vavilona, a ovaj će grad zbog tebe biti spaljen vatrom.”

24 Tada je Sedekija rekao Jeremiji: „Niko ne sme da sazna za to, inače si mrtav! 25 Ako knezovi čuju da sam razgovarao s tobom, pa dođu kod tebe i pitaju te: 'Reci nam šta si kazao caru? Nemoj ništa kriti od nas, i nećemo te pogubiti. Šta ti je rekao car?', 26 odgovori im: 'Molio sam cara za milost, da me ne vraća u Jonatanovu kuću, da tamo ne umrem.'”

27 Posle su svi knezovi došli kod Jeremije i ispitivali ga. Ali on im je odgovorio onako kako mu je car zapovedio. Tada ga više nisu ispitivali, jer nisu saznali za onaj razgovor. 28 Jeremija je ostao u Stražarskom dvorištu sve do dana kad je Jerusalem bio osvojen. Sve što je rekao desilo se kad je Jerusalem bio osvojen.

39 Devete godine Sedekije, Judinog cara, desetog meseca, Navuhodonosor, car Vavilona, došao je na Jerusalem sa svom svojom vojskom i započeo opsadu grada.

2 Jedanaeste godine vladanja Sedekije, četvrtog meseca, devetog dana u mesecu, provalili su u grad. 3 Svi knezovi cara Vavilona ušli su i stali kod Srednjih vrata: Nergal-Sareser, Samgar-Nevon, Sarsehim, glavni vrač, visoki službenik Nergal-Sareser i svi drugi knezovi cara Vavilona.

4 Kad su ih videli Sedekija, Judin car, i svi njegovi ratnici pobegli su i noću izašli iz grada kroz carev vrt, na vrata između dvostrukog zida, i krenuli prema Arabi. 5 Ali, haldejska vojska krenula je u poteru za njima i stigla Sedekiju u pustim ravnicama kod Jerihona. Uхватili su ga i odveli kod Navuhodonosora, cara Vavilona, u Rivlu u ematskoj zemlji, da bi mu on izrekao presudu. 6 U Rivli je car Vavilona pogubio Sedekijine sinove pred njegovim očima. Pogubio je i sve Judine velikaše. 7 Sedekiju je oslepio, a zatim mu je stavio bakarne okove da bi ga odveo u Vavilon.

8 Carev dvor i kuće naroda, Haldejci su spalili, a jerusalimske zidine srušili. 9 Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, odveo je u izgnanstvo u Vavilon narod koji je ostao u gradu, one koji su prebegli kod njega i preostali narod.

10 Neke iz naroda, siromahe koji nisu ništa imali, Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, ostavio je u Judinoj zemlji, i tog dana dao im je vinograde i nametnuo im prisilan rad.

11 Navuhodonosor, car Vavilona, ovako je za Jeremiju zapovedio Nebuzaradanu, zapovedniku telesne straže: 12 „Uzmi ga i neka tvoje oči paze na njega. Ne čini mu nikakvo zlo, nego kako ti kaže, tako mu učini.”

13 Tako su Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, glavni vrač Nebusazvan,

visoki službenik Nergal-Sareser i svi istaknuti ljudi cara Vavilona 14 poslali ljude da izvedu Jeremiju iz Stražarskog dvorišta. Zatim su ga predali Godoliji, sinu Ahikama, Safanovog sina, da ga odvede u njegovu kuću, kako bi živio među narodom.

15 Dok je Jeremija bio zatvoren u stražarskom dvorištu, Gospod mu je uputio ovu reč: 16 „Idi i reci Etiopljaninu Avde-melehu: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Ispuniću reči koje sam rekao za ovaj grad, na njegovo zlo, a ne na dobro, i one će se ispuniti pred tobom tog dana.

17 A tebe ću izbaviti tog dana', govori Gospod, 'i nećeš biti predat u ruke ljudima kojih se bojiš.

18 Jer ću te ja zaista izbaviti i nećeš pasti od mača. Dobićeš svoju dušu kao plen, jer si se uzdao u mene', govori Gospod."

40 Ovo je reč koju je Gospod uputio Jeremiji nakon što je Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, pustio Jeremiju iz Rame, dok je bio u okovima među svim jerusalimskim i Judinim izgnanicima, koje su vodili u izgnanstvo u Vavilon. 2 Tada je zapovednik telesne straže uzeo Jeremiju i rekao mu: „Gospod, tvoj Bog, rekao je da će naneti ovu nevolju ovom mestu. 3 Gospod je to ispunio i učinio je baš kao što je i rekao, jer ste zgrešili Gospodu i niste poslušali njegov glas. Zato vam se ovo desilo. 4 Evo, danas ti skidam okove koji su ti na rukama. Ako hoćeš da pođeš sa mnom u Vavilon, onda pođi, i moje će oko bdeti nad tobom. A ako nećeš da pođeš sa mnom u Vavilon, onda ostani. Sva ti je zemlja otvorena, idi kud god hoćeš i kud god ti je volja!"

5 Dok je on razmišljao kuda da pođe, Nebuzaradan mu je rekao: „Idi kod Godolije, sina Ahikama, Safanovog sina, koga je car Vavilona postavio nad Judinim grado-

vima. Ostani kod njega među narodom, ili idi kud god hoćeš."

Tada mu je zapovednik telesne straže dao hranu i dar i otpustio ga. 6 Tako je Jeremija došao kod Godolije, Ahikamovog sina, u Mispu i bio je kod njega među narodom koji je ostao u zemlji.

7 Svi vojni zapovednici koji su se nalazili u zemlji i njihovi ljudi čuli su da je car Vavilona postavio nad zemljom Godoliju, Ahikamovog sina, i da mu je poverio muškarce, žene, decu i neke od siromaha iz naroda, koji nisu bili odvedeni u izgnanstvo u Vavilon. 8 U Mispu su pred Godoliju došli: Ismailo, Netanijin sin, Joanan i Jonathan, Karijini sinovi, Seraja, Tanumetov sin, sinovi Jofije Netofaćanina, i Jezanija, sin jednog Mahatejina - oni i njihovi ljudi. 9 Godolija, sin Ahikama, Safanovog sina, zakleo se njima i njihovim ljudima: „Ne bojte se da služite Haldejcima. Ostanite u zemlji i služite caru Vavilona i biće vam dobro. 10 Ja ću ostati u Mispi da vas zastupam pred Haldejcima koji nam budu dolazili. Vi berite grožđe, letnje voće* i masline, stavljajte ih u svoje posude i ostanite u svojim gradovima koje ste zauzeli."

11 Svi Judejci koji su bili u Moavu, među Amonovim sinovima, u Edomu i oni koji su bili po svim drugim zemljama čuli su da je car Vavilona ostavio ostatak u Judi i da je nad njima postavio Godoliju, sina Ahikama, Safanovog sina. 12 Svi Jevreji vratili su se iz svih mesta po kojima su bili rasejani i došli u Judinu zemlju kod Godolije u Mispu. I nabrali su veoma mnogo grožđa i letnjeg voća.

13 Joanan, Karijin sin, i svi vojni zapovednici koji su se nalazili u zemlji došli su kod Godolije u Mispu, 14 i rekli mu: „Zar ne znaš da je Balis, car Amonovih sinova, poslao Ismaila, Netanijinog sina, da pogu-

* 40,10.12 Smokve i urme.

bi tvoju dušu?" Ali Godolija, Ahikamov sin, nije im verovao.

15 Tada je Joanan, Karijin sin, rekao Godoliji u tajnosti u Mispi: „Idem da ubijem Ismaila, Netanijinog sina. Niko neće znati za to. Zašto da on pogubi tvoju dušu i da se raseje ceo Judin narod koji se sakupio oko tebe i da propadne Judin ostatak?" 16 Ali Godolija, Ahikamov sin, rekao je Joananu, Karijinom sinu: „Ne čini to, jer je laž to što kažeš za Ismaila.”

41 Tako je sedmog meseca Ismailo, sin Netanije, Elisaminog sina, od carskog roda i jedan od carevih istaknutih ljudi, došao u Mispu kod Godolije, Ahikamovog sina, zajedno s deset ljudi. Oni su u Mispi zajedno jeli. 2 Tada je Ismailo, Netanijin sin, s deset ljudi koji su bili s njim, ustao i ubio mačem Godoliju, sina Ahikama, Safanovog sina. Tako je ubio onoga koga je car Vavilona postavio nad zemljom. 3 Ismailo je pobio i sve Judejce koji su bili s Godolijom u Mispi i Haldejce, ratnike, koji su se tamo zatekli.

4 Sutradan, posle ubistva Godolije, dok još niko za to nije znao, 5 došli su ljudi iz Sihema, Siloma i Samarije, osamdeset ljudi obrijane brade, razderanih haljina i isečeni po telu, noseći u rukama prinose od žita i tamjan da to prinesu u Gospodnjem domu. 6 Ismailo, Netanijin sin, izašao je pred njih iz Mispe plačući. Kad je došao do njih, rekao im je: „Dođite kod Godolije, Ahikamovog sina.” 7 Kad su oni došli usred grada, Ismailo, Netanijin sin, i ljudi koji su bili s njim, pobili su ih i bacili u bunar.

8 Među njima je bilo deset ljudi koji su rekli Ismailu: „Nemoj nas ubiti, jer imamo namirnice skrivene u polju: zalihe pšenice, ječma, ulja i meda.” Zato je on odustao i nije ih pobio s njihovom braćom. 9 Bunar u koji je Ismailo bacio sve leševe ljudi koje je pobio bio je velik bunar. Car Asa ga je načinio zbog Vase, cara Izraela. Taj bunar

je Ismailo, Netanijin sin, napunio onima koje je pobio.

10 Tada je Ismailo zarobio sve koji su ostali u Mispi, careve kćeri i ceo narod koji je ostao u Mispi, a koji je Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, poverio Godoliji, Ahikamovom sinu. Tako ih je Ismailo, Netanijin sin, zarobio i pošao k Amonovim sinovima.

11 Joanan, Karijin sin, i svi vojni zapovednici koji su bili s njim čuli su za sve zlo koje je učinio Ismailo, Netanijin sin. 12 Oni su uzeli sve ljude i otišli da se bore protiv Ismaila, Netanijinog sina. Našli su ga kod velike vode u Gavaonu.

13 Kad su svi koji su bili sa Ismailom videli Joanana, Karijinog sina, i sve vojne zapovednike koji su bili s njim, obradovali su se. 14 Svi koje je Ismailo odveo iz Mispe okrenuli su se i pošli prema Joananu, Karijinom sinu. 15 A Ismailo, Netanijin sin, pobegao je od Joanana sa osam ljudi i otišao kod Amonovih sinova.

16 Joanan, Karijin sin, i svi vojni zapovednici koji su bili s njim povelili su iz Gavaona preostali narod koji je Ismailo, Netanijin sin, nakon što je ubio Godoliju, Ahikamovog sina, odveo iz Mispe - sve muškarce, ratnike, žene, decu i dvorane. 17 Tako su oni pošli, a zatim su se zastavili u Himamovom prenoćištu koje je pored Betlehema. Posle su krenuli odatle i uputili se u Egipat 18 jer su se bojali Haldejaca, zato što je Ismailo, Netanijin sin, ubio Godoliju, Ahikamovog sina, koga je car Vavilona postavio nad zemljom.

42 Tada su svi vojni zapovednici kao i Joanan, Karijin sin, Jezanija, Osajin sin, i ceo narod, od najmanjeg do najvećeg, došli 2 i rekli proroku Jeremiji: „Poslušaj naše molbe za milost. Moli se za nas Gospodu, svom Bogu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo malo od velikog broja, kao što i sam vidiš. 3 Neka

nam Gospod, tvoj Bog, kaže kojim putem da idemo i šta da radimo.”

4 Na to im je prorok Jeremija rekao: „Poslušaću vas. Pomoliću se Gospodu, vašem Bogu, kao što ste mi rekli, i preneću vam sve što vam Gospod odgovori. Ni reči vam neću zatajiti.”

5 Oni su rekli Jeremiji: „Neka Gospod bude istinit i veran svedok protiv nas ako u potpunosti ne postupimo po rečima koje nam Gospod, tvoj Bog, pošalje preko tebe.

6 Bilo da je dobro ili loše za nas, poslušaćemo glas Gospoda, našeg Boga, kome te šaljem, da bi nam bilo dobro zbog toga što slušamo glas Gospoda, svog Boga.”

7 Posle deset dana Jeremiji je došla Gospodnja reč. 8 Zato je on pozvao Joana, Karijinog sina, sve vojne zapovednike koji su bili s njim i ceo narod, od najmanjeg do najvećeg. 9 Zatim im je rekao: „Ovako kaže Gospod, Izraelov Bog, pred koga ste me poslali da iznesem vašu molbu za milost: 10 ‘Ako ostanete u ovoj zemlji, ja ću vas izgraditi i neću vas srušiti, posadiću vas i neću vas iščupati, jer će mi biti žao zbog nevolje koju sam vam naneo. 11 Ne bojte se cara Vavilona, od koga strahujete.

Ne bojte ga se’, govori Gospod, ‘jer sam ja s vama da vas spasem i izbavim iz njegove ruke. 12 Ja ću vam pokazati milost, i on će vam se smilovati i vratiće vas u vašu zemlju.

13 Ali ako kažete: ‘Nećemo ostati u ovoj zemlji!’, pa tako ne poslušate glas Gospoda, svog Boga, 14 nego kažete: ‘Ipak idemo u egipatsku zemlju, gde više nećemo videti rata, gde nećemo čuti zvuk roga i gde nećemo gladovati; tamo ćemo se naseliti’, 15 onda čujte Gospodnju reč, vi koji ste ostali od Jude. Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: ‘Ako odlučite da idete u Egipat i ako zaista ođete da se tamo nastanite, 16 tada će vas mač kog se bojite stići u egipatskoj zemlji i

glad koje se plašite ići će za vama u Egipat, i tamo ćete umreti. 17 Svi oni koji odluče da idu u Egipat da bi tamo živeli poginuće od mača, gladi i pomora. Niko neće preživeti niti će pobeći od nevolje koju ću pustiti na njih.’

18 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: ‘Kao što su se moj gnev i moja jarost izlili na stanovnike Jerusalima, tako će se moja jarost izliti na vas ako ođete u Egipat. Bićete primer kletve i strašan prizor, primer prokletstva i predmet podsmeha, i nikada više nećete videti ovo mesto.’

19 ‘Gospod opominje vas koji ste Judin ostatak. Ne idite u Egipat! Znajte dobro da sam danas svedok protiv vas, 20 da ste počinili prestup protiv svojih duša, jer ste me poslali Gospodu, svom Bogu, i rekli mi: ‘Moli se za nas Gospodu, našem Bogu, i šta god kaže Gospod, naš Bog, reci nam onako kako je on rekao, i mi ćemo tako učiniti. 21 Ja vam danas govorim, ali vi nećete poslušati glas Gospoda, svog Boga, niti išta od onoga za šta me je poslao k vama. 22 Zato znajte dobro da ćete poginuti od mača, gladi i pomora na mestu u koje želite da idete da se nastanite.”

43 Kad je Jeremija pred celim narodom izgovorio sve te reči Gospoda, njihovog Boga, sve reči koje im je Gospod, njihov Bog, poslao preko njega, 2 tada su Azarija, Osajin sin, Joanan, Karijin sin, i svi oholi ljudi rekli Jeremiji: „Laž govoriš. Gospod, naš Bog, nije te poslao da kažeš: ‘Ne idite u Egipat da se tamo nastanite.’ 3 Tebe je Baruh, Niri-jin sin, nagovorio da nas predaš u ruke Haldejcima, da nas pobiju ili odvedu u izgnanstvo u Vavilon.”

4 Joanan, Karijin sin, svi vojni zapovednici i ceo narod nisu poslušali Gospodnji glas, koji im je rekao da ostanu u Judinoj zemlji. 5 Tako su Joanan, Karijin sin, i

svi vojni zapovednici povelj sav Judin ostatak koji se iz svih naroda po kojima je bio rasejan vratio da bi neko vreme boravio u Judinoj zemlji: 6 muškarce, žene, decu, careve kćeri i sve duše koje je Nebuzardan, zapovednik telesne straže, ostavio kod Godolije, sina Ahikama, Safanovog sina. Povelj su i proroka Jeremiju i Baruha, Nirijinog sina. 7 Oni su otišli u egipatsku zemlju, jer nisu poslušali Gospodnji glas. Tako su stigli u Tafnes.

8 Tada je Gospod uputio ovu reč Jeremiji u Tafnesu: 9 „Uzmi u ruke veliko kamenje i pred očima svih Judejaca prekrij ga malterom na terasi napravljenoj od cigala koja se nalazi kod ulaza u faraonov dom u Tafnesu. 10 Zatim im reci: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Poslaću po svog slugu Navuhodonosora, cara Vavilona. Dovešću ga i postaviću njegov presto na ovo kamenje koje sam prekrio, i on će preko njega razapeti svoj raskošni šator. 11 On će doći i udariće na egipatsku zemlju. Ko je za smrtonosni pomor, od pomora će umreti. Ko je za zarobljeništvo, u zarobljeništvo će otići. Ko je za mač, od mača će pasti. 12 Zapaliću vatru u hramovima egipatskih bogova. On će ih spaliti i odvesti u zarobljeništvo. Ogrnuće se egipatskom zemljom kao što se pastir ogrće svojom haljinom, i mirno će odande otići. 13 Srušiće stubove u Bet-Semesu u egipatskoj zemlji, a hramove egipatskih bogova spaliće vatrom.'”

44 Ovo je reč koja je došla Jeremiji za sve Judejce koji su živeli u egipatskoj zemlji, za one koji su bili u Migdolu, u Tafnesu, u Nofu i u zemlji Patros: 2 „Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Vi ste videli svu nevolju koju sam pustio na Jerusalem i na sve Judine gradove. Oni su danas pustoš i u njima nema stanovnika. 3 To se desilo zbog zla koje ste učinili da biste me vređali

time što ste išli da prinosite kad i da služite drugim bogovima koje ranije niste poznavali, ni vi ni vaši praočevi. 4 A ja sam vam slao sve svoje sluge, proroke, rano ustajao i slao ih, i govorio sam vam: 'Ne činite, molim vas, te gadosti koje mrzim.' 5 Ali vi niste slušali, niti ste prignuli svoje uho da biste se odvratili od svoje zloće i prestali da prinosite kad drugim bogovima. 6 Zato sam izlio svoju jarost i svoj gnev, i goreo je kao vatra po Judinim gradovima i po jerusalimskim ulicama, tako da su pretvoreni u pustoš i ruševine, kakvi su i danas.'

7 Ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama, Izraelov Bog: 'Zašto navlačite veliku nevolju na svoje duše, da biste iz Jude istrebili i muškarce i žene, decu i odojčad, pa da od vas ne ostane ni ostatak, 8 jer me vređate delima svojih ruku kada drugim bogovima prinosite kad u egipatskoj zemlji, u koju ste došli da živite, da na sebe navučete istrebljenje i da postanete primer prokletstva i predmet podsmeha među svim narodima na zemlji? 9 Jeste li zaboravili zla dela svojih praočeva, zla dela Judinih careva i zla dela njihovih žena, kao i svoja zla dela i zla dela vaših žena, koja su se činila u Judinoj zemlji i po jerusalimskim ulicama? 10 Vi se sve do danas niste pokajali niti ste se uplašili, niste živeli po mom zakonu i po mojim odredbama koje sam stavio pred vas i pred vaše praočeve.'

11 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Okrenuću svoje lice protiv vas i snaći će vas zlo i istrebiću ceo Judin narod. 12 Zgrabiću Judin ostatak, one koji su odlučili da idu u egipatsku zemlju da tamo žive, i svi će oni izginuti u egipatskoj zemlji. Pašće od mača i izginuće od gladi, od najmanjeg do najvećeg; od mača i gladi oni će pomreti. Postaće primer kletve i strašan prizor, primer prokletstva i predmet podsmeha. 13 Pozvaću na odgovornost one koji žive u egipatskoj

zemlji, kao što sam pozvao na odgovornost i Jerusalem, i to ću učiniti mačem, glađu i pomorom. 14 Niko od Judinog ostatka ko je došao u egipatsku zemlju da tamo živi neće pobeći, niti će preživeti da bi se vratio u Judinu zemlju za kojom mu duša čezne da se u nju vrati i da tamo živi. Neće se vratiti, osim nekih koji će pobeći’.”

15 Tada su svi muškarci koji su znali da njihove žene prinose kad drugim bogovima i sve žene koje su u velikom broju stajale tamo i ceo narod koji je živio u egipatskoj zemlji, u Patrosu, odgovorili Jeremiji: 16 „Reč koju si nam rekao u Gospodnje ime nećemo poslušati, 17 nego ćemo činiti po svakoj reči koja je izašla iz naših usta: prinosićemo kad ‘carici nebesa’ i izlivaćemo joj žrtve levanice, kao što smo mi i naši praočevi, naši carevi i naši knezovi činili po Judinim gradovima i po jerusalimskim ulicama. Tada smo bili siti hleba i dobro nam je bilo i nismo doživljavali nikakvu nevolju. 18 A otkad smo prestali da prinosimo kad ‘carici nebesa’ i da joj izlivaemo žrtve levanice, u svemu oskudevamo i ginemo od mača i gladi.

19 Kada prinosimo kad ‘carici nebesa’ i izlivaemo joj žrtve levanice, kada pravimo kolače u obliku njenog lika da bismo joj ih prineli i izlivaemo joj žrtve levanice, zar to činimo bez pristanka svojih muževa?”

20 Na to je Jeremija rekao celom narodu, muškarcima i ženama i svima koji su mu onako govorili: 21 „Zar se Gospod nije setio i zar mu nije na um došlo to što ste prinosili kad po Judinim gradovima i po jerusalimskim ulicama, vi i vaši praočevi, vaši carevi i vaši knezovi i narod? 22 Na kraju Gospod više nije mogao da podnosi vaša zla dela i gadosti koje ste činili. Zato je vaša zemlja pretvorena u pustoš, strašan prizor i prokletstvo, i ostala je bez stanovnika, a takva je i danas. 23 Zato što ste prinosili kad i grešili Gospodu, zato što niste slušali Gospodnji glas i niste živeli po

njegovom zakonu, njegovim odredbama i njegovim opomenama, zato vas je snašla ova nevolja, kakva je danas.”

24 Zatim je Jeremija rekao celom narodu i svim ženama: „Čujte Gospodnju reč, svi vi iz Judinog naroda koji ste u egipatskoj zemlji. 25 Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: ‘Muževi, i vi, žene njihove! Vi, žene, govorite (a svi to svojim rukama izvršujete): ‘Izvršićemo svoje zavete kojima smo se zavetovale da ćemo prinositi kad ‘carici nebesa’ i izlupati joj žrtve levanice.’ Vi ćete se držati svojih zaveta i izvršavaćete što ste se zavetovale.

26 Zato čujte Gospodnju reč, svi vi iz Judinog naroda koji živite u egipatskoj zemlji: ‘Zaklinjem se svojim velikim imenom’, kaže Gospod, ‘da u celoj egipatskoj zemlji više neće biti nijednog Judinog čoveka čija bi usta izgovorila moje ime, govoreći: ‘Tako živ bio Gospod!’ 27 Bdeću nad njima na njihovo zlo, a ne na dobro. Svi oni iz Judinog naroda koji su u egipatskoj zemlji izginuće od mača i od gladi, dok ih ne nestane. 28 A oni koji pobegnu od mača vratiće se iz egipatske zemlje u Judinu zemlju, ali biće ih malo. Tada će sav Judin ostatak koji je otišao da živi u egipatskoj zemlji znati čija se reč ispunila, moja ili njihova.

29 ‘Ovo neka vam bude znak’, govori Gospod, ‘da ću vas kazniti na ovom mestu, da biste znali da će se moje reči ispuniti na vaše zlo.’ 30 Ovako kaže Gospod: ‘Evo, predaću faraona Hofru, cara Egipta, u ruke njegovim neprijateljima, u ruke onima koji traže njegovu dušu, kao što sam predao Sedekiju, Judinog cara, u ruke Navuhodnosoru, caru Vavilona, njegovom neprijatelju, onome koji je tražio njegovu dušu.’”

45

Reč koju je prorok Jeremija rekao Baruhu, Nirijinom sinu, kad je Baruh zapisivao u knjigu sve reči što je Jeremija izrekao, četvrte godine

Joakima, sina Josije, Judinog cara:

2 „Ovako Gospod, Izraelov Bog, kaže za tebe, Varuhu: 3 'Ti kažeš: 'Teško meni, jer mi je Gospod dodao tugu na moj bol! Iznemogao sam od uzdisanja, ne nalazim mira.'

4 Ovako mu reci: 'Evo šta kaže Gospod: 'Što sam izgradio, srušiću, i što sam posadio, iščupaću, i to po svoj zemlji. 5 A ti tražiš velike stvari za sebe. Ne traži ih! Jer, evo, pustiću nevolju na svako telo', govori Gospod, 'a tebi ću tvoju dušu dati kao plen u svim mestima kuda budeš išao.'"

46 Ovo je reč koju je Gospod uputio proroku Jeremiji o narodima: 2 O Egiptu, o vojsci faraona Nehaona, cara Egipta, koji je bio na Eufratu u Harkemisu, a kog je Navuhodonosor, car Vavilona, porazio četvrte godine Joakima, sina Josije, Judinog cara. 3 „Pripremite male i velike štitove, i krenite u boj! 4 Vi konjanici, upregnite i uzjašite konje, stavite kacige! Uglajajte koplja! Obucite oklope!

5 'Zar to vidim da su uplašeni? Povlače se, njihovi su junaci poraženi, beže i ne osvrću se. Strah je posvuda', govori Gospod. 6 'Neka ne beže oni koji su brzi, neka ne beže junaci. Na severu, na obali Eufrata, posrću i padaju.' 7 Ko se to diže kao Nil, kao voda nabujalih reka? 8 Egipat se diže kao Nil, njegove su vode kao nabujale reke. On govori: 'Dići ću se i prekriću zemlju. Zatrcu grad i one koji stanuju u njemu.' 9 Napred, konji! Jurite, kola! Neka izađu junaci, Hus i Fut, koji nose štitove, i Ludeji, koji nose i zapinju lukove.

10 To je dan Gospoda nad vojskama, dan osвете u kom će se on osvetiti svojim protivnicima. Mač će ih proždreti i nasitće se i napiće se njihove krvi, jer Gospod nad vojskama priprema žrtvu u severnoj zemlji pored reke Eufrat.

11 'Popni se na Galad i uzmi balzam, device, kćeri egipatska. Uzalud nabavljaš mnogo lekova. Nema ti ozdravljenja. 12 Narodi su čuli za tvoju sramotu i zemlja je puna tvoje vike, jer se junak o junaka spotiče i obojica padaju.'"

13 Ovo je reč koju je Gospod kazao proroku Jeremiji o napadu Navuhodonosora, cara Vavilona, na egipatsku zemlju: 14 „Objavite u Egiptu, razglasite u Migdolu, razglasite u Nofu i u Tafnesu! Recite: 'Stani i pripremi se, jer će mač proždreti sve oko tebe! 15 Zašto je voda odnela tvoje junake? Nisu mogli da se odupru, jer ih je Gospod poterao. 16 Mnogi od njih posrću i padaju, i govore jedan drugom: 'Ustani, hajde da se vratimo svom narodu, u zemlju svog roda, jer je ovaj mač okrutan!' 17 Tamo govore: 'Faraon, car Egipta, puki je hvalisavac. Dopustio je da prođe vreme svečanosti.'

18 'Tako ja bio živ', govori Car, kome je ime Gospod nad vojskama, 'kakav je Tavor među gorama i Karmil pored mora, takav će i on biti kada dođe. 19 Spremi prtljag za izgnanstvo, stanovnice, kćeri egipatska! Jer Nof će postati strašan prizor i biće spaljen, u njemu neće niko stanoviti. 20 Egipat je prelepa junica. Sa severa će doći pogibao. 21 A egipatski plaćenici liče na ugojenu telad. Ali i oni se povlače, svi beže. Ne mogu se odupreti, jer ih je stigao dan propasti, vreme da budu kažnjeni.

22 Njegov glas je kao siktanje zmije koja se povlači, jer sa silom neprijatelj na njega dolazi, sa sekirama na njega navlajuje, kao oni koji drva seku. 23 Poseći će njegovu šumu', govori Gospod, 'iako je neprohodna. Jer ih ima više nego skakavaca, izbrojati se ne mogu. 24 Postideće se kći egipatska i biće predata u ruke severnom narodu.

25 Ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Razračunaću se s Amonom

iz Noa, s faraonom i Egiptom, s njegovim bogovima i njegovim carevima, s faraonom i sa svima koji se uzdaju u njega.

26 Predaću ih u ruke onima koji traže njihovu dušu, u ruke Navuhodonosoru, caru Vavilona, i u ruke njegovim slugama, a posle će Egipat opet biti naseljen kao u davnim danima', govori Gospod.

27 'A ti, slugo moj Jakove, ne boj se! Ne plaši se, Izraele! Ja ću te izbaviti iz daleke zemlje, i izbaviću tvoje potomke iz zemlje u kojoj su zarobljeni. Vratit će se Jakov, biće miran i spokojan i niko ga neće plašiti. 28 Slugo moj Jakove, ne boj se', govori Gospod, 'jer sam ja s tobom! Istrebiću sve narode po kojima sam te rasejao, a tebe neću istrebiti. Ali ću te kazniti koliko treba, nipošto te neću ostaviti bez kazne.'"

47 Ovo je reč koju je Gospod uputio proroku Jeremiji o Filistejima pre nego što je faraon osvojio Gazu. 2 Ovako je rekao Gospod: „Evo, dolaze vode sa severa i postaju velika bujica. Poplaviće zemlju i sve što je na njoj, grad i one koji žive u njemu. Ljudi će vikati, gorko će plakati svi stanovnici zemlje. 3 Od topota kopita njegovih pastuva, od buke njegovih bojnih kola i tutnjave točkova, očevi neće mariti za sinove, jer će im ruke klonuti, 4 jer dolazi dan kada će se istrebiti svi Filisteji i zatrti svi koji pomažu Tiru i Sidonu. Jer će Gospod istrebiti Filisteje - ostatak s ostrva Kaftora. 5 Gazi će biti obrijana glava. Askalon će biti razoren. Vi koji ste ostatak njihove doline, dokle ćete se seći po telu?"

6 „O, maču Gospodnji! Kada ćeš se smiriti? Vрати se u svoje korice! Stani i miruj!"

7 „Kako da se smiri, kad mu je Gospod zapovedio da napadne Askalon i primorsku oblast? Odredio mu je da tamo krene."

48 Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, ovako kaže o Moavu: „Teško Nevonu, jer je opustošen! Kirijatajim je posramljen i osvojen. Visoko utočište je posramljeno i uplašeno. 2 Nema više Moavove hvale. U Hešbonu mu smišljaju zlo i govore: 'Hajde da ih istrebimo da više ne budu narod.'

I ti, Madmene, učuti! Mač ide za tobom. 3 Vika se čuje iz Oronajima, pustošenje i veliko razaranje. 4 Moav je razoren. Razleže se vika njegove dece. 5 Dok se penju na Luit, oni putem plaču - razleže se plač. Dok idu iz Oronajima, razleže se jauk zbog propasti koja se pročula.

6 Bežite, izbavite svoje duše, budite kao smreka u pustinji! 7 Zato što se uzdaš u svoja dela i u svoje blago, bićeš osvojen. Hemos će otići u izgnanstvo sa svojim sveštenicima i svojim knezovima. 8 Pustošnik će doći u svaki grad. Nijedan mu grad neće umaći. Dolina će propasti i ravnicu će biti opustošena, kao što je rekao Gospod.

9 Dajte putokaz Moavu, jer kad se sve bude rušilo, on će otići. Njegovi će gradovi postati strašan prizor i niko neće u njima živeti.

10 'Proklet bio onaj ko nemarno izvršava zadatak koji mu je Gospod poverio! Proklet bio onaj ko svoj mač usteže od krvi!

11 Moavci su spokojni od svoje mladosti, mirno leže kao što leži talog od vina. Ne pretaču se iz posude u posudu, ne odlaze u izgnanstvo. Zato je njihov ukus ostao u njima, njihov se miris nije promenio.

12 Zato dolaze dani', govori Gospod, 'kada ću na njih poslati one koji pretaču posude i oni će ih pretočiti. Isprazniće njihove posude i razbiće njihove ćupove. 13 Moavci će se stideti zbog Hemosa, kao što se Izraelov dom stideo zbog Bet-Ela u koji se pouzdao. 14 Kako se usuđujete da

kažete: 'Mi smo junaci, moćni ratnici?'

15 'Moav je opustošen, neprijatelj se digao na njegove gradove. Njegovi najbolji mladići odlaze na klanje', govori Car, kome je ime Gospod nad vojskama.

16 'Bliži se propast Moavaca, njihova nevolja brzo hita. 17 Sažaljevaće ih svi koji su oko njih, svi koji znaju njihovo ime. Ovako recite: 'Kako li se slomi jak štap, divna palica!'

18 Sidi sa svog slavnog položaja i sedi žedna, stanovnice, kćeri devonska. Onaj koji pustoši Moav dolazi na tebe, razoriće tvoja utvrđenja.

19 Stani i posmatraj put, stanovnice Aroira. Pitaj onoga koji beži i onu koja traži spas. Pitaj ih: 'Šta se desilo?' 20 Moav je posramljen, jer ga je obuzeo strah. Gorko plačite i vičite. Objavite u Arnonu da je Moav opustošen. 21 Sud dolazi na ravnu zemlju, na Olon i na Jasu, na Mifat, 22 na Devon, na Nevon, na Bet-Devlatajim, 23 na Kirijatajim, na Bet-Gamul, na Bet-Meon, 24 na Keriot, na Bosoru i na sve gradove moavske zemlje, na one koji su daleko i na one koji su blizu.

25 'Polomljen je rog Moavu, ruka mu je slomljena', govori Gospod. 26 'Opijte ga, jer se na Gospoda oholo podigao. Moav se valja u svojoj bljuvotini, pa je sada i sam na podsmeh drugima.

27 Zar nije Izrael bio tebi na podsmeh? Je li uhvaćen među lopovima? A ti si podrugljivo odmahivao glavom kad god si o njemu govorio.

28 Ostavite gradove i živite na stinama, stanovnici Moava. Budite kao golubovi koji se gnezde po vrlletima.

29 Čuli smo za ponos Moava, koji je veoma ohol, i za njegovo uzvisivanje, njegov ponos, njegovu oholost i uobraženost njegovog srca.'

30 'Znam ja njegov bes', govori Gospod, 'ali neće biti kako je zamislio, neće se ispuniti njegove prazne reči. 31

Zato ću gorko plakati nad Moavom, jado-kovaću nad svim Moavcima. Naricaće se za stanovnicima Kir-Eresa.

32 Plakaću nad tobom, lozo iz Sivme više nego nad Jazirrom. Tvoje bujne mladice pružaju se preko mora. Dopiru do mora - do Jazira. Pustošnik se obrušio na prinostvoga letnjeg voća i tvoga grožđa. 33 Nestalo je radosti i veselja iz voćnjaka i iz moavske zemlje. Učinio sam da nestane vina u presama za vino. Niko više neće gaziti grožđe uz radosne poklike. Uzvici će se čuti, ali ne uzvici radosti.'

34 'Vika se čuje iz Hešbona pa sve do Eleale, glasovi se čuju sve do Jase, i od Sigora pa sve do Oronajima i do Eglat-Selisije, jer su se nimrimske vode pretvorile u pustinju. 35 Istrebiću iz Moava', govori Gospod, 'one koji donose žrtve na obredne uzvišice i koji prinose kad svom bogu. 36 Zato će moje srce kao frula tužno jecati za Moavom. Kao frula moje će srce tužno jecati za ljudima iz Kir-Eresa. Zato će propasti njegovo izobilje. 37 Sve su glave ćelave i sve su brade obrijane. Po svim su rukama posekotine, oko bedara je kostret!

38 Na svim krovovima u Moavu i na njegovim trgovima samo se naricanje čuje. Razbio sam Moav kao posudu koju niko ne želi', govori Gospod. 39 'Kako se uplašio! Gorko plačite! Moav se povukao! Posramljen je. Moav je postao predmet podsmeha i nešto strašno svima koji su oko njega.

40 Jer ovako kaže Gospod: 'Kao orao koji se obrušava na svoj plen, tako će neprijatelj raširiti svoja krila nad Moavom. 41 Gradovi će biti zauzeti i njihova utvrđenja osvojena. Tog dana srce moavskih junaka biće kao srce žene koja ima trudnoće.'

42 'Moav će biti zatrt kao narod, jer se oholo podigao na Gospoda. 43 Strah, jama i zamka čekaju tebe, stanovniče Moava', govori Gospod. 44 'Ko od straha

pobegne, pašće u jamu, a ko iz jame izađe, uhvatiće se u zamku. Jer će Moavu doći godina u kojoj ću ga kazniti', govori Gospod. 45 'U senci Hešbona zaustavili su se iscrpljeni begunci. Vatra će izaći iz Hešbona, plamen će izaći iz Cionovog grada, i progutaće slepoočnice Moava i teme buntovnih sinova.'

46 'Teško tebi, Moave! Propao je Hemosov narod. Jer su tvoji sinovi i tvoje kćeri odvedeni u zarobljeništvo. 47 Ali u poslednjim danima sakupiću zarobljeni moavski narod', govori Gospod. 'Dovde je sud nad Moavom'."

49 Ovako kaže Gospod o Amonovim sinovima: „Zar Izrael nema sinova? Zar nema naslednika? Zašto je Malhom zauzeo Gadovu zemlju i zašto se njegov narod nastanio u Izraelovim gradovima?

2 Zato dolaze dani", govori Gospod, „kada ću učiniti da se čuje ratni poklič protiv Rave Amonovih sinova. Od nje će ostati gomila ruševina, a njeni okolni gradovi biće spaljeni vatrom.

Tada će Izrael vladati nad onima koji su nad njim vladali", kaže Gospod.

3 „Gorko plači, Hešbone, jer je Gaj opustošen. Jadikujte, gradovi oko Rave. Opašite kostret, naričite i lutajte među kamenim torovima, jer će Malhom otići u izgnanstvo sa svojim sveštenicima i svojim knezovima. 4 Zašto se hvališ svojim dolinama po kojima obilje teče, neverna kćeri, ti što se uzdaš u svoje blago i govoriš: 'Ko će doći na mene?'

5 'Pustiću na tebe strahotu', govori Gospod nad vojskama, 'od svih koji su oko tebe. Rasejaćete se, svaki na svoju stranu, i neće biti nikoga da sakupi begunce.

6 Ali posle ću sakupiti zarobljene Amovine sinove', govori Gospod'."

7 Ovako kaže Gospod nad vojskama o Edomu: „Zar više nema mudrosti u Tema-

nu? Zar oni koji su razboriti više ne daju savete? Zar se njihova mudrost raspala? 8 Bežite! Sklonite se! Sidite u dubine da se sklonite, stanovnici Dedana! Jer ću pustiti da na Edom dođe nevolja Isavova, vreme za moj obračun s njim. 9 Kada bi k tebi došli berači grožđa, zar ne bi ostavili i nešto za pabirčenje? Kada bi k tebi došli lopovi noću, zar ne bi pokrali samo ono što su hteli? 10 Ali ja ću ogoliti Isava, otkriću njegova skloništa, tako da neće moći da se sakrije. Njegovi potomci, njegova braća i njegovi susedi biće opustošeni, a njega više neće biti. 11 Ostavi svoju siročad, ja ću im sačuvati život, i tvoje će se udovice u mene uzdati."

12 Jer ovako kaže Gospod: „Iako nisu navikli da piju čašu mog gneva, moraće je ispiti. A zar ćeš ti ostati bez kazne? Nećeš ostati bez kazne, nego ćeš morati da piješ."

13 „Jer zaklinjem se samim sobom", govori Gospod, „da će Bosora biti strašan prizor, sramota, pustoš i prokletstvo, a svi njeni gradovi biće pusti doveka."

14 Čuo sam vest od Gospoda, poslanik je otišao među narode da kaže: „Sakupite se, ustanite na njega, krenite u boj."

15 „Jer, gle, učinio sam da budeš mali među narodima, prezren među ljudima. 16 Prevario te je strah koji si drugima ulivao, prevarila te je oholost srca tvoga, tebe koji živiš u kamenim klisurama i boraviš po visokim bregovima. Iako kao orao visoko svoje gnezdo viješ, i odatle ću te srušiti", govori Gospod. 17 „Edom će postati strašan prizor. Ko god prođe pored njega gledaće zaprepašćeno i zviždaće u čudu zbog svih njegovih nevolja. 18 Kada bude razoren, kao što su bili razoreni Sodom i Gomor i gradovi oko njih", kaže Gospod, „niko od ljudi neće tamo živeti, niko od ljudskih sinova neće se u njemu nastaniti.

19 Gle, neprijatelj će izaći kao lav iz

jordanskih čestara i napašće one na sigurnom pašnjaku. U trenu ću Edom naterati da pobegne iz svoje zemlje. Postaviću nad njegovom zemljom onoga koji je izabran. Jer ko je kao ja? Ko će me izazvati? Koji pastir može opstati preda mnom? 20 Zato čujte šta Gospod namerava da učini s Edomom i šta je zamislio protiv stanovnika Temana: Najmanji iz stada biće odvučeni. Zbog njihovih dela on će opustošiti njihovo prebivalište. 21 Od njihovog strašnog pada zemlja se zatresla. Vika se čuje sve do Crvenog mora. 22 Gle, neprijatelj će se kao orao podići i obrušiće se, raširiće svoja krila nad Bosorom. Tog dana srce edomskih junaka biće kao srce žene koja ima trudove.”

23 O Damasku: „Posramili su se Emat i Arfad, jer su čuli lošu vest, strah ih je obuzeo. More je u teskobi, ne može se smiriti. 24 Damask je izgubio hrabrost. Okrenuo se i dao u beg, izbezumljen je od straha. Teskoba i bolovi su ga obuzeli kao ženu koja se porađa. 25 Kako to da nije napušten slavni grad, grad veselja?

26 Zato će njegovi mladići popadati po njegovim trgovima i tog će dana izginuti svi ratnici”, govori Gospod nad vojskama. 27 „Zapaliću vatru na zidu Damaska i ona će progutati Ben-Adadove utvrđene dvore.”

28 Ovako je rekao Gospod za Kidar i za asorska carstva koja je porazio Navuhodonosor, car Vavilona: „Ustanite, pođite na Kidar i oplenite sinove Istoka! 29 Uzeće im se njihovi šatori i njihova stada, šatorska platna i sve njihove stvari. Biće im odvedene kamile. Vikaće na njih: ‘Strah je posvuda!

30 Bežite, bežite daleko!’ Siđite u dubine da se tamo sklonite, stanovnici Asora”, govori Gospod. „Jer Navuhodonosor, car Vavilona, namerava da vam nešto učini i protiv vas je nešto smislio.”

31 „Ustanite, pođite na bezbrižan na-

rod, koji živi spokojno!”, govori Gospod.

„Nema on ni vrata ni prevornice i živi sam. 32 Njihove kamile će se uzeti kao plen, mnoštvo njihove stoke biće im oteto. Rasejaću ih na sve strane, one koji šišaju kosu na slepoočnicama, i sa svih strana pustiću na njih nevolju”, govori Gospod. 33 „Asor će postati jazbina šakala, biće pust doveka. Niko od ljudi neće živeti tamo, niko od ljudskih sinova neće se u njemu nastaniti.”

34 Gospod je uputio ovu reč proroku Jeremiji o Elamu, na početku carovanja Sedekije, Judinog cara: 35 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Slomiću Elamov luk, glavnu silu njegovu. 36 Dovešću na Elam četiri vetra s četiri kraja nebesa. Rasejaću Elamce u sve te vetrove, i neće biti naroda u koji neće biti rasejani.”

37 „Nateraću Elamce da drhte pred svojim neprijateljima, pred onima koji traže njihovu dušu. Pustiću na njih nevolju i svoj žestoki gnev”, govori Gospod. „Poslaću na njih mač da ih istrebim.”

38 „Postaviću svoj presto u Elamu i zatrću tamo cara i knezove”, govori Gospod.

39 „U poslednjim danima sakupiću zarobljene Elamce”, govori Gospod.

50 Ovo je reč koju je Gospod preko proroka Jeremije izrekao o Vavilonu, haldejskoj zemlji: 2 „Objavite među narodima i razglasite! Podignite zastavu! Razglasite, ništa ne krijte! Recite: ‘Vavilon je osvojen, Bel je posramljen. Merodah je uplašen. Posramljeni su vavilonski likovi. Uplašeni su njegovi odvratni idoli.’ 3 Jer na njega dolazi narod sa severa koji njegovu zemlju pretvara u strašan prizor, tako da više niko u njoj ne živi. I ljudi i stoka beže i odlaze.”

4 „U te dane i u to vreme”, govori Gospod, „Izraelovi sinovi i Judini sinovi doći će zajedno. Ići će plačući i tražiće

Gospoda, svog Boga. 5 Pitaće za put za Cion, tamo će pogled upravljati i govoriće: 'Dođite, sklopimo s Gospodom trajni savez koji se neće zaboraviti.' 6 Moj narod je stado ovaca koje ginu. Zavode ih njihovi pastiri. Besciljno ih po gorama vode, pa lutaju po gorama i brdima. Zaboravili su svoje počivalište. 7 Svi koji ih nađu proždiru ih, njihovi neprijatelji govore: 'Nećemo biti krivi, jer su oni zgrešili Gospodu, onome u kom pravda prebiva, Gospodu, nadi svojih praočeva.'

8 „Bežite iz Vavilona, izađite iz haldejske zemlje i budite kao životinje koje predvode stado. 9 Jer ću na Vavilon podići i dovesti mnoštvo velikih naroda iz severne zemlje, i oni će se svrstati za boj i krenuti na njega. Odande će biti osvojen. Njihove su strele kao u silnog čoveka koji roditeljima decu ubija, koji se ne vraća bez uspeha. 10 Haldeja će postati plen. Svi koji je budu plenili uzeće koliko god žele”, govori Gospod.

11 „Jer ste se vi radovali, klicali ste dok ste pljačkali moje nasledstvo. Skakali ste kao junice u mladoj travi i rzali ste kao pastuvi. 12 Vaša se majka veoma posramila, razočarala se ona koja vas je rodila. Evo, najbeznačajnija je među narodima - ona je bezvodna pustinja i pusta zemlja. 13 Zbog Gospodnjeg gneva neće biti nastanjena, sva će opusteti. Ko god prođe pored Vavilona, gledaće zaprepašćeno i zviždaće u čudu zbog svih njegovih nevolja.”

14 „Svrstajte se i sa svih strana krenite na Vavilon svi vi koji luk natežete! Odapinjite strele na njega! Ne štedite strele, jer je Gospodu zgrešio! 15 Oglasite se ratnim pokličem sa svih strana! On je pružio ruku, pali su njegovi stubovi, srušile se njegove zidine. To je Gospodnja osveta! Osvetite se Vavilonu, učinite mu onako kako je on činio! 16 Istrebite iz Vavilona onoga koji seje i onoga koji zamahuje srpom u vreme

žetve. Zbog okrutnog mača vratiće se svako svom narodu, pobeći će svako u svoju zemlju.”

17 „Izrael je ovca iz rasteranog stada. Lavovi su ga rasterali. Najpre ga je car Asirije progutao, a zatim mu je Navuhodonosor, car Vavilona, kosti oglodao. 18 Zato ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: 'Razračunaću se s carem Vavilona i njegovom zemljom, onako kako sam se razračunao s carem Asirije. 19 Vратиću Izrael na njegov pašnjak i on će pasti na Karmilu i na Bašanu. Po brdovitom području Jefrema i Galada sitiće se njegova duša.’”

20 „U te dane i u to vreme”, govori Gospod, „tražiće se Izraelov prestup, ali ga više neće biti, i Judini gresi, ali se neće naći, jer ću oprostiti onima koje budem ostavio.”

21 „Kreni na meratajimsku* zemlju i na stanovnike Fekoda! Neka ih stigne zatiranje i istrebljenje”, govori Gospod. „Sve učini kako sam ti zapovedio! 22 Ratna vika čuje se u zemlji, velika je propast, 23 Kako li je slomljen i razbijen malj cele zemlje! Kako li je strašan prizor Vavilon postao među narodima! 24 Postavio sam ti zamku i ti si se uhvatio, Vavilone, a da to nisi ni shvatio. Zatečen si i uhvaćen, jer si se Gospodu suprotstavio.

25 Gospod je otvorio svoju riznicu i izvadio oružje svoje osude. Jer Gospod nad vojskama treba da izvrši svoje delo u haldejskoj zemlji. 26 Krenite na nju s kraja zemlje! Otvorite njene žitnice! Zgrnite sve to na gomilu, kao što se žito zgrće! Uništite je, neka u njoj niko ne ostane! 27 Pokoljite sve njene mlade bikove, neka siđu na klanje! Teško njima, jer je došao njihov dan, vreme da budu kažnjeni!”

28 „Čuje se glas onih koji beže, onih koji se spasavaju iz vavilonske zemlje, da

* 50,21 „Meratajim” znači „dvostruka pobuna” ili „dvostruka gorčina”.

na Cionu jave osvetu Gospoda, našeg Boga, osvetu za njegov hram.

29 Sazovite strelce protiv Vavilona, sve koji luk zapinju. Ulogorite se oko njega. Neka niko ne pobegne. Platite mu po njegovim delima, učinite mu sve onako kako je on činio, jer se drsko suprotstavio Gospodu, Svetom Bogu Izraelovom. 30 Zato će njegovi mladići popadati po njegovim trgovima, i tog dana izgинуće svi njegovi ratnici", govori Gospod.

31 „Evo, dolazim na tebe, Oholi", govori Gospod nad vojskama, „jer će doći tvoj dan, vreme da se razračunam s tobom! 32 Oholi će posrnuti i pašće, i neće biti nikoga da ga podiže. Zapaliću vatru u njegovim gradovima, i ona će progutati svu njegovu okolinu."

33 Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Izraelovi sinovi i Judini sinovi zajedno su potlačeni. Svi koji su ih zarobili drže ih čvrsto i ne žele ih pustiti. 34 Ali moćan je njihov Otkupitelj, ime mu je Gospod nad vojskama. On će voditi njihovu parnicu, da bi doneo mir zemlji i smeo stanovnike Vavilona."

35 „Mač dolazi na Haldejce", govori Gospod, „i na stanovnike Vavilona, na njegove knezove i na njegove mudrace. 36 Mač dolazi na one koji govore prazne reči, i oni će postupati bezumno. Mač dolazi na njegove junake, i oni će se uplašiti. 37 Mač dolazi na njegove konje, na bojna kola i na sve tuđince koji su usred njega, i oni će postati kao žene. Mač dolazi na njegove riznice, i one će biti opljačkane. 38 Opustošenje dolazi na njegove vode, i one će presušiti. Jer to je zemlja rezbarenih likova. Zbog svojih strašnih vizija ljudi se ponašaju bezumno. 39 Zato će se tamo nastaniti životinje koje žive u bezvodnom kraju i životinje koje zavijaju, i u njemu će stanovati sove. Nikad više neće biti nastanjen, neće ga više biti ni u jednom budućem naraštaju."

40 „Kad ga Bog razori, kao što je razorio Sodom i Gomor i gradove oko njih", govori Gospod, „niko od ljudi neće tamo živeti, niko od ljudskih sinova neće se u njemu nastaniti."

41 „Evo, narod dolazi sa severa, veliki narod i veliki carevi dići će se s krajeva zemlje. 42 Oni nose luk i koplje, okrutni su i nemilosrdni. Njihova je vika kao morska huka. Na konjima jašu, postrojeni su i jednodušno spremni za rat protiv tebe, kćeri vavilonska."

43 Car Vavilona je čuo vest o njima i ruke su mu klonule. Teskoba ga je uhvatila. Obuzeli su ga teški bolovi kao ženu kad se porađa."

44 „Evo, neprijatelj će izaći kao lav iz jordanskih čestara i napašće one na sigurnom pašnjaku. U trenu ću Vavilonce naterati da pobegnu iz svoje zemlje. Postaviću nad njihovom zemljom onog ko je izabran. Jer ko je kao ja? Ko će me izazvati? Koji pastir može preda mnom opstati? 45 Zato čujte šta Gospod namerava da učini s Vavilonom i šta je zamislio protiv haldejske zemlje: Najmanji iz stada biće odvučeni. Zbog njihovih dela on će opustošiti njihovo prebivalište. 46 Od strašnog pada Vavilona zemlja će se zatresti i vika će se čuti među narodima."

51 Ovako kaže Gospod: „Na Vavilon i na stanovnike Lev-Kamaja* podignuću razoran vetar. 2 Na Vavilon ću poslati vejače koji će ga ovejati i njegovu zemlju isprazniti. Opkoliće ga sa svih strana u dan njegove nevolje.

3 Strelac neka ne zapinje luk. Neka niko ne ustaje u svom oklopu.

Nemojte se smilovati njegovim mladima, pobijte svu njegovu vojsku." 4 Oni će pobijeni popadati u haldejskoj zemlji, probodeni po njegovim ulicama.

* 51,1 Ovo je kriptografsko ime za Haldeju.

5 Izrael i Juda nisu poput udovice, jer ih nije ostavio njihov Bog, Gospod nad vojskama. Velika je krivica zemlje Haldejača u očima Svetog Boga Izraelovog.

6 „Bežite iz Vavilona, neka svako spase svoju dušu! Nemojte izgubiti život zbog njegovog prestupa, jer je ovo vreme Gospodnje osvete. On mu plaća po njegovim delima. 7 Vavilon je zlatna čaša u Gospodnjoj ruci, čaša koja je opila svu zemlju. Narodi su pili vino iz nje i zato se ponašaju bezumno. 8 Vavilon je iznenada pao i razbio se. Gorko nad njim plačite, donesite balzam za njegove rane. Možda će se izlečiti.”

9 „Lečili smo Vavilon, ali se on nije izlečio. Ostavite ga! Pođimo svaki u svoju zemlju. Jer njegova osuda dopire do nebesa i diže se do nebeskih oblaka. 10 Gospod je za nas učinio pravedna dela. Dođite, objavimo na Cionu delo Gospoda, Boga svoga.”

11 „Naoštrite strele! Stanite iza štitova! Gospod je podstakao duh careva Medije jer namerava da uništi Vavilon. To je Gospodnja osveta, osveta za njegov hram. 12 Podignite zastavu na vavilonskim zidinama! Pojačajte straže, postavite stražare, namestite zasede! Jer što je Gospod zamislilo to će i učiniti. Učiniće ono što je rekao protiv stanovnika Vavilona.”

13 „Ženo koja živiš na velikim vodama i imaš mnogo blaga, došao ti je kraj, nećeš više ubirati dobit. 14 Gospod nad vojskama zakleo se svojom dušom: 'Napuniću te ljudima kao skakavcima, i oni će klicati kad te poraze.' 15 On je svojom silom zemlju načinio, mudrošću svojom plodno tlo učvrstio i razumom svojim nebesa razapeo. 16 Od njegovog glasa huče vode na nebesima, on s kraja zemlje paru vodenu podiže. Kiši je načinio brane i vetar izvodi iz svojih riznica. 17 Svaki se čovek ponaša nerazumno, ništa ne shvata. Svaki će se zlatar postideti svog rezanog lika, jer su njegovi

liveni likovi laž, nema života u njima. 18 Ništavni su, predmeti za izrugivanje. Propašće u dan kazne.

19 Ali onaj ko je Jakovljevo nasledstvo nije kao oni, jer je on Tvorac svega. On je palica njegova, njegovo nasledstvo. Ime mu je Gospod nad vojskama.”

20 „Ti si mi toljaga, ratno oružje. Tobom ću satrti narode, tobom ću uništiti carstva. 21 Tobom ću satrti konja i konjanika, tobom ću satrti bojna kola i njihovog vozača. 22 Tobom ću satrti muškarca i ženu, tobom ću satrti starca i dečaka, tobom ću satrti mladića i devojkju. 23 Tobom ću satrti pastira i njegovo stado, tobom ću satrti ratara i njegovu ujarmljenu stoku, tobom ću satrti namesnike i upravitelje. 24 Platiću Vavilonu i svim stanovnicima Haldeje za sve zlo koje su učinili na Cionu pred vašim očima”, govori Gospod.

25 „Evo, dolazim na tebe, goro koja uništavaš”, govori Gospod, „koja uništavaš svu zemlju. Dići ću ruku na tebe, oboriću te s litica nad kojima se uzdižeš i pretvoriću te u spaljenu goru.”

26 „Iz tebe se više neće uzimati ugaoni kamen ni kamen temeljac, jer ćeš biti večna pustoš”, govori Gospod.

27 „Podignite znak za zbor u zemlji! Zatrubite u rog među narodima! Pripremite narode za rat protiv njega! Sazovite na njega carstva, araratsko, minijsko i ashansko! Pošaljite zapovednike da okupe vojku za napad na njega! Dovedite konje da ih bude mnogo kao ubojnih skakavaca! 28 Pripremite narode za rat protiv njega, careve Medije, njihove namesnike, sve upravitelje i svu zemlju kojom vladaju. 29 Neka se zemlja zatrese i neka bude u teškom bolu, jer se Gospodnja namera izvršava na Vavilonu da vavilonsku zemlju pretvori u strašan prizor, nenastanjenu pustoš.”

30 „Vavilonski junaci prestali su da se

bore. Sede u tvrđavama. Nestalo je njihove snage, postali su kao žene. Spaljene su kuće u gradu, polomljene su prevornice na njihovim vratima.

31 Glasnik za glasnikom stiže, vesnik za vesnikom dolazi, javljaju caru Vavilona da je njegov grad sa svih strana osvojen, 32 da su prelazi preko reke zauzeti, brodovi od papirusove trske spaljeni vatrom, a ratnici smeteni."

33 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, Izraelov Bog: „Kći vavilonska je kao gumno, vreme je da bude izgažena. Još malo i doći će joj vreme žetve."

34 „Progutao me je Navuhodonosor, car Vavilona, u pometnju me je bacio. Načinio je od mene praznu posudu, progutao me je kao velika zmija, napunio je svoj stomak mojim dragocenim predmetima. Kao vodom sprao me je s mog mesta. 35 'Nasilje učinjeno meni i mom telu neka dođe na Vavilon!', govoriće stanovnica Ciona. 'Neka moja krv dođe na stanovnike Haldeje!', govoriće Jerusalim."

36 Zato ovako kaže Gospod: „Evo, ja ću voditi tvoju parnicu i osvetiću te. Isušiću njegovo more i presušiću njegove izvore. 37 Vavilon će postati gomila kamenja, jazbina šakala, strašan prizor. Ljudi će u čudu zviždati zbog njega i on će ostati bez stanovnika. 38 Svi zajedno rikaće kao mladi lavovi, zavijaće kao mladunčad lava."

39 „Kad se budu zagrejali, prirediću im gozbu i opiću ih da budu veseli, pa će zaspati večnim snom iz kog se neće probuditi", govori Gospod. 40 „Odvešću ih kao ovnove na klanje, kao ovnove i jarce."

41 „Sisah je zauzet! Osvojena je Slava cele zemlje! Vavilon je postao strašan prizor među narodima! 42 More se podiglo na Vavilon, prekrilo ga je mnoštvom svojih talasa. 43 Njegovi gradovi su postali strašan prizor, bezvodna zemlja i pustoš. Njegovi gradovi su kao zemlja u kojoj niko ne

živi, niko kroz njih ne prolazi. 44 Razračunaću se s Belom u Vavilonu i izvući ću iz njegovih usta ono što je progutao. Narodi se više neće k njemu sticati. Pašće vavilonske zidine."

45 „Izađi iz njega, narode moj! Neka svako spase svoju dušu od Gospodnjeg žestokog gneva! 46 Inače će vaše srce biti u strahu i uplašićete se vesti koja će se čuti u zemlji. Jedne godine stići će jedna vest, a dogodine druga vest. U zemlji će vladati nasilje i ustaće vladar na vladara. 47 Zato dolaze dani kada ću kazniti rezbarene vavilonske likove. Posramiće se sva njegova zemlja, i oni koji budu pobijeni pašće usred njega."

48 Nad Vavilonom će radosno klicati nebesa i zemlja i sve što je u njima, jer će sa severa doći pustošnici", govori Gospod. 49 „I kao što je Vavilon učinio da padnu pogubljeni Izraelci, tako će pasti u Vavilonu pobijeni sve zemlje."

50 „Vi koji ste umakli maču, idite, nemojte stajati! Premda ste daleko, pamтите Gospoda i neka vam Jerusalim bude u srcu."

51 „Posramljeni smo, jer smo čuli za sramotu. Poniženje je prekrilo naša lica, jer su tuđinci došli na sveta mesta Gospodnjeg doma."

52 „Zato dolaze dani", govori Gospod, „kada ću kazniti njegove rezbarene likove i po svoj njegovoj zemlji ječaće oni koji su probodeni."

53 „Kad bi se Vavilon i do nebesa podigao i kad bi se po nepristupačnim visinama utvrdio, ipak bih na njega pustio pustošnike", govori Gospod.

54 „Slušajte! Vika se čuje u Vavilonu i velika je propast u haldejskoj zemlji. 55 Jer Gospod pustoši Vavilon i prekinuće u njemu silnu buku. Njegovi talasi huče kao velike vode, razleže se njegova huka. 56 Jer na Vavilon dolazi pustošnik. Vavilonski junaci biće zarobljeni, a njihovi lukovi po-

lomljeni, jer Gospod je Bog koji svakome plaća po zaslugi, i zaista će im naplatiti. 57 Opiću njegove knezove i njegove mudrace, njegove namesnike, njegove upravitelje i njegove junake, tako da će doveka zaspasti snom iz kog se neće probuditi“, govori Car, kome je ime Gospod nad vojskama.

58 Ovako kaže Gospod nad vojskama: „Vavilonske zidine, iako široke, biće razrušene, i njegova vrata, iako visoka, biće spaljena. Narodi će se truditi ni za šta, za vatru će se truditi plemena, i iznemoći će.“

59 Ovo je reč koju je prorok Jeremija zapovedio Seraji, sinu Niriye, Masijinog sina, kada je on pošao u Vavilon sa Sedekijom, Judinim carem, četvrte godine njegovog carovanja. Seraja je bio nastojnik. 60 Jeremija je u jednu knjigu zapisao sve nevolje koje treba da dođu na Vavilon, sve ove reči koje su napisane protiv Vavilona. 61 Zatim je Jeremija rekao Seraji: „Kada dođeš u Vavilon, kad ga budeš video svojim očima, pročitaj naglas sve ove reči. 62 Ovako reci: 'Gospode, ti si govorio za ovo mesto da ćeš ga uništiti tako da u njemu više ne bude stanovnika. U njemu neće biti ni ljudi ni stoke, nego će biti pustoš doveka.' 63 Kad pročitaš ovu knjigu, zaveži je za kamen i baci u Eufrat, 64 a zatim reci: 'Ovako će potonuti Vavilon i nikad se više neće podići, zbog nevolje koju ću pustiti na njega. Iznemoći će.'“

Dovde su Jeremijine reči.

52 Sedekija je imao dvadeset i jednu godinu kad je počeo da vlada i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Njegova majka zvala se Amutala i bila je kći Jeremije iz Livne. 2 On je činio ono što je zlo u Gospodnjim očima, sve onako kako je činio i Joakim. 3 To što se dogodilo u Jerusalimu i Judi izazvalo je Gospodnji gnev, tako da ih je on odbacio od svog lica. A Sedekija se pobunio protiv

cara Vavilona. 4 Devete godine carovanja Sedekije, desetog meseca, desetog dana u mesecu, Navuhodonosor, car Vavilona, došao je na Jerusalim sa svom svojom vojskom. Oni su se ulogorili pred gradom i oko njega podigli opsadni zid. 5 Grad je bio pod opsadom sve do jedanaeste godine vladanja Sedekije.

6 Četvrtog meseca, devetog dana u mesecu, u gradu je vladala velika glad i narod nije imao hleba. 7 Na kraju su gradske zidine bile probijene. Svi ratnici su se dali u beg i izašli su noću iz grada kroz vrata između dvostrukog zida, koji je pored carevog vrta, dok su Haldejci bili svuda oko grada. Zatim su krenuli prema Arabi. 8 Ali haldejska vojska je krenula u poturu za carem Sedekijom i stigla ga u pustim ravnicama kod Jerihona, a sva njegova vojska razbežala se od njega. 9 Tada su uhvatili cara i odveli ga caru Vavilona u Rivlu u ematskoj zemlji, da mu on sudi. 10 Car Vavilona pogubio je Sedekijine sinove pred njegovim očima, a pogubio je u Rivli i sve Judine knezove. 11 Car Vavilona je oslepio Sedekiju, a zatim mu stavio bakarne okove i odveo ga u Vavilon gde je sve do smrti ostao zatvoren.

12 Petog meseca, desetog dana u mesecu, to jest devetnaeste godine vladanja Navuhodonosora, cara Vavilona, u Jerusalim je došao Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, koji je služio caru Vavilona. 13 On je spalio Gospodnji dom, carev dvor i sve kuće u Jerusalimu. Sve velike kuće spalio je vatrom. 14 Haldejska vojska koja je došla sa zapovednikom telesne straže srušila je sve zidine oko Jerusalima.

15 Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, odveo je u izgnanstvo neke siromahe iz naroda, narod koji je ostao u gradu, one koji su se predali caru Vavilona i vešte radnike koji su ostali. 16 Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, ostavio je neke od siromaha u zemlji i odredio ih da

rade kao vinogradari i ratari. 17 Haldejci su razbili bakarne stubove koji su bili u Gospodnjem domu, kolica i bakarno more iz Gospodnjeg doma, a sav bakar odneli su u Vavilon. 18 Uzeli su i lonce, lopate, makaze za podsecanje fitilja, činije, čaše i sav bakarni pribor koji se koristio za službu. 19 Zapovednik telesne straže uzeo je sudove za vodu, pepeonice, činije, lonce, svećnjake, čaše i činije od čistog zlata i od čistog srebra. 20 Nije se moglo izmeriti koliko je bakra potrošeno za dva stuba, jedno more i dvanaest bikova od bakra koji su bili ispod mora i kolica, i za sve što je car Solomon načinio za Gospodnji dom.

21 Svaki stub bio je visok osamnaest lakata, a mogao se obuhvatiti konopcem od dvanaest lakata. Njegova debljina je iznosila četiri prsta,* a iznutra je bio šupalj. 22 Oglavlje na njemu bilo je od bakra, i bilo je visoko pet lakata. Filigranska mrežica i narovi oko ogavlja bili su od bakra. Takav je bio i drugi stub, a i narovi su bili isti. 23 Okolo je bilo devedeset i šest narova. Ukupno je nad mrežicom bilo sto narova.

24 Zapovednik telesne straže uzeo je Seraju, sveštenečkog poglavara, Sofoniju, drugog sveštenika, i trojicu vratara, 25 a iz grada je uzeo jednog dvoranina koji je nadzirao vojnike, sedmoro ljudi koji su imali pristup caru, a koji su se zatekli u gradu, zatim pisara vojnog zapovednika, koji je narod pozivao u vojsku, i šezdeset ljudi iz naroda koji su se zatekli u gradu. 26 Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, uzeo ih je sa sobom i odveo caru Vavilona u Rivlu. 27 Car Vavilona ih je pobio; pogubio ih je u Rivli, u ematskoj zemlji. Tako je Juda bio izgnan iz svoje zemlje.

28 Ovo je narod koji je Navuhodonosor odveo u izgnanstvo: u sedmoj godini bilo

je tri hiljade dvadeset i tri Judejca.

29 Osamnaeste godine vladanja Navuhodonosora, iz Jerusalima su odvedene osamsto trideset i dve duše.

30 Dvadeset i treće godine vladanja Navuhodonosora, Nebuzaradan, zapovednik telesne straže, odveo je u izgnanstvo sedamsto četrdeset i pet Judejaca.

Tako je odvedeno ukupno četiri hiljade šesto duša.

31 Trideset i sedme godine izgnanstva Joahina, Judinog cara, dvanaestog meseca, dvadeset i petog dana u mesecu, Evil-Merodah, car Vavilona, u prvoj godini svog carovanja izveo je iz zatvora Joahina, Judinog cara i oslobodio ga. 32 On je lepo razgovarao s njim i postavio je njegov presto iznad prestola drugih careva koji su bili s njim u Vavilonu. 33 Joahin je skinuo svoje zatvorske haljine i jeo je za carevim stolom celog svog života. 34 Svakog dana je od cara Vavilona dobijao onoliko hrane koliko mu je trebalo, celog svog života, sve dok nije umro.

* 52,21 Lakat iznosi 44,5 centimetara. Prst iznosi 1,85 centimetara. Vidi dodatak na kraju knjige.

Pisac: Jeremija

Mesto pisanja: okolina Jerusalima

Pisanje završeno: 607. pre n. e.

PLAČ JEREMIJIN

1 O, kako osamljen sedi, grad nekad pun ljudi! Postao je kao udovica,* a nekad je bio velik među narodima! Nekad kneginja među pokrajinama, na ropски rad sada ide! **2** Noću gorko plače i suze joj niz obraze liju. Od svih ljubavnika njenih nikog nema da je uteši. Svi su je prijatelji izdali, neprijatelji su joj postali. **3** Juda je izgnan zbog nevolje i teškog robovanja. Među narodima sad mora da živi. Mesto za počinak ne nalazi. Svi što ga progone hvataju ga u teskobi. **4** Putevi cionski tuguju, jer niko na praznik ne dolazi. Pusta su sva vrata njegova, sveštenici njegovi uzdišu. Devojke su njegove žalosne, a on je pun gorčine. **5** Protivnici njegovi postali su poglavari. Neprijatelji su njegovi bezbrižni. Zbog mnoštva prestupa njegovih, Gospod ga je u tugu zavio, a deca su mu u ropstvo otišla pred protivnikom. **6** Sav je sjaj svoj kćer cionska izgubila. Knezovi su njeni postali kao jeleni što pašu ne nalaze, I nemoćno idu pred onim koji ih goni. **7** U danima nevolje svoje i beskućništva naroda svog, Jerusalem se setio svih dragocenosti što ih je imao od davnina. Kad je narod njegov pao u ruke neprijatelju i kad mu niko nije pomogao, neprijatelji su ga videli. Propasti su se njegovoj smejali. **8** Teško je zgrešio Jerusalem, i zato je odvratан postao. Sada ga preziru svi koji su ga poštovali, jer su videli golotinju njegovu. A i sam uzdiše i leđa okreće, **9** nečistota mu je na haljinama.

* **1,1** Grad, hebrejski „ir“, je imenica ženskog roda u hebrejskom jeziku.

Nije razmišljao o onome što ga čeka, i sada je strašno pao. Nikog nema da ga uteši. Pogledaj, Gospode, nevolju moju, jer se neprijatelj uzoholio, **10** rukom svojom neprijatelj poseže za svim dragocenostima njegovim. A on gleda kako u njegovo svetište ulaze narodi, kojima si zapovedio da u tvoj zbor ne dolaze. **11** Ceo narod njegov uzdiše, hleb traži. Dragocenosti svoje za hranu daju, da dušu okrepe. Pogledaj, Gospode, i vidi, ništa više ne vredim! **12** Zar to ništa ne znači svima vama koji putem prolazite? Pogledajte i vidite! Ima li bola poput teškog bola što je meni nanet, kojim me je Gospod u tugu zavio u dan žestokog gneva svog? **13** S visine je poslao vatru u kosti moje i svaku zahvata. Razapeo je mrežu nogama mojim, okrenuo me je unazad. Opustošio me je, bolujem po čitav dan. **14** Pomno je pazio na prestupe moje, u njegovoj se ruci oni prepliću. Došli su mi na vrat, snaga me izdaje. Gospod me je dao u ruke onima na koje se ne mogu podići. **15** Sve junake moje Gospod je izbacio iz moje sredine. Protiv mene je skup savvao, da satire mladice moje. Gospod je izgazio grožđe u vinskoj presi device, kćeri Judine. **16** Nad tim plačem. Oko moje, oko moje suze lije. Jer je daleko od mene tešitelj koji bi mi dušu okrepio. Sinovi su moji napušteni, jer se neprijatelj uzoholio. **17** Cion pruža ruke svoje, nikog nema da ga teši. Gospod je svima oko Jakova zapovedio da ustanu na njega kao neprijatelji. Jerusalem je među njima odvratан postao. **18** Pravedan je Gospod, jer sam se pobunio protiv reči

usta njegovih. Slušajte, svi narodi, i gledajte moj bol. Devojke moje i mladići moji u ropstvo su otišli. **19** Zvao sam one koji su me mnogo voleli, ali su me prevarili. Sveštenici moji i starci moji pomrli su u gradu, tražeći hranu da okrepe dušu svoju. **20** Pogledaj, Gospode, u teskobi sam! Utroba mi se uskomešala. Srce se moje kida u meni, jer sam bio veoma buntovan. Napolju mi je mač decu pobio, a u kući je sama smrt. **21** Ljudi čuju kako uzdišem. Nikog nema da me teši. Svi su neprijatelji moji čuli za nevolju moju. Raduju se što si ti to učinio. Ti ćeš učiniti da dođe dan koji si objavio, da i njima bude kao meni. **22** Neka sva zloća njihova dođe pred tebe, a ti ih udari, kao što si mene udario zbog svih prestupa mojih. Jer je mnogo uzdaha mojih, i srce je moje bolno.

2 O, kako Gospod u gnevu svom oblacima zastire kćer cionsku! S neba na zemlju bacio je lepotu Izraelovu. U dan gneva svog nije se setio podnožja nogu svojih. **2** Gospod je progutao Jakovljeva prebivališta, nijednome se nije smilovao. U gnevu svom razorio je utvrđenja kćeri Judine. Bacio je na zemlju, oskrnavio je carstvo i knezove njegove. **3** U žestini gneva slomio je svaki rog Izraelov. Povukao je desnicu svoju kad je neprijatelj napao. U Jakovu on gori kao plamen ognjeni što sve oko sebe proždire. **4** Kao neprijatelj luk je svoj zapeo. Desnicu je svoju kao neprijatelj podigao i pobio je sve što je očima drago. U šator kćeri cionske izlio je gnev svoj kao vatru. **5** Gospod je postao poput neprijatelja. Progutao je Izrael. Progutao je sve utvrđene dvore njegove, pretvorio je u ruševine svoja utvrđenja. I kćeri Judinoj umnožio je tugu i jad. **6** Razvalio je kolibu svoju kao da je obična koliba u vrtu. Učinio je kraj prazniku svome. Gospod je na Cionu bacio u

zaborav praznik i Šabat,* i u svojoj gnevnoj osudi nije mario ni za cara ni za sveštenika. **7** Gospod je odbacio oltar svoj, s prezirom je odbacio svetište svoje. U ruke neprijatelju predao je zidine njegovih utvrđenih dvora. U domu Gospodnjem pustili su svoj glas, kao na praznični dan. **8** Gospod je odlučio da pretvori u ruševine zidine kćeri cionske. Rastegao je merno uže. Ruku svoju nije odvratio od zatiranja. U tugu je zavio bedem i zidine. Zajedno su pali. **9** Njena su vrata u zemlju utonula. Prevornice je njene uništio i polomio. Car njen i knezovi njeni sada su među narodima. Zakona nema. Ni proroci njeni više ne dobijaju vizije od Gospoda. **10** Starešine kćeri cionske na zemlji sede i ćute, glavu su prašinom posuli. Kostret su opasali. Devojke jerusalimske oborile su glavu sve do zemlje. **11** Oči su mi iščilele od suza. Utroba mi se uskomešala. Jetra mi se prosula na zemlju zbog propasti kćeri naroda mog, jer deca i odojčad gube svest po trgovima gradskim. **12** Majkama svojim govore: „Gde je žito i vino?“ Jer kao smrtno ranjeni gube svest po trgovima gradskim, dok polako umiru u naručju majki svojih. **13** Šta da ti navedem kao primer? S čime da te uporedim, kćeri jerusalimska? S čime da te izjednačim kako bih te utešio, device, kćeri cionska? Jer je propast tvoja velika kao more. Ko će te izlečiti? **14** Proroci su tvoji za tebe imali bezvredne i isprazne vizije. Nisu otkrivali prestup tvoj - nisu sprečili da u ropstvo odeš, nego su ti u vizijama govorili bezvredne i zavodljive objave. **15** Podrugljivo ti pljeskaju rukama svi koji putem prolaze. U čudu zvižde i odmahuju glavom zbog kćeri jerusalimske, govoreći: „To li je grad za koji su govorili: 'On je savršenstvo lepote, radost cele

* **2,6** „Šabat“ znači „počinak, odmor, mirovanje“. Pored sedmog dana od odmora, Zakon je propisivao i obredne ili praznične šabate, kada se takođe nije radio nikakav posao.

zemlje?" **16** Na tebe otvaraju usta svi neprijatelji tvoji. U čudu zvižde i škrguću zubima. Govore: „Progutaćemo ga. Ovo je dan kome smo se nadali! Dočekali smo, ugledali smo!" **17** Gospod je učinio ono što je naumio. Ispunio je reč svoju. Ono što je još od davnina zapovedio. Rušio je i nije imao samilosti. Neprijatelju je dao da se raduje nad tobom. Uzvisio je rog protivnika tvojih. **18** Srce njihovo ka Gospodu vapi, o, zidine kćeri cionske! Neka suze kao potoci teku dan i noć! Ne daj počinka osećanjima svojim, neka oko tvoje ne prestaje da plače! **19** Ustani! Jadikuj noću, na početku straža jutarnjih! Kao vodu srce svoje izlivaj pred licem Gospodnjim! K njemu ruke svoje podiži radi duše dece svoje, koja od gladi gube svest na uglovi-ma svih ulica! **20** Pogledaj, Gospode, i vidi onoga koga si ovako teško udario! Zar je trebalo da žene jedu plod utrobe svoje, decu koju su zdravu rodile, i da u Gospodnjem svetilištu budu ubijeni sveštenik i prorok? **21** Deca i starci leže na zemlji po ulicama. Devojke moje i mladići moji od mača su pali. Ubijao si u dan gneva svog. Klao si, samilosti nisi imao. **22** Kao na praznični dan, sazvaio si narod iz svih mesta u kojima kao stranci žive. U dan gneva Gospodnjeg niko nije ni pobegao ni preživio. Decu koju sam zdravu rodila i odgajila, neprijatelj je moj istrebio.

3 Ja sam čovek koji je video nevolju zbog pruta gneva njegovog. **2** Mene je odveo i poslao da u tami hodam, a ne u svetlosti. **3** I upravo na mene stalno, po ceo dan, okreće ruku svoju. **4** Učinio je da uvene telo moje i koža moja. Polomio je kosti moje. **5** Sazidao je bedem oko mene, okružio me je otrovnim biljem i nevoljom. **6** Stavio me je da sedim na mračnim mestima kao oni koji su odavno mrtvi. **7** Ogradio me je zidom kamenim da ne izađem. Stavio je na mene teške okove.

8 I kad zapomažem i vapim, on ne prima molitvu moju. **9** Preprečio je puteve moje kamenom klesanim. Zakrčio je staze moje. **10** On mi je kao medved koji vreba, kao lav u zasedi. **11** Pomeo je puteve moje i ostavio me kao zemlju neobrađenu. Opu-stošio me je. **12** Zapeo je luk svoj, i postavio me kao metu za strele. **13** U bubrege mi je zabio strele, sinove tula svoga. **14** Postao sam predmet podsmeha narodu protivničkom, rugaju mi se u pesmama po ceo dan. **15** Nasitio me je gorčinom, napojio me pelenom. **16** Pušta me da šljunkom zube lomim, tera me da čučim u pepelu. **17** Odbacuješ me, nema mira duši mojoj. Zaboravio sam šta je to dobro. **18** I govorim: „Nestalo je slave moje i onoga čemu sam se nadao od Gospoda." **19** Seti se nevolje moje i beskućništva moga, pelena i otrovnog bilja! **20** Duša će se tvoja sigurno setiti i prema meni se sagnuti. **21** Na to ću pod-sećati srce svoje, zbog toga ću spremno čekati. **22** Zbog milosti Gospodnje nismo sasvim izginuli, jer milosrđa njegovog neće nestati. **23** Obnavljaju se svakog jutra. Vernost je tvoja velika. **24** „Gospod je nasleđstvo moje" govori duša moja, „zato ću ga spremno čekati." **25** Dobar je Gospod prema onome ko se uzda u njega, prema duši koja ga traži. **26** Dobro je čekati, tiho čekati, spasenje od Gospoda. **27** Dobro je da čovek nosi jaram u mlado-sti svojoj. **28** Neka sedi osamljen i čuti, jer je on breme stavio na njega. **29** Neka stavi usta svoja u prašinu. Možda ima nade. **30** Neka okrene obraz onom ko ga udara, neka se nasiti sramote. **31** Jer Gospod ne odbacuje doveka. **32** Jer ako je i u tugu zavio, on će se i smilovati zbog velike milosti svoje. **33** Jer kad nanosi nevolju sinovima ljudskim ili ih rastužuje, ne raduje se tome. **34** Kad se pod noga-ma satiru svi zatvorenici zemaljski, **35** kad se izvrće pravda čoveku pred licem Sve-

višnjega, **36** kad se čoveku nepravda čini u parnici njegovoj - Gospod to ne odobrava. **37** Ko je zapovedio nešto i zbililo se, a da to Gospod nije zapovedio? **38** Iz usta Svevišnjeg ne dolazi li i zlo i dobro? **39** Kako se živ čovek može žaliti, kako se čovek može žaliti zbog greha svoga? **40** Ispitajmo puteve svoje i istražimo ih, i vratimo se Gospodu. **41** Podignimo srce svoje i ruke svoje k Bogu na nebesima: **42** „Počinili smo prestup, i bili smo buntovni. A ti nisi oprostio. **43** Gnevom si zatvorio pristup i progoniš nas. Ubijao si, samilosti nisi imao. **44** Oblacima si zatvorio pristup k sebi, da ne prođe molitva. **45** Učinio si od nas otpad i smeće među narodima.“ **46** Svi neprijatelji naši otvorili su usta na nas. **47** Snašli su nas užas i jama, opustošenje i propast. **48** Iz oka mog potoci suza teku zbog propasti kćeri naroda mog. **49** Oko moje suze lije bez prestanka, i nema mu predaha, **50** dok Gospod ne pogleda i ne vidi s neba. **51** Oko moje nanosi bol duši mojoj, zbog svih kćeri grada moga. **52** Neprijatelji me moji uporno kao pticu love, a bez razloga. **53** U jami su hteli okončati život moj, kamenje su bacali na mene. **54** Vode su potekle iznad glave moje. Rekao sam: „Poginuću!“ **55** Prizvao sam ime tvoje, o Gospode, iz jame najdublje. **56** Ti čuješ glas moj. Ne zatvaraj uho kad molim da me izbaviš, kad vapim za pomoć. **57** Približio si se onog dana kad sam te prizvao. Rekao si: „Ne boj se!“ **58** Ti si, Gospode, prihvatio parnice duše moje. Otkupio si život moj. **59** Video si, Gospode, nepravdu koja mi je učinjena. Daj mi pravednu presudu! **60** Video si svu osvetu njihovu, sve što protiv mene smišljaju. **61** Čuo si kako me sramote, Gospode, sve što protiv mene smišljaju, **62** reči onih koji na mene ustaju i što protiv mene šapuću po ceo dan. **63** Pogledaj ih kad sede i kad ustaju. O meni pesme pevaju. **64** Ti ćeš im, Gospode, vratiti po delima ruku njihovih.

vih. **65** Daćeš im srce okorelo, prokletstvo tvoje biće na njima. **66** Gonićeš ih u gnevnu svome, i istrebićeš ih pod nebesima svojim, Gospode.

4 O, kako je potamnelo sjajno zlato, to čisto zlato! Kako se prosulo sveto kamenje po uglovima svih ulica! **2** A dragocene sinove Ciona, koji su se nekad merili suvim zlatom, sada ih smatraju samo zemljanim ćupovima, delom ruku grnčarevih! **3** Čak i šakali dojke pružaju, doje mladunce svoje. Kći naroda mog postala je okrutna, poput nojeva u pustinji. **4** Od žeđi se jezik odojčetu za nepce lepi. Deca hleba traže, ali nema nikoga da im ga pruži. **5** Oni koji su nekad jeli ukusna jela umiru od straha po ulicama. Oni koji su odrasli u skerletu sada grle gomile pepela. **6** Kazna za prestup kćeri naroda mog veća je od kazne za greh Sodoma, koji je u trenu bio uništen i kome nijedna ruka nije pomoć pružila. **7** Nazireji su njeni bili čistiji od snega, belji od mleka. Rumeniji od korala, glatki kao safir. **8** Sada izgledaju tamnije od čađi, ne prepoznaju se na ulicama. Koža im se za kosti prilepila, kao drvo se osušila. **9** Bolje su prošli oni koji su pobijeni mačem nego oni koje je glad pomorila. Jer polako venu zbog nestašice roda s njiva, kao da su mačem probodeni. **10** Žene, nekad samilosne, kuvale su decu svoju. Njima su se hranile u vreme propasti kćeri naroda moga. **11** Gospod je iskaliio srdžbu svoju, izlio je žestoki gnev svoj. I raspalio je vatru na Cionu, koja proždire njegove temelje. **12** Ni carevi zemaljski ni svi koji žive na zemlji nisu verovali da će protivnik i neprijatelj ući na vrata jerusalimska. **13** Zbog greha proroka njegovih i prestupa sveštenika njihovih. Usred njega se prolivala krv pravednih. **14** Kao slepi lutali su ulicama. Okaljali su se krvlju, pa niko nije smeo dotaći haljine njihove. **15** „Sklonite se! Nečisti!“, vikali su im. „Skloni-

te se! Sklonite se! Ne dotičite nas!" Jer su postali beskućnici, i lutali su uokolo. Među narodima se govorilo: „Kod nas oni više ne mogu boraviti. **16** Sam ih je Gospod rasejao. On ih više neće pogledati. Ne poštuju se više ni sveštenici, milosti nema ni prema starcima.“ **17** Dok nas još ima, oči su nam iščilele uzalud očekujući pomoć. Gledajući u daljinu očekivali smo narod koji ne može spas doneti. **18** Vrebaju nam korake pa po trgovima svojim ne možemo hodati. Kraj nam se približio. Navršili su nam se dani, došao nam je kraj. **19** Naši su gonioци brži od orlova nebeskih. Po gorama su nas žestoko gonili, u pustinji su nas u zasedi čekali. **20** Dah nozdrva naših, pomazanik Gospodnji, zarobljen je u velikoj jami njihovoj, onaj za koga smo govorili: „U seni njegovoj živećemo među narodima.“ **21** Raduj se i veseli se, kćeri edomska, koja živiš u zemlji Uz. I do tebe će čaša doći. Opićeš se i otkriti golotinju svoju. **22** Dovoljno si kažnjena, kćeri cionska, za krivicu svoju. Neće te on opet u izgnanstvo odvesti. Pogledao je na prestup tvoj, kćeri edomska. Razotkrio je grehe tvoje.

5 Seti se, Gospode, šta nam se desilo! Pogledaj i vidi sramotu našu! **2** Nasledstvo naše predato je strancima, naše kuće tuđinima. **3** Postali smo siročad, bez oca. Majke su naše kao udovice. **4** Svoju vodu pijemo za novac, svoja drva kupujemo. **5** Gonioци su nam za vratom. Iznemogli smo. Ne daju nam da predahnemo. **6** Prema Egiptu ruku smo pružili i prema Asiriji, da se hleba nasitimo. **7** Naši su praočevi zgrešili. Njih više nema, a mi zbog prestupa njihovih moramo trpeti. **8** Sluge nad nama gospodare. Nikoga nema da nas iščupa iz ruke njihove. **9** Hleb svoj donosimo izlažući dušu svoju maču u pustinji. **10** Koža nam se od gladi kao peć zažarila. **11** Obeščastili su žene na

Cionu, device u gradovima Judinim. **12** Knezove su za ruku obesili. Ni lica staraca nisu poštovali. **13** Mladići su žrvnje nosili, a dečaci su pod teretom drva posrtali. **14** Staraca više nema na vratima, mladići ne sviraju više pesme svoje. **15** Nestalo je radosti u srcu našem. Igranje se naše u tugovanje pretvorilo. **16** Kruna je pala s glave naše. Teško nama, jer smo zgrešili! **17** Zato srce naše boluje. Zato su nam oči oslabile, **18** zato što je gora cionska opustela, i lisice idu po njoj. **19** Ti ćeš, Gospode, na prestolu sedeti doveka. Presto tvoj iz naraštaja u naraštaj stoji. **20** Zašto da nas zaboraviš zauvek, da nas ostaviš na mnogo dana? **21** Gospode, dovedi nas natrag k sebi, i mi ćemo se rado vratiti. Daj nam nove dane poput onih što su nekad bili. **22** Ali ti si nas zaista odbacio. Mnogo si se na nas razgnevio.

Pisac: Ezekiel

Mesto pisanja: Vavilon

Pisanje završeno: oko 591. pre n. e.

Obuhvata vreme: 613-591. pre n. e.

KNJIGA PROROKA EZEKIELA

1 Godine tridesete, četvrtog meseca, petog dana u mesecu, kada sam bio među izgnanicima na reci Hevaru, otvorila su se nebesa i imao sam božanska viđenja. **2** Petog dana u mesecu, pete godine izgnanstva cara Joahina, **3** Gospodnja reč dođe Ezekielu,* sinu Buzija, sveštenika u haldejskoj zemlji, na reci Hevaru. Tamo se Gospodnja ruka spustila na njega.

4 Pogledao sam, i gle, sa severa je došao olujni vetar s gustim oblacima i razgorelom vatrom. Oblaci su bili obavijeni blistavom svetlošću, a usred vatre nalazilo se nešto nalik belom zlatu, što je sjalo usred nje. **5** Usred nje je bilo nešto što je izgledalo kao četiri bića i ona su ličila na zemaljskog čoveka. **6** Svako od njih je imalo četiri lica i svako je imalo četiri krila. **7** Noge su im bile prave i blistale su kao uglačani bakar, a stopala su im bila kao kod teleta. **8** Pod svojim krilima imala su čovečije ruke na sve četiri strane. Sva četiri su imala lica i krila. **9** Krila su im se dodirivala. Kad su ta bića išla, nisu se okretala, nego su išla pravo napred.

10 Sva četiri su imala lice čoveka, zatim s desne strane lice lava, s leve strane lice bika, a imala su i lice orla. **11** Takva su bila njihova lica. Krila su im se širila prema gore. Svako biće je imalo dva krila koja su se dodirivala, a dva koja su mu pokrivala telo.

12 Sva bića su išla pravo napred. Kuda ih je duh vodio, tamo su išla. Dok su išla,

nisu se okretala. **13** Ta bića su izgledala poput užarenog ugljevlja. Između njih se tamo-amo kretalo nešto što je ličilo na baklje, a vatra je plamtela dok su iz nje sevale munje. **14** Kad su bića odlazila i vraćala se, izgledala su kao munje.

15 Dok sam gledao ta bića, gle, po jedan je točak bio na zemlji pored tih bića, pored svakog bića s četiri lica. **16** Točkovi su po izgledu bili nalik sjajnom hrizolitu, i sva četiri bila su ista. Po građi su bili takvi kao da je jedan točak u drugom točku. **17** Ti točkovi mogli su da se kreću na sve četiri strane. Kad su menjali smer, nisu morali da se okrenu. **18** Bili su zastrašujuće visoki. Sva četiri točka bila su svuda okolo puna očiju. **19** Kad bi bića krenula, s njima bi krenuli i točkovi, i kad bi se bića podigla sa zemlje, i točkovi bi se podigli. **20** Kuda ih je duh vodio, tamo su išla, jer ih je duh navodio da tamo idu, a točkovi su se podizali zajedno s njima, jer je duh koji je delovao na bića bio i u točkovima. **21** Kad bi bića krenula, i točkovi bi krenuli, a kad bi ona stala, i oni bi stali. Kad bi se bića podigla sa zemlje, i točkovi bi se podigli zajedno s njima, jer je duh koji je delovao na bića bio i u točkovima.

22 Iznad glava tih bića nalazilo se nešto poput svoda, nalik zadivljujućem blistavom ledu, koji se rasprostirao iznad njihovih glava. **23** Ispod tog svoda, njihova krila su bila ispužena, jedno prema drugom. Svako je na telu imalo dva krila na jednoj strani tela i dva na drugoj. **24** Kad su išla, čuo sam kako im krila huče poput

* **1,3** „Ezekiel“ znači „Bog jača“.

velikih voda, poput glasa Svemoćnoga, poput velike vreve, poput graje u logoru. Kad bi stala, spustila bi svoja krila.

25 Nad svodom koji je bio iznad njihovih glava čuo se glas. (Kad bi stala, spustila bi svoja krila.) **26** Nad svodom koji je bio iznad njihovih glava bilo je nešto kao kamen safir, nalik prestolu. A gore, na onom što je ličilo na presto, bio je neko kao zemaljski čovek. **27** Od onoga što je izgledalo kao njegova bedra pa naviše video sam nešto poput sjajnog belog zlata, što je izgledalo kao vatra koja je gorela iznutra svuda unaokolo, a od onoga što je izgledalo kao njegova bedra pa naniže video sam nešto poput vatre, a blistava svetlost bila je svuda oko njega. **28** Video sam nešto što je izgledalo kao duga koja se pojavi u oblacima u kišni dan. Tako je izgledala svetlost koja je blistala unaokolo. To je bilo nešto što je izgledalo kao Gospodnja slava. Kada sam to video, pao sam ničice i začuo sam glas onoga koji je govorio.

2 On mi je rekao: „Sine čovečiji, stani na noge da govorim s tobom.“ **2** Čim mi se obratio, Duh je ušao u mene i podigao me na noge da čujem onoga koji mi govori.

3 Zatim mi je rekao: „Sine čovečiji, šaljem te Izraelovim sinovima, buntovnim narodima koji su se pobunili protiv mene. Oni i njihovi praočevi greše mi sve do današnjeg dana. **4** Šaljem te sinovima drskog lica i tvrdokornog srca. Reci im ovo: 'Ovako kaže Gospod.' **5** Bez obzira da li će slušati ili neće - jer su buntovnički dom - znaće da je prorok bio među njima.

6 A ti, sine čovečiji, ne boj ih se i ne plaši se njihovih reči, ni tvrdokornih ljudi, ni trnja što te bode, ni škorpija među kojima živiš. Ne boj se njihovih reči i ne plaši se njihovih lica, jer su dom buntovnički. **7** Govori im moje reči bez obzira da li će

slušati ili neće, jer su buntovnici.

8 A ti, sine čovečiji, slušaj šta ću ti reći. Ne budi i ti buntovan kao ovaj buntovnički dom. Otvori usta i pojedi ono što ću ti dati.“

9 Kad sam pogledao, gle, video sam ruku ispruženu prema meni i u njoj svitak.

10 On ga je razvio preda mnom, i bio je ispisan i iznutra i spolja. U njemu su bile napisane naricaljke, tugovanke i jadikovke.

3 On mi je rekao: „Sine čovečiji, pojedi ovo što je pred tobom. Pojedi ovaj svitak, pa idi i govori domu Izraelovom.“

2 Ja sam otvorio usta, a on mi je dao da pojedem taj svitak. **3** Tada mi je rekao: „Sine čovečiji, napuni svoj stomak i nasiti svoju utrobu ovim svitkom koji ti dajem.“ Ja sam ga pojeo, i u ustima mi je bio sladak kao med.

4 Zatim mi je rekao: „Sine čovečiji, idi Izraelovom domu i govori im moje reči. **5** Ne šaljem te narodu koji govori nepoznatim jezikom i nerazumljivim govorom, već Izraelovom domu. **6** Ne šaljem te mnogim narodima nepoznatog jezika i nerazumljivog govora, čije reči ne razumeš. A kad bih te i poslao njima, oni bi te slušali. **7** Ali Izraelov dom neće hteti da te sluša, jer neće mene da slušaju; jer je ceo Izraelov dom tvrde glave i tvrdokornog srca. **8** Evo, dajem ti lice tvrdo kao i njihovo, i čelo tvrdo kao i njihovo. **9** Dajem ti čelo tvrdo poput dijamanta, tvrde od kremena. Ne boj ih se i ne plaši se njihovih lica, jer su buntovnički dom!“

10 Zatim mi je rekao: „Sine čovečiji, sve reči koje ću ti reći primi u srce svoje i dobro slušaj. **11** Idi k izgnanicima, sinovima svog naroda, pa im reci: 'Ovako kaže Gospod', bez obzira da li će slušati ili ne.“

12 Tada me je Duh poneo i čuo sam iza sebe veliku huku: „Neka je blagoslovljena Gospodnja slava s njegovog mesta!“

13 I začuo sam kako huče krila onih bića, čija su se krila dodirivala jedna s drugim, i zvuk točkova odmah do njih i veliku huku.

14 Tada me je Duh podigao i odneo. Tako sam išao ogorčen i gnevan u duhu, a na meni je počivala Gospodnja snažna ruka.

15 Tako sam došao u Tel-Aviv k izgnanicima koji su živeli na reci Hevaru, i bio sam tamo gde su oni živeli. Boravio sam tamo među njima sedam dana, sav zaprepašćen.

16 Posle sedam dana došla mi je Gospodnja reč:

17 „Sine čovečiji, postavio sam te za stražara nad Izraelovim domom. Slušaj reči iz mojih usta i opominji ih u moje ime.

18 Kad kažem onom ko je zao: 'Umrećeš', a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš kako bi ga odvratilo od njegovog zlog puta i sačuvao mu život, on će umreti zbog svog prestupa, jer zlo čini, ali ću njegovu krv tražiti iz tvoje ruke. **19** Ali ako ti opomeneš onog ko je zao, a on se ne odvrati od svoje zloće i od svog zlog puta, on će umreti zbog svog prestupa, a ti ćeš izbaviti svoju dušu. **20** Isto tako, ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i počne da čini nepravdu i ja postavim pred njega kamen spoticanja, on će umreti jer ga nisi opomenuo. On će umreti zbog svog greha i neće se pamtititi pravedna dela koja je činio, ali ću njegovu krv tražiti iz tvoje ruke. **21** Ali, ako opomeneš pravednika, ako upozoriš pravednika da ne greši, i on prestane da greši, ostaće živ jer je prihvatio opomenu, a ti ćeš izbaviti svoju dušu.”

22 Tu se Gospodnja ruka spustila na mene i on mi reče: „Ustani i pođi u dolinu, tamo ću govoriti s tobom.” **23** Ja sam ustao i pošao u dolinu, i gle, tamo je bila Gospodnja slava, slična slavi koju sam video na reci Hevaru, i ja sam pao ničice. **24** Tada je Duh ušao u mene i podigao me na noge, a Bog mi je rekao:

„Idi i zatvori se u svoju kuću. **25** Sine

čovečiji, oni će na tebe staviti konopce i vezaće te njima, tako da više ne ideš među njih. **26** Ja ću učiniti da ti se jezik zalepi za nepce i postaćeš nem tako da ih više nećeš ukoravati, jer su buntovnički dom. **27** A kad ja progovorim s tobom, otvoriću ti usta, a ti im onda reci: 'Ovako kaže Gospod.' Ko hoće da sluša, neka sluša, a ko neće da sluša, neka ne sluša, jer su buntovnički dom.”

4 „A ti, sine čovečiji, uzmi jednu ciglu, stavi je pred sebe i na njoj ureži sliku grada Jerusalima. **2** Postavi opsadu oko njega, sagradi oko njega opsadni zid, podigni oko njega opsadni nasip, postavi oko njega logore i svuda oko njega postavi sprave za probijanje zidina. **3** Zatim uzmi gvozdenu tepsiju i postavi je kao gvozdeni zid između sebe i grada, a onda okreni svoje lice prema njemu, i biće opsednut. Ti ćeš ga opsedati. To je znak Izraelovom domu.

4 Tada lezi na svoju levu stranu i stavi na nju prestup Izraelovog doma. Koliko dana budeš ležao na njoj, toliko dugo ćeš nositi njihov prestup. **5** Za godine njihovog prestupa, ja ti dajem isti broj dana - trista i devedeset. Toliko dana nosićeš prestup Izraelovog doma. **6** Ostani tako sve te dane. Zatim lezi na svoju desnu stranu i nosi prestup Judinog doma četrdeset dana. Neka bude dan za godinu. Dajem ti dan za godinu.

7 Usmeri svoje lice prema opsadi Jerusalima, otkrij svoju mišicu i prorokuj protiv njega.

8 Vezaću te konopcima da se ne okreneš s jedne strane na drugu, dok se ne navrše dani tvoje opsade.

9 Uzmi pšenice, ječma, boba, sočiva, prosa i krupnika,* pa sve to stavi u jednu posudu i napravi sebi od toga hleb. Ješćeš

* **4,9** „Krupnik” je vrsta žitarice. Slabijeg je kvaliteta od pšenice.

ga onoliko dana koliko budeš ležao na strani - trista i devedeset dana. **10** Jelo koje ćeš jesti biće na meru - dvadeset sikala na dan. Ješćeš ga povremeno.

11 I vodu ćeš piti na meru - šestinu ina.* Pićeš je povremeno.

12 Hleb koji ćeš jesti pripremi kao ječmenu pogaču, a zatim ga pred njihovim očima ispeci na suvom ljudskom izmetu."

13 Gospod zatim još reče: „Tako će Izraelovi sinovi jesti nečist hleb među narodima po kojima ću ih rasejati."

14 Tada sam rekao: „Jao, Gospode! Evo, moja duša nije nečista, jer od svoje mladosti pa sve do danas nisam jeo životinje uginule niti rastrgnute, i u svoja usta nisam stavio nikakvo nečisto meso."

15 A on mi reče: „Evo ti onda goveđa balega umesto ljudskog izmeta, pa na njoj ispeci svoj hleb." **16** Zatim mi reče: „Sine čovečiji, uništiću u Jerusalimu zalihe hleba, tako da će oni jesti hleb na meru i u teskobi, i vodu će piti na meru i sa strepnjom. **17** Ostaće bez hleba i vode i gledaće zaprepašćeno jedni u druge i istrunuće u svom prestupu."

5 „A ti, sine čovečiji, uzmi oštar mač. Upotrebi ga kao brijačku britvu i pređi njim preko svoje glave i preko svoje brade, pa uzmi vagu i razdeli kosu i bradu na tri dela. **2** Čim se navrše dani opsade, trećinu spali u vatri usred grada. Drugu trećinu uzmi i saseci je mačem oko grada. Preostalu trećinu rasprši u vetar, a ja ću poslati mač za njima.

3 Od poslednje trećine uzmi malo dlaka, umotaj ih i stavi u svoje haljine. **4** Deo toga uzmi i baci u vatru da izgori, Odatle će se vatra proširiti na ceo Izraelov dom."

5 „Ovako kaže Gospod: 'Ovo je Jerusalem. Postavio sam ga usred drugih naroda, okružio sam ga zemljama. **6** On se pobu-

nio protiv mojih zakona čineći veće zlo nego drugi narodi. Pobunio se protiv mojih odredaba više nego okolni narodi, jer su odbacili moje zakone i nisu živeli po mojim odredbama.'

7 Zato ovako kaže Gospod: 'Teže vas je obuzdati od okolnih naroda, ne živite po mojim odredbama i ne držite se mojih zakona, nego se držite zakona okolnih naroda.' **8** Zato ovako kaže Gospod: 'Dolazim na tebe, grade. Izvršiću pravednu presudu usred tebe pred očima svih naroda. **9** Zbog svih tvojih gadosti učiniću u tebi ono što dosad nisam učinio, niti ću ikad više učiniti.

10 Zato će usred tebe očevi jesti svoje sinove, a sinovi svoje očeve. Izvršiću svoju presudu na tebi i sav tvoj ostatak rasejaću na sve strane.

11 Tako ja bio živ', govori Gospod, 'zato što ste oskrnavili moje svetište svim svojim gadostima i svim svojim odvratnim stvarima, ja ću vas umanjiti, moje oko se neće sažaliti i neću imati samilosti. **12** Trećina vas pomreće od pošasti i izginuće od gladi usred tebe. Druga trećina će pasti od mača oko tebe. Preostalu trećinu rasejaću na sve strane i poslaću mač za njima. **13** Tada će utihnuti gnev moj, utišaće se jarost moja i ja ću se smiriti. Kad iskalim gnev svoj nad njima, znaće da sam ja, Gospod, tako govorio u svojoj revnosti.

14 Opustošiću te i izvrgnuću te ruglu među okolnim narodima, pred očima svih prolaznika. **15** Rugaće ti se i vreaće te, bićeš primer za opomenu i nešto užasno za okolne narode, kad na tebi izvršim svoju presudu u srdžbi i jarosti i kad te kaznim u svom gnevu. Ja, Gospod, tako sam rekao.

16 Kad na vas pošaljem pogubne strele gladi, koje će biti na vašu propast i koje ću poslati da vas uništım, tada ću na vas pustiti još veću glad i uništiću vaše zalihe hleba. **17** Poslaću na vas glad i opasne

* **4,11** In iznosi 3,67 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

zveri što će vam decu pobiti. Pošast i krv proći će preko tebe i pustiću mač da dođe na tebe. Ja, Gospod, tako sam rekao’.”

6 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Izraelovim gorama i prorokuj protiv njih. **3** Reci im: ‘Gore Izraelove, čujte reč Gospoda: ‘Ovako Gospod kaže gorama i bregovima, rečnim koritima i dolinama: ‘Pustiću na vas mač i uništiću vaše obredne uzvišice. **4** Vaši oltari biće opustošeni i vaši kadioni stalci biće polomljeni. Baciću vaše mrtvace pred vaše odvratne idole. **5** Staviću leševe Izraelovih sinova pred njihove odvratne idole i razbacaću vaše kosti oko vaših oltara. **6** Gde god da boravite, vaši gradovi biće opustošeni i vaše obredne uzvišice razrušene, tako da će ležati opustošeni, vaši oltari biće razrušeni i razbijeni, nestaće vaših odvratnih idola, polomiće se vaši kadioni stalci i zbrisana će biti dela ruku vaših. **7** Među vama će padati pobijena tela i tada ćete znati da sam ja Gospod.

8 Ali kad se to dogodi, poštedeću ostatak, one koji umaknu maču među narodima, kad se rasejete po zemljama. **9** Oni koji prežive setiće se mene među narodima u koje budu odvedeni kao zarobljenici, jer sam veoma žalostan zbog njihovog bludničkog srca koje se odmetnulo od mene i zbog njihovih očiju koje obožavaju njihove odvratne idole. Na licu će im se videti da su sami sebi odvratni zbog zla koje su činili, zbog svih svojih gadosti. **10** Tada će znati da sam ja Gospod. Ja im nisam uzalud govorio da ću na njih pustiti sve to zlo.”

11 „Ovako kaže Gospod: ‘Pljesni rukama i lupi nogom, pa zbog svih zlih gadosti Izraelovog doma reci: ‘Jao!’, jer će pasti od mača, gladi i pošasti. **12** Ko bude daleko, umreće od pošasti. Ko bude blizu, pašće od mača. Ko ostane i bude pošte-

đen, umreće od gladi. Tako ću iskaliti gnev svoj na njima. **13** Tada će znati da sam ja Gospod, kad njihovi pobijeni budu ležali među njihovim odvratnim idolima, oko njihovih oltara, na svakom visokom brdu, na svim gorskim vrhovima, pod svakim zelenim drvetom i pod svakim razgranatim stablom, na mestima gde su prinosili ugodan miris svim svojim odvratnim idolima. **14** Dignuću ruku na njih i pretvoriću njihovu zemlju u pustoš, u pustinju goru od pustinje koja se pruža prema Divlati, svuda gde god borave. Tada će znati da sam ja Gospod’.”

7 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, ovako kaže Gospod Izraelovoj zemlji: ‘Kraj, kraj dolazi na sve četiri strane zemlje. **3** Sada kraj dolazi tebi. Izliću svoj gnev na tebe i sudiću ti prema tvojim putevima i oboriću na tebe sve tvoje gadosti. **4** Moje oko se neće sažaliti na tebe i neću se smilovati, jer ću ti dati prema putevima tvojim i osetićeš posledice zbog gadosti usred tebe. Tada ćete znati da sam ja Gospod.’

5 Ovako kaže Gospod: ‘Gle, dolazi nevolja, nevolja kakve još nije bilo! **6** Kraj dolazi. Kraj dolazi, iznenada će te snaći. Gle, dolazi! **7** Nevolja će ti doći, stanovniče zemlje, dolazi vreme, blizu je dan. Pometnja je, a ne klicanje na gorama.

8 Uskoro ću izliti svoju jarost na tebe i iskaliću na tebi svoj gnev, sudiću ti prema tvojim putevima i vratiću ti za sve tvoje gadosti. **9** Moje oko se neće sažaliti i neću se smilovati. Daću ti prema tvojim putevima i osetićeš posledice zbog gadosti usred tebe. Tada ćete znati da sam ja Gospod, onaj koji vas je udario.

10 Evo, dolazi dan! Evo ga! Nevolja stiže. Prut cveta. Oholost niče. **11** Nasilje se podiže kao prut kojim se kažnjava zloća. Neće oni sebe izbaviti, neće ih izbaviti njihovo bogatstvo niti njihova dela. Nika-

kve zasluge nemaju. **12** Dolazi vreme, bliži se dan. Ko kupuje, neka se ne raduje, a ko prodaje, neka ne tuguje, jer jarost dolazi na sve te ljude. **13** Prodavac se neće vratiti na ono što je prodao, dokle god je živ, jer je ovo vizija za sve te ljude. Niko se neće vratiti i niko prevarom neće život sačuvati.

14 Zatrubili su u trube i svi su se spremili, ali niko u boj ne ide, jer moja jarost dolazi na sve te ljude. **15** Napolju je mač, a unutra su pošast i glad. Onaj ko je u polju, poginuće od mača, a onog ko je u gradu, proždreće glad i pošast. **16** Njihovi begunci će umaći i biće na gorama kao golubovi iz dolina, svi će jadikovati, svaki zbog svog prestupa. **17** Sve ruke klonuše, niz svako koleno voda teče.* **18** Opasuju kostret, strah ih obuzima, stid je na svim licima, sve su glave ćelave.

19 Svoje srebro pobacaće po ulicama, zlato će im postati odvratno. Ni srebro ni zlato neće ih moći izbaviti u dan Gospodnjeg gneva. Neće oni nasititi duše svoje i neće napuniti stomak svoj, jer je njihovo blago kamen spoticanja koji ih navodi na greh. **20** Ponose se divnim nakitom svojim. Od srebra i zlata načinili su odvratne likove svoje, gadne bogove svoje. Zato ću učiniti da im to bude odvratno. **21** To srebro i zlato daću tuđincima u ruke da ga oplene i zlima u zemlji da ga razgrabe, i oni će ga oskrnaviti.

22 Odvratiću lice svoje od tih prestupnika. Oskrnjavljeno biće sakriveno prebivalište moje, razbojnici će ući u njega i oskrnaviće ga."

23 „Napravi lanac, jer je zemlja puna presuda zbog kojih se krv proliva i grad je pun nasilja. **24** Dovešću najgore između naroda i oni će im kuće zauzeti. Slomiću ponos onih koji su silni i njihova svetilišta biće oskrnavljena. **25** Nastaće teskoba, i

* **7,17** Ovaj izraz se odnosi na nekontrolisano mokenje usled straha.

oni će tražiti mir, ali njega neće biti. **26** Dolaziće nevolja za nevoljom i stizaće vest za veću. Narod će tražiti vizije od proroka. Nastaće zakona kod sveštenika i saveća kod starešina. **27** Car će tugovati, poglavar će se užasom ogrnuti, zadrhtaće ruke narodu. Daću im prema njihovim putevima i sudiću im prema njihovoj pravdi. Tada će znati da sam ja Gospod."

8 Šeste godine, šestog meseca, petog dana u mesecu, sedeo sam u svojoj kući, a preda mnom su sedele Judine starešine, kad se na mene spustila ruka Gospoda. **2** Video sam nekog ko je izgledao kao vatra. Od onog što je izgledalo kao njegova bedra pa naniže bila je vatra, a od njegovih bedara pa naviše bilo je nešto kao svetlost, kao sjajno belo zlato. **3** On je ispružio nešto nalik ruci i uhvatio me je za pramen kose na glavi. Tada me je Duh poneo između zemlje i neba, i u božanskim vizijama odneo me u Jerusalim na ulaz unutrašnjih vrata koja gledaju na sever, gde stoji idol ljubomore koji izaziva ljubomoru. **4** Tamo je bila slava Izraelovog Boga, a izgledala je poput one koju sam video u dolini.

5 Onda mi reče: „Sine čovečiji, podigni svoje oči prema severu.“ I ja sam podigao svoje oči prema severu, a severno od vrata oltara bio je onaj idol ljubomore na ulazu. **6** Tada mi reče: „Sine čovečiji, vidiš li kako velike gadosti čine, šta sve čini Izraelov dom da bi me udaljio od mog svetilišta? Videćeš još velikih gadosti.“

7 Zatim me je odveo na ulaz u dvorište i ugledao sam rupu u zidu. **8** Tada mi reče: „Sine čovečiji, probij taj zid.“ Tada sam probio zid i ugledao jedan ulaz. **9** Zatim mi reče: „Uđi i pogledaj užasne gadosti koje oni tamo čine.“ **10** Ušao sam i ugledao razne likove stvorenja koja gmižu, likove odvratnih životinja i sve odvratne idole Izraelovog doma, izrezbarene

svuda po zidovima. **11** Pred njima je stajalo sedamdeset starešina Izraelovog doma, među kojima je bio i Jazanija, Safanov sin. Svaki je u ruci imao kadionicu i uzdižao se oblak mirisnog kada. **12** Zatim mi reče: „Sine čovečiji, vidiš li šta u tami čine starešine Izraelovog doma, šta svaki od njih radi u prostorijama gde se nalaze njihovi rezani likovi? Oni govore: 'Gospod nas ne vidi. Gospod je ostavio ovu zemlju.'”

13 Tada mi reče: „Videćeš još velikih gadosti koje čine.” **14** Onda me je odveo na vrata Gospodnjeg doma koja su na severu. I gle, tamo su žene sedele i oplakivale boga Tamuza.

15 Tada mi reče: „Vidiš li to, sine čovečiji? Videćeš još velikih gadosti, gorih od ovih.” **16** Zatim me je odveo u unutrašnje dvorište Gospodnjeg doma. A na ulazu u Gospodnji hram, između predvorja i oltara, bilo je oko dvadeset i pet ljudi, leđima okrenutih prema Gospodnjem hramu, a licem prema istoku, i oni su se klanjali suncu prema istoku.

17 Onda mi reče: „Vidiš li to, sine čovečiji? Judinom domu je tako lako da čini gadosti koje ovde čine, da pune zemlju nasiljem i da me uvek iznova vređaju. Eto, guraju mi granu pod nos. **18** Zato ću i ja postupiti u svom gnevju. Moje oko se neće sažaliti i neću se smilovati. Iz svega će glasa vikati na moje uši, ali ih ja neću uslišiti.”

9 Zatim je iz svega glasa povikao na moje uši: „Neka pristupe oni koji treba da kazne grad, svaki sa svojim smrtonosnim oružjem u ruci!”

2 I gle, došlo je šest ljudi iz pravca gornjih vrata koja gledaju na sever, svaki sa svojim razornim oružjem u ruci. Među njima je bio i jedan čovek obučen u lan, s pisarskim priborom za pojasom. Oni su ušli i stali pored bakarnog oltara.

3 Slava Izraelovog Boga podigla se s heruvima* nad kojima je bila i prešla na prag doma. On je pozvao čoveka obučenog u lan, koji je za pojasom imao pisarski pribor. **4** Zatim mu je Gospod rekao: „Prođi kroz grad, kroz Jerusalem, i znakom obeleži čela ljudi koji tuguju i plaču zbog svih gadosti koje se čine u njemu.”

5 A drugima na moje uši reče: „Prođite za njim kroz grad i ubijajte. Neka se vaše oko ne sažali i nemojte imati samilosti. **6** Pobijte i istrebite starce, mladiće i devojke, decu i žene. Ali ne prilazite onima na kojima bude znak. A počnite od mog svetilišta.” Tako su počeli od staraca koji su bili pred domom. **7** On im zatim reče: „Oskrnajte dom i napunite dvorišta pobijenim ljudima. Idite.” Oni su otišli i ubijali po gradu.

8 Dok su oni ubijali, ja sam bio pošteđen, pa sam pao ničice i povikao: „Jao, Gospode! Zar ćeš uništiti sav Izraelov ostatak izlivajući svoj gnev na Jerusalem?”

9 A on mi reče: „Veliki je prestup Izraelovog i Judinog doma, veoma velik. Zemlja je puna krvi, a grad je pun pokvarenosti, jer govore: 'Gospod je ostavio ovu zemlju. Gospod ne vidi.' **10** Zato se ni moje oko neće sažaliti i neću imati samilosti. Njihova dela oboriću na njihovu glavu.”

11 I gle, čovek obučen u lan, koji je za pojasom imao pisarski pribor, dođe s veću: „Učinio sam kako si mi zapovedio.”

10 Zatim sam pogledao i, gle, na svodu koji je bio iznad glava heruvima nalazilo se nešto kao kamen safir, nešto što je ličilo na presto. To se nalazilo iznad njih. **2** Tada on reče čoveku obučenom u lan: „Uđi među točkove koji se okreću, ispod heruvima, i uzmi pregršt užarenog ugljevlja između heruvima i razbacaj ga nad gradom.” Tako je on

* **9,3** Heruvimi su anđeli koji imaju visok položaj.

na moje oči ušao među njih.

3 Kada je taj čovek ušao, heruvimi su stajali s desne strane doma i oblak je ispunio unutrašnje dvorište. **4** Gospodnja slava se podigla s heruvima na prag doma, tako da se dom ispunio oblakom, a dvorište je bilo puno svetlosti zbog Gospodnje slave. **5** Huka krila heruvima čula se do spoljašnjeg dvorišta i zvučala je kao glas Svemoćnog Boga kada govori.

6 Tada je on zapovedio čoveku obučenom u lan: „Uzmi malo vatre između točkova koji se okreću, između heruvima.” I taj čovek je ušao i stao pored točkova. **7** Tada je heruvim pružio ruku prema vatri koja je bila između heruvima, uzeo je i stavio u ruke onome koji je bio obučen u lan. Tako ju je on uzeo i izašao. **8** Ispod krila heruvima videlo se nešto kao ljudska ruka.

9 Zatim sam video četiri točka koja su bila pored tih heruvima, po jedan točak pored svakog heruvima. Točkovi su ličili na sjajni kamen hrizolit. **10** Sva četiri bila su ista, kao da je jedan točak u drugom točku. **11** Kad su se kretali, mogli su ići na sve četiri strane. Dok su išli, nisu morali skretati, nego su išli u pravcu u kom je glava bila usmerena. Dok su išli, nisu morali da skreću. **12** Svuda po njihovom telu, njihovim leđima, po rukama i krilima i po točkovima bile su oči. Svaki od njih četvorice imao je svoj točak. **13** Ja sam čuo da je točkovima zapovedeno: „Točkovi koji se krećete, krenite!”

14 Svaki heruvim imao je četiri lica. Prvo lice bilo je lice heruvima, drugo lice bilo je lice zemaljskog čoveka, treće je bilo lice lava, a četvrto lice orla.

15 Heruvimi su se podigli. Bila su to ista bića koja sam video na reci Hevaru. **16** Kad bi heruvimi krenuli, s njima bi krenuli i točkovi, i kad bi heruvimi podigli krila da se uzdignu visoko iznad zemlje, točkovi ne bi skrenuli od njih. **17** Kad bi

oni stali, i točkovi bi stali, a kad bi se oni podigli, i točkovi bi se podigli zajedno s njima, jer je duh koji je delovao na bića bio i u točkovima.

18 Gospodnja slava podigla se s praga doma i stala iznad heruvima. **19** Heruvimi su podigli svoja krila i pred mojim očima uzdigli se sa zemlje. Kad su krenuli, s njima su krenuli i točkovi. Heruvimi su stali kod istočnih vrata Gospodnjeg doma, a slava Izraelovog Boga bila je nad njima.

20 To su bila bića koja sam video ispod Izraelovog Boga na reci Hevaru, i tako sam shvatio da su to bili heruvimi. **21** Svako od njih četvoro imalo je po četiri lica i po četiri krila, a ispod krila imalo je nešto kao ljudske ruke. **22** Lica su im bila poput lica koja sam video na reci Hevaru, potpuno ista. Svaki heruvim išao je pravo napred.

11 Duh me je podigao i odneo do istočnih vrata Gospodnjeg doma koja gledaju na istok. Na tim vratima bilo je dvadeset i pet ljudi, a među njima sam video Jazaniju, Azurovog sina, i Felatiju, Benajinog sina, narodne knezove. **2** Tada mi je Bog rekao: „Sine čovečiji, to su ljudi koji smišljaju zlo i loše savetuju ovaj grad, **3** govoreći: 'Zar ne dolazi vreme da gradimo kuće? Ovaj grad je lonac, a mi smo meso.’” **4** Zato prorokuj protiv njih. Prorokuj, sine čovečiji.”

5 Tada se na mene spustio Gospodnji Duh i Bog mi je rekao: „Ovako im reci: 'Evo šta kaže Gospod: 'Dobro ste rekli, dome Izraelov. Znam ja šta vam je na umu. **6** Mnoge ste pobili u ovom gradu, njegove ulice napunili ste pobijenim ljudima. **7** Zato ovako kaže Gospod: 'Oni koje ste pobili i pobacali po gradu, oni su meso, a grad je lonac. Vi ćete biti izvedeni iz njega.

* **11,3** To jest „meso koje je zaštićeno u loncu”.

8 Mača se bojite, a ja ću mač na vas poslati', govori Gospod. **9** 'Izvešću vas iz grada i predaću vas u ruke tuđincima, i nad vama ću izvršiti pravednu presudu. **10** Pašćete od mača. Presudiću vam na Izraelovoj granici, i tada ćete znati da sam ja Gospod. **11** Ovaj grad vam više neće biti lonac, niti ćete vi biti meso u njemu. Presudiću vam na Izraelovoj granici. **12** Tada ćete znati da sam ja Gospod, jer niste živeli po mojim propisima i niste postupali po mojim zakonima, nego ste postupali po zakonima okolnih naroda'."

13 Čim sam završio prorokovanje, umro je Felatija, Benajin sin. Tada sam pao ničice i iz sveg glasa povikao: „Jao, Gospode! Zar ćeš istrebiti Izraelov ostatak?"

14 Opet mi je došla Gospodnja reč: **15** „Tvojoj braći, sine čovečiji, tvojoj braći, ljudima koji se zanimaju za tvoje pravo otkupa, i celom Izraelovom domu, celom njegovom domu, stanovnici Jerusalima govore: 'Idite daleko od Gospoda. Ovo je naše, nama je zemlja data u posed.' **16** Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Iako sam ih odagnao daleko među narode i rasejao ih po zemljama, kratko vreme biću im svetilište u zemljama u koje su dospeli.'

17 Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Sakupiću vas iz svih naroda i sabraću vas iz svih zemalja po kojima ste rasejani, i daću vam izraelsku zemlju. **18** Moj narod će se vratiti u nju i ukloniće iz nje sve gadosti i sve odvratne stvari. **19** Ja ću im dati jedno srce i staviću u njih nov duh. Izvadiću iz njihovog tela kameno srce i daću im mesno srce, **20** kako bi živeli po mojim odredbama i držali se mojih zakona i izvršavali ih, i oni će biti moj narod i ja ću biti njihov Bog.

21 A onima kojima je srce ogrezlo u njihovim gadostima i odvratnim stvarima, oboriću njihova dela na njihovu glavu', govori Gospod."

22 Tada su heruvimi podigli svoja krila, i s njima su krenuli i točkovi, a slava Izraelovog Boga bila je nad njima. **23** Gospodnja slava se podigla sa grada i stala na goru istočno od grada. **24** A mene je Duh, u viziji koju sam dobio po Božjem Duhu, podigao i odneo kod izgnanika u Haldeju. I nestala je vizija koju sam imao. **25** Onda sam ispričao izgnanicima sve što mi je Gospod pokazao.

12 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, ti živiš usred buntovničkog doma, koji ima oči da vidi, ali ne vidi, i koji ima uši da čuje, ali ne čuje, jer je dom buntovnički. **3** Sine čovečiji, spremi izbeglički zavežljaj i pođi po danu u izgnanstvo pred njihovim očima. Pred njihovim očima pođi u izgnanstvo iz svog mesta na drugo mesto. Možda će shvatiti šta to znači, iako su buntovnički dom. **4** Iznesi po danu svoj izbeglički zavežljaj tako da oni vide i pođi pred njihovim očima uveče kao što polaze oni koji se odvođe u izgnanstvo.

5 Prokopaj zid pred njihovim očima i kroz njega iznesi svoje stvari. **6** Pred njihovim očima ponesi zavežljaj na ramenu. Po mraku iznesi stvari. Pokrij svoje lice da ne vidiš zemlju, jer sam te postavio da budeš upozoravajući primer Izraelovom domu."

7 I ja sam učinio onako kako mi je bilo zapovedeno. Izneo sam po danu svoje stvari, izbeglički zavežljaj, a uveče sam rukama prokopao zid. Po mraku sam izneo stvari. Na ramenu sam nosio svoj zavežljaj, pred njihovim očima.

8 Ujutru mi je opet došla Gospodnja reč: **9** „Sine čovečiji, zar te Izraelov dom, buntovnički dom ne pita: 'Šta radiš?' **10** Ovako im odgovori: 'Evo šta kaže Gospod: 'Ova objava odnosi se na poglavara, ovo je objava protiv Jerusalima i celog Izraelovog doma koji je tamo.'

11 Reci im: 'Ja sam vam upozoravajući primer. Kako sam ja učinio, tako će biti njima učinjeno. Otići će u izgnanstvo, u zarobljeništvo. **12** Poglavar koji je među njima, po mraku će poneti prtljag na ramenu i izneće ga. Oni će prokopati zid da kroz njega iznesu stvari. On će pokriti lice da očima ne vidi zemlju. **13** Ja ću nad njim razapeti svoju mrežu, i on će se uhvatiti u moju lovačku mrežu. Odvešću ga u Vavilon, u haldejsku zemlju, ali je on neće videti. Tamo će umreti. **14** Sve one oko njega koji mu pomažu i sve njegove čete rasejaću na sve strane i poslaću mač za njima. **15** Tada će znati da sam ja Gospod, kad ih oteram među narode i rasejem po zemljama. **16** Ipak, neke od njih sačuvaću od mača, gladi i pošasti, da bi među narodima u koje će otići pričali o svim svojim gadostima. Tada će znati da sam ja Gospod'."

17 Opet mi je došla Gospodnja reč: **18** „Sine čovečiji, u strahu jedi svoj hleb, u nemiru i teskobi pij svoju vodu. **19** Ovako reci narodu: 'Evo šta kaže Gospod za stanovnike Jerusalima u izraelskoj zemlji: 'U teskobi će jesti hleb i sa strepnjom će piti vodu. Zbog nasilja svih njenih stanovnika opusteće zemlja i nestaće sve što je na njoj. **20** Nastanjeni gradovi biće opustošeni, sva zemlja postaće pustoš. Tada ćete znati da sam ja Gospod'."

21 Opet mi je došla Gospodnja reč: **22** „Sine čovečiji, kakvu to izreku imate u izraelskoj zemlji? Vi govorite: 'Prolaze dani, a nijedna se vizija nije obistinila.' **23** Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Učiniću da nestane ta izreka i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se dani i ispunjenje svih vizija.' **24** Jer više neće biti bezvrednih vizija niti licemernog proricanja u Izraelovom domu. **25** Jer ja, Gospod, govoriću, i reč koju kažem obistinice se. Neće više biti odgađanja, jer u vaše dane, buntovnički dome, kazaću reč i izvršiću je',

govori Gospod."

26 Opet mi je došla Gospodnja reč: **27** „Sine čovečiji, Izraelov dom govori: 'Vizija koju on ima ispuniće se nakon mnogo dana, on prorokuje za daleka vremena.' **28** Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Neće se više odgađati nijedna moja reč. Reč koju kažem izvršice se', govori Gospod'."

13 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, prorokuj o Izraelovim prorocima koji prorokuju i ovako reci onima koji iz svog srca prorokuju: 'Čujte Gospodnju reč. **3** Ovako kaže Gospod: 'Teško bezumnim prorocima, koji za svojim srcem idu, a ništa ne vide! **4** Tvoji su proroci, Izraele, kao lisice u ruševinama. **5** Nećete se popeti do pukotina da biste ih branili niti ćete podići kamene zidine oko Izraelovog doma da biste se održali u bici u Gospodnji dan. **6** Neistinite su njihove vizije i lažno je njihovo proricanje. Oni govore: 'Ovo je Gospodnja reč', a Gospod ih nije poslao. I još očekuju da se reč ispuni. **7** Zar nisu neistinite vizije koje imate i zar nisu lažna vaša proricanja kad govorite: 'Ovo je Gospodnja reč', a ja nisam ništa rekao?

8 Zato ovako kaže Gospod: 'Zato što govorite neistinu i imate lažne vizije, dolazim na vas', govori Gospod. **9** 'Ruka će se moja podići na proroke koji neistinite vizije imaju i laž proriču. Neće ih više biti u zboru mog naroda, neće ih biti u popisu Izraelovog doma i neće doći u Izraelovu zemlju. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **10** Tako će biti zato što zavode moj narod, zato što govore: 'Mir je!', a mira nema. Narod gradi zid, a oni ga krečom premazuju, ali uzalud.

11 Reci onima koji zid kreče da će on pasti. Udariće snažan pljusak. Ti ćeš, grade, na njega pasti. Od naleta olujnih vetrova zid će popucati. **12** Zid će sigurno

pasti. Zar vam se tada neće govoriti: 'Gde je kreč kojim ste ga okrečili?'

13 Zato ovako kaže Gospod: 'U svom gnevu učiniću da udare olujni vetrovi, u svojoj jarosti poslaću snažan pljusak, u svom gnevu poslaću grad da sve uništi. **14** Srušiću zid koji ste okrečili, oboriću ga na zemlju i otkriće se njegovi temelji. Grad će pasti, a vi ćete izginuti u njemu. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **15** Tako ću iskaliti svoj gnev na zid i na one koji su ga krečili, i reći ću vam: 'Nema više zida, nema više onih koji ga kreče, **16** nema više Izraelovih proroka koji proriču Jerusalmu i koji imaju viziju da će biti mir u njemu, a mira nema', govori Gospod.

17 A ti, sine čovečiji, okreni svoje lice prema kćerima svog naroda koje prorokuju iz svog srca i prorokuj protiv njih. **18** Reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Teško ženama koje šiju poveze za sve laktove i prave koprene za glave ljudi različitog rasta da bi duše lovili! Zar lovite duše mog naroda, misleći da ćete sačuvati u životu svoje duše? **19** Zar me obeščašćujete pred mojim narodom za šaku ječma i za zalogaj hleba, ubijajući duše koje ne bi trebalo da umru, a ostavljajući u životu duše koje ne bi trebalo da žive, dok pri tom lažete moj narod, koji laž sluša?

20 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo me protiv vaših poveza, kojima lovite duše kao da su ptice. Strgnuću ih s vaših ruku i pustiću duše, koje lovite kao da su ptice. **21** Strgnuću vaše koprene i izbaviću svoj narod iz vaših ruku, tako da oni više neće biti plen u vašim rukama. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **22** Zato što svojim lažima žalostite srce pravednika, a ja mu nisam bol naneo, i jačate ruke zlikovcu da se ne bi odvratio od svog zlog puta i ostao živ, **23** nećete više imati neistinite vizije niti ćete više proricati, a ja ću izbaviti svoj narod iz vaših ruku. Tada ćete znati da sam ja Gospod'."

14 Neki od Izraelovih starešina došli su i seli pred mene. **2** Tada mi je došla Gospodnja reč: **3** „Sine čovečiji, ti ljudi nose u svom srcu odvratne idole svoje i pred lice svoje stavljaju kamen spoticanja koji ih navodi na greh. Zar ću trpeti da od mene traže savet? **4** Zato im se obrati i reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Svakom iz Izraelovog doma ko nosi u svom srcu svoje odvratne idole i ko pred svoje lice stavlja kamen spoticanja koji ga navodi na greh, pa dođe kod proroka, ja, Gospod, odgovoriću prema mnoštvu njegovih odvratnih idola. **5** Uhvatiću za srce Izraelov dom, jer su zbog svih svojih odvratnih idola odstupili od mene.

6 Zato ovako reci Izraelovom domu: 'Evo šta kaže Gospod: 'Odvratite se i odstupite od svojih odvratnih idola, okrenite lice svoje od svih gadosti svojih. **7** Jer ko god iz Izraelovog doma ili od stranaca koji borave u Izraelu odstupi od mene i u svom srcu nosi svoje odvratne idole i pred svoje lice stavlja kamen spoticanja koji ga navodi na greh, pa dođe kod proroka da me upita preko njega, njemu ću ja, Gospod, lično odgovoriti. **8** Okrenuću lice protiv tog čoveka, postaviću ga kao upozoravajući primer i učiniću da se o njemu podrugljivo priča.* Istrebiću ga iz svog naroda. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

9 Ako prorok dozvoli da bude zaveden pa progovori proročku reč, znajte da sam ja, Gospod, zaveo tog proroka. Podignuću svoju ruku na njega i istrebiću ga iz svog naroda Izraela. **10** Obojica će snositi krivicu za svoj prestup. Prestup onog koji pita proroka biće jednak prorokovom prestupu. **11** Izraelov dom više neće odstupati od mene i neće se više skrnnaviti svim prestupima svojim. Tada će oni biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog', govori Gospod."

12 Opet mi je došla Gospodnja reč: **13**

* **14,8** Doslovno: „i da bude izreka (poslovica)“.

„Sine čovečiji, ako mi neka zemlja zgreši tako što mi bude neverna, podignuću svoju ruku na nju i uništiću njene zalihe hleba, pustiću na nju glad i istrebiću iz nje i ljude i stoku. **14** Kad bi se u njoj našli ova tri čoveka - Noje, Danilo i Jov - oni bi zbog pravednosti svoje dušu svoju izbavili“, govori Gospod.

15 „Kad bih po toj zemlji pustio opasne zveri, koje bi decu pobile, kad bi se ona pretvorila u pustoš kroz koju niko ne prolazi zato što u njoj ima zveri, **16** i kad bi se u njoj našla ta tri čoveka, tako ja bio živ“, govori Gospod, „oni ne bi izbavili ni sinove ni kćeri, već samo sebe, a zemlja bi se u pustoš pretvorila.

17 Kad bih na tu zemlju poslao mač i rekao: 'Neka mač prođe kroz zemlju, i kad bih istrebio iz nje i ljude i stoku, **18** a u njoj bi se našla ta tri čoveka, tako ja bio živ', govori Gospod, 'oni ne bi izbavili ni sinove ni kćeri, već samo sebe.

19 Kad bih na tu zemlju pošast pustio, svoj gnev izlio i napunio je krvlju, da bih iz nje i ljude i stoku istrebio, **20** a u njoj bi se našli Noje, Danilo i Jov, tako ja bio živ', govori Gospod, 'ne bi oni izbavili ni sinove ni kćeri, već bi zbog svoje pravednosti samo dušu svoju izbavili.

21 Zato ovako kaže Gospod: 'Tako će biti kad se izvrše moje četiri razorne presude - mač, glad, opasne zveri i pošast - koje ću poslati na Jerusalim da istrebim iz njega i ljude i stoku. **22** Ali će u njemu biti preživelih i oni će izaći. Evo sinova i kćeri! Oni k vama dolaze, i tada ćete videti njihov put i njihova dela. Vi ćete naći utehu u nevolji koju ću pustiti na Jerusalim, u svemu onome što ću pustiti na njega.

23 Oni će vam biti uteha kada vidite njihov put i njihova dela. Tada ćete znati da nisam bez razloga učinio sve ono što sam učinio protiv tog grada', govori Gospod."

15 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, po čemu se divlja loza, ili njene mladice, razlikuju od sveg ostalog drveća u šumi? **3** Pravi li se od nje motka koja može za nešto poslužiti? Pravi li se od nje klin o koji se nešto može obesiti? **4** Gle, u vatru se baca da izgori. Vatra hvata oba njena kraja i sredinu njenu proždire. Može li za neki posao poslužiti? **5** Čak i kad je netaknuta, ničemu ne služi. A kako će onda ičemu poslužiti kad je vatra zahvati i proguta?

6 Zato ovako kaže Gospod: 'Kao što sam divlju lozu, koja je među šumskim drvećem, predao vatri da izgori, tako predajem stanovnike Jerusalima. **7** Protiv njih sam okrenuo lice svoje. Iz vatre su izašli, ali vatra će ih progutati. Tada ćete znati da sam ja Gospod, kada protiv njih okrenem lice svoje.

8 'Pretvoriću zemlju u pustoš, jer su mi bili neverni', govori Gospod."

16 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, ukaži Jerusalimu na njegove gadosti. **3** Reci mu: 'Ovako Gospod kaže Jerusalimu:* 'Po poreklu i po rođenju ti si iz hananske zemlje. Otac ti je bio Amorejcin, a majka Hetejka. **4** Kad si se rodila, na dan tvog rođenja, nisu ti presekli pupčanu vrpču, nisu te oprali vodom da te očiste, nisu te istrljali solju niti su te povili. **5** Nijedno se oko nije sažalilo na tebe da ti iz samilosti učini nešto od toga, nego su te bacili u polje jer im je bila mrska tvoja duša onog dana kad si se rodila.

6 Ja sam prolazio pored tebe i video sam te kako se valjaš u svojoj krvi, pa sam ti rekao dok si ležala u svojoj krvi: 'Budi živa!' Da, dok si ležala u svojoj krvi rekao sam ti: 'Budi živa!' **7** Od tebe sam načinio

* **16,3** U ovom poglavlju Gospod se Jerusalimu obraća u ženskom rodu. Na hebrejskom jeziku imenica „grad“ (hebrejski „ir“) je ženskog roda.

veliko mnoštvo, poput mnoštva izdanaka u polju, i narasla si i postala velika i došla si s najlepšim ukrasima. Narasle su dojke tvoje i kosa ti je porasla, ali još si bila gola i naga.

8 Ja sam prolazio pored tebe i video sam te, i bilo ti je vreme za udaju. Raširio sam svoje haljine nad tobom i pokrio tvoju golotinju, zakleo sam ti se i sklopio savez s tobom, govori Gospod, i tako si postala moja. **9** Oprao sam te vodom, sprao sam s tebe krv tvoju i namazao te uljem. **10** Obukao sam te u vezenu haljinu, dao sam ti obuću od kože od jazavca, oko glave ti omotao fini lan i pokrio te skupocenim platnom. **11** Ukrasio sam te nakitom, na ruke sam ti stavio narukvice i oko vrata ogrlicu. **12** Stavio sam ti grivnu, ukrase i divnu krunu na glavu. **13** Tako si bila okićena zlatom i srebrom, a odeća ti je bila fini lan, skupoceno platno i vezene haljine. Jela si fino brašno, med i ulje, postala si lepa, veoma lepa, dostojna carske časti.

14 Glas o tvojoj lepoti proširio se po narodima, jer je tvoja lepota bila savršena zbog moje slave kojom sam te obdario, govori Gospod.

15 Ali ti si se pouzdala u svoju lepotu i zbog glasa koji si uživala postala si bludnica, odavala si se bludu sa svakim prolaznikom, svoju lepotu si mu davala. **16** Uzimala si svoje haljine i pravila sebi šarena svetišta na uzvišicama i odavala se bludu na njima. Tako nešto nije smelo da se desi, nije smelo da se dogodi. **17** Uzimala si svoj divan nakit od zlata i srebra koji sam ti dao i od njega si pravila sebi muške likove i odavala se bludu s njima. **18** Pokrivala si ih svojim vezenim haljinama i pred njih si stavljala moje ulje i moj kad. **19** Hranu koju sam ti dao - fino brašno, ulje i med, čime sam te hranio - stavljala si pred njih na ugodni miris. Tako je to bilo, govori Gospod.

20 Uzimala si svoje sinove i kćeri koje

si meni rodila i prinosila si ih idolima na žrtvu da ih vatra proguta. Zar nije dosta bluda tvoga? **21** Moju si decu klala i spaljujući ih u vatri prinosila ih idolima. **22** U svim svojim gadostima i svom bludu nisi se setila vremena svoje mladosti kad si bila gola i naga, kad si se valjala u krvi. **23** Nakon svega zla koje si počinila ('Teško, teško tebi!', govori Gospod) **24** podigla si sebi uzvišenje od zemlje i načinila sebi obredne uzvišice na svakom trgu. **25** Na svakom raskršću sagradila si svoje obredne uzvišice i svoju lepotu pretvorila si u gadost, svoje noge širila si svakom prolazniku i naveliko blud si činila. **26** Odavala si se bludu s Egipćanima, susedima svojim velikoga tela, i naveliko si blud činila da bi me vređala. **27** Podignuću svoju ruku na tebe i smanjiću ti obrok i predaću te onima koji te mrze da s tobom čine šta im duša želi, filistejskim kćerima, koje su zaprepašćene zbog tvojih besramnih dela.

28 Odavala si se bludu i sa Asircima, jer nisi mogla da zadovoljiš svoju požudu. Odavala si se bludu s njima, ali ni tada nisi zadovoljila svoju požudu. **29** Zato si se naveliko odavala bludu u hananskoj zemlji, i s Haldejcima, ali ni tada nisi zadovoljila svoju požudu. **30** Kako sam samo gnevan na tebe, govori Gospod, jer činiš sve što čini besramna bludnica! **31** Na svakom raskršću podigla si uzvišenja od zemlje i na svakom trgu načinila si obredne uzvišice, ali nisi bila kao javna bludnica, jer si s prezirom odbijala platu svoju. **32** Kad žena čini preljubu, ona prima strance umesto svog muža. **33** Sve javne bludnice primaju darove, a ti daješ darove svim svojim ljubavnicima i nudiš im mito da sa svih strana k tebi dođu kako bi s tobom blud činili. **34** Tvoj blud je drugačiji od bluda drugih žena, niko blud ne čini tako kao ti, jer ti plaćaš umesto da se tebi plaća - kod tebe je to obrnuto.

35 Zato, bludnice, čuj Gospodnju reč!

36 Ovako kaže Gospod: 'Zbog toga što se razliva tvoja požuda i što se otkriva tvoja golotinja dok blud činiš sa svojim ljubavnicima i sa svim svojim gadnim i odvratnim idolima, i zbog krvi tvoje dece koju si prinela odvratnim idolima, **37** skupiću sve tvoje ljubavnike kojima si užitek pružala, sve koje si volela i sve koje si mrzela, skupiću ih sa svih strana protiv tebe i otkriću im golotinju tvoju, neka vide svu golotinju tvoju.

38 Sudiću ti onako kako se sudi preljubnicama i onima koje krv prolivaju. U gnevu i ljubomori proliću krv tvoju. **39** Predaću te njima u ruke i oni će razoriti tvoja uzvišenja od zemlje i srušiti tvoje obredne uzvišice, skinuće s tebe haljine tvoje, uzeće tvoj sjajni nakit i ostaviće te голу i nugu. **40** Oni će na tebe dovesti mnoštvo ljudi, pa će te kamenovati i iseći mačevima. **41** Spaliće vatrom tvoje kuće i izvršiće presudu nad tobom pred očima mnogih žena. Okončaću tvoj blud i nećeš više platu davati. **42** Tada ću prestati da se gnevim na tebe i moja će ljubomora prestati, smiriću se i tvoja me dela više neće vređati.

43 Zato što se nisi sećala vremena svoje mladosti, nego si me izazivala svim tim delima, ja ću oboriti tvoja dela na tvoju glavu', govori Gospod, 'pa više nećeš činiti besramna dela i sve gadosti.

44 Ljudi će na tebe primenjivati ovu poslovicu: 'Kakva majka, takva kći.' **45** Ti si kći majke svoje kojoj su mrski i muž i deca njena. Ti si sestra svojih sestara kojima su mrski i muževi i deca. Vaša majka je bila Hetejka, a otac Amorejcin.

46 Samarija sa svojim okolnim gradovima jeste starija sestra tvoja, i ona ti je s leve strane, a Sodom sa svojim okolnim gradovima jeste mlađa sestra tvoja, i ona ti je s desne strane. **47** Ti ne samo što si išla njihovim putevima i činila njihove gadosti već si ubrzo počela još gore činiti na

svim svojim putevima. **48** Tako ja bio živ', govori Gospod, 'Sodom, tvoja sestra, i svi njeni okolni gradovi nisu činili onako kako ste činili ti i tvoji okolni gradovi. **49** Prestup Sodoma, tvoje sestre, bio je u tome što su u njoj i njenim okolnim gradovima vladali ponos, samozadovoljstvo zbog obilja hrane i bezbrižan mir, i što nije pomagala nevoljnicima i siromašnima. **50** Ona i njeni gradovi bili su oholi i preda mnom su gadosti činili, sve dok ih nisam uništio, kad sam video da to treba učiniti.

51 A Samarija nije počinila ni polovinu tvojih greha, ali si ti učinila više gadosti od svojih sestara, tako da one izgledaju pravedno u poređenju sa svim gadostima koje si ti učinila. **52** Zato ti nosiš svoju sramotu jer tvoje ponašanje ide u prilog tvojim sestrama. Ti si svojim gresima učinila veće gadosti od njih i zato su one pravednije od tebe. Posrami se i nosi svoju sramotu, jer zbog tebe tvoje sestre izgledaju pravedno.

53 Skupiću njihov zarobljeni narod, zarobljeni narod Sodoma i njegovih okolnih gradova i zarobljeni narod Samarije i njenih okolnih gradova, skupiću tvoj zarobljeni narod koji je među njima, **54** da bi nosila svoju sramotu i da bi se posramila za sve što si činila, njima na utehu. **55** Tvoja sestra Sodom i njeni okolni gradovi biće kao što su nekad bili, i tvoja sestra Samarija i njeni okolni gradovi biće kao što su nekad bili, a i ti i tvoji okolni gradovi bićete kao što ste nekad bili. **56** Svoju sestru Sodom smatrala si nedostojnom da je pominješ u vreme kad si bila ponosna, **57** pre nego što se tvoja zloća razotkrila, kad su ti se rugale sirijske kćeri i svi oko njih, filistejske kćeri, koje su ti se rugale sa svih strana. **58** Snosi sada krivicu za svoja besramna dela i za svoje gadosti', govori Gospod.

59 Ovako kaže Gospod: 'Učiniću ti onako kako si ti učinila jer si prezrela zakletvu raskinuvši savez sa mnom. **60** Ja ću se

setiti svog saveza koji sam sklopio s tobom u vreme tvoje mladosti i sklopiću s tobom trajan savez. **61** Ti ćeš se setiti svojih puteva i posramićeš se kad primiš svoje starije i mlađe sestre, koje ću ti dati kao kćeri, ali ne zbog saveza s tobom.

62 Ja ću sklopiti savez s tobom. Tada ćeš znati da sam ja Gospod, **63** i setićeš se i postidećeš se i nećeš više otvarati usta zbog sramote svoje, kad ti oprostim sve što si činila, govori Gospod."

17 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, iznesi zagonetku i sastavi izreku Izraelovom domu.

3 Reci im ovako: 'Evo šta kaže Gospod: 'Veliki orao, velikih krila i dugih letnih pera, pun šarenog perja, došao je na Livan i otkinuo vrh s kedra. **4** Odlomio je vrh s njegovih mladih grana i odneo ga u hanansku zemlju, i spustio ga u trgovački grad. **5** Zatim je uzeo seme iz one zemlje i posadio ga na plodnu njivu. Kao vrbu pored velikih voda, kao vrbu on ga je zasadio. **6** Ono je prokljalo i izraslo u bujnu, ali nisku lozu, koja mladice svoje nije od sebe puštala i čije je korenje bilo samo ispod nje. Tako je od tog semena izrasla loza koja je poterala mladice i pustila grane.

7 Pojavio se i drugi veliki orao, velikih krila i velikih letnih pera. Ona loza je željno pružala svoje korenje prema njemu, i s brazdi na kojima je bila zasađena upravila je svoje mladice prema njemu da je on natapa. **8** A bila je posađena na plodnoj njivi, pored velikih voda, da bi pustila grane i davala rod, da bi postala veličanstvena loza.

9 Zato reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Hoće li ona uspevati? Zar joj neko neće korenje iščupati i rod joj uništiti? Zar joj se neće osušiti svi tek otkinuti izdanci? Osušice se. I bez jake mišice i bez mnoštva naroda iščupaće se iz korena. **10** Iako je posađena, da li će uspevati? Zar se neće osušiti

kao da ju je dohvatio vruć istočni vetar? Osušice se na brazdama iz kojih niče."

11 Opet mi je došla Gospodnja reč: **12** „Reci buntovničkom domu: 'Zar ne znate šta to znači?' Reci im: 'Car Vavilona došao je u Jerusalem, zarobio njegovog cara i njegove knezove i odveo ih sa sobom u Vavilon. **13** Uzeo je jednog čoveka carskog roda, sklopio s njim savez i obavezao ga zakletvom, a iz zemlje odveo najistaknutije ljude **14** da bi oslabio carstvo, tako da se ono ne bi moglo podići, već da opstane držeći se njegovog saveza. **15** Ali on se pobunio protiv njega poslavši svoje glasnike u Egipat tražeći od njega konje i mnogo ljudi. Da li će uspeti? Da li će umaći onaj koji tako radi i koji je raskinuo savez? Da li će zaista umaći?

16 Tako ja bio živ', govori Gospod, 'car koji je prezreo zakletvu i raskinuo savez umreće u Vavilonu kod cara koji ga je postavio za cara. **17** Velikom vojskom i mnoštvom naroda faraon mu ne bi pomogao da pobedi u ratu, čak ni da podigne opsadni nasip i sagradi opsadni zid, kako bi pobio mnogo duša. **18** Jer onaj car je prezreo zakletvu raskinuvši savez. Dao je ruku, a ipak je sve to učinio. Neće umaći.

19 Zato ovako kaže Gospod: 'Tako ja bio živ, kazniću ga zato što je prezreo moju zakletvu i raskinuo moj savez. **20** Ja ću nad njim razapeti svoju mrežu, i on će se uhvatiti u moju lovačku mrežu. Odvešću ga u Vavilon i tamo ću mu suditi zato što mi je bio neveran. **21** Svi njegovi begunci iz svih njegovih četa pašće od mača, a oni koji preostanu biće rasejani na sve strane. Tada ćete znati da sam ja, Gospod, tako rekao.'

22 Ovako kaže Gospod: 'Ja ću uzeti mladicu s vrha visokog kedra i posadiću je. S vrha njegovih mladih grana odlomiću mladicu i posadiću je na visoku i uzvišenu goru. **23** Na visokoj Izraelovoj gori posadiću je, i ona će pustiti grane, doneće plod

i postaće veličanstveni kedar. Pod njim će prebivati razne ptice, u senci njegove krošnje one će prebivati. **24** Sve poljsko drveće znaće da sam ja, Gospod, ponizio visoko drvo, a uzvisio nisko drvo, da sam učinio da se osuši zeleno drvo, a suvom drvetu dao da opet procveta. Ja, Gospod, tako sam rekao i tako sam učinio’.”

18 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Zašto govorite ovu izreku u izraelskoj zemlji: ‘Očevi su jeli nezrelo grožđe, a sinovima zubi trnu?’

3 ‘Tako ja bio živ’, govori Gospod, ‘nećete više govoriti tu izreku u Izraelu. **4** Sve su duše moje. I očeva duša i sinovljeva duša meni pripadaju. Duša koja greši, ona će umreti.

5 Ako je neko pravedan i pokazuje pravdu i pravednost, **6** ako ne jede idolske žrtve u svetilištima na gorama i ne podiže oči prema odvratnim idolima Izraelovog doma, i ne obeščašćuje ženu svog bližnjeg i ne prilazi ženi dok je nečista, **7** ako nikoga ne tlači, ako vraća dužniku ono što mu je uzeo u zalog, ako ništa drugima ne otime, ako svoj hleb deli s onim ko je gladan i onog ko je go oblači u haljine, **8** ako ništa ne daje uz kamatu i ne uzima dobit kad pozajmljuje drugima, ako usteže ruku od nepravde, ako u svemu pravedno sudi između jednog čoveka i drugog, **9** ako živi po mojim odredbama i drži se mojih zakona postupajući po istini, taj je pravedan. On će ostati živ’, govori Gospod.

10 ‘Ako otac ima sina koji je razbojnik, koji proliva krv, ili čini nešto slično **11** (a otac ne čini ništa od toga), ako njegov sin jede idolske žrtve u svetilištima na gorama i obeščašćuje ženu svog bližnjeg, **12** ako tlači nevoljnika i siromaha, ako otime drugima i ne vraća ono što je uzeo u zalog, ako podiže svoje oči prema odvratnim idolima, i time čini gadost, **13** ako za dobit pozajmljuje drugome i uzima kamatu, taj

neće ostati živ. Sve te gadosti on čini i zato će umreti. Njegova će krv pasti na njega.

14 Ako otac ima sina koji vidi sve grehe koje čini njegov otac, i iako ih vidi, ipak tako nešto ne čini, **15** ako ne jede idolske žrtve u svetilištima na gorama i ne podiže svoje oči prema odvratnim idolima Izraelovog doma, ako ne obeščašćuje ženu svog bližnjeg, **16** ako nikoga ne tlači, nikome ne uzima zalog i ništa ne otime od drugih, ako svoj hleb deli s onim ko je gladan i onog ko je go oblači u haljine, **17** ako usteže svoju ruku da ne dira nevoljnika, ako ne uzima dobit i kamatu kad pozajmljuje drugima, ako se drži mojih zakona i živi po mojim odredbama, on neće umreti zbog prestupa svog oca, nego će živeti. **18** Njegov otac, zato što je na očigled svih zakidao druge, otimeo svom bratu i činio sve što ne valja usred svog naroda, on će umreti zbog svog prestupa.

19 A vi ćete reći: ‘Zašto sin ne snosi krivicu za prestup svog oca?’ Zato što sin pokazuje pravdu i pravednost, drži se svih mojih odredaba i izvršava ih, zato će ostati živ. **20** Duša koja greši, ona će umreti. Sin neće snositi krivicu za prestupe svog oca, niti će otac snositi krivicu za prestupe svog sina. Na pravedniku će biti njegova pravednost, a na zlikovcu će biti njegova zloća.

21 A ako se onaj ko je zao odvrti od svih svojih greha koje je počinio i počne se držati svih mojih odredaba i postupati po pravdi i pravednosti, ostaće živ. Neće umreti. **22** Svi prestupi koje je počinio biće mu zaboravljeni. Zbog toga što čini ono što je pravedno, ostaće živ.’

23 ‘Zar je meni drago da umre onaj ko je zao’, govori Gospod, ‘a ne da se odvrti od svojih puteva i ostane živ?’

24 ‘Kad se pravednik odvrti od svoje pravednosti i počne da čini nepravdu, pa onda živi čineći sve gadosti koje čini onaj

ko je zao, zaboraviće se sva pravedna dela njegova. Zbog nevernosti koju je pokazao i zbog greha koji je počinio, zbog njih će umreti.

25 Vi ćete reći: 'Gospodnji put nije pravedan.' Čuj me dome Izraelov. Moj put da nije pravedan? Nisu li vaši putevi nepravedni?

26 Kad se pravednik odvrti od svoje pravednosti i počne da čini nepravdu pa zbog toga umre, on tada umire zbog nepravde koju je činio.

27 A kad se onaj ko je zao odvrti od zla koje je činio i počne postupati po pravdi i pravednosti, on će svoju dušu sačuvati u životu. **28** Kad shvati i odvrti se od svih svojih prestupa koje je činio, ostaće živ. Neće umreti.

29 Izraelov dom će reći: 'Gospodnji put nije pravedan.' Moji putevi da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li vaši putevi nepravedni?

30 Zato ću, dome Izraelov, svakome od vas suditi prema njegovim putevima', govori Gospod. 'Pokajte se, odvratite se od svih svojih prestupa, i ne dajte da vam išta postane kamen spoticanja koji vas navodi na greh. **31** Odbacite od sebe sve svoje prestupe koje ste činili i steknite novo srce i novi duh. Zašto da mrete, dome Izraelov?

32 Jer mi nije drago da umru oni što u jamu odlaze', govori Gospod. 'Zato se pokajte i živite!'

19 „A ti zapevaj naricaljku o Izraelovim poglavarima **2** i reci: 'Šta je bila tvoja majka? Lavica među lavovima. Ležala je među mladim lavovima i podizala svoje mladunce.

3 Tako je othranila jednog svog mladunca. On je postao lav koji je naučio da plen razdire. I ljude je proždira. **4** Narodi su čuli za njega, pa su ga uhvatili u jamu i

kukama* ga odvukli u egipatsku zemlju.

5 Kad je lavica videla da uzalud čeka i da više nema nade, othranila je svog drugog mladunca i od njega je postao lav. **6** On je postao lav i išao je s lavovima. Naučio je da plen razdire. I ljude je proždira. **7** Dobro je poznavao njihove utvrđene dvore i pustošio je njihove gradove, tako da je zemlja opustela i odjekivala njegovom rikom. **8** Narodi iz svih okolnih zemalja podigli su se na njega i nad njim razapeli mrežu, i on je upao u njihovu jamu. **9** Zatim su ga pomoću kuka strpali u kavez i odveli ga vavilonskom caru. Odveli su ga u lovačkim mrežama da se njegov glas više ne čuje po Izraelovim gorama.

10 Tvoja majka je bila kao loza, zasađena pored voda. Bila je rodna i razgranata zbog obilja vode. **11** Imala je jake grane, pogodne za vladalačka žezla. Porasla je i uzdigla se iznad drugog drveća. Bila je uočljiva zbog visine svoje i razgranate krošnje svoje. **12** Ali na kraju je u gnevu bila iščupana. Bačena je bila na zemlju i istočni vetar je osušio njene plodove. Njena jaka grana bila je otkinuta i osušila se. Vatra ju je progutala. **13** Sada je zasađena u pustinji, u zemlji bezvodnoj i žednoj. **14** Tada je izašla vatra iz njene grane i progutala njene mladice i njene plodove, tako da na njoj više nije bilo jakih grana, pogodnih za vladalačko žezlo.'

'Ovo je naricaljka koja će se i kasnije pevati kao naricaljka.'

20 Sedme godine, petog meseca, desetog dana u mesecu, došle su neke Izraelove starešine da traže savet od Gospoda, i seli su pred mene. **2** Tada mi je došla Gospodnja reč: **3** „Sine čovečiji, obrati se Izraelovim starešinama i reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Došli ste za

* **19,4** Kuke bi se provukle kroz obraze ili nozdrve životinja ili zarobljenika kako bi se mogli voditi na užetu.

savet da me pitate? Tako ja bio živ, neću vam dati da me pitate', govori Gospod'."

4 „Hoćeš li im suditi? Hoćeš li im suditi, sine čovečiji? Ukaži im na gadosti njihovih praočeva. **5** Reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Onog dana kad sam izabrao Izrael, podignute ruke zakleo sam se potomstvu Jakovljevog doma i objavio sam im se u egipatskoj zemlji. Da, podignute ruke zakleo sam im se: 'Ja sam Gospod, vaš Bog.' **6** Tog dana zakleo sam im se podignute ruke da ću ih izvesti iz egipatske zemlje i odvesti ih u zemlju koju sam za njih izvideo, u zemlju u kojoj teče med i mleko, zemlju koja je bila najlepša od svih zemalja. **7** Rekao sam im: 'Neka svako od vas odbaci gadosti ispred svojih očiju i ne skrnavigate se egipatskim odvratnim idolima. Ja sam Gospod, Bog vaš.

8 Ali oni su se pobunili protiv mene i nisu hteli da me slušaju. Nijedan od njih nije odbacio gadne bogove ispred svojih očiju i nije ostavio odvratne egipatske idole. Zato sam obećao da ću izliti na njih svoju jarost, kako bih na njima iskalio svoj gnev usred egipatske zemlje. **9** Tada sam ustao radi svog imena, da se ono ne bi skrnavilo u očima naroda među kojima su bili, jer sam im se već bio objavio pred očima tih naroda kad sam ih izveo iz egipatske zemlje. **10** Izveo sam ih iz egipatske zemlje i doveo ih u pustinju.

11 Dao sam im svoje odredbe i poučio ih svojim zakonima, da bi onaj ko ih izvršava u njima imao život. **12** Dao sam im i svoje Subote,* da budu znak između mene i njih, da bi znali da sam ja Gospod, onaj koji ih posvećuje.

13 Ali su se oni, Izraelov dom, pobunili protiv mene u pustinji. Nisu živeli po mo-

jim odredbama i odbacili su moje zakone koji znače život onome ko ih izvršava. Skrnavili su moje Subote i zato sam obećao da ću izliti svoj gnev na njih u pustinji da ih istrebim. **14** Ali nisam to učinio radi svog imena, da se ono ne bi skrnavilo u očima drugih naroda pred kojima sam ih izveo. **15** Ja sam im se podignute ruke zakleo u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju sam im dao, zemlju u kojoj teče med i mleko, koja je najlepša od svih zemalja, **16** jer su odbacili moje zakone, i nisu živeli po mojim odredbama i skrnavili su moje Šabate jer im je srce prionulo za njihove odvratne idole.

17 Ali moje se oko sažalilo na njih i nisam ih uništio i istrebio u pustinji. **18** Njihovim sinovima rekao sam u pustinji: 'Nemojte živeti po propisima svojih praočeva, ne držite se njihovih zakona i ne skrnavigate se njihovim odvratnim idolima. **19** Ja sam Gospod, vaš Bog. Živite po mojim odredbama i držite se mojih zakona i postupajte po njima. **20** Neka vam moje Subote budu svete i neka one budu znak između mene i vas, da biste znali da sam ja Gospod, vaš Bog.

21 Ali i sinovi su se pobunili protiv mene. Nisu živeli po mojim odredbama i nisu se držali mojih zakona niti su postupali po njima, po kojima onaj ko ih izvršava ima život. Skrnavili su moje Subote. Zato sam obećao da ću izliti na njih svoju jarost, kako bih na njima iskalio svoj gnev u pustinji. **22** Ali povukao sam svoju ruku radi svog imena, da se ono ne bi skrnavilo u očima drugih naroda pred kojima sam ih izveo. **23** Podignute ruke zakleo sam im se u pustinji da ću ih oterati među narode i rasejati po zemljama, **24** jer nisu izvršavali moje zakone, jer su odbacivali moje odredbe i skrnavili moje Subote. Svoje su oči upirali prema odvratnim idolima svojih praočeva. **25** Ja sam im dopustio da imaju njihove vlastite propise koji nisu bili dobri i

* **20,12** „Šabat“ znači „počinak, odmor, mirovanje“. Praznik Šabat počinje u petak, sa zalaskom sunca, i traje do subote, do zalaska sunca. Prema biblijskom kalendaru Šabat je sedmi dan u sedmici. Vidi 1. Mojsijeva 16,23.

njihova pravila kojima nisu mogli život sačuvati. **26** Dopustio sam im da se skrnave svojim darovima kad su u vatri spaljivali svako prvorodeno dete, da bih mogao da ih uništim i da bi znali da sam ja Gospod.

27 Sine čovečiji, zato se obrati Izraelovom domu i reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Vaši praočevi hulili su na mene i tako što su mi bili neverni. **28** Ja sam ih doveo u zemlju za koju sam im se podignute ruke zakleo da ću im je dati. Kad god bi videli neko visoko brdo i neko razgranato drvo, prinostili bi tamo žrtve i donosili prinose kojima su me vredali, prinostili bi tamo ugodne mirise i izlivali žrtve levanice. **29** Zato sam im rekao: 'Šta vam znači to svetilište na uzvišici u koje idete i zašto ga sve do sada zovete Uzvišicom?'

30 Zato ovako reci Izraelovom domu: 'Ovako kaže Gospod: 'Zar se vi ne skrnavite poput svojih praočeva i zar ne obožavate njihove gadne bogove? **31** Kad podižete svoje darove spaljujući svoje sinove u vatri, zar se ne skrnavite zarad svih vaših odvratnih idola sve do današnjeg dana? Zar da trpim da pored svega toga mene za savet pitate, dome Izraelov?'

'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'neću vam dati da me pitate. **32** Neće se dogoditi ono što vam na um dolazi kada govorite: 'Budimo kao drugi narodi, kao narodi drugih zemalja, i služimo drvetu i kamenu.'

33 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'snažnom rukom, podignutom mišicom i izlivenim gnevom biću car nad vama. **34** Snažnom rukom, podignutom mišicom i iskaljenim gnevom izvešću vas iz drugih naroda i skupiću vas iz zemalja po kojima ste rasejani. **35** Odvešću vas u pustinju drugih naroda i tamo ću vam suditi licem u lice.

36 Kao što sam sudio vašim praočevima u pustinji egipatske zemlje, tako ću i vama suditi', govori Gospod. **37** 'Provešću vas ispod štapa i obavezaću vas savezom.

38 Odvojiću od vas one koji se protiv mene bune i koji mi greše, jer ću ih izvesti iz zemlje u kojoj žive kao došljaci, ali neće doći u Izraelovu zemlju. Tada ćete znati da sam ja Gospod.'

39 'Vama, dome Izraelov, ovako kaže Gospod: 'Samo idite i služite svojim odvratnim idolima! A onda, ako nećete da me poslušate, više nećete skrnaviti moje sveto ime svojim darovima i svojim odvratnim idolima.'

40 'Na mojoj svetoj gori, na visokoj Izraelovoj gori', govori Gospod, 'tamo će mi služiti ceo Izraelov dom, koliko god ih bude u zemlji. Tamo ću ih rado primiti i tamo ću tražiti vaše priloge i prvine vaših darova od svih vaših svetih stvari. **41** Zbog ugodnog mirisa rado ću vas primiti, kad vas izvedem iz drugih naroda i sakupim vas iz zemalja po kojima ste rasejani. Tamo ću na vama pokazati svoju svetost pred očima drugih naroda.

42 Tada ćete znati da sam ja Gospod, kad vas dovedem u izraelsku zemlju, u zemlju za koju sam se podignute ruke zakleo da ću je dati vašim praočevima. **43** Tamo ćete se setiti svojih puteva i svih svojih dela kojima ste se oskrnavili. Na licima će vam se videti da ste sami sebi odvratni zbog sveg zla koje ste učinili. **44** Tada ćete znati da sam ja Gospod, kad vam radi svog imena ne vratim prema vašim zlim putevima niti prema vašim pokvarenim delima, dome Izraelov', govori Gospod."

45 Opet mi je došla Gospodnja reč: **46** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema južnom kraju i neka ti reči poteku prema jugu; prorokuj šumi u južnoj zemlji. **47** Reci šumi na jugu: 'Čuj Gospodnju reč. Ovako kaže Gospod: 'Zapaliću vatru u tebi i ona će progutati svako zeleno drvo i svako suvo drvo. Razgoreli plamen neće se ugasiti i izgoreće sva lica od juga do severa. **48** Svako telo videće da sam ja,

Gospod, zapalio vatru i ona se neće ugasi-ti.

49 Ja sam tada rekao: 'Jao, Gospode! Oni govore za mene: 'Taj samo smišlja izreke'."

21 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni lice prema Jerusalimu i neka ti reči poteku prema svetim mestima i prorokuj protiv izraelske zemlje. **3** Reci izraelskoj zemlji: 'Ovako kaže Gospod: 'Dolazim na tebe. Izvući ću svoj mač iz korica i istrebiću iz tebe i pravednoga i zloga. **4** Da bih iz tebe istrebio pravednoga i zloga, moj mač će izaći iz korica i udariće na svako telo od juga do severa. **5** Svako će telo znati da sam ja, Gospod, izvukao svoj mač iz korica i on se više neće u njih vratiti.'

6 A ti, sine čovečiji, uzdiši i neka ti se bedra tresu. Gorko uzdiši pred njihovim očima. **7** Ako te upitaju: 'Zašto uzdišeš?', reci im: 'Zbog jedne vesti.' Jer će ona stići i svako će se srce rastopiti i sve će ruke klonuti, svako će biti potištenog duha i niz svako koleno voda će teći.* 'Evo ide, evo dolazi', govori Gospod."

8 Opet mi je došla Gospodnja reč: **9** „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Reci: 'Mač, mač! Naoštren je, blista se. **10** Naoštren je za pokolj, uglačan je da bi sijao.

Zar nemamo dobar razlog da se radujemo? Odbacuje li se prut mog sina kao i svako drvo?

11 Mač je naoštren i uglačan, da se stavi u ruku ubici.

12 Jauči i gorko plači, sine čovečiji, jer mač dolazi na moj narod, na sve Izraelove poglavare. Oni su zajedno s mojim narodom maču predani. Zato se od tuge udari po bedru. **13** Jer je ispitivanje već bilo, a šta će biti sa prutom ako ga mač odbaci?

* **21,7** Ovaj izraz se odnosi na nekontrolisano mokrenje usled straha.

Neće ga više biti', govori Gospod.

14 'A ti, sine čovečiji, prorokuj i u jaro-sti lupi dlanom o dlan, pa tri puta ponovi: 'Mač!' To je mač koji ubija. To je mač koji ubija velike, koji ih okružuje. **15** Ja ću pokolj mačem izvršiti da se srce istopi i da mnogi padnu na svim svojim vratima. Jao, mač je načinjen da bi sijao, uglačan je da bi pokolj izvršio! **16** Pokaži da si oštar, idi nadesno! Postavi se, idi nalevo! Idi kud god se licem okreneš! **17** A ja ću ljutito lupiti dlanom o dlan i iskaliću svoj gnev. Ja, Gospod, tako sam rekao'."

18 Opet mi je došla Gospodnja reč: **19** „A ti, sine čovečiji, nacrtaj sebi dva puta kuda može poći mač cara vavilonskog. Neka oba izlaze iz jedne zemlje. Napravi i putokaz i postavi ga na početku puta koji vodi u grad. **20** Nacrtaj jedan put kojim mač dolazi na Ravu Amonovih sinova i drugi kojim dolazi na Judu, na utvrđeni Jerusalim. **21** Jer car Vavilona stoji na raskršću, na početku oba puta, i tu gata. Trese strele, pita kućne idole, gleda u jetru. **22** Gatanje u njegovoj desnici uputilo ga je na Jerusalim, da postavi sprave za probijanje zidina, da zapovedi da se izvrši pokolj, da oglasi uzbunu, da pred vrata postavi sprave za probijanje zidina, da podigne opsadni nasip, da sagradi opsadni zid. **23** Onima koji su se zakletvama obavezali da će im služiti, to je izgledalo kao neistinito gatanje. Ali car misli na njihov prestup, tako da će biti uhvaćeni.

24 Zato ovako kaže Gospod: 'Zato što skrećete pažnju na svoje bezakonje razotkrivajući svoje prestupe da bi se videli vaši gresi u svemu što činite, da, zato što skrećete pažnju na sebe, ruka će vas zgrabiti.

25 A tebi, smrtno ranjeni, zli Izraelov poglavaru, čiji je dan došao u vreme konačne kazne za prestup, **26** ovako kaže Gospod: 'Skinij turban i odloži krunu. Doći će do promene. Uzvisi što je nisko, a poniži što je visoko. **27** Uništiću, uništiću, uniš-

tiću krunu, i ona neće biti ničija dok ne dođe onaj koji ima zakonsko pravo na nju, i njemu ću je dati.'

28 A ti, sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Ovako kaže Gospod za Amonove sinove i za njihovo ruganje.' Reci: 'Mač, mač je izvučen za pokolj, uglačan je da proždire, da seva, **29** jer varaju te svojim vizijama, jer ti laž prorokuju, da te bace na leševe pobijenih, na zle čiji je dan došao u vreme konačne kazne za prestup. **30** Vрати mač u korice. Sudiću ti u mestu gde si nastao, u zemlji tvog porekla. **31** Izliću na tebe svoju osudu. Raspiriću protiv tebe vatru svog gneva i daću te u ruke bezumnim ljudima, veštim u uništavanju. **32** Progutaće te vatra. Tvoja će krv teći posred zemlje. Bićeš zaboravljen, jer sam ja, Gospod, tako rekao'."

22 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „A ti, sine čovečiji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu koji je kriv za krv i ukazati mu na sve njegove gadosti? **3** Reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Grade koji u sebi prolivaš krv dok ne kucne čas da kažnjen budeš i koji u sebi praviš odvratne idole da nečist budeš, **4** zbog krvi koju si prolio postao si kriv, zbog odvratnih idola koje si načinio postao si nečist. Svoje dane privodiš kraju, tvoje godine primiću se kraju. Zato ću učiniti da budeš ruglo među narodima i na podsmeš po svim zemljama. **5** Susedne zemlje i daleke zemlje rugaće se tebi, kome je ime nečisto i u kom velika pometnja vlada. **6** Evo, u tebi su Izraelovi poglavari, svaki u svojoj ruci ima moć da krv prolije. **7** Usred tebe ljudi preziru i oca i majku, zakidaju strance, tlače siročad i udovice.

8 Ti prezireš moje svetište, skrnaviš moje Subote. **9** U tebi su klevetnici, zbog kojih se krv proliva. U tvojim svetilištima na gorama oni idolske žrtve jedu. Usred tebe besramna dela čine. **10** Otkrivaju

očevu golotinju, obeščašćuju ženu nečistu zbog mesečnog ciklusa. **11** Jedan čini gadost sa ženom svog bližnjeg, drugi u svojoj besramnosti obeščašćuje svoju snahu, a treći obeščašćuje svoju sestru, kćer svog oca. **12** Ima i onih koji uzimaju mito da bi krv prolivali. Pozajmljuješ uz kamate i za dobit, otimanjem i prevarom stičeš dobitak od svojih bližnjih, a mene si zaboravio', govori Gospod.

13 'Evo, prezirno ću lupiti dlanom o dlan zbog nepravednog dobitka koji stičeš i zbog krvi koja se proliva usred tebe. **14** Hoće li tvoje srce izdržati i hoće li tvoje ruke biti jake u dane kad ja ustanem na tebe? Ja, Gospod, tako sam rekao i tako ću učiniti. **15** Oteraću te među narode i rasejaću te po zemljama. Ukloniću tvoju nečistotu iz tebe. **16** Bićeš oskrnavljen pred očima drugih naroda. Tada ćeš znati da sam ja Gospod."

17 Opet mi je došla Gospodnja reč: **18** „Sine čovečiji, Izraelov dom je preda mnoom kao nečistota u metalu. Svi su oni bakar, kalaj, gvožđe i olovo u peći. Svi su oni nečistota, nečistota od srebra.

19 Zato ovako kaže Gospod: 'Svi ste kao nečistota u metalu, i zato ću vas okupiti usred Jerusalima. **20** Kao što se srebro, bakar, gvožđe, olovo i kalaj stavljaju u peć, da se raspiri vatra kako bi se istopili, tako ću i ja vas okupiti u svom gnevu i svojoj jarosti, i raspiriću vatru da bih vas istopio. **21** Okupiću vas i poslaću na vas vatru svog gneva, pa ćete se istopiti usred grada. **22** Kao što se srebro topi u peći, tako ćete se i vi istopiti usred grada. Tada ćete znati da sam ja, Gospod, izlio svoj gnev na vas'."

23 Opet mi je došla Gospodnja reč: **24** „Sine čovečiji, reci: 'Ti si neočišćena zemlja, na koju kiša ne pada u dan gneva. **25** Njeni proroci kuju zaveru, riču kao lav i plen razdiru. Duše proždire. Otimaju blago i dragocenosti. Zbog njih je u zemlji sve

više udovica. **26** Njeni sveštenici krše moj zakon i skrnave moje svetište. Ne prave razliku između onog što je sveto i onog što nije sveto, ne znaju razliku između onog što je nečisto i onog što je čisto, svoje oči odvrću od mojih Subota i obeščašćen sam među njima. **27** Njeni knezovi su kao vukovi koji razdiru plen i prolivaju krv. Ubijaju duše da bi zgrnuli nepravedni dobitak. **28** Njeni proroci žele krečom izbeliti njihove grehe, varaju ih svojim vizijama i laž im prorokuju, govoreći: 'Ovako kaže Gospod', a Gospod to nije rekao. **29** Narod planira kako da vara i otima, tlači nevoljnika i siromaha, strancu čini nepravdu i vara ga.

30 Tražio sam među njima čoveka koji bi popravio kameni zid i stao u rascep na zidinama pred mene i zauzeo se za tu zemlju, da je ne uništim, ali nisam našao nijednog. **31** Zato ću na njih izliti svoju osudu. Istrebiću ih vatrom svog gneva. Njihova dela oboriću na njihovu glavu', govori Gospod."

23 Došla mi je Gospodnja reč; **2** „Sine čovečiji, bile su dve žene, kćeri jedne majke. **3** One su se odale bludu u Egiptu. Činile su blud u svojoj mladosti. Tamo su im dojke stiskali, milovali su im devojačke grudi. **4** Starija se zvala Ola,* a njena sestra Oliva.* One su postale moje i rodile su sinove i kćeri. Ola, to je Samarija, a Oliva, to je Jerusolim.

5 Ola se odala bludu, iako je meni pripadala. Žudela je za svojim ljubavnicima, za Asircima, s kojima se zbližila, **6** za upraviteljima obučanim u plave haljine i za namesnicima - sve samim privlačnim mladićima, vojnicima koji su konje jahali. **7** Odavala se bludu s njima, s najlepšim asirskim sinovima. Oskrnivila se sa svima za kojima je žudela i s njihovim odvratnim

idolima. **8** Nije prestajala blud da čini još od Egipta, kad su s njom ležali još od njene mladosti, milovali joj devojačke grudi i s njom blud činili. **9** Zato sam je dao u ruke njenim ljubavnicima, u ruke asirskim sinovima, za kojima je žudela. **10** Oni su otkrili njenu golotinju. Uzeli su joj sinove i kćeri, a nju su mačem ubili. Dospela je na zao glas među ženama i nad njom je presuda izvršena.

11 Kad je to videla njena sestra Oliva, još više se prepustila svojim požudama i njen je blud bio gori od bluda njene sestre. **12** Žudela je za asirskim sinovima, upraviteljima i namesnicima, s kojima se zbližila, koji su bili odeveni u divne odore, za vojnicima koji su jahali na konjima - sve samim privlačnim mladićima. **13** Video sam da se i ona oskrnavila i da obe istim putem idu. **14** Još više se odavala bludu kad bi ugledala izrezbarene muškarce po zidovima, likove Haldejaca, izrezbarene i obojene crvenom bojom, **15** s pojasom oko bokova i raskošnim turbanima na glavi, koji su izgledali kao ratnici, kao vavilon-ski sinovi, rođeni u haldejskoj zemlji. **16** Kad bi ih ugledala, žudela bi za njima i slala bi im glasnike u Haldeju. **17** Vavilon-ski sinovi dolazili bi kod nje, na ljubavnu postelju, i oskrnavili bi je svojim bludom. Ona se skrnivila s njima, a onda bi se njena duša s gađenjem okrenula od njih.

18 Otkrila je svoj blud, otkrila je svoju golotinju, pa se moja duša s gađenjem okrenula od nje, kao što se moja duša s gađenjem okrenula i od njene sestre. **19** A ona se i dalje odavala bludu, sećajući se dana svoje mladosti kad se odavala bludu u egipatskoj zemlji. **20** Uspaljivala se poput inoča* koje pripadaju onima kojima je telo kao u magarca, kojima je tečenje kao

* **23,4** „Ola” znači „njen šator”.

* **23,4** „Oliva” znači „moj šator je u njoj”.

* **23,20** Inoča je žena u poligamnom braku koju muž uzima pored svoje prave supruge (to jest pravih supruge) i koja ima niži status od prave supruge.

u konja. **21** Žudela je za besramnim delima svoje mladosti, koja je činila još kad su joj u Egiptu grudi milovali, radi devojačkih grudi njenih.'

22 'Zato, Olivo, ovako kaže Gospod: 'Podignuću na tebe tvoje ljubavnike, one od kojih se tvoja duša s gađenjem okrenula, i dovešću ih na tebe sa svih strana, **23** vavilonske sinove i sve Haldejce, Fekodane, Sojane i Kojane, a s njima i sve asirske sinove, sve same privlačne mladiće, upravitelje i namesnike, ratnike i one koji se okupljaju na zbornom mestu, jahače na konjima. **24** Oni će doći na tebe uz buku bojnih kola i točkova, s mnoštvom naroda, s velikim i malim štitovima i kacigama. Opkoliće te sa svih strana, a ja ću im dati da ti sude, pa će ti svojim sudom suditi. **25** Izliću na tebe svoju jarost i oni će se gnevno okomiti na tebe. Odseći će ti nos i uši, a ono što ostane pašće od mača. Odvešće tvoje sinove i tvoje kćeri, a ono što ostane progutaće vatra. **26** Skinuće s tebe tvoje haljine i uzeće sve ono čime se ukrašavaš. **27** Tako ću učiniti kraj tvojim besramnim delima i tvom bludu s kojim si još u Egiptu započela. Više nećeš k njima podizati svoje oči i nećeš se više sećati Egipta.'

28 Jer ovako kaže Gospod: 'Predaću te u ruke onima koje mrziš, u ruke onima od kojih se tvoja duša s gađenjem okrenula. **29** Oni će s mržnjom navaliti na tebe i uzeće sav plod tvog truda i ostaviće te голу i nugu. Tada će se otkriti golotinja tvog bluda i tvoja besramna dela i tvoj blud. **30** Sve će te to snaći jer se kao bludnica odaješ bludu s narodima, jer si se oskrnavila njihovim odvratnim idolima. **31** Ideš putem svoje sestre i zato ću ti njenu čašu dati u ruku.'

32 Ovako kaže Gospod: 'Ispićeš čašu svoje sestre, čašu duboku i široku. Ljudi će ti se smejati i rugaće ti se jer u tu čašu može mnogo da stane. **33** Bićeš puna

pijanstva i tuge, ispićeš čašu užasa i opustošenja, čašu svoje sestre Samarije. **34** Ispićeš je i iskapićeš je, glodaćeš razbijene parčice te zemljane čaše, i razderaćeš svoje grudi. Jer ja sam tako rekao', govori Gospod.

35 Ovako kaže Gospod: 'Zato što si me zaboravila i okrenula mi leđa, bićeš kažnjena za svoja besramna dela i svoj blud'."

36 Gospod mi je još rekao: „Sine čovečiji, hoćeš li suditi Oli i Olivi i ukazati im na njihove gadosti? **37** Jer su počinile preljubu i na njihovim rukama je krv, počinile su preljubu sa svojim odvratnim idolima. Osim toga, svoje sinove koje su meni rodile, spaljivale su u vatri da budu hrana tim idolima. **38** Još su mi i ovo učinile: Tog dana onečistile su moje svetilište i oskrnavile moje Subote. **39** Onog dana kad su svoje sinove poklale za svoje odvratne idole, došle su u moje svetilište da ga oskrnave. To su učinile usred mog doma. **40** Osim toga, slale su glasnike po ljude izdaleka i oni su dolazili. Ti si se, Oliva, za njih okupala, namazala oči i nakitom ukrala. **41** Sela si na raskošnu postelju pred kojom je bio postavljen sto na koji si stavljala moj kad i moje ulje. **42** Tu se čuo zvuk bezbrižnog mnoštva. Pored mnoštva muškaraca, dolazile su pijanice iz pustinje, i oni su stavljali ženama narukvice na ruke i divne krune na glave.

43 Tada sam rekao za onu koja je istrošena od svoje preljube: 'Ona će se i dalje odavati bludu.' **44** Išli su k njoj kao što se ide k bludnici. Tako su išli kod Ole i Olive, kao što se ide kod razvratnih žena. **45** Ali pravednici će joj suditi onako kako se sudi preljubicama i kako se sudi ženama koje krv prolivaju, jer su one preljubnice i krv je na njihovim rukama.

46 Ovako kaže Gospod: 'Dovešću mnoštvo na njih pa ću ih učiniti zastrašujućim prizorom i predaću ih pljački. **47** To mnoštvo će ih kamenovati i iseći svojim

mačevima. Pobiće njihove sinove i njihove kćeri, a njihove kuće spaliće vatrom. **48** Tako ću okončati besramna dela u toj zemlji, i sve će žene izvući pouku iz toga i više neće činiti besramna dela kao vi. **49** Oni će vas kazniti za vaša besramna dela, i ispašćete grehe svog idolopoklonstva. Tada ćete znati da sam ja Gospod’.”

24 Opet mi je došla Gospodnja reč, devete godine, desetog meseca, desetog dana u mesecu: **2** „Sine čovečiji, zapiši koji je danas dan, koji je današnji dan. Upravo danas vavilonski car dolazi na Jerusalim. **3** Ispričaj ovo poređenje buntovničkom domu i reci im:

‘Ovako kaže Gospod: ‘Pristavi lonac, pristavi ga i nalij vodu u njega. **4** Stavi u njega sve dobre komade mesa, but i plećku. Napuni ga najboljim kostima. **5** Uzmi najbolju ovcu i ispod lonca složi ukруг drva. Skuvaj njeno meso, a skuvaj i njene kosti.

6 Jer ovako kaže Gospod: ‘Teško gradu punom krvoprolića, zarđalom loncu s kog se rđa ne skida!’ Zatim iz njega izvadi komad po komad, nemoj bacati žreb za to. **7** Jer se krv koju je prolio nalazi usred njega. Na golu stenu on ju je prolio. Nije je prolio na zemlju, da je prašinom pokrije. **8** Da bih pokazao svoj gnev i izvršio svoju osvetu, proliću njegovu krv na golu stenu, da se ne pokrije.

9 Jer ovako kaže Gospod: ‘Teško gradu punom krvoprolića! Zaista ću naložiti veliku lomaču. **10** Donesi mnogo drva. Potpali vatru. Neka se meso raskuva. Prospi čorbu, pa neka i kosti izgore. **11** Zatim prazan lonac stavi na užareno ugljenvlje da se zagreje. Neka se njegov bakar usija i neka se njegova nečistoća istopi. Neka plamen proguta rđu njegovu. **12** Kakva muka! Ni uz veliki napor ne skida se s velikog lonca rđa njegova. U vatru s rđom njegovom!

13 U svojoj nečistoti činio si besramna

dela. Zato sam hteo da te očistim, ali ti se nisi očistio od svoje nečistote. Nećeš više biti čist dok na tebi ne iskalim svoj gnev. **14** Ja, Gospod, tako sam rekao. Tako će i biti, tako ću učiniti. Neću popustiti, neću se sažaliti i neće mi biti žao. Sudiće ti se prema tvojim putevima i prema tvojim delima’, govori Gospod’.”

15 Opet mi je došla Gospodnja reč: **16** „Sine čovečiji, jednim udarcem oduzeću ti ono što je drago tvojim očima. Ne udaraj se u grudi od tuge, ne plači i nemoj suze liti. **17** Bez reči jecaj. Ne oplakuj mrtve. Stavi pokrivalo na glavu i obuj sandale. Ne iskazuj tugu pokrivajući usta i ne jedi hleb koji se daje ožalošćenima.”

18 Ujutru sam tako govorio narodu, a uveče mi je umrla žena. Sledećeg jutra sam učinio kako mi je bilo zapovedeno. **19** A narod me je upitao: „Zar nam nećeš reći kakve veze to što radiš ima s nama?” **20** Tada sam im odgovorio: „Ovako mi je rekao Gospod: **21** ‘Reci Izraelovom domu: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Oskrnaviću svoje svetilište, ono čime se silno ponosite, ono što je drago vašim očima i milo vašoj duši, a vaši sinovi i vaše kćeri koje niste povelili sa sobom, pašće od mača. **22** Tada ćete učiniti onako kako sam ja učinio. Nećete iskazivati tugu pokrivajući usta i nećete jesti hleb koji se daje ožalošćenima. **23** Stavićete pokrivalo na glavu i obućete sandale. Nećete se od tuge udarati u grudi i nećete plakati, nego ćete istrunuti u svojim prestupima i jecaćete jedan za drugim. **24** Ezekiel će vam biti upozoravajući primer. Činićete sve što i on čini. Kad se to dogodi, tada ćete znati da sam ja Gospod’.”

25 „Sine čovečiji, onog dana kad uzmem njihovo utvrđenje, lepotu koja im pričinjava radost, ono što je drago njihovim očima i za čime im duša čezne, njihove sinove i njihove kćeri, **26** tog dana kod tebe će doći begunac da ti to javi. **27** Tog

dana otvoriće se tvoja usta pred tim beguncem, pa ćeš progovoriti i nećeš više biti nem. Bićeš im upozoravajući primer. Tada će znati da sam ja Gospod.”

25 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Amonovim sinovima i prorokuj protiv njih. **3** Reci Amonovim sinovima: ‘Čujte reč Gospoda. Ovako kaže Gospod: ‘Zato što ste klicali: ‘Neka, neka!’, nad mojim svetilištem kad je bilo oskrnavljeno, i nad izraelskom zemljom, kad je bila opustošena, i nad Judinim domom, kad je odveden u izgnanstvo, **4** predaću vas u posed ljudima s Istoka, i u vašoj će zemlji podići logore i postaviti svoje šatore. Oni će jesti vaše plodove i piće vaše mleko. **5** Ravu ću u pašnjak za kamile pretvoriti, a zemlju Amonovih sinova u torove za ovce. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

6 Jer ovako kaže Gospod: ‘Zato što si pljeskao rukama, udarao nogama i radovao se pun prezira u svojoj duši zbog izraelske zemlje, **7** ja ću podići ruku na tebe i predaću te narodima da te oplene. Istrebiću te među narodima, uništiću te među zemljama. Zatrću te, i tada ćeš znati da sam ja Gospod.’

8 Ovako kaže Gospod: ‘Zato što su Moav i Sir govorili: ‘Judin dom je poput svih drugih naroda’, **9** otvaram za neprijatelje obronke moavskih brda kod pograničnih gradova, gradova koji su ukras te zemlje, Bet-Jesimota, Bal-Meona i Kirijatajima, **10** pa će pripasti ljudima s Istoka, kao i Amonovi sinovi. Tu zemlju predaću im u posed, i nestaće među narodima spomen na Amonove sinove. **11** Izvršiću presudu u Moavu. Tada će znati da sam ja Gospod.’

12 Ovako kaže Gospod: ‘Zato što se Edom osvetnički poneo prema Judinom domu i što je učinio veliko zlo i osvetio mu

se, **13** ovako kaže Gospod: ‘Podignuću svoju ruku na Edom i istrebiću iz njega ljude i stoku, i pretvoriću ga u pustoš od Temana pa sve do Dedana. Od mača će pasti. **14** Osvetiću se Edomu rukom svog naroda Izraela. Oni će postupiti s Edomom po mom gnevu i po mojoj jarosti. Tada će znati kakva je moja osveta’, govori Gospod.

15 Ovako kaže Gospod: ‘Zato što su se Filisteji osvetnički poneli i osvećivali se s prezirom u duši, donoseći pustoš zbog vekovnog neprijateljstva, **16** ovako kaže Gospod: ‘Podignuću svoju ruku na Filisteje, istrebiću Hereteje i uništiću ostatak na morskoj obali. **17** Izvršiću veliku osvetu na njima, kad ih žestoko kaznim. Tada će znati da sam ja Gospod, kad im se osvetim’.”

26 Jedaneste godine, prvog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, Tir je klicao nad Jerusalimom rečima: ‘Neka, neka! Razbijena su vrata naroda! Sada će se svi okrenuti meni. Obogatiću se, jer je on opustošen’. **3** Zato ovako kaže Gospod: ‘Dolazim na tebe Tire i podignuću na tebe mnoge narode kao što more podiže svoje talase. **4** Oni će srušiti tirske zidine i razoriće njegove kule, a ja ću počistiti njegovu prašinu i pretvoriću ga u golu stenu. **5** On će postati mesto gde se razastiru mreže usred mora.

Ja sam tako rekao’, govori Gospod, ‘i on će postati plen narodima. **6** Njegovi gradovi na kopnu biće mačem pobijeni. Tada će znati da sam ja Gospod.’

7 Ovako kaže Gospod: ‘Sa severa ću na Tir dovesti Navuhodonosora, vavilonskog cara, cara nad carevima, s konjima i bojnim kolima, s konjanicima i s mnoštvom ljudi, s brojnim narodom. **8** Tvoje gradove koji su na kopnu on će mačem pobiti i načiniće protiv tebe opsadni zid, nasuće

opsadni nasip i podignuće veliki štit. **9** Spravama za probijanje zidina udaraće u tvoje zidine i svojim oružjem srušiće tvoje kule. **10** Od mnoštva njegovih konja sav ćeš biti prašinom pokriven. Od tutnjave konjanika, točkova i bojnih kola zatrešće se zidine tvoje, kad on bude ulazio na vrata tvoja kao što se ulazi u grad čije su zidine probijene. **11** Kopitama svojih konja izgaziće sve tvoje ulice. Tvoj će narod mačem pobiti, stubovi tvoje snage na zemlju će popadati. **12** Opleniće tvoje blago i opljačkaće robu kojom si trgovao. Razoriće tvoje zidine i porušiće tvoje divne kuće. Tvoje kamenje, tvoje drvo i tvoju prašinu baciće u vodu.

13 Prekinuću odjek tvojih pesama i više se neće čuti zvuk tvojih harfi. **14** Pretvoriću te u golu stenu. Postaćeš mesto gde se suše mreže. Nikada više nećeš biti izgrađen, jer sam ja, Gospod, tako rekao', govori Gospod.

15 Ovako Gospod kaže Tiru: 'Zar se neće ostrva zatresti od tvog strašnog pada, kad počne da jauče onaj ko je smrtno ranjen, kad u tebi počne ubijanje i pokolj? **16** Svi morski poglavari sići će sa svojih prestola, skinuće svoje ogrtače i svoje vezene haljine. Drhtanjem će se ogrnuti. Na zemlju će sesti, drhtaće bez prestanka i zaprepašćeno će te gledati. **17** Naricaće za tobom i govoriće ti: 'Propao si, grade nastanjen ljudima sa mora, slavni grade, ti koji si bio silan na moru, ti i tvoji stanovnici, oni koji su bili strah svim ljudima na zemlji! **18** Onog dana kad padneš, ostrva će zadrhtati. Ostrva u moru uznemiriće se zbog tvoje propasti.

19 Jer ovako kaže Gospod: 'Kad te pretvorim u opustošeni grad, kao što su gradovi u kojima nema stanovnika, kad na tebe pustim vodeni bezdan i kad te pokriju velike vode, **20** tebe ću oboriti s onima koji u grob silaze, k onima što su odavno mrtvi i smestiću te u najdublje predele

zemlje, da budeš zajedno sa drugim davno opustošenim mestima i sa svima koji u grob silaze, da u tebi više niko ne živi. A zemlju živih ukrasiću.

21 Dovešću na tebe propast koju ne očekuješ i više te neće biti. Tražiće te, ali te više nikada neće naći', govori Gospod."

27 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „A ti, sine čovečiji, nariči nad Tirom **3** i reci Tiru: 'Ti što ležiš na ulazima k moru, što trguješ s narodima po mnogim ostrvima, ovako kaže Gospod: 'Tire, ti si rekao: 'Ja sam savršeno lep.' **4** Tvoja zemlja je usred mora. Tvoji graditelji su te ukrasili savršenom lepotom. **5** Od smreka iz Senira napravili su sve tvoje daske. Kedar s Livana uzeli su da ti naprave jarbol. **6** Od velikih stabala s Bašana napravili su ti vesla. Tvoj pramac napravili su od čempresovine obložene slonovačom, s kitimskih ostrva. **7** Egipatski raznobojni lan razapeli su nad tobom da bude tvoje jedro. Od plavog prediva i vune purpurne boje s eliskih ostrva izradili su zastor da natkrije tvoju palubu.

8 Stanovnici Sidona i Arvada bili su tvoji veslači. Vešti ljudi, Tire, koji su bili u tebi, bili su tvoji mornari. **9** Iskusne zanatlije i vešti ljudi iz Gevala popravljali su tvoje pukotine. Svi morski brodovi i njihovi mornari bili su kod tebe da bi s tobom trgovali. **10** Ljudi iz Persije, Luda i Futa bili su u tvojoj vojsci, tvoji su ratnici bili. Štitove i kacige vešali su u tebi. Oni su ti dali sjaj. **11** Sinovi Arvada s tvojom vojskom bili su svuda na tvojim zidinama, odvažni ljudi bili su u tvojim kulama. Svoje okrugle štitove vešali su svuda po tvojim zidinama. Oni su te ukrasili savršenom lepotom.

12 Tarsis je s tobom trgovao mnogim raznovrsnim blagom. Njegovo srebro, gvožđe, kalaj i olovo dobijao si za svoju robu. **13** S tobom su trgovali Javan, Tubal i Meseh. U zamenu za svoju robu dobijao

si ljudske duše i predmete od bakra. **14** Togarmini potomci davali su konje, bojne konje i mazge u zamenu za tvoju robu. **15** S tobom su trgovali Dedanovi sinovi. Mnoga ostrva radila su za tebe kao trgovci. Slonovaču i abonosovinu* uzvraćali su ti na dar. **16** Edom je s tobom trgovao zbog mnoštva tvojih proizvoda. U zamenu za svoju robu dobijao si tirkiz, vunu purpurne boje, raznobojne tkanine, fino platno, korale i rubine.

17 S tobom su trgovale Juda i izraelska zemlja. U zamenu za svoju robu dobijao si pšenicu iz Minita, posebne namirnice, med, ulje i balzam.

18 Damask ti je, zbog mnoštva tvojih proizvoda, zbog mnoštva svega tvog blaga, prodavao vino iz Helvona i crvenkastosivu vunu. **19** Dan i Javan iz Uzala s tobom su razmenjivali svoju robu. U zamenu za svoju robu dobijao si predmete od kovanog gvožđa, kasiju i mirisnu trsku. **20** Dedan je s tobom trgovao istkanim prostirkama za sedla. **21** Arapi i svi kidarski poglavari radili su za tebe kao trgovci. S tobom su trgovali jaganjcima, ovnovima i jarcima. **22** S tobom su trgovali trgovci iz Šabe i Rame. U zamenu za svoju robu dobijao si najbolje mirise svih vrsta, sve vrste skupocenog kamena i zlato. **23** S tobom su trgovali Haran, Kana i Eden, trgovci iz Šabe, Asur i Hilmad. **24** Na tvojim pijacama trgovali su s tobom raskošnim haljinama, plaštevima istkanim od plavog i drugog raznobojnog prediva, dvo-bojnim ćilimima, pletenim i čvrstim užima.

25 Tarsiski brodovi su karavanima prevozili tvoju robu, pa si postao pun i veoma slavan na otvorenom moru.

26 Tvoji veslači su te odvezli na pučinu. Istočni vetar te je razbio na otvorenom moru. **27** Tvoje blago i tvoje zalihe, roba kojom si trgovao, tvoji mornari i tvoji po-

morci, oni koji popravljaju tvoje pukotine i oni koji trguju tvojom robom i svi tvoji ratnici, sve tvoje mnoštvo, svi oni koji su kod tebe, potonuće usred otvorenog mora u dan tvoje propasti.

28 Kad se začuje vika tvojih mornara, zatrešće se primorska oblast. **29** Svi veslači, mornari, svi pomorci sići će sa svojih brodova i staće na zemlju. **30** Začuće se njihov glas kad gorko zaplaču za tobom. Posipaće prašinu po svojoj glavi, valjaće se u pepelu. **31** Zbog tebe će obrijati glavu, opasaće kostret i plakaće za tobom s gorčinom u duši i gorko će naricati. **32** U svojoj žalosti naricaće nad tobom i jadikovaće za tobom: 'Ko je kao Tir, koji je uništen usred mora?'

33 Mnoge si narode sitio donoseći svoju robu s mora. Obiljem svog blaga i robe za razmenu, obogatio si careve zemaljske. **34** A sada te je otvoreno more razbilo, potonuo si u vodene dubine. Tvoja roba i sve tvoje mnoštvo propalo je u tebi. **35** Svi koji žive na ostrvima zaprepašćeno će te gledati, njihovi carevi će se tresti od straha. Lica će se ispuniti strepnjom. **36** Trgovci po narodima zviždaće u čudu zbog tebe. Snaći će te propast koju ne očekuješ i nikada te više neće biti."

28 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, reci vodi Tira: 'Ovako kaže Gospod:

'Uzoholilo se tvoje srce i govoriš: 'Ja sam Bog i na Božjem prestolu sedim usred otvorenog mora', iako si zemaljski čovek, a ne Bog, i svoje srce izjednačavaš s Božjim srcem... **3** Gle, mudriji si od Danila. Nijedna tajna nije ti sakrivena. **4** Svojom mudrošću i svojom razboritošću stekao si bogatstvo i u svoje riznice sakupljaš zlato i srebro. **5** Svojom velikom mudrošću, svojom trgovačkom robom, stekao si silno bogatstvo, pa se tvoje srce uzoholilo zbog tvog bogatstva.

* **27,15** Vrsta tropskog drveta.

6 Zato ovako kaže Gospod: 'Zato što svoje srce izjednačavaš s Božjim srcem, **7** dovešću na tebe tuđince, one koji tlače narode. Oni će izvući svoje mačeve protiv tvoje divne mudrosti i oskrnaviće tvoj sjaj. **8** Svaliće te u grob i umrećeš smrću onih što su pobijeni nasred otvorenog mora. **9** Kad dospeš u ruke onih koji će te oskrnaviti, da li ćeš i tada pred svojim krvnikom reći: 'Ja sam Bog', kad si samo zemaljski čovek, a ne Bog?

10 Umrećeš od ruku tuđinaca smrću neobrezanih, jer sam ja tako rekao', govori Gospod."

11 Opet mi je došla Gospodnja reč: **12** „Sine čovečiji, nariči nad carem Tira i reci mu: 'Ovako kaže Gospod:

'Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i savršeno si lep. **13** Bio si u Edenu, vrtu Božjem. Pokrivalo te je svako drago kamenje, rubin, topaz, jaspis, hrizolit, oniks, žad, safir, tirkiz, smaragd i zlato; tamburine i svirala bili su ti pripremljeni onog dana kad si bio stvoren. **14** Bio si pomazani heruvim zaštitnik, ja sam te postavio. Bio si na svetoj gori Božjoj. Hodio si usred plamenih stena. **15** Bio si besprekoran na svojim putevima od dana kad si stvoren pa sve dok se u tebi nije našla nepravda*.

16 Zbog obilja trgovine tvoje ispunio si se nasiljem, pa si greh počinio. Zato ću te kao obesvećenog odstraniti s Božje gore i uništiću te, heruvime zaštitniče, između plamenih stena.

17 Tvoje srce se uzoholilo zbog lepote tvoje. Uništio si mudrost svoju zbog svog sjaja. Baciću te na zemlju. Postaviću te pred careve da te prezirno gledaju.

18 Mnoštvom svojih prestupa i nepoštenim trgovanjem svojom robom oskrnavio si svoja svetišta. Zato ću posred tebe pustiti vatru koja će te proždreti. Pretvori-

ću te u pepeo na zemlji pred očima svih koji te gledaju. **19** Svi koji te poznaju među narodima zaprepasćeno će te gledati. Snaći će te propast koju ne očekuješ i nikada te više neće biti."

20 Opet mi je došla Gospodnja reč: **21** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Sidonu i prorokuj protiv njega. **22** Reci ovako: 'Evo šta kaže Gospod: 'Dolazim na tebe, Sidone, i proslaviću se usred tebe. Tada će znati da sam ja Gospod, kad izvršim presudu na njemu i kad svetost svoju pokažem na njemu. **23** Poslaću pošast na njega i krv će se prolivati po njegovim ulicama. Pobijeni će usred njega padati od mača koji će sa svih strana doći na njega. Tada će znati da sam ja Gospod. **24** Među svima koji su oko Izraelovog doma, koji ga preziru, neće više biti nikakve bodlje koja bi ga bola, niti trna koji bi mu bol zadavao. Tada će znati da sam ja Gospod.

25 Ovako kaže Gospod: „Kad skupim Izraelov dom iz naroda po kojima su rasejani, pokazaću svoju svetost među njima pred očima drugih naroda. Oni će živeti u svojoj zemlji koju sam dao svom sluzi Jakovu. **26** Živeće u njoj spokojno, gradiće kuće i sadiće vinograde, živeće spokojno kad izvršim presudu nad svima unaokolo koji ih preziru. Tada će znati da sam ja Gospod, njihov Bog."

29

Desete godine, desetog meseca, dvanaestog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema faraonu, caru Egipta, i prorokuj protiv njega i protiv celog Egipta. **3** Govori i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Dolazim na tebe, faraone, caru Egipta, morska nemani što ležiš usred nilskih kanala i govoriš: 'Nil je moj, meni on pripada. Ja sam ga za sebe načinio.' **4** Staviću ti kuke u čeljusti i za tvoje krljušti pričvrstiću ribe iz tvojih kanala. Izvući ću te iz tvojih kanala zajedno sa svim ribama

* **28,15** Ili „bezakonje.

koje su ti pričvršćene za krljušti. **5** Ostaviću te u pustinji, i tebe i sve ribe iz tvojih kanala. Pašćeš na zemlju u polju. Nećeš biti ni sabran ni pokupljen. Daću da te pojedu zemaljske zveri i nebeske ptice. **6** Tada će svi stanovnici Egipta znati da sam ja Gospod, jer su bili trska na koju se naslonio Izraelov dom. **7** Kad su te uhvatili rukom, ti si se slomio i celo si im rame rasekao. A kad su se naslonili na tebe, ti si se prelomio i zbog tebe su im se svima bedra zatresla.

8 Zato ovako kaže Gospod: 'Dovešću na tebe mač i istrebiću iz tebe i ljude i stoku. **9** Egipatska zemlja će se pretvoriti u pustoš i ruševine. Tada će znati da sam ja Gospod, jer si rekao: 'Meni Nil pripada, ja sam ga načinio.' **10** Zato dolazim na tebe i na kanale Nila. Egipatsku zemlju pretvoriću u ruševine, u isušenu zemlju i pustoš, od Migdola do Sine i do etiopske granice. **11** Na nju neće kročiti ni ljudska noga, ni životinjska, četrdeset godina biće nenastanjena. **12** Egipatsku zemlju pretvoriću u pustoš usred opustošenih zemalja. Njeni gradovi biće četrdeset godina pustoš usred opustošenih gradova. Rasuću Egipćane među narode i rasejaću ih po zemljama.

13 Jer ovako kaže Gospod: 'Kad prođe četrdeset godina, sakupiću Egipćane iz naroda među koje su bili rasejani **14** i vratiću zarobljene Egipćane, vratiću ih u zemlju Patros, na njihovu postojbinu. Oni će tamo osnovati slabo carstvo. **15** Biće slabije od drugih carstava i više se nikad neće uzdići iznad drugih naroda. Ja ću učiniti da ih bude tako malo da ne mogu podjarmiti druge narode. **16** Neće on više biti uzdanica Izraelovom domu, i neće me više na svoj greh podsećati obraćajući se Egiptu za pomoć. Tada će znati da sam ja Gospod.'

17 Dvadeset i sedme godine, prvog meseca, prvog dana u mesecu, došla mi je

Gospodnja reč: **18** „Sine čovečiji, Navuhodonosor, car Vavilona, poslao je svoju vojsku na težak zadatak, da osvoji Tir. Sve su glave očelavile i sva su se ramena ogulila. Ali ni on ni njegova vojska nisu dobili nikakvu platu za to što su krenuli na težak zadatak, da osvoje Tir.

19 Zato ovako kaže Gospod: 'Navuhodonosoru, caru Vavilona, dajem egipatsku zemlju. On će odneti njeno blago, uzeće veliki plen i opljačkaće je. To će biti plata za njegovu vojsku.

20 Kao nadoknadu za to što je krenuo na Tir dajem mu egipatsku zemlju, jer je radio za mene', govori Gospod.

21 'Tog dana učiniću da izraste rog Izraelovom domu, a tebi ću dati priliku da otvoriš svoja usta usred njih. Tada će znati da sam ja Gospod.'

30 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Gorko plačite i vičite: 'Jao, dolazi dan!' **3** Jer je blizu dan, blizu je Gospodnji dan. Biće to dan oblaka, vreme da se sudi narodima. **4** Mač će doći na Egipat, a jaki bolovi obuzeće Etiopiju kad u Egiptu počnu padati pobijeni, kad bude oteto njegovo blago i kad budu srušeni njegovi temelji. **5** Etiopija, Fut i Lud, i svi oni iz drugih naroda i Huv i sinovi savezničke zemlje od mača će s njima pasti.'

6 Ovako kaže Gospod: 'Pašće oni koji podupiru Egipat, propašće ponos njegove moći.

Od Migdola do Sine padaće u njemu od mača', govori Gospod. **7** 'Oni će biti najveća pustoš među svim opustošenim zemljama, a njegovi gradovi biće najopustošeniji od svih gradova. **8** Tada će znati da sam ja Gospod, kad zapalim vatru u Egiptu i kad budu satrti svi njegovi pomoćnici. **9** Tog dana glasnici će krenuti od mene u brodovima da zaplaše samouverenu Etiopi-

ju. U dan propasti Egipta snaći će ih jaki bolovi, jer će sve to zaista doći.'

10 Ovako kaže Gospod: 'Rukom Navuhodonosora, vavilonskog cara, zatruću egipatsko mnoštvo. **11** On i njegov narod s njim, oni koji tlače narode, biće dovedeni da zemlju pretvore u ruševine. Izvući će svoje mačeve na Egipat i napuniće zemlju pobijenim ljudima. **12** A ja ću isušiti kanale Nila i predaću zemlju u ruke zlima. Rukom tuđinaca opustošiću zemlju i ono što je u njoj. Ja, Gospod, tako sam rekao.'

13 Ovako kaže Gospod: 'Uništiću odvratne idole i istrebiću bezvredne bogove u Nofu. Neće više biti poglavara iz egipatske zemlje. Pustiću strah na egipatsku zemlju. **14** Opustošiću Patros, zapaliću vatru u Soanu i izvršiću presudu u Nou. **15** Izliću svoj gnev na Sin, egipatsku tvrđavu, i istrebiću mnoštvo u Nou. **16** Zapaliću vatru u Egiptu. Sin će obuzeti jaki bolovi, No će biti osvojen kad mu probiju zidine, a Nof će neprijatelji danju napadati. **17** Mladići iz Ona i Pi-Beseta pašće od mača, gradovi će otići u zarobljeništvo. **18** U Tafnesu će dan potamneti kad u njemu slomim egipatski jaram. Nestaće u Egiptu ponosa njegove moći. Tafnes će prekriti oblaci, a njegovi okolni gradovi otići će u zarobljeništvo. **19** Izvršiću presudu nad Egiptom i tada će znati da sam ja Gospod'."

20 Jedanaeste godine, prvog meseca, sedmog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **21** „Sine čovečiji, slomiću ruku faraonu, caru Egipta. Niko je neće zaviti, niti će je potporom učvrstiti da bi ozdravila i da bi imala snage da mač drži.

22 Zato ovako kaže Gospod: 'Dolazim na faraona, cara Egipta. Slomiću mu ruke, i jaku i slomljenu, i učiniću da mu ispadne mač iz ruke. **23** Oteraću Egipćane među narode i rasejaću ih po zemljama. **24** Ojačaću ruke caru Vavilona i svoj mač daću njemu u ruke. Slomiću ruke faraonu i on

će jaukati pred njim kao smrtno ranjen čovek. **25** Ojačaću ruke caru Vavilona, a faraonove će ruke klonuti. Tada će znati da sam ja Gospod, kad svoj mač dam u ruke caru Vavilona i kad on njime zamahne na egipatsku zemlju. **26** Oteraću Egipćane među narode i rasejaću ih po zemljama. Tada će znati da sam ja Gospod'."

31 Jedanaeste godine, trećeg meseca, prvog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, reci faraonu, caru Egipta, i njegovom mnoštvu:

'Kome si sličan svojom veličinom? **3** A sircu i kedru sa Livana, lepih grana, guste senovite krošnje i visokog rasta, kome je vrh među oblacima. **4** Vode su ga velikim učinile, vode duboke omogućile su mu da naraste visoko. Vode su tekle svuda oko mesta gde je rastao, vodeni tokovi napajali su sve drveće u polju. **5** Zato je taj keidar nadvisio sve drugo poljsko drveće.

Grane su mu se umnožile i širile zbog obilja vode u tokovima. **6** Na njegovim su granama sve nebeske ptice gnezda svijale. Pod njegovim su granama sve poljske zveri na svet svoje mlade donosile. U njegovoj senci prebivali su svi veliki narodi. **7** Lep je bio zbog svoje veličine, zbog svoje široke krošnje, jer se njegovo korenje pružalo nad velikim vodama. **8** Drugi kedrovi u Božjem vrtu nisu mu bili ravnici. Smreke se nisu mogle uporediti s njegovim granama. Platani nisu imali grane poput njegovih. Nijedno se drvo u Božjem vrtu po lepoti nije moglo s njim uporediti. **9** Ukrasio sam ga velikom krošnjom. Zavidelo mu je sve ostalo edensko drveće koje je bilo u vrtu Božji.

10 Zato ovako kaže Gospod: 'Zbog toga što je visoko narastao, pa se svojim vrhom podigao među oblake i srce mu se uzoholilo zbog njegove visine, **11** daću ga

u ruke tiranima naroda. Oni će navaliti na njega. Zbog njegove zloće ja ću ga oterati. **12** Tuđinci, oni koji tlače narode, poseći će ga i biće ostavljen na gorama. Preko svih dolina pašće njegova krošnja, njegove će grane polomljene ležati po svim rečnim koritima na zemlji. Svi zemaljski narodi izaći će iz njegove senke i ostaviće ga. **13** Na njegovom oborenom deblu prebivaće sve nebeske ptice, na njegovim granama nastaniće se sve zveri poljske, **14** da više nijedno drvo zasađeno pored vode ne bi naraslo visoko i da se vrhom ne bi uzdiglo među oblake, i da se nijedno drvo koje vodu pije ne bi moglo s njima po visini meriti, jer će svi biti smrti predani, bačeni u podzemne krajeve, među ljudske sinove, k onima koji u grobnu jamu silaze.'

15 Ovako kaže Gospod: 'Onog dana kad on u grob ode učiniću da se za njim tuguje. Zbog njega ću pokriti vode duboke i zaustaviću vodene tokove, tako da više neće doticati vode velike. Zbog njega ću zamračiti Livan i zbog njega će poljsko drveće svest gubiti. **16** Njegovim strašnim padom potrešću narode, kad ga u grob bacim s onima koji u jamu silaze. Tada će se u podzemnim krajevima utešiti sve edensko drveće, najbolje i najlepše drveće na Livanu, sve drveće što vodu pije. **17** S njim će i ono u grob otići, k onima koji su mačem pobijeni, a isto tako i oni koji su kao njegovo potomstvo živeli u njegovoj senci među narodima.'

18 'Kome si onda sličan svojom slavom i veličinom među edenskim drvećem? Ali zajedno s edenskim drvećem bićeš oboren u podzemne krajeve. Počivaćeš među neobrezanima, s onima koji su mačem pobijeni. To je faraon i sve mnoštvo njegovo', govori Gospod."

32

Dvanaeste godine, dvanaestog meseca, prvog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **2**

„Sine čovečiji, nariči nad faraonom, egipatskim carem, i reci mu: 'Bio si kao lav među narodima, a sada si propao. Bio si kao neman u moru, jurio si svojim rekama, mutio si vodu svojim nogama i prljao reke.'

3 Ovako kaže Gospod: 'Razapeću mrežu nad tobom uz pomoć mnogih naroda, i oni će te uloviti u moju mrežu. **4** Ostaviću te na zemlji. Baciću te na zemlju u polju. Pustiću sve nebeske ptice da dođu na tebe i daću te zemaljskim zverima da se tobom nasite. **5** Pobacaću tvoje meso po gorama i napuniću doline tvojim ostacima. **6** Napojću zemlju tvojom krvlju, koja će iz tebe poteći po gorama i rečna će se korita napuniti tvojim ostacima.

7 A kad te ugasim, pokriću nebesa i pomračiću njihove zvezde. Sunce ću prekriti oblacima i mesec više neće svetlost svoju davati. **8** Sva svetleća tela na nebesima pomračiću zbog tebe i razastrću tamu nad tvojom zemljom', govori Gospod.

9 'Uznemiriću srca mnogih naroda kad odvedem tvoj zarobljeni narod među druge narode, u zemlje koje ne poznaješ. **10** Učiniću da se mnogi narodi uplaše zbog tebe i njihovi će carevi drhtati od straha zbog tebe, kad svojim mačem zamahnem prema njihovom licu, pa će neprestano strepeti za svoje duše u dan tvoje propasti.'

11 Ovako kaže Gospod: 'Mač vavilonskog cara doći će na tebe. **12** Mnoštvo tvoje pobiću mačevima junaka, onih koji tlače narode. Oni će opustošiti ponos Egipta i istrebiće sve mnoštvo njegovo. **13** Uništiću svu njegovu stoku koja je pored mnogih voda, pa ih neće više mutiti ni ljudska ni životinjska noga.

14 Tada ću razbistriti njihove vode i učiniću da njihove reke teku kao ulje', govori Gospod.

15 'Kad opustošim egipatsku zemlju, kad nestane sve što je u njoj, kad pobijem

sve njene stanovnike, tada će znati da sam ja Gospod.

16 Ovo je naricaljka koja će se naricati. Naricaće je žene iz naroda, naricaće je nad Egiptom i nad celim njegovim mnoštvom, govori Gospod."

17 Dvanaeste godine, petnaestog dana u mesecu, došla mi je Gospodnja reč: **18** „Sine čovečiji, nariči nad egipatskim mnoštvom i svali njega i druge moćne narode u podzemne krajeve, s onima koji u jamu silaze.

19 'Od koga si lepši? Siđi u jamu i počivaj s neobrezanima!'

20 Egipćani će pasti među one koji su mačem pobijeni. Egipat je maču predan. Odvucite njega i sve mnoštvo njegovo.

21 Najveći junaci će iz groba govoriti s njim i s njegovim pomoćnicima. U grob će Egipćani sići, leći će kao neobrezani, mačem pobijeni. **22** Tamo je Asirija i sve njeno mnoštvo. Svuda oko njenog cara nalaze se grobovi njenih ljudi. Svi su pobijeni, mačem pokošeni. **23** Jer njeni grobovi leže na dnu jame, a njeno mnoštvo je svuda oko njenog groba - svi su pobijeni, mačem pokošeni, jer su strah sejali u zemlji živih.

24 Tamo je Elam i sve njegovo mnoštvo oko njegovog groba - svi su pobijeni, mačem pokošeni. Kao neobrezani sišli su u podzemne krajeve, a nekad su strah sejali u zemlji živih. Oni će nositi svoju sramotu zajedno s onima koji u jamu silaze. **25** Usred pobijenih odar su mu namestili među svim njegovim mnoštvom. Njegovi grobovi su svuda oko odra njegovog. Svi su oni neobrezani, mačem pobijeni, jer su sejali strah u zemlji živih. Nosiće svoju sramotu zajedno s onima koji u jamu silaze. Usred pobijenih on je položen. **26** Tamo su Meseh i Tubal i sve njegovo mnoštvo. Grobovi su svuda oko njihovog cara. Svi su oni neobrezani, mačem probodeni, jer su sejali strah u zemlji živih.

27 Zar neće ležati s junacima koji su neobrezani pali, koji su sa svojim oružjem u grob sišli? Pod glavu će im biti stavljeni njihovi mačevi, a njihovi prestupi biće im na kostima, jer su ti junaci strah sejali u zemlji živih. **28** A ti ćeš biti satrven usred neobrezanih i počivaćeš s onima koji su mačem pobijeni.

29 Tamo je Edom, njegovi carevi i svi njegovi poglavari, koji su, uprkos svom junaštvu, položeni među one koji su mačem pobijeni. Oni će počivati s neobrezanima i s onima koji u jamu silaze.

30 Tamo su svi knezovi sa severa i svi Sidonci, oni koji su posramljeni sišli među pobijene, iako su zbog svog junaštva bili strašni. Oni će neobrezani počivati s onima koji su mačem pobijeni i nosiće svoju sramotu zajedno s onima koji u jamu silaze.

31 Njih će faraon videti i utešiće se zbog sveg svog mnoštva. Faraon i sva njegova vojska biće mačem pobijeni, govori Gospod.

32 'Jer su faraon i sve njegovo mnoštvo sejali strah u zemlji živih i zato će počivati među neobrezanima zajedno s onima koji su mačem pobijeni', govori Gospod."

33 Došla mi je Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, obrati se sinovima svog naroda i reci im:

'Kad na neku zemlju mač pošaljem, a narod te zemlje, složno odredi jednog čoveka i postavi ga za svog stražara, **3** i on vidi da mač dolazi na zemlju pa zatrubi u rog i upozori narod, **4** ali onaj ko čuje zvuk roga ne poslušava upozorenje, pa dođe mač i pogubi ga, njegova krv pašće na njegovu glavu. **5** On je čuo zvuk roga, ali nije poslušao upozorenje. Njegova krv pašće na njega. Da je poslušao upozorenje, izbavio bi svoju dušu.

6 Ako stražar vidi da mač dolazi, ali ne zatrubi u rog i ne upozori narod, pa mač

dođe i pogubi neku dušu među njima, ona će umreti zbog svog prestupa, ali njenu krv tražiću iz stražareve ruke.'

7 'Sine čovečiji, postavio sam te za stražara nad Izraelovim domom. Slušaj reč iz mojih usta i opominji ih u moje ime **8** Kad kažem onom ko je zao: 'Umrećeš, zli čoveče!', a ti ne progovoriš i ne opomeneš ga kako bi ga odvratio od njegovog puta, on će umreti zbog svog prestupa, jer zlo čini, ali njegovu krv tražiću iz tvoje ruke. **9** Ali ako opomeneš onog ko je zao da se odvrati od svog puta, a on se ne odvrati od njega, on će umreti zbog svog prestupa, a ti ćeš izbaviti svoju dušu.

10 Zato, sine čovečiji, reci Izraelovom domu: 'Vi kažete: 'Budući da su naši prestupi i naši gresi na nama i u njima trunemo, kako onda možemo ostati u životu?'

11 Reci im: 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'meni nije drago da onaj ko je zao umre, nego da se odvrati od svog puta i da živi. Odvratite se, odvratite se od svojih zlih puteva. Zašto da umrete, dome Izraelov?'

12 Sine čovečiji, reci sinovima svog naroda: 'Onog dana kad sagreši, pravednika neće izbaviti pravednost njegova, niti će onaj ko je zao stradati zbog svoje zloće onog dana kad se odvrati od svoje zloće, kao što ni pravednik neće ostati živ zbog svoje pravednosti onog dana kad sagreši.

13 Kad kažem pravedniku: 'Živećeš', a on se pouzda u svoju pravednost i počne činiti nepravdu, zaboraviće se sva njegova pravedna dela i on će umreti zbog nepravde koju je činio.

14 A kad onom ko je zao kažem: 'Umrećeš', a on se odvrati od svog greha i počne postupati po pravdi i pravednosti, **15** pa vrati ono što je u zalog uzeo, nadoknadi ono što je oteo i počne živeti po odredbama koje život znače, ne čineći nepravdu, ostaće živ. Neće umreti. **16** Svi gresi koje je počinio biće zaboravljeni.

Sada po pravdi i pravednosti postupa. Zato će ostati živ.

17 Ali sinovi tvog naroda kažu: 'Gospodnji put nije pravedan', a u stvari njihov put nije pravedan.

18 'Ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i počne nepravdu činiti, umreće zbog toga. **19** A ako se onaj ko je zao odvrati od svog zla i počne postupati po pravdi i pravednosti, zbog toga će ostati živ.

20 Vi govorite: 'Gospodnji put nije pravedan.' Svakom od vas sudiću prema njegovim putevima, dome Izraelov.'

21 Dvanaeste godine našeg izgnanstva, desetog meseca, petog dana u mesecu, došao mi je jedan begunac iz Jerusalim i rekao: „Grad je pao!”

22 Gospodnja ruka se spustila na mene uveče pre nego što je begunac došao i Bog je otvorio moja usta pre nego što je taj begunac ujutru došao kod mene. Tako su se moja usta otvorila i više nisam bio nem.

23 Tada mi je došla Gospodnja reč: **24** „Sine čovečiji, oni koji žive u tim opustošenim mestima govore za Izraelovu zemlju: 'Avram je bio jedan, pa je zauzeo ovu zemlju, a nas je mnogo i nama je ova zemlja data u posed.'

25 Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Vi jedete meso s krvlju, i svoje oči podižete prema svojim odvratnim idolima i krv prolivate. Zar vi da posedujete ovu zemlju? **26** Na svoj se mač oslanjate, gadosti činite i svako obeščašćuje ženu svog bližnjeg. Zar vi da posedujete ovu zemlju?'

27 Ovako im reci: 'Evo šta kaže Gospod: 'Tako ja bio živ, oni koji žive u opustošenim mestima pašće od mača, onoga ko je u polju predaću zverima da ga pojedu, a oni koji su u utvrđenjima i pećinama pomreće od pošasti. **28** Ovu zemlju pretvoriću u pustoš, u pustinju. Nestaće ponos njene sile i opusteće Izraelove gore

tako da niko neće njima prolaziti. **29** Tada će znati da sam ja Gospod, kad zemlju pretvorim u pustoš, u pustinju, zbog svih gadosti koje su učinili.'

30 A o tebi, sine čovečiji, sinovi tvog naroda pričaju jedan drugom uza zidove i na kućnim vratima, pričaju jedan drugom, svaki svom bratu, i govore: 'Dođite da čujemo kakva je to reč došla od Gospoda.'

31 Oni k tebi dolaze kao zbor narodni, moj narod seda pred tebe i sluša tvoje reči, ali ih ne izvršava, jer izriču svoje želje pune požude i njihovo srce ide za nepravednim dobitkom. **32** Ti si im kao ljubavna pesma, kao pevač lepog glasa koji na žicama lepo svira. Slušaju tvoje reči, ali ih niko od njih ne izvršava. **33** Kad se sve to ispuni - a sigurno će se ispuniti - tada će znati da je među njima bio prorok."

34 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, prorokuj protiv Izraelovih pastira. Prorokuj i reci tim pastirima: 'Ovako kaže Gospod: 'Teško Izraelovim pastirima, koji pasu sami sebe! Zar ne treba pastiri stado da pasu? **3** Jedete najbolje meso i oblačite se u vunu, koljete debele životinje, a stado ne pasete. **4** Slabe ne jačate, bolesne ne lečite, ranjene ne previjate, odlutale ne dovodite nazad, izgubljene ne tražite, nego grubo i okrutno gospodarite nad njima. **5** Ovce su se razišle jer nemaju pastira, pa su tako raštrkane postale hrana poljskim zverima, **6** Moje ovce lutaju po svim gorama i po svim visokim brdima. Po svoj su se zemlji razišle moje ovce, i niko ne pita za njih, niko ih ne traži.

7 Zato, pastiri, čujte Gospodnju reč. **8** 'Tako ja bio živ', govori Gospod, 'zato što su moje ovce postale plen i hrana svim poljskim zverima, jer nemaju pastira i što moji pastiri ne traže moje ovce nego pasu sami sebe, a ne pasu moje ovce,' **9** zato čujte, pastiri, Gospodnju reč. **10** Ovako

kaže Gospod: 'Evo, dolazim na pastire. Tražiću nazad svoje ovce iz njihovih ruku i neću im više dati da pasu moje ovce, i pastiri više neće pasti sami sebe. Izbaviću svoje ovce iz njihovih usta i one im više neće biti hrana.'

11 'Ovako kaže Gospod: 'Evo me, ja ću potražiti svoje ovce i pobrinuću se za njih.

12 Kao što se onaj ko pase stado pobrine za svoje ovce kada nađe one koje su rasejane, tako ću se ja pobrinuti za svoje ovce. Izbaviću ih iz svih mesta po kojima su se razišle u dan oblaka i guste tame. **13** Izvešću ih iz svih naroda i skupiću ih iz svih zemalja. Dovešću ih u njihovu zemlju i pašću ih na Izraelovim gorama, pored potoka i pored svih naseljenih mesta u zemlji. **14** Pašću ih na dobrim pašnjacima, tor će im biti na visokim Izraelovim gorama. Tamo će počivati u dobrom toru i pašće na obilnim pašnjacima po Izraelovim gorama.

15 Ja ću pasti svoje ovce i ja ću ih voditi na počinak', govori Gospod. **16** 'Potražiću izgublenu, dovešću nazad odlutalu, previću ranjenu i ojačaću bolesnu, a debelu ću i jaku zatrti - pašću ih pravednim sudom.'

17 A vama, moje ovce, ovako kaže Gospod: 'Sudiću između ovaca, između ovnova i jaraca. **18** Zar vam je malo što pasete na najboljem pašnjaku, nego još i nogama gazite ostatak paše? Zar vam je malo što pijete bistru vodu, nego još i nogama mutite preostalu vodu? **19** Zar da moje ovce pasu na pašnjaku koji ste vi nogama izgazili i da piju vodu koju ste vi nogama zamutili?

20 Zato im ovako kaže Gospod: 'Ja ću suditi između debele ovce i mršave ovce, **21** jer slabinama i plečkama gurate i rogovima bodete sve bolesne dok ih ne isterate napolje. **22** Ja ću spasti svoje ovce, pa više neće biti plen, i sudiću između ovaca. **23** Podići ću im jednog pastira koji

će ih pasti, svog slugu Davida. On će ih pasti, on će im biti pastir. **24** Ja, Gospod, biću njihov Bog, a moj sluga David biće poglavar među njima. Ja, Gospod, tako sam rekao.

25 Sklopiću s njima savez mira i ukloniću iz zemlje sve opasne zveri. Oni će spokojno živeti u pustinji i spavati po šumama. **26** Njih i sve što je oko moje gore učiniću blagoslovom. Davaću im kišu na vreme. Biće to kiša blagoslova. **27** Poljsko drveće donosiće svoje plodove i zemlja će davati svoj rod, a oni će spokojno živeti u svojoj zemlji. Tada će znati da sam ja Gospod, kad slomim njihov jaram i izbavim ih iz ruku onih kojima su robovali. **28** Neće više biti plen narodima i zemaljske zveri neće ih proždirati, nego će živeti spokojno i niko ih neće plašiti.

29 Podići ću im nasad koji će im doneti slavno ime. Više ih neće u zemlji glad zati-rati, niti će ih više narodi ponižavati. **30** Tada će znati da sam ja, Gospod, njihov Bog, s njima i da su oni moj narod, Izraelov dom', govori Gospod.

31 'A vi, ovce moje, ovce paše moje, vi ste ljudi zemaljski, a ja sam vaš Bog', govori Gospod."

35 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema brdovitom području Sira i prorokuj protiv njega. **3** Reci mu: 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, dolazim na tebe, brdovito područje Sira! Podignuću svoju ruku na tebe i pretvoriću te u pustoš, u pustinju. **4** Opustošiću tvoje gradove, a ti ćeš se u golu pustoš pretvoriti. Tada ćeš znati da sam ja Gospod. **5** Jer si ti vekovni neprijatelj Izraelovim sinovima. Predavao si ih maču u vreme njihove nevolje, u vreme kad je njihovim prestupima došao kraj.

6 Zato, tako ja bio živ', govori Gospod, 'odredio sam te za krvproliće, pa će te krvproliće i stići. Mrzeo si krv svojih žrt-

va, pa će te krvproliće stići. **7** Opustošiću te, brdovito područje Sira, pretvoriću te u pustinju, i istrebiću iz tebe onog ko prolazi i onog ko se vraća. **8** Napuniću leševima tvoje gore. Po tvojim bregovima, po tvojim dolinama i po koritima svih tvojih reka padaće oni koji su mačem pobijeni. **9** Pretvoriću te u večnu pustoš i tvoji gradovi se neće nastaniti. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

10 Govorio si: 'Ova dva naroda i ove dve zemlje biće moji, mi ćemo zauzeti obe zemlje', iako je Gospod bio tamo. **11** 'Zato, tako ja bio živ', govori Gospod, 'postupiću s tobom onako kako zaslužuješ zbog svog gneva i ljubomore koju si pokazao jer si ih mrzeo. Upoznaće me kad ti budem sudio. **12** Tada ćeš znati da sam ja, Gospod, čuo sve tvoje prezirne reči koje si izgovorio protiv Izraelovih gora, govoreći: 'Opustošene su. Nama su za hranu predane.' **13** Na sva usta rugali ste se meni, gomilu reči izgovorili ste protiv mene. A ja sam to čuo.

14 Ovako kaže Gospod: 'Kad se sva zemlja bude radovala, tebe ću u pustoš pretvoriti. **15** Kao što si se ti radovao nasledstvu Izraelovog doma, zato što je bilo opustošeno, učiniću isto tako tebi. Postaćeš pustoš, brdovito područje Sira, sva edomska zemljo. I tada će znati da sam ja Gospod'."

36 „A ti, sine čovečiji, prorokuj o Izraelovim gorama i reci: 'Izraelove gore, čujte Gospodnju reč! **2** Ovako kaže Gospod: 'Neprijatelj je govorio za vas: 'Tako im treba! Stare uzvišice postale su naš posed!'

3 Zato prorokuj i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Zato što vas pustoše i proždiru sa svih strana, da postanete vlasništvo preživelim iz okolnih naroda, i što vas ljudi uzimaju u usta i loše govore o vama, **4** zato, Izraelove gore, čujte reč Gospoda!

Ovako kaže Gospod gorama i bregovima, rečnim koritima i dolinama, pustim ruševinama i napuštenim gradovima koji su postali plen i podsmeš preživelim iz okolnih naroda, **5** ovako kaže Gospod: 'U ognju svoje revnosti progovoriću protiv preživelih iz okolnih naroda i protiv celog Edoma, protiv onih koji su zauzeli moju zemlju radujući se iz sveg srca i s prezirom u duši, da bi prisvojili njene pašnjake i da bi je opljačkali.'

6 Zato prorokuj o Izraelovoj zemlji i reci gorama i bregovima, rečnim koritima i dolinama: 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, ja ću progovoriti u svojoj revnosti i u svom gnevju, jer vas okolni narodi ponižavaju.'

7 Zato ovako kaže Gospod: 'Podignute ruke zaklinjem se da će narodi koji su oko vas i sami biti poniženi. **8** A vi, Izraelove gore, pustićete svoje grane i donećete plod mom narodu Izraelu jer on uskoro dolazi. **9** Jer ja sam se sažalio na vas. K vama ću se okrenuti i bićete obrađene i zasejane. **10** Namnožiću po vama ljude, ceo Izraelov dom. Gradovi će se naseliti i ruševine će se obnoviti. **11** Namnožiću po vama ljude i životinje. Množiće se i rađaće se, pa ću vas naseliti kao nekada i učiniću vam više dobra nego ranije. Tada ćete znati da sam ja Gospod. **12** Učiniću da po vama opet idu ljudi, moj narod Izrael, i oni će vas zauzeti, bićete njihovo nasledstvo i nećete im više decu uzimati.'

13 Ovako kaže Gospod: 'Zato što ti govore: 'Ti si zemlja koja ljude proždire, zemlja koja svojim narodima decu uzima', **14** 'zato nećeš više ljude proždirati i nećeš više svojim narodima decu uzimati', govori Gospod. **15** 'Neću više dati da se čuje kako te narodi sramote, neće ti se više rugati narodi i nećeš više svoje narode u propast voditi', govori Gospod."

16 Opet mi je došla Gospodnja reč: **17** „Sine čovečiji, Izraelov dom je živio u svojoj zemlji i onečistio ju je svojim pona-

šanjem i svojim delima. Njihovo je ponašanje preda mnom poput nečistoće u vreme mesečnog ciklusa. **18** Izlio sam na njih gnev svoj zbog krvi koju su prolili na tu zemlju, koju su onečistili svojim odvratnim idolima. **19** Oterao sam ih među narode, pa su se rasejali po zemljama. Sudio sam im prema njihovom ponašanju i prema njihovim delima. **20** Narodi među koje su došli skrnavili su moje sveto ime govoreći za njih: 'To je Gospodnji narod, a morao je otići iz njegove zemlje.' **21** A ja sam se sažalio na svoje sveto ime, koje je Izraelov dom oskrnavio među narodima u koje su došli.

22 Zato reci Izraelovom domu: 'Ovako kaže Gospod: 'Ne činim to radi vas, dome Izraelov, nego radi svog svetog imena, koje ste oskrnavili među narodima u koje ste otišli. **23** Posvetiću svoje veliko ime koje je oskrnavljeno među narodima, jer ste ga oskrnavili među njima. Tada će narodi znati da sam ja Gospod', govori Gospod, 'kad pred njihovim očima pokažem svoju svetost među vama. **24** Izvešću vas iz svih naroda, skupiću vas iz svih zemalja i dovešću vas u vašu zemlju. **25** Poškropiću vas čistom vodom i bićete čisti. Očistiću vas od svih vaših nečistota i od svih vaših odvratnih idola. **26** Daću vam novo srce i u vas ću nov duh staviti. Izvadiću iz vašeg tela kameno srce i daću vam mesno srce. **27** Staviću u vas svoj Duh, pa ćete živeti po mojim propisima i držaćete se mojih zakona i izvršavaćete ih. **28** Živećete u zemlji koju sam dao vašim praočevima i bićete moj narod, a ja ću biti vaš Bog.

29 Oslobodiću vas od svih vaših nečistota. Dozvaću žito i umnožiću ga, neću na vas glad pustiti. **30** Umnožiću plod na drveću i rod na njivama da zbog gladi više ne podnosite sramotu među narodima. **31** Tada ćete se setiti svojih zlih puteva i svojih dela koja nisu bila dobra i bićete sami

sebi odvratni zbog svojih prestupa i zbog svih svojih gadosti. **32** Znajte da to ne činim radi vas', govori Gospod. 'Postidite se i ponizite se zbog svojih dela, dome Izraelov.'

33 Ovako kaže Gospod: 'Onog dana kad vas očistim od svih vaših prestupa, naseliću gradove, a ruševine će biti obnovljene. **34** Obrađivaće se opustela zemlja, koja je pusta ležala pred očima svih prolaznika. **35** Ljudi će govoriti: 'Ta zemlja je bila pusta, a sada je poput edenskog vrta. Gradovi koji su bili pusti, opustošeni i razoreni sada su utvrđeni i naseljeni.' **36** Tada će preživeli iz okolnih naroda znati da sam ja, Gospod, izgradio ono što je bilo porušeno i zasadio ono što je bilo pusto. Ja, Gospod, tako sam rekao i tako sam učinio.'

37 Ovako kaže Gospod: 'Izraelov dom tražiće od mene da ih umnožim da ih bude poput velikog stada i ja ću to za njih učiniti. **38** Kao stado svetih ljudi, kao stado u Jerusalimu u vreme praznika, tako će se gradovi koji su bili pusti napuniti stadom ljudi. Tada će znati da sam ja Gospod.'

37 Gospodnja ruka spustila se na mene i Gospod me je u svom Duhu doveo i postavio me usred doline koja je bila puna kostiju. **2** Proveo me je pored njih unaokolo, i gle, bilo ih je veoma mnogo po dolini i bile su veoma suve. **3** Zatim mi je rekao: „Sine čovečiji, mogu li ove kosti oživeti?” Ja sam odgovorio: „Gospode, to ti znaš.” **4** Tada mi je rekao: „Prorokuj tim kostima i reci im: 'Suve kosti, čujte Gospodnju reč.

5 Ovako kaže Gospod tim kostima: 'Udahnuću vam dah i vi ćete oživeti. **6** Staviću na vas tetive, obložiću vas mesom, pokriću vas kožom, udahnuću vam dah pa ćete oživeti. Tada ćete znati da sam ja Gospod.'

7 Ja sam prorokovao kao što mi je bilo zapovedeno. I dok sam prorokovao, začuo

se neki zvuk, začulo se šuškanje i kosti su se primakle jedna drugoj. **8** Kad sam pogledao, video sam kako su se na njima pojavile tetive i meso i kako ih je pokrila koža. Ali u njima nije bilo duha.

9 Tada mi je rekao: „Prorokuj duhu. Prorokuj, sine čovečiji, i reci duhu: 'Ovako kaže Gospod: 'Sa sve četiri strane dođi, duše, i duni na ove mrtvace i neka ožive.'”

10 I ja sam prorokovao kao što mi je on zapovedio. Tada je u njih ušao duh, pa su oživeli i stali na svoje noge - bila je to veoma, veoma velika vojska.

11 Onda mi je rekao: „Sine čovečiji, ove kosti predstavljaju ceo Izraelov dom. Oni govore: 'Kosti su nam se osušile, propala nam je nada. Od svih smo odvojeni, ostali smo sami.' **12** Zato prorokuj i reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Otvoriću vaše grobove i izvešću vas iz vaših grobova, narode moj, i dovešću vas u izraelsku zemlju. **13** Tada ćete znati da sam ja Gospod, kad otvorim vaše grobove i kad vas izvedem iz vaših grobova, narode moj. **14** Udahnuću vam svoj Duh, pa ćete oživeti, i naseliću vas u vašu zemlju. Tada ćete znati da sam ja, Gospod, tako rekao i tako učinio', govori Gospod.'”

15 Opet mi je došla Gospodnja reč: **16** „Sine čovečiji, uzmi prut i na njemu napiši: 'Za Judu i za Izraelove sinove, njegove drugove.' Zatim uzmi drugi prut i na njemu napiši: 'Za Josifa, Jefremov prut, i za sav Izraelov dom, njegove drugove.' **17** I spoji ih, jedan prut s drugim, i oni će postati jedno u tvojoj ruci. **18** A kad te sinovi tvog naroda upitaju: 'Hoćeš li nam reći šta sve to znači?', **19** reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Uzeću Josifov prut, koji je u Jefremovoj ruci i Izraelova plemena, njegove drugove, i sastaviću ih s Judinim prutom. Načiniću od njih jedan prut, pa će postati jedno u mojoj ruci.' **20** Prutove po kojima ćeš pisati drži u ruci pred njihovim očima.

21 Reci im: 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, uzeću Izraelove sinove iz naroda u koje su otišli i sakupiću ih sa svih strana i dovešću ih u njihovu zemlju. **22** Učiniću od njih jedan narod u zemlji, na Izraelovim gorama, i nad svima njima carevaće jedan car. Oni više neće biti dva naroda, niti će više biti podeljeni na dva carstva. **23** Neće se više skrnnaviti svojim odvratnim idolima, ni svim svojim gadostima, ni svojim prestupima. Izbaviću ih iz svih njihovih mesta u kojima su grešili i očistiću ih, i oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.

24 Moj sluga David biće im car, i svi će imati jednog pastira. Živeće po mojim zakonima i držaće se mojih odredaba i izvršavaće ih. **25** Živeće u zemlji koju sam dao svom sluzi Jakovu, u kojoj su živeli vaši praočevi. U njoj će doveka živeti oni i njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova. David, moj sluga, biće im poglavar doveka.

26 Sklopiću s njima savez mira. Biće to trajan savez s njima. Utvrdiću ih u njihovoj zemlji i umnožiću ih, zauvek ću postaviti svoje svetilište među njima. **27** Moj šator biće nad njima, i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. **28** Tada će narodi znati da sam ja, Gospod, posvetio Izrael, kad moje svetilište doveka bude među njima.'"

38 Opet mi je došla Gospodnja reč: **2** „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Gogu iz zemlje Magog, vrhovnom knezu Meseha i Tubala, i prorokuj protiv njega. **3** Reci ovako: 'Evo šta kaže Gospod: 'Dolazim na tebe, Gože, vrhovni kneže Meseha i Tubala. **4** Okrenuću te, staviću ti kuke u čeljusti i izvešću tebe i svu tvoju vojsku, konje i konjanike u divne odore odevene, silno mnoštvo sa velikim i malim štitovima, sve one maču vične. **5** Tu su Persija, Etiopija i Fut, svi sa štitovima i kacigama. **6** Tu su i Gomer i sve njegove čete, Togarmini potomci s

krajnjeg severa, i sve njihove čete, mnogo je naroda s tobom.

7 Budi spreman, pripremi se, ti i sve mnoštvo koje se okupilo oko tebe. Ti im budi čuvar.

8 Posle mnogo dana ja ću se obračunati s tobom. U poslednjim godinama doći ćeš u zemlju naroda koji je izbavljen od mača, sakupljen iz mnogih naroda na Izraelove gore što sve vreme leže opustošene. Narod te zemlje izveden je iz drugih naroda i spokojno živi. **9** Zaista ćeš se podići. Navalićeš poput oluje. Bićeš poput oblaka kad prekriju zemlju, ti i sve tvoje čete i s tobom mnogi narodi.'

10 Ovako kaže Gospod: 'Tog dana doći će ti misli u srce i skovaćeš zao plan. **11** Reći ćeš: 'Ustaću na zemlju u kojoj su sela nezaštićena. Navaliću na one koji žive mirno i spokojno, koji žive bez zidina i nemaju ni prevornice ni vrata.' **12** Učinićeš to da bi nakupio veliki plen i da bi nagrabio mnogo toga, da bi svoju ruku digao na ruševine koje su opet naseljene i na narod koji je sakupljen iz drugih naroda, narod koji je sakupio bogatstvo i imetak i živi u središtu zemlje.

13 Saba, Dedan, tarsiski trgovci i svi njihovi mladi lavovi govoriće ti: 'Dolaziš li da bi velik plen odneo? Jesi li radi pljačke sakupio mnoštvo svoje, da odneseš srebro i zlato, da odneseš bogatstvo i imetak, da odneseš silan plen?'

14 Zato prorokuj, sine čovečiji, i reci Gogu: 'Ovako kaže Gospod: 'U dan kad moj narod Izrael bude spokojno živeo, nećeš li to znati? **15** Doći ćeš sa svog mesta, s krajnjeg severa, ti i mnogi narodi s tobom, sve sami konjanici, veliko mnoštvo, silna vojska. **16** Navalićeš na moj narod Izrael kao kad oblaci prekriju zemlju. To će se dogoditi u poslednjim danima. Dovešću te da napadneš moju zemlju, da me narodi upoznaju kad pred njihovim očima na tebi, Gože, pokažem svetost

svoju.'

17 Ovako kaže Gospod: 'Jesi li ti onaj o kome sam davno govorio preko svojih slugu, Izraelovih proroka, koji su u te dane, i godine, prorokovali da ću te na njih dovesti?

18 Tog dana, tog dana kad Gog dođe na Izraelovu zemlju', govori Gospod, 'gnev će mi iz nozdrva planuti. **19** U svojoj jarošći, u vatri svog gneva, progovoriću. Tog dana u Izraelovoj zemlji dogodiće se veliki potres. **20** Zbog mene će drhtati morske ribe i nebeske ptice, poljske zveri i sva stvorenja koja gmižu po zemlji i svi ljudi koji žive na zemlji. Gore će se razvaliti, vrletni putevi popadati i sve će zidine na zemlju pasti.

21 Po svim svojim gorama dozvaću mač na njega', govori Gospod. 'Svako će na svog brata mač podići! **22** Svoj sud na njemu izvršiću pomorom i krvlju. Pustiću silan pljusak i grad, vatru i sumpor na njega i na njegove čete i na mnoge narode koji će biti s njim. **23** Uzveličaću se i posvetiti i objaviću se pred očima mnogih naroda, i tada će znati da sam ja Gospod'."

39 „A ti, sine čovečiji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako kaže Gospod: 'Evo, dolazim na tebe, Gože, vrhovni kneže Meseha i Tubala. **2** Okrenuću te i vodiću te, povešću te s krajnjeg severa i dovešću te na Izraelove gore. **3** Izbiću ti luk iz levice i prosuću ti strele iz desnice. **4** Pašćeš na Izraelovim gorama, ti i sve tvoje čete i narodi koji će biti s tobom. Daću da te pojedu ptice grabljivice i druge ptice i poljske zveri.

5 Pašćeš na zemlju u polju, jer sam ja tako rekao', govori Gospod.

6 'Poslaću vatru na Magog i na one koji spokojno žive na ostrvima. Tada će znati da sam ja Gospod. **7** Objaviću svoje sveto ime usred svog naroda Izraela i neću više

dati da se moje sveto ime skrnavi. Tada će narodi znati da sam ja Gospod, Sveti Bog u Izraelu.

8 Gle, to dolazi i zbiće se, govori Gospod. 'To je dan o kom sam govorio. **9** Stanovnici Izraelovih gradova izaći će i naložiću vatru i spaliće oružje, male i velike štitove, lukove i strele, kratka i duga koplja; njima će sedam godina ložiti vatru. **10** Neće nositi granje s polja niti će seći drva po šumama, jer će oružjem vatru ložiti.

Opleniće one koji su njih plenili, opljačkaće one koji su njih pljačkali', govori Gospod.

11 'Tog dana Gogu ću dati mesto za grob u Izraelu, dolinu kojom se prolazi istočno od mora, i ona će preprečiti put onima koji prolaze. Tamo će sahraniti Goga i sve njegovo mnoštvo, i ta dolina biće nazvana Dolina Gogovog mnoštva. **12** Izraelov dom će ih sahranjivati sedam meseci da se zemlja očisti. **13** Sahranjivaće ih ceo narod, i to će im biti na slavu onog dana kad se proslavim', govori Gospod.

14 'Odrediće ljude da prolaze zemljom i da zajedno s prolaznicima sahranjuju one koji ostanu na zemlji, kako bi je očistili. Pretraživaće je punih sedam meseci. **15** Kad oni koji su određeni da prolaze zemljom vide ljudske kosti, postaviće pored njih znak koji će tamo stajati dok ih oni koji budu sahranjivali mrtve ne sahrane u Dolini Gogovog mnoštva. **16** Postojaće i grad koji će se zvati Amona.* Tako će se očistiti zemlja.

17 A tebi, sine čovečiji, ovako kaže Gospod: 'Reci svim pticama i svim poljskim zverima: 'Skupite se i dođite. Saberite se sa svih strana oko žrtve koju vam pripremam, oko velike žrtve na Izraelovim gorama. Meso ćete jesti i krv ćete piti. **18**

* **39,16** „Amona“ znači „mnoštvo“.

Ješćete meso junaka i pićete krv zemaljskih poglavara, ovnova, jaganjaca, jaraca, junaca, sve debele stoke sa Bašana. **19** Od moje žrtve koju ću vam pripremiti ješćete najbolje meso dok se ne nasitite i pićete krv dok se ne opijete.

20 Nasitićete se za mojim stolom mesa od konja i vozača kola, od junaka i svih ratnika', govori Gospod.

21 Pokazaću svoju slavu među narodima. Svi će narodi videti moju presudu koju ću izvršiti i osetiće na sebi moju ruku.

22 Od tog dana pa nadalje, Izraelov dom znaće da sam ja Gospod, njihov Bog. **23** Narodi će znati da je Izraelov dom zbog svog prestupa u izgnanstvo otišao, zbog toga što su mi neverni bili, pa sam okrenuo svoje lice od njih i predao ih u ruke njihovim neprijateljima, tako da su svi od mača pali. **24** Postupio sam s njima prema njihovoj nečistoti i prema njihovim prestupima, i okrenuo sam svoje lice od njih.'

25 Zato ovako kaže Gospod: 'Sada ću vratiti Jakovljeve zarobljeni narod i smilovaću se celom Izraelovom domu. Revnovaću za svoje sveto ime. **26** Kad podnesu svoju sramotu i kaznu za svu neveru koju su mi učinili, spokojno će u svojoj zemlji živeti i niko ih plašiti neće. **27** Kad ih vratim iz naroda i sakupim ih iz zemalja njihovih neprijatelja, pokazaću svoju svetost među njima pred očima mnogih naroda.

28 Znaće da sam ja Gospod, njihov Bog, kad ih pošaljem u izgnanstvo među narode, pa ih opet sakupim u njihovu zemlju, ne ostavljajući tamo nijednog od njih. **29** Neću više okretati svoje lice od njih, jer ću svoj Duh izliti na Izraelov dom', govori Gospod."

40 Dvadeset i pete godine našeg izgnanstva, početkom godine, desetog dana u mesecu, a četrnaeste godine otkako je grad pao, upravo tog dana na mene se spustila Gospodnja

ruka, pa me je odveo u drugi kraj. **2** U božanskim vizijama odveo me je u Izraelovu zemlju i postavio me na veoma visoku goru, na kojoj je s južne strane bilo nešto što je ličilo na grad.

3 Odveo me je tamo, i gle, čovek, koji je izgledao poput sjajnog bakra, s lanenim užetom u ruci i mernom trskom, stajao je na vratima. **4** Taj čovek mi je rekao: „Sine čovečiji, gledaj svojim očima i slušaj svojim ušima i primi k srcu sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti to pokažem. Objavi Izraelovom domu sve što vidiš.”

5 I gle, video sam dom sa svih strana okružen zidom. A čovek je u ruci imao mernu trsku dugu šest lakata i svaki lakat bio je za jedan dlan duži od običnog lakta.* Izmerio je širinu zida i ona je bila jedna trska, i visinu zida i ona je bila jedna trska.

6 Zatim je došao do vrata koja su bila okrenuta prema istoku i popeo se uz stepenice. Izmerio je pragove ispred vrata. Prvi je bio jednu trsku širok i drugi je bio jednu trsku širok. **7** Svaka stražarnica bila je jednu trsku dugačka i jednu trsku široka, a između stražarnica bilo je pet lakata. Prag ispred vrata uz predvorje vrata koje vodi unutra bio je jednu trsku.

8 Izmerio je predvorje vrata koje vodi unutra i bilo je jedna trska. **9** Izmerio je predvorje vrata i bilo je osam lakata, i njegove polustubove i bili su dva lakta. Predvorje vrata vodilo je unutra.

10 Sa svake strane vrata koja su bila okrenuta na istok bile su po tri stražarnice. Sve tri su bile iste mere i polustubovi su bili iste mere, i na jednoj i na drugoj strani.

* **40,5** Običan lakat je iznosio 44,5 centimetara, a dlan 7,4 centimetra. Dugi lakat je predstavljao zbir običnog lakta i dlana, a to je ukupno 51,8 centimetara. Dakle, merna trska duga šest lakata imala je 3,11 metara. Vidi dodatak na kraju knjige.

11 Zatim je izmerio širinu ulaza na vratima i bila je deset lakata; izmerio je i ukupnu širinu spoljašnjeg dela ulaza na vratima i bila je trinaest lakata.

12 Ograđen prostor od jednog lakta bio je ispred svake stražarnice. Na obe strane nalazio se ograđen prostor od po jednog lakta. Svaka stražarnica bila je od šest lakata s jedne strane i od šest lakata s druge strane.

13 Izmerio je i širinu vrata od krova iznad jedne stražarnice do krova iznad druge i bila su dvadeset i pet lakata. Ulazi u stražarnice bili su jedan naspram drugog. **14** Zatim je izmerio polustubove i bili su šezdeset lakata, a tako i dvorišne polustubove na svim vratima okolo. **15** Od prednje strane ulaznih vrata do prednje strane unutrašnjih vrata, bilo je pedeset lakata.

16 Na stražarnicama i polustubovima na vratima bili su prozori svuda okolo, s jedne strane uži a s druge širi, koji su gledali prema unutra, a tako je bilo i u predvorju. Prozori su bili svuda okolo i gledali su prema unutra, a na polustubovima su bili prikazi palmi.

17 Tada me je odveo u spoljašnje dvorište, i gle, tamo su bile trpezarije, a u dvorištu svuda okolo bio je pločnik. Na tom pločniku je bilo trideset trpezarija. **18** Širina pločnika pored vrata bila je ista kao dužina tih vrata - bio je to niži pločnik.

19 Izmerio je širinu od prednje strane donjih vrata do prednje strane unutrašnjeg dvorišta. Sa spoljašnje strane bilo je sto lakata, na istok i na sever.

20 U spoljašnjem dvorištu nalazila su se i vrata okrenuta prema severu. On je izmerio njihovu dužinu i širinu. **21** U sklopu vrata bile su i tri stražarnice s jedne strane i tri s druge strane. Polustubovi i predvorje tih vrata bili su istih mera kao i kod prvih vrata. Pedeset lakata bila su dugačka, a dvadeset i pet lakata široka.

22 Njihovi prozori, predvorje i prikazi palmi bili su istih mera kao i kod vrata s istočne strane. Na njih se ulazilo na sedam stepenika, a s prednje strane bilo je predvorje.

23 Vrata unutrašnjeg dvorišta bila su naspram severnih vrata, a isto tako je bilo i s onima na istoku. Izmerio je udaljenost između jednih i drugih vrata i ona je bila sto lakata.

24 Zatim me je odveo na jug, i gle, tamo su bila vrata okrenuta prema jugu. On je izmerio njihove polustubove i njihovo predvorje i bili su istih mera kao i kod drugih vrata. **25** Na tim vratima i njihovom predvorju bili su prozori svuda okolo, kao što su bili i prethodni prozori. Vrata su bila pedeset lakata dugačka, a dvadeset i pet lakata široka. **26** Na njih se ulazilo na sedam stepenika, a s prednje strane nalazilo se predvorje. Na njihovim polustubovima bili su prikazi palmi, jedna palma na jednoj strani i jedna na drugoj strani.

27 U unutrašnjem dvorištu bila su i vrata okrenuta prema jugu. On je izmerio udaljenost između tih vrata i vrata koja su bila okrenuta prema jugu i ta udaljenost je bila sto lakata. **28** Zatim me je kroz južna vrata odveo u unutrašnje dvorište. Izmerio je južna vrata, i bila su istih mera kao i ona druga. **29** Njihove stražarnice, polustubovi i predvorje bili su istih mera kao i kod drugih vrata. Na tim vratima i njihovom predvorju bili su prozori svuda okolo. Bila su pedeset lakata dugačka, a dvadeset i pet lakata široka. **30** Predvorja su se nalazila okolo. I bilo je u dužinu dvadeset i pet lakata, a u širinu pet lakata. **31** Predvorje na vratima vodilo je u spoljašnje dvorište. Na polustubovima su bili prikazi palmi, a ulazilo se na osam stepenika.

32 Zatim me je odveo u unutrašnje dvorište prema istoku i izmerio vrata. Ona su bila istih mera kao i druga. **33** Njihove stražarnice, polustubovi i predvorje bili su

istih mera kao i kod onih drugih. Na tim vratima i njihovom predvorju bili su prozori svuda okolo. Bila su pedeset lakata dugačka, a dvadeset i pet lakata široka. **34** Predvorje vrata vodilo je u spoljašnje dvorište, a na polustubovima su bili prikazi palmi i s jedne i s druge strane. Ulazilo se na osam stepenika.

35 Tada me je odveo do severnih vrata i izmerio ih, i ona su bila istih mera kao i ona druga, **36** a isto tako i stražarnice, polustubovi i predvorje. Na njima su bili prozori svuda okolo. Bila su pedeset lakata dugačka, a dvadeset i pet lakata široka. **37** Njihovi polustubovi bili su do spoljašnjeg dvorišta, a prikazi palmi bili su na polustubovima i s jedne i s druge strane. Ulazilo se na osam stepenika.

38 Trpezarija sa svojim ulazom nalazila se pored polustubova na vratima. Tamo su se prale žrtve paljenice.

39 U predvorju vrata bila su dva stola na jednoj strani i dva stola na drugoj strani da se na njima kolju žrtve paljenice, kao i žrtve za greh i žrtve za prestup. **40** Sa spoljašnje strane, kuda se ide na ulaz severnih vrata, bila su dva stola. I s druge strane predvorja vrata bila su dva stola. **41** Bila su četiri stola na jednoj strani i četiri stola na drugoj strani vrata, ukupno osam stolova za klanje žrtava. **42** Četiri stola za žrtve paljenice bila su od klesanog kamena, dugačka lakat i po, široka lakat i po i visoka jedan lakat. Na njima se ostavljao pribor za klanje žrtava paljenica i drugih žrtava. **43** Iznutra su svuda okolo po zidovima bile pričvršćene police za odlaganje stvari, široke jedan dlan. Na stolove se stavljalo meso od žrtvenog dara.

44 Spolja pored unutrašnjih vrata bile su trpezarije za pevače, u unutrašnjem dvorištu, pored severnih vrata. Bile su okrenute prema jugu. Jedna trpezarija je bila i pored istočnih vrata i ona je bila okrenuta prema severu.

45 Tada mi je on rekao: „Ova prostori-ja, trpezarija koja je okrenuta prema jugu, namenjena je sveštenicima koji služe u domu. **46** A trpezarija koja je okrenuta prema severu namenjena je sveštenicima koji obavljaju službu na oltaru. To su Sado-kovi sinovi, oni između Levijevih sinova koji pristupaju Gospodu da mu služe.”

47 Tada je izmerio i unutrašnje dvorište. Bilo je dugačko sto lakata, široko sto lakata i bilo je četvrtastog oblika. Ispred doma je bio oltar.

48 Zatim me je odveo u predvorje doma i izmerio polustubove u predvorju. Imali su pet lakata na jednoj strani i pet lakata na drugoj strani. Širina polustubova na vratima bila je tri lakta na jednoj strani i tri lakta na drugoj strani.

49 Predvorje je bilo dugačko dvadeset lakata, a široko jedanaest lakata. U njega se ulazilo uz stepenice. Pored polustubova na vratima bili su i stubovi, jedan s jedne i drugi s druge strane.

41 Zatim me je odveo u hram i izmerio polustubove. Oni su bili široki šest lakata s jedne strane i šest lakata s druge strane - to je bila širina polustubova. **2** Ulaz je bio širok deset lakata, a polustubovi na ulazu imali su pet lakata na jednoj strani i pet lakata na drugoj strani. Izmerio je dužinu hrama i bila je četrdeset lakata; izmerio je i širinu i bila je dvadeset lakata.

3 Zatim je ušao unutra i izmerio polustubove na ulazu i bili su dva lakta. Ulaz je bio širok šest lakata. Polustubovi na ulazu bili su široki sedam lakata. **4** Izmerio je prostoriju ispred hrama i bila je dvadeset lakata dugačka, i dvadeset lakata široka. Zatim mi je rekao: „To je Svetinja nad svetinjama.”

5 Izmerio je zid doma i bio je širok šest lakata. Bočne sobe bile su široke četiri lakta. Bile su svuda oko doma, svuda oko-

lo. **6** Te sobe su bile jedna iznad druge, na tri sprata, po trideset na spratu. Oslanjale su se o zid doma, svuda okolo, kako bi imale oslonac, ali nisu bile ugrađene u zid doma. **7** Te bočne sobe koje su se nalazile okolo širile su se idući kružno na gore, a sa svake strane doma bile su kružne stepenice koje su vodile prema gore. Zato je u gornjem delu bio veći prostor. Sa donjeg sprata moglo se ići na gornji, prolazeći kroz srednji sprat.

8 Video sam uzdignutu površinu koja je išla svuda oko doma na kojoj je on stajao. Između temelja bočnih soba i spoja bilo je šest lakata, cela jedna merna trska. **9** Širina spoljašnjeg zida bočnih soba bila je pet lakata. Oko doma uz zid bočnih soba nalazio se jedan istureni slobodan prostor.

10 Između trpezarija i doma bilo je dvadeset lakata svuda oko doma, svuda okolo. **11** U bočne sobe se ulazilo sa tog slobodnog prostora - jedan ulaz je bio sa severne, a drugi s južne strane. Širina tog prostora oko doma bila je pet lakata, svuda okolo.

12 A građevina koja se nalazila ispred odvojenog prostora, sa zapadne strane, bila je široka sedamdeset lakata. Zid te građevine sa svih strana bio je širok pet lakata, a dugačak devedeset lakata.

13 Zatim je izmerio dom i on je bio dugačak sto lakata. Odvojeni prostor i građevina sa svojim zidovima bili su dugački sto lakata. **14** Širina prednje strane doma zajedno s odvojenim prostorom prema istoku bila je sto lakata.

15 Izmerio je dužinu građevine uz odvojeni prostor sa zadnje strane kao i hodnike s jedne i s druge strane i bilo je sto lakata. Izmerio je hram, unutrašnju prostoriju i predvorja okrenuta prema dvorištu. **16** Oko njih su bili pragovi, prozori koji su bili s jedne strane uži a s druge širi, i hodnici. Ispred pragova zidovi su bili obloženi drvetom svuda okolo, od poda do

prozora. Prozori su bili pokriveni. **17** Deo iznad ulaza i unutrašnjost doma, kao i njegova spoljašnjost, ceo zid okolo, u unutrašnjosti doma i sa spoljašnje strane, sve je to bilo urađeno po meri, **18** čak i izrezbareni heruvimi i prikazi palmi, po jedan prikaz palme između dva heruvima, dok su heruvimi imali dva lica. **19** Lice čoveka bilo je okrenuto prema prikazu palme na jednoj strani, a lice lava bilo je okrenuto prema prikazu palme na drugoj strani. Bili su izrezbareni po celom domu, svuda okolo. **20** Od poda do iznad ulaza bili su izrezbareni heruvimi i prikazi palmi, na zidu hrama.

21 Dovraci u hramu bili su četvrtasti. Ispred svetog mesta bilo je nešto poput ovoga: **22** drveni oltar koji je bio visok tri lakta i dugačak dva lakta, i koji je imao ugaone stubove. Po dužini je imao stranice od drveta. Tada mi je onaj čovek rekao: „Ovo je sto koji stoji pred Gospodom.“

23 Hram i sveto mesto imali su dvo-krilna vrata. **24** Oba krila na vratima imala su po dva dela koja su se preklapala. Jedno krilo imalo je dva dela i drugo krilo imalo je dva dela. **25** Na njima, na vratima hrama, bili su načinjeni heruvimi i prikazi palmi, poput onih što su bili na zidovima. Drveni venac bio je spolja, iznad prednje strane predvorja. **26** Prozori, koji su s jedne strane uži, a s druge širi, i prikazi palmi bili su s jedne i s druge strane na zidovima predvorja i bočnih soba, u domu i na vencu.

42 Zatim me je odveo u spoljašnje dvorište prema severu. Doveo me je do zgrade sa trpezarijama koja je bila ispred odvojenog prostora i ispred građevine na severu. **2** Sa spoljne strane zida dugog sto lakata bio je severni ulaz, a širina zgrade bila je pedeset lakata. **3** Ispred prolaza širokog dvadeset lakata u unutrašnjem dvorištu i pločnika spoljaš-

njeg dvorišta bili su hodnici, jedan naspram drugog, na tri sprata. **4** Ispred trpezarija bio je hodnik širok deset lakata koji je vodio u unutrašnjost, prolaz od jednog lakta, a vrata su im bila okrenuta na sever. **5** Gornje trpezarije u zgradi bile su najuže, jer su im hodnici zauzimali više prostora nego donjim i srednjim. **6** Bile su na tri sprata, a nisu imale stubove kao što je dvorište imalo stubove. Zato su gornje trpezarije imale manju površinu nego donje i srednje.

7 Kameni zid koji je bio sa spoljašnje strane nadovezivao se na trpezarije uz spoljašnje dvorište, a bio je naspram drugih trpezarija. Bio je dugačak pedeset lakata. **8** Jer je dužina trpezarija koje su bile uz spoljašnje dvorište bila pedeset lakata, a onima naspram hrama sto lakata. **9** Ispod tih trpezarija bio je ulaz s istoka, kojim se ulazi u njih iz spoljašnjeg dvorišta.

10 Po širini istočnog kamenog zida u dvorištu, ispred odvojenog prostora i ispred zgrade, bile su trpezarije. **11** Ispred njih se nalazio prolaz kao onaj ispred trpezarija koje su bile na severu. Bile su jednake dužine i jednake širine kao i one, i svi su im izlazi bili jednaki, a imale su i isti raspored i iste ulaze. **12** Kakvi su bili ulazi u trpezarije na jugu, takav je bio i ulaz na početku prolaza, koji je uz kameni zid vodio prema istoku, kad bi neko u njih dolazio.

13 Tada mi je onaj čovek rekao: „Trpezarije na severu i trpezarije na jugu koje su ispred odvojenog prostora jesu svete trpezarije. U njima sveštenici koji pristupaju Gospodu jedu ono što je najsvetije. Tamo oni ostavljaju ono što je najsvetije, prinose od žita, žrtve za greh i žrtve za prestup, jer je to mesto sveto. **14** Kad sveštenici uđu, neće izlaziti iz svetog mesta u spoljašnje dvorište, nego će tu ostavljati svoje haljine u kojima služe, jer

su svete. Obući će druge haljine i izaći tamo gde je narod.”

15 Kad je izmerio unutrašnjost doma, izveo me je napolje kroz vrata koja su okrenuta prema istoku i izmerio sve okolo.

16 Mernom trskom izmerio je istočnu stranu. Bilo je petsto trski, mernih trski, svuda okolo.

17 Izmerio je i severnu stranu i bilo je petsto trski, mernih trski, svuda okolo.

18 Zatim je izmerio južnu stranu i bilo je petsto trski, mernih trski.

19 Onda je skrenuo na zapadnu stranu i izmerio je petsto trski, mernih trski.

20 Obavio je merenje sa sve četiri strane. Svuda okolo bio je zid, dužine petsto trski i širine petsto trski. On je odvajao ono što je sveto od onog što nije sveto.

43 Zatim me je odveo do vrata koja su okrenuta prema istoku. **2** I gle, slava Izraelovog Boga dolazila je s istoka, a njegov glas je bio kao huka velikih voda, i zemlja je zasjala od njegove slave. **3** Ova je vizija bila poput one koju sam imao ranije, kao vizija koju sam imao kad sam došao da uništım grad. Ono što sam video izgledalo je poput onog što sam video na reci Hevaru, pa sam pao ničice.

4 Gospodnja slava ušla je u Dom kroz ulaz s istočne strane. **5** Tada me je Duh podigao i odveo me u unutrašnje dvorište, i gle, Dom je bio pun Gospodnje slave. **6** Čuo sam kako mi neko iz Doma govori, a onaj čovek je stajao pored mene. **7** Tada mi je Bog rekao: „Sine čovečiji, ovo je mesto mog prestola i mesto za moja stopala, tu ću prebivati među Izraelovim sinovima dovek. Neće više Izraelov dom sknaviti moje sveto ime, ni oni ni njihovi carevi, svojim bludom i leševima svojih mrtvih careva **8** i time što svoje pragove stavljaju do mog praga i svoje dovratke do mojih dovratka, tako da je samo zid

između mene i njih. Oskrnjali su moje sveto ime gadostima koje su činili, pa sam ih u svom gnevu istrebio. **9** Sada neka odbace svoj blud i leševe svojih careva daleko od mene, pa ću doveka prebivati među njima.

10 A ti, sine čovečiji, upoznaj Izraelov dom s ovim Domom, pa neka se postide zbog svojih prestupa i neka izmere njegove mere. **11** Ako se postide zbog svega što su učinili, opiši im oblik Doma, izgled njegov, raspored i izlaze i ulaze, sve oblike i sve pojedinosti, sve njegove oblike i sve njegove zakone, i napiši ih pred njihovim očima da vide sve oblike i sve njegove pojedinosti i da se drže toga. **12** Ovo je zakon za Dom: Celo područje navrh gore, sav prostor oko Doma, to je nešto najsvetije. To je zakon za Dom.

13 A ovo su mere oltara, izražene u laktovima, a lakat je ovde jedan lakat i jedan dlan. Podnožje iznosi jedan lakat. Širina je jedan lakat. Njegova ivica je oko- lo uzdignuta za jedan pedalj. To je osnova na kojoj stoji oltar. **14** Od podnožja na zemlji do ivice donjeg pojasa ima dva lak- ta, a širina je jedan lakat. Od manjeg po- jasa do ivice većeg pojasa ima četiri lakta, a širina je jedan lakat. **15** Ognjište na oltaru ima četiri lakta i s njega se uzdižu četiri roga. **16** Ognjište je dvanaest lakata dugačko i dvanaest lakata široko, a strani- ce mu grade četvorougao. **17** Pojas na kom stoji dugačak je četrnaest lakata i širok četrnaest lakata, i to sa sve četiri strane. Njegova ivica koja ide okolo ima pola lakta, a širina mu je jedan lakat svuda okolo.

„Stepenice kojima se penje do oltara okrenute su prema istoku.“

18 Tada mi je rekao: „Sine čovečiji, ovako kaže Gospod: `Ovo su odredbe za oltar date u vreme njegove gradnje, da se na njemu prinose žrtve paljenice i da se škropi krvlju.

19 Levitskim sveštenicima koji su Sa- dokovi potomci, koji pristupaju k meni da mi služe, govori Gospod, `daj junca iz stada, za žrtvu za greh. **20** Uzmi njegove krvi i namaži njom četiri roga oltara i četiri ugla pojasa na kom stoji i ivicu svuda oko- lo, pa ga očisti od greha i izvrši obred očišćenja za njega. **21** Zatim uzmi junca, žrtvu za greh, i neka se spali na određe- nom mestu u Domu, izvan svetilišta. **22** Sledećeg dana dovedi jarca bez mane kao žrtvu za greh, i neka se njime očisti oltar od greha kao što je i juncem bio očišćen od greha.

23 Kad izvršiš očišćenje od greha, do- vedi iz krda junca bez mane i iz stada ovna bez mane. **24** Dovedi ih pred Gospo- da i neka ih sveštenici pospu solju i neka ih prinesu Gospodu kao žrtvu paljenicu. **25** Sedam dana prinosićeš svaki dan jarca kao žrtvu za greh. Neka prinose junca i ovna iz stada, bez mane. **26** Sedam dana neka vrše obred očišćenja oltara, neka ga očiste i tako pripreme za korišćenje. **27** Kad se navrše ti dani, neka sveštenici od osmog dana pa nadalje na oltaru prinose vaše žrtve paljenice i vaše žrtve zajedniš- tva. Tada ćete mi biti mili, govori Gospod.“

44 Zatim me je odveo nazad do spoljašnjih vrata svetilišta s istočne strane, ali su ona bila zatvorena. **2** Tada mi je Gospod rekao: „Ova će vrata ostati zatvorena. Neće se otvarati i niko od ljudi neće na njih ulaziti, jer je Gospod, Izraelov Bog, ušao na njih, i zato neka budu zatvorena. **3** Ali knez, budući da je knez, sedeće na njima da bi jeo hleb pred Gospodom. Ulaziće kroz predvorje vrata i istim će putem izlaziti.“

4 Zatim me je odveo na severna vrata ispred Doma, da mi ga pokaže, kad gle, Gospodnji dom je bio pun Gospodnje slave i ja sam pao ničice. **5** Tada mi je Gospod

rekao: „Sine čovečiji, pazi svojim srcem i gledaj svojim očima, slušaj svojim ušima sve što ću ti reći o svim odredbama Gospodnjeg Doma i o svim njegovim zakonima. Pazi svojim srcem na ulaz u Dom i na sve izlaze iz svetilišta. **6** Reci tim buntovnicima, domu Izraelovom: 'Ovako kaže Gospod: 'Dosta je bilo svih vaših gadosti, dome Izraelov. **7** Dovodili ste strance neobrezanog srca i neobrezanog tela da ulaze u moje svetilište i da skrnave moj Dom, prinoseći mi svoju hranu - salo i krv - i tako je raskinut savez sa mnom zbog svih vaših gadosti. **8** Niste se brinuli za ono što mi je sveto, niti ste druge postavili da brinu za službu u mom svetilištu umesto vas.

9 Ovako kaže Gospod: 'Nijedan stranac, neobrezanog srca i neobrezanog tela, ne sme ući u moje svetilište - niko od stranaca koji su među Izraelovim sinovima.

10 Leviti koji su se udaljili od mene kad je Izrael, otišavši od mene, išao za odvratnim idolima, snosiće krivicu za svoj prestup. **11** I moći će u mom svetilištu biti sluge koje nadgledaju vrata Doma i sluge u Domu. Oni će klati žrtve paljenice i druge žrtve u korist naroda i stajaće pred njima da im služe. **12** Zato što su služili narodu pred njihovim odvratnim idolima i postali kamen o koji se Izraelov dom spotakao, pa je u greh upao, zato podižem svoju ruku na njih', govori Gospod, 'pa će snositi krivicu za svoj prestup. **13** Neće više pristupiti k meni da mi služe kao sveštenici niti će više pristupiti k onom što mi je sveto, što je najsvetije. Nosiće svoju sramotu i krivicu za gadosti koje su učinili. **14** Postaviću ih da brinu o Domu, da u njemu vrše svaku službu i da u njemu rade sve što treba.

15 Levitski sveštenici, Sadokovi sinovi, koji su brinuli o mom svetilištu kad su Izraelovi sinovi otišli od mene, pristupaće k meni da mi služe, i stajaće preda mnom

da mi prinose salo i krv', govori Gospod. **16** 'Oni će ulaziti u moje svetilište i pristupaće mom stolu da mi služe i činiće ono što su dužni da mi čine.

17 Kad budu ulazili na vrata unutrašnjeg dvorišta, neka nose lanene haljine, i neka na njima ne bude ništa vuneno kad služe na vratima unutrašnjeg dvorišta i u njemu. **18** Lanena pokrivala neka im budu na glavi i lanene pantalone neka nose oko svojih bokova. Neka se ne opasuju ničim od čega bi se znojili. **19** Kad izlaze u spoljašnje dvorište, k narodu u spoljašnje dvorište, neka skinu haljine u kojima su služili i neka ih ostave u svetim trpezarijama pa neka obuku druge haljine, da ne bi posvetili narod svojim haljinama. **20** Neka ne briju glavu, ali neka ni kosu ne puštaju, nego neka se šišaju. **21** Nijedan sveštenik neka ne pije vino kad treba da uđe u unutrašnje dvorište. **22** Neka se ne žene udovicom niti razvedenom ženom, nego neka se žene samo devicom koja potiče iz Izraelovog doma, ili udovicom koja je sveštenikova udovica.

23 Neka uče moj narod da razlikuje ono što je sveto od onoga što nije sveto, neka ga poučavaju da razlikuje ono što je nečisto od onoga što je čisto. **24** U parnici neka budu sudije, po mojim zakonima neka sude. Neka se drže mojih zakona i mojih odredaba o svim mojim praznicima i neka im moje Subote budu svete. **25** Neka ne prilaze mrtvacu da ne bi bili nečisti. Mogu se onečistiti samo zbog oca ili majke, zbog sina ili kćeri, zbog brata ili sestre koja nije imala muža. **26** Kad se nakon toga onaj koji se onečistio očisti, neka mu se izbroji sedam dana. **27** Onog dana kad uđe u sveto mesto, u unutrašnje dvorište, da služi u svetom mestu, neka prinese žrtvu za greh', govori Gospod.

28 'A ovo je nasledstvo koje će dobiti - ja sam njihovo nasledstvo. Nikakvog pose da ne dajte im u Izraelu - ja sam njihov

posed. **29** Oni će jesti prinose od žita, žrtve za greh i žrtve za prestup. Njihovo će biti sve što je u Izraelu određeno za svetu svrhu. **30** Najbolje od svih prvina svakog ploda i najbolje od svih vaših priloga od svega što ćete prinostiti pripada sveštenicima. I prvine svog krupnog brašna dajte sveštenicima, da bi na vašem domu počivao blagoslov. **31** Sveštenici ne smeju da jedu ništa što je uginulo ili što je rastrgnuto, bilo od stvorenja koja lete, bilo od drugih životinja’.”

45 „Kad budete delili zemlju u nasledstvo, dajte prilog za Gospoda, sveti deo zemlje - dvadeset i pet hiljada lakata dugačak i deset hiljada širok. To će biti sveti deo unutar granica svuda okolo. **2** Od toga za sveto mesto neka bude četvrtasti deo koji će biti petsto lakata dugačak i petsto lakata širok; pedeset lakata ostavite za pašnjak sa svih strana. **3** Od tog područja izmeri dvadeset i pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada u širinu - tu će biti svetilište, najsvetije mesto. **4** Taj sveti deo zemlje neka bude za sveštenike, slugu u svetilištu, koji pristupaju Gospodu da mu služe. Tu neka im bude mesto za kuće i sveto mesto za svetilište.

5 Neka bude dvadeset i pet hiljada lakata dugačko i deset hiljada lakata široko. To će pripadati Levitima, slugama u Domu. Posedovaće i dvadeset trpezarija.

6 Za grad odredite deo koji je pet hiljada lakata širok i dvadeset i pet hiljada lakata dugačak, kao što je i sveti prilog. To će biti za ceo Izraelov dom.

7 Knezu će pripadati deo na jednoj strani i deo na drugoj strani svetog priloga i gradskog poseda, duž svetog priloga i duž gradskog poseda, sa zapadne strane na zapad i s istočne strane na istok. Dužina neka bude jednaka dužini plemenskih poseda, od zapadne granice do istočne

granice. **8** Ta zemlja biće njegova, njegov posed u Izraelu. Moji knezovi neće više tlačiti moj narod, i daće zemlju Izraelovom domu po njegovim plemenima.

9 Ovako kaže Gospod: 'Dosta je, knezovi Izraelovi!

Prestanite s nasiljem i pljačkanjem, i činite pravdu i pravednost. Prestanite da oduzimate posede od mog naroda', govori Gospod. **10** 'Neka vaša vaga bude tačna, efa prava i bat prav. **11** Efa i bat neka imaju jedinstvenu meru: bat neka iznosi desetinu gomera i efa neka iznosi desetinu gomera; njihova mera će se određivati prema gomeru. **12** Sikal neka bude dvadeset gera. Jedna mane neka iznosi dvadeset sikala, dvadeset i pet sikala i petnaest sikala.*

13 Ovo je prilog koji ćete prinostiti: šestinu efe od svakog gomera pšenice i šestinu efe od svakog gomera ječma. **14** A za ulje, ovo je uredba: bat je mera za ulje. Bat je desetina kora. Deset bati jeste jedan gomer, jer deset bati iznosi jedan gomer. **15** Prinesite jednu ovcu iz stada, jednu na svakih dvesta iz izraelskog stada. Sve te žrtve biće za prinos od žita, za žrtvu paljenicu i za žrtve zajedništva, da se izvrši obred očišćenja za njih', govori Gospod.

16 'Sav narod biće dužan da daje taj prilog Izraelovom knezu. **17** Knez je dužan da na praznike, na mladine i na Šabate, na sve svečanosti Izraelovog doma, daje žrtvu paljenicu, prinos od žita i žrtvu levanicu. Njegova je dužnost da donosi žrtvu za greh, prinos od žita, žrtvu paljenicu i žrtve zajedništva, da bi se izvršio obred očišćenja za Izraelov dom.'

18 Ovako kaže Gospod: 'Prvog mese-

* **45,11,12** Bat je mera za težnost koja po zapremini odgovara efi, meri za suve materije. Sadržavao je 22 litre. Gomer iznosi 220 litara. Efa iznosi 22 litre. 45,12 Sikal je težio 11,4 grama. Gera je težila 0,57 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

ca, prvog dana u mesecu, uzmi iz stada jednog junca bez mane i očisti svetište od greha. **19** Sveštenik neka uzme krv od žrtve za greh i neka njome namaže dovratke Doma i četiri ugla pojasa na kom stoji oltar i dovratke vrata unutrašnjeg dvorišta. **20** Tako čini i sedmog dana u mesecu za svakog ko je pogrešio nenaмерно ili u neznanju. Izvršite obred očišćenja za Dom.

21 Prvog meseca, četrnaestog dana u mesecu, slavite Pashu. Neka se za praznik sedam dana jedu beskvasni hlebovi. **22** Tog dana neka knez donese junca za žrtvu za greh za sebe i za sav narod. **23** Sedam dana praznika neka prinosi sedam junaca i sedam ovnova bez mane kao žrtvu paljenicu Gospodu. To neka čini svaki dan tih sedam dana. Neka svaki dan donosi i jarca kao žrtvu za greh. **24** Kao prinos od žita neka donese efu za svakog junca i efu za svakog ovna, a ulja neka donese po in na svaku efu.

25 Sedmog meseca, petnaestog dana u mesecu, na praznik, neka donese isti takav prinos, i tako neka čini sedam dana. Neka donese isti prinos za žrtvu za greh, za žrtvu paljenicu, za prinos od žita i od ulja’.”

46 „Ovako kaže Gospod: ‘Vrata unutrašnjeg dvorišta koja su okrenuta prema istoku neka budu zatvorena šest radnih dana, a u Subotu neka se otvore i na dan mladine neka se otvore. **2** Knez neka uđe u predvorje vrata, sa spoljašnje strane, i neka stane kod dovratka na vratima. Tada neka sveštenici prinesu njegovu žrtvu paljenicu i njegove žrtve zajedništva, a on neka se pokloni na pragu vrata i neka izađe. Vrata neka se ne zatvaraju do večeri. **3** Na ulazu tih vrata neka se narod klanja pred Gospodom u Subote i na mladine.

4 Žrtva paljenica koju će knez na Šabat

prineti Gospodu neka se sastoji od šest jaganjaca bez mane i od jednog ovna bez mane. **5** Prinos od žita neka bude jedna efa po ovnu, za jaganjce prinos od žita neka bude koliko može dati, a ulja neka bude in po efi. **6** Na dan mladine neka prinese iz stada junca bez mane, i neka prinese šest jaganjaca i ovna. Neka budu bez mane. **7** Kao prinos od žita neka da efu za junca i efu za ovna, za jaganjce koliko može dati, a ulja neka da in po efi.

8 Kad knez bude ulazio, neka ulazi kroz predvorje vrata i neka istim putem izlazi. **9** Kad narod dođe na praznik pred Gospoda, onaj ko uđe na severna vrata da se pokloni neka izađe na južna, a onaj ko uđe na južna vrata neka izađe na severna. Neka se niko ne vraća kroz vrata na koja je ušao, nego neka ide pravo napred. **10** Kad uđu oni, neka s njima uđe i knez, a kad oni izađu, neka i on izađe. **11** Na praznike i na svečanosti prinos od žita treba da bude efa po juncu i efa po ovnu, za jaganjce koliko može dati, a ulja neka bude in po efi.

12 Kad knez donese žrtvu paljenicu ili žrtve zajedništva kao dobrovoljni prinos, kao žrtvu koju dobrovoljno prinosi Gospodu, neka mu se otvore vrata okrenuta prema istoku, pa neka donese svoju žrtvu paljenicu i svoje žrtve zajedništva kao što to čini u Subotu. Zatim neka izađe, a kad izađe, neka se vrata zatvore.

13 Svaki dan donesi pred Gospoda jagnje bez mane od godinu dana za žrtvu paljenicu. Svako jutro donesi ga. **14** Za prinos od žita donesi svako jutro i šestinu efe, a ulja donesi trećinu ina da se poskropi fino brašno. Prinos od žita koji se stavlja pred Gospoda jeste trajna odredba, treba je uvek prinositi. **15** Neka svako jutro donesu jagnje, prinos od žita i ulje kao žrtvu paljenicu koja se redovno prinosi.’

16 Ovako kaže Gospod: ‘Ako knez sva-

kom svom sinu daruje nešto u nasljedstvo, taj dar će postati vlasništvo njegovih sinova. To će biti njihov posed koji će dobiti u nasljedstvo. **17** Ako od svog nasljedstva daruje nešto nekom svom sluzi, taj dar će pripasti sluzi do godine proglašenja slobode, a tada će ga vratiti knezu. Samo će njegovi sinovi moći trajno zadržati ono što im on da od svog nasljedstva. **18** Knez ne sme da uzima nikakvo nasljedstvo od naroda i time ih otera s njihovog poseda. Neka on od svog poseda daje nasljedstvo svojim sinovima, tako da niko od mog naroda ne bude proteran sa svog poseda.“

19 Zatim me je kroz ulaz koji je bio pored vrata odveo u sveštenečke svete trpezarije koje su bile okrenute prema severu. I gle, tu se, u zadnjem delu, prema zapadu, nalazio jedan prostor. **20** Tada mi je rekao: „Ovo je mesto gde će sveštenici kuvati žrtvu za prestup i žrtvu za greh i gde će peći prinos od žita, da se ništa ne bi iznosilo u spoljašnje dvorište i time posvetio narod.“

21 Zatim me je izveo u spoljašnje dvorište i proveo me pored četiri dvorišna ugaona stuba, i gle, pored jednog dvorišnog ugaonog stuba bilo je jedno dvorište i pored drugog dvorišnog ugaonog stuba bilo je jedno dvorište. **22** Pored četiri dvorišna ugaona stuba bila su mala dvorišta, četrdeset lakata dugačka, a trideset lakata široka. Svi ti ograđeni delovi na četiri ugla bili su istih mera. **23** Oko ta četiri dvorišta išao je kameni zid, a u podnožju zida bila su mesta za kuvanje. **24** Tada mi je rekao: „To su kuhinje gde sluge Doma kuvaju žrtve koje donosi narod.“

47 Zatim me je opet odveo do ulaza u Dom, i gle, voda je izvirala ispod praga Doma prema istoku, jer je prednja strana Doma bila okrenuta prema istoku. Voda je izvirala ispod desne

strane Doma, južno od oltara.

2 Onda me je izveo kroz severna vrata i proveo me okolo spoljašnjim putem do spoljašnjih vrata koja su okrenuta prema istoku, i gle, voda je tekla s desne strane.

3 Kad je čovek krenuo prema istoku s mernim užetom u ruci, izmerio je hiljadu lakata i preveo me preko vode, a voda je bila do gležnjeva.

4 Opet je izmerio hiljadu lakata i preveo me preko vode, a voda je bila do kolena. Zatim je opet izmerio hiljadu lakata i preveo me preko vode, a voda je sad bila do bokova.

5 Zatim je opet izmerio hiljadu lakata. Sad je to već bila reka koju nisam mogao da pređem jer je voda bila toliko duboka da je trebalo plivati - bila je to reka koja se nije mogla preći.

6 Tada mi je rekao: „Jesi li video ovo, sine čovečiji?“ Zatim me je poveo i vratio na obalu reke. **7** Kad sam se vratio, gle, na obali reke bilo je veoma mnogo drveća, i na jednoj i na drugoj strani. **8** Onda mi je rekao: „Ova voda teče prema istočnom području, spustiće se kroz Arabu i uliće se u more. Kad se ulije u more, morske će vode ozdraviti. **9** Kuda god ova reka - sada već dvaput veća - prođe, oživeće sve žive duše što se miču. I kuda ova voda prođe biće veoma mnogo riba, a morska će voda postati zdrava i sve će biti živo kuda ova reka prođe.

10 Ribari će stajati pored mora od En-Gada do En-Eglaima. Tamo će se mreže sušiti. Biće raznovrsnih riba, kao što ih ima u Velikom moru,* biće ih veoma mnogo.

11 Ali njegove močvare i bare neće ozdraviti. Biće ostavljene za so.

12 Duž jedne i duž druge obale reke rašće raznovrsno drveće s jestivim plodovima. Lišće mu neće venuti niti će mu plod nestajati. Svakog meseca rađaće novi

* **47,10** To jest Sredozemnom moru.

plod, jer mu voda dotiče iz svetišta. Njegov plod biće za jelo, a lišće za lek."

13 Ovako kaže Gospod: „Ovo je područje koje ćete sebi podeliti u nasledstvo, zemlja za dvanaest Izraelovih plemena. Josifu će pripasti dva dela. **14** Vi ćete je naslediti - svako će dobiti koliko i njegov brat – nasledićete zemlju za koju sam se podignute ruke zakleo vašim praočevima da ću im je dati. Ta zemlja će vam pripasti u nasledstvo.

15 Ovo je granica zemlje na severnoj strani: Granica ide od Velikog mora putem kojim se ide u Etlon, zatim u pravcu Sedada; **16** Emata, Virote, Sivrajima (između granice Damaska i granice Emata), i Asaratihona (prema granici Avrana). **17** Tako će granica ići od mora do Asarenana, na granici Damaska, i dalje na sever, severno od te granice, do granice Emata. To je severna strana.

18 Istočna strana biće između Avrana i Damaska i između Galada i Izraelove zemlje, duž Jordana. Merite od granice prema istočnom moru. To je istočna strana.

19 Južna strana ide prema jugu, od Tamara do voda Merive-Kadisa, duž rečne doline do Velikog mora. To je južna strana, prema Negevu.

20 Zapadna strana biće Veliko more, od južne granice pa sve do ulaza u Emat. To je zapadna strana.

21 Razdelite tu zemlju među sobom, prema dvanaest Izraelovih plemena. **22** Razdelite je u nasledstvo među sobom i među strancima koji žive među vama, kojima su se sinovi rodili među vama. Neka vam budu kao da su poreklom Izraelci. Zajedno s vama dobiće nasledstvo među Izraelovim plemenima. **23** U plemenu u kom stranac živi dajte mu njegovo nasledstvo", govori Gospod.

48

„A ovo su imena i granice plemena. Jedan deo pripašće Danu.

Protezaće se od krajnjeg severa duž puta koji vodi u Etlon pa do ulaza u Emat. Zatim će ići do Asarenana, granice Damaska na severu, do područja uz Emat. Protezaće se od istočne do zapadne granice. **2** Jedan deo pripašće Asiru, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Danovu granicu. **3** Jedan deo pripašće Neftalimu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Asirovu granicu. **4** Jedan deo pripašće Manasiji, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Neftalimovu granicu. **5** Jedan deo pripašće Jefremu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Manasijinu granicu. **6** Jedan deo pripašće Rubenu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Jefremovu granicu. **7** Jedan deo pripašće Judi, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Rubenovu granicu. **8** Uz Judinu granicu, od istoka prema zapadu, protezaće se prilog koji treba da izdvojite. Neka bude dvadeset i pet hiljada lakata širok, a dugačak kao i svaki drugi deo od istočne do zapadne granice. U sredini neka bude svetište.

9 Prilog koji treba da izdvojite za Gospoda neka bude dvadeset i pet hiljada lakata dugačak i deset hiljada lakata širok.

10 Taj deo biće sveti prilog za sveštenike, a ovo su njegove mere: na severu neka bude dvadeset i pet hiljada lakata dugačak, na zapadu deset hiljada širok, na istoku deset hiljada širok i na jugu dvadeset i pet hiljada dugačak. U sredini neka bude Gospodnje svetište. **11** To će biti za sveštenike, za posvećene Sadokove sinove, koji su mi verno služili i koji nisu zastranili kad su Izraelovi sinovi zastranili, kao što su Leviti zastranili. **12** Njima će pripadati deo od priloga u vidu zemlje, kao nešto najsvetije, uz levitsku granicu.

13 Odmah do područja koje pripada sveštenicima neka bude područje koje

pripada Levitima, dvadeset i pet hiljada lakata dugačko i deset hiljada lakata široko - ukupno dvadeset i pet hiljada lakata dugačko i deset hiljada lakata široko. **14** Od toga ništa ne smeju da prodaju niti da zamene kao ni da tu najbolju zemlju prenesu na nekog, jer je sveta Gospodu.

15 Pet hiljada lakata širine što ostane od onih dvadeset i pet hiljada, neka ne bude sveto, nego neka bude za grad, za naselje i za pašnjak. U sredini neka bude grad. **16** Ovo su mere grada: sa severne strane četiri hiljade i petsto lakata, s južne strane četiri hiljade i petsto, s istočne strane četiri hiljade i petsto i sa zapadne strane četiri hiljade i petsto. **17** Grad neka ima svoj pašnjak koji će na severu biti dvesta pedeset lakata, na jugu dvesta pedeset, na istoku dvesta pedeset i na zapadu dvesta pedeset.

18 Ono što ostane od dužine biće jednako kao i sveti prilog: deset hiljada lakata na istok i deset hiljada na zapad. Neke to bude jednako kao i sveti prilog, a prinos sa te zemlje neka bude za hranu onima koji služe u gradu. **19** Oni koji služe u gradu, koji su iz svih Izraelovih plemena, obrađivaće tu zemlju.

20 Ceo taj prilog neka bude dvadeset i pet hiljada lakata sa dvadeset i pet hiljada lakata. Izdvojićete jedan četvrtasti deo kao sveti prilog zajedno s gradskim posedom.

21 Ono što preostane, pripašće knezu: s jedne i s druge strane svetog priloga i gradskog poseda, duž dvadeset i pet hiljada lakata svetog priloga prema istočnoj granici, i na zapad duž dvadeset i pet hiljada lakata prema zapadnoj granici. Kao što su druga plemenska područja, takvo će biti i ovo za kneza. U sredini tog područja neka bude sveti prilog i svetište Doma.

22 Levitski posed i gradski posed neka budu između onog što pripada knezu. Ono što će pripasti knezu neka bude između Judine i Benjaminove granice.

23 Ovo je za ostala plemena: jedan deo pripašće Benjaminu, a protezaće se od istoka do zapada. **24** Jedan deo pripašće Simeonu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Benjaminovu granicu. **25** Jedan deo pripašće Isaharu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Simeonovu granicu. **26** Jedan deo pripašće Zebulonuu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Isaharovu granicu. **27** Jedan deo pripašće Gaduu, a protezaće se od istoka prema zapadu uz Zebulonovu granicu. **28** Uz Gadovu granicu, na južnoj strani, prema jugu, granica će biti od Tamara do voda Merive-Kadisa, duž rečne doline, pa sve do Velikog mora.

29 To je zemlja koju ćete žrebom razdeliti u nasledstvo Izraelovim plemenima i to su njihovi delovi", govori Gospod.

30 „A ovo su mere grada s njegovim izlazima: na severnoj strani mera neka bude četiri hiljade i petsto lakata.

31 Gradska vrata neka budu prema imenima Izraelovih plemena. Troja vrata neka budu na severu: jedna Rubenova vrata, jedna Judina vrata i jedna Levijeva vrata.

32 Na istočnoj strani neka bude četiri hiljade i petsto lakata, a troja vrata neka budu: jedna Josifova vrata, jedna Benjaminova vrata i jedna Danova vrata.

33 Na južnoj strani neka bude četiri hiljade i petsto lakata, a troja vrata neka budu: jedna Simeonova vrata, jedna Isaharova vrata i jedna Zebulonova vrata.

34 Na zapadnoj strani neka bude četiri hiljade i petsto lakata, a troja vrata neka budu: jedna Gadova vrata, jedna Asirova vrata i jedna Neftalimova vrata.

35 Obim neka bude osamnaest hiljada lakata. Od tog dana, grad će se zvati 'Gospod je tu'."

Pisac: Danilo

Mesto pisanja: Vavilon

Pisanje završeno: oko 536. pre n. e.

Obuhvata vreme: 618-536. pre n. e.

KNJIGA PROROKA DANILA

1 Treće godine carovanja Joakima, Judinog cara, Navuhodonosor, car Vavilona, došao je na Jerusalem i započeo opsadu. **2** Gospod, istiniti Bog, dao mu je u ruke Joakima, Judinog cara, i deo pribora iz svog doma, a on je taj pribor odneo u zemlju Senar, u dom svog boga, i stavio ga u riznicu svog boga.

3 Tada je car rekao Asfenazu, glavnom dvoraninu, da dovede neke od sinova Izraelovih, od carskog roda i od velikaša, **4** mladiće koji su bez mane, lepog izgleda, obdareni svakom mudrošću, bogati znanjem, koji lako uče i koji su sposobni da služe na carevom dvoru, pa neka ih pouči pismu i jeziku Haldejaca. **5** Osim toga, car im je odredio dnevni obrok od odabranih jela koja je car jeo i od vina koje je on pio, pa da se tri godine odgajaju, kako bi posle toga mogli da služe pred carem.

6 Među njima su bili neki od sinova Judinih: Danilo,* Ananija, Mišael i Azarija. **7** Njima je glavni dvoranin dao druga imena. Tako je Danila nazvao Beltešazar, Ananiju Sedrah, Mišaela Misah, a Azariju Abednego. **8** Ali Danilo je u svom srcu odlučio da se neće onečistiti odabranim jelima koja je car jeo, ni vinom koje je on pio. Zato je više puta molio glavnog dvoranina da ga ne tera da se onečisti. **9** I Bog je dao da Danilo nađe naklonost i milost kod glavnog dvoranina. **10** Ali glavni dvoranin je rekao Danilu: „Bojim se svog gospodara, cara, koji vam je odredio jelo i piće. Zašto da on

vidi kako vaša lica izgledaju lošije od drugih mladića vašeg uzrasta, i zašto da na moju glavu svalite krivicu pred carem?“ **11** A Danilo je rekao čuvaru kog je glavni dvoranin postavio nad Danilom, Ananijom, Mišaelom i Azarijom: **12** „Molim te, okušaj svoje sluge tokom deset dana - neka nam se daje semenje* za jelo i voda za piće. **13** Onda ti sam uporedi naša lica i lica mladića koji jedu odabrana jela koja jede car, pa učini sa svojim slugama po onome što budeš video.“

14 On ih je na kraju poslušao i okušao tokom deset dana. **15** Ali posle deset dana njihova lica su bila lepša i punija od lica svih drugih mladića koji su jeli odabrana jela koja jede car. **16** Od tada je čuvar odnosio jela koja su im bila određena i vino koje je trebalo da piju i davao im semenje. **17** Bog je ovu četvoricu mladića obdario znanjem i razumevanjem svih knjiga i mudrošću, a Danilo je uz to razumeo sve vizije i sve snove.

18 A kad je prošlo vreme nakon kog je po nalogu cara trebalo da budu dovedeni pred njega, glavni dvoranin ih je izveo pred Navuhodonosora. **19** Car je razgovarao s njima i među svima njima nije se našao nijedan kao Danilo, Ananija, Mišael i Azarija. I tako su oni ostali da služe pred carem. **20** Kad god bi ih car pitao za nešto za šta treba imati mudrosti i razboritosti, ustanovio bi da su u celom njegovom carstvu deset puta bolji od svih sveštenika

* 1,6 Danilo ili Daniel znači „moj sudija je Bog“.

* 1,12 Vidi: 1. Mojsijeva 1,29.

koji se bave magijom i od onih koji prizivaju duhove. 21 I Danilo je ostao tamo do prve godine cara Kira.

2 Druge godine Navuhodonosorovog carovanja, Navuhodonosor je usnio snove, i duh mu se uznemirio, pa više nije mogao oka sklopiti. 2 Zato je car naredio da se pozovu sveštenici koji se bave magijom, oni koji prizivaju duhove, vračari i Haldejci da kažu caru šta je sanjao. Oni su došli i stali pred cara. 3 Tada im car reče: „Usnio sam jedan san i moj se duh uznemirio, jer hoću da saznam šta sam sanjao.“ 4 Na to su Haldejci rekli caru na aramejskom: „Caru, da si živ doveka! Ispričaj san svojim slugama, a mi ćemo ti otkriti njegovo značenje.“

5 Car je odgovorio Haldecima: „Objavljujem reč: Ako mi ne kažete šta sam sanjao i šta san znači, bićete raskomadani, a vaše kuće biće pretvorene u smetlišta. 6 Ali ako mi otkrijete san i njegovo značenje, dobićete od mene darove i poklone i veliku čast. Zato mi otkrijte san i njegovo značenje.“

7 Na to su mu oni po drugi put odgovorili: „Neka car ispriča san svojim slugama, a mi ćemo otkriti njegovo značenje.“

8 A car je rekao: „Znam zasigurno da biste da dobijete na vremenu, pošto ste primetili da je stvar zajemčena kod mene. 9 Ako mi ne kažete šta sam sanjao, čeka vas samo jedna presuda. A vi ste se dogovorili da preda mnom govorite laž i prevaru da biste dobili na vremenu. Zato mi kažite san, pa ću znati da možete otkriti njegovo značenje.“

10 Haldejci su odgovorili caru: „Nema na zemlji čoveka koji bi to mogao otkriti caru. Zato nijedan veliki car niti vladar nije tražio tako nešto ni od jednog sveštenika koji se bavi magijom, ni od onih koji prizivaju duhove, ni od Haldejca. 11 Ono što car traži teško je, i nema nikoga ko to

može otkriti caru, osim bogova, koji ne borave među ljudima.“

12 Zbog toga se car naljutio i silno se razgnevio, pa je naredio da se pogube svi vavilonski mudraci. 13 Kada je naredba bila izdata i kada je trebalo da mudraci budu pogubljeni, potražili su Danila i njegove drugove, da i njih pogube.

14 Tada se Danilo mudrim i razumnim rečima obratio Ariohu, zapovedniku careve telesne straže, koji je izašao da pogubi vavilonske mudrace. 15 On je upitao Arioha, carevog zapovednika: „Zašto je car izdao tako strogu naredbu?“ Tada je Arioh ispričao Danilu o čemu se radi. 16 A Danilo je otišao i zamolio cara da mu da vremena, pa će caru otkriti značenje sna.

17 Posle toga Danilo je otišao svojoj kući i sve ispričao svojim drugovima Ananiji, Mišaelu i Azariji, 18 kako bi se u vezi s ovom tajnom molili za milost Bogu nebeskom, da Danilo i njegovi drugovi ne bi bili pogubljeni sa ostalim vavilonskim mudracima.

19 Tada je Danilu bila otkrivena tajna u noćnoj viziji. Zato je Danilo blagoslovio Boga nebeskog. 20 Danilo je rekao: „Neka je blagoslovljeno Božje ime oduvek i zauvek, jer njegova je mudrost i moć! 21 On menja vremena i razdoblja, obara i postavlja careve, daje mudrost mudrima i znanje razboritima. 22 On otkriva ono što je duboko i sakriveno, zna šta je u tami i kod njega prebiva svetlost. 23 Tebi, Bože mojih praočeva, zahvaljujem i hvalim te, jer si mi dao mudrost i moć. I obznanio si mi ono za šta smo te molili, obznanio si nam ono što je car tražio.“

24 Zato je Danilo otišao kod Arioha, koga je car odredio da pogubi vavilonske mudrace. Otišao je i ovako mu rekao: „Nemoj pogubiti vavilonske mudrace. Odvedi me pred cara da otkrijem caru šta san znači.“

25 Tada je Arioh brzo odveo Danila

pred cara i ovako mu rekao: „Našao sam među Judinim izgnanicima jednog čoveka koji može caru kazati šta san znači.“ 26 Na to je car upitao Danila, koji se zvao Beltešazar:* „Da li zaista možeš da mi kažeš san koji sam usnio i njegovo značenje?“ 27 Danilo je odgovorio caru: „Tajnu za koju car pita ne mogu caru otkriti mudraci, oni koji prizivaju duhove, sveštenici koji se bave magijom ni astrolozi. 28 Ali postoji Bog na nebu koji otkriva tajne, i on obznanjuje caru Navuhodonosoru šta će se desiti u poslednjim danima. Ovo je tvoj san i ovo su vizije koje su ti prolazile glavom na tvojoj postelji:

29 'Tebi su, care, na postelji došle misli o tome šta će se desiti u budućnosti, i Onaj koji otkriva tajne obznanio ti je šta će se desiti. 30 A meni ova tajna nije otkrivena zato što sam mudriji od svih živih, nego zato da se caru obznani značenje i da saznaš misli svoga srca.

31 Ti si, care, video jedan ogroman kip. Taj kip, koji je bio velik i izuzetno sjajan, stajao je pred tobom i izgledao je zastrašujuće. 32 Glava tog kipa bila je od čistog zlata, grudi i ruke od srebra, stomak i bedra od bakra, 33 noge su mu bile od gvožđa, a stopala delom od gvožđa, a delom od gline. 34 Dok si gledao, odvalio se jedan kamen, a da ga nisu dotakle ljudske ruke, i udario je kip u stopala od gvožđa i od gline i smrvio ih. 35 Tada se najednom smrvilo gvožđe, glina, bakar, srebro i zlato, i sve je postalo kao pleva na gumnu u leto, i vetar je sve odneo bez traga. A kamen koji je udario u kip postao je velika gora i ispunio je celu zemlju.'

36 To je san, a njegovo značenje reći ćemo caru. 37 'Ti, care, car nad carevima, kome je Bog nebeski dao carstvo, moć, silu i dostojanstvo, 38 i kome je u ruke predao zveri poljske i ptice nebeske, gde

god žive sinovi ljudski, i koga je postavio za vladara nad svima njima, ti si ona glava od zlata.

39 Posle tebe podignuće se drugo carstvo, slabije od tvoga, pa treće carstvo, od bakra, koje će vladati celom zemljom.

40 A četvrto carstvo biće jako kao gvožđe. Jer kao što gvožđe sve mrviti i satire, tako će i ono, poput gvožđa koje razbija, smrviti i razbiti sva ta carstva.

41 A to što si video da su stopala i prsti delom od grnčarske gline, a delom od gvožđa, znači da će carstvo biti razdeljeno, ali će imati nešto od čvrstoće gvožđa, jer si video gvožđe pomešano s vlažnom glinom. 42 To što su prsti na stopalima delom od gvožđa, a delom od gline, znači da će carstvo delom biti jako, a delom krhko. 43 A to što si video gvožđe pomešano s vlažnom glinom, znači da će se pomešati s ljudskim potomstvom, ali neće se držati zajedno, jedno s drugim, kao što se ni gvožđe ne može pomešati s glinom.

44 U danima tih careva Bog će nebeski podići carstvo koje nikada neće propasti. I to carstvo se neće ostaviti drugom narodu. Ono će smrviti i uništiti sva ona carstva, a samo će stajati dovek, 45 jer si video da se kamen odvalio od gore, a da ga nisu dotakle ljudske ruke, i da je smrvio gvožđe, bakar, glinu, srebro i zlato.' Veliki Bog obznanjuje caru šta će se desiti u budućnosti. San je pouzdan, a njegovo tumačenje verodostojno."

46 Tada je car Navuhodonosor pao ničice, poklonio se Danilu i naredio da mu prinesu dar i kad. 47 Zatim se car obratio Danilu: „Vaš Bog je zaista Bog nad bogovima, Gospodar nad carevima i Onaj koji otkriva tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.“ 48 Tada je car uzvisio Danila, i dao mu mnogo velikih darova, pa ga je postavio za vladara nad celom vavilonskom pokrajinom i za glavnog nastojnika nad svim vavilonskim mudracima. 49 A na

* 2,26 Vavilonsko ime dato Danilu. Vidi Danilo 5,1.

Danilovu molbu car je nad upravom vavilonske pokrajine postavio Sedraha, Misaha i Abednega, dok je Danilo ostao na carevom dvoru.

3 Car Navuhodonosor je načinio zlatan kip, visok šezdeset lakata i širok šest lakata. Podigao ga je u ravnici Duri, u vavilonskoj pokrajini. **2** Zatim je car Navuhodonosor naredio da sazovu nastojnike i namesnike, savetnike, rizničare, sudije, načelnike i sve koji su bili nad pokrajinama da se okupe i dođu na svečanost povodom postavljanja kipa koji je podigao on, car Navuhodonosor.

3 Tada su se nastojnici i namesnici, savetnici, rizničari, sudije, načelnici i svi koji su bili nad pokrajinama okupili na svečanosti povodom postavljanja kipa koji je podigao car Navuhodonosor. I stali su pred kip koji je podigao Navuhodonosor. **4** Glasnik je tada oglasio, povikavši: „Narodi, plemena i jezici, vama se zapoveda **5** da u času kada čujete zvuk roga, frule, citre, harfe, drugih žičanih instrumenata, gajdi i svih drugih vrsta muzičkih instrumenata, padnete ničice i poklonite se zlatnom kipu koji je podigao car Navuhodonosor. **6** Ko ne bude pao ničice i poklonio se, istog časa biće bačen u užarenu ognjenu peć.“ **7** Zbog toga, u času kada su svi narodi čuli zvuk roga, frule, citre, harfe, žičanih instrumenata i svih drugih vrsta muzičkih instrumenata, svi ti narodi, plemena i jezici pali su ničice i poklonili se zlatnom kipu koji je podigao car Navuhodonosor.

8 Na to su odmah neki Haldejci došli kod cara i optužili Judejce. **9** Obratili su se caru Navuhodonosoru i rekli mu: „Care, da si živ dovek. **10** Ti si, care, izdao zapovest da svaki čovek koji čuje zvuk roga, frule, citre, harfe, drugih žičanih instrumenata, gajdi i svih drugih vrsta muzičkih instrumenata, padne ničice i pokloni se zlatnom kipu, **11** a ko ne padne ničice i ne

pokloni se, taj će biti bačen u užarenu ognjenu peć. **12** Ovde su neki Judejci koje si postavio nad vavilonskom pokrajinom, Sedrah, Misah i Abednego. Ti ljudi se ne obaziru na tebe, care, oni ne služe tvojim bogovima niti se klanjaju zlatnom kipu koji si podigao.“

13 Tada je Navuhodonosor, gnevan i besan, rekao da dovedu Sedraha, Misaha i Abednega. Onda su ih doveli pred cara. **14** Navuhodonosor im se obratio: „Da li je istina, Sedraše, Misaše i Abednego, da vi ne služite mojim bogovima i da se ne klanjate zlatnom kipu koji sam podigao? **15** A sada, ako ste spremni da kad čujete zvuk roga, frule, citre, harfe, drugih žičanih instrumenata, gajdi i svih drugih vrsta muzičkih instrumenata, padnete ničice i poklonite se kipu koji sam načinio, biće vam dobro. Ali ako mu se ne poklonite, bićete istog časa bačeni u užarenu ognjenu peć. I koji vas to bog može izbaviti iz mojih ruku?“

16 Sedrah, Misah i Abednego odgovorili su caru: „Care Navuhodonosore, nema potrebe da ti bilo šta odgovorimo. **17** Ako treba tako da bude, naš Bog kome služimo može nas izbaviti. On će nas i izbaviti iz užarene ognjene peći i iz tvoje ruke, care. **18** Ali ako to i ne učini, znaj, care, da tvojim bogovima nećemo služiti niti ćemo se pokloniti zlatnom kipu koji si podigao.“ **19** Tada se Navuhodonosor razgnevio na Sedraha, Misaha i Abednega, i lice mu se izobličilo. I zapovedio je da se peć zagreje sedam puta jače nego obično. **20** Zatim je nekolicini jakih ljudi iz svoje vojske rekao da svežu Sedraha, Misaha i Abednega i da ih bace u užarenu ognjenu peć.

21 Tada su ih svezali, i u ogrtačima, haljinama, kapama i drugoj odeći, bacili u užarenu ognjenu peć. **22** I pošto je careva zapovest bila stroga, a peć zagrejana preko mere, plamen ognjeni ubio je ljude koji su bacili Sedraha, Misaha i Abednega. **23**

A ona tri čoveka, Sedrah, Misah i Abednego, pala su svezana usred užarene ognjene peći.

24 Tada se car Navuhodonosor uplašio i brzo ustao. Obrativši se svojim visokim službenicima, upitao ih je: „Zar nismo u vatru bacili tri svezana čoveka?“ Oni su odgovorili: „Jesmo, caru.“ 25 On je na to rekao: „Gle! Ja vidim četiri čoveka kako slobodno hodaju posred vatre, i nije im ništa, a četvrti kao da je sin Božji.“

26 Tada je Navuhodonosor prišao vratima užarene ognjene peći i povikao: „Sedraše, Misaše i Abednego, sluge Boga Svevišnjeg, izađite i dođite ovamo!“ Na to su Sedrah, Misah i Abednego izašli iz vatre. 27 A okupljeni nastojnici, upravitelji i carevi visoki službenici gledali su te ljude, i videli su da vatra nije naudila njihovom telu, i da im kosa na glavi nije bila opaljena, čak im se ni ogrtači nisu ništa promeniili niti se na njima osećao miris vatre.

28 Na to je Navuhodonosor rekao: „Neka je blagoslovljen Bog Sedrahov, Misahov i Abednegov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge, koje su se uzdale u njega i koje se nisu pokorile carevoj zapovesti, već su bile spremne da umru, jer nijednom drugom bogu osim svom Bogu nisu želele da služe niti da mu se poklone. 29 Zato izdajem naredbu za sve narode, plemena i jezike, da će onaj ko kaže nešto pogrdno protiv Sedrahovog, Misahovog i Abednegovog Boga biti raskomadani, a njegova kuća biće pretvorena u smetlište, jer ne postoji drugi bog koji može izbaviti kao što on to može.“

30 Tada je car postavio Sedraha, Misaha i Abednega na visoke položaje u vavilonskoj pokrajini.

4 „Car Navuhodonosor svim narodima, plemenima i jezicima koji žive po svojoj zemlji: Neka vam se umnoži mir! 2 Našao sam za dobro da objavim znakove i

čuda koja je Svevišnji Bog učinio na meni. 3 Kako su samo veliki njegovi znakovi i kako su moćna njegova čuda! Carstvo je njegovo carstvo večno, i vlast je njegova iz naraštaja u naraštaj.

4 Ja, Navuhodonosor, živio sam spokojno u svom domu i srećno u svom dvoru. 5 Tada sam usnio san koji me je uplašio. Viđenja koja sam imao na svojoj postelji i vizije koje su mi prolazile glavom ispunile su me strahom. 6 Zato sam izdao naredbu da se pred mene dovedu svi vavilonski mudraci, da mi kažu šta znači taj san.

7 Tada su došli sveštenici koji se bave magijom, oni koji prizivaju duhove, Haldejci i astrolozi. Ispričao sam im san, ali nisu mogli da mi kažu šta on znači. 8 Na kraju je pred mene došao Danilo, koji se zove Beltešazar, po imenu mog boga i u kome je duh svetih bogova, i ja sam mu ispričao san: 9 'Beltešazare, ti si poglavar mudraca i dobro znam da je u tebi duh svetih bogova i da nijedna tajna tebi nije teška. Kaži mi vizije koje sam imao u snu i njihovo značenje.'

10 A u vizijama koje su mi na postelji mojoj prolazile glavom video sam usred zemlje jedno drvo ogromne visine. 11 To drvo je izraslo i postalo jako, i vrh mu je dopirao do nebesa, i moglo se videti s krajeva sve zemlje. 12 Lišće mu je bilo lepo, a rod obilan, i na njemu je bilo hrane za sve. Pod njim su zveri poljske tražile hlad, na njegovim su granama boravile ptice nebeske i od njega se hranilo svako stvorenje.

13 Zatim sam u vizijama koje su mi na postelji mojoj prolazile glavom video stražara, svetog, kako silazi s nebesa. 14 On je iz sveg glasa povikao: 'Posecite drvo i odsecite mu grane! Otresite mu lišće i razbacajte njegove plodove! Neka pobegnu zveri ispod njega i ptice s njegovih grana! 15 Ali mu panj s korenjem ostavite

u zemlji, u gvozdanim i bakarnim okovima, u poljskoj travi! Neka ga kvasi nebeska rosa i sa zverima neka deli zemaljsko rastinje! 16 Neka mu se promeni srce ljudsko, i neka mu se da srce životinjsko, i neka sedam vremena prođe preko njega. 17 To je odluka koju su preneli stražari i presuda koju su objavili sveti, kako bi živi znali da Svevišnji vlada nad carstvom ljudskim i da ga daje kome hoće i da nad njim postavlja najnižeg od ljudi.'

18 To je san koji sam sanjao ja, car Navuhodonosor. A ti, Beltešazare, reci šta on znači, jer nijedan drugi mudrac u mom carstvu ne može mi reći šta on znači. Ali ti možeš, jer je u tebi duh svetih bogova."

19 Tada je Danilo, koji se zove Beltešazar, na tren ostao zapanjen i njegove misli su ga uplašile.

Na to mu je car rekao: „Beltešazare, nemoj da te plaši san i njegovo značenje."

Beltešazar mu je odgovorio: „Gospodaru moj, neka se ovaj san ispuni na onima koji te mrze i njegovo značenje na tvojim protivnicima.

20 Drvo koje si video, koje je izraslo veliko i postalo jako, čiji je vrh dopirao do nebesa i koje je moglo da se vidi po svoj zemlji, 21 čije je lišće lepo, a rod obilan, na kome ima hrane za sve, pod kojim borave zveri poljske i na čijim granama prebivaju ptice nebeske, 22 to si ti, caru, jer si postao velik i jak, i tvoje se veličanstvo uzvisilo i doprlo je do nebesa, a tvoja vlast do kraja zemlje.

23 A to što je car video stražara, svetog, kako silazi s nebesa i govori: 'Posecite drvo i uništite ga, ali mu panj s korenjem ostavite u zemlji, u gvozdanim i bakarnim okovima, u travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i sa zverima poljskim neka bude dok sedam vremena ne prođe preko njega', 24 znači ovo, care, i to što će se dogoditi mom gospodaru caru, jeste odredba Svevišnjeg. 25 Ti ćeš biti prognan

od ljudi, živećeš sa zverima poljskim i davaće ti da jedeš travu poput goveda. Kvasiće te rosa nebeska i sedam će vremena proći preko tebe, dok ne spoznaš da Svevišnji vlada carstvom ljudskim, i daje ga kome hoće.

26 A to što su rekli da se drvetu ostavi panj s korenjem, znači da će tvoje carstvo opet pripasti tebi nakon što spoznaš da nebesa vladaju. 27 Zato, care, neka ti bude ugodan moj savet i ukloni od sebe svoje grehe čineći pravedna dela, i svoje bezakonje pokazujući milosrđe prema siromašnima. Možda će ti se tada produžiti blagostanje."

28 Sve se to dogodilo caru Navuhodonosoru.

29 Posle dvanaest meseci, kada je hodao po krovu carskog dvora u Vavilonu, 30 car je rekao: „Nije li ovo Vavilon Veliki, koji sam ja sagradio svojom silnom moći da bude carska prestonica i na slavu moga veličanstva?"

31 I dok su te reči još bile u carevim ustima, s neba je došao glas: „Tebi se govori, caru Navuhodonosore: 'Carstvo ti se oduzima. 32 Bićeš prognan od ljudi, i živećeš sa zverima poljskim. Davaće ti da jedeš travu poput goveda i sedam će vremena proći preko tebe, dok ne spoznaš da Svevišnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoće'."

33 Istog časa ta reč se ispunila na Navuhodonosoru. Bio je prognan od ljudi i jeo je travu poput goveda, i nebeska rosa kvasila mu je telo, a kosa mu je porasla kao perje orlovo i nokti kao ptičje kandže.

34 „A posle tih dana, ja, Navuhodonosor, podigao sam oči prema nebesima i razum mi se vratio. I blagoslovio sam Svevišnjeg, hvalio sam i slavio onoga koji živi večno, jer je vlast njegova vlast večna i carstvo njegovo iz naraštaja u naraštaj. 35 Svi što žive na zemlji za njega nisu ništa, i po svojoj volji postupa s vojskom nebe-

skom i sa onima što žive na zemlji. I nema nikoga ko može zaustaviti ruku njegovu ili mu reći: 'Šta to radiš?'

36 U isto vreme vratio mi se razum, i na slavu moga carstva vratilo mi se veličanstvo i sjaj. Moji visoki službenici i velikaši odano su me tražili, i ponovo sam bio postavljen nad svojim carstvom i veličanstvo je moje mnogo poraslo.

37 Sada ja, Navuhodonosor, hvalim, uzvisujem i slavim Cara nebeskog, jer su sva njegova dela istina i njegovi su putevi pravda, i on može poniziti one koji su ponosni."

5 Car Belšazar* priredio je veliku gozbu za hiljadu svojih velikaša, i pred hiljadu njih pio je vino. 2 Opijen vinom, Belšazar je zapovedio da se donesu zlatne i srebrne posude koje je njegov otac Navuhodonosor odneo iz hrama u Jerusalmu, da iz njih piju car i njegovi velikaši, njegove žene i inoče. 3 Tada su doneli zlatne posude odnesene iz hrama, Božjeg doma u Jerusalmu, i iz njih su pili car i njegovi velikaši, njegove žene i inoče. 4 Pili su vino i hvalili bogove od zlata, srebra, bakra, gvožđa, drveta i kamena.

5 U taj čas pojavili su se prsti ljudske ruke koji su pisali pred svećnjakom, po omalterisanom zidu carevog dvora, i car je video ruku koja je pisala. 6 Tada je car prebledeo, misli su ga uplašile, popustili su zglobovi kukova njegovih i kolena su mu udarala jedno o drugo.

7 Car je povikao iz sveg glasa da dovedu one koji prizivaju duhove, Haldejce i astrologe. Tada se car obratio vavilonskim mudracima: „Onaj ko pročita ovo što je napisano i otkrije mi šta to znači biće obučen u purpur, nosiće zlatan lanac oko vrata i biće treći vladar u carstvu."

8 Tada su pristupili svi carevi mudraci,

* 5,1 „Belšazar” ili Baltazar znači „Bel (Marduk – vavilonski bog) štiti cara”. Vidi Danilo 4,8.

ali nisu mogli da pročitaju ono što je napisano niti da caru kažu šta to znači. 9 Zato se car Belšazar mnogo uplašio i prebledeo je, a njegovi velikaši ostali su zbunjeni.

10 Kada je carica čula za reči cara i njegovih velikaša, ušla je u dvoranu gde je bila gozba. Carica je rekla: „Care, da si živ doveka! Neka te ne plaše misli tvoje i neka ti lice ne bleedi! 11 U tvom carstvu ima jedan čovek u kome je duh svetih bogova. Još u danima tvog oca u njemu je prebivala pronicljivost, razboritost i mudrost slična mudrosti bogova. Car Navuhodonosor, tvoj otac, postavio ga je za poglavara nad mudracima - lično tvoj otac, care - 12 jer Danilo, koga je car nazvao Beltešazar, ističe se umom, znanjem i razboritošću koji su potrebni za tumačenje snova i sposobnošću da rešava zagonetke i da razmrsi ono što je zamršeno. Neka sada pozovu Danila da otkrije šta ovo znači."

13 Tada su Danila doveli pred cara. A car se obratio Danilu: „Jesi li ti Danilo, jedan od Judinih izgnanika, koga je car, moj otac, doveo iz Jude? 14 Čuo sam da je u tebi duh bogova i da u tebi prebiva pronicljivost, razboritost i izvanredna mudrost. 15 Sada su doveli pred mene mudrace i one koji prizivaju duhove da pročitaju ovo što je napisano i da mi kažu šta to znači, ali oni ne mogu otkriti šta znače ove reči. 16 A ja sam za tebe čuo da možeš davati tumačenja i razmrsiti ono što je zamršeno. A sad, ako možeš pročitati ovo što je napisano i kazati mi šta to znači, bićeš obučen u purpur, nosićeš zlatan lanac oko vrata i bićeš treći vladar u carstvu."

17 Tada je Danilo odgovorio caru: „Tvoji darovi neka ostanu tebi, i svoje poklone daj drugima. A ja ću caru pročitati ovo što je napisano i kazaću ti šta to znači. 18 Care, Svevišnji Bog je tvom ocu Navuhodonosoru dao carstvo, veličanstvo, dostojanstvo i slavu. 19 I zbog veličanstva

koje mu je on dao, svi narodi, plemena i jezici drhtali su pred njim i plašili ga se. Ubijao je koga je hteo i udarao koga je hteo, uzvisivao je koga je hteo i ponižavao koga je hteo. 20 Ali kada mu se srce uzoholilo i duh mu otvrdnuo, tako da je postupao drsko, bio je oboren s prestola svog carstva, i bilo mu je oduzeto dostojanstvo. 21 Bio je prognan od sinova ljudskih, i srce mu je postalo kao životinjsko, i živeo je s divljim magarcima. Davali su mu da jede travu poput goveda, a rosa nebeska kvasila mu je telo, dok nije spoznao da Svevišnji Bog vlada carstvom ljudskim i da nad njim postavlja koga hoće. 22 A ti, Belšazare, sine njegov, nisi ponizio svoje srce, iako si znao sve to. 23 Nego si se podigao protiv Gospodara nebeskog i pred tebe su doneli čak i posude iz njegovog doma. Iz njih ste pili vino ti i tvoji velikaši, tvoje žene i inoče, i hvalili ste ništavne bogove od srebra, zlata, bakra, gvožđa, drveta i kamena, koji ništa ne vide i ništa ne čuju i ništa ne znaju, a Bogu u čijoj je ruci tvoj dah i kome su u vlasti svi tvoji putevi nisi dao slavu. 24 Zato je on poslao ruku i dao da se ovo napiše. 25 A ovo su reči koje su napisane: MENE, MENE, TEKEL i FARSIN.*

26 „Ovo je značenje tih reči: MENE - Bog je odbrojao dane tvog carstva i učinio mu kraj.

27 TEKEL - izmeren si na vagi i našao si se i previše lagan.

28 FERES* - tvoje carstvo je razdeljeno i dato Međanima i Persijancima.”

29 Tada su na Belšazarovu zapovest Danila obukli u purpur, stavili mu oko vrata zlatan lanac i proglasili ga trećim vlada-

* 5,25 Doslovno: „mina, mina, sikal i pola sikla”. Aramejski: *Mene Mene Tekel u-Farsin*. *Farsin* je množina od *Feres*, što znači „polusikal”.

* 5,28 Na aramejskom jeziku reč „Persijanci” ima ista tri suglasnika kao i reč *Feres*.

rem u carstvu.

30 Iste noći ubijen je haldejski car Belšazar, 31 a carstvo je preuzeo Darije Međanin, koji je imao oko šezdeset i dve godine.

6 Darije je našao za dobro da postavi nad carstvom sto dvadeset nastojnika, da budu nad celim carstvom. 2 Nad njima je postavio tri poglavara, od kojih je jedan bio Danilo, kojima su nastojnici morali polagati račun kako car ne bi pretrpeo štetu. 3 A Danilo se isticao među poglavarima i nastojnicima svojim izuzetnim umom i car je nameravao da ga postavi nad celim carstvom.

4 Tada su poglavari i nastojnici gledali da nađu neki povod, nešto u vezi s poslovima oko carstva, da optuže Danila, ali nisu na njemu mogli naći nikakav povod za optužbu niti išta nepošteno, jer je on bio pouzdan i na njemu se nije mogao naći nikakav propust niti išta nepošteno. 5 Zato su ti ljudi rekli: „Kod tog Danila nećemo naći nikakav povod za optužbu, osim ako ne nađemo nešto protiv njega u zakonu njegovog Boga.”

6 Tako su ti poglavari i nastojnici nagnuli kod cara i ovako mu rekli: „Care Darije, da si živ doveka! 7 Svi poglavari u carstvu, nastojnici i visoki carski službenici i namesnici, složili su se da se izda carska odredba i da se postavi zabrana, prema kojoj svako ko u razdoblju od trideset dana upravi molbu bilo kom bogu ili čoveku osim tebi, caru, treba da bude bačen u lavovsku jamu. 8 A sada, care, izdaj tu odredbu i potpiši pismo, da se ne može promeniti, prema neopozivom zakonu Međana i Persijanaca.”

9 Na to je car Darije potpisao pismo i zabranu.

10 Kad je Danilo saznao da je pismo potpisano, ušao je u svoju kuću. Prozori njegove gornje sobe bili su otvoreni prema

Jerusalimu. Tu je tri puta na dan klečao na kolenima i molio se i davao hvalu svom Bogu, kao što je to i ranije redovno činio. 11 Tada su oni ljudi navalili unutra i našli Danila kako se moli i traži milost pred svojim Bogom.

12 Zatim su pristupili pred cara i pozivajući se na carevu zabranu, rekli mu: „Zar nisi ti potpisao zabranu po kojoj svaki čovek koji u razdoblju od trideset dana upravi molbu bilo kom bogu ili čoveku osim tebi, caru, treba da bude bačen u lavovsku jamu?“ Car je odgovorio: „Tako je odlučeno prema neopozivom zakonu Međana i Persijanaca.“ 13 Oni su odmah rekli caru: „Danilo, jedan od Judinih izgnanika, ne obazire se na tebe, care, niti na zabranu koju si ti potpisao, nego se moli tri puta na dan.“ 14 Kada je car čuo te reči, veoma se ražalostio, i odlučio je da izbavi Danila. Sve do zalaska sunca nastojao je da ga izbavi. 15 Ali onda su ti ljudi nagrnuli kod cara i rekli mu: „Imaj na umu, care, da se prema zakonu Međana i Persijanaca nikakva zabrana ili odredba koju izda car ne može promeniti.“

16 Zato je car zapovedio da dovedu Danila i bace ga u lavovsku jamu. Obrativši se Danilu, car je rekao: „Tvoj Bog kome postojano služiš, on će te izbaviti.“ 17 I doneli su kamen i stavili ga na otvor jame, a car ga je zapečatio svojim pečatnim prstenom i pečatnim prstenom svojih velikaša, da se u Danilovom slučaju više ništa ne može promeniti.

18 Zatim je car otišao u svoj dvor i tu noć je proveo posteći. Nije dozvolio da pred njega donesu nikakve muzičke instrumente i tu noć nije oka sklopio. 19 U zoru, čim se razdanilo, car je ustao i brzo otišao do lavovske jame. 20 Kad se približio jami, pozvao je Danila žalosnim glasom, povikavši Danilu: „Danilo, slugo Boga živoga, da li te je tvoj Bog kome postojano služiš mogao izbaviti od lavova?“ 21 Dani-

lo je odmah odgovorio caru: „Care, da si živ doveka! 22 Moj Bog poslao je svog anđela i zatvorio usta lavovima, te mi nisu naudili, jer sam se pred njim našao nedužan, a ni tebi, care, nisam učinio nikakvo zlo.“

23 Tada se car jako obradovao i zapovedio je da Danila izvade iz jame. Kad su Danila izvadili iz jame, na njemu se nije našla ni najmanja povreda, jer se uzdao u svog Boga.

24 Zatim je car zapovedio da dovedu one ljude koji su optužili Danila, pa su u lavovsku jamu bacili njih, njihove sinove i njihove žene. I pre nego što su dodirnuli dno jame, lavovi su ih zgrabili i rastrgli im sve kosti.

25 Tada je car Darije napisao svim narodima, plemenima i jezicima koji žive po svoj zemlji: „Neka vam se umnoži mir! 26 Ovim izdajem naredbu da u svim područjima moga carstva ljudi drhte pred Danilovim Bogom i da ga se boje! Jer on je živi Bog koji ostaje doveka. Njegovo carstvo neće propasti i njegova vlast ostaće zauvek. 27 On spasava i izbavlja i čini znakove i čuda na nebesima i na zemlji, jer je on izbavio Danila iz lavljih šapa.“

28 I Danilo je napredovao u carstvu Darija i u carstvu Kira Persijanaca.

7 Prve godine vavilonskog cara Belšazara, Danilo je na svojoj postelji usnio jedan san i vizije su mu prolazile glavom. Tada je zapisao san i ispričao sve što je video. 2 Danilo je rekao: „Video sam noću u mojim vizijama, kad eno, četiri vetra nebeska uzburkala su veliko more. 3 I četiri ogromne zveri izlazile su iz mora, svaka drugačija.

4 Prva je bila kao lav i imala je orlova krila. Dok sam gledao, krila su joj bila iščupana, a ona je bila podignuta sa zemlje i postavljena na dve noge kao čovek, i bilo joj je dato srce čovečije.

5 I gle, još jedna zver, druga, koja je bila kao medved. Ona se s jedne strane podigla, i u ustima među zubima bila su joj tri rebra. I bilo joj je rečeno: 'Ustani, jedi mnogo mesa!'

6 Gledao sam dalje, kad eno, još jedna zver. Bila je kao leopard, ali je na leđima imala četiri krila kao ptica. Ta zver je imala četiri glave, i data joj je vlast.

7 Gledao sam dalje u noćnim vizijama, kad eno, četvrta zver, strašna i užasna i neobično jaka. Ona je imala velike gvozdeno zube. Proždimala je i satirala, a ono što je ostajalo gazila je nogama. Razlikovala se od svih prethodnih zveri i imala je deset rogova. 8 Posmatrao sam rogove, i gle, jedan drugi, mali rog*, izrastao je među njima, i tri prethodna roga bila su iščupana pred njim. I gle, na tom rogu bile su oči kao oči ljudske i usta koja su govorila velike stvari.

9 Dok sam gledao, bili su postavljeni prestoli i Pradavni je seo. Odeća mu je bila bela kao sneg, a kosa na glavi kao čista vuna. Presto mu je bio plamen ognjeni, a točkovi oganj razgoreo. 10 Ognjena reka je tekla i izvimala ispred njega. Hiljade hiljada služilo mu je, i deset hiljada po deset hiljada stajalo je pred njim. Sud je seo i knjige su se otvorile.

11 Gledao sam dalje zbog glasa velikih reči koje je onaj rog govorio. Dok sam gledao, zver je bila ubijena, a njeno telo uništeno i predato ognju razgorelom. 12 A ostalim zverima bila je oduzeta vlast, ali život im je bio produžen za jedno vreme i razdoblje.

13 Gledao sam dalje u noćnim vizijama, kad eno, na oblacima nebeskim dolazio je neko kao sin čovečiji. Bilo mu je

dozvoljeno da pristupi Pradavnom i doveli su ga pred njega. 14 Njemu je bila predana vlast, čast i carstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast je njegova vlast večna i nikada neće proći, a njegovo carstvo neće propasti.

15 Zbog toga se meni, Danilu, uznemirio duh, a vizije koje su mi prolazile glavom su me uplašile. 16 Prišao sam jednom od onih koji su tamo stajali i zamolio ga da mi tačno kaže šta sve to znači. I on mi je otkrio šta sve to znači, rekavši mi:

17 „One ogromne zveri, što ih je četiri, jesu četiri cara koji će se uzdići na zemlji. 18 Ali svete sluge Najvišeg primiće carstvo, i oni će carstvo posedovati doveka, u sve vekove.”

19 Tada sam hteo da tačno saznam šta predstavlja četvrta zver, koja se razlikovala od svih drugih, i koja je bila izuzetno strašna, sa zubima od gvožđa i kandžama od bakra, koja je proždimala i satirala, a ono što je ostalo gazila nogama, 20 i šta predstavlja deset rogova na njenoj glavi i drugi rog koji je izrastao i pred kojim su otpala tri roga i koji je imao oči i usta koja su govorila velike stvari i koji je izgledao veći od ostalih rogova.

21 Gledao sam dalje kako je taj rog ratovao sa svetima i nadvladao ih, 22 dok nije došao Pradavni, i sud je dat svecima Najvišega, i dok nije došlo vreme da sveti preuzmu carstvo.

23 A on je ovako rekao: „Četvrta zver predstavlja četvrto carstvo koje će nastati na zemlji i koje će se razlikovati od svih drugih carstava. Ono će proždreti svu zemlju, zgaziće je i satrti. 24 A deset rogova znači da će se iz tog carstva podići deset careva. Nakon njih podići će se još jedan, i on će biti drugačiji od prethodnih, i poniziće tri cara. 25 Govoriće reči čak i protiv Svevišnjeg, i ugnjetavaće svete sluge Najvišeg. Imaće nameru da promeni vremena i zakon, i svete sluge će mu biti

* 7,8 Zbog svojih naročitih bogohulnih aktivnosti i karakteristika, u teologiji „mali rog” se identifikuje kao Antihrist. Vidi: Danilo 7,20-26; 8,9-12; 8,23-25; uporedi sa 2. Solunjanima 2,3-12.

predate u ruke za jedno vreme, dva vremena i pola vremena.* 26 I Sud je seo i oduzeo mu vlast da bi bio zatrt i sasvim uništen.

27 A carstvo, vlast i veličanstvo carstva pod svim nebesima daće se narodu svetih Najvišega. Carstvo je njihovo carstvo večno, i sve će im vlasti služiti i biće im poslušne.”

28 Ovde je kraj ovog izveštaja. A mene, Danila, mnogo su uznemirile moje misli, i lice mi se promenilo. Ali sve sam to sačuvao u svom srcu.

8 Treće godine carovanja cara Belšazara, ja, Danilo, imao sam jednu viziju, posle one koju sam imao na početku. 2 Imao sam viziju, i dok sam gledao, našao sam se u tvrđavi Susan, koja je u elamskoj pokrajini. Gledajući dalje u viziji našao sam se na reci Ulaj. 3 Kad sam podigao oči i pogledao, gle, ispred reke je stajao ovan koji je imao dva roga. Oba roga bila su visoka, ali je jedan bio viši od drugog, a taj viši je izrastao kasnije. 4 Video sam kako ovan bode prema zapadu i prema severu i prema jugu, i nijedna zver nije mogla da mu se odupre, i nije bilo nikoga ko bi izbavljao od njega. Činio je ono što je hteo i uzoholio se.

5 A ja sam i dalje posmatrao, i gle, jarac je dolazio sa zapada površinom cele zemlje, a da nije doticao zemlju. Taj jarac je imao jedan upadljiv rog među očima. 6 I približavao se ovnu s dva roga, koga sam video kako stoji ispred reke, i potrčao je na njega sa silnim gnevom.

7 Video sam kako je došao do ovna i pun gorčine okomio se na njega, udarajući ga dok mu nije slomio oba roga, a ovan nije imao snage da mu se odupre. I oborio ga je na zemlju i zgazio, i nije bilo nikoga da ovna izbavi od njega.

* 7,25 Za tumačenje vremenskih proročanstava vidi fusnotu za Otkrivenje 11,2.3.

8 A jarac se uzoholio preko svake mere. Ali čim je postao moćan, veliki rog se slomio, i umesto njega izrasla su četiri upadljiva roga prema četiri vetra nebeska.

9 Iz jednog od njih izbio je još jedan, mali rog, koji je sve više rastao prema jugu i prema istoku i prema Zemlji Lepote.* 10 I narastao je sve do vojske nebeske, i oborio je na zemlju neke od te vojske i od zvezda, i zgazio ih. 11 Oholo se uzdigao sve do kneza vojske, i knezu je bila oduzeta svakidašnja žrtva,* a svetilište koje je on utemeljio bilo je opustošeno. 12 Vojska je zbog prestupa na kraju bila predata, zajedno sa svakidašnjom žrtvom. I on je istinu obarao na zemlju i uspevao u onome što je činio.

13 I čuo sam kako jedan sveti govori, a drugi sveti je rekao onome koji je govorio: „Dokle će trajati vizija o svakidašnjoj žrtvi i o prestupniku koji izaziva pustošenje, i o prepuštanju svetog mesta i vojske gaženju?” 14 Tada mi je on rekao: „Do dve hiljade i trista dana,* svetinja će se očistiti.”

15 I dok sam ja, Danilo, imao tu viziju i tražio da je razumem, gle, pred mene je stao neko ko je izgledao kao čovek. 16 I začuo sam glas čoveka koji je bio usred Ulaja, i on je povikao: „Gabriele, objasni mi viziju.” 17 I on je došao tamo gde sam stajao, ali kad je došao ja sam se uplašio, i pao sam ničice. A on mi je rekao: „Shvati, sine čovečiji, da se ova vizija odnosi na vreme kraja.” 18 I dok je govorio sa mnom, čvrsto sam zaspao, s licem na zemlji, a on me je dotakao i uspravio na mestu gde sam stajao. 19 Zatim je

* 8,9 „Zemlja lepote” se verovatno odnosi na Izrael. Uporedi sa Danilo 11,16.41.

* 8,11 Ili: „redovna (stalna) žrtva - *tamid*’.

* 8,13 Za razumevanje proročanstva o 2300 „dana” ili doslovno „večeri i jutara”, vidi: Danilo 7,25; 8,26; 9,24-27; 12,7.11.12, kao i fusnotu za Otkrivenje 11,2.3.

rekao: „Evo, kazaću ti šta će se desiti u završnom razdoblju osude, jer se to odnosi na vreme kraja.

20 Ovan koga si video, koji ima dva roga, predstavlja careve Medije i Persije.

21 Rutavi jarac predstavlja cara Grčke. Veliki rog koji je bio među njegovim očima predstavlja prvog cara. 22 A to što se taj rog slomio, pa su umesto njega izrasla četiri roga, znači da će se iz njegovog naroda podići četiri carstva, ali neće imati njegovu moć.

23 A pri kraju njihovog carovanja, kad prestupnici navrše meru, ustaće car okrutnog lica koji razume nejasne izjave. 24 On će zadobiti silnu moć, ali ne sopstvenom snagom. Pustošiće na začuđujući način, i biće uspešan i delotvoran. I uništavaće one koji su moćni i narod svetih. 25 Zbog njegove pronicljivosti prevara će uspevati u njegovoj ruci. U svom će se srcu uzoholiti, i u mirno vreme mnoge će uništiti. I ustaće na Kneza nad knezovima, ali biće slomljen, i to ne ljudskom rukom.

26 Ono što je rečeno u viziji o večeri i jutru, istinito je. A ti zapečati viziju, jer ona treba da se ispuni za mnogo dana.”

27 Tada sam ja, Danilo, bio iscrpljen i bolovao sam više dana. Zatim sam ustao i obavljao careve poslove, ali sam i dalje bio smeten zbog vizije, i nije bilo nikoga ko bi je razumeo.

9 Prve godine Darija, Asvirovog sina, koji je poreklom Međanin, a koji je bio postavljen za cara nad haldejskim carstvom, 2 prve godine njegovog vladanja, ja, Danilo, razumeo sam iz knjiga broj godina koje, prema reči koju je Gospod uputio proroku Jeremiji, treba da se navrše nad opustošenim Jerusalimom, naime, sedamdeset godina. 3 I okrenuo sam svoje lice prema Gospodu, istinitom Bogu, da ga tražim molitvom i usrdnim molbama, u postu, kostreti i pepelu. 4 I pomolio sam

se Gospodu, svom Bogu, priznajući:

„O Gospode, istiniti Bože, ti si velik, ulivaš strah, držiš se saveza i pokazuješ milost onima koji te vole i drže se tvojih zapovesti, 5 a mi smo zgrešili, postupili smo neispravno, učinili zlo i pobunili se. Odstupili smo od tvojih zapovesti i tvojih zakona. 6 I nismo slušali sluge tvoje, proroke, koji su u tvoje ime govorili našim carevima, našim knezovima i našim praočevima i celom narodu. 7 Kod tebe je, Gospode, pravednost, a nama je danas sramota na licu, nama Judinim sinovima i stanovnicima Jerusalima i svim Izraelcima, onima koji su blizu i onima koji su daleko po svim zemljama kuda si ih rasejao zato što su ti bili neverni.

8 O, Gospode, nama je sramota na licu, našim carevima, našim knezovima i našim praočevima, jer smo ti zgrešili. 9 Kod tebe je, Gospode, Bože naš, milosrđe i opraštanje, jer smo se pobunili protiv tebe. 10 I nismo poslušali tvoj glas Gospode, Bože naš, da živimo po tvojim zakonima koje si nam dao rukom slugu svojih proroka. 11 Celi Izrael je prestupio tvoj zakon i odstupio je ne poslušavši tvoj glas, i zato si na nas izlio prokletstvo i kletvu, kako je napisano u zakonu Mojsija, sluge Božjeg, jer smo ti zgrešili. 12 I izvršio si reči koje si izgovorio protiv nas i protiv naših sudija koji su nam sudili, pustivši na nas veliku nevolju, kakva se nije desila pod celim nebom kao što se desila u Jerusalimu. 13 Kao što je zapisano u Mojsijevom zakonu, sva ta nevolja došla je na nas, a mi nismo umilostivili lice tvoje, Gospode, Bože naš, jer se nismo odvratili od svojih prestupa i pokazali smo da ne razumemo koliko si veran istini.

14 I ti si Gospode budno čuvao nevolju i na kraju je doveo na nas, jer si ti, Gospode, Bože naš, pravedan u svim delima koja činiš, a mi nismo poslušali tvoj glas.

15 A sada, Gospode, Bože naš, ti koji si snažnom rukom izveo svoj narod iz zemlje egipatske i stekao sebi ime kakvo imaš danas, zgrešili smo, zlo smo činili. 16 Molim te, Gospode, zbog svih tvojih pravednih dela, odvрати svoj gnev i svoju srdžbu od grada svoga, Jerusalima, od svete gore svoje, jer su zbog naših greha i zbog prestupa naših praočeva, Jerusolim i tvoj narod postali ruglo svima koji su oko nas. 17 A sada poslušaj, Bože naš, molitvu svog sluga i njegove usrdne molbe, i neka tvoje lice zasja nad tvojim opustošenim svetilištem, zbog tebe, Gospode. 18 Prigni uho svoje, Bože moj, i čuj! Otvori oči svoje i vidi pustoš našu i grad koji nosi ime tvoje! Jer svoje usrdne molbe ne upućujemo ti zbog pravednih dela svojih, nego zbog velikog milosrđa tvoga. 19 Gospode, čuj! Gospode, oprost! Gospode, odazovi se i pomoz nam! Nemoj oklevati, zbog sebe, Bože moj, jer tvoj grad i tvoj narod nose tvoje ime."

20 Dok sam još govorio i molio se i ispovedao svoj greh i greh svog naroda Izraela i upućivao Gospodu, svom Bogu, molbu za milost za svetu goru svog Boga, 21 i dok sam još izgovarao molitvu, onaj čovek Gabriel, koga sam na početku video u viziji, iscrpljen od umora, došao je k meni u vreme prinošenja večernjeg žrtvenog dara. 22 I obratio mi se da mi pomogne da sve to razumem, rekavši:

„Danilo, došao sam da te urazumim. 23 Kad si počeo da se usrdno moliš, izašla je reč i ja sam došao da ti je javim, jer si miljenik Božji. Zato pazi na reč i shvati viziju.

24 Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu da se okonča prestup, da se učini kraj grehu, da se očisti krivica, da se uvede večna pravednost, da se stavi pečat na viziju i na proročanstva i da se pomaže Sveti nad svetima. 25 Zato treba da znaš i da razu-

meš: Od časa kad izađe reč da se Jerusolim obnovi i ponovo sagradi* pa do Pomazanika vladara, biće sedam sedmica, i još šezdeset i dve sedmice. Jerusolim će se obnoviti i biće ponovo sagrađen s trgov i opkopom, ali u teško vreme.

26 A posle šezdeset i dve sedmice pomazanik će biti pogubljen i ništa mu neće ostati.

A grad i sveto mesto uništiće narod jednog vođe koji dolazi. I kraj tome biće s bujicom uništenja. I do kraja će biti rat. Pustošenja su ono što je određeno.

27 I on će tokom jedne sedmice potvrditi savez sa mnogima, a u polovini te sedmice ukinuće žrtvu i žrtveni dar.

I na krilima idolopoklonstva doći će onaj koji pustoši. I sve do istrebljenja, ono što je određeno izlivaće se i na onoga koji leži opustošen."

10 Treće godine Kira, cara Persije, Danilu, koji je bio nazvan Beltešazar, bila je data jedna objava. Ta objava je bila istinita i odnosila se na veliki vojni pohod. On je razumeo objavu i shvatio viziju.

2 U tim danima ja, Danilo, tugovao sam pune tri sedmice. 3 Ukusnog hleba nisam jeo, i nisam stavio u usta ni meso ni vino, niti sam se mazao uljem dok se nisu navršile pune tri sedmice. 4 A dvadeset četvrtog dana prvog meseca, kad sam bio na obali velike reke koja se zove Hidekel,* 5 podigao sam oči i gle, tu je bio jedan čovek obučen u lanene haljine, bedara opasnih zlatom iz Ufaza. 6 Telo mu je bilo poput kamena hrizolita, lice mu je izgledalo kao munja, a oči kao zapaljene baklje, ruke i noge kao uglačani bakar, a glas njegovih reči bio je kao glas mnoštva. 7 Samo sam ja, Danilo, video taj prizor, a ljudi koji su bili sa mnom nisu ga videli. Ali

* 9,25 Vidi: Ezra 7,7.12.13.

* 10,4 Hebrejski naziv za reku Tigar.

spopao ih je veliki strah, pa su pobjegli da se sakriju.

8 A ja sam ostao sam i video taj veliki prizor. I u meni je nestalo snage. Potpuno sam klonuo i više nisam imao snage. 9 I začuo sam glas njegovih reči. I dok sam slušao glas njegovih reči čvrsto sam zaspao, s licem na zemlji. 10 I gle, jedna ruka me je dotakla, prodrmla me i pomogla mi da se pridignem na kolena i na dlanove. 11 I on mi je rekao: „Danilo, miljeniče Božji, shvati reči koje ti govorim i ustani tu gde jesi, jer sam sada poslan k tebi.“ I kad mi je to rekao, ja sam ustao drhteći.

12 Zatim mi je rekao: „Ne boj se, Danilo, jer od prvog dana kad si upravio svoje srce da bi to razumeo i kad si se ponizio pred svojim Bogom, tvoje su reči bile uslišene i ja sam došao zbog tvojih reči. 13 Ali knez persijskog carstva stajao mi je nasuprot dvadeset i jedan dan, i gle, Mihailo,* jedan od najviših knezova, došao je da mi pomogne. I ja sam ostao tamo kod persijskih careva. 14 I došao sam da razumeš šta će zadesiti tvoj narod u poslednjim danima, jer se ta vizija odnosi na dane koji tek treba da dođu.“

15 A dok mi je on govorio te reči, spustio sam lice prema zemlji i zanemio. 16 I gle, on koji je bio sličan sinovima ljudskim dotakao mi je usne, i ja sam otvorio usta svoja da govorim i rekao sam onome koji je stajao preda mnom: „Gospodaru moj, zbog ovog prizora, utrobu mi je obuzeo veliki nemir, i ostao sam bez snage. 17 Pa kako bi tvoj sluga, gospodaru moj, mogao da govori s tobom, svojim gospodarem? U meni sada nema snage, niti je daha ostalo u meni.“

18 Tada me je opet dotakao onaj koji je izgledao kao čovek i ojačao me. 19 Zatim je rekao: „Ne boj se, miljeniče Božji!

* 10,13 „Mihailo“ (Mihael) znači „ko je kao Bog“. Vidi Juda 1,9; Otkrivenje 12,7.

Mir tebi! Budi jak, ohrabri se!“ I kad mi je govorio, skupio sam snagu pa sam rekao: „Neka moj gospodar govori, jer si me ojačao.“

20 Tada je rekao: „Znaš li zašto sam došao k tebi? A sada ću se vratiti da se borim s knezom Persije. I kad odem, gle, doći će i knez Grčke. 21 Ali reći ću ti šta je zapisano u knjizi istine, i znaj da nema nikoga ko mi u ovome snažno pomaže, osim Mihaila, kneza vašega.

11

A ja sam prve godine Darija Medanina ustao da bih mu bio snaga i tvrđava. 2 A sada ću ti reći istinu:

Evo, ustaće još tri persijska cara, i četvrti će nagomilati više bogatstva nego svi ostali. I čim se zbog svog bogatstva osili, sve će podići protiv grčkog carstva. 3 Tada će ustati silan car i vladace velikom vlašću i činiće što mu je volja. 4 A kad ustane, njegovo carstvo će se slomiti i razdeliće se prema četiri vetra nebeska, ali ne njegovim potomcima, i neće više imati takvu vlast kakvom je on vladao, jer će njegovo carstvo biti iščupano iz korena i predato drugima, a ne njima.

5 Tada će se osiliti južni car, to jest jedan od njegovih knezova. Ali će ga onaj nadvladati i zavladace velikom vlašću - imaće moć veću od njegove.

6 A posle nekoliko godina oni će se udružiti, i kći južnog cara doći će severnom caru da sklope nagodbu. Ali ona neće zadržati snagu svoje mišice. Ni on se neće održati, a ni njegova mišica, nego će ona biti predata zajedno s onima koji je budu doveli i s roditeljem svojim i s onim koji je u to vreme bude činio moćnom. 7 Ali jedan izdanak njenog korena podići će se na njegovo mesto i doći će k vojsci i udariće na tvrđavu severnog cara i nastupiće protiv njih i nadvladace ih. 8 I doći će u Egipat s njihovim bogovima, s njihovim live-

nim likovima, s dragocenim predmetima od srebra i zlata i sa zarobljenicima. I nekoliko će se godina držati podalje od severnog cara. 9 A ovaj će ući u carstvo južnog cara i vratiće se u svoju zemlju.

10 Ali njegovi sinovi će se spremi za rat i skupiće silnu vojsku. I on će doći i nezadrživo napredovati i preplaviće sve i proći. I vratiće se i ratovaće sve do svoje tvrđave.

11 Južni car će se razgneviti i izaći će i boriće se s njim, s severnim carem. A ovaj će podići veliko mnoštvo, ali to će mnoštvo biti predato onome u ruke. 12 I to mnoštvo će biti odvedeno. Srce će se njegovo uzoholiti, i on će oboriti desetine hiljada, ali neće iskoristiti svoj snažan položaj.

13 A severni car će se vratiti i podići će mnoštvo veće od onog prvog. I posle nekog vremena, nakon nekoliko godina, on će doći, i to s velikom vojskom i silnom opremom. 14 I u to vreme mnogi će ustati protiv južnog cara.

I razbojnički sinovi iz tvog naroda biće navedeni da pokušaju ispuniti viziju, ali će posrnuti.

15 I doći će severni car pa će podići opsadni nasip i osvojiće utvrđeni grad. A mišice južnog cara neće odoleti, kao ni njegovi izabrani ljudi. Neće imati snage da se odupru. 16 Onaj koji dođe protiv njega činiće šta hoće i niko mu se neće odupreti. On će stajati u Zemlji Lepote i u njegovoj će ruci biti istrebljenje. 17 I čvrsto će odlučiti da dođe sa silom celog svog carstva, i s njim će biti sklopljena nagodba, i on će uspešno delovati. I daće mu kćer da je upropasti. A ona se neće održati i neće ostati njegova. 18 Tada će on svoje lice okrenuti prema ostrvima i mnoge će osvojiti. Ali će jedan zapovednik prekinuti sramotu koju mu ovaj čini, tako da njegovog sramoćenja više neće biti. Vratiće na njega njegovu sramotu. 19 A ovaj će okrenuti svoje lice nazad prema tvrđavama svoje

zemlje i posrnuće i pašće, i više ga neće biti.

20 A na njegovo mesto ustaće onaj koji kroz divno carstvo šalje onoga što prikuplja porez, ali će za nekoliko dana biti slomljen, i to bez gneva i ratovanja.

21 Na njegovo mesto ustaće čovek vredan prezira kome se neće ukazati carska čast. On će doći u mirno vreme i laskanjem će se domoći carstva. 22 A mišice koje poput bujice plave biće preplavljene pred njim i slomljene, kao i vođa saveza. 23 I pošto će se oni udružiti s njim, on će činiti prevaru, podići će se i postaće moćan pomoću malog naroda. 24 U mirno vreme ući će u najbolji deo pokrajine i činiće ono što nisu činili ni njegovi očevi ni očevi njegovih očeva. Plen, ono što je opljačkano i blago razdeliće među njima, i protiv utvrđenih mesta smišljaće spletke, ali samo za neko vreme.

25 I s velikom će vojskom podići svoju moć i svoje srce protiv južnog cara. A južni car spremiće se za rat, sa izuzetno velikom i moćnom vojskom. Ali neće opstati, jer će se protiv njega smišljati spletke. 26 I oni koji jedu za njegovim stolom dovešće ga do propasti.

A njegova vojska biće zbrisana i mnogi će pasti pobijeni.

27 I srce obojice careva smišljaće zlo i za jednim će stolom govoriti laž. Ali ništa neće uspeti, jer će kraj biti tek u za to određeno vreme.

28 On će se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom i njegovo će srce biti protiv svetog saveza. Delovaće uspešno i vratiće se u svoju zemlju.

29 U vreme koje je određeno on će opet krenuti i poći će na jug, ali ovaj put neće biti kao prvi put. 30 Protiv njega će doći kitimski brodovi, i on će klonuti.

Ali vratiće se i optužbama će nasrnuti na sveti savez i delovaće uspešno. I moraće da se vrati i sporazumeće se s onima

koji ostavljaju sveti savez. 31 I podići će se mišice, koje on šalje, i oskrnavice sveti-lište, tvrđavu, i ukinuće svakidašnju žrtvu. I postaviće gadost koja pustoši.

32 A one koji zlobno nastupaju protiv saveza on će laskavim rečima navesti na otpad. Ali narod koji poznaje svog Boga nadvladaće i uspešno će delovati. 33 Oni iz naroda koji su razumni poučice mnoge. Ali nekoliko dana padaće zbog mača i plamena, zbog ropstva i pljačkanja. 34 A kad budu padali, dobiće malu pomoć i mnogi će im se licemerno pridružiti. 35 Neki od onih koji su razumni padaće zbog pročišćavanja, zbog čišćenja i beljenja, do vremena kraja, jer to još treba da bude u vreme koje je određeno.

36 Taj car će činiti što mu je volja, uzvisivaće se i uzdizati iznad svakog boga, i protiv Boga nad bogovima govoriće začuđujuće reči. I biće uspešan u onome što bude radio dok se potpuno ne izvrši osuda, jer ono što je određeno mora da se izvrši. 37 On neće mariti za Boga svojih očeva. Neće mariti ni za želju žena niti za nekog drugog boga, nego će samog sebe uzdizati iznad svih. 38 I na svom će mestu slaviti boga tvrđave. I boga koga njegovi očevi nisu poznavali slaviće zlatom, srebrom, dragim kamenjem i drugim dragocenostima. 39 I uz pomoć tuđeg boga uspešno će delovati protiv najjačih tvrđava. Sve koji ga budu priznali obasuće slavom, i daće im da vladaju nad mnogima, i on će deliti zemlju uz određenu cenu.

40 A u vreme kraja, južni car će se bosti s njim, i na njega će severni car navaliti kao vihor s kolima i konjanicima i s mnogim brodovima. I ući će u zemlje, preplaviće ih i proći. 41 Ući će i u zemlju divote*, i mnoge će [zemlje] pasti. Ali ovi će izmaknuti njegovoj ruci: Edom, Moav i najistaknutiji Amonovi sinovi. 42 On će

* 11,41 Veličanstvenost ili uzvišenost u smislu posvećenosti Božjom slavom.

posezati rukom za zemljama, i zemlja egi-patska neće mu izmaći. 43 On će vladati nad skrivenim blagom zlatnim i srebrnim i nad svim dragocenostima Egipta. A Libijci i Etiopljani ići će njegovim stopama.

44 Ali uznemiriće ga vesti sa istoka i sa severa, i izaći će s velikim gnevom da zatre i pogubi mnoge. 45 I postaviće svoje dvorske šatore između morâ na svetoj gori divote. I on će doći svom kraju i niko mu neće pomoći.

12 U to vreme ustaće Mihailo, veliki knez koji stoji pomažući sinovima tvoga naroda. I nastaćće vreme teskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do tog vremena. U to će se vreme tvoj narod izbaviti, svako ko se nađe zapisan u knjizi. 2 A mnogi od onih što spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni za večni život, a drugi za sramotu i večni prezir.

3 Oni koji su razumni sijaće poput sjajnog nebeskog svoda, i oni koji su mnoge doveli do pravednosti sijaće poput zvezda doveka, u svu večnost.

4 A ti, Danilo, zatvori ove reči i zapečati knjigu do vremena kraja. Mnogi će pretraživati i pravo znanje će se umnožiti."

5 Tada sam ja, Danilo, pogledao, i gle, druga dvojica su stajala, jedan na obali s ove strane reke, a drugi na obali s one strane reke. 6 I jedan od njih rekao je čoveku obučenom u lanene haljine, koji je bio iznad voda reke: „Kada će biti kraj ovim čudesnim stvarima?“ 7 I začuo sam čoveka obučenog u lanene haljine, koji je bio iznad voda reke. Podižući desnicu i levicu prema nebesima, zakleo se onim koji živi u svu večnost: „To će biti za jedno vreme, dva vremena i pola vremena.* I čim se završi razbijanje snage svetog naroda, sve će se to završiti.“

* 12,7 Vidi fusnotu za Otkrivenje 11,2.3.

8 A ja sam to čuo, ali nisam razumeo. Zato sam rekao: „Gospodaru moj, kakav će biti kraj tome?”

9 A on je rekao: „Idi, Danilo, jer su ove reči tajna i zapečaćene su do vremena kraja. 10 Mnogi će se očistiti, ubeliti i pročistiti. A zli će činiti zlo, i ko je god zao neće razumeti; ali će razumeti oni koji su razumni.

11 Od vremena kada bude ukinuta svakidašnja žrtva i postavljena gadost koja pustoši, biće hiljadu dvesta i devedeset dana. 12 Srećan je onaj koji iščekuje, i onaj koji dočeka* hiljadu trista trideset i pet dana!

13 A ti idi prema kraju svome. Počivaćeš i ostaćeš na delu svom do svršetka tvojih dana.

* 12,12 Tekst verovatno ukazuje na one koji su dočekali ispunjenje vremenskih proročanstava i razumeli ih.

Pisac: Osija

Mesto pisanja: Samarija

Pisanje završeno: nakon 745. pre n. e.

Obuhvata vreme: 804-745. pre n. e.

KNJIGA PROROKA OSIJE

1 Gospodnja reč koja je došla Osiji,* Berijevom sinu, u danima Ozije, Jotama, Ahaza i Jezekeje, Judinih careva, i u danima izraelskog cara Jeroboama, Joasovog sina. **2** Gospod je počeo da govori preko Osije, i Gospod mu je rekao: „Idi, oženi se ženom koja će počiniti blud i roditi decu bluda, jer će se zbog bluda zemlja odvratiti od Gospoda.”

3 On je otišao i uzeo Gomeru, kćer Divilaimovu, koja je zatrudnela i rodila mu sina.

4 Gospod mu je onda rekao: „Daj mu ime Jezrael, jer ću uskoro pozvati na odgovornost Jujev dom za krvoproliće u Jezraelu, i okončaću carstvo Izraelovog doma. **5** I tog dana slomiću Izraelov luk u jezraelskoj dolini.”

6 Ona je ponovo zatrudnela i rodila kćer. A Bog mu je rekao: „Daj joj ime Loruhamu,* jer više neću biti milostiv prema Izraelovom domu, nego ću ih oterati. **7** Ali biću milostiv prema Judinom domu i izbaviću ih ja, Gospod, njihov Bog, ali neću ih izbaviti lukom ni mačem ni ratom ni konjima ni konjanicima.”

8 Kada je prestala da doji Loruhamu, zatrudnela je i rodila sina. **9** Bog je rekao: „Daj mu ime Loamija,* jer vi niste moj narod niti ću ja biti vaš Bog.”

10 „Izraelovih sinova biće kao peska morskog koji ne može ni da se izmeri ni da

* 1,1 „Osija” znači „spasenje; izbavljenje”.

* 1,6 „Loruhamu” znači „ona kojoj nije ukazana milost”.

* 1,9 „Loamija” znači „nije moj narod”.

se izbroji. I na mestu gde im je nekad rečeno: ‘Vi niste moj narod’, reći će im se: ‘Vi ste sinovi živog Boga’. **11** Skupiće se Judini sinovi i Izraelovi sinovi i ujediniće se, i postaviće sebi jednog poglavara i otići će iz zemlje, jer će jezraelski dan biti velik.”

2 „Kažite svojoj braći: ‘Vi ste moj narod!’ i svojim sestrama: ‘Ti si ona kojoj je pokazano milosrđe!’ **2** Vodite parnicu protiv svoje majke, vodite parnicu, jer mi ona nije žena i ja joj nisam muž! Neka odbaci od sebe blud i preljubništvo što su među njenim dojčkama, **3** da je ne svučem do gola i da ne učinim da bude kao u dan kad se rodila, da ne učinim od nje pustinju i bezvodnu zemlju i da je ne usmrtim žeđu. **4** Neću biti milostiv prema njenim sinovima, jer su sinovi bluda. **5** Njihova majka čini blud. Ona koja ih je u utrobi nosila čini sramna dela, jer govori: ‘Idem za svojim ljubavnicima, koji mi daju moj hleb i moju vodu, moju vunu i moj lan, moje ulje i moje piće.’

6 Zato ću njen put ograditi trnjem. Podignuću kameni zid oko nje, pa svoje puteve neće pronaći. **7** I trčaće za svojim ljubavnicima, ali ih neće stići. Tražiće ih, ali ih neće naći. Reći će: ‘Idem i vratiću se svom prvom mužu, jer mi je tada bilo bolje nego sada.’ **8** Nije htela da prizna da sam joj ja davao žito i sok od grožđa i ulje, i da sam joj ja umnožavao srebro i zlato, koje su koristili za Bala.

9 Zato ću i ja drugačije postupati i uze-

ću nazad svoje žito kad bude vreme i svoj sok od grožđa kad za to dođe čas, i oduzeću joj svoju vunu i svoj lan kojim je pokrivala svoju golotinju. 10 I pred očima njenih ljubavnika otkriću njenu golotinju, i niko je neće moći istrgnuti iz moje ruke. 11 Učiniću kraj svoj njenoj radosti, njenom prazniku, njenim mladinama, njenim Šabatima i svim njenim svečanostima. 12 Opustošiću njenu lozu i njenu smokvu za koje je govorila: 'To je poklon koji sam dobila od svojih ljubavnika.' U šumu ću ih pretvoriti i poljske zveri će ih proždreti. 13 Pozvaću je na odgovornost zbog onih dana kad je likovima Bala prinostila kad, kada se ukrašavala mindušama i drugim nakitom i išla za svojim ljubavnicima, a mene je zaboravila', govori Gospod.

14 'Zato ću je ja ubediti da pođe i odvešću je u pustinju pa ću govoriti njenom srcu. 15 Daću joj njene vinograde da ponovo budu njeni i dolinu Ahor kao vrata nade. A ona će mi se tamo odazvati kao u dane svoje mladosti i kao onog dana kad je izašla iz egipatske zemlje. 16 Tog dana', govori Gospod, 'zvaćeš me: 'Mužu moj', i nećeš me više zvati: 'Bale moj.'

17 Ukloniću imena likova Bala iz njenih usta i imena im se više neće spominjati. 18 Tog dana radi svog naroda sklopiću savez sa poljskim zverima, sa nebeskim pticama i sa stvorenjima što gmižu po zemlji, i polomiću luk i mač i odstraniću rat iz zemlje i daću im da spokojno počivaju. 19 Veridbom ću te dovekavati za sebe, veridbom ću te vezati za sebe u pravednosti, u pravdi, u milosti i milosrđu. 20 Veridbom ću te za sebe vezati u vernosti i poznaćeš mene, Gospoda.

21 Tog dana', govori Gospod, 'uslišiću nebesa, a ona će uslišiti zemlju, 22 zemlja će uslišiti žito, sok od grožđa i ulje, a oni će uslišiti Jezrael.* 23 I posejaću je sebi

kao seme po zemlji i biću milostiv prema onoj kojoj nije bila ukazana milost i reći ću onima koji nisu moj narod: 'Moj si narod', a oni će reći: 'Ti si moj Bog'."

3 Gospod mi je zatim rekao: „Idi i ponovo voli ženu koju drugi voli i koja preljubu čini, kao što i Gospod voli Izraelove sinove, a oni se okreću drugim bogovima i rado im prinose svoje grožđe.”

2 Kupio sam je za petnaest srebrnika i za gomer* i po ječma. 3 Zatim sam joj rekao: „Mnogo dana živećeš kao moja žena. Ne smeš da činiš blud i da legneš s drugim čovekom, tako ću i ja biti tvoj.”

4 Jer će Izraelovi sinovi mnogo dana živeti bez cara, bez kneza, bez žrtve, bez obrednog stuba, bez sveštenečkog efoda i bez kućnih idola. 5 Zatim će se Izraelovi sinovi vratiti i tražiti Gospoda, svog Boga, i Davida, svog cara, i drhteći doći će k Gospodu i k njegovoj dobroti u poslednjim danima.

4 Čujte reč Gospodnju, Izraelovi sinovi, jer Gospod vodi parnicu protiv stanovnika zemlje, jer u zemlji nema istine, ni dobrote, ni znanja o Bogu: 2 „Proklinjanje, prevare, ubistva, krađe i preljube uzeli su maha i jedno krvoproliće sustiže drugo. 3 Zato će zemlja tugovati, klouće svi njeni stanovnici i poljske zveri i ptice nebeske, čak i ribe u moru uginuće.

4 Ali neka se niko ni sa kim ne prepire i neka niko nikoga ne kori, jer je tvoj narod kao oni koji se sa sveštenikom prepiru. 5 Posrtaćeš danju, a i prorok će posrtati s tobom, kao da je noć. I tvoju ću majku pogubiti. 6 Moj narod izgibe, jer nema znanja. Pošto si ti odbacio znanje, ja ću odbaciti tebe da mi više ne služiš kao sveštenik. I pošto ti zaboravljaš zakon svog Boga, ja ću zaboraviti tvoje sinove. 7

* 2,22 „Jezrael” znači „Bog će posejati seme”.

* 3,2 Gomer iznosi 220 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

Što je više sveštenika, to mi više greše. Moju slavu zamenili su za sramotu. 8 Hrane se grehom mog naroda i duša im žudi za njegovim prestupom.

9 Zato će narodu biti isto kao i svešteniku. Pozvaću ih na odgovornost zbog njihovih puteva i vratiću im po njihovim delima. 10 Oni će jesti, ali se neće nasititi. Postupaće razvratno sa ženama, ali se neće namnožiti, jer su prestali da slušaju Gospoda. 11 Blud, vino i mlado vino pomućuju razum. 12 Moj narod za savet pita svog drvenog idola, govori im štap koji drže u ruci. Jer ih je zaveo duh bluda pa lutaju i bludom svojim odstupaju od svog Boga. 13 Po gorskim vrhovima prinose žrtve i kad po brdima, pod stablima hrasta, topole i bresta, velikim i visokim, jer je prijatna njihova senka. Zato vaše kćeri čine blud i vaše snahe čine preljubu.

14 Vaše kćeri neću pozvati na odgovornost zbog njihovog bluda, ni vaše snahe zbog njihove preljube, jer s bludnicama nasamo odlaze, i s hramskim bludnicama prinose žrtve. A narod nerazumni propašće. 15 Ako ti činiš blud, Izraele, neka krivica ne bude na Judi. Ne dolazite u Galgal, ne idite u Bet-Aven i ne zaklinjite: 'Tako živ bio Gospod!' 16 Jer Izrael je postao tvrdoglav poput tvrdoglave krave. Hoće li ih sada Gospod pasti kao mladog ovna na čistini? 17 Jefrem se sa idolima udružio. Pusti ga! 18 Kad im ponestane pića, postupaju razvratno sa ženama. Njegovi zaštitnici vole sramotna dela. 19 Vetar ga je zahvatio svojim krilima. Postideće se narod zbog svojih žrtava."

5 „Čujte ovo sveštenici, pazi dome Izraelov, slušaj dome carev! Vama se sudi, jer ste postali zamka u Mispi i razapeta mreža nad Tavorom. 2 U pokolju su ogrezli oni koji s pravog puta otpadaju, a ja sam ih sve opominjao. 3 Ja poznajem Jefrema i Izrael nije sakriven od mene. Jer

ti, Jefreme, postupaš razvratno sa ženama. Izrael se onečistio. 4 Njihova dela ne daju im da se vrate svom Bogu, jer je duh bluda među njima, i za Gospoda ne mare. 5 Svojim ponosom Izrael samog sebe optužuje u lice. U svom prestupu Izrael i Jefrem posrću, a i Juda posrće s njima. 6 Sa svojom sitnom i krupnom stokom išli su da traže Gospoda, ali nisu ga pronašli. On se okrenuo od njih. 7 Izneverili su Gospoda, jer su tuđim sinovima postali očevi. Za manje od mesec dana biće progutani zajedno sa svojim posedima.

8 Zatrubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami! Ratnim pokličem oglasite se u Bet-Avenu - za Benjaminom! 9 Ti ćeš, Jefreme, postati strašan prizor u dan kad budeš kažnjen. Među plemenima Izraelovim objavio sam pouzdane reči. 10 Judini knezovi postali su kao oni koji pomeraju među. Na njih ću svoj gnev kao vodu izliti. 11 Jefrem je potlačen, s pravom je zgažen, jer je svojom voljom stao uz svog protivnika. 12 A ja sam Jefremu postao kao moljac i kao trulež Judinom domu.

13 Video je Jefrem svoju bolest i Juda svoj čir. Jefrem je otišao u Asiriju i obratio se velikom caru. Ali taj nije mogao da vas izleči niti je imao neki lek za vaš čir. 14 Ja ću biti Jefremu kao mladi lav i Judinom domu kao mladi grivasti lav. Ja, ja ću ih rastrgnuti i otići ću, odneću ih i niko ih neće izbaviti. 15 Otići ću i vratiću se u svoje prebivalište dok ne plate za svoju krivicu, i tražiće moje lice. Kad se nađu u nevolji, tražiće me."

6 „Dodite, vratimo se Gospodu, jer nas je on rastrgao, ali će nas i izlečiti. On nas je udarao, on će i zaviti naše rane. 2 Oživeće nas posle dva dana. Trećeg dana podignuće nas i živećemo pred njim. 3 Tada ćemo upoznati Gospoda i težićemo da ga sve bolje upoznamo. Njegov dolazak je siguran kao i dolazak zore.

Kao kiša on će nam doći, kao prolećna kiša koja natapa zemlju.”

4 „Šta da ti učinim, Jefreme? Šta da ti učinim, Judo, kad je vaša dobrota poput jutarnjih oblaka i poput rose koja rano nestaje? 5 Zato ću ih preko svojih proroka seći, ubijaću ih rečima svojih usta. I tvoje osude biće kao svetlost koja izlazi. 6 Jer meni je dobrota mila, a ne žrtva, i poznavanje Boga, a ne žrtve paljenice. 7 Ali oni su kao zemaljski čovek prestupili savez. Tu su me izneverili. 8 Galad je grad onih koji čine zlo, krvavi su njihovi tragovi. 9 Zbor sveštenika je poput četa razbojnika što vrebaju ljude. Ubijaju na putu za Sihem, jer su se predali svojim sramnim delima. 10 U Izraelovom domu vidim užasne stvari. Tu je blud Jefremov. Izrael se onečistio. 11 A za tebe, Judo, žetva je već spremna, kad vratim svoj zarobljeni narod.”

7 „Kad želim da izlečim Izrael, otkriva se i Jefremov prestup, i zla dela Samarije, jer čine prevaru, lopov u kuću ulazi, a napolju napada četa razbojnika. 2 I ne pomišljaju u svom srcu da ja pamtim svu njihovu zloću. Sada su ih opkolila njihova dela. Došla su pred moje lice. 3 Svojom zloćom vesele cara i svojim prevarama knezove. 4 Svi su se oni preljubom uspalili poput peći pekareve. On prestane ložiti vatru nakon što zamesi testo dok ono ne uskisne. 5 Na dan našeg cara knezovi su se razboleli - gneve se od vina. On svoju ruku pruža podrugljivcima. 6 Jer im srce gori kao da su ga k peći primakli. Celu noć njihov pekar spava, a ujutru se peć razgori kao plamen ognjeni. 7 Svi su se poput peći raspalili i proždiru svoje sudije. Pali su svi njihovi carevi, nijedan od njih me ne zove.

8 Jefrem se pomešao s narodima. Jefrem je postao kao pogača koja pri pečenju nije bila prevrnutu. 9 Tuđinci proždiru njegovu snagu, a on to ne shvata. Od

sede kose njegove glava mu je pobelela, a on to ne shvata. 10 Svojim ponosom Izrael samog sebe optužuje u lice, a oni se ne vraćaju Gospodu, svom Bogu, niti ga zbog svega toga traže. 11 Jefrem je kao lakoverna golubica nerazumnog srca. Zovu Egipat, idu u Asiriju.

12 Kud god da odu, razapeću nad njima svoju mrežu. Oboriću ih kao ptice nebeske. Kazniću ih kao što sam njihov zbor već upozorio. 13 Teško njima, jer su odbegli od mene! Neka ih propast stigne jer su mi zgrešili! Ja sam hteo da ih otkupim, a oni govore laži protiv mene. 14 Nisu me svojim srcem prizivali da im pomognem, premda su gorko plakali na svojim posteljama. Zbog svog žita i mladog vina besposleno su skitali okolo, protiv mene su se okretali. 15 A ja sam ih ukoravao. Jačao sam njihove ruke, ali oni su smišljali zlo protiv mene. 16 Obratili su se, ali ne nečem uzvišenom, postali su poput nenategnutog luka. Njihovi knezovi pašće od mača zbog pogrda koje govore. To će im biti na podsmeš u egipatskoj zemlji.”

8 „Prinesi rog svojim ustima! Onaj što kao orao dolazi ide na Gospodnji dom, jer su prestupili moj savez i prekršili su moj zakon. 2 Vape ka meni: 'Bože moj! Mi Izraelci, mi te poznajemo.'

3 Izrael je odbacio dobro. Neka ga goni neprijatelj. 4 Postavljaju careve, ali bez mene. Postavljaju knezove, ali bez mog znanja. Od svog srebra i zlata prave sebi idole, da bi bili istrebljeni. 5 Odbačeno je tvoje tele, Samarijo. Žestoko sam se razgnevio na njih. Dokle neće moći da se očiste? 6 Jer je to tele od Izraela. Čovek ga je napravio i ono nije Bog, jer će samarijsko tele otići u komade.

7 Pošto seju vetar, požnjeće oluju. Na stabljikama žita nema klasa. Ono što iznikne neće dati brašna, a ako i da, tuđinci će ga proždreti.

8 Izrael će biti progutan, dospeće među narode, kao posuda koju niko ne želi. 9 Jer su otišli u Asiriju, kao svojeglavi divlji magarac. A Jefrem unajmljuje ljubavnike. 10 I premda ih unajmljuju iz naroda, ja ću ih sabrati i nakratko će biti u teškim bolovima pod bremenom cara i knezova.

11 Jefrem je umnožio oltare da bi grešio. Njegovi oltari služe mu za greh. 12 Napisao sam za njega mnoge reči u svom zakonu, ali on za njih ne mari. 13 Meni su kao žrtvu prinosili meso i jeli ga, ali Gospod ih nije prihvatio; sada će se on setiti njihovog prestupa i pohoditi njihove grehe: vratiće se u Egipat. 14 Izrael je zaboravio svog Tvorca i gradio je hramove, a i Juda je umnožio utvrđene gradove. Ali ja ću poslati vatru u njegove gradove i ona će u svakome od njih proždreti utvrđene dvore."

9 „Ne raduj se, Izraele. Ne veseli se kao drugi narodi. Jer si zbog bluda ostavio svog Boga. Zavoleo si darove koje si dobio kao bludničku platu na svim žitnim gumnima. 2 Gumno i vinska presa ne mogu ih nahraniti, i mlado vino im donosi razočaranje. 3 Neće oni više živeti u Gospodnjoj zemlji. Jefrem će se vratiti u Egipat, i u Asiriji će jesti ono što je nečisto. 4 Neće više Gospodu prinositi vino. Njihove žrtve neće mu biti ugodne. One su im kao hleb što se jede u vreme žalosti, i svi koji ga budu jeli onečistiće se. Jer njihov hleb je samo za njihovu dušu, neće biti prinesen u Gospodnji dom. 5 Šta ćete činiti na dan sastanka i na dan Gospodnjeg praznika? 6 Jer, gle, oni će morati da odu, jer će zemlja biti opustošena. Egipat će ih sakupiti, a Memfis će ih sahraniti. Njihove dragocenosti od srebra ostaće u nasleđstvo koprivama, a trnovito grmlje rašće u njihovim šatorima.

7 Doći će dani obračuna, doći će dani odmazde. Izrael će znati za to. Prorok će

biti bezuman, a čovek koji govori pod nadahnućem biće nateran u ludilo zbog mnoštva tvojih prestupa i zbog silne mržnje."

8 Jefremov stražar bio je s mojim Bogom. A prorok - ptičarska zamka je na svim njegovim putevima. Mržnja vlada u domu njegovog Boga. 9 Ogrezli su u pokvarenosti, kao u danima Gavaje. On će se setiti njihovog prestupa i kazniće ih za njihove grehe.

10 „Našao sam Izrael kao grožđe u pustinji. Video sam vaše praočeve kao rani plod na smokvi što prvi put rađa. Oni su odlazili Balu fegorskom i tom se bogu sramotnom predavali, pa su postali odvratni kao i ono što su voleli. 11 Jefremova slava odleće kao ptica i nema rađanja, nema trudnoće, nema začeca. 12 Jer ako i podignu svoje sinove, pobiću ih pre nego što odrastu. Teško njima kad ih ostavim! 13 Jefrem, koji je na pašnjaku zasađen, kao Tir mi je izgledao. Ali će taj Jefrem morati da izvede svoje sinove predubicu."

14 Gospode, daj im ono što treba da im daš. Daj im utrobu koja pobacuje i usahle dojke.

15 „Sve njihovo zlo bilo je u Galgalu, jer tamo sam ih zaista zamrzeo. Zbog njihovih zlih dela oteraću ih iz svog doma. Neću ih više voleti. Tvrdo glavi su svi njihovi knezovi. 16 Jefrem će biti pobijen. Osušiće se njihov koren. Oni neće imati ploda. Pa ako i rode, pogubiću dragoceni plod njihove utrobe."

17 Odbaciće ih moj Bog, jer ga nisu slušali, i postaće begunci među narodima.

10 „Izrael je loza koja se iskvarila. Samo za sebe plod donosi. Što više plodova ima, to više umnožava svoje oltare. Što je bolja njegova zemlja, to on podiže sve ukrašenije obredne stubove. 2 Srce im je postalo licemer-

no. Zato su krivi.

On će razvaliti njihove oltare, i opustošiće njihove stubove. 3 A oni će tada reći: 'Nemamo cara, jer se nismo bojali Gospoda. A i šta bi car učinio za nas?'

4 Govore prazne reči, zaklinjući se lažno i sklapajući savez, a nepravda ničē kao otrovna biljka po uzoranim njivama. 5 Strahovaće stanovnici Samarije za idolsko tele iz Bet-Avena. Narod će tugovati nad njim, kao i sveštenici tuđih bogova koji su mu se radovali zbog njegove slave, jer će otići od njih u izgnanstvo. 6 Biće odneseno u Asiriju kao poklon velikom caru. Jefrema će spopasti sramota, a Izrael će se postideti zbog svoje namere. 7 Nestaće Samarija i njen car, kao otkinuta grančica na površini vode. 8 Obredne uzvišice beta-venške, Izraelov greh, biće uništene. Trnje i korov rašće po njihovim oltarima. A ljudi će govoriti gorama: 'Pokrijte nas!' i bregovima: 'Padnite na nas!'

9 Još od gavajskih dana traje tvoj greh, Izraele. U tome je narod i ostao. U Gavaji ih nije sustigao rat protiv sinova nepravdnosti. 10 Kazniću ih kad ja to budem hteo. Kad ih upregnem da vuku svoja dva greha, na njih će se sabrati narodi.

11 Jefrem je bio dobro naučena junica, koja je rado vršila žito, a ja sam prešao preko njenog lepog vrata. Daću da se Jefrem upregne. Juda će orati, a Jakov će drljati.

12 Sejte seme u pravdnosti, žanjite milost. Obrađujte sebi plodnu zemlju, jer je vreme da tražite Gospoda, dok ne dođe i pouči vas u pravdnosti.

13 A vi orete zloću. Žanjete nepravdu. Jedete plodove prevare, jer se u svoj put uzdate, u mnoštvo svojih junaka. 14 Vika se digla među tvojim narodom i svi tvoji utvrđeni gradovi biće opustošeni, kao što je Salman opustošio Arvelov dom, u dan bitke kad su majku smrskali zajedno sa

njenim sinovima. 15 Tako će se vama učiniti, stanovnici Bet-Ela, zbog vaše silne zloće. U zoru će nestati car Izraela."

11 „Kada je Izrael bio dečak, voleo sam ga, i iz Egipta sam pozvao svog sina.

2 Što su Izraelce više zvali, to su se oni više udaljavali od onih koji su ih zvali. Prinosili su žrtve likovima Bala i kàd rezbarenim likovima. 3 A ja sam Jefrema učio da hoda, uzimao sam ih na svoje ruke, ali oni nisu hteli da priznaju da sam ih ja izlečio. 4 Privlačio sam ih užima zemaljskog čoveka, konopcima ljubavi, i bio sam im kao oni koji sklanjaju jaram s njihovih čeljusti, nežno sam ih sve hranio. 5 Neće se više vratiti u egipatsku zemlju, nego će mu Asirija biti car, jer nisu hteli da se vrate meni. 6 Mač će besneti po njihovim gradovima, uništiće njihove prevornice i proždreće ih zbog njihovih spletki. 7 Moj narod je sklon tome da mi bude neveran. Zovu ga ka onome što je uzvišeno, ali niko da se podigne.

8 Kako da te ostavim, Jefreme? Kako da te napustim, Izraele? Kako da s tobom postupim kao sa Admom*? Kako da ti učinim isto što i Sevojimu*? Promenila su se osećanja mog srca i rasplamsala se moja samilost. 9 Neću iskaliti svoj žestoki gnev. Neću opet razoriti Jefrema, jer ja sam Bog, a ne čovek, Sveti Bog koji je usred tebe. Neću doći gnevan. 10 Oni će ići za Gospodom. On će riknuti kao lav, a kad on rikne, drhteći od straha doći će sinovi sa zapada. 11 Drhteći od straha kao ptica doći će iz Egipta, i kao golub iz asirske zemlje. I naseliću ih u njihovim kućama", govori Gospod.

12 „Jefrem me je okružio lažima i Izraelov dom prevarom. Ali Juda se još drži Boga i veran je Najsvetijem."

* 11,8 Vidi: 5. Mojsijeva 29,23.

12 „Jefrem se hrani vetrom i po čitav dan trči za istočnim vetrom. Umnožava laž i nasilje. Sa Asirijom sklapa savez i u Egipat nosi ulje.

2 Gospod ima parnicu s Judom i pozvaće na odgovornost Jakova zbog njegovih puteva, platiće mu po njegovim delima. 3 U utrobi je uhvatio za petu svog brata i svom se snagom borio s Bogom. 4 Borio se s anđelom i nadvladao ga. Plakao je da bi izmolio milost za sebe.

Bog ga je u Bet-Elu našao, i tamo nam je govorio. 5 To je Gospod, Bog nad vojškama. Gospod je ime po kome se pamti.

6 A ti se vrati svom Bogu, postupajući po dobroti i po pravdi, i uvek se uzdaj u svog Boga. 7 Trgovcu je u ruci lažna vaga. Voli da prevari. 8 Jefrem govori: 'Baš sam se obogatio, stekao sam sebi blago. A u svem mom trudu neće naći krivicu koja bi bila težak greh.'

9 Ali ja sam Gospod, tvoj Bog, još od egipatske zemlje. Daću ti opet da stanuješ u šatorima kao u dane praznika. 10 Govorio sam prorocima, davao sam mnoge vizije i preko proroka sam govorio u poređenjima.

11 Je li bezakonje u Galgalu? Zaista, oni su taština. U Galgalu žrtvuju junce. Njihovi oltari su kao gomila kamenja po uzoranim njivama. 12 Jakov je pobegao u sirijsko polje, Izrael je služio za ženu, za ženu je čuvao ovce. 13 Gospod je preko proroka izveo Izrael iz Egipta i preko proroka ga je čuvao. 14 A Jefrem ga je svojim vređanjem razgnevio i krv koju je prolio ostaje na njemu. Njegov Veliki Gospodar platiće mu za sramotu koju mu je on naneo."

13 „Kad je Jefrem govorio, ljudi su drhtali, bio je moćan u Izraelu. Ali na sebe je navukao krivicu zbog Bala i poginuo je. 2 A sada greše još i više, praveći sebi od srebra livene kipove, idole po svojim zamislima, a svi su oni

samo delo većih ljudi. Za njih se kaže: 'Neka ljudi koji prinose žrtve ljube kipove teleta.' 3 Zato će biti poput jutarnjih oblaka i poput rose koja rano nestaje, poput pleve koju vetar raznosi s gumna i poput dima koji izlazi kroz otvor na krovu.

4 Ali ja sam Gospod, tvoj Bog, još od egipatske zemlje. Nisi poznavao drugog Boga osim mene i nije bilo drugog spasitelja osim mene. 5 Brinuo sam se za tebe u pustinji, u zemlji gde vladaju groznice. 6 Nasitili su se na svom pašnjaku. Nasitili su se i srce se njihovo uzvisilo. Zato su me zaboravili. 7 Ja ću im biti kao mladi lav. Vrebaću na putu kao leopard. 8 Presrešću ih kao medvedica koja je izgubila svoje mladunce i razderaću im grudi do srca. Proždreću ih tamo kao lav, rastrgnuće ih poljske zveri. 9 Sve to svaliće te u propast, Izraele, jer si meni zgrešio, onom ko ti je pomagao.

10 Gde je sada tvoj car da te spase u svim tvojim gradovima i gde su tvoje sudije, za koje si rekao: 'Daj mi cara* i knezove?' 11 Dao sam ti cara u svom gnevu i uzeću ga u svojoj jarosti.

12 Svezan je Jefremov prestup, sačuvan je njegov greh. 13 Spopašće ga bolovi kao ženu koja se porađa. On je sin koji nema mudrosti, jer kad dođe vreme da se rodi, ne izlazi iz majčine utrobe.

14 Ja ću ih otkupiti iz ruku groba, izbaviću ih od smrti. Smrti, gde su tvoje žaoke? Grobe, gde je tvoja razorna moć? Samilost će biti sakrivena od mojih očiju.

15 Ako i bude plodan toliko da ga ima kao trske, doći će istočni vetar, vetar od Gospoda. Doći će iz pustinje, isušiće njegov bunar i sasušiće njegov izvor. Opljačkaće njegovo blago, sve njegove dragočnosti.

16 Samarija će nositi svoju krivicu, jer se pobunila protiv svog Boga. Oni će pasti

* 13,10 Vidi: 1. Samuelova 8,5.

od mača. Njihova će deca biti smrskana, a trudne žene rasporene.”

14 „Izraele, vrati se Gospodu, svom Bogu, jer si u svom prestupu posrnuo. 2 Uzmite sa sobom reči pokajanja i vratite se Gospodu. Svi mu recite: ‘Oprosti nam krivicu i primi ono što je dobro, a mi ćemo ti zauzvrat prineti plod svojih usana. 3 Asirija nas neće spaсти. Nećemo jahati na konjima, niti ćemo više delima svojih ruku govoriti: ‘Bože naš!, jer si ti milostiv prema siročetu’.”

4 „Ja ću izlečiti njihovu nevernost. Voleću ih drage volje, jer se moj gnev odvratilo od njega. 5 Izraelu ću biti kao rosa. Procvetaće kao ljiljan i pustiće svoje korenje kao drvo sa Livana. 6 Pustiće mladice, biće cenjen kao maslina, a njegov miris biće kao miris drveta sa Livana. 7 Oni će opet stanovati u njegovoj senci. Uzgajaće žito i cvetaće kao loza. Spomen na njega biće im kao livansko vino.

8 Jefrem će reći: ‘Šta ja još imam s idolima?’ A ja ću ga uslišiti i paziću na njega. Ja sam kao stablo smreke što se zeleni. Na meni će se naći plod za njega.

9 Ko je mudar da razume sve ovo? Ko je razborit da to spozna? Jer su pravi Gospodnji putevi i pravedni su oni koji njima hode, ali prestupnici posrću na njima.”

Pisac: Joel

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: oko 820. pre n. e.

KNJIGA PROROKA JOELA

1 Ovo je Gospodnja reč koja je došla Joelu,* Fatuelovom sinu:

2 „Čujte ovo, starešine, i slušajte, svi stanovnici ove zemlje. Da li se ovako nešto desilo u vašim danima ili u danima vaših praočeva? 3 Pričajte o tome svojim sinovima, vaši sinovi svojim sinovima, a njihovi sinovi sledećem naraštaju. 4 Što je ostavila gusenica, pojeo je skakavac, što je ostavio skakavac, pojeo je beskrilni skakavac, a što je ostavio beskrilni skakavac, pojela je bubašvaba.

5 Probudite se, pijanice, i plačite! Gorko plačite, sve vinopije, zbog vina, jer vam je oteto iz usta! 6 Jer je na moju zemlju došao narod moćan i bez broja. Ima lavlje zube i čeljusti. 7 Moju lozu pretvorio je u strašan prizor, a moju smokvu u panj. Ogulio ju je i odbacio. Grane su joj pobebele. 8 Nariči, kao što devica opasana u kostret nariče za verenikom svoje mladosti!

9 Prinosa od žita i žrtve levanice nestalo je iz Gospodnjeg doma. Tuguju sveštenici, Gospodnje sluge. 10 Njive su opustošene, zemlja tuguje, jer je žito opustošeno, mladog vina nema, nestalo je ulja. 11 Ratarari su posramljeni, vinogradari gorko plaču zbog pšenice i zbog ječma, jer je žetva na njivama propala. 12 Loza se osušila i smokva je uvela. A nar, palma i jabuka, sve poljsko drveće, osušilo se, jer je radost pobegla od sinova ljudskih.

13 Opašite se kostreću, sveštenici, i od tuge se udarajte u grudi! Gorko plačite,

sluge oltara! Dođite, provedite noć u kostreti, sluge mog Boga, jer je iz doma vašeg Boga nestalo prinosa od žita i žrtve levanice. 14 Proglasite sveti post! Sazovite svečani zbor! Okupite starešine, sve stanovnike ove zemlje, u dom Gospoda, svog Boga, i preklinjite Gospoda za pomoć!

15 Jao, kakvog li dana! Jer je Gospodnji dan blizu, dolazi kao opustošenje od Svemoćnog! 16 Zar hrane nije nestalo pred našim očima, radosti i veselja iz doma našeg Boga? 17 Suve smokve su istrulile pod njihovim lopatama. Žitnice su opustošene. Ambari su porušeni, jer se žito sasušilo. 18 Kako stoka uzdiše! Kako smetenno lutaju krda goveda, jer nemaju paše! A i stada ovaca kaznu trpe.

19 Gospode, tebe ću prizvati, jer je vatra proždrla pašnjake u pustoši i plamen je progutao sve drveće u polju. 20 I poljske zveri čeznu za tobom, jer su vodena korita presušila, i vatra je proždrla pašnjake u pustoši.”

2 „Zatrubite u rog na Cionu i oglasite se ratnim pokličem na mojoj svetoj gori! Neka drhte svi zemaljski stanovnici, jer dolazi Gospodnji dan, jer je blizu! 2 To je dan tame i mraka, dan oblaka i guste tame. Nalik je svetlosti zore što se širi po gorama.

Evo naroda brojnog i moćnog, kakvog nikada nije bilo, niti će ga više biti ni u jednom budućem naraštaju. 3 Pred njim vatra proždire, a za njim plamen guta. Zemlja je pred njim kao edenski vrt, a za njim je gola pustoš. Ništa mu ne izmiče.

* 1,1 „Joel” znači „Gospod je Bog”.

4 Izgledom su nalik konjima, trče poput ratnih konja. 5 Kada skaču to je kao tutnjava kola na vrhovima gora, kao praskanje rasplamsale vatre što proždire strnjiku. Poput silnog naroda svrstani su u bojne redove. 6 Zbog njih će težak bol obuzeti narode, i sva će lica goreti od teskobe.

7 Trče kao junaci. Penju se na zidine kao ratnici. Svaki ide svojim putem, i ne menjaju svoj pravac. 8 Jedan drugoga ne guraju. Kao snažan čovek na svom putu, oni idu dalje, a ako neki i padnu među strelama, ostali ne odustaju.

9 U grad navaljuju. Trče na zidine. Penju se na kuće. Ulaze kroz prozore poput lopova. 10 Pred njima drhti zemlja, nebesa se tresu. Sunce i mesec postaju tamni, a i zvezde povlače svoj sjaj. 11 Gospod će pustiti svoj glas pred svojom vojskom, jer je njegov logor veoma velik. Moćan je onaj koji izvršava svoju reč, jer je Gospodnji dan velik i zastrašujuć. Ko može opstati?"

12 „Zato i sada“, govori Gospod, „vratite se meni svim svojim srcem, u postu, plaču i naricanju. 13 Razderite svoja srca, a ne haljine. Vratite se Gospodu, svom Bogu, jer je on milostiv i milosrdan, spor na gnev i pun dobrote, i biće mu žao zbog nevolje. 14 Ko zna neće li se odvratiti i sažaliti, i ostaviti blagoslov, prinos i žrtvu levanicu za Gospoda, vašeg Boga?"

15 „Zatrubite u rog na Cionu! Proglasite sveti post! Sazovite svečani zbor! 16 Okupite narod! Posvetite zbor! Sakupite starce! Okupite decu i odojčad! Neka mladoženja izađe iz svoje odaje i nevesta iz svoje svadbene odaje!

17 Neka sveštenici, Gospodnje sluge, plaču između predvorja i oltara i neka kažu: 'Gospode, sažali se na svoj narod i nemoj nasledstvo svoje prepustiti sramoti, pa da narodi vladaju nad njim. Zašto da se govori među narodima: 'Gde je njihov Bog?' 18 I Gospod će revnovati za svoju

zemlju i smilovaće se svom narodu. 19 Gospod će odgovoriti svom narodu: 'Evo, šaljem vam žita i mladog vina i ulja, i nasitćete se time. Neću više od vas učiniti sramotu među narodima. 20 Onoga koji dolazi sa severa oteraću daleko od vas, i rasejaću ga po bezvodnoj i opustošenoj zemlji, tako da mu lice bude prema istočnom moru, a leđa prema zapadnom moru. Smrad će se njegov podići, i zadah će se njegov podizati, jer će Bog učiniti veliko delo.'

21 'Ne boj se, zemljo! Raduj se i veseli se, jer će Gospod učiniti veliko delo. 22 Ne bojte se, poljske životinje, jer će pašnjaci u pustinji ozeleneti, drveće će dati plod svoj, smokva i loza daće rod svoj! 23 I vi, sinovi Ciona, radujte se i veselite se Gospodu, svom Bogu, jer će vam on dati jesenju kišu u pravoj meri, i izliće na vas kišu, jesenju i prolećnu kišu, kao i ranije. 24 Gumna će biti puna očišćenog žita, a bačve će se prelivati mladim vinom i uljem. 25 Nadoknadiću vam godine koje su pojeli skakavac, beskrilni skakavac, bubašvaba i gusenica, moja velika vojska koju sam poslao među vas. 26 Vi ćete jesti, ješćete i nasitćete se, i hvalićete ime Gospoda, svog Boga, koji je za vas učinio čuda. Nikada više moj narod neće biti posramljen. 27 Tada ćete znati da sam ja usred Izraela i da sam ja Gospod, vaš Bog, i da nema drugoga. I nikada više moj narod neće biti posramljen.

28 A posle toga izliću svoj Duh na svako telo, i prorokovaće vaši sinovi i vaše kćeri. Vaši starci sanjaće snove, a vaši mladići imaće vizije. 29 I na sluge i sluškinje u tim danima ću izliti svoj Duh.

30 Učiniću da se znaci pojave na nebesima i na zemlji, krv i vatra i stubovi dima. 31 Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego što dođe veliki i zastrašujući Gospodnji dan. 32 I svako ko prizove Gospodnje ime biće spasen, jer će na gori

Cion i u Jerusalimu biti oni koji su izbavljani, kao što je Gospod rekao, i među ostatkom koji Gospod pozove.”

3 „Jer gle, u te dane i u to vreme, kada vratim zarobljeni narod Judin i jerusalimski, 2 skupiću i sve narode i odvešću ih u Josafatovu dolinu, i tamo ću im suditi zbog svog naroda i svog nasleđstva, Izraela, koje su oni rasejali među narode, a moju zemlju su razdelili. 3 Za moj su narod bacali žreb, dečaka su davali u zamenu za bludnicu, a devojčicu prodavali za vino, da bi mogli da piju.

4 I vi, šta vi imate sa mnom, Tire i Sidone, i svi filistejski krajevi? Zar mi takvim delima vraćate? A ako vi tako postupate sa mnom, ja ću brzo i hitro vaša dela oboriti na vaše glave. 5 Jer ste uzeli moje srebro i moje zlato, i moje dragoceno blago odneli ste u svoje hramove, 6 a sinove Jude i Jerusalima prodali ste sinovima Grka, da ih odvedu daleko od njihovog kraja. 7 Evo, ja ih dižem da se vrate iz mesta gde ste ih prodali, i vaša dela oboriću na vaše glave. 8 Vaše sinove i vaše kćeri predaću u ruke Judinim sinovima, a oni će ih predati Šabejima, dalekom narodu, jer je Gospod tako rekao.

9 Objavite ovo među narodima: 'Pripremite se za rat! Podignite junake! Neka pristupe! Neka dođu svi ratnici! 10 Prekujte svoje raonike u mačeve i svoje srpove u koplja. Ko je slab, neka kaže: 'Jak sam.' 11 Pomozite jedni drugima, dođite, svi okolni narodi, skupite se. Gospode, tamo dovedi ratnike svoje.

12 Neka se dignu narodi i neka dođu u Josafatovu dolinu, jer ću tamo sesti da sudim svim okolnim narodima.

13 Zamahnite srpom, jer je žetva sazrela. Dođite, siđite, jer se vinska presa napunila. Bačve se prelivaju, jer je njihova zloća velika. 14 Mnoštva, mnoštva su u dolini odluke, jer je blizu Gospodnji dan u

dolini odluke. 15 Sunce i mesec će potamneti, a i same zvezde će povući svoj sjaj. 16 Gospod će sa Ciona kao lav riknuti, iz Jerusalima će pustiti glas svoj. Nebo i zemlja će se zatresti, ali Gospod će biti utočište svom narodu i tvrđava Izraelovim sinovima. 17 Tada ćete znati da sam ja Gospod, vaš Bog, koji prebiva na Cionu, svetoj gori svojoj. I Jerusalim će biti sveto mesto i tuđinci više neće prolaziti njime.

18 Tog dana s gora će kapati sok od grožđa i brdima će teći mleko, i svim Judinim rečnim koritima teći će voda. Iz Gospodnjeg doma poteći će izvor i natapaće dolinu Sitim. 19 Egipat će se u pustoš pretvoriti, a Edom će se u pustinju, u голу pustoš pretvoriti, zbog nasilja nad Judinim sinovima, u čijoj su zemlji prolili nedužnu krv. 20 A Judina zemlja biće dovek nastanjena, i Jerusalim iz naraštaja u naraštaj. 21 I nedužnom ću smatrati njihovu krv koju ranije nisam smatrao nedužnom. Gospod će prebivati na Cionu.”

Pisac: Amos

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: oko 804. pre n. e.

KNJIGA PROROKA AMOSA

1 Reči Amosa,* pastira iz Tekoje, reči koje su mu objavljene u viziji o Izraelu u danima Ozije, Judinog cara, i u danima Jeroboama, Joasovog sina, izraelskog cara, dve godine pre zemljotresa. 2 On je rekao: „Gospod će sa Ciona kao lav riknuti, iz Jerusalima će glas svoj pustiti. Pastirski pašnjaci će tugovati, vrh Karmila će se osušiti.”

3 „Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri pobune Damaska, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su Galad kao žito vršili gvozdenu vršalicom. 4 Poslaću vatru na Azaelov dom da proguta Ben-Adadove utvrđene dvore. 5 Polomiću prevornice Damaska, istrebiću stanovnike ravnice Avena i onoga koji žezlo drži iz Bet-Edena, a sirijski narod biće izgnan u Kir', kaže Gospod.

6 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri pobune Gaze, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su u izgnanstvo odveli sve izgnanike da ih predaju Edomu. 7 Poslaću vatru na zidine Gaze da proguta njene utvrđene dvore. 8 Istrebiću stanovnike Azota i onoga koji žezlo drži iz Askalona, okrenuću svoju ruku na Akaron i izginuće ostatak Filisteja', kaže Gospod.

9 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri pobune Tira, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su sve izgnanike predali Edomu i nisu se setili bratskog saveza. 10 Poslaću vatru na zidine Tira da proguta njegove utvrđene dvore.'

11 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri po-

bune Edoma, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer je svog brata mačem progonio, ugušio je svoje milosrđe i u gnevu svome plen svoj stalno razdirao. Njegova jarost besni bez prestanka. 12 Poslaću vatru u Teman da proguta utvrđene dvore u Bosori.'

13 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri pobune sinova Amonovih, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su trudnicama u Galadu rasecali utrobu da prošire svoje granice. 14 Zapaliću zidine Rave da vatra proguta njene utvrđene dvore, sa ratnim pokličem u dan boja, sa vihorom u dan olujnog vetra. 15 Car će njihov otići u izgnanstvo, on i knezovi njegovi s njim', kaže Gospod."

2 „Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri prestupa Moava, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer je kosti edomskog cara spalio u kreču. 2 Poslaću vatru na Moav da proguta utvrđene dvore u Keriotu. 3 bukrom će Moav propasti, sa ratnim pokličem, sa zvukom roga. 4 Istrebiću iz njega sudiju, i s njim ću pobiti i sve njegove knezove', kaže Gospod.

4 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri prestupa Jude, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su odbacili Gospodnji zakon i nisu se držali njegovih propisa, nego su ih zavodile njihove laži, za kojima su išli njihovi očevi. 5 Poslaću vatru na Judu da proguta utvrđene dvore u Jerusalimu.'

6 Ovako kaže Gospod: 'Zbog tri prestupa Izraela, i zbog četiri, odluku neću promeniti, jer su pravednika prodavali za

* 1,1 „Amos” znači „teret; nošenje tereta”.

srebro i siromaha za jedne sandale. 7 Jedva čekaju da vide prah zemaljski na glavi ubogih i krotke s pravoga puta odvođe. Sin i otac odlaze istoj devojci da skrnave moje sveto ime. 8 Na haljinama koje su uzeli u zalog ispruženi leže pored svakog oltara, i vino onih koje su oglobili piju u hramu svojih bogova.

9 A ja sam ispred njih istrebio Amoreje, koji su bili kao kedrovi visoki i koji su bili kao velika stabla jaki, i uništio sam plodove njihove odozgo i korenje njihovo odozdo. 10 Ja sam vas izveo iz zemlje egipatske i vodio sam vas kroz pustinju četrdeset godina, da biste zauzeli zemlju amorejsku. 11 I od vaših sinova podizao sam proroke i od vaših mladića nazireje. Zar nije tako, sinovi Izraelovi?', govori Gospod.

12 'Ali vi ste davali nazirejima da piju vino, a prorocima ste zapovedali: 'Ne prorokujte.' 13 Evo, poljuljaću zemlju ispod vas, kao što se ljuljaju kola puna tek požnjevenog žita. 14 Ni onaj ko je brz neće naći utočište, a ni onaj ko je jak neće učvrstiti svoju snagu, niti će junak izbaviti svoju dušu. 15 Ko se služi lukom neće se održati, ko je brzih nogu neće pobeći, niti će konjanik izbaviti svoju dušu. 16 I onaj ko ima hrabro srce među junacima bežaće go u taj dan', govori Gospod."

3 „Čujte ovu reč koju Gospod govori o vama, sinovi Izraelovi, o celom narodu koji sam izveo iz zemlje egipatske: 2 'Od svih naroda na zemlji samo sam vas poznavao. Zato ću vas pozvati na odgovornost zbog svih vaših prestupa.

3 Idu li dvojica zajedno, a da se najpre ne sastanu i ne dogovore? 4 Riče li lav u šumi kad nema plena? Da li mladi lav pušta glas iz svog skrovišta ako ništa nije uhvatio? 5 Upada li ptica u zamku na zemlji ako nije postavljena klopka za nju? Diže li se zamka sa zemlje ako se u nju ništa nije uhvatilo? 6 Ako se rog oglasi u gradu,

zar ljudi neće zadrhtati? Ako nevolja zadesi grad, zar nije to Gospod učinio? 7 Jer Gospod ne čini ništa, a da svoju tajnu ne otkrije svojim slugama, prorocima. 8 Lav riče! Ko se neće bojati? Gospod govori! Ko neće prorokovati?

9 Objavite po utvrđenim dvorima u Azotu i po utvrđenim dvorima u egipatskoj zemlji i recite: 'Skupite se protiv samarijskih gora i pogledajte veliki metež usred Samarije i prevare u njoj! 10 Ne umeju da čine ono što je ispravno', govori Gospod, 'oni koji u svojim utvrđenim dvorima gomilaju ono što su nasiljem i pljačkom stekli'.

11 Zato ovako govori Gospod: 'Protivnik je opkolio zemlju, lišće te snage tvoje, a tvoji utvrđeni dvori biće opljačkani.'

12 Ovako govori Gospod: 'Kao kad pastir istrigne iz lavljih usta dve golenice ili deo uha, tako će biti istrgnuti sinovi Izraelovi koji sede u Samariji na ivici kreveta i na divanu iz Damaska.'

13 'Čujte i posvedočite u domu Jakovljevom', govori Gospod, Bog nad vojskama. 14 'Jer u dan kada Izrael pozovem na odgovornost zbog njegovih prestupa, pozvaću na odgovornost i oltare u Bet-Elu, rogovi oltara biće odsečeni i pašće na zemlju. 15 Srušiću zimsku kuću i letnju kuću. Propašće kuće od slonovače i mnoge će kuće nestati', govori Gospod."

4 „Čujte ovu reč, krave bašanske, koje se nalazite na samarijskoj gori, koje obmanjujete uboge, tlačite siromašne i svojim gospodarima govorite: 'Donesite da pijemo!' 2 Gospod se zakleo svojom svetošću: 'Gle, na vas dolaze dani kad će vas podići mesarskim kukama, a ostatak vaš udicama. 3 Izlazićete kroz pukotine, svaka pravo napred, i bićete izbačene u Harmon', govori Gospod.

4 'Dođite u Bet-El i grešite! U Galgalu umnožavajte svoje grehe i ujutru prinosite svoje žrtve, a trećeg dana svoje desetke!

5 I ono što je uskiso spalite kao žrtvu zahvalnicu, oglašavajte dobrovoljne prinose. Razglasite to, jer je to ono što volite, sinovi Izraelovi', govori Gospod.

6 'A ja sam dao da vam zubi ostanu čisti u svim vašim gradovima i da nema hleba u svim vašim mestima, ali vi se niste vratili meni', govori Gospod.

7 'Ja sam vam i kišu uskratio tri meseca pre žetve. Pustio sam kišu na jedan grad, a na drugi grad nisam je pustio. Na jednu njivu kiša je padala, a njiva na koju nisam pustio kišu osušila se. 8 Dva, tri grada otišla su posrćući u jedan grad da piju vodu i nisu mogli da ugase žeđ, ali se niste vratili meni', govori Gospod.

9 'Pustio sam na vas sušu i buđ. Umnožili su se vaši vrtovi i vinogradi, ali vaše smokve i masline izjele su gusenice, pa ipak se niste vratili meni', govori Gospod.

10 'Poslao sam među vas pošast sličnu pošasti u Egiptu. Mačem sam pobio vaše mladiće i vaši konji su odvedeni kao plen. Smradom iz vaših logora napunio sam vam nozdrve, ali se niste vratili meni', govori Gospod.

11 'Opustošio sam vas, kao što sam opustošio Sodom i Gomor. Bili ste kao cepanica izvađena iz vatre, ali se niste vratili meni', govori Gospod.

12 'Zato ću tebi tako učiniti, Izraele! I zbog toga što ću ti tako učiniti, spremi se, Izraele, da se sretnoš sa svojim Bogom! 13 Jer gle, on je saznao gore i stvorio vetar, on čoveku otkriva svoju misao, on zoru pretvara u mrak i hodi po uzvišicama zemaljskim - ime mu je Gospod, Bog nad vojskama'."

5 „Čujte ovu reč koju nad vama izričem kao naricaljku, dome Izraelov:

2 'Pala je devica Izrael, više neće ustati. Ostavljena je na zemlji svojoj, niko ga nema da je podigne.'

3 Jer ovako kaže Gospod: 'U gradu iz kog je izlazilo hiljadu vojnika ostaće samo sto, a iz kog je izlazilo sto ostaće samo deset. To će se desiti Izraelovom domu.'

4 Jer ovako kaže Gospod Izraelovom domu: 'Tražite me i živećete. 5 Ne tražite Bet-El, ne idite u Galgal, ne prelazite u Beršebu. Jer će Galgal otići u izgnanstvo, a Bet-El će postati sablasno mesto. 6 Tražite Gospoda i živećete, da on ne počne da pali poput vatre koja proždire, dome Josifov, a da u Bet-Elu ne bude nikoga da je ugasi, 7 vi koji sud u pelen pretvarate i pravednost na zemlju bacate. 8 On je stvorio sazvežđe Kima i sazvežđe Kesil,* on gustu tamu pretvara u jutro, a dan u mrklu noć, on doziva morske vode da ih izlije na površinu zemlje - Gospod je ime njegovo. 9 On munjevito dovodi pustoš na onoga ko je jak, da bi pustoš došla na utvrđeno mesto.

10 Oni mrze onoga koji na gradskim vratima ukorava, i gadi im se onaj koji govori čistu istinu. 11 Zato što od ubogog tražite danak za zemlju i uzimate od njega žito za porez, sagradili ste kuće od klesanog kamena, ali nećete živeti u njima, posadili ste lepe vinograde, ali nećete piti vino od njih. 12 Jer znam da je mnogo vaših prestupa i da su silni vaši gresi: ugnjetavate pravednika, primete mito i na gradskim vratima izvrćete pravdu siromašnima. 13 Zato će onaj ko je razborit ćutati u to vreme, jer će to biti vreme nevolje.

14 Tražite dobro, a ne zlo, da biste živeli i da bi Gospod, Bog nad vojskama, bio s vama, kao što vi kažete. 15 Mrzite zlo, a volite dobro, i dajte mesta pravdi na gradskim vratima. Možda će se Gospod, Bog nad vojskama, smilovati ostatku Josifovom.'

16 Zato ovako kaže Gospod, Bog nad vojskama: 'Naricaće se po svim trgovima i

* 5,8 Za sazvežđe Kima se smatra da predstavlja Plejade (Vlašice), a da Kesil predstavlja Orion.

po svim ulicama govoriće se: 'Jao! Jao!' I zvaće ratara da tuguje i one koji su vešti u naricanju da jadikuju. 17 Naricaće se po svim vinogradima, jer ću proći posred tebe', kaže Gospod.

18 'Teško onima koji čeznu za Gospodnjim danom! Šta će za vas značiti Gospodnji dan? Tada će biti tama, a ne svetlost, 19 kao kad čovek beži pred lavom, pa naiđe na medveda, i kao kad uđe u kuću i rukom se osloni na zid, a ujede ga zmija. 20 Zar neće Gospodnji dan biti tama, a ne svetlo; mrak, a ne svetlost? 21 Mrzim vaše praznike, odbacio sam ih, i više ne uživam u mirisu vaših svećanih zborova. 22 I ako mi prinosite žrtve paljenice, vaši žrtveni darovi neće mi biti mili, a na vaše žrtve zajedništva od utovljenih životinja neću ni pogledati. 23 Ukloni od mene buku svojih pesama, da ne čujem zvuk tvojih žičanih instrumenata. 24 I neka pravda poteče kao voda i pravednost kao potok koji stalno teče. 25 Zar ste meni četrdeset godina u pustinji prinosili žrtve i žrtvene darove, dome Izraelov? 26 Nosićete svog cara Sakuta i Kajvana, to jest likove koje ste sebi načinili, zvezdu koju obožavate kao boga. 27 A ja ću vas poslati u izgnanstvo dalje od Damaska,' kaže onaj kome je ime Gospod, Bog nad vojskama."

6 „Teško bezbrižnima na Cionu i onima koji se uzdaju u goru samarijsku! To su ugledni ljudi u najistaknutijem od svih naroda i k njima dolazi Izraelov dom. 2 Idite u Halnu i vidite, odande idite u gusto naseljen Emat, pa siđite u Gat filistejski. Da li su oni bolji od ovih carstava, i da li je njihovo područje veće od vašeg područja? 3 Zar u svojim mislima odbacujete dan nevolje, a dajete mesta nasilju? 4 Ležite na sofama od slonovače, izvalili ste se na svojim posteljama, i jedete jaganjce iz stada i ugojene junce, 5 sastavljate

pesme uz zvuke žičanog instrumenta i poput Davida izmišljate muzičke instrumente, 6 pijete vino iz pehara i mažete se najboljim uljima, i nije vas zbolela Josifova propast.

7 Zato će sada oni biti na čelu onih koji će biti izgnani i nestaće razuzdanosti onih što leže izvaljeni.'

8 Gospod se zakleo svojom dušom, govori Gospod, Bog nad vojskama: 'Gadi mi se ponos Jakovljevi i mrzim njegove utvrđene dvore, neprijatelju ću predati grad i sve što je u njemu. 9 I ako deset ljudi ostane u jednoj kući, umreće i oni. 10 A stric jednog od umrlih iznosiće ih jednog po jednog, i spaljivaće ih jednog po jednog, da bi izneo kosti iz kuće. I pitaće onoga koga nađe u kući: 'Ima li još koga s tobom?' A ovaj će mu odgovoriti: 'Nema nikoga!' Tada će mu on reći: 'Ćuti! Jer ne treba spominjati Gospodnje ime.'

11 'Jer, evo, Gospod zapoveda i udariće na veliku kuću da se razvali i na malu kuću da se raspadne.

12 Trče li konji po litici? Ore li se po njoj govedima? A vi ste pravdu pretvorili u otrovnu biljku i plod pravednosti u pelen, 13 radujete se ništavilu i govorite: 'Zar nismo svojom snagom rogove* osvojili?' 14 'Gle, podižem na vas, dome Izraelov', govori Gospod, Bog nad vojskama, 'narod koji će vas tlačiti od granice Emata do Arabe*."

7 Evo šta mi je pokazao Gospod: Gle, stvorio je jato skakavaca kad su iznikli kasni usevi. I gle, bila je to kasna setva nakon careve kosidbe. 2 A kad su pojeli sve bilje na zemlji, rekao sam: „Gospode, oprostimo, molim te! Ko će se od Jakova podići, kad je tako mali?"

3 Gospodu je bilo žao zbog toga. „Neće

* 6,13 Životinjski rog se u Bibliji često koristi kao simbol snage, moći ili vlasti.

* 6,14 Vidi fusnotu za 5. Mojsijeva 1,7.

se to desiti", rekao je Gospod.

4 Evo šta mi je pokazao Gospod: Gle, Gospod je vatrom spor pokrenuo, i ona je proždrla veliki vodeni bezdan i proždrla je deo njive. 5 A ja sam rekao: „Gospode, stani, molim te! Ko će se od Jakova podići, kad je tako mali?”

6 Gospodu je bilo žao zbog toga. „Ni to se neće desiti”, rekao je Gospod.

7 Evo šta mi je pokazao: Gle, Gospod je stajao na zidu podignutom pomoću viska i u ruci mu je bio visak. 8 Tada me je Gospod upitao: „Šta vidiš, Amose?” Ja sam odgovorio: „Visak.” Na to je Gospod rekao: „Evo, stavljam visak usred svog naroda Izraela. Neću mu više opraštati. 9 Obredne uzvišice Isakove biće opustošene, svetišta Izraelova razorena, i s mačem ću ustati na dom Jeroboamov.”

10 Tada je Amasija, sveštenik u Bet-Elu, poručio Jeroboamu, caru Izraela: „Amos kuje zaveru protiv tebe usred Izraelovog doma. Zemlja više ne može da podnese sve reči njegove. 11 Jer ovako govori Amos: 'Jeroboam će poginuti od mača, a Izrael će biti izgnan iz svoje zemlje.’

12 Amasija je rekao Amosu: 'Odlazi, videoče! Beži u zemlju Judinu, pa tamo jedi hleb i tamo prorokuj! 13 Ali u Bet-Elu više ne prorokuj, jer je on svetište carevo i carska prestonica’.”

14 Na to je Amos odgovorio Amasiji: „Nisam bio prorok, niti sin proroka. Bio sam pastir i zasecao sam plodove na stablima divlje smokve. 15 Ali Gospod me je uzeo od stada i Gospod mi je rekao: 'Idi, prorokuj mom narodu Izraelu!’ 16 Sada čuj Gospodnju reč: 'Zar ti govoriš: 'Ne prorokuj protiv Izraela, i ne govori protiv doma Isakovog?’ 17 Zato ovako kaže Gospod: 'Tvoja žena će u gradu postati bludnica. Tvoji sinovi i tvoje kćeri pašće od mača. Tvoja zemlja biće razdeljena mer-nim užetom. Ti ćeš na nečistoj zemlji umreti, a Izrael će biti izgnan iz svoje zem-

lje’.”

8 Evo šta mi je pokazao Gospod: Gle, korpa letnjeg voća.* 2 Zatim je upitao: „Šta vidiš, Amose?” Ja sam odgovorio: „Korpu letnjeg voća.” Na to mi je Gospod rekao: „Došao je kraj* narodu mom Izraelu. Više im neću opraštati.’ 3 'Tog dana hramske pesme pretvoriće se u gorki plač’, govori Gospod. 'Biće mnogo leševa. Svuda će biti pobacani u tišini!’

4 'Čujte ovo, vi koji siromaha proždirete i krotke na zemlji satirete 5 i govorite: 'Kada će proći mladina, pa da žitarice prodajemo? I kada će se Subota završiti pa da žito nudimo na prodaju, da smanjimo efu, da povećamo sikal i da varamo na vagi, 6 da kupujemo ubogog za srebro i siromašnog za jedne sandale i da prodajemo loše žito?’

7 'Gospod se zakleo Veličanstvom Jakovljevim: 'Nijedno njihovo delo nikada neću zaboraviti. 8 Zar se neće zbog toga zemlja zatresti i svi stanovnici njeni tugovati? Zar se neće sva zemlja podići kao Nil, nabujati i opasti kao egipatski Nil?’

9 'Tog dana', govori Gospod, 'učiniću da sunce zađe u podne i da zemlja bude u mraku u po bela dana. 10 Vaše praznike pretvoriću u žalost i sve vaše pesme u naricaljke. Staviću kostret oko svih bedara i učiniću da svaka glava oćelavi i da bude žalost kao za sinom jedincem, i kraj će tome biti kao dan pun gorčine.’

11 'Gle, dolaze dani', govori Gospod, 'kada ću na zemlju poslati glad i žeđ, ali ne glad za hlebom niti žeđ za vodom, nego za slušanjem Gospodnjih reči. 12 Oni će posrtati od mora do mora i od severa do istoka. Lutaće tražeći Gospodnju reč, ali je neće naći. 13 Tog dana lepe devojke i

* 8,1 Smokava i urmi.

* 8,2 Reč „kraj” - hebrejski „kec” i „leto” - hebrejski „kajic” predstavljaju igru reči gde „leto” (letnje voće) ukazuje na „kraj”.

mladići padaće u nesvest od žeđi, 14 oni koji se zaklinju samarijskom krivicom i govore: 'Tako živ bio bog tvoj, Dane!' i: 'Tako živ bio put za Beršebu!' Oni će pasti i više neće ustati."

9 Video sam Gospoda kako stoji iznad oltara i govori: „Udari glavu stuba, da se pragovi zatresu! Svim stubovima odseci glavu! A one koji od naroda ostanu, mačem ću pobiti. Nijedan koji beži neće pobeći i nikome beg neće uspeti. 2 Da se u grob zakopaju, odande će ih moja ruka izvaditi. Da se na nebesa popnu, i odande ću ih skinuti. 3 Da se na vrh Karmila sakriju, tamo ću ih tražiti i uzeću ih odande. Da se od očiju mojih na dno mora sakriju, dole ću zmiji zapovediti da ih ujede. 4 Da pred svojim neprijateljima u zarobljeništvo odu, tamo ću maču zapovediti da ih pobije. Oči ću svoje na njih upraviti da ih snađe zlo, a ne dobro. 5 Kad Gospod nad vojskama, zemlju dodirne, ona se topi, tuguju svi stanovnici njeni. Sva se kao Nil podiže, kao egipatski Nil opada.

6 On gradi na nebesima stepenice svoje i zdanje svoje nad zemljom koju je utemeljio, on doziva morske vode da ih izlije na površinu zemlje - Gospod je ime njegovo.'

7 'Sinovi Izraelovi, zar mi vi niste kao sinovi Husa?', govori Gospod. 'Zar nisam izveo Izrael iz Egipta, a Filisteje s Krita i Siriju iz Kira?'

8 Gle, oči Gospoda gledaju grešno carstvo i on će ga istrebiti s lica zemlje. 'Ali ipak neću sasvim istrebiti Jakovljevi dom', govori Gospod. 9 'Jer, evo, dajem zapovest i potrešću Izraelov dom među svim narodima, kao što se trese rešet, da ni kamenčić ne padne na zemlju. 10 Od mača će poginuti svi grešnici iz mog naroda koji govore: 'Neće se nevolja približiti, neće nas stići.'

11 'Tog dana podignuću Davidovu ko-

libu koja je pala i popraviću njene pukotine. Podignuću njene ruševine i izgradiću je da bude kao što je bila davnih dana, 12 da osvoje ono što je ostalo od Edoma, i sve narode koji nose moje ime', govori Gospod, koji čini sve to.

13 'Gle, dolaze dani', govori Gospod, 'kad će orač stizati žeteoca, a onaj koji gazi grožđe onoga koji nosi seme. S gora će kapati sok od grožđa, i sva će se brda rastopiti. 14 A ja ću vratiti Izrael, svoj zarobljeni narod, i oni će opet sagraditi opustele gradove i naseliće ih, posadiće vinograde i piće njihovo vino, zasadiće vrtove i ješće njihov plod.

15 Posadiću ih u zemlju njihovu i nika da više neće biti iščupani iz zemlje koju sam im dao', kaže Gospod, tvoj Bog."

Pisac: Avdija

Pisanje završeno: oko 607. pre n. e.

KNJIGA PROROKA AVDIJE

1 Avdijina* vizija: Ovako kaže Gospod za Edom: „Čuli smo vest od Gospoda, i poslanik je otišao među narode: 'Ustanite, i krenimo u boj na njega!'

2 Gle, malim sam te učinio među narodima. Mnogo si prezren. 3 Oholost srca tvoga prevarila te je, tebe koji živiš u kamenim klisurama, u visokom prebivalištu svome, i u svom srcu govoriš: 'Ko će me oboriti na zemlju?' 4 I da se smestiš visoko kao orao ili da među zvezdama sviješ svoje gnezdo, i odande ću te oboriti', govori Gospod.

5 'Kad bi k tebi došli lopovi ili pljačkaši noću, koliko bi te oplenili? Zar ne bi pokrali samo ono što bi želeli? Ili, kad bi k tebi došli berači grožđa, zar ne bi ostavili i nešto za pabirčenje? 6 O, kako je Isav dobro pretresen! Kako li su otkrivena njegova skrivena blaga! 7 Oterali su te sve do granice. Svi tvoji saveznici su te prevarili. Ljudi s kojima si bio u miru savladali su te. Oni koji jedu s tobom podmetnuće ti mrežu kao onome koji nema razboritosti. 8 'Neću li u taj dan', govori Gospod, 'uništiti mudre iz Edoma i razboritost u brdovitom području Isava? 9 Tvoji će se junaci pres traviti, Temane, jer će u pokolju svi biti istrebljeni sa brdovitog područja Isava. 10 Zbog nasilja nad tvojim bratom Jakovom sramota će te pokriti, i bićeš istrebljen zauvek. 11 Onog dana kad si stajao po strani, onog dana kad su stranci odvodili njegovu vojsku u zarobljeništvo i kad su tuđinci ulazili kroz njegova vrata i za Jerusolim bacali žreb, i ti si bio kao jedan od njih.

12 Nisi smeo likovati u dan svog brata, dan njegove nesreće, i radovati se nad Judinim sinovima u dan njihove pogibije, i nisi smeo da se na sva usta rugaš u dan njihove nevolje. 13 Nisi smeo da ulaziš na vrata mog naroda u dan njegove propasti. Nisi smeo da posmatraš njegovu nevolju u dan njegove propasti i da posegneš rukom za njegovim bogatstvom u dan njegove propasti. 14 I nisi smeo da stojiš na raskršćima, da pobiješ njegove begunce; nisi smeo da predaš one koji su preživeli u dan nevolje. 15 Jer blizu je Gospodnji dan kad će se podići na sve narode. Kako si ti postupao s drugima, tako će se i s tobom postupati. Tvoja će se dela vratiti na tvoju glavu. 16 Jer kao što ste vi pili čašu mog gneva na mojoj svetoj gori, tako će je svi narodi piti bez prestanka. I piće i gutaće i biće kao da ih nikada nije ni bilo.

17 A oni koji budu preživeli biće na gori Cion, i ona će biti sveta, i Jakovljevi dom zauzeće ono što je njegovo. 18 Jakovljevi dom postaće vatra, i Josifov dom plamen, a Isavov dom strnjika - zapaliće ga i proždreti. I niko neće preživeti iz Isavovog doma, jer je Gospod tako rekao. 19 I oni će zauzeti Negev, brdovito područje Isava, Šefelu i filistejsku zemlju. I zauzeće Jefremovo polje i samarijsko polje, a Benjamin će zauzeti Galad. 20 A izgnanicima s ovog bedema, Izraelovim sinovima, pripašće ono što su imali Hananci, sve do Sarepte. Izgnanici iz Jerusalima, koji su bili u Sefaradu, uzeće u posed gradove u Negevu.

21 A spašeni će izaći na goru Cion, da sude brdovitom području Isava, a carska će vlast pripasti Gospodu."

* 1,1 „Avdija“ znači „sluga Gospodnji“.

Pisac: Jona

Pisanje završeno: oko 844. pre n. e.

KNJIGA PROROKA JONE

1 Gospodnja reč došla je Joni,* Amatijevom sinu: **2** „Ustani, idi u Ninivu, veliki grad, i viči protiv njega, jer se njihova zloća popela do mene!”

3 Jona je ustao da beži u Tarsis, od lica Gospodnjeg. Kad se spustio u Jopu, našao je brod koji je plovio za Tarsis. Platilo je vozarinu i ukrcao se na njega, da bi otišao s njima u Tarsis, od lica Gospodnjeg.

4 Gospod je podigao jak vetar na moru, i nastala je velika oluja na moru, tako da je izgledalo da će se brod razbiti. **5** Mornari su se uplašili i svako je prizivao u pomoć svog boga. Bacali su u more stvari s broda da bi ga rasteretili. A Jona je bio sišao u potpalublje broda, legao i čvrsto zaspao. **6** Na kraju je kapetan broda došao k njemu i rekao mu: „Šta je s tobom, zašto spavaš? Ustani, prizivaj svog boga! Možda će se Bog pobrinuti za nas, da ne izginemo.” **7** Tada su jedan drugom rekli: „Hajde da bacimo žreb i da saznamo zbog koga nas je snašla ova nevolja!” Tako su bacali žreb i žreb je pao na Jonu. **8** Tada su mu rekli: „Molimo te, reci nam zbog čega nas je snašla ova nevolja? Kojim se poslom baviš i odakle dolaziš? Iz koje si zemlje i od kog si naroda?”

9 On im reče: „Ja sam Jevrejin, i bojim se Gospoda, Boga nebeskog, onoga koji je stvorio more i kopno.”

10 Tada su se ljudi jako uplašili, i rekli su mu: „Šta si to učinio?” Jer su saznali da on beži od Gospoda, kao što im je rekao. **11** Na kraju su ga pitali: „Šta da radimo s tobom da nam se more smiri?” Jer je oluja

na moru bivala sve jača. **12** On im reče: „Uzmite me i bacite me u more, i more će se smiriti! Jer znam da se zbog mene ova velika oluja podigla na vas.” **13** Međutim, ljudi su se i dalje borili s olujom pokušavajući da vrate brod do kopna, ali nisu mogli jer je oluja na moru bivala sve jača.

14 Tada su prizivali Gospoda: „O, Gospode, molimo te, ne daj da izginemo zbog duše ovoga čoveka! Ne stavljaš na nas nedužnu krv, jer ti Gospode činiš ono što želiš!” **15** Zatim su uzeli Jonu i bacili ga u more, i more je prestalo da besni. **16** Tada je ljude obuzeo veliki strah od Gospoda, pa su prineli žrtvu Gospodu i učinili zavete.

17 A Gospod je poslao veliku ribu da proguta Jonu, i Jona je bio u utrobi ribe tri dana i tri noći.

2 Tada se Jona iz utrobe ribe pomolio Gospodu, svom Bogu, **2** i rekao: „U nevolji svojoj prizvao sam Gospoda, i on me je uslišio. Iz utrobe groba* za pomoć sam vapio. Ti si čuo glas moj. **3** Kada si me bacio u dubine, u srce otvorenog mora, tada me je struja vodena okruživala. Sve pobesnele vode i talasi tvoji preko mene su prelazili. **4** A ja sam rekao: 'Oteran sam od očiju tvojih! Hoću li opet moći da gledam tvoj sveti hram?' **5** Vode su mi dušu okružile, vodeni bezdan me je opkolio. Morske trave obavile su se oko glave moje. **6** Do podnožja gora sišao sam. Pre-

* **2,2** „Šeol” na hebrejskom, što je sinonim za „grob”, pojam koji je zloupotrebljavan u teologiji kao podrška dogmi o paklu – fiktivnom mestu večnih muka. Vidi fusnotu za Luka 16,23.

* **1,1** „Jona” znači „golub”.

vornice zemaljske zatvorile su se nada mnom zauvek. Ali ti si iz jame izvadio život moj, Gospode, Bože moj. **7** Kad je duša moja klonula u meni, Gospoda sam se setio. Tada je molitva moja došla k tebi, u tvoj sveti hram. **8** A oni koji se drže ništavne taštine, ostavljaju svoju dobrotu. **9** A ja ću ti glasom zahvalnim žrtve prinostiti. Što sam se zavetovao, ispuniću. Spasenje je od Gospoda.”

10 I Gospod je zapovedio ribi da izbljuje Jonu na kopno.

3 Gospodnja reč došla je Joni i drugi put: **2** „Ustani, idi u Ninivu, veliki grad, i objavi mu ono što ti govorim da mu objaviš!”

3 Jona je ustao i otišao u Ninivu po Gospodnjoj reči. Niniva je bila veoma veliki grad i trebalo je tri dana hoda da se ona pređe. **4** Jona je ušao u grad i išao njime dan hoda, objavljujući: „Još samo četrdeset dana i Niniva će biti uništena!”

5 Ljudi iz Ninive poverovali su Bogu, pa su proglasili post i obukli se u kostret, svi od najvećeg do najmanjeg. **6** A kad je reč došla do cara Ninive, on je ustao sa svog prestola i skinuo sa sebe svoje carsko ruho, obukao se u kostret i seo u pepeo. **7** Još je dao da se sastavi proglas i da se pročita u Ninivi, po odredbi cara i njegovih velikaša: „Ni ljudi ni stoka, ni krupna ni sitna, ne smeju ništa da okuse! Ne smeju ništa da jedu! Ni vodu ne smeju da piju! **8** Neka i ljudi i stoka budu u kostreti. Neka iz sve snage vape Bogu i neka se svi odvrte od svog zlog puta i od zla koje je u njihovim rukama! **9** Ko zna, možda se Bog odvrati i sažali se i odustane od svog žestokog gneva, pa ne izginemo!”

10 Bog je video njihova dela, da su se odvrtili od svog zlog puta, i zato je Bog zažalio zbog zla koje je rekao da će im učiniti, i nije učinio.

4 Joni je zbog toga bilo mnogo krivo, pa se razgnevio. **2** Zato se pomolio Gospodu i rekao: „Gospode, zar nisam mislio da će tako biti još dok sam bio u svojoj zemlji? Zato sam i hteo da pobegnem u Tarsis, jer sam znao da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnev i pun dobrote, i sažaljiv zbog zla. **3** Zato te sad molim, Gospode, uzmi moju dušu od mene, jer mi je bolje da umrem nego da živim!”

4 Na to mu Gospod reče: „Jeli dobro da se ljutiš?”

5 Tada je Jona izašao iz grada i seo istočno od grada. Tamo je sebi podigao kolibu, da sedi pod njom u hladu dok ne vidi šta će biti s gradom. **6** Gospod Bog je učinio da nad Jonom izraste tikva,* da mu pravi senku nad glavom i da mu olakša muku. Jona se veoma obradovao tikvi.

7 Ali kad je sutradan svanula zora, Bog je poslao crva da podgrize tikvu, tako da se ona osušila. **8** Čim je granulo sunce, Bog je poslao vruć istočni vetar, a sunce je udaralo Joni u glavu, pa ga je uhvatila nesvestica. Želeo je da umre, pa je govorio: „Bolje mi je da umrem nego da živim!”

9 Bog reče Joni: „Jeli dobro da se ljutiš zbog tikve?”

A on mu odgovori: „Dobro je što se ljutim, do smrti čak!” **10** Gospod mu reče: „Tebi je žao tikve oko koje se nisi trudio niti si je gajio, i koja je za jednu noć izrasla i za jednu noć usahla. **11** A meni da ne bude žao Ninive, velikog grada, u kome ima više od sto dvadeset hiljada ljudi koji ne znaju šta je desno, a šta levo, a uz to i mnogo stoke?”

* **4,6** „Kikajon” na hebrejskom. Nije sasvim izvesno o kakvoj biljci ili eventualno gljivi je ovde reč.

Pisac: Mihej

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: pre 717. pre n. e.

Obuhvata vreme: 777-717. pre n. e.

KNJIGA PROROKA MIHEJA

1 Gospodnja reč koja je došla Miheju* iz Moreseta, u danima Jotama, Ahaza i Jezequije, careva Judinih, u viziji o Samariji i Jerusalimu:

2 „Čujte, svi narodi! Slušaj, zemljo i sve što je na tebi, i neka Gospod Bog bude svedok protiv vas, Gospod iz svog svetog hrama! 3 Jer, gle, Gospod izlazi iz svog mesta. Sići će i gaziće po uzvišicama zemaljskim. 4 Pod njim će se gore rastopiti, i doline razdvojiti, kao vosak pred vatrom i kao voda prolivena niz strminu.

5 Sve je to zbog Jakovljevog prestupa, zbog greha Izraelovog doma. Šta je Jakovljev prestup? Zar nije to Samarija? I koje su uzvišice Judine? Zar nije to Jerusalem? 6 Zato ću od Samarije napraviti ruševinu u polju, mesto gde se vinogradi sade. Njeno kamenje ću pobacati u dolinu, a temelje ću joj ogoliti. 7 Svi njeni rezbareni likovi biće razbijeni, svi pokloni koje je dobila kao platu biće vatrom spaljeni, i sve ću njene idole uništiti. Jer ih je skupila od bludničke plate, i oni će bludnička plata opet postati.

8 Zato ću plakati i ridati, ići ću bos i go. Zavijaću kao zmajevi i tugovaću kao ženke sove. 9 Jer njena rana je neizlečiva, proširila se sve do Jude, doprla je do vrata mog naroda, sve do Jerusalima.”

10 „Ne javljajte to u Gatu, ne plaćite! U Bet-Afri valjajte se u prašini! 11 Odlazi, stanovnice Safira, u sramnoj golotinji! Stanovnica Sanana od straha nije izašla iz

svog grada. Zbog naricanja Bet-Ezela nećete kod njega naći zaklon. 12 Jer stanovnica Marota nada se dobru, ali zlo silazi od Gospoda na vrata jerusalimska. 13 Upregni brze konje u kola, stanovnice Lahisa! Ona je početak greha kćeri cionske, jer su se u njoj našli prestupi Izraela. 14 Zato ćeš Moreset-Gatu dati oprostajne poklone. Kuće u Ahsivu biće laž za careve izraelske. 15 Još ću ti dovesti naslednika, stanovnice Marise. Slava Izraelova doći će sve do Odolama. 16 Očelavi se i obrij glavu zbog mile dece svoje! Raširi ćelu poput orla, jer se vode od tebe u ropstvo!”

2 „Teško onima koji bezakonje smišljaju i zlo planiraju na posteljama svojim! Kad svane jutro to izvršavaju, jer je u njihovim rukama moć da to učine. 2 Žele njive i otimaju ih, žele kuće i uzimaju ih, iznuđujući čoveka i dom njegov, i čoveka i nasledstvo njegovo.

3 Zato ovako kaže Gospod: 'Evo, ovom rodu smišljam zlo iz kojeg nećete izvući svoje vratove, i nećete više bahato hoditi, jer će to biti vreme nevolje. 4 Tog dana ljudi će o vama podrugljivo pričati i naricaće nad vama. Ovakvu će naricaljku izgovarati: 'Sasvim smo opustošeni! On promeni deo mog naroda. Kako mi ga uzima! Naše njive deli nevernom.' 5 Zato u zboru Gospodnjeg naroda neće biti nikoga da ti užetom odmeri deo koji ti je žrebom određen. 6 Ne prorokujte! A oni laži prorokuju. O ovome nećete prorokovati. Sramota se neće ukloniti.

* 1,1 „Mihej” znači „ko je kao Gospod?”

7 'Govoriš li, Jakovljevi: 'Zar je Duh Gospodnji postao nezadovoljan i da li su to dela njegova?' Zar moje reči nisu na dobro onome ko živi čestito?

8 Juče je moj narod ustao kao ljuti neprijatelj. Otimate divne ukrase što se napred na haljinama nose, i to od onih koji bezbrižno prolaze, kao oni koji se vraćaju iz rata. 9 Žene naroda moga terate iz njihovih milih domova. Njihovoj deci oduzimate moju slavu zauvek. 10 Ustanite i idite, jer ovo više nije vaš mirni dom! Zemlja se onečistila i zato dolazi propast, a propast je bolna. 11 Ako čovek koji ide za vetrom i za prevarom lažući kaže: 'Prorokovaću vam o vinu i o opojnom piću', taj će biti prorok ovom narodu.

12 'Zaista ću sabrati Jakova, sve vas, zaista ću skupiti preostale od Izraela. Ujediniću ih kao ovce u toru, kao stado usred njegovog pašnjaka. Tu će se čuti vrema od ljudi.

13 Pred njima će ići onaj koji probija prepreku, a za njim će i oni proći. Proći će kroz vrata i izaći će na njih. Njihov car će ići pred njima, a Gospod će im biti na čelu."

3 Rekao sam: „Čujte, molim vas, poglavari Jakovljevi i zapovednici Izraelovog doma! Zar nije na vama da znate šta je pravda? 2 Vi mrzite dobro, a volite zlo, ljudima kožu gulite i meso im s kostiju skidate, 3 jedete meso mog naroda i kožu im gulite, kosti im lomite i kidate ih kao ono što se stavlja u kotao, kao meso u loncu. 4 Tada će oni prizvati Gospoda da im pomogne, ali on im se neće odazvati. Okrenuće tada lice od njih, jer su činili zla dela.

5 Ovako govori Gospod protiv proroka koji zavode moj narod, koji grizu zubima i uzvikuju: 'Mir!' ali objavljuju rat protiv onoga ko im ništa ne stavi u usta: 6 'Zato će vas zateći noć, pa nećete imati vizije, i

tama, pa nećete moći da gatate. Sunce će nad prorocima zaći i dan će se nad njima smračiti. 7 Postideće se oni koji imaju vizije i gatari će se razočarati. Od sramote će svi oni usta pokriti, jer odgovora od Boga neće biti.

8 A ja sam pun sile od Gospodnjeg duha, pun sam pravde i moći, da objavim Jakovu njegov prestup i Izraelu njegov greh.

9 'Čujte ovo, molim vas, poglavari Jakovljevog doma i zapovednici Izraelovog doma, vi kojima se pravda gadi i koji izvrćete sve što je ispravno, 10 koji Cion gradite krvoproliećem i Jerusalem nepravdom! 11 Poglavari njegovi po mitu sude, sveštenici njegovi poučavaju za platu i proroci njegovi gataju za novac, a na Gospoda se pozivaju, govoreći: 'Zar nije Gospod među nama? Neće nas snaći nikakva nevolja.' 12 Zato će Cion zbog vas biti preoran kao njiva i od Jerusalima će ostati samo ruševine, a gora doma Božjeg obrašće šumom."

4 U poslednjim danima gora Gospodnjeg doma biće utvrđena iznad gorskih vrhova i uzdižeće se iznad bregova, i k njoj će se sticati narodi. 2 Mnogi će narodi ići i govoriće: „Dodite! Pođimo na Gospodnju goru, u dom Jakovljevog Boga! On će nas poučavati svojim putevima, i hodićemo njegovim stazama." Jer će sa Ciona doći zakon i Gospodnja reč iz Jerusalima. 3 On će suditi mnogim narodima i ispraviće stvari među moćnim narodima nadaleko. Oni će prekovati svoje mačeve u raonike i svoja koplja u srpove. Neće više narod podizati mač na narod niti će se više učiti ratovanju. 4 Svako će sedeti pod svojom lozom i pod svojom smokvom i niko ih neće plašiti, jer to su reči iz usta Gospoda nad vojskama.

5 Jer svi će narodi hoditi u ime svog boga, a mi ćemo hoditi u ime Gospoda,

našeg Boga, doveka, u svu večnost.

6 „Tog dana”, govori Gospod, „skupiću hrom narod i sabraču rasejan narod, kome sam zlo naneo. 7 Od hromog naroda sačuvaću ostatak i učiniću moćan narod od onih koji su daleko izgnani, i ja, Gospod, carevaću nad njima na gori Cionu od sada pa doveka.

8 A ti, kulo za stada, breže kćeri cionske, opet će se tebi vratiti stara vlast, carstvo koje pripada kćeri jerusalimskoj.”

9 „Zašto tako jako vičeš? Zar nema u tebi cara? Zar je nestao tvoj savetnik, pa su te bolovi obuzeli kao ženu koja se porađa? 10 Savijaj se od bolova i muči se, kćeri cionska, kao žena koja se porađa. Jer tada ćeš iz grada izaći i u polju ćeš stanovati. Otići ćeš u Vavilon. Odatle ćeš biti izbačena. Odatle će te Gospod otkupiti iz ruku tvojih neprijatelja.

11 Tada će se na tebe skupiti mnogi narodi, oni što govore: 'Neka se onečisti i neka naše oči likuju nad Cionom.' 12 Ali oni ne znaju Gospodnje misli, i njegove namere ne razumeju. On će ih skupiti na gumno kao snopove tek požnjevenog žita.”

13 „Ustani, kćeri cionska, i kao žito ih vrši, jer ću tvoj rog pretvoriti u gvožđe i tvoje papke pretvoriću u bakar, pa ćeš satrti mnoge narode. Zaplenićeš i posvetićeš Gospodu, istinitom Gospodaru cele zemlje, njihov nepravedni dobitak i njihovo bogatstvo.”

5 „Sada se sečeš po svom telu, napadnuti grade. Neprijatelj nas drži pod opsadom. Prutom će po obrazu udarati Izraelovog sudiju.”

2 „A ti, Betleheme Efrato, koji si premlen da budeš među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu, čiji izlasci su od pre vremena, od

eonskih dana.*

3 Zato će ih on predati dok ne rodi ona koja treba da rodi. A ostatak braće njegove vratiće se sinovima Izraelovim.

4 On će stajati i pasti stado Gospodnjom silom, veličanstvom imena Gospoda, svog Boga. I oni će u miru živeti jer će njegova vlast sezati sve do krajeva zemaljskih. 5 On će doneti mir. A kad Asirac dođe u našu zemlju i stupi u naše utvrđene dvore, podignućemo protiv njega sedam pastira, osam knezova od ljudi. 6 Oni će mačem pasti zemlju asirsku i zemlju Nimrodovu na njenim ulazima. I on će doneti izbačanje od Asirca kad on dođe u našu zemlju i stupi na naše tlo.

7 A ostatak Jakovljevi biće usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda, kao veliki pljusak po rastinju, što ne zavisi od čoveka niti čeka na sinove ljudske. 8 Ostatak Jakovljevi biće među narodima, usred mnogih naroda, kao lav među zverima šumskim, kao mladi lav među stadom ovaca, koji prolazeći gazi i razdire, a nema nikoga da ih izbavi. 9 Tvoja ruka biće visoko iznad tvojih protivnika i svi tvoji neprijatelji biće istrebljeni.”

10 „Tog dana”, govori Gospod, „istrebiću tvoje konje što su usred tebe i uništiću tvoja kola. 11 Zatruću gradove u tvojoj zemlji i srušiću sve tvoje tvrđave. 12 Istrebiću vraćanje iz tvoje ruke i nećeš više imati one koji se bave magijom. 13 Istrebiću tvoje rezbarene likove i tvoje stubove što su usred tebe i nećeš se više klanjati delu svojih ruku. 14 Iskoreniću tvoja obredna debla što su usred tebe i razoriću tvoje gradove. 15 I s gnevom i jarošću izvršiću osvetu nad narodima koji nisu hteli da slušaju.”

* 5,2 Za objašnjenje značenja pojma „eon” i „eonska vremena”, vidi fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

6 Čujte, molim vas, šta Gospod govori! Ustanite, podignite svoju parnicu pred gorama i neka brda čuju vaš glas. 2 Čujte, gore, parnicu Gospodnju, i vi što postojano stojite, temelji zemlje! Jer Gospod vodi parnicu sa svojim narodom, sa Izraelom će se sporiti:

3 „Narode moj, šta sam ti učinio? Čime sam te umorio? Svedoči protiv mene! 4 Izveo sam te iz zemlje egipatske i otkupio sam te iz doma robovanja. Poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mariju. 5 Narode moj, seti se šta je naumio Balak, moavski car, i šta mu je odgovorio Balam, Beorov sin, šta je bilo od Sitima pa do Galgala, da bi se obznanila Gospodnja pravedna dela.”

6 S čim ću doći pred Gospoda? S čim ću se pokloniti Bogu na visini? Hoću li doći pred njega sa žrtvama paljenicama, s teladima od godinu dana? 7 Hoće li Gospod biti zadovoljan hiljadama ovnova, desetina hiljada potoka ulja? Hoću li svog prvenca dati za svoj prestup, plod svoje utrobe za greh svoje duše? 8 Rekao ti je, o čoveče zemaljski, šta je dobro. Da li Gospod, Bog tvoj, traži od tebe išta osim da postupaš pravedno, da voliš dobrotu i da skromno hodiš sa njim?

9 Gospodnji glas više gradu, i ko je mudar bojaće se tvog imena. Slušajte prut i onoga ko je kaznu odredio! 10 „Ima li još u kući zlog čoveka bogatstva koje je zloćom stečeno i krnje efe koja je vredna osude? 11 Mogu li ja biti čist sa zlom vagonom i sa kesom lažnih kamenih tegova? 12 Jer su njegovi bogataši puni nasilja, a njegovi stanovnici govore laži i prepreden im je jezik u ustima.

13 Zato ću te udariti da oboliš, bićeš opustošen zbog svojih greha. 14 Ješćeš, ali se nećeš nasititi, osećaćeš prazninu u svom želucu. Sklanjaćeš stvari, ali ih nećeš sačuvati, a što god budeš sačuvao, ja ću predati maču. 15 Sejaćeš, ali nećeš žeti.

Cedićeš masline, ali nećeš se mazati uljem. Pravićeš sok od grožđa, ali ga nećeš piti. 16 Zato što se držite Amrijevih odredaba i svih dela Ahavovog doma i živite po njihovim savetima, pretvoriću vas u strašan prizor i učiniću da ljudi u čudu zvižde kad vide stanovnike grada. Narodi će vam se rugati.”

7 Teško meni, jer sam kao kad se bere letnje voće, kao kad se pabirči posle berbe grožđa! Nema grozda za jelo niti rane smokve za kojima mi duša žudi! 2 Veran čovek je nestao sa zemlje i među ljudima nema čestitog čoveka. Svi vrebaju da proliju krv. Svako mrežom lovi svog brata. 3 Ruke su im usmerene na zlo da ga spretno čine. Knez traži poklon, sudija sudi za nagradu, velikaš iznosi želju svoje duše, i svi se u tome potpomažu. 4 Najbolji među njima je kao bodljikavo grmlje, najpošteniji je gori od trnovite žive ograde. Doći će dan tvojih stražara, dan kad ćeš biti kažnjen. Tada će se ljudi prestraviti.

5 Ne verujte drugu. Ne uzdajte se u bliskog prijatelja. Pred onom koja ti na krilu leži pazi šta ti usta govore. 6 Jer sin prezire oca, kćer ustaje na svoju majku i snaha na svoju svekrvu. Čoveku su neprijatelji njegovi ukućani.

7 A ja ću na Gospoda gledati. Spremno ću čekati Boga svog spasenja. Uslišiće me moj Bog.

8 Ne raduj se nada mnom, neprijateljice moja! Ako sam i pao, sigurno ću ustati. Ako i boravim u tami, Gospod će mi biti svetlost. 9 Podnosiću Gospodnji gnev - jer sam mu zgrešio - dok ne okonča moju parnicu i ne izvrši pravdu za mene. On će me izvesti na svetlost, gledaću njegovu pravednost. 10 Moja neprijateljica će to videti, i sramota će pokriti nju koja mi je govorila: „Gde je Gospod, tvoj Bog?” Oči će je moje gledati. Tada će biti izgažena kao blato po ulicama.

11 U dan kad se budu gradile tvoje kamene zidine, u taj dan odredba će biti daleko. 12 U taj dan k tebi će doći ljudi iz Asirije i iz egipatskih gradova, od Egipta pa sve do reke, od svih mora i sa svih gora. 13 I zemlja će se pretvoriti u pustoš zbog svojih stanovnika, zbog plodova njihovih dela.

14 Pasi narod svoj palicom svojom, stado nasledstva svog koje je samo živelo u šumi, usred voćnjaka. Neka pase u Bašanu i Galadu, kao u staro vreme.

15 Kao u vreme kad ste izlazili iz Egipta, pokazaću vam čudesna dela. 16 Narodi će ih videti i postideće se sve svoje moći. Staviće ruku na svoja usta i uši će im se zaglušiti. 17 Lizaće prašinu kao zmije, kao gmizavci zemaljski sa strepnjom će izaći iz svojih skloništa. „K meni, Gospodu Bogu, doći će drhteći i mene će se bojati.“

18 Ko je Bog kao što si ti, koji oprašta krivicu i prelazi preko prestupa ostatka svog nasledstva? Neće on zauvek biti gnev, jer milost rado pokazuje. 19 Ponovo će nam se smilovati, pogaziće naše prestupe. Sve njihove grehe bacićeš u morske dubine. 20 Pokazaćeš nam vernost koju si pokazao Jakovu, milost koju si pokazao Avramu, kao što si se još davnih dana zakleo našim praočevima.

Pisac: Naum

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: pre 632. pre n. e.

KNJIGA PROROKA NAUMA

1 Objava protiv Ninive: Knjiga vizije Nauma* Elkošanina:

2 Gospod je Bog koji zahteva da se odanost iskazuje isključivo njemu i koji se osvećuje. Gospod se osvećuje i pun je jarosti. Gospod se osvećuje svojim protivnicima i gnevi se na svoje neprijatelje.

3 Gospod je spor na gnev i ima veliku moć. Gospod neće odustati od kazne. U razornom vetru i oluji njegov je put, a oblaci su poput praha pod njegovim nogama.

4 Kad zapreti moru, ono presuši, i sve reke on isušuje. Uvenuli su Bašan i Karmil i uvenuo je cvet livanski.

5 Gore se zbog njega tresu, brda se tope. Zbog njegovog lica zemlja će se uzdrmati, zemaljsko tlo i svi koji žive na njemu.

6 Ko može opstati pred njegovom osudom? I ko se može suprotstaviti žestini njegovog gneva? Njegova jarost će se kao vatra izliti i stene će se zbog njega srušiti.

7 Gospod je dobar, on je tvrđava u dan nevolje. Pazi na one koji kod njega traže utočište.

8 Bujicom što sve nosi on će potpuno uništiti njeno mesto i tama će goniti njegove neprijatelje.

9 Šta ćete smisliti protiv Gospoda? On donosi potpuno uništenje. Nevolja se neće drugi put pojaviti.

10 Iako su spleteni kao trnje i pijani kao od pića, biće progutani kao suva strnjika.

11 Iz tebe će izaći onaj koji smišlja zlo protiv Gospoda, koji smjera ono što ne valja.

12 Ovako kaže Gospod: „Iako su u punoj snazi i premda su mnogobrojni, ipak će biti pokošeni i pregaženi. Naneću ti nevolju, tako da više neće biti potrebe da ti je nanosim. 13 A sada ću slomiti njegov jaram s tebe i pokidaću okove koji su na tebi. 14 A za tebe je Gospod zapovedio: 'Tvoje ime više neće imati potomstva. Iz kuće tvojih bogova istrebiću rezani lik i liveći kip. Spremiću ti grob, jer si prezren.'

15 Gle, na gorama su noge onoga koji donosi dobru vest, onoga koji objavljuje mir. Slavi svoje praznike, Judo! Izvrši svoje zavete, jer pokvaren čovek neće više prolaziti kroz tebe. Biće sasvim zatrt.”

2 „Onaj koji rasteruje narod pojavio se pred tvojim licem. Čuvaj utvrđenje! Pazi na put! Učvrsti bedra svoja! Skupi svu svoju snagu!

2 Jer će Gospod obnoviti ponos Jakovljevi, a i ponos Izraelov, jer su ih opustošili oni koji pustoše, i mladice su njihove uništili.

3 Crven je štit njegovih junaka, u skeret su odeveni hrabri ljudi. U dan kad se on sprema za boj, kao vatra blista gvožđe na bojnim kolima. Ratnici vitlaju kopljima. 4 Po ulicama bojna kola besno jure. Po trgovima jure tamo-amo. Liče na baklje. Kao munje jure.

5 On će se setiti svojih junaka. U hodcu će oni posrtati. Jurišaće na njene zidine, a prepreke će biti postavljene. 6 Vrata na

* 1,1 „Naum“ znači „utešitelj“.

rekama biće otvorena i palata će biti srušena. 7 Tako je određeno. Razotkrivena je. Biće odvedena u zarobljeništvo, a njene robinje će tugovati, puštaće glas kao golubice i u grudi će se udarati. 8 Niniva je od svog početka bila kao jezero puno vode, ali sada oni beže. 'Stanite! Stanite!' Ali niko se ne vraća.

9 'Otimajte srebro, otimajte zlato! Blagu nema kraja.' Tu je mnoštvo raznih dragocenih stvari.

10 Praznina i ništavilo i grad opustošen! Srce se topi, kolena klecaju, jaki bolovi u svim bedrima, lica im gore od teskobe. 11 Gde je lavlja jazbina i pećina mladih lavova, kuda je lav hodao i ulazio, i gde je lavić bio i gde ih niko nije plašio? 12 Lav je rastrzao dovoljno plena za svoje mladunce, davio je za svoje lavice. Jazbine je svoje punio plenom i skrovišta svoja rastrgnutim životinjama.

13 'Evo, dolazim na tebe', govori Gospod nad vojskama, 'i tvoja bojna kola pretvoriću u dim. Mač će progutati tvoje mlade lavove. Istrebiću sa zemlje tvoj plen i glas tvojih glasnika više se neće čuti.'

3 Teško krvoločnom gradu! Pun je prevare i pljačke! U njemu uvek ima plena! 2 Čuje se zvuk biča i buka točkova, konji jure i kola skaču. 3 Jahač na konju, plamen mača, blesak koplja, mnogo pobijenih, gomile leševa, mrtvim telima nema kraja. Pada se preko mrtvih tela. 4 To je zbog velikog bluda bludnice koja privlači svojim čarima, vešte vračare koja narode u zamku hvata bludom svojim i plemena vraćanjem svojim.

5 „Evo, dolazim na tebe“, govori Gospod nad vojskama. „Preko tvog lica podići ću tvoje haljine i pokazaću narodima tvoju golotinju i carstvima tvoju sramotu. 6 Gadosti ću baciti na tebe i izvrgnuću te ruglu. Načiniću od tebe strašan prizor. 7 Ko te god vidi pobeći će od tebe i

reći će: 'Niniva je opustošena! Ko će se sažaliti na nju?' Gde da ti tražim tešitelje? 8 Jesi li bolja od No-Amona, koji je sedeo na kanalima Nila? Vode su bile svuda oko njega, njegovo bogatstvo bilo je more, njegove zidine bile su more. 9 Etiopija je bila sva njegova snaga, a i Egipat - bezgranična snaga. Fut i Libijci bili su mu pomoćnici. 10 I on je morao u izgnanstvo, otišao je u ropstvo. I deca su mu bila smrskana po uglovima svih ulica, za njegove slavne ljude bacali su žreb i svi njegovi velikaši bili su okovani lancima.

11 I ti ćeš se opiti, bićeš sakrivena. I ti ćeš tražiti utočište pred neprijateljem. 12 Sve tvoje tvrđave su kao stabla smokve s prvim zrelim plodovima. Ako ih neko protrese, pašće u usta onome ko želi da ih jede.

13 Gle, tvoj narod je postao poput žena usred tebe. Neprijateljima tvojim biće otvorena vrata tvoje zemlje. Vatra će progutati tvoje prevornice. 14 Zahvati sebi vodu za opsadu! Učvrsti svoje tvrđave! Uđi u blato i gazi glinu! Uzmi u ruke kalup za ciglu! 15 Tamo će te vatra progutati. Mač će te saseći. Progutaće te kao što mladi skakavci gutaju bilje. Umnoži se poput mladih skakavaca, umnoži se poput skakavaca. 16 Umnožila si svoje trgovce, više ih je nego zvezda na nebu.

Mladi skakavac skida svoju kožicu i odleće. 17 Tvoji stražari su poput skakavaca i oni što ti vojsku sazivaju poput jata skakavaca. U zidovima kamenih torova borave kad je hladan dan. A kad zasja sunce odleću, i ne zna im se više mesto.

18 Pastiri su se tvoji uspavali, caru asirski, junaci su tvoji ostali u prebivalištima svojim. Narod je tvoj rasut po gorama i nikoga nema da ga skupi. 19 Propasti tvojoj nema leka. Rana je tvoja neizlečiva. Svi koji čuju vest o tebi nad tobom će likovati pljeskajući rukama, jer koga nije stizala zloća tvoja?"

Pisac: Avakum

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: oko 628. pre n. e.

KNJIGA PROROKA AVAKUMA

1 Objava koju je prorok Avakum* imao u viziji: **2** „Gospode, dokle ću vapiti, a da ti ne čuješ? Dokle ću te zbog nasilja zvati u pomoć, a da ti ne spaseš? **3** Zašto me puštaš da vidim zlo i zašto gledaš muku? Zašto su pljačka i nasilje predamnom, zašto nastaju prepirke i zašto izbijaju svađe?

4 Zato zakon gubi na snazi i pravda nikada ne izlazi na videlo. Jer zli okružuje pravednoga, zato se pravda izvrće.”

5 „Pogledajte vi među narodima! Gledajte i čudite se! Čudite se, jer se u vaše dane izvršava delo u koje ne biste poverovali ni da vam neko o njemu priča! **6** Jer evo, podižem Haldejce, narod okrutan i neobuzdan, koji prolazi prostranstvima zemaljskim da zauzme naselja koja mu ne pripadaju. **7** Žestok je i zastrašujuć. Pravda njegova i dostojanstvo njegovo od njega samog dolaze. **8** Konji su njegovi brži od leoparda i okrutniji od večernih vukova. Besno bojni konji njegovi kopitama o zemlju udaraju i izdaleka dolaze bojni konji njegovi. Lete kao orao kad se obruši na plen. **9** Ceo taj narod dolazi da bi činio nasilje. Nadolaze lica njihova silovito kao istočni vetar i zarobljenike skupljaju kao pesak. **10** Taj se narod ruga carevima, i vladari mu za podsmev služe. Svakome utvrđenom mestu on se smeje, zaspaga zemljom i osvaja ga. **11** U to vreme juriće kao vetar, proći će i biće kriv. Tu snagu on dobija od svog boga.”

* 1,1 „Avakum” [Habakuk] znači „srdačan zagrljaj”.

12 „Zar ti nisi od davnina, Gospode? Bože moj, Sveti Bože moj, ti ne umireš! Gospode, taj narod odredio si da izvrši presudu! Steno, postavio si ga da izvrši kaznu!

13 Tvoje oči su i suviše čiste da bi ti zlo gledao, ti ne možeš nevolju gledati. Zašto gledaš one koji postupaju neverno i čutiš kad zli proždire pravednijeg od sebe?

14 Zašto si dao da ljudi budu kao ribe morske, kao gmizavci nad kojima niko ne vlada? **15** Neprijatelj ih sve izvlači udicom, vuče ih mrežom svojom, skuplja ih u svoju ribarsku mrežu. Zato se raduje i veseli. **16** Zato žrtvu prinosi svojoj mreži i prinosi kad ribarskoj mreži, jer mu one donose sočno jelo i zdravu hranu. **17** Hoće li zato isprazniti svoju mrežu? Mora li stalno da ubija narode bez samilosti?”

2 Na svom stražarskom mestu ja ću stajati i na bedemu ću biti. Paziću da vidim šta će reći preko mene i šta ću odgovoriti kad me ukori.

2 Gospod mi je rekao: „Zapiši viziju i čitko je ureži na pločice, da se naglas može lako čitati. **3** Jer će se ta vizija ispuniti u vreme koje je za to određeno i juri prema kraju i neće slagati. Ako i okleva, čekaj je, jer će se sigurno ispuniti. Neće zakasniti!”

4 Gle, ko se ponosi, njegova duša nije prava u njemu; a pravednik će od vere svoje živ biti. **5** Zaista, vino je prevarno, pa se čovek ponese. On neće dostići svoj cilj, on koji je dušu svoju raširio kao grob, koji je kao smrt i ne može se nasititi. K sebi skuplja sve narode i sabira k sebi sva

plemena. 6 Zar neće svi oni protiv njega širiti podrugljive priče, zajedljive opaske i zagonetke? I govoriće se: 'Teško onom ko umnožava što nije njegovo - dokle će tako? - i ko tovari dug na sebe! 7 Zar neće iznenada ustati oni što od tebe traže kamatu i probuditi se oni koji te potresaju, pa ćeš im postati plen?' 8 Zato što si ti oplenio mnoge narode, svi preostali iz naroda opleniće tebe, zbog prolivanja krvi ljudske i zbog nasilja nad zemljom, gradom i svima što u njemu žive.

9 'Teško onom ko na zao način stiče dobitak za svoju kuću, da bi svoje gnezdo visoko postavio, da bi se tako izbavio kad ga pritisne zlo!' 10 Smislio si sramotu kući svojoj, istrebljenje mnogih naroda. Duša tvoja greši. 11 Jer će iz zida kamen žalosno vikati i iz krova će mu greda odgovarati.

12 'Teško onom ko grad podiže krvo-prolicem i naselje utvrđuje nepravdom!' 13 Gle, zar nije od Gospoda nad vojskama to što se samo za vatru narodi trude i plemena nizašta umaraju? 14 Jer će zemlja biti puna znanja o Gospodnjoj slavi kao što je more puno vode.

15 'Teško onom ko svojim bližnjima daje da piju i piću dodaje svoj bes i gnev, da bi ih opio, i da bi gledao njihovu golotinju!' 16 Nasitićeš se sramote umesto časti. Pij i ti i budi kao neobrezan! Čaša u desnici Gospodnjoj okrenuće se prema tebi i sramota će doći na čast tvoju. 17 Jer će na tebe doći nasilje počinjeno nad Livanom i pokolj izvršen nad preplašenim zverima, zbog prolivanja krvi ljudske i zbog nasilja nad zemljom, nad gradom i svima što u njemu žive. 18 Od kakve je koristi rezani lik kad ga zanatlija izrezbari, liveni kip i učitelj koji laž naučava, da se onaj ko ga je načinio toliko uzda u njega pa pravi bezvredne neme bogove?

19 'Teško onom ko govori parčetu drveta: 'Probudi se!', i nemom kamenu:

'Ustani! Ti nas poučavaj! Gle, obloženi su zlatom i srebrom i daha nema u njima. 20 Ali Gospod je u svom svetom hramu. Ćuti pred njim, sva zemljo!"

3 Molitva proroka Avakuma, u obliku naricaljki: 2 „Gospode, čuo sam šta si sve učinio. Uplašio sam se, Gospode, dela tvojih. Usred godina oživi ih! Usred godina obznani ih! Seti se u gnevu da pokažeš milosrđe.

3 Bog je došao iz Temana, Sveti Bog s gore Faran. Slava njegova nebesa je pokrila i hvalom njegovom zemlja se ispunila.

4 Sjaj je njegov kao svetlost bio. Dva zraka izlazila su iz ruke njegove, tamo mu se snaga krila.

5 Pred njim je pošast išla, a jaka groznica išla je za njim.

6 Zastao je da potrese zemlju. Pogledao je i tada su narodi zadrhtali. Večne su se gore raspale, vekovna su se brda sleгла. To su putevi njegovi od davnina.

7 Video sam zlo nad šatorima huskim. Potresla su se šatorska platna u zemlji madijanskoj.

8 Gospode, zar si se na reke razgnevijo? Zar si se na reke žestoko razgnevijo, ili se tvoj gnev na more podigao, pa si jahao na konjima svojim? Kola su tvoja spasenje donela.

9 Luk je tvoj otkriven i go. Izrečene su zakletve plemena. Rekama si zemlju razdvojio.

10 Gore su te videle, teški su ih bolovi obuzeli. Olujne su vode navalile. Vodeni bezdan glas je pustio. Visoko je ruke svoje podigao.

11 Sunce i mesec stali su u svom uzvišenom prebivalištu. Kao svetlost letele su strele tvoje. Blesak koplja tvog svetlost je davao.

12 Koračao si zemljom donoseći osudu. U gnevu si kao na gumnu gazio narode.

13 Izašao si da spaseš narod svoj, da spaseš svog pomazanika. Satro si poglavara kuće zloga. Ona je uništena od temelja pa sve do krova.

14 Njegovim si kopljima probio glavu njegovih ratnika kad su na mene navalili da me raseju. Silno su se radovali kao da će nevoljnika proždreti na skrovitom mestu.

15 Kroz more si gazio konjima svojim, kroz bujicu velikih voda.

16 Čuo sam to i moja se utroba uznemirila, na taj zvuk uzdrhtale su moje usne, trulež je ušla u moje kosti, i sve me je to uznemirilo. Ja ću ipak mirno čekati dan nevolje, kad on dođe na narod da ga napadne.

17 Čak i ako smokva više ne bude cvetala i ne bude roda na lozi, ako maslina uskrati rod svoj i polja ne budu davala hranu, ako ovaca nestane iz tora i goveda ne bude u štalama, 18 ja ću ipak klicati Gospodu, radovaću se Bogu mog spase-nja.

19 Gospod je moja snaga, on će mi dati noge kao u košute i vodiće me po mojim uzvišicama.”

Upravitelju, uz pratnju mojih žičanih instrumenata.

Pisac: Sofonija

Mesto pisanja: Judeja

Pisanje završeno: pre 648. pre n. e.

KNJIGA PROROKA SOFONIJE

1 Gospodnja reč koja je došla Sofoniji,* sinu Husija, sina Godolije, sina Amarije, Jezekijinog sina, u danima Josije, Amonovog sina, Judinog cara: **2** „Sve ću istrebiti s lica zemlje“, govori Gospod. **3** „Istrebiću ljude i životinje. Zatrću ptice nebeske i ribe morske, i svaki kamen spoticanja zajedno sa zlima. Istrebiću ljude s lica zemlje“, govori Gospod. **4** „Podignuću svoju ruku na Judu i na sve stanovnike Jerusalima i istrebiću iz ovoga mesta ostatak Balov, ime sveštenika tuđih bogova zajedno sa drugim sveštenicima, **5** i one koji se na krovovima klanjaju nebeskoj vojsci, i one koji se klanjaju zaklinjući se Gospodu i zaklinjući se Malhomom, **6** i one koji odstupaju od Gospoda, koji ne traže Gospoda niti ga za savet pitaju.“

7 „Čutite pred Gospodom! Jer blizu je Gospodnji dan, jer je Gospod pripremio žrtvu, pozvao je svoje zvanice.“

8 „Na dan žrtve Gospodnje kazniću knezove i careve sinove i sve koji nose tuđinske haljine. **9** I kazniću sve koji se penju na uzdignuto mesto u taj dan, one koji kuću gospodara svojih pune nasiljem i prevarom. **10** U taj dan“, govori Gospod, „podići će se vika s Ribljih vrata i gorak plač iz novog dela grada i silna lomljava s bregova. **11** Gorko plačite, stanovnici Maktesa, jer je uništen ceo narod trgovački, istrebljeni su svi koji mere srebro!“

12 „U to vreme pretražiću Jerusalem sa svetiljkama i kazniću ljude koji su kao vino

što leži na svom talogu i koji govore u svom srcu: 'Gospod neće učiniti ni dobro ni zlo.' **13** Bogatstvo će njihovo biti opljačkano i kuće njihove opustošene. Oni će graditi kuće, ali neće u njima stanovati, sadiće vinograde, ali neće piti vino njihovo.“

14 „Blizu je veliki Gospodnji dan. Blizu je i dolazi vrlo brzo. Gorak je glas Gospodnjeg dana. Tada će vikati junak. **15** Taj dan je dan gneva, dan nevolje i teskobe, dan oluje i pustošenja, dan tame i mraka, dan oblaka i guste tame, **16** dan kada će se oglasiti rog i kada će se čuti ratni poklič protiv gradova utvrđenih i protiv visokih kula na uglovima zidina. **17** I pustiću nevolju na ljude, pa će hodati kao slepci, jer su Gospodu zgrehili. Krv njihova prosuće se kao prašina i utroba njihova kao đubre. **18** Ni srebro njihovo ni zlato njihovo neće moći da ih izbavi u dan gneva Gospodnjeg. Oganj revnosti njegove proždreće svu zemlju, jer će on istrebljenjem strašnim istrebiti sve što žive na zemlji.“

2 „Skupi se, skupi se narode koji nemaš stida! **2** Pre nego što se izvrši presuda, pre nego što dan prođe kao pleva na vetru, pre nego što dođe na vas žestoki gnev Gospodnji, pre nego što dođe na vas dan gneva Gospodnjeg, **3** tražite Gospoda, svi krotki na zemlji, koji izvršavate zakon njegov! Tražite pravednost, tražite krotost, i možda ćete biti zaštićeni u dan gneva Gospodnjeg! **4** Jer će Gaza biti napuštena, Askalon pretvoren u pustoš. Azot će u podne biti proteran, Akaron će iz korena

* **1,1** „Sofonija“ znači „Gospod je zaštitio (sakrio, sačuvao)“.

biti iščupan.”

5 „Teško stanovnicima primorskih krajeva, narodu heretejskom! Evo Gospodnje reči protiv vas! Hanane, filistejska zemljo, unišću te, tako da u tebi ne bude stanovnika. 6 Primorski krajevi postaće pašnjaci, s bunarima za pastire i kamenim torovima za ovce. 7 Ti krajevi pripašće preostalima od Judinog doma. Tu će oni naći pašu. U askalonskim kućama uveče će počivati, jer će Gospod, Bog njihov, pogledati na njih i vratiti njihov zarobljeni narod.”

8 „Čuo sam ruganje Moavovo i uvrede sinova Amonovih, kojima su sramotili moj narod i oholo pretili njegovoj zemlji. 9 Zato, tako ja bio živ”, govori Gospod nad vojskama, Izraelov Bog, „Moav će postati kao Sodom, a sinovi Amonovi kao Gomor, mesto obraslo koprivom, jama puna soli, večna pustoš. Oni koji su preostali iz mog naroda opleniće ih i ostatak mog naroda osvojiće ih. 10 To će im biti za ponos njihov, jer su se rugali narodu Gospoda nad vojskama i oholo mu pretili. 11 Ja, Gospod, strahom ću ih ispuniti, jer ću sve bogove zemaljske nemoćnim učiniti, i meni će se ljudi klanjati, svaki sa svog mesta, sva ostrva naroda.”

12 „I vi, Etiopljani, vi ćete biti pobijeni mojim mačem.”

13 „Bog će svoju ruku pružiti na sever i unišće Asiriju. Ninivu će u pustoš pretvoriti, u bezvodni kraj poput pustinje. 14 I usred nje ležaće krda, razne divlje životinje zemaljske. I pelikan i bodljikavo prase noćivaće među glavama stubova njenih. Glas će se čuti na prozoru. Pustošenje će biti na pragu, jer će on poskidati drvenu oplatu. 15 To je onaj veseli grad koji je spokojno živeo, koji je u svom srcu govorio: ‘Ja, i niko drugi!’ Kako je postao strašan prizor i prebivalište divljih životinja! Ko god prođe pored njega u čudu će zviždati, odmahivaće svojom rukom.”

3 „Teško buntovnom, onečišćenom, nasilničkom gradu! 2 Glas ne sluša, pouku ne prihvata. U Gospoda se ne uzda. Svom Bogu se ne približava. 3 Njegovi su knezovi usred njega lavovi koji riču. Njegove su sudije večernji vukovi koji do jutra sve kosti oglođu. 4 Proroci su njegovi drski, to su ljudi neverni. Sveštenici njegovi skrnave što je sveto, krše zakon. 5 Gospod je pravedan usred njega, ne čini nepravdu. Svako jutro pravdu svoju obznanjuje, i u zoru ona ne izostaje. Ali nepravednik ne zna za stid.”

6 „Istrebio sam narode, kule na uglovima zidina su im razorene. Opustošio sam ulice njihove, niko njima ne prolazi. Gradovi su njihovi pusti, nema u njima ljudi, nema stanovnika. 7 Rekao sam: ‘Sad ćeš me se bojati, prihvatićeš moju pouku.’ Da me je poslušao, prebivalište mu ne bi bilo uništeno. A sada ga moram pozvati na odgovornost zbog svih njegovih greha. Nisu nimalo oklevali da u svemu čine zlo.

8 ‘Zato, čekajte me’, govori Gospod, ‘do dana kad ću ustati na plen, jer sam odlučio da skupim narode, da saberem carstva, da bih izlio na njih osudu svoju, sav žestoki gnev svoj, jer će oganj moje revnosti proždreti svu zemlju. 9 Jer ću tada narodima dati čist jezik, da bi svi prizivali Gospodnje ime i služili mu rame uz rame.’”

10 „Iz područja etiopskih reka dar će mi doneti oni koji mi se mole, rasejani narod moj. 11 Tog dana nećeš se stideti zbog svih dela svojih kojima si mi zgrešio, jer ću tada iz tebe ukloniti ohole hvalisavce, i nikada se više nećeš oholo uzdizati na svetoj gori mojoj. 12 I ostaviću usred tebe narod ponizan i skroman, koji će naći utočište u imenu Gospodnjem. 13 Preostali od Izraela neće činiti nepravdu, neće govoriti laž, niti će se u njihovim ustima naći prepreden jezik, jer će na paši biti i počivati, i niko ih neće plašiti.”

14 „Viči od radosti, kćeri cionska! Kliči od veselja, Izraele! Raduj se i veseli se iz sveg srca, kćeri jerusalimska! 15 Gospod je skinuo osudu s tebe. Oterao je tvog neprijatelja. Gospod, car Izraela, usred tebe je. Nećeš se više bojati zla.“ 16 Tog dana reći će se Jeruslimu: „Ne boj se, Cione! Neka ti ruke ne klonu! 17 Gospod, Bog tvoj, usred tebe je. Moćan je i spašće te. Klicaće zbog tebe radosno. Umiriće se u ljubavi svojoj. Radovaće ti se veselo uzvikujući.“

18 „Skupiću one što tuguju daleko od svečanosti tvojih. Daleko su od tebe bili jer su nosili sramotu svoju. 19 Evo, u to vreme ustaću protiv svih koji te tlače. Spašću narod hromi i sakupiću narod rasejani. Pribaviću im hvalu i dobro ime po svoj zemlji gde su bili pod sramotom. 20 U to vreme dovešću vas, u vreme kad vas skupim. Jer ću vam stvoriti dobro ime i pribaviti hvalu među svim narodima na zemlji, kad pred vašim očima vratim vaš zarobljeni narod“, kaže Gospod.

Pisac: Agej

Mesto pisanja: Jerusolim

Pisanje završeno: 520. pre n. e.

Obuhvata vreme: 112 dana (520. pre n. e.)

KNJIGA PROROKA AGEJA

1 Druge godine cara Darija, šestog meseca, prvog dana u mesecu, Gospodnja reč je preko proroka Ageja* došla Zorovavelu, Salatielovom sinu, namesniku u Judi, i Jošui, Josedekovom sinu, prvosvešteniku:

2 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ovaj narod govori: 'Još nije došlo vreme, vreme da se gradi dom Gospodnji.'”

3 A ovo je Gospodnja reč koja je došla preko proroka Ageja: 4 „Da li je vreme da vi živite u svojim kućama obloženim drvetom, dok je ovaj dom pust? 5 I zato sada ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Razmislite u svom srcu o putevima svojim. 6 Mnogo sejete, ali malo žanjete. Jedete, ali ne možete da se nasitite. Pijete, ali ne možete da se napijete. Oblačite se, ali niko ne može da se ugreje. Najamnik stavlja svoju platu u pocepanu vreću.’

7 Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Razmislite u svom srcu o putevima svojim.

8 Idite na goru i donesite drva! Sagrađite dom da mi donosi radost i da se proslavim’, kaže Gospod.

9 'Očekivali ste mnogo, a evo, dobili ste malo. Ono što ste uneli u kuću, ja sam oduvao. A zbog čega?', govori Gospod nad vojskama. 'Zbog mog doma koji je pust, dok vi trčite svako za svoju kuću. 10 Zato su nebesa nad vama uskratila rosu svoju i zemlja je uskratila plod svoj. 11 I dozvao sam sušu na zemlju, na gore, na žito, na mlado vino, na ulje, na sve što zemlja

rađa, na ljude, na stoku, i na svaki trud ruku ljudskih.’”

12 Zorovavel, Salatielov sin, i Jošua, Josedekov sin, prvosveštenik, i sav ostali narod poslušali su glas Gospoda, svog Boga, i reči proroka Ageja koga im je poslao Gospod, Bog njihov. I narod se bojao Gospoda.

13 Agej, Gospodnji glasnik, po Gospodnjoj zapovesti rekao je narodu: „Ja sam s vama”, govori Gospod.

14 I Gospod je podstakao duh Zorovavela, Salatielovog sina, namesnika u Judi, i duh Jošue, Josedekovog sina, prvosveštenika, i duh sveg ostalog naroda, i došli su da rade u domu Gospoda nad vojskama, svog Boga. 15 Bilo je to dvadeset i četvrtog dana šestog meseca druge godine cara Darija.

2 Sedmog meseca, dvadeset i prvog dana tog meseca, Gospodnja reč došla je preko proroka Ageja: 2 „Reci Zorovavelu, Salatielovom sinu, namesniku u Judi, i Jošui, Josedekovom sinu, prvosvešteniku, i ostalom narodu: 3 'Ko je još među vama od onih koji su videli ovaj dom u njegovoj ranijoj slavi? A kakvog ga sada vidite? Zar u vašim očima nije kao ništa u poređenju s onim?’

4 'Ali sada budi jak, Zorovavelu’, govori Gospod, 'budi jak i ti, Jošua, Josedekov sine, prvosvešteniče! Budi jak, celi narode’, govori Gospod, 'i prionite na posao! Jer ja sam s vama’, govori Gospod nad vojskama. 5 'Setite se saveza koji sam

* 1,1 „Agej” znači „rođen na praznik”.

sklopio s vama kad ste izašli iz Egipta i kad je Duh moj stajao među vama! Ne bojte se!

6 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Još jednom - i to uskoro - potrešću nebesa i zemlju, more i kopno.

7 Potrešću sve narode, i željeni svih naroda će doći, i napuniću ovaj dom slavom', kaže Gospod nad vojskama.

8 'Srebro je moje i zlato je moje', govori Gospod nad vojskama.

9 'Slava ovog drugog doma biće veća nego slava onog prvog', kaže Gospod nad vojskama. 'I na ovom mestu daću mir', govori Gospod nad vojskama."

10 Dvadeset i četvrtog dana devetog meseca, druge godine Darija, Gospodnja reč došla je proroku Ageju: 11 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Pitaj sveštenike za zakon i reci: 12 'Ako neko nosi posvećeno meso u rubu svoje haljine, pa se svojim rubom dotakne hleba ili variva ili vina ili ulja ili bilo kakve hrane, da li će to postati sveto?'” A sveštenici su odgovorili: „Neće!”

13 Agej je zatim rekao: „Ako neko ko se onečistio mrtvacem dotakne nešto od toga, da li će to postati nečisto?” Sveštenici su odgovorili: „Postaće nečisto.”

14 Tada je Agej rekao: „Takvi su i ovi ljudi i takav je ovaj narod preda mnom”, govori Gospod, „i takva su sva dela ruku njihovih i sve što prinesu. Sve je nečisto.”

15 „A sada vas molim da od danas razmišljate u svom srcu o tome kako je bilo pre nego što je položen kamen na kamen u Gospodnjem hramu. 16 Kad bi neko došao do gomile na kojoj je trebalo da bude dvadeset mera, bilo bi ih samo deset, i kad bi neko došao do prese za grožđe da iz nje zahvati pedeset mera, bilo bi ih samo dvadeset. 17 Pustio sam na vas sušu, buđ i grad, na svako delo ruku vaših, ali niko se od vas nije obratio k meni”, govori Gospod.

18 „Molim vas, razmišljajte o ovome u svom srcu od danas, od dvadeset i četvrtog dana devetog meseca, od dana kad je položen temelj hrama Gospodnjeg, razmišljajte u svom srcu o ovome: 19 Ima li još semena u žitnici? Ni loza ni smokva ni nar ni maslina još nisu rodili? Od ovog dana ću vas blagosloviti.”

20 Gospodnja reč došla je drugi put Ageju dvadeset i četvrtog dana tog meseca: 21 „Reci Zorovavelu, namesniku u Judi: 'Ja ću potresti nebesa i zemlju. 22 I oboriću presto carstvima i unišću snagu carstvima naroda. Prevrnuću kola i one koji ih voze, popadaće konji i konjanici, svaki od mača brata svoga.'”

23 „Tog dana”, govori Gospod nad vojskama, „uzeću te, Zorovavelu, Salatielov sine, slugo moj”, govori Gospod. „I staviću te kao pečatni prsten, jer sam tebe izabrao”, govori Gospod nad vojskama.

Pisac: Zaharija

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: 518. pre n. e.

Obuhvata vreme: 520-518. pre n. e.

KNJIGA PROROKA ZAHARIJA

1 Osmog meseca druge godine Darija, Gospodnja reč došla je Zahariji,* sinu Barahije, Idovog sina, proroku: 2 „Gospod se mnogo razgnevio na vaše očeve.

3 Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Vratite se meni', govori Gospod nad vojskama, 'i ja ću se vratiti vama', kaže Gospod nad vojskama.

4 'Ne budite poput svojih očeva koje su raniji proroci pozivali: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Molim vas, vratite se sa svojih zlih puteva i odvratite se od svojih zlih dela.'

Ali oni nisu poslušali niti su obratili pažnju na ono što sam govorio', govori Gospod.

5 'Gde su sada vaši očevi? Zar proroci doveka žive? 6 Ali moje reči i moji propisi koje sam dao svojim slugama, prorocima, zar nisu stigli vaše očeve? Zato su morali da priznaju: 'Ono što je Gospod nad vojskama naumio da nam učini, prema našim putevima i prema našim delima, to nam je i učinio'."

7 Dvadeset četvrtog dana jedanaestog meseca, a to je mesec savat, druge godine Darija, Gospodnja reč došla je Zahariji, sinu Barahije, Idovog sina, proroku: 8 „Ovo sam video noću: Gle, jedan čovek na riđem konju stoji među stablima mirte u dolini, a iza njega su bili riđi, šaren i beli konj."

9 Tada sam rekao: „Ko su ovi, gospo-

daru moj?" A anđeo koji je razgovarao sa mnom rekao mi je: „Ja ću ti pokazati ko su oni."

10 Tada je čovek koji je stajao među stablima mirte odgovorio: „Ovo su oni koje je Gospod poslao da obilaze zemlju." 11 Tada su se oni obratili Gospodnjem anđelu koji je stajao među mirtama, i rekli su: „Obišli smo zemlju, i gle, sva je zemlja mirna i počiva."

12 Onda je Gospodnji anđeo odgovorio: „Gospode nad vojskama, dokle ćeš uskraćivati milosrđe Jerusalemu i Judinim gradovima, nad kojima tvoja osuda traje ovih sedamdeset godina?"

13 I Gospod je odgovorio anđelu koji je razgovarao sa mnom, prijatnim rečima, utešnim rečima. 14 Anđeo koji je razgovarao sa mnom rekao mi je: „Objavi ove reči: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Revnujem za Jerusalem i za Cion s velikom revnošću. 15 Žestoko sam se razgnevio na bezbrižne narode, jer sam bio malo gnevnan, ali oni su pogoršali nevolju.

16 Zato ovako kaže Gospod: 'Vratiću se u Jerusalem s milosrđem. Moj dom biće sagrađen u njemu', govori Gospod nad vojskama, 'i merno uže rastezaće se preko Jerusalima.'

17 Objavi i ove reči: 'Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Moji gradovi opet će se prelivati dobrom, i ja, Gospod, opet ću se sažaliti na Cion i opet ću izabrati Jerusalem'."

18 Tada sam podigao oči i pogledao, kad gle, četiri roga. 19 I upitao sam anđe-

* 1,1 Zaharija znači „Gospod se setio“.

la koji je razgovarao sa mnom: „Šta je to?“ A on mi je odgovorio: „To su rogovi koji su rasejali Judu, Izrael i Jerusalim.“

20 Zatim mi je Gospod pokazao četvoricu zanatlija. 21 A ja sam pitao: „Šta su ovi došli da rade?“ On je odgovorio: „To su rogovi koji su rasejali Judu do te mere da više niko ne podiže svoju glavu. A ovi su došli da ih zaplaše, da obore rogove narodima koji podižu rog protiv Judine zemlje, da je raseju.“

2 Podigao sam oči i pogledao, kad gle, čovek s mernim užetom u ruci, 2 Tada sam upitao: „Kuda ideš?“ A on mi je odgovorio: „Da izmerim Jerusalim i da vidim kolika mu je širina i kolika mu je dužina.“

3 I gle, anđeo koji je razgovarao sa mnom otišao je od mene, a drugi anđeo krenuo mu je u susret. 4 Tada mu je rekao: „Trči, reci onom mladiću ovako: 'Jerusalim će biti naseljen kao grad bez zidina zbog mnoštva ljudi i stoke u njemu. 5 I ja ću mu', govori Gospod, 'biti plameni zid unaokolo i svojom slavom ću ga ispuniti.'“

6 „Idite! Idite! Bežite iz severne zemlje!“, govori Gospod. „Jer sam vas rasuo na sve strane“, govori Gospod.

7 „Idi, Cione! Beži, ti što živiš kod vavilonske kćeri! 8 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama, koji me, nakon što se proslavio, poslao k narodima koji su vas oplenili: 'Ko vas dira, dira zenicu oka moga. 9 Jer, evo, dižem svoju ruku na njih, i postaće plen svojim robovima. I znaćete da me je poslao Gospod nad vojskama.'“

10 „Kliči i raduj se, kćeri cionska, jer evo, dolazim i prebivaću usred tebe“, govori Gospod. 11 „Tog dana mnogi će narodi pristupiti meni, i postaće moj narod, a ja, Gospod, prebivaću usred tebe.“ Tada ćeš znati da me je Gospod nad vojskama poslao k tebi. 12 Gospod će Judu uzeti kao svoj deo u svetoj zemlji i opet će iza-

brati Jerusalim.

13 Neka ćuti svaki čovek pred Gospodom, jer se on podigao iz svog svetog prebivališta.

3 Pokazao mi je Jošuu, prvosveštenika, kako stoji pred Gospodnjim anđelom, i Sotonu* kako mu stoji zdesna da mu se protivi. 2 Tada je Gospod rekao Sotoni: „Neka te Gospod prekori, Sotono! Neka te prekori Gospod koji je izabrao Jerusalim! Zar on nije ugarak izvučen iz vatre?“

3 A Jošua je bio obučen u prljave haljine i stajao je pred anđelom. 4 Tada se anđeo obratio onima koji su stajali pred njim i rekao im: „Skinite s njega prljave haljine!“ Zatim je Jošui rekao: „Evo, skinuo sam s tebe tvoj prestup i bićeš obučen u svečane haljine.“

5 Tada sam rekao: „Neka mu stave na glavu čist turban!“ I stavili su mu na glavu čist turban i obukli su mu haljine, a tamo je stajao Gospodnji anđeo. 6 Gospodnji anđeo je opomenuo Jošuu: 7 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ako budeš hodio mojim putevima i izvršavao moje zapovesti, tada ćeš ti suditi mom domu i čuvaćeš moja dvorišta, i daću ti da slobodno pristupiš onima koji tamo stoje.'“

8 'Jošua prvosvešteniče, slušajte ti i tvoji drugovi koji sede pred tobom, jer oni su znak! Jer evo, ja dovodim svog slugu, Izdanak. 9 Jer evo kamena koji sam stavio pred Jošuu! Na tom jednom kamenu ima sedam pari očiju. Evo, na njemu urezujem natpis', govori Gospod nad vojskama, 'i ukloniću prestup te zemlje u jednom danu.'

10 'Tog dana', govori Gospod nad vojskama, 'zvaćete jedan drugoga pod lozu i pod smokvu.'“

* 3,1 „Sotona“ znači „protivnik, neprijatelj“.

4 Anđeo koji je razgovarao sa mnom ponovo je došao i probudio me, kao što se čovek budi iz sna. 2 Zatim me je upitao: „Šta vidiš?” A ja sam odgovorio: „Vidim svećnjak, sav od zlata, sa posudom na vrhu, i sa sedam žižaka. Sedam svetiljki na njegovom vrhu imaju sedam cevčica. 3 Pored njega su i dve masline, jedna s desne, a druga s leve strane posude.”

4 Tada sam se obratio anđelu koji je razgovarao sa mnom i upitao sam ga: „Gospodaru moj, šta to predstavlja?” 5 Anđeo koji je razgovarao sa mnom odgovorio mi je: „Zar ne znaš šta to predstavlja?” A ja sam rekao: „Ne znam, gospodaru moj.”

6 Tada mi je odgovorio: „Ovo je Gospodnja reč Zorovavelu: 'Ne vojnom silom ni snagom, već mojim Duhom', kaže Gospod nad vojskama.” 7 „Ko si ti, velika goro? Pred Zorovavelom postaćeš ravnica. I on će doneti ugaoni kamen uz poklike: 'Kakva lepota! Kakva lepota!'"

8 Opet mi je došla Gospodnja reč: 9 „Zorovavelove ruke položile su temelj ovom domu i njegove ruke će ga dovršiti. I tada ćeš znati da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. 10 Jer ko je prezreo dan skromnih početaka? Narod, a i sedam pari očiju, obradovaće se kad vide visak u Zorovavelovoj ruci. Tih sedam pari očiju jesu Gospodnje oči. One pretražuju svu zemlju.”

11 Ja sam progovorio i upitao ga: „Šta predstavljaju one dve masline s desne i s leve strane svećnjaka?” 12 Progovorio sam i drugi put i upitao ga: „Šta predstavljaju grane te dve masline iz kojih kroz dve zlatne cevi izlazi zlatasta tečnost?”

13 A on mi je rekao: „Zar ne znaš šta to predstavlja?” Odgovorio sam: „Ne znam, gospodaru moj.”

14 Tada je rekao: „To su dva pomazanika koji stoje pored Gospodara cele zemlje.”

5 Tada sam opet podigao oči i pogledao, kad gle, bio je to svitak koji leti. 2 A anđeo me je upitao: „Šta vidiš?” Odgovorio sam: „Vidim svitak koji leti, dvadeset lakata dug i deset lakata širok.”

3 Tada mi je rekao: „To je prokletstvo koje dolazi na svu zemlju. Svi koji kradu, što je zabranjeno na jednoj strani svitka, ostaju nekažnjeni, i svi koji se zaklinju, što je zabranjeno na drugoj strani svitka, ostaju nekažnjeni. 4 'Ja ga šaljem', govori Gospod nad vojskama, 'da uđe u kuću lopova i u kuću onoga koji se krivo zaklinje mojim imenom. I boraviće u kući njegovoj i uništiće je zajedno s njenom drvnom građom i kamenjem.'”

5 Tada mi je anđeo koji je razgovarao sa mnom prišao i rekao: „Podigni oči i pogledaj šta se to pojavljuje.”

6 A ja sam upitao: „Šta je to?”

On je rekao: „To što se pojavljuje jeste efa.”* Zatim je nastavio: „Takvi su zli po svojoj zemlji.” 7 I gle, podigao se okrugli olovni poklopac, i jedna žena je sedela usred efe. 8 A on je rekao: „Ovo je Zlo.” I gurnuo ju je nazad u efu, a na otvor je bacio težak komad olova.

9 Zatim sam podigao oči i ugledao kako se pojavljuju dve žene s vetrom u krilima. Krila su im bila poput rodnih krila. I podigle su efu između zemlje i neba. 10 A ja sam upitao anđela koji je razgovarao sa mnom: „Kuda nose efu?”

11 On mi je odgovorio: „Da ženi sa-grade kuću u zemlji Senaru, i kad bude završena, položiće je tamo na njeno mesto.”

6 Tada sam opet podigao oči i pogledao, kad gle, četvora kola izlaze između dve gore, a te gore su bile od bakra. 2 U prva kola bili su upregnuti riđi konji, a u druga crni konji. 3 U treća kola bili su

* 5,6 Efa iznosi 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

upregnuti beli konji, a u četvrta pegavi konji, šareni.

4 Obratio sam se anđelu koji je razgovarao sa mnom i upitao sam ga: „Šta je to, gospodaru moj?”

5 Anđeo mi je odgovorio: „To su četiri nebeska duha koja izlaze s mesta gde su stajali pred Gospodarem cele zemlje. 6 Kola u koja su upregnuti crni konji neka krenu ka severnoj zemlji, beli prema moru, a pegavi ka južnoj zemlji. 7 Šareni neka krenu da pretraže i obiđu svoj deo zemlje.” Zatim je rekao: „Idite, obiđite zemlju!” I oni su obilazili zemlju.

8 Tada mi je doviknuo i rekao: „Gledaj! Oni što idu ka severnoj zemlji umiruju Gospodnji Duh u severnoj zemlji.”

9 Opet mi je došla Gospodnja reč: 10 „Neka se uzme deo od priloga izgnanika, koji su doneli Heldaj, Tobija i Jedaja, a ti dođi istog dana i s tim ljudima koji su došli iz Vavilona uđi u dom Josije, Sofonijinog sina. 11 I uzmi srebro i zlato, pa napravi raskošnu krunu i stavi je na glavu Jošui, Josedekovom sinu, prvosvešteniku. 12 I reci mu:

‘Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Evo čoveka kome je ime Izdanak. I niknuće sa svog mesta i sagradiće Gospodnji hram. 13 On će sagraditi Gospodnji hram* i krasiće ga slava. Sedeće i vlašće na svom prestolu i biće sveštenik* na svom prestolu, i savet mira biće između obojice. 14 Raskošna kruna neka ostane u Gospodnjem hramu za spomen Elemu, Tobiji, Jedaji i Henu, Sofonijinom sinu. 15 Oni koji su daleko doći će i gradiće Gospodnji hram. I znaćete da me je k vama poslao Gospod nad vojskama. Tako će biti ako poslušate glas Gospoda, svog Boga’.”

* Vidi Jovan 2,18-22; Matej 26,61; 27,39.40; Marko 14,58.

* Vidi Jevrejima 3,1; 4,14-16; 5,16; 7,11-28; 8,1-13; 9,1-28.

7 Četvrte godine cara Darija, četvrtog dana devetog meseca, to jest meseca kisleva, Gospodnja reč došla je Zahariji. 2 Kada su poslali Sarasara i Regemeleha i njegove ljude da umilostive Gospodnje lice 3 i da pitaju sveštenike u domu Gospoda nad vojskama i proroke: „Da li treba da plaćem petog meseca i da postim, kao što činim tolike godine?”

4 Opet mi je došla reč Gospoda nad vojskama: 5 „Kaži celom narodu i sveštenicima: ‘Kad ste postili i naricali petog i sedmog meseca, i tako sedamdeset godina, da li ste meni postili? 6 I kad jedete i pijete, zar niste vi oni koji jedu i piju? 7 Zar nije trebalo da poslušate reči koje je Gospod objavio preko ranijih proroka, dok su Jerusalem i okolni gradovi još bili nastanjeni i dok je u njima vladao mir, i dok su Negev i Šefela bili nastanjeni?’”

8 Gospodnja reč opet je došla Zahariji: 9 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Po istinskoj pravdi sudite i jedan drugom pokazujte dobrotu i milosrđe! 10 Ne obmanjujte udovicu ni siročće, ni stranca ni onoga ko je u nevolji, i u svom srcu ne smišljajte zlo jedan drugome!’ 11 Ali oni nisu hteli da slušaju, nego su tvrdoglavo okrenuli leđa i zatvorili uši da ne čuju. 12 Svoje srce učinili su tvrdim kao kamen korund, da ne bi poslušali zakon i reči koje im je Gospod nad vojskama svojim Duhom slao preko ranijih proroka. Zato se Gospod nad vojskama mnogo razgnevio.”

13 „Kad sam ja zvao, oni nisu slušali, zato kad su oni zvali, ja nisam slušao”, kaže Gospod nad vojskama. 14 „I olujnim vetrom sam ih rasuo među sve narode koje nisu poznavali, i zemlja je za njima ostala pusta, niko kroz nju nije prolazio niti se vraćao. I tako su lepu zemlju pretvorili u strašan prizor.”

8 Opet je došla reč Gospoda nad vojskama: 2 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Revnoću za Cion s velikom revnošću, i s velikim gnevom revnoću za njega.'”

3 „Ovako kaže Gospod: 'Vratiću se u Cion i prebivaću usred Jerusalima, i Jerusolim će se zvati grad istine, a gora Gospoda nad vojskama, sveta gora.'”

4 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Starci i starice opet će sedeti na jerusalimskim trgovima sa štapom u ruci zbog mnogo dana svog života. 5 Gradski trgovi biće puni dečaka i devojčica koji će se tu igrati.'”

6 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Ako bi to bilo preteško u očima ostatka ovog naroda u to vreme, da li bi to bilo preteško i u mojim očima?' govori Gospod nad vojskama.”

7 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Evo, ja spasavam svoj narod iz istočne i iz zapadne zemlje. 8 I ja ću ih dovesti, i oni će prebivati usred Jerusalima, i biće moj narod, a ja ću biti njihov Bog u istini i pravednosti.'”

9 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Neka budu jake ruke vama koji u ovo vreme slušate ove reči iz usta proroka, koji su bili tamo onog dana kada je položen temelj za dom Gospoda nad vojskama, da se sazida hram! 10 Jer pre ovog vremena nije bilo plate ni za ljude ni za životinje. Nije bilo mira od neprijatelja ni onom ko je putovao, jer sam pustio sve ljude da udare jedni na druge.

11 Ali sada s ostatkom naroda neću postupati kao ranijih dana', govori Gospod nad vojskama. 12 'Jer će se sejati seme mira, loza će rađati svoj plod, zemlja će donositi svoj rod, a nebesa će davati rosu. I sve ću to dati u nasledstvo ostatku ovog naroda. 13 I kao što ste ranije bili prokletstvo među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas sada spasti i bićete

blagoslov. Ne bojte se! Neka vam ruke budu snažne!

14 Jer ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Kao što sam bio naumio da vam nanese nevolju jer su me vaši praočevi razgnevili', kaže Gospod nad vojskama, 'i nisam zažalio zbog toga, 15 tako sam opet u ovo vreme naumio da učinim dobro Jerusalimu i Judinom domu. Ne bojte se!

16 Evo šta treba da uradite: Govorite istinu jedan drugome. Na gradskim vratima sudite po istini i donosite presude koje vode ka miru. 17 U svom srcu nemojte jedan drugom smišljati zlo i nemojte voleti lažne zakletve, jer ja mrzim sve to', govori Gospod.” 18 Opet mi je došla reč Gospoda nad vojskama: 19 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Post četvrtog, post petog, post sedmog i post desetog meseca za Judin dom postaće veselje, sreća i radosne svečanosti. Zato volite istinu i mir.’”

20 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Dolaziće narodi i stanovnici mnogih gradova, 21 i stanovnici jednog grada odlaziće k onima iz drugog grada, i govoriće: 'Pođimo da umilostivimo Gospodnje lice i da tražimo Gospoda nad vojskama! I ja ću poći!' 22 Dolaziće mnogi narodi i moćna plemena da traže Gospoda nad vojskama u Jerusalimu i da umilostive Gospodnje lice.’”

23 „Ovako kaže Gospod nad vojskama: 'U to vreme deset ljudi iz svih jezika kojima govore narodi uhvatiće jednog Judejca za haljine i govoriće: 'Idemo s vama, jer smo čuli da je Bog s vama'.'”

9 Objava: „Gospodnja je reč protiv zemlje Adrah i počiva na Damasku, jer je Gospodnje oko na zemaljskom čoveku i na svim plemenima Izraela. 2 Ta reč je i protiv Emata, koji se graniči s Adraham, i protiv Tira i Sidona, jer su vrlo mudri. 3 Tir je sebi bedem sagradio, nakupio je srebra kao prašine i zlata kao

blata po ulicama. 4 Ali gle, Gospod će mu oduzeti sve što ima i njegovu vojnu silu baciće u more i vatra će ga progutati. 5 Askalon će to videti i uplašiće se. Gaza će osetiti velike bolove, a i Akaron, jer će njegova nada biti osramoćena. I nestaće cara iz Gaze, a Askalon više neće biti naseljen. 6 Nezakoniti sin prebivaće u Azotu, i uništiću ponos Filisteja. 7 Iz usta ću im ukloniti ono što je krvlju okaljano i iz zuba ono što je odvratno, a ko ostane pripašće našem Bogu i biće kao knez u Judi, a Akaron će biti kao Jevusejin. 8 I postaviću logor kao stražu za moj dom, da niko ne može ni da dolazi ni da odlazi. I nadzornik više neće dolaziti kod njih, jer sam sada sve video svojim očima.”

9 „Raduj se mnogo, kćeri cionska! Kliči pobjednički, kćeri jerusalimska! Evo, dolazi ti tvoj car! On je pravedan i spasen, ponizan je i jaše na magarcu, na magaretu, mladunčetu magarice. 10 Uništiću bojna kola u Jefremu i konje u Jerusalmu. Bojni lukovi biće uništeni. I on će o miru govoriti narodima. Njegova će vlast biti od mora do mora i od reke do krajeva zemaljskih.

11 A tebi ću, zbog krvi saveza koji sam sklopio s tobom, osloboditi tvoje zatvorenike iz jame u kojoj nema vode.”

12 „Vratite se u tvrđavu, zatvorenici puni nade! Danas ti javljam: 'Dvostruko ću ti vratiti. 13 Jer ću Judu kao luk svoj nategnuti, a Jefrema ću uzeti kao strelu za luk i podići ću tvoje sinove, Cione, na tvoje sinove, Grčka,* i učiniću od tebe, Cione, da budeš kao mač junaka.' 14 Nad njima će se Gospod pokazati, njegova će strela kao munja poleteti. Gospod dunuće u rog, doći će s vihorima s juga. 15 Gospod nad vojskama braniće ih, a oni će proždreti i pobediti kamenje iz pračke. I piće i klicaće kao da su pili vino. I biće puni kao činija, kao uglovi oltara.

16 I Gospod, njihov Bog, spašće ih u taj dan kao stado svog naroda, jer će oni blistati kao kamenje u kruni nad njegovom zemljom. 17 Kako je velika njegova dobrota, i kako je velika njegova lepota! Od žita će rasti mladici, a od mladog vina devojke.”

10 „Tražite od Gospoda kišu u doba prolećne kiše, od Gospoda koji stvara olujne oblake, koji ljudima daje obilnu kišu, koji svakome daje rod sa njive. 2 Jer kućni idoli iznose natprirodne objave, gatar i dobijaju lažne vizije, objavljuju ništavne snove i uzalud teše. Zato će narod kao stado otići, i biće u nevolji, jer nemaju pastira.”

3 „Žestoko sam se razgnevio na pastire i pozvaću na odgovornost vođe koji su poput jaraca. Jer je Gospod nad vojskama pogledao na svoje stado, na Judin dom, i učinio ga je da izgleda poput veličanstvenog konja u boju. 4 Od Jude potiče poglavar, od njega potiče onaj koji je vladar i oslonac, od njega potiče bojni luk, od njega potiču svi koji upravljaju poslovima, svi oni od njega potiču. 5 Oni će biti kao junaci koji u boju gaze blato po ulicama. I boriće se jer je Gospod s njima, a oni koji na konjima jašu biće osramoćeni. 6 Ojačaću Judin dom, spašću Josifov dom. I daću im prebivalište, jer ću im se smilovati, i biće kao da ih nisam odbacio, jer ja sam Gospod, njihov Bog, i uslišiću ih. 7 Oni od Jefrema biće kao junak, njihovo srce radovaće se kao od mladog vina. Videće to njihovi sinovi i radovaće se, njihovo srce će se veseliti Gospodu.

8 Zazviždaću im i skupiću ih, jer ću ih otkupiti i biće mnogobrojni, kao što su bili mnogobrojni oni pre njih. 9 Rasejaću ih među narode, i u udaljenim će se mestima mene sećati. Oživeće sa svojim sinovima i vratiće se. 10 I vratiću ih iz egipatske zemlje, skupiću ih iz Asirije, i dovešću ih u

* 9,13 Doslovno: „Javane”.

galadsku zemlju i na Livan, i neće biti dosta mesta za njih. 11 Proći ću kroz more donoseći mu nevolju, i udariću talase u moru, presušiće sve dubine Nila. I biće oboren asirski ponos, uklonjeno egipatsko žezlo. 12 Ja, Gospod, ojačaću ih, u ime će moje hoditi", govori Gospod.

11 „Otvori vrata, Livane, da vatra proguta tvoje kedrove! 2 Plači gorko, smreko, jer je kedar pao, jer su moćna stabla uništena! Plačite gorko, velika stabla sa Bašana, jer je neprohodna šuma oborena! 3 Čujte gorak plač pastira, jer je opustošena slava njihova! Čujte riku mladih lavova, jer su opustošeni ponosni jordanski čestari!

4 Ovako kaže Gospod, moj Bog: 'Pasi ovce namenjene za klanje, 5 koje njihovi kupci kolju, i niko ih ne smatra krivim! A oni koji ih prodaju govore: 'Neka je blagoslovljen Gospod, jer ću se obogatiti' Njihovi pastiri nemaju samilosti prema njima.

6 Ni ja više neću imati samilosti prema stanovnicima ove zemlje', govori Gospod. 'Evo, predajem svakog čoveka u ruke njegovog bližnjeg, i u ruke njegovog cara. Oni će zemlju pustošiti, a ja nikoga neću izbaviti iz njihovih ruku.'

7 Radi vas, nevoljnici iz stada, pasao sam stado za klanje namenjeno. Uzeo sam dva štapa. Jedan sam nazvao Naklonost, a drugi Sveza. Tako sam pasao stado. 8 Na kraju sam u jednom mesecu uklonio tri pastira, jer više nisam imao strpljenja s njima, a i ja sam njima bio mrzak. 9 Zatim sam rekao: 'Neću vas više pasti. Koja ugi-ne, neka ugine. Koja nestane, neka nestane. A koje ostanu, neka jedna drugoj meso prožderu.' 10 I uzeo sam svoj štap Naklonost i slomio sam ga da raskinem savez koji sam sklopio sa svojim narodom. 11 Tog dana bio je raskinut, a nevoljnici iz stada koji su me posmatrali tako su spoznali da je to bila Gospodnja reč.

12 Tada sam im rekao: 'Ako je dobro u vašim očima, dajte mi platu, ako nije, nemojte.' I dali su mi platu, trideset srebrnika.

13 Gospod mi je onda rekao: 'Baci u riznicu tu veliku vrednost kojom su me procenili!' Uzeo sam tih trideset srebrnika i bacio sam ih u riznicu Gospodnjeg doma.

14 Onda sam slomio i svoj drugi štap, Svezu, da raskinem bratstvo između Jude i Izraela.

15 I Gospod mi je rekao: 'Uzmi još i opremu beskorisnog pastira. 16 Jer, evo, ja ću dati da se podigne pastir u zemlji. Za nestale ovce neće mariti, mlade neće tražiti, povređene neće lečiti, a one koje mogu da stoje neće hraniti. Ješće meso od ugojenih ovaca i papke će im kidati. 17 Teško mom bezvrednom pastiru koji stado ostavlja! Mač će mu se nadviti nad mišicu i nad desno oko. Mišica će mu se osušiti, a desno oko oslabiti.'"

12 Objava: „Gospodnja reč o Izraelu.“ Ovako govori Gospod, koji je razapeo nebesa, zemlji položio temelje i čoveku stvorio duh koji je u njemu: 2 „Evo, učiniću da Jerusalim bude pehar zbog koga će posrtati svi okolni narodi. I Juda će biti pod opsadom, kao i Jerusalim. 3 Tog dana učiniću da Jerusalim bude težak kamen svim narodima. Svi koji ga budu dizali zadobiće teške rane. Okupiće se protiv njega svi zemaljski narodi. 4 Tog dana“, govori Gospod, „udariću sve konje smetenošću, a njihove jahače ludilom. Nad Judinim domom otvoriću svoje oči, i narodima ću sve konje slepilom udariti. 5 Judini knezovi reći će u svom srcu: 'Stanovnici Jerusalima naša su snaga koja dolazi od Gospoda nad vojskama, njihovog Boga.' 6 Tog dana učiniću da Judini knezovi budu kao žeravnik među drvećem i kao zapaljena baklja među snopovima tek požnjevenog žita. I proždiraće

nadesno i nalevo sve narode unaokolo, a stanovnici Jerusalima i dalje će živeti u svom gradu, u Jerusalimu.

7 Gospod će prvo spasti Judine šatore, da se lepota Davidovog doma i lepota stanovnika Jerusalima ne bi izdigla iznad Jude. 8 Tog dana Gospod će biti zaštita stanovnicima Jerusalima, pa će onaj koji posrne među njima biti tog dana snažan kao David, a Davidov dom moćan kao Bog, kao Gospodnji anđeo pred njima. 9 Tog dana istrebiću sve narode koji dolaze na Jerusolim.

10 I izliću na Davidov dom i na stanovnike Jerusalima duh milosti i molitve, i pogledaće na mene koga probodoše, narićaće za njim kao što se nariče za sinom jedincem, i gorko će ga oplakivati kao što se oplakuje prvenac. 11 Tog dana biće veliko naricanje u Jerusalimu, kao naricanje u Adadrimonu u dolini Megido. 12 Zemlja će naricati, svaka porodica za sebe: porodica Davidovog doma zasebno, i njihove žene zasebno, porodica Natanovog doma zasebno, i njihove žene zasebno, 13 porodica Levijevog doma zasebno, i njihove žene zasebno, Simejeva porodica zasebno, i njihove žene zasebno, 14 i sve ostale porodice, svaka porodica zasebno, i njihove žene zasebno."

13 „Tog dana otvoriće se izvor vode Davidovom domu i stanovnicima Jerusalima da se operu od greha i od gadosti.

2 Tog dana“, govori Gospod nad vojskama, „izbrisaću imena svih idola iz zemlje i više se neće spominjati, a i proroke i nečist duh ukloniću iz zemlje. 3 Ako još neko bude prorokovao, njegov otac i njegova majka, njegovi roditelji, reći će mu: 'Nećeš više živeti, jer si laž govorio u Gospodnje ime!' Otac i majka, roditelji njegovi, probošće ga jer je prorokovao.'

4 Tog dana svaki prorok će se postideti

svoje vizije, kad bude prorokovao, i neće više nositi proročki ogrtač da bi varao. 5 I reći će: 'Ja nisam prorok. Ja sam ratar, jer me je neki čovek kao roba kupio još od moje mladosti.' 6 Neko će ga upitati: 'Kakve su ti to rane po telu?' A on će odgovoriti: 'Zadobio sam ih u kući onih koji me mnogo vole.'

7 'Probudi se, maču, protiv mog pastira, protiv čoveka koji mi je drug', govori Gospod nad vojskama. 'Udari pastira i neka se ovce razbeže. I milostivo ću okrenuti svoju ruku prema onima koji su neznatni.

8 I u svoj zemlji', govori Gospod, 'dve trećine biće istrebljene i pobijene, a treća će ostati u njoj. 9 Tu trećinu provešću kroz vatru, pročistiću je kao što se pročišćava srebro i ispitaću je kao što se ispituje zlato. I oni će prizvati moje ime, a ja ću se odazvati. Reći ću: 'To je moj narod', a oni će reći: 'Gospod je naš Bog'."

14 „Evo, dolazi Gospodnji dan, i tvoj plen će se razdeliti usred tebe. 2 Skupiću sve narode za rat protiv Jerusalima, grad će biti osvojen, kuće opljačkane, žene osramočene. Polovina grada otići će u izgnanstvo, ali preostali narod neće biti istrebljen iz grada.

3 Gospod će izaći i ratovaće protiv tih naroda kao u dan rata svoga, u dan boja. 4 Noge će njegove tog dana stajati na Maslinskoj gori koja je nasuprot Jerusalima, na istoku. I Maslinska gora će se razdvojiti po sredini, od istoka do zapada. I nastaćće vrlo velika dolina, polovina gore pomeriće se na sever, a polovina na jug. 5 I bežaćete u dolinu mojih gora, jer će se dolina između gora protezati do Asala. Bežaćete kao što ste bežali zbog zemljotresa u danima Ozije, Judinog cara. I doći će Gospod, moj Bog, i svi sveti s njim.

6 Tog dana neće biti svetlosti, niti tame. 7 Biće to dan poznat kao Gospodnji.

Tada neće biti ni dana ni noći. U večernje sate biće svetlosti. 8 Tog dana iz Jerusalima će poteći žive vode, pola prema istočnom moru, a pola prema zapadnom moru. Biće tako i leti i zimi. 9 I Gospod će biti car nad svom zemljom. Tog dana Gospod će biti jedan i ime njegovo jedno.

10 Sva zemlja postaće kao ravnica, od Gabe do Rimona južno od Jerusalima koji će se uzvisiti i biće nastanjen na svom mestu, od Benjaminovih vrata do mesta gde su Prva vrata, pa do Ugaonih vrata, i od Anelove kule do carevih bačvi. 11 Narod će živeti u njemu i prokletstvo uništenja više ga neće snaći. Jerusalim će spokojno živeti.

12 A ovo je pošast koju će Gospod pustiti na sve narode koji budu ratovali protiv Jerusalima: meso će im istrunuti dok još budu na nogama stajali, oči će im istrunuti u dupljama, jezik će im istrunuti u ustima.

13 Tog dana Gospod će stvoriti veliku pometnju među njima, i svako će svog bližnjeg hvatati za ruku i njegova će se ruka podizati na ruku njegovog bližnjeg. 14 A i Juda će ratovati u Jerusalimu. Skupiće se bogatstvo svih okolnih naroda: zlato, srebro i veoma mnogo odeće.

15 Ista takva pošast pogodiće konje, mazge, kamile, magarce i svu stoku koja bude u tim logorima.

16 Ko god ostane od svih naroda koji dođu na Jerusalim, dolaziće svake godine da se pokloni Caru, Gospodu nad vojskama, i da slavi Praznik senica. 17 A ako neko od naroda na zemlji ne dođe u Jerusalim da se pokloni Caru, Gospodu nad vojskama, na njega kiša neće pasti. 18 Ako se egipatski narod ne pojavi i ne dođe, ni na njega kiša neće pasti. Zadesiće ga pošast koju Gospod pušta na narode koji ne dolaze da proslave Praznik senica. 19 To će biti kazna za greh Egipta i za greh svih naroda koji ne budu došli da

slave Praznik senica.

20 Tog dana pisaće na konjskim praporcima 'Gospod je svet!' I kotlovi u Gospodnjem domu biće kao posude pred oltarom. 21 Svaki kotao u Jerusalimu i u Judi biće svet Gospodu nad vojskama. I svi koji prinose žrtve dolaziće, uzimaće ih i kuvaće u njima. I tog dana neće više biti Hananca u domu Gospoda nad vojskama."

Pisac: Malahija

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: nakon 443. pre n. e.

KNJIGA PROROKA MALAHIJE

1 Objava: Gospodnja reč o Izraelu preko Malahije:*

2 „Ja vas volim“, kaže Gospod. A vi kažete: „Kako nas to voliš?“

„Zar nije Isav bio Jakovljev brat?“, govori Gospod. „Pa ipak, Jakova sam voleo, 3 a Isava sam mrzeo, pa sam njegove gore pretvorio u pustoš, a njegovo nasleđstvo u prebivalište pustinjskih šakala.

4 Zato što Edom govori: 'Uništeni smo, ali vratićemo se i obnovićemo opustošena mesta', ovako kaže Gospod nad vojskama: 'Oni će graditi, a ja ću rušiti. Zvaće se 'zemlja zla' i 'narod koji je Gospod osudio doveka'. 5 Oči će vaše to videti i reći ćete: 'Neka se veliča Gospod po izraelskoj zemlji.'

6 Sin poštuje oca i sluga svog gospodara. Ako sam ja otac, zašto me ne poštujuete? Ako sam ja Veliki Gospodar, zašto me se ne bojite? Gospod nad vojskama govori vama, sveštenici, koji prezirete moje ime.

A vi kažete: 'Kako mi to preziremo tvoje ime?'

7 Tako što na moj oltar prinosite nečist hleb.

I još kažete: 'Čime smo te to onečistili?' Time što govorite: 'Gospodnji sto zaslužuje prezir.' 8 I kad na žrtvu prinosite slepu životinju, kažete: 'Nije to ništa loše.' I kad prinosite hromu ili bolesnu životinju, kažete: 'Nije to ništa loše.' 'Donesi je svom namesniku! Da li ćeš mu ugoditi, i da li će te ljubazno primiti?', kaže Gospod nad

vojskama.

9 'Sada, molim vas, umilostivite Božje lice da nam se smiluje. Vaše su ruke za to krive. Da li će on ikoga od vas ljubazno primiti?', kaže Gospod nad vojskama.

10 'Ko bi od vas badava vrata zatvorio? Bez naknade ni vatru ne palite na mom oltaru. Niste mi mili', kaže Gospod nad vojskama, 'i žrtveni dar iz vaše ruke nije mi mio.

11 Jer od sunčevog izlaska pa do njegovog zalaska moje će ime biti veliko među narodima, i na svakom mestu prinosiće se kad i dar mom imenu - čist dar. Jer će moje ime biti veliko među narodima', kaže Gospod nad vojskama.

12 'A vi me obeščašćujete govoreći: 'Gospodnji sto je nečist, prezir zaslužuju žrtve koje su na njemu, hrana koja je na njemu.' 13 Vi kažete: 'Kakva muka!' i prezirete to', kaže Gospod nad vojskama. 'I donosite oteto, hromo i bolesno - to donosite na dar. Mogu li to sa zadovoljstvom primiti iz vaše ruke?', kaže Gospod.

14 'Neka je proklet onaj ko je lukav, ko u svom stadu ima zdravo muško, a zavetuje se i žrtvuje Gospodu životinju s manom. Jer sam ja veliki Car', kaže Gospod nad vojskama, 'i moje ime ulivaće strah narodima.'"

2 „A sada, ova je zapovest za vas, sveštenici. 2 Ako ne poslušate i ne uzmete to k srcu i ne date slavu mom imenu“, kaže Gospod nad vojskama, „poslaću na vas prokletstvo i prokleću vaše blagoslove. Da, već sam ih prokleo jer to ne

* 1,1 „Malahija“ znači „moj glasnik“.

uzimate k srcu.

3 Evo, unišću vam seme posejano, i baciću vam balegu u lice, balegu praznika vaših, i bićete bačeni na gomilu balege. 4 I znaćete da sam vam ja poslao tu zapovest, da bi moj savez s Levijem ostao", kaže Gospod nad vojskama.

5 „Moj savez je bio s njim, savez života i mira, što sam mu podario da bi me se bojao. I on me se bojao, zbog mog imena strah ga je obuzimao. 6 Zakon istine bio je u ustima njegovim i nepravda se nije našla na usnama njegovim. U miru i čestitosti hodio je sa mnom i mnoge je od prestupa odvratilo. 7 Jer sveštenikove usne treba da čuvaju znanje, i zakon se traži iz usta njegovih, jer je on glasnik Gospoda nad vojskama.

8 Ali vi ste skrenuli s puta. Zbog vas se mnogi spotiču o zakon. Obezvredili ste Levijev savez", kaže Gospod nad vojskama. 9 „Zato ću i ja vas učiniti prezrenima i poniženima pred celim narodom, jer se niste držali mojih puteva, nego ste pristrasno primenjivali zakon."

10 „Zar nemamo svi jednog oca? Zar nas nije jedan Bog stvorio? Zašto smo onda neverni jedni drugima, skrnaveći savez naših praočeva? 11 Juda postupa neverno, i gadosti se čine u Izraelu i Jerusalimu; jer Juda skrnavi Gospodnju svetost, koju on voli, i za nevestu uzima kćer tuđeg boga. 12 Gospod će iz Jakovljevih šatora istrebiti svakoga ko tako čini, onoga ko je budan i onoga ko odgovara, i onoga ko prinosi žrtveni dar Gospodu nad vojskama."

13 „Još i ovo činite: zbog vas je oltar Gospodnji prekriven suzama, plačem i uzdasima. Zato više ne gledam na žrtveni dar niti mi je milo da primim nešto iz vaše ruke. 14 A vi kažete: 'Zašto?' Zato što je Gospod svedok između tebe i žene tvoje mladosti kojoj si neveran, iako ti je bračni drug i žena s kojom si u savezu. 15 Ima

onih koji tako ne čine, jer još uvek imaju Božji Duh. Šta oni traže? Seme Božje. A vi čuvajte svoj duh i ženi svoje mladosti ne budite neverni! 16 Jer ja mrzim otpuštanje žena", kaže Gospod, Izraelov Bog, „i onoga ko nasiljem pokriva svoje haljine", kaže Gospod nad vojskama. „A vi čuvajte svoj duh, i ne budite neverni!

17 Gospodu dosađujete svojim rečima, a kažete: 'Kako mu to dosađujemo?' Tako što govorite: 'Svi koji zlo čine dobri su u Gospodnjim očima i takvi su mu mili' ili: 'Gde je Bog pravde?'"

3 „Evo, šaljem svog glasnika, i on će raščistiti put preda mnom. I iznenada će doći u svoj hram Gospod koga tražite, i glasnik saveza kome se radujete. Evo, sigurno će doći", kaže Gospod nad vojskama.

2 „Ali ko će podneti dan njegovog dolaska i ko će opstati kad se on pojavi? Jer će on biti kao livčev oganj i kao ceđ onih koji bele rublje. 3 On će sestiti kao onaj koji topi i čisti srebro i očistiće Levijeve sinove. Pročistiće ih kao zlato i kao srebro, i oni će prinositi Gospodu žrtveni dar u pravednosti. 4 I Gospodu će biti ugodan žrtveni dar Jude i Jerusalima, kao davnih dana i pređašnjih godina."

5 „Doći ću da vam sudim i biću brz svedok protiv vračara i protiv preljubnika i protiv onih koji se lažno zaklinju i protiv onih koji najamniku zakidaju platu, koji nepravdu čine udovici i siročetu, i protiv onih koji uskraćuju prava strancu, a mene se ne boje", kaže Gospod nad vojskama.

6 „Jer sam ja Gospod, ja se ne menjam, a vi ste sinovi Jakovljevi - zato vas nije nestalo. 7 Od vremena praočeva svojih odstupate od mojih propisa i ne držite ih se. Vratite se meni, i ja ću se vratiti vama!", kaže Gospod nad vojskama.

A vi kažete: „Kako da se vratimo?"

8 „Zar će čovek zemaljski potkradati

Boga? A vi mene potkradate.”

I još kažete: „U čemu te to potkradamo?”

„U desecima i u prilozima. 9 Prokletstvom me proklinjete i potkradate me, vi, ceo narod. 10 Donesite sve desetke u skladište, da bude hrane u mom domu, i okušajte me u tome”, kaže Gospod nad vojskama, „zar vam neću otvoriti brane na nebesima i izliti na vas blagoslov dok ne bude dosta!”

11 „Odstraniću radi vas štetočine, i neće vam uništavati plodove zemlje, niti će vam loza u polju biti bez roda”, kaže Gospod nad vojskama.

12 „Svi će vas narodi zvati srećnima, jer vi ćete postati zemlja radosti”, kaže Gospod nad vojskama.

13 „Teške su bile vaše reči protiv mene”, kaže Gospod.

A vi kažete: „Šta smo mi to jedan drugome govorili protiv tebe?”

14 „Rekli ste: 'Uzaludno je služiti Bogu. Kakva je korist od toga što izvršavamo ono što smo mu dužni i što hodimo žalosni pred Gospodom nad vojskama? 15 Sada ohole nazivamo srećnima. I napreduju oni koji zlo čine. Iskušavaju Boga i prolaze nekažnjeno.’”

16 U to su vreme oni koji se boje Gospoda razgovarali jedan s drugim, svaki sa svojim bližnjim, i Gospod je pazio i slušao. I pred njim se napisala knjiga sećanja za one koji se boje Gospoda i koji razmišljaju o njegovom imenu. 17 „Oni će biti moji”, kaže Gospod nad vojskama, „onog dana kad ih učinim svojim dragocenim vlasništvom. I biću milostiv kao što je čovek milostiv svom sinu koji mu služi. 18 I opet ćete videti razliku između pravednog i zlog, između onog ko služi Bogu i onog ko mu ne služi.”

4 „Jer gle, dolazi dan koji gori kao peć, i svi oholi i svi koji zlo čine postaće kao strnjika. I proždreće ih dan koji dolazi”, kaže Gospod nad vojskama, „i neće im ostaviti ni korena ni grane. 2 A vama koji se bojite mog imena granuće sunce pravednosti što nosi ozdravljenje na svojim krilima. Izaći ćete i skakaćete kao ugojena telad.

3 I zgazićete zle, jer će oni biti kao prah pod vašim nogama onog dana kad učinim ono što sam naumio”, kaže Gospod nad vojskama.

4 „Pamtite zakon Mojsija, sluge moga, koji sam mu dao na Horivu za ceo Izrael, uredbe i sudove.

5 Evo, ja vam šaljem proroka Iliju pre nego što dođe veliki i zastrašujući Gospodnji dan. 6 On će obratiti srce očeva ka sinovima i srce sinova obratiće ka očevima, da ne dođem i ne udarim zemlju uništenjem.”

Pisac: Matej

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 41. n. e.

Obuhvata vreme: oko 4. pre n. e. - 33. n. e.

JEVANĐELJE PO MATEJU

1 Rodoslov Isusa Hrista, sina Davidovog, sina Avramovog: **2** Avramu se rodio Isak, Isaku se rodio Jakov, Jakovu su se rodili Juda i njegova braća. **3** Judi je Tamara rodila Faresa i Zaru. Faresu se rodio Esrom, Esromu se rodio Aram. **4** Aramu se rodio Aminadav, Aminadavu se rodio Nason, Nasonu se rodio Salmon. **5** Salmonu je Rahava rodila Boza, Bozu je Ruta rodila Jovida, Jovidu se rodio Jesej. **6** Jeseju se rodio car David. Davidu je Urijina žena rodila Solomona. **7** Solomonu se rodio Roboam, Roboamu se rodio Abija, Abiji se rodio Asa. **8** Asi se rodio Josafat, Josafatu se rodio Joram, Joram se rodio Ozija. **9** Oziji se rodio Joatam, Joatamu se rodio Ahaz, Ahazu se rodio Ezekija. **10** Ezekiji se rodio Manasija, Manasiji se rodio Amos, Amosu se rodio Josija. **11** Josiji su se rodili Jehonija i njegova braća u vreme izgnanstva u Vavilon. **12** Posle izgnanstva u Vavilon, Jehoniji se rodio Salatiil, Salatielu se rodio Zorovavel. **13** Zorovavelu se rodio Abihud, Abihudu se rodio Elijakim, Elijakimu se rodio Azor. **14** Azoru se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ahim, Ahimu se rodio Elijud. **15** Elijudu se rodio Eleazar, Eleazaru se rodio Matan, Matanu se rodio Jakov. **16** Jakovu se rodio Josif, muž Marije koja je rodila Isusa zvanog Hristos.*

17 U svemu, dakle, od Avrama do Davida četrnaest pokolenja, od Davida do

izgnanstva u Vavilon četrnaest pokolenja, i od izgnanstva u Vavilon do Hrista četrnaest pokolenja.

18 A rođenje Isusa Hrista bilo je ovako: Njegova majka Marija bila je verena sa Josifom, ali pre nego što su se venčali, pokaza se da je začela od Svetoga Duha. **19** A njen muž Josif, pošto je bio pravedan čovek, nije hteo da je izvrgne sramoti pa odluči da je tajno napusti.

20 Ali, dok je on još o tome razmišljao, u snu mu se pojavi Gospodnji anđeo i reče: „Josife, sine Davidov, ne boj se da uzmeš Mariju za ženu jer je ono što je u njoj začeto od Svetoga Duha. **21** Rodiče sina, a ti ćeš mu dati ime Isus,* jer će on svoj narod spasti od greha njihovih.“ **22** Sve se to dogodilo da se ispuni ono što je Gospod rekao preko proroka: **23** „Evo, devica će začeti i rodiće sina, i daće mu ime Emanuel“*, što znači „Bog je s nama“.

24 Kad se Josif probudio iz sna, učini kako mu je Gospodnji anđeo zapovedio i uze Mariju da mu bude žena, **25** ali nije s njom spavao dok nije rodila svog prvorođenog sina. I dade mu ime Isus.

2 Kad se Isus rodio u Betlehemu, u Judeji, za vreme kralja Iroda, dođoše neki mudraci sa istoka u Jerusalim **2** i upitaše: „Gde je novorođeni car Judeja? Videli smo njegovu zvezdu kako izlazi pa

* **1,16** Grčka reč „Hristos“ ima isto značenje kao i hebrejska reč „Mesija“ (doslovno: Mašiah) i znači „Pomazanik“ ili „neko ko je određen za neku misiju“.

* **1,21** Hebrejski „Ješua“, što znači „Gospod je spasenje“.

* **1,23** Vidi: Isaija 7,14.

smo došli da mu se poklonimo.”

3 Kad je kralj Irod to čuo, veoma se uznemiri - a s njim i sav Jerusolim - **4** pa okupi sve prvosveštenike i učitelje zakona i upita ih gde Hristos treba da se rodi.

5 „U Betlehemu, u Judeji”, rekoše mu oni, „jer je prorok ovako napisao:

6 'A ti Betleheme, u zemlji Judinoj, ni pošto nisi najmanji među judejskim kneževinama jer će iz tebe izaći vladar koji će biti pastir moga naroda, Izraela.’”

7 Tada Irod tajno pozva k sebi mudrace i od njih sazna tačno vreme kad se zvezda pojavila.

8 Onda ih posla u Betlehem, rekavši: „Idite i pomno se raspitajte o detetu. A kad ga nađete, javite mi, da i ja odem da mu se poklonim.”

9 Oni saslušашe kralja i odoše. A zvezda koju su videli kako izlazi išla je pred njima dok nije stala iznad mesta gde je bilo dete. **10** Kad su videli zvezdu, veoma se obradovaše. **11** Uđoše u kuću i ugledaše dete sa njegovom majkom Marijom pa padoše ničice i pokloniše mu se. Onda otvoriše svoje kovčege i prineše mu darove: zlato, tamjan i smirnu. **12** A pošto su u snu bili upozoreni da se ne vraćaju Irodu, oni se drugim putem vratiše u svoju zemlju.

13 Kad su oni otišli, Josifu se u snu pojavio Gospodnji anđeo i reče mu: „Spremi se, uzmi dete i njegovu majku i beži u Egipat. Onda ostani dok ti ne kažem jer će Irod tražiti dete da ga ubije.”

14 I Josif se spremi pa noću uze dete i njegovu majku i krenu u Egipat, **15** gde ostade sve do Irodove smrti - da se ispuni ono što je Gospod rekao preko proroka: „Iz Egipta pozvah svoga sina.”*

16 Kad je video da su ga mudraci prevarili, Irod se veoma razbesne pa naredi

* **2,6** Vidi: Mihej 2,5.

* **2,15** Vidi: Osija 11,1.

da se u Betlehemu i okolini pobiju sva muška deca od dve godine i mlađa, prema vremenu koje je saznao od mudraca. **17** Tada se ispunilo ono što je rečeno preko proroka Jeremije:

18 „U Rami se čuje glas, plač i kuknja-va velika. Rahela oplakuje svoju decu i neće da se uteši jer ih više nema.”*

19 Kad je Irod umro, u Egiptu se Josifu u snu pojavi Gospodnji anđeo **20** i reče: „Spremi se, uzmi dete i njegovu majku pa pođi u zemlju Izraelovu jer su umrli oni koji su detetu hteli da oduzmu život.”

21 I Josif se spremi, uze dete i njegovu majku, i ode u zemlju Izraelovu. **22** Ali, kad je čuo da u Judeji, umesto svoga oca Iroda, vlada Arhelaj, plašio se da tamo ode. Upozoren u snu, krenu u galilejsku oblast. **23** A kad je stigao, nastani se u gradu koji se zove Nazaret. Tako se ispunilo ono što je rečeno preko proroka: „Zvaće se Nazarećanin.”*

3 Tih dana dođe Jovan Krstitelj.* Pro-povedao je u judejskoj pustinji, **2** govoreći: „Pokajte se jer se približilo Carstvo nebesko!”

3 A Jovan je onaj o kome je govorio prorok Isaija kad je rekao: „Glas onoga koji viče u pustinji: 'Pripremite put Gospodnji, poravnajte mu staze’.”*

4 Jovanova odeća je bila od kamilje dlake, a oko bokova je nosio kožni pojas. Hrana su mu bili skakavci* i divlji med. **5** K njemu su dolazili ljudi iz Jerusolima, cele Judeje i svih krajeva oko Jordana **6** i priz-

* **2,18** Vidi: Jeremija 31,15.

* **2,23** Reč „Nazarećanin” potiče od hebrejske reči „necer”, koja znači „izdanak”. Vidi: Isaija 11,1.

* **3,1** Doslovno: „Johanana Kupač” - onaj koji vrši obredno kupanje. „Johanana” na hebrejskom znači „Gospod milostivo daje”.

* **3,3** Vidi: Isaija 40,3.

* **3,4** Vidi: 3. Mojsijeva 11,22.

navali svoje grehe, a on ih je krštavao* u reci Jordanu.

7 Kad je Jovan video da mnogi fariseji i sadukeji* dolaze da se krste, reče im: „Zmijski porode! Ko vas je upozorio da izbegnete gnev koji predstoji? **8** Donesite plod dostojan pokajanja **9** i ne pomišljajte da govorite među sobom: 'Imamo oca Avrama' jer, kažem vam: Bog može od ovog kamenja da podigne decu Avramu. **10** Sekira je već položena na koren drveća i biće posečeno i bačeno u vatru svako drvo koje ne donosi dobar plod.

11 Ja vas krštavam vodom, za pokajanje. Ali za mnom dolazi moćniji od mene - ja nisam dostojan ni obuću da mu ponesem. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem. **12** U ruci mu je vejača i on će očistiti svoje gumno i skupiće svoju pšenicu u ambar, a plevu će spaliti neugasivim ognjem."

13 Tada Isus dođe iz Galileje na Jordan k Jovanu da ga krsti. **14** A Jovan htede da ga odvrati govoreći: „Ti treba mene da krstiš, a ti dolaziš k meni!" **15** „Pusti sada", odgovori mu Isus, „jer tako treba da ispunimo svu pravednost." I Jovan ga pusti.

16 Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvoriše i on ugleda Božijeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega. **17** A glas sa neba reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji!"

4 Onda Duh odvede Isusa u pustinju da ga đavo iskuša. **2** Pošto je postio četrdeset dana i noći, najzad ogladne.

3 A Kušač mu priđe i reče: „Ako si Sin Božiji, reci da ovo kamenje postane hleb."

4 „Zapisano je", odgovori mu Isus, „Čovek ne živi samo od hleba, nego i od

svake reči koja izlazi iz Božijih usta*."

5 Onda ga đavo povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama **6** pa mu reče: „Ako si Sin Božiji, baci se dole. Jer, zapisano je: 'Narediće svojim anđelima za tebe, i oni će te nositi na rukama da nogom ne zapneš za kamen*.'"

7 „I ovo je zapisano", odgovori mu Isus, „Ne iskušavaj Gospoda, svoga Boga'."

8 Zatim ga đavo povede na veoma visoku goru i pokaza mu sva carstva sveta i njihov sjaj **9** pa mu reče: „Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se."

10 A Isus mu reče: „Odlazi, Sotono! Jer, zapisano je: 'Klanjaj se Gospodu, svome Bogu, i njemu jedinom služi*.'" **11** Tada ga đavo ostavi, a anđeli pridoše pa su mu služili.

12 Kad je čuo da je Jovan bačen u tamnicu, Isus se vrati u Galileju. **13** Napusti Nazaret pa ode i nastani se u Kapernaumu, pored mora, na Zebulonovom i Neftalimovom području **14** - da se ispunio ono što je rečeno preko proroka Isaije:

15 „Zemlja Zebulonova i zemlja Neftalimova, uz put prema moru, s one strane Jordana, Galileja neznabožačka - **16** narod koji živi u tami vide svetlost veliku, i onima koji žive u zemlji senke smrti, svetlost zasja*."

17 Otada Isus poče da propoveda i da govori: „Pokajte se jer se približilo Carstvo nebesko."

18 Dok je išao pored Galilejskog mora, vide dva brata - Simona, zvanog Petar, i njegovog brata Andreju - kako bacaju mrežu u more jer su bili ribari **19** pa im reče: „Pođite za mnom i učiniću vas ribarima ljudi." **20** I oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

21 Isus onda pođe dalje i vide druga

* **3,6** Doslovno: „obredno ih kupao".

* **3,7** Fariseji i sadukeji su bili pripadnici dveju uticajnih verskih struja u judaizmu prvog veka nove ere.

* **4,4** Vidi: 5. Mojsijeva 8,3.

* **4,6** Vidi: Psalam 91,11.

* **4,10** Vidi: 5. Mojsijeva 6,13.

* **4,16** Vidi: Isaija 9,1.

dva brata - Jakova Zevedejevog i njegovog brata Jovana - kako u čamcu krpe svoje mreže sa svojim ocem Zevedejem. On ih pozva **22** i oni odmah ostaviše čamac i svoga oca i pođoše za njim.

23 Isus je išao po celoj Galileji i učio narod u tamošnjim sinagogama*, propovedajući dobru vest* o Carstvu, i lečeci svaku bolest i slabost u narodu. **24** Glas o njemu proširi se po celoj Siriji pa su mu donosili sve koji su болоvali od raznih bolesti i mučili se, opsednute demonima,* mesečare i oduzete, i on ih izleči. **25** I za njim pođe silan narod iz Galileje, Dekapolis, Jerusalima, Judeje i s one strane Jordana.

5 Kad je video narod, Isus se pope na goru pa sede. Njegovi učenici mu priđoše, **2** a on poče da ih uči, govoreći:

3 „Blago siromašnima duhom, jer njihovo je Carstvo nebesko.

4 Blago žalosnima, jer oni će se utešiti.

5 Blago krotkima, jer oni će naslediti zemlju.

6 Blago gladnima i žednima pravednosti, jer oni će se nasititi.

7 Blago milosrdnima, jer njima će biti iskazano milosrđe.

8 Blago onima čista srca, jer oni će gledati Boga.

9 Blago mirotvorcima, jer oni će se zvati Božiji sinovi.

10 Blago progonjenima zbog pravednosti, jer njihovo je Carstvo nebesko.

11 Blago vama kad vas zbog mene vređaju i progone i nabeđuju za svako zlo.

12 Radujte se i kličite jer je velika vaša nagrada na nebesima. Tako su progonili i proroke koji su bili pre vas.”

* **4,23** Sinagoga u stvari znači „zbornica” ili „skupština”.

* **4,23** „Dobra vest” ili jevanđelje na grčkom.

* **4,24** Vidi fusnotu za 5. Mojsijeva 32,17.

13 „Vi ste so zemlje. Ali, ako so obljutavi, čime ona da se posoli? Ne вреди više ni za šta, nego samo da se izbac i napolje i da je ljudi izgaze.

14 Vi ste svetlost sveta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori, **15** niti se svetiljka pali da se stavi pod zdelu, nego na svećnjak, pa svetli svima u kući. **16** Neka tako vaša svetlost svetli pred ljudima, da vide vaša dobra dela i da slave vašeg Oca, koji je na nebesima.”

17 „Nemojte da mislite da sam došao da ukinem Zakon* ili Proroke. Nisam došao da ih ukinem, nego da ih ispunim. **18** Istinu vam kažem: dok nebo i zemlja ne nestanu, neće nestati nijedno slovece ni crtica iz Zakona dok se sve ne ispuni. **19** Ko, dakle, prekrši i najmanju od tih zapovedi - i druge uči da tako čine - zvaće se ništavnim u Carstvu nebeskom. A ko ih izvršava - i druge uči da tako čine - zvaće se velik u Carstvu nebeskom. **20** Jer, kažem vam: ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti učitelja zakona i fari-seja, nećete ući u Carstvo nebesko.”

21 „Čuli ste da je objavljeno precima: 'Ne poćini zloćin ubistva! Ko ubije, odgovaraće pred sudom.' **22** A ja vam kažem da će svaki onaj ko se ljuti na svoga brata bez razloga odgovarati pred sudom. I ko god svome bratu kaže 'raka'* odgovaraće pred Sinedrionom. I ko god kaže 'budalo', odgovaraće za to u geheni* ognjenoj.

* **5,17** Doslovno „Toru” odnosno Mojsijevo petoknjžje.

* **5,22** „Raka” ili „praznoglavac”, neko ko se ne može spasti.

* **5,22** Termin „gehena” je aluzija na dolinu (H)enom (vidi Jošua 15,8) koja se uzima kao tip Božjeg suda zbog događaja opisanih u 2. Carevima 23,10-14. Isus ovo povezuje sa Isaijom 66,24 (vidi Marko 9,42-48), što zajedno ukazuje na pobijene zle o Drugom dolasku koje neće imati ko pokopati i ješće ih crvi, i konaćno uništenje ognjem (druga većna smrt - vidi Otkrivenje 20,14), većnim po svom učinku a ne trajanju (vidi Jeremija 7:20; Juda 1,7). Isto važi

23 Ako, dakle, prinosiš dar na žrtvenik pa se setiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, **24** ostavi svoj dar pred žrtvenikom pa otiđi i prvo se pomiri sa svojim bratom, a onda se vrati i prinesi svoj dar.

25 Brzo se nagodi sa svojim protivnikom, još dok si s njim na putu, da te ne preda sudiji, a sudija sudskom službeniku pa te bace u tamnicu. **26** Istinu ti kažem: nećeš odande izaći dok ne isplatiš i poslednju paru."

27 „Čuli ste da je rečeno: 'Ne učini preljubu!'" **28** A ja vam kažem: ko god požudno pogleda ženu, već je u svom srcu s njom učinio preljubu. **29** Ako te, dakle, tvoje desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci jer je bolje da ti propadne jedan deo tela nego da ti celo telo bude bačeno u gehenu. **30** I ako te tvoja desna ruka sablažnjava, odseci je i baci jer je bolje da ti propadne jedan deo tela nego da ti se celo telo baci u gehenu."

31 „Rečeno je: 'Ko se razvede od svoje žene, neka joj da potvrdu o razvodu.'" **32** A ja vam kažem: ko se razvede od svoje žene - osim zbog bluda - navodi je da učini preljubu. I ko se oženi razvedenom, čini preljubu."

33 „Čuli ste takođe da je rečeno našim starima: 'Ne krši zakletvu, nego izvrši zakletvu datu Gospodu.'" **34** A ja vam kažem: ne zaklinjite se ni u šta [lažno] - ni nebom, jer ono je Božiji presto; **35** ni zemljom, jer ona je podnožje Božijim nogama; ni Jerusalimom, jer on je grad velikoga cara. **36** Ne zaklinjite se ni svojom

za Matej 5,29.30; 10,28; 18,9; 23,15; 23,33 i ostala mesta gde se „gehena“ pominje.

Kasnije, i takođe u vreme Isusovo, dolina Gehenom, koja se nalazila izvan Jerusalima, služila je za spaljivanje smeća i leševa kriminalaca koji nisu sahranjivani u grobovima, tako da je na tom mestu vatra neprekidno gorela.

* **5,27** Vidi: 2. Mojsijeva 20,17.

* **5,31** Vidi: 5. Mojsijeva 24,1.

* **5,33** Vidi: 3. Mojsijeva 19,12.

glavom jer nijednu dlaku ne možete da učinite belom ili crnom. **37** Nego, neka vaše 'da' bude 'da', i vaše 'ne' - 'ne'. Sve što je više od toga, od Zloga dolazi."

38 „Čuli ste da je rečeno: 'Oko za oko i zub za zub.'" **39** A ja vam kažem: ne suprotstavljajte se zlu. Nego, ako te neko udari po desnom obrazu, okreni mu i drugi. **40** I ako neko hoće da se sudi s tobom i da ti oduzme košulju, daj mu i ogrtač. **41** I ako te neko prisili da s njim ideš jednu milju, idi s njim dve. **42** Ako neko od tebe nešto zatraži, daj mu, i ne okreći se od onog ko hoće da mu pozajmiš."

43 „Čuli ste da je rečeno: 'Voli svoga bližnjeg, a mrzi neprijatelja.'" **44** A ja vam kažem: volite svoje neprijatelje, blagosiljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze, i molite se za one koji vas klevetaju i progone, **45** da budete sinovi svoga Oca, koji je na nebesima. On čini da njegovo sunce izlazi i zlima i dobrima, i šalje kišu i pravednima i nepravednima. **46** Jer, ako volite one koji vole vas, kakva je vaša nagrada? Zar to ne rade i carinici? **47** I ako pozdravljate samo svoju braću, zar činite nešto naročito? Zar to ne rade i neznabošci? **48** Zato budite savršeni kao što je vaš nebeski Otac savršen."

6 „Pazite da milostinju ne činite pred ljudima - da vas oni vide - jer nemate nagrade od vašeg Oca, koji je na nebesima.

2 Kada, dakle, daješ milostinju, ne trubi pred sobom kao što to čine licemeri po sinagogama i na ulicama - da bi ih ljudi hvalili. Istinu vam kažem: oni su već dobili svoju nagradu. **3** Nego, kada daješ milostinju, neka tvoja leva ruka ne zna šta čini desna, **4** da tvoje davanje bude u tajnosti,

* **5,38** Vidi: 2. Mojsijeva 21,24.

* **5,43** Vidi: 5. Mojsijeva 23,6.

i uzvratice ti tvoj Otac, koji gleda u tajnosti.”

5 „A kad se molite, ne budite kao lice-meri, koji vole da se mole stojeći u sinagogama i na raskršćima, da se pokažu ljudima. Istinu vam kažem: dobili su svoju nagradu. **6** Nego, kad se moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i moli se svome Ocu, koji je u tajnosti, i uzvratice ti tvoj Otac, koji gleda u tajnosti.

7 Kad se molite, ne brbljajte kao neznabošci jer oni misle da će zbog mnogo reči biti uslišeni. **8** Ne budite, dakle, kao oni jer vaš Otac zna šta vam je potrebno i pre nego što ga zamolite.

9 Ovako se, dakle, molite: Oče naš koji si na nebesima, neka je sveto ime tvoje, **10** neka dođe Carstvo tvoje, neka bude volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. **11** Hleb naš nasušni daj nam danas **12** i oprosti nam dugove naše kao što smo i mi oprostili dužnicima svojim. **13** I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od Zloga. Jer tvoje je carstvo, i sila, i slava, zauvek. Amin.

14 Jer, ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama oprostiti vaš nebeski Otac. **15** Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške.”

16 „A kad postite, ne budite namrgođeni kao licemeri jer oni izobličuju svoja lica, da ljudima pokažu da poste. Istinu vam kažem: dobili su svoju nagradu. **17** Nego, kad postiš, pomaži glavu i umij lice, **18** da ljudi ne primete da postiš, nego samo tvoj Otac, koji je u skrovitosti. Tada će ti uzvratiti tvoj Otac, koji gleda u skrovitosti.”

19 „Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gde moljci i rđa nagrizaju, i gde lopovi provaljuju i krađu. **20** Nego, zgrćite sebi blago na nebu, gde ni moljac ni rđa ne nagrizaju, i gde lopovi ne provaljuju i ne krađu. **21** Jer, gde ti je blago, onde će ti

biti i srce.”

22 „Oko je svetiljka tela. Ako ti je, dakle, oko dobro, celo telo će ti biti puno svetlosti. **23** Ali, ako ti je oko rđavo, celo telo će ti biti puno tame. Ako je, dakle, svetlost koja je u tebi tama, kolika će to biti tama!”

24 „Niko ne može da služi dvojici gospodara. Jer, ili će jednoga mrzeti, a drugoga voleti; ili će jednome biti privržen, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.”

25 „Zato vam kažem: ne brinite se za svoj život - šta ćete jesti ili šta ćete piti; ni za svoje telo - šta ćete obući. Zar život nije vredniji od hrane, a telo od odeće? **26** Pogledajte ptice nebeske: ne seju i ne žanju i ne skupljaju žito u ambare, a ipak ih vaš nebeski Otac hrani. Zar vi niste mnogo vredniji od njih? **27** Koji od vas, brinući se, može da doda svom rastu i jedan lakat?

28 I zašto se brinete za odeću? Pogledajte kako rastu poljski ljiljani: ne rade i ne predu. **29** A ja vam kažem da ni Solomon u svem svom sjaju nije bio odeven kao jedan od njih. **30** Ako, dakle, Bog tako odeva poljsku travu - koja danas jeste, a sutra se baca u vatru - zar neće mnogo više oblačiti vas, maloverni? **31** Ne brinite se, dakle, i ne govorite: 'Šta ćemo jesti?' ili: 'Šta ćemo piti?' ili: 'Šta ćemo obući?' **32** Jer, sve to traže neznabošci. Zna vaš nebeski Otac da vam je sve to potrebno. **33** Nego, prvo tražite Carstvo Božije i njegovu pravednost, i sve ovo će vam se dodati. **34** I ne brinite se za sutra jer će se sutra brinuti za sebe. Svaki dan ima dovoljno svojih nevolja.”

7 „Ne sudite, da se ne bi sudilo vama. **2** Jer, kakvim sudom sudite, takvim će se i vama suditi; i kakvom merom merite, takvom će se i vama merit.

3 Zašto gledaš trun u oku svoga brata,

a ne primećuješ brvno u svome oku? **4** Kako možeš da kažeš svome bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka', kad je u tvom oku brvno? **5** Licemeru! Prvo izvadi brvno iz svoga oka pa ćeš tek onda dobro videti kako da izvadiš trun iz oka svoga brata.

6 Ne dajte psima ono što je sveto i ne bacajte svoje bisere pred svinje, da ih ne izgaze nogama pa se okrenu i rastrgnu vas."

7 „Molite - i daće vam se; tražite - i naći ćete; kucajte - i otvoriće vam se. **8** Jer, ko god moli, dobija; i ko traži, nalazi; i otvoriće se onom ko kuca.

9 Koji bi od vas svome sinu, kad ga zamoli da mu da hleba, dao kamen? **10** Ili mu, kad ga zamoli da mu da ribu, dao zmiju? **11** Pa ako vi, iako ste zli, znate kako da dajete dobre darove svojoj deci, koliko će više vaš Otac, koji je na nebesima, dati dobre darove onima koji ga zamole. **12** Sve, dakle, što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima, jer to je Zakon i Proroci."

13 „Uđite kroz uska vrata. Jer, široka su vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji kroz njih ulaze. **14** O kako su uska vrata i tesan put koji vodi u život, i malo je onih koji ga nalaze."

15 „Čuvajte se lažnih proroka. Oni k vama dolaze u ovčijem ruhu, a iznutra su grabežljivi vuci. **16** Prepoznacete ih po njihovim plodovima. Zar se grožđe bere sa trna ili smokve sa čička? **17** Isto tako, svako dobro drvo donosi dobre plodove, a rđavo drvo donosi rđave plodove. **18** Dobro drvo ne može doneti rđave plodove, ni rđavo drvo dobre plodove. **19** Svako drvo koje ne donosi dobre plodove, odseca se i baca u vatru. **20** Dakle, prepoznacete ih po njihovim rodovima."

21 „Neće svaki koji mi govori: 'Gospode, Gospode', ući u Carstvo nebesko, nego onaj koji izvršava volju mog Oca, koji je na nebesima. **22** Mnogi će mi onoga Dana

reći: 'Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u tvoje ime? Zar nismo isterivali demone u tvoje ime? I zar nismo u tvoje ime činili mnoga čuda?' **23** Tada ću im otvoreno reći: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, vi koji činite bezakonnje!'"

24 „Stoga je svaki koji sluša moje reči i izvršava ih sličan mudrom čoveku koji je svoju kuću sazidao na steni. **25** Pade kiša i naiđe bujica, i vetrovi dunuše i obrušise se na tu kuću, ali ona se ne sruši jer joj je temelj bio na steni. **26** A svaki koji sluša moje reči i ne izvršava ih, sličan je ludom čoveku koji je svoju kuću sazidao na pesku. **27** Pade kiša i naiđe bujica, i vetrovi dunuše i sručiše se na tu kuću, i ona se uz silan tresak sruši."

28 Kad je Isus završio svoj govor, narod se divio njegovom učenju, **29** jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi učitelji zakona.

8 Kad je Isus sišao sa gore, za njim pođe silan narod.

2 Priđe mu jedan gubavac, pokloni mu se i reče: „Gospode, ako hoćeš, možeš da me očistiš."

3 A Isus pruži ruku, dotače ga i reče: „Hoću. Budi čist." I on se odmah očisti od svoje gube.

4 Tada mu Isus reče: „Pazi da nikom ne pričaš, nego idi i pokaži se svešteniku pa prinesi dar koji je Mojsije odredio* - za svedočanstvo njima."

5 Kad je ušao u Kapernaum, priđe mu jedan kapetan i, preklinjući ga, **6** reče: „Gospodaru, kod kuće mi leži sluga, oduzet je i strašno se muči."

7 A Isus mu reče: „Doći ću da ga izlečim."

8 „Gospodaru", odgovori mu kapetan, „nisam dostojan da uđeš pod moj krov.

* **8,4** Vidi: 3. Mojsijeva 14,3.

Nego, samo reci reč i moj sluga će ozdraviti. **9** Jer, ja sam čovek podređen vlasti i imam pod sobom vojnike pa kažem jednom: 'Idi!' i on ode, a drugom: 'Dođi!' i on dođe. I svom sluzi kažem: 'Uradi!' i on uradi."

10 Kad je to čuo, Isus se zadivi pa reče svojim pratiocima: „Istinu vam kažem: toliku veru nisam našao ni u koga u Izraelu. **11** A kažem vam i ovo: mnogi će doći sa istoka i sa zapada i sesti za trpezu sa Avramom, Isakom i Jakovom u Carstvu nebeskom, **12** a sinovi Carstva biće izbačeni napolje, u tamu, gde će biti plač i škrgut zuba."

13 Onda reče kapetanu: „Idi! Neka bude kako si verovao.“ I istog časa kapetanov sluga ozdravi.

14 Kad je Isus ušao u Petrovu kuću, vide njegovu taštu kako leži u groznici. **15** On joj dotače ruku i groznica je ostavi pa ona ustade i poče da ga služi.

16 Kad je palo večer, doneše mu mnoge opsednute demonima, a on reču istera duhove i izleči sve bolesne **17** - da se ispuni ono što je rečeno preko proroka Isaije: „On uze naše slabosti i ponese naše bolesti.“

18 Kad je video narod oko sebe, Isus zapovedi da otplove na drugu stranu.

19 A jedan učitelj zakona mu priđe i reče: „Učitelju, ici ću za tobom kud god budeš išao.“

20 „Lisice imaju jazbine i ptice nebeske imaju gnezda“, odgovori mu Isus, „a Sin čovečiji nema gde da zakloni glavu.“

21 „Gospode“, reče mu jedan drugi učenik, „pusti me da prvo odem da sahranim oca.“ **22** A Isus mu reče: „Pođi za mnom, a mrtvi neka sahranjuju svoje mrtve.“

23 Onda Isus uđe u čamac, a za njim podoše njegovi učenici. **24** Na moru

nastade žestoka oluja - tolika da su talasi prelivali čamac. A Isus je spavao. **25** Učenici mu priđoše i probudiše ga, govoreći: „Gospode, spasi nas! Izbibosmo!“ **26** „Zašto se plašite, maloverni?“ upita ih on. Onda ustade, zapreti vetrovima i moru pa nastade velika tišina. **27** A ljudi, zadivljeni, upitaše: „Ko je ovaj da mu se i vetrovi i more pokoravaju?“

28 Kad je stigao na drugu stranu, u gadarinski kraj, u susret mu dođoše dvojica opsednutih demonima. Izlazili su iz grobova, a bili su toliko napasni da niko nije mogao da prođe tim putem. **29** „Šta mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božiji?“ povikaše. „Jesi li ovamo došao da nas pre vremena mučiš?“ **30** A malo dalje od njih paslo je veliko krdo svinja. **31** Demoni počеше da preklinju Isusa govoreći: „Ako nas isteraš, pošalji nas u ono krdo svinja.“ **32** „Idite“, reče im on. I oni izadoše i udoše u svinje, a celo krdo se sjuri niz padinu u more i podavi u vodi. **33** Svinjari pobegoše i odoše u grad pa ispričaše sve i šta se desilo sa opsednutima. **34** Tada ceo grad izađe u susret Isusu pa, kad su ga videli, počеше da ga preklinju da ode iz njihovog kraja.

9 Isus uđe u čamac, preplovi na drugu stranu i stiže u svoj grad. **2** Tada mu doneše jednog oduzetog čoveka koji je ležao na postelji. Kad je video njihovu veru, Isus reče oduzetome: „Samo hrabro, sinko, opraštaju ti se gresi.“

3 Tada neki učitelji zakona rekoše u sebi: „Ovaj huli!“

4 A Isus, pošto je znao šta misle, reče: „Zašto zlo mislite u svojim srcima? **5** Šta je lakše? Reći: 'Opraštaju ti se gresi', ili reći: 'Ustani i hodaj'? **6** Ali, da znate da Sin čovečiji ima vlast na zemlji da oprašta grehe...“ Onda reče oduzetome: „Ustani, uzmi svoju postelju i idi kući.“

7 I čovek ustade i ode kući.

* **8,17** Vidi: Isaija 53,4.

8 Kad je narod to video, ispuni se strahom pa poče da slavi Boga što je ljudima dao takvu vlast.

9 Kad je odlazio odande, Isus vide čoveka koji se zvao Matej* kako sedi na carinarnici pa mu reče: „Pođi za mnom.“ I on ustade i pođe za njim.

10 Dok je Isus obedovao u kući, dođoše mnogi carinici i grešnici pa su obedovali s njim i s njegovim učenicima. **11** Kad su fariseji to videli, upitaše Isusove učenike: „Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?“

12 A Isus je to čuo pa reče: „Nije zdravima potreban lekar, već bolesnima. **13** Nego, idite i naučite šta znači: 'Milosrđe hoću, a ne žrtve.*' Jer, ja nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.“

14 Tada mu priđoše Jovanovi učenici i upitaše ga: „Kako to da mi i fariseji postimo, a tvoji učenici ne poste?“ **15** A Isus im reče: „Mogu li svatovi da tuguju dok je mladoženja s njima? Ali, doći će vreme kada će im oteti mladoženju, i tada će postiti.“

16 Niko ne stavlja zakrpu od sirovog sukna na stari ogrtač jer bi zakrpa razvukla ogrtač pa bi rupa postala još veća. **17** Ni novo vino se ne sipa u stare mešine jer bi se mešine pocepale, vino prosulo, a mešine propale. Nego, novo vino se sipa u nove mešine pa se oboje sačuva.“

18 Dok im je o tome govorio, priđe mu jedan poglavar, pokloni mu se i reče: „Kći mi je upravo umrla. Dođi i položi svoju ruku na nju i ona će oživeti.“

19 I Isus ustade i sa svojim učenicima pođe za njim.

20 A jedna žena, koja je dvanaest godina patila od krvarenja, priđe Isusu s leđa i dotače rub njegovog ogrtača, **21** jer je

govorila u sebi: „Ako samo njegov ogrtač dotaknem, ozdraviću.“

22 A Isus se okrenu i, videvši je, reče: „Samo hrabro, kćeri. Tvoja vera te je izlečila.“ I žena istog časa ozdravi.

23 Kad je Isus ušao u poglavarovu kuću i video svirače i uskomešani narod, **24** reče: „Sklonite se! Jer, devojčica nije umrla, nego samo spava.“ A oni su mu se podsmevali.

25 Kad je narod izbačen iz kuće, Isus uđe, uhvati devojčicu za ruku i ona ustade. **26** A glas o tome pronese se po celom tom kraju.

27 Kad je Isus odlazio odande, pođoše za njim dva slepa čoveka, vičući: „Smiluj nam se, Sine Davidov!“

28 Kad je ušao u kuću, slepi mu priđoše, a on ih upita: „Verujete li da ja to mogu da učinim?“ A oni rekoše: „Da, Gospode!“ **29** On onda dotače njihove oči i reče: „Neka vam bude po vašoj veri.“ **30** I oni progledaše. A Isus ih strogo opomenu: „Pazite da niko ne sazna.“ **31** Ali, oni odoše i po celom tom kraju proneše glas o njemu.

32 Dok su oni izlazili, dovedoše mu jednog nemog čoveka, opsednutog demonom. **33** A kad je demon isteran iz njega, nemi čovek progovori. Narod se zadivi i reče: „Nikad nešto slično nije viđeno u Izraelu!“

34 A fariseji su govorili: „On isteruje demone uz pomoć demonskog vladara!“

35 Isus je išao po svim gradovima i selima i učio narod u tamošnjim sinagogama, objavljujući dobru vest o Carstvu i lečeći svaku bolest i svaku slabost. **36** Kad je video narod, sažali se na njih jer su bili izmučeni i bespomoćni kao ovce bez pastira.

37 Tada reče svojim učenicima: „Žetva je obilna, ali je radnika malo. **38** Zato molite Gospodara žetve da pošalje radnike za svoju žetvu.“

* **9,9** „Matej“ znači „dar od Gospoda“.

* **9,13** Vidi: Osija 6,6.

10 Isus pozva k sebi svojih dvanaest učenika i dade im moć da isteruju nečiste duhove i da leče svaku bolest i svaku slabost.

2 A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvo Simon zvani Petar i njegov brat Andreja; Jakov Zevedejev i njegov brat Jovan; **3** Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; **4** Simon Kananej i Juda Iskariotski, koji je izdao Isusa.

5 Isus posla ovu dvanaesticu, zapovedivši im: „Ne idite neznabošcima i ni u jedan samarijski grad ne ulazite, **6** nego radije idite izgubljenim ovcama doma Izraelovog. **7** Idite i propovedajte govoreći: 'Približilo se Carstvo nebesko!' **8** Bolesne lečite, mrtve vaskrsavajte, gubave čistite, demone isterujte. Besplatno ste dobili, besplatno i dajte. **9** Ne nosite zlato, ni srebro, ni bakar u svojim pojasevima, **10** ni putnu torbu, ni drugu košulju, ni obuću, ni štap, jer radnik zaslužuje svoju hranu.

11 I u koji god grad ili selo uđete, pomno ispitajte ko je onde dostojan vašeg poverenja pa ostanite kod njega sve dok ne odete. **12** Kad uđete u taj dom, pozdravite. **13** Ako je dom dostojan, neka vaš mir ostane u njemu. A ako nije dostojan, neka vam se vaš mir vrati. **14** Ako vas neko ne primi i ne sasluša vaše reči, izadijte iz tog doma ili iz tog grada i otresite prašinu sa svojih nogu. **15** Istinu vam kažem: na Dan suda će biti lakše Sodomu i Gomoru nego tom gradu.“

16 „Evo, šaljem vas kao ovce među vukove. Zato budite lukavi kao zmije, a bezazleni kao golubovi. **17** Čuvajte se ljudi jer će vas predavati sudovima i batinati u svojim sinagogama.

18 Zbog mene će vas izvoditi pred namesnike i kraljeve, za svedočanstvo njima i narodima. **19** A kad vas predaju, ne brinite se kako ćete i šta ćete reći jer će vam tog časa biti dato šta da govorite. **20** Ne-

ćete, naime, govoriti vi, nego će u vama govoriti Duh vašega Oca.

21 Brat će brata predavati da ga ubiju, a otac dete. Deca će se dizati protiv roditelja i ubijati ih. **22** I svi će vas mrzeti zbog moga imena. Ali, ko istraje do kraja, biće spasen. **23** Kad vas budu progonili u jednom gradu, bežite u drugi. Istinu vam kažem: nećete stići da obiđete sve izraelske gradove pre nego što Sin čovečiji dođe.

24 Nijedan učenik nije iznad svog učitelja, ni sluga iznad svog gospodara. **25** Dovoljno je učeniku da bude kao njegov učitelj, a služi da bude kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazvali Balzevuom,* koliko će više tako zvati njegove ukućane?“

26 „Ne bojte ih se, dakle, jer nema ništa skriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće saznati. **27** Ono što vam govorim u tami, govorite na svetlosti, i ono što vam se šapuće na uho, propovedajte sa krovova. **28** Ne bojte se onih što ubijaju telo, a ne mogu da ubiju i dušu. Nego, više se bojte onoga koji može da uništi i dušu i telo u geheni.* **29** Zar se dva vrapca ne prodaju za jedan asarion*? A nijedan od njih ne pada na zemlju bez vašega Oca. **30** Pa vama je i sva kosa na glavi izbrojana. **31** Ne bojte se, dakle; vi više vredite od mnogo vrabaca.“

32 „Ko god mene prizna pred ljudima, priznaću i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima. **33** A ko god se mene odrekne pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem, koji je na nebesima.“

34 „Nemojte da mislite da sam došao

* **10,25** „Baalzevuv“ znači „gospodar muva“ ili „gospodar prljavštine“. U pitanju je jedno od imena za Sotonu kojim je Isus pogrdno nazvan od strane svojih neprijatelja.

* **10,28** Vidi fusnotu za Matej 5,22.

* **10,29** Vrsta valute.

da na zemlju donesem mir. Nisam došao da donesem mir, nego mač. **35** Došao sam da okrenem 'čoveka protiv njegovog oca, kćer protiv majke, snahu protiv sverkrve. **36** Čoveku će njegovi ukućani biti neprijatelji.'

37 Ko oca ili majku voli više nego mene, nije me dostojan. Ko sina ili kćer voli više nego mene, nije me dostojan. **38** Ko ne uzme svoj krst* i ne ide za mnom, nije me dostojan. **39** Ko nađe svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga."

40 „Ko vas prima, mene prima; a ko prima mene, prima Onoga koji me je poslao. **41** Ko prima proroka zato što je prorok, dobiće proročku nagradu; a ko prima pravednika zato što je pravedan, dobiće pravedničku nagradu. **42** I ko samo čašom hladne vode napoji jednog od ovih malih zato što je moj učenik, istinu vam kažem: neće izgubiti svoju nagradu."

11 Kad je završio s uputstvima dva-naestorici svojih učenika, Isus ode odande da uči narod i da propoveda po galilejskim gradovima.

2 A Jovan je u tamnici čuo za Hristova dela pa posla svoje učenike **3** da ga upitaju: „Jesi li ti Onaj koji treba da dođe ili da čekamo drugoga?"

4 „Idite i obavestite Jovana o svemu što čujete i vidite“, odgovori im Isus. **5** „Slepi opet vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi vaskrsavaju, a siromasima se propoveda dobra vest. **6** I blago onom ko se o mene ne sablazni."

7 Kad su oni otišli, Isus poče narodu da govori o Jovanu: „Šta ste hteli da vidite kad ste izašli u pustinju? Trsku koju ljulja vetar? **8** Nego, šta ste hteli da vidite? Čoveka obučenog u lepu odeću? Ne, oni koji

nose lepu odeću nalaze se po kraljevskim kućama. **9** Šta ste, dakle, hteli da vidite? Proroka? Da, kažem vam: i više nego proroka! **10** To je onaj za koga je zapisano: 'Evo, šaljem svoga glasnika ispred tebe, koji će pred tobom pripremiti put.*'

11 Istinu vam kažem: među rođenima od žena nije se pojavio niko veći od Jovana Krstitelja, a najmanji u Carstvu nebeskom veći je od njega. **12** Od vremena Jovana Krstitelja do sada Carstvo nebesko trpi nasilje i nasilnici ga grabe. **13** Jer, svi proroci i Zakon prorokovali su o Jovanu. **14** A Jovan je - ako hoćete da to prihvatite - Ilija koji je trebalo da dođe. **15** Ko ima uši, neka čuje.

16 Sa čim da uporedim ovaj naraštaj? Sličan je deci koja sede na trgu i dovikuju jedna drugoj:

17 'Svirali smo vam, ali ne zaigraste. Naricali smo, ali ne zakukaste.'

18 Jer, Jovan je došao i nije ni jeo ni pio, a oni kažu: 'Opsednut je demonom.' **19** Došao je Sin čovečiji, koji jede i pije, a oni kažu: 'Vidi izelice i pijanice, prijatelja carinika i grešnika.' A mudrost opravdavaju njena dela."

20 Tada Isus poče da prekoreva gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih čuda što se nisu pokajali.

21 „Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Betsaido! Jer, da su se u Tiru i Sidonu dogodila čuda koja su se u vama dogodila, oni bi se odavno u kostreti i pepelu pokajali. **22** Ali, kažem vam: na Dan suda će biti lakše Tiru i Sidonu nego vama! **23** A ti, Kapernaume, zar ćeš se do neba uzdići? U Podzemlje ćeš se sunovratiti! Jer, da su se u Sodomu dogodila čuda koja su se u tebi dogodila, ostao bi do dana današnjeg. **24** Ali, kažem vam: na Dan suda će biti lakše zemlji sodomskoj nego tebi!"

25 U to vreme Isus reče: „Hvalim te,

* **10,38** „Krst“ je simbol žrtve i samoodricanja. Vidi: Luka 9,23; 14,27; Galatima 6,12; Filipljanima 3,17-19.

* **11,10** Vidi: Malahija 3,1.

Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio maloj deci. **26** Da, Oče, svidelo ti se da tako bude.

27 Moj Otac mi je sve predao, i niko, osim Oca, ne poznaje Sina. I niko ne poznaje Oca, samo Sin i oni kojima Sin hoće da ga otkrije.

28 Dođite k meni, svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. **29** Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotkog i poniznog srca, i naći ćete odmor za svoju dušu. **30** Jer, moj jaram je blag i moje breme je lako."

12 U to vreme je Isus jedne Subote* prolazio kroz žitna polja. A njegovi učenici ogladneše pa počеше da kidaju klasove i da ih jedu.

2 Kad su to fariseji videli, rekoše: „Vidi, tvoji učenici čine ono što ne sme da se čini u Subotu!”

3 Tada im Isus reče: „Zar niste čitali šta je učinio David kad su on i njegovi pratioci ogladneli*? **4** Ušao je u Božiji dom i jeo posvećene hlebove, iako ni on ni njegovi pratioci nisu smeli da ih jedu, nego samo sveštenici. **5** Ili, zar niste čitali u Zakonu da u Subotu i sveštenici u Hramu skrnave Subotu*, i nisu krivi? **6** A ja vam kažem: ovde je neko veći od Hrama. **7** Kad biste znali šta znači: 'Milosrđe hoću, a ne žrtve*', ne biste osuđivali one koji nisu krivi. **8** Jer, Sin čovečiji je gospodar Subote."

9 Potom ode odande i uđe u njihovu sinagogu. **10** A onde je bio jedan čovek sa osušenom rukom. Oni upitaše Isusa s

* **12,1** Subota ili „Šabat” znači „počinak, odmor, mirovanje”. Šabat počinje u petak, sa zalaskom sunca, i traje do subote, do zalaska sunca. Prema biblijskom kalendaru Subota je sedmi dan u sedmici. Vidi: 2. Mojsijeva 16,23.

* **12,3** Vidi: 1. Samuelova 21,6.

* **12,5** Vidi 4. Mojsijeva 28,9.

* **12,7** Vidi: Osija 6,6.

namerom da ga optuže: „Da li se u Subotu sme lečiti?” **11** A on im reče: „Ko od vas neće uhvatiti i izvaditi svoju jedinu ovcu ako ona u Subotu upadne u jamu? **12** A koliko je čovek vredniji od ovce! Zato se u Subotu sme činiti dobro.”

13 Onda reče onom čoveku: „Ispruži ruku.” I čovek je ispruži, i ona mu postade zdrava kao i druga. **14** A fariseji izadoše pa se dogovarahu kako da ga ubiju.

15 Ali, Isus za to sazna pa se skloni odande. Za njim pođoše mnogi i on ih sve izleči, **16** opominjući ih da ne razglase ko je **17** - da se ispuni ono što je rečeno preko proroka Isaije:

18 „Evo sluge moga, koga sam izabrao, voljenog moga, miljenika moje duše! Stavicu svoga Duha na njega i on će naredima objaviti pravdu. **19** Neće se prepirati ni vikati, niti će mu ko glas čuti na ulicama. **20** Trsku zgnječenu neće slomiti*, ni ugasiti fitilj koji tinja dok pravdu ne dovede do pobeđe. **21** U njegovo ime narodi će se uzdati.”

22 Onda mu doneše jednog demonom opsednutog čoveka, slepog i nemog, i on ga izleči pa nemi čovek progovori i progleda.

23 A sav narod se zadivi, govoreći: „Da ovo možda nije Sin Davidov?”

24 Kad su fariseji to čuli, rekoše: „Ovaj isteruje demone samo pomoću Balzevuva, demonskog vladara!”

25 Ali, Isus je znao šta misle pa im reče: „Opusteće svako carstvo koje je protiv sebe podeljeno, i neće opstati nijedan grad ili dom koji je protiv sebe podeljen. **26** Pa ako Sotona isteruje Sotonu, onda je on protiv sebe podeljen. Kako će, dakle, opstati njegovo carstvo? **27** I ako ja isterujem demone pomoću Balzevuva, pomoću koga ih isteruju vaši sinovi? Zato će vam oni biti sudije. **28** Ali, ako ja demone

* **12,21** Vidi: Isaija 42,1.

isterujem pomoću Božijeg Duha, onda vam je došlo Božije carstvo.

29 Ili, kako može neko da uđe u kuću jakog čoveka i odnese mu imovinu ako ga prvo ne veže? Tek tada će moći da mu opljačka kuću.

30 Ko nije sa mnom - protiv mene je. I ko sa mnom ne skuplja - rasipa. **31** Zato vam kažem: biće oprošten ljudima svaki greh i hula, ali im neće biti oproštena hula na Duha. **32** I ako neko kaže nešto protiv Sina čovečijega, biće mu oprošteno. Ali, ako kaže protiv Svetoga Duha, neće mu biti oprošteno ni u ovom dobu niti u onom koje dolazi."

33 „Uzgajite dobro drvo pa će mu i plod biti dobar; ili, uzgajite rđavo drvo pa će mu i plod biti rđav - jer drvo se poznaje po svom plodu. **34** Zmijski porode! Kako možete, kad ste zli, da govorite bilo šta dobro? Jer, usta govore ono čega je srce prepuno. **35** Dobar čovek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo. **36** Ali, kažem vam: ljudi će za svaku beskorisnu reč koju izgovore odgovarati u Dan suda. **37** Jer, po svojim rečima ćeš biti opravdan i po svojim rečima osuđen."

38 Tada mu rekoše neki učitelji zakona i fariseji: „Učitelju, želimo da nam pokažeš znak."

39 A on im odgovori: „Zao i preljubnički naraštaj traži znak, ali nikakav znak mu neće biti dat, osim znaka proroka Jone. **40** Jer, kao što je Jona tri dana i tri noći bio u utrobi morske nemani, tako će i Sin čovečiji tri dana i tri noći biti u srcu zemlje. **41** Ninivljani će na Sudu ustati sa ovim naraštajem i osudiće ga jer su se pokajali posle Jonine propovedi. A ovde je neko veći od Jone. **42** Kraljica Juga će na Sudu ustati sa ovim naraštajem i osudiće ga jer je s kraja zemlje došla da čuje Solomonovu mudrost. A ovde je neko veći od Solomona."

43 „Kad iz čoveka izađe nečist duh, luta bezvodnim mestima tražeći počinka, ali ga ne nalazi. **44** Tada kaže: 'Vratiću se u kuću iz koje sam izašao.' I vrati se i nađe kuću praznu, pometenu i sređenu. **45** Onda ode i dovede sedam drugih duhova, gorih od sebe, pa uđu i nastane se onde. Tako je na kraju tom čoveku gore nego pre. Isto će biti i sa ovim zlim naraštajem."

46 Dok je Isus još govorio narodu, njegova majka i braća stajali su napolju želeći da s njim govore.

47 Neko mu reče: „Eno tvoja majka i braća stoje napolju i žele da govore s tobom." **48** A Isus reče onome koji mu je to rekao: „Ko je moja majka i ko su moja braća?" **49** Onda pokaza rukom na svoje učenike pa reče: „Evo moje majke i moje braće. Jer, ko god izvršava volju moga Oca, koji je na nebesima, taj je moj brat, i sestra, i majka."

13 Tog dana Isus izađe iz kuće i sede pored mora. **2** Oko njega se okupi silan narod pa on uđe u čamac i sede, a sav narod je stajao na obali. **3** Mnogo toga im reče u pričama, govoreći:

„Izašao sejač da seje. **4** I dok je sejao, nešto semena pade pored puta, i dođoše ptice i pozobaše ga. **5** Drugo pade na kamenito tle, gde nije bilo mnogo zemlje, i odmah isklija jer zemlja nije bila duboka. **6** A kad je izašlo sunce, izgore i osuši se jer nije imalo korena. **7** Treće seme pade u trnje, a trnje naraste i uguši ga. **8** Četvrto seme pade na dobro tle i dade plod - stotruk, šezdesetotruk ili tridesetotruk. **9** Ko ima uši, neka čuje."

10 Njegovi učenici mu priđoše i upitaše ga: „Zašto im govoriš u pričama?"

11 „Vama je dato da saznate tajne Carstva nebeskog, a njima nije", odgovori im on. **12** „Jer, ko ima, daće mu se još i imaće u izobilju; a ko nema, uzeće mu se i

ono što ima. **13** Zato im govorim u pričama jer oni, 'iako gledaju, ne vide, i iako slušaju, ne čuju i ne razumeju.' **14** Tako se na njima ispunjava Isajino proročanstvo koje kaže: 'Slušaćete i slušaćete, ali nećete razumeti; gledaćete i gledaćete, ali nećete videti. **15** Jer, otvrdnulo je srce ovog naroda, ušima jedva čuju i oči su zatvorili. Inače bi očima videli, ušima čuli, srcem razumeli i obratili se, i ja ih izlečio.*' **16** Ali, blago vašim očima što gledaju, i blago vašim ušima što slušaju. **17** Istinu vam kažem: mnogi proroci i pravednici žudeli su da vide ovo što vi gledate - ali nisu videli; i da čuju ono što vi slušate - ali nisu čuli."

18 „Čujte, dakle, šta znači priča o sejaču: **19** Svakom onom ko čuje Reč o Carstvu, a ne razume je, dolazi Zli i otima ono što mu je posejano u srcu. To je ono seme koje je posejano pored puta. **20** Seme posejano na kamenitom tlu je onaj ko čuje Reč i odmah je s radošću prihvati. **21** Ali, pošto nema korena u sebi, nepostojan je pa čim naiđe nevolja ili progon zbog Reči, on se odmah sablazni. **22** Seme posejano u trnje je onaj ko čuje Reč, ali brige ovog doba i zavodljivost bogatstva uguše Reč pa bude besplodan. **23** Seme posejano na dobrom tlu je onaj ko čuje i razume Reč. On rađa plod i daje stotruko, šezdesetotruko ili tridesetotruko."

24 Ispriča im i drugu priču: „Carstvo nebesko je slično čoveku koji je posejao dobro seme na svojoj njivi. **25** Ali, dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, zaseja kukolj posred pšenice i ode. **26** A kad je pšenica izrasla i isklasala, pojavi se i kukolj.

27 Sluge odoše vlasniku pa mu rekoše: 'Gospodaru, zar nisi posejao dobro seme na svojoj njivi? Otkud onda kukolj?'

28 A on im reče: 'Neprijatelj je to učini.'

'Hoćeš li da odemo i da ga oplevimo?' upitaše sluge,

29 'Ne', odgovori on, 'da ne biste, pleveći kukolj, zajedno s njim iščupali i pšenicu. **30** Pustite neka oboje rastu do žetve, a ja ću u vreme žetve reći žeteocima: Prvo oplevite kukolj i vežite ga u snopove, da se spali, a pšenicu skupite u moj ambar.'

31 Onda im ispriča ovu priču: „Carstvo nebesko je slično zrnu gorušice koje je čovek uzeo i posejao na svojoj njivi. **32** Iako je najmanje od sveg semena, kad izraste, veće je od sveg povrća. Razvije se u drvo pa ptice nebeske dolaze i gnezde se u njegovim granama."

33 Onda im ispriča još jednu priču: "Carstvo nebesko je slično kvascu koji je žena uzela i izmešala ga sa tri sate* brašna dok sve nije uskislo."

34 Sve je to Isus narodu govorio u pričama, i bez priča im ništa nije govorio. **35** Tako se ispunilo ono što je rečeno preko proroka: „Svoja usta ću otvoriti u pričama, objaviću ono što je od postanka sveta sakriveno.*"

36 Tada Isus otpusti narod pa uđe u kuću. A učenici mu pridoše i rekoše: „Objasni nam priču o kukolju na njivi."

37 On im odgovori: „Onaj koji je posejao dobro seme je Sin čovečiji, **38** a njiva je svet. Dobro seme su sinovi Carstva, a kukolj sinovi Zloga. **39** Neprijatelj koji ga je posejao je đavo. Žetva je kraj doba, žeteoci anđeli. **40** Pa, kao što se kukolj plevi i spaljuje, tako će biti i na kraju ovog doba. **41** Sin čovečiji će poslati svoje anđele i opleviće svoje Carstvo od svih sablazni i od svih koji čine bezakonje, **42** i baciće ih u užarenu peć, gde će biti plač i škrgut zuba. **43** Tada će pravednici kao sunce zasjati u Carstvu svoga Oca. Ko ima uši, neka čuje."

* **13,33** Sea (sata) je mera za zapreminu i iznosi oko 13,3 lit.

* **13,35** Vidi: Psalam 78,2.

* **13,15** Vidi: Isaija 6,9.

44 „Carstvo nebesko je slično blagu sakrivenom na njivi: čovek ga nađe pa ga sakrije i radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.

45 Carstvo nebesko je slično i trgovcu koji traži lepe bisere. **46** Kad nađe skupocen biser, ode i proda sve što ima pa ga kupi.

47 Carstvo nebesko je slično i mreži bačenoj u more u koju se uhvatilo riba svake vrste. **48** Kad se mreža napuni, izvuku je na obalu pa sednu i dobre ribe skupe u korpe, a loše bace. **49** Tako će biti i na kraju ovog doba: doći će anđeli i odvojiće zle od pravednih **50** pa ih baciti u užarenu peć, gde će biti plač i škrgut zuba.“

51 Isus im reče: „Jeste li sve ovo razumeli?“

„Da, Gospode“, odgovoriše oni.

52 A on im reče: „Zato je svaki učitelj zakona koji je poučen o Carstvu nebeskom sličan domaćinu koji iz svoje riznice iznosi i novo i staro blago.“

53 Kad je Isus ispričao ove priče, ode odande **54** i dođe u svoj zavičaj. Učio je narod u tamošnjoj sinagogi, a oni su, zavidljeni, govorili: „Odakle ovome ova mudrost i čudotvorna moć? **55** Zar on nije drvodeljin sin? Zar mu se majka ne zove Marija, a njegova braća Jakov, Josif, Simon i Juda. **56** I zar nisu sve njegove sestre s nama? Odakle mu onda sve ovo?“

57 I sablazniše se o njega. A Isus im reče: „Prorok je bez časti samo u svom zavičaju i u svom domu.“

58 I nije, zbog njihovog neverovanja, onde učinio mnogo čuda.

14 U to vreme tetrah Irod ču za Isusa **2** pa reče svojim slugama: „To je Jovan Krstitelj! Ustao je iz mrtvih i zato može da čini ova čuda!“

3 Irod je, naime, bio uhvatio Jovana, okovao ga i bacio u tamnicu zbog Irodija-

de, žene svoga brata Filipa, **4** pošto mu je Jovan govorio: „Ne smeš da je imaš.“

5 Irod je želeo da ga ubije, ali se plašio naroda jer je narod Jovana smatrao prorokom.

6 Ali, kad je bio Irodov rođendan, Irodijadina kći zaigra pred gostima. To se Irodu toliko svidelo **7** da joj uz zakletvu obeća da će joj dati sve što zatraži.

8 A ona, po nagovoru svoje majke, reče: „Daj mi ovde na tanjiru glavu Jovana Krstitelja.“

9 Kralj se ražalosti ali zbog svoje zakletve i gostiju naredi da joj se zahtev ispuni **10** pa posla ljude u tamnicu da Jovanu odseku glavu. **11** Oni onda doneše glavu na tanjiru i dadoše je devojci, a ona je odnese svojoj majci. **12** Potom dođoše Jovanovi učenici, uzeše njegovo telo i sahraniše ga pa odoše i javiše Isusu šta se dogodilo.

13 Kad je Isus to čuo, skloni se čamcem na jedno pusto mesto, sam. Ali, narod to doču pa iz gradova pođe za njim pešice. **14** Isus izađe na obalu pa kad vide silan narod, sažali se na njih i izleči njihove bolesne.

15 Kad je počelo da se spušta večer, pridoše mu njegovi učenici i rekoše: „Ovo je pusto mesto, a već je i kasno. Otpusti narod, neka idu u sela i kupe sebi hrane.“

16 Ali, on im reče: „Ne treba da idu. Vi im dajte da jedu.“ **17** „Nemamo ovde ništa“, odgovoriše mu oni, „osim pet hlebova i dve ribe.“ **18** „Donesite mi ih ova-mo“, reče on **19** pa zapovedi da narod poseda na travu. Onda uze onih pet hlebova i dve ribe, diže pogled ka nebu i zahvali Bogu. Potom izlomi hlebove i dade ih svojim učenicima, a učenici narodu. **20** I svi su jeli i najeli se. Preostalih komadića nakupiše dvanaest punih korpi. **21** A onih koji su jeli bilo je oko pet hiljada, ne računajući žene i decu.

22 Odmah potom Isus zapovedi učeni-

cima da uđu u čamac i pred njim odu na drugu obalu dok on otpusti narod. **23** A kad je otpustio narod, pope se na goru, sam, da se pomoli. Kad je palo veče, on je još bio onde, sam. **24** A čamac je bio već mnogo stadija daleko od obale, šiban talasima jer je duvao protivni vetar.

25 Oko tri sata noću, priđe im Isus hodajući po moru. **26** Kad su ga ugledali kako hoda po moru, učenici se prepadoše. „Utvara!“ rekoše i od straha počеше da viču.

27 A Isus ih odmah oslovi govoreći: „Samo hrabro! Ja sam! Ne bojte se!“

28 „Gospode“, reče mu Petar, „ako si to ti, zapovedi mi da dođem k tebi po vodi.“

29 A Isus mu reče: „Dođi!“ I Petar izađe iz čamca i pođe ka Isusu hodajući po vodi.

30 Ali, kad je video koliko je vetar jak, uplaši se i počе da tone pa povika: „Gospode, spasi me!“

31 Isus odmah pruži ruku i uhvati ga pa mu reče: „Maloverni čoveče, zašto si posumnjao?“

32 Kad su se popeli u čamac, vetar utihnu, **33** a oni u čamcu se pokloniše Isusu, govoreći: „Ti si zaista Sin Božiji!“

34 Kad su preplovili na drugu stranu, pristadoše u Genisaretu. **35** A kad su ga meštani prepoznali, proneše glas po celoj okolini pa su mu donosili sve bolesne, **36** preklinjući ga da im dopusti samo da dotaknu rubove njegovog ogrtača. I svi koji su ih dotakli, ozdraviše.

15 Tada iz Jerusalima k Isusu dođoše neki fariseji i učitelji zakona i upitaše: **2** „Zašto tvoji učenici krše predanje starešina? Ne peru ruke pre jela!“

3 „A zašto vi kršite Božiju zapovest zbog svog predanja?“ upita Isus njih. **4** „Jer, Bog je rekao: 'Poštuj oca i majku', i:

'Ko prokune oca ili majku, neka se pogubi.*' **5** A vi govorite: 'Ko kaže ocu ili majci: Sve čime bih ti mogao pomoći, dar je Bogu **6** - taj ne treba da poštuje svoga oca.' Tako ste, zbog svog predanja, obesnažili Božiju reč. **7** Licemeri! Isaija je dobro o vama prorokovao kad je rekao:

8 'Ovaj narod mi se približava svojim ustima, i poštuje me usnama, ali srce mu je daleko od mene. **9** Uzalud me poštuju, učeći zapravo ljudske zapovesti*.'"

10 Isus pozva k sebi narod pa im reče: „Čujte i razumejte: **11** čoveka ne čini nečistim ono što ulazi kroz usta; nego, ono što iz usta izlazi - to čoveka pogani.“

12 Tada mu priđoše učenici i rekoše: „Znaš li da su se fariseji sablaznili kad su čuli šta si rekao?“

13 Ali on odgovori i reče: „Svaka biljka koju nije posadio moj nebeski Otac, iskoreniće se. **14** Pustite ih. Oni su slepi i vođe slepima. A ako slep vodi slepoga, obojica će upasti u jamu.“

15 Petar mu reče: „Objasni nam tu priču.“

16 „Zar ni vi još ne razumete?“ upita Isus. **17** „Zar ne shvatate da sve što ulazi u usta, ide u trbuh i izbacuje se iz tela? **18** Ali, ono što izlazi iz usta, izvire iz srca, i to čoveka čini nečistim. **19** Jer, iz srca izvire zle misli, ubistva, preljube, blud, krađe, krivokletstva i hule. **20** To čoveka čini nečistim, a ne čini ga nečistim to što jede neopranih ruku.“

21 Onda Isus ode odande i povuče se u tirski i sidonski kraj.

22 A jedna Hananka iz tog kraja izađe i povika: „Smiluj mi se, Gospode, Sine Davida! Kćer mi je opseo demon i ona se strašno muči.“

23 Isus joj ništa ne odgovori pa mu njegovi učenici priđoše i počеше da ga

* **15,4** Vidi: 2. Mojsijeva 20,12 i 21,17.

* **15,9** Vidi: Isaija 29,13.

mole: „Otpusti je jer neprestano više za nama.“

24 A on im odgovori: „Ja sam poslan samo izgubljenim ovcama doma Izraelovog.“

25 Tada žena priđe Isusu i pokloni mu se, govoreći: „Gospode, pomози mi!“

26 „Nije pravo“, reče joj on, „da se od dece uzme hleb i baci psima.“

27 „Da, Gospode“, reče ona, „ali i psi jedu mrvice koje padnu sa stola njihovih gospodara.“

28 „Velika je tvoja vera, ženo“, reče joj tada Isus. „Neka bude kako želiš.“ I istog časa njena kći ozdravi.

29 Isus ode odande i dođe na Galilejsko more, a onda se pope na goru i sede.

30 Dođe mu silan narod, donoseći sa sobom hrome, slepe, kljaste, neme i mnoge druge, pa mu ih položiše pred noge, a on ih izleči. **31** Narod se zadivi videvši da su nemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali i slepi progledali, pa počеше da slave Izraelovog Boga.

32 A Isus pozva k sebi svoje učenike pa im reče: „Žao mi je naroda jer su već tri dana sa mnom, a nemaju šta da jedu. Neću da ih otpustim gladne, da ne malaksaju na putu.“

33 A učenici ga upitaše: „Gde u ovoj pustoši da nabavimo dovoljno hleba da nahranimo ovoliki narod?“

34 „Koliko hlebova imate?“, upita ih Isus. „Sedam“, rekoše oni, „i nekoliko ribica.“

35 Tada Isus reče narodu da poseda po zemlji, **36** uze onih sedam hlebova i ribe pa kad je zahvalio Bogu, izlomi ih i dade učenicima, a učenici narodu. **37** I svi su jeli i najeli se. Preostalih komadića nakupiše sedam punih košara. **38** A onih koji su jeli bilo je četiri hiljade, ne računajući žene i decu.

39 Kad je otpustio narod, Isus uđe u čamac i ode u magdanski kraj.

16 Fariseji i sadukeji priđuše Isusu s namerom da ga iskušaju pa zatražiše da im pokaže znak sa neba. **2** On im odgovori: „Kad padne večer, kažete: 'Biće lepo vreme jer je nebo crveno'; **3** a ujutro: 'Danas će biti nevreme jer je nebo crveno i mutno.' Licemeri! Znaete da tumačite izgled neba, a ne umete da protumačite znake vremena. **4** Zao i preljubnički naraštaj traži znak, ali nikakav znak mu neće biti dat, osim znaka Jone proroka.“ Onda ih ostavi i ode.

5 Učenici preploviše na drugu stranu, ali zaboraviše da donesu hleba.

6 „Pazite“, reče im Isus, „i čuvajte se farisejskog i sadukejskog kvasca.“ **7** A oni počеше da raspravljaju među sobom, govoreći: „Nismo poneli hleba.“

8 „Maloverni“, reče Isus, znajući o čemu raspravljaju, „zašto raspravljate među sobom o tome da nemate hleba? **9** Zar još ne shvatate? I zar se više ne sećate pet hlebova na pet hiljada ljudi, i koliko ste korpi nakupili? **10** I sedam hlebova na četiri hiljade ljudi, i koliko ste košara nakupili? **11** Kako ne shvatate da vam nisam govorio o hlebu, nego da se čuvate farisejskog i sadukejskog kvasca?“

12 Tada razumeše da ne misli da treba da se čuvaju hlebnog kvasca, nego farisejskog i sadukejskog učenja.

13 Kad je Isus došao u okolinu Cezareje Filipove, upita svoje učenike: „Šta kažu ljudi, ko je Sin čovečiji?“

14 Oni mu odgovoriše: „Jedni kažu - Jovan Krstitelj; drugi - Ilija; a treći - Jeremija ili jedan od proroka.“

15 Tada ih on upita: „A šta vi kažete, ko sam ja?“

16 Simon Petar mu odgovori: „Ti si Hristos, Sin Boga živoga.“

17 „Blago tebi, Simone, sine Jonin“, reče mu Isus, „jer ti to nije objavio čovek, nego moj Otac, koji je na nebesima. **18** A

ja ti kažem: ti si Petar i na ovoj steni* sagradiću svoju Skupštinu,* i vrata hada neće je nadjačati. **19** Daću ti ključeve Carstva nebeskog pa sve što svežeš na zemlji, biće svezano na nebu, i sve što razrešiš na zemlji, biće razrešeno na nebu."

20 Onda zapovedi učenicima da nikom ne kazuju da je Isus Hristos.

21 Otada Isus poče učenicima da objašnjava da mora ići u Jerusalem i da će mnogo postradati od starešina, prvosveštenika i učitelja zakona, da će biti ubijen, i da će trećeg dana vaskrsnuti.

22 A Petar ga odvede na stranu pa poče da ga prekoreva govoreći: „Bože sačuvaj, Gospode! Neće ti se to dogoditi!”

23 Isus se okrenu pa reče Petru: „Odlazi od mene, Sotono! Ti si mi sablazan jer ne misliš na Božije, nego na ljudsko.”

24 Onda reče svojim učenicima: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i ide za mnom. **25** Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga; a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga. **26** Šta vredi čoveku ako dobije ceo svet, a svom životu naudi? Šta čovek može dati u zamenu za svoj život? **27** Sin čovečiji će doći u slavi

* **16,18** U pitanju je igra reči: „petros” znači mali kamen, a „petra” velika stena.

* **16,18** Grčka reč „eklesija” označava skupštinu/sabor pozvanih (od Boga) i uglavnom je pogrešno prevedena kao „crkva”. Reč „crkva” potiče od pojmova „krug” i „Kirka” – u legendama ime ćerke Heliosa, boga sunca. Kirka, kao oličjenje lažne religije, prikazana je u vizijama apostola Jovana, Otk. 17. i 18. glava.

„Eklesija” se koristi umesto hebrejske reči „kahal” (zbor, sabor, skupština – vidi 2. Mojs. 12,6; 5. Mojs. 18,16; Ps. 22,22). U Novom Savezu javlja se na oko 115 mesta. Na nekim mestima, zavisno od konteksta, u ovoj Bibliji prevedena je u izvornom značenju: „pozvani”. U širem smislu, eklesija predstavlja verni Božji narod, duhovnu Hristovu zajednicu iz svih naroda i svih vekova (Efes. 3,21).

svoga Oca, sa svojim anđelima, i tada će svakom vratiti po njegovim delima.

28 Istinu vam kažem: neki koji ovde stoje neće okusiti smrti dok ne vide Sina čovečijega kako dolazi u svom Carstvu.”

17 Šest dana kasnije, Isus sa sobom povede Petra, Jakova i njegovog brata Jovana i dovede ih na jednu visoku goru, gde su bili sami, **2** i pred njima se preobrazi. Lice mu zasja* kao sunce, a odeća postade bela kao svetlost. **3** Tada se pred njima pojaviše Mojsije i Ilija i počеше da razgovaraju sa Isusom.

4 A Petar reče Isusu: „Gospode, dobro je što smo ovde. Ako hoćeš, podići ću ovde tri senice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”

5 Dok je on još govorio, zaseni ih sjajan oblak, i iz oblaka se začu glas koji reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji! Njega slušajte!”

6 Kad su to čuli, učenici padoše ničice i veoma se uplašise. **7** Tada im Isus priđe i dotače ih, govoreći: „Ustanite i ne bojte se.”

8 A kad su podigli pogled, ne videše nikog osim Isusa.

9 Dok su silazili sa gore, Isus im zapovedi: „Nikom ne pričajte o ovom što ste videli dok Sin čovečiji ne ustane iz mrtvih.”

10 A učenici ga upitaše: „Zašto onda učitelji zakona govore da prvo treba da dođe Ilija?”

11 „Ilija će doći”, odgovori im on, „i sve će obnoviti. **12** Ali, kažem vam: Ilija je već došao, a oni ga nisu prepoznali, nego su s njim učinili kako im se prohtelo. Tako će i Sin čovečiji stradati od njih.”

13 Tada njegovi učenici razumeše da im je govorio o Jovanu Krstitelju.

14 Kad su se vratili k narodu, Isusu priđe jedan čovek i pade pred njim na

* **17,2** Vidi fusnotu za 1. Mojsijeva 2,25.

kolena, **15** govoreći: „Gospodaru, smiluj se mom sinu jer je mesečar i strašno pati. Često pada u vatru i u vodu. **16** Odveo sam ga tvojim učenicima, ali nisu mogli da ga izleče.“

17 „O neverni i izopačeni naraštaju!“ odgovori Isus. „Koliko ću još morati da ostanem s vama? Koliko ću još morati da vas podnosim? Dovedite mi ga ovamo.“

18 I zapreti demonu pa ovaj izađe iz dečaka, koji istog časa ozdravi.

19 Tada Isusu priđoše učenici i nasamo ga upitaše: „Zašto mi nismo mogli da ga isteramo?“

20 „Zato što ste maloverni“, odgovori im Isus. „Istinu vam kažem: kad biste imali veru kao zrno gorušice, rekli biste ovoj gori: 'Premesti se odavde onamo', i ona bi se premestila. I ništa vam ne bi bilo nemoguće.“ **21** Ali, ova vrsta se samo molitvom i postom isteruje.

22 Kad su se sastali u Galileji, Isus im reče: „Sin čovečiji će biti predat ljudima u ruke, **23** i oni će ga ubiti, ali on će trećeg dana vaskrsnuti.“ A oni se veoma ražalostiše.

24 Kad su ušli u Kapernaum, Petru priđoše ubirači poreza od dve drahme pa ga upitaše: „Zar vaš učitelj ne plaća hramski porez?“

25 „Plaća“, odgovori im on. Kad je Petar ušao u kuću, Isus prvi progovori i upita: „Šta misliš, Simone, od koga zemaljski kraljevi ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?“

26 „Od tuđih“, odgovori Petar. A Isus reče: „Dakle, sinovi su oslobođeni. **27** Ali, da ih ne sablaznimo, otiđi do mora, baci udicu i uzmi prvu ribu koju uloviš. Otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga i daj im za mene i za sebe.“

18 Uto Isusu priđoše učenici i upitaše: „Ko je najveći u Carstvu nebeskom?“

2 A Isus pozva k sebi jedno dete, postavi ga među njih **3** pa reče: „Istinu vam kažem: ako se ne obratite i ne postanete kao deca, nećete ući u Carstvo nebesko. **4** Ko se ponizi kao ovo dete, najveći je u Carstvu nebeskom. **5** I ko primi jedno ovakvo dete u moje ime, mene prima.“

6 „Ako neko sablazni ijednog od ovih malenih koji veruju u mene, bolje bi mu bilo da mu oko vrata obese mlinski kamen i da se utopi u dubokom moru.“

7 Teško svetu zbog sablazni. Sablazni moraju da dođu, ali teško čoveku preko koga sablazan dolazi.

8 Ako te tvoja ruka ili noga sablažnjava, odseci je i baci od sebe. Bolje ti je da u život uđeš kljast ili hrom nego da imaš obe ruke ili noge, a budeš bačen u oganj vevkovni. **9** I ako te tvoje oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je da u život uđeš samo s jednim okom nego da imaš oba oka, a budeš bačen u oganj gehene.*

10 Pazite da ne prezrete jednog od ovih malenih. Jer, kažem vam: njihovi anđeli na nebesima stalno gledaju lice moga Oca, koji je na nebesima.“ **11** Jer Sin čovečiji je došao da spase ono što je izgubljeno.

12 „Šta mislite: ako čovek ima sto ovaca, i jedna od njih zaluta, zar neće ostaviti onih devedeset i devet u brdima i otići da potraži zalutalu? **13** Pa ako je nađe, istinu vam kažem, radosniji je zbog nje nego zbog onih devedeset devet što ne zalutaše. **14** Tako ni vaš nebeski Otac ne želi da propadne ijedan od ovih malenih.“

15 „Ako tvoj brat zgreši protiv tebe, idi i nasamo ga prekori. Ako te poslušaj, ponovo si stekao brata. **16** A ako te ne poslušaj, povedi sa sobom još jednoga ili dvojicu, da se svaka stvar utvrdi na osnovu svedočenja dvojice ili trojice svedoka.“

* **18,9** Vidi fusnotu za Matej 5,22.

17 Ako ni njih ne poslušā, obavesti skupštinu. Pa ako ni skupštinu ne poslušā, odnosi se prema njemu kao prema nezna-
bošcu ili cariniku.

18 Istinu vam kaŹem: što god sveŹete na zemlji, biće svezano na nebu. I što god razrešite na zemlji, biće razrešeno na nebu. **19** A kaŹem vam i ovo: što god dvojica od vas ovde na zemlji sloŹno zamole, moj nebeski Otac će im to dati. **20** Jer, gde su dvojica ili trojica okupljena u moje ime, onde sam ja među njima."

21 Tada Petar priđe Isusu i upita ga: „Gospode, koliko puta moŹe moj brat da zgreši protiv mene, a ja da mu oprostim? Do sedam puta?"

22 „KaŹem ti“, reče mu Isus, „ne sedam, nego sedamdeset i sedam puta!"

23 „Stoga je Carstvo nebesko slično kralju koji je odlučio da sredi račune sa svojim slugama. **24** Kad je počeo da obračunava, dovedoše mu jednoga koji mu je dugovao deset hiljada talanata. **25** Pošto ovaj nije imao da mu vrati, gospodar zapovedi da se duŹnik, njegova Źena i deca i sve što ima prodaju i da se dug tako izmiri.

26 Tada sluga pade nićice, i pokloni mu se, govoreći: 'Gospodaru, imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti vratiti.' **27** I gospodar se saŹali na tog slugu, otpusti ga i oprost mu dug.

28 A taj isti sluga, kad je izašao, nađe jednog svog druga u službi, koji mu je dugovao sto dinara, pa ga dograbi i poče da ga davi, govoreći: 'Vrati mi dug!'

29 Tada njegov drug pade nićice pred njega, preklinjući ga: 'Imaj strpljenja sa mnom i vratiću ti dug.' **30** Ali, on to ne htjede, nego ode i baci ovoga u tamnicu dok ne vrati dug.

31 Kad su druge slugе videle šta se dogodilo, veoma se raŹalostiše pa odoše i obavestiše svog gospodara o svemu što se dogodilo.

32 Tada gospodar pozva k sebi onog slugu i reče mu: 'Zli slugo! Oprostio sam ti sav onaj dug jer si me molio! **33** Zar nije trebalo da se i ti smiluješ svom drugu kao što sam se ja smilovao tebi?' **34** I njegov gospodar se razgnevi pa ga predade tamničarima da ga muče dok mu ne vrati ceo dug.

35 Tako će moj nebeski Otac postupiti s vama ako svaki od vas od sveg srca ne oprost svome bratu."

19 Kad je sve ovo izrekao, Isus napusti Galileju i ode u judejske krajeve s one strane Jordana. **2** Za njim pođe silan narod i on ih onde izleći.

3 Tada mu priđoše neki fariseji s namerom da ga iskušaju pa ga upitaše: „Da li sme čovek iz bilo kojeg razloga da se razvede od svoje Źene?"

4 „Zar niste čitali“, odgovori im on, „da Onaj koji ih je u početku stvorio muško i Źensko stvorio. **5** I da je rekao: 'Zato će čovek ostaviti oca i majku i sjediniće se sa svojom Źenom, i dvoje će biti jedno telo' ? **6** Tako više nisu dvoje, nego jedno telo. Neka, dakle, čovek ne rastavlja ono što je Bog sjedinio."

7 „Pa zašto je onda Mojsije zapovedio da muž Źeni da potvrdi o razvodu i da se od nje razvede?" upitaše ga oni. **8** A Isus im reče: „Mojsije vam je zbog okorelosti vašeg srca dozvolio da se razvodite od svojih Źena, ali u početku nije bilo tako. **9** A ja vam kaŹem: ko se razvede od svoje Źene - osim zbog bluda - i oŹeni se drugom, čini preljubu. I ko se oŹeni sa onom koja je otpuštena, čini preljubu."

10 Tada mu njegovi ućenici rekoše: „Ako je tako između muŹa i Źene, onda je bolje ne Źeniti se."

11 A Isus im reče: „Ne mogu svi da prihvate ovo kazivanje, osim onih kojima je dato. **12** Jer ima evnuha koji su takvi

rođeni iz utrobe svoje matere, a ima i evnuha koje su ljudi učinili evnusima. A ima i evnuha koji su sami sebe uškopili radi Carstva nebeskog. Ko ovo može da prihvati, neka prihvati."

13 Onda mu ljudi dovedoše decu da na njih položi ruke i da se pomoli, a učenici ih izgrdiše.

14 „Pustite decu“, reče Isus „i ne sprečavajte ih da mi dolaze jer takvima pripada Carstvo nebesko.“

15 Onda položi na njih ruke pa ode odande.

16 A jedan čovek mu priđe i upita ga: „Učitelju dobri, kakvo dobro da učinim da bih imao večni život?“

17 „Zašto me zoveš dobrim?“ reče mu Isus. „Samo jedan – Bog – je dobar. Ali, ako hoćeš da uđeš u život, drži zapovesti.“

18 „Koje?“ upita ga čovek. A Isus reče: „Ne ubij, Ne učini preljubu, Ne ukradi, Ne svedoči lažno, **19** Poštuj oca i majku, i Voli bližnjega kao samoga sebe.“

20 „Svega toga sam se držao“, reče mladić. „Šta mi još nedostaje?“

21 „Ako hoćeš da budeš savršen“, reče mu Isus, „idi i prodaj svoju imovinu i razdeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. Tada hajde za mnom.“

22 Ali, kad je to čuo, mladić ode žalostan jer je imao veliko bogatstvo.

23 „Istinu vam kažem“, reče Isus svojim učenicima, „teško će bogataš ući u Carstvo nebesko. **24** I ovo vam kažem: lakše je *kamili* da prođe kroz iglene uši* nego bogatašu da uđe u Božije carstvo.“

25 Kad su to čuli, učenici se silno začudiše pa rekoše: „Pa ko onda može da se spase?“

* **19,24** Fraza „iglene uši“ verovatno se odnosi na jednu od kapija Jerusalima koju su tako zvali jer je bila veoma uska. Druga opcija je pogrešan prevod reči „kamila“ – „gamla“ na aramejskom – ista reč koja se koristila za „kanap“.

26 A Isus ih pogleda pa reče: „Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.“

27 Tada Petar reče: „Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom. Šta ćemo, dakle, dobiti?“

28 „Istinu vam kažem“, reče im Isus, „u novorođenju, kad Sin čovečiji sedne na svoj slavni presto, i vi koji ste pošli za mnom sešćete na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest plemena Izraelovih. **29** I ko god je radi moga imena ostavio kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili decu, ili njive, dobiće stotruko više i naslediće [„uživaće u dodeli“ - u originalu] večni* život.“

30 Ali, mnogi prvi biće poslednji, a poslednji - prvi.“

20 „Carstvo nebesko je slično domaćinu koji je rano ujutro izašao da unajmi radnike za svoj vinograd.“

2 Pogodi se sa radnicima da im plati dinar dnevno pa ih posla u vinograd.

3 Oko devet sati izađe iz kuće i vide neke ljude kako besposleni stoje na trgu **4** pa im reče: 'Idite i vi u moj vinograd, a ja ću vam platiti koliko je pravo.' **5** I oni odoše. A on opet izađe oko dvanaest pa oko tri sata i učini isto. **6** Oko pet sati izađe ponovo i nađe druge ljude koji su stajali pa ih upita: 'Zašto ceo dan ovde stojite besposleni?'

7 Oni mu rekoše: 'Zato što nas niko ni-

* **19,29** Pridev „večni“ (na grčkom „eonski“) ima vremensku konotaciju. Večni život stvorenih bića (i nas ljudi) kvalitativno se razlikuje od nepozajmljenog večnog života koji ima samopostojeći Tvorac, te se stoga veže za bitne „eone“ Božjeg plana - stvaranje, vaskrsenje, milenijum na Nebu, obnovljenu Zemlju... Isto važi u sledećim stihovima: Mat. 19,16; 25,46; Mar. 10,17. 30; Luka 10,25; 18,18.30; Jov. 3,15.16.36; 4,14.36; 5,24.39; 6,27.40.47. 54.68; 10,28; 12,25.50; 17,2.3; Dela 13,46.48; Rim. 2,7; 5,21; 6,22.23; Gal. 6,8; 1 Tim. 1,16; 6,12; Titu 1,2; 3,7; 1 Jov. 1,2; 2,25; 3,15; 5,11.13.20; Juda 21.

je unajmio.' On im reče: 'Idite i vi u vinograd, i primićete što je pravo.'

8 Kad je palo večer, vlasnik vinograda reče svom upravitelju: 'Pozovi radnike i isplati ih redom od poslednjih do prvih.'

9 Tako dođoše oni koji su bili unajmljeni oko pet sati, i svaki dobi jedan dinar. **10** Kad su došli oni koji su bili unajmljeni prvi, pomisliše da će dobiti više, ali i oni dobiše po jedan dinar. **11** Uzeše ga pa počеше da gundaju protiv domaćina **12** govoreći: 'Ovi poslednji su radili samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama koji smo podneli teret dana i žegu!'

13 'Prijatelju', reče vlasnik jednom od njih, 'nisam bio nepravedan prema tebi. Zar se nisi pogodio sa mnom da ti platim jedan dinar? **14** Uzmi svoje i idi, a ja ovom poslednjem hoću da dam isto koliko i tebi. **15** Zar nemam pravo da s onim što je moje činim šta hoću? Ili si zavidan što sam ja dobar?'

16 Tako će poslednji biti prvi, a prvi poslednji; jer je mnogo zvanih, a malo izbranih."

17 Dok je išao u Jerusalim, Isus uze Dvanaesticu na stranu i putem im reče: **18** „Evo, idemo u Jerusalim. Sin čovečiji će biti predat prvosveštenicima i učiteljima zakona, i oni će ga osuditi na smrt. **19** Onda će ga predati neznabošcima da mu se rugaju, bičuju ga i raspnu, a on će trećeg dana vaskrsnuti."

20 Tada mu priđe majka Zevedejevih sinova sa svojim sinovima i pokloni mu se s namerom da ga nešto zamoli.

21 „Šta hoćeš?“ upita je on. A ona mu reče: „Obećaj mi da će u tvom Carstvu ova moja dva sina sedeti jedan tebi zdesna, a drugi sleva."

22 „Ne znate šta tražite“, odgovori Isus. „Možete li da pijete iz čaše iz koje ću ja piti, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?“ „Možemo“, odgovoriše oni.

23 A on im reče: „Zaista ćete i piti iz te

čaše. Ali, nije moje da određujem ko će sedeti sa moje desne ili leve strane. Ta mesta pripadaju onima za koje ih je pripremio moj Otac."

24 Kad su to čula ostala desetorica, naljutiše se na dvojicu braće.

25 Tada ih Isus pozva k sebi pa reče: „Znate da vladari naroda gospodare njima i velikaši ih drže pod vlašću. **26** Ali, neka među vama ne bude tako. Nego, ko hoće da bude velik među vama, neka vam bude služitelj, **27** i ko hoće da bude prvi među vama, neka vam bude sluga, **28** baš kao što ni Sin čovečiji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge."

29 Kad su odlazili iz Jerihona, za Isusom pođe silan narod.

30 A pored puta su sedela dva slepa čoveka pa kad su čuli da Isus prolazi, povikaše: „Gospode, Sine Davidov, smiluj nam se!"

31 Narod ih opomenu da učute, ali oni još jače povikaše: „Gospode, Sine Davidov, smiluj nam se!"

32 Isus se zaustavi pa ih pozva k sebi i upita: „Šta želite da učinim za vas?"

33 „Gospode“, rekoše oni, „da progledamo."

34 A Isus se sažali na njih pa im dotače oči, i oni odmah progledaše i pođoše za njim.

21 Kad su se približili Jerusalimu i došli do Betfage na Maslinskoj gori, Isus posla dvojicu učenika, **2** rekavši im: „Idite u ovo selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odvežite ih i dovedite meni. **3** A ako vam neko nešto kaže, recite mu: 'Potrebni su Gospodu', i on će ih odmah poslati."

4 Ovo se dogodilo da se ispuni ono što je rečeno preko proroka:

5 'Recite kćeri cionskoj: evo, tvoj car ti

dolazi, krotak, jaše na magarcu, na magaretu, mladunčetu magaričinom.*

6 I učenici odoše i učiniše kako im je Isus naredio. **7** Dovedoše magaricu i magare pa preko njih prebaciše ogrtače, a Isus uzjaha. **8** Silan narod je po putu prostirao svoje ogrtače, a drugi su sa drveća sekli grane i prostirali ih po putu.

9 Narod koji je išao ispred i iza njega vikao je: „Hosana* Sinu Davidovom! 'Bla-gosloven onaj koji dolazi u ime Gospoda!' Hosana na visini!”

10 Kad je ušao u Jerusalem, ceo grad se uskomeša, govoreći: „Ko je ovo?”

11 A narod je odgovarao: „Isus, prorok iz Nazareta u Galileji.”

12 Isus uđe u Hram, istera sve koji su onde kupovali i prodavali i isprevrta stolove menjačima novca, a prodavcima golubova klupe.

13 „Zapisano je”, reče im, „Moj dom će se zvati dom molitve*, a vi od njega pravite 'razbojničku jazbinu!’”

14 U Hramu su mu prilazili slepi i hromi, i on ih izleči.

15 Kad su prvosveštenici i učitelji zakona videli čuda koja je učinio i decu kako u Hramu viču: „Hosana Sinu Davidovom”, razgneviše se **16** pa ga upitaše: „Čuješ li ti šta ovi govore?” „Da”, odgovori im Isus. „Zar nikad niste pročitali: 'Učinio si da ti sa usana dece i odojčadi stižu hvalospevi’?”

17 Onda ih ostavi i ode iz grada u Betaniju pa onde prenoći.

18 A kad se rano ujutro vraćao u grad, ogladne. **19** Ugleda smokvu pored puta pa joj priđe, ali ne nađe na njoj ništa osim lišća. Zato joj reče: „Ne bilo više nikad ploda od tebe!” I smokva se smesta osuši.

20 Kad su učenici to videli, začudiše se: „Kako to da se smokva smesta osuši-

la?”

21 „Istinu vam kažem”, reče im Isus, „ako budete imali vere, i ne posumnjate, ne samo da ćete učiniti ovo sa smokvom nego ćete i ovoj gori reći: 'Podigni se i baci se u more!' - i tako će biti. **22** I sve što zatražite u molitvi, dobićete ako budete verovali.”

23 Isus uđe u Hram, a dok je učio narod, priđe mu prvosveštenici i starešine naroda i upitaše: „Kojom vlašću ovo činiš i ko ti je dao tu vlast?”

24 „I ja ću vas nešto upitati”, reče im Isus, „pa ako mi odgovorite, reći ću vam kojom vlašću ovo činim. **25** Odakle je bilo Jovanovo krštenje? Sa neba ili od ljudi?” A oni počеше o tome da raspravljaju među sobom, govoreći: „Ako kažemo: 'Sa neba', on će reći: 'Zašto mu onda niste verovali?' **26** A da kažemo: 'Od ljudi', plašimo se naroda jer Jovana svi smatraju prorokom.”

27 Zato mu odgovoriše: „Ne znamo.” Tada im on reče: „Onda ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim.”

28 „Šta mislite o ovome: Imao čovek dva sina. Priđe prvom pa mu reče: 'Sine, idi danas da radiš u vinogradu.’

29 A ovaj mu odgovori: 'Neću.’ Ali, posle se predomisli pa ode.

30 Onda otac priđe drugom sinu pa mu reče to isto, a ovaj odgovori: 'Hoću, gospodar’, ali ne ode.

31 Koji je od ove dvojice izvršio očevu volju?” A oni rekoše: „Onaj prvi.” „Istinu vam kažem”, reče Isus, „carinici i bludnice pre vas ulaze u Božije carstvo. **32** Jer, Jovan je došao k vama da vam pokaže put pravednosti, i vi mu niste poverovali a poverovali su mu carinici i bludnice. Pa i kad ste to videli, niste se pokajali i poverovali mu.”

33 „Čujte drugu priču: Bio jedan domaćin koji je zasadio vinograd, ogradio ga plotom, iskopao u njemu muljaču i sazidao kulu pa ga iznajmio nekim vinogradarima i

* **21,5** Vidi: Zaharija 9,9.

* **21,9** „Hosana” znači „spasi nas”.

* **21,13** Vidi: Jeremija 7,11.

* **21,16** Vidi: Psalam 8,2.

otputovao. **34** Kad se približilo vreme berbe, posla on vinogradarima svoje sluge da uzmu njegove plodove. **35** A vinogradari uhvatiše njegove sluge pa jednog pretukoše, drugog ubiše, a trećeg kamenovaše.

36 Onda im posla druge sluge, više njih nego prvi put, ali i s njima postupiše na isti način.

37 Na kraju im posla svog sina, govoreći: 'Mog sina će poštovati.'

38 Ali, kad vinogradari ugledaše sina, rekoše jedan drugom: 'Ovo je naslednik. Hajde da ga ubijemo i uzmemo njegovo nasledstvo.' **39** I uhvatiše ga, izbaciše iz vinograda i ubiše.

40 Šta će, dakle, vlasnik vinograda uraditi ovim vinogradarima kada dođe?"

41 „Pogubiće zločince bez milosti“, odgovoriše mu, „a vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima, koji će mu dati plodove u vreme berbe.“

42 Isus ih upita: „Zar nikad niste čitali u Pismima: 'Kamen koji graditelji odbaciše postade kamen ugaoni. Gospod to učini i to je divno u našim očima*?'“

43 Zato vam kažem: biće vam oduzeto Božije carstvo i dato narodu koji donosi njegove plodove. **44** I ko god padne na taj kamen, smrskaće se; a na koga on padne, zdrobiće ga.“

45 Kad su prvosveštenici i fariseji čuli Isusove priče, uvideše da govori o njima **46** pa htedoše da ga uhvate. Ali, bojali su se naroda jer je narod Isusa smatrao pro-rokom.

22 Isus ponovo počeo da im govori u pričama: **2** „Carstvo nebesko je slično kralju koji je priredio svadbu za svog sina. **3** On posla svoje sluge da pozovu zvanice na svadbu, ali ove ne htedoše da dođu.

4 Onda posla druge sluge, govoreći: 'Recite zvanicama: Evo, gozba je spremna. Moji junci i tovljenici su poklani i sve je spremno. Dođite na svadbu.'

5 Ali, oni se ne odazvaše, nego odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom, **6** a ostali uhvatiše kraljeve sluge pa ih zlostaviše i ubiše.

7 A kralj se razgnevi pa posla svoju vojsku i pobi one ubice, a njihov grad spali.

8 Onda reče svojim slugama: 'Svadba je spremna, ali zvanice nisu bile dostojne.

9 Zato idite na raskršća i pozovite na svadbu koga god nađete.' **10** I sluge izađoše na ulice i skupiše sve koje su našli - i zle i dobre - i svadbena dvorana se napuni gostima.

11 A kad je kralj ušao da vidi goste, ugleda onde jednog čoveka koji nije bio obučen u svadbenu odeću **12** pa ga upita: 'Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbene odeće?' A ovaj je ćutao.

13 Tada kralj reče slugama: 'Vežite mu ruke i noge i izbacite ga napolje u tamu, gde će biti plač i škrgut zuba.'

14 Jer, mnogo je zvanih, a malo odabranih.“

15 Tada fariseji odoše i dogovoriše se kako da Isusa uhvate u reči **16** pa mu poslaše svoje učenike zajedno sa irodovcima. „Učitelju“, rekoše ovi, „znamo da si istinoljubiv i da narod učiš Božijem putu u skladu sa istinom, i da se ni na koga ne obazireš jer ne gledaš ko je ko. **17** Zato nam reci šta misliš: da li je pravo da se caru daje porez ili nije?“

18 Ali Isus, znajući njihove zle namere, reče: „Licemeri! Zašto me iskušavate? **19** Pokažite mi novčić za porez.“ Oni mu pružiše dinar, **20** a on upita: „Čiji je ovo lik i natpis?“

21 „Carev“, rekoše oni. Tada im on reče: „Dajte, dakle, caru carevo, a Bogu Božije.“

* **21,42** Vidi: Psalam 118,22.

22 Kad su to čuli, zadiviše se pa ga ostaviše i odoše.

23 Tog dana mu priđoše i sadukeji, koji kažu da nema vaskrsenja, pa ga upitaše:

24 „Učitelju, Mojsije je rekao: 'Ako čovek umre bez dece, neka se njegov brat oženi njegovom udovicom i podigne potomstvo svome bratu.'"

25 Bila su kod nas sedmorica braće. Prvi se oženio i umro pa pošto nije imao potomstva, ostavi svoju ženu svom bratu.

26 Isto se desi drugom pa trećem bratu, i tako sve do sedmog. **27** A posle svih umre i žena. **28** Dakle, kojem od sedmorice će ona biti žena o vaskrsenju, pošto su svi bili oženjeni njome?"

29 „Varate se“, odgovori im Isus, „jer ne znate ni Pisma ni Božiju silu. **30** O vaskrsenju se ljudi neće ni ženiti ni udavati, nego će biti kao anđeli na nebu. **31** Zar niste čitali šta vam je Bog rekao o vaskrsenju mrtvih: **32** 'Ja sam Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi? Bog nije Bog mrtvih, nego živih.'"

33 Kad je narod to čuo, zadivi se njegovom učenju.

34 Kad su fariseji čuli da je Isus učutkao sadukeje, okupiše se, **35** a jedan od njih, poznavalac Zakona, upita s namerom da ga iskuša: **36** „Učitelju, koja je najveća zapovest u Zakonu?"

37 A Isus mu reče: „Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim umom.' **38** To je prva i najveća zapovest. **39** A druga je slična ovoj: 'Voli svoga bližnjega kao samoga sebe.' **40** Ceo Zakon i Proroci zasnovani su na ovim dvema zapovestima."

41 Dok su fariseji još bili na okupu, Isus ih upita: **42** „Šta mislite o Hristu? Čiji je on sin?"

43 „Davidov“, rekoše oni. A on im re-

če: „Pa kako to da ga je David u Duhu nazvao Gospodom kad je rekao: **44** 'Reče Gospod mome Gospodu: sedi mi zdesna dok tvoje neprijatelje ne položim pod tvoje noge*?'

45 Ako ga je, dakle, David nazvao Gospodom, kako onda on može da mu bude sin?"

46 Ali, niko nije mogao da mu odgovori ni reči, niti se od toga dana neko usuđivao da ga nešto pita.

23 Tada Isus reče narodu i svojim učenicima: **2** „Na Mojsijevu stolicu sedoše književnici i fariseji. **3** I sada, sve što vam on* kaže, držite i činite, ali po njihovim propisima i njihovim primerima ne činite, jer oni govore, ali ne čine. **4** Oni vezuju teška bremena i stavljaju ih ljudima na pleća, a sami ni prst neće da podignu da ih pomere.

5 Sva svoja dela čine da bi ih ljudi videli. Proširuju svoje filakterije i produžuju rese na odeći. **6** Vole počasna mesta na gozbama i prva sedišta u sinagogama, **7** da ih ljudi pozdravljaju na trgovima i da ih zovu 'rabi'. **8** Ali, vi nemojte da se zovete 'rabi', jer imate samo jednog Učitelja, a vi ste svi braća. **9** I nikoga na zemlji ne zovite ocem jer imate samo jednog Oca - onog na nebu. **10** Niti se zovite vođe jer imate samo jednog Vođu - Hrista. **11** A najveći među vama neka vam bude služitelj. **12** Ko samog sebe uzdiže, biće ponižen, a ko samog sebe ponizuje, biće uzdignut.

13 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Zaključavate Carstvo nebesko pred ljudima. Sami u njega ne ulazite, a ne puštate one koji žele da uđu.

14 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Proždirete udovičke kuće i razmećete se dugim molitvama. Zato ćete

* **22,24** Vidi: 5. Mojsijeva 25,5.

* **22,44** Vidi: Psalam 110,1.

* **23,3** Misli se na Mojsija.

strože biti kažnjeni.

15 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Putujete i morem i kopnom da pridobijete jednog sledbenika, a kad on to postane, pretvarate ga u sina gehene*, dvostruko goreg od vas.

16 Teško vama, slepe vođe! Govorite: 'Ako se neko zakune Hramom, to ne znači ništa. Ali, ako se zakune zlatom iz Hrama, zakletva ga obavezuje.' **17** Budale i slepci! Šta je veće: zlato ili Hram koji zlato posvećuje? **18** Takođe govorate: 'Ako se neko zakune žrtvenikom, to ne znači ništa. Ali, ako se zakune darom na njemu, zakletva ga obavezuje.' **19** Slepci! Šta je veće: dar ili žrtvenik koji posvećuje dar? **20** Ko se, dakle, zaklinje žrtvenikom, zaklinje se njime i svime što je na njemu. **21** A ko se zaklinje Hramom, zaklinje se njime i Onim koji u njemu prebiva. **22** I ko se zaklinje nebom, zaklinje se Božijim prestolom i Onim koji na njemu sedi.

23 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Dajete desetinu od nane, mirođije i kima, a zanemarili ste ono što je u Zakonu važnije: pravdu, milosrđe i veru. Ovo je trebalo da činite, a ono da ne zanemarujete. **24** Slepe vođe! Proceđujete zbog komarca, a gutate kamilu!

25 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Čistite čašu i činiju spolja, a iznutra su pune otimačine i neumerenosti. **26** Slepí fariseju! Prvo očisti unutrašnjost čaše pa će joj i spoljašnjost biti čista.

27 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Vi ste kao okrečeni grobovi, koji spolja izgledaju lepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistote. **28** Tako i vi spolja ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja.

29 Teško vama, učitelji zakona i fariseji, licemeri! Podižete grobnice prorocima i ukrašavate spomenike pravednicima, **30** i

govorite: 'Da smo živeli u vreme svojih praotaca, ne bismo bili njihovi saučesnici u prolivanju krvi proroka.' **31** Time svedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke. **32** I vi dopunite meru svojih otaca!

33 Zmije i zmijski porode! Kako ćete izbeći osudu gehene? **34** Zato vam, evo, šaljem proroke, mudrace i učitelje zakona. Jedne ćete ubiti i raspeti, a druge ćete batinati po vašim sinagogama i progoniti od grada do grada. **35** Tako će na vas pasti sva pravedna krv prolivena na zemlji, od krvi Abela pravednika do krvi Zaharije, sina Barahijinog, koga ste ubili između Hrama i žrtvenika.* **36** Istinu vam kažem: sve će to pasti na ovaj naraštaj."

37 „Jerusalime, Jerusalime, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko puta sam hteo da skupim tvoju decu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali niste hteli. **38** Eto, ostavlja vam se vaša kuća* pusta. **39** Kažem vam: nećete me više videti sve dok ne budete rekli: 'Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnje'."

24 Isus izađe iz Hrama, i dok je odlazio, priđoše mu njegovi učenici, pokazujući mu hramsko zdanje.

2 „Vidite li sve ovo?“ upita ih on. „Istinu vam kažem: neće ovde ostati ni kamen na kamenu koji neće biti razvaljen.“

* **23,33** Vidi fusnotu za Matej 5,22.

* **23,35** Vidi: 2. Dnevnika 24,20.

* **23,38** Termin „kuća“ odnosi se na Hram u Jerusalimu koji ostaje „pust“ zbog Božjeg napuštanja zemaljske svetinje i prestanka tipske službe. Istorijski on je razoren 70. godine n.e. i nikada se više nije obnovio, dok Jerusalim kao grad, iako razrušen, nije postao pustinja. Pridev „vaša“ takođe ukazuje na to da hram prestaje biti mesto Božje prisutnosti (vidi Luka 13,35; uporedi sa Danilo 9,27; Jovan 4,20.21; Jevrejima 8,16; 9,11.15-17.24-28; 10,18).

* **23,39** Vidi: Psalam 118,26.

* **23,15** Vidi fusnotu za Matej 5,22.

3 Dok je sedeo na Maslinskoj gori, priđoše mu učenici nasamo pa rekoše: „Reci nam, kad će to biti i koji će biti znak tvog dolaska i kraja ovog doba?“

4 „Pazite da vas neko ne prevari“, reče im Isus, **5** „jer mnogi će doći u moje ime i reći: 'Ja sam Hristos' i mnoge će zavesti. **6** Čućete za ratove i glasine o ratovima, ali gledajte da se ne uznemiravate jer to mora da se dogodi, ali to još nije kraj. **7** Narod će se dići protiv naroda i carstvo protiv carstva. I biće gladi i zemljotresa na raznim mestima.

8 Ali, sve je to samo početak jada.

9 Tada će vas predavati da budete mučeni i ubijaće vas, a zbog mog imena će vas mrzeti svi narodi. **10** Mnogi će se tada sablazniti, i izdavaće i mrzeće jedan drugog. **11** Pojaviće se mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti. **12** Zbog velikog bezakonja ohladneće ljubav mnogih. **13** Ali, ko istraje do kraja, biće spasen. **14** A ova dobra vest o Carstvu propovedaće se po celom svetu kao svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.“

15 „Kada, dakle, vidite da 'gadost pustošenja', o kojoj govori prorok Danilo, stoji na Svetom mestu - ko ovo čita, neka shvati* - **16** neka tada oni koji budu u Judeji beže u planine, **17** i ko se zatekne na krovu, neka ne silazi u kuću da nešto uzme, **18** a ko se zatekne u polju, neka se ne vraća da uzme ogrtač. **19** Teško trudnicama i dojiljama tih dana! **20** Molite se da vaše bežanje ne bude u zimu ili u Subotu, **21** jer će tada nastati velika nevolja, kakve nije bilo od početka sveta do sada, niti će biti. **22** Kad se ti dani ne bi skratili, niko se ne bi spasao. Ali, radi izabranih će ti dani biti skraćeni. **23** Ako vam tada neko kaže: 'Evo Hrista ovde', **24** ili: 'Evo ga onde', ne verujte. Jer, pojaviće se lažni hristosi i lažni proroci i činiće velika zna-

menja i čuda da bi, ako mogu, čak i izabrane obmanuli. **25** Eto, unapred sam vam rekao. **26** Ako vam, dakle, kažu: 'Evo ga u pustinji', ne idite onamo; ili: 'Evo ga u sobama', ne verujte. **27** Jer, kao što munja dolazi sa istoka i seva do zapada, takav će biti i dolazak Sina čovečijega. **28** Gde bude lešina, onde će se okupiti i lešinari.“

29 „A odmah posle nevolje tih dana, 'sunce će potamneti i mesec više neće sjati, padaće zvezde sa neba i nebeske sile biće uzdrmane.'“

30 Tada će se na nebu pojaviti znak Sina čovečijega. Zakukaće tada sva zemaljska plemena, i videće Sina čovečijega kako dolazi na nebeskim oblacima, sa silom i velikom slavom. **31** On će poslati svoje anđele sa gromoglasnom trubom i oni će skupiti njegove izabrane sa sve četiri strane sveta, s jednog kraja neba do drugog.

32 A od smokve naučite ovo : čim joj grane omekšaju i olistaju, znate da je leto blizu. **33** Tako, kad sve ovo vidite, znajte da je blizu, pred vratima. **34** Istinu vam kažem: ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi. **35** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći.“

36 „A o tom danu i o tom času ne zna niko - ni anđeli na nebu, nego samo moj Otac. **37** Kao što je bilo u Nojevo vreme, tako će biti i o dolasku Sina čovečijega. **38** Baš kao što su u ono vreme, pre potopa, ljudi jeli i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad je Noje ušao u kovčeg, **39** a oni nisu ništa slutili dok nije došao potop i sve ih odneo - tako će biti i o dolasku Sina čovečijega. **40** Tada će dvojica biti u polju - jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. **41** Dve žene će u mlinu mleti žito - jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

42 Zato budno pazite jer ne znate kog dana će doći vaš Gospod. **43** Ali, ovo znajte: da je domaćin znao u koje doba noći

* **24,15** Vidi: Danilo 9,27; 11,31; 12,11.

će doći lopov, bdeo bi i ne bi dozvolio da mu provali u kuću. **44** Zato i vi budite spremni jer će Sin čovečiji doći u čas u koji ga ne očekujete.”

45 „Ko je, dakle, verni i mudri sluga koga će gospodar postaviti nad svim svojim slugama da im na vreme daje hranu? **46** Blago onom sluzi koga njegov gospodar, kada dođe, nađe da tako čini. **47** Istinu vam kažem: postaviće ga da upravlja svim njegovim imanjem. **48** Ali, ako je taj sluga rđav pa kaže u svom srcu: 'Moj gospodar će se dugo zadržati', **49** i počne da tuče svoje drugove u službi i da jede i pije sa pijanicama, **50** doći će njegov gospodar onog dana kada ga on ne bude očekivao i u čas koji on ne zna **51** pa će ga preseći nadvoje i odrediti mu mesto među licemerima, gde će biti plač i škrgut zuba.”

25 „Carstvo nebesko će tada biti kao deset devojaka koje su uzele svoje svetiljke i izašle u susret mladoženji. **2** Pet ih je bilo nerazumnih, a pet mudrih. **3** Nerazumne su uzele svoje svetiljke, ali sa sobom nisu uzele ulja, **4** a mudre su sa svojim svetiljkama uzele i ulje u posudama. **5** Pošto je mladoženja zakašnio, sve zadremaše i zaspashe.

6 A u ponoć se začu vika: 'Evo mladoženje! Izadite mu u susret!' **7** Tada se sve one devojke probudiše i pripremiše svetiljke. **8** A nerazumne rekoše mudrima: 'Dajte nam malo vašeg ulja jer nam se svetiljke gase.' **9** 'Ne možemo', odgovoriše mudre, 'jer neće biti dovoljno i za nas i za vas. Zato bolje idite kod trgovaca i kupite sebi.'

10 I kad su one otišle da kupe, stiže mladoženja, pa one devojke što su bile spremne udoše s njim na svadbu, a vrata se zaključaše.

11 Kasnije dođoše i one druge pa rekoše: 'Gospodaru! Gospodaru! Otvori

nam!' **12** A on im odgovori: 'Istinu vam kažem: ne poznajem vas!'

13 Zato budno pazite jer ne znate ni dan ni čas u koji će Sin čovečiji doći.”

14 „Kad je jedan čovek polazio na put, pozva svoje sluge i predade im svoje imanje. **15** Jednom dade pet talanata, drugom dva, a trećem jedan - svakom prema njegovim sposobnostima - pa otputova.

16 Onaj koji je dobio pet talanata odmah ode, uloži ih i zaradi još pet. **17** Tako isto i onaj koji je dobio dva zaradi još dva. **18** A onaj koji je dobio jedan ode, iskopa jamu u zemlji i sakri gospodarev novac.

19 Posle mnogo vremena dođe gospodar ovih slugu i zatraži da mu polože račun. **20** Priđe mu onaj koji je dobio pet talanata i donese još pet, govoreći: 'Gospodaru, dao si mi pet talanata, a ja sam, evo, zaradio još pet.'

21 'Dobro, dobri i verni slugo', reče mu gospodar. 'Bio si pouzdan u malom, zato ću te postaviti da upravljaš velikim. Podeli radost sa svojim gospodarom.'

22 Onda mu priđe onaj koji je dobio dva talanta pa reče: 'Gospodaru, dao si mi dva talanta, a ja sam, evo, zaradio još dva.'

23 'Dobro, dobri i verni slugo', reče mu gospodar. 'Bio si pouzdan u malom, zato te postavljam da upravljaš velikim. Podeli radost sa svojim gospodarom.'

24 Onda mu priđe onaj koji je dobio jedan talant pa reče: 'Gospodaru, znam da si prek čovek. Žanješ gde nisi posejao i skupljaš gde nisi vejao. **25** Uplašio sam se pa sam otišao i sakrio tvoj talant u zemlju. Evo, uzmi svoje.'

26 'Zli i lenji slugo!' odvrati mu gospodar. 'Znaš da žanjem gde nisam posejao i skupljam tamo gde nisam vejao. **27** Zato je trebalo da moj novac odneseš menjačima i ja bih, kada dođem, uzeo svoje s kamatom. **28** Stoga mu oduzmite talant i

dajte onom koji ima deset talanata. **29** Jer, onom ko ima, daće se još pa će imati u izobilju; a onom ko nema, oduzeće se i ono što ima. **30** Zato ovog beskorisnog slugu izbacite napolje u tamu, gde će biti plač i škrgut zuba'."

31 „Kad Sin čovečiji dođe u svojoj slavi, a s njim svi njegovi anđeli, sešće na presto svoje slave. **32** Pred njim će biti okupljeni svi narodi, a on će razdvojiti jedne od drugih kao što pastir razdvaja ovce od jaraca. **33** Ovce će postaviti sebi zdesna, a jarce sleva.

34 Onda će Car reći onima zdesna: 'Dođite, vi blagosloveni moga Oca, i nasledite Carstvo koje je za vas pripremljeno od postanka sveta! **35** Jer, bio sam gladan - i vi ste mi dali da jedem; i žedan - i vi ste me napojili. Bio sam stranac - i vi ste me ugostili; **36** i go - i vi ste me obukli. Bio sam bolestan - i vi ste me negovali; i u tamnici - i vi ste me posetili.'

37 Tada će mu pravednici reći: 'Gospode, kad smo te to videli gladnog, i nahranili te; i žednog, i napojili te? **38** Kad smo te videli kao stranca, i ugostili te; i golog, i obukli te? **39** I kad smo te to videli bolesnog ili u tamnici, i posetili te?'

40 A Car će im odgovoriti: 'Istinu vam kažem: kad god ste učinili nešto za jednog od ove moje najmanje braće, za mene ste učinili.'

41 Potom će reći onima sleva: 'Idite od mene, prokleti, u oganj vekovni* koji je pripremljen za đavola i njegove anđele! **42** Jer, bio sam gladan, a vi mi niste dali da jedem; i žedan, a vi me niste napojili. **43** Bio sam stranac, a vi me niste ugostili; i go, a vi me niste obukli. Bio sam bolestan i u tamnici, a vi me niste posetili.'

* **25,41** Pridev „vekovni“ („eonski“ na grčkom) odnosi se na sud u završnom dobu Plana spasenja (Otkrivenje 20,7-15). Isto važi u Matej 18,8 i 25,46. Vidi fusnote za 2. Timoteju 1,9 i Matej 19,29.

44 Tada će mu ovi reći: 'Gospode, kad smo te to videli gladnog ili žednog, kao stranca ili golog, bolesnog ili u tamnici, a da ti nismo pomogli?'

45 A on će im odgovoriti: 'Istinu vam kažem: kad god niste nešto učinili za jednog od ovih najmanjih, niste učinili za mene.'

46 Tada će ovi otići u kaznu vekovnu, a pravednici u život vekovni."

26 Kad je Isus sve ovo izgovorio, reče svojim učenicima: **2** „Vi znate da je za dva dana Pasha, i Sina čovečijega će predati da bude raspet."

3 Tada se prvosveštenici i starešine naroda okupiše u dvoru prvosveštenika koji se zvao Kajafa **4** i dogovoriše se da Isusa na prevaru uhvate i ubiju.

5 „Ali, ne za vreme praznika“, rekoše, „da se narod ne pobuni."

6 A Isus je bio u Betaniji, u kući Simona Gubavca.* **7** I dok je ležao za trpezom, priđe mu jedna žena sa posudom od alabastera punom skupocenog mirisnog ulja i izli ga na njegovu glavu.

8 Kad su to videli, učenici počеше da negoduju. „Čemu to rasipništvo?“ rekoše. **9** „To je moglo skupo da se proda i da se razdeli siromasima."

10 A Isus je znao o čemu govore pa ih upita: „Zašto gnjavite ovu ženu? Učinila mi je dobro delo. **11** Jer, siromahe ćete uvek imati sa sobom, ali mene nećete uvek imati. **12** Kad je izlila ovo mirisno ulje na moje telo, učinila je to za moju sahranu. **13** Istinu vam kažem: gde god se, u celom svetu, bude propovedala ova dobra

* **26,6** Prema Tori, gubavcima nije bilo dozvoljeno da žive u zajednici sa narodom (vidi 3. Mojsijeva 13,46), tako da je Simon bio ili izlečeni gubavac ili je pogrešno prevedena aramejska reč „gar'ba“, umesto „garaba“ (aramejski se pisao bez samoglasnika), što bi značilo „trgovac posuđem“ ili „lončar“.

vest, govoriće se i o ovome što je ona učinila, kao sećanje na nju."

14 Tada jedan od Dvanaestorice - onaj koji se zvao Juda Iskariotski - ode k prvo-sveštenicima **15** i upita ih: „Koliko ste voljni da mi date ako vam ga izdam?"

Oni mu ponudiše trideset srebrnjaka, **16** i on otada poče da traži povoljnu priliku da im ga izda.

17 Prvog dana Praznika beskvasnih hlebova učenici priđoše Isusu i upitaše ga: „Gde hoćeš da ti spremimo da jedeš pashalnu večeru?"

18 „Idite u grad k tome i tome", reče im on, „i recite mu: 'Učitelj kaže: Moj čas je blizu. Kod tebe ću slaviti Pashu sa svojim učenicima'."

19 I učenici učiniše kako im je Isus naredio i spremiše pashalnu večeru.

20 Kad je palo večere, Isus sa Dvanaesticom leže za trpezu.

21 „Istinu vam kažem", reče on dok su jeli, „jedan od vas će me izdati." **22** A oni se veoma ražalostiše pa ga jedan za drugim upitaše: „Da neću ja, Gospode?"

23 „Onaj koji je sa mnom umočio ruku u zdelu", odgovori Isus, „taj će me izdati. **24** Sin čovečiji će otići kao što je za njega napisano*, ali teško onom čoveku koji izda Sina čovečijega: bolje bi mu bilo da se nije ni rodio."

25 A njegov izdajnik Juda upita: „Da nisam ja, Rabi?" Isus mu odgovori: „Ti kažeš."

26 Dok su jeli, Isus uze hleb, blagoslovi ga i izlomio, pa dade učenicima, govoreći: „Uzmite i jedite - ovo je moje telo."

27 Onda uze čašu, zahvali Bogu i dade im je, govoreći: „Pijte iz nje svi, **28** jer ovo je moja krv novog saveza, koja se proliva za mnoge, za oprostjenje greha. **29** Kažem vam: više neću piti od ovog roda lozinog do onog dana kada ću ga s vama piti no-

vog u Carstvu moga Oca."

30 Zatim otpevaše hvalospjev pa odoše na Maslinsku goru.

31 Tada im Isus reče: „Svi ćete se noćas o mene sablazniti. Jer, zapisano je: 'Udariću pastira, i ovce iz stada će se raštrkati.'"**32** Ali, kad vaskrsnem, otići ću pred vama u Galileju." **33** A Petar mu reče: „Ako se svi i sablazne o tebe, ja se nikad neću sablazniti!"

34 „Istinu ti kažem", reče mu Isus, „još noćas, pre nego što se petao oglasi, ti ćeš me se tri puta odreći."

35 Petar mu reče: „Ako treba i da umrem s tobom, neću te se odreći." A tako rekoše svi učenici.

36 Tada Isus ode sa svojim učenicima na mesto koje se zove Getsimanija* pa im reče: „Sedite ovde dok ja odem onamo i pomolim se."

37 Onda sa sobom povede Petra i oba Zevedejeva sina. Obuzeše ga žalost i teskoba **38** pa im reče: „Duša mi je nasmrtno žalosna. Ostanite ovde i bdite sa mnom."

39 Potom ode malo dalje, pade ničice pa poče da se moli govoreći: „Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali, neka ne bude moja volja, nego tvoja."

40 Tada se vrati učenicima i nađe ih kako spavaju. „Tako", reče Petru, „ni jedan sat niste bili u stanju da probdite sa mnom. **41** Bdite i molite se, da ne padnete u iskušenje. Duh je, doduše, voljan, ali je telo slabo."

42 Onda drugi put ode i pomoli se govoreći: „Oče moj, ako nije moguće da me mimoide ova čaša, da je ne ispijem, neka bude tvoja volja."

43 Zatim se vrati i opet ih nađe kako spavaju - oči su im se sklapale. **44** I on

* **26,31** Vidi: Zaharija 13,7.

* **26,36** „Getsimanija" ili „Ge Šemonim" na hebrejskom, što znači „presa za ulje".

* **26,24** Vidi: Isaija 53,1.

opet ode od njih i udalji se pa se treći put pomoli, izgovorivši iste reči.

45 Onda ode k učenicima i upita ih: „Zar još spavate i odmarate se? Evo primakao se čas kad će Sin čovečiji biti predat u ruke grešnika. **46** Ustanite! Hajdemo! Evo moj izdajnik dolazi.”

47 I dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od Dvanaestorice, i s njim silna svetina s mačevima i toljagama koju su poslali prvosveštenici i starešine naroda.

48 A njegov izdajnik je s njima dogovorio znak. „Koga poljubim - taj je”, rekao je. „Njega uhvatite.”

49 I odmah priđe Isusu i reče: „Zdravo, Rabi”, i poljubi ga.

50 „Prijetelju”, reče mu Isus, „zašto si došao?” Tada ljudi priđoše, pograbiše Isusa i uhvatiše ga.

51 A jedan od onih koji su bili sa Isusom posegnu za svojim mačem i isuka ga pa udari prvosveštenikovog slugu i odseče mu uho.

52 Tada mu Isus reče: „Vrati svoj mač na njegovo mesto, jer svi koji se mača maše, od mača će i poginuti. **53** Zar misliš da ne bih mogao da zamolim Oca da mi sad pošalje više od dvanaest legija anđela? **54** Ali, kako bi se onda ispunila Pisma koja kažu da mora da bude ovako?”

55 Onda reče svetini: „Izašli ste kao nekog razbojnika da me uhvatite, s mačevima i toljagama. Svakog dana sam sedeo u Hramu i učio narod, i niste me uhvatili. **56** Ali, sve se ovo dogodilo da se ispuni ono što su napisali proroci*.” Tada ga svi učenici ostaviše i pobeogoše.

57 Oni koji su uhvatili Isusa, odvedoše ga prvosvešteniku Kajafi, kod koga su se okupili učitelji zakona i starešine. **58** A Petar je na odstojanju išao za Isusom sve do prvosveštenikovog dvorišta pa uđe unutra i sede sa slugama da vidi šta će se

dogoditi.

59 A prvosveštenici i ceo Sinedrion počеше da traže neki lažan dokaz protiv Isusa, da bi mogli da ga pogube, **60** ali ga ne nađoše, iako je došlo mnogo lažnih svedoka. Na kraju dođoše dvojica **61** i rekoše: „Ovaj je rekao: 'Mogu da porušim Božiji Hram i da ga ponovo sagradim za tri dana*.'”

62 Onda ustade prvosveštenik i upita Isusa: „Zar nećeš ništa da odgovoriš? Šta to ovi svedoče protiv tebe?”

63 Ali, Isus je ćutao. A prvosveštenik mu reče: „Zaklinjem te Bogom živim, reci nam da li si ti Hristos, Sin Božiji?”

64 „Ti kaza”, reče Isus. „I kažem svima vama: od sada ćete videti Sina čovečijega kako sedi s desne strane sile i dolazi na nebeskim oblacima.”

65 Tada prvosveštenik razdera svoju odeću i reče: „Pohulio je! Šta nam još trebaju svedoci! Eto, sad ste čuli hulu! **66** Šta mislite?” A oni odgovoriše: „Zasluzio je smrt!” **67** Onda su ga pljuvali u lice i udarali pesnicama, a drugi su ga šamarali, **68** govoreći: „Prorokuj nam, Hriste! Ko te udario?”

69 A Petar je sedeo napolju, u dvorištu. Priđe mu jedna sluškinja i reče: „I ti si bio sa Isusom Galilejcem!”

70 Ali, on to pred svima poreče rekavši: „Ne znam o čemu govoriš.”

71 Kad je izašao u predvorje, ugleda ga jedna druga pa reče onima koji su onde stajali: „Ovaj je bio sa Isusom Nazarećaninom!”

72 A Petar to opet poreče, zaklevši se: „Ne poznajem tog čoveka.”

73 Malo kasnije, oni koji su onde stajali priđoše Petru i rekoše: „Ti si zaista jedan od njih. Odaje te govor.”

74 A on poče na sebe da priziva prokletstva i da se zaklinje: „Ne poznajem tog

* **26,56** Vidi: Plač Jeremijam 4,20.

* **26,61** Vidi: Jovan 2,19.

čoveka!" Istog časa oglasi se petao **75** i Petar se seti reči koje je Isus izrekao: „Pre nego što se petao oglasi, ti ćeš me se tri puta odreći” pa izađe napolje i gorko zaplaka.

27 Rano ujutro prvosveštenici i starešine naroda se dogovoriše da Isusa ubiju. **2** Vezaše ga pa ga odvedoše i predadoše namesniku Pilatu.

3 Kad je Juda, koji ga je izdao, video da je Isus osuđen, pokaja se i prvosveštenicima i starešinama vrati trideset srebrnjaka, **4** govoreći: „Zgrešio sam izdaviš nevinu krv.” Oni mu rekoše: „Šta se to nas tiče? Vidi ti.”

5 A on baci srebrnjake u Hram pa ode i obesi se.

6 Prvosveštenici uzeše srebrnjake, govoreći: „Nije dozvoljeno da se ovaj novac stavi u hramsku riznicu jer je plata za krv.”

7 Onda se dogovoriše i tim novcem kupiše Grnčarevu njivu, da bude groblje za strance. **8** Zato se ta njiva sve do dana današnjeg zove Krvna njiva. **9** Tako se ispunilo ono što je rečeno preko proroka Jeremije: „Uzeše trideset srebrnjaka, cenu procenjenoga, koga proceniše sinovi Izraelovi, **10** i dadoše ih za Grnčarevu njivu, kao što mi je Gospod zapovedio*.”

11 A Isus je stajao pred namesnikom, koji ga upita: „Jesi li ti car Judeja?” Isus mu reče: „Ti kažeš.”

12 A dok su ga prvosveštenici i starešine optuživali, nije ništa odgovarao.

13 Tada mu Pilat reče: „Zar ne čuješ šta sve svedoče protiv tebe?”

14 Ali, Isus mu ne odgovori ni jednom rečju pa se namesnik veoma začudi.

15 A namesnik je imao običaj da o praznicima oslobodi narodu jednog zatvorenika koga su hteli. **16** Tada je onde bio poznati zatvorenik po imenu Baraba.

17 Kad se narod okupio, Pilat ih upita: „Koga hoćete da vam oslobodim: Barabu ili Isusa zvanog Hristos?”

18 Znao je, naime, da su Isusa predali iz zavisti.

19 Dok je Pilat sedeo na sudijskoj stolici, njegova žena mu poruči: „Okani se tog pravednika jer sam danas u snu mnogo zbog njega prepatila!”

20 Ali, prvosveštenici i starešine nagovoriše narod da zatraže Barabu, a da Isus bude pogubljen.

21 Namesnik ih upita: „Koga od ove dvojice hoćete da vam oslobodim?” Oni odgovoriše: „Barabu!”

22 „A šta da uradim sa Isusom zvanim Hristos?” upita ih on. A oni svi rekoše: „Neka bude raspet!”

23 „Kakvo je zlo učinio?” upita ih. Ali, oni još glasnije povikaše: „Neka bude raspet!”

24 Pilat vide da ništa ne pomaže, nego da nastaje sve veći metež, pa uze vode i pred narodom opru ruke, govoreći: „Nisam kriv za krv ovog čoveka - to je vaša stvar!”

25 A sav narod odvrati: „Njegova krv na nas i na našu decu!”

26 Tada im Pilat oslobodi Barabu, a Isusa izbičeva pa ga predade da ga raspnu.

27 Zatim namesnikovi vojnici odvedoše Isusa u pretorijum pa oko njega okupiše celu četu. **28** Svukoše ga i ogrnuše skerletnim plaštom. **29** Ispletoše venac od trnja i staviše mu ga na glavu, a u desnu ruku trsku. Onda kleknuše pred njega pa počеше da mu se rugaju, govoreći: „Zdravo, care Judeja!”

30 Potom su ga pljuvali i udarali trskom po glavi. **31** A kad su prestali da mu se rugaju, skinuše plašt s njega i obukoše mu njegovu odeću pa ga odvedoše da ga raspnu.

32 Kad su izlazili, naidoše na jednog čoveka iz Kirine koji se zvao Simon i nate-

* **27,10** Vidi: Zaharija 11,12.

raše ga da nosi Isusov krst*. **33** Kad su stigli na mesto koje se zove Golgota - što znači „Lobanjsko mesto” - **34** dadoše Isusu da pije vino pomešano sa žuču. Ali, kad ga je okusio, ne htjede da ga pije. **35** A oni ga raspeše pa razdeliše njegovu odeću bacanjem kocke, da bi se ispunilo ono što je rečeno preko proroka: „Dele haljine moje među sobom, i za dolamu moju bacaju žreb*.” **36** Onda sedošu onde da ga čuvaju.

37 A iznad glave mu staviše napisanu njegovu krivicu: OVO JE ISUS, CAR JUDEJA.

38 Tada s njim raspeše i dva razbojnika - jednog s njegove desne, a drugog s leve strane.

39 A prolaznici su ga vređali. Mahali su glavama **40** i govorili: „Spasi samog sebe, ti koji rušiš Hram i gradiš ga za tri dana! Sidi sa krsta ako si Sin Božiji!”

41 Slično su mu se rugali i prvosveštenici, zajedno sa učiteljima zakona i starešinama, govoreći: **42** „Druge je spasao, a sebe ne može da spase! On je car Izraela - neka sada siđe s krsta pa ćemo mu poverovati. **43** Uzda se u Boga, pa neka ga on sada izbavi ako ga želi. Jer, govorio je: 'Ja sam Sin Božiji'.”

44 A tako su ga vređali i razbojnici koji su s njim bili raspeti.

45 A od šest sati nastala je tama po svoj zemlji koja je trajala do devet sati.*

* **27,32** Ili „stavros” (stavron) na grčkom, pojam koji je prvobitno označavao uspravni kolac ili stub, ali u Isusovo vreme to je bio instrument za mučenje koji su Grci i Rimljani preuzeli od Feničana, sa manjom poprečnom grediцом za zakivanje šaka. Međutim, simbolika koja upućuje na paganski krst, antički znak vavilonskog boga sunca, Tamuza, prihvaćena je kao „hrišćanska” u 3. i 4. veku, posebno nakon Konstantinove navodne vizije krsta u suncu.

* **27,35** Vidi: Psalam 22,18.

* **27,45** „Šest sati” je predstavljalo vreme oko podneva, a „devet sati” oko 3 sata popodne, jer su se sati brojali od izlaska sunca.

46 Oko devet sati povika Isus veoma glasno: „Eli, Eli, lama azavtani?” („Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”)

47 Čuli su to neki koji su onde stajali pa rekoše: „Zove Iliju!”*

48 A jedan od njih smesta otrča, uze sunđer, natopi ga sirćetom, natače na trsku pa dade Isusu da pije.

49 „Ostavi ga”, rekoše ostali, „da vidimo da li će doći Ilija da ga spase.”

A drugi uze koplje i ubode ga sa strane, i iziđoše voda i krv.

50 A Isus opet iz sveg glasa povika i izdahnu.

51 Tada se zavesa u Hramu rascepi nadvoje, od vrha do dna. Zemlja se zatrese i stene popucaše. **52** Grobovi se otvoriše i vaskrsnuše tela mnogih umrlih svetaća. **53** Oni izadoše iz grobova, a posle Isusovog vaskrsenja odoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

54 Kapetan i oni koji su s njim čuvali Isusa videše zemljotres i sve što se dogodilo pa se veoma uplašišu i rekoše: „Ovaj je zaista bio Sin Božiji!”

55 A onde su bile, i sve to izdaleka posmatrale, i mnoge žene koje su Isusa pratile od Galileje i služile mu. **56** Među njima su bile Marija Magdalena, Marija majka Jakova i Josifa, i majka Zevedejevih sinova.

57 Kad je palo večer, dođe čovek po imenu Josif, bogataš iz Arimateje, koji je i sam bio Isusov učenik. **58** On ode k Pilatu i zatraži Isusovo telo, a Pilat naredi da mu se telo preda. **59** Josif uze telo, uvi ga u čisto platno **60** pa ga položi u svoj novi grob koji je usekao u steni. Onda na ulaz u grob navalja velik kamen i ode.

61 A Marija Magdalena i druga Marija

* **27,47** „Ilija” ili „Eli-Jah” na hebrejskom. Ilija je uživao poseban tretman u proročanskim očekivanjima (Malahija 4,5; Matej 17,10-13; Luka 1,13-17), jer je jedini prorok koji je živ prenet na Nebo (vidi 2. Carevima 2).

sedoše preko puta groba.

62 Sutradan, to jest dan posle Pripreme, prvosveštenici i fariseji dođoše k Pilatu **63** i rekoše: „Gospodaru, setili smo se da je onaj varalica za života govorio: ‘Vaskrsnuću posle tri dana.’” **64** Zato naredi da se grob osigura do trećeg dana, da ne bi njegovi učenici došli i ukrali telo pa rekli narodu: ‘Ustao je iz mrtvih!’ Tako bi ta poslednja prevara bila gora od prve.”

65 A Pilat im reče: „Evo vam straže pa idite i osigurajte kako znate.”

66 I oni odoše i osiguraše grob zapečativši kamen i postavivši stražu.

28 Posle Subote, u zoru prvog dana sedmice, dođoše Marija Magdalina i druga Marija da pogledaju grob.

2 Uto nastade velik zemljotres jer se Gospodnji anđeo spusti sa neba, priđe grobu, odvalja kamen sa ulaza i sede na njega. **3** Lice mu je bilo kao munja, a odeća bela kao sneg. **4** Čuvari zadrhtaše od straha i obamreše.

5 A anđeo progovori i reče ženama: „Vi se ne bojte. Znam da tražite Isusa, koji je raspet. **6** On nije ovde - vaskrsao je, baš kao što je i rekao. Dođite i pogledajte mesto gde je ležao, **7** a onda brzo idite i kažite njegovim učenicima: ‘Ustao je iz mrtvih i evo ide pred vama u Galileju. Onde ćete ga videti.’ Eto, to sam imao da vam kažem.”

8 I one brzo odoše sa groba i sa strahom i velikom radošću otrčaše da jave njegovim učenicima.

9 I dok su išle da jave učenicima Njegovim, uto ih susrete Isus pa im reče: „Zdravo.” A one mu priđoše, objučiše mu noge i pokloniše mu se.

10 Tada im Isus reče: „Ne bojte se. Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju.

* **27,63** Vidi: Matej 16,21; 17,23; 20,19.

Onde će me videti.”

11 I dok su one išle, neki od stražara odoše u grad i obavestiše prvosveštenike o svemu što se dogodilo. **12** A ovi se sastadoše sa starešinama i dogovoriše se da vojnicima daju mnogo novca.

13 Rekoše im: „Kažite: ‘Njegovi učenici su došli noću i ukrali ga dok smo mi spavali.’” **14** A ako za to čuje namesnik, mi ćemo ga ubediti i sačuvati vas od nevolje.”

15 I ovi uzeše novac i učiniše kako su ih naučili. Tako ova priča kruži među Judejima sve do dana današnjeg.

16 A jedanaestorica učenika odoše u Galileju, na goru na koju im je Isus rekao da idu.

17 Kad su ga ugledali, pokloniše mu se. Ali, neki su sumnjali.

18 Tada im Isus priđe i reče: „Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji. **19** Zato idite i naučite sve narode, *krsteći ih u moje ime*, **20** i učeci ih da se drže svega što sam vam zapovedio. I evo, ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba. Amin.”

* **28,19** Ovaj Isusov nalog po svemu sudeći je prepravljen u „krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha” negde u vreme cara Konstantina (posle 325. godine n.e.), kada je uvedena trinitistička (vavilonska) dogma o Bogu, koja je postala imperativ u tradicionalnom hrišćanstvu, takođe u uskoj vezi sa ceremonijom krštenja. Novi Savez poznaje samo krštenje u Isusovo ime (vidi Dela 2,38; 8,16; 19,5; Galatima 3,27; Rimljanima 6,3; 1. Korinćanima 1,13-15) za oproštenje greha, opravdanje verom u Mesiju - Spasitelja i primanje dara Svetog Duha, dok je Jovanovo krštenje (tačnije obredno kupanje) bilo krštenje pokajanja.

Pisac: Marko

Mesto pisanja: Nepoznato (moguće negde u Siriji)

Pisanje završeno: oko 60-65. n. e.

Obuhvata vreme: 29-33. n. e.

JEVANĐELJE PO MARKU

1 Početak dobre vesti* o Isusu Hristu, Sinu Božjem: **2** Kao što su napisali proroci: „Evo, šaljem svog glasnika pred tvojim licem, koji će pripremiti tvoj put.* **3** Slušajte! Neko više u pustinji: 'Pripremite put Gospodu! Poravnajte mu staze!'“ **4** Tako se Jovan Krstitelj pojavio u pustinji, propovedajući krštenje* pokajanja za oprostjenje greha. **5** Zato su k njemu dolazili svi iz judejskog kraja i svi stanovnici Jerusalima i on ih je krstio u reci Jordanu, a oni su otvoreno priznavali svoje grehe. **6** Jovan je bio obučen u odeću od kamilje dlake, imao je kožni pojas oko struka i jeo je skakavce i divlji med. **7** I propovedao je: „Za mnom dolazi neko ko je jači od mene. Ja nisam dostojan da se sagnem i da mu odvežem remenje na sandalama. **8** Ja sam vas krstio vodom, a on će vas krstiti Svetim Duhom.“

9 U te dane došao je Isus iz Nazareta u Galileji i Jovan ga je krstio u Jordanu. **10** I odmah, dok je izlazio iz vode, video je kako se razdvajaju nebesa i kako Duh, kao golub, silazi na njega. **11** S neba se čuo glas: „Ti si moj Sin, voljeni, ti si po mojoj volji!“

12 Odmah zatim Duh ga je naveo da ode u pustinju. **13** Tako je četrdeset dana ostao u pustinji, gde ga je Sotona iskušavao, i bio je s divljim životinjama, a anđeli su mu služili.

* **1,1** Ili na grčkom: „jevanđelje“.

* **1,2** Vidi: Malahija 3,1.

* **1,3** Vidi: Isaija 40,3.

* **1,4** Doslovno: „obredno okupanje“.

14 Nakon što je Jovan bio uhvaćen, Isus je otišao u Galileju, propovedajući Božju dobru vest o carstvu Božjem **15** i govoreći: „Navršilo se vreme i približilo se Božje carstvo. Pokajte se i verujte u dobru vest.“

16 Dok je išao uz Galilejsko more, video je Simona i Andriju, Simonovog brata, kako bacaju mreže u more, jer su bili ribari. **17** Isus im je rekao: „Pođite za mnom, i učiniću vas ribarima ljudi.“ **18** I odmah su ostavili svoje mreže i pošli za njim. **19** Kad je otišao malo dalje, video je Jakova, Zevedejevog sina, i Jovana, njegovog brata, kako u čamcu krpe mreže. **20** I odmah ih je pozvao. Na to su ostavili svog oca Zevedeja u čamcu s najamnicima i otišli su za njim. **21** Uputili su se u Kapernaum.

Odmah u Subotu ušao je u sinagogu i poučavao. **22** Bili su zadivljeni njegovim učenjem, jer ih je poučavao kao onaj koji ima autoritet, a ne kao književnici.* **23** I tada se u njihovoj sinagogi zatekao čovek koji je bio opsednut nečistim duhom, i povikao je: **24** „Šta mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao da nas uništiš? Znam tačno ko si: Sveti od Boga!“ **25** Isus ga je prekorio: „Ućuti i izađi iz njega!“ **26** I nakon što ga je nečisti duh bacio u grč i povikao iz sveg glasa, izašao je iz njega. **27** Svi su bili toliko zapanjeni da su se raspravljali među sobom: „Šta je ovo? Novo učenje! Ima vlast da zapoveda

* **1,22** Doslovno: „pismoznalci“ - oni koji poznaju Sveto Pismo.

čak i nečistim duhovima, i oni ga slušaju.”
28 Tako se vest o njemu odmah proširila na sve strane po celoj galilejskoj okolini.

29 Zatim su izašli iz sinagoge i otišli s Jakovom i Jovanom u Simonov i Andrijin dom. **30** Simonova tašta je ležala u groznici, i odmah su mu rekli za nju. **31** Prišao joj je, uzeo je za ruku i podigao je. I groznica je odmah prestala, i ona ih je služila.

32 A uveče, kad je zašlo sunce, ljudi su mu dovodili sve koji su bili bolesni i opsednuti demonima. **33** Ceo grad se skupio pred vratima. **34** Tako je izlečio mnoge koji su болоvali od raznih bolesti i isterao je mnoge demone, ali nije dozvoljavao demonima da govore, jer su znali da je on Hristos.*

35 Rano ujutru, dok je još bio mrak, ustao je, izašao napolje i otišao na jedno pusto mesto i tamo se molio. **36** Ali Simon i oni koji su bili s njim požurili su za njim, **37** našli su ga i rekli mu: „Svi te traže.” **38** A on im je rekao: „Pođimo negde drugde, u obližnja mesta, da i tamo propovedam, jer sam zato došao.” **39** I pošao je i propovedao u njihovim sinagogama po celoj Galileji i isterivao demone.

40 Jedan gubavac je došao kod njega i molio ga na kolenima: „Ako hoćeš, možeš me očistiti.” **41** On se sažalio na njega, ispružio ruku, dotakao ga i rekao mu: „Hoću. Očisti se.” **42** I guba je istog časa nestala s njega, i očistio se. **43** Odmah ga je otpustio i zapovedio mu: **44** „Pazi da nikome ništa ne kažeš, nego idi, pokaži se svešteniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je Mojsije propisao,* za svedočanstvo njima.” **45** Ali čim je otišao, počeo je svuda da govori i širi glas o tome, tako da Isus više nije mogao javno ući ni u jedan

* **1,34** Ili: „Mesija, Pomazanik”. Grčka reč „Hristos” ima isto značenje kao i hebrejska reč „Mesija” (doslovno: Mašiah) i znači „Pomazanik” ili „neko ko je određen za neku misiju”.

* **1,44** Vidi: 3. Mojsijeva 14,3.

grad, nego se zadržavao na pustim mestima. Ipak, ljudi su mu dolazili sa svih strana.

2 Posle nekoliko dana opet je ušao u Kapernaum i pročulo se da je u jednoj kući. **2** Zato su se mnogi skupili, toliko njih da više nije bilo mesta, čak ni pred vratima. On im je govorio [Božju] reč. **3** I došli su ljudi i doneli mu paralizovanog čoveka. Nosila su ga četvorica. **4** Pošto ga zbog naroda nisu mogli doneti do Isusa, otkrili su krov nad mestom gde je bio, napravili su otvor i spustili nosila na kojima je paralizovani ležao. **5** Kad je Isus video njihovu veru, rekao je paralizovanome: „Sine, oprošteni su ti gresi.” **6** A tamo su bili neki književnici, koji su sedeli i razmišljali u svojim srcima: **7** „Zašto ovaj tako govori? On huli. Ko može da oprašta grehe osim jednoga Boga?” **8** Isus je odmah prozreo da tako razmišljaju u sebi, pa im je rekao: „Zašto tako razmišljate u svojim srcima? **9** Šta je lakše? Reći paralizovanome: ‘Gresi su ti oprošteni’, ili reći: ‘Ustani, uzmi svoja nosila i hodaj?’ **10** Ali znajte da Sin čovečiji ima vlast da oprašta grehe na zemlji!” Tada je rekao paralizovanome: **11** „Tebi govorim, ustani, uzmi svoja nosila i idi kući.” **12** I on je ustao, odmah uzeo svoja nosila i izašao pred svima. Svi su se zadivili i slavili su Boga, govoreći: „Tako nešto nikada nismo videli.”

13 On je ponovo izašao na more. Sav narod je dolazio k njemu, a on ih je poučavao. **14** Dok je prolazio tuda, ugledao je Levija, Alfejevog sina, kako sedi na mestu gde se sakuplja porez, i rekao mu je: „Pođi za mnom.” On je ustao i pošao za njim. **15** Kada je Isus bio za stolom u njegovoj kući, mnogi poreznici i grešnici bili su za stolom s njim i njegovim učenicima. Tamo je bilo mnogo onih koji su pošli za njim. **16** Ali kada su ga književnici, koji su bili

fariseji videli da jede s grešnicima i poreznicima, rekli su njegovim učenicima: „Zar on jede s poreznicima i grešnicima?“ **17** Kada je Isus to čuo, rekao im je: „Ne treba lekar zdravima, nego bolesnima. Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.“

18 Jovanovi učenici i fariseji imali su običaj da poste. Zato su došli i rekli mu: „Zašto Jovanovi učenici i farisejski učenici poste, a tvoji učenici ne poste?“ **19** A Isus im je rekao: „Zar mladoženjini prijatelji mogu da poste dok je mladoženja s njima? Sve dok je mladoženja s njima, ne mogu da poste. **20** Ali doći će dani kad će se mladoženja uzeti od njih, i tada će postiti, u taj dan. **21** Niko na staru haljinu ne prišiva staru zakrpu, inače se nova zakrpa otcepi sa stare tkanine i rupa postane još veća. **22** I niko ne stavlja novo vino u stare mehove. Inače vino pocepa mehove, pa propadnu i vino i mehovi. Nego se novo vino stavlja u nove mehove.“

23 Jednom je u Subotu prolazio kroz žitna polja, a njegovi učenici su putem kidali klasje. **24** Zato su mu fariseji rekli: „Gledaj ih! Zašto u Subotu rade ono što se ne sme?“ **25** On im reče: „Zar nikad niste čitali šta je David učinio* kad mu je nestalo hrane i kad su ogladneli on i njegovi ljudi? **26** Kako je ušao u Božji dom, prema izveštaju o Abijataru, svešteničkom poglavaru, i pojeo hlebove koji su bili stavljeni pred Boga, koje ne sme da jede niko osim sveštenika, a dao ih je i svojim ljudima?“ **27** Zatim im reče: „Subota je stvorena radi čoveka, a ne čovek radi Subote. **28** Dakle, Sin čovečiji je Gospodar i Subote.“

3 Opet je ušao u sinagogu. Tamo je bio jedan čovek sa usahlom rukom. **2** Fariseji su posmatrali Isusa da vide hoće li ga izlečiti u Subotu, da bi mogli da

ga optuže. **3** On je rekao čoveku sa usahlom rukom: „Stani na sredinu.“ **4** Zatim ih je pitao: „Da li se u Subotu sme činiti dobro ili činiti zlo, spasti život ili ga pogubititi?“ A oni su ćutali. **5** S gnevom ih je pogledao sve unaokolo, duboko ražalošćen zbog neosetljivosti njihovog srca, pa je rekao čoveku: „Ispruži ruku.“ On ju je ispružio, i ruka mu je opet postala zdrava. **6** Tada su fariseji izašli i sa Irodovim pristalicama odmah stali da se dogovaraju kako da ga pogube.

7 Isus se sa svojim učenicima povukao prema moru. Pratilo ga je mnoštvo naroda iz Galileje i iz Judeje. **8** I iz Jerusalima i iz Idumeje i s one strane Jordana i iz okoline Tira i Sidona, mnoštvo naroda je dolazilo k njemu kad su čuli šta sve čini. **9** Rekao je svojim učenicima da za njega uvek bude spreman čamac kako ga narod ne bi gurao. **10** Jer mnoge je izlečio, tako da su svi koji su bili teško bolesni navaljivali na njega da ga dotaknu. **11** Čak su i nečisti duhovi, kad god bi ga videli, padali ničice pred njim i vikali: „Ti si Sin Božji!“ **12** Ali on im je više puta zabranio da šire glas o njemu.

13 I popeo se na goru i pozvao one koje je hteo, i oni su pošli k njemu. **14** Izabrao je dvanaestoricu, koje je nazvao apostolima, da budu s njim i da ih šalje da propovedaju **15** i da imaju vlast da isteruju demone.

16 Dvanaestorica koje je izabrao bili su: Simon koga je nazvao Petar, **17** Zevedejev sin Jakov, Jakovljevi brat Jovan (njih je nazvao i Voanerges, što znači „sinovi groma“), **18** Andrija, Filip, Bartolomej, Matej, Toma, Alfejev sin Jakov, Tadija, Simon Kananej **19** i Juda Iskariotski, koji ga je kasnije izdao.

I ušao je u kuću. **20** Opet se skupio narod, tako da nisu mogli ni da jedu. **21** Kad su njegovi rođaci čuli za to, došli su da ga odvedu, jer su govorili: „Sišao je s

* **2,25** Vidi: 1. Samuelova 21,6.

uma." **22** A književnici koji su došli iz Jerusalima govorili su: „Opsednut je Balzevuvom,* uz pomoć vladara demona isteruje demone!" **23** Tada ih je pozvao k sebi i govorio im u poređenjima:* „Kako može Sotona da isteruje Sotonu? **24** Ako se carstvo podeli u sebi, to carstvo ne može da opstane. **25** I ako se kuća podeli u sebi, ta kuća neće moći da opstane. **26** Isto tako, ako Sotona ustane sam na sebe i podeli se, ne može da opstane, nego će propasti. **27** Niko ne može da uđe u kuću jakog čoveka i da opljačka njegovu imovinu ako ga prvo ne sveže. Tada će opljačkati njegovu kuću. **28** Zaista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskim, kakvi god bili gresi i hule kojima pohule. **29** Ali, ko huli na Svetog Duha, neće mu biti oprošteno u ovom dobu, nego je odgovoran vekovnom* sudu." **30** To je rekao zato što su govorili: „Opsednut je nečistim duhom."

31 Došli su njegova majka i njegova braća. Stojeći napolju, poslali su nekoga da ga pozove. **32** A oko njega je sedelo mnoštvo ljudi. I rekli su mu: „Napolju su tvoja majka i tvoja braća, traže te." **33** Na to im reče: „Ko su moja majka i moja braća?" **34** I pogledavši one koji su sedeli oko njega, reče: „Evo moje majke i moje braće! **35** Ko god vrši Božju volju, on mi je brat i sestra i majka."

4 Opet je počeo da poučava pored mora. Oko njega se skupio silan narod, tako da je ušao u čamac na moru i seo, a sav narod je bio pored mora na obali. **2** Poučavao ih je mnogo čemu u

* **3,22** „Baalzevuv" znači „gospodar muva" ili „gospodar prljavštine". U pitanju je jedno od imena za Sotonu.

* **3,23** Ili: „u parabolama".

* **3,29** Pridev „vekovni" (eonski) odnosi se na poslednje veliko doba Božjeg plana, kada će biti sproveden izvršni sud.

Vidi fusnote za 2. Timoteju 1,9; Matej 25,41.

poređenjima. Dok ih je poučavao, govorio im je: **3** „Slušajte! Sejač je izašao da seje. **4** Dok je sejavao, nešto je semena palo pored puta i došle su ptice i pozobale ga. **5** A nešto je semena palo na kamenito tlo gde nije bilo mnogo zemlje, i odmah je izniklo jer zemlja nije bila duboka. **6** Ali kad je izašlo sunce, opržilo ga je, i pošto nije imalo korena, osušilo se. **7** Nešto je semena palo među trnje i trnje je naraslo i ugušilo ga, i nije donelo plod. **8** A nešto je palo na dobru zemlju. Izniklo je, naraslo i donelo plod, i davalo je trideset, šezdeset i sto puta više od posejanog." **9** I još je rekao: „Ko ima uši da sluša, neka sluša."

10 A kad je ostao sam, oni koji su s dvanaesticom bili oko njega pitali su ga za poređenja. **11** I rekao im je: „Vama je dato da razumete tajnu Božjeg carstva, a onima koji su napolju sve se govori u poređenjima, **12** da očima gledaju, a ne vide, i ušima slušaju, a ne razumeju, i da se ne obrate i ne dobiju oprostjenje." **13** I još im je rekao: „Kad ne shvatate ovo poređenje, kako ćete onda razumeti sva druga poređenja?"

14 Sejač seje reč. **15** Ono uz put, gde je posejana reč, to su oni koji je čuju, ali odmah zatim dolazi Sotona i uzima reč koja je bila posejana u njih. **16** A posejano na kamenito tlo, to su oni koji kad čuju reč, odmah je radosno prihvate, **17** ali nemaju korena u sebi, nego se održe samo neko vreme, a kad nastane nevolja ili progonoštvo zbog reči, odmah se pokolebaju. **18** Ono koje je posejano među trnje, to su oni koji čuju reč, **19** ali im se u srce uvuku brige ovog doba, prevarno bogatstvo i želje za svim ostalim i uguše reč, i ona ostane bez ploda. **20** A ono koje je posejano na dobru zemlju, to su oni koji slušaju reč i prihvate je i donose plod - trideset, šezdeset i sto puta više od posejanog."

21 Još im je rekao: „Zar se svetiljka

donosi da se stavi pod korpu ili pod krevet? Zar se ne donosi da se stavi na svećenjak? **22** Jer sve što je tajno treba da se otkrije i sve što je skriveno treba da izađe na videlo. **23** Ko ima uši da sluša, neka sluša."

24 Još im je rekao: „Pazite na ovo što slušate! Kakvom merom merite, takvom će vam se meriti, i još će vam se dodati. **25** Jer ko ima, daće mu se još, a ko nema, uzeće mu se i ono što ima."

26 Još je rekao: „Božje carstvo je kao kad čovek baci seme na zemlju, **27** i noću spava i danju ustaje, a seme niče i raste, a da on i ne zna kako. **28** Zemlja sama od sebe donosi plod - prvo stabljiku, zatim klas i na kraju puno zrno u klasu. **29** A čim plod sazri, on zamahuje srpom, jer je došlo vreme za žetvu."

30 Još je rekao: „S čime da uporedimo Božje carstvo, ili kakvim poređenjem da ga prikazemo? **31** Ono je kao zrno gorušice, koje je, kad se poseje u zemlju, najsitnije od sveg semenja na zemlji. **32** Ali kada se jednom poseje, izraste i bude veće od svake druge biljke u vrtu i potera velike grane, tako da se ptice nebeske mogu nastaniti pod njegovom senkom."

33 I u mnogim takvim poređenjima govorio im je reč Božju, koliko su mogli razumeti. **34** Uvek im je govorio u poređenjima, a nasamo je svojim učenicima sve objašnjavao.

35 Tog dana, kad se spustilo veče, rekao im je: „Pređimo na drugu obalu." **36** I kad su otpustili narod, povezli su ga čamcem u kom je bio. A pratili su ga i drugi čamci. **37** Odjednom se podigla jaka oluja i talasi su udarali u čamac, tako da se skoro potopio. **38** On je bio na krmi i spavao je na jastuku. Tada su ga probudili i rekli mu: „Učitelju, zar te nije briga što ćemo izginuti?" **39** On je tada ustao, zapretio vetru i rekao moru: „Umiri se! Ućuti!" I vetar je utihnuo i nastala je pot-

puna tišina. **40** I rekao im je: „Zašto se plašite? Zar još nemate vere?" **41** A njih je obuzeo veliki strah i govorili su jedan drugome: „Ko je ovaj, da ga čak vetar i more slušaju?"

5 Došli su na drugu stranu mora u gadarinski kraj. **2** Čim je izašao iz čamca, u susret mu je s groblja došao jedan čovek opsednut nečistim duhom. **3** On je boravio među grobovima i niko ga nije mogao svezati ni lancima. **4** Često je bio vezan okovima i lancima, ali je svaki put kidao lance i lomio okove. Niko nije mogao da ga ukroti. **5** I noću i danju, stalno je vikao po grobovima i po brdima i udarao se kamenjem. **6** Ali kad je izdaleka ugledao Isusa, dotrčao je, poklonio mu se **7** i povikao na sav glas: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!" **8** Jer Isus mu je govorio: „Nečisti duše, izađi iz ovog čoveka!" **9** I upitao ga je: „Kako ti je ime?" A on mu je odgovorio: „Ime mi je Legion,* jer nas je mnogo." **10** I uporno ga je preklinjao da ih ne istera iz tog kraja.

11 A tamo je na brdu paslo veliko krdo svinja. **12** Preklinjali su ga: „Pošalji nas u svinje, da uđemo u njih." **13** On im je dopustio. Tada su nečisti duhovi izašli i ušli u svinje. I krdo je jurnulo preko litice u more. U krdu je bilo oko dve hiljade svinja i sve su se utopile u moru. **14** A svinjari su pobjegli i proneli glas o tome po gradu i okolini. I ljudi su došli da vide šta se dogodilo. **15** Kad su došli kod Isusa i videli kako opsednuti čovek sedi obučen i zdravog uma, onaj u kome je bio legion demona, uplašili su se.

16 A očevici su im ispričali šta se dogodilo sa opsednutim čovekom i sa svinjama. **17** I molili su ga da ode iz njegovog kraja. **18** Dok je ulazio u čamac, čo-

* **5,9** Legion je bio najveća borbena jedinica rimske vojske; ovde označava veliki broj.

vek koji je ranije bio opsednut demonima molio ga je da pođe s njim. **19** Ali on mu nije dozvolio, nego mu je rekao: „Idi kući svojim rođacima, i javi im šta je Gospod učinio za tebe i kako ti se smilovao.” **20** Taj čovek je otišao i počeo da objavljuje u Dekapolisu* sve što je Isus učinio za nje-ga. I svi su se divili.

21 Kad je Isus čamcem ponovo prešao na drugu obalu, oko njega se skupio silan narod. A bio je pored mora. **22** Došao je jedan od starešina sinagoge koji se zvao Jair. Kad ga je ugledao, pao je pred nje-gove noge **23** i usrdno ga molio: „Kćerka mi je na samrti. Molim te, dođi i položi ruke na nju da ozdravi i živi.” **24** I Isus je pošao s njim. Za njim je išlo mnoštvo ljudi i guralo ga.

25 Jedna žena je dvanaest godina pati-la od krvarenja, **26** i mnogo je propatila od mnogih lekara i potrošila je sve što je imala i ništa joj nije koristilo, nego joj je bilo sve gore. **27** Kad je čula za Isusa, prišla mu je s leđa u mnoštvu ljudi i dotakla njegovu haljinu. **28** Mislila je: „Ako dotaknem samo njegove haljine, ozdravi-ću.” **29** I istog časa je prestala da krvari i osetila je u telu da je ozdravila od svoje mučne bolesti.

30 Isus je odmah osetio u sebi da je iz njega izašla sila, pa se okrenuo prema narodu i upitao: „Ko je dotakao moje haljine?” **31** Njegovi učenici su mu odgovorili: „Vidiš da te narod pritiska, a ti pitaš: 'Ko me je dotakao?' ” **32** Ali on je pogledao uokolo da bi video ženu koja je to učinila. **33** A ona je, sva u strahu i drhteći, jer je znala šta joj se dogodilo, došla i pala pred njega i rekla mu sve kako je bilo. **34** On joj je rekao: „Kćeri, tvoja vera te je izlečila. Idi s mirom, i budi zdrava od svoje mučne bolesti.”

35 Dok je još govorio, došli su neki

ljudi iz kuće starešine sinagoge i rekli: „Kći ti je umrla! Zašto da još mučiš učitelja?”

36 Kad je Isus čuo taj razgovor, rekao je starešini sinagoge: „Ne boj se, samo veruj.” **37** I nije dozvolio da ga iko prati osim Petra, Jakova i Jovana, Jakovljevog brata.

38 Kad su došli u kuću starešine sinagoge, video je pometnju i ljude kako plaču i nariču na sav glas. **39** Ušao je i rekao im: „Zašto stvarate pometnju i plaćete? Dete nije umrlo, nego spava.” **40** A oni su mu se podsmevali. Tada ih je sve isterao napolje i uzeo sa sobom detetovog oca i majku i one koji su bili s njim, i ušao je tamo gde je bilo dete. **41** Uzeo je devojčicu za ruku i rekao joj: „Talita kumi”, što znači: „Devojčice, tebi govorim, ustani!” **42** Devojčica je odmah ustala i hodala, a imala je dvanaest godina. I bili su van sebe od ushićenja. **43** On im je nekoliko puta zapovedio da niko ne sazna za to. I rekao je da joj daju da jede.

6 Otišao je odande i došao u svoj zavičaj, a njegovi učenici su išli za njim. **2** Kad je došla Subota, počeo je da poučava u sinagogi. Mnogi koji su ga slušali bili su zadivljeni i rekli su: „Otkud to ovome? Otkud mu takva mudrost i kako to da njegove ruke čine takva čuda? **3** Zar nije ovo tesar, Marijin sin i Jakovljevi, Josifov, Judin i Simonov brat? I zar nisu njegove sestre ovde s nama?” I nisu hteli da veruju u njega. **4** A Isus im je rekao: „Prorok nije bez časti nigde osim u svom zavičaju, među svojim rođacima i u svom domu.” **5** Zato tamo nije učinio nijedno čudo, osim što je položio ruke na nekoliko bolesnih i izlečio ih. **6** Čudio se što nemaju vere. I obilazio je okolna sela i poučavao ljude.

7 Zatim je pozvao dvanaestoricu, i počeo da ih šalje dva po dva, dajući im vlast nad nečistim duhovima. **8** I zapovedio im

* **5,20** Ili: „Deset gradova”.

je da ne nose na put ništa sem štapa - ni hleb, ni torbu, ni novac u pojasu - **9** nego da obuju sandale i da ne nose dve haljine. **10** Još im je rekao: „U koju kuću uđete, ostanite tamo sve dok ne odete iz tog mesta. **11** A u mestu u kom vas ne prime i ne poslušaju vas, odlazeći odande otresite prašinu ispod svojih nogu njima za svedočanstvo. Zaista vam kažem, biće lakše Sodomu i Gomori u dan suda, nego tom gradu.“ **12** Tako su krenuli i propovedali da bi se ljudi pokajali. **13** Isterivali su mnoge demone i mazali uljem mnoge bolesne i lečili ih.

14 To je došlo do ušiju cara Iroda, jer je Isusovo ime postalo poznato i govorilo se: „Jovan Krstitelj je vaskrsnuo iz mrtvih i zato čini čuda.“ **15** A drugi su govorili: „To je Ilija.“ Treći su govorili: „To je prorok poput proroka iz prošlosti.“ **16** Kad je Irod to čuo, rekao je: „To je Jovan kome sam odrubio glavu, on je vaskrsnuo iz mrtvih.“ **17** Jer sam Irod je poslao da uhvate Jovana i da ga vezanog bace u zatvor zbog Irodijade, žene svog brata Filipa, kojom se bio oženio. **18** Jer Jovan je govorio Irodu: „Zakon ti ne dozvoljava da imaš ženu svog brata.“ **19** A Irodijada ga je mrzela i htela je da ga ubije, ali nije mogla, **20** jer se Irod bojao Jovana, znajući da je on pravedan i svet čovek, pa ga je štitio. Kad god ga je slušao, bio je u velikoj nedoumici šta da uradi, ali ipak ga je rado slušao.

21 Ali Irodijadi se pružila prilika kad je Irod na svoj rođendan priredio večeru svojim velikašima, vojnim zapovednicima i galilejskim prvcima. **22** I ušla je Irodijadina kći i zaigrala. Svidela se Irodu i njegovim gostima. Car je rekao devojci: „Zatraži od mene što god hoćeš, i daću ti.“ **23** I zakleo joj se: „Što god zatražiš od mene, daću ti, pa bilo to i pola mog carstva.“ **24** Ona je izašla i pitala svoju majku: „Šta da tražim?“ A ona joj je odgovorila: „Glavu Jovana Krstitelja.“ **25** I odmah

je požurila kod cara i rekla: „Hoću da mi smesta daš na poslužavniku glavu Jovana Krstitelja.“ **26** Car se veoma ražalostio, ali zbog zakletve i gostiju nije hteo da je odbije. **27** Zato je car odmah poslao jednog od telesne straže i zapovedio mu da donese Jovanovu glavu. I ovaj je otišao i odrubio mu glavu u zatvoru **28** i doneo je na poslužavniku i dao je devojci, a devojka ju je dala svojoj majci. **29** Kad su njegovi učenici čuli za to, došli su i uzeli njegovo telo i položili ga u grob.

30 Apostoli su se skupili kod Isusa i izvestili ga o svemu što su činili i čemu su poučavali. **31** Tada im je rekao: „Pođite sa mnom na jedno pusto mesto i malo se odmorite.“ Jer su mnogi dolazili i odlazili, pa nisu imali vremena ni da jedu. **32** Tako su sami otišli čamcem na jedno pusto mesto. **33** Ali ljudi su ih videli kako odlaze, pa su mnogi saznali za to i iz svih gradova pohrlili su pešice i prestigli ih. **34** A kad je izašao, video je silan narod, pa se sažalio na njih, jer su bili kao ovce bez pastira. I počeo je da ih poučava mnogo čemu.

35 Kad je već bilo kasno, prišli su mu učenici i rekli: „Ovo je pusto mesto, a već je kasno. **36** Otpusti ih, neka idu u okolne zaseoke i na imanja da kupe sebi nešto za jelo.“ **37** Tada im on reče: „Vi im dajte da jedu.“ A oni mu rekoše: „Da odemo da kupimo hleba za dvesta denara* pa da im damo da jedu?“ **38** On im reče: „Koliko hlebova imate? Idite i vidite!“ Kad su pogledali, rekli su: „Pet, i dve ribe.“ **39** I rekao je svima da posedaju u grupama po zelenoj travi. **40** Posedali su u grupama po sto i po pedeset. **41** On je uzeo pet hlebova i dve ribe, pogledao u nebo i izrekao blagoslov pa izlomio hlebove i dao ih učenicima da ih podele ljudima. I dve ribe je razdelio svima. **42** Svi su jeli i nasitili se. **43** Sakupili su ostatke, dvanaest punih

* **6,37** Rimski srebrnik koji je težio 3,85 grama.

korpi, i ostatke od riba. **44** Onih koji su jeli hlebove bilo je pet hiljada muškaraca.

45 I odmah je naterao svoje učenike da uđu u čamac i da krenu na drugu obalu prema Betsaidi, dok je on otpustio narod.

46 Oprostio se s njima i otišao u goru da se moli. **47** Uveče je čamac bio nasred mora, a on je sam bio na kopnu. **48** Kad ih je video kako se muče veslajući, jer su plovili nasuprot vetru, oko četvrte noćne straže* došao je k njima, hodajući po moru. Ali hteo je da ih mimoide. **49** Kad su ga ugledali kako hoda po moru, pomislili su: „To je utvara!“ I počeli su da viču. **50** Jer svi su ga videli i uplašili se. Ali on im se odmah obratio i rekao im: „Budite hrabri, ja sam! Ne bojte se.“ **51** I ušao je k njima u čamac i vetar je utihnuo. A oni su bili veoma zadivljeni, **52** jer nisu shvatili šta je značilo čudo sa hlebovima, nego im srce to i dalje nije moglo razumeti.

53 Kad su prešli na kopno, došli su u Genizaret i usidrili čamac u blizini. **54** Čim su izašli iz čamca, ljudi su ga prepoznali, **55** pa su se rastrčali po celom tom kraju i počeli da na nosilima donose bolesne tamo gde su čuli da se on nalazi. **56** I gde god bi ulazio - u sela, u gradove, u naselja - na trgove bi stavljali bolesne, i oni bi ga molili da dotaknu barem rub njegove haljine. I ko bi ga dotakao, ozdravio bi.

7 Oko njega su se skupili fariseji i neki književnici koji su došli iz Jerusalima.

2 Videli su da neki njegovi učenici jedu nečistim rukama, to jest da ih ne peru prema obredu. **3** A fariseji i svi Judejci ne jedu dok ne operu ruke do lakata, držeći se predanja svojih starih. **4** Kad se vrate s trga, ne jedu ako se ne očiste škropeći se vodom. Ima još mnogo toga čega se zbog predanja drže: obrednog pranja čaša, bokala i bakarnog posuđa. **5**

* **6,48** U pitanju je rimska podela noći na četiri dela od po tri sata, od zalaska do izlaska sunca.

Zato su ga ti fariseji i književnici upitali: „Zašto tvoji učenici ne postupaju po predanju naših starih nego jedu, a da nisu oprali ruke prema obredu?“ **6** A on im je rekao: „Dobro je Isaija prorokovao o vama, licemeri, kad je napisao: 'Ovaj narod me poštuje usnama svojim, ali srce mu je daleko od mene. **7** Uzalud me obožavaju, jer su učenja koja naučavaju ljudske zapovesti.*' **8** Ostavljate Božju zapovest, a držite se ljudskog predanja, pranja bokala i čaša, i sličnih stvari što činite.“

9 Još im je rekao: „Lukavo ukidate Božju zapovest da biste sačuvali svoje predanje. **10** Na primer, Mojsije je rekao: 'Poštuj svog oca i svoju majku', i 'Ko prokune oca ili majku, neka se pogubi.' **11** A vi kažete: 'Ako čovek kaže ocu ili majci: 'Sve što imam, a čime bih ti mogao pomoći, to je korvan (to jest, određeno je za dar Bogu)...' **12** Time mu više ne dozvoljavate da išta učini za oca ili majku. **13** Tako obezvređujete reč Božju svojim predanjem koje ste preneli drugima. I još mnogo toga sličnog radite.“ **14** Tada je opet pozvao narod k sebi i rekao im: „Slušajte me svi i razumite! **15** Ništa što spolja ulazi u čoveka ne čini ga nečistim, nego ono što izlazi iz čoveka, to ga čini nečistim. **16** Ko ima uši da čuje, neka sluša.“

17 A kada je otišao od naroda i ušao u kuću, njegovi učenici su ga pitali za smisao poređenja. **18** Tada im reče: „*Zar ni vi ne razumete? Zar ne znate da čoveka ne čini nečistim ništa što spolja ulazi u njega,** **19** jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu, i odlazi napolje?“ **20** Još je rekao: „Ono što izlazi iz čoveka, to čoveka čini nečistim. **21**

* **7,7** Vidi: Isaija 29,13.

* **7,18** Iz konteksta Marko 7:1-23 jasna je Isusova poenta da nečistota potiče iznutra, od lošeg karaktera, i da ljudske religijske ideje zbunjuju i odvrćaju od Božje istine, a pasus u kurzivu verovatno je produkt nevešte „pomoći“ prevodioca u pokušaju proglašavanja čistim svega što ljudi konzumiraju za hranu.

Jer iznutra, iz ljudskog srca, izlaze zle misli, blud, krađe, ubistva, **22** preljube, lakomstvo, zloba, prevara, besramnost, zavidno oko, hula, oholost, nerazumnost. **23** Sva ta zla izlaze iznutra i čoveka čine nečistim."

24 Ustao je i otišao odande u područje Tira i Sidona. Ušao je u jednu kuću i nije hteo da iko sazna da je tamo. Ali nije mogao proći neopaženo, **25** nego je odmah za njega čula jedna žena čija je kćerkica bila opsednuta nečistim duhom, pa je došla i pala ničice pred njegove noge. **26** Ta žena je bila Sirofeničanka grčkog porekla. I molila ga je da istera demona iz njene kćeri. **27** Ali on joj je rekao: „Pusti da se prvo nasite deca, jer nije u redu da se od dece uzme hleb i da se baci psima.“ **28** A ona mu reče: „Da, gospodine, ali i psi ispod stola jedu od dečjih mrvica.“ **29** Tada joj reče: „Zato što si to rekla, idi! Demon je izašao iz tvoje kćeri.“ **30** I ona je otišla kući i našla dete kako leži na krevetu, a demon je bio izašao.

31 Kad se vraćao iz područja Tira, išao je preko Sidona do Galilejskog mora kroz područje Dekapolisa. **32** Tamo su mu doveli jednog gluvog čoveka koji je teško govorio, i molili su ga da položi ruke na njega. **33** On ga je uzeo iz naroda nasamo i stavio mu svoje prste u uši, a zatim je pljunuo i dotakao mu jezik. **34** Pogledao je u nebo, duboko uzdahnuo i rekao mu: „Efata“, to jest: „Otvori se!“ **35** Tada su mu se otvorile uši, i odvezala se sveza njegovog jezika, i normalno je govorio. **36** Isus im je zabranio da ikome govore o tome, ali što im je više branio, to su oni više o tome govorili. **37** Bili su veoma zadivljeni i govorili su: „Sve dobro čini. Gluvima daje da čuju i nemima da govore.“

8 Tih dana opet se okupio silan narod. Pošto nisu imali šta da jedu, pozvao je učenike i rekao im: **2** „Žao mi je naroda, jer su već tri dana kod mene, a nemaju šta da jedu. **3** Ako ih pošaljem kući gladne, malaksaće na putu. A neki od njih su došli izdaleka.“ **4** Učenici su mu odgovorili: „Otkud bi neko na ovom pustom mestu mogao te ljude da nahrani hlebom?“ **5** Još ih je upitao: „Koliko hlebova imate?“ Odgovorili su: „Sedam.“ **6** Tada je rekao narodu da poseda po zemlji. I uzeo je sedam hlebova, zahvalio Bogu, izlomio ih i dao svojim učenicima da ih podele. I podelili su ih narodu. **7** Imali su i nekoliko riba. Blagoslovio ih je i rekao da i njih podele. **8** I jeli su i nasitili se. Zatim su sakupili ono što je preostalo - sedam punih korpi. **9** Tamo je bilo oko četiri hiljade muškaraca. Na kraju ih je otpustio.

10 Odmah je ušao u čamac sa svojim učenicima i došao je u dalmanutske krajeve. **11** Tamo su došli fariseji i počeli da se prepiru s njim, tražeći od njega znak s neba, da bi ga iskušali. **12** Tada je duboko uzdahnuo i rekao: „Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, neće se dati znak ovom naraštaju.“ **13** Tada ih je ostavio, ušao u čamac i otišao na drugu obalu.

14 Ali zaboravili su da ponesu hleb, tako da su kod sebe u čamcu imali samo jedan hleb. **15** I upozoravao ih je: „Budite oprezni, čuvajte se kvasca farisejskog i kvasca Irodovog.“ **16** A oni su među sobom raspravljali o tome što nemaju hleb. **17** Isus je to zapazio, pa im je rekao: „Zašto raspravljate o tome što nemate hleb? Zar još ne razumete i ne shvatate? Zar vaše srce ne može to razumeti? **18** Zar `oči imate, a ne vidite, i uši imate, a ne čujete? Zar se ne sećate, **19** kad sam izlomio pet hlebova za pet hiljada ljudi, koliko ste korpi punih ostataka sakupili?“ Odgovorili su mu: „Dvanaest.“ **20** A kad

sam izlomio sedam za četiri hiljade ljudi, koliko ste korpi punih ostataka sakupili?" Odgovorili su mu: „Sedam.“ **21** Na to im je rekao: „Zar još ne shvatate?“

22 Došli su u Betsaidu. Tamo su mu doveli jednog slepog čoveka i zamolili su ga da ga dotakne. **23** On je uzeo slepog čoveka za ruku, izveo ga izvan sela, pljunuo mu na oči, položio ruke na njega i upitao ga: „Vidiš li nešto?“ **24** Čovek je pogledao i rekao: „Vidim ljude, u stvari vidim nešto kao stabla koja hodaju.“ **25** Zatim mu je opet položio ruke na oči, i čovek je potpuno progledao. Ozdravio je i sve je jasno video. **26** Tada ga je poslao kući i rekao mu: „Ne ulazi u selo.“

27 Isus i njegovi učenici krenuli su u sela Cezareje Filipove. Putem je on upitao svoje učenike: „Šta govore ljudi, ko sam ja?“ **28** Oni su mu odgovorili: „Neki kažu da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da si jedan od proroka.“ **29** A on ih upita: „A vi, šta vi kažete, ko sam ja?“ Petar mu odgovori: „Ti si Hristos.“ **30** Tada im je zapovedio da nikome ne govore o njemu. **31** I počeo je da ih poučava da Sin čovečiji mora mnogo da pretrpi i da bude odbačen od starešina, svešteničkih glavara i književnika, da bude ubijen i da posle tri dana vaskrsne. **32** To im je otvoreno govorio. A Petar ga je odveo na stranu i počeo da ga prekora. **33** Ali on se okrenuo, pogledao svoje učenike i prekorio Petra: „Odlazi od mene, Sotono, jer tvoje misli nisu Božje, nego ljudske.“

34 Pozvao je k sebi narod i svoje učenike i rekao im: „Ako neko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe i uzme svoj krst i neka ide za mnom. **35** Jer ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene i radi dobre vesti, spašće ga. **36** Zaista, šta вреди čoveku da dobije ceo svet, a izgubi dušu? **37** Jer, šta čovek može dati u zamenu za svoj

dušu? **38** Jer ko se postidi mene i mojih reči u ovom preljubničkom i grešnom naraštaju, i Sin čovečiji će se postideti njega kad dođe u slavi svog Oca sa svetim anđelima.“

9 Još im je rekao: „Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide da je Božje carstvo došlo u sili.“ **2** Tako je šest dana kasnije Isus uzeo Petra, Jakova i Jovana i poveo ih na visoku goru, gde su bili sami. Tada se preobrazio pred njima. **3** Haljine su mu postale blistave, mnogo belje nego što bi ih ijedan belilac na zemlji mogao ubeliti. **4** Pokazali su im se Ilija i Mojsije kako razgovaraju sa Isusom. **5** Petar je rekao Isusu: „Učitelju, dobro nam je ovde. Zato podignimo tri šatora, jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.“ **6** U stvari, nije znao šta da kaže, jer su se mnogo uplašili. **7** I stvorio se oblak i zasenio ih je, a iz oblaka je došao glas: „Ovo je moj Sin voljeni! Njega slušajte!“ **8** I odjednom, pogledavši uokolo, više nisu videli nikoga pored sebe osim Isusa.

9 Dok su silazili s gore, zapovedio im je da nikome ne pričaju šta su videli sve dok Sin čovečiji ne ustane iz mrtvih. **10** I oni su uzeli k srcu te reči, ali među sobom su raspravljali šta znači to da će ustati iz mrtvih. **11** Upitali su ga: „Zašto književnici kažu da prvo mora da dođe Ilija?“ **12** A on im je odgovorio: „Zaista najpre mora da dođe Ilija i da obnovi sve. Ali kako to da je o Sinu čovečijem napisano da mora mnogo pretrpeti i da će biti prezren? **13** Ali kažem vam: Ilija je već došao i učinili su mu ono što su hteli, kao što je napisano o njemu.“

14 Kad su došli k drugim učenicima, primetili su silan narod oko njih i književnike kako se prepiru s njima. **15** Čim ga je

* **8,36.37** Ili „život“. Vidi 1. Mojsijeva 2,7.

* **9,12** Vidi: Isaija 53.

sav taj narod ugledao, iznenađeno su pri-trčali k njemu i počeli da ga pozdravljaju.

16 A on ih je upitao: „O čemu se prepirete s njima?“ **17** Neko iz naroda mu je odgovorio: „Učitelju, doveo sam ti svog sina jer je opsednut duhom zbog koga ne može da govori.“ **18** Gde god ga uhvati, tresne ga o zemlju, a on zapeni, škripi zubima i gubi snagu. Rekao sam tvojim učenicima da ga isteraju, ali nisu mogli.“ **19** A on im je rekao: „O bezverni naraštaju! Dokle moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite ga k meni.“ **20** I doveli su ga k njemu. Kad ga je ugledao, duh je odmah dete bacio u grč. I dete je palo na zemlju i počelo da se valja i da peni. **21** Isus je upitao njegovog oca: „Koliko mu se dugo to događa?“ On je rekao: „Od male-na.“ **22** I često ga baca i u vatru i u vodu da ga ubije. Nego, ako možeš nešto da učiniš, smiluj nam se i pomози nam.“ **23** Isus mu reče: „Kažeš: 'Ako možeš!' Pa sve je moguće onome ko veruje.“ **24** Otac tog deteta je odmah povikao sa suzama u očima: „Gospode, verujem! Ali pomози mi da imam više vere!“

25 Primitivši da narod hrli k njima, Isus je prekorio nečistog duha: „Duše koji ga činiš nemim i gluvim, zapovedam ti, izađi iz njega i više ne ulazi u njega!“ **26** I izašao je posle povika i silnog detetovog grčenja. A dečak je ostao kao mrtav, tako da je većina govorila: „Mrtav je!“ **27** Ali Isus ga je uzeo za ruku i podigao, i on je ustao. **28** Kad je ušao u kuću, njegovi učenici su ga nasamo upitali: „Zašto mi nismo mogli da ga isteramo?“ **29** On im je odgovorio: „Ova vrsta se ničim ne može isterati osim molitvom i postom.“

30 Otišavši odande, prolazili su kroz Galileju, a on nije hteo da to iko sazna. **31** Jer je poučavao svoje učenike i govorio im: „Sin čovečiji biće predat u ruke ljudima. Oni će ga ubiti, ali iako će biti ubijen, vaskrsnuće posle tri dana.“ **32** Ali oni nisu

razumeli te reči, a bojali su se da ga pitaju.

33 Došli su u Kapernaum. Kad je bio u kući, upitao ih je: „O čemu ste putem raspravljali?“ **34** A oni su ćutali, jer su putem među sobom raspravljali ko je veći. **35** Tada je on seo i pozvao dvanaestoricu i rekao im: „Ako neko želi da bude prvi, neka bude od svih poslednji i svima sluga.“ **36** Uzeo je dete, stavio ga među njih, zagrlio ga i rekao im: **37** „Ko prima jedno ovakvo dete u moje ime, mene prima. A ko mene prima, ne prima samo mene nego i onoga koji me je poslao.“

38 Jovan mu je rekao: „Učitelju, videli smo kako jedan čovek isteruje demone u tvoje ime, pa smo mu branili, jer nije išao s nama.“ **39** Ali Isus je rekao: „Ne branite mu, jer niko ko učini neko čudo u moje ime neće moći odmah zatim zlo govoriti o meni.“ **40** Jer ko nije protiv nas, za nas je. **41** Jer ko vam pruži čašu vode zato što pripadate Hristu, zaista, kažem vam, neće izgubiti svoju platu. **42** Ali ko pokoleba u veri jednog od ovih malih koji veruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se oko vrata obesi mlinski kamen i da bude bačen u more.

43 Ako te tvoja ruka navodi na greh, odseci je. Bolje ti je da sakat dobiješ život nego da s obe ruke odeš u gehenu ognjenu,* u vatru koja se ne može ugasi. **44** Gde crv njihov ne umire i oganj se ne gasi. **45** Ako te tvoja noga navodi na greh, odseci je. Bolje ti je da hrom dobiješ život nego da s obe noge budeš bačen u gehenu ognjenu. **46** Gde crv njihov ne umire i oganj se ne gasi. **47** Ako te tvoje oko navodi na greh, iskopaj ga. Bolje ti je da s jednim okom udeš u Božje carstvo nego da s oba oka budeš bačen u gehenu ognjenu, **48** gde crv njihov ne umire i vatra se ne gasi.

* **9,43-48** Vidi fusnotu za Matej 5,2.

49 Jer svako će biti poslan vatrom, i svaka žrtva će se osoliti solju. **50** So je dobra. Ali ako so postane neslana, čime ćete nju osoliti? Imajte soli u sebi i budite u miru jedni s drugima."

10 Odande je ustao i došao u granična područja Judeje i na onu stranu Jordana. Narod je opet došao k njemu, a on ih je opet poučavao, kao što je imao običaj. **2** Tada su mu prišli fariseji i da bi ga iskušali upitali su ga: „Da li čovek sme da se razvede od svoje žene iz bilo kog razloga?“ **3** A on im je odgovorio: „Šta vam je zapovedio Mojsije?“ **4** Oni su rekli: „Mojsije je dozvolio mužu da napiše potvrdu o razvodu i da se razvede od žene.“ **5** Isus im je rekao: „Zbog okorelosti vašeg srca napisao vam je tu zapovest. **6** Ali od početka stvaranja 'On ih je načinio kao muškarca i ženu. **7** Zato će čovek ostaviti svog oca i svoju majku, **8** i njih dvoje biće jedno telo.' Tako nisu više dvoje, nego jedno telo. **9** Dakle, što je Bog sastavio, čovek neka ne rastavlja.“ **10** Kad su opet bili u kući, učenici su ga ispitivali o tome. **11** I on im je rekao: „Ko se razvede od svoje žene i oženi se drugom, čini preljubu prema prvoj. **12** I ako se žena razvede od muža pa se uda za drugoga, čini preljubu.“

13 Ljudi su mu dovodili decu da ih dotakne, ali učenici su ih prekoravali. **14** Kad je Isus to video, naljutio se i rekao im: „Pustite decu da dolaze k meni. Ne branite im, jer takvima pripada Božje carstvo. **15** Zaista, kažem vam, ko ne primi Božje carstvo poput deteta, neće ući u njega.“ **16** I uzeo je decu u krilo i blagosiljao ih, polazući ruke na njih.

17 Kad je polazio na put, dotrčao je jedan čovek, pao pred njim na kolena i upitao ga: „Učitelju dobri, šta moram da radim da nasledim večni život?“ **18** Isus mu reče: „Zašto me zoveš dobrim? Niko

nije dobar, osim jednoga Boga. **19** Zapovesti znaš: 'Ne počinij zločin ubistva', 'Ne učini preljubu', 'Ne ukradi', 'Ne svedoči lažno', 'Ne varaj', 'Poštuj svog oca i svoju majku.'" **20** A on mu reče: „Učitelju, svega se toga držim još od svoje mladosti.“ **21** Tada ga Isus pogleda i s naklonošću mu reče: „Jedno ti nedostaje: Idi, prodaj ono što imaš i novac daj siromašnima i imaćeš blago na nebu. Onda dođi, uzmi krst i kreni za mnom.“ **22** Ali on se rastužio na te reči i otišao žalostan, jer je imao velik imetak.

23 Pogledavši uokolo, Isus je rekao svojim učenicima: „Kako je teško bogatašu ući u Božje carstvo!“ **24** Učenici su bili začuđeni njegovim rečima. Zato im je Isus opet rekao: „Deco, kako je teško onima koji se pouzdaju u novac ući u Božje carstvo! **25** Lakše je kamili da prođe kroz iglene uši nego bogatašu da uđe u Božje carstvo.“ **26** A oni su se još više začudili i upita li ga: „Ko se onda može spasti?“ **27** Isus je pogledao u njih i rekao: „Ljudima je to nemoguće, ali Bogu nije. Bogu je sve moguće.“ **28** Tada mu Petar reče: „Mi smo sve ostavili i pošli smo za tobom.“ **29** Isus reče: „Zaista, kažem vam, niko nije ostavio kuću ili braću ili sestre ili majku ili oca ili decu ili njive radi mene i radi dobre vesti, **30** a da neće sada, u ovom vremenu, dobiti stostruko: i kuće i braću i sestre i majke i decu i njive, s progonstvima, a u dobu koje dolazi večni život. **31** Ali, mnogi koji su prvi biće poslednji, a poslednji prvi.“

32 Putovali su tako u Jerusalim, a Isus je išao ispred njih. Bili su zadivljeni, a oni koji su išli za njima bojali su se. Tada je opet uzeo dvanaestoricu na stranu i počeo da im govori o onome što treba da ga zadesi: **33** „Evo, idemo u Jerusalim. Sin čovečiji biće predat svešteničkim glavarima i književnicima, i oni će ga osuditi na smrt i predaće ga neznabošcima, **34** i rugaće

mu se i pljuvaće ga i bičevaće ga i ubiće ga, a on će posle tri dana vaskrsnuti.”

35 Jakov i Jovan, dva Zevedejeva sina, prišli su mu i rekli: „Učitelju, hteli bismo da nam učiniš ono što zatražimo od tebe.” **36** On im reče: „Šta hoćete da vam učinim?”

37 Oni mu rekoše: „Daj nam da u tvojoj slavi sednemo jedan s tvoje desne strane, a drugi s leve.” **38** Isus im reče: „Ne znate šta tražite. Možete li da pijete čašu koju ja pijem, ili da se krstite krštenjem kojim se ja krstim?” **39** Oni odgovoriše: „Možemo.” Tada im Isus reče: „Čašu koju ja pijem picete, i krštenje kojim se ja krstim krstićete se. **40** Ali da sedite s moje desne i s moje leve strane, to ne mogu ja dati, nego to pripada onima kojima je pripremljeno.”

41 Kad su to čula ostala desetorica, naljutili su se na Jakova i Jovana. **42** Ali Isus ih je pozvao k sebi i rekao im: „Znate da oni koje smatraju vladarima gospodare narodima i velikaši ih drže pod svojom vlašću. **43** A među vama neka ne bude tako. Nego ko hoće da bude velik među vama, neka vam bude sluga, **44** i ko hoće da bude među vama prvi, neka bude svi-ma rob. **45** Jer ni Sin čovečiji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge.”

46 Došli su u Jerihon. I kad su on i njegovi učenici i mnogo naroda izlazili iz Jerihona, Bartimej (Timejev sin), slepi prosjak, sedeo je pored puta. **47** Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, povikao je: „Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!” **48** Mnogi su ga ućutkivali, ali on je još jače vikao: „Sine Davidov, smiluj mi se!” **49** Tada se Isus zaustavio i rekao: „Pozovite ga.” I pozvali su slepog čoveka i rekli mu: „Budi hrabar! Ustani, zove te.” **50** On je zbacio sa sebe svoju haljinu, skočio i otišao k Isusu. **51** Tada ga Isus upita: „Šta hoćeš da ti učinim?” A slepi čovek odgovori: „Učitelju, učini da progledam.” **52** Isus mu reče: „Idi, vera te je tvoja izlečila.” I

odmah je progledao i pošao putem za njim.

11 Kad su se približili Jerusalimu, Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, poslao je dvojicu svojih učenika **2** i rekao im: „Idite u selo koje vidite pred sobom. Čim uđete u njega naći ćete privezano magare na kome još niko nije sedeo. Odvežite ga i dovedite. **3** Ako vam neko kaže: ‘Zašto to radite?’, recite: ‘Gospodu treba, i odmah će ga vratiti’.” **4** Tako su otišli i našli magare privezano kod vrata, napolju na ulici, i odvezali su ga. **5** Neki od onih što su tamo stajali upitali su ih: „Zašto odvezujete magare?” **6** Oni su im odgovorili onako kako im je Isus rekao. I pustili su ih da idu.

7 I doveli su Isusu magare, stavili na njega svoje haljine, i on je seo na njega. **8** Mnogi su prostirali svoje haljine po putu, a drugi su uzeli zelene grane koje su nasekli u poljima. **9** Oni koji su išli pred njim i oni koji su išli za njim vikali su: „Spasi nas, molimo te! Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje! **10** Blagoslovljeno carstvo našeg oca Davida koje dolazi u ime Gospodnje! Spasi nas, molimo tebe koji si na visinama!” **11** I ušao je u Jerusalim i otišao u hram. Razgledao je sve uokolo, i pošto je već bilo kasno, otišao je u Betaniju s dvanaesticom.

12 Sutradan, kad su izašli iz Betanije, ogladneo je. **13** Izdaleka je ugledao smokvu koja je imala lišće, i otišao je da vidi može li se na njoj nešto naći. Ali kad je došao do nje, nije našao ništa sem lišća, jer nije bilo vreme smokvama. **14** Tada joj je rekao: „Neka niko više nikada ne jede ploda s tebe.” A njegovi učenici su slušali.

15 Došli su u Jerusalim. Tamo je ušao u hram i počeo da isteruje one koji su prodavali i kupovali u hramu, i isprevtario je stolove menjačima novca i klupe onima koji su prodavali golubove. **16** I nikome

nije dozvolio da pronese bilo kakvu stvar kroz hram. **17** Poučavao je narod i govori: „Zar nije pisano: 'Moj dom zvaće se dom molitve za sve narode'“? A vi ste od njega napravili razbojničku pećinu.“ **18** To su čuli sveštencički glavari i književnici i tražili su priliku da ga pogube, jer su ga se bojali, pošto je sav narod bio zadivljen njegovim učenjem.

19 Uveče su izašli iz grada kao i obično. **20** A kad su rano ujutru prolazili, videli su da se smokva osušila do korena. **21** Petar se setio Isusovih reči, pa mu je rekao: „Učitelju, pogledaj, osušila se ona smokva koju si prokleo.“ **22** Isus im je rekao: „Imajte veru u Boga. **23** Zaista, kažem vam, ko kaže ovoj gori: 'Digni se i baci se u more', i ne posumnja u svom srcu, nego veruje da će se dogoditi ono što kaže, biće mu tako. **24** Zato vam kažem: Sve ono za šta se molite i što tražite, verujte da ste već dobili, i imaćete to. **25** I kad stojite i molite se, oprostite sve što imate protiv nekoga, da bi i vaš Otac koji je na nebesima oprostio vama vaše prestupe. **26** Ali ako vi drugima ne opraštate, ni vaš Otac koji je na nebesima neće vama oprostiti vaše prestupe.“

27 Opet su došli u Jerusalim. I dok je išao po hramu, prišli su mu sveštencički glavari, književnici i starešine **28** i upitali su ga: „Kojom vlašću to činiš? Ko ti je dao tu vlast da to činiš?“ **29** Isus im je rekao: „Nešto ću vas pitati. Odgovorite mi, pa ću i ja vama reći kojom vlašću ovo činim. **30** Da li je krštenje kojim je Jovan krstio bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi.“ **31** A oni su rasuđivali među sobom: „Ako kažemo: 'S neba', reći će: 'Zašto mu onda niste verovali?' **32** A da kažemo: 'Od ljudi?'“ Ali, bojali su se naroda, jer su svi smatrali da je Jovan zaista bio prorok. **33** I odgovorili su Isusu: „Ne znamo.“ A Isus im je rekao:

„Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim.“

12 Počeo je da im govori u poređenjima: „Jedan čovek je zasadio vinograd i postavio ogradu oko njega, iskopao je mesto za vinsku presu i podigao stražarsku kulu. Dao ga je u zakup vinogradarima i otputovao u tuđinu. **2** Kad je došlo vreme, poslao je jednog slugu k vinogradarima da uzme od njih deo vinogradskog roda. **3** Ali oni su ga uhvatili, istukli i poslali nazad praznih ruku. **4** Poslao im je i drugog slugu. Njemu su razbili glavu i osramotili ga. **5** Poslao je i trećeg, a njega su ubili. Tako i mnoge druge, od kojih su neke istukli, a neke pobili. **6** Imao je još jednog, voljenog sina. Njega je poslednjeg poslao k njima, rekavši: 'Poštovaće mog sina.' **7** Ali ti vinogradari su među sobom rekli: 'Ovo je naslednik. Hajde da ga ubijemo, pa će nasledstvo biti naše.' **8** Tada su ga uhvatili, ubili i izbacili iz vinograda. **9** Šta će uraditi vlasnik vinograda? Doći će i pogubiće vinogradare, a vinograd će dati drugima. **10** Zar nikada niste čitali ove reči iz Pisma:* 'Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugao ni kamen. **11** To je Gospodnje delo, i divno je u našim očima*?'“

12 Od tada su tražili priliku da ga uhvate jer su razumeli da je ispričao ovo poređenje imajući njih na umu. Ali bojali su se naroda, pa su ga ostavili i otišli.

13 Zatim su poslali k njemu neke fari-seje i Irodove pristalice da ga uhvate u reči. **14** Kad su došli, rekli su mu: „Učitelju, znamo da govoriš istinu i da nisi pristrasan, jer ne gledaš ko je ko, nego po istini učiš Božjem putu. Da li je dozvoljeno da se caru plaća porez ili nije? **15** Da li da plaćamo ili da ne plaćamo?“ Prozrevši

* **12,10** Tada se pod „Pismom“ podrazumevao Stari Savez (Tanah).

* **12,11** Vidi: Psalam 118,22.

* **11,17** Vidi: Jeremija 7,11.

njihovo licemerstvo, reče im: „Zašto me iskušavate? Pokažite mi novčić.“ **16** I doneli su ga. On im reče: „Čiji je ovo lik i natpis?“ Odgovorili su: „Carev.“ **17** Isus tada reče: „Dajte caru carevo, a Bogu Božje.“ I divili su mu se.

18 Tada su k njemu došli sadukeji, koji kažu da nema vaskrsenja, i upitali su ga: **19** „Učitelju, Mojsije nam je napisao da onaj kome umre brat i ostavi ženu, ali ne ostavi deteta, treba da uzme tu ženu i s njom podigne potomstvo svom bratu.* **20** Bilo je sedmoro braće. Prvi je uzeo ženu, ali kad je umro nije ostavio potomstvo. **21** Uzeo ju je i drugi, ali je umro ne ostavivši potomstvo. I treći isto tako. **22** I nijedan od sedmorice nije ostavio potomstvo. Poslednja od svih umrla je i žena. **23** Kad bude vaskrsenje, kome će od njih biti žena? Jer su je sedmorica imala za ženu.“ **24** Isus im je rekao: „Zar niste u zabludi zato što ne poznajete ni Pisma ni Božju moć? **25** Jer kad ustanu iz mrtvih, niti će se ženiti niti udavati, nego će biti kao anđeli na nebesima. **26** A da mrtvi ustaju, zar niste čitali u Mojsijevoj knjizi, u zapisu o grmu, kako mu je Bog rekao: 'Ja sam Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi*? **27** A on nije Bog mrtvih, nego Bog živih. U velikoj ste zabludi.“

28 Jedan od književnika, koji je prišao i čuo njihovu raspravu, znajući da im je dobro odgovorio, upitao ga je: „Koja je prva od svih zapovesti?“ **29** Isus je odgovorio: „Prva je: 'Čuj, Izraele, Gospod Bog naš, Gospod je jedini, **30** i 'Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom.* **31** Druga je ova: 'Voli svog bližnjeg kao samog sebe.* Druge zapovesti veće od ovih nema.“ **32** Književnik mu je rekao: „Učite-

lju, dobro je i istinito što si rekao: 'On je jedan i nema drugog osim njega.' **33** I voleti ga svim srcem i svim razumom i svom snagom i voleti bližnjeg kao samog sebe vredni mnogo više od svih žrtava paljenica i drugih žrtava.“ **34** Tada mu je Isus, videvši da je pametno odgovorio, rekao: „Nisi daleko od Božjeg carstva.“ I više niko nije imao hrabrosti da ga ispituje.

35 Poučavajući u hramu, Isus je rekao: „Kako to da književnici kažu da je Hristos Davidov sin? **36** Sam David je Svetim Duhom kazao: 'Gospod je rekao mom Gospodu: 'Sedi meni s desne strane, dok ne položim neprijatelje tvoje pod noge tvoje.* **37** Sam David ga naziva Gospodom', pa kako mu je onda sin?“

I silan narod ga je s uživanjem slušao. **38** Poučavajući ih, govorio je: „Čuvajte se književnika koji rado šetaju u dugim haljinama i vole da ih pozdravljaju na trgovima **39** i rado zauzimaju prva mesta u sinagogama i najbolja mesta na večerama. **40** To su oni koji otimaju imovinu udovicama i dugo se mole samo zato da ih drugi vide. Oni će dobiti strožu presudu.“

41 I seo je naspram kase za priloge i posmatrao kako narod ubacuje novac u kasu za priloge. Mnogi bogataši su ubacivali mnogo. **42** Došla je jedna siromašna udovica i ubacila dva novčića.* **43** Tada je pozvao k sebi svoje učenike i rekao im: „Zaista, kažem vam, ova siromašna udovica ubacila je više od svih koji ubacuju novac u kasu za priloge. **44** Jer svi su oni ubacili od svog viška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala za život.“

* **12,36** Vidi: Psalam 110,1.

* **12,42** Doslovno: „dve lepte“. Lepta (lepton) bila je jevrejski bakarni ili bronzani novčić najmanje vrednosti i vredeo je pola kodranta. Kodrant je rimski bakarni ili bronzani novčić, šezdeset četvrti deo denara. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **12,19** Vidi: 5. Mojsijeva 25,5.

* **12,26** Vidi: 2. Mojsijeva 3,6.

* **12,2930** Vidi: 5. Mojsijeva 6,4.

* **12,31** Vidi: 3. Mojsijeva 19,18.

13 Kad je izlazio iz hrama, jedan od njegovih učenika mu je rekao: „Učitelju, gledaj! Kakvog li kame-nja, kakvog li zdanja!“ **2** A Isus mu je rekao: „Vidiš li ove veličanstvene građevine? Neće se ovde ostaviti ni kamen na kamenu, sve će se srušiti.“

3 Dok je sedeo na Maslinskoj gori na-suprot hramu, Petar, Jakov, Jovan i Andri-ja nasamo su ga upitali: **4** „Kaži nam kada će to biti, i šta će biti znak da je došlo vreme da se sve to završi?“ **5** Tada je Isus počeo da im govori: „Pazite da vas neko ne zavede. **6** Mnogi će doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Hristos!' I mnoge će za-vesti. **7** Kad čujete ratni metež i vesti o ratovima, ne plašite se. To mora da se dogodi, ali tada još nije kraj.“

8 Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo, biće zemljotresa po raznim mestima i biće gladi. To je početak bolnih nevolja.

9 A vi pazite na sebe. Predavaće vas sudovima i tući će vas u skupštinama i vodiće vas pred namesnike i careve zbog mene, njima za svedočanstvo. **10** I u svim narodima najpre mora da se propoveda dobra vest.

11 Kad vas budu vodili na sud, nemojte da se unapred brinete šta ćete govoriti, nego šta vam bude dato u tom času, to govorite, jer nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.

12 Brat će brata predati na smrt i otac dete, i deca će ustati na roditelje i daće da ih pogube. **13** I svi će vas narodi mrzeti zbog mog imena. Ali ko istraje do kraja, taj će biti spasen.

14 Ali kad vidite da gadost koja pusto-ši, za koju govori prorok Danilo, stoji gde ne sme (koji čita da razume), tada oni koji budu u Judeji neka beže u gore. **15** Ko bude na krovu, neka ne silazi i neka ne ulazi da uzme nešto iz kuće. **16** I ko bude na njivi, neka se ne vraća nazad da uzme

svoju haljinu. **17** Teško trudnicama i doji-ljama u te dane! **18** Molite se da to ne bude zimi. **19** Jer će ti dani biti dani nevo-lje kakve nije bilo od početka sveta, koji je Bog stvorio, pa sve do tada, i kakve više neće biti. **20** I kad Gospod ne bi skratio te dane, niko se ne bi spasao. Ali zbog iza-branih, koje je on izabrao, skratice te da-ne.

21 Ako vam tada neko kaže: 'Evo, ovde je Hristos' ili 'Onde je', ne verujte. **22** Jer će ustati lažni hristosi i lažni proroci i činiće znakove i čuda da bi, ako je mogu-će, zaveli izabrane. **23** Vi se, dakle, čuvajte. Sve sam vam unapred rekao.

24 Ali u te dane, posle te nevolje, sun-ce će potamneti, mesec više neće svetleti, **25** zvezde će padati s neba i nebeske sile će se uzdrmati. **26** Tada će videti Sina čovečijeg kako dolazi u oblacima s velikom silom i slavom. **27** I tada će on poslati anđele i skupiće svoje izabrane s četiri strane sveta, od kraja zemlje do kraja neba.

28 Učite iz poređenja o smokvi. Kad joj grana napupi i prolista, znate da je blizu leto. **29** Tako i vi, kad vidite da se sve to događa, znajte da je Sin čovečiji blizu, pred vratima. **30** Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne do-godi. **31** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći.

32 A o tom danu ili času niko ne zna, ni anđeli na nebu ni Sin,* već Otac.

33 Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad je vreme. **34** To je kao kad čovek otputuje u tuđinu i ostavi svoju

* **13,32** Kao „Sin čovečiji“ na zemlji, Isus je dobrovoljno ograničio svoje božansko znanje i u potpunosti zavisio od Očeve sile i vođstva. Isto tako, otkrivanje dana i časa Drugog dola-ska ne bi bilo u skladu sa Njegovom misijom i Božjim planom, čak i da je to mogao znati kad su ga učenici pitali.

Vidi takođe Matej 24,36-51; Dela 1,7; Jovan 5,30; 8,28.29; Filipljanima 2,7.8.

kuću, i upravljanje poveri svojim slugama, svakome odredi njegov posao, a vrataru zapovedi da bdi. **35** Zato bdite, jer ne znate kada dolazi gospodar kuće, da li uveče ili u ponoć ili kad se oglase petlovi ili rano ujutru,* **36** da vas ne bi, kad iznenada dođe, našao kako spavate. **37** A što vama kažem, svima kažem: 'Bdite!'

14 Do Pashe i Praznika beskvasnih hlebova bila su dva dana. Sveštenički glavari i književnici tražili su priliku da ga na prevaru uhvate i ubiju, **2** jer su govorili: „Ne na praznik, jer bi se narod mogao pobuniti.”

3 Kad je u Betaniji, u kući gubavca Simona, bio za stolom, došla je jedna žena sa bočicom punom skupocenog mirisnog ulja, pravog narda. Razbila je bočicu i izlila ulje na njegovu glavu. **4** Zato su se neki naljutili i govorili jedan drugom: „Čemu ovo rasipanje mirisnog ulja? **5** To mirisno ulje moglo se prodati za više od trista denara* i dati siromašnima!” I ljutili su se na nju. **6** Ali Isus je rekao: „Pustite je. Šta ste se okomili na nju? Učinila je dobro delo na meni. **7** Jer siromašne uvek imate pored sebe, i možete da im činite dobro kad god hoćete, a mene nemate uvek. **8** Učinila je što je mogla: Unapred je izlila mirisno ulje na moje telo da ga pripremi za sahranu. **9** Zaista, kažem vam, gde god se bude propovedala dobra vest, po celom svetu, govorice se i to što je učinila ova žena, kao sećanje na nju.”

10 Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otišao je kod svešteničkih glavara da im ga izda. **11** Kad su to čuli, obrado-

* **13,35** „Uveče” - prva straža u grčkoj i rimskoj podeli noći, od zalaska sunca do oko 21 sat. „Ponoć” - druga straža, od oko 21 sat do ponoći. „Kad se oglase petlovi” - treća straža, od ponoći do oko 3 sata. „Rano ujutru” - četvrta straža, od oko 3 sata do izlaska sunca.

* **14,5** Jedan denar (rimski srebrni novac) bio je dnevnicu poljoprivrednog radnika.

vali su se i obećali da će mu dati srebrni novac. Zato je tražio priliku da ga izda.

12 Prvog dana Praznika beskvasnih hlebova, kad se po običaju žrtvovala pashalna žrtva, njegovi učenici su ga upitali: „Gde hoćeš da jedeš Pashu, da odemo i da ti je pripremimo?” **13** Tada je poslao dvojicu svojih učenika i rekao im: „Idite u grad, i tamo će vas sresti čovek koji nosi krčag s vodom. Pođite za njim **14** i gde on uđe recite domaćinu: 'Učitelj pita: 'Gde je gostinska soba u kojoj mogu da jedem Pashu sa svojim učenicima?' **15** On će vam pokazati veliku gornju sobu, nameštenu i pripremljenu. Tamo nam pripremite.” **16** Učenici su otišli, ušli u grad i našli sve onako kako im je rekao. I pripremili su sve za Pashu.

17 Kad se spustilo veče, došao je s dvanaestoricom. **18** Dok su bili za stolom i jeli, Isus im je rekao: „Zaista, kažem vam, jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaće me.” **19** Oni su se ražalostili i jedan za drugim su ga pitali: „Da nisam ja?” **20** A on im je odgovorio: „Jedan od vas dvanaestorice koji umaće sa mnom u istu činiju. **21** Istina, Sin čovečiji odlazi, kao što je pisano o njemu, ali teško onom čoveku koji izda Sina čovečijeg! Tom čoveku bi bolje bilo da se nije ni rodio.”

22 Dok su jeli, uzeo je hleb i, izrekavši blagoslov, izlomio ga je, dao im i rekao: „Uzmite, ovo predstavlja moje telo.” **23** Uzevši čašu, zahvalio je Bogu i dao im. I svi su pili iz nje. **24** I rekao im je: „Ovo predstavlja moju 'krv saveza', koja će se prolići za mnoge. **25** Zaista, kažem vam, više neću piti od vinogradskog roda do onog dana kad budem pio novo vino u Božjem carstvu.” **26** I kad su otpevali hvalospeve, izašli su na Maslinsku goru.

27 Tada im je Isus rekao: „Svi ćete se pokolebati u veri, jer je pisano: 'Udariću

pastira, i ovce će se razbežati.* **28** Ali kad vaskrsnem, otići ću pred vama u Galileju." **29** Petar mu reče: „Ako se i svi drugi pokolebaju u veri, ja ipak neću." **30** Tada mu Isus reče: „Zaista, kažem ti danas, još ove noći, pre nego što petao dvaput zapeva, upravo ti ćeš me se triput odreći." **31** Ali on je uporno govorio: „Ako moram i da umrem s tobom, neću te se odreći." Tako su govorili i svi drugi.

32 Došli su na mesto koje se zove Getsimanija. On je rekao svojim učenicima: „Sedite ovde dok se ja pomolim." **33** Poveo je sa sobom Petra, Jakova i Jovana. Obuzela ga je teskoba i nemir. **34** I rekao im je: „Duša je moja na smrt žalosna. Ostanite ovde i bdite." **35** Otišavši malo dalje, pao je na zemlju i molio da ga, ako je moguće, mimoiđe taj čas. **36** I još je rekao: „Ava,* Oče, tebi je sve moguće. Ukloni ovu čašu od mene. Ali neka ne bude kako ja hoću, nego kako ti hoćeš." **37** I došao je i našao ih kako spavaju, pa je rekao Petru: „Simone, zar spavaš? Zar nisi imao snage da bdiš jedan sat? **38** Bдите i molite se, da ne dođete u iskušenje. Duh je, doduše, srčan, ali je telo slabo." **39** Opet je otišao i molio se istim rečima. **40** Zatim je ponovo došao i našao ih kako spavaju, jer su im oči bile otežale. I nisu znali šta da mu odgovore. **41** Došao je i treći put i rekao im: „U ovakvom trenutku spavate i počivate! Dosta je! Došao je čas! Evo, Sin čovečiji je izdat i predat u ruke grešnicima. **42** Ustanite, pođimo. Moj izdajnik se približio."

43 I odmah, dok je još govorio, došao je Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim narod s mačevima i toljagama. Njih su poslali sveštenički glavari, književnici i starešine. **44** Njegov izdajnik je s njima ugovorio znak: „Koga poljubim, taj je. Uхватite ga i odvedite pod stražom." **45**

Čim je došao, prišao mu je i rekao: „Učite-lju!" I poljubio ga je. **46** Tada su digli ruke na njega i uhvatili ga. **47** Ali jedan od onih koji su tamo stajali izvukao je mač i udario prvosveštenikovog slugu i odsekao mu uho. **48** Isus im je rekao: „Zar ste izašli kao na razbojnika s mačevima i toljagama da me uhvatite? **49** Svaki dan sam bio s vama u hramu i poučavao i niste me uhvatili. Ali to je zato da se ispune Pisma."**

50 Svi su ga učenici ostavili i pobjegli. **51** A za njim je išao jedan mladić ogrnut samo lanenom haljinom. Pokušali su da ga uhvate, **52** ali on je ostavio haljinu i pobjegao oskudno odeven.

53 Zatim su Isusa odveli kod prvosveštenika. Tamo su se okupili svi sveštenički glavari, starešine i književnici. **54** Petar je izdaleka išao za njim sve do prvosveštenikovog dvorišta. Seo je sa slugama i grejao se uz vatru. **55** Za to vreme sveštenički glavari i celi Sinedrion* tražili su svedočanstvo protiv Isusa da bi ga ubili, ali nisu ga našli. **56** Mnogi su lažno svedočili protiv njega, ali im se svedočanstva nisu slagala. **57** A neki su ustali i lažno svedočili protiv njega: **58** „Mi smo ga čuli kako govori: 'Razvaliću ovaj hram načinjen ljudskim rukama i za tri dana sagradiću drugi koji neće biti načinjen ljudskim rukama.'" **59** Ali ni u tome im se svedočanstvo nije slagalo.

60 Na kraju je prvosveštenik ustao, stao na sredinu i upitao Isusa: „Zar ništa ne odgovaraš? Šta kažeš na optužbe koje iznose protiv tebe?" **61** Ali, on je ćutao i ništa nije odgovorio. Prvosveštenik ga je opet upitao: „Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?" **62** Tada mu je Isus rekao: „Jesam. I videćete Sina čovečijeg kako sedi s desne strane Silnoga i dolazi s oblacima nebeskim." **63** Tada je prvosveštenik razderao svoje haljine i rekao: „Šta nam

* **14,27** Vidi: Zaharija 13,7.

* **14,36** Aramejska reč koja znači „otac“.

* **14,49** Vidi: Isaija 53,7.

* **14,55** Jevrejski vrhovni sud.

još trebaju svjedoci? **64** Čuli ste hulu. Šta mislite?" I svi su mu presudili da zaslužuje smrt. **65** Neki su počeli da ga pljuju, da mu pokrivaju lice i da ga udaraju pesnicama govoreći mu: „Ako si prorok, reci ko te je udario!" I šamarajući ga, stražari su ga odveli.

66 Dok je Petar bio dole u dvorištu, došla je jedna od prvosveštenikovih sluškinja **67** i videvši Petra kako se greje, pogledala je pravo u njega i rekla: „I ti si bio s onim Nazarećaninom, Isusom." **68** A on je to porekao: „Niti ga znam, niti razumem šta govoriš." I izašao je u predvorje. I petao zapeva.

69 Kad ga je sluškinja ugledala, opet je rekla onima koji su tamo stajali: „Ovaj je jedan od njih." **70** Ali on je to opet poricao.

A malo kasnije su oni koji su tamo stajali još jednom rekli Petru: „Zaista, i ti si jedan od njih, jer si Galilejac." **71** A on je počeo da se kune i zaklinje: „Ne poznajem tog čoveka o kome govorite." **72** I odmah je petao zapevao po drugi put. I Petar se setio onoga što mu je Isus rekao: „Pre nego što petao dvaput zapeva, triput ćeš me se odreći." Tada je slomljen briznuo u plač.

15 Odmah u zoru sveštenečki glavari sa starešinama i književnicima, celi Sinedrion, održali su većanje. Svezali su Isusa, odveli ga i predali Pilatu. **2** Pilat ga je upitao: „Jesi li ti judejski car?" On mu je odgovorio: „Ti sam to kažeš." **3** Sveštenečki glavari su ga optuživali za mnogo toga, ali nije ništa odgovorio. **4** Pilat ga je opet upitao: „Zar ništa ne odgovaraš? Vidi koliko optužbi iznose protiv tebe." **5** Ali Isus više ništa nije odgovorio, tako da se Pilat čudio.

6 Na svaki praznik puštao im je jednog zatvorenika, koga bi tražili. **7** U to vreme

čovek koji se zvao Baraba* bio je u okovima s pobunjenicima, koji su u pobuni počinili ubistvo. **8** Zato je narod počeo da traži da im učini ono što im je obično činio. **9** Pilat ih je upitao: „Hoćete li da vam pustim judejskog cara?" **10** Naime, znao je da su ga sveštenečki glavari predali iz zavisti. **11** Ali sveštenečki glavari su nahuškali narod da traži da im radije pusti Barabu. **12** Pilat ih je opet upitao: „Šta onda da učinim s ovim koga zovete judejskim carem?" **13** A oni su još jednom povikali: „Raspni ga!" **14** Pilat ih je upitao: „Pa kakvo je zlo učinio?" Ali oni su još jače povikali: „Raspni ga!" **15** Tada im je Pilat, želeći da ugodu narodu, pustio Barabu, a Isusa je predao da ga izbičuju i da ga pribiju na stub.

16 Vojnici su ga odveli u dvorište namesnikovog dvora i sazvali su celu četu. **17** Ogrnuli su ga purpustom, ispleli mu venac od trnja i stavili mu na glavu. **18** Onda su počeli da ga pozdravljaju: „Zdravo, judejski caru!" **19** Udarali su ga trskom po glavi, pljuvali ga i klanjali mu se savijajući kolena. **20** Kad su mu se izrugali, skinuli su purpur s njega i obukli mu njegove haljine. Izveli su ga da ga razapnu. **21** I prisilili su jednog prolaznika koji se vraćao s polja, nekog Simona iz Kirene, Aleksandrovog i Rufovog oca, da mu ponese krst na koji će biti razapet.

22 Dovedli su ga na mesto koje se zove Golgota, što znači „mesto lobanje". **23** Tamo su mu nudili vino sa smirnom, ali on ga nije uzeo. **24** Pribili su ga na krst i razdelili njegove haljine bacajući za njih žreb, da njime odrede ko će šta uzeti. **25** Bio je treći* sat kad su ga razapeli. **26** Iznad je

* **15,6-15** „Baraba" znači „sin očev". Umesto njega, zločinca, osuđen je drugi „Sin Očev" – Sin Božji.

* **15,25** Oko 9 sati, prema našem računanju vremena. Jevreji su sate brojali od izlaska sunca.

stajao natpis na kome je pisalo za šta je optužen: „Judejski car.“ **27** S njim su i dvojicu razbojnika razapeli, jednog njemu zdesna, a drugog sleva. **28** Tako se ispunilo ono što je napisano u Pismu: „I metnuše ga među zločince.“* **29** Oni što su prolazili vređali su ga, podrugljivo odmahujući glavom i govoreći: „Hajde, ti što razvaljuješ hram i gradiš ga za tri dana, **30** spasi samog sebe i siđi sa krsta!“ **31** Slično su mu se rugali i sveštencički glavari s književnicima, govoreći jedni drugima: „Druge je spasao, a sebe ne može spasti!“ **32** Neka sada Hristos, car Izraela, siđe sa stuba, da vidimo i poverujemo.“ Rugali su mu se čak i oni koji su s njim bili razapeti.

33 U šesti sat spustila se tama na celu zemlju i potrajala je sve do devetog sata.* **34** U deveti sat Isus je povikao na sav glas: „Eli, Eli, lama savahtani?“* što znači: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ **35** Neki od onih koji su stajali u blizini, čuvši to, rekli su: „Zove Iliju.“ **36** Jedan je otrčao, natopio sunđer uskislom vinom, natakao ga na trsku i davao mu da pije, govoreći: „Pustite ga! Da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.“ **37** Isus je zavapio iz sveg glasa i izdahnuo. **38** Zavesa svetilišta rascepila se nadvoje od vrha do dna. **39** Kad je stotnik* koji je stajao naspram njega video šta se dogodilo kad je izdahnuo, rekao je: „Ovaj čovek je zaista bio Božji Sin.“ **40** Tamo su bile i žene koje su to izdaleka posmatrale, među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova malog i Josifa, i Solomija, **41** koje su ga pratile i služile mu kad je bio u Galileji. Bile su tamo i mnoge druge žene koje su s njim došle u Jerusalim.

* **15,28** Vidi: Isaija 53,12.

* **15,33** U šesti sat - otprilike u 12 sati. Do devetog sata - do otprilike 15 sati.

* **15,34** U pitanju je aramejski jezik.

* **15,39** Ili: „centurion“, to jest zapovednik čete od 100 vojnika.

42 Pošto je već bilo kasno posle podne, a uz to i dan pripreme,* to jest dan pre Subote, **43** došao je Josif iz Arimateje, ugledan član Sinedriona, koji je i sam čekao Božje carstvo. On se odvažio da uđe kod Pilata i da zatraži Isusovo telo. **44** Pilat se začudio što je već umro, pa je pozvao stotnika i upitao ga da li je već mrtav. **45** Kad mu je stotnik to potvrdio, dao je telo Josifu. **46** On je kupio fino platno, skinuo telo, uvio ga u platno i položio u grob koji je bio isklesan u steni. Navaljao je kamen na ulaz u grob. **47** Marija Magdalena i Marija, Josifova majka, videle su gde su ga položili.

16 Kad je prošla Subota, Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva majka, i Solomija kupile su mirise da bi otišle i namazale Isusovo telo. **2** Prvog dana u sedmici, vrlo rano, kad je izašlo sunce, došle su do groba. **3** I razgovarale su među sobom: „Ko će nam odvaljati kamen sa ulaza u grob?“ **4** Ali kad su pogledale, videle su da je kamen odvaljan, iako je bio veoma velik. **5** Kad su ušle u grob, videle su mladića obučenog u dugu belu haljinu kako sedi zdesna. I uplašile su se. **6** A on im je rekao: „Ne plašite se. Vi tražite Isusa Nazarećanina, koji je bio razapet. Vaskrsnuo je, nije ovde. Evo mesta gde su ga položili. **7** Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: `On ide pred vama u Galileju. Tamo ćete ga videti, kao što vam je rekao'.“ **8** I one su izašle i pobegle od groba, drhteći od straha i zaprepašćenja. I nikome nisu ništa govori- le, jer su se bojale.

9 Kada je Isus vaskrsnuo, rano prvog dana u sedmici prvo se pokazao Mariji Magdaleni, iz koje je bio isterao sedam

* **15,42** „Dan pripreme“ je petak, dan pre Subote, kada Jevreji pripremaju hranu i sve ostalo za proslavu sedmog dana, koji je neradni dan.

demonu. **10** Ona je otišla i javila to onima koji su bili s njim, a sad su tugovali i plakali. **11** Ali kad su čuli da je oživeo i da ga je ona videla, nisu verovali.

12 Zatim se pokazao u drugom obličju dvojici od njih dok su išli u selo. **13** Oni su se vratili i javili to ostalima. Ali ni njima nisu verovali.

14 Kasnije se pokazao jedanaestorici dok su bili za stolom i prekorio ih je zbog toga što nisu imali vere i zbog okorelosti njihovog srca, jer nisu verovali onima koji su videli da je ustao iz mrtvih. **15** I rekao im je: „Idite po celom svetu i propovedajte dobru vest svemu stvorenom. **16** Ko veruje i krsti se, biće spasen, a ko ne veruje, biće osuđen. **17** Ovi čudesni znakovi pratiće one koji veruju: U moje ime isterivaće demone, govoriće jezicima, **18** i svojim rukama uzimaće zmiје. Ako popiju nešto smrtonosno, neće im nauditi. Polagaće ruke na bolesne i oni će ozdraviti.”

19 Zatim je Gospod Isus, nakon što je razgovarao s njima, bio uzet na nebo i seo je s desne strane Bogu. **20** Oni su otišli i svuda propovedali, a Gospod je sarađivao s njima i potvrđivao tu poruku čudesnim znakovima.

Pisac: Luka

Mesto pisanja: Cezareja

Pisanje završeno: oko 56-58. n. e.

Obuhvata vreme: 5. pre n. e. - 33. n. e.

JEVANĐELJE PO LUKI

1 Mnogi su se trudili da sastave izveštaj o događajima u koje smo se uverili - **2** onako kako su nam ih preneli oni koji su od početka bili očevici tih događaja i objavitelji poruke - **3** pa sam i ja, časní Teofile, pomno ispitavši sve od početka, odlučio da ti napišem sve po redu, **4** da se uveriš u pouzdanost pouke koju si slušao.

5 U danima Iroda, judejskog cara, živeo je jedan sveštenik koji se zvao Zarija, iz Abijinog* reda. Žena mu je bila od Aro-novih kćeri, a zvala se Jelisaveta*. **6** Oboje su bili pravedni pred Bogom jer su živeli besprekorno po svim Gospodnjim zapove-stima i zakonima. **7** Ali nisu imali dece, jer je Jelisaveta bila nerotkinja, a oboje su bili u podmaklim godinama.

8 Dok je Zarija jednom obavljao sveš-teničku službu pred Bogom, jer je prema rasporedu služio njegov red, **9** žrebom je, prema sveštenučkom običaju, određeno da on uđe u Gospodnje svetilište i prinese kad. **10** Za vreme prinošenja kada sve mnoštvo naroda molilo se napolju. **11** Tada mu se pojavio Gospodnji anđeo. Stajao je s desne strane kadionog oltara. **12** Zarija se uznemirio kad ga je ugledao i obuzeo ga je strah. **13** Ali anđeo mu je rekao: „Ne boj se, Zarija, jer su tvoje usrdne molitve uslišene i tvoja žena Jeli-saveta rodiće ti sina! Daj mu ime Jovan. **14** Radovaćeš se i veselićeš se i mnogi će se obradovati njegovom rođenju, **15** jer će

biti velik u Gospodnjim očima. Ali ne sme da pije vina ni opojnog pića. Biće pun Svetog Duha već od majčine utrobe. **16** Mnoge od Izraelovih sinova obratiće k Gospodu, njihovom Bogu. **17** Ići će pred Bogom pun Duha i snage kao Ilija, da srca očeva obrati deci i neposlušne mudrosti pravednih, da Gospodu pripremi spreman narod.”

18 Zarija reče anđelu: „Kako da budem siguran u to? Jer ja sam star i moja žena je u podmaklim godinama.” **19** Anđeo mu odgovori: „Ja sam Gabriel, koji stoji pred Bogom. Poslat sam da govorim s tobom i da ti objavim ovu dobru vest. **20** Evo, onemećeš i nećeš moći da govoriš do dana kada će se ovo dogoditi, jer nisi po-verovao mojim rečima koje će se ispuniti u svoje vreme.” **21** A narod je čekao Zariju i čudio se što se toliko zadržao u svetilištu. **22** Kada je izašao nije mogao ništa da kaže, pa su shvatili da je u svetilištu imao viziju. Pokušao je da se znakovima spora-zume s njima, ali je ostao nem. **23** Kad su istekli dani njegove službe, otišao je kući.

24 Posle tih dana njegova žena Jeli-saveta je zatrudnela. Pet meseci nije izlazila iz kuće, govoreći: **25** „Ovo mi je Gospod učinio, u ove dane kad mi se smilovao da bi skinuo s mene sramotu među ljudima.”

26 Kad je bila u šestom mesecu trud-noće, Bog je poslao anđela Gabriela u galilejski grad Nazaret, **27** devici isproše-noj za čoveka iz Davidovog doma koji se zvao Josif. Devica se zvala Marija. **28** Kad je anđeo ušao k njoj, rekao joj je: „Raduj

* **1,5** Vidi: 1. Dnevnika 24,10.

* **1,6** Ili Elizabeta, što znači „Božje obećanje”, „Božja zakletva”.

se privilegovana, Gospod je s tobom, blagoslovena si ti među ženama." **29** Ona se uplašila na te reči i razmišljala šta bi taj pozdrav mogao da znači. **30** Zato joj je anđeo rekao: „Ne boj se, Marija, jer si našla milost kod Boga. **31** Evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Daj mu ime Isus. **32** On će biti velik i zvaće se Sin Svevišnjega. Gospod Bog daće mu presto Davida, njegovog oca, **33** i on će vladati kao car nad Jakovljevim domom zauvek i njegovom carstvu neće biti kraja." **34** Marija reče anđelu: „Kako će to biti, kad još ne znam za muža?" **35** Anđeo joj reče: „Sveti Duh doći će na tebe i sila Svevišnjega zaseniće te. Zato će dete koje ćeš roditi biti sveto, Božji Sin. **36** Evo, i tvoja rođaka Jelisaveta začela je sina u svojoj starosti, i već je u šestom mesecu ona koju zovu nerotkinjom. **37** Jer Bogu ništa što kaže nije nemoguće." **38** Tada Marija reče: „Evo Gospodnje sluškinje! Neka mi bude po tvojoj reči." Zatim je anđeo otišao od nje.

39 Tih dana Marija je ustala i brzo otišla u jedan grad u brdovitom području Jude. **40** Ušla je u Zarijinu kuću i pozdravila Jelisavetu. **41** Kad je Jelisaveta čula Marijin pozdrav, poskočilo je dete u njenoj utrobi. I Jelisaveta se ispunila Svetim Duhom **42** i na sav glas uzviknula: „Blagoslovljena si ti među ženama i blagoslovljen je plod tvoje utrobe! **43** Otkud meni ta čast da majka mog Gospoda dođe k meni? **44** Jer evo, kad mi je do ušiju dopro glas tvog pozdrava, dete u mojoj utrobi je poskočilo od velikog veselja. **45** Srećna je ona koja je poverovala, jer će se ispuniti sve što joj je rekao Gospod." **46** A Marija reče: „Duša moja veliča Gospoda **47** i duh moj kliče Bogu, Spasitelju mom, **48** jer je pogledao na neznatnost svoje sluškinje. Od sada će me svi naraštaji nazivati blagoslovenom, **49** jer je Silni za mene učinio velika dela i sveto je njegovo ime. **50** Iz naraštaja u naraštaj milostiv je onima koji

ga se boje. **51** Moćna je dela učinio svojom mišicom, raspršio je one kojima su u srcu zamisli ohole. **52** Zbacio je moćnike s njihovih prestola, a neznatne je uzvisio, **53** gladne je nasitio dobrima, a bogate je otpustio prazne. **54** Došao je u pomoć Izraelu, svom sluzi, sećajući se milosti **55** koju je obećao našim praočevima: da će dok je veka biti milostiv Avramu i njegovom potomstvu." **56** Tako je Marija ostala kod nje oko tri meseca, a zatim se vratila kući.

57 Jelisaveti je došlo vreme da se porodi, i rodila je sina. **58** Susedi i njeni rođaci čuli su da joj je Gospod pokazao veliku milost i radovali su se s njom. **59** Osmog dana došli su da obrežu dete i hteli su da mu po ocu daju ime Zarija. **60** Ali majka je rekla: „Ne, nego će se zvati Jovan." **61** Na to su joj rekli: „Nema nikoga od tvoje rodbine ko se tako zove." **62** Zatim su pomoću znakova upitali oca kako bi on hteo da se dete zove. **63** On je zatražio pločicu i napisao: „Jovan mu je ime." Tada su se svi začudili. **64** Istog časa otvorila su mu se usta i jezik mu se odvezao i progovorio je, blagosiljajući Boga. **65** I strah je obuzeo sve njihove susede. Po svim judejskim brdima počelo je da se priča o svemu tome **66** i svi koji su to čuli razmišljali su o tome i pitali se: „Šta će biti od tog deteta?" Jer je bilo jasno da je Gospodnja ruka s njim.

67 A Zarija, njegov otac, ispunio se Svetim Duhom i prorokovao: **68** „Neka je blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, jer se smilovao svom narodu i izbavio ga. **69** I podigao nam je rog spasenja u domu Davida, svog sluga, **70** kao što je ustima svojih svetih proroka od veka govorio **71** da ćemo biti spaseni od svojih neprijatelja i od ruke svih koji nas mrze. **72** Ispoljio je milosrđe kao što je i obećao našim praočevima i setio se svog svetog saveza, **73** zakletve kojom se zakleo Avramu, našem

praocu, **74** da će nam, kad budemo izbaavljeni iz ruku neprijatelja, dati da mu služimo bez straha **75** u vernosti i pravednosti pred njim sve dane života svoga. **76** A ti, dete, bićeš nazvan prorokom Svevišnjega, jer ćeš ići pred Gospodom da mu pripremiš puteve, **77** da njegov narod poučiš spasenju koje dolazi oprostjenjem njihovih greha, **78** zbog duboke samilosti našeg Boga. Zbog nje će nam doći svanuće s visine, **79** da donese svetlost onima koji sede u tami i senci smrti, da dovede naše noge na put mira.”

80 A dečak je rastao i jačao duhom. Boravio je u pustinji sve do dana kad se pokazao Izraelu.

2 U to vreme izašla je naredba cara Avgusta da se popiše sve stanovništvo. **2** Bio je to prvi popis koji je izvršen dok je Kvirinije upravljao Sirijom. **3** Svi su išli na popis, svako u svoj grad. **4** Tako je i Josif krenuo iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u Davidov grad, koji se zove Betlehem, jer je bio iz Davidovog doma i njegove porodice, **5** da se upiše s Marijom, koja se do tada već udala za njega, i bila je u podmakloj trudnoći. **6** Dok su bili tamo, došlo je vreme da se porodi. **7** I rodila je svog sina, prvenca, povila ga i položila u jaslje, jer u konačistu nije bilo mesta za njih.

8 U tom kraju bili su i pastiri koji su boravili napolju i noću čuvali stražu kod svojih stada. **9** I Gospodnji anđeo je stao pored njih i Gospodnja slava je zablistala oko njih, i oni su se veoma uplašili. **10** A anđeo im je rekao: „Ne bojte se! Evo, objavljujem vam dobru vest o velikoj radosti za sve ljude, **11** jer vam se danas u Davidovom gradu rodio Spasitelj - Hristos Gospod. **12** A ovo vam je znak: naći ćete dete povijeno i položeno u jaslje.” **13** Odjednom se uz anđela pojavila silna nebeska vojska, koja je hvalila Boga i govori-

la: **14** „Slava Bogu na visinama, a na zemlji mir, i među ljudima dobra volja.”

15 Kad su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri su govorili jedan drugom: „Podimo u Betlehem da vidimo to što nam je Gospod obznanio da se dogodilo.” **16** Brzo su otišli i našli Mariju i Josifa i dete položeno u jaslje. **17** Kad su ga videli, ispričali su ono što im je bilo rečeno za to dete. **18** Svi koji su to čuli divili su se onome što su im pastiri rekli, **19** a Marija je čuvala sve te reči u svom srcu i razmišljala o njima. **20** Pastiri su se zatim vratili, slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i videli, jer se dogodilo onako kako im je bilo rečeno.

21 Kad se navršilo osam dana, i kad je trebalo da se obreže, dali su mu ime Isus, kako ga je nazvao anđeo pre nego što je bio začet u majčinoj utrobi.

22 Kad su se navršili dani njenog čišćenja po Mojsijevom zakonu,* doneli su ga u Jerusalim pred Gospoda - **23** kao što je napisano u Gospodnjem zakonu: „Svaki prvenac neka bude svet Gospodu” - **24** i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Gospodnjem zakonu: „Dve grlice ili dva mlada goluba.”*

25 A u Jerusalimu je bio čovek koji se zvao Simeon. Taj čovek je bio pravedan i pobožan i čekao je Izraelovu utehu, i Sveti Duh je bio na njemu. **26** I bilo mu je otkriveno Svetim Duhom da neće videti smrt dok ne vidi Hrista Gospodnjeg. **27** I ponesen Duhom došao je u hram. Kad su roditelji uneli dete Isusa da na njemu izvrše obred propisan zakonom, **28** uzeo ga je u naručje, blagoslovio Boga i rekao: **29** „Sada Gospode, po reči svojoj, otpuštaš svog slugu da u miru umre. **30** Jer moje su oči videle tvoje spasenje **31** koje si pripremio pred svim narodima: **32** svetlost za prosvetljenje neznabožaca i slavu tvog

* **2,22** Vidi: 3. Mojsijeva 12,2.

* **2,23** Vidi: 2. Mojsijeva 13,2.

* **2,24** Vidi: 3. Mojsijeva 12,6.

naroda Izraela." **33** A Josif i njegova majka divili su se rečima izgovorenim o njemu. **34** Simeon ih je blagoslovio, a Mariji, njegovoj majci je rekao: „Ovaj je postavljen da zbog njega padnu i ustanu mnogi u Izraelu i da bude znak protiv kog će se govoriti, **35** da se otkriju razmišljanja mnogih srca, a tebi samoj mač će probosti dušu."

36 U to vreme je živela i proročica Ana, Fanuelova kći, iz Asirovog plemena. Bila je u poodmaklim godinama. Nakon svog devičanstva živela je s mužem sedam godina, **37** a ostatak života provela je kao udovica. Imala je osamdeset i četiri godine i nikad nije izostajala iz hrama, nego je noć i dan služila Bogu postovima i usrdnim molitvama. **38** U taj čas je došla i počela da zahvaljuje Bogu i da govori o detetu svima koji su čekali izabavljenje Jerusalima.

39 Kad su izvršili sve po Gospodnjem zakonu, vratili su se u Galileju u svoj grad Nazaret. **40** A dete je raslo i jačalo, napredovalo u mudrosti i uživalo Božju blagodat.

41 Njegovi roditelji su svake godine išli u Jerusalim na praznik Pashe. **42** Kad mu je bilo dvanaest godina, pošli su u Jerusalim po prazničnom običaju **43** i ostali su tamo do kraja praznika. Kad su krenuli kući, dečak Isus je ostao u Jerusalimu, a Josif i njegova majka to nisu znali. **44** Pretpostavljajući da je među njihovim saputnicima, prešli su dan hoda, a onda su ga tražili među rodbinom i poznanicima. **45** Pošto ga nisu našli, vratili su se u Jerusalim tražeći ga. **46** Posle tri dana našli su ga u hramu kako sedi među učiteljima, slušajući ih i postavljajući im pitanja. **47** Svi koji su ga slušali divili su se njegovoj mudrosti i njegovim odgovorima. **48** Kad su ga roditelji ugledali, začudili su se. Majka mu je rekla: „Dete, zašto si nam to učinio? Tvoj otac i ja zabrinuti smo te tražili." **49** A on im je rekao: „Zašto ste me

tražili? Zar niste znali da moram biti u domu svog Oca?" **50** Ali oni nisu razumeli reči koje im je rekao.

51 On se vratio s njima i došao u Nazaret i bio im je poslušan. Njegova majka je brižno čuvala sve ove reči u svom srcu.

52 Isus je rastao, napredovao u mudrosti i uživao sve veću naklonost Boga i ljudi.

3 U petnaestoj godini vladavine cara Tiberija, kad je Pontije Pilat bio namesnik Judeje, Irod tetrarh* u Galileji, a njegov brat Filip tetrarh u Itureji i Trahonitidi, i Lisanija tetrarh u Avilini, **2** u danima Kajafe i svešteničkog glavarara Ane, reč Božja došla je Jovanu, Zarijinom sinu, u pustinji.

3 On je obišao celo područje oko Jordana, propovedajući ljudima da treba da se krste u znak pokajanja koje je potrebno za oprostjenje greha, **4** kao što stoji u knjizi u kojoj su zapisane reči proroka Isaije: „Slušajte! Neko viče u pustinji: 'Pripremite put Gospodu! Poravnajte mu staze! **5** Neka se ispuni svaka jaruga, neka se izravna svaka gora i svako brdo! Krivudave staze neka postanu ravne, neravni putevi neka se poravnaju! **6** I svako telo će videti spasenje Božije.'"

7 Narodu koji je dolazio da ih krsti govorio je: „Leglo zmijsko! Ko vas je uputio da bežite od gneva koji dolazi? **8** Donesite dakle plodove koji dolikuju pokajanju. I ne govorite u sebi: 'Naš je otac Avram.' Jer, kažem vam, Bog može od ovog kamenja Avramu podići decu. **9** Sekira je već položena kod korena drveća. Dakle, svako drvo koje ne donosi dobar plod poseći će se i baciti u vatru."

10 Narod ga je upitao: „Šta onda treba

* **3,1** Tetrarh - titula vladara koji je u Rimskom carstvu vladao nad četvrtinom provincije ili kao jedan od četiri vladara u provinciji. Nazivan je i carem.

* **3,6** Vidi: Isaija 40,3.

da radimo?" **11** On im je odgovorio: „Ko ima dve haljine, neka da jednu onome ko nema nijednu, i ko ima hrane, neka uradi isto tako." **12** Došli su i poreznici da se krste i upitali su ga: „Učitelju, šta treba da radimo?" **13** On im je odgovorio: „Ne tražite više od onoga što je propisano." **14** A i neki vojnici su ga pitali: „Šta mi treba da radimo?" Odgovorio im je: „Nemojte nikoga ugnjetavati niti lažno optuživati, nego budite zadovoljni svojom platom."

15 Narod je bio u iščekivanju i svi su se u svom srcu pitali za Jovana: „Da nije možda on Hristos?" **16** Zato je Jovan svima rekao: „Ja vas krštavam vodom, ali dolazi onaj koji je jači od mene, kome ja nisam dostojan da odvežem remenje na sandalama. On će vas krstiti Svetim Duhom i vatrom. **17** U ruci ima vejaču da očisti svoje gumno i da skupi pšenicu u svoju žitnicu, a plevu će spaliti vatrom koja se ne može ugasiti."

18 Tako je i mnogim drugim rečima podsticao narod i objavljivao im dobru vest. **19** A tetrarh Irod, koga je Jovan prekoračio zbog Irodijade, žene njegovog brata, i zbog svih zlih dela koja je Irod učinio, **20** povrh svega učinio je i ovo: bacio je Jovana u zatvor.

21 Kad se sav narod krstio, krstio se i Isus. I dok se molio, otvorilo se nebo **22** i Sveti Duh je sišao na njega u telesnom obliku kao golub, i s neba se začuo glas: „Ti si moj Sin, voljeni, ti si po mojoj volji."

23 Kad je Isus započeo sa svojom službom, imao je oko trideset godina. Bio je, kako se smatralo, sin Josifov, Ilijev, **24** Matatov, Levijev, Melhijev, Janejev, Josifov, **25** Matatijin, Amosov, Naumov, Eslijev, Nagajev, **26** Matov, Matatijin, Semeinov, Josihov, Jodin, **27** Joananov, Resin, Zorovavelov, Salatillov, Nirijev, **28** Melhijev, Adijev, Kosamov, Elmadamov, Irov, **29** Jošuin, Elijezerov, Jorimov, Matatov, Levijev, **30** Simeonov, Judin, Josifov, Jo-

namov, Elijakimov, **31** Melejin, Menin, Matatin, Natanov, Davidov, **32** Jesejev, Ovidov, Bozov, Salmonov, Nasonov, **33** Aminadavov, Arnijev, Esronov, Faresov, Judin, **34** Jakovljevi, Isakov, Avramov, Tarin, Nahorov, **35** Seruhov, Reuov, Pelegov, Everov, Salin, **36** Kainanov,* Arfaksadov, Simov, Nojev, Lamehov, **37** Metuzalemov, Enohov, Jaredov, Mahalalelov, Kainanov, **38** Enosov, Sitov, Adamov, Božji.

4 Isus se, pun Svetog Duha, vratio s Jordana, i Duh ga je vodio po pustinji **2** četrdeset dana, a Đavo ga je iskušavao. Tih dana ništa nije jeo, pa kad su oni istekli, ogladneo je. **3** Tada mu je Đavo rekao: „Ako si sin Božji, reci ovom kamenu da postane hleb." **4** Isus mu reče: „Pisano je: 'Čovek ne sme da živi samo od hleba, već od svake reči Božje.'"^{*}

5 Zatim ga je odveo na visinu i pokazao mu odjednom sva carstva sveta. **6** I Đavo mu je rekao: „Daću ti vlast nad svima njima i njihovu slavu, jer je meni predata i dajem je kome hoću. **7** Ako mi se, dakle, pokloniš, sva će vlast biti tvoja." **8** Isus mu na to reče: „Idi od mene Sotono. Pisano je: 'Gospodu, svom Bogu se pokloni i jedino njemu služi.'"^{**}

9 Tada ga je odveo u Jerusalim, postavio ga na vrh hramskog zida i rekao mu: „Ako si sin Božji, baci se odavde dole! **10** Jer je pisano: 'Anđelima svojim zapovediće za tebe da te sačuvaju **11** i nosiće te na rukama svojim, da negde ne zapneš o kamen nogom svojom.'"^{**} **12** A Isus mu na to reče: „Kazano je: 'Ne iskušavaj Gospo-

* **3,36** U nekim rukopisima ovog jevanđelja Kainan se ne spominje, što je u skladu sa originalnim tekstom iz 1. Mojsijeve 10,24; 11,12.15; 1. Dnevnika 1,18.

* **4,4** Vidi: 5. Mojsijeva 8,3.

* **4,4** Vidi: 5. Mojsijeva 6,13.

* **4,11** Psalam 91,11.

da, svog Boga’.” **13** Kada je Đavo završio sa svim tim kušanjima, otišao je od njega do neke druge prilike.

14 Isus se u snazi Duha vratio u Galileju i dobar glas o njemu proširio se po celoj okolini. **15** Poučavao je u njihovim sinagogama, i svi su ga poštovali.

16 Došao je u Nazaret, gde je odrastao. Na subotni dan, po svom običaju, ušao je u sinagogu i ustao da čita. **17** Dali su mu svitak proroka Isaije, a on je otvorio svitak i našao mesto gde je bilo napisano: **18** „Gospodnji Duh je na meni, jer me je Bog pomazao da objavim dobru vest siromašnima, da iscelim one slomljenog srca, da propovedam oslobođenje zarobljenima i vraćanje vida slepima, da pustim potlačene na slobodu, **19** da propovedam Gospodnju godinu milosti.”* **20** Tada je smotao svitak, vratio ga poslužitelju i seo. Oči svih u sinagogi bile su uprte u njega. **21** I rekao im je: „Danas su se ispunile ove reči iz Pisma koje ste upravo čuli.”

22 I svi su mu odobravali i divili se rečima blagodati* koje su izlazile iz njegovih usta. I govorili su: „Zar nije ovo Josifov sin?” **23** Tada im je rekao: „Sigurno ćete na mene primeniti ovu izreku: 'Lekaru, izleči sam sebe!' I reći ćete: 'Učini i ovde, u svom zavičaju, ono što smo čuli da se dogodilo u Kapernaumu'.” **24** I još je rekao: „Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije prihvaćen u svom zavičaju. **25** Istinu vam kažem: Bilo je mnogo udovica u Izraelu u Ilijino vreme, kad je nebo bilo zatvoreno tri godine i šest meseci, tako da je u celoj zemlji nastala velika glad, **26** ali Ilija nije bio poslat nijednoj od tih žena nego samo udovici u Sarepti,* u sidonskoj zemlji. **27** Isto tako, u vreme proroka Jeliseja u Izraelu je bilo mnogo gubavaca, ali nije-

* **4,12** Vidi: 5. Mojsijeva 6,16.

* **4,19** Vidi: Isaija 42,17.

* **4,22** Ili: Božje dobrote koja nije zaslužena.

* **4,26** Vidi: 1. Carevima 17,10.

dan od njih nije bio očišćen osim Nemana, Sirijca.”* **28** A svi koji su to čuli u sinagogi, napunili su se gnevom, **29** pa su ustali, isterali ga iz grada i odveli na liticu na brdu na kome je sagrađen njihov grad, s namerom da ga bace s litice. **30** Ali on je prošao između njih i otišao svojim putem.

31 Zatim je otišao u Kapernaum, grad u Galileji. I poučavao ih je u Subotu, **32** a oni su bili zadivljeni njegovim učenjem, jer je govorio kao onaj koji ima autoritet od Boga. **33** A u sinagogi je bio jedan čovek opsednut duhom nečistim, demonom. I povikao je na sav glas: **34** „Jao! Šta mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao da nas uništiš? Znam tačno ko si: Sveti od Boga.” **35** Isus ga je prekorio: „Umukni i izađi iz njega!” Tada je demon pred njima oborio čoveka i izašao iz njega, a da mu nije audio. **36** I svi su se začudili i govorili jedan drugom: „Kakve su to reči? On s vlašću i silom zapoveda nečistim duhovima, i oni izlaze? **37** Glas o njemu širio se po svojoj okolini.

38 Zatim je ustao, izašao iz sinagoge i ušao u Simonovu kuću. Simonovu taštu je mučila velika groznica, pa su ga zamolili da joj pomogne. **39** I on je stao iznad nje, zapretio groznici i ona ju je pustila. Žena je odmah ustala i služila ih.

40 Kad je sunce zalazilo, svi koji su imali bolesnike koji su болоvali od raznih bolesti dovodili su ih k njemu. On je polagao ruke na svakoga od njih i lečio ih. **41** A i demoni su izlazili iz mnogih, vičući: „Ti si Hrist, Sin Božji!” Ali on ih je prekoračio i nije im dopuštao da govore, jer su znali da je on Hristos.

42 Kad je svanulo, izašao je i otišao na jedno pusto mesto, a narod ga je tražio. Došli su do njega i hteli su da ga zadrže da ne ode od njih. **43** Ali on im je rekao: „I drugim gradovima moram objaviti dobru

* **4,27** Vidi: 2. Carevima 5,1.

vest o Božjem carstvu, jer sam radi toga poslat." **44** Tako je nastavio da propoveda po judejskim sinagogama.

5 Jednom dok je stajao pored Genizaretskog jezera, narod se gurao oko njega i slušao reč Božju. **2** Video je dva čamca na obali jezera, a ribari su izašli iz njih i ispirali mreže. **3** Ušao je u jedan od tih čamac, koji je bio Simonov, i zamolio ga da se malo otisnu od kopna. Tada je seo i iz čamca poučavao narod. **4** Kad je prestao da govori, rekao je Simonu: „Otplovi tamo gde je duboko, pa bacite svoje mreže i lovite.“ **5** A Simon je rekao: „Učitelju, celu noć smo se mučili i ništa nismo ulovili, ali kad ti tako kažeš, baciću mreže.“ **6** Kad su to učinili, uhvatili su toliko mnogo riba da su mreže počele da im se cepaju. **7** Zato su mahnuli svojim drugovima u drugom čamcu da dođu i da im pomognu. Oni su došli i napunili oba čamca, tako da su skoro potonuli. **8** Kad je Simon Petar to video, pao je Isusu pred noge i rekao: „Gospode, idi od mene jer sam grešan čovek.“ **9** Jer kad su videli koliko su ribe ulovili, začudili su se i oni i svi koji su bili s njim, **10** a isto tako i Jakov i Jovan, Zevedejevi sinovi, koji su bili Simonovi saradnici. Ali Isus je rekao Simonu: „Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude.“ **11** Tako su izvukli čamce na kopno, ostavili sve i pošli za njim. **12** Dok je bio u jednom gradu, pojavio se čovek pun gube. Kad je ugledao Isusa, pao je ničice i zamolio ga: „Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti.“ **13** Ispruživši ruku, dotakao ga je i rekao: „Hoću. Očisti se.“ I guba je istog časa nestala s njega. **14** Zapovedio je čoveku: „Nikome ništa ne govori, nego idi, pokaži se svešteniku i prinesi žrtvu za svoje očišćenje, kao što je Mojsije propisao, za svedočanstvo njima.“ **15** Glas o njemu sve se više širio i ljudi su se u velikom broju okupljali da ga slušaju i da budu

izlečeni od svojih bolesti. **16** A Isus se povlačio na pusta mesta u pustinji i molio se.

17 Dok je jednog dana poučavao, tamo su sedeli fariseji i učitelji zakona koji su došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz Jerusalima. A Gospodnja sila je bila s njim da bi lečio. **18** Neki ljudi su doneli na nosilima jednog čoveka koji je bio paralizovan i tražili su način da ga unesu i stave pred njega. **19** Pošto ga zbog naroda nisu mogli uneti, popeli su se na krov, napravili otvor među crepovima i spustili ga na nosilima među one koji su bili pred Isusom. **20** Kad je video njihovu veru, rekao je: „Čoveče, oprošteni su ti gresi.“ **21** Tada su književnici i fariseji počeli da rasuđuju: „Ko je ovaj što huli? Ko može opraštati grehe osim samog Boga?“ **22** Isus je prozreo o čemu razmišljaju, pa im je rekao: „O čemu razmišljate u svojim srcima? **23** Šta je lakše? Reći: 'Gresi su ti oprošteni', ili reći: 'Ustani i hodaj'? **24** Ali znajte da Sin čovečiji ima vlast na zemlji da oprašta grehe!“ Tada je paralizovanom čoveku rekao: „Tebi govorim, ustani, uzmi svoja nosila i idi kući.“ **25** On je odmah ustao pred njima, uzeo nosila na kojima je ležao i otišao kući, slaveći Boga. **26** Tada su svi do jednog ostali zadivljeni, i slavili su Boga i puni straha govorili: „Danas smo videli nešto neverovatno!“

27 Posle toga izašao je i ugledao poreznika koji se zvao Levije kako sedi na mestu gde se sakuplja porez, i rekao mu je: „Pođi za mnom.“ **28** On je sve ostavio, ustao i pošao za njim. **29** Levije je za njega priredio veliku gozbu u svojoj kući. A za stolom je bilo i mnogo poreznika i drugih ljudi. **30** Tada su fariseji i njihovi književnici prigovarali njegovim učenicima: „Zašto jedete i pijete s poreznicima i grešnicima?“ **31** Isus im je odgovorio: „Ne treba lekar zdravima, nego bolesnima. **32** Nisam došao da pozovem pravednike na pokajanje,

nego grešnike.”

33 A oni su mu rekli: „Jovanovi učenici često poste i usrdno se mole, a to rade i farisejski učenici, a tvoji jedu i piju.” **34** Isus im je rekao: „Zar možete mladoženjine prijatelje naterati da poste dok je mladoženja s njima? **35** Ali doći će dani kad će se mladoženja uzeti od njih, i tada će postiti, u te dane.”

36 Zatim im je ispričao jedno poređenje: „Niko ne seče zakrpu od nove haljine da bi je prišio na staru haljinu. Inače se nova zakrpa iscepa, a i zakrpa od nove haljine ne odgovara staroj. **37** I niko ne stavlja novo vino u stare mehove. Inače će novo vino pocepati mehove i proliće se, a mehovi će propasti. **38** Nego se novo vino mora staviti u nove mehove. **39** Niko ko je pio staro vino ne želi novo jer kaže: 'Staro je dobro.'”

6 Jedne Subote je prolazio kroz žitna polja, a njegovi učenici su kidali klasje, trljali ga rukama i jeli. **2** Na to su neki od fariseja rekli: „Zašto radite ono što se u Subotu ne sme?” **3** Isus im je odgovorio: „Zar nikada niste čitali šta je David učinio* kad su on i njegovi ljudi ogladneli? **4** Kako je ušao u Božji dom i uzeo, jeo i dao svojim ljudima hlebove koji su bili stavljeni pred Boga, koje niko ne sme da jede, već samo sveštenici?” **5** Zatim im je rekao: „Sin čovečiji je Gospodar Subote.”

6 Jedne druge Subote ušao je u sinagogu i poučavao. Tamo je bio jedan čovek kome je desna ruka bila usahla. **7** Književnici i fariseji su ga posmatrali da vide hoće li lečiti u Subotu, da bi našli nešto za šta bi ga optužili. **8** On je znao o čemu razmišljaju, pa je rekao čoveku sa usahlom rukom: „Ustani i stani na sredinu.” I on je ustao i stao. **9** Tada im je Isus rekao: „Pitam vas: Da li se u Subotu sme činiti dobro ili činiti

zlo, spasti život ili ga pogubiti?” **10** Pogledao ih je sve unaokolo i čoveku rekao: „Ispruži ruku.” Čovek je to učinio, i ruka mu je opet postala zdrava. **11** A oni su se razbesneli i dogovarali se među sobom šta da urade Isusu.

12 Tih dana izašao je na goru da se moli i celu noć je proveo u molitvi Bogu. **13** Kad je svanulo, pozvao je svoje učenike i između njih izabrao dvanaesticu, koje je nazvao apostolima: **14** Simona koga je prozvao Petar, njegovog brata Andriju, zatim Jakova, Jovana, Filipa, Bartolomeja, **15** Mateja, Tomu, Alfejevog sina Jakova, Simona zvanog „revnitelj”, **16** Jakovljevog sina Judu i Judu Iskariotskog, koji ga je posle izdao.

17 On je sišao s njima i zaustavio se na jednoj zaravni. Tamo je bilo veliko mnoštvo njegovih učenika i silan narod iz cele Judeje i Jerusalima i iz tirkog i sidonskog primorja. Došli su da ga čuju i da budu izlečeni od svojih bolesti. **18** Čak su i oni koje su mučili nečisti duhovi bili izlečeni. **19** Svi su želeli da ga dotaknu, jer je iz njega izlazila sila i sve ih lečila.

20 On je podigao oči prema svojim učenicima i rekao: „Blago vama koji ste siromašni, jer je vaše carstvo Božje.

21 Blago vama koji sada gladujete, jer ćete se nasititi.

Blago vama koji sada plaćete, jer ćete se smejati.

22 Blago vama kad vas ljudi mrze i kad vas odbacuju i vređaju i kad vaše ime smatraju zlim zbog Sina čovečijeg. **23** Radujte se u taj dan i kličite, jer je velika vaša nagrada na nebu. Jer su to isto njihovi praočevi činili prorocima.

24 Ali teško vama, bogati, jer već imate svoju utehu.

25 Teško vama koji ste sada siti, jer ćete gladovati.

Teško vama koji se sada smežete, jer ćete tugovati i plakati.

* **5,36** Ili: „parabolu”.

* **6,3** Vidi: 1. Samuelova 21,6.

26 Teško vama kad svi ljudi dobro govore o vama, jer su to isto njihovi praočevi činili lažnim prorocima.

27 Ali vama koji slušate kažem: 'Volite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze, **28** blagosiljajte one koji vas proklinju, molite se za one koji vas vređaju. **29** Onome ko te udari po jednom obrazu, okreni i drugi, i onome ko ti uzima gornju haljinu ne uskrati ni donju. **30** Daj svakome ko od tebe traži, i od onoga ko ti uzima ne traži svoje nazad. **31** Kako želite da ljudi čine vama, tako činite i vi njima.

32 Ako volite one koji vas vole, kakvu zaslugu imate? Jer i grešnici vole one koji njih vole. **33** I ako činite dobro onima koji vama čine dobro, kakvu zaslugu imate? I grešnici čine to isto. **34** Ako pozajmljujete bez kamate onima od kojih se nadate da će vam vratiti, kakvu zaslugu imate? I grešnici pozajmljuju bez kamate grešnicima da bi im se isto toliko vratilo. **35** Nego volite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte bez kamate ne nadajući se ničemu, pa će vaša nagrada biti velika i bićete sinovi Svevišnjega, jer je on dobar prema nezahvalnima i zlima. **36** Budite milosrdni, kao što je vaš Otac milosrdan.

37 Ne sudite, i neće vam se suditi. Ne osuđujte, i neće biti osuđeni. Opraštajte, i biće vam oprošteno. **38** Dajte, i daće vam se. Sipaće vam u krilo dobru meru, nabijenu, istresenu i prepunu. Jer kakvom merom merite, takvom će vam se meriti."

39 Tada im je ispričao i jedno poređenje: „Može li slep voditi slepog? Zar neće obojica upasti u jamu? **40** Učenik nije iznad svog učitelja, nego će svako ko je potpuno poučen biti poput svog učitelja. **41** Zašto onda vidiš trun u oku svog brata, a ne primećuješ balvan u svom oku? **42** Kako možeš reći svom bratu: 'Brate, daj da ti izvadim trun koji ti je u oku', a sam ne vidiš balvan u svom oku? Licemeru! Izvadi prvo gredu iz svog oka, pa ćeš onda

jasno videti kako da izvadiš trun koji je u oku tvog brata.

43 Jer nema dobrog drveta koje donosi bezvredan plod, a nema ni lošeg drveta koje donosi dobar plod. **44** Jer se svako drvo poznaje po svom plodu. Ne beru se smokve s trnja, niti se grožđe bere s trnovitog grma. **45** Dobar čovek iznosi dobro iz dobre riznice svog srca, a zao čovek iznosi zlo iz svoje zle riznice, jer njegova usta govore ono čega mu je srce puno.

46 Zašto me, dakle, zovete: 'Gospode, Gospode', a ne radite ono što govorim? **47** Reći ću vam kome je sličan svako ko dolazi k meni i čuje moje reči i izvršava ih: **48** On je kao čovek koji je gradio kuću i kopao duboko i postavio temelj na steni. Kad je naišla poplava, bujica je navalila na tu kuću, ali nije mogla da je uzdrma, jer je bila dobro sagrađena. **49** A onaj ko čuje, ali ih ne izvršava, sličan je čoveku koji je sagradio kuću na zemlji, bez temelja. Bujica je navalila na kuću i ona se odmah srušila i sasvim se raspala."

7 Kad je sve to rekao narodu koji ga je slušao, ušao je u Kapernaum. **2** Jedan stotnik* je imao bolesnog slugu, koji samo što nije umro, a bio mu je drag. **3** Kad je čuo za Isusa, poslao je k njemu judejske starešine da ga zamole da dođe i da mu izleči slugu. **4** Oni su došli kod Isusa i usrdno ga zamolili: „Zaslužuje da mu to učiniš, **5** jer voli naš narod i sagradio nam je sinagogu.“ **6** Tada je Isus pošao s njima. Kad je bio nedaleko od kuće, stotnik je već poslao prijatelje da mu kažu: „Gospodine, ne trudi se, jer nisam dostojan da udeš pod moj krov. **7** Zato sebe nisam smatrao dostojnim da dođem k tebi. Nego reci reč da ozdravi moj sluga. **8** Jer i ja imam svoje pretpostavljene, a imam i vojnike koji su mi podređeni, pa jednom

* **7,2** Ili: „centurion“. to jest zapovednik čete od 100 vojnika.

kažem: 'Idi!' i on ode, a drugom: 'Dođi!' i on dođe, i svom sluzi: 'Uradi to!' i on uradi." **9** Kad je Isus to čuo, zadivio mu se, pa se okrenuo narodu koji je išao za njim i rekao: „Kažem vam, ni u Izraelu nisam našao tako veliku veru.“ **10** Kad su se oni koji su bili poslani vratili kući, našli su slugu zdravog.

11 Nedugo zatim, uputio se u grad koji se zove Nain, a s njim su išli njegovi učeniци i mnoštvo ljudi. **12** Kad se približio gradskim vratima, iznosili su mrtvac, jedinca u majke, koja je bila udovica. S njom je bilo i mnogo ljudi iz grada. **13** Kad ju je Gospod ugledao, sažalio se na nju i rekao joj: „Ne plači.“ **14** Zatim je prišao i dotakao nosila. Oni koji su ih nosili stali su, a on je rekao: „Mladiću, tebi govorim, ustani!“ **15** I mrtvac je seo i progovorio, i Isus ga je dao njegovoj majci. **16** Sve je obuzeo strah i slavili su Boga, govoreći: „Veliki je prorok podignut među nama“ i „Bog se smilovao svom narodu.“ **17** Vest o tome što je učinio proširila se po svoj Judeji i okolini.

18 Jovanovi učenici su izvestili Jovana o svemu ovome. **19** Zato je Jovan pozvao dvojicu svojih učenika i poslao ih Gospodu da ga pitaju: „Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili da čekamo drugoga?“ **20** Kad su ti ljudi došli k njemu, rekli su: „Jovan Krstitelj nas je poslao k tebi da te pitamo: 'Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili da čekamo drugoga?'“ **21** A on je tog časa mnoge izlečio od nemoći, teških bolesti i zlih duhova i mnogim slepim ljudima podario vid. **22** Zato je odgovorio toj dvojici: „Idite, javite Jovanu šta ste videli i čuli: Slep vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se objavljuje dobra vest. **23** Srećan je onaj ko se zbog mene ne pokoleba u veri.“

24 Kad su Jovanovi glasnici otišli, počeo je narodu da govori o Jovanu: „Šta ste izašli da gledate u pustinji? Trsku koju

ljulja vetar? **25** Šta ste onda izašli da vidite? Čoveka obučenog u raskošne haljine? Pa, oni koji nose divnu odeću i žive u raskoši nalaze se u carskim dvorima. **26** Šta ste onda izašli da vidite? Proroka? Da, kažem vam, i mnogo više od proroka. **27** To je onaj za koga je pisano: 'Evo, ja šaljem svog glasnika pred tvojim licem, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.'“ **28** Kažem vam, među rođenima od žene niko nije veći od Jovana, ali ko je najmanji u Božjem carstvu, veći je od njega.“ **29** A svi ljudi i poreznici, kad su to čuli, priznali su da je Bog pravedan. To su bili oni koji su se krstili Jovanovim krštenjem. **30** A fariseji i poznavaoци zakona odbacili su ono što je Bog naumio s njima, jer nisu hteli da ih Jovan krsti.

31 I Gospod reče: „S kim, dakle, da uporedim ljude ovog naraštaja? Kome su slični? **32** Slični su deci koja sede na trgu i međusobno se dovikuju: 'Svirali smo vam frulu, ali niste igrali. Naricali smo, ali niste plakali.' **33** Jer došao je Jovan Krstitelj, koji nije jeo hleb niti pio mlado vino, a vi govorite: 'Demon je u njemu.' **34** Došao je Sin čovečiji, koji jede i pije, a vi govorite: 'Gle izelice i pijanice, prijatelja poreznika i grešnika!' **35** Ipak, mudrost opravdavaju sva njena deca.“

36 Jedan farisej ga je molio da ruča s njim. Zato je on ušao u farisejevu kuću i zauzeo mesto za stolom. **37** I jedna žena koja je u gradu bila poznata kao grešnica saznala je da je on na obroku u farisejevoj kući, pa je donela bočicu mirisnog ulja, **38** smestila se kod njegovih nogu i sva uplakana počela da mu kvasi noge suzama i da ih briše svojom kosom. Ljubila mu je noge i mazala ih mirisnim uljem. **39** Kad je to video farisej koji ga je pozvao, pomislio je u sebi: „Da je ovaj čovek prorok, znao bi ko je ova žena koja ga dotiče i kakva je,

* **7,27** Vidi: Malahija 3,1.

da je grešnica." **40** A Isus mu je rekao: „Simone, imam nešto da ti kažem." A on reče: „Učitelju, kaži!"

41 „Dva čoveka su bila dužna nekom zajmodavcu. Jedan mu je dugovao petsto denara,* a drugi pedeset. **42** Kako nisu mogli da vrate dug, on je spremno oprostio obojici. Dakle, koji će ga od njih više voleti?" **43** Simon odgovori: „Verovatno onaj kome je oprostio više." Isus mu reče: „Ispravno si prosudio." **44** I okrenuvši se prema ženi, reče Simonu: „Vidiš li ovu ženu? Ušao sam u tvoju kuću, i nisi mi dao vode za noge. A ova žena mi je noge obmila suzama i obrisala ih svojom kosom. **45** Nisi me pozdravio poljupcem, a ova žena, otkako sam ušao, nije prestala da mi ljubi noge. **46** Nisi mi namazao glavu uljem, a ova žena mi je namazala noge mirisnim uljem. **47** Zbog toga, kažem ti, oprosteni su joj gresi, iako ih je mnogo, jer je mnogo ljubavi pokazala. A kome je malo oprosteno, malo ljubavi pokazuje." **48** Zatim njoj reče: „Oprosteni su ti gresi." **49** Tada su oni koji su bili s njim za stolom pomislili u sebi: „Ko je ovaj da i grehe oprašta?" **50** A ženi je rekao: „Tvoja vera te je spasla. Idi s mirom."

8 Nedugo posle toga pošao je od grada do grada i od sela do sela, propovedajući i objavljujući dobru vest o Božjem carstvu. S njim su bila dvanaestorica **2** i neke žene koje su bile izlečene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje je bilo izašlo sedam demona, **3** zatim Jovana, žena Irodovog nadzornika Huze, i Susana i mnoge druge žene, koje su im služile svojom imovinom.

4 Kad se okupio silan narod i ljudi koji su iz mnogih gradova došli k njemu, ispričao je jedno poređenje: **5** „Sejač je izašao da seje seme. Dok je sejavao, nešto je se-

mena palo pored puta pa je bilo pogaženo i ptice su ga nebeske pozobale. **6** Drugo je palo na kamenito tlo, ali kad je izniklo, osušilo se jer nije imalo vlage. **7** A drugo je palo među trnje i trnje je naraslo s njim i ugušilo ga. **8** Drugo je palo na dobru zemlju i kad je izniklo, donelo je stostruki plod." Rekavši to povikao je: „Ko ima uši da sluša, neka sluša!"

9 Njegovi učenici su ga pitali šta znači to poređenje. **10** On im je odgovorio: „Vama je dato da razumete tajne Božjeg carstva, a ostalima se govori u poređenjima, da gledaju, a ne vide, i da slušaju, a ne razumeju. **11** A poređenje znači ovo: Seme je reč Božja. **12** Ono koje je palo pored puta, to su oni koji čuju, ali zatim dolazi Đavo i uzima reč iz njihovog srca da ne bi verovali i bili spaseni. **13** Ono koje je palo na kamenito tlo, to su oni koji radošno prime reč kad je čuju, ali nemaju korena. Jedno vreme veruju, ali u vreme kušnje otpadnu. **14** Ono koje je palo među trnje, to su oni koji čuju, ali odvučeni brigama, bogatstvom i užicima ovog života, uguše se i ne donesu zreo plod. **15** A ono koje je palo na dobru zemlju, to su oni koji čuju reč čistim i dobrim srcem i zadrže je i ustrajno donose plod.

16 Niko ne pali svetiljku da je pokrije posudom niti da je stavi pod krevet, nego je stavlja na svećnjak, da bi oni koji ulaze videli svetlost. **17** Jer nema ničeg tajnog što se neće otkriti, i ničeg što je sakriveno što se neće saznati i izaći na videlo. **18** Zato pazite kako slušate, jer ko ima, daće mu se još, a ko nema, uzeće mu se i ono što misli da ima."

19 K njemu su došli njegova majka i braća, ali zbog naroda nisu mogli da mu priđu. **20** Ali neko mu je javio: „Tvoja majka i tvoja braća stoje napolju i žele da te vide." **21** A on im je rekao: „Moja majka i moja braća jesu ovi koji slušaju reč Božju i vrše je."

* **7,41** Rimski srebrnik koji je težio 3,85 grama.

22 Jednog dana su on i njegovi učenici ušli u čamac, i on im je rekao: „Pređimo na drugu stranu jezera.“ I tako su otplovili. **23** Dok su plovili, on je zaspao. Tada se na jezero spustio jak olujni vetar i voda je počela da ulazi u čamac, tako da su bili u opasnosti. **24** Tada su mu prišli i probudili ga govoreći: „Učitelju, učitelju, izginuće-mo!“ On je ustao, zapretio vetru i pobe-sneloj vodi, i umirili su se, pa je nastala tišina. **25** Tada im je rekao: „Gde vam je vera?“ A oni su se uplašili i začuđeno pitali jedan drugog: „Ko li je ovaj što zapoveda i vetrovima i vodi, i oni ga slušaju?“

26 Doplovili su do gadarinskog kraja, koji je nasuprot Galileji. **27** Kad je izašao na kopno, sreo ga je jedan čovek iz grada, koji je bio opsednut demonima. Već duže vreme nije nosio odeću i nije živio u kući nego na groblju. **28** Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao ničice pred njega i iz sveg glasa rekao: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Molim te, ne muči me!“ **29** (Jer Isus je zapovedio nečistom duhu da izađe iz tog čoveka. Demon ga je već dugo držao u vlasti i premda su čoveka vezivali lancima i čuvali ga u okovima, on bi pokidao okove i demon bi ga oterao u pusti kraj.) **30** Isus ga je upitao: „Kako ti je ime?“ A on je odgovorio: „Legion“, jer je u njega ušlo mnogo demona. **31** I preklinjali su ga da im ne zapovedi da odu u bezdan. **32** A tamo na gori paslo je veliko krdo svinja. I preklinjali su ga da im dopusti da uđu u njih. I dopustio im je. **33** Tada su demoni izašli iz tog čoveka i ušli u svinje, i krdo je jurnulo preko litice u jezero i utopilo se. **34** Kad su svinjari videli šta se dogodilo, pobegli su i proneli glas o tome po gradu i okolini.

35 Tada su ljudi izašli da vide šta se dogodilo. Došli su kod Isusa i našli čoveka iz kog su bili izašli demoni kako sedi kod Isusovih nogu obučen i zdravog uma, i uplašili su se. **36** A očevici su im ispričali

kako je opsednuti čovek ozdravio. **37** Zato ga je sav narod iz gadarinske okoline zamolio da ode od njih, jer ih je obuzeo veliki strah. Tada je ušao u čamac i vratio se. **38** A čovek iz koga su izašli demoni molio ga je da mu dopusti da pođe s njim, ali on ga je otpustio, rekavši mu: **39** „Vrati se kući i pričaj svima šta je Bog učinio za tebe.“ Tako je on otišao, objavljujući po celom gradu šta je Isus učinio za njega.

40 Kad se Isus vratio, narod ga je ljubazno primio, jer su ga svi očekivali. **41** Tada je došao čovek koji se zvao Jair, i koji je bio starešina sinagoge. Pao je pred Isusove noge i usrdno ga molio da uđe u njegovu kuću **42** jer je imao kćer jedinicu od oko dvanaest godina koja je umirala.

Dok je išao, mnoštvo ljudi se guralo oko njega. **43** Jedna žena je dvanaest godina patila od krvarenja i niko nije mogao da je izleči. **44** Ona mu je prišla s leđa i dotakla rub njegove haljine, i njeno krvarenje je odmah prestalo. **45** A Isus je upitao: „Ko me je dotakao?“ Pošto su svi to poricali, Petar reče: „Učitelju, narod te gura i pritiska.“ **46** Ali Isus reče: „Neko me je dotakao, jer sam osetio da je sila izašla iz mene.“ **47** Videvši da se ne može kriti, žena je drhteći došla, pala pred njega i pred celim narodom ispričala zašto ga je dotakla i kako je odmah ozdravila. **48** A on joj reče: „Kćeri, tvoja vera te je izlečila. Idi s mirom.“

49 Dok je još govorio, došao je neko iz kuće starešine sinagoge i rekao: „Kći ti je umrla, ne muči više učitelja.“ **50** Kad je Isus to čuo, rekao mu je: „Ne boj se, samo veruj i biće spasena!“ **51** Kad je stigao u kuću, nikome nije dozvolio da uđe s njim osim Petru, Jovanu i Jakovu i devojčinom ocu i majci. **52** Svi su plakali i naricali za njom. Tada je Isus rekao: „Ne plačite, jer nije umrla, nego spava.“ **53** A oni su mu se podsmevali jer su znali da je umrla. **54** On ju je uzeo za ruku i povikao: „Devojko,

ustani!" **55** I vratio joj se duh i odmah je ustala, a on je zapovedio da joj daju da jede. **56** Njeni roditelji su bili van sebe od čuda, ali on im je zapovedio da nikome ne pričaju šta se dogodilo.

9 Zatim je sazvaio dvanaesticu i dao im moć i vlast nad svim demonima i moć da leče od bolesti. **2** Poslao ih je da propovedaju Božje carstvo i da leče bolesne, **3** pa im je rekao: „Ništa ne nosite na put, ni štap ni torbu ni hleb ni novac. Nemojte imati dve haljine. **4** U koju kuću uđete, u njoj i ostanite dok ne pođete dalje. **5** Gde vas ne prime, izlazeći iz tog grada otresite prašinu sa svojih nogu za svedočanstvo protiv njih.“ **6** I učenici su krenuli. Išli su od sela do sela objavljujući dobru vest i lečeći posvuda.

7 Kad je tetrah Irod čuo šta se sve događa, bio je jako zbunjen jer su neki govorili da je Jovan vaskrsnuo iz mrtvih, **8** drugi da se pojavio Ilija, a treći da je vaskrsnuo neki od drevnih proroka. **9** Irod je rekao: „Jovanu sam ja odrubio glavu. Ko je onda ovaj o kome sve ovo čujem?“ Zato je tražio priliku da ga vidi.

10 Kad su se apostoli vratili, ispričali su Isusu šta su učinili. Tada ih je poveo u grad koji se zove Betsaida, da budu sami. **11** Ali narod je to saznao, pa je krenuo za njim. On ih je ljubazno primio, govorio im o Božjem carstvu i lečio one kojima je trebalo izlečenje. **12** Kad se dan počeo bližiti kraju, prišla su mu dvanaestorica i rekla: „Otpusti narod, neka idu u okolna sela i na imanja i neka nađu smeštaj i nešto za jelo, jer smo ovde na pustom mestu.“ **13** On im reče: „Vi im dajte da jedu.“ A oni rekoše: „Imamo samo pet hlebova i dve ribe. Hoćeš li da idemo da kupimo hranu za sve ove ljude?“ **14** Bilo je, naime, oko pet hiljada ljudi. A on je rekao svojim učenicima: „Neka posedaju u grupe po pedeset.“ **15** I oni su to učinili i

svi su posedali. **16** On je uzeo pet hlebova i dve ribe, pogledao u nebo, blagoslovio ih i izlomio i dao učenicima da ih razdele narodu. **17** I svi su jeli i nasitili se. Zatim su sakupili ostatke - dvanaest korpi.

18 Kad se jednom nasamo molio, učenici su se skupili oko njega i on ih je upitao: „Šta govore ljudi, ko sam ja?“ **19** Oni su odgovorili: „Neki kažu da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da je vaskrsnuo jedan od drevnih proroka.“ **20** Tada ih upita: „A vi, šta vi kažete, ko sam ja?“ Petar odgovori: „Hristos Božji.“ **21** Tada im je strogo zapovedio da to nikome ne govore. **22** I rekao je: „Sin čovečiji mora mnogo da pretrpi i da bude odbačen od starešina, svešteničkih glavara i književnika, da bude ubijen i da treći dan vaskrsne.“

23 Zatim se obratio svima: „Ako neko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme svoj krst, neka ga nosi svaki dan i neka ide za mnom. **24** Jer ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, taj će ga spasiti. **25** Zaista, šta vredi čoveku da dobije ceo svet, a izgubi samog sebe ili sebi nauđi? **26** Jer ko se postidi mene i mojih reči, njega će se i Sin čovečiji postideti kad dođe u svojoj slavi i u slavi Oca i svetih anđela. **27** Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide Božje carstvo.“

28 Otprilike osam dana posle ovih reči, poveo je sa sobom Petra, Jovana i Jakova i popeo se na goru da se moli. **29** Dok se molio, promenio se izgled njegovog lica, a odeća mu je postala blistavo bela. **30** I dva čoveka su razgovarala s njim, a to su bili Mojsije i Ilija. **31** Pojavili su se u slavi i govorili o njegovom odlasku koji će se dogoditi u Jerusalimu. **32** A Petra i one koji su bili s njim savladao je san. Kad su se probudili, videli su njegovu slavu i dva čoveka kako stoje s njim. **33** I dok su ovi

odlazili od njega, Petar je, ne znajući šta govori,* rekao Isusu: „Učitelju, dobro nam je ovde. Zato podignimo tri šatora, jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.” **34** Dok je to govorio, stvorio se oblak i zaklonio ih. Kad su ušli u oblak, uplašili su se. **35** A iz oblaka je došao glas: „Ovo je moj dragi Sin. Njega slušajte.” **36** Kad se začuo taj glas, Isus se našao sam. A učenici su čekali i tih dana nikome nisu govorili šta su videli.

37 Kad su sutradan sišli s gore, sreo ga je silan narod. **38** Jedan čovek iz naroda je povikao: „Učitelju, molim te, pogledaj mog sina, jer mi je jedina! **39** Duh ga spopadne i on odjednom počne da viče, baca ga u grč tako da zapeni i jedva ode od njega kad ga izmuči. **40** Molio sam tvoje učenike da ga isteraju, ali nisu mogli.” **41** A Isus je rekao: „O bezverni i izopačeni naraštaju! Dokle moram biti s vama i podnositi vas? Dovedi ovamo svog sina.” **42** Ali dok je dečak prilazio, demon ga je tresnuo o zemlju i bacio u snažan grč. Isus je prekorio nečistog duha i izlečio dečaka i predao ga njegovom ocu. **43** I svi su bili zapanjeni zbog Božje veličanstvene moći.

Dok su se svi čudili svemu što je činio, rekao je svojim učenicima: **44** „Zapamtite dobro ove reči: ‘Sin čovečiji biće predat u ruke ljudima.’” **45** Ali oni i dalje nisu razumeli te reči. Njihovo značenje bilo im je sakriveno i nisu mogli razumeti, a bojali su se da ga pitaju o tome.

46 Onda se pokrenula rasprava među njima ko bi mogao biti najveći. **47** Isus je znao o čemu razmišljaju u svom srcu, pa je uzeo dete, stavio ga pored sebe **48** i rekao im: „Ko prima ovo dete u moje ime, prima i mene, a ko prima mene, prima i onoga koji me je poslao. Jer ko se među svima vama ponaša kao manji, taj je veli-

ki.”

49 Jovan je na to rekao: „Učitelju, videli smo kako jedan čovek isteruje demone u tvoje ime, pa smo mu branili, jer ne ide s nama.” **50** A Isus mu je rekao: „Ne branite mu, jer ko nije protiv nas, za nas je.”

51 Kako se približavalo vreme da bude uznesen, Isus je odlučno krenuo u Jerusalem. **52** Poslao je glasnike pred sobom. Oni su otišli i ušli u jedno samarićansko selo da mu tamo sve pripreme. **53** Ali tamo ga nisu primili jer je išao u Jerusalem. **54** Kad su to videli učenici Jakov i Jovan, rekli su: „Gospode, hoćeš li da kažemo da vatra siđe s neba i da ih uništi, kao Ilija što je učinio?” **55** A on se okrenu, prekori ih i reče: „Ne znate od kakvog ste duha. **56** Jer Sin čovečiji nije došao da uništi ljudske živote, već da spase.” I tako su otišli u drugo selo.

57 Dok su išli putem, neko mu je rekao: „Ići ću za tobom, Gospode, kud god pođeš.” **58** A Isus mu reče: „Lisice imaju jazbine i ptice nebeske imaju gnezda, a Sin čovečiji nema gde da spusti glavu.” **59** Nekom drugom je rekao: „Pođi za mnom.” A čovek mu reče: „Dozvoli mi da prvo odem i sahranim svog oca.” **60** Isus mu reče: „Pusti neka mrtvi sahranjuju svoje mrtve, a ti idi i objavljuj Božje carstvo.” **61** A jedan drugi reče: „Ići ću za tobom, Gospode, ali prvo mi dozvoli da se pozdravim sa svojim ukućanima.” **62** Isus mu reče: „Niko ko stavi ruku na plug pa se osvrće na ono što je iza, nije spreman za Božje carstvo.”

10 Posle toga Gospod je odredio još sedamdeset drugih i poslao ih po dvojicu pred sobom u svaki grad i mesto u koje je i sam nameravao da dođe. **2** I rekao im je: „Žetva je zaista velika, a radnika je malo. Zato molite Gospodara žetve da pošalje radnike na svoju žetvu. **3**

* **9,33** Jer se tek probudio.

Idite! Evo, šaljem vas kao jaganjce među vukove. **4** Ne nosite kesu za novac, ni torbu, ni sandale i putem nikoga nadugačko ne pozdravljajte kako je to običaj. **5** U koju god kuću uđete, prvo recite: 'Mir ovoj kući!' **6** I ako tamo bude prijatelj mira, vaš mir će ostati na njemu. A ako ne bude, vratiće se vama. **7** Zato ostanite u toj kući i jedite i pijte ono što vam se ponudi, jer je radnik dostojan svoje plate. Ne prelazite iz kuće u kuću.

8 U koji god grad uđete pa vas prime, jedite ono što se iznese pred vas **9** i lečite bolesne u njemu. Govorite im: 'Približilo vam se Božje carstvo.' **10** Ali u koji god grad uđete pa vas ne prime, izađite na njegove ulice i recite: **11** 'Otresamo s nogu svojih i prašinu vašeg grada za svedočanstvo protiv vas. Ali znajte ovo: Približilo se Božje carstvo.' **12** Kažem vam da će u onaj dan lakše biti Sodomu nego tom gradu.

13 Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čuda koja su se dogodila u vama dogodila u Tiru i Sidonu, već bi se odavno pokajali sedeći u kostreti i pepelu. **14** Zato će Tiru i Sidonu biti lakše na sudu nego vama. **15** A ti, Kapernaume, zar ćeš se do neba uzvisiti? U grob ćeš pasti!

16 Ko sluša vas, sluša i mene. Ko odbacuje vas, odbacuje i mene. A ko odbacuje mene, odbacuje i onoga koji me je poslao."

17 Zatim su se sedamdesetorica vratila radosna, govoreći: „Gospode, čak nam se i demoni pokoravaju kad se služimo tvojim imenom.“ **18** A on im je rekao: „Gledao sam Sotonu kako je kao munja pao s neba. **19** Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i škorpijama i da nadvladate svu neprijateljsku silu, i ništa vam neće nauditi. **20** Ali ne radujte se tome što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što je vaše ime zapisano na nebesima.“ **21** U

taj čas Sveti Duh je ispunio Isusa radošću i on je rekao: „Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, jer si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio si maloj deci. Da, Oče, jer ti si hteo da tako bude. **22** Sve mi je predao moj Otac. Niko ne zna ko je Sin, osim Oca, i niko ne zna ko je Otac, osim Sina i onoga kome Sin hoće da ga otkrije.“

23 Tada se okrenuo učenicima i nasamo im rekao: „Srećne su oči koje gledaju ono što vi gledate. **24** Jer kažem vam, mnogi proroci i carevi želeli su da vide to što vi gledate, ali nisu videli, i da čuju to što vi čujete, ali nisu čuli.“

25 Jedan čovek, poznavalac Zakona, ustao je i u nameri da ga iskuša upitao ga je: „Učitelju, šta treba da radim da bih nasledio večni život?“ **26** On mu reče: „Šta je napisano u Zakonu? Šta tamo čitaš?“ **27** Čovek mu odgovori: „Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom i svim svojim umom, i svog bližnjeg kao samog sebe.“* **28** Isus mu na to reče: „Tačno si odgovorio. 'Čini to i dobićeš život'.“

29 A čovek je želeo da se pokaže pravednim, pa je rekao: „A ko je moj bližnji?“ **30** Isus na to reče: „Jedan čovek je silazio iz Jerusalima u Jerihon i pao u ruke razbojnicima, koji su ga svukli i pretukli i otišli ostavivši ga polumrtvog. **31** Tim putem je slučajno silazio jedan sveštenik, ali kad ga je video prešao je na drugu stranu. **32** Isto tako i Levit, kad ga je video prolazeći tuda, prešao je na drugu stranu. **33** A i jedan Samarićanin je prolazeći tim putem došao do njega, i kad ga je video, sažalio se. **34** On mu je prišao i previo mu rane, zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga je stavio na svoju životinju i doveo ga u gostionicu i pobrinuo se za njega. **35** Sutradan je izvadio dva denara, dao ih gostioničaru i rekao: 'Pobrine se za njega, i ako potrošiš

* **10,27** Vidi: 5. Mojsijeva 6,5; 3. Mojsijeva 19,18.

više od ovoga, platiću ti kad se vratim.' **36** Šta misliš, koji je od ove trojice bio bližnji čoveku koji je pao u ruke razbojnicima?" **37** On je odgovorio: „Onaj koji mu je iskazao milosrđe.“ Tada mu je Isus rekao: „Idi pa i ti čini tako.“

38 Dok su tako putovali, ušao je u jedno selo. Tamo ga je jedna žena koja se zvala Marta primila u kuću. **39** Ta žena je imala sestru koja se zvala Marija. Ona je sela kod Gospodovih nogu i slušala njegove reči. **40** Marta je bila zaokupljena posluživanjem. Zato je prišla i rekla: „Gospode, zar ne mariš što me je sestra ostavila samu da poslužujem? Reci joj da mi pomogne.“ **41** Gospod joj je na to rekao: „Marta, Marta, brineš se i uznemiravaš oko mnogo toga, **42** a malo toga je potrebno ili samo jedno. Marija je izabrala bolji deo, koji joj se neće oduzeti.“

11 Jednom prilikom se molio na jednom mestu. Kad je prestao, jedan od njegovih učenika mu je rekao: „Gospode, nauči nas da se molimo, kao što je i Jovan naučio svoje učenike.“

2 Tada im je rekao: „Kad se molite, recite: 'Oče naš koji si na nebesima, neka se sveti ime tvoje. Neka dođe carstvo tvoje. Neka bude volja tvoja i na zemlji, kao što je na nebu. **3** Hleb naš potreban za ovaj dan daj nam danas. **4** I oprost nam grehe naše, jer i mi opraštamo svakom svom dužniku. I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od zloga'.“

5 Još im je rekao: „Zamislite da u ponoć odete kod prijatelja i da mu kažete: 'Prijatelju, pozajmi mi tri hleba, **6** jer mi je upravo došao prijatelj s puta, a nemam šta da iznesem pred njega?' **7** A on iz kuće kaže: 'Nemoj da mi dosađuješ! Vrata su već zaključana, i moja deca i ja već smo u krevetu. Ne mogu da ustanem da ti to dam.' **8** Kažem vam, ako i neće ustati i dati mu zato što mu je prijatelj, ustaće

zbog njegove upornosti i daće mu ono što mu treba. **9** Zato vam kažem: Molite, i daće vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvoriće vam se! **10** Jer svako ko moli, dobija. Svako ko traži, nalazi. I svakome ko kuca, otvoriće se. **11** Koji bi otac među vama svom sinu, ako ga zamoli za ribu, dao zmiju umesto ribe? **12** Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? **13** Dakle, ako vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj deci dobre darove, koliko će više Otac, koji je na nebu, dati Svetog Duha onima koji ga mole za to!“

14 Kasnije je isterao demona koji je ljudima oduzimao sposobnost govora. Kad je demon izašao, nemi čovek je progovorio. A narod se divio. **15** Ali neki od njih su rekli: „Isteruje demone uz pomoć Balzevuva,* vladara demona.“ **16** Drugi su hteli da ga iskušaju, pa su tražili od njega znak s neba. **17** Ali on je znao šta misle, pa im je rekao: „Svako carstvo koje je u sebi razdvojeno propadne i kuća koja je u sebi razdvojena srušiće se. **18** Ako je dakle i Sotona razdvojen u sebi, kako će njegovo carstvo opstati? Jer kažete da ja isterujem demone uz pomoć Balzevuva. **19** Ako ja uz pomoć Balzevuva isterujem demone, uz čiju ih pomoć isteruju vaši sinovi? Zato će vam oni biti sudije. **20** Ali ako ja Božjim prstom isterujem demone, zaista je među vas stiglo Božje carstvo. **21** Kad jak, dobro naoružan čovek čuva svoj dvor, njegova imovina je bezbedna. **22** Ali kad dođe jači od njega i savlada ga, oduzme mu sve oružje u koje se uzdao i razdeli ono što mu je zaplenio. **23** Ko nije na mojoj strani, protiv mene je, i ko ne sakuplja sa mnom, rasipa.

24 Kad nečisti duh izađe iz čoveka, prolazi kroz bezvodna mesta tražeći poćivalište, ali ga ne nalazi, pa kaže: 'Vratiću

* **11,15** „Baalzevuv“ znači „gospodar muva“ ili „gospodar prljavštine“. U pitanju je jedno od imena za Sotonu.

se u svoju kuću iz koje sam izašao.' **25** A kad dođe, nađe je počišćenu i ukrašenu. **26** Onda ode i dovede sedam drugih duhova gorih od sebe, pa kad uđu nastane se tamo. Na kraju tom čoveku bude gore nego ranije."

27 Dok je to govorio, jedna žena iz naroda je povikala: „Srećna je utroba koja te je nosila i grudi koje su te dojile!" **28** A on je rekao: „Ne, nego srećni su oni koji slušaju Božju reč i drže je!"

29 Pošto se skupljalo sve više naroda, počeo je da govori: „Ovaj naraštaj je zao naraštaj. Traži čudesni znak, ali neće mu se dati nikakav znak osim znaka Jone proroka. **30** Jer kao što je Jona bio znak Nivljanima, tako će i Sin čovečiji biti ovom naraštaju. **31** Carica juga ustaće na sudu s ljudima ovog naraštaja i osudiće ih, jer je došla s kraja zemlje da čuje Solomonovu mudrost, a ovde je neko veći od Solomona. **32** Stanovnici Ninive ustaće na sudu s ovim naraštajem i osudiće ga, jer su se pokajali zbog onoga što je Jona propovedao, a ovde je neko veći od Jone. **33** Niko ne pali svetiljku da je stavi u podrum ili pod korpu, nego na svećnjak, da bi oni koji ulaze videli svetlost. **34** Svetiljka telu je oko. Kad je tvoje oko zdravo, i celo tvoje telo je svetlo, a kad je zlo, i tvoje telo je tamno. **35** Pazi, dakle, da svetlost koja je u tebi ne bude tama. **36** Dakle, ako je celo tvoje telo svetlo, bez imalo tame, biće sasvim svetlo kao kad te svetiljka obasjava svojim sjajem."

37 Kad je to rekao, jedan farisej ga je pozvao kod sebe na obrok. Isus je ušao i seo za sto. **38** A farisej se začudio kad je video da Isus nije obredno oprao ruke pre jela. **39** Tada mu je Gospod rekao: „Da, vi fariseji spolja čistite čašu i činiju, a iznutra ste puni grabeža i zlobe. **40** Nerazumni! Zar nije onaj koji je načinio ono što je spolja, načinio i ono što je unutra? **41** Nego, dajte milostinju od onog što je unu-

tra, i sve će vam drugo biti čisto. **42** Ali teško vama, fariseji, jer dajete desetak od nane i rute i od svakog povrća, a ne marite za pravdu i ljubav prema Bogu! Ovo prvo bili ste dužni da činite, a ono drugo da ne zanemarite. **43** Teško vama, fariseji, jer volite prva mesta u sinagogama i da vas pozdravljaju na trgovima! **44** Teško vama, jer ste kao grobovi koji se ne primećuju, pa ljudi po njima hodaju, a da to i ne znaju!"

45 Na to je jedan poznavalac Zakona rekao: „Učitelju, tim rečima i nas vređaš."

46 A on je rekao: „Teško i vama, poznavaoći Zakona, jer tovarite na ljude terete koji su teški za nošenje, a sami se nijednim prstom ne dotičete tih tereta!"

47 Teško vama, jer gradite grobnice prorocima, a vaši su ih praočevi ubili! **48** Zaista, vi svedočite da znate kakva su dela vaši praočevi činili, a ipak ih odobravate. Oni su ubijali proroke, a vi tim prorocima gradite grobnice. **49** Zato je Božja mudrost i rekla: 'Poslaću k njima proroke i apostole, a neke od njih će ubiti i progoniti,* **50** da se od ovog naraštaja traži krv svih proroka koja je prolivena od postanka sveta,* **51** od Abelove krvi sve do krvi Zaharije,* koji je ubijen između oltara i Božjeg doma.' Da, kažem vam, tražiće se od ovog naraštaja.

52 Teško vama, poznavaoći Zakona, jer ste uzeli ključ znanja. Sami niste ušli, a one koji bi hteli da uđu sprečavate!"

53 Kad je izašao odande, književnici i fariseji počeli su da žestoko navaljuju na njega i da ga zasipaju svakojakim pitanjima, **54** vrebajući da li će reći nešto za šta bi mogli da ga optuže.

* **11,49** Vidi: Priče Solomonove 1,20.

* **11,50** Vidi: Isaija 26,21.

* **11,51** Vidi: 2. Dnevnika 24,20.

12 U međuvremenu se skupilo toliko mnogo naroda, na hiljade ljudi, da su gazili jedni druge. Isus se najpre obratio svojim učenicima: „Čuvajte se kvasca farisejskog, to jest licemerja. **2** Ništa nije sakriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. **3** Prema tome, ono što kažete u tami čuće se na svetlosti, i ono što šapućete u najskrovitijim sobama, propovedaće se s krovova. **4** Prijatelji moji, kažem vam, ne bojte se onih koji ubijaju telo, a posle toga ništa više ne mogu da učine. **5** Reći ću vam koga se treba bojati: Bojte se onoga koji, pošto ubije, ima vlast da baci u gehenu ognjenu. Da, kažem vam, njega se bojte. **6** Zar se pet vrabaca ne prodaju za dva novčića?* Ipak, nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. **7** A vama su i sve vlasi na glavi izbrojane. Ne bojte se, vi ste vredniji od mnogo vrabaca.

8 Kažem vam, svako ko prizna mene pred ljudima, i Sin čovečiji priznaće njega pred anđelima Božjim. **9** Ali ko se odrekne mene pred ljudima, njega ću se i ja odreći pred Božjim anđelima. **10** Svakome ko kaže reč protiv Sina čovečijeg biće oprošteno, ali onome ko huli na Svetog Duha neće biti oprošteno. **11** Kad vas dovedu na saslušanje i pred poglavarstva i vlasti, ne brinite se kako ćete se braniti ili šta ćete reći, **12** jer će vas Sveti Duh u tom času poučiti šta treba da kažete.”

13 Tada mu je jedan čovek iz naroda rekao: „Učitelju, reci mom bratu da podeli sa mnom nasledstvo.” **14** A on mu je rekao: „Čoveče, ko je mene postavio da sudim ili delim među vama?” **15** Zatim im je rekao: „Budite oprezni, čuvajte se svakog lakomstva, jer čak i kad neko ima obilje, njegov život ne proizlazi iz onoga što ima.” **16** Tada im je ispričao jedno poređenje: „Jednom bogatom čoveku

zemlja je dobro rodila, **17** pa je razmišljao u sebi: 'Šta da radim? Nemam gde da skupim svoju letinu.' **18** I rekao je: 'Ovakvo ću učiniti: Srušiću svoje žitnice i sagradiću veće, pa ću tamo skupiti sve svoje žito i sva svoja dobra. **19** I reći ću sebi: 'Imaš mnogo dobara na zalih za mnogo godina. Počivaj, jedi, pij, uživaj.' **20** Ali Bog mu reče: 'Bezumniče, ove noći tražiće se tvoj život od tebe. Ko će onda imati ono što si skupio?' **21** Tako prolazi onaj ko skuplja blago za sebe, a nije bogat pred Bogom.” **22** Tada je rekao svojim učenicima: „Zato vam kažem: ne brinite se za svoj život, šta ćete jesti, ili za svoje telo, šta ćete obući. **23** Jer život je vredniji od hrane i telo od odeće. **24** Pogledajte kako gavrani ne seju niti žanju, nemaju spremišta ni žitnice, a ipak ih Bog hrani. A koliko ste vi vredniji od ptica! **25** Ko od vas može time što se brine da i malo produži svoj životni vek? **26** Dakle, ako ne možete ni to najmanje, zašto se onda brinete za ostalo? **27** Pogledajte ljiljane kako rastu. Ne muče se niti predu, ali kažem vam, ni Solomon u svoj svojoj slavi nije bio odeven kao jedan od njih. **28** A ako Bog tako odeva poljsko rastinje, koje danas jeste, a sutra se baca u peć, koliko će pre odenuti vas, maloverni! **29** Zato ne tražite šta ćete jesti i šta ćete piti i ne brinite se! **30** Jer su svim tim zaokupljeni neznabošci ovoga sveta, ali vaš Otac zna da vam sve to treba. **31** Nego, tražite njegovo carstvo, a ovo će vam se dodati.

32 Ne boj se, malo stado, jer je volja vašeg Oca da vam da carstvo. **33** Prodajte ono što imate i novac dajte kao milostinju. Načinite sebi kese za novac koje se neće istrošiti, neiscrpno blago na nebesima, gde se lopov ne približava niti moljac nagrizi. **34** Jer gde je vaše blago, tamo će biti i vaše srce.

35 Neka vam bedra budu opasana i svetiljke upaljene. **36** I budite kao oni koji

* **12,6** Doslovno: „za dva asa”. As je bio šesnaesti deo denara. Vidi dodatak na kraju knjige.

čekaju svog gospodara kad se vraća sa svadbe, da mu odmah otvore kad stigne i pokuca. **37** Srećni su one slugе koje gospodar, kad stigne, nađe da bdiju! Zai-
sta, kažem vam, on će podviti rubove svoje haljine, postaviće ih za sto, pa će prići i služiće ih. **38** I ako stigne u drugoj straži,* ili čak u trećoj, i nađe ih tako, srećni su! **39** Ali ovo znajte, kad bi domaćin znao u koji će čas doći lopov, bdeo bi i ne bi dozvolio da mu provali u kuću. **40** Tako i vi budite spremni, jer Sin čovečiji dolazi u čas kad se ne nadate."

41 Tada je Petar upitao: „Gospode, govoriš li ovo poređenje samo nama ili svima?“ **42** A Gospod je odgovorio: „Ko je dakle verni i razboriti nastojnik koga će njegov gospodar postaviti nad svojim domom da im daje hranu u pravo vreme? **43** Srećan je taj sluga, ako ga njegov gospodar, kad dođe, nađe da radi tako! **44** Zai-
sta, kažem vam, postaviće ga nad svim svojim imanjem. **45** Ali ako bi taj sluga u svom srcu rekao: 'Moj gospodar kasni s dolaskom', pa bi počeo da tuče slugе i sluškinje i da jede, pije i opija se, **46** gospodar tog slugе doći će u dan kad ga ne očekuje i u čas koji ne zna i najstrože će ga kazniti i odrediće mu mesto među nevernima. **47** Tada će onaj sluga koji je razumeo volju svog gospodara, ali se nije pripremio niti je učinio po njegovoj volji, dobiti mnogo udaraca. **48** A onaj koji nije razumeo, pa je uradio nešto što zaslužuje udarce, dobiće ih malo. Od svakoga kome je mnogo dato, mnogo će se i tražiti. Kome je mnogo povereno, od njega će se više tražiti.

49 Došao sam da zapalim vatru na

* **12,38** „Uveče“ - prva straža u grčkoj i rimskoj podeli noći, od zalaska sunca do oko 21 sat. „Ponoć“ - druga straža, od oko 21 sat do ponoći. „Kad se oglase petlovi“ - treća straža, od ponoći do oko 3 sata. „Rano ujutru“ - četvrta straža, od oko 3 sata do izlaska sunca.

zemlji, i šta da još poželim kad je već zapaljena? **50** Jer postoji krštenje kojim treba da se krstim i tako mi je teško dok se to ne završi! **51** Mislite li da sam došao da donesem mir na zemlju? Nipošto, kažem vam, nego razdor. **52** Jer će od sada petoro u jednoj kući biti razdeljeno: troje protiv dvoje i dvoje protiv troje. **53** Biće razdeljeni: otac protiv sina i sin protiv oca, majka protiv kćeri i kći protiv majke, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve."

54 Zatim se obratio mnoštvu: „Kad vidite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete: 'Dolazi oluja.' I bude tako. **55** A kad vidite da duva južni vetar, kažete: 'Biće vrućine.' I bude tako. **56** Licemeri, znate da tumačite izgled zemlje i neba. Kako onda ne znate da protumačite ovo vreme? **57** Zašto sami ne prosudite šta je pravedno? **58** Na primer, kad s onim ko te tuži ideš pred poglavara, trudi se dok si još na putu da rešiš spor s njim, da te ne odvede pred sudiju, sudija te preda stražaru, a stražar te baci u zatvor. **59** Kažem ti, nećeš odande izaći dok ne isplatiš i poslednji novčić."*

13 Upravo u to vreme tamo su bili neki koji su mu pričali o Galilejci-
ma čiju je krv Pilat pomešao s krvlju žrtava koje su prinosili. **2** Isus im je rekao: „Mislite li da su ti Galilejci bili veći grešnici od svih ostalih Galilejaca jer su tako stradali? **3** Nipošto, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti. **4** Ili onih osamnaest na koje je pala kula u Siloamu i ubila ih, mislite li da su oni bili veći grešnici od svih ostalih ljudi koji žive u Jerusalimu? **5** Nipošto, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti."

6 Tada im je ispričao ovo poređenje:

* **12,59** Doslovno: „i poslednju leptu“. Lepta (lepton) bila je jevrejski bakarni ili bronzani novčić najmanje vrednosti. Vidi dodatak na kraju knjige.

„Jedan čovek je u svom vinogradu imao zasađenu smokvu i došao je da traži plod na njoj, ali ga nije našao. **7** I rekao je vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim da tražim plod na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Poseci je! Zašto da zbog nje zemlja stoji beskorisna?' **8** On mu je na to rekao: 'Gospodaru, ostavi je još ovu godinu, dok okopam oko nje i nađubrim je. **9** Možda će ubuduće donositi plod. A ako ga ne donese, poseći ćeš je.'"

10 Jednom je u Subotu poučavao u jednoj sinagogi. **11** Tamo je bila jedna žena opsednuta duhom zbog kog je već osamnaest godina bila bolesna. Bila je zgrčena i nikako nije mogla da se uspravi. **12** Kad ju je Isus video, obratio joj se i rekao: „Ženo, oslobođena si svoje bolesti.“ **13** I položio je ruke na nju, a ona se odmah uspravila i slavila Boga. **14** Tada je starešina sinagoge, ljut što je Isus lečio u Subotu, rekao narodu: „Šest je dana u koje treba raditi. Dakle, u te dane dolazite i lečite se, a ne u subotni dan.“ **15** Gospod mu je na to rekao: „Licemeri, ne odvezuje li svako od vas u Subotu svog bika ili magarca od jasala i odvodi ga da ga napoji? **16** Zar nije onda trebalo ovu Avramovu kćer, koju je Sotona osamnaest godina držao svezanu, osloboditi tih okova u subotni dan?“ **17** Kad je to rekao, svi su se njegovi protivnici postideli, a sav narod se radovao svim divnim delima koja je učinio.

18 Zatim je rekao: „Čemu je slično Božje carstvo? S čim da ga uporedim? **19** Ono je kao zрно gorušice koje je čovek uzeo i posejao u svom vrtu; i raslo i postalo drvo i ptice nebeske su se nastanile na njegovim granama.“

20 Opet je rekao: „S čim da uporedim Božje carstvo? **21** Slično je kvascu, koji je žena uzela i umesila u tri velike mere* brašna dok sva masa nije uskisla.“

* **13,21** Doslovno: „tri sea mere“. Sea mera iznosi 7,33 litre.

22 Putujući u Jerusalem, prolazio je kroz gradove i sela i poučavao. **23** Jedan čovek ga je upitao: „Gospode, da li je malo onih koji će biti spaseni?“ A on im je rekao: **24** „Navalite da uđete na uska vrata, jer će mnogi, kažem vam, tražiti da uđu, ali neće moći. **25** Kad domaćin jednom ustane i zaključa vrata, vi ćete ostati napolju i kucaćete na vrata, govoreći: 'Gospodine, otvori nam.' A on će vam reći: 'Ne poznajem vas.' **26** Tada ćete govoriti: 'Jeli smo i pili pred tobom, a ti si poučavao na našim ulicama.' **27** A on će vam reći: 'Ne poznajem vas. Odlazite od mene, svi koji činite nepravdu!' **28** Tamo ćete plakati i škrgutati zubima, kad vidite da su Avram, Isak i Jakov i svi proroci u Božjem carstvu, a vi ste izbačeni napolje. **29** Doći će ljudi s istoka i zapada, sa severa i juga, i sešće za sto u Božjem carstvu. **30** I ima poslednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti poslednji.“

31 U taj čas prišli su mu neki fariseji i rekli: „Izađi i idi odavde, jer Irod hoće da te ubije.“ **32** A on im je rekao: „Idite i kažite toj lisici: 'Evo, isterujem demone i lečim danas i sutra, a treći dan završiću što imam.' **33** Ali danas, sutra i prekosutra moram da nastavim put, jer ne priliči da prorok bude pogubljen van Jerusalima. **34** Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su k tebi poslali! Koliko puta sam hteo da skupim tvoju decu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali vi niste hteli! **35** Evo, vaša kuća vam se ostavlja pusta. Kažem vam, nećete me videti dok ne kažete: 'Blagoslovljen onaj koji dolazi u Gospodnje ime!'“

14 Kad je jednom u Subotu došao u kuću nekog farisejskog poglavara da jede, pažljivo su ga posmatrali. **2** A pred njim je bio jedan čovek koji je

imao vodenu bolest.* **3** Tada je Isus upitao poznavaoce Zakona i fariseje: „Da li se sme lečiti u Subotu ili ne sme?“ **4** Oni su ćutali. Tada je dotakao čoveka, izlečio ga i otpustio. **5** A njima je rekao: „Ako nekome od vas sin ili bik upadne u bunar, zar ga nećete odmah izvući i u subotni dan?“ **6** Na to nisu mogli da mu odgovore.

7 Kada je primetio kako zvanice sebi biraju najbolja mesta, ispričao im je poređenje: **8** „Kad te neko pozove na svadbu, nemoj zauzeti najbolje mesto. Možda je pozvan i neko ugledniji od tebe, **9** pa će onaj koji je pozvao tebe i njega doći i reći će ti: 'Ustupi mesto ovome.' Tada ćeš postidjen morati da zauzmeš poslednje mesto. **10** Nego kad te neko pozove, idi i zauzmi poslednje mesto, da ti onaj ko te je pozvao kaže kad dođe: 'Prijatelju, pomeri se na bolje mesto.' To će ti biti na čast pred svim drugim gostima. **11** Jer ko se uzvisuje, biće ponižen, a ko se ponizuje, biće uzvišen.“

12 Zatim je i čoveku koji ga je pozvao rekao: „Kad priređuješ ručak ili večeru, ne zovi svoje prijatelje ni svoju braću ni svoje rođake ni bogate susede. Možda će i oni tebe nekada pozvati i tako će ti uzvratiti. **13** Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromašne, sakate, hrome i slepe. **14** Bićeš srećan, jer oni nemaju čime da ti uzvrate. Uzvратиće ti se o vaskrsenju pravednih.“

15 Kad je to čuo jedan od gostiju, rekao mu je: „Srećan je onaj ko bude jeo hleb u Božjem carstvu.“

16 A Isus mu je rekao: „Jedan čovek je priredio veliku večeru, i pozvao mnoge. **17** Kad je bilo vreme za večeru, poslao je slugu da kaže zvanicama: 'Dođite, jer je sve već spremno.' **18** Ali svi redom su počeli da se izgovaraju. Prvi mu je rekao: 'Kupio sam njivu, i moram da idem da je pogledam. Molim te, izvini me.' **19** Drugi

je rekao: 'Kupio sam pet jarmova goveda i idem da ih isprobam. Molim te, izvini me.' **20** A treći je rekao: 'Upravo sam se oženio, i zato ne mogu da dođem.' **21** I tako se sluga vratio i javio to svom gospodaru. Tada se domaćin razgnevio i rekao slugi: 'Izađi brzo na trgove i gradske ulice i dovedi ovamo siromašne, sakate, slepe i hrome.' **22** Posle nekog vremena sluga je rekao: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio, ali još ima mesta.' **23** A gospodar je rekao slugi: 'Izađi na puteve i među ograde i nateraj ljude da uđu, da mi se napuni kuća. **24** Jer kažem vam, niko od onih koji su bili pozvani neće okusiti moju večeru.'“

25 S njim je išlo veliko mnoštvo ljudi. On se okrenuo i rekao im: **26** „Ako neko dođe k meni, a više voli svog oca i majku, ženu i decu, braću i sestre, pa i život svoj, ne može biti moj učenik. **27** Ko ne nosi svoj krst i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik. **28** Ko od vas, kad želi da gradi kulu, najpre ne sedne i proračuna trošak da vidi da li ima čime da je dovrši? **29** Inače bi se moglo desiti da postavi temelj, a ne može da dovrši gradnju, pa bi mu se svi koji to vide počeli rugati: **30** 'Ovaj čovek je počeo da gradi, a ne može da dovrši.' **31** Ili koji car, kad kreće u rat protiv drugog cara, prvo ne sedne i ne posavetuje se da li može s deset hiljada vojnika da se suprotstavi onome koji na njega dolazi s dvadeset hiljada? **32** Ako ne može, onda dok je onaj još daleko šalje izaslanike i moli za mir. **33** Tako, dakle, niko od vas ko ne ostavi sve što ima ne može biti moj učenik.

34 So je dobra. Ali ako so obljutavi, čime će se osoliti? **35** Nije dobra ni za zemlju ni za đubrivo. Baca se napolje. Ko ima uši da sluša, neka sluša.“

15 Svi poreznici i grešnici dolazili su k njemu da ga čuju. **2** Zato su fariseji i književnici gunđali: „Ovaj

* **14,2** Ili: hidropsija.

prima grešnike i jede s njima." **3** Tada im je ispričao ovo poređenje: **4** „Ako neko od vas ima sto ovaca i izgubi jednu od njih, zar neće ostaviti onih devedeset i devet u pustinji i tražiti izgublenu dok je ne nađe? **5** I kad je nađe, staviće je na ramena i radovaće se. **6** A kad dođe kući, pozvaće svoje prijatelje i susede i reći će im: 'Radujte se sa mnom, jer sam našao svoju izgubljenu ovcu.' **7** Kažem vam da će tako na nebu biti veća radost zbog jednog grešnika koji se kaje nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

8 Ili ako neka žena ima deset drahmi* pa izgubi jednu drahmu, zar neće upaliti svetiljku, počistiti kuću i pažljivo tražiti dok je ne nađe? **9** I kad je nađe, pozvaće svoje prijateljice i susede i reći će im: 'Radujte se sa mnom, jer sam našla drahmu koju sam izgubila.' **10** Kažem vam, takva je radost među Božjim anđelima zbog jednog grešnika koji se kaje."

11 Zatim je rekao: „Jedan čovek je imao dva sina. **12** Mlađi je rekao ocu: 'Oče, daj mi deo imanja koji mi pripada.' I on im je podelio imetak. **13** Posle nekoliko dana mlađi sin je pokupio sve, otputovao u daleku zemlju i tamo rasuo svoj imetak živeći raskalašno. **14** Kad je sve potrošio, nastala je velika glad širom te zemlje i on je počeo da oskudeva. **15** Čak je otišao i nagovorio jednog građanina te zemlje da ga uzme za najamnika, a ovaj ga je poslao na svoja polja da čuva svinje. **16** Želeo je da se nasiti rogačima koje su jele svinje, ali mu ih niko nije davao.

17 Kad se urazumio, rekao je: 'Koliko najamnika kod mog oca ima hleba u izobilju, a ja ovde umirem od gladi! **18** Ustaću, otići ću svome ocu i reći ću mu: 'Oče, zgrešio sam nebu i tebi. **19** Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi

me kao jednog od svojih najamnika.' **20** I ustao je i pošao svom ocu. Dok je još bio daleko, otac ga je ugledao i sažalio se, pa je potrčao, zagrlio ga i izljubio. **21** Tada mu je sin rekao: 'Oče, zgrešio sam nebu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' **22** A otac je rekao svojim slugama: 'Brzo, iznesite najbolju haljinu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obujte mu sandale. **23** Dovedite ugojenog junca i prigotovite ga, pa da jedemo i veselimo se, **24** jer mi je ovaj sin bio mrtav i oživeo je, bio je izgubljen i nađen je!' I počeli su da se vesele.

25 A njegov stariji sin bio je u polju. Kad se na povratku približio kući, čuo je muziku i igru. **26** Zato je pozvao jednog slugu i upitao ga šta se dešava. **27** On mu je odgovorio: 'Došao je tvoj brat, pa je tvoj otac prigotovio ugojenog junca, jer mu se vratio zdrav.' **28** On se rasrdio i nije hteo da uđe. Tada je njegov otac izašao i molio ga da uđe. **29** On je na to rekao svom ocu: 'Evo, tolike godine ti služim i nijednom nisam prestupio tvoju zapovest, a nikad mi ni jare nisi dao da se proveselimo sa svojim prijateljima. **30** A kad je došao ovaj tvoj sin koji je s bludnicama izjeo tvoj imetak, pripremio si mu ugojenog junca.' **31** Otac mu je tada rekao: 'Sine, ti si uvek sa mnom i sve što je moje tvoje je. **32** Ali trebalo je da se veselimo i da se radujemo, jer je ovaj tvoj brat bio mrtav i oživeo je, bio je izgubljen i nađen je.'"

16 Tada se obratio svojim učenicima: „Bio je jedan bogat čovek koji je imao nastojnika. Optužili su ga pred njim da mu rasipa imanje. **2** Zato ga je on pozvao i rekao mu: 'Šta to čujem za tebe? Podnesi račun o svom upravljanju, jer više ne možeš da budeš nastojnik.' **3** Tada je nastojnik rekao u

* **15,8** Drahma je grčki srebrnik koji je težio 3,4 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

sebi: 'Šta sad da radim? Gospodar mi oduzima nastojništvo. Da kopam, nisam dovoljno jak, a da prosim, stidim se. **4** Znam šta ću uraditi da me ljudi prime u svoje kuće kad mi se oduzme nastojništvo.' **5** I pozvao je redom sve dužnike svog gospodara, pa je prvog upitao: 'Koliko duguješ mom gospodaru?' **6** On je odgovorio: 'Sto bati* maslinovog ulja.' A on mu reče: 'Uzmi svoj račun pa sedi i brzo napiši pedeset.' **7** Zatim je upitao drugoga: 'Koliko ti duguješ?' Odgovorio je: 'Sto kora* pšenice.' A on mu reče: 'Uzmi svoj račun i napiši osamdeset.' **8** I gospodar je pohvalio nastojnika zbog njegove snalažljivosti, jer sinovi ovoga doba snalažljivije postupaju sa svojim naraštajem nego sinovi svetlosti.

9 Zato vam kažem, stecite prijatelje nepravednim bogatstvom, da bi vas, kad ono nestane, primili u večna boravišta. **10** Ko je veran u najmanjem, veran je i u mnogome, a ko je nepravedan u najmanjem, nepravedan je i u mnogome. **11** Zato, ako ne postupate verno s nepravednim bogatstvom, ko će vam poveriti istinsko bogatstvo? **12** I ako ne postupate verno s onim što je tuđe, ko će vam dati ono što je vaše? **13** Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednog mrzeti, a drugog voleti, ili će jednom biti privržen, a drugog prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

14 Sve su to slušali fariseji, koji su voleli novac, i rugali su mu se. **15** A on im je rekao: „Vi se pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaje vaše srce. Jer što je među ljudima uzvišeno, u Božjim očima je odvratno.

16 Zakon i Proroci govore o Jovanu. Od tada se objavljuje dobra vest o Božjem carstvu, i svi navaljuju svim silama da ga se domognu. **17** Zaista, lakše će se dogo-

* **16,6** Bat iznosi 22 litre.

* **16,7** Kor iznosi 220 litara. Vidi dodatak na kraju knjige.

diti da nebo i zemlja nestanu nego da ijedan delić slova Zakona ostane neispunjen.

18 Svako ko se razvede od svoje žene i oženi se drugom, čini preljubu. I ko se oženi razvedenom ženom, čini preljubu.

19 Bio je jedan bogat čovek, koji se oblačio u purpur i lan i svaki dan je uživao u raskoši. **20** A pred njegova vrata su donosili jednog prosjaka koji se zvao Lazar. On je bio pun čireva **21** i želeo je da se nasiti onim što je padalo s bogataševog stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. **22** Jednog dana prosjak je umro i anđeli su ga odneli u Avramovo naručje.

A umro je i bogataš i bio je sahranjen. **23** Dok je u hadu* bio u mukama, podigao je oči i u daljini video Avrama i odmah do njega Lazara. **24** Tada je povikao: 'Oče Avrame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vrh svog prsta u vodu i rashladi mi jezik, jer se mučim u ovom plamenu.' **25** Ali Avram je rekao: 'Sine, seti se da si za života primio svoje dobro, dok je Lazar primio zlo. A sada se on ovde teši, a ti se mučiš. **26** Pored svega toga, između nas i vas je velika provalija, tako da oni koji žele da odavde pređu k vama, ne mogu, a ni oni odande ne mogu da pređu k nama.' **27** On mu je tada rekao: 'Molim te onda, oče, pošalji ga u kuću mog oca, **28** jer imam petoro braće, pa neka im o svemu posvedoči da ne bi i oni došli na ovo mesto muka.' **29** Ali Avram je rekao: 'Imaju Mojsija i Proroke, neka njih slušaju.' **30**

* **16,23** Grčka reč „hades“ pominje se 11 puta u Novom Savezu i odgovara hebrejskoj reči „šeoł“, koja se nalazi na 66 mesta u mazoretskom tekstu, i odnosi se na podzemni svet mrtvih, što simbolički predstavlja zajedničku grobnicu čovečanstva. Had je sinonim za smrt i grob (vidi Otkrivenje 20,14).

Mnogi Jevreji prvog veka bili su pod uticajem grčke mitologije i paganskih verovanja u besmrtnost duše, i Isus je to iskoristio za pouku o grehu neverstva.

A on mu je rekao: 'Ne, oče Avrame, nego ako neko iz mrtvih dođe k njima, pokajaće se.' **31** On mu je na to rekao: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće poverovati ni ako neko ustane iz mrtvih.'

17 Tada je rekao svojim učenicima: „Nije moguće da ne dođu uzroci za sablažnjavanje.* Ali teško onome preko koga dolaze! **2** Bilo bi mu bolje da mu se oko vrata obesi mliniski kamen i da bude bačen u more nego da jednog od ovih malih pokoleba u veri.* **3** Pazite na sebe! Ako tvoj brat počini greh, ukori ga. Ako se pokaje, oprosti mu. **4** Ako ti i sedam puta na dan sagreši i sedam puta se vrati k tebi i kaže: 'Kajem se', oprosti mu.“ **5** A apostoli su rekli Gospodu: „Daj nam više vere.“ **6** Tada je Gospod rekao: „Kad biste imali veru veliku samo kao zrno gorušice, rekli biste ovom drvetu: 'Iščupaj se s korenom i presadi se u more!' i poslušao bi vas.

7 Ko će od vas svom slugi koji ore ili čuva stado reći kad se on vrati s polja: 'Dođi odmah i sedi za sto'? **8** Zar mu umesto toga neće reći: 'Pripremi mi nešto za večeru, pa stavi kecelju i služi me dok jedem i pijem, a posle ćeš ti jesti i piti'? **9** Zar će biti zahvalan slugi zato što je izvršio svoje dužnosti? Ne verujem. **10** Tako i vi, kad izvršite sve svoje dužnosti, recite: 'Mi smo beskorisne sluge. Uradili smo ono što smo bili dužni da uradimo'."

11 Dok je išao u Jerusalim, prolazio je kroz Samariju i Galileju. **12** Kad je ulazio u jedno selo, ugledalo ga je deset gubavaca, ali kad su ustali, ostali su podalje. **13** I povikali su: „Isuse, Učitelju, smiluj nam se!“ **14** Kad ih je ugledao, rekao im je: „Idite i pokažite se sveštenicima.“ I dok su odlazili, očistili su se. **15** Jedan od njih,

* **17,1** Ili: „spoticanje“.

* **17,2** Ili: „navede na greh, sablazni“. Doslovno: „navede na spoticanje“.

videvši da je izlečen, vratio se slaveći Boga na sav glas. **16** Pao je niče pred Isusove noge i zahvalio mu. A bio je Samarićanin. **17** Tada Isus reče: „Zar se nisu očistila deseterica? Gde su onda ostala deveterica? **18** Zar se nijedan od njih nije vratio da bi dao slavu Bogu, osim ovog čoveka iz drugog naroda?“ **19** I reče mu: „Ustani i idi. Tvoja vera te je izlečila.“

20 Kad su ga fariseji pitali kada će doći Božje carstvo, on im je odgovorio: „Božje carstvo ne dolazi tako da se može videti. **21** Ljudi neće reći: 'Evo, ovde je!' ili 'Onde je!' Jer Božje carstvo je među vama.“

22 Tada je rekao učenicima: „Doći će dani kad ćete poželeći da vidite jedan od dana Sina čovečijeg, ali ga nećete videti. **23** I ljudi će vam govoriti: 'Evo, onde je!' ili 'Evo, ovde je!' Ali ne izlazite i ne trčite za njima. **24** Jer kao što munja svojim bleskom zasvetli s jednog kraja neba do drugog kraja neba, tako će biti i sa Sinom čovečijim. **25** Ali on prvo mora mnogo pretrpeti i ovaj naraštaj ga mora odbaciti. **26** I kao što je bilo u Nojevim danima, tako će biti i u danima Sina čovečijega: **27** jeli su, pili, ženili se i udavali sve do dana kad je Noje ušao u barku. I došao je potop i sve ih uništio. **28** Isto tako, biće kao i u Lotovim danima: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili i gradili. **29** Ali onog dana kad je Lot izašao iz Sodoma, s neba su zapljuštali vatra i sumpor i sve ih uništili. **30** Isto će tako biti i onog dana kad se pojavi Sin čovečiji.

31 Tog dana ko bude na krovu, a stvari mu budu u kući, neka ne silazi da ih uzme. I ko bude na njivi, neka se ne vraća nazad. **32** Setite se Lotove žene. **33** Ko se trudi da sačuva svoj život, izgubiće ga, a ko ga izgubi, sačuvaće ga. **34** Kažem vam, te noći dvojica će biti u jednom krevetu: jedan će se uzeti, a drugi će ostati napušten. **35** Dve će mleti na istom mlinu: jedna će se uzeti, a druga će ostati napušte-

na. **36** Dva će biti na njivi: jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti." **37** Tada su mu rekli: „Gde, Gospode?” A on im je rekao: „Gde bude strvine, tamo će se i orlovi skupljati.”

18 Tada im je ispričao poređenje o tome da uvek treba da se mole i da ne odustaju: **2** „U jednom gradu bio je jedan sudija koji se nije bojao Boga i koji nije mario za ljude. **3** A u tom gradu je bila i jedna udovica koja je dolazila k njemu i molila ga: 'Pomozi mi da dobijem pravdu u sporu sa onim sa kojim se sudim.' **4** Neko vreme to nije hteo, ali na kraju je rekao u sebi: 'Ne bojim se Boga niti marim za ljude, **5** ali ova udovica mi toliko dosađuje da ću joj ipak pomoći da dobije pravdu, tako da više ne dolazi i da me više ne muči.' **6** Tada je Gospod rekao: „Jeste li čuli šta je nepravedni sudija kazao? **7** Zar se onda Bog neće pobrinuti da pravdu dobiju njegovi izabrani koji k njemu vaze dan i noć, iako naizgled dugo čekaju da im pomogne? **8** Kažem vam, pobrinuće se da brzo dobiju pravdu. Ali kad Sin čovečiji dođe, hoće li naći veru na zemlji?”

9 A nekima koji su bili uvereni u svoju pravednost, a druge su potcenjivali, ispričao je ovo poređenje: **10** „Dva čoveka su otišla u hram da se mole. Jedan je bio farisej, a drugi poreznik. **11** Farisej je stao i ovako se molio u sebi: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: iznuđivači, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj poreznik. **12** Postim dvaput sedmično, dajem desetak od svega što steknem.' **13** A poreznik, stojeći podalje, nije hteo ni oči da podigne prema nebu, nego se udario u grudi, govoreći: 'Bože, budi milostiv meni grešniku.' **14** Kažem vam, ovaj je otišao kući opravdan, a ne onaj. Jer ko se uzvisuje biće ponižen, a ko se ponizuje biće uzvišen.”

15 Ljudi su mu dovodili i malu decu da

ih dotakne. Kad su učenici to videli, prekoravali su ih. **16** Ali Isus je pozvao k sebi decu i rekao: „Pustite decu da dolaze k meni i ne branite im. Jer takvima pripada Božje carstvo. **17** Zaista, kažem vam, ko ne primi Božje carstvo poput deteta, neće ući u njega.”

18 Jedan poglavar ga je upitao: „Učitelju dobri, šta moram da radim da nasledim večni život?” **19** Isus mu reče: „Zašto me zoveš dobrim? Niko nije dobar, osim jednoga, Boga. **20** Zapovesti znaš: 'Ne učini preljubu', 'Ne poćini zloćin ubistva', 'Ne ukradi', 'Ne svedoći lažno', 'Poštuj svog oca i svoju majku.'” **21** Tada on reče: „Svega se toga držim još od mladosti.” **22** Kad je Isus to ćuo, reče mu: „Još ti jedno nedostaje: Prodaj sve što imaš i novac razdeli siromašnima, pa ćeš imati blago na nebesima. Onda dođi i kreni za mnom.” **23** Kad je to ćuo, duboko se raćalostio, jer je bio vrlo bogat.

24 Isus ga je pogledao i rekao: „Kako će teško bogati ući u Božje carstvo! **25** Lakše je kamili da prođe kroz iglene uši* nego bogatašu da uđe u Božje carstvo.” **26** Oni koji su to ćuli upitali su: „Ko se onda moće spasti?” **27** A on reče: „Ono što je ljudima nemoguće, Bogu je moguće.” **28** Petar reče: „Evo, mi smo sve ostavili i pošli smo za tobom.” **29** Tada im Isus reče: „Zaista, kažem vam, niko nije ostavio kuću ili ženu ili braću ili roditelje ili decu radi Boćjeg carstva, **30** a da neće u ovom vremenu primiti mnogo više, a u dobu koje dolazi večni život.”

31 Tada je uzeo dvanaestoricu na stranu i rekao im: „Evo, idemo u Jerusolim. I ispuniće se sve što su proroci napisali za Sina ćovećijeg. **32** Predaće ga neznaboćcima, rugaće mu se, zlostavljaće ga i pljuvaće ga. **33** Izbićevaće ga i zatim

* **18,25** Izraz „iglene uši” verovatno se odnosi na jednu od kapija Jerusalama koja je bila uska i niska.

ubiti, a treći dan će vaskrsnuti.” **34** Ali oni nisu shvatili ništa od toga, nego im je značenje tih reči bilo skriveno i nisu znali o čemu govori.

35 Dok se približavao Jerihonu, jedan slep čovek je sedeo pored puta i prosio. **36** Kad je čuo da prolazi mnoštvo ljudi, pitao je šta se događa. **37** Rekli su mu: „Prolazi Isus Nazarećanin!” **38** Tada je povikao: „Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!” **39** Oni koji su išli napred ućutkivali su ga, ali on je još jače vikao: „Sine Davidov, smiluj mi se!” **40** Isus se tada zaustavio i zapovedio da ga dovedu k njemu. Kad se približio, Isus ga je upitao: **41** „Šta hoćeš da ti učinim?” On je odgovorio: „Gospode, učini da progledam.” **42** A Isus mu je rekao: „Progledaj! Vera te je tvoja izlečila.” **43** I odmah je progledao i pošao za njim, slaveći Boga. I sav narod koji je to video hvalio je Boga.

19 Isus je ušao u Jerihon i prolazio gradom. **2** Tamo je bio jedan čovek koji se zvao Zakhej. On je bio glavni poreznik i bio je bogat. **3** Želeo je da vidi ko je taj Isus, ali nije mogao od naroda, jer je bio niskog rasta. **4** Zato je otrčao napred i popeo se na divlju smokvu da ga vidi, jer je trebalo da prođe tim putem. **5** Kad je Isus stigao na to mesto, pogledao je gore i rekao mu: „Zakheju, siđi brzo, jer danas treba da budem gost u tvojoj kući.” **6** I on je brzo sišao i radosno ga ugostio. **7** A svi koji su to videli, gundali su govoreći: „Svratio je kod čoveka koji je grešnik.” **8** Zakhej je ustao i rekao Gospodu: „Evo, Gospode, pola svoje imovine dajem siromašnima, i svima koje sam lažno optužio da bih iznudio novac vraćam četvorostruko.” **9** Na to mu je Isus rekao: „Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i ovo Avramov sin. **10** Jer je Sin čovečiji došao da traži i da spase ono što je izgubljeno.”

11 Dok su to slušali, ispričao im je još jedno poređenje, jer je bio blizu Jerusali-ma, a oni su mislili da će Božje carstvo odmah biti uspostavljeno. **12** Zato je rekao: „Jedan čovek plemenitog roda otputovao je u daleku zemlju da preuzme carsku vlast i da se zatim vrati. **13** Pozvao je deset svojih slugu, dao im deset kesu novaca* i rekao: ‘Poslušajte dok ne dođem.’ **14** Ali njegovi sunarodnici su ga mrzeli i poslali su za njim izaslanike s porukom: ‘Ne želimo da on caruje nad nama.’

15 Kad se on vratio, nakon što je preuzeo carsku vlast, zapovedio je da mu pozovu one slugu kojima je dao srebrni novac, da bi utvrdio šta su zaradili. **16** Tada je prišao prvi i rekao: ‘Gospodaru, tvoja kesu novca je donela deset kesu.’ **17** A on mu je rekao: ‘Odlično, dobri slugo! Zato što si bio veran u najmanjem, vladaj nad deset gradova.’ **18** Zatim je došao drugi i rekao: ‘Tvoja kesu novca, gospodaru, donela je pet kesu.’ **19** I ovome je rekao: ‘Ti budi nad pet gradova.’ **20** A treći je došao i rekao: ‘Gospodaru, evo tvoje kesu sa novcima! Čuvao sam je u peškiru. **21** Bojao sam te se jer si strog čovek, uzimaš što nisi uložio i žanješ što nisi posejao.’ **22** A on mu je rekao: ‘Sudiću ti po tvojim rečima, zli slugo. Znao si da sam strog čovek, da uzimam što nisam uložio i žanjem što nisam posejao? **23** Zašto onda nisi moj srebrni novac stavio u banku? Tada bih ga po dolasku podigao s kamatom.’

24 Onima koji su tamo stajali rekao je: ‘Uzmite od njega tu kesu sa novcem i dajte je onome ko ima deset kesu.’ **25** A oni rekoše: Gospodaru, on već ima deset kesu!’ Ali on odgovori: **26** ‘Kažem vam, svakome ko ima, daće se još, a onome ko

* **19,13** Doslovno: „deset mina”. Grčka mina težila je 340 grama i nije bila kovanica. Razlikovala se od jevrejske mine. Vidi dodatak na kraju knjige.

nema, uzeće se i ono što ima. **27** A one moje neprijatelje koji nisu hteli da ja carujem nad njima dovedite ovamo i pogubite ih preda mnom'."

28 Kad je ovo ispričao, krenuo je dalje, ulazeći u Jerusalim. **29** Kad se približio Betfagi i Betaniji na gori koja se zove Maslinska gora, poslao je dvojicu učenika **30** i rekao im: „Idite u selo koje vidite pred sobom. Kad uđete u njega naći ćete privezano magare na kome još niko nije sedeo. Odvezite ga i dovedite. **31** Ako vas neko upita: 'Zašto ga odvezujete?' recite: 'Gospodu treba'." **32** Tako su oni koji su bili poslani otišli i našli sve kako im je rekao. **33** Dok su odvezivali magare, njegovi vlasnici su ih upitali: „Zašto odvezujete magare?" **34** Oni su odgovorili: „Gospodu treba." **35** Zatim su Isusu doveli magare, bacili na njega svoje haljine i smestili Isusa.

36 Dok je prolazio, ljudi su prostirali svoje haljine po putu. **37** I čim se približio putu koji se spušta s Maslinske gore, sve mnoštvo učenika počelo je da se raduje i da na sav glas hvali Boga zbog svih čuda koja su videli: **38** „Blagoslovljen onaj koji dolazi kao car u Gospodnje ime! Mir na nebu i slava na visinama!" **39** A neki fari-seji iz naroda rekli su mu: „Učitelju, prekori svoje učenike." **40** A on im je na to rekao: „Kažem vam, ako oni učute, kame-nje će vikati."

41 Kad se približio i video grad, zaplakao je nad njim **42** i rekao: „Da si barem u ovaj dan spoznao šta ti je potrebno da bi imao mir! Ali sada je to skriveno od tvojih očiju. **43** Jer će ti doći dani kad će tvoji neprijatelji podići oko tebe ogradu od zašiljenih kolaca i opkoliće te i pritisnuće te sa svih strana. **44** I sravnice sa zemljom tebe i tvoju decu u tebi. Neće ostaviti u tebi ni kamen na kamenu, jer nisi prepoznao da je došlo vreme da se ispita kakva su tvoja dela."

45 I ušao je u hram i počeo da isteruje prodavce, **46** govoreći im: „Pisano je: 'Moj dom biće dom molitve',* a vi ste od njega napravili razbojničku pećinu."

47 Svakog dana poučavao je u hramu. A sveštenički glavari, književnici i vodeći ljudi u narodu tražili su priliku da ga pogube, **48** ali nisu mogli ništa da učine, jer je sav narod stalno bio uz njega i slušao ga.

20 Dok je jednog dana poučavao narod u hramu i objavljivao dobru vest, prišli su mu sveštenički glavari i književnici sa starešinama **2** i rekli mu: „Kaži nam kojom vlašću to činiš? Ko ti je dao tu vlast?" **3** A on im je odgovorio: „I ja ću vas nešto pitati. Recite mi, **4** da li je krštenje kojim je Jovan krstio bilo s neba ili od ljudi?" **5** Tada su oni počeli da raspravljaju među sobom: „Ako kažemo: 'S neba', reći će: 'Zašto mu niste verovali?' **6** A ako kažemo: 'Od ljudi', sav će nas narod kamenovati, jer su uvereni da je Jovan bio prorok." **7** Zato su odgovorili da ne znaju odakle je. **8** A Isus im je rekao: „Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim."

9 Zatim je narodu ispričao ovo poređenje: „Jedan čovek je zasadio vinograd. Dao ga je u zakup vinogradarima i otputovao u tuđinu na duže vreme. **10** Kad je došlo vreme, poslao je jednog roba k vinogradarima, da mu daju deo vinogradskog roda. Ali vinogradari su ga istukli i poslali nazad praznih ruku. **11** On im je poslao i drugog roba. I njega su istukli, osramotili i poslali nazad praznih ruku. **12** Poslao je i trećeg. I njega su izranjavali i izbacili. **13** Tada je vlasnik vinograda rekao: 'Šta da radim? Poslaću svog voljenog sina. Njega će valjda poštovati.' **14** Ali kad su ga vinogradari ugledali, počeli su da raspravljaju među sobom: 'Ovo je nasled-

* **19,46** Vidi: Isaija 56,7.

nik. Hajde da ga ubijemo i da uzmemo njegovo nasljedstvo.' **15** Tada su ga izbacili iz vinograda i ubili. Šta će im dakle uraditi vlasnik vinograda? **16** Doći će i pogubiće te vinogradare, a vinograd će dati drugima."

Kad su to čuli, rekli su: „To se ne sme dogoditi!“ **17** On ih je pogledao i rekao: „Šta onda znači ono što je napisano: 'Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen'?" **18** Ko padne na taj kamen, razbiće se, a na koga on padne, satrće ga."

19 Književnici i sveštenečki glavari hteli su istog časa da dignu ruke na njega, jer su shvatili da je ovo poređenje ispričao imajući njih na umu, ali su se bojali naroda. **20** Vrebajući ga, poslali su neke unajmljene ljude da se prave da su pravedni, kako bi ga uhvatili u reči i predali namešniku pod njegovu vlast i nadležnost. **21** I oni su ga upitali: „Učitelju, znamo da ispravno govoriš i učiš i da nisi pristrasan, nego po istini učiš Božjem putu. **22** Da li nam je dozvoljeno da plaćamo porez caru ili nije?“ **23** Ali on je prozreo njihovo lukavstvo i rekao im: **24** „Pokažite mi denar.* Čiji lik i natpis ima?“ Odgovorili su: „Carev.“ **25** Tada im reče: „Dajte, dakle, caru carevo, a Bogu Božje.“ **26** I nisu mogli da ga uhvate pred narodom u tome što je rekao, nego su ćutali zadivljeni njegovim odgovorom.

27 Prišli su mu neki od sadukeja, koji kažu da nema vaskrsenja, i upitali su ga: **28** „Učitelju, Mojsije nam je napisao: 'Ako nekome umre brat koji je imao ženu, ali nije imao dece, njegov brat treba da uzme tu ženu i da s njom podigne potomstvo svom bratu.'* **29** Bilo je tako sedmoro braće. Prvi je uzeo ženu i umro bez dece.

* **20,17** Vidi: Psalam 118,22.

* **20,24** Doslovno: Rimski srebrnik koji je težio 3,85 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **20,28** Vidi: 5. Mojsijeva 25,5.

30 Tada ju je uzeo drugi, **31** a zatim treći. I tako su sva sedmorica pomrla ne ostavivši dece. **32** Na kraju je umrla i žena. **33** Dakle, kad bude vaskrsenje, kome će od njih biti žena? Jer su je sedmorica imala za ženu."

34 Isus im je rekao: „Ljudi koji žive u ovom dobu žene se i udaju, **35** ali oni koji budu dostojni da žive u onom dobu i da vaskrsnu iz mrtvih, neće se ženiti niti udavati. **36** Oni više neće moći ni umreti, jer će biti kao anđeli, i biće Božja deca jer će biti deca vaskrsenja. **37** A da mrtvi ustaju pokazao je i Mojsije u zapisu o grmu gde Gospoda naziva 'Bogom Avramovim i Bogom Isakovim i Bogom Jakovljevim'. **38** On nije Bog mrtvih, nego živih, jer su njemu svi živi.“ **39** Neki književnici su na to rekli: „Učitelju, dobro si rekao.“ **40** I više se nisu usudili da ga išta pitaju.

41 Onda je on njih upitao: „Kako to da kažu da je Hristos Davidov sin? **42** Jer sam David kaže u knjizi Psalama: 'Gospod je rekao mom Gospodu: 'Sedi meni s desne strane, **43** dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.'* **44** David ga, dakle, naziva Gospodom, pa kako mu je onda sin?“

45 I dok je sav narod slušao, rekao je učenicima: **46** „Čuvajte se književnika koji rado šetaju u dugim haljinama i vole da ih pozdravljaju na trgovima i rado zauzimaju prva mesta u sinagogama i najbolja mesta na večerama, **47** i koji otimaju imovinu udovicama i dugo se mole samo zato da ih drugi vide. Oni će dobiti strožu presudu.“

21 I pogledavši gore video je kako bogataši ubacuju svoje darove u riznicu. **2** I vide neku siromašnu udovicu kako tamo ubacuje dva novčića.*

* **20,43** Vidi: Psalam 110,1.

* **21,2** Doslovno: „dve lepte“. Lepta (lepton) bila je jevrejski bakarni ili bronzani novčić najmanje vrednosti.

3 I rekao je: „Zaista, kažem vam, ova siromašna udovica ubacila je više od svih njih. **4** Jer su svi oni ubacili darove u prilogu Bogu od svog viška, a ova žena je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala za život.“

5 Dok su neki govorili o hramu, kako je ukrašen lepim kamenjem i posvećenim darovima, **6** rekao je: „Doći će dani u kojima se od svega ovoga što ovde vidite neće ostaviti ni kamen na kamenu, sve će biti srušeno.“ **7** Tada su ga upitali: „Učitelju, kada će to biti i šta će biti znak da je došlo vreme da se to dogodi?“ **8** A on reče: „Pazite da ne budete zavedeni! Jer mnogi će doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Hristos', i 'Vreme se približilo.' Ne idite za njima. **9** I kad čujete za ratove i nemire, ne plašite se. Jer to mora najpre da se dogodi, ali neće odmah doći kraj.“

10 Zatim im je rekao: „Ustaće narod na narod, i carstvo na carstvo. **11** I biće snažnih zemljotresa i po raznim mestima biće pošasti i gladi. Biće zastrašujućih prizora i velikih znakova s neba.

12 A pre svega ovoga dići će ruke na vas, progoniće vas i predavaće vas u sinagoge i zatvore, i vodiće vas pred careve i namesnike zbog mog imena. **13** To će vam biti prilika da svedočite. **14** Zato nemojte unapred smišljati šta ćete reći u svoju odbranu, **15** jer ću vam ja dati reči i mudrost kojima se svi vaši protivnici zajedno neće moći suprotstaviti niti će ih moći osporiti. **16** A predavaće vas čak i roditelji, braća, rođaci i prijatelji. Neke od vas će ubiti. **17** Svi će vas mrzeti zbog mog imena. **18** Ali vam ni dlaka s glave neće pasti. **19** Svojom istrajnošću zadobićete svoje duše.

20 Kad vidite da je Jerusalem opkolila vojska i ulogorila se oko njega, tada znajte da se njegovo opustošenje približilo. **21** Tada oni koji budu u Judeji neka beže u gore. Oni koji budu u gradu neka ga napu-

ste, a oni koji budu u selima neka ne ulaze u grad. **22** Jer to su dani kada će se pravda izvršiti, da se ispuni sve što je napisano. **23** Teško trudnicama i dojiljama u te dane! Jer će strašna nevolja snaći ovu zemlju i gnev će se izliti na ovaj narod. **24** Pašće od oštrice mača i odvešće ih u zarobljeništvo među sve narode. I Jerusalem će gaziti neznabošci dok se ne završe vremena neznabožaca.

25 I biće znakova na suncu, mesecu i zvezdama, a narode na zemlji obuzeće teskoba i osećaj nemoći zbog huke mora i talasa, **26** i ljudi će umirati od straha i očekivanja onoga što će zadesiti svet, jer će se sile nebeske uzdrmati. **27** I tada će videti Sina čovečijeg kako dolazi u oblaku sa silom i velikom slavom. **28** A kad sve to počne da se zbiva, uspravite se i podignite glavu, jer se približava vaše izbavljenje.“

29 Zatim im je ispričao jedno poređenje: „Pogledajte smokvu i sve ostalo drveće. **30** Kad vidite da je već napupilo, i sami znate da je blizu leto. **31** Tako i vi, kad vidite da se sve to zbiva, znajte da je blizu Božje carstvo. **32** Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi. **33** Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći.“

34 Ali pazite na sebe da vam srce ne bude zaokupljeno prekomernim jelom i opijanjem i životnim brigama, i da vas taj dan ne zatekne i iznenadi **35** kao zamka. Jer će doći na sve koji žive po svoj zemlji. **36** Zato budite budni, i usrdno se molite sve vreme da biste uspeli umaći svemu ovome što treba da se dogodi, i stati pred Sina čovečijeg.“

37 Danju je poučavao u hramu, a noću je izlazio i boravio na gori koja se zove Maslinska gora. **38** A sav narod je rano ujutru dolazio k njemu u hram da ga sluša.

22 Približavao se Praznik beskvasnih hlebova, koji se zove Pasha. **2** Sveštenečki glavari i književnici hteli su da ubiju Isusa, ali pošto su se bojali naroda, tražili su za to povoljnu priliku. **3** Sotona je ušao u Judu, koji se zvao Iskariotski, i koji je bio jedan od dvanaestorice. **4** On je otišao i razgovarao sa sveštenečkim glavarima i hramskim zapovednicima o tome kako da im ga izda. **5** Oni su se obradovali i dogovorili se da mu daju srebrni novac. **6** On je pristao i tražio priliku da im ga izda kad ne bude naroda u blizini.

7 Došao je dan beskvasnih hlebova, u koji je trebalo pripremiti Pashu. **8** Isus je poslao Petra i Jovana i rekao im: „Idite i pripremite nam Pashu da jedemo.“ **9** Oni su ga upitali: „Gde hoćeš da je pripreмимо?“ **10** Odgovorio im je: „Kad uđete u grad srešće vas čovek koji nosi krčag s vodom. Pođite za njim u kuću u koju uđe.“ **11** I recite domaćinu te kuće: 'Učitelj te pita: 'Gde je gostinska soba u kojoj mogu da jedem Pashu sa svojim učenicima?' **12** On će vam pokazati veliku nameštenu gornju sobu. Tamo je pripremite.“ **13** Oni su otišli i našli sve onako kako im je rekao. I pripremili su Pashu.

14 Kad je došlo vreme, smestio se za sto, a s njim i apostoli. **15** I rekao im je: „Veoma sam želeo da jedem ovu Pashu s vama pre svojih patnji. **16** Jer kažem vam, neću je ponovo jesti dok se u Božjem carstvu ne ispuni sve što ona predstavlja.“ **17** I uzeo je čašu, zahvalio Bogu i rekao: „Uzmite je i dodajte jedan drugom. **18** Jer kažem vam, od sada više neću piti od vinogradskog roda dok ne dođe Božje carstvo.“

19 I uzeo je hleb, zahvalio Bogu, izlomio ga, dao im i rekao: „Ovo predstavlja moje telo koje će se dati za vas. Činite ovo meni za spomen.“ **20** Tako je uzeo i čašu posle večere i rekao: „Ova čaša predstav-

lja novi savez u krvi mojoj, koja će se prolići za vas.

21 Ali evo, ruka mog izdajnika sa mnom je za stolom. **22** Jer Sin čovečiji odlazi kao što je određeno, ali teško onom čoveku koji ga izda!“ **23** Tada su oni počeli da raspravljaju među sobom ko bi od njih mogao biti taj koji će to učiniti.

24 A među njima je nastala i prepirka o tome ko bi od njih bio najveći. **25** Tada im je Isus rekao: „Carevi gospodare narodima i oni koji vladaju narodima nazivaju se dobrotvorima. **26** Ali vi ne budite takvi. Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi, a onaj koji predvodi neka bude kao onaj koji služi. **27** Jer ko je veći, onaj koji je za stolom ili onaj koji služi? Zar nije onaj koji je za stolom? A ja sam među vama kao onaj koji služi.“

28 Vi ste ostali sa mnom u mojim kušnjama. **29** Zato ja s vama sklapam savez za carstvo, kao što je moj Otac sa mnom sklopio savez, **30** da jedete i pijete za mojim stolom u mom carstvu, i da sedite na prestolima i sudite nad dvanaest Izraelovih plemena.“

31 I Gospod reče: „Simone, Simone, evo Sotona traži da vas rešeta kao pšenicu. **32** Ali ja sam se usrdno molio za tebe da tvoja vera ne oslabi. A ti, kad se obratiš, ojačaj svoju braću.“ **33** Tada mu Petar reče: „Gospode, spreman sam da s tobom idem i u zatvor i u smrt.“ **34** A on reče: „Kažem ti, Petre, petao danas neće zapevati dok tri puta ne porekneš da me poznaješ.“

35 Još im reče: „Kad sam vas poslao bez kese za novac, bez torbe i bez sandala, da li vam je nešto nedostajalo?“ Odgovorili su: „Nijel!“ **36** Tada im reče: „Ali sada, ko ima kesu za novac, neka je uzme. Isto tako i torbu. I ko nema mač, neka proda svoju haljinu i neka ga kupi. **37** Jer vam kažem da se na meni mora izvršiti ono što je napisano: 'Bio je ubrojan među

bezakonike.* Jer se izvršava ono što se odnosi na mene." **38** Tada su rekli: „Gospode, evo ovde dva mača." A on im reče: „Dovoljno je."

39 Zatim je izašao i po običaju pošao na Maslinsku goru. Za njim su pošli i učenici. **40** Kad su došli tamo, rekao im je: „Molite se da ne dođete u iskušenje." **41** Zatim se udaljio od njih otprilike koliko se može dobaciti kamenom, pa je kleknuo i molio: **42** „Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od mene. Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja." **43** Tada mu se pojavio anđeo s neba i jačao ga. **44** A kad se našao u teškoj duševnoj patnji, molio se još usrdnije. Znoj mu je postao kao kapi krvi koje su padale na zemlju. **45** Kad je ustao od molitve, došao je do učenika i našao ih kako spavaju od žalosti. **46** I rekao im je: „Zašto spavate? Ustanite i molite se, da ne dođete u iskušenje."

47 Dok je još govorio, pojavio se silan narod, a pred njima je išao jedan od dvanaestorice koji se zvao Juda. Prišao je Isusu da ga poljubi. **48** Isus mu reče: „Judo, zar poljupcem izdaješ Sina čovečijeg?" **49** Kad su oni oko njega videli šta se događa, rekli su: „Gospode, da udarimo mačem?" **50** Jedan od njih je čak udario prvosveštenikovog slugu i odsekao mu desno uho. **51** Isus je tada rekao: „Ostavite se toga! Dosta je!" I dotakao je čoveku uho i izlečio ga. **52** Isus je sveštenečkim glavarima, hramskim zapovednicima i starešinama koji su došli da ga uhvate rekao: „Zar ste izašli kao na razbojnika s mačevima i toljagama? **53** Svaki dan sam bio s vama u hramu, pa niste digli ruke na mene. Ali ovo je vaš čas i vlast tame."

54 Tada su ga uhvatili i odveli. Dovedi su ga u prvosveštenikovu kuću. A Petar je izdaleka išao za njim. **55** Nasred dvorišta naložili su vatru i seli oko nje, a i Petar je

sedeo među njima. **56** Kad ga je videla jedna sluškinja kako sedi u svetlosti vatre, pažljivo ga je pogledala i rekla: „I ovaj je bio s njim." **57** Ali on je to porekao: „Ne poznajem ga, ženo." **58** Nedugo zatim video ga je neko drugi i rekao: „I ti si jedan od njih." A Petar je rekao: „Čoveče, nisam." **59** Kad je prošlo oko sat vremena, jedan drugi čovek je tvrdio: „Zaista, i ovaj je bio s njim, jer je Galilejac." **60** A Petar je rekao: „Čoveče, ne znam šta govoriš." I odmah, dok je još govorio, petao je zapevao. **61** Tada se Gospod okrenuo i pogledao Petra, a Petar se setio reči koje mu je Gospod rekao: „Pre nego što danas petao zapeva, tri puta ćeš me se odreći." **62** I izašao je napolje i gorko plakao.

63 Ljudi koji su čuvali Isusa su mu se rugali i udarali ga. **64** I kad su mu pokrili glavu, udarali su ga po licu i govorili: „Ako si prorok, reci ko te je udario!" **65** I obasipali su ga mnogim drugim hulama.

66 Kad je svanulo, skupilo se narodno veće starešina - sveštenečki glavari i književnici - pa su ga doveli u dvoranu Sinedriona* i rekli: **67** „Ako si Hristos,* reci nam." A on im je rekao: „Čak i ako vam kažem, nećete verovati. **68** I ako vas upitam, nećete odgovoriti. **69** Ali od sada će Sin čovečiji sedeti pored moćne desnice Božje." **70** Na to su svi rekli: „Dakle, jesi li ti Sin Božji?" On im je odgovorio: „Vi sami kažete da jesam." **71** A oni su rekli: „Zar nam treba još neko svedočanstvo? Jer sami smo to čuli iz njegovih usta."

23 Zatim su svi oni ustali i odveli ga Pilatu. **2** Počeli su da ga optužuju: „Ovoga smo našli kako zavodi naš narod i zabranjuje da se plaća porez caru i govori za sebe da je Hristos, car." **3** Pilat ga je upitao: „Jesi li ti judejski car?" On mu je odgovorio: „Ti sam to kažeš." **4**

* **22,37** Vidi: Isaija 53,12.

* **22,66** Jevrejski vrhovni sud.

* **22,67** Ili: „Pomazanik, Mesija".

Tada je Pilat rekao svešteničkim glavarima i narodu: „Ne nalazim nikakvu krivicu na ovom čoveku.“ **5** Ali oni su navaljivali: „Svojim učenjem on buni narod po celoj Judeji, počevši od Galileje pa sve dovde.“ **6** Kad je to čuo, Pilat je upitao da li je taj čovek Galilejac. **7** Kad je saznao da je iz područja kojim vlada Irod, poslao ga je Irodu, koji je tih dana takođe bio u Jerusolimu.

8 Kad je Irod video Isusa, veoma se obradovao, jer je već duže vreme želeo da ga vidi zbog onoga što je o njemu slušao, pa se nadao da će od njega videti neko čudo. **9** Postavljao mu je mnoga pitanja, ali Isus mu ništa nije odgovarao. **10** Sveštenički glavari i književnici ustajali su i žestoko ga optuživali. **11** Tada ga je Irod zajedno sa svojim vojnicima ponizio i ismejao obukavši ga u sjajnu haljinu, pa ga je poslao nazad Pilatu. **12** Irod i Pilat, koji su ranije bili neprijatelji, tog dana su postali prijatelji.

13 Pilat je tada sazvao svešteničke glavare, poglavare i narod **14** i rekao im: „Doveli ste mi ovog čoveka optužujući ga da podstiče narod na pobunu. Evo, ja sam ga ispitao pred vama, ali nisam našao da je ovaj čovek kriv za ono za šta ga optužujete. **15** A nije našao ni Irod, jer ga je poslao nazad k nama. Evo, nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt. **16** Zato ću ga kazniti i pustiti.“ **17** A trebalo je za svaki praznik Pashe da im pusti po jednog zatvorenika. **18** Ali sav narod je povikao: „Razapni ovoga, a pusti nam Barabu!“ **19** Taj je, naime, bio bačen u zatvor zbog neke pobune koja je izbila u gradu i zbog ubistva. **20** Pilat im se ponovo obratio, jer je želeo da pusti Isusa. **21** Ali oni su vikali: „Raspni ga! Raspni!“ **22** Obratio im se i treći put: „Pa kakvo je zlo on učinio? Nisam našao na njemu ništa čime bi zaslužio smrt. Zato ću ga kazniti i pustiti.“ **23** Ali oni su navaljivali na sav glas zahtevajući

da se razapne. Svojom vikom su ga nadglasali. **24** Tada je Pilat presudio da se udovolji njihovom zahtevu, **25** pa je pustio čoveka koji je bio bačen u zatvor zbog pobune i ubistva, onoga koga su tražili, a Isusa je predao njima na volju.

26 Dok su ga odvodili, uhvatili su nekog Simona iz Kirene koji se vraćao s polja, i stavili na njega krst na koji će Isus biti razapet, da ga nosi za njim. **27** Za Isusom je išlo veliko mnoštvo muškaraca i žena koji su se od tuge udarali u grudi i oplakivali ga. **28** Isus se okrenuo prema ženama i rekao: „Kćeri jerusalimske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad svojom decom! **29** Jer dolaze dani kad će se reći: 'Srećne su nerotkinje, utrobe koje nisu rađale i grudi koje nisu dojile!' **30** Tada će govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' **31** Jer ako ovo rade dok je drvo zeleno, šta li će tek biti kad bude suvo?“

32 Vodili su još dvojicu, zločince, da ih s njim pogube. **33** Kad su stigli na mesto koje se zove Lobanja,* tamo su stavili na stub njega i zločince, jednog njemu zdesna, a drugog sleva. **34** A Isus je rekao: „Oče, oprostí im, jer ne znaju šta čine.“ Onda su bacali žreb da bi razdelili njegove haljine. **35** Narod je stajao i gledao. Poglavari su se rugali: „Druge je spasao, pa neka spase i sebe ako je zaista Hristos, Božji Izabranik.“ **36** Rugali su mu se i vojnici, prilazili mu i nudili uskislo vino **37** i govorili: „Ako si judejski car, spasi sam sebe.“ **38** Iznad njega je bio natpis slovima grčkim i latinskim i hebrejskim: „Ovo je judejski car.“

39 Jedan od obešenih zločinaca hulio je na njega: „Zar nisi ti Hristos? Spasi sebe i nas.“ **40** Tada ga je drugi prekorio: „Zar se ne bojiš Boga, a kažnjen si istom kaznom? **41** Mi smo pravedno osuđeni, i pri-

* **23,33** Ili: „Kalvarija“.

mamo ono što smo svojim delima zaslužili, ali on nije učinio nikakvo zlo." **42** Zatim reče: „Isuse, Gospode, seti me se kad dođeš u svoje carstvo." **43** A Isus mu reče: „Zaista, kažem ti danas, bićeš sa mnom u rajju."

44 Bilo je oko šestog sata kad se tama spustila na celu zemlju i potrajala je sve do devetog sata,* **45** jer je sunce potamnilo. Tada se zavesa svetilišta rascepila po sredini. **46** Isus je povikao iz sveg glasa: „Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh!" Kad je to rekao, izdahnuo je. **47** Kad je stotnik* video šta se dogodilo, slavio je Boga, govoreći: „Ovaj čovek je zaista bio pravedan." **48** I kad je sav narod koji se okupio da to gleda video šta se dogodilo, počeo je da se razilazi odande udarajući se u grudi od tuge. **49** Svi njegovi poznanici stajali su podalje. I žene, koje su išle za njim iz Galileje, stajale su i gledale sve to.

50 I došao je čovek koji se zvao Josif, član Veća, dobar i pravedan čovek, **51** koji nije bio dao svoj glas za ono što su nameurali da učine. On je bio iz Arimateje, judejskog grada, i čekao je Božje carstvo. **52** Otišao je kod Pilata i zatražio Isusovo telo. **53** Skinuo ga je, umotao u fino platno i položio u grob isklesan u steni, u koji još niko nije bio položen. **54** A bio je dan pripreme* i bližilo se večer, početak Subote. **55** Žene koje su došle s njim iz Galileje pratile su to i videle grob i kako je položeno njegovo telo. **56** Zatim su se vratile da pripreme mirisna ulja i druge mirise. A u Subotu su mirovale, kao što je zapovede-

* **23,44** „Šest sati" - oko 12 sati, prema savremenom računanju vremena. „Devet sati" - otprilike 15 sati. Jevreji su sate brojali od izlaska sunca.

* **23,47** Ili: „centurion", to jest zapovednik čete od 100 vojnika.

* **23,54** Misli se na petak - dan pripreme za Subotu. Subota počinje u petak sa zalaskom sunca i završava u subotu sa zalaskom sunca.

no.*

24 Prvog dana u sedmici* otišle su vrlo rano na grob, noseći mirise koje su pripremile, i neke druge [žene] sa njima. **2** Ali našle su kamen odvaljan sa ulaza u grob. **3** Kad su ušle, nisu našle telo Gospoda Isusa. **4** I dok su stajale zbunjene zbog toga, dva čoveka u blistavoj odeći stala su pored njih. **5** Uplašile su se i pognule lice k zemlji, a oni su im rekli: „Zašto tražite živoga među mrtvima? **6** On nije ovde, nego je vaskrsnuo. Setite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji **7** da Sin čovečiji mora biti predat u ruke grešnicima, da mora biti razapet i da će treći dan vaskrsnuti." **8** Tada su se setile njegovih reči. **9** Otišle su od groba i javile sve to jedanaestorici i svima ostalima. **10** To su bile Marija Magdalena, Jovana i Marija, Jakovljeva majka. I ostale žene koje su bile s njima ispričale su to apostolima. **11** Ali njima su te reči zvučale kao besmislica i nisu im verovali.

12 Ali Petar je ustao i otrčao do groba. Zavirio je unutra i video samo zavoje. Zatim je otišao, čudeći se u sebi onome što se dogodilo.

13 Istog tog dana dvojica od njih putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno šezdeset stadija* od Jerusalima. **14** Razgovarali su među sobom o svemu što se dogodilo.

15 Dok su tako razgovarali i raspravljali, prišao im je sam Isus i pošao s njima. **16** Ali njihovim očima nije bilo dato da ga prepoznaju. **17** On ih je upitao: „O čemu to usput raspravljate među sobom?" A oni su se, žalosnog lica, zaustavili. **18** Jedan

* **23,56** Vidi: 2. Mojsijeva 20,9; 3. Mojsijeva 23,3.

* **24,1** U originalu: „prvog dana od (posle) Subote".

* **24,13** Oko 11 kilometara. Vidi dodatak na kraju knjige.

od njih, koji se zvao Kleopa, odgovorio mu je: „Zar si ti jedini stranac u Jerusalimu koji ne zna šta se u njemu ovih dana događalo?“ **19** On ih je upitao: „Šta to?“ Odgovorili su mu: „Ono što se dogodilo s Isusom Nazarećaninom, koji je bio prorok silan na delu i reči pred Bogom i celim narodom. **20** Naši sveštencički glavari i poglavari predali su ga da bude osuđen na smrt i razapeli su ga. **21** A mi smo se nadali da je on taj koji će izbaviti Izrael. Osim toga, ovo je treći dan kako se to dogodilo. **22** Još su nas zbunile neke žene koje su s nama, jer su rano ujutru bile kod groba, **23** ali nisu našle telo, pa su došle i rekly da su im se pokazali anđeli koji su rekly da je on živ. **24** Tada su neki od naših otišli do groba i našli sve kako su žene rekly, ali njega nisu videli.“

25 A on im je rekao: „O kako ste bezumni i sporog srca da poverujete u sve što su govorili proroci! **26** Zar nije trebalo da Hristos sve to pretrpi i da uđe u svoju slavu?“* **27** I počevši od Mojsija i svih Proroka, protumačio im je ono što je pisano o njemu u svim Pismima.

28 Kad su se približili selu u koje su išli, izgledalo je kao da je on hteo da nastavi put. **29** Ali oni su ga nagovarali: „Ostani s nama, jer je blizu večer, dan je na izmaku.“ I on je ušao da ostane s njima. **30** Dok je s njima bio za stolom, uzeo je hleb i blagoslovio ga. Zatim ga je izlomio i davao im ga. **31** Tada su im se otvorile oči i prepoznali su ga, a on je nestao pred njima. **32** I rekly su jedan drugome: „Zar nam nije srce gorelo dok nam je putem govorio, dok nam je tumačio Pisma?“ **33** Istog časa su ustali i vratili se u Jerusolim. Našli su jedanaesticu i one koji su bili okupljeni s njima **34** kako govore: „Gospod je zaista vaskrsnuo i pojavio se Simonu!“ **35** Tada su i oni ispričali šta se

* **24,26** Vidi: Isaija 53, Psalm 22,1.

dogodilo na putu i kako su ga prepoznali po tome kako je izlomio hleb.

36 Dok su o tome razgovarali, Isus je stao među njih i rekao im: „Mir vama.“ **37** A oni su, uplašeni i puni straha, pomislili da vide duha. **38** Zato im je rekao: „Zašto ste se prepali? Zašto se sumnje javljaju u vašim srcima? **39** Pogledajte moje ruke i moje noge. To sam ja. Opipajte me i videte, jer duh nema meso i kosti kao što vidite da ja imam.“ **40** Kad je to rekao, pokazao im je ruke i noge. **41** I dok od radosti još nisu verovali, nego su se čudili, upitao ih je: „Imate li ovde nešto za jelo?“ **42** Pružili su mu komad pečene ribe **43** i on ga je uzeo i pojeo pred njihovim očima.

44 Tada im je rekao: „To je ono o čemu sam vam govorio dok sam još bio s vama, da se mora ispuniti sve što je o meni napisano u Mojsijevom zakonu, u Prorocima i u Psalmima.“ **45** Tada im je otvorio um da razumeju Pisma* **46** i rekao im je: „Tako je napisano, da će Hristos stradati* i treći dan ustati iz mrtvih* **47** i da će se u njegovo ime propovedati o pokajanju koje je potrebno za oprostjenje greha,* među svim narodima počevši od Jerusalima, **48** i vi ćete biti svedoci toga. **49** I evo, šaljem vam ono što je obećao moj Otac. Zato ostanite u gradu Jerusalimu dok se ne obučete u silu odozgo.“

50 Zatim ih je izveo do Betanije pa je podigao ruke i blagoslovio ih. **51** I dok ih je blagosiljao, udaljio se od njih i počeo da uzlazi na nebo. **52** A oni su mu se poklonili i s velikom radošću se vratili u Jerusolim. **53** I stalno su bili u hramu blagosiljajući Boga. Amin.

* **24,45** Isus je objasnio osnove razumevanja Svetog Pisma putem poređenja spisa koji govore o istom predmetu. Vidi takođe Nemija 8,58; 2. Timoteju 3,16.17; 2. Petrova 1,19-21.

* **24,46** Vidi: Isaija 53. glava.

* **24,46** Vidi: Matej 12,40 i uporedi sa Jona 2,1.

* **24,47** Vidi: Jeremija 31,34.

Pisac: Jovan

Mesto pisanja: Efes

Pisanje završeno: oko 98. n. e.

Obuhvata vreme: 29-33. n. e.

JEVANĐELJE PO JOVANU

1 U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. **2** Ona beše u početku u Boga. **3** Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.

4 U njoj je bio život i život je bio svetlost ljudima. **5** I svetlost sija u tami i tama je nije nadjačala.

6 Pojavio se čovek poslat od Boga, koji se zvao Jovan. **7** On je došao radi svedočanstva, da svedoči o svetlosti, kako bi svi ljudi poverovali preko njega. **8** On nije bio ta svetlost, nego je trebalo da svedoči o toj svetlosti.

9 Istinita svetlost koja svetli svim ljudima trebalo je da dođe u svet. **10** Ona je bila u svetu, i svet je postao kroz nju, ali svet je nije poznao. **11** Došao je k svojim, ali ga njegovi nisu primili. **12** A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu deca Božja, jer veruju u njegovu ime. **13** Oni nisu rođeni od krvi ni od telesne volje ni od čovečije volje, nego od Boga. **14** I Reč je postala telo i prebivala je među nama i gledali smo njenu slavu, slavu kao jedinorođenog od Oca, punu blagodati i istine. **15** Jovan je svedočio o njemu, u stvari, vikao je - on je bio taj koji je rekao: „Onaj koji za mnom dolazi, ispred mene je, jer je postojao pre mene.“ **16** I od njegove punine svi mi primismo, i blagodat za blagodat. **17** Jer Zakon je bio dat preko Mojsija, a blagodat i istina došle su preko Isusa Hrista. **18** Nijedan čovek nikada nije video Boga. Jedinorođeni Sin, koji je Ocu u naručju, on ga je obznanio.

19 Ovo je Jovanovo svedočanstvo: Judejci su poslali k njemu sveštenike i Levite iz Jerusalima da ga upitaju: „Ko si ti?“ **20** A on je priznao, nije zatajio, nego je priznao: „Ja nisam Hristos.“ **21** Na to su ga oni upitali: „Šta si onda? Jesi li Ilija?“ On je odgovorio: „Nisam.“ „Jesi li prorok?“ Odgovorio je: „Nisam!“ **22** Tada su mu rekli: „Ko si onda? Reci, da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Šta ti kažeš o sebi?“ **23** Odgovorio je: „Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: 'Poravnajte put Gospodu', kao što je rekao prorok Isaija.“ **24** A ti koji su bili poslani bili su od fariseja. **25** Oni su ga upitali: „Zašto onda krštavaš* ako nisi Hristos ni Ilija ni Prorok?“ **26** Jovan im je odgovorio: „Ja krštavam vodom. Među vama stoji jedan koga vi ne poznajete, **27** onaj koji za mnom dolazi, koji beše pre mene, a kome ja nisam dostojan da odvežem remenje na sandalama.“ **28** To se dogodilo u Betaniji s one strane Jordana, gde je Jovan krštavao.

29 Sutradan je ugledao Isusa kako dolazi k njemu i rekao je: „Evo Jagnjeta Božjeg koje odnosi greh sveta! **30** To je onaj za koga sam rekao: 'Za mnom dolazi čovek koji je ispred mene, jer je postojao pre mene.' **31** Ni ja ga nisam znao, ali zato sam i došao da krštavam vodom da bi se on pokazao Izraelu.“ **32** Jovan je još posvedočio: „Video sam kako Duh kao

* **1,21** Mislili su na nekog starosaveznog proroka iz prošlosti.

* **1,23** Vidi: Isaija 40,3.

* **1,25** Doslovno: „obredno kupaš“.

golub silazi s neba i ostaje na njemu. **33** Ni ja ga nisam znao, ali onaj koji me je poslao da krštavam vodom rekao mi je: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krštava Svetim Duhom.' **34** Ja sam to video i svedočim da je on Sin Božji."

35 Sutradan je Jovan opet stajao sa dvojicom svojih učenika. **36** Kad je video Isusa kako prolazi, rekao je: „Evo Jagnjeta Božjeg!” **37** A dvojica učenika čula su šta je rekao i pošla su za Isusom. **38** Tada se Isus okrenuo i video da idu za njim, pa ih je upitao: „Šta tražite?” Oni su mu odgovorili: „Rabi (što znači „učitelju”), gde stanuješ?” **39** On im je rekao: „Dođite i videćete.” I tako su pošli i videli gde stanuje i ostali su kod njega taj dan. To je bilo oko desetog* sata. **40** Jedan od te dvojice koji su čuli šta je Jovan rekao i koji su pošli za Isusom bio je Andrija, brat Simona Petra. **41** On je najpre našao svog brata Simona i rekao mu: „Našli smo Mesiju!” (što u prevodu znači „Hristos“.) **42** I odveo ga je Isusu, a Isus ga je pogledao i rekao: „Ti si Simon, Jonin sin. Zvaćeš se Kifa.” (što u prevodu znači „Petar“.)*

43 Sutradan je Isus želeo da ode u Galileju. Našao je Filipa i rekao mu: „Pođi za mnom.” **44** Filip je bio iz Betsaide, iz Andrijinog i Petrovog grada. **45** Filip je našao Nataniela i rekao mu: „Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, Josifovog sina, iz Nazareta.” **46** A Nataniel mu reče: „Može li išta dobro doći iz Nazareta?” A Filip mu reče: „Dođi i vidi.” **47** Isus je video Nataniela kako dolazi k njemu i rekao je za njega: „Evo pravog Izraelca, u kome nema prevare.” **48** A Nataniel ga upita: „Odakle me

poznaješ?” Isus mu odgovori: „Video sam te pre nego što te je Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.” **49** Nataniel mu reče: „Učitelju, ti si Sin Božji, ti si car Izraela.” **50** Tada mu Isus reče: „Zar veruješ zato što sam ti rekao da sam te video pod smokvom? Videćeš i više od toga.” **51** Još mu reče: „Zaista, zaista, kažem vam, videćete nebo otvoreno i Božje anđele kako uzlaze i silaze k Sinu čovečijem.”

2 Trećeg dana bila je svadba u Kani Galilejskoj i Isusova majka je bila tamo. **2** Na svadbu su bili pozvani i Isus i njegovi učenici.

3 Kad je nestalo vina, Isusu je majka rekla: „Nemaju vina.” **4** Isus joj je rekao: „Šta ja imam s tim, ženo? Moj čas još nije došao.” **5** Na to je njegova majka rekla onima koji su služili: „Što god vam kaže, učinite.” **6** A tamo je bilo postavljeno šest kamenih ćupova za vodu od po dve ili tri mere,* koje su Judejci koristili za obredno pranje. **7** Isus im je rekao: „Napunite ćupove vodom.” I napunili su ih do vrha. **8** Zatim im je rekao: „Zahvatite sada i odnesite domaćinu svadbe.” I odneli su. **9** Kad je domaćin svadbe okusio vodu pretvorenu u vino - on nije znao odakle je, ali su znali poslužitelji koji su zahvatili vodu - pozvao je mladoženju **10** i rekao mu: „Svaki čovek iznosi najpre dobro vino, a kad ljudi njega popiju, onda lošije. A ti si čuvao dobro vino sve do sada.” **11** I tako je Isus u Kani Galilejskoj učinio svoje prvo čudo i objavio svoju slavu. I njegovi učenici su poverovali u njega.

12 Zatim je sa svojom majkom, braćom i učenicima otišao u Kapernaum. Tamo su ostali samo nekoliko dana.

13 Približavala se judejska Pasha i Isus je otišao u Jerusalem. **14** U hramu je zate-

* **1,39** Oko 16 sati, prema savremenom računanju vremena. Jevreji su sate brojali od izlaska sunca.

* **1,42** I aramejsko ime „Kifa” i grčko ime „Petar” znače „mali kamen”.

* **2,6** Izraz „mera” verovatno se odnosi na „bat”, koji je sadržavao otprilike 22 litre. Vidi dodatak na kraju knjige.

kao one što prodaju goveda, ovce i golubove, i menjače novca kako tamo sede. **15** Načinivši bič od konopaca, sve ih je isterao iz hrama zajedno s ovcama i govedima, i prosuo je novac menjačima novca i isprevrtao im stolove. **16** I rekao je onima koji su prodavali golubove: „Nosite to oдавде! Ne činite od doma mog Oca kuću trgovačku!” **17** A njegovi učenici su se setili da je napisano: „Revnost za tvoj dom izještće me.”*

18 Tada su ga Judejci upitali: „Kakvim čudesnim znakom ćeš nam pokazati da to smeš da činiš?” **19** Isus im je odgovorio: „Srušite ovaj hram i ja ću ga za tri dana podići.” **20** A Judejci su rekli: „Ovaj hram je građen četrdeset i šest godina,* a ti ćeš ga podići za tri dana?” **21** Ali hram o kome je govorio bilo je njegovo telo. **22** Kad je ustao iz mrtvih, njegovi učenici su se setili da je to govorio i poverovali su Pismu i Isusovim rečima. **23** A kad je na praznik Pashe bio u Jerusalemu, mnogi su poverovali u njegovo ime kad su videli čudesne znakove koje je činio. **24** Ali Isus nije imao poverenja u njih jer ih je sve poznao **25** i nije trebalo da mu iko svedoči o čoveku, jer je sam znao šta je čoveku u srcu.

3 Među farisejima je bio jedan čovek koji se zvao Nikodim, jedan od judejskih poglavara. **2** On je došao kod njega noću i rekao mu: „Učitelju, znamo da si ti onaj koji je došao od Boga, jer niko ne može da čini čuda koja ti činiš ako Bog nije s njim.” **3** Isus mu na to reče: „Zaista,

* **2,17** Vidi: Psalam 69,9.

* **2,20** Reč je o drugom hramu izgrađenom nakon povratka Jevreja iz vavilonskog ropstva. Irod Veliki počeo je rekonstrukciju hrama 18 godine svoje vladavine ili 16 godina pre rođenja Isusa Hrista. Osnovni radovi završeni su za 9 i po godina, ali kompletna rekonstrukcija trajala je sve do vremena Agripe. U vreme ovog događaja Isus je imao 30 godina, što znači da se hram tada gradio 46 godina!

zaista, kažem ti, ako se neko ponovo ne rodi, ne može videti Božje carstvo.” **4** A Nikodim ga upita: „Kako čovek može da se rodi kad je star? Zar može po drugi put da uđe u utrobu svoje majke i da se rodi?” **5** Isus odgovori: „Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u Božje carstvo. **6** Što je rođeno od tela, telo je, a što je rođeno od Duha, duh je. **7** Ne čudi se što sam ti rekao: 'Morate ponovo da se rodite.' **8** Vetar duva gde hoće i čuješ njegov šum, ali ne znaš odakle dolazi i kuda ide. Takav je svako ko je rođen od Duha.”

9 Tada ga Nikodim upita: „Kako to može biti?” **10** Isus mu odgovori: „Ti si učitelj u Izraelu, a to ne znaš? **11** Zaista, zaista, kažem ti, govorimo ono što znamo i svedočimo o onome što smo videli, ali vi ne primete naše svedočanstvo. **12** Ako ne verujete kad vam govorim o onome što je zemaljsko, kako ćete verovati ako vam budem govorio o onome što je nebesko? **13** Niko nije uzašao na nebo osim onoga koji je sišao s neba, Sina čovečijeg koji je na nebu. **14** I kao što je Mojsije u pustinji podigao zmiju, tako i Sin čovečiji mora biti podignut, **15** da niko ko veruje u njega ne pogine, veći ima večni život.

16 Jer Bog je toliko voleo* svet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko veruje u njega ne bude uništen, nego da ima večni život. **17** Jer Bog nije poslao svog Sina u svet da on osudi svet, nego da se svet spase kroz njega. **18** Koji njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime jedinorođenog Sina Božijeg. **19** A ovo je osnova za osudu: svetlost je došla u svet, ali ljudi su

* **3,16** „Agape” – samopožrtvovana večna Božja ljubav koja daje sebe, na neuporedivo višem nivou ili čak nasuprot ljudskoj sebičnoj i prolaznoj „ljubavi”. Vidi takođe Jeremija 31,3; 1. Jovanova 4,7-20; 1. Korinćanima 13; Matej 5,43-46; 22,37-40.

voleli tamu, a ne svetlost, jer su im dela bila zla. **20** Jer ko čini zlo, mrzi svetlost i ne dolazi k svetlosti, da se njegova dela ne bi razotkrila. **21** Ali ko radi ono što je pravo, dolazi k svetlosti, da bi se videlo da su njegova dela učinjena u skladu s Božjom voljom.”

22 Zatim su Isus i njegovi učenici otišli u judejski kraj. Tamo se s njima zadržao neko vreme i krštavao. **23** A i Jovan je krštavao, u Enonu blizu Salima, jer je tamo bilo mnogo vode, i ljudi su dolazili i krštavali se. **24** Bilo je to pre nego što je Jovan bio bačen u zatvor.

25 Tada se pokrenulo pitanje između Jovanovih učenika i Jevreja oko očišćenja. **26** I došli su kod Jovana i rekli mu: „Učitelju, onaj koji je s tobom bio s one strane Jordana, za koga ti svedočiš, eno on krsti i svi idu k njemu.” **27** A Jovan je rekao: „Ne može čovek ništa primiti ako mu nije dato s neba. **28** Vi ste mi sami svedoci da sam rekao: 'Ja nisam Hristos, nego sam poslat pred njim.' **29** Ko ima nevestu, mladoženja je. A mladoženjin prijatelj, kad stoji i sluša ga, veoma se raduje zbog mladoženjinog glasa. Tako se i ja radujem i radost je moja potpuna. **30** On mora da raste, a ja moram da se umanjujem.

31 Ko dolazi odozgo, taj je iznad svih ostalih. Ko je sa zemlje, taj je zemaljski i govori o onome što je zemaljsko. Ko dolazi s neba, taj je iznad svih ostalih. **32** Što je video i čuo, o tome svedoči, ali niko ne prihvata njegovo svedočanstvo. **33** Ko prihvati njegovo svedočanstvo, potvrđuje da Bog govori istinu. **34** Zaista, onaj koga je Bog poslao govori Božje reči, jer Bog ne daje Duha na meru. **35** Otac voli Sina i sve je predao u njegove ruke. **36** Ko veruje Sina, ima večni život. Ko ne veruje Sina, neće videti život, nego Božji gnev ostaje na njemu.

4 Kad je Gospod saznao da su fariseji čuli kako Isus stvara i krštava više učenika nego Jovan - **2** iako nije krštavao sam Isus, nego njegovi učenici - **3** napustio je Judeju i opet otišao u Galileju. **4** A morao je da prođe kroz Samariju. **5** Tako je došao u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu polja koje je Jakov dao svom sinu Josifu. **6** Tamo je bio Jakovljev izvor. Umoran od puta, Isus je sedeo kod izvora. Bilo je to oko šestog sata.*

7 Tada je jedna Samarićanka došla da zahvati vodu. Isus joj je rekao: „Daj mi da pijem.” **8** Njegovi učenici su bili otišli u grad da kupe nešto za jelo. **9** Samarićanka ga je upitala: „Kako to da ti, Judejac, tražiš da piješ od mene, žene Samarićanke?” Naime, Judejci se ne druže sa Samarićanima. **10** Isus joj odgovori: „Kad bi poznavala Božji dar i ko je onaj koji ti kaže: 'Daj mi da pijem', ti bi ga zamolila i on bi ti dao živu vodu.” **11** A ona mu reče: „Gospodine, nemaš ni vedro da bi zahvatio vodu, a bunar je dubok. Odakle ti onda ta živa voda? **12** Zar si ti veći od našeg praoca Jakova, koji nam je dao ovaj bunar i koji je i sam zajedno sa svojim sinovima i svojom stokom pio iz njega?” **13** Na to joj Isus reče: „Svako ko pije od ove vode opet će ožedneti. **14** A ko bude pio od vode koju ću mu ja dati, nikada neće ožedneti, nego će voda koju ću mu ja dati postati u njemu izvor vode koja donosi večni život.” **15** A žena mu reče: „Gospodine, daj mi te vode, da ne žednim i da ne moram da dolazim ovamo da zahvatam vodu.”

16 Tada joj reče: „Idi, pozovi svog muža i dođi ovamo.” **17** Žena mu reče: „Nemam muža.” Isus joj na to reče: „Dobro si rekla: 'Nemam muža.' **18** Jer si imala pet muževa, a čovek koga sada imaš nije ti muž. Istinu si rekla.” **19** A žena mu reče: „Gospodine, vidim da si prorok. **20** Naši

* **4,6** Oko 12 sati, prema savremenom računanju vremena.

praočevi su se molili Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mesto gde se treba moliti Bogu." **21** Isus joj reče: „Veruj mi, ženo, dolazi čas kada se Ocu nećete moliti ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. **22** Vi se molite onome što ne poznajete, a mi se molimo onome što poznajemo, jer spasenje dolazi od Judejaca. **23** Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi obožavaoci moliti Oca duhom i istinom, jer Otac traži takve da mu se mole. **24** Bog je Duh, i oni koji mu se mole moraju mu se moliti duhom i istinom." **25** A žena mu reče: „Znam da dolazi Mesija, koga zovu Hristos. Kad on dođe, sve će nam objavititi." **26** Tada joj Isus reče: „Ja sam taj, ja koji s tobom razgovaram."

27 U tom su došli njegovi učenici i začudili se što razgovara sa ženom. Ali nijedan ga nije upitao: „Šta tražiš od nje?" ili: „Zašto razgovaraš s njom?" **28** Tada je žena ostavila svoj krčag i otišla u grad i rekla ljudima: **29** „Dođite da vidite čoveka koji mi je rekao sve što sam učinila. Da to nije Hristos?" **30** I ljudi su izašli iz grada i pošli k njemu.

31 Za to vreme učenici su ga nagovarali: „Učitelju, jedi." **32** Ali on im je rekao: „Ja imam da jedem hranu za koju vi ne znate." **33** Tada su učenici pitali jedan drugoga: „Zar mu je neko doneo nešto za jelo?" **34** A Isus im je rekao: „Moja je hrana da vršim volju onoga koji me je poslao i da dovršim njegovo delo. **35** Zar ne kažete da je još četiri meseca do žetve? Evo, kažem vam, podignite oči i pogledajte polja, kako su zrela za žetvu. **36** Žetelac prima platu i skuplja plod za večni život, da bi se sejač i žetelac zajedno radovali. **37** Zaista, u tome je istinita izreka: 'Jedan seje, a drugi žanje.' **38** Ja sam vas poslao da žanjete ono oko čega se niste trudili. Drugi su se trudili, a vi ste se okoristili njihovim trudom."

39 Mnogi Samarićani iz onog grada

poverovali su u njega zbog reči žene koja je posvedočila: „On mi je rekao sve što sam učinila." **40** Kad su dakle Samarićani došli k njemu, molili su ga da ostane s njima. I ostao je tamo dva dana. **41** I još ih je mnogo više poverovalo kad su čuli šta govori, **42** i rekli su ženi: „Više ne verujemo zbog tvojih reči, jer smo ga sami čuli i znamo da je ovaj čovek zaista Hristos, spasitelj sveta."

43 Posle dva dana otišao je odande u Galileju. **44** Sam Isus je posvedočio da prorok nema časti u svom zavičaju. **45** Kad je dakle došao u Galileju, Galilejci su ga primili, jer su videli sve što je učinio u Jerusalimu na praznik, jer su i oni bili došli na praznik.

46 Tako je opet došao u Kanu Galilejsku, gde je bio pretvorio vodu u vino. A tamo je bio jedan carev službenik čiji je sin u Kapernaumu bio bolestan. **47** Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otišao je k njemu i molio ga da dođe i izleči mu sina, koji samo što nije umro. **48** Ali Isus mu reče: „Ako ne vidite znakove i čuda, nećete verovati." **49** A carev službenik mu reče: „Gospode, dođi pre nego što mi dete umre." **50** A Isus mu reče: „Pođi. Sin ti je živ." I čovek je poverovao rečima koje mu je Isus rekao i otišao je. **51** I još dok je bio na putu, došli su mu u susret njegove sluge i javili mu da je njegov sin živ. **52** Tada ih je upitao u koji sat je počeo da se oseća bolje. Odgovorili su mu: „Groznica ga je pustila juče oko sedmog* sata." **53** I otac je shvatio da je to bilo upravo u onaj sat kada mu je Isus rekao: „Sin ti je živ." I poverovao je on i sav njegov dom. **54** To je bilo drugo čudo koje je Isus učinio kad je iz Judeje došao u Galileju.

* **4,52** Oko 13 sati.

5 Posle toga bio je judejski praznik i Isus je otišao u Jerusalim. **2** A u Jerusalamu se kod Ovčijih vrata nalazi jezerce koje se hebrejski zove Betezda, a ima pet tremova. **3** U njima je ležalo mnoštvo bolesnih, slepih, hromih i onih sa usahlim udovima, čekajući da se uzburka voda. **4** Jer anđeo je silazio u određeno vreme u banju i uzbukivao je vodu, i oni koji su prvi ulazili, nakon što se voda uzburka, ozdravljali su bez obzira od kakve su bolesti bolovali. **5** Tamo je bio i jedan čovek koji je od svoje bolesti bolovao trideset i osam godina. **6** Videvši ga kako leži, a znajući da je već dugo bolestan, Isus ga je upitao: „Želiš li da ozdraviš?“ **7** Bolestan čovek mu je odgovorio: „Gospodine, nemam nikoga da me spusti u jezerce kad se voda uzburka, pa dok ja dođem, drugi već siđe pre mene.“ **8** A Isus mu reče: „Ustani, uzmi svoja nosila i hodaj.“ **9** I čovek je odmah ozdravio, uzeo svoja nosila i hodao.

A tog dana bila je Subota. **10** Zato su Judejci govorili čoveku koji je bio izlečen: „Subota je, i nije ti dozvoljeno da nosiš nosila.“ **11** A on im je odgovorio: „Onaj koji me je izlečio rekao mi je: 'Uzmi svoja nosila i hodaj'.“ **12** Tada su ga upitali: „Ko je taj čovek koji ti je rekao: 'Uzmi ih i hodaj?'“ **13** Ali čovek koji je bio izlečen nije znao ko je taj, jer se Isus sklonio zbog mnoštva koje se tamo nalazilo.

14 Posle toga Isus ga je našao u hramu i rekao mu: „Eto, ozdravio si. Više nemoj da grešiš, da ti se nešto gore ne dogodi.“ **15** I čovek je otišao i rekao Judejcima da je Isus taj koji ga je izlečio. **16** I zbog toga su Judejci progonili Isusa, i tražili da ga ubiju, jer je tako nešto činio u Subotu. **17** A on im je rekao: „Moj Otac radi sve do sada, pa radim i ja.“ **18** Zato su Judejci još više tražili priliku da ga ubiju, jer ne samo da je po njima kršio Subotu nego je i Boga nazivao svojim Ocem,

izjednačavajući se s Bogom.

19 Isus im je na to rekao: „Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može ništa da učini sam od sebe, nego samo ono što vidi da Otac čini. Jer što god On čini, to i Sin čini na isti način. **20** Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Pokazaće mu i veća dela od ovih, da biste se vi divili. **21** Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljava ih, tako i Sin oživljava one koje hoće. **22** Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud poverio Sinu, **23** da bi svi poštovali Sina kao što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao. **24** Zaista, zaista, kažem vam, ko čuje moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima večni život i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

25 Zaista, zaista, kažem vam, dolazi čas, i već je tu, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjeg, i koji čuju, živeće. **26** Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. **27** I dao mu je vlast da sudi, jer je Sin čovečiji. **28** Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas **29** i izaći će - oni koji su činili dobro u vaskrsenje života, a oni koji su činili zlo u vaskrsenje osude. **30** Ja ne mogu ništa da učinim sam od sebe - kako čujem onako sudim. Moj sud je pravedan, jer ne vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.

31 Ako samo ja svedočim o sebi, moje svedočanstvo nije istinito. **32** Ima drugi koji svedoči o meni, i znam da je istinito svedočanstvo kojim on svedoči o meni. **33** Vi ste poslali ljude k Jovanu i on je posvedočio za istinu. **34** Ali meni nije potrebno svedočanstvo od čoveka, nego govorim ovo da biste se vi spasli. **35** Jovan je bio svetiljka koja gori i sija, a vi ste samo načas hteli da se radujete njegovoj svetlosti. **36** Ali ja imam svedočanstvo veće od Jovanovog, jer dela koja mi je Otac dao da izvršim, sama ta dela koja činim, svedoče

o meni da me je Otac poslao. **37** I Otac koji me je poslao sam je posvedočio o meni. Vi nikada niste čuli njegov glas niti ste videli njegov lik, **38** a ni njegova reč ne ostaje u vama, jer ne verujete onome koga je on poslao.

39 Istražujte Pisma; jer vi mislite da ćete pomoću njih imati večni život, a upravo ona svedoče o meni. **40** A vi ne želite da dođete k meni da biste imali život. **41** Ja ne prihvatam slavu od ljudi, **42** nego dobro znam da vi u sebi nemate ljubavi prema Bogu. **43** Ja sam došao u ime svog Oca, ali vi me ne primate. Kad bi neko drugi došao u svoje ime, njega biste primili. **44** Kako biste mogli verovati, kad prihvatate slavu jedan od drugoga, a ne tražite slavu koja dolazi od samog Boga? **45** Ne mislite da ću vas ja optužiti pred Ocem. Ima ko vas optužuje, Mojsije, u koga se vi uzdate. **46** Jer kad biste verovali Mojsiju, verovali biste i meni, jer je on pisao o meni.* **47** Ali ako ne verujete njegovim spisima, kako ćete verovati mojim rečima?"

6 Posle toga Isus je otišao na drugu stranu Galilejskog, to jest Tiberijadskog mora. **2** A za njim je išlo veliko mnoštvo ljudi, jer su gledali čuda koja je činio na onima koji su bili bolesni. **3** Tako se Isus popeo na goru i sedeo je tamo sa svojim učenicima. **4** Približavala se Pasha, judejski praznik. **5** Podigavši oči, Isus je video kako silan narod dolazi k njemu, pa je upitao Filipa: „Gde da kupimo hleb da ovi jedu?" **6** To je rekao da bi ga iskušao, jer je znao šta će učiniti. **7** Filip mu je odgovorio: „Kad bismo kupili hleba za dvesta denara,* ne bi bilo dovoljno da svako dobije po malo." **8** A jedan od nje-

* **5,46** Vidi: 1. Mojsijeva 3,15; 5. Mojsijeva 18,15.

* **6,7** Rimski srebro koji je težio 3,85 grama. Vidi dodatak na kraju knjige.

govih učenika, Andrija, brat Simona Petra, rekao mu je: **9** „Ovde je dečak koji ima pet ječmenih hlebova i dve male ribe. Ali šta je to za toliki narod?"

10 Isus je tada rekao: „Neka poseduju." A bilo je mnogo trave na tom mestu. I ljudi su posedali, a među njima je bilo oko pet hiljada muškaraca. **11** Zatim je Isus uzeo hlebove i zahvalio Bogu i razdelio ih onima koji su posedali. Tako je razdelio i ribe, koliko god su hteli. **12** Kad su se nasitili, rekao je svojim učenicima: „Sakupite ostatke, da ništa ne propadne." **13** Sakupili su ih i napunili su dvanaest korpi ostataka od pet ječmenih hlebova, što je preteklo onima koji su jeli.

14 Kad su ljudi videli čuda koja je učinio, govorili su: „Ovo je zaista prorok koji treba da dođe na svet." **15** A Isus je znao da žele da dođu i da ga uhvate i postave za cara, pa se ponovo povukao u goru, sasvim sam.

16 Kad se spustilo večje, njegovi učenici su sišli na more, **17** ušli u čamac i krenuli preko mora u Kapernaum. Već je pao mrak, a Isus još nije došao k njima. **18** A more se uzburkalo jer je duvao jak vetar. **19** Kad su odveslali oko dvadeset pet do trideset stadija,* videli su Isusa kako hoda po moru i približava se čamcu, i uplašili su se. **20** Ali on im je rekao: „Ja sam, ne bojte se!" **21** Zato su ga rado uzeli u čamac i čamac je ubrzo bio na obali do koje su pokušavali da dođu.

22 Sutradan je narod koji je stajao na drugoj strani mora video da je tamo samo jedan mali čamac i da Isus nije bio ušao u čamac sa svojim učenicima, nego da su otišli samo njegovi učenici. **23** A čamci iz Tiberijade stigli su blizu mesta gde su oni jeli hleb nakon što se Gospod zahvalio Bogu. **24** Kad je, dakle, narod video da tamo nema ni Isusa ni njegovih učenika,

* **6,19** Pet ili šest kilometara. Vidi dodatak na kraju knjige.

ušli su u čamce i došli u Kapernaum da traže Isusa.

25 I kad su ga našli na drugoj strani mora, upitali su ga: „Učitelju, kada si došao ovamo?“ **26** Isus im je odgovorio: „Zaista, zaista, kažem vam, vi me ne tražite zato što ste videli čuda, nego zato što ste jeli onaj hleb i nasitili se. **27** Nemojte raditi za hranu koja propada, nego za hranu koja ostaje za večni život, koju će vam dati Sin čovečiji, jer je njega Otac, Bog, za to ovlastio.“

28 Tada su ga upitali: „Šta treba da radimo da bismo činili dela koja Bog želi?“

29 Ovo je delo Božije da verujete onog koga on posla. **30** A oni su ga upitali: „Kakav čudesan znak pokazuješ ljudima, da ga vidimo i poverujemo ti? Kakvo delo ti obavljaš?“ **31** Naši praočevi su jeli manju u pustinji, kao što je napisano: 'Hleb s neba dao im je da jedu'.*“ **32** A Isus im je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam, nije vam Mojsije dao hleb s neba, nego vam moj Otac daje pravi hleb s neba. **33** Jer Božji hleb je Onaj koji silazi s neba i daje život svetu.“ **34** Na to su mu rekli: „Gospode, daj nam uvek taj hleb.“

35 A Isus im reče: „Ja sam hleb života: koji meni dolazi neće ogladneti, i koji mene veruje neće nikad ožedneti.“ **36** Ali rekao sam vam: videli ste me, a ipak ne verujete. **37** Sve što mi Otac daje doći će k meni, i onoga ko dođe k meni neću oterati, **38** jer nisam sišao s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao. **39** A volja onoga koji me je poslao jeste da ne izgubim nikoga od onih koje mi je dao, nego da ih vaskrsnem u poslednji dan. **40** Jer je volja mog Oca da svako ko vidi Sina i veruje u njega ima večni život, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.“

41 Tada su Judejci gundali protiv njega jer je rekao: „Ja sam hleb koji je sišao s

neba.“ **42** I govorili su: „Zar nije to Isus, Josifov sin, čijeg oca i majku poznajemo? Kako sad kaže: 'Sišao sam s neba?'“ **43** A Isus im je odgovorio: „Ne gundajte među sobom. **44** Niko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac, koji me je poslao. I ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. **45** U Prorocima je napisano: 'Svi će biti poučeni od Gospoda.*' Svako ko sluša Oca i uči od njega, dolazi k meni. **46** To ne znači da je iko video Oca, osim onoga koji je od Boga, on je video Oca. **47** Zaista, zaista, kažem vam, onaj ko veruje u mene ima večni život.“

48 Ja sam hleb života. **49** Vaši su praočevi jeli manju u pustinji, a ipak su umrli. **50** Ovo je hleb koji silazi s neba, da čovek jede od njega i da ne umre. **51** Ja sam živi hleb koji je sišao s neba. Ako neko jede od ovog hleba, živeće uvek. A hleb koji ću ja dati moje je telo koje ću dati za život sveta.“

52 Tada su Judejci prepirali među sobom, govoreći: „Kako nam ovaj može dati da jedemo njegovo telo?“ **53** Zato im je Isus rekao: „Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete telo Sina čovečijeg i ne pijete njegovu krv, nemate života u sebi. **54** Ko se hrani mojim telom i pije moju krv, ima večni život, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan, **55** jer je moje telo prava hrana i moja krv je pravo piće. **56** Koji jede moje telo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu. **57** Kao što je mene poslao živi Otac pa ja živim zbog Oca, tako će i onaj ko se hrani mnome živeti zbog mene. **58** Ovo je hleb koji je sišao s neba. To nije kao kad su vaši praočevi jeli, a ipak su umrli. Ko se hrani ovim hlebom, živeće uvek.“ **59** To je rekao dok je poučavao na skupu u Kapernaumu.

60 Kad su to čuli, mnogi od njegovih učenika su rekli: „Ovo su sablažnjive reči.“

* **6,31** Vidi: Psalam 78,24.

* **6,45** Vidi: Mihej 4,2.

Ko ga može slušati?" **61** A Isus je u sebi znao da njegovi učenici gundaju zbog toga, pa im je rekao: „Zar vas to sablažnjava? **62** A šta ako ugledate Sina čovečijeg kako uzlazi tamo gde je ranije bio? **63** Duh je taj koji daje život, telo ne koristi ništa. Reči koje sam vam govorio Duh su i život su. **64** Ali ima nekih među vama koji ne veruju." Jer Isus je od početka znao koji su oni što ne veruju i ko je onaj koji će ga izdati. **65** I rekao je: „Zato sam vam kazao: 'Niko ne može doći k meni ako mu nije dato od Oca'."

66 Zbog toga su se mnogi od njegovih učenika vratili onome što su ostavili i više nisu išli s njim. **67** Zato je Isus upitao dvanaesticu: „Da nećete i vi da odete?" **68** A Simon Petar mu je odgovorio: „Gospode, kome ćemo otići? Ti imaš reči večnog života. **69** Mi smo poverovali i spoznali da si ti Hristos, Sin živoga Boga." **70** Isus im je na to rekao: „Zar nisam ja izabrao vas dvanaesticu? Ipak, jedan od vas je klevetnik." **71** Govorio je o Judi, sinu Simona Iskariotskog, jer iako je bio jedan od dvanaestorice, nameravao je da ga izda.

7 Posle toga Isus je putovao po Galileji, jer nije hteo da ide u Judeju, zato što su Judejci tražili priliku da ga ubiju. **2** Približavao se Praznik senica, jedan od judejskih praznika. **3** Zato su mu njegova braća rekla: „Idi odavde i pođi u Judeju, da i tvoji učenici vide dela koja činiš. **4** Jer ko želi da bude poznat, ništa ne čini u tajnosti. Ako činiš takve stvari, pokaži se svetu." **5** Naime, njegova braća nisu verovala u njega. **6** Zato im je Isus rekao: „Moje vreme još nije došlo, a za vas je vreme uvek pogodno. **7** Svet nema razloga da mrzi vas, ali mrzi mene, jer ja sve dočim o njemu da su njegova dela zla. **8** Vi pođite na praznik, a ja još ne idem na ovaj praznik, jer moje vreme još nije

došlo." **9** To im je rekao i ostao je u Galileji.

10 Ali kad su njegova braća otišla na praznik, pošao je i on, ali ne javno, nego potajno. **11** Judejci su ga tražili na praznik i govorili: „Gde je taj?" **12** I mnogi u narodu potajno su raspravljali o njemu. Jedni su govorili: „On je dobar čovek", a drugi: „Nije, nego zavodi narod." **13** Ali niko nije o njemu govorio javno jer su se bojali Judejaca.

14 Isus je sredinom praznika otišao u hram i poučavao. **15** Judejci su se čudili: „Kako ovaj poznaje knjige kad nije pohađao škole?" **16** A Isus im je odgovorio: „Moje učenje nije moje, već od Onog koji me šalje. **17** Ako neko želi da vrši njegovu volju, on će znati da li je to učenje od Boga ili ja govorim sam od sebe. **18** Ko govori sam od sebe, traži svoju slavu, a ko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravednosti. **19** Zar vam Mojsije nije dao Zakon? A niko od vas nije poslušan Zakonu. Zašto želite da me ubijete?" **20** Narod je odgovorio: „Demon je u tebi. Ko želi da te ubije?" **21** Na to im je Isus rekao: „Učinio sam jedno delo, i svi se čudite. **22** Zato razmislite o ovome: Mojsije vam je dao obrezanje - ali ono u stvari nije od Mojsija, nego od praočeva - a vi u Subotu obrezujete čoveka. **23** Ako se čovek obrezuje u Subotu i time se nije prekršio Mojsijev zakon, zašto se gnevite na mene jer sam čoveka izlečio u Subotu? **24** Ne sudite po spoljašnjosti, nego sudite pravednim sudom."

25 Tada su neki iz Jerusalima rekli: „Zar nije to onaj koga žele da ubiju? **26** A evo, javno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu i poglavari zaista spoznali da je on Hristos? **27** Ali za njega znamo odakle je, a kad Hristos dođe, niko neće znati odakle je." **28** Zato je Isus povikao dok je poučavao u hramu: „Vi me poznajete i znate odakle sam. Ja nisam došao sam od sebe,

nego zaista postoji onaj koji me je poslao, a vi ga ne poznajete. **29** Ja ga poznajem, jer sam od njega i on me je poslao." **30** Od tada su tražili priliku da ga uhvate, ali niko nije digao ruku na njega, jer još nije bio došao njegov čas. **31** Mnogi iz naroda poverovali su u njega. Govorili su: „Kad Hristos dođe, zar će činiti više čuda nego što ih ovaj čini?“

32 Fariseji su čuli da se u narodu tako priča o njemu, pa su sveštenički glavari i fariseji poslali stražare da ga uhvate. **33** Tada je Isus rekao: „Još sam malo vremena s vama, a onda ću otići k onome koji me je poslao. **34** Tražićete me, ali me nećete naći, i tamo gde sam ja, vi ne možete doći.“ **35** Tada su Judejci rekli među sobom: „Kuda ovaj namerava da ode, a da ga mi nećemo naći? Zar namerava da pođe Judejcima rasejanim među Grcima i da poučava Grke? **36** Šta znači to što si rekao: 'Tražićete me, ali me nećete naći, i tamo gde sam ja, vi ne možete doći?'"

37 Poslednjeg i najvažnijeg dana praznika, Isus je ustao i povikao: „Ako je neko žedan, neka dođe k meni i pije! **38** Ko bude verovao u mene, kao što je rečeno u Pismu, iz njegovog tela poteći će reke žive vode.“ **39** A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji veruju u njega. Tada, naime, Duh još nije bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen. **40** Kad su neki iz naroda čuli te reči, govorili su: „Ovo je zaista Prorok.“ **41** Drugi su govorili: „To je Hristos.“ Ali neki su govorili: „Zar Hristos dolazi iz Galileje? **42** Zar Pismo ne kaže da Hristos dolazi iz Davidovog potomstva i iz Betlehema, sela odakle je bio David?“ **43** Tako je zbog njega došlo do podele u narodu. **44** Neki od njih čak su hteli da ga uhvate, ali niko nije digao ruke na njega.

45 Tako su se stražari vratili svešteničkim glavarima i farisejima, a fariseji su im rekli: „Zašto ga niste doveli?“ **46** Stražari su odgovorili: „Nikada niko nije tako govo-

rio.“ **47** Na to su fariseji rekli: „Zar ste i vi zavedeni? **48** Da li je iko od poglavara ili od fariseja poverovao u njega? **49** Ali taj narod koji ne poznaje Zakon proklet je.“ **50** A Nikodim, jedan od njih, koji je jednom ranije bio kod njega, rekao im je: **51** „Zar naš zakon sudi čoveku ako ga najpre ne sasluša i ne sazna šta čini?“ **52** Na to su mu rekli: „Zar si i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš videti da nikakav prorok neće doći iz Galileje!“ **53** I otišli su svaki svojoj kući.

8 Isus je otišao na Maslinsku goru. **2** Ali u zoru se opet pojavio u hramu. Sav narod je pohrlilo k njemu, a on je seo da ih poučava. **3** Tada su književnici i fariseji doveli jednu ženu uhvaćenu u preljubi. Postavili su je u sredinu **4** i rekli mu: „Učitelju, ova žena je uhvaćena u samom činu preljube. **5** U Zakonu nam je Mojsije propisao da takve kamenujemo. Šta ti na to kažeš?“ **6** A to su govorili da bi ga iskušali, kako bi imali za šta da ga optuže. Isus se sagnuo i počeo prstom da piše po zemlji. **7** Pošto su ga i dalje ispitivali, on se uspravio i rekao im: „Ko je od vas bez greha, neka prvi baci kamen na nju.“ **8** Zatim se ponovo sagnuo i nastavio da piše po zemlji. **9** Kad su to čuli, budući osuđeni od svoje savesti, počeli su da odlaze jedan za drugim, počevši od starešina. Isus je ostao sam sa ženom koja je bila u sredini. **10** Uspravivši se, Isus ju je upitao: „Ženo, gde su oni koji su te tužili? Zar te niko nije osudio?“ **11** Ona je odgovorila: „Niko, gospodine.“ A Isus joj je rekao: „Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada više nemoj činiti greh.“ **12** Isus im se ponovo obratio: „Ja sam svetlost sveta. Ko za mnom ide, neće hoditi u tami, nego će imati svetlost života.“ **13** A fariseji su mu rekli: „Ti svedočiš sam o sebi, tvoje svedočanstvo nije istinito.“ **14** Isus im je rekao: „Ako i svedočim sam o sebi, moje svedočanstvo je istinito, jer znam odakle sam došao i kuda

idem. A vi ne znate odakle sam došao i kuda idem. **15** Vi sudite po spoljašnjosti, a ja nikome ne sudim. **16** A ako i sudim, moj sud je istinit, jer nisam sam, nego je sa mnom Otac koji me je poslao. **17** U vašem Zakonu piše da je svedočanstvo dvojice ljudi istinito.* **18** Ja sam onaj koji svedoči o sebi, a i Otac koji me je poslao svedoči o meni." **19** Tada su ga upitali: „Gde je tvoj Otac?" Isus je odgovorio: „Vi ne poznajete ni mene ni mog Oca. Kad biste poznavali mene, poznavali biste i mog Oca." **20** Te reči je rekao u riznici dok je poučavao u hramu. Ali niko ga nije uhvatio, jer njegov čas još nije bio došao.

21 Opet im je rekao: „Ja odlazim, i vi ćete me tražiti, ali ćete umreti u svom grehu. Tamo kuda ja idem, vi ne možete doći." **22** Na to su Judejci rekli: „Da se neće ubiti, jer govori: 'Tamo kuda ja idem, vi ne možete doći?'" **23** A on im je rekao: „Vi ste odozdo, a ja sam odozgo. Vi ste od ovog sveta, a ja nisam od ovog sveta. **24** Zato sam vam rekao da ćete umreti u svojim gresima. Jer ako ne verujete da Ja jesam, umrećete u svojim gresima." **25** Tada su ga upitali: „Ko si ti?" A Isus im je odgovorio: „Početak,* kao što vam rekoh. **26** Imam mnogo toga da kažem o vama i da sudim. A onaj koji me je poslao govori istinu, i ono što sam čuo od njega, to govorim u svetu." **27** Ali oni nisu shvatili da im je govorio o Ocu. **28** Zato je Isus rekao: „Kad jednom podignete Sina čovečijeg, tada ćete znati da sam ja ono što kažem da jesam i da ništa ne činim sam od sebe, nego govorim onako kako me je Otac naučio. **29** Onaj koji me je poslao sa mnom je. Nije me ostavio samog, jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno." **30** Dok je on to govorio, mnogi su poverovali u njega.

31 Isus je Judejcima, koji su mu vero-

vali, rekao: „Ako ostanete u mojoj reči, zaista ste moji učenici, **32** i upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi." **33** A oni su mu rekli: „Mi smo Avramovo potomstvo i nikada nismo nikome robovali. Kako ti kažeš: 'Postaćete slobodni?'" **34** Isus im je odgovorio: „Zaista, zaista, kažem vam, svako ko čini greh, rob je greha. **35** A rob ne ostaje u kući uvek, ali sin ostaje uvek. **36** Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni. **37** Znam da ste Avramovo potomstvo, ali vi želite da me ubijete, jer moja reč ne nalazi odjeka među vama. **38** Ja govorim ono što sam video kod svog Oca, a vi činite ono što ste čuli od svog oca." **39** Oni su mu rekli: „Naš je otac Avram." Tada im je Isus rekao: „Ako ste Avramova deca, činite onda Avramova dela. **40** A sada želite da ubijete mene, čoveka koji vam je rekao istinu koju sam čuo od Boga. Avram nije tako postupao. **41** Vi činite dela svog oca." A oni su mu rekli: „Mi se nismo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga."

42 Tada im je Isus rekao: „Kad bi Bog bio vaš Otac, voleli biste mene, jer sam ja od Boga došao i sad sam ovde. Nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao. **43** Zašto ne razumete ono što govorim? Zato što niste u stanju da slušate moju reč. **44** Vaš je otac Đavo i želite da postupate po željama svog oca. On je bio ubica ljudi od početka i nije ostao postojan u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažov i otac laži. **45** A ja istinu govorim, i zato mi ne verujete. **46** Ko će mi od vas dokazati greh? A ako govorim istinu, zašto mi ne verujete? **47** Ko je od Boga, sluša Božje reči. Zato vi ne slušate, jer niste od Boga."

48 A Judejci su mu odgovorili: „Zar nismo u pravu kad kažemo da si Samarićanin i da je demon u tebi?" **49** Isus je odgovorio: „Nije demon u meni, nego poštujem Oca svoga, a vi me obeščašćuje-

* **8,17** Vidi: 5. Mojsijeva 17,6

* **8,25** „Početak" ili „prauzrok."

te. **50** Ali ja ne tražim slavu za sebe. Ima ko traži i sudi. **51** Zaista, zaista, kažem vam, ako se neko drži moje reči, nikada neće videti smrt." **52** A Judejci su mu rekli: „Sada znamo da je demon u tebi. Avram je umro, a i proroci, a ti kažeš: 'Ako se neko drži moje reči, nikada neće okusiti smrt.' **53** Zar si ti veći od našeg oca Avrama, koji je umro? A i proroci su umrli. Za koga se ti izdaješ?" **54** Isus im je odgovorio: „Ako ja slavim samog sebe, moja slava nije ništa. Mene proslavlja moj Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog, **55** ali ga ne poznajete. A ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio bih lažov kao i vi. Ali ja ga poznajem i držim se njegove reči. **56** Vaš otac Avram veoma se radovao u nadi da će videti moj dan. Video ga je i obradovao se." **57** Na to su mu Judejci rekli: „Nemaš još ni pedeset godina, a video si Avrama?" **58** Isus im je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam: Ja sam* pre nego što se Avram rodio." **59** Tada su uzeli kamenje da ga bace na njega, ali Isus se sakrio i izašao iz hrama, prošavši između njih, i tako je otišao.

9 Dok je prolazio video je čoveka slepog od rođenja. **2** Njegovi učenici su ga upitali: „Učitelju, ko je sagrešio, ovaj čovek ili njegovi roditelji, pa se rodio slep?" **3** Isus je odgovorio: „Niti je sagrešio ovaj čovek niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu pokažu Božja dela. **4** Dok je još dan, moram činiti dela onoga koji me je poslao. Dolazi noć, kad niko ne može da radi. **5** Dok sam u svetlu, ja sam svetlost sveta." **6** Kad je to rekao, pljunuo je na zemlju i od pljuvačke napravio blato, pa je to blato stavio čoveku na oči **7** i rekao mu: „Idi, operi se u vodi Siloamu." (Siloam znači „poslat".) I čovek je otišao,

* **8,58** Vidi: 2. Mojsijeva 3,14. „Ja jesam" takođe stoji u 8,24. Isto važi za Matej 14,27 i Marko 6,50. Uporedi sa 1. Korinćanima 10,4.

oprao se pa se vratio gledajući.

8 A susedi i oni koji su ga ranije viđali kako prosi govorili su: „Zar to nije onaj koji je sedeo i prosio?" **9** Jedni su govorili: „To je taj", a drugi: „Nije, nego mu je sličan." A čovek je govorio: „Ja sam taj." **10** Tada su ga upitali: „Kako su ti se otvorile oči?" **11** On je odgovorio: „Čovek koji se zove Isus napravio je blato, namazao mi oči i rekao: 'Idi do vode Siloam i operi se.' I tako sam otišao, oprao se i progledao." **12** A oni su ga upitali: „Gde je on?" Odgovorio je: „Ne znam."

13 Zatim su tog čoveka koji je ranije bio slep odveli kod fariseja. **14** A tog dana, kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči, bila je Subota. **15** Tada su ga fariseji opet ispitivali kako je progledao. A on im je rekao: „Stavio mi je blato na oči i ja sam se oprao i sad vidim." **16** Na to su neki od fariseja rekli: „Taj čovek nije od Boga, jer ne poštuje Subotu." A drugi su rekli: „Kako može čovek koji je grešnik da čini takva čuda?" I došlo je do podele među njima. **17** Zatim su ponovo upitali čoveka: „Šta ti kažeš o tom čoveku koji ti je otvorio oči?" Odgovorio je: „On je prorok."

18 Ali Judejci nisu verovali da je on bio slep i da je progledao dok nisu pozvali njegove roditelje. **19** I upitali su ih: „Da li je ovo vaš sin, za koga vi kažete da se rodio slep? Kako to da sada vidi?" **20** Tada su njegovi roditelji odgovorili: „Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slep. **21** Ali kako sad vidi, to ne znamo, i ko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte. Punoletan je, neka govori sam za sebe." **22** Njegovi roditelji su tako rekli zato što su se bojali Judejaca, jer su se Judejci već bili dogovorili da isključe iz sinagoge svakoga ko Isusa prizna za Hrista.* **23** Zato su njegovi roditelji rekli: „Punoletan je, njega pitajte."

* **9,22** Ili: „Pomazanika, Mesiju, onoga koji je poslat od Boga".

24 Tada su po drugi put pozvali čoveka koji je bio slep i rekli mu: „Daj slavu Bogu. Mi znamo da je taj čovek grešnik.“ **25** A on je rekao: „Da li je grešnik, ne znam. Jedno znam: bio sam slep, a sada vidim.“ **26** Tada su ga upitali: „Šta ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?“ **27** Odgovorio im je: „Već sam vam rekao, ali me niste slušali. Zašto to opet hoćete da čujete? Zar i vi želite da postanete njegovi učenici?“ **28** Tada su ga izvređali i rekli: „Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici.“ **29** Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo odakle je.“ **30** A čovek im je rekao: „To i jeste čudno da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči.“ **31** Znamo da Bog ne uslišava grešnike, nego ako je neko bogobožazan i vrši njegovu volju, njega uslišava. **32** Od veka se nije čulo da je neko otvorio oči čoveku slepom od rođenja. **33** Da on nije od Boga, ne bi mogao ništa da učini.“ **34** A oni su mu rekli: „Sav si se u gresima rodio, i ti nas da učiš?“ I izbacili su ga.

35 Isus je čuo da su ga izbacili. Našao ga je i upitao: „Veruješ li ti u Sina Božjeg?“ **36** Čovek je odgovorio: „A ko je taj, gospodine, da verujem u njega?“ **37** Isus mu je rekao: „Video si ga. To je onaj koji govori s tobom.“ **38** Tada je on rekao: „Verujem u njega, Gospode.“ I poklonio mu se. **39** A Isus je rekao: „Radi ovog suda ja sam došao na ovaj svet: da progledaju oni koji ne vide, a koji vide, da oslepe.“ **40** To su čuli neki od fariseja koji su bili s njim i upitali su ga: „Zar smo i mi slepi?“ **41** A Isus im je rekao: „Da ste slepi, ne biste imali greha. Ali vi sad kažete: 'Vidimo.' Zato vaš greh ostaje.“

10 „Zaista, zaista, kažem vam, ko u ovčiji tor ne ulazi na vrata, nego preskače na nekom drugom mestu, taj je lopov i pljačkaš. **2** A onaj ko ulazi na vrata pastir je ovcama. **3** Njemu

vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On svoje ovce zove po imenu i izvodi ih. **4** A kad sve svoje izvede, ide pred njima i ovce idu za njim, jer poznaju njegov glas. **5** A za strancem neće ići, nego će pobeći od njega, jer ne poznaju glas stranaca.“ **6** Isus im je ispričao to poređenje, ali oni nisu shvatili šta im je time hteo reći.

7 Zato je Isus opet rekao: „Zaista, zaista, kažem vam, ja sam vrata ovcama. **8** Svi koji su došli pre mene lopovi su i pljačkaši, ali ovce ih nisu slušale. **9** Ja sam vrata. Ko uđe kroz mene, biće spasen. Ulaziće i izlaziće i naći će pašu. **10** Lopov dolazi samo da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da imaju život, da ga imaju u izobilju. **11** Ja sam dobri pastir. Dobri pastir polaže svoj život za ovce. **12** Najamnik, koji nije pastir i nije vlasnik ovaca, vidi vuka kako dolazi, pa ostavlja ovce i beži, a vuk ih grabi i rasteruje. **13** On beži jer je najamnik i nije mu stalo do ovaca. **14** Ja sam dobri pastir i poznajem svoje ovce i moje ovce poznaju mene, **15** kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem Oca. I svoj život polažem za ovce.

16 Imam i druge ovce, koje nisu iz ovog tora. Moram i njih dovesti i one će slušati moj glas, i sve će biti jedno stado s jednim pastirom. **17** Zato me Otac i voli, jer ja polažem svoj život da bih ga opet primio. **18** Niko mi ga ne oduzima, nego ga ja sam od sebe polažem. Imam vlast da ga položim i imam vlast da ga opet primim. Takvu sam zapovest primio od svog Oca.“

19 I opet je među Judejcima došlo do podele zbog tih reči. **20** Mnogi od njih su govorili: „Opsednut je demonom i poludeo je. Zašto ga slušate?“ **21** Drugi su govorili: „To nisu reči opsednutog čoveka. Zar demon može slepima otvoriti oči?“

22 U to vreme je u Jerusalimu bio

Praznik posvećenja.* Bila je zima. **23** Isus je hodao hramom po Solomonovom tremu. **24** Tada su ga Judejci okružili i rekli mu: „Dokle ćeš nam duše držati u neizvesnosti? Ako si ti Hristos, reci nam otvoreno.“ **25** Isus im je odgovorio: „Rekao sam vam, ali ne verujete. Dela koja ja činim u ime svog Oca, ona svedoče o meni. **26** Ali vi ne verujete, jer niste od mojih ovaca. **27** Moje ovce slušaju moj glas, ja ih poznajem i one idu za mnom. **28** Ja im dajem večni život i nikada neće propasti i niko ih neće ugrabiti iz moje ruke. **29** Ono što mi je moj Otac dao veće je od svega drugog. I niko ih ne može ugrabiti iz Očeve ruke. **30** Ja i Otac jedno smo.“

31 Tada su Judejci opet uzeli kamenje da ga kamenuju. **32** A Isus im je rekao: „Pokazao sam vam mnoga dobra dela Oca mog. Za koje me od tih dela kamenujete?“ **33** Judejci su mu odgovorili: „Ne kamenujemo te zbog dobrog dela, nego zbog hule, zato što se ti, premda si čovek, praviš da si Bog.“ **34** Isus im je rekao: „Zar nije zapisano u vašem Zakonu: 'Ja sam rekao: 'Vi ste bogovi'?' **35** Ako je 'bogovima' nazvao one protiv kojih je Bog govorio - a Pismo se ne može poništiti - **36** kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: 'Huliš', zato što sam rekao: 'Ja sam Božji Sin'? **37** Ako ne činim dela svog Oca, nemojte mi verovati. **38** Ali ako ih činim, ako i ne verujete meni, verujte delima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.“ **39** Tada su opet pokušali da ga uhvate, ali on im je umakao.

40 I tako je opet otišao preko Jordana na mesto gde je Jovan krštavao i tamo je ostao. **41** Mnogi su došli k njemu i rekli

* **10,22** Praznik posvećenja (Hanuka) je spomen na oslobođenje Jevreja od sirijsko-grčke prevlasti i na ponovno posvećenje jerusalimskog hrama Gospodu.

* **10,34** Vidi: Psalam 82,6.

mu: „Jovan, doduše, nije učinio nijedno čudo, ali što je god Jovan rekao o ovom čoveku bila je istina.“ **42** I mnogi su tamo poverovali u njega.

11 Jedan čovek koji se zvao Lazar bio je bolestan. Bio je iz Betanije, iz sela Marije i njene sestre Marte. **2** To je bila ona Marija koja je namazala Gospoda mirisnim uljem i obrisala mu noge svojom kosom. Njen brat Lazar bio je bolestan. **3** Zato su njegove sestre poručile Isusu: „Gospode, onaj koga voliš je bolestan.“ **4** Kad je Isus to čuo, rekao je: „Ova bolest nije za smrt, nego je za Božju slavu, da bi se njom proslavio Sin Božji.“

5 Isus je voleo Martu, njenu sestru i Lazara. **6** Ali kad je čuo da je on bolestan, ostao je još dva dana u mestu u kom je bio. **7** Zatim je rekao učenicima: „Pođimo opet u Judeju.“ **8** A učenici su ga upitali: „Učitelju, Judejci su nedavno hteli da te kamenuju. Zar opet ideš tamo?“ **9** Isus je odgovorio: „Zar dnevna svetlost ne traje dvanaest sati? Ako neko hoda po danu, ne spotiče se, jer vidi svetlost ovog sveta. **10** Ali ako neko hoda po noći, spotiče se, jer nema svetlosti u njemu.“ **11** To je rekao, a zatim dodao: „Naš prijatelj Lazar je zaspao, ali idem da ga probudim.“ **12** Na to su mu učenici rekli: „Gospode, ako spava, ustaće.“ **13** Ali Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da govori o spavanju, o snu. **14** Tada im je Isus otvoreno rekao: „Lazar je umro. **15** Zbog vas se radujem što nisam bio tamo, da biste verovali. Ali pođimo k njemu.“ **16** Tada je Toma, zvani Blizanac, rekao ostalim učenicima: „Pođimo i mi, da umremo s njim.“

17 Kad je Isus stigao, rekli su mu da je Lazar već četiri dana u grobu. **18** A Betanija je bila blizu Jerusalima, udaljena oko petnaest stadija.* **19** Mnogo Judejaca već

* **11,18** Oko 3 kilometra. Vidi dodatak na kraju knjige.

je došlo kod Marte i Marije da ih uteše zbog njihovog brata. **20** Kad je Marta čula da Isus dolazi, pošla mu je u susret, a Marija je ostala u kući. **21** Marta je rekla Isusu: „Gospode, da si bio ovde, moj brat ne bi umro. **22** Ali i sada znam da će ti Bog dati sve što od njega zatražiš.“ **23** Na to joj Isus reče: „Tvoj brat će ustati.“ **24** Marta mu reče: „Znam da će ustati o vaskrsenju u poslednji dan.“ **25** Tada joj Isus reče: „Ja sam vaskrsenje i život. Ko veruje u mene, ako i umre, živeće. **26** I svako ko živi i veruje u mene, nikada neće umreti. Veruješ li u to?“ **27** Ona mu odgovori: „Da, Gospode, ja verujem da si ti Hristos, Sin Božji, onaj koji treba da dođe na svet.“ **28** Kad je to rekla, otišla je i pozvala svoju sestru Mariju i krišom joj rekla: „Učitelj je ovde i zove te.“ **29** Kad je to čula, brzo je ustala i pošla k njemu.

30 Isus, naime, još nije bio došao u selo, nego je još uvek bio na mestu gde ga je Marta srela. **31** Kad su Judejci koji su s Marijom bili u kući i tešili je videli da je brzo ustala i izašla, pošli su za njom, misleći da je otišla do groba da tamo plače. **32** Kad je Marija došla tamo gde je bio Isus i kad ga je ugledala, pala je pred njegovu noge i rekla mu: „Gospode, da si bio ovde, moj brat ne bi umro.“ **33** Kad je Isus video kako ona plače i kako plaču Judejci koji su došli s njom, bio je duboko dirnut i potresen. **34** I upitao je: „Gde ste ga položili?“ Odgovorili su mu: „Gospode, dođi i vidi.“ **35** I Isus je zaplakao. **36** Tada su Judejci rekli: „Pogledajte koliko ga je voleo!“ **37** A neki od njih su kazali: „Zar on, koji je slepom otvorio oči, nije mogao da spreči njegovu smrt?“

38 Tada je Isus, opet duboko potresen, otišao do groba. To je u stvari bila pećina, a na ulazu je ležao kamen. **39** Isus je zapovedio: „Sklonite kamen!“ A Marta, sestra umrloga, rekla mu je: „Gospode, sada već zaudara, jer je četvrti

dan otkako je umro.“ **40** A Isus joj je rekao: „Zar ti nisam rekao da ćeš videti Božju slavu ako budeš verovala?“ **41** Zato su sklonili kamen gde je ležao mrtvac. A Isus je podigao oči prema nebu i rekao: „Oče, hvala ti što si me uslišio. **42** Ja sam znao da me uvek uslišavaš, ali rekao sam to zbog naroda koji ovde stoji, da bi verovali da si me ti poslao.“ **43** Rekavši to, povikao je na sav glas: „Lazare, izađi na polje!“ **44** I umrli je izašao. Noge i ruke bile su mu obavijene zavojima, a lice mu je bilo obavijeno platnom. Tada im je Isus rekao: „Skinite to s njega i pustite ga nek ide.“

45 Tada su mnogi Judejci koji su bili došli kod Marije i videli šta je učinio poverovali u njega. **46** Ali neki od njih su otišli kod fariseja i ispričali im šta je Isus učinio. **47** Zato su sveštenečki glavari i fariseji sazvali Sinedrion* i rekli: „Šta da radimo? Ovaj čovek čini mnoga čuda. **48** Ako ga pustimo tako, svi će poverovati u njega i Rimljani će doći i uzeće nam i naš hram i naš narod.“ **49** Ali jedan od njih, Kajafa, koji je te godine bio prvosveštenik, rekao im je: „Ništa vi ne znate **50** i ne shvatate da je bolje za vas da jedan čovek umre za narod, nego da ceo narod strada.“ **51** Ali to nije rekao sam od sebe. Pošto je te godine bio prvosveštenik, prorokovao je da Isus treba da umre za narod, **52** i ne samo za narod nego i za to da Božju decu koja su rasejana sakupi u jedno. **53** Tako su se tog dana dogovorili da ga ubiju.

54 Zato se Isus više nije kretao javno među Judejcima, nego je odatle otišao u područje blizu pustinje, u grad koji se zove Jefrem, i tamo je ostao s učenicima. **55** Približavala se judejska Pasha i mnogi iz tog kraja otišli su u Jerusalim pre Pashe da se obredno očiste. **56** Tražili su Isusa i dok su bili u hramu govorili si jedni dru-

* **11,47** Jevrejski vrhovni sud.

gima: „Šta mislite? Zar neće doći na praznik?“ **57** A sveštenečki glavari i fariseji izdali su zapovest da svako ko sazna gde je Isus mora to da javi, da bi ga uhvatili.

12 Tako je Isus šest dana pre Pashe došao u Betaniju, gde je bio Lazar, koga je podigao iz mrtvih. **2** Tamo su mu priredili večeru. Marta je posluživala, a Lazar je bio jedan od onih koji su s njim bili za stolom. **3** Marija je tada uzela libru* skupocenog mirisnog ulja, pravog narda, i Isusu namazala noge i obrisala ih svojom kosom. I kuća se ispunila mirisom tog ulja. **4** A Juda Iskariotski, jedan od njegovih učenika, koji je nameravao da ga izda, rekao je: **5** „Zašto se ovo mirisno ulje nije prodalo za trista denara i to dalo siromašnima?“ **6** Ali to nije rekao zato što se brinuo za siromašne, nego zato što je bio lopov - imao je kutiju za novac pa je uzimao ono što se u nju stavljalo. **7** Tada je Isus rekao: „Pustite je. Neka to izvrši za dan moje sahrane. **8** Jer siromašne uvek imate pored sebe, ali mene nećete imati uvek.“

9 Veliki broj Judejaca saznao je da je on tamo, pa su došli, ne samo zbog Isusa nego i da vide Lazara, koga je podigao iz mrtvih. **10** A sveštenečki glavari dogovorili su se da ubiju i Lazara, **11** jer su zbog njega mnogi Judejci odlazili tamo i poverovali u Isusa.

12 Sutradan je silan narod koji je došao na praznik čuo da Isus dolazi u Jerusalim, **13** uzeo palmine grane i izašao mu u susret. I uzvikivao je: „Spasi, molimo te! Blagoslovljen onaj koji dolazi u Gospodnje ime, car Izraela!“ **14** A kad je Isus našao magare, seo je na njega, kao što je napisano: **15** „Ne boj se, kćeri cionska! Evo, dolazi tvoj car, sedeći na mladunčetu ma-

garice.“* **16** Njegovi učenici isprva nisu obraćali pažnju na to, ali kad se Isus proslavio, setili su se da je to bilo napisano za njega i da su mu upravo to učinili.

17 Tako je narod, koji je bio s njim kad je pozvao Lazara iz groba i podigao ga iz mrtvih, svedočio o svemu tome. **18** Zato mu je toliki narod izašao u susret, jer je čuo da je učinio to čudo. **19** A fariseji su rekli među sobom: „Vidite da ništa ne postizete. Eno, svet je otišao za njim.“

20 Među onima koji su došli da se poklone Bogu na praznik bilo je i nekih Grka. **21** Oni su prišli Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, i zamolili ga: „Gospodine, hteli bismo da vidimo Isusa.“ **22** Filip je otišao i rekao to Andriji, a zatim su Andrija i Filip otišli i rekli to Isusu.

23 A Isus im je rekao: „Došao je čas da Sin čovečiji bude proslavljen. **24** Zaista, zaista, kažem vam, ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ali ako umre, donosi obilan rod. **25** Ko voli dušu svoju, uništiće je, a ko mrzi dušu svoju u ovom svetu, sačuvaće je za večni život. **26** Ako neko hoće da mi služi, neka me sledi. I gde sam ja, tamo će biti i moj sluga. Ako mi neko bude služio, moj će ga Otac poštovati. **27** Sad je moja duša uznemirena. Šta da kažem? Oče, spasi me od ovog časa. Ali zato sam i došao do ovog časa. **28** Oče, proslavi svoje ime.“ Tada je došao glas s neba: „Proslavio sam ga i opet ću ga proslaviti.“

29 Narod koji je tamo stajao i čuo to rekao je da je zagrmelo. A neki su rekli: „Anđeo mu je govorio.“ **30** Isus je tada rekao: „Ovaj glas nije bio radi mene, nego radi vas. **31** Sada je suđenje ovom svetu, sada će vladar ovog sveta biti izbačen. **32** A ja, kad budem podignut sa zemlje, privući ću k sebi sve ljude.“ **33** To je rekao da naznači kakvom će smrću umreti. **34**

* **12,3** Otprilike 330 grama.

* **12,15** Vidi: Zaharija 9,9.

Na to mu je narod rekao: „Čuli smo iz Zakona da Hristos ostaje uvek. Kako onda ti kažeš da Sin čovečiji mora biti podignut? Ko je taj Sin čovečiji?“ **35** Isus im je odgovorio: „Svetlost će još malo biti među vama. Hodajte dok imate svetlosti, da vas tama ne nadjača. Ko hoda u tami, ne zna kuda ide. **36** Dok imate svetlosti, verujte u svetlost, da budete sinovi svetlosti.“

Isus je to rekao, a onda je otišao i sakrio se od njih. **37** Iako je pred njima učinio tolika čuda, oni nisu poverovali u njega, **38** tako da su se ispunile reči koje je rekao prorok Isaija: „Gospode, ko je poverovao u ono što smo čuli? Kome se otkrila Gospodnja mišica?“* **39** A nisu mogli verovati jer je Isaija takođe rekao: **40** „Zaslepio im je oči i otvrdnuo im srca, da očima ne vide i srcima ne razumeju i da se ne obrate pa da ih izlečim.“* **41** Isaija je to rekao jer je video njegovu slavu i govorio je o njemu. **42** Ipak su i mnogi od poglavara poverovali u njega, ali zbog fariseja to nisu priznavali, da ne bi bili izbačeni iz sinagoge, **43** jer su više voleli izvažavanje od ljudi nego slavu Božju.

44 A Isus je povikao: „Ko veruje u mene, ne veruje samo u mene nego i u onoga koji me je poslao. **45** I ko gleda mene, gleda i onoga koji me je poslao. **46** Ja sam došao na svet kao svetlost, da niko ko veruje u mene ne ostane u tami. **47** A ako neko čuje moje reči, a ne drži ih, ja ga ne osuđujem. Jer nisam došao da osudim svet, nego da spasem svet. **48** Ko odbacuje mene i ne prima ono što ja kažem, ima svog sudiju. Reč koju sam govorio - ona će mu suditi u poslednji dan. **49** Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me je poslao, dao zapovest šta da kažem i šta da govorim. **50** I znam da je njegova zapovest večni život. Zato ono što ja govorim, govorim onako kako mi je

rekao Otac.“

13 Pred Pashu, Isus je znao da je došao njegov čas da ode s ovog sveta k Ocu. Pošto je voleo svoje koji su bili u svetu, pokazivao im je ljubav do kraja. **2** Za vreme večere, kad je Đavo već bio stavio u srce Jude Iskariotskog, Simonovog sina, nameru da ga izda, **3** Isus je, znajući da mu je Otac sve dao u ruke i da je došao od Boga i da ide k Bogu, **4** ustao od večere i odložio svoje haljine, uzeo peškir i opasao se. **5** Zatim je nasuo vodu u posudu i počeo da pere noge učenicima i da ih briše peškirom kojim je bio opasan. **6** Kad je došao do Simona Petra, on mu je rekao: „Gospode, zar ti meni da pereš noge?“ **7** Isus mu je odgovorio: „Ono što ja činim ti sada ne razumeš, ali kasnije ćeš razumeti.“ **8** Petar mu reče: „Nikada ti meni nećeš prati noge.“ A Isus mu odgovori: „Ako te ne operem, nema udeo sa mnom.“ **9** Tada mu Simon Petar reče: „Gospode, onda mi nemoj oprati samo noge, nego i ruke i glavu.“ **10** A Isus mu reče: „Onome ko se okupao ne treba prati ništa osim nogu, jer je sav čist. I vi ste čisti, ali ne svi.“ **11** Znao je, naime, ko će ga izdati. Zato je rekao: „Niste svi čisti.“

12 Kad im je oprao noge, obukao je svoje haljine, vratio se za sto i rekao im: „Da li shvatate šta sam vam učinio? **13** Vi mi se obraćate sa 'Učitelju' i 'Gospode', i s pravom to govorite, jer to i jesam. **14** Dakle, ako sam ja, Gospod i Učitelj, vama oprao noge, i vi treba jedan drugom da perete noge. **15** Dao sam vam primer da i vi činite onako kako sam ja učinio vama. **16** Zaista, zaista, kažem vam, sluga nije veći od svog gospodara, niti je onaj ko je poslat veći od onoga koji ga je poslao. **17** Ako to znate, srećni ste ako tako i činite. **18** Ne govorim o svima vama. Ja znam one koje sam izabrao. Ali neka se ispune

* **12,38** Vidi: Isaija 53,1.

* **12,40** Vidi: Isaija 6,9.

reči iz Pisma: 'Onaj koji je jeo moj hleb, podigao je petu na mene.* **19** Već sada vam to govorim, pre nego što se dogodi, da biste, kad se dogodi, verovali da sam ja ono što kažem da jesam. **20** Zaista, zaista, kažem vam, ko prima onoga koga ja šaljem, prima i mene. A ko prima mene, prima i onoga koji je mene poslao."

21 Kad je to rekao, Isus se uznemirio u duhu i posvedočio: „Zaista, zaista, kažem vam, jedan od vas će me izdati.“ **22** Učenici su gledali jedan drugoga u nedoumici o kome to govori. **23** Jedan od njegovih učenika, onaj koga je Isus naročito voleo, bio je za stolom odmah do Isusa. **24** Zato mu je Simon Petar klimnuo glavom i rekao: „Pitaj ko je taj o kome govori.“ **25** I ovaj se naslonio na Isusove grudi i upitao ga: „Gospode, ko je taj?“ **26** Isus je odgovorio: „To je onaj kome ću dati zalogaj hleba koji umočim.“ I uzeo je zalogaj, umočio ga i dao Judi, sinu Simona Iskariotskog. **27** Nakon što je Juda uzeo zalogaj, Sotona je ušao u njega. Tada mu je Isus rekao: „Što činiš, učini brže!“ **28** Ali niko od onih koji su bili za stolom nije znao zašto mu je to rekao. **29** Pošto je Juda imao kutiju za novac, neki su mislili da mu je Isus rekao: „Kupi ono što nam treba za praznik“, ili da mu je rekao neka da nešto siromašnima. **30** On je, dakle, uzeo zalogaj i odmah izašao. Bila je noć.

31 Kad je on izašao, Isus je rekao: „Sada je vreme da se proslavi Sin čovečiji i Bog će se proslaviti njime. **32** Sam Bog će ga proslaviti, odmah će ga proslaviti. **33** Dečice, još sam malo s vama. Tražićete me, ali kao što sam Judejcima rekao: 'Tamo kuda ja idem, vi ne možete doći', sada to kažem i vama. **34** Novu vam zapovest dajem: Volite jedan drugoga. Kao što sam ja voleo vas, tako i vi volite jedan drugoga. **35** Po tome će svi znati da ste moji

učenici, ako budete voleli jedan drugoga."

36 Simon Petar ga je upitao: „Gospode, kuda ideš?“ Isus je odgovorio: „Tamo kuda ja idem ti me sada ne možeš pratiti, ali sledićeš me kasnije.“ **37** Na to mu je Petar rekao: „Gospode, zašto sada ne mogu poći za tobom? Život ću svoj položiti za tebe.“ **38** Isus mu je odgovorio: „Život ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti, petao neće zapevati dok me se triput ne odrekneš."

14 „Neka se vaše srce ne uznemiruje. Verujte u Boga, i u mene verujte. **2** U kući mog Oca ima mnogo stanova. Da nije tako, rekao bih vam. A sada idem da vam pripremim mesto. **3** I kad odem i pripremim vam mesto, ponovo ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete tamo gde sam ja. **4** A tamo kuda ja idem, znate put."

5 Tada mu je Toma rekao: „Gospode, ne znamo kuda ideš. Kako bismo znali put?“ **6** Isus mu odgovori: „Ja sam put i istina i život. Niko ne dolazi k Ocu osim kroz mene. **7** Da ste upoznali mene, upoznali biste i mog Oca. Od sada ga poznajete i videli ste ga."

8 A Filip mu reče: „Gospode, pokaži nam Oca i to nam je dovoljno."

9 Isus mu reče: „Već sam toliko vremena s vama, a ti me, Filipe, još nisi upoznao? Ko je video mene, video je i Oca. Kako onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? **10** Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ono što vam ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji stoji u meni čini svoja dela. **11** Verujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni. Ako ne verujete, verujte zbog samih dela. **12** Zaista, zaista, kažem vam, ko veruje mene, činiće dela kakva i ja činim. Činiće i veća dela od ovih, jer ja odlazim k Ocu. **13** I što god zamolite u moje ime, učiniću to, da bi se Otac proslavio u Sinu. **14** Ako

* **13,18** Vidi: Psalam 41,9.

nešto zatražite u moje ime, ja ću učiniti.

15 Ako me volite, držite moje zapovesti. **16** I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utešitelja da bude s vama uvek, **17** a to je Duh istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer stoji i biće u vama. **18** Neću vas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama. **19** Još malo i svet me više neće videti, ali vi ćete me videti, jer ja živim, a i vi ćete živeti. **20** U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama. **21** Ko ima moje zapovesti i drži ih, taj me voli. A ko voli mene, njega će voleti moj Otac, i ja ću ga voleti i objaviću mu se."

22 Na to mu je Juda, ali ne Iskariotski, rekao: „Gospode, kako to da nameravaš da se objaviš nama, a ne svetu?”

23 Isus mu je odgovorio: „Ako me neko voli, držaće moje reči, i moj Otac će ga voleti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim. **24** Ko me ne voli, ne drži moje reči, a reč koju slušate nije moja, nego je od Oca koji me je poslao.

25 Ovo sam vam govorio dok sam boravio s vama. **26** A utešitelj, Sveti Duh, koga će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti svemu i podsetiće vas na sve što sam vam govorio. **27** Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam. Ja vam ga ne dajem onako kako ga svet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i neka se ne boji. **28** Čuli ste da sam vam rekao: 'Odlazim i vratiću se k vama.' Ako me volite, radovaćete se što odlazim k Ocu, jer je Otac veći od mene. **29** Sada vam to govorim, pre nego što se dogodi, da biste verovali kad se dogodi. **30** Više neću mnogo govoriti s vama, jer dolazi vladar sveta. On nema vlasti nada mnom, **31** ali ja činim onako kako mi je Otac zapovedio da bi svet znao da volim Oca. Ustanite, idemo odavde."

15 „Ja sam pravi čokot, a moj Otac je vinogradar. **2** Svaku lozu na meni koja ne donosi plod on uklanja, a svaku koja donosi plod čisti, kako bi donela još više ploda. **3** Vi ste već čisti zbog reči Božje koju sam vam govori- o. **4** Ostanite u meni i ja ću u vama. Kao što loza ne može sama od sebe da donese plod ako ne ostane na čokotu, isto tako ne možete ni vi ako ne ostanete u meni. **5** Ja sam čokot, a vi ste loze. Ko bude u meni i ja u njemu, on donosi mnogo ploda, jer bez mene ne možete učiniti ništa. **6** Ako neko ne ostane u meni, izbaciće se napolje kao grana i osušiće se; i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti. **7** Ako ostanete u meni i moje reči ostanu u vama, zamolite što god želite i biće vam. **8** Moj Otac se proslavlja time da donosite mnogo ploda i da budete moji učenici. **9** Kao što je Otac voleo mene i ja sam voleo vas. Ostanite u mojoj ljubavi. **10** Ako držite moje zapovesti, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što sam se ja održao Očeve zapovesti i ostajem u njegovoj ljubavi.

11 Ovo sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. **12** Ovo je moja zapovest: Volite jedan drugoga kao što sam ja voleo vas. **13** Niko nema veću ljubav od ove - da neko položi svoj život za svoje prijatelje. **14** Vi ste moji prijatelji ako činite ono što vam ja zapovedam. **15** Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna šta radi njegov gospodar. Nazivam vas prijateljima, jer sam vam obznanio sve što sam čuo od svog Oca. **16** Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio sam vas da idete i donosite plod i da vaš plod ostane, da bi vam Otac dao što god ga zamolite u moje ime.

17 Ovo vam zapovedam: Volite jedan drugoga. **18** Ako vas svet mrzi, znajte da je mene mrzeo pre vas. **19** Kad biste bili deo sveta, svet bi vas voleo jer biste bili

njegovi. Ali pošto niste deo sveta, nego sam vas ja izabrao iz sveta, zato vas svet mrzi. **20** Imajte na umu reči koje sam vam rekao: 'Sluga nije veći od svog gospodara.' Ako su progonili mene, progoniće i vas; ako su se držali mojih reči, držaće se i vaših. **21** Ali sve će vam to činiti zbog mog imena, jer ne poznaju onoga koji me je poslao. **22** Da nisam došao i govorio im, ne bi imali greha, ali sada nemaju izgovora za svoj greh. **23** Ko mrzi mene, mrzi i mog Oca. **24** Da nisam među njima činio dela koja niko drugi nije činio, ne bi imali greha, ali sada su ih videli pa su zamrzeli i mene i mog Oca. **25** Ali to je zato da bi se ispunile reči napisane u njihovom Zakonu: 'Mrzeli su me bez razloga.'^{*} **26** Kad stigne utešitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji dolazi od Oca, on će posvedočiti o meni, **27** a i vi ćete svedočiti, jer ste od početka sa mnom."

16 „Ovo sam vam govorio da se ne pokolebate u veri. **2** Izbacivaće vas iz sinagoga. U stvari, dolazi čas kad će svako ko vas ubije misliti da služi Bogu. **3** A to će činiti jer nisu upoznali ni Oca ni mene. **4** To sam vam govorio da se, kad tome dođe čas, setite da sam vam to rekao.

„To vam nisam rekao u početku, jer sam bio s vama. **5** A sada idem k onome koji me je poslao, ali niko od vas me ne pita: 'Kuda ideš?' **6** Nego je žalost ispunila vaše srce jer sam vam to rekao. **7** Govorim vam istinu: Za vaše je dobro što ja odlazim. Jer ako ne odem, utešitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama. **8** A kad on dođe, razotkriće svetu šta je greh, i pravednost, i sud: **9** šta je greh, jer ne veruju u mene; **10** šta je pravednost, jer idem k Ocu i više me nećete videti; **11** i šta je osuda, jer je vođa

ovog sveta osuđen.

12 Još imam mnogo toga da vam kažem, ali sada to ne možete nositi. **13** Ali kad dođe on, Duh istine, uputiće vas u svu istinu, jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti ono što čuje i objaviće vam ono što dolazi. **14** On će me proslaviti, jer će uzeti ono što čuje od mene i to će vam objaviti. **15** Sve što Otac ima moje je. Zato sam rekao da prima od onoga što je moje i da vam to objavljuje. **16** Još malo, i više me nećete videti, a onda još malo, i videćete me: jer idem k Ocu."

17 Tada su neki od njegovih učenika upitali jedan drugoga: „Šta znači to što nam kaže: 'Još malo, i nećete me videti, a onda još malo, i videćete me' i 'jer idem k Ocu'?" **18** Govorili su dakle: „Šta znači to što kaže 'još malo'? Ne znamo o čemu govori." **19** A Isus je znao da to žele da ga pitaju, pa im je rekao: „Raspravljate li među sobom o tome što sam rekao: 'Još malo, i nećete me videti, a onda još malo, i videćete me'? **20** Zaista, zaista, kažem vam, vi ćete plakati i naricati, a svet će se radovati. Vi ćete se žalostiti, ali vaša će se žalost pretvoriti u radost. **21** Žena je žalosna kad rađa jer je došao njen čas, ali kad rodi dete, više se ne seća muke, od radosti što je čovek došao na svet. **22** Tako ste i vi sada žalosni, ali opet ću vas videti i srce će se vaše radovati i niko vam neće oduzeti vašu radost. **23** U taj dan me nećete ništa pitati. Zaista, zaista, kažem vam, što god zamolite Oca u moje ime, daće vam. **24** Do sada niste ni za šta molili u moje ime. Molite i dobićete, da vaša radost bude potpuna.

25 Ovo sam vam govorio u poređenjima. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u poređenjima, nego ću vam otvoreno govoriti o Ocu. **26** U taj dan ćete moliti u moje ime. Ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas. **27** Naime, sam Otac vas voli jer ste vi voleli mene i verovali ste da sam

* **15,25** Vidi: Psalam 35,19; 69,4.

ja izašao od Boga. **28** Izašao sam od Oca i došao na svet. Sada napuštam svet i odlazim k Ocu.”

29 A njegovi učenici su rekli: „Evo, sad govoriš otvoreno, i ne pričaš nikakvo poređenje. **30** Sada znamo da sve znaš i da ne treba niko ništa da te pita. Zato verujemo da si izašao od Boga.” **31** Isus im je rekao: „Sada verujete? **32** Evo, dolazi čas, i već je došao, kad ćete se razbežati svako svojoj kući i ostavićete me samog. Ali ja nisam sam, jer je Otac sa mnom. **33** To sam vam rekao da posredstvom mene imate mir. U svetu imate nevolju, ali budite hrabri, ja sam pobedio svet.”

17 Isus je to kazao, a zatim je podigao oči prema nebu i rekao: „Oče, došao je čas. Proslavi svog Sina, da tvoj Sin proslavi tebe **2** i da vlašću koju si mu dao nad svim ljudima da večni život svima koje si mu dao. **3** A ovo je život večni: da upoznaju* tebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao. **4** Ja sam proslavio tebe na zemlji, dovršivši delo koje si mi dao da izvršim. **5** A sada ti, Oče, proslavi me svojom slavom koju sam imao s tobom pre nego što je svet postao.

6 Objavio sam tvoje ime ljudima koje si mi dao iz sveta. Bili su tvoji, a ti si ih dao meni, i držali su se tvoje reči. **7** Sada su spoznali da je od tebe sve što si mi dao. **8** Jer reči koje si dao meni ja sam dao njima, i oni su ih primili i zaista su spoznali da sam izašao od tebe, i poverovali su da si me ti poslao. **9** Ja molim za njih. Ne molim za svet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji, **10** a sve što je moje tvoje je, i tvoje je moje, i ja sam se proslavio među njima.

11 Ja više nisam u svetu, ali oni jesu u svetu, a ja dolazim k tebi. Sveti Oče, čuvaj

* **17,3** Grčka reč „ginosko” označava spoznaju u smislu odnosa sa Bogom (vidi 1. Kor. 8,3; Gal. 4,9; 2. Tim. 2,19; Jovan 10,14,27).

ih zbog svog imena koje si mi dao, da budu jedno, kao što smo i mi. **12** Kad sam bio s njima na svetu, ja sam ih čuvao zbog tvog imena koje si mi dao. I sačuvao sam ih i nijedan od njih nije uništen osim sina uništenja, da bi se ispunilo Pismo. **13** A sada dolazim k tebi, i ovo govorim u svetu da bi se ispunili mojom radošću. **14** Ja sam im predao tvoju reč, a svet ih je zamrzio, jer nisu deo sveta, kao što ni ja nisam deo sveta.

15 Ne molim te da ih uzmeš sa sveta, nego da ih sačuvaš od Zloga. **16** Oni nisu deo sveta, kao što ni ja nisam deo sveta. **17** Posveti ih istinom. Tvoja reč je istina. **18** Kao što si ti mene poslao u svet, tako sam i ja njih poslao u svet. **19** Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu posvećeni istinom. **20** Ne molim samo za njih nego i za one koji poveruju u mene posredstvom njihove reči, **21** da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me ti poslao. **22** I dao sam im slavu koju si ti dao meni, da budu jedno kao što smo mi jedno, **23** ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. **24** Oče, želim da i oni koje si mi dao budu sa mnom, tamo gde sam ja, kako bi gledali moju slavu koju si mi dao, jer si me voleo pre postanka sveta. **25** Pravedni Oče, svet te nije upoznao, ali ja sam te upoznao, a ovi su spoznali da si me ti poslao. **26** I obznanio sam im tvoje ime i obznanjivaću ga, da ljubav kojom si me voleo bude u njima i ja u njima.”

18 Nakon što je to rekao, Isus se sa svojim učenicima uputio preko doline Kedron. Tamo je bio jedan vrt u koji su ušli on i njegovi učenici. **2** Za to mesto je znao i Juda, njegov izdajnik, jer se Isus tamo često sastajao sa svojim

učenicima. **3** Zato je Juda uzeo četvu vojnika i stražare od sveštenečkih glavara i fari-seja i došao tamo s bakljama, svetiljkama i oružjem. **4** Znaajući šta će mu se sve dogoditi, Isus je istupio i upitao ih: „Koga tražite?“ **5** Odgovorili su mu: „Isusa Nazarećanina.“ On im reče: „Ja sam taj.“ A s njima je stajao i Juda, njegov izdajnik.

6 Kad im je rekao: „Ja sam taj“, ustuknuli su i popadali na zemlju. **7** Zato ih je ponovo upitao: „Koga tražite?“ A oni su odgovorili: „Isusa Nazarećanina.“ **8** Tada im Isus reče: „Kazao sam vam da sam ja taj. Ako dakle mene tražite, pustite ove neka idu.“ **9** To je rekao da se ispune njegove reči: „Od onih koje si mi dao nisam izgubio nijednog.“

10 Tada je Simon Petar izvukao mač koji je imao sa sobom i udario prvosveštenikovog slugu i odsekao mu desno uho. Taj sluga se zvao Malho. **11** Ali Isus je rekao Petru: „Stavi mač u korice. Zar da ne pijem čašu koju mi je Otac dao?“

12 Tada je četa vojnika sa svojim vojnim zapovednikom* i judejskim stražarima uhvatila Isusa i svezala ga. **13** Odveli su ga najpre kod Ane, jer je on bio tast Kajafe, koji je te godine bio prvosveštenik. **14** Kajafa je bio onaj koji je savetovao Judejcima da je za njih bolje da jedan čovek umre za narod.

15 Simon Petar i jedan drugi učenik išli su za Isusom. Taj učenik je bio poznat prvosvešteniku, pa je s Isusom ušao u prvosveštenikovo dvorište, **16** a Petar je stajao napolju kod vrata. Zato je taj drugi učenik, koji je bio poznat prvosvešteniku, izašao i razgovarao s vratarkom, pa je uveo Petra. **17** Tada je sluškinja, vratarka, rekla Petru: „Zar nisi i ti učenik tog čoveka?“ On je odgovorio: „Nisam.“ **18** A sluge i stražari stajali su oko vatre koju su naložili, jer je bilo hladno, i grejali su se. S

* **18,12** Ili: „hijiljarhom“. „Hijiljarh“ je bio zapovednik odreda od 1.000 vojnika.

njima je stajao i Petar i grejao se.

19 Sveštenečki glavar je ispitivao Isusa o njegovim učenicima i o njegovom učenju. **20** Isus mu je odgovorio: „Ja sam javno govorio svetu. Uvek sam poučavao u sinagogi i u hramu, gde se skupljaju svi Judejci. Ništa nisam govorio u tajnosti. **21** Zašto pitaš mene? Pitaj one koji su čuli šta sam im govorio. Oni znaju šta sam govorio.“ **22** Kad je Isus to rekao, jedan od stražara koji je stajao u blizini, ošamario ga je i rekao: „Zar tako odgovaraš sveštenečkom glavaru?“ **23** Isus mu je odgovorio: „Ako sam pogrešno rekao, dokaži da je pogrešno. A ako sam pravo rekao, zašto me udaraš?“ **24** Tada ga je Ana svezanog poslao prvosvešteniku Kajafi.

25 A Simon Petar je stajao i grejao se. Tada su ga upitali: „Zar nisi i ti njegov učenik?“ On je to porekao, rekavši: „Nisam.“ **26** Jedan od prvosveštenikovih slugu, rođak onoga kome je Petar odsekao uho, rekao je: „Zar te nisam video u vrtu s njim?“ **27** A Petar je to opet porekao. I odmah je petao zapevao.

28 Tada su Isusa odveli od Kajafe u namesnikov dvor. Bilo je rano jutru. Oni nisu ušli u namesnikov dvor da se ne bi onečistili, već da bi mogli da jedu pashalnu žrtvu. **29** Zato je Pilat izašao pred njih i upitao: „Kakvu optužbu iznosite protiv ovog čoveka?“ **30** Odgovorili su mu: „Da ovaj nije zločinac, ne bismo ga predali tebi.“ **31** Na to im je Pilat rekao: „Uzмите ga vi i sudite mu po svom zakonu.“ Judejci su rekli: „Mi ne smemo nikoga da pogubimo.“

32 To je bilo da se ispune Isusove reči koje je rekao da nagovesti kakvom smrću treba da umre.

33 Tako je Pilat ušao u dvor, pozvao Isusa i upitao ga: „Jesi li ti judejski car?“ **34** Isus odgovori: „Govoriš li to sam od sebe ili su ti drugi pričali o meni?“ **35** Pilat odgovori: „Zar sam ja Judejac? Tvoj narod

i sveštionički glavari predali su te meni. Šta si učinio?" **36** A Isus odgovori: „Moje carstvo nije od ovog sveta. Kad bi moje carstvo bilo od ovog sveta, moje sluge bi se borile da ne budem predat Judejcima. Ali moje carstvo nije odavde.“ **37** Tada ga Pilat upita: „Dakle, ti si car?“ Isus mu odgovori: „Ti sam kažeš da sam ja car. Ja sam se zato rodio i zato sam došao na svet, da svedočim za istinu. Svako ko je od istine sluša moj glas.“ **38** Na to mu Pilat reče: „Šta je istina?“

Kad je to rekao, ponovo je izašao pred Judejce i rekao im: „Ja na njemu ne nalazim nikakvu krivicu.“ **39** Kod vas je običaj da vam na Pashu pustim nekoga. Hoćete li dakle da vam pustim judejskog cara?“ **40** Tada su opet zavicali: „Ne njega, nego Barabu!“ A Baraba je bio razbojnik.

19 Tada je Pilat uzeo Isusa i dao da ga izbičuju. **2** Vojnici su ispleli venac od trnja, stavili mu na glavu i obukli mu purpurnu haljinu. **3** Prilazili su mu i govorili: „Zdravo, judejski caru!“ I šamarali su ga. **4** Pilat je ponovo izašao i rekao im: „Evo, izvodim vam ga da znate da na njemu ne nalazim nikakvu krivicu.“ **5** Tada je Isus izašao, noseći venac od trnja i purpurnu haljinu. A Pilat im je rekao: „Evo čoveka!“ **6** Kad su ga sveštionički glavari i stražari videli, povikali su: „Raspni ga! Raspni ga!“ A Pilat im je rekao: „Uzмите ga vi i raspnite ga, jer ja na njemu ne nalazim nikakvu krivicu.“ **7** Judejci su mu na to rekli: „Mi imamo zakon i po našem zakonu on treba da umre, jer je za sebe tvrdio da je Božji Sin.“

8 Kad je Pilat čuo te reči, još više se uplašio, **9** pa se vratio u dvor i rekao Isusu: „Odakle si ti?“ Ali Isus mu nije odgovorio. **10** Tada mu Pilat reče: „Zar meni ne odgovaraš? Zar ne znaš da imam vlast da te pustim i da imam vlast da te razapnem?“ **11** Isus mu odgovori: „Ne bi imao

nikakvu vlast nada mnom da ti nije dato odozgo. Zato je veći greh onoga koji me je predao tebi.“

12 Zato je Pilat tražio načina da ga pusti. Ali Judejci su vikali: „Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj cezaru! Svako ko se izdaje za cara protivi se cezaru.“ **13** Kad je čuo te reči, Pilat je izveo Isusa i seo na sudsku stolicu na mestu koje se zove Kameni pločnik, a na hebrejskom Gavata. **14** Bio je dan pripreme, na početku Pashe, oko šestog* sata. I rekao je Judejcima: „Evo vašeg cara!“ **15** Oni su povikali: „Raspni ga! Raspni ga!“ Pilat ih je upitao: „Zar da vašeg cara razapnem?“ A sveštionički glavari su odgovorili: „Mi nemamo cara osim cezara.“ **16** Tada ga je predao njima da se razapne.

I oni su preuzeli Isusa. **17** Noseći krst izašao je na mesto zvano Lobanja, koje se na hebrejskom zove Golgota. **18** Tamo su ga razapeli na krst, a s njim i drugu dvojicu, jednog s jedne, drugog s druge strane, a Isusa u sredinu. **19** Pilat je napisao i natpis i stavio ga na krst. Bilo je napisano: „Isus Nazarećanin, judejski car.“ **20** Tako su mnogi Judejci čitali taj natpis, jer je mesto gde je Isus bio razapet bilo blizu grada, a bio je napisan na hebrejskom, latinskom i grčkom. **21** Ali judejski sveštionički glavari rekli su Pilatu: „Nemoj da pišeš: 'Judejski car', nego da je on rekao: 'Ja sam judejski car'.“ **22** A Pilat je rekao: „Što sam napisao, napisao sam.“

23 Kad su vojnici razapeli Isusa, uzeli su njegove gornje haljine i razdelili ih na četiri dela - svakom vojniku po deo. Uzeli su i donju haljinu, koja je bila bez šavova, istkana u jednom komadu. **24** Zato su rekli jedan drugome: „Nemojmo da je cepamo, nego da žrebom odlučimo čija će biti.“ To je bilo da se ispune reči iz Pisma: „Haljine su moje razdelili među sobom i za

* **19,14** Oko 12 sati, prema savremenom računanju vremena.

odeću svoju žreb su bacali.“* Vojnici su tako i učinili.

25 Kod Isusovog stuba stajala je njegova majka i sestra njegove majke, zatim Klopina žena Marija i Marija Magdalena.

26 Kada je Isus video svoju majku i pored nje učenika koga je naročito voleo, rekao je majci: „Ženo, evo ti sina!“ **27** Zatim je rekao učeniku: „Evo ti majke!“ I učenik ju je zatim uzeo u svoj dom.

28 Posle toga, pošto je Isus znao da je već sve svršeno, rekao je da bi se ispunilo Pismo: „Žedan sam.“* **29** Tamo je stajala posuda puna uskislog vina. Zato su natakli sunder pun uskislog vina na stabljiku isopa i prineli su ga njegovim ustima. **30** A kad je okusio uskislo vino, Isus je rekao: „Svršeno je!“ I spustivši glavu, izdahnuo je.*

31 Bio je dan pripreme. Da tela ne bi ostala na krstu u Subotu - jer je to bila velika Subota* - Judejci su zamolili Pilata da se onima koji su na krstu polome noge i da se njihova tela skinu. **32** Vojnici su došli i polomili noge prvome i drugome koji su s njim bili razapeti. **33** A kad su došli do Isusa i videli da je već mrtav, nisu mu polomili noge, **34** nego mu je jedan od vojnika zario koplje u bok, i odmah je izašla krv i voda. **35** Onaj koji je to video svedoči i njegovo svedočanstvo je istinito. On zna da govori istinu, da biste i vi verovali. **36** A to se dogodilo da se ispune reči iz Pisma: „Nijedna kost neće mu biti slom-

ljena.“* **37** A na drugom mestu u Pismu stoji: „Gledaće u onoga koga su proboli.“*

38 Posle toga je Josif iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali je to krio zbog straha od Judejaca, zamolio Pilata da mu dozvoli da skine Isusovo telo. Pilat mu je dozvolio, pa je Josif došao i skinuo njegovo telo. **39** Došao je i Nikodim, čovek koji mu je prvi put bio došao noću, i doneo je svežanj smirne i aloje, oko sto libri.* **40** Uzeli su Isusovo telo i uvili ga u zavoje s mirisnim biljem, prema judejskom pogrebnom običaju. **41** A na mestu gde je bio razapet bio je jedan vrt i u vrtu novi grob, u koji još niko nije bio položen. **42** Pošto je Judejcima bio dan pripreme, a grob je bio blizu, tamo su položili Isusa.

20 Prvog dana u sedmici Marija Magdalena je došla do groba rano ujutru, dok je još bio mrak, i videla je da je kamen već pomeren sa groba. **2** Zato je otrčala i došla kod Simona Petra i drugog učenika, koga je Isus naročito voleo, i rekla im: „Uzeli su Gospoda iz groba i ne znamo gde su ga položili.“

3 Tada su Petar i taj drugi učenik izašli i krenuli prema grobu. **4** Njih dvojica su zajedno potrčala, ali drugi učenik je trčao brže od Petra, pa je prvi stigao do groba. **5** Kad je zavirio unutra, video je zavoje kako leže, ali nije ušao unutra. **6** Tada je došao i Simon Petar, koji je išao za njim, i ušao je u grob. I video je zavoje kako leže **7** i platno koje je bilo na Isusovoj glavi, ali nije bilo sa zavojima, nego je zasebno bilo smotano na jednom mestu. **8** Tada je ušao i drugi učenik, onaj koji je prvi stigao do groba, i video je i poverovao. **9** Jer još nisu razumeli stih iz Pisma koji kaže da on

* **19,24** Vidi: Psalam 22,18.

* **19,28** Vidi: Psalam 69,21.

* **19,30** Doslovno: „predao je duh“.

* **19,31** Ova Subota nazvana je „velikom“ zbog preklapanja sedmičnog dana odmora sa prvim danom praznika Beskvasnih hlebova, takođe neradnim (vidi: 3. Mojsijeva 23,6). Tako se na određenim mestima u Bibliji pod pojmom „subote“ podrazumevaju i sedmi dan iz 4. zapovesti i obredni odnosno praznični šabati (vidi: 2. Mojs. 31,13; 3. Mojs. 26,2; Isa. 56,4; Ezek. 20,12.13.16.20.21.24; 22,8.26; 23,38; 44,24; 46,3).

* **19,36** Vidi: Psalam 34,20; 4. Mojsijeva 9,12.

* **19,37** Vidi: Zaharija 12,10.

* **19,39** Obično se smatra da se grčki izraz litras ovde odnosi na rimsku libru koja je težila 327 grama.

mora da ustane iz mrtvih.* **10** Zatim su se učenici vratili kući.

11 Marija je stajala napolju kod groba i plakala. Dok je tako plakala, zavrila je u grob **12** i videla dva anđela u belom kako sede tamo gde je ležalo Isusovo telo, jedan kod glave, a drugi kod nogu. **13** Oni su je upitali: „Ženo, zašto plačeš?” Odgovorila im je: „Uzeli su mog Gospoda, i ne znam gde su ga stavili.” **14** Kad je to rekla, okrenula se i ugledala Isusa kako stoji iza nje, ali ga nije prepoznala. **15** Isus joj reče: „Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?” Misleći da je to baštovan, reče mu: „Gospodine, ako si ga ti odneo, reci mi gde si ga stavio, i ja ću ga uzeti.” **16** Tada joj Isus reče: „Marija!” A ona se okrenu i reče mu na hebrejskom: „Raboni!” (što znači „učitelju”). **17** Isus joj reče: „Nemoj me doticati, jer još nisam uzašao k Ocu, nego idi mojoj braći i reci im: 'Uzlazim k svom Ocu i vašem Ocu, svom Bogu i vašem Bogu.'” **18** I tako je Marija Magdalena došla i javila učenicima: „Videla sam Gospoda!” I ispričala je sve što joj je rekao.

19 Uveče tog istog dana, prvog u sedmici, premda su zbog straha od Judejaca vrata bila zaključana tamo gde su bili učenici, Isus je došao, stao na sredinu i rekao im: „Mir vama!” **20** Kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i svoj bok. I učenici su se obradovali što vide Gospoda. **21** Zato im je Isus ponovo rekao: „Mir vama! Kao što je Otac mene poslao, tako i ja šaljem vas.” **22** Kad je to rekao, dunuo je na njih i rekao im: „Primiti Sveti Duh. **23** Ako nekome oprostite grehe, oprošteno mu je, a ako ih nekome ne oprostite, nije mu oprošteno.”

24 Ali Toma, jedan od dvanaestorice, zvani Blizanac, nije bio s njima kad je Isus došao. **25** Zato su mu drugi učenici govo-

rili: „Videli smo Gospoda!” A on im je rekao: „Dok ne vidim rane od klinova na njegovim rukama, dok ne stavim prst u te rane i ne stavim ruku u ranu na njegovom boku, neću verovati.”

26 Posle osam dana njegovi učenici su opet bili u kući, a i Toma je bio s njima. Isus je došao, iako su vrata bila zaključana, pa je stao na sredinu i rekao: „Mir vama!” **27** Zatim je rekao Tomi: „Stavi prst ovde i pogledaj moje ruke, i pruži ruku i stavi je na moj bok. I nemoj sumnjati, nego veruj.” **28** Toma mu na to reče: „Moj Gospod i moj Bog!” **29** Isus mu reče: „Jesi li poverovao zato što si me video? Srećni su oni koji ne vide, a ipak veruju.” **30** Isus je pred učenicima učinio i mnoga druga čuda, koja nisu zapisana u ovom svitku. **31** A ova su zapisana da biste verovali da je Isus zaista Hristos,* Sin Božji, i da verujući imate život kroz njegovo ime.

21 Posle toga Isus se ponovo pokazao učenicima na Tiberijadskom moru. Pokazao se ovako: **2** Bili su zajedno Simon Petar, Toma zvani Blizanac, Nataniel iz Kane Galilejske, Zevedejevi sinovi i još dvojica njegovih učenika. **3** Simon Petar im je rekao: „Idem da lovim ribu.” A oni su mu rekli: „Idemo i mi s tobom.” Tako su izašli i ušli u čamac, ali te noći nisu ulovili ništa.

4 U osvit zore Isus je stajao na obali, ali učenici nisu prepoznali da je to Isus. **5** Tada ih je Isus upitao: „Dečice, zar nemate ništa za jelo?” Odgovorili su mu: „Nemamo!” **6** A on im je rekao: „Bacite mrežu s desne strane čamca i naći ćete.” Tada su je bacili, ali više nisu mogli da je izvuku od mnoštva ribe. **7** Tada je onaj učenik koga je Isus naročito voleo rekao Petru: „To je Gospod!” Kad je Simon Petar čuo da je to

* **20,9** Vidi: Isaija 26,19.

* **20,31** Ili: „Pomazanik, Mesija, onaj koji je određen od Boga”.

Gospod, obukao je i pripasao haljinu, jer je bio go, i skočio je u more. **8** A ostali učenici su došli čamcem, vukući mrežu s ribama, jer nisu bili daleko od kopna, svega oko dvesta lakata.*

9 Kad su izašli na kopno, videli su žar na kome se pekla riba, i hleb. **10** Isus im je rekao: „Donesite malo ribe koju ste sad ulovili.“ **11** Tada je Simon Petar ušao u čamac i izvukao na kopno mrežu punu velikih riba, a bilo ih je sto pedeset tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se nije pocepala. **12** Isus im je rekao: „Dođite, doručkujte.“ A niko od učenika nije se usudio da ga pita: „Ko si ti?“ jer su znali da je to Gospod. **13** Isus je došao, uzeo hleb i dao im ga, a tako i ribu. **14** To je bilo već treći put da se Isus pojavio učenicima nakon što je ustao iz mrtvih.

15 Kad su doručkovali, Isus je upitao Simona Petra: „Simone, sine Jonin, voliš li me više od ovih?“ Odgovorio mu je: „Da, Gospode, ti znaš da te volim.“ A on mu reče: „Hrani moje jaganjce.“ **16** Opet ga je upitao, po drugi put: „Simone, sine Jonin, voliš li me?“ Odgovorio mu je: „Da, Gospode, ti znaš da te volim.“ A on mu reče: „Pasi moje ovčice.“ **17** I treći put ga je upitao: „Simone, sine Jonin, voliš li me?“ A Petar se ražalostio što ga je treći put pitao: „Voliš li me?“ Zato mu je odgovorio: „Gospode, ti znaš sve, ti znaš da te volim.“ Tada mu je Isus rekao: „Hrani moje ovčice. **18** Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlađi, sam si se opisivao i išao si kuda si želeo. A kad ostariš, raširićeš ruke i drugi će te opasivati i vodiće te kuda ne želiš.“ **19** To je rekao da nagovesti kakvom će smrću Petar proslaviti Boga. Zatim mu je rekao: „Pođi za mnom.“

20 Petar se okrenuo i video da za njima ide učenik koga je Isus naročito voleo i koji se na večeri bio naslonio na njegove

grudi i upitao: „Gospode, ko je taj koji će te izdati?“ **21** Kad ga je, dakle, ugledao, Petar je upitao Isusa: „Gospode, šta će biti s njim?“ **22** Isus mu je odgovorio: „Ako ja želim da on ostane dok ne dođem, šta se ti brineš za to? Ti pođi za mnom.“ **23** Zbog toga se među braćom proneo glas da taj učenik neće umreti. Ali Isus mu nije rekao da neće umreti, nego: „Ako ja želim da on ostane dok ne dođem, šta se ti brineš za to?“

24 Ovo je taj učenik koji svedoči o svemu tome i koji je to zapisao. Znamo da je njegovo svedočanstvo istinito. **25** A ima još mnogo toga što je Isus učinio i kad bi se sve pojedinosti zapisale, mislim da svi koji bi bili napisani ne bi mogli stati ni u celi svet.

* **21,8** Nešto manje od 100 metara. Vidi dodatak na kraju knjige.

Pisac: Luka

Mesto pisanja: Nepoznato (moguće okolina Efesa ili Antiohija)

Pisanje završeno: oko 61. n. e.

Obuhvata vreme: 3361. n. e.

DELA APOSTOLSKA

1 Prvi sam izveštaj, Teofile, sastavio o svemu što je Isus od početka radio i učio **2** sve do dana kad je bio uznesen, nakon što je Svetim Duhom dao zapovesti apostolima koje je izabrao. **3** Njima je nakon svog stradanja takođe mnogim neospornim dokazima pokazao da je živ. Pojavljivao im se četrdeset dana i govorio o Božjem carstvu. **4** Kad se sastao s njima, zapovedio im je: „Ne idite iz Jerusalima, nego čekajte ono što je Otac obećao, o čemu ste čuli od mene. **5** Jer Jovan je krštavao vodom, a vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni Svetim Duhom.”

6 Kada su se okupili, upitali su ga: „Gospode, hoćeš li u ovo vreme Izraelu obnoviti carstvo?” **7** On im je odgovorio: „Nije vaše da znate vremena ili razdoblja koja Otac ima u svojoj vlasti, **8** nego ćete primiti snagu kad Sveti Duh dođe na vas i bićete mi svedoci u Jerusalimu, po celoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.” **9** Kada je to rekao, bio je podignut pred njihovim očima, i oblak ga je zaklonio od njihovog pogleda. **10** Dok su netremice gledali u nebo kako on odlazi, gle, dva čoveka u belim haljinama stala su pored njih **11** i rekla: „Ljudi Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uzet na nebo doći će na isti način kao što ste ga videli da odlazi na nebo.”

12 Tada su se vratili u Jerusalim s gore koja se zove Maslinska gora. Ona je blizu Jerusalima, udaljena subotni dan hoda.*

* **1,12** Prema rabinskim izvorima, temeljenim

13 Kada su stigli, popeli su se u gornju sobu, gde su inače boravili. Bili su to Petar i Jovan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov, Alfejev sin, i Simon zilot i Juda, Jakovljevi sin. **14** Svi su oni jednodušno bili ustrajni u molitvi, zajedno s nekim ženama i Marijom, Isusovom majkom, i njegovom braćom.

15 Tih dana Petar je ustao među braćom (a sakupilo se oko sto i dvadeset osoba) i rekao: **16** „Ljudi, braćo, trebalo je da se ispune reči iz Pisma, koje je Sveti Duh prorekao preko Davidovih usta o Judi,* koji je doveo one što su uhvatili Isusa. **17** Jer on je bio ubrajan među nas i dobio je ideo u ovoj službi. **18** (On je, naime, stekao njivu od plate za nepravedno delo, a zatim je strmoglavce pao, raspukao se po sredini i sva mu se utroba prosula. **19** To je postalo poznato i svim stanovnicima Jerusalima, tako da je ta njiva na njihovom jeziku nazvana Akeldama, to jest Krvna njiva.) **20** Naime, u knjizi Psalama stoji napisano: 'Neka njegovo prebivalište opusti i neka u njemu nikoga ne bude'* i njegovu nadgledničku službu neka drugi preuzme. **21** Dakle, treba da jedan od muškaraca koji su se okupljali s nama sve ovo vreme koje je Gospod Isus proveo s nama - **22** počevši od njegovog krštenja po Jovanu pa sve do dana kad je bio uzet od

na knjizi Jošue Nunova 3,4, ta udaljenost je iznosila oko 2.000 lakata (nešto manje od 900 metara).

* **1,16** Vidi: Psalam 41,9.

* **1,20** Vidi: Psalam 69,25.

nas - bude s nama kao svedok njegovog vaskrsenja."

23 Tako su izdvojili dvojicu, Josifa zvanog Barsaba, koji je prozvan Just, i Matiju. **24** Tada su se pomolili: „Gospode, ti koji poznaješ srca svih ljudi, pokaži koga si od ove dvojice izabrao **25** da dobije ovu službu i apostolstvo, od čega je Juda odstupio da bi otišao svojim putem." **26** Tada su bacili žreb za njih i žreb je pao na Matiju, i tako je on bio pridodat jedanaestorici apostola.

2 Na dan Pedesetnice,* svi su bili zajedno na istom mestu jednodušno. **2** Odjednom je nastala huka s neba kao kod naleta jakog vetra, i ispunila je celu kuću u kojoj su sedeli. **3** Tada su ugledali nešto poput plamenih jezika, koji su se razdelili, i po jedan je sišao na svakog od njih. **4** Svi su se ispunili Svetim Duhom i počeli da govore raznim jezicima, kako im je Duh davao da govore.

5 A u Jerusalimu su u to doba boravili bogobožni Judejci iz svakog naroda pod nebom. **6** Kad se začuo taj zvuk, okupilo se mnoštvo ljudi. Bili su zbunjeni, jer je svako čuo učenike kako govore njegovim jezikom. **7** Svi su bili van sebe i čudili su se, govoreći: „Gle, zar nisu svi ovi što govore Galilejci? **8** Pa kako to da svako od nas čuje svoj maternji jezik? **9** Parćani, Međani, Elamljani, stanovnici Mesopotamije, Judeje, Kapadokije, Ponta i Azije, **10** Frigije, Pamfilije, Egipta i delova Libije oko Kirene, putnici iz Rima, i Judejci i prozeliti,* **11** Krićani i Arapi - svi ih čujemo kako našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim delima." **12** Svi su bili van sebe i zbunjeno su jedan drugog pitali: „Šta bi to moglo biti?" **13** Drugi su im se rugali i

govorili: „Napili su se vina."

14 Tada je Petar s jedanaesticom ustao i snažnim glasom obratio se mnoštvu: „Ljudi Judejci i svi što živite u Jerusalimu, ovo znajte i poslušajte moje reči! **15** Ovi ljudi nisu pijani, kao što vi mislite, jer tek je treći* sat dana. **16** Nego je to ono što je rekao prorok Joel: **17** 'U poslednje dane', govori Bog, 'izliću svoj Duh na svako telo, i prorokovaće vaši sinovi i vaše kćeri, a vaši mladići imaće vizije i vaši starci sanjaće snove. **18** I na svoje robove i na svoje robinje u te dane izliti svog Duha, i oni će prorokovati. **19** Učiniću da se znakovi pojave gore na nebu i čuda dole na zemlji, krv i vatra i oblaci dima. **20** Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego što dođe veliki i slavni Gospodnji dan. **21** A svako ko prizove Gospodnje ime biće spasen.'*

22 Ljudi Izraelci, čujte ove reči: Isusa Nazarećanina, čoveka koga je Bog pred vama potvrdio moćnim delima, znacima i čudima koje je posredstvom njega učinio među vama, kao što i sami znate, **23** tog čoveka, predanog neprijateljima da bi se ispunilo ono što je Bog čvrsto naumio i unapred znao, razapeli ste rukom bezakonika i ubili ga. **24** Ali Bog ga je vaskrsnuo oslobodivši ga okova smrti, jer nije bilo moguće da ga smrt zadrži. **25** Jer David o njemu kaže: 'Gospod mi je uvek pred očima. On mi je s desne strane da ne posrnem. **26** Zato se srce moje razveselilo i moj se jezik silno obradovao. A moje će telo počivati u nadi, **27** jer dušu moju nećeš ostaviti u grobu, niti ćeš dozvoliti da tvoj ljubazni raspadanje vidi. **28** Obznanio si mi puteve života, lice tvoje ispuniće me veseljem.'*

* **2,1** U pitanju je Praznik Sedmica ili hebrejski Šavuot, koji se obeležavao pedeset dana nakon Praznika Prvina. Vidi: 3. Mojsijeva 23.

* **2,10** To jest „obraćenici na jevrejsku veru“.

* **2,15** Oko 9 sati ujutru, prema savremenom računanju vremena. Jevreji su sate brojali od izlaska sunca.

* **2,21** Vidi: Joel 2,28.

* **2,28** Vidi: Psalam 16,8.

29 Ljudi, braćo, dozvolite da vam otvoreno govorim o praocu Davidu. On je umro i bio sahranjen i njegov je grob među nama sve do današnjeg dana. **30** Dakle, pošto je bio prorok i znao da mu se Bog zakleo zakletvom da će od roda bedara njegovih po telu podignuti Pomazanika* i postaviti na njegov presto,* **31** on je unapred video i nagovestio Hristovo vaskrsenje, da on neće biti ostavljen u grobu niti će njegovo telo videti raspadanje.* **32** Tog Isusa Bog je vaskrsnuo, čemu smo svi mi svedoci. **33** Dakle, pošto ga je Bog Otac uzvisio i dao mu da sedi njemu zdesna i dao mu obećani Sveti Duh, izlio je na nas taj Duh, kao što vidite i čujete. **34** Jer David nije uzašao na nebo, nego sam kaže: 'Gospod je rekao mom Gospodu: 'Sedi meni s desne strane, **35** dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.*' **36** Zato neka sav Izraelov dom pouzdano zna da ga je Bog učinio i Gospodom i Hristom, tog Isusa koga ste vi razapeli."

37 Kad su to čuli, to ih je pogodilo u srce, pa su rekli Petru i ostalim apostolima: „Ljudi, braćo, šta treba da činimo?“ **38** A Petar im reče: „Pokajte se i neka se svako od vas krsti* u ime Isusa Hrista za oproš-

* **2,30** Ili Hrista – Mesiju.

* **2,30** Vidi: 2. Samuelova 7,13; Psalam 132,11.

* **2,31** Vidi: Psalam 16,10.

* **2,35** Vidi: Psalam 110,1.

* **10,47** Grčka reč „baptizo“ javlja se oko 60 puta u značenju „uroniti“. Obred krštenja predstavlja ulazak u Novi savez u Hristovo ime: simboličkom smrću (umiranjem grehu) i vaskrsenjem u novi život (Rim. 6,1-11) sa primljenim darom Duha Svetoga.

Srodna ovoj je i grčka reč „bapto“ – „zaroniti“, „biti ispod površine“ (Luka 16,24; Jov. 13, 26; Otk.19,13) ali nije u vezi s krštenjem. Pojam „baptizo“ takođe nalazimo u Marku 7,4; Luki 11,38. i Jevrejima 9,10 koji se odnosi na jevrejsko obredno pranje. Pet puta ovaj termin se odnosi na krštenje Svetim Duhom (Mat. 3,11; Mar. 1,8; Luka 3,16; Jov. 1,33; Dela 11,16),

tenje svojih greha, i primićete dar Svetog Duha. **39** Jer to je obećanje dato vama i vašoj deci i svima onima koji su daleko, koliko ih god Gospod, naš Bog, pozove k sebi.“ **40** Tako je i mnogim drugim rečima temeljno svedočio i podsticao ih, govoreći: „Spasite se od ovog pokvarenog naraštaja.“ **41** Tako su se krstili oni koji su svim srcem prihvatili ono što je govorio, i tog dana se učenicima pridružilo oko tri hiljade duša. **42** Oni su bili postojani u apostolskom učenju i zajedništvu, i lomljenju hleba i molitvi.

43 Strah je obuzeo svaku dušu, a apostoli su činili mnoga čuda i znakove. **44** A svi koji su prihvatili Božju nauku bili su zajedno i sve im je bilo zajedničko. **45** Prodavali su svoja dobra i imovinu i prihod delili svima, koliko je kome trebalo. **46** Svaki dan su jednako jednodušno bili u hramu, lomili hleb po kućama i uzimali hranu s radošću i u prostoti srca, **47** hvaleći Boga i uživajući naklonost svih ljudi. A Gospod im je svakodnevno pridodavao one koji su dolazili na put spasenja.

3 Petar i Jovan išli su u hram na molitvu u deveti* sat. **2** Ljudi su upravo donosili jednog čoveka hromog još od majčine utrobe, kog su svaki dan stavljali kod hramskih vrata koja su se zvala Lepa da prosi milostinju od onih koji ulaze u hram. **3** Kad je ugledao Petra i Jovana koji su upravo ulazili u hram, zamolio ih je da mu daju milostinju. **4** A Petar je, zajedno s Jovanom, pogledao pravo u njega i rekao: „Pogledaj nas.“ **5** Dok ih je taj čovek pažljivo gledao, očekujući da od njih nešto dobije, **6** Petar reče: „Srebra i zlata nemam, ali ono što imam, to ti dajem: u ime

gde ne označava nikakvo fizičko uronjavanje. U Marku 10,38.39, „krštenje“ se koristi u figurativnom smislu: pretrpeti ili propatiti.

* **3,1** Oko 15 sati, prema savremenom računaru vremena.

Isusa Hrista Nazarećanina, hodaj!" **7** Tada ga je uhvatio za desnu ruku i podigao. I odmah su mu se učvrstila stopala i gležnjevi. **8** Skočio je, stao na noge i hodio, a zatim ušao s njima u hram, hodajući i poskakujući i hvaleći Boga. **9** I svi su ga videli kako hoda i hvali Boga. **10** Osim toga, prepoznali su da je to onaj koji je sedeo na hramskim Lepim vratima i prosio milostinju, pa su se začudili i zadivili zbog onoga što mu se dogodilo.

11 A kako se taj čovek čvrsto držao Petra i Jovana, celo mnoštvo je u čudu pohrlilo k njima na mesto zvano Solomonov trem. **12** Kad je Petar to video, obratio se prisutnima: „Ljudi Izraelci, zašto se čudite ovome i zašto nas gledate tako kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da ovaj hoda? **13** Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, Bog naših praočeva, proslavio je svog Sina, Isusa, koga ste vi predali i odrekli ga se pred Pilatom, kad je on već bio odlučio da ga oslobodi. **14** Da, vi ste se odrekli tog svetoga i pravednoga, i tražili ste da se oslobodi čovek koji je bio ubica, **15** a ubili ste Začetnika života. Ali Bog ga je podigao iz mrtvih, čemu smo mi svedoci. **16** Stoga je njegovo ime - našom verom u to ime – ojačalo ovog čoveka koga gledate i poznajete, i vera koju imamo kroz njega vratila je ovom čoveku potpuno zdravlje pred svima vama. **17** I sada, braćo, znam da ste to učinili u neznanju, kao i vaši poglavari. **18** Ali Bog je tako ispunio ono što je unapred objavio ustima svih proroka, da će njegov Hristos* stradati.

19 Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu vaši gresi, da bi od Gospodnjeg lica došla vremena okrepe **20** i da bi on poslao Isusa Hrista, koji je ranije najavljen, **21** koga nebo mora primiti do vremena obnove svega o čemu je Bog oduvek govorio preko svojih svetih proroka. **22** Naime,

Mojsije je rekao: 'Gospod Bog će vam između vaše braće podići proroka kao što sam ja. Njega slušajte u svemu što vam govori.*' **23** A svaka duša koja ne posluša tog proroka biće istrebljena iz naroda. **24** I svi proroci, koji su govorili od Samuela pa nadalje, najavili su te dane. **25** Vi ste sinovi proroka i saveza koji je Bog sklopio s vašim praočevima kad je rekao Avramu: 'U tvom potomstvu blagosloviće se svi narodi na zemlji.*' **26** Podigavši svog Sina Isusa, Bog ga je najpre poslao k vama da svakoga od vas blagoslovi odvrćajući ga od zla."

4 Dok su njih dvojica još govorili narodu, prišli su im sveštenečki glavari i hramski zapovednik i sadukeji, **2** ljuti što oni poučavaju narod i na primeru Isusa objavljuju vaskrsenje iz mrtvih. **3** Uхватili su ih i bacili u zatvor do sledećeg dana, jer je već bilo veče. **4** Ali mnogi od onih koji su slušali njihove reči poverovali su, pa je broj ljudi koji su poverovali dostigao oko pet hiljada.

5 Sutradan su se u Jerusalimu okupili njihovi poglavari, starešine i književnici. **6** Tamo je bio Ana, sveštenečki glavari, zatim Kajafa, Jovan i Aleksandar i svi od prvo-sveštenečkog roda. **7** Zatim su ih postavili na sredinu i ispitivali: „Kojom ste silom ili u čije ime to učinili?" **8** Tada im Petar, pun Svetog Duha, reče:

„Poglavari naroda i starešine! **9** Ako nas danas, zbog dobrog dela učinjenog bolesnom čoveku, ispitujete ko je izlečio ovog čoveka, **10** znajte svi vi i sav izraelski narod: u ime Isusa Hrista Nazarećanina, koga ste vi razapeli, a koga je Bog podigao iz mrtvih, zahvaljujući njemu ovaj čovek stoji ovde pred vama zdrav! **11** On je 'kamen koji ste vi graditelji smatrali bezvrednim, a

* **3,18** Ili: „Pomazanik - Mesija”.

* **3,22** Vidi: 5. Mojsijeva 18,15.

* **3,25** Vidi: 1. Mojsijeva 12,3.

koji je postao ugaoni kamen'.* **12** I ni u kom drugom nema spasenja, jer nema drugog imena pod nebom datog među ljudima kojim bi se mi mogli spasiti."

13 Kad su videli Petrovu i Jovanovu odvažnost i kad su uvideli da su to ljudi neuki i obični, začudili su se. Shvatili su da su oni bili s Isusom. **14** Ali pošto su videli da s njima stoji izlečeni čovek, nisu mogli ništa prigovoriti. **15** Zato su im zapovedili da izađu iz dvorane Sinedriona,* pa su se savetovali međusobno: **16** „Šta da radimo s ovim ljudima? Jer su učinili veliko čudo, koje je poznato svim stanovnicima Jerusalema. To ne možemo poreći. **17** Ali da se to ne bi i dalje širilo među narodom, zapretimo im da više nikom ne govore u to ime."

18 Tada su ih pozvali i zapovedili im da nipošto ne govore niti uče u Isusovo ime. **19** Na to su Petar i Jovan rekli: „Sami prosudite da li je pravo pred Bogom da slušamo vas, a ne Boga. **20** Mi ne možemo, a da ne govorimo o onome što smo videli i čuli." **21** Opet su im zapretili, a zatim ih oslobodili, pošto nisu našli ništa zbog čega bi ih kaznili, a i plašili su se naroda, jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo. **22** Jer je čovek koji je čudom bio izlečen imao preko četrdeset godina.

23 Kad su bili pušteni, otišli su kod braće i ispričali im šta su rekli sveštenički glavari i starešine. **24** A kad su to oni čuli, jednostavno su se obratili Bogu:

„Gospode, ti si onaj koji je stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima! **25** Ti si preko Svetog Duha rekao ustima našeg praoca Davida, svog slugu: 'Zašto su se narodi uskomešali i plemena razmišljaju o ispraznim stvarima? **26** Carevi se zemaljski podižu i vladari kao jedan ustaju protiv Gospoda i protiv njegovog pomazanika.'* **27** Tako su se i Irod i Pontije Pilat s ljudi-

ma iz drugih naroda i s izraelskim narodom zaista udružili u ovom gradu protiv tvog svetog Sina Isusa, koga si pomazao, **28** da učine ono što su tvoja ruka i volja unapred odredile da bude. **29** A sada, Gospode, obrati pažnju na njihove pretnje, i daj svojim slugama da i dalje sa svom odvažnošću govore tvoju reč! **30** Pruži ruku i nek se dogode izlečenja, čuda i znakovi po imenu tvog svetog Sina Isusa."

31 Kad su se usrdno pomolili, zatrese se mesto na kom su bili okupljeni, i svi su se ispunili Svetim Duhom pa su odvažno govorili Božju reč.

32 A mnoštvo onih koji su primili veru bilo je jednog srca i jedne duše, i niko nije govorio da je nešto od onoga što poseduje njegovo, nego im je sve bilo zajedničko. **33** Isto tako, apostoli su s velikom sposobnošću svedočili o vaskrsenju Gospoda Isusa, i blagodat je u velikoj meri bila na svima njima. **34** U stvari, niko među njima nije bio u oskudici, jer svi koji su posedovali njive ili kuće prodavali su ih i dobijeni novac donosili **35** i stavljali pred noge apostolima. Zatim se svakome delilo koliko mu je trebalo. **36** Tako je i Josif, koga su apostoli prozvali Barnaba, što znači „sin utehe“, Levit, rodom sa Kipra, **37** posedovao komad zemlje, pa ga je prodao, doneo novac i stavio ga pred noge apostolima.

5 Jedan čovek po imenu Ananija, zajedno sa svojom ženom Sappirom, prodao je jedno imanje **2** i potajno zadržao deo dobijenog novca, za šta je znala i njegova žena. Zatim je doneo samo jedan deo i stavio ga pred noge apostolima. **3** A Petar je rekao: „Ananija, zašto te je Sotona naveo da slažeš Svetom Duhu i potajno zadržiš deo novca dobijenog od prodaje zemlje? **4** Zar nije ona bila tvoja i pre nego što si je prodao? A kad si je prodao, zar nisi mogao s tim novcem raditi šta si hteo? Zašto si u svom srcu naumio učiniti tako

* **4,11** Vidi: Psalam 118,22.

* **4,15** Jevrejski vrhovni sud.

* **4,26** Vidi: Psalam 2,1.

nešto? Nisi slagao ljudima, već Bogu." **5** Kad je Ananija čuo te reči, srušio se i izdahnuo. Tako je veliki strah obuzeo sve koji su to čuli. **6** Neki mladići su ustali, umotali ga u platno, izneli ga i sahranili.

7 Posle otprilike tri sata, ušla je njegova žena, ne znajući šta se dogodilo. **8** Petar ju je upitao: „Reci mi, jeste li za toliko prodali imanje?“ A ona je rekla: „Da, za toliko.“ **9** Tada joj je Petar rekao: „Zašto ste se dogovorili da iskušate Gospodnji Duh? Evo, pred vratima su noge onih koji su sahranili tvog muža, a sad će i tebe izneti.“ **10** I ona se odmah srušila pred njegovim nogama i izdahnula. Kad su ušli mladići, našli su je mrtvu, pa su je izneli i sahranili pored njenog muža. **11** Veliki strah je obuzeo celu skupštinu i sve koji su čuli za to.

12 Apostoli su činili mnoga čuda i znake u narodu. I svi su jednodušno bili u Solomonovom tremu. **13** Niko drugi nije se usudio da im se priključi, ali ih je narod hvalio. **14** I pridruživalo im se sve više pobožnih u Gospodu, mnoštvo muškaraca i žena, **15** tako da su čak i na ulice iznosili bolesnike i stavljali ih na nosila i postelje, ne bi li, kad Petar bude prolazio, barem njegova senka pala na nekoga od njih. **16** Okupljalo se i mnoštvo iz gradova oko Jerusalima, donoseći bolesne i one koje su mučili nečisti duhovi, i svi su bili izlečeni.

17 Tada su se podigli prvosveštenik i svi koji su s njim bili, od sekte sadukeja, puni ljubomore **18** uhvatili apostole i bacili ih u zatvor. **19** Ali je Gospodnji anđeo noću otvorio zatvorska vrata, izveo ih i rekao: **20** „Idite, stanite u hram i govorite narodu sve reči o ovom životu!“ **21** Kad su to čuli, u zoru su ušli u hram i poučavali.

A kad su stigli prvosveštenik i oni koji su s njim bili, sazvali su Sinedrion i celo veće starešina Izraelovih sinova, i poslali stražare u zatvor da ih dovedu. **22** Ali kad su stražari tamo stigli, nisu ih našli u zatvo-

ru, pa su se vratili i javili: **23** „Zatvor smo našli zaključan i dobro osiguran, a stražare kako stoje pred vratima, ali kad smo otvorili, unutra nismo našli nikog.“ **24** Kad su hramski zapovednik i sveštenički glavari čuli te reči, u nedoumici su se pitali šta bi to moglo biti. **25** Tada je došao jedan čovek i javio im: „Eno, ljudi koje ste bacili u zatvor stoje u hramu i poučavaju narod.“ **26** Tada je zapovednik sa svojim stražarima otišao i doveo ih, ali ne na silu, jer su se bojali da ih narod ne kamenuje.

27 Tako su ih doveli i postavili u dvoranu Sinedriona. A prvosveštenik ih je ispiti-vao **28** i rekao: „Strogo smo vam zabranili da ne učite u to ime, a vi ste napunili Jerusalem svojim učenjem i hoćete da na nas navučete krv tog čoveka.“ **29** A Petar i drugi apostoli na to su rekli: „Bogu se treba pokoravati, pre nego ljudima. **30** Bog naših praočeva vaskrsnuo je Isusa, koga ste vi ubili i obesili na drvo. **31** Njega je Bog uzvisio sebi zdesna kao Vođu i Spasitelja, da bi se Izrael mogao pokajati i dobiti oprostjenje greha. **32** Mi smo svedoci tih događaja, kao i Sveti Duh, koji Bog daje onima koji mu se pokoravaju.“

33 Kad su to čuli, strašno su se razgnevili i hteli su da ih ubiju. **34** Ali u Sinedrionu je ustao jedan farisej po imenu Gamalilo, učitelj Zakona koga je poštovao ceo narod, i zapovedio da se apostoli nakratko izvedu napolje. **35** Tada im je rekao: „Ljudi Izraelci, dobro pazite šta ćete uraditi s ovim ljudima. **36** Jer pre nekog vremena ustao je Tevda, tvrdeći da je neko, i uz njega je pristalo oko četiristo ljudi. Ali on je bio ubijen, i svi oni koji su ga slušali razbežali su se i nestali. **37** Posle njega je u dane popisa ustao Juda Galilejac i povukao narod za sobom. I on je poginuo, a svi koji su ga slušali rasuli su se. **38** Zato vam sada kažem: Ne dirajte te ljude, nego ih pustite jer ako je ova zamisao ili ovo delo od ljudi, propašće, **39** ali

ako je od Boga, nećete moći da ih zaustavite - inače bi se moglo pokazati da se borite protiv Boga." **40** Oni su ga poslušali, pa su dozvali apostole, išibali ih, naredili im da više ne govore u Isusovo ime i pustili ih da idu.

41 A oni su onda otišli iz Sinedriona, radujući se što su bili dostojni da podnesu sramotu zbog njegovog imena. **42** I svaki su dan u hramu i po kućama bez prestanka poučavali i propovedali dobru vest Hrista Isusa.

6 A u te dane, kad se povećavao broj učenika, Judejci koji su govorili grčki gundali su protiv Judejaca koji su govorili hebrejski, jer su njihove udovice bile zapostavljene prilikom svakodnevnog deljenja hrane. **2** Zato su dvanaestorica pozvali k sebi mnoštvo učenika i rekli: „Nije u redu da mi ostavimo Božju reč kako bismo delili hranu. **3** Zato, braćo, pronađite među sobom sedam ljudi na dobrom glasu, koji su puni Duha i mudrosti, pa da njih postavimo nad ovim potrebnim poslom, **4** a mi ćemo se posvetiti molitvi i poučavanju Božje reči." **5** Taj se predlog dopao celom mnoštvu, pa su izabrali Stefana, čoveka punog vere i Svetog Duha, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena i Nikolu, prozelita iz Antiohije. **6** Postavili su ih pred apostole, a oni su se pomolili, a zatim položili ruke na njih. **7** Tako je Božja reč sve više napredovala, i veoma se umnožavao broj učenika u Jerusalimu, a i mnogi sveštenici prihvatili su veru.

8 A Stefan, čovek pun dobrote i sile, činio je mnoga čuda i znakove među narodom. **9** Ali ustali su neki od onih iz takozvane Sinagoge oslobođenika,* zatim neki od Kirenaca i Aleksandrinaca i od onih iz Kilikije i Azije, da bi se prepirali sa Stefanom, **10** ali nisu mogli da se suprotstave

mudrosti i duhu kojim je govorio. **11** Tada su tajno nagovorili neke ljude da kažu: „Čuli smo ga kako govori hulne reči na Mojsija i na Boga." **12** I pobunili su narod, starešine i književnike, pa su ga napali, zgrabili i odveli pred Sinedrion. **13** Zatim su izveli lažne svedoke, koji su rekli: „Ovaj čovek ne prestaje da govori protiv ovog svetog mesta i protiv Zakona. **14** Na primer, čuli smo ga kako govori da će taj Isus Nazarećanin razvaliti ovo mesto i izmeniti običaje koje nam je predao Mojsije."

15 I kad su ga svi oni koji su sedeli u Sinedrionu pogledali, videli su da mu je lice bilo kao lice anđela.

7 Tada je prvosveštenik upitao: „Je li to tako?" **2** A Stefan je rekao: „Ljudi, braćo i očevi, čujte! Bog slave pojavio se našem praocu Avramu dok je on bio u Mesopotamiji, pre nego što se nastanio u Haranu, **3** i rekao mu: 'Idi iz svoje zemlje i od svog roda i pođi u zemlju koju ću ti pokazati.' **4** Tada je izašao iz haldejske zemlje i nastanio se u Haranu. Odatle ga je Bog, posle smrti njegovog oca, uputio da se preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada živite. **5** Ali mu nije dao nasledstva u njoj, nijednu stopu, nego mu je obećao, dok još nije imao dece, da će je dati u posed njemu i njegovom potomstvu posle njega. **6** Bog je zatim rekao da će njegovi potomci biti stranci u tuđoj zemlji i da će biti porobljeni i tlačeni četiristo godina. **7** 'A narodu kojem će robovati ja ću suditi', rekao je Bog, 'a posle toga će izaći i služiti mi na ovom mestu.*'

8 Dao mu je i savez obrezanja. Tako mu se rodio Isak, koga je obrezao osmog dana, a Isaku Jakov, a Jakovu dvanaest naših pračeva. **9** A pračevi su iz Jugoistočne Azije prodali Josifa u Egipat. Ali Bog je bio s njim, **10** i izbavio ga iz svih njegovih

* **6,9** Doslovno: „libertina“.

* **7,7** Vidi: 2. Mojsijeva 3,12.

nevolja i dao mu da stekne naklonost faraona, egipatskog cara, i da se pred njim pokaže mudrim. A on ga je postavio da upravlja Egiptom i celim njegovim dvorom. **11** Ali ceo Egipat i Hanan zahvatila je glad, velika nevolja, pa naši praočevi nisu mogli da nađu hranu. **12** Ali Jakov je čuo da u Egiptu ima hrane i poslao je tamo naše praočeve prvi put. **13** A kad su otišli drugi put, Josif se otkrio svojoj braći, pa je faraon saznao Josifovo poreklo. **14** Tada je Josif poslao po svog oca Jakova, i pozvao odande njega i svu rodbinu, ukupno sedamdeset i pet duša.* **15** Tako je Jakov otišao u Egipat. I umrli su i on i naši praočevi, **16** i bili su preneseni u Sihem i položeni u grob koji je Avram srebrom kupio od Emorovih sinova u Sihemu.

17 Kako se približavalo vreme da se ispuni obećanje koje je Bog dao Avramu, narod u Egiptu je rastao i množio se. **18** Tada je Egiptom zavladao drugi car, koji nije poznavao Josifa. **19** Lukavo je koristio svoju moć protiv našeg roda i prisiljavao naše očeve da svoju novorođenu decu predaju da budu pogubljena. **20** Baš u to vreme rodio se Mojsije. On je bio ugodan u Božjim očima. Tri meseca bio je odgajan u domu svog oca. **21** A kad je bio ostavljen, uzela ga je faraonova kći i odgajala ga kao svog sina. **22** Tako je Mojsije bio poučen svoj egipatskoj mudrosti. Bio je silan u rečima i delima.

23 Kad je navršio četrdeset godina, došlo mu je u srce da obiđe svoju braću, Izraelove sinove. **24** Kad je video kako se čini nepravda jednom Izraelcu, on je skočio u odbranu i osvetio zlostavljanog, ubiv-

* **7,14** U 1. Mojsijevoj 46,27 i 2. Mojsijevoj 1,5, reč je o sedamdeset duša - potomstvu Jakovljevu - koje je Josif doveo u Egipat. U 1. Mojsijevoj 46,26 nalazimo 66 osoba, bez žena Jakovljevih sinova, te pošto su Josif i Benjamin, njegovi unuci Jefrem i Manasija, kao i 5 praunuka (vidi 1. Dnevnika 7,14-21) već bili u Egiptu, to je ukupno 75 članova na koje se poziva Stefan.

ši Egipćanina. **25** Mislio je da će njegova braća shvatiti da im Bog daje spasenje njegovom rukom, ali oni to nisu shvatili. **26** A sutradan se pojavio pred njima dok su se dvojica tukla. On je pokušao da ih pomiri, govoreći: 'Ljudi, braća ste. Zašto zlostavljate jedan drugog?' **27** Ali ga je onaj koji je zlostavljao svog bližnjeg odbio rečima: 'Ko je tebe postavio za vladara i sudiju nad nama?' **28** Hoćeš li i mene da ubiješ isto kao što si juče ubio onog Egipćanina?' **29** Kad je to Mojsije čuo, pobegao je i naselio se u madijanskoj zemlji, gde su mu se rodila dva sina.

30 Nakon četrdeset godina, pojavio mu se anđeo Gospodnji u pustinji kod gore Sinaj u plamenu gorućeg grma. **31** Kad je to Mojsije video, začudio se tom prizoru. Dok je prilazio da bolje pogleda, začuo se Gospodnji glas: **32** 'Ja sam Bog tvojih praočeva, Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi.* Drhteći od straha, Mojsije se više nije usudio da pogleda. **33** Tada mu je Gospod rekao: 'Izuj sandale sa svojih nogu, jer je mesto na kome stojiš sveta zemlja. **34** Video sam kako se moj narod zlostavlja u Egiptu i čuo sam njihov vapaj, pa sam sišao da ih izbavim. A sad idi, šaljem te u Egipat!'^{*} **35** Tog Mojsija, koga su se odrekli rečima: 'Ko je tebe postavio za vladara i sudiju?',* njega je Bog rukom anđela koji mu se pojavio u grmu poslao kao vladara i izbavitelja. **36** Taj čovek ih je izveo čineći čuda i znakove u Egiptu i u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.

37 To je onaj Mojsije koji je rekao Izraelovim sinovima: 'Bog će vam između vaše braće podići proroka kao što sam ja, njega ćete slušati.*' **38** To je onaj koji je bio među narodom u pustinji s anđelom

* **7,32** Vidi: 2. Mojsijeva 3,6.

* **7,34** Vidi: 2. Mojsijeva 3,5

* **7,35** Vidi: 2. Mojsijeva 2,14.

* **7,37** Vidi: 5. Mojsijeva 18,15.

koji mu je govorio na gori Sinaj, i s našim praočevima. On je primio svete objave koje još žive, da ih preda vama. **39** Njemu naši praočevi nisu hteli biti poslušni, nego su ga odbacili i u svojim se srcima vratili u Egipat, **40** pa su rekli Aronu: 'Napravi nam bogove koji će ići pred nama. Jer ne znamo šta se desilo s tim Mojsijem, koji nas je izveo iz egipatske zemlje.* **41** Tako su tih dana napravili tele i prineli žrtvu tom idolu, pa su se veselili zbog dela svojih ruku. **42** Zato se Bog okrenuo od njih i pustio ih da obožavaju nebesku vojsku, kao što je napisano u proročkoj knjizi: 'Zar ste meni četrdeset godina u pustinji prinosili životinjske i druge žrtve, dome Izraelov? **43** Ne, nego ste nosili Molohov šator i zvezdu boga Remfana,* likove koje ste napravili da im se klanjate. Zato ću vas prognati dalje od Vavilona.'

44 Naši praočevi imali su šator svedočanstva u pustinji, kao što je on naredio kad je rekao Mojsiju da ga izradi po uzoru koji je video. **45** Taj šator su naši praočevi preuzeli od svojih očeva i uneli ga pod vođstvom Jošue Nunova u zemlju koju su posedovali drugi narodi, koje je Bog oterao pred našim praočevima. Tamo je ostao sve do Davidovih dana. **46** A David je uživao naklonost u Božjim očima i molio se da mu dopusti da sagradi boravište Jakovljevom Bogu. **47** Ali, Njegov dom je sagradio Solomon. **48** Ipak, Svevišnji ne prebiva u građevinama koje su sagrađene rukama, kao što govori prorok: **49** 'Nebo je moj presto, a zemlja je podnožje mojim nogama. Kakav ćete mi dom sagraditi?,' govori Gospod. 'Gde je mesto mog počinka? **50** Zar nije moja ruka sve to načinila?*

51 Vi tvrdokorni ljudi neobrezanih srca i ušiju! Vi se stalno opirete Svetom Duhu - kako su činili vaši praočevi, tako i vi činite.

* **7,40** Vidi: 2. Mojsijeva 32,1.

* **7,43** Vidi: Amos 5,25,26.

* **7,50** Vidi: Isaija 66,1.

52 Koga od proroka nisu progonili vaši praočevi? Čak su i poubijali one koji su ukazivali na dolazak Pravednika, čiji ste vi sada izdajnici i ubice postali, **53** vi koji ste primili Zakon preko anđela, ali ga se niste držali."

54 Kad su to čuli, razljutili su se u srcu i škrgutali zubima na njega. **55** A on je, pun Svetog Duha, upro pogled u nebo i ugledao Božju slavu i Isusa kako stoji s desne strane Bogu, **56** pa rekao: „Evo, vidim otvorena nebesa i Sina čovečijeg kako stoji s desne strane Bogu.“ **57** Na to su oni iz sveg glasa povikali i zapušili uši rukama pa svi zajedno navalili na njega. **58** Onda su ga izbacili iz grada i zasuli ga kamenjem. A svedoci toga odložili su svoje ogrtače do nogu mladića koji se zvao Savle.* **59** Dok su ga kamenovali, Stefan je rekao: „Gospode Isuse, primi moj duh.“ **60** Zatim je kleknuo i iz sveg glasa povikao: „Gospode, ne uzmi im ovo za greh!“ Kad je to rekao, izdahnuo* je.

8 Savle je odobravao njegovo ubistvo. Onog dana nastalo je veliko progonstvo skupštine u Jerusalimu, pa su se svi osim apostola rasuli po judejskim i samarijskim krajevima. **2** Bogobožni ljudi odneli su Stefana da ga sahrane, i mnogo su za njim plakali. **3** A Savle je progonio pozvane: upadao u kuće i odvodio i muškarce i žene pa ih predavao u zatvor.

4 Ali oni koji su se rasuli po drugim krajevima objavljivali su Božju reč, svuda kuda su prolazili. **5** Tako je Filip otišao u grad Samariju i propovedao im Hrista. **6** Mnoštvo je jednodušno i pažljivo pratilo ono što je Filip govorio, slušajući ga i gledajući čuda koja je činio. **7** Jer je bilo mnogo ljudi opsednutih nečistim duhovima, koji su izlazili vičući na sav glas. Mnogi

* **7,58** Doslovno: „Saul“, po prvom jevrejskom caru.

* **7,60** Doslovno: „zaspao“.

paralizovani i hromi bili su izlečeni. **8** Tako je nastala velika radost u tom gradu.

9 U njemu je bio jedan čovek koji se zvao Simon, koji se ranije bavio magijom i izazivao divljenje samarijskog naroda, govoreći za sebe da je veliki čovek. **10** I svi, od najmanjeg do najvećeg, slušali su ga pažljivo i govorili: „Ovaj čovek je Božja sila, sila velika.“ **11** Pristajali su uz njega jer je već duže vreme izazivao njihovo divljenje svojim magijskim umećem. **12** Ali kad su poverovali Filipu, koji je objavljivao dobru vest o Božjem carstvu i o imenu Isusa Hrista, krštavali su se i muškarci i žene. **13** I sam Simon prihvatio je Božju nauku i nakon krštenja stalno bio uz Filipa. Bio je zadivljen gledajući čuda i velika i moćna dela koja su se događala.

14 Kad su apostoli u Jerusalimu čuli da je Samarija prihvatila Božju reč, poslali su k njima Petra i Jovana, **15** koji su došli i molili se za njih da dobiju Sveti Duh. **16** Naime, Duh još nije bio sišao ni na koga od njih, nego su samo bili kršteni u ime Gospoda Isusa. **17** Tada su položili ruke na njih i oni su primili Sveti Duh.

18 Videvši da ljudi primaju Duh kad apostoli na njih polože ruke, Simon im je ponudio novac **19** i rekao: „Dajte i meni tu moć da svako na koga položim ruke primi Sveti Duh.“ **20** Ali Petar mu reče: „Neka tvoje srebro propadne zajedno s tobom, jer si mislio da novcem stekneš Božji dar! **21** Ti nemaš ni najmanjeg udela u ovome, jer tvoje srce nije pravo u Božjim očima. **22** Pokaj se, dakle, zbog te svoje zloće i usrdno moli Gospoda da ti se oprostí što si u srcu imao tu zamisao, **23** jer vidim da si pun otrovne žuči i nepravednosti.“ **24** A Simon mu na to reče: „Usrdno se molite Gospodu za mene da me ne zadesi ništa od onoga što ste rekli.“

25 Kad su dali temeljno svedočanstvo i izneli Gospodnju reč, vratili su se u Jerusolim i objavljivali dobru vest mnogim sama-

rićanskim selima.

26 A Gospodnji anđeo reče Filipu: „Ustani i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jerusalima u Gazu.“ (Taj put je pust.) **27** Na to je on ustao i pošao. Usput je sreo jednog Etiopljanina *evnuha**, dvoranina, visokog dostojanstvenika kandake*, etiopske carice, koji je bio nad svom njenom riznicom. On je bio u Jerusalimu da se pokloni Bogu, **28** a sada se vraćao. Sedeo je u svojim kolima i naglas čitao proroka Isaiju. **29** A Duh je rekao Filipu: „Idi do tih kola i ne udaljuj se od njih.“ **30** Na to je Filip pritrčao i čuo kako on čita proroka Isaiju, pa ga je upitao: „Razumeš li to što čitaš?“ **31** A on je rekao: „Kako bih mogao ako mi neko ne objasni?“ I zamolio je Filipa da se popne i sedne pored njega. **32** A čitao je ove reči iz Pisma: „Odveli su ga kao ovcu na klanje. Kao što je jagnje nemoćno pred onim koji ga striže, tako ni on nije otvorio svoja usta. **33** U njegovom poniženju uskraćen mu je bio pravedan sud. Ko će ispričati pojedinosti o njegovom poreklu? Jer se njegov život istrže sa zemlje.“*

34 A dvoranin je tada rekao Filipu: „Molim te, reci mi o kome ovo govori prorok? O sebi ili o nekom drugom?“ **35** Tada je Filip progovorio pa mu je počevši od tih reči iz Pisma, objavio dobru vest o Isusu. **36** Dok su išli putem, došli su do neke vode, a dvoranin reče: „Evo vode! Šta me sprečava da se krstim?“ **37** A Filip mu reče: „Ako veruješ od sveg srca svog, ništa

* **8,27** Kako je ovaj čovek izgleda bio obraćenik u judaizam i vraćao se iz Jerusalima sa bogoslužjenja, ne može biti reč o evnuhu, jer Tora zabranjuje uškopljenicima kako konverziju u judaizam tako i službu u hramu (vidi 5. Mojsijeva 23,1). Pre će biti da je aramejska reč „m'hamimna“ prevedena kao „evnuh“, umesto „verník“, jer ima i to značenje.

* „Kandaka“ je titula etiopskih carica (kao što je „faraon“ titula egipatskih vladara).

* **8,33** Vidi: Isaija 53.

te ne sprečava." A on reče: „Verujem da je Isus Hristos Sin Božji.“ **38** Tada je zapovedio da kola stanu, pa su obojica sišli u vodu, i Filip i dvoranin, i Filip ga je krstio. **39** Kad su izašli iz vode, Gospodnji Duh je uzeo Filipa, i dvoranin ga više nije video, nego je radosno produžio svojim putem. **40** A Filip se našao u Azotu, i prolazeći tuda, objavljivao je dobru vest svim gradovima dok nije stigao u Cezareju.

9 Savle, koji je bio ispunjen pretnjom i silnom željom da pobije Gospodnje učenike, otišao je kod prvosveštenika **2** i zatražio od njega pisma za sinagoge u Damasku, kako bi sve Gospodnje sledbenike, i muškarce i žene, okovane doveo u Jerusalim.

3 Kad se na svom putu približio Damasku, odjednom ga je obasjala svetlost s neba, **4** pa je pao na zemlju i začuo glas koji mu se obratio: „Savle, Savle, zašto me progoniš?“ **5** A on je upitao: „Ko si ti, Gospode?“ A Gospod reče: „Ja sam Isus, koga ti progoniš. Teško ti je protiv bodila* ritati se. A on drhteći i pun strahopoštovanja reče: „Gospode, šta želiš da činim?“ I Gospod mu reče: **6** „Sad ustani i idi u grad, i reći će ti se šta treba da činiš.“ **7** Ljudi koji su putovali s njim stajali su bez reči, jer su, doduše, čuli da neko govori, ali nikoga nisu videli. **8** Tada je Savle ustao sa zemlje. Ali, iako su mu oči bile otvorene, ništa nije video, pa su ga zato uzeli za ruku i odveli u Damask. **9** Tako tri dana ništa nije video, a nije ni jeo ni pio.

10 U Damasku je bio jedan učenik koji se zvao Ananija. Njemu je Gospod rekao u viziji: „Ananija!“ On se odazvao: „Evo me, Gospode!“ **11** A Gospod mu je rekao: „Ustani, idi u ulicu koja se zove Prava, i u Judinog kući potraži čoveka iz Tarsa po

imenu Savle. On se upravo moli, **12** i u viziji je video kako čovek po imenu Ananija ulazi i polaže ruke na njega da bi mu se vratio vid.“ **13** Ali Ananija odgovori: „Gospode, od mnogih sam čuo za tog čoveka, da je mnogo zla naneo tvojim svetima u Jerusalimu. **14** A i ovde ima ovlašćenje od svešteničkih glavara da baci u okove sve koji prizivaju tvoje ime.“ **15** Ali Gospod mu reče: „Idi, jer mi je taj čovek izabrano oruđe da nosi moje ime neznabošcima, a i carevima i Izraelovim sinovima. **16** Ja ću mu pokazati koliko mora pretrpeti za moje ime.“

17 Tako je Ananija otišao i ušao u kuću pa položio ruke na njega i rekao: „Brate Savle! Gospod, Isus, koji ti se pojavio na putu kojim si dolazio, poslao me je da ti se vrati vid i da se ispuniš Svetim Duhom.“ **18** I odmah mu je s očiju spalo nešto kao ljuske, pa mu se vratio vid. On je ustao i krstio se, **19** a onda uzeo hranu i okrepio se.

Nekoliko dana ostao je sa učenicima u Damasku, **20** a zatim je u sinagogama odmah propovedao Hrista, da je on Sin Božji. **21** Svi koji su ga slušali bili su zadivljeni i govorili su: „Zar nije ovo onaj koji je u Jerusalimu hteo da istrebi one koji prizivaju ovo ime, i koji je došao ovamo da bi ih okovane odveo svešteničkim glavari-ma?“ **22** A Savle je bivao sve silniji i izazivao zbunjenost kod Judejaca koji su živeli u Damasku, navodeći dokaze da je Isus zaista Hristos.

23 Kad je prošlo dosta vremena, Judejci su se dogovorili da ga ubiju. **24** Ali, Savle je doznao za njihovu zaveru. Danju i noću oni su nadzirali gradska vrata da bi ga ubili. **25** Zato su ga njegovi učenici uzeli i noću u jednoj korpi spustili kroz otvor u zidu.

26 Kad je stigao u Jerusalim, pokušao je da se pridruži učenicima, ali su ga se svi plašili, jer nisu verovali da je postao

* **9,5** Ili: „ostanu“. U pitanju je štap sa metalnim šiljkom za gonjenje stoke. Vidi takođe Dela 26,14.

Gospodnji učenik. **27** Tada se Barnaba zauzeo za njega i odveo ga k apostolima, pa im detaljno ispričao kako je Savle na putu video Gospoda, koji mu se obratio, i kako je u Damasku odvažno govorio u Isusovo ime. **28** Tako je on ostao s njima i slobodno se kretao po Jerusalimu, odvažno govoreći u ime Gospoda Isusa. **29** Razgovarao je i raspravljao s Judejcima koji govore grčki, a oni su pokušavali da ga ubiju. **30** Kad su braća to otkrila, odvela su ga u Cezareju i poslala u Tars.

31 Tada je za pozvane po celoj Judeji, Galileji i Samariji nastupilo razdoblje mira, u kom su se poučavali i hodili u strahu Gospodnjem i u utesi Svetog Duha, umnožavajući se.

32 Petar je obilazeći sve krajeve, došao i k svetima koji su živeli u Lidi. **33** Tamo je našao jednog čoveka po imenu Eneja, koji je osam godina bio privezan za postelju, jer je bio paralizovan. **34** Petar mu je rekao: „Eneja, Isus Hristos te isceljuje. Ustani i namesti svoju postelju.” I on je odmah ustao. **35** Videli su ga svi u Lidi i ravnici Saron, i obratili se Gospodu.

36 U Jopi je bila jedna učenica po imenu Tavita, što u prevodu znači Dorka.* Ona je bila bogata dobrim delima i pomagala je siromašnima. **37** Ali tih dana ona se razbolela i umrla. Tada su je okupali i položili u gornju sobu. **38** A pošto je Lida bila blizu Jope, učenici su čuli da je Petar u Lidi pa su poslali dvojicu s molbom: „Dođi k nama, ne oklevaj.” **39** Petar je tada ustao i otišao s njima. Kad je stigao, odveli su ga u gornju sobu, i tamo su mu sve udovice prišle plačući i pokazujući mnoge haljine i ogrtače koje je Dorka sašila dok je bila s njima. **40** Tada je Petar svima rekao da izađu, pa je kleknuo, pomolio se i okrenuo se prema telu, rekavši: „Tavita, ustani!” Ona je otvorila oči, zatim ugledala Petra i sela. **41** On

* **9,36** Grčko ime „Dorka” i aramejsko ime „Tavita” znače „gazela”.

joj je pružio ruku i podigao je. Tada je pozvao svete i udovice i pokazao im je živu. **42** To se proćulo po celoj Jopi i mnogi su poverovali u Gospoda. **43** Petar je duže vreme ostao u Jopi kod nekog Simona, kožara.

10 U Cezareji je bio jedan čovek po imenu Kornelije, stotnik* takozvane Italijanske čete, **2** pobožan čovek koji se bojao Boga, kao i celo njegovo domaćinstvo. Velikodušno je davao milostinju narodu i neprestano je upućivao usrdne hvale Bogu. **3** Negde oko devetog* sata dana on je jasno u viziji video Božjeg anđela kako dolazi k njemu i kaže mu: „Kornelije!” **4** On se zagledao u njega, pa ga je uplašeno upitao: „Molim, Gospode?” A on mu je rekao: „Tvoje molitve i milosrdna dela doprla su do Boga i on ih se setio. **5** Zato sada pošalji ljude u Jopu i pozovi Simona zvanog Petar. **6** On je gost kod nekog Simona, kožara, koji ima kuću pored mora: on će ti reći šta treba da radiš.” **7** Čim je otišao anđeo koji mu je govorio, on je pozvao dvojicu slugu i jednog pobožnog vojnika koji je uvek bio uz njega, **8** pa im sve ispričao i poslao ih u Jopu.

9 Sutradan, dok su bili na putu i približavali se gradu, Petar je oko šestog* sata otišao na krov kuće da se moli. **10** Pošto je ogladneo, hteo je nešto da pojede. Dok su mu pripremali jelo, on je pao u zanos*, **11** i video otvoreno nebo i nešto poput velikog platna uhvaćenog za četiri kraja kako silazi na zemlju. **12** U njemu su bile sve vrste četvoronožaca i gmižućih zemaljskih stvorenja i nebeskih ptica. **13** I jedan glas mu je rekao: „Ustani, Petre, kolji i

* **10,1** Ili: „centurion”, to jest zapovednik čete od 100 vojnika.

* **10,3** Oko 15 sati, prema savremenom računanju vremena.

* **10,9** Oko 12 sati.

* **10,10** Ili bio „izvan sebe” zbog vizije.

jedi!" **14** Ali Petar je rekao: „Nipošto, Gospode, jer nikada nisam jeo ništa pogano i nečisto." **15** Na to mu je glas opet, po drugi put, rekao: „Ne zovi poganim ono što je Bog očistio." **16** To se ponovilo i treći put, a onda je sve odjednom bilo uzeto na nebo.

17 Dok se Petar zbunjeno pitao šta bi mogla značiti ta vizija, gle, ljudi koje je poslao Kornelije stajali su pred vratima, pošto su se raspitali za Simonovu kuću. **18** Pozvali su ukućane i upitali da li je tu u gostima Simon zvani Petar. **19** Dok je Petar razmišljao o viziji, Duh mu je rekao: „Traže te tri čoveka. **20** Ustani, siđi pa pođi s njima bez oklevanja, jer sam ih ja poslao." **21** Tada je Petar sišao k ljudima i rekao: „Evo, ja sam onaj koga tražite. Zbog čega ste došli?" **22** Oni su mu rekli: „Stotnik Kornelije, pravedan čovek koji se boji Boga i o kome dobro govori ceo judejski narod, dobio je uputstvo od Boga preko svetog anđela da te pozove u svoj dom, da čuje ono što imaš da kažeš." **23** Tada ih je pozvao unutra i ugostio ih.

Sutradan je ustao i otišao s njima, a i neka braća iz Jope pošla su s njim. **24** Drugog dana stigao je u Cezareju. Kornelije ih je očekivao pa je sazvaio svoje rođake i bliske prijatelje. **25** Dok je Petar ulazio, Kornelije mu je izašao u susret, pao pred njegove noge i poklonio mu se. **26** Ali Petar ga je podigao, govoreći: „Ustani! I ja sam samo čovek." **27** I dok je s njim razgovarao, ušao je unutra i našao mnogo okupljenih ljudi, **28** pa im rekao: „Dobro znate da Judejcu Zakon zabranjuje da se druži s čovekom iz drugog naroda ili da dolazi kod njega, ali meni je Bog pokazao da nijednog čoveka ne zovem poganim ili nečistim. **29** Zato sam bez pogovora došao kad ste poslali po mene. Pitam vas, stoga, zašto ste poslali po mene?"

30 Tada Kornelije reče: „Pre četiri da-

na, baš u ovo doba, u deveti* sat, molio sam se u svojoj kući, kad gle, jedan čovek u sjajnoj haljini stao je pred mene **31** i rekao: 'Kornelije, uslišena je tvoja molitva i Bog se setio tvojih milosrdnih dela. **32** Zato pošalji nekoga u Jopu i pozovi Simona zvanog Petar. Taj čovek je gost u kući Simona, kožara, pored mora.' **33** Tako sam odmah poslao po tebe, a ti si dobro učinio što si došao. I sada smo svi ovde pred Gospodom Bogom da čujemo sve što ti je zapovedio da kažeš."

34 Tada je Petar progovorio: „Sad zaista shvatam da Bog nije pristrasan, **35** nego iz svakog naroda prihvata onog ko ga se boji i čini što je pravedno. **36** On je poslao svoju reč Izraelovim sinovima da im objavi dobru vest mira preko Isusa Hrista, koji je Gospodar svima. **37** Vi znate o čemu se govorilo po celoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovedao Jovan, **38** naime, o Isusu iz Nazareta, kako ga je Bog pomazao Svetim Duhom i silom, a on je prolazio zemljom čineći dobro i lečeći sve koje je Đavo tlačio, jer je Bog bio s njim. **39** Mi smo svedoci svega što je činio u zemlji Judejaca i u Jerusaliimu. Njega su ubili obesivši ga na drvo. **40** A Bog ga je treći dan vaskrsnuo i dao mu da se pokaže ljudima, **41** ali ne celom narodu, nego svedocima koje je Bog unapred odredio - nama koji smo jeli i pili s njim nakon što je ustao iz mrtvih. **42** On nam je naredio da propovedamo narodu i da temeljno svedočimo da je on onaj koga je Bog postavio za sudiju živima i mrtvima. **43** O njemu svedoče svi proroci, da svako ko veruje u njega dobija oprostjenje greha po njegovom imenu."

44 Dok je Petar još govorio o tome, Sveti Duh je sišao na sve koji su slušali te reči. **45** I pobožni ljudi iz obrezanja koji su došli s Petrom bili su zadivljeni što je dar

* **10,30** Oko 15 sati.

Svetog Duha bio izliven i na neznabošce, **46** jer su ih čuli kako govore jezicima i veličaju Boga. Petar je tada rekao: **47** „Može li iko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Svetog Duha kao što smo ga i mi primili?“ **48** Tako je zapovedio da se krste u ime Isusa Hrista. Tada su ga zamolili da ostane nekoliko dana.

11 Apostoli i braća koji su bili u Judeji čuli su da su i neznabošci primili Božju reč. **2** I kad izađe Petar u Jerusalem, prepirali su se s njim oni koji su bili iz obrezanja, **3** govoreći da je otišao u kuću neobrezanih ljudi i da je jeo s njima. **4** Tada im je Petar ispričao sve redom kako je bilo:

5 „Bio sam u gradu Jopi moleći se, pa sam u zanosu imao viziju. Video sam nešto poput velikog platna koje je bilo uhvaćeno za četiri kraja kako silazi s neba i spušta se do mene. **6** Zagledao sam se u njega i zapazio četvoronošce zemaljske i divlje životinje i gmižuća stvorenja i ptice nebeske. **7** Čuo sam i glas koji mi je rekao: 'Ustani, Petre! Kolji i jedi!' **8** Ali ja sam rekao: 'Nipošto, Gospode, jer ništa pogano ili nečisto nikada nije ušlo u moja usta.' **9** A glas s neba odgovorio mi je drugi put: 'Ne nazivaj paganim ono što je Bog očistio.' **10** A to se ponovilo i treći put, a onda je opet sve bilo uzeto na nebo. **11** I gle, u tom trenutku pred kuću u kojoj smo bili stala su tri čoveka poslata k meni iz Cezerije. **12** Tada mi je Duh rekao da bez oklevanja pođem s njima. Sa mnom su pošla i ova šestorica braće, pa smo ušli u kuću tog čoveka.

13 On nam je ispričao da je u svojoj kući video anđela koji je stao pred njega i rekao mu: 'Pošalji ljude u Jopu i pozovi Simona zvanog Petar. **14** On će ti govoriti reči kojima ćeš se spasti i ti i svi tvoji ukučani.' **15** A kad sam počeo da govorim, na njih je sišao Sveti Duh baš kao i na nas u

početku. **16** Tada sam se setio Gospodnjih reči: 'Jovan je krštavao vodom, a vi ćete biti kršteni Svetim Duhom.' **17** Dakle, ako je Bog isti dar dao njima kao što ga je dao i nama koji verujemo u Gospoda Isusa Hrista, ko sam ja da bih mogao sprečiti Boga?“

18 Kad su to čuli, umirili su se i slavili Boga, govoreći: „Dakle, Bog je i neznabošcima darovao pokajanje u život.“

19 A oni što su se rasuli zbog nevolje koja je nastala zbog Stefana, stigli su sve do Fenikije, Kipra i Antiohije, ali nisu propovedali reč nikome osim Judejcima. **20** Ali među njima su bili i neki s Kipra i iz Kirene koji su došli u Antiohiju i razgovarali s ljudima koji su govorili grčki, objavljujući dobru vest o Gospodu Isusu. **21** A Gospodnja ruka je bila s njima, i mnogi su prihvatili Božju nauku i obratili se Gospodu.

22 Glas o njima došao je do ušiju skupštine u Jerusalimu, pa su poslali Barnabu u Antiohiju. **23** Kad je on stigao i video Božju blagodat,* obradovao se i sve ih hrabrio da odlučnim srcem ostanu verni Gospodu. **24** On je bio dobar čovek, pun Svetog Duha i vere. A veliko mnoštvo ljudi pridružilo se Gospodu. **25** Zato je otišao u Tars da potraži Savla. **26** Kad ga je pronašao, odveo ga je u Antiohiju. I tako su se celu godinu sastajali s njima u skupštini i poučavali veliko mnoštvo ljudi, pa su božanskim providenjem baš u Antiohiji učenici prvi put nazvani hrišćanima.

27 Tih dana su proroci iz Jerusalima došli u Antiohiju. **28** Jedan od njih, koji se zvao Agav, ustao je i po Duhu predskazao da će po celom svetu zavladati velika glad. To se i dogodilo u vreme Klaudijeve vladavine. **29** Zato su učenici, svako prema svojim mogućnostima, odlučili da pošalju pomoć braći koja žive u Judeji i tako im posluže. **30** To su i učinili, poslavši je sta-

* **11,23** Ili: „Božju nezasluženu milost i dobrotu.“

rešinama po Barnabi i Savlu.

12 Nekako u to vreme car Irod* podigao je ruke da zlostavlja neke iz skupštine. **2** Pogubio je mačem Jakova, Jovanovog brata. **3** Kad je video da je to po volji Judejcima, uhapsio je i Petra. Bilo je to za vreme Praznika beskvasnih hlebova. **4** Kad ga je uhvatio, bacio ga je u zatvor i dao da ga čuvaju četiri smene od po četiri vojnika, jer je nameravao da ga izvede pred narod posle Pashe. **5** Tako su Petra držali u zatvoru, a skupština se usrdno molila Bogu za njega.

6 Noć pre nego što je Irod nameravao da ga izvede, Petar je spavao između dva vojnika, okovan dvostrukim lancima, a stražari su pred vratima čuvali stražu. **7** Kad gle, pojavio se Gospodnji anđeo i svetlost je obasjala ćeliju. Gurnuvši Petra u rebra, probudio ga je, govoreći: „Ustani, brzo!” Tada su mu lanci spali s ruku. **8** Zatim mu je anđeo rekao: „Opaši se i obuj sandale.” I on je učinio tako. Na kraju mu je rekao: „Ogrni svoj ogrtač i pođi za mnom.” **9** On je izašao i pošao za njim, ali nije znao da je ono što je anđeo činio stvarnost, nego je mislio da ima viziju. **10** Prošavši prvu i drugu stražu, došli su do gvozdениh vrata koja vode u grad. Ona su im se sama otvorila pa su izašli i prošli jednu ulicu, a onda je anđeo odjednom otišao od njega. **11** A Petar je, došavši k sebi, rekao: „Sada zaista znam da je Gospod poslao svog anđela i izbavio me iz Irodove ruke i od svega što je judejski narod očekivao.”

12 Razmislio je o tome, i onda otišao u kuću Marije, majke Jovana koga zovu Marko. Tamo su se mnogi okupljeni molili. **13** Kad je pokucao na ulazna vrata, sluškinja po imenu Roda došla je da čuje ko je na vratima. **14** Ona je prepoznala Petrov glas,

i od radosti nije otvorila vrata, nego je otrčala unutra i javila da Petar stoji pred vratima. **15** A oni su joj rekli: „Ti si poludela.” Ali ona je uporno tvrdila da je on pred vratima. Na to su rekli: „To je njegov anđeo.” **16** A Petar je i dalje kucao. Kad su otvorili, ugledali su ga i zaprepastili se. **17** Ali on im je rukom dao znak da ćute i onda im detaljno ispričao kako ga je Gospod izveo iz zatvora. Zatim je rekao: „Javite ovo Jakovu i braći.” Tada je izašao i otišao na drugo mesto.

18 Kad je svanulo, među vojnicima je nastala velika uzbuna jer su se pitali šta se dogodilo s Petrom. **19** Irod je poslao ljude da ga traže, i pošto ga nije pronašao, ispitao je stražare i zapovedio da ih dovedu da se kazne. Tada je otišao iz Judeje u Ceza-reju i tamo ostao.

20 On je bio u sukobu s Tircima i Sidoncima. Zato su oni zajedno došli k njemu i kad su pridobili carevog ličnog sobara Blasta, zatražili su mir, jer je njihova zemlja dobijala hranu od careve zemlje. **21** Ali, dogovorenog dana, Irod je obukao carsko ruho, seo na sudsku stolicu i počeo im držati govor. **22** A okupljeni narod je povikao: „To je Božji glas, a ne ljudski!” **23** Tada ga je Gospodnji anđeo odmah udario, jer nije dao slavu Bogu, pa su ga izjeli crvi i tako je izdahnuo.

24 A Gospodnja reč je sve više rasla i širila se.

25 Barnaba i Savle isporučili su pomoć u Jerusalim, pa su se vratili uzevši sa sobom Jovana zvanog Marko.

13 U skupštini u Antiohiji proroci i učitelji bili su: Barnaba, Simeon zvani Niger, Lukije Kirenac, Manain, koji se školovao s tetrarhom* Irodom, i

* **13,1** Tetrah - titula vladara koji je u Rimskom carstvu vladao nad četvrtinom provincije ili kao jedan od četiri vladara u provinciji. Nazivan je i carem.

* **12,1** Irod Agripa I.

Savle. **2** Dok su jednom obavljali službu Gospodu i postili, Sveti Duh je rekao: „Odvojte mi Barnabu i Savla za delo na koje sam ih pozvao.” **3** Nakon što su postili i molili se, položili su ruke na njih i otpustili ih.

4 Tako su oni, koje je poslao Sveti Duh, otišli u Seleukiju, a odande otplovili na Kipar. **5** Kad su došli u Salaminu, objavljivali su reč Božju u judejskim sinagogama. Imali su i Jovana kao pomoćnika.

6 Kad su prošli celo ostrvo sve do Pafa, naišli su na jednog vračara, lažnog proroka, Judejca zvanog Barisus, **7** koji je bio s prokonzulom* Sergijem Pavlom, razboritim čovekom. On je k sebi pozvao Barnabu i Savla i zamolio ih da mu prenesu Božju reč. **8** Ali Elima, vračar (to je, naime, značenje njegovog imena), suprotstavio im se, nastojeći da prokonzula odvrati od vere. **9** A Savle, koji se zove i Pavle, ispunio se Svetim Duhom i oštro ga pogledao **10** pa rekao: „Sine Đavolji, pun svakojake prevare i pakosti, neprijatelju svake pravednosti, zar nećeš prestati da iskrivljuješ prave Gospodnje puteve? **11** I zato, Gospodnja ruka dolazi na tebe, i oslepećeš i neko vreme nećeš videti sunca.” I odmah je na njega pala gusta magla i tama, pa je hodao naokolo tražeći ljude da ga vode za ruku. **12** Tada je prokonzul, videvši šta se dogodilo, prihvatio Gospoda, jer je bio zadivljen Gospodnjim učenjem.

13 A Pavle i oni koji su bili s njim otplovili su iz Pafa i stigli u Pergu u Pamfiliji. Ali Jovan ih je napustio i vratio se u Jerusalim. **14** Iz Perge su krenuli dalje i došli u Antiohiju u Pisidiji. Na subotni dan ušli su u sinagogu i seli. **15** Posle javnog čitanja Zakona i Proroka, starešine sinagoge poslali su po njih, govoreći: „Ljudi, braćo, ako imate koju reč ohrabrenja za narod, recite!” **16** Na to je Pavle ustao, dao

* **13,7** U Rimskom carstvu, upravitelj provincije bio je odgovoran rimskom senatu.

znak rukom i rekao:

„Ljudi, Izraelci i vi ostali koji se bojite Boga, čujte! **17** Bog ovog naroda, Izraela, izabrao je naše praočeve i uzvisio naš narod dok su bili došljaci u egipatskoj zemlji, pa ih je podignutom rukom izveo iz nje. **18** I oko četrdeset godina podnosio ih je u pustinji. **19** Kad je uništio sedam naroda u zemlji Hanan, razdelio je žrebom njihovu zemlju. **20** Sve se to desilo za oko četrdeset pedeset godina.

Posle toga im je dao sudije do proroka Samuela. **21** A tada su zatražili cara i Bog im je na četrdeset godina dao Saula, Kiso-vog sina, čoveka iz Benjaminovog plemena. **22** Kad je njega svrgnuo, za cara im je podigao Davida, za koga je posvedočio: 'Našao sam Davida, Jesejevog sina, čoveka po svom srcu, koji će učiniti sve što želim.*' **23** Iz njegovog potomstva Bog je prema svom obećanju doveo Izraelu spasitelja, Isusa. **24** Pre njegovog dolaska, Jovan je propovedao celom izraelskom narodu da treba da se krste u znak pokajanja. **25** A kad je Jovan bio pri kraju svoje službe, govorio je: 'Šta mislite, ko sam ja? Ja nisam onaj za koga me smatrate. Ali, za mnom dolazi onaj kome ja nisam dostojan ni sandale na nogama odvezati.*'

26 Ljudi, braćo, sinovi Avramove loze i vi ostali koji se bojite Boga, nama je upućena ta reč o spasenju. **27** Jer stanovnici Jerusalima i njihovi poglavari nisu ga prepoznali, nego su svojom presudom ispunili ono što su govorili Proroci, a što se naglas čita svake Subote. **28** Premda nisu našli ništa čime bi zaslužio smrt, tražili su od Pilata da ga pogubi. **29** A kad su izvršili sve što je bilo napisano o njemu, skinuli su ga sa drveta i položili u grob. **30** Ali Bog ga je podigao iz mrtvih, **31** i on se mnogo dana pojavljivao onima koji su s njim otišli iz Galileje u Jerusalim, a koji su sada nje-

* **13,22** Vidi: 1. Samuelova 13,14.

* **13,22** Vidi: Matej 3,11.

govi svedoci pred narodom.

32 I mi sad vama objavljujemo dobru vest o obećanju datom našim praočevima, **33** da ga je Bog u potpunosti ispunio nama, njihovoj deci, time što je podigao Isusa, kao što je napisano u drugom psalmu: 'Ti si moj sin, danas te rodih.'^{*} **34** A da ga je vaskrsnuo iz mrtvih tako da se više neće vratiti u raspadljivost, Bog je ukazao rekavši: 'Pokazaću vam milost koju sam obećao Davidu.'^{*} **35** Zato i u jednom drugom psalmu kaže: 'Nećeš dozvoliti da tvoj sluga verni raspadanje vidi.'^{*} **36** Ali David je u svom naraštaju služio Božjoj volji, pa je umro* i položili su ga kod njegovih praočeva i on je video raspadanje. **37** A onaj koga je Bog vaskrsnuo nije video raspadanje.

38 Zato znajte, braćo, da vam se kroz njega objavljuje oprostjenje greha, **39** i da je po njemu svako ko veruje proglašen nedužnim od svega od čega po Mojsijevom zakonu niste mogli biti proglašeni nedužnima. **40** Zato pazite da na vas ne dođe ono što je rečeno u Prorocima: **41** 'Gledajte, vi koji prezirete! Čudite se i nestanite! Jer u vaše dane izvršavam delo u koje ne biste poverovali ni da vam neko sve o njemu ispriča'.^{**}

42 A kad su Jevreji izišli iz sinagoge, neznabošci su ih molili da im o tome govore i iduće Subote. **43** Kad se skup u sinagogi razišao, mnogi Judejci i bogobojazni prozeliti pošli su za Pavlom i Barnabom, koji su ih u razgovoru podsticali da ostanu dostojni Božje blagodati.

44 Sledeće Subote okupio se skoro ceo grad da čuje Gospodnju reč. **45** A kad su Judejci ugledali mnoštvo, ispunili su se ljubomorom i govorili su protiv onoga što

je Pavle rekao, protivrećeći i huleći. **46** Na to su im Pavle i Barnaba odvažno rekli: „Trebalo je najpre vi da čujete Božju reč. Ali pošto je vi odbacujete i ne smatrate sebe vrednim večnog života, zato odlazimo neznabošcima. **47** Jer ovako nam je Gospod zapovedio: 'Postavio sam te da budeš svetlost narodima, da budeš spase-nje do kraja zemlje'.^{**}

48 Kad su to čuli ljudi iz drugih naroda, obradovali su se i slavili Gospodnju reč. I verovali su svi koji su bili određeni za večni život. **49** A Gospodnja reč se sve više širila po tom kraju. **50** Ali Judejci su pobunili pobožne ugledne žene i vodeće ljude tog grada, pa su oni pokrenuli progono-stvo protiv Pavla i Barnabe i izbacili ih iz svog kraja. **51** Tada su oni otrešli prašinu sa svojih nogu, kao svedočanstvo protiv njih, i otišli u Ikoniju. **52** A učenici su bili puni radosti i Svetog Duha.

14 U Ikoniji su Pavle i Barnaba zajedno ušli u judejsku sinagogu i govorili na takav način da je veoma mnogo i Judejaca i Grka prihvatilo Božju nauku. **2** Ali Judejci koji nisu prihvatili razdražili su se i pobunili neznabošce protiv braće. **3** Zato su oni dosta vremena ostali tamo i odvažno govorili u ime Gospoda, koji je potvrđivao poruku o blagodati dajući im da čine čuda i znakove. **4** Tako se gradsko mnoštvo podelilo: jedni su bili za Judejce, a drugi za apostole. **5** Tada su neznabošci i Judejci sa svojim poglavarima krenuli da ih zlostavljaju i zaspu kamenjem. **6** Kad su apostoli to saznali, pobjegli su u likaonske gradove Listru i Dervu i njihovu okolinu, **7** pa su tamo objavljivali dobru vest.

8 U Listri je bio jedan čovek oduzetih nogu, hrom od majčine utrobe, koji nikada nije hodao. **9** Taj čovek je sedeo i slušao

* **13,33** Vidi: Psalam 2,7.

* **13,34** Vidi: Isaija 55,3.

* **13,35** Vidi: Psalam 16,10.

* **13,36** Doslovno: „zaspao“.

* **13,41** Vidi: Avakum 1,5.

* **13,47** Vidi: Isaija 42,6

Pavla kako govori. Pavle ga je pogledao i kad je video da ima veru i da može biti izlečen, **10** rekao je snažnim glasom: „Ustani, stani na noge!” I on je skočio i hodao. **11** Kad je narod video šta je Pavle učinio, povikao je likaonskim jezikom: „Bogovi su u ljudskom obličju sišli k nama!” **12** Tako su Barnabu nazvali Zevs, a Pavla Hermes jer je on vodio reč. **13** A sveštenik Zevs, čiji je hram bio ispred grada, doveo je bikove i doneo vence pred gradska vrata i hteo s narodom da prinese žrtve.”

14 A kad su to čuli apostoli Barnaba i Pavle, razderali su svoje haljine i utrčali među narod, vičući: **15** „Ljudi, zašto to radite? I mi smo samo ljudi, kao i vi! Mi vam objavljujemo dobru vest da se od tih ispraznih stvari obratite živom Bogu, koji je stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima. **16** On je u prošlim naraštajima dopustio da svi narodi idu svojim putevima, **17** ali ni tada vas nije ostavio bez svedočanstva o sebi čineći dobro, dajući vam kišu s neba i plodonosna vremena, puneći vaša srca do sitosti jelom i veseljem.” **18** Iako su to rekli, jedva su uspeli da zadrže narod da im ne prinese žrtve.

19 Ali iz Antiohije i Ikonije stigli su Judejci i pridobili narod, tako da su Pavla kamenovali i odvukli ga izvan grada, misleći da je mrtav. **20** Ali kad su se učenici okupili oko njega, on je ustao i ušao u grad. Sutradan je s Barnabom otišao u Dervu. **21** Kad su objavili dobru vest i u tom gradu i tako pridobili mnogo učenika, vratili su se u Listru, Ikoniju i Antiohiju, **22** jačajući učenike, hrabreći ih da ostanu u veri i govoreći: „Kroz mnoge nevolje ući ćemo u Božje carstvo.” **23** U svakoj skupštini postavili su im starešine, i uz molitvu i post poverili ih Gospodu, čiji su vernici postali.

24 Prošli su kroz Pisidiju i došli u Pamfiliju. **25** Objavljivali su reč u Pergu, a zatim otišli u Ataliju. **26** Odande su otplovili za

Antiohiju, gde su bili povereni Božjoj blagodati, da bi obavili delo koje su sada u potpunosti izvršili.

27 Kad su stigli i okupili skupštinu, ispričali su šta je sve preko njih Bog učinio i kako je neznabošcima otvorio vrata k veri. **28** Tako su proveli dosta vremena s učenicima.

15 Neki ljudi došli su iz Judeje i učili braću: „Ako se ne obrežete po Mojsijevom zakonu, ne možete se spasti.” **2** A kad je između njih i Pavla i Barnabe nastala velika rasprava i prepirka, odredili su da Pavle i Barnaba i još neki od njih odu k apostolima i starešinama u Jerusolim zbog tog spora.

3 Tako ih je skupština ispratila na put, a oni su nastavili kroz Fenikiju i Samariju, detaljno izveštavajući o obraćenju neznabožaca, što je svu braću veoma radovalo. **4** Kad su stigli u Jerusolim, ljubazno su ih primili pozvani i apostoli i starešine, a oni su ispričali šta je sve Bog preko njih učinio. **5** Ali neki iz farisejske sekte, koji su prihvatili Božju nauku, ustali su sa svojih mesta i rekli: „Treba ih obrezati i zapovediti im da se drže Mojsijevog zakona.”

6 Na to su se apostoli i starešine okupili da razmotre to pitanje. **7** Nakon duge rasprave, Petar je ustao i rekao im: „Ljudi, braćo, dobro znate da me je Bog od prvih dana izabrao između vas da iz mojih usta neznabošci čuju reči dobre vesti i prime veru. **8** I Bog, koji poznaje srca, posvedočio je da ih prihvata davši im Sveti Duh kao i nama. **9** On nije napravio nikakvu razliku između nas i njih, nego je verom očistio njihova srca. **10** Zašto sada iskušavate Boga stavljajući učenicima na vrat jaram koji ni naši praočevi ni mi nismo mogli nositi? **11** Nego verujemo da ćemo biti spaseni po blagodati Gospoda Isusa, isto kao i oni.”

12 Tada se celo mnoštvo utišalo i slu-

šalo kako Barnaba i Pavle pričaju o mnogim čudima i znakovima koja je Bog preko njih činio među neznabošcima. **13** Kad su završili s govorom, Jakov je rekao: „Ljudi, braćo, saslušajte me. **14** Simon* je detaljno ispričao kako je Bog prvi put pogledao na druge narode da iz njih izabere narod za svoje ime. **15** S tim se slažu i reči Proroka, kao što je napisano: **16** 'Posle toga ću se vratiti i opet ću izgraditi Davidov šator koji je pao. Opet ću izgraditi njene ruševine i opet ću je podići,* **17** da bi preostali ljudi tražili Gospoda, zajedno sa svim neznabošcima, na koje je prizvano moje ime, kaže Gospod, koji čini sve to. **18** Poznata su Bogu sva njegova dela od početka veka.' **19** Zato smatram da ne treba stvarati neprilike onima iz drugih naroda koji se obraćaju Bogu, **20** nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga* i od krvi. **21** Jer Mojsije od drevnih vremena ima po gradovima one koji ga propovedaju, jer se njegovi spisi svake Subote naglas čitaju u sinagogama.”

22 Tada su apostoli i starešine zajedno s celom skupštinom odlučili da između sebe izaberu neke ljude i da ih pošalju s Pavlom i Barnabom u Antiohiju. Bili su to Juda zvani Barsaba i Sila, vodeći ljudi među braćom. **23** Po njima su poslali ovo pismo:

„Apostoli i starešine i braća, pozdravlja ju braću u Antiohiji, Siriji i Kilikiji, braću koja su iz drugih naroda! **24** Pošto smo čuli da su vas neki od nas, kojima nismo dali nikakva uputstva, uznemirili svojim izjavama, pokušavajući da pokolebaju vaše duše, **25** jednodušno smo se složili i odlučili da izaberemo ljude koje ćemo vam poslati zajedno s našim voljenim Barnabom

* **15,14** Drugo ime apostola Petra.

* **15,16** Vidi Amos 9,11.

* **15,20** i **29** To jest „mesa udavljenih životinja”.

i Pavlom, **26** ljudima koji su predali svoj život za ime našeg Gospoda Isusa Hrista. **27** Zato šaljemo Judu i Silu, da vam i oni to isto usmeno saopšte. **28** Jer Sveti Duh i mi odlučili smo da ne stavljamo nikakvo dodatno breme na vas, osim ovoga što je potrebno: **29** uzdržavati se od onoga što je žrtvovano idolima, od krvi, od udavljenoga i od bluda. Ako se od svega ovoga čuvate, biće vam dobro. Ostajte zdravo!”

30 Oni su se oprostili i otišli u Antiohiju. Zatim su okupili mnoštvo i predali im pismo. **31** A kad su ga tamo pročitali, obradovali su se ohrabrenju. **32** Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, ohrabрили su braću mnogim rečima i ojačali ih. **33** Proveli su tamo neko vreme, a onda su ih braća u miru otpustila da se vrate k onima koji su ih poslali. **34** Sila je smatrao da je dobro da ostane tamo, a Juda se vratio u Jerusalim. **35** Pavle i Barnaba ostali su u Antiohiji poučavajući i objavljujući dobru vest o Gospodnjoj reči, zajedno s mnogim drugima.

36 Posle nekog vremena Pavle je rekao Barnabi: „Moramo se vratiti i posetiti braću u svakom gradu u kom smo objavljivali Gospodnju reč, da vidimo kako su.” **37** Barnaba je zahtevao da povedu i Jovana zvanog Marko. **38** Ali Pavle je mislio da nije u redu da ga povedu jer je on u Pamfiliji otišao od njih i nije s njima nastavio delo. **39** Tada je došlo do rasprave, tako da su se razdvojili. Barnaba je poveo Marka i otplovio na Kipar. **40** Pavle je izabrao Silu i otišao dalje, nakon što su ga braća poverila Gospodnjoj blagodati. **41** Prolazio je kroz Siriju i Kilikiju i jačao skupštine.

16 Tako je Pavle stigao u Dervu i u Listru. Tamo je bio jedan učenik po imenu Timotej, čija je majka bila Judejka i pobožna žena, a otac Grk. **2** O njemu su dobro govorila braća u Listri i Ikoniji. **3** Pavle je želeo da on pođe s njim,

pa ga je uzeo i obrezao zbog Judejaca koji su bili u tim mestima, jer su svi znali da mu je otac Grk. **4** Dok su prolazili kroz gradove, predavali su tamošnjoj braći odredbe koje su doneli apostoli i starešine u Jerusalmu, da ih se pridržavaju. **5** Tako su se skupštine učvršćivale u veri i rasle iz dana u dan.

6 Zatim su prošli kroz Frigiju i područje Galatije, jer im je Sveti Duh zabranio da propovedaju reč u Aziji. **7** Kad su zatim došli do Misije, pokušali su da idu u Bitiniju, ali im Duh nije dopustio. **8** Zato su prošli Misiju i došli u Troadu. **9** Tokom noći, Pavle je imao ovu viziju: jedan Makedonac je stajao i molio ga: „Pređi u Makedoniju* i pomoz nam!“ **10** Nakon te vizije, odmah smo gledali da odemo u Makedoniju, zaključivši da nas Bog poziva da im objavimo dobru vest.

11 Zato smo isplovili iz Troade i otišli pravo u Samotrak, a sutradan u Neapolis, **12** a odande u rimsku koloniju Filipu, vodeći grad u toj oblasti Makedonije. U tom gradu proveli smo nekoliko dana. **13** Na subotni dan izašli smo iz grada i otišli do reke, misleći da se tamo ljudi okupljaju na molitvu. Onda smo seli i govorili okupljenim ženama. **14** Slušala je tako i jedna pobožna žena po imenu Lidija, prodavačica purpura iz grada Tijatire. Gospod je otvorio njeno srce da prihvati ono što je Pavle govorio. **15** Kad su se krstili ona i njen dom, zamolila ih je: „Ako smatrate da sam verna Gospodu, uđite u moj dom i ostanite.“ Tako nas je uverila da dođemo.

16 Dok smo išli na mesto gde se ljudi okupljaju na molitvu, srela nas je jedna sluškinja opsednuta duhom, gatarskim demonom, koja je svojim proricanjem donosila veliku dobit svojim gospodarima. **17**

* **16,9** „Makedonija“ je u Bibliji naziv provincije Rimskog carstva. Događaji koje Biblija povezuje s Makedonijom odigrali su se na područje današnje Grčke.

Ta devojka je išla za Pavlom i za nama vičući: „Ovi ljudi su sluge Svevišnjeg Boga! Oni vam objavljuju put spasenja!“ **18** To je radila mnogo dana. Pavlu je to na kraju dosadilo, pa se okrenuo i rekao duhu: „Zapovedam ti u ime Isusa Hrista da izađeš iz nje!“ I duh je istog časa izašao.

19 Kad su njeni gospodari videli da se više ne mogu nadati zaradi, uhvatili su Pavla i Silu i odvukli ih na trg pred gradske poglavare. **20** Dovelili su ih pred gradske upravitelje i rekli: „Ovi ljudi unose veliki nemir u naš grad. Oni su Judejci **21** i šire običaje koje ne smemo prihvatiti niti ih se držati, jer smo rimski građani.“ **22** Na to je mnoštvo ustalo na njih, a gradski upravitelji su strgnuli s njih haljine i zapovedili da ih išibaju. **23** Kad su im zadali mnogo udarača, bacili su ih u zatvor i naredili zatvorskom čuvaru da ih dobro čuva. **24** Primivši takvu naredbu, bacio ih je u unutrašnji deo zatvora i stavio im noge u klade.

25 Oko ponoći, Pavle i Sila su se molili i pesmom hvalili Boga, a zatvorenici su ih slušali. **26** Odjednom je nastao snažan zemljotres, tako da su se uzdrмали temelji zatvora. I sva su se vrata odmah otvorila, i svima su spali okovi. **27** Zatvorski čuvar se trgao iz sna, i kad je video da su zatvorska vrata otvorena, izvukao je mač da se ubije, misleći da su zatvorenici pobegli. **28** Ali Pavle je povikao iz sveg glasa: „Ne čini sebi zla, jer smo svi ovde!“ **29** Tada je čuvar zatražio svetlo, uleteo unutra i sav drhćući pao pred Pavla i Silu. **30** Tada ih je izveo napolje i rekao im: „Gospodo, šta moram raditi da bih se spasao?“ **31** Oni su rekli: „Veruj u Gospoda Isusa Hrista i bićeš spasen, i ti i tvoj dom.“ **32** Tako su objavili Gospodnju reč njemu i svima u njegovom domu. **33** U taj isti noćni sat on ih je odveo i oprao im rane, pa se odmah krstio i on i svi njegovi. **34** Tada ih je uveo u svoju kuću i izneo jelo na sto. Veoma se radovao s celim svojim domom što je po-

verovao u Boga.

35 Kada je svanulo, gradski upravitelji su poslali svoje službenike da poruče: „Pustite te ljude.“ **36** Tada je zatvorski čuvar javio njihove reči Pavlu: „Gradski upravitelji poručili su da pustim vas dvojicu. Zato sad izađite i idite u miru.“ **37** Ali Pavle im je rekao: „Bez suđenja su nas javno istukli, nas rimske građane, i bacili u zatvor. Zar da nas sada tajno izbace? Ni-pošto, nego neka sami dođu i izvedu nas.“ **38** Tada su službenici javili te reči gradskim upraviteljima. A oni su se uplašili kad su čuli da su rimski građani. **39** Zato su došli da ih umire, pa su ih izveli i zamolili da odu iz grada. **40** Oni su izašli iz zatvora i otišli u Lidijin dom. Kad su videli braću, ohrabрили su ih i otišli odande.

17 Prošli su kroz Amfipolis i Apoloni-ju, i stigli u Solun, gde je bila judejska sinagoga. **2** Po svom običaju, Pavle je ušao k njima. Tri Subote razgovarao je s njima na temelju Pisama, **3** objašnjavajući i dokazujući onim što je napisano da je trebalo da Hristos strada i ustane iz mrtvih. Govorio je: „Ovaj Isus, kojeg vam objavljujem - to je Hristos.“ **4** Zato su neki od njih prihvatili Božju nauku i pridružili se Pavlu i Sili, a isto tako i mnogo pobožnih Grka i dosta uglednih žena.

5 A Judejci su postali ljubomorni, pa su povelili ca sobom neke zle uličare i tako okupili rulju pa uzbunili grad. Nasrnuli su na Jasonovu kuću tražeći da se Pavle i Sila izvedu pred rulju. **6** Kad ih nisu našli, odvukli su Jasona i neku braću pred gradske poglavare, vičući: „Ovi ljudi koji su pobunili ceo svet, došli su i ovamo, **7** a Jason ih je ugostio. I svi oni rade protiv carevih odredbi, govoreći da postoji drugi car - Isus.“ **8** Time su uspjeli da uzbune narod i gradske poglavare koji su to čuli, **9** a oni su od Jasona i ostalih uzeli zalog, pa su ih pustili.

10 Čim je pala noć, braća su poslala Pavla i Silu u Bereju. Kad su tamo stigli, otišli su u judejsku sinagogu. **11** Ti Judejci su imali plemenitiji stav od onih u Solunu, jer su svim srcem primili reč i svaki dan istraživali Pisma da vide je li to tako. **12** I tako su mnogi od njih prihvatili Božju nauku, a tako i mnogo uglednih Grkinja i Grka. **13** Kad su Judejci iz Soluna saznali da Pavle i u Bereji objavljuje Božju reč, otišli su da i tamo nahuškaju i uzbune narod. **14** Tada su braća odmah poslala Pavla da ide prema moru, a Sila i Timotej su ostali. **15** Oni koji su pratili Pavla doveli su ga sve do Atine, a zatim su se vratili noseći Sili i Timoteju zapovest da što pre dođu k njemu.

16 Dok ih je Pavle čekao u Atini, uznemirio se kad je video da je grad pun idola. **17** Zato je u sinagogi razgovarao s Judejcima i drugim pobožnim ljudima, a i na trgu svaki dan s onima koji su se tamo zatekli. **18** A neki od epikurejskih i stoičkih filozofa polemicali su međusobno. Jedni su govorili: „Šta to ovaj brbljivac hoće da kaže?“ A drugi: „Izgleda da objavljuje neka tuđa božanstva.“ To su govorili zato što je objavljivao dobru vest o Isusu i vaskrsenju. **19** Tada su ga uhvatili i odveli na Areopag,* govoreći: „Možemo li da znamo kakvo je to novo učenje koje iznosiš? **20** Jer puniš nam uši nekim čudnim tvrdnjama. Zato želimo da znamo šta je to.“ **21** Naime, svi Atinjani i stranci koji su među njima boravili trošili su slobodno vreme samo da nešto novo kažu ili čuju, a ni na šta drugo. **22** Tada je Pavle stao nasred Areopaga i rekao:

„Ljudi Atinjani, primećujem da ste neo-bično bogobojažni*. **23** Naime, prolazeći i posmatrajući ono što vi obožavate, našao

* **17,19** Ili: „Aresov brežuljak; Marsov brežuljak“. Na njemu je zasedao vrhovni atinski sud.

* **17,22** U originalu ovaj pridev znači „obožavoci mnogih demona iz sujevernog straha“. Vidi takođe Dela 25,19.

sam i oltar s natpisom: 'Nepoznatom Bogu'. Dakle, ono što vi obožavate, a da i ne poznajete, to vam ja objavljujem. **24** Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, on, Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima sagrađenim rukama, **25** niti mu služe ljudske ruke kao da je njemu nešto potrebno, jer on sam daje svima život i dah i sve. **26** I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred određena vremena i granice njihovog življenja: **27** da traže Boga ne bi li ga nekako opipali i našli, iako nije daleko ni od koga od nas. **28** Jer po njemu imamo život i mičemo se i postojimo, kao što su i neki od vaših pesnika* rekli: 'Čak smo i potomstvo njegovo.'

29 Kad smo dakle Božje potomstvo, ne smemo smatrati da je Bog nalik zlatu ili srebru ili kamenu, liku što je oblikovan umećem i ljudskom maštom. **30** Istina, Bog se ne obazire na vremena takvog neznanja, nego sada poručuje ljudima da se svi svuda pokaju. **31** Jer je odredio dan u kom namerava da sudi svetu po pravdi, preko čoveka kog je za to odredio, što je potvrdio pred svim ljudima vaskrsnuvši ga iz mrtvih."

32 Kad su čuli za vaskrsenje mrtvih, jedni su se rugali, a drugi su rekli: „Slušaćemo te o tome i drugi put.“ **33** Tako je Pavle otišao od njih. **34** Neki ljudi su mu se pridružili i prihvatili Božju nauku, među njima i Dionisije, sudija suda na Areopagu, jedna žena po imenu Damara i još neki s njima.

18 Posle toga, Pavle je otišao iz Atine i stigao u Korint. **2** Tamo je našao jednog Judejca po imenu Akila, rodnom iz Ponta, koji je nedavno došao iz

* **17,28** Arat i Kleant. Pavle citira iz Aratovog epa Nebeske pojave i iz Kleantovog dela Himna Zevsu.

Italije, i njegovu ženu Priskilu, jer je Klau-dije naredio da svi Judejci napuste Rim. Tako je otišao k njima **3** i pošto su se bavili istim zanatom, ostao je kod njih i radio s njima. Oni su po zanimanju bili izrađivači šatora. **4** A svake Subote držao je govor u sinagogi i podučavao Judejce i Grke.

5 Kad su Sila i Timotej došli iz Makedonije, Pavle se potpuno posvetio propovedanju reči, svedočeci Judejcima da je Isus zaista Hristos. **6** Ali pošto su mu se oni protivili i vređali ga, otrešao je svoje haljine i rekao im: „Vaša krv na vaše glave. Ja sam čist. Od sada idem nezabošcima.“ **7** Tako je prešao odande u kuću pobožnog čoveka po imenu Just, čija je kuća bila do sinagoge. **8** A Krisp, starešina sinagoge, prihvatio je Gospoda, zajedno sa svim svojim ukućanima. A tako su prihvatili Božju nauku i krstili se i mnogi Korinćani koji su slušali. **9** Jedne noći, Gospod je rekao Pavlu u viziji: „Ne boj se, nego govori i nemoj ćutati, **10** jer ja sam s tobom i niko te neće napasti i zlo ti naneti, jer mnogo je mog naroda u ovom gradu.“ **11** Tako se tamo zadržao godinu i šest meseci, poučavajući ljude o Božjoj reči.

12 Dok je Galion bio prokonzul u Ahaji,* Judejci su složno ustali na Pavla i odveli ga pred sudsku stolicu, **13** a zatim rekli: „Ovaj čovek nagovara ljude da obožavaju Boga na način koji se suproti zakonu.“ **14** A kad je Pavle zaustio da nešto kaže, Galion je rekao Judejcima: „Judejci, da je reč o kakvoj nepravdi ili o opakom zlodelu, imao bih razloga da vas saslušam. **15** Ali ako se radi o raspravama o rečima i imenima i vašem zakonu, to rešite sami. Ja u tome ne želim biti sudija.“ **16** Tada ih je oterao od sudske stolice. **17** Na to su svi uhvatili Sostena, starešinu sinagoge, i istukli ga pred sudskom stolicom. A Galion uopšte nije mario za to.

* **18,12** Rimska provincija na području južne Grčke, s Korintom kao glavnim gradom.

18 Pavle je tamo ostao još dosta dana, a onda se pozdravio s braćom pa zajedno s Priskilom i Akilom otplovio prema Siriji, nakon što se u Kenhreji ošišao na kratko, jer je imao zavet. **19** Tako su stigli u Efes. Tamo ih je on ostavio, a onda ušao u sinagogu i raspravljao sa Judejcima. **20** Oni su ga molili da ostane duže, ali on nije pristao, **21** nego se pozdravio s njima i rekao im: „Doći ću ponovo, ako bude Gospodnja volja.“ Tako je otplovio iz Efesa **22** i stigao u Cezareju. Zatim je otišao gore* i pozdravio skupštinu, a onda otišao u Antiohiju.

23 Tamo je proveo neko vreme, a zatim otišao i redom obilazio mesta u Galatiji i Frigiji, jačajući sve učenike.

24 Jedan Judejac po imenu Apolo, rodom iz Aleksandrije, čovek rečit i dobro upućen u Pisma, stigao je u Efes. **25** On je bio poučen o Gospodnjem putu i pošto ga je duh podsticao na revnost, govorio je i tačno poučavao o Isusu, ali je poznavao samo Jovanovo krštenje. **26** Tako je počeo odvažno da govori u sinagogi. Kad su ga čuli Priskila i Akila, pozvali su ga k sebi i tačnije mu objasnili Božji put. **27** A pošto je želeo da ide u Ahaju, braća su pisala učenicima i podstakla ih da ga ljubazno prime. Kad je tamo stigao, mnogo je pomogao onima koji su primili veru po Božjoj blagodati, **28** jer je snažno pobijao Judejce u javnim raspravama, dokazujući iz Pisama da je Isus zaista Hristos.

19 Dok je Apolo bio u Korintu, Pavle je proputovao unutrašnjost i došao do Efesa. Tamo je pronašao neke učenike **2** i upitao ih: „Jeste li primili Sveti Duh kad ste postali religiozni?“ Oni su mu odgovorili: „Nismo ni čuli da postoji Sveti Duh.“ **3** Tada im je on rekao: „Kojim ste se krštenjem onda krstili?“ A oni su odgovorili: „Jovanovim krštenjem.“ **4** Pavle

je zatim rekao: „Jovan je krštavao krštenjem koje je znak pokajanja, govoreći ljudima da veruju u onoga koji dolazi posle njega, to jest u Isusa.“ **5** Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospoda Isusa. **6** A kad je Pavle položio ruke na njih, Sveti Duh je došao na njih, pa su govorili jezicima* i proricali. **7** Ukupno ih je bilo oko dvanaest ljudi.

8 Pavle je tri meseca dolazio u sinagogu i odvažno propovedao, držeći govore i iznoseći uverljive dokaze o Božjem carstvu. **9** Ali pošto su se neki pokazali kao tvrdokorni i bez vere, i pred mnoštvom pogrdno govorili o Božjoj nauci, on je odstupio od njih i odvojio učenike od njih, pa je svakodnevno držao govore u Tiranovoj školi. **10** To je trajalo dve godine, tako da su svi koji su živeli u Aziji, i Judejci i Grci, čuli Gospodnju reč.

11 A Bog je preko Pavla činio neobična moćna dela, **12** tako da su čak maramice i kecelje s njegovog tela odnosili bolesnicima, i njihove su bolesti nestajale, a zli duhovi su izlazili. **13** A i neki od Judejaca koji su skitali od mesta do mesta pokušavali su isterivati demone prizivanjem imena Gospoda Isusa nad onima koji su bili opsednuti zlim duhovima. Govorili su: „Zapovedam vam u ime Isusa koga Pavle propoveda!“ **14** Bilo je tako sedam sinova nekog Skeve, judejskog sveštenskog glavaru, koji su to činili. **15** Ali zli duh im je rekao: „Poznajem Isusa i znam Pavla, ali ko ste vi?“ **16** Tada je čovek koji je bio opsednut zlim duhom skočio na njih, sve ih savladao i pretukao, tako da su goli i izranjavani pobjegli iz te kuće. **17** To su svi čuli, i Judejci i Grci koji su živeli u Efesu, pa ih je sve obuzeo strah, i veličalo se ime Gospoda Isusa. **18** I mnogi koji su prihvatili Božju nauku dolazili su i priznavali svoje grehe, iznoseći šta su činili. **19** A mnogi

* **18,22** U Jerusalim, jer je Jerusalim na brdu.

* **19,6** Ili: „na jezicima drugih naroda kojima su propovedali“.

koji su se bavili magijom sakupili su svoje knjige i spalili ih pred svima. Procenjeno je da su vredele pedeset hiljada srebrnika. **20** Tako je Gospodnja reč silno rasla i bivala sve jača.

21 Posle ovih događaja, Pavle je naučio da otputuje za Jerusalim preko Makedonije i Ahaje, pa je rekao: „Nakon što budem tamo, moram da vidim i Rim.“ **22** Tako je u Makedoniju poslao dvojicu svojih pomoćnika, Timoteja i Erasta, a on se još neko vreme zadržao u Aziji.

23 Baš u to vreme nastao je veliki nemir zbog propovedanja Božje nauke. **24** Jer jedan čovek po imenu Dimitrije, srebrar, koji je izrađivao male srebrne Artemidine* hramove, donosio je veliku dobit zanatlijama. **25** On je okupio njih, i sve koji su se bavili takvim poslom, pa im je rekao: „Ljudi, dobro znate da naše blagostanje zavisi od ovog posla. **26** A i vidite i čujete da je taj Pavle ne samo u Efesu nego i u celoj Aziji uverio mnoštvo ljudi i preobratio ih, govoreći da bogovi načinjeni rukama nisu bogovi. **27** A osim toga, preti opasnost da će ovo naše zanimanje doći na zao glas. I ne samo to, nego će se obezvređiti hram velike boginje Artemide i nestaće veličanstvo te boginje koju obožava cela Azija i ceo svet.“ **28** Kad su to čuli, razgnevili su se i vikali govoreći: „Velika je Artemida efeška!“

29 I tako se grad uskomešao, pa su svi zajedno nagrnuli u pozorište vukući sa sobom Pavlove saputnike, Makedonce Gaja i Aristarha. **30** Pavle je hteo da uđe među narod, ali učenici mu nisu dopustili. **31** Čak su mu i neki visoki službenici u toj pokrajini, koji su bili prijateljski naklonjeni prema njemu, poslali poruku moleći ga da se ne izlaže opasnosti ulazeći u pozorište. **32** A na skupu su jedni vikali jedno, a drugi drugo, jer je na skupu vladao metež i veći-

na nije ni znala zašto su se okupili. **33** Tako su zajedno izveli Aleksandra, koga su Judejci izgurali napred, a Aleksandar je dao znak rukom i hteo da iznese svoju odbranu pred narodom. **34** Ali kad su shvatili da je Judejac, svi su jednoglasno zavikali: „Velika je Artemida efeška!“ Tako su vikali oko dva sata.

35 Gradski pisar je na kraju umirio narod i rekao: „Ljudi Efežani! Ko to od ljudi ne zna da je grad Efes čuvar hrama velike Artemide i lika koji je pao s neba? **36** Dakle, pošto je to neosporno, treba da se smirite i da ništa brzopleto ne činite. **37** Jer doveli ste ove ljude koji niti su ukrali nešto iz hrama, niti su hulili na našu boginju.

38 A ako Dimitrije i zanatlije koje su s njim imaju neku tužbu protiv nekoga, postoje dani kada zaseda sud, a tu su i prokonzuli, pa neka tuže jedni druge. **39** Ali ako tražite nešto više od toga, o tome se mora odlučiti na zakonitoj skupštini. **40** Jer smo u opasnosti da zbog današnjeg događaja budemo optuženi za pobunu, jer ne postoji nikakav razlog kojim bismo mogli da opravdamo ovu razuzdanu rulju.“

41 Kad je to rekao, raspustio je skup.

20 Kad se metež stišao, Pavle je poslao po učenike. Ohrabrio ih je i pozdravio se s njima, a zatim je krenuo na put u Makedoniju. **2** Prošao je kroz te krajeve i mnogim rečima ohrabrio braću, a zatim stigao u Grčku. **3** Tamo je proveo tri meseca i onda hteo da otplovi u Siriju. Ali pošto su Judejci skovali zaveru protiv njega, odlučio je da se vrati preko Makedonije. **4** Pratili su ga Sopater, Pirov sin iz Bereje, Solunjani Aristarh i Sekund, Gaj iz Derve, Timotej, zatim Tihik i Trofim iz pokrajine Azije. **5** Oni su otišli pre nas i čekali nas u Troadi, **6** a mi smo isplovili iz Filipe kad su prošli dani beskvasnih hlebova i za pet dana došli smo k njima u Troa-

* **19,24** Artemida ili Dijana.

du. Tamo smo proveli sedam dana.

7 A prvog dana sedmice, kad su se učenici okupili da lome hleb, Pavle im je govorio, budući spreman da ide sutradan, te je tako produžio govor sve do ponoći. **8** A u gornjoj sobi gde smo se okupili bilo je mnogo svetiljki. **9** Jedan mladić po imenu Evtih sedeo je na prozoru. Kako je Pavle dugo govorio, on je utonuo u dubok san. Savladan snom, pao je s drugog sprata. Kad su ga podigli, bio je mrtav. **10** A Pavle je sišao, nadvio se nad njega, zagrlio ga i rekao: „Ne vičite, jer je živ.“ **11** Zatim je otišao gore, izlomio hleb, a zatim jeo. Još dugo je razgovarao s njima, sve do zore, a onda je otputovao. **12** Dečaka su odveli živog, neizmerno utešeni.

13 Mi smo pošli na brod i otplovili u Asos, gde je trebalo da uzmemo Pavla na brod. Naime, on je tako bio odredio jer je do tamo nameravao da ide peške. **14** Kad smo se sreli u Asosu, uzeli smo ga na brod i pošli u Mitilinu. **15** Sutradan smo odatle otplovili i stigli nadomak Hiosa, a idućeg dana nakratko smo pristali u Samos, a dan kasnije stigli smo u Milet. **16** Pavle je, naime, odlučio da mimoide Efes da se ne bi zadržao u Aziji, jer je žurio da, ako bude moguće, stigne u Jerusalim do dana Pedesetnice. **17** Iz Mileta je poslao poruku skupštinskim starešinama u Efesu da dođu k njemu. **18** Kad su stigli, on im je rekao: „Vi znate kako sam se ponašao među vama sve vreme, od prvog dana kad sam kročio u Aziju. **19** Služio sam Gospodu sa svom poniznošću, u suzama i kušnjama koje su me snašle zbog judejskih zavera. **20** I nisam ništa propustio da vam kažem od onoga što bi vam moglo biti korisno i da vas poučavam javno i po kućama. **21** Nego sam temeljno svedočio i Judejcima i Grcima o pokajanju pred Bogom i o veri u našeg Gospoda Isusa. **22** A sada me Duh podstiče da idem u Jerusalim, iako ne znam šta će mi se u njemu desiti, **23** osim

što mi u svakom gradu Sveti Duh svedoči da me čekaju okovi i nevolje. **24** Ali ništa me od toga ne dotiče, niti i najmanje marim za svoj život, samo želim da dovršim svoju trku i službu koju sam primio od Gospoda Isusa - da posvedočim dobru vest i blagodat Božju.

25 I sad, evo, znam da svi vi među kojima sam propovedao carstvo Božje nećete više videti moje lice. **26** Zato vas pozivam da na današnji dan posvedočite da sam čist od krvi svih, **27** jer nisam propustio da vam u potpunosti objavim Božju nameru. **28** Pazite na sebe i na sve stado u kom vas je Sveti Duh postavio za nadglednike, da pasete skupštinu Gospoda i Boga koju je stekao krvlju svojom. **29** Ja znam da će posle mog odlaska među vas ući okrutni vukovi koji neće imati obzira prema stadu. **30** I između vas samih dići će se ljudi koji će iznositi iskrivljena učenja da bi odvucli učenike za sobom.

31 Zato budno pazite, imajući na umu da sam tri godine, noć i dan, bez prestanka, sa suzama opominjao svakoga od vas. **32** I sada, braćo, poveravam vas Bogu i poruci o njegovoj blagodati, poruci koja vas može izgraditi i dati vam nasledstvo među svima posvećenima. **33** Ničijeg srebra ni zlata ni odeće nisam poželeo. **34** Sami znate da su ove ruke poslužile mojim potrebama i potrebama onih koji su bili sa mnom. **35** U svemu sam vam pokazao da takvim napornim radom morate pomagati onima koji su slabi i imati na umu reči Gospoda Isusa, koji je rekao: 'Više usrećuje davanje nego primanje'."

36 Kad je to rekao, kleknuo je sa svima njima i pomolio se. **37** Tada su svi mnogo zaplakali i izgrlili Pavla, pa ga srdačno izljubili, **38** jer ih je jako zabolelo to što je rekao da više neće videti njegovo lice. Zatim su ga otpratili na brod.

21 Kad smo se teška srca rastali od njih, isplovili smo, i ploveći pravo došli na Kos, a sutradan na Rodos, pa odande u Pataru. **2** I našavši brod koji je išao preko za Fenikiju, ukrkali smo se i otplovili. **3** Ugledali smo ostrvo Kipar, i ostavili ga s leva ploveći dalje prema Siriji. Pristali smo u Tiru, jer je tamo trebalo da se iskrca teret. **4** Pronašli smo učenike i ostali tamo sedam dana. A oni su, podstaknuti Duhom, nagovarali Pavla da ne ide u Jerusalim. **5** Kad je naš boravak došao kraju, otišli smo odande i nastavili svoje putovanje, a oni su nas svi, zajedno sa ženama i decom, pratili dok nismo izašli iz grada. Onda smo na obali kleknuli, pomolili se **6** i pozdravili jedni s drugima. Mi smo se ukrkali na brod, a oni su se vratili kući.

7 Zatim smo otplovili iz Tira i stigli u Ptolemaidu. Tamo smo pozdravili braću i jedan dan ostali s njima. **8** Sutradan smo otputovali i stigli u Cezareju. Ušli smo u kuću Filipa, pronosioca dobre vesti, koji je bio jedan od sedmorice, i ostali kod njega. **9** On je imao četiri kćeri, device, koje su prorokovale. **10** Dok smo tamo boravili dosta dana, iz Judeje je došao jedan prorok po imenu Agav. **11** Došao je k nama, uzeo Pavlov pojas, svezao sebi noge i ruke pa rekao: „Ovako kaže Sveti Duh: 'Čoveka čiji je ovo pojas ovako će svezati Judejci u Jerusalimu i predati ga u ruke neznabošcima.'“ **12** Kad smo to čuli, i mi i ljudi iz tog mesta, molili smo ga da ne ide u Jerusalim. **13** Na to je Pavle rekao: „Zašto plaćete i otežavate mi u srcu? Verujte, za ime Gospoda Isusa spreman sam ne samo da budem okovan nego i da umrem u Jerusalimu.“ **14** A kako se nije dao odgovoriti, umirili smo se rečima: „Neka bude Gospodnja volja.“

15 Posle tih dana spremili smo se za put i krenuli u Jerusalim. **16** S nama su išli i neki od učenika iz Cezareje da nas odve-

du kod čoveka u čijem je domu trebalo da odsednemo, kod nekog Mnasona s Kipra, jednog od prvih učenika. **17** Kad smo stigli u Jerusalim, braća su nas radosno primila. **18** Sutradan je Pavle otišao s nama kod Jakova. Tamo su bile i sve starešine. **19** On ih je pozdravio, a zatim im detaljno ispričao šta je Bog učinio među neznabošcima posredstvom njegove službe.

20 Kad su to čuli, slavili su Boga, a njemu su rekli: „Vidiš, brate, koliko hiljada vernika ima među Judejcima i svi se oni revno drže Zakona. **21** Ali čuli su glasine o tebi da sve Judejce koji su među neznabošcima učiš otpadništvu od Mojsija, govoreći im da ne obrezuju decu i da se ne drže judejskih zakona. **22** Dakle, šta sad da činimo? Oni će svakako čuti da si došao. **23** Zato učini ovo što ti kažemo: Imamo četiri čoveka koji su pod zavetom. **24** Povedi te ljude, očisti se s njima i plati za njih da obriju glavu. Tako će svi znati da nema ništa u glasinama koje su čuli o tebi, nego da si na pravom putu i da se držiš Zakona. **25** A što se tiče pobožnih ljudi iz drugih naroda, napisali smo i zaključili da ne trebaju držati takve stvari, osim da se čuvaju od idolskih žrtava, od krvi, od mesa udavljenih životinja, i od bluda.“ **26** Tako je Pavle sutradan poveo one ljude, s njima se očistio i ušao u hram da objavi svršetak dana obrednog čišćenja kad treba da se prinese prinos za svakog od njih.

27 A kad se sedam dana određenih za očišćenje približilo kraju, videli su ga u hramu Judejci iz Azije, pa su uzbunili ceo narod i uhvatili ga, **28** vičući: „Ljudi Izraelci, pomozite! Ovo je čovek koji sve posvuda uči protiv našeg naroda, Zakona i ovog mesta, pa je čak i Grke doveo u hram i oskrnavio ovo sveto mesto.“ **29** Naime, prethodno su u gradu s njim videli Trofima Efežanina, pa su mislili da ga je Pavle uveo u hram. **30** Ceo grad se uskomešao i sa svih strana mnoštvo se žurno okupilo.

Uhvatali su Pavla i odvukli ga iz hrama, a vrata su se istog časa zatvorila. **31** Dok su gledali kako da ga ubiju, do zapovednika odreda* došla je vest da je ceo Jerusalem u pometnji. **32** On je odmah uzeo vojnike i stotnike* i dojurio do njih. Kad su oni ugledali zapovednika i vojnike, prestali su da tuku Pavla.

33 Tada je zapovednik prišao Pavlu, uhvatio ga i zapovedio da ga okuju dvostrukim lancima. Zatim se raspitao ko je on i šta je učinio. **34** A iz gomile jedni su vikali jedno, a drugi drugo. Pošto zbog vike nije mogao ništa pouzdano da utvrdi, zapovedio je da ga odvedu u kasarnu. **35** Kad se Pavle pojavio na stepenicama, rulja je tako nagnula da su vojnici morali da ga ponesu, **36** a mnoštvo je stalno išlo za njim, vičući: „Pogubi ga!”

37 Baš kad su ga uvodili u kasarnu, Pavle se obratio vojnom zapovedniku: „Smem li nešto da ti kažem?” A on reče: „Zar znaš grčki? **38** Nisi li ti onaj Egipćanin koji je pre nekog vremena izazvao pobunu i izveo u pustinju četiri hiljade naoružanih pobunjenika?” **39** Tada je Pavle rekao: „Ja sam Judejac, iz Tarsa u Kilikiji, građanin čuvenog grada. Zato, molim te, dozvoli mi da se obratim narodu.” **40** Kad mu je dozvolio, Pavle je stojeći na stepenicama dao narodu znak rukom. Kad je nastala velika tišina, obratio im se na hebrejskom jeziku rečima:

22 „Ljudi, braćo i očevi, čujte šta ću vam sada reći u svoju odbranu.” **2** Kad su čuli da im se obraća na hebrejskom jeziku, još više su se utišali, a on je rekao: **3** „Ja sam Judejac, rođen u Tarsu u Kilikiji, ali školovan u ovom gradu kod Gamalilovih nogu, poučen da se strogo

* **21,31** Ili: „hilijarha”. „Hilijarh” je bio zapovednik odreda od 1.000 vojnika.

* **21,32** Ili: „centurione”, to jest zapovednike četa od 100 vojnika.

držim Zakona naših predaka. Revno sam služio Bogu kao i svi vi danas. **4** Sledbenike ovog Puta* progonio sam do smrti. Muškarce i žene bacao sam u okove i predavao u zatvor. **5** O tome mogu posvedočiti i prvosveštenik i celo veće starešina. Od njih sam i dobio pisma za braću u Damasku, pa sam pošao da i one koji su bili tamo okovane dovedem u Jerusalem da budu kažnjeni.

6 Ali dok sam putovao i približavao se Damasku, s neba me oko podneva iznenada obasjala velika svetlost. **7** Pao sam na zemlju i začuo glas koji mi je govorio: ‘Savle, Savle, zašto me progoniš?’ **8** A ja sam odgovorio: ‘Ko si ti, Gospode?’ On mi je na to rekao: ‘Ja sam Isus Nazarećanin, koga ti progoniš.’ **9** A ljudi koji su bili sa mnom videli su svetlost, ali nisu razumeli reči onoga koji mi je govorio. **10** Na to sam upitao: ‘Šta da učinim, Gospode?’ A Gospod mi je rekao: ‘Ustani, idi u Damask, i tamo će ti se reći sve što ti je određeno da učiniš.’ **11** Ali pošto nisam ništa video zbog sjaja one svetlosti, moji pratioci su me povelili za ruku i tako sam stigao u Damask.

12 A neki Ananija, bogobožazan čovek koji se držao Zakona, o kome su dobro govorili svi Judejci koji su tamo živeli, **13** došao je k meni, pristupio mi i rekao: ‘Savle, brate, progledaj!’ I ja sam istog časa pogledao u njega. **14** A on je rekao: ‘Bog naših praočeva izabrao te je da upoznaš njegovu volju i da vidiš Pravednika i čuješ glas iz njegovih usta, **15** jer ćeš mu biti svedok pred svim ljudima za ono što si video i čuo. **16** I zašto sad oklevaš? Ustani, krsti se, i operi svoje grehe, pozivajući se na Gospodnje ime.’

17 Kad sam se vratio u Jerusalem i molio se u svetinji, dospeo sam van sebe **18** i video Gospoda kako mi govori: ‘Požuri i

* **22,4** Misli se na put Isusa Hrista.

brzo izađi iz Jerusalima, jer neće prihvatiti tvoje svedočanstvo o meni!’ **19** A ja sam rekao: ‘Gospode, oni sami znaju da sam one koji veruju u tebe bacao u zatvor i tukao po sinagogama. **20** I dok se prolivala krv tvog svedoka Stefana, ja sam bio prisutan i to odobravao i čuvao ogrtače onih koji su ga ubili.’ **21** Na to mi je on rekao: ‘Idi, jer te šaljem i k narodima koji su daleko’.”

22 Oni su ga slušali sve do te reči, a onda su povikali: „Ukloni takvog sa zemlje, jer ne zaslužuje da živi!” **23** Pošto su vikali, vitlali gornjim haljinama i bacali prašinu u vazduh, **24** vojni zapovednik je naredio da ga odvedu u kasarnu i da ga ispituju bičujući ga, kako bi saznao zašto tako viču protiv njega. **25** Kad su ga vezali da bi ga bičevali, Pavle je rekao stotniku koji je tamo stajao: „Zar smete da bičujete čoveka koji je rimski građanin, i to još bez suđenja?” **26** Kad je stotnik to čuo, otišao je vojnom zapovedniku i javio mu: „Šta si to naumio? Ovaj čovek je rimski građanin.” **27** Tada je vojni zapovednik prišao Pavlu i rekao mu: „Kaži mi, jesi li ti rimski građanin?” A on je rekao: „Jesam.” **28** Vojni zapovednik mu je na to rekao: „Ja sam to građanstvo kupio za mnogo novca.” A Pavle je rekao: „A ja ga imam od rođenja.”

29 Zato su od njega odmah odstupili oni koji su hteli da ga mučeci ispituju. A vojni zapovednik se uplašio kad je saznao da je Pavle rimski građanin, a on ga je bio svezao.

30 Sutradan, pošto je hteo da tačno sazna zašto su Judejci optuživali Pavla, oslobodio ga je okova i zapovedio svešteničkim glavarima i celom Sinedrionu da se okupe. Tada je doveo Pavla i postavio ga pred njih.

23 Pavle je pogledao u Sinedrion pa je rekao: „Ljudi, braćo, sve do današnjeg dana ja živim potpuno

čiste savesti pred Bogom.” **2** Na to je prvosveštenik Ananija naredio onima koji su stajali pored njega da ga udare po ustima. **3** Tada mu je Pavle rekao: „Bog će udariti tebe, zide okrečeni! Kako možeš tu da sediš i da mi sudiš po Zakonu, a sam prestupaš Zakon, zapovedajući da me udaraju?” **4** A oni što su tamo stajali rekoše: „Zar vređaš Božjeg prvosveštenika?” **5** Tada Pavle reče: „Braćo, nisam znao da je prvosveštenik. Jer pisano je: ‘Ne govori loše o poglavaru svog naroda’.”*

6 Kad je Pavle primetio da su neki od njih sadukeji, a neki fariseji, povikao je pred Sinedrionom: „Ljudi, braćo, ja sam farisej, sin fariseja. Zbog nade u vaskrsenje mrtvih izveden sam pred sud!” **7** Kad je to rekao nastala je rasprava između fariseja i sadukeja, i mnoštvo se podelilo. **8** Jer sadukeji kažu da nema ni vaskrsenja ni anđela ni duhova, a fariseji sve to naučavaju. **9** Tada je nastala velika vika. I neki književnici s farisejske strane ustali su i žestoko se suprotstavili, govoreći: „Ne nalazimo ništa loše na ovom čoveku. Ali ako mu je govorio Duh ili anđeo, onda da se ne suprotimo Bogu”. **10** A kad se rasprava zaoštrila, vojni zapovednik se uplašio da Pavla ne rastrgnu, pa je zapovedio vojnicima da siđu i da ga otmu od njih i odvedu u kasarnu.

11 Te noći Gospod je pristupio Pavlu i rekao mu: „Budi hrabar! Jer kao što si u Jerusalimu temeljno svedočio o meni, tako treba da svedočiš i u Rimu.”

12 Kad je svanulo, Judejci su skovali zaveru i zakleli se prizivajući prokletstvo na sebe da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla. **13** Bilo je više od četrdeset zaverenika koji su se tako zakleli. **14** Oni su otišli svešteničkim glavarima i starešinama pa rekli: „Zakleli smo se prizivajući zlo na sebe da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo

* **23,5** Vidi: 2. Mojsijeva 22,28.

Pavla. **15** Zato sada vi i Sinedrion zamolite vojnog zapovednika da ga dovede k vama, kao da nameravate da detaljnije ispitajte njegov slučaj, a mi ćemo biti spremni da ga ubijemo i pre nego što stigne ovde."

16 Ali kad je sin Pavlove sestre čuo za zasedu, otišao je u kasarnu i javio to Pavlu. **17** Tada je Pavle pozvao jednog stotnika i rekao mu: „Odvedi ovog mladića zapovedniku, jer ima nešto da mu javi.“ **18** On ga je odveo zapovedniku i rekao: „Zatvorenik Pavle me je pozvao i zamolio da ti dovedem ovog mladića, jer ima nešto da ti kaže.“ **19** Vojni zapovednik ga je uhvatio za ruku, povukao u stranu i nasamo ga upitao: „Šta to imaš da mi javiš?“ **20** A on reče: „Judejci su se dogovorili da te zamole da sutra dovedeš Pavla do Sinedriona pod izgovorom da žele nešto više da saznaju o njemu. **21** Ne daj da te nagovore, jer ga u zasedi vreba više od četrdeset ljudi, koji su se zakleli prizivajući prokletstvo na sebe da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju. Već su spremni, samo čekaju tvoj pristanak.“ **22** Tada je vojni zapovednik otpustio mladića, naredivši mu: „Nikome ne pričaj da si mi ovo javio.“

23 Onda je dozvao dva stotnika i rekao im: „Pripremite dvesta vojnika, sedamdeset konjanika i dvesta kopljanika da u treći* noćni sat krenu pravo u Cezareju. **24** Pripremite i konje na kojima će Pavle jahati pa ga živog i zdravog odvedite pred namesnika Feliksa.“ **25** I napisao je pismo sledećeg sadržaja: **26** „Klaudije Lisija pozdravlja uzvišenog namesnika Feliksa! **27** Ovog čoveka su Judejci uhvatili i namerali ubiti, ali ja sam pritrčao s vojnicima i izbavio ga, jer sam saznao da je rimski građanin. **28** Želeo sam da utvrdim zašto ga optužuju, pa sam ga odveo u njihov Sinedrion. **29** Utvrdio sam da ga optužuju

za neka pitanja iz njihovog Zakona, ali da nije skrivio ništa čime bi zaslužio smrt ili okove. **30** A pošto mi je javljeno da se protiv njega kuje zavera, odmah sam ga poslao k tebi, a tužiocima sam zapovedio da pred tobom kažu šta imaju protiv njega.“

31 Tako su ti vojnici odveli Pavla prema naredbama koje su dobili i doveli ga noću u Antipatridu. **32** Sutradan su pustili konjanike da idu dalje s njim, a oni su se vratili u kasarnu. **33** Kad su konjanici ušli u Cezareju, uručili su pismo namesniku i doveli mu Pavla. **34** Namesnik je pročitao pismo i upitao ga iz koje je provincije. Kad je saznao da je iz Kilikije. **35** rekao je: „Saslušaću te kad stignu i tvoji tužioc.“ I zapovedio je da ga čuvaju u Irodovoj carskoj palati.

24 Nakon pet dana, došao je prvo-sveštenik Ananija s nekim starešinama i govornikom koji ih je zastupao, nekim Tertulom, pa su izneli pred namesnikom optužbe protiv Pavla. **2** Kad su pozvali Tertula, on je počeo da iznosi optužbe protiv Pavla:

„Zahvaljujući tebi, mi uživamo veliki mir i zahvaljujući tvojoj promišljenosti, vidimo promene nabolje u ovom narodu, **3** zato mi to, uzvišeni Felikse, uvek i na svakom mestu, s najvećom zahvalnošću primamo. **4** Ali da te više ne zadržavam, molim te da nas po svojoj milosti ukratko saslušaj. **5** Utvrdili smo da je ovaj čovek kuga, da izaziva pobune među svim Judejcima po celom svetu, da je kolovođa nazarećanske sekte **6** i da je pokušao i hram da oskrnavi, pa smo ga zato uhvatili i hteli mu suditi po našem zakonu. **7** Ali, došao je Lisija, vojni zapovednik, i oteo ga iz naših ruku velikom silom, zapovedivši njegovim tužiteljima da dođu k tebi. **8** Ako ga ispitaš o svemu tome, možeš i sam saznati za šta ga optužujemo.“

* **23,23** Oko 21 sat, prema savremenom računanju vremena. Noćni sati brojali su se od zaslaska sunca.

9 Na to su ga i Judejci poduprli, tvrdeći da je sve tako. **10** Kad mu je namesnik dao znak da govori, Pavle je rekao:

„Pošto znam da si mnogo godina sudija u ovom narodu, mirne duše iznosim svoju odbranu. **11** Možeš da proveriš da nema više od dvanaest dana otkako sam otišao u Jerusalem da se poklonim Bogu. **12** Nisu me zatekli da se s nekim prepirem u hramu niti da dižem pobune u narodu, ni u sinagogama ni u gradu. **13** Oni ti ne mogu dokazati ono za šta me sada optužuju. **14** Ali priznajem ti da živim po učenju koje oni nazivaju 'sektom', i po tom učenju služim Bogu svojih praočeva, verujući sve što je izneseno u Zakonu i napisano u Prorocima. **15** I imam nadu u Boga, koju imaju i oni, da će biti vaskrsenje mrtvih, i pravednih i nepravедnih. **16** Zato se i trudim da uvek imam čistu savest ne grešeci ni Bogu ni ljudima. **17** Tako sam posle dosta godina došao da svom narodu donesem darove za siromašne i da prinesem žrtve. **18** Dok sam to činio, našli su me obredno čistog u hramu, ali ne s okupljenim mnoštvom niti u metežu. Tamo su bili neki Judejci iz Azije, **19** i trebalo bi da oni dođu pred tebe i da me optuže ako imaju nešto protiv mene. **20** Ili neka onda ovi ovde sami kažu kakvu su krivicu našli na meni dok sam stajao pred Sinedrionom, **21** osim ako se ne radi o onoj jednoj izjavi koju sam uzviknuo dok sam stajao među njima: 'Zbog vaskrsenja mrtvih vi mi danas sudite!' ”

22 Ali Feliks, koji je bio veoma dobro obavešten o tom učenju, odgodio je njihov slučaj, rekavši: „Kad dođe vojni zapovednik Lisija, onda ću rešiti vaš spor.“ **23** Tako je naredio stotniku da čuva Pavla u zatvoru, ali da mu da neke olakšice tako da nikome od njegovih ne brani da ga poslužuju.

24 Nekoliko dana kasnije, stigao je Feliks sa svojom ženom Drusilom, koja je bila Judejka, pa je poslao po Pavla i slušao ga

o veri u Hrista Isusa. **25** Ali dok je Pavle govorio o pravednosti, samosavladavanju i o sudu koji će doći, Feliks se uplašio i rekao: „Za sada idi, ali kad nađem pogodan trenutak, opet ću te pozvati.“ **26** Uz to se nadao da će mu Pavle dati novac. Zato ga je češće pozivao i razgovarao s njim. **27** A kad su prošle dve godine, Feliksa je nasledio Porcije Fest. Pošto je Feliks želeo da ugodi Judejcima, ostavio je Pavla u okovima.

25 Tri dana po dolasku na vlast u provinciji,* Fest je otišao iz Cezareje u Jerusalem. **2** Tamo su mu sveštениčki glavari i istaknuti Judejci izneli optužbe protiv Pavla. Zatim su ga zamolili **3** i zatražili da im učini uslugu, i da Pavla, na njegovu štetu, pošalje u Jerusalem, jer su pripremali zasedu da ga na putu ubiju. **4** Ali Fest je odgovorio da Pavle treba da ostane u zatvoru u Cezareji i da će uskoro i on otići tamo. **5** „Zato neka vodeći ljudi među vama“, rekao je on, „pođu sa mnom i tuže ga, ako je taj čovek za nešto kriv.“

6 Nakon što je kod njih proveo najviše osam ili deset dana, otišao je u Cezareju. Sutradan je seo na sudsku stolicu i zapovedio da izvedu Pavla. **7** Kad je on stigao, oko njega su stali Judejci koji su došli iz Jerusalima i izneli protiv njega mnoge i teške optužbe koje nisu mogli da dokažu.

8 A Pavle je u svoju odbranu rekao: „Nisam se ogrešio ni o judejski Zakon, ni o hram, ni o cara.“ **9** Ali je Fest, pošto je hteo da ugodi Judejcima, odgovorio Pavlu: „Hoćeš li da ideš u Jerusalem da ti se tamo preda mnom za to sudi?“

10 A Pavle reče: „Stojim pred carskom sudskom stolicom, i tu treba da mi se sudi. Ništa nisam skrivio Judejcima, kao što i sam dobro vidiš. **11** A ako sam zaista učinio nešto loše i počinio nešto što zaslužuje

* **25,1** Tj. Judeji. U gradu Cezareji bilo je namesnikovo sedište.

smrt, ne bežim od smrti. Ali ako su neosnovane sve te optužbe koje ovi iznose protiv mene, niko me ne može njima predati samo da bi im time ugodio. Pozivam se na cezara!”

12 Tada se Fest posavetovao sa svojim savetnicima pa odgovorio: „Na cezara si se pozvao, pred cezara ćeš i ići.”

13 Nekoliko dana kasnije, car Agripa i Bernika* stigli su u Cezareju da pozdrave Festa. **14** Pošto su se tu zadržali više dana, Fest je ispričao caru za Pavlov slučaj:

„Ima jedan čovek koga je Feliks ostavio u zatvoru. **15** Kad sam bio u Jerusalimu, sveštenički glavari i judejske starešine izneli su optužbe protiv njega, tražeći da ga osudim. **16** Ali ja sam im odgovorio da kod Rimljana nije običaj da se neki čovek izruči samo da bi se time nekome ugodilo, pre nego što se taj optuženik suoči s tužiocima i dobije priliku da se brani od optužbe. **17** Stoga, kad su se ovde okupili, nisam nimalo oklevao, nego sam sutradan seo na sudsku stolicu i zapovedio da dovedu tog čoveka. **18** Tužiocima pristupili, ali ga nisu optužili ni za kakvo zlo delo koje sam ja očekivao, **19** nego su s njim imali nekakve sporove o svojim verovanjima i o nekom Isusu koji je umro, a za koga Pavle tvrdi da je živ. **20** Pošto se ne snalazim u takvom sporu, upitao sam ga da li bi hteo da ide u Jerusalim da mu se tamo za to sudi. **21** Ali kad je Pavle uložio priziv da ostane u zatvoru do odluke njegovog veličanstva,* zapovedio sam da ga čuvaju dok ga ne pošaljem cezaru.”

22 Tada je Agripa rekao Festu: „I ja bih voleo da čujem tog čoveka.” A on je rekao: „Sutra ćeš ga čuti.” **23** Tako su sutradan

* **25,13** Car Agripa je Irod Agripa II. Bernika je sestra Iroda Agripe II, s kojom je on živeo u rodoskrvnoj vezi.

* **25,21** Ili: „Avgusta”. Titula koju je prvi nosio car (cezar) Oktavijan. Ovde se odnosi na cara Nerona, četvrtog cara nakon Oktavijana.

Agripa i Bernika došli u velikoj raskoši i ušli u dvoranu zajedno s vojnim zapovednicima i uglednim ljudima toga grada. Na Festovu zapovest doveli su Pavla. **24** Tada je Fest rekao: „Care Agripa, i svi vi koji ste ovde s nama, pogledajte ovog čoveka zbog koga mi se obratilo celo mnoštvo Judejaca, i u Jerusalimu i ovde, vičući da on više ne sme da živi. **25** Ali ja sam ustanovio da nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt. A kad se prizvao na Njegovo veličanstvo, odlučio sam da ga pošaljem njemu. **26** Ali nemam ništa određeno o njemu da napišem svom gospodaru. Zato sam ga izveo pred vas, a posebno pred tebe, caru Agripa, da bih posle ove istrage imao šta da napišem. **27** Jer mi izgleda nerazumno da pošaljem zatvorenika, a da ne navedem optužbe protiv njega.”

26 Tada je Agripa rekao Pavlu: „Dopušta ti se da govoriš u svoju korist.” Na to je Pavle podigao ruku i govorio u svoju odbranu:

2 „Caru Agripa, smatram da sam srećan što se od svega za šta me Judejci optužuju, danas mogu braniti pred tobom, **3** pogotovo zato što dobro poznaješ sve običaje i sporna pitanja među Judejcima. Zato te molim da me strpljivo saslušam.”

4 Dakle, svi Judejci znaju kakav sam život vodio od najranije mladosti u svom narodu i u Jerusalimu. **5** Odavno me poznaju i mogu posvedočiti, samo ako hoće, da sam kao farisej živeo prema najstrožoj sekti naše vere. **6** A sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje je Bog dao našim praočevima, **7** iako se ispunjenju tog obećanja nada naših dvanaest plemena, svesrdno služeći Bogu noć i dan. Zbog te nade, caru, tuže me Judejci.

8 Zašto smatrate neverovatnim da Bog vaskrsava mrtve? **9** I ja sam nekada mislio da treba da se svim silama borim protiv Isusa Nazarećanina. **10** To sam i činio u

Jerusalimu - mnoge svete bacao sam u zatvore, dobivši ovlašćenje od svešteničkih glavara, i kad je trebalo da budu pogubljeni, ja sam za to dao svoj glas. **11** Često sam ih kažnjavao po svim sinagogama, pokušavajući tako da ih prisilim da se odreknu vere. Bio sam toliko besan na njih, da sam ih progonio i u udaljenim gradovima.

12 Dok sam po tom zadatku putovao u Damask, s ovlašćenjem i nalogom svešteničkih glavara, **13** ugledao sam u podne, care, na putu svetlost sjajnije od sunca kako s neba blesnu na mene i na one koji su putovali sa mnom. **14** Kad su svi popadali na zemlju, čuo sam glas kako mi se obraća na hebrejskom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti je protiv bodila ritati se.' **15** A ja sam rekao: 'Ko si ti, Gospode?' A Gospod je odgovorio: 'Ja sam Isus, koga ti progoniš. **16** Nego ustani i stani na noge. Jer pokazao sam ti se da bih te izabrao za slugu i svedoka, da objavljuješ ono što si video i ono što ću ti o sebi pokazati. **17** A ja ću te izbavljati od ovog naroda i od drugih naroda, kojima te šaljem **18** da im otvoriš oči, da ih obratiš od tame k svetlosti i od Sotonine vlasti k Bogu, kako bi zbog svoje vere u mene primili oprostjenje greha i nasledstvo među onima koji su posvećeni.

19 Zato, care Agripa, nisam bio neposlušan nebeskoj viziji, **20** nego sam najpre onima u Damasku, a zatim i onima u Jerusalimu i po celoj zemlji Judeji, kao i drugim narodima, donosio poruku da se pokaju i obrate Bogu čineći dela koja dolikuju pokajanju. **21** Zato su me Judejci uhvatili u hramu i pokušali da me ubiju. **22** Ali pošto sam dobio pomoć od Boga, sve do današnjeg dana svedočim i malima i velikima ne govoreći ništa drugo osim onoga što su Proroci i Mojsije rekli da će se dogoditi: **23** da Hristos treba da strada i da će, kao prvi koji će vaskrsnuti iz mrtvih, objaviti sve-

tlost i ovom narodu i drugim narodima."

24 Dok je to govorio u svoju odbranu, Fest je uzviknuo: „Ti si poludeo, Pavle! Velika učenost pomutila ti je razum!" **25** Ali Pavle je rekao: „Nisam poludeo, uzvišeni Feste, nego govorim reči istine i zdravog razuma. **26** Za sve ovo zna car, kome se slobodno obraćam, i uveren sam da mu ništa od toga nije promaklo, jer se to nije događalo u nekom zapečku. **27** Veruješ li, care Agripa, Prorocima? Znam da veruješ." **28** Tada je Agripa rekao Pavlu: „Još malo pa ćeš me ubediti da postanem hrišćanin." **29** Na to je Pavle rekao: „Molim Boga da pre ili kasnije ne samo ti nego i svi koji me danas slušaju postanu ovakvi kakav sam i ja - izuzev ovih okova."

30 Tada je car ustao, a i namesnik i Bernika i oni koji su sedeli s njima. **31** Dok su odlazili, govorili se među sobom: „Ovaj čovek ne čini ništa čime bi zaslužio smrt ili okove." **32** Osim toga, Agripa je rekao Festu: „Ovaj čovek bi mogao biti pušten da se nije prizvao na cara."

27 Kad je odlučeno da otplovimo u Italiju, Pavla i neke druge zatvorenike predali su stotniku Avgustove čete, koji se zvao Julije. **2** Mi smo se ukrkali na adramitski brod koji je trebalo da plovi u mesta duž azijskog primorja i otplovili. S nama je bio Aristarh, Makedonac iz Soluna. **3** Sutradan smo pristali u Sidonu. Julije je s Pavlom postupao čovečno i dopustio mu da poseti svoje prijatelje i da se oni pobrinu za njega.

4 Kad smo odande isplovili, plovili smo u zavetrini Kipra, jer su duvali suprotni vetrovi, **5** i plovili smo otvorenim morem duž Kilikije i Pamfilije i tako stigli u Miru u Likiji. **6** Tamo je stotnik našao jedan aleksandrijski brod koji je plovio za Italiju, pa nas je ukrcao na njega. **7** Danima smo sporo plovili i jedva smo stigli u Knid. Kako zbog vetra nismo mogli ići napred, doplovili

smo u zavetrini Krita do Salmone. **8** Jedva ploveći uz obalu, stigli smo do jednog mesta zvanog Dobra pristaništa, blizu kog je grad Laseja.

9 Pošto je prošlo mnogo vremena i plovidba je već postala opasna, jer je već prošao i jesenji post za Dan očišćenja, Pavle ih je upozorio: **10** „Ljudi, vidim da će plovidba biti opasna i s velikim gubitkom ne samo tereta i broda nego i naših duša.”

11 Ali stotnik je više verovao kormilaru i vlasniku broda nego Pavlovim rečima. **12** Pošto luka nije bila pogodna za zimovanje, većina je predlagala da otplove odande ne bi li nekako stigli do Feniksa, kritske luke koja gleda prema severoistoku i prema jugoistoku, pa tamo prezimili.

13 Kad je dunuo blagi južni vetar, pomislili su da mogu ostvariti ono što su zamislili, pa su podigli sidro i zaplovili uz Krit.

14 Ali ubrzo nakon toga, na ostrvo se obrušio olujni vetar zvan severoistočnjak.

15 On je tako snažno duvao da brod nije mogao da mu se odupre, pa smo pustili da nas nosi. **16** Dok smo plovili u zavetrini jednog malog ostrva koje se zove Klauda, jedva smo uspeli da dohvatimo čamac koji smo vukli za sobom. **17** Kad su podigli čamac na palubu, upotreбили su uža da podvežu brod. Plašeći se da se ne nasuču u Sirti,* spustili su opremu i pustili da ih dalje nosi. **18** Pošto nas je zahvatila žestoka oluja, sutradan su rasteretili brod, **19** a trećeg su dana ručno izbacili brodsku opremu.

20 Pošto se danima nije videlo ni sunce ni zvezde, i kako je besnela snažna oluja, već se počela gubiti svaka nada da ćemo se spasti. **21** A već dugo se nije ni jelo, pa je Pavle ustao usred njih i rekao: „Ljudi, trebalo je da me poslušate i da ne isplovite s Krita, pa biste izbegli ovo stradanje i

* **27,17** Dva velika plitka zaliva sa peščanim sprudovima koji se pomeraju. Nalaze se uz obalu Libije na severu Afrike.

štetu. **22** Ali sada vam savetujem da se razvedrite, jer niko od vas neće izgubiti život, samo će brod stradati. **23** Jer ove noći pristupio mi je anđeo Boga kom pripadam i kom služim, **24** i rekao: 'Ne boj se, Pavle. Treba da staneš pred cezara i evo, Bog ti poklanja sve koji s tobom plove.' **25** Zato se, ljudi, razvedrite, jer verujem Bogu da će biti baš onako kako mi je rečeno. **26** Ali moramo da se nasučemo na jedno ostrvo.”

27 Bila je već četrnaesta noć otkako smo plovili po Adriji,* kad su u ponoć mornari naslutili da se približavaju nekom kopnu. **28** Tada su bacili visak za merenje dubine i izmerili su dvadeset hvati.* Malo kasnije opet su ga bacili i izmerili petnaest hvati. **29** Pošto su se plašili da ne udarimo negde na grebene, s krme su bacili četiri sidra, iščekujući da svane. **30** A kad su mornari pokušali da pobegnu s broda, pa su spustili čamac u more, pod izgovorom da nameravaju spustiti sidra s pramca, **31** Pavle se obratio stotniku i vojnicima: „Ako ovi ljudi ne ostanu na brodu, vi se ne možete spasti.” **32** Tada su vojnici presekli uža na čamcu i pustili ga da padne.

33 Pred svanuće, Pavle im je rekao da nešto pojedju, govoreći: „Danas je četrnaesti dan otkako čekate u neizvesnosti, bez jela, ništa ne okusivši. **34** Zato vas molim da nešto pojedete, jer je to za vaše dobro. Jer nikome od vas ni dlaka s glave neće pasti.” **35** Kad je to rekao, uzeo je hleb, pred svima zahvalio Bogu, izlomio ga i počeo da jede. **36** Tako su se svi razvedrili, pa i sami jeli. **37** A na brodu nas je ukupno bilo dvesta sedamdeset i šest duša.

* **27,27** Adrija je u staro doba obuhvatala ne samo današnje Jadransko more, nego i današnje Jonsko more i deo Sredozemnog mora između Sicilije i Krita.

* **27,28** Uopšteno se smatra da je hvat četiri lakta (oko 1,8 metara). Vidi dodatak na kraju knjige.

38 Kad su se nasitili, rasteretili su brod bacivši žito u more.

39 U svanuće nisu mogli da prepoznaju kopno, ali su zapazili jedan zaliv s peščanom obalom, pa su odlučili da, ako bude moguće, tamo navuku brod. **40** Zato su odrekli sidra i pustili ih da padnu u more. Istovremeno su otpustili uža sa vesala za kormilarenje, podigli prednje jedro prema vetru, pa zaplovili prema obali. **41** Kad su naleteli na sprud, nasukali su brod tako da je pramac nalegao i ostao nepomičan, a krma se polomila pod silinom talasa. **42** Tada su vojnici odlučili da pobiju zatvorenike, da nijedan ne bi otplivao i pobegao. **43** Ali stotnik je želeo da spase Pavla, pa ih je sprečio u njihovoj nameri. Tako je zapovedio da oni koji znaju plivati skoče u more i prvi doplivaju do kopna, **44** a ostali da to učine na daskama i drugim stvarima s broda. Tako su svi živi i zdravi stigli na kopno.

28 Kad smo došli na sigurno, saznali smo da se ostrvo zove Malta. **2** Stanovnici ostrva*, koji su govorili svojim jezikom, pokazali su prema nama posebnu ljubaznost. Naložili su vatru i spremno nas sve primili jer je padala kiša i bilo je hladno. **3** A Pavle je sakupio naramak granja i stavio ga na vatru. Odjednom je zbog toplote izašla otrovnica, ugrizla ga za ruku i ostala tako da visi. **4** A kad su stanovnici tog ostrva videli kako mu zmija visi na ruci, počeli su među sobom govoriti: „Ovaj čovek mora da je ubica! Izbavio se iz mora, ali pravda mu ne dopušta da živi.“ **5** Ali on je otesao zmiju u vatru i ništa mu nije bilo. **6** A oni su očekivali da će oteći ili da će se odjednom sručiti mrtav. A kad su, posle dugog čekanja, videli da mu se ništa loše nije dogodilo, promenili su mišljenje i rekli da je on bog.

* **28,2** Doslovno „varvari“.

7 Nedaleko odatle nalazilo se imanje poglavara ostrva, koji se zvao Publije. On nas je gostoljubivo primio i tri dana se prijateljski brinuo o nama. **8** A Publijevog oca je mučila groznica i dizenterija, pa je ležao. Pavle je ušao k njemu, pomolio se, položio ruke na njega i izlečio ga. **9** Posle toga su k njemu dolazili i drugi ostrvljani koji su bili bolesni i bili su izlečeni. **10** Iskazivali su nam i mnoge počasti, a kad je trebalo da krenemo, snabdeli su nas svim što nam je bilo potrebno.

11 Posle tri meseca isplovili smo aleksandrijskim brodom koji je prezimio na tom ostrvu i na pramcu imao znak Dioskura.* **12** Doplovili smo u Sirakuzu i ostali tamo tri dana. **13** Odande smo otplovili i stigli u Regijum. Sutradan se podigao južni vetar, pa smo drugog dana stigli u Puteole. **14** Tamo smo našli braću koja su nas molila da sedam dana ostanemo s njima. Tako smo stigli nadomak Rima. **15** Kad su tamošnja braća čula vesti o nama, došla su nam u susret do Apijevog trga i Tri krčme. Kad ih je ugledao, Pavle je zahvalio Bogu i ohrabrio se. **16** Kad smo ušli u Rim, centurion je isporučio zarobljenike kapetanu straže, ali Pavlu je bilo dozvoljeno da oстане zasebno sa vojnikom koji ga je čuvao.

17 Posle tri dana, sazvaio je istaknute Judejce. Nakon što su se okupili, on im je rekao: „Ljudi, braćo, nisam učinio ništa protiv naroda ni protiv zakona naših praočeva, a ipak su me u Jerusalimu zarobili i predali u ruke Rimljanima. **18** Nakon ispitivanja, hteli su da me puste, jer na meni nije bilo ničega čime bih zaslužio smrt. **19** Ali kako su se Judejci tome protivili, bio sam prinuđen da se prizovem na cezara, ali ne zato što sam za nešto hteo da tužim svoj narod. **20** Iz tog razloga sam i molio da vas vidim i razgovaram s vama, jer zbog Izraelove nade imam ovaj lanac na

* **28,11** „Dioskuri“ su Zevsovi blizanci Kastor i Poluks.

sebi.” **21** A oni su mu rekli: „Mi o tebi nismo primili nikakva pisma iz Judeje, niti nam je ko od braće koja su stigla javio ili rekao nešto zlo o tebi. **22** Ali voleli bismo da od tebe čujemo šta misliš, jer znamo da se protiv ove sekte svuda govori.”

23 Tako su s njim ugovorili dan, a došlo ih je u njegovu kuću veoma mnogo. On im je govorio i temeljno svedočio o Božjem carstvu, pa im od jutra do večeri iz Mojsijevog zakona i iz Proroka iznosio unverljive dokaze o Isusu. **24** Neki su poverovali njegovim rečima, a drugi pak nisu verovali. **25** Pošto su među sobom bili nesložni, razišli su se, ali im je Pavle napomenuo i ovo:

„Dobro je Sveti Duh govorio preko proroka Isaije vašim praočevima: **26** 'Idi k tom narodu i reci: 'Ušima ćete slušati, ali nećete razumeti, i očima ćete gledati, ali nećete videti. **27** Jer je srce ovog naroda neprijemčivo i ušima čuju, ali se ne odazivaju, zatvaraju svoje oči, da očima ne vide i ušima ne čuju i srcem ne razumeju, i da se ne obrate i da ih ne izlečim*.' **28** Stoga znajte da se vest o onome po kome Bog donosi spasenje šalje neznabošcima i oni će je poslušati.” **29** I kad je ovo rekao, Judejci su otišli prepirući se među sobom.

30 Tako je ostao pune dve godine u kući koju je iznajmio, gde je rado primao sve koji su dolazili k njemu, **31** i propovedao im Božje carstvo i poučavao ih o Gospodu Isusu Hristu sa svom slobodom govora i bez ikakvih smetnji.

* **28,27** Vidi: Isaija 6,9.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Korint

Pisanje završeno: oko 56. n. e.

RIMLJANIMA POSLANICA

1 Pavle - sluga Isusa Hrista, pozvan za apostola, određen za propovedanje Božje dobre vesti,* **2** koju je Bog unapred obećao preko svojih proroka u svetim Pismima, **3** o svom Sinu, koji je po telu Davidov potomak, **4** Isusu Hristu Gospodu našem, koji je objavljen u sili po Duhu Svetome za Sina Božijega vaskrsenjem iz mrtvih, **5** preko koga smo primili blagodat* i apostolstvo za poslušnost vere među svim narodima, imena njegova radi; **6** a među njima ste i vi pozvani da pripadate Isusu Hristu - **7** svima Božjim voljenima koji su u Rimu, pozvanima svetim: Blagodat i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

8 Najpre, zahvaljujem svom Bogu kroz Isusa Hrista za sve vas, jer se o vašoj veri govori po celom svetu. **9** Jer svedok mi je Bog, kome svim srcem služim propovedajući dobru vest o njegovom Sinu, da vas uvek spominjem u svojim molitvama, **10** moleći da konačno uspem da nekako dođem k vama, ako bude Božja volja. **11** Jer čeznem da vas vidim, da bih vam dao kakav duhovni dar da ojačate, **12** to jest, da se uzajamno ohrabrimo, ja vašom verom, a vi mojom.

13 A ne želim da ne znate, braćo, da sam mnogo puta nameravao da dođem k vama - ali do sada sam bio sprečen - da i među vama uberem kakav plod kao i među ostalim narodima. **14** Dužnik sam i Grcima i ostalim narodima, i mudrima i

* **1,1** Ili: jevanđelja.

* **1,5** Ili: Božju dobrotu i milost koje nisu zaslužene.

neukima. **15** Otuda moja žarka želja da i vama u Rimu objavim dobru vest. **16** Naime, ne stidim se dobre vesti Hristove, jer ona je sila Božja na spasenje svakome ko veruje, najpre Judejcu, a onda i Grku. **17** Jer se u njoj otkriva pravda Božija iz vere u veru, kao što je napisano: „A pravednik će živeti od vere.“*

18 Jer Božji gnev se otkriva s neba protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji zadržavaju istinu u nepravdi, **19** jer im je očigledno ono što se može znati o Bogu - Bog im je to učinio očiglednim. **20** Jer njegova nevidljiva svojstva, naime njegova večna moć i božanstvo, jasno se vide još od stvaranja sveta, budući da se prepoznaju po onome što je stvoreno, tako da nemaju izgovora. **21** Jer premda su upoznali Boga, nisu mu kao Bogu iskazali slavu ni zahvalnost, nego im je razmišljanje postalo isprazno i nerazumno srce im se pomračilo. **22** Tvrđili su da su mudri, ali su postali bezumni **23** i zamenili su slavu neraspodljivog Boga likovima načinjenim po obličju raspadljivog čoveka i ptica i četvoronožaca i gmizavaca.

24 Zato ih je Bog, po strastima njihovog srca, predao nečistoti da sami obeščašćuju svoje telo. **25** Oni su Božju istinu promenili u laž, pa su poštovali i obožavali ono što je stvoreno umesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u svu večnost. Amin. **26** Zato ih je Bog prepustio sramnim strastima: njihove žene su prirodne odnose zamenile protivprirodnim, **27** a tako su i

* **1,17** Vidi: Avakum 2,4.

muškarci ostavili prirodne odnose sa ženom i u svojoj požudi uspalili se jedni za drugima, pa muškarci s muškarcima čine ono što je sramno i primaju zasluženu platu za svoje pokvarene postupke.

28 I pošto nisu želeli da znaju za Boga, Bog ih je predao* umnoj pokvarenosti, i da čine ono što je nedolično, **29** ispunivši se svakom nepravdom, bludom, zloćom, lakomstvom, pokvarenošću. Puni zavisti, ubistva, svade, prevare, zlonamernosti, šire glasine, **30** kleveću, mrze Boga, drski su, oholi, umišljeni, smišljaju zlo, neposlušni su roditeljima, **31** nerazumni, ne poštuju dogovore, bezosećajni su prema drugima, nemilosrdni. **32** Iako dobro poznaju Božju pravednu odredbu - da oni koji tako postupaju zaslužuju smrt - oni ne samo da tako postupaju nego i odobravaju takve postupke onima koji ih čine.

2 Zato nemaš izgovora, čoveče koji sudiš, ko god da si. Jer u onome u čemu sudiš drugome, osuđuješ samog sebe, budući da ti koji sudiš činiš to isto. **2** A znamo da će Bog suditi po istini onima koji čine takve stvari.

3 Zar misliš, čoveče koji sudiš onima koji čine takve stvari, a sam to radiš, da ćeš izbeći Božji sud? **4** Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote i uzdržljivosti i dugog trpljenja, ne shvatajući da te Božja dobrota vodi do pokajanja? **5** Nego svojom tvrdokornošću i nepokajničkim srcem navlačiš na sebe gnev za dan gneva i otkrivanja Božjeg pravednog suda. **6** A Bog će svakome vratiti po njegovim delima: **7** Onima koji ustrajnošću u dobrim delima traže slavu i čast i neraspadljivost - večni život. **8** A svadljivce i nepokorne istini, a pokorne nepravdi, čeka srdžba i gnev, **9** nevolja i muka. To čeka svakog

* **1,28** Pavle objašnjava šta se događa sa ljudima kad insistiraju da žive bez Boga, koji dopušta da se pokažu rezultati tog izbora.

čoveka koji čini zlo, najpre Judejca, a onda i Grka. **10** A slava, čast i mir čeka svakoga ko čini dobro, najpre Judejca, a onda i Grka. **11** Jer kod Boga nema pristrasnosti.

12 Jer koji god su zgrešili bez Zakona, bez Zakona će izginuti, i koji god su zgrešili u Zakonu, po Zakonu će im biti suđeno. **13** Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji samo slušaju Zakon, nego će pravednima biti proglašeni oni koji izvršavaju Zakon. **14** Jer kad se neznabošci, koji nemaju zakon, po prirodi drže onoga što je u zakonu, onda su oni sami sebi zakon, premda nemaju zakon. **15** Oni pokazuju da je ono što nalaže Zakon zapisano u njihovom srcu, a o tome svedoči i njihova savest i u svojim mislima bivaju optuženi ili pak opravdani. **16** Sve će se to pokazati u dan u koji će Bog kroz Hrista Isusa suditi onome što je sakriveno u ljudima, po dobroj vesti koji objavljujem.

17 Ako ti sebe nazivaš Judejcem i oslanjaš se na zakon i ponosiš se Bogom **18** i poznaješ njegovu volju i umeš da prepoznaš šta je najvrednije jer si poučen iz Zakona, **19** i uveren si da si vođa slepima, svetlost onima koji su u tami, **20** vaspitač nerazumnih, učitelj dece i da imaš osnove znanja i istine u Zakonu - **21** zar, dakle, ti koji učiš druge, ne učiš samog sebe? Zar ti, koji propovedaš: „Ne ukradi“, kradeš? **22** Zar ti koji kažeš: „Ne učini preljubu“, činiš preljubu? Zar ti, kome su mrski idoli, pljačkaš hramove? **23** Zar ti, koji se ponosiš zakonom, obeščašćuješ Boga prestupanjem Zakona? **24** Jer, kao što je napisano, „zbog vas se među neznabošcima huli na Božje ime“.*

25 Naime, obrezanje koristi samo ako izvršavaš zakon, ali ako prestupaš zakon, tvoje obrezanje je postalo neobrezanje. **26** Dakle, ako se neobrezani pridržava pravednih zahteva Zakona, zar se njegovo

* **2,24** Vidi: Ezekiel 36,20.

neobrezanje neće smatrati obrezanjem? **27** I onaj ko je poreklom neobrezan, a izvršava Zakon, sudiće tebi koji, iako imaš pisani zakon i obrezanje, prestupaš zakon. **28** Jer pravi Judejac nije onaj koji je to spolja niti je pravo obrezanje ono koje je spolja, na telu, **29** nego je pravi Judejac onaj ko je to iznutra i njegovo obrezanje je obrezanje srca po Duhu, a ne po slovu. On ne dobija pohvalu od ljudi, nego od Boga.

3 Kakva je, dakle, prednost Judejca? Ili kakva je korist od obrezanja? **2** Velika u svakom pogledu. Pre svega zato što su im poverene Božje svete objave. **3** O čemu se, dakle, radi? Ako neki nisu verovali, da li će možda njihovo neverovanje obezvređiti Božju vernost? **4** Nipošto! Nego neka se Bog pokaže da je istinit, a svaki čovek da je lažov, kao što je napisano: „Ti si pravedan u svojim rečima i pobedićeš kad ti budu sudili.“* **5** Ali ako naša nepravednost ističe Božju pravednost, šta ćemo na to reći? Da li je Bog nepravedan kad iskaljuje svoj gnev? (Govorim kao što ljudi govore.) **6** Nipošto! Kako će inače Bog suditi svetu? **7** A ako se zbog moje laži Božja istina još više istakla njemu na slavu, zašto mi se onda kao grešniku sudi? **8** I zašto da ne kažemo, kao što nas lažno optužuju i kao što neki tvrde da govorimo: „Činimo zlo da bi došlo dobro“? Pravedna osuda ih čeka.

9 Šta dakle reći? Da li smo mi u prednosti? Nipošto! Jer smo upravo optužili sve, i Judejce i Grke, da su pod grehom, **10** kao što je napisano: „Nema pravednog čoveka, nema nijednog. **11** Nema nikog ko je razuman, nema nikog ko traži Boga. **12** Svi su zastranili, svi su oni bezvredni, nema nikoga ko čini dobro, nema nijed-

nog.“* **13** „Grlo im je grob otvoren, varaju svojim jezikom.“* „Zmijski otrov im je iza usana.“* **14** „I usta su im puna proklinjanja i gorčine.“* **15** „Noge su im brze da proliju krv.“* **16** „Propast i beda na njihovim su putevima **17** i nisu upoznali put mira.“* **18** „Straha od Boga nema pred očima njihovim.“*

19 A znamo da sve što Zakon kaže rečeno je onima koji su pod Zakonom, da se svaka usta zapuše i da sav svet bude kriv Bogu. **20** Stoga iz dela zakona ni jedno telo se neće opravdati u njegovim očima, jer preko Zakona dolazi spoznaja o grehu.

21 A sada se pokazuje pravednost pred Bogom bez Zakona, o čemu svedoče Zakon i Proroci. **22** I to pravda Božija kroz veru u Isusa Hrista za sve i na sve koji veruju, jer nema razlike. **23** Jer svi su sagrešili i lišeni su Božje slave, **24** a opravdavaju se darom, blagodaću njegovom, kroz iskupljenje koje je u Hristu Isusu, **25** kojega odredi Bog da bude krvlju svojom žrtva pomirenja kroz veru, da pokaže pravdu svoju oproštenjem pređašnjih greha, **26** u dugom trpljenju Božijem, da se pokaže pravda njegova u sadašnje vreme, da je On pravedan i da opravdava onoga koji je od vere Isusove.

27 Dakle, imamo li razloga za hvalisanje? Nemamo. Koji zakon to ne dopušta? Zakon dela? Ne, nego zakon vere. **28** Naime, smatramo da će se čovek opravdati verom, a ne delima Zakona. **29** Zar je Bog samo Bog Judejaca? Zar nije on i Bog ljudi iz drugih naroda? Da, on je Bog i ljudi iz drugih naroda - **30** jer je Bog samo jedan - i on će opravdati obrezanje verom,

* **3,12** Vidi: Psalam 14,2.

* **3,13** Vidi: Psalam 5,9.

* **3,13** Vidi: Psalam 140,3.

* **3,14** Vidi: Psalam 10,7.

* **3,15** Vidi: Priče 1,16.

* **3,17** Isaija, 59,7.8.

* **3,18** Vidi: Psalam 36,1.

* **3,4** Vidi: Psalam 51,4.

i neobrezanje kroz veru. **31** Da li mi onda svojom verom ukidamo Zakon? Nipošto! Naprotiv, potvrđujemo Zakon.

4 Dakle, šta ćemo reći o Avramu, našem praocu, po telu da je našao? **2** Jer ako se Avram opravdao delima, imao bi čime da se hvali - ali ne pred Bogom. **3** Jer šta kaže Pismo? „Avram je verovao Gospodu, i to mu je uračunato za pravednost.“* **4** A onome ko radi, plata se ne smatra darom, nego nečim što mu se duguje. **5** Ali čoveka koji se ne uzda u ono što radi, nego veruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova vera se uračunava u pravednost. **6** Tako i David govori o sreći čoveka kome Bog zaračunava pravednost nezavisno od njegovih dela: **7** „Srećni su oni kojima su bezakona dela oprostena i kojima su gresi pokriveni. **8** Srećan je čovek kome Gospod ne uračunava greh.“*

9 Da li je, dakle, ova sreća samo za obrezane ili i za neobrezane? Jer kažemo da se vera Avramu uračunala za pravednost. **10** A kako mu se zaračunala? Kad je bio obrezan ili neobrezan? Ne kad je bio obrezan, nego kad je bio neobrezan. **11** I primio je znak – obrezanje - kao pečat pravednosti vere koju je imao još dok je bio neobrezan, da bude otac svima koji kao neobrezani veruju, da se i njima uračuna pravednost, **12** i da bude otac obrežanom potomstvu, ne samo onima koji se drže obrezanja nego i onima koji kao neobrezani idu stopama te vere koju je imao naš otac Avram.

13 Jer obećanje da će biti naslednik sveta nije Avramu ili njegovom potomstvu dato na temelju Zakona, nego kroz pravednost vere. **14** Jer ako su naslednici oni koji se drže Zakona, vera je postala beskorisna i obećanje je poništeno. **15** U stvari,

* **4,3** Vidi: 1. Mojsijeva 15,6.

* **4,8** Vidi: Psalam 32,1.

Zakon donosi Božji gnev, a gde nema zakona, nema ni prestupa.

16 Zato je od vere, da bude po blagodati, da obećanje bude sigurno svemu potomstvu, ne samo onome koje je od zakona, nego koje je od vere Avrama, koji je otac svima nama. **17** Kao što je napisano: Jer sam te postavio za oca mnogim narodima pred Bogom kome poverova, koji oživljuje mrtve i zove nepostojeće kao postojeće. **18** Iako nije imao razloga da se nada, on je imao nadu, pa je verovao da će postati otac mnogih naroda, kao što je bilo rečeno: „Toliko će biti tvog potomstva.“* **19** I vera mu nije oslabila, premda je znao da mu je telo već mrtvo, jer mu je bilo oko sto godina, i da je Sarina materica mrtva. **20** Ali zbog Božjeg obećanja nije se pokolebao niti je izgubio veru, nego je bio ojačan svojom verom i dao je slavu Bogu, **21** i bio je potpuno uveren da on može učiniti ono što je obećao. **22** Zato ga je on smatrao pravednim.

23 I da ga je smatrao pravednim nije napisano samo radi njega **24** nego i za nas kojima će se uračunati, koji verujemo u Onoga koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našega iz mrtvih, **25** koji je bio predat radi naših prestupa i vaskrsnut da bismo mi bili proglašeni pravednima.

5 Dakle, budući opravdani verom, imamo mir s Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, **2** kroz koga verom imamo pristup ovoj blagodati u kojoj stojimo, i radujemo se u nadi da ćemo biti učesnici u Božjoj slavi. **3** I ne samo to, nego radujemo se i u nevoljama, jer znamo da nevolja donosi istrajnost, **4** istrajnost prokušanost, prokušanost nadu, **5** a nada neće razočarati. Jer Božja ljubav je izlivena u naša srca kroz Svetog Duha, koji nam je dat.

* **4,18** Vidi: 1. Mojsijeva 15,5.

6 Zaista, dok smo još bili slabi, Hristos je u vreme koje je za to bilo određeno umro za bezbožnike. **7** Jer teško da bi neko umro za pravednika, ali za dobrog čoveka neko bi se možda i odvažio da umre. **8** A Bog nam je pokazao svoju ljubav tako što je Hristos, dok smo još bili grešnici, umro za nas. **9** Koliko ćemo više sada, kad smo njegovom krvlju proglašeni pravednima, kroz njega biti spaseni od gneva. **10** Jer ako smo, dok smo još bili neprijatelji, bili pomireni s Bogom smrću njegovog Sina, koliko ćemo više sada, kad smo pomireni, biti spaseni njegovim životom. **11** I ne samo to, nego je Bog naša radost kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, kroz koga smo sada pomireni s Bogom.

12 Zato, kao što je kroz jednog čoveka u svet ušao greh i preko greha smrt, i tako se smrt proširila na sve ljude jer su svi sagrešili... **13** Jer do Zakona je greh bio u svetu, ali greh se ne uračunava ako nema zakona. **14** Ipak, smrt je od Adama do Mojsija carovala i nad onima koji nisu počinili greh sličan prestupu kakav je počinio Adam, koji je tip onoga koji je imao da dođe.*

15 Ali s darom nije kao što je bilo s prestupom. Jer ako su zbog prestupa jednog čoveka mnogi umrli, Božja blagodat i njegov dar - koji je s blagodaću dat kroz

* **5,12-14** Kroz pad u greh, Adam je ostavio smrt u nasleđe celom čovečanstvu zbog stanja prestupa Zakona života. Pojmovi „u Adamu“ i „u Hristu“ imaju kolektivno značenje. Adam je slika ili tip Hrista, kao Oca čovečanstva u delima stvaranja i iskupljenja od greha, ali samo u kontrastu (vidi 1. Korinćanima 15,22). Mojsije je oličenje Zakona u pisanom obliku, što ne znači da Zakon prethodno nije bio poznat čoveku (vidi 1. Mojsijeva 26,5), ili da smrt nije nastavila vladati nakon Mojsija. Pavlova poenta je da iako Zakon nije postojao u eksplicitnom obliku do Mojsija, ljudi su umirali zbog greha u Adamu, bez obzira na svoje lične grehe i nivo poznavanja Zakona (vidi 1. Korinćanima 15,56; uporedi sa Rimljanima 7. glava).

jednog čoveka, Isusa Hrista - u izobilju su darovani mnogima. **16** A s darom nije kao s grehom jednog čoveka. Jer presuda koja je usledila zbog jednog prestupa dovela je do osude, a blagodatni dar zbog mnogih prestupa za ishod ima opravdanje. **17** Jer kad za greh jednog carova smrt kroz jednog, koliko će više oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravednosti u životu carovati kroz jednog Isusa Hrista!

18 Zato, dakle, kao što je sagrešenjem jednog na sve ljude došla osuda, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života. **19** Jer kao što su neposlušnošću jednog čoveka mnogi postali grešnici, tako će i poslušnošću jednoga mnogi postati pravedni. **20** A Zakon je došao kasnije kako bi se prestup još jasnije pokazao. Ali gde se pokazao greh, blagodat se pokazala u još većoj meri. **21** Da bi, kao što carova greh u smrti, tako i blagodat carovala pravednošću za život večni kroz Isusa Hrista, Gospoda našega.

6 Dakle, šta ćemo reći? Hoćemo li ostati u grehu da bi se blagodat pokazala u još većoj meri? **2** Nipošto! Budući da smo umrli grehu, kako da i dalje živimo u njemu? **3** Ili zar ne znate da smo svi mi koji smo kršteni u Hrista Isusa, kršteni u njegovu smrt? **4** Dakle, s njim smo sahranjeni svojim krštenjem u njegovu smrt, kako bismo, kao što je Hristos vaskrsnut iz mrtvih slavom Očevom, i mi isto tako hodili u novini života. **5** Jer kad smo zasađeni s njime u obličju njegove smrti, bićemo tako i ustajanjem; **6** znajući da je naša stara ličnost zajedno s njim razapeta, kako bi se naše grešno telo potčinilo, da više ne robujemo grehu. **7** Jer ko umre, oslobađa se greha.

8 A ako smo umrli s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s njim. **9** Jer znamo da Hristos, nakon što je ustao iz mrtvih, više ne umire; smrt više nema vlast nad njim.

10 Jer smrću kojom je umro, umro je jednom zauvek da ukloni greh, a životom koji živi, Bogu živi. **11** Tako i vi, smatrajte sebe mrtvima grehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem. **12** Zato ne dajte da greh caruje u vašem smrtnom telu, pa da slušate želje tela. **13** Niti dajte svoje udove grehu da budu oružje nepravde, nego dajte sebe Bogu kao oni koji su oživali iz mrtvih, i svoje udove dajte Bogu da budu oružje pravde. **14** Jer greh ne sme da vlada vama, budući da niste pod zakonom nego pod blagodaću.

15 Dakle, šta sada? Zar da grešimo zato što nismo pod zakonom nego pod blagodaću? Nipošto! **16** Zar ne znate da ako se nekome dajete u ropstvo i obavezujete na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate - bilo greha, koji vodi u smrt, bilo poslušnosti, koja vodi u pravednost? **17** Ali hvala Bogu što ste, premda ste bili robovi greha, od srca postali poslušni učenju kojem ste bili predati. **18** Da, pošto ste oslobođeni od greha, postali ste sluge pravednosti. **19** Zbog slabosti vašeg tela, govorim vam rečima koje ljudi mogu razumeti: kao što ste svoje udove dali da robuju nečistoti i bezakonju, što vodi u bezakonje, tako sada dajte svoje udove da služe pravednosti, što vodi u svetost. **20** Jer kad ste bili robovi greha, bili ste slobodni od pravednosti.

21 Kakav ste, dakle, plod tada donosili? Takav da se sada toga stidite. Jer konačni ishod toga je smrt. **22** Ali sada, kad ste oslobođeni od greha i postali ste Božje sluge, plod koji donosite jeste svetost, što vodi u večni život. **23** Jer plata za greh je smrt, a Božji dar je večni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda.

7 Zar ne znate, braćo - jer govorim onima koji poznaju zakon - da je Zakon gospodar čoveku dok je čovek živ? **2** Tako je udata žena zakonom veza-

na za muža dok je on živ, a ako joj muž umre, oslobođena je muževljevog zakona. **3** Dakle, dok joj je muž živ, biće nazvana preljubicom ako pripadne drugom čoveku. Ali ako joj muž umre, slobodna je od njegovog zakona, i nije preljubnica ako pripadne drugom čoveku.

4 Tako ste i vi, braćo moja, posredstvom Hristovog tela umrli Zakonu, kako biste pripali drugome, onome koji je ustao iz mrtvih, da bismo donosili plod koji je Bogu na slavu. **5** Jer kad smo živeli po telu, grešne strasti pokrenute kroz Zakon delovale su u našim udovima da smrti donesu plod. **6** A sada smo oslobođeni Zakona, jer smo umrli onome što nas je sputavalo, da bismo bili sluge na novi način, po Duhu, a ne na stari način, po slovu.

7 Dakle, šta ćemo reći? Da li je Zakon greh? Nipošto! Ali nikada ne bih shvatio šta je greh da nije bilo Zakona. I ne bih shvatio šta je požuda da Zakon nije rekao: „Ne poželi!“ **8** A greh je, našavši uporište u zapovesti, prouzrokovao u meni svakakvu požudu, jer bez Zakona greh je bio mrtav. **9** U stvari, ja sam bio živ dok nije bilo Zakona, ali kad je stigla zapovest, greh je oživeo, a ja sam umro. **10** I ustanovio sam da zapovest koja je trebalo da vodi u život vodi u smrt. **11** Jer greh me je, našavši uporište u zapovesti, zaveo i ubio preko nje. **12** Tako, dakle, Zakon je svet, i zapovest je sveta i pravedna i dobra.

13 Da li je, dakle, ono što je dobro postalo smrt za mene? Nipošto! Ali greh jeste, da bi se pokazao kao greh koji mi preko onoga što je dobro uzrokuje smrt, kako bi greh preko zapovesti postao još mnogo grešniji. **14** Jer znamo da je Zakon duhovan, a ja sam telesan, prodat u ropstvo grehu. **15** Jer ne razumem šta radim. Ne činim ono što želim, nego ono što mrzim, to činim. **16** A ako činim ono što

ne želim, slažem se da je Zakon dobar. **17** Ali onda to ne činim više ja, nego greh koji prebiva u meni. **18** Jer znam da u meni, to jest u mom telu, ne prebiva ništa dobro. Jer sam sposoban da želim dobro, ali ne i da činim dobro. **19** Jer dobro koje želim da činim, ne činim, nego zlo koje ne želim da činim, to činim. **20** A ako činim ono što ne želim, onda to ne činim više ja, nego greh koji prebiva u meni.

21 Nalazim, dakle, ovaj zakon u sebi: kad želim da činim dobro, u meni je zlo. **22** Po svom unutrašnjem čoveku zaista uživam u Božjem zakonu, **23** ali u svojim udovima vidim drugi zakon koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonom greha koji je u mojim udovima. **24** Jadan sam ti ja čovek! Ko će me izbaviti od tela smrti ove? **25** Neka je hvala Bogu kroz Isusa Hrista, našeg Gospoda! Ja, dakle, umom robujem Božjem zakonu, a telom zakonu greha.

8 Stoga sada nikakva osuđenja nema za one koji su u Hristu Isusu, koji ne hode po telu, već po Duhu. **2** Jer zakon Duha koji daje život u Hristu Isusu oslobodio me je zakona greha i smrti. **3** Budući da je Zakon bio nemoćan, jer je zbog tela bio slab, Bog je, poslavlši svog Sina u obličju grešnog tela, za greh osudio greh u telu, **4** da bi se pravedni zahtevi Zakona ispunili na nama koji ne hodimo po telu, nego po Duhu. **5** Jer oni koji žive po telu razmišljaju o onome što je svojstveno telu, a oni koji žive po Duhu o onome što je svojstveno Duhu. **6** Jer telesan um – to je smrt, a duhovan um – to je život i mir. **7** Zato je telesan [čulan] um neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava Božjem Zakonu, niti zapravo može. **8** Stoga, dakle, oni koji su u telu ne mogu ugoditi Bogu.

9 Ali vi niste u telu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Njegov.

10 A ako je Hristos u vama, telo vam je doduše mrtvo zbog greha, ali Duh vam donosi život zbog pravednosti. **11** A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživeće i vaša smrtna tela svojim Duhom koji prebiva u vama.

12 Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne telu, da živimo po telu. **13** Jer ako po telu živite, umrećete, ali ako Duhom telesne postupke morite, živećete. **14** Jer svi koje vodi Božji Duh sinovi su Božji. **15** Jer niste primili duh ropstva da se opet bojite, nego ste primili Duh posinjenja, koji nas podstiče da vičemo: „Ava,* Oče!“ **16** Taj Duh svedoči s našim duhom da smo Božja deca. **17** A ako smo deca, onda smo i naslednici - naslednici Božji, a sunaslednici Hristovi, ako trpimo zajedno s njim da bismo zajedno s njim bili i proslavljeni.

18 Zato smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu ništa u poređenju sa slavom koja će se otkriti u nama. **19** Jer materija iščekuje otkrivanje Božjih sinova. **20** Jer materija je podložna ništavosti - ne svojom voljom, nego preko onoga koji ju je pokorio u iščekivanju; **21** jer i sama materija će biti oslobođena iz ropstva raspadljivosti u slavnoj slobodi Božje dece. **22** Jer znamo da sva tvorevina stenje, naprežući su u patnji zajedno s nama.* **23** I ne samo to, nego i mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo, očekujući posinjenje, otkup tela našeg. **24** Jer u toj smo nadi spaseni. Ali nada koja se vidi nije nada, jer kad čovek nešto vidi, čemu bi se još nadao? **25** A ako se nadamo onome što ne vidimo, s istrajnošću to očekujemo.

* **8,15** Aramejska reč koja znači „otac“.

* **8,22** Padom u greh (vidi 1. Mojsijeva 3. glava), u celokupnoj tvorevini nastao je poremećaj, raspadanje, deformacija i smrt, dok je prokletstvo sve teže pritiskalo zemlju. Realizacija Plana spasenja doneće obnovu prvobitnog poretka i slobodu od zla (vidi takođe Otkrivenje 21,4; Isaija 25,8; 65,17-25).

26 Tako nam i Duh pomaže u našim slabostima. Jer ne znamo za šta da molimo kad treba da se molimo, ali se Duh zauzima za nas sa uzdisanjem neiskazanim. **27** A onaj koji istražuje srca zna kakvo je raspoloženje Duha, jer se Duh po Božjoj volji zauzima za svete.

28 A znamo da sve zajedno na dobro ide onima koji vole Boga, onima koji su pozvani po njegovoj nameri. **29** Jer one koje je unapred znao, njih je i predodredio da se saobraze po obličju njegovog Sina, da on bude prvorođeni među mnogom braćom. **30** A one koje je unapred odredio, njih i poziva; one koje pozva, njih i opravdava; a one koje je opravdao, njih i proslavlja. **31** Šta ćemo, dakle, na to reći? Ako je Bog za nas, ko može biti protiv nas? **32** Zar nam on, koji nije poštedeo ni sopstvenog Sina, nego ga je predao za sve nas, neće s njim podariti i sve ostalo? **33** Ko će optužiti Božje izabranike? Bog koji [ih] opravdava? **34** Ko će ih osuditi? Hristos koji umrije, pa i vaskrsnu, koji je s desne strane Bogu i zastupa nas?

35 Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Da li nevolja ili muka ili progonstvo ili glad ili golotinja ili opasnost ili mač? **36** Kao što je napisano: „Zbog tebe nas stalno ubijaju, smatraju nas ovcama za klanje.“* **37** Ali u svemu tome nadmoćno pobeđujemo posredstvom onoga koji nas je voleo. **38** Jer uveren sam da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni ovo što je sada, ni ono što će doći, ni sile, **39** ni visina, ni dubina, ni bilo šta drugo što je stvoreno, ne može rastaviti od Božje ljubavi koja je u Hristu Isusu, našem Gospodu.

9 Istinu govorim u Hristu, ne lažem, jer moja savest svedoči sa mnom u Svetom Duhu, **2** da su mi velika tuga i neprekidan bol u srcu. **3** Jer bih želeo da

* **8,36** Vidi: Psalam 44,22.

ja lično budem proklet i odvojen od Hrista u korist svoje braće, koji su mi rod po telu.

4 Oni su Izraelci i njih je Bog posinio i njima pripadaju slava i savezi i Zakon i služba Bogu i obećanja. **5** Od kojih su praočevi, i od kojih po telu Hrist dođe, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u svu večnost. Amin.

6 Međutim, to ne znači da je Božja reč zatajila. Jer nisu Izrael svi koji potiču od Izraela. **7** Niti su svi Avramova deca samo zato što su njegovo potomstvo, nego kao što piše: „Ono što će se nazvati ‘tvojim potomstvom’ doći će preko Isaka.“* **8** To jest, deca dobijena po telu nisu ujedno i Božja deca, nego se deca dobijena po obećanju računaju kao potomstvo. **9** Jer obećanje je glasilo ovako: „Doći ću dogođine u ovo doba i Sara će imati sina.“* **10** Ali nije samo tada dato obećanje, nego i kad je Rebeka začela blizance s jednim čovekom, s našim praocem Isakom. **11** Dok se još nisu rodili niti učinili kakvo dobro ili zlo - da bi Božja namera o izboru i dalje zavisila od onoga koji poziva, a ne od dela - **12** bilo joj je rečeno: „Stariji će služiti mlađem.“* **13** Kao što je napisano: „Jakova sam voleo, a Isava zamrzeo.“*

14 Dakle, šta ćemo reći? Ima li kod Boga nepravde? Nipošto! **15** Jer Mojsiju kaže: „Smilovaću se onome kome želim da se smilujem, i biću milostiv onome kome želim da budem milostiv.“* **16** Dakle, to ne zavisi od onoga ko ima želju niti od onoga ko se trudi, nego od Boga, koji pokazuje milosrđe. **17** Jer Pismo za faraona kaže: „Podigao sam te, da na tebi pokažem svoju moć i da se moje ime objavi po celoj zemlji.“* **18** Dakle, nekima pokazuje milo-

* **9,7** Vidi: 1. Mojsijeva 21,12.

* **9,9** Vidi: 1. Mojsijeva 17,21.

* **9,12** Vidi: 1. Mojsijeva 25,23.

* **9,13** Vidi: Malahija 1,2.

* **9,15** Vidi: 2. Mojsijeva 33,19.

* **9,17** Vidi: 2. Mojsijeva 9,16.

srđe jer tako želi, a nekima daje da budu tvrdokorni jer tako želi.*

19 Na to ćeš mi reći: „Zašto onda Bog okrivljuje ljude? Pa ko se može odupreti njegovoj volji?“ **20** Čoveče, ko si ti da prigovaraš Bogu? Zar će delo reći svom tvorcu: „Zašto si me ovakvim napravio?“ **21** Zar grnčar nema vlast nad glinom da od iste gline napravi jednu posudu za časnu upotrebu, a drugu za nečasnu upotrebu? **22** Pa šta ako je Bog, iako je hteo da pokaže gnev i da obznani svoju moć, s puno trpljenja podnosio posude gneva spremne za uništenje, **23** da bi obznanio bogatstvo svoje slave na posudama milosrđa, koje je unapred pripremio za slavu, **24** naime na nama, koje je pozvao ne samo između Judejaca nego i između neznabožaca? **25** Tako i u Osiji kaže: „One koji nisu moj narod zvaću 'svojim narodom' i onu koja nije voljena zvaću 'voljenom'.“* **26** I na mestu gde im je bilo rečeno: „Vi niste moj narod“, tamo će se nazvati „sinovima živog Boga“.*

27 A Isaija viče o Izraelu: „Ako bi Izraelovih sinova brojem bilo i kao peska morskog, samo će se ostatak spasti. **28** Jer Gospod će se brzo u pravdi obračunati s onima što žive na zemlji.“* **29** I kao što je Isaija prorekao: „Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio seme, bili bismo kao Sodom, bili bismo slični Gomoru.“*

30 Dakle, šta ćemo reći? Da su nezna-bošci, koji ne slediše pravednost, dostigli pravednost, pravednost koja je od vere.

* **9,18** Ovo ni u kom slučaju ne znači da je Bog predodredio faraona za osvetu, već da pokaže svoju silu kako bi se Božje spasenje razglasilo po svetu. Da se faraon pokorio Bogu u veri – jer izbor po slobodnoj volji uvek postoji – ta namera bi bila još potpunije ispunjena (vidi Danilo 4,34-37).

* **9,25** Vidi: Osija 2,23.

* **9,26** Vidi: Osija 1,10.

* **9,28** Vidi: Isaija 10,22.

* **9,29** Vidi: Isaija 1,9.

31 A Izrael, koji je sledio Zakon pravednosti, nije uspeo da postigne svrhu tog Zakona. **32** Zašto? Zato što ga nije tražio verom, nego delima. Spotakli su se na „kamen spoticanja“, **33** kao što je napisano: „Gle, postavljam na Cionu kamen spoticanja i stenu posrtanja, ali niko ko veruje u njega neće se posramiti.“*

10 Braćo, želja je mog srca i moja usrdna molitva Bogu za njih da se spasu. **2** Jer svedočim za njih da imaju revnost za Boga, ali ne u skladu sa spoznajom. **3** Jer, pošto ne poznaju Božju pravednost, nego nastoje da uspostave svoju, nisu prihvatili Božju pravednost. **4** Jer Hristos je svršetak* Zakona, za pravednost svakom koji ga veruje.

5 Jer Mojsije piše da će čovek koji izvršava pravedne zahteve Zakona živeti zbog svoje pravednosti. **6** A pravednost koja proizlazi iz vere kaže ovako: „Nemoj da kažeš u svom srcu: 'Ko će se popeti na nebo?', to jest dovesti Hrista dole. **7** Ili: 'Ko će sići u bezdan?', to jest izvesti Hrista iz mrtvih.“ **8** Nego šta kaže Pismo? „Reč je blizu tebe, u tvojim ustima i u tvom srcu.“* Ta „reč“ je poruka vere koju propovedamo. **9** Jer ako svojim ustima priznaješ da je Isus Gospod - i ako u svom srcu veruješ da ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spašen. **10** Jer se srcem veruje za pravednost, a ustima se priznaje za spasenje.

11 Jer Pismo kaže: „Niko ko veruje u njega neće se postideti.“* **12** Naime, nema razlike između Judejca i Grka, jer je nad svima isti Gospod, koji obilno daje od svog bogatstva svima koji ga prizivaju. **13** Jer

* **9,33** Vidi: Isaija 28,16.

* **10,4** Grčka reč „telos“, zavisno od konteksta, označava cilj, svrhu, ispunjenje, završetak jednog velikog doba, ili, drugim rečima, Pavle kaže da je Hrist stvarni cilj i ispunjenje Tore.

* **10,8** Vidi: 5. Mojsijeva 30,14.

* **10,11** Vidi: Isaija 28,16.

„svako ko prizove Gospodnje ime biće spasen“.* **14** Ali kako će prizvati onoga u koga nisu poverovali? A kako će poverovati u onoga za koga nisu čuli? A kako će čuti ako niko ne propoveda? **15** A kako će propovedati ako ne budu poslani? Kao što je napisano: „Kako su divne noge onih koji objavljuju dobru vest mira o onome što je dobro!“*

16 Ipak, nisu svi prihvatili dobru vest. Jer Isaija kaže: „Gospode, ko je poverovao u ono što je čuo od nas?“* **17** Dakle, vera proističe iz propovedanja, a propovedanje kroz objavu Božju. **18** A ja pitam: Zar nisu čuli? Pa, „njihov glas je otišao po celoj zemlji i njihove reči na kraj sveta“.* **19** A ja pitam: Zar Izrael nije shvatio? Najpre Mojsije kaže: „Ja ću izazvati vašu ljubomoru onim što nije narod, narodom bezumnim izazvaću vaš gnev.“* **20** A Isaija hrabro kaže: „Našli su me oni koji me nisu tražili, objavio sam se onima koji nisu pitali za mene.“* **21** A o Izraelu kaže: „Ceo dan pružam ruke neposlušnom i drskom narodu.“*

11 Pitam dakle: Zar je Bog odbacio svoj narod? Nipošto! Jer i ja sam Izraelac, od Avramovog potomstva, od Benjaminovog plemena. **2** Bog nije odbacio svoj narod, kome je prvo poklonio pažnju. Pa zar ne znate šta Pismo kaže o Iliji, kako se žalio Bogu na Izrael? **3** „Gospode, pobili su tvoje proroke, raskopali su tvoje oltare. Samo sam ja ostao, a i moju dušu traže.“* **4** Ali šta mu je Bog rekao? „Ostavio sam sebi sedam hiljada

* **10,13** Vidi: Joel 2,32.

* **10,15** Vidi: Isaija 52,7.

* **10,16** Vidi: Isaija 53,1.

* **10,18** Vidi: Psalam 19,4.

* **10,19** Vidi: 5. Mojsijeva 32,21.

* **10,20** Vidi: Isaija 65,1.

* **10,21** Vidi: Isaija 65,2.

* **11,3** Vidi: 1. Carevima 19,10.

ljudi koji nisu savili koleno pred Balom.“* **5** Tako se, dakle, i u sadašnje vreme pojavio ostatak izabran blagodaću. **6** Ako je po blagodat, onda nije od dela, jer blagodat već ne bi bila blagodat; ako li je od dela nije više blagodat, jer delo već ne bi bilo delo.

7 Šta dakle reći? Izrael nije dobio ono što usrdno traži, ali izabrani su to dobili. A ostalima je srce otvrdlo, **8** kao što je napisano: „Bog im je dao duh dubokog sna, oči da ne vide i uši da ne čuju,“* sve do današnjeg dana. **9** I David kaže: „Neka im njihova trpeza postane zamka i klopka i kamen spoticanja i plata! **10** Neka im oči potamne da ne vide i leđa njihova stalno budu pognuta.“*

11 Zato pitam: Da li su se spotakli tako da su pali? Nipošto! Nego zbog njihovog pogrešnog koraka dolazi spasenje ljudima iz drugih naroda, da se izazove ljubomora Izraelovog naroda. **12** A ako je njihovo sagrašenje bogatstvo za svet, i njihovo umanjenje bogatstvo naroda*, koliko će više njihova punina? **13** A sad govorim vama koji ste iz drugih naroda. Pošto sam ja apostol poslat drugim narodima, veličam svoju službu, **14** ne bih li nekako izazvao ljubomoru onih koji su moje telo i spasao neke od njih. **15** Jer ako je njihovo odbacivanje pomirenje za svet, šta će tek biti njihovo prihvatanje, ako ne prelaz iz smrti u život? **16** Ako su prvine testa svete, sveto je i celo testo. I ako je koren svet, svete su i grane.

17 Ali ako su neke grane odlomljene, a ti, divlja maslina, nakalemljen među preostale, pa imaš udela u blagoslovima koje daje koren masline, **18** nemoj da se uznosiš nad granama. A ako se uznosiš nad njima, seti se: Ne nosiš ti koren, nego

* **11,4** Vidi: 1. Carevima 19,18.

* **11,8** Vidi: Isaija 29,10.

* **11,10** Isaija 69,22.

* **11,12** Ili „neznabožaca“.

koren tebe. **19** Na to ćeš reći: „Grane su odlomljene da ja budem nakalemljen.“ **20** Dobro! Oni su odlomljeni jer nisu imali vere, a ti stojiš zbog vere. Nemoj više visoko misliti o sebi, nego se boj. **21** Jer ako Bog nije poštdeo prirodne grane, neće ni tebe poštediti. **22** Pogledaj, dakle, Božju dobrotu i strogost - strogost prema onima koji su pali, a Božju dobrotu prema tebi, ako ostaneš u njegovoj dobroti. U protivnom, i ti ćeš biti odsečen. **23** A i oni će, ako ne ostanu u svom neverovanju, biti nakalemljeni, jer ih Bog može opet nakalemiti. **24** Jer ako si ti odsečen od masline koja je po prirodi divlja i protivno prirodi nakalemljen na pitomu maslinu, koliko će lakše ovi koji su prirodne grane biti nakalemljeni na sopstvenu maslinu!

25 Jer ne želim, braćo, da budete u neznanju u pogledu ove tajne, kako ne biste sami sebe smatrali mudrima: slepoća Izraelu pade u deo dokle se ne popuni nezabožaca koliko treba. **26** I tako će sav Izrael biti spasen. Kao što je napisano: „Izbavitelj će doći sa Ciona i odvrtiće bezbožnost od Jakova. **27** I ovo je savez koji ću sklopiti s njima, kad uklonim njihove grehe.“* **28** Istina, u pogledu dobre vesti oni su neprijatelji, za vašu dobrobit, ali u pogledu Božjeg izbora oni su voljeni zbog svojih praočeva. **29** Jer Bog neće zažaliti zbog svojih darova i poziva. **30** Jer kao što ste vi nekada bili neposlušni Bogu, pa ste vi sada zbog njihove tvrdoglavosti* stekli milosrđe, **31** tako su i oni sada tvrdoglavi, da bi preko vašeg milosrđa i oni mogli steći milosrđe. **32** Jer Bog je sve ljude zatvorio u neverstvo, da svima ukaže milosrđe. **33** O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjeg! Kako su neistraživi njegovi sudovi i nedokučivi njegovi putevi!

* **11,27** Vidi: Isaija 59,20.

* **11,30-32** U originalnom značenju: „onaj koji se ne može ubediti u nešto zbog neverstva.“

34 Jer „ko je upoznao Gospodnji um, ko je njegov savetnik“? **35** Ili: „Ko mu je prvi nešto dao, pa da treba da mu vrati?“* **36** Jer sve je od njega i kroz njega i za njega. Njemu neka je slava u svu večnost. Amin.

12 Zato vas, braćo, usrdno molim Božjom samilošću da svoja tela date kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, da služite Bogu koristeći svoj razum. **2** I ne dajte da vas i dalje oblikuje ovo doba, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, da utvrdite šta je Božja volja - šta je dobro, ugodno i savršeno.

3 Jer po blagodati koja mi je ukazana kažem svakome među vama da ne misli o sebi više nego što treba da misli, nego da misli o sebi razumno, svako po veri koju mu je Bog udelio. **4** Jer kao što u jednom telu imamo mnogo udova, ali nemaju svi udovi istu ulogu, **5** tako smo i mi, iako nas je mnogo, jedno telo u Hristu, a kao pojedinci smo udovi jedni drugima. **6** Dakle, imamo različite darove, prema blagodati koja nam je ukazana: ako je to prorokovanje, prorokujmo prema veri koja nam je udeljena; **7** ako je to služenje, izvršavajmo tu službu; ako neko poučava, neka se posveti poučavanju; **8** ako neko podstiče, neka se posveti podsticanju; onaj ko deli, neka to čini darežljivo; onaj ko predvodi, neka to čini revno; onaj ko pokazuje milosrđe, neka to čini radosno.

9 Neka vaša ljubav ne bude licemerna. Mrzite zlo, držite se dobra. **10** Bratskom ljubavlju srdačno volite jedni druge. Prednjačite u međusobnom poštovanju. **11** U poslu ne budite lenji. Neka vas duh podstiče na revnost. Služite Gospodu. **12** Radujte se u nadi. Strpljivo podnosite nevolju. Ustrajte u molitvi. **13** Delite sa svetima prema njihovim potrebama. Budite gostoljubivi. **14** Blagosiljajte one koji vas pro-

* **11,34.35** Vidi: Isaija 40,13.

gone - blagosiljajte, a ne proklinjite. **15** Radujte se s onima koji se raduju, plaćite s onima koji plaću. **16** O drugima mislite onako kako mislite i o sebi. Ne mislite visoko o sebi, nego neka vas privlači ono što je ponizno. Ne smatrajte sami sebe razumnima.

17 Nikome ne vraćajte zlo za zlo. Činite ono što svi ljudi smatraju dobrim. **18** Ako je moguće, koliko od vas zavisi, budite u miru sa svim ljudima. **19** Ne osvećujte se, voljeni, nego dajte mesta gnevu Božjem, jer je pisano: „Moja je osveta, ja ću uzvratiti, kaže Gospod.“* **20** Nego „ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga, ako je žedan, daj mu da pije, jer čineći to, zgrćeš užareno ugljevlje na njegovu glavu“.* **21** Ne daj da te zlo nadvlada, nego nadvlada- vaj zlo dobrim.

13 Neka se svaka duša pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene. **2** Zato, ko se suprotstavlja vlasti, protivi se Božjem uređenju, a oni koji mu se protive navući će osudu na sebe. **3** Jer onih koji vladaju ne treba se bojati kad se čini dobro, nego kad se čini zlo. Dakle, ako ne želiš da se bojiš vlasti, čini dobro, pa ćeš dobiti pohvalu od nje. **4** Jer ona je Božji sluga za tvoje dobro. Ali ako činiš zlo, boj se, jer ne nosi mač bez razloga. Ona je Božji sluga, osvetnik koji iskaljuje njegov gnev nad onim koji čini zlo. **5** Zato morate biti poslušni, ne samo zbog Božjeg gneva nego i zbog svoje savesti. **6** Zato i plaćate poreze. Jer vlasti su Božje sluge koje izvršavaju ono za šta su postavljene. **7** Svakome dajte što mu pripada: onome ko traži porez - porez, ko traži danak - danak, ko traži strah - strah, ko traži čast - čast.

8 Ne budite nikome ništa dužni, osim

* **12,19** Vidi: 5. Mojsijeva 32,35.

* **12,20** Vidi: Priče 25,21.

da volite jedni druge. Jer ko voli bližnjeg, ispunio je Zakon. **9** Jer zapovesti iz Zakona: „Ne učini preljubu“, „Ne poćini zloćin ubistva“, „Ne ukradi“, „Ne svedoći lažno“, „Ne poželi“, i ako ima još koja zapovest, sažete su u ovim rećima: „Voli svog bližnjeg kao samog sebe.“ **10** Ljubav ne ćini zlo bližnjem. Dakle, ljubav je ispunjenje Zakona.

11 Činite to tim više što znate koje je vreme, da vam je već došao ćas da se probudite, jer nam je sada spasenje bliže nego kad smo postali vernici. **12** Noć je poodmakla, dan se približio. Zato svucimo dela tame i obucimo oruđe svetlosti. **13** Živimo dolićno, kao po danu - bez razuzdanih gozbi i pijanki, bez bludnićenja i besramnih dela, bez svađe i ljubomore. **14** Naprotiv, obucite se u Gospoda Isusa Hrista i ne razmišljajte o tome kako da udovoljite željama tela.

14 Prihvatite onoga ko je slab u veri, ali ne zato da prosuđujete nedoumice koje se javljaju u mislima. **2** Neko veruje da sme sve da jede, a onaj ko je slab jede bilje. **3** Ko jede, neka ne prezire onoga ko ne jede, a ko ne jede, neka ne osuđuje onoga ko jede, jer ga je Bog prihvatio. **4** Ko si ti da osuđuješ tuđeg slugu? Njegov gospodar odlučuje da li će on stajati ili pasti. A stajaće, jer ga Gospod može podržati.

5 Neko smatra da je jedan dan važniji od drugog, a drugi smatra da su svi dani jednaki. Neka svako bude potpuno uveren u svoje mišljenje. **6** Ko misli da je neki dan poseban, zbog Gospoda tako misli. I ko jede, zbog Gospoda jede, jer zahvaljuje Bogu, a ko ne jede, zbog Gospoda ne jede, i takođe zahvaljuje Bogu. **7** Jer niko od nas ne živi samo sebi i niko ne umire samo sebi. **8** Jer ako živimo, Gospodu živimo, i ako umiremo, Gospodu umiremo. Dakle, bilo da živimo bilo da umiremo,

Gospodu pripadamo. **9** Zato je Hristos umro i oživeo, da bude Gospodar i mrtvima i živima.

10 A ti, zašto osuđuješ svog brata? Ili zašto prezireš svog brata? Jer svi ćemo stati pred Hristovu sudsku stolicu. **11** Jer je pisano: „Tako ja bio živ’, kaže Gospod, ‘preda mnom će se saviti svako koleno i svaki će jezik javno priznati Boga’.”* **12** Dakle, svako će od nas položiti Bogu račun za sebe.

13 Zato nemojmo više osuđivati jedni druge, nego radije odlučite da ne stavljate pred brata nešto zbog čega bi se mogao spotaći ili posrnuti. **14** Znam i uveren sam u Gospodu Isusu da ništa nije nečisto samo po sebi. Samo ako neko smatra nešto nečistim, njemu je to nečisto. **15** Jer ako je zbog hrane tvoj brat žalostan, više ne postupaš po ljubavi. Nemoj svojom hranom da upropastiš onoga za koga je Hristos umro. **16** Ne dajte, dakle, da se loše govori o vašim dobrim delima. **17** Jer Božje carstvo nije jelo i piće, nego pravednost i mir i radost po Svetom Duhu. **18** Jer ko tako služi Hristu, služi Bogu, a i ljudi ga cene.

19 Zato se trudimo da unapređujemo mir i da se međusobno izgrađujemo. **20** Ne rušite Božje delo zbog jela. Zaista, sve je čisto, ali štetno je ako neko jede i time drugog navodi na spoticanje. **21** Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne činiti ništa zbog čega bi se tvoj brat mogao spotaći, uvrediti ili postati slabiji. **22** Uverenje koje imaš zadrži za sebe pred Bogom. Srećan je onaj ko samog sebe ne osuđuje zbog onoga što je odlučio da učini. **23** Ali ako se dvoumi, već je osuđen ako jede, jer ne jede iz uverenja. A sve što se ne čini iz uverenja, greh je.

15 Mi koji smo jaki moramo da nosimo slabosti onih koji nisu jaki, a ne da ugađamo sebi. **2** Neka svako od nas ugađa bližnjem u onome što je dobro za izgrađivanje. **3** Jer ni Hristos nije ugađao sebi, nego, kao što je napisano: „Ruženja onih koji su se tebi rugali pala su na mene.”* **4** Jer sve što je nekada napisano, napisano je nama za pouku, da svojom istrajnošću i utehom iz Pisama imamo nadu. **5** A Bog koji daje istrajnost i utehu neka vam omogući da u međusobnom ophođenju razmišljate poput Hrista Isusa, **6** kako biste jednodušno, jednim ustima, slavili Boga i Oca našeg Gospoda Isusa Hrista.

7 Zato rado prihvatajte jedni druge, kao što je i Hristos prihvatio nas na slavu Bogu. **8** Jer kažem da je Hristos postao sluga obrezanih kako bi potvrdio Božju istinitost i verodostojnost obećanja koja je Bog dao njihovim praočevima **9** i kako bi narodi slavili Boga zbog njegovog milosrđa. Kao što je napisano: „Zato te javno priznajem među narodima i pesmom slavim ime tvoje.”* **10** I još kaže: „Veselite se, narodi, s narodom njegovim.”* **11** I još: „Hvalite Gospoda, svi narodi, hvalite ga sva plemena.”* **12** A Isaija kaže: „Pojavaće se koren Jesejev, ustaće da vlada narodima. U njega će se uzdati narodi.”* **13** Neka vas Bog koji daje nadu ispuni svom radošću i mirom zato što verujete, da biste obilovali nadom posredstvom sile Svetog Duha.

14 A ja sam i sam uveren za vas, braćo moja, da ste i vi puni dobrote, ispunjeni svim potrebnim znanjem, i da možete opominjati jedni druge. **15** Ipak, o nekim stvarima vam pišem otvorenije, kako bih

* **15,3** Vidi: Psalam 69,9.

* **15,9** Vidi: Psalam 18,49.

* **15,10** Vidi: 5. Mojsijeva 32,43.

* **15,11** Vidi: Psalam 117,1.

* **15,12** Vidi: Isaija 11,1.

* **14,11** Vidi: Isaija 45,23.

vas na njih podsetio, zbog blagodati koju mi je Bog ukazao, **16** da vršim sveto delo propovedanja Božje dobre vesti kao sluga Hrista Isusa među drugim narodima, kako bi ti narodi bili prineseni Bogu kao ugodan prinos, posvećen Svetim Duhom.

17 Zato se u Hristu Isusu mogu hvaliti kada je reč o mojoj službi Bogu. **18** Jer se ne usuđujem da govorim ni o čemu drugom osim o onome što je Hristos učinio preko mene, da bi narodi bili poslušni. Učinio je to mojom rečju i delom, **19** silom čuda i znakova, snagom Svetog Duha, tako da sam od Jerusalima pa uokolo sve do Ilirika temeljno propovedao dobru vest o Hristu. **20** I tako sam odlučio da ne objavljujem dobru vest tamo gde se Hristos već spominjao, kako ne bih gradio na temelju koji je postavio neko drugi, **21** nego, kao što je napisano: „Videće oni kojima još nije javljeno i razumeće oni koji još nisu čuli.”¹⁵

22 Zato sam i bio mnogo puta sprečen da dođem kod vas. **23** Ali pošto sada u ovim krajevima više nema područja gde se još nije propovedalo, a već nekoliko godina čeznem da dođem kod vas, **24** zaista se nadam da ću vas videti na proputovanju, kad pođem u Španiju, i da ćete me tamo ispratiti nakon što se prvo donekle nauživam vašeg društva. **25** A sada idem u Jerusalim da pomognem svetima. **26** Jer oni u Makedoniji i Ahaji rado su skupili pomoć za siromašne svete u Jerusalimu. **27** Istina, oni su to rado učinili, a bili su im i dužnici. Jer ako su narodi dobili ideo u njihovim duhovnim dobrima, onda su dužni da im služe svojim telesnim dobrima. **28** Dakle, kad to obavim i uredno im predam ovaj plod, uputiću se u Španiju i usput ću doći kod vas. **29** A znam da ću, kad dođem kod vas, doći u punini blagoslova dobre vesti Hristove.

* **15,21** Vidi: Isaija 52,15.

30 Zaklinjem vas, braćo, kroz Gospoda našeg Isusa Hrista, i kroz ljubav od Duha, da se zajedno sa mnom gorljivo molite Bogu za mene, **31** da budem izbavljen od nevernika u Judeji i da pomoć koju nosim u Jerusalim bude ugodna svetima, **32** kako bih po Božjoj volji radosno došao k vama i okrepio se zajedno s vama. **33** Neka Bog koji daje mir bude sa svima vama. Amin.

16 Preporučujem vam Fibu, našu sestru, koja služi pozvanima u Kenhrejji: **2** Primite je u Gospodu kako dolikuje svetima i pomozite joj u svemu što joj od vas zatreba, jer je i ona bila zaštitnica mnogima, pa i meni.

3 Pozdravite Prisku i Akilu, moje saradnike u Hristu Isusu, **4** koji su svoj život izložili opasnosti zbog mene. Njima sam zahvalan ne samo ja nego i svi pozvani iz drugih naroda. **5** Pozdravite i pozvane u njihovoj kući. Pozdravite mog voljenog Epeneta, koji je među prvima u Aziji postao Hristov sledbenik. **6** Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za vas. **7** Pozdravite Andronika i Junija, moje rođake i moje zatvorske drugove, koji uživaju ugled među apostolima i koji su Hristovi sledbenici duže nego ja.

8 Pozdravite Amplijata, mog voljenog brata u Gospodu. **9** Pozdravite Urbana, našeg saradnika u Hristu, i mog voljenog Stahija. **10** Pozdravite Apela, prokušanoga u Hristu. Pozdravite Aristobulove ukućane. **11** Pozdravite Irodiona, mog rođaka. Pozdravite Narkisove ukućane koji su u Gospodu. **12** Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persidu, našu voljenu sestru, jer se mnogo trudila u Gospodu. **13** Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodu, i majku njegovu i moju. **14** Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Hermesa, Patrobu, Ermija i braću koja su s njima. **15** Pozdravite Filologa i Juliju, Ne-

reja i njegovu sestru i Olimpu i sve svete koji su s njima. **16** Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem. Pozdravljaju vas sve Hristove skupštine.

17 Molim vas, braćo, budite na oprezu zbog onih koji stvaraju podele i navode druge da se spotiču u veri, nasuprot učenju kome ste poučeni, i klonite ih se. **18** Jer takvi ne služe našem Gospodu Hristu, nego željama svog tela, pa slatkim i laskavim rečima zavode srca bezazlenih. **19** Zaista, svi su saznali za vašu poslušnost. Zato se radujem zbog vas. Ali želim da budete mudri s obzirom na dobro, a nedužni s obzirom na zlo. **20** A Bog mira uskoro će satrti Sotonu pod vašim nogama. Neka blagodat našeg Gospoda Isusa Hrista bude s vama. Amin.

21 Pozdravlja vas Timotej, moj saradnik, i Lukije i Jason i Sosipatar, moji rođaci.

22 Pozdravljam vas u Gospodu ja, Tertije, koji sam zapisao ovo pismo.

23 Pozdravlja vas Gaj, koji je bio domaćin meni i celoj skupštini. Pozdravlja vas Erast, gradski blagajnik, i Kvart, njegov brat. **24** Blagodat našeg Gospoda Isusa sa svima vama. Amin.

25 A Bogu - koji vas može učvrstiti po dobroj vesti koju objavljujem i po propovedanju o Isusu Hristu, prema otkrivanju tajne koja je skrivana od merljivih vremena, **26** a sada se objavila i obznanjena je preko proročanskih Pisama među svim narodima po zapovesti večnog Boga kako bi stekli veru i bili mu poslušni - **27** njemu, jedinom mudrom, neka je slava kroz Isusa Hrista u svu večnost. Amin.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Filipa

Pisanje završeno: oko 55. n. e.

PRVA POSLANICA KORINĆANIMA

1 Pavle, Božjom voljom pozvan za apostola Isusa Hrista, i naš brat Sosten, **2** Pozvanima* od Boga u Korintu, koji ste posvećeni u Hristu Isusu, pozvanim svetim, i svima koji posvuda prizivaju ime Gospoda našeg Isusa Hrista, i njihovog i našeg: **3** Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

4 Uvek zahvaljujem Bogu za vas zbog Božje blagodati koja vam je ukazana u Hristu Isusu. **5** Zahvaljujem što ste se u njemu obogatili u svemu - u svakom kazivanju i svakom znanju - **6** jer se svedočanstvo o Hristu utvrdilo među vama, **7** tako da ne oskudevate ni u jednom daru, dok željno očekujete da se pojavi naš Gospod Isus Hristos. **8** Bog će vas i učiniti postojanima do kraja, da budete bez ikakve krivice u dan našeg Gospoda Isusa Hrista. **9** Veran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu sa svojim Sinom Isusom Hristom, našim Gospodom.

10 Podstičem vas, braćo, imenom našeg Gospoda Isusa Hrista, da svi jedno govorite i da među vama ne bude podela, nego da budete potpuno ujedinjeni istim umom i istim načinom razmišljanja. **11** Jer su mi Hlojini ukućani javili za vas, braćo moja, da među vama ima svađa. **12** Mislim na to što svako od vas govori: „Ja sam Pavlov“, „A ja Apolov“, „A ja Kifin“, „A ja Hristov“. **13** Dakle, Hristos je podeljen. Zar je Pavle bio razapet za vas? Ili ste u

* **1,2** Grčka reč „eklesija“ doslovno znači „pozvani“ (od Boga iz sveta) u duhovnu zajednicu. U ovom prevodu Novog Saveza na nekim mestima upotrebljena je reč „skupština“.

Pavlovo ime kršteni? **14** Zahvalan sam Bogu što nisam krstio nikoga od vas, osim Krispa i Gaja, **15** pa niko ne može da kaže da ste kršteni u moje ime. **16** Da, krstio sam i Stefanin dom. Inače, ne znam da li sam još nekog krstio. **17** Jer Hristos me nije poslao da krštavam, nego da objavljujem dobru vest, i to ne mudrim rečima, da Hristov krst ne bi bio obezvređen.

18 Jer ono što se govori o krstu ludost je onima koji odlaze u propast, a nama koji se spasavamo to je Božja sila. **19** Jer pisano je: „Uništiću mudrost mudrih, i odbaciću umnost umnih.“ **20** Gde su mudraci ovog doba? Gde su književnici? Gde su oni što vole rasprave? Zar Bog nije mudrost sveta pretvorio u ludost? **21** Jer Božja mudrost se ogleda u ovome: Svet svojom mudročću nije upoznao Boga, ali Bog je odlučio da ludošću onoga što se propoveda spase one koji veruju.

22 Jer Judejci traže čudesne znakove i Grci traže mudrost, **23** a mi propovedamo Hrista rassetog, koji je Judejcima kamen spoticanja, a neznabošcima ludost, **24** ali pozvanima - i Judejcima i Grcima - Hrista, koji je Božja sila i Božja mudrost. **25** Jer je Božja „ludost“ mudrija od ljudi i Božja „slabost“ jača je od ljudi.

26 Jer vidite, braćo, da među vama koji ste pozvani nema mnogo mudrih po ljudskim merilima, ni mnogo moćnih, ni mnogo onih plemenitog roda. **27** Naprotiv, ono što svet smatra ludim Bog je izabrao da postidi mudrace, i ono što svet smatra slabim Bog je izabrao da postidi ono što je jako, **28** i ono što svet smatra neplemeni-

tim i što prezire, što smatra bezvrednim, izabrao je Bog da uništi ono što svet smatra vrednim, **29** kako se nijedan čovek ne bi hvalio pred Bogom. **30** Iz kog ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i iskupljenje; **31** da bi bilo kao što je napisano: „Ko se hvali, neka se hvali Gospodom.“*

2 Zato, kad sam došao k vama, braćo, nisam se trudio da vas zadivim rečima ili mudrošću dok sam vam objavljivao Božju tajnu. **2** Naime, odlučio sam da među vama neću govoriti ni o čemu drugom osim o Isusu Hristu, i to respektom. **3** I došao sam k vama slab i u strahu i u velikom drhtanju. **4** I moj govor i propovedanje nije se zasnivalo na uverljivim rečima ljudske mudrosti, nego na pokazivanju Duha i sile Božje, **5** da se vaša vera ne bi zasnivala na ljudskoj mudrosti, nego na Božjoj sili.

6 A o mudrosti govorimo među zrelima, ali ne o mudrosti ovog doba, niti vladara ovog doba, koji će otići u propast. **7** Naprotiv, govorimo o Božjoj mudrosti izraženoj u tajni, o sakrivenoj mudrosti. Bog je pre mnogo vekova unapred odredio tu svoju nameru za našu slavu. **8** Tu mudrost nije upoznao nijedan od vladara ovog doba, jer da su je upoznali, ne bi slavnog Gospoda razapeli. **9** Nego, kao što je napisano: „Što oko nije videlo i uho nije čulo i što u srce čovečije nije došlo, to je Bog pripremio za one koji ga vole.“* **10** A nama je Bog to otkrio svojim Duhom, jer Duh sve istražuje, čak i dubine Božje.

11 Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg. **12** A mi nismo primili duh sveta, nego Duh koji je od Boga, da spoznamo ono što nam je Bog

podario. **13** O tome i govorimo, ne rečima kojima uči ljudska mudrost, nego onima kojima uči Duh, dok se služimo duhovnim rečima da objasnimo ono što je duhovno.

14 A telesni čovek ne prihvata ono što je od Božjeg Duha, jer je to za njega ludost, i ne može to spoznati, jer to treba da se prosuđuje na duhovan način. **15** Ali duhovni čovek pravilno prosuđuje sve, a njega niko ne može pravilno prosuditi. **16** Jer „ko je upoznao Gospodnji um, da bi ga nečem poučio?“* A mi imamo Hristov um.

3 I tako vam ja, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnim ljudima, nego kao telesnim ljudima, kao maloj deci u Hristu. **2** Hranio sam vas mlekom, a ne čvrstom hranom, jer je još niste mogli podneti. A ni sada je ne možete podneti, **3** jer ste još telesni. Jer dok među vama ima ljubomore i svađe, zar niste telesni i zar ne postupate kao i drugi ljudi? **4** Jer kad jedan govori: „Ja sam Pavlov“, a drugi: „Ja sam Apolov“, zar niste isti kao i drugi ljudi?

5 Ko je, dakle, Apolo? A ko je Pavle? Samo sluge koje izvršavaju službu koju im je Gospod dao i preko kojih ste postali pobožni. **6** Ja sam posadio, Apolo je zalio, ali Bog je dao da raste. **7** Tako niti je nešto onaj koji sadi, niti onaj koji zaliva, nego Bog koji daje da raste. **8** A onaj koji sadi i onaj koji zaliva jedno su, ali svaki će dobiti nagradu prema svom trudu. **9** Jer mi smo Božji saradnici, a vi ste Božja njiva, Božja građevina. **10** Po blagodati Božjoj koja mi je ukazana, ja sam, kao mudri glavni graditelj, postavio temelj, a neko drugi gradi na njemu. Ali neka svako pazi kako gradi na njemu. **11** Jer niko ne može da postavi neki drugi temelj osim onoga koji je već postavljen, a to je Isus Hristos. **12** A ako neko na tom temelju gradi zlatom, sre-

* **1,31** Vidi: Jeremija 9,23.

* **2,9** Vidi: Isaija 64,4.

* **2,16** Vidi: Isaija 40,13.

brom, dragim kamenom, drvetom, senom, slamom, **13** svačije će se delo pokazati u dan ispitivanja, jer će biti otkriveno vatrom i vatra će pokazati kakvo je čije delo. **14** Ako delo koje je na tom temelju sagrađeno ostane, taj koji ga je sagradio dobiće nagradu. **15** Ako nečije delo izgori, taj će pretrpeti štetu, a on će se spasti, ali kao kroz vatru.

16 Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama? **17** Ako neko uništi Božji hram, Bog će uništiti njega. Jer Božji hram je svet, a taj hram ste vi.

18 Neka se niko ne zavarava. Ako neko među vama misli da je mudar u ovom dobu, neka bude lud da bi bio mudar. **19** Jer je mudrost ovog sveta ludost pred Bogom. Naime, pisano je: „On hvata mudre u njihovom lukavstvu.“* **20** I još: „Gospod zna da su razmišljanja mudrih isprazna.“* **21** Zato neka se niko ne hvali ljudima, jer je sve vaše: **22** bio to Pavle ili Apolo ili Kifa ili svet ili život ili smrt ili ovo sadašnje ili ono buduće - sve je vaše. **23** A vi ste Hristovi, a Hristos je Božji.

4 Neka nas ljudi smatraju Hristovim poslanicima i kućepaziteljima Božjih tajni. **2** A od nastojnika se traži da bude veran. **3** A ja nimalo ne marim za to kakav biste sud mogli da donesete o meni vi ili neki ljudski sud. Ni ja ne donosim sud o samom sebi. **4** Jer ni zbog čega ne osećam grižu savesti. Ali to ne dokazuje da sam pravedan, nego je Gospod onaj koji sudi o meni. **5** Zato ni o čemu ne sudite pre nego što za to dođe vreme, dok ne dođe Gospod, koji će izneti na videlo ono što je skriveno u tami i obznaniti namere srca. I tada će svako primiti pohvalu od Boga.

6 A ovo sam, braćo, primenio na sebe i

* **3,19** Vidi: Jov 5,13.

* **3,20** Vidi: Psalam 94,11.

Apola zbog vas, kako biste na našem primeru naučili ovo: Ne idite preko onoga što je napisano, da se niko od vas ne bi ponosio smatrajući jednoga boljim od drugoga. **7** Jer ko tebi daje prednost u odnosu na nekog drugog? I šta imaš, a da nisi primio? A ako si primio, zašto se hvališ kao da nisi primio?

8 Zar ste se već nasitili? Zar ste se već obogatili? Zar bez nas carujete? Da bar carujete, pa da i mi carujemo s vama. **9** Jer čini mi se da je Bog nas apostole prikazao poslednje, kao osuđeničke na smrt, jer smo postali prizor koji gleda svet, i anđeli i ljudi. **10** Mi smo ljudi zbog Hrista, a vi ste mudri u Hristu. Mi smo slabi, a vi ste jaki. Vi ste ugledni, a mi prezreni. **11** Sve do ovog časa i gladujemo i trpimo žed i oskudno smo odeveni i grubo postupaju s nama i beskućnici smo **12** i mukotrpo radimo svojim rukama. Kad nas vređaju, blagosiljamo. Kad nas progone, strpljivo podnosimo. **13** Kad nas kleveću, odgovaramo ljubazno. Postali smo kao smetlište sveta, kao svačiji otpad - sve do sada.

14 Ovo ne pišem da vas postidim, nego da vas opomenem kao svoju voljenu decu. **15** Jer da imate i deset hiljada vaspitača u Hristu, nemate više očeva. Jer ja sam vam otac u Hristu Isusu posredstvom dobre vesti. **16** Zato vas usrdno molim, ugledajte se na mene. **17** Zato vam šaljem Timoteja, jer je on moje voljeno i verno dete u Gospodu. On će vas podsetiti na načela kojih se držim dok služim Hristu Isusu, o kojima poučavam svuda u svakoj skupštini.

18 Neki se uzvisuju kao da ja neću doći kod vas. **19** Ali doći ću vam uskoro, ako bude Gospodnja volja, ne zato da saznam šta govore ti koji se uzvisuju, nego da saznam kakva je njihova sila. **20** Jer Božje carstvo nije u rečima, nego u sili. **21** Šta želite, da vam dođem s prutom, ili s ljubavlju i duhom blagosti?

5 Zaista, čuje se da među vama ima bluda, i to takvog bluda kakvog nema ni među neznabošcima: da jedan od vas ima ženu svog oca. **2** A vi se još uzvišujete! Zar ne bi trebalo da tugujete i da iz svoje sredine uklonite onoga ko je počinio to delo? **3** A ja, odsutan telom, ali prisutan duhom, već sam presudio, kao da sam s vama, onome koji je tako postupio, **4** da u ime našeg Gospoda Isusa, kad se vi skupite, a i ja ću duhom biti s vama po sili našeg Gospoda Isusa, **5** takvog predate Sotoni na uništenje tela, kako bi se duh mogao spasti u Gospodnji dan.

6 Nije dobro što se hvalite. Zar ne znate da malo kvasca ukiseli celo testo? **7** Odstranite stari kvasac da biste bili novo testo, jer treba da budete beskvasni. Jer se Hrist, naša Pasha, žrtvovao za nas. **8** Zato da praznujemo, ali ne sa starim kvascem, niti s kvascem pokvarenosti i zloće, nego s beskvasnim hlebom iskrenosti i istine.

9 U pismu sam vam napisao da prestanete da se družite s bludnicima. **10** Pri tom nisam mislio da se uopšte ne smete družiti s ljudima ovog sveta koji su bludnici ili pohlepni ili iznuđivači ili idolopoklonici, jer biste inače morali da izađete iz sveta. **11** Ali sada vam pišem da prestanete da se družite sa svakim ko se zove brat, a koji je bludnik ili pohlepan ili idolopoklonik ili koji pogrdno govori o drugima ili je pijanica ili iznuđivač - s takvim nemojte ni da jedete. **12** Zašto bih ja sudio onima koji su izvan skupštine? Zar vi ne sudite onima koji su unutar skupštine, **13** a Bog sudi onima koji su izvan nje? „Uklonite zloga iz svoje sredine!”*

6 Zar se neko od vas, kad ima tužbu protiv drugoga, usuđuje da ide na sud pred nepravedne, a ne pred sve-

te? **2** Zar ne znate da će sveti suditi svetu? A ako ćete vi suditi svetu, zar ne možete suditi u sitnim sporovima? **3** Zar ne znate da ćemo suditi anđelima? A zašto onda ne bismo i onome što se tiče ovog života? **4** Ako, dakle, treba da sudite onome što se tiče ovog života, zar za sudije uzimate one koje skupština ne ceni? **5** Govorim vam to da biste se postideli. Zar među vama zaista nema nijednog mudrog koji bi mogao da sudi među svojom braćom, **6** nego brat brata vodi na sud, i to pred nevernike?

7 Zaista, krajnje je porazno za vas što se parničite među sobom. Zašto radije ne pretrpите nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu? **8** Naprotiv, vi nanosite nepravdu i štetu, i to svojoj braći.

9 Zar ne znate da nepravednici neće naslediti Božje carstvo? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni muškarc koji se upuštaju u neprirodne odnose, ni muškarc koji ležu s muškarcima, **10** ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice, ni psovači [ružitelji], ni otimači* neće naslediti Božje carstvo. **11** A neki od vas bili su takvi, ali oprani ste, posvećeni ste, opravdani u imenu našeg Gospoda Isusa Hrista, i Duhom našeg Boga.

12 Sve mi je dozvoljeno, ali nije sve korisno. Sve mi je dozvoljeno, ali neću dopustiti da bilo šta ovlada mnome. **13** Jela su za stomak, a stomak za jela. A Bog će uništiti i jedno i drugo. Ali telo nije za blud, nego za Gospoda, i Gospod za telo. **14** A Bog je vaskrsnuo Gospoda, a i nas će vaskrsnuti svojom silom.

15 Zar ne znate da su vaša tela Hristovi udovi? Hoću li, dakle, uzeti Hristove udove i učiniti ih udovima bludnice? Nipošto! **16** Zar ne znate da je onaj ko se združi s bludnicom jedno telo s njom? Jer Bog kaže: „Dvoje će biti jedno telo.”* **17** A onaj ko se združi s Gospodom jedne je

* **6,10** Ili „grabljivci”, „razbojnici”.

* **6,16** Vidi: 1. Mojsijeva 2,24.

* **5,13** Vidi: 5. Mojsijeva 17,7.

misli s njim. **18** Bežite od bluda. Svaki drugi greh koji čovek počini jeste izvan tela, ali ko čini blud, greši svom telu. **19** Zar ne znate da je vaše telo hram Svetog Duha, koji je u vama, koji imate od Boga, i da niste svoji? **20** Jer ste skupo kupljeni. Zato proslavite Boga u svojim telima, i u duhu vašem što je Božje.

7 A sada o onome što ste mi pisali: dobro je čoveku da se ne dotiče žene.

2 Ali, pošto je blud veoma raširen, neka svaki muškarac ima svoju ženu i neka svaka žena ima svog muža. **3** Muž neka izvršava svoju bračnu dužnost prema ženi, a isto tako i žena prema mužu. **4** Žena nije gospodar svog tela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svog tela, nego žena. **5** Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru, na neko vreme, da bi imali slobodnog vremena za post i molitvu, pa se onda ponovo sastanite, kako vas Sotona ne bi iskušavao zato što ne možete da se suzdržite. **6** Ali to kažem kao dopuštenje, a ne kao zapovest. **7** A želeo bih da svi ljudi budu kao i ja. Ali svako ima svoj dar od Boga, jedan ovakav, drugi onakav.

8 A onima koji nisu u braku i udovica- ma kažem: dobro im je da ostanu kao i ja. **9** Ali ako se ne mogu savladati, neka stupe u brak, jer je bolje stupiti u brak nego izgarati od strasti.

10 Onima koji su u braku zapovedam, ali ne ja, nego Gospod, da žena ne odlazi od muža - **11** ako ipak ode, neka ostane neudata ili neka se pomiri s mužem - i da muž ne ostavlja ženu.

12 A drugima kažem ja, a ne Gospod: ako neki brat ima ženu koja nije pobožna i ona pristaje da živi s njim, neka je ne ostavlja, **13** a tako i žena koja ima muža koji nije pobožan i on pristaje da živi s njom, neka ne ostavlja muža. **14** Jer muž koji nije pobožan posvećen je svojom ženom i žena koja nije pobožna posvećena

je mužem. Inače bi vaša deca bila nečista, a sada su sveta. **15** Ali ako onaj ko nije pobožan želi da ode, neka ode. Brat ili sestra u tom slučaju nisu vezani, jer vas je Bog pozvao da živite u miru. **16** Jer otkud znaš, ženo, da nećeš spasti muža? Ili otkud znaš, mužu, da nećeš spasti ženu?

17 Inače, neka svako živi onako kako mu je Gospod Bog dodelio, kako ga je pozvao. Tako određujem u svim skupština- ma. **18** Da li je neko pozvan kao obre- zan? Neka ne prepravlja obrezanje. Da li je neko pozvan kao neobrezan? Neka se ne obrezuje. **19** Obrezanje ne znači ništa, i neobrezanje ne znači ništa, već držanje Božjih zapovesti. **20** Neka svako ostane u onom stanju u kom je bio pozvan. **21** Jesi li bio pozvan kao rob? Ne brini. Ali ako možeš da postaneš slobodan, iskoristi priliku. **22** Jer svako ko je u Gospodu bio pozvan kao rob, oslobođen je i pripada Gospodu. Isto tako, ko je bio pozvan kao slobodnjak, sluga je Hristov. **23** Skupo ste kupljeni - ne budite više robovi ljudima. **24** Braćo, neka svako u čemu je pozvan ostane pred Bogom.

25 A za one koji nisu u braku nemam zapovest od Gospoda, nego iznosim svoje mišljenje kao čovek koji je dostojan poverenja jer mu je Gospod ukazao milosrđe. **26** Zato smatram da je zbog neprilika koje vladaju dobro čoveku da ostane kao što jeste. **27** Jesi li vezan za ženu? Ne traži razvod. Jesi li slobodan od žene? Ne traži ženu. **28** Ali ako i stupiš u brak, ne činiš greh. I ako onaj ko nije u braku stupi u brak, ne čini greh. Ali, takvi će imati telesnu nevolju. A ja želim da vas poštedim.

29 Ovo želim da vam kažem, braćo: malo je vremena preostalo. Od sada neka oni koji imaju ženu budu kao da je nema- ju; **30** i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se raduju, kao da se ne raduju; i koji ku- puju, kao da ne poseduju; **31** i koji koriste svet, kao da ga ne koriste u potpunosti -

jer prolazi obličje ovog sveta. **32** A želeo bih da budete bez briga. Neoženjeni se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodu. **33** A oženjeni se brine za svetovno, kako da ugodi ženi, **34** pa je podjeljen. Isto tako, neudata žena i devica brine se za Gospodnje, da bude sveta i telom i duhom. A udata se brine za svetovno, kako da ugodi mužu. **35** A ovo govorim na korist vama samima, ne da vas sputavam, nego da vas podstaknem da vaše ponašanje bude dolično i da neprestano i nesmetano služite Gospodu.

36 Ali ako neko misli da se neprilično ponaša prema svojoj devici, ako je ona prošla cvet mladosti, i treba tako da se postupi, neka uradi što hoće, on ne greši ako je uda. **37** A ako je neko postojan u srcu, i nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je rasudio u srcu svom da zadrži devicu, dobro čini. **38** Tako i onaj koji udaje svoju devicu dobro čini; ali koji ne udaje bolje čini.

39 Žena je vezana sve dok joj je muž živ. Ali ako joj muž umre,* slobodna je da se uda za koga hoće, ali samo u Gospodu. **40** Ali, po mom mišljenju, biće srećnija ako ostane kao što jeste. A mislim da i ja imam Božjeg Duha.

8 A što se tiče hrane žrtvovane idolima, znamo da o tome svi imamo znanje.

Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje. **2** Ako neko misli da nešto zna, još to ne zna onako kako bi trebalo da zna. **3** Ali ako neko voli Boga, njega Bog poznaje.

4 A što se tiče jedenja hrane žrtvovane idolima, znamo da idol zapravo nije ništa i da postoji samo jedan Bog. **5** Jer iako ima onih koji se nazivaju „bogovima“, bilo na nebu bilo na zemlji, jer ima mnogo „bogova“ i mnogo „gospodara“, **6** za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u

Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.

7 Ali to ne znaju svi. Neki, koji su do sada bili naviknuti na idole, jedu hranu kao da je žrtva idolima, i tako prljaju svoju savest, jer je slaba. **8** Ali hrana nas neće približiti Bogu - niti šta gubimo ako ne jedemo, niti šta dobijamo ako jedemo. **9** Ali pazite da ne bi možda to vaše pravo postalo kamen spoticanja slabima. **10** Jer ako tebe koji imaš znanje neko ko je slab vidi za stolom u idolskom hramu, zar se neće njegova savest odvažiti da jede hranu žrtvovanu idolima? **11** Tako zbog tvog znanja propada onaj ko je slab, tvoj brat za koga je Hristos umro. **12** A kad tako grešite svojoj braći i povređujete njihovu savest koja je slaba, grešite protiv Hrista. **13** Zato, ako hrana navodi mog brata na spoticanje, više nikada neću jesti meso, da se moj brat zbog mene ne spotakne.

9 Zar nisam slobodan? Zar nisam apostol? Zar nisam video Isusa, našeg Gospoda? Zar niste vi moje delo u Gospodu? **2** Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam, jer ste vi pečat koji potvrđuje moje apostolstvo u Gospodu.

3 Ovo je moja odbrana pred onima koji me optužuju: **4** Zar nemamo pravo da jedemo i pijemo? **5** Zar nemamo pravo da vodimo sa sobom ženu pobožnu, kao i drugi apostoli i Gospodova braća i Kifa? **6** Ili se samo Barnaba i ja moramo izdržavati sopstvenim radom? **7** Koji to vojnik služi o svom trošku? Ko sadi vinograd, a ne jede njegov rod? Ili ko pase stado, a ne pije mleko od tog stada?

8 Zar ovo govorim po ljudskim merilima? Zar to ne govori i Zakon? **9** Jer je u Mojsijevom zakonu napisano: „Ne zavezuju usta biku koji vrši žito.“* Zar je Bogu stalo do bikova? **10** Ili to kaže upravo radi nas?

* **7,39** Doslovno: „zaspi“.

* **9,9** Vidi: 5. Mojsijeva 25,4.

Zaista, radi nas je to napisano, jer ko ore, treba da ore u nadi, i ko vrši žito, treba da ga vrši u nadi da će dobiti svoj deo.

11 Ako smo mi vama sejali duhovna dobra, zar je previše ako žanjemo vaša telesna dobra? **12** Ako drugi imaju pravo na deo vaših dobara, zar mi nemamo još više prava na to? Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve podnosimo, da ne bismo postavili nekakvu prepreku dobroj vesti o Hristu. **13** Zar ne znate da oni koji vrše svetu službu jedu hranu koja dolazi iz hrama i da oni koji služe kod oltara dele žrtvu sa oltarom? **14** Tako je i Gospod odredio da oni koji objavljuju dobru vest* žive od dobre vesti. **15** Ali ja nisam ništa od toga iskoristio. I ovo nisam napisao da bi se tako postupilo prema meni, jer bolje bi bilo da umrem nego da bilo ko obezvredi ono čime se mogu pohvaliti! **16** A ako objavljujem dobru vest, to nije razlog da se hvalim, jer to mi je dužnost. Zaista, teško meni ako ne objavljujem dobru vest! **17** Ako to činim drage volje, imam nagradu, a ako to činim preko volje, ipak mi je poveren zadatak. **18** Šta mi je onda nagrada? Da propovedajući besplatno prenosim dobru vest, ne zloupotrebjavajući pravo koje imam kao propovednik dobre vesti.

19 Jer premda sam slobodan od svih, samog sebe učinio sam slugom svima da što više njih pridobijem. **20** I tako sam Judejcima bio kao Judejac, da pridobijem Judejce. Onima pod zakonom bio sam kao pod zakonom - premda ja nisam pod zakonom - da pridobijem one pod zakonom. **21** Onima bez zakona bio sam kao bez zakona - premda nisam bez Božjeg zakona, nego sam pod Hristovim zakonom - da pridobijem one bez zakona. **22** Slabima sam bio slab, da pridobijem slabe. Svima sam bio sve, da na svaki mogući način

neke spasem. **23** A sve činim radi dobre vesti, da bih je propovedao drugima.

24 Zar ne znate da u trci svi trkači trče, ali samo jedan dobija nagradu? Zato trčite tako da je osvojite! **25** A svaki se takmičar savladava u svemu. Oni to čine da bi dobili raspadljiv venac, a mi neraspadljiv. **26** Zato ja ne trčim besciljno i ne udaram pesnicom kao da bijem vazduh, **27** nego krotim svoje telo i držim ga u pokornosti kao sluga, da ne bih i sam bio odbačen nakon što sam propovedao drugima.

10 Ne želim, braćo, da budete u neznanju o ovome: Naši pračeveni su svi bili pod oblakom i svi su prošli kroz more **2** i svi su se krstili u Mojsija kad su pod oblakom prošli kroz more **3** i svi su jeli istu duhovnu hranu **4** i svi su pili isto duhovno piće. Jer su pili iz duhovne stene koja ih je pratila, a ta stena je bila Hristos. **5** Ali većina njih nije bila po volji Bogu - naime, pobijeni su u pustinji. **6** A to se dogodilo nama za primer, da ne žudimo za zlom, kao što su oni žudeli. **7** I ne budite idolopoklonici, kao neki od njih, kao što je pisano: „Narod je seo da jede i da pije, pa su ustali da igraju.“* **8** Ne činimo ni blud, kao što su neki od njih počinili blud, pa ih je u jednom danu palo dvadeset i tri hiljade. **9** I ne iskušavajmo Hrista, kao što su ga neki od njih iskušavali, pa su izginuli od zmija.*

10 I ne gundajte, kao što su neki od njih gundali, pa su izginuli od onoga koji ubija. **11** A sve im se to događalo za primer i napisano je za upozorenje nama, koji živimo na kraju vekova.

12 Dakle, ko misli da stoji, neka pazi da ne padne. **13** Nije vas zadesilo drugo iskušenje osim onoga koje je uobičajeno za ljude. Ali Bog je veran, i neće dozvoliti

* **9,14** Na grčkom jeziku „jevanđelje“.

* **10,7** Vidi: 2. Mojsijeva 32,16.

* **10,9** Vidi: 4. Mojsijeva 21,59.

da budete iskušani više nego što možete podneti, nego će stvoriti izlaz kad dođe iskušenje, da možete izdržati.

14 Zato, voljeni moji, bežite od idolopoklonstva. **15** Govorim vam kao razumnim ljudima. Sami prosudite šta govorim. **16** Zar čaša zahvalnosti za koju zahvaljujemo ne predstavlja zajednicu krvi Hristove? Zar hleb koji lomimo ne predstavlja zajednicu tela Hristovog? **17** Jer smo jedan hleb, jedno telo mnogi; jer svi u jednom hlebu imamo zajednicu.

18 Pogledajte telesni Izrael. Zar oni koji jedu žrtve ne dele te žrtve sa oltarom? **19** Šta dakle hoću da kažem? Da ono što je žrtvovano idolu znači nešto ili da idol znači nešto? **20** Ne, nego kažem da ono što neznabošci žrtvuju, demonima žrtvuju, a ne Bogu. A ja ne želim da vi imate išta zajedničko s demonima. **21** Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu demonsku. Ne možete jesti sa stola Gospodnjeg i sa stola demonskog. **22** Ili zar prkosimo Gospodu? Zar smo jači od njega?

23 Sve je dozvoljeno, ali nije sve umešno. Sve je dozvoljeno, ali nije sve na izgradnju. **24** Neka niko ne gleda svoju korist, nego korist drugoga.

25 Jedite sve meso što se prodaje na pijaci i ništa ne ispitujte radi savesti. **26** Jer „Gospodnja je zemlja i sve što je na njoj“.* **27** Ako vas neki nepobožan pozove i vi želite da se odazovete, jedite sve što se iznese pred vas, ništa ne ispitujući radi savesti. **28** Ali ako vam neko kaže: „Ovo je bilo žrtvovano“, ne jedite radi onoga koji vas je upozorio i radi savesti; jer zemlja je Gospodnja i sve što je na njoj. **29** Pri tom ne mislim na tvoju savest, nego na savest onog drugog. Jer zašto da mojoj slobodi sudi tuđa savest? **30** Ako jedem i pri tom zahvaljujem Bogu, zašto da se o meni loše govori zbog onoga za šta zahva-

ljujem Bogu?

31 Dakle, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da nešto drugo činite, sve na Božju slavu činite. **32** Ne budite na spoticanje ni Judejcima ni Grcima ni Božjoj skupštini, **33** kao što i ja svima pomažem u svemu, ne gledajući svoju korist, nego korist mnogih, kako bi bili spaseni.

11 Ugledajte se na mene, kao što se i ja ugledam na Hrista.

2 Pohvaljujem vas što u svemu mislite na mene i držite se propisa kako sam vam ih preneo. **3** Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hristos, a ženi je glava muž, a Hristu je poglavar Bog. **4** Svaki muž koji se moli ili proriče pokrivene glave sramoti svoju glavu. **5** A svaka žena koja se moli ili proriče nepokrivene glave sramoti svoju glavu, jer je to isto kao da joj je glava obrijana. **6** Jer ako se žena ne pokriva, neka se ošiša. Ali ako je za ženu sramota da se ošiša ili obrije, neka se pokriva.

7 A muž ne treba da pokriva glavu, jer je Božja slika i slava, a žena je mužu slava. **8** Jer nije muškarac nastao od žene, nego žena od muškarca. **9** I nije muškarac stvoren radi žene, nego žena radi muškarca. **10** Zato, a i zbog anđela, žena treba da ima vlast nad glavom.

11 Ipak, u Gospodu niti žena postoji bez muža, niti muž bez žene. **12** Jer kao što je žena nastala od muškarca, tako je i muškarac rođen od žene, a sve je od Boga. **13** Prosudite sami: Da li priliči ženi da se moli Bogu nepokrivene glave? **14** Zar vas sama priroda ne uči da je za muškarca sramota ako ima dugu kosu, **15** a da je ženi na čast ako ima dugu kosu? Jer kosa joj je data umesto pokrivala. **16** A ako neko hoće da se prepire oko toga i da nameće neki drugi propis, mi drugog propisa nemamo, niti ga imaju Božje skupštine.

* **10,26** Vidi: Psalam 24,1.

17 Dajući vam ova uputstva, ne mogu da vas pohvalim za to što vaši sastanci nisu na korist, nego na štetu. **18** Pre svega, čujem, a verujem da je nešto od toga i istina, da među vama nastaju podele kad se sastanete kao skupština. **19** Jer treba da bude i jeresi među vama, da se pokaže ko je prokušan među vama.

20 Dakle, kad se sastanete, zbog vašeg ponašanja nije moguće jesti Gospodnju večeru onako kako dolikuje. **21** Jer kad dođe vreme da je jedete, svaki najpre jede svoju večeru, pa jedan gladije, a drugi se opija. **22** Zar ne možete kod kuće da jedete i pijete? Ili prezirete Božju skupštinu i posramljujete one koji nemaju? Šta da vam kažem? Da vas pohvalim? Za to ne mogu da vas pohvalim.

23 Jer ja sam od Gospoda primio ono što sam vam predao: Gospod Isus je one noći kad je bio izdat uzeo hleb **24** i zahvalivši Bogu, izlomio ga je i rekao: „Uzмите, jedite, ovo je telo moje koje se predaje za vas. Činite ovo meni na spomen.“* **25** Tako je uzeo i čašu nakon što je večerao i rekao: „Ova čaša predstavlja novi savez u mojoj krvi. Činite ovo, kad god je pijete, meni na spomen.“* **26** Jer kad god jedete ovaj hleb i pijete ovu čašu, obznanjujete Gospodovu smrt, dok on ne dođe.

27 Zato, ko god nedostojno jede hleb ili pije čašu Gospodovu, ogrešiće se o Gospodovo telo i krv. **28** Dakle, neka najpre svako sebe ispita da li je dostojan, pa onda neka jede od hleba i pije iz čaše. **29** Jer ko jede i pije nedostojno, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tela Gospodnjega. **30** Zato su mnogi među vama slabi i bolesni, a dosta ih i spava. **31** Ali kad bismo raspoznali kakvi smo, ne bi nam se sudilo. **32** A kad nam Gospod sudi, on nas vaspitava, da ne budemo osuđeni sa svetom. **33** Zato, braćo moja, kad se sastanete da

jedete tu večeru, pričekajte jedni druge. **34** Ako je neko gladan, neka jede kod kuće, da vaši sastanci ne budu za osudu. A ostalo ću dovesti u red kad dođem.

12 A što se tiče darova koje daje Duh, braćo, ne želim da budete u neznanju. **2** Dok ste bili neznabošci, znate da ste na razne načine bili zavodeni da obožavate neme idole. **3** Zato želim da znate da niko ko govori Božjim Duhom ne kaže: „Isus je proklet.“ I niko ne može reći: „Isus je Gospod!“, osim Svetim Duhom.

4 Različiti su darovi, ali je isti Duh. **5** I različite su službe, ali je isti Gospod. **6** I različita su delovanja, ali je isti Bog koji na različite načine deluje u svima. **7** A Duh se ispoljava u svakome za korisnu svrhu. **8** Naime, jednome je posredstvom Duha data reč mudrosti, drugome reč znanja po tom istom Duhu, **9** drugome vera po tom istom Duhu, drugome dar lečenja po tom jednom Duhu, **10** drugome činjenje čuda, drugome proricanje, drugome sposobnost razlikovanja nadahnutih objava, drugome različiti jezici, a drugome tumačenje jezika. **11** Ali sve to čini jedan te isti Duh, deleći te darove svakom pojedincu po svojoj volji.

12 Jer kao što je telo jedno, a ima mnogo udova, i svi udovi tog tela, iako ih je mnogo, čine jedno telo - tako je i Hristos. **13** Zaista, jednim Duhom svi smo kršteni da budemo jedno telo - bili Judejci ili Grci, bili robovi ili slobodni - i svi smo jednim Duhom napojeni.

14 Jer telo se ne sastoji od jednog uda, nego od mnogih. **15** Ako noga kaže: „Nisam ruka, i zato nisam deo tela“, ne znači da zbog toga nije deo tela. **16** I ako uho kaže: „Nisam oko, i zato nisam deo tela“, ne znači da zbog toga nije deo tela. **17** Kad bi celo telo bilo oko, gde bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gde bi bilo čulo

* **11,24** Vidi: Luka 22,19.

* **11,25** Vidi: Luka 22,20.

mirisa? **18** A ovako, Bog je rasporedio udove u telu, svaki od njih, kako je hteo.

19 Kad bi svi bili isti ud, gde bi bilo telo? **20** A ovako, mnogo je udova, ali jedno je telo. **21** Oko ne može reći ruci: „Ne trebaš mi“, ni glava nogama: „Ne trebate mi.“ **22** Naprotiv, oni udovi koji izgledaju slabiji u stvari su neophodni. **23** I udove za koje mislimo da su manje časni okružujemo većom čašću. I tako naši neugledni udovi imaju veći ugled, **24** dok našim uglednim udovima to ne treba. Ali Bog je sastavio telo, dajući veću čast onom udu koji je nema, **25** da ne bude podele u telu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge. **26** I ako jedan ud trpi, svi udovi trpe s njim. A ako je neki ud proslavljen, svi drugi udovi se raduju s njim.

27 Vi ste Hristovo telo, a pojedinačno ste udovi. **28** A Bog je u skupštini postavio razne pojedince: prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, onda one koji čine čuda, zatim one koji imaju dar lečenja, one koji pomažu, one koji su sposobni da upravljaju i one koji govore različitim jezicima.* **29** Zar su svi apostoli? Zar su svi proroci? Zar su svi učitelji? Zar svi čine čuda? **30** Zar svi imaju dar lečenja? Zar svi govore drugim jezicima? Zar svi prevode? **31** Gorljivo se trudite da dobijete veće darove. A ja ću vam pokazati još uzvišeniji put.

13 Kad bih govorio ljudskim i anđeoskim jezicima, a ljubavi ne bih imao, bio bih kao zvonu koje zvoni ili činele koje zveče. **2** Kad bih imao dar proricanja i kad bih znao sve tajne i imao sve znanje i kad bih imao svu veru, tako da bih mogao i gore da premeštam, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. **3** I kad bih razdao sav svoj imetak da bih nahranio druge i kad bih smrti predao svoje telo, da

bih se hvalio, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo.

4 Ljubav dugo trpi i dobra je. Ljubav nije zavidna, ne hvali se, ne uzvisuje se, **5** ne ponaša se nepristojno, ne gleda svoju korist, nije razdražljiva, ne pamti zlo. **6** Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. **7** Sve podnosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi.

8 Ljubav nikada ne prestaje. A darovi proricanja će nestati, jezici će prestati, znanje će nestati. **9** Jer naše znanje je delimično i naše proricanje je delimično, **10** a kad dođe ono koje je potpuno, nestaćće ono koje je delimično. **11** Kad sam bio dete, govorio sam kao dete, razmišljao kao dete, rasuđivao kao dete. A kad sam postao čovek, odbacio sam ono što je detinje. **12** Jer sada vidimo odraz u ogledalu koje ne daje jasnu sliku, a tada ćemo videti licem u lice. Sada je moje znanje delimično, a tada će moje znanje biti potpuno, kao što je potpuno Božje znanje o meni. **13** A sada ostaje ovo troje: vera, nada i ljubav. Ali najveća od njih je ljubav.

14 Dajte sve od sebe u pokazivanju ljubavi, ali uz to se gorljivo trudite da dobijete darove Duha, a naročito dar proricanja. **2** Jer ko govori drugim jezikom, ne govori ljudima koji ne razumeju taj jezik, nego Bogu, jer ga niko od njih ne sluša, tako po duhu govori tajne za njih. **3** Ako proriče, svojim govorom izgrađuje, hrabri i teši ljude. **4** Ko govori drugim jezikom, izgrađuje sebe, a ko proriče, izgrađuje skupštinu. **5** A želeo bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali još više bih želeo da proričete. Jer ako onaj ko govori drugim jezicima to ne prevodi kako bi se skupština izgrađivala, onaj ko proriče veći je od njega. **6** A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći drugim jezicima, kakvu biste korist imali od mene ako vam

* **12,28** Ili: „stranim jezicima“.

ne bih govorio pomoću nebeskih objava ili znanja ili proročanstva ili pouke?

7 Jer ako nežive stvari koje proizvode zvuk - frula ili harfa - ne daju jasne tonove, kako će se znati šta se svira na fruli ili na harfi? **8** Jer ako truba oglasi nejasan poziv, ko će se spremi za boj? **9** Tako i vi, ako jezikom ne govorite razumljive reči, kako će se razumeti šta govorite? Govorićete u vetar. **10** Na svetu ima toliko različitih jezika, a nijedan nije bez značenja. **11** Ako, dakle, ne razumem značenje izgovorenih reči, biću tuđinac onome ko govori, a onaj ko govori biće meni tuđinac. **12** Tako i vi, pošto veoma čeznete za darovima Duha, nastojte da obilujete njima radi izgrađivanja skupštine.

13 Zato neka se onaj ko govori drugim jezikom moli da to može prevesti. **14** Jer ako se molim na drugom jeziku, moli se Duh koji sam dobio, ali moj um je neploдан. **15** Dakle, šta da se radi? Moliću se Duhom, ali moliću se i umom. Pevaću hvalospeve Duhom, ali pevaću ih i umom. **16** Jer ako hvališ Boga Duhom, kako će neupućen čovek reći „amin“ na tvoje zahvaljivanje Bogu, kad ne zna šta govoriš? **17** Ti doduše dobro zahvaljuješ Bogu, ali drugi se time ne izgrađuje. **18** Zahvalan sam Bogu što govorim više jezika nego svi vi. **19** Ali u skupštini bih radije rekao pet razumljivih reči, da i druge poučim, nego deset hiljada reči drugim jezikom.

20 Braćo, ne budite deca po mudrosti, nego budite mala deca po zlu, a po mudrosti budite odrasli. **21** U Zakonu je napisano: „Jezicima tuđinaca i usnama stranaca govoriću ovom narodu, ali ni tada me neće poslušati*, kaže Gospod.“ **22** Dakle, jezici nisu znak za pobožne, nego za nepobožne, a proricanje nije za nepobožne, nego za pobožne. **23** Zato, ako se cela skupština sastane zajedno i svi govore

drugim jezicima, a uđu neupućeni ili nepobožni, zar neće reći da ste poludeli? **24** Ali ako svi proričete, a uđe neki nevernik ili neko neupućen, reči svih vas na njega će delovati kao ukor i navešće ga da prosudi sebe. **25** I pokazaće se tajne njegovog srca, pa će pasti ničice i pokloniće se Bogu, priznajući: „Bog je zaista među vama.“

26 Dakle, šta da se radi, braćo? Kad se okupite, neko iznosi psalam, neko poučava, neko iznosi nebesku objavu koju je dobio, neko govori drugim jezikom, neko tumači šta je rečeno. Neka sve bude za izgrađivanje. **27** I ako neki govore drugim jezikom, neka to čine najviše dvojica ili trojica, i to po redu, a neko neka prevodi. **28** A ako nema prevodioca, neka ćute u skupštini, neka govore sebi i Bogu. **29** I neka govore dva ili tri proroka, a drugi neka razmišljaju o značenju. **30** Ali ako neko drugi ko tamo sedi dobije objavu, prvi neka ćuti. **31** Jer jedan po jedan svi možete proricati, da svi uče i da svi budu ohrabreni. **32** Naime, proroci treba da upravljaju proročkim darovima Duha. **33** Jer Bog nije Bog nereda, nego mira.

Kao i u svim skupštinama svetih, **34** žene neka ćute u skupštinama, jer im nije dozvoljeno da govore. Neka budu poslušne, kao što i Zakon kaže.* **35** A ako žele nešto da nauče, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer ne priliči ženi da govori u skupštini.

36 Pa zar je Božja reč od vas izašla? Zar je doprla samo do vas?

37 Ako neko smatra da je prorok ili da je obdaren Duhom, neka prizna ovo što vam pišem, jer je to Gospodnja zapovest. **38** Ali ako neko to ne želi da razume, neka ne razume. **39** Zato se, braćo moja, gorljivo trudite da proričete i ne zabranjujete da se govori drugim jezicima. **40** A sve neka bude pristojno i onako kako je red.

* **14,21** Vidi: Isaija 28,11.

* **14,34** Vidi: 1. Mojsijeva 3,16.

15 Ali vam napominjem, braćo, dobru vest, koju vam objavih, koju i primiste, u kojoj i stojite. **2** Kojom se i spasavate, ako držite kako vam objavih; osim ako ne verovaste uzalud.

3 A među najvažnijim poukama koje sam primio i vama predao jeste ovo: Hristos je umro za naše grehe, kao što piše u Pismima;* **4** bio je sahranjen i vaskrsnuo je treći dan, kao što piše u Pismima;* **5** pokazao se Kifi, a zatim dvanaestorici. **6** Zatim se pokazao pred više od petsto braće istovremeno. Većina njih još je živa, a neki su pomrli. **7** Zatim se pokazao Jakovu, a onda svim apostolima. **8** A poslednjem od svih pokazao se i meni, kao nekom nedonoščetu.

9 Jer ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan da se nazovem apostolom, jer sam progonio Božje pozvane. **10** Ali Božjom blagodaću jesam to što jesam. I blagodat njegova što je u meni nije bila uzaludna, nego sam se trudio više od svih njih - ali za to nisam zaslužan ja, nego Božja blagodat koja je sa mnom. **11** Dakle, tako propovedamo - bio to ja ili oni - i tako ste poverovali.

12 A ako se propoveda da je Hristos vaskrsnuo iz mrtvih, kako to da neki među vama govore da nema vaskrsenja mrtvih? **13** Jer ako nema vaskrsenja mrtvih, onda ni Hristos nije vaskrsnuo. **14** A ako Hristos nije vaskrsnuo, naše propovedanje je zaista uzaludno i naša vera je uzaludna. **15** A onda smo i lažni svedoci Božji, jer smo svedočili protiv Boga da je vaskrsnuo Hrista, koga nije vaskrsnuo ako mrtvi zaista ne vaskrsavaju. **16** Jer ako mrtvi ne vaskrsavaju, ni Hristos nije vaskrsnuo. **17** A ako Hristos nije vaskrsnuo, vaša vera je uzaludna - još ste u svojim gresima. **18** Onda su propali i oni koji su umrli u Hristu. **19** Ako se samo u ovom životu uzdamo u

Hrista, od svih ljudi nas treba najviše žaliti.

20 Ali činjenica je da je Hristos ustao iz mrtvih, i on je prvina od onih koji su umrli. **21** Jer pošto je smrt došla kroz čoveka, i vaskrsenje mrtvih dolazi kroz čoveka. **22** Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživeti. **23** Ali svako u svom redu: Hristos kao prvina, a zatim, za vreme njegovog dolaska, oni koji su Hristovi. **24** Zatim će, na kraju, kad uništi svaku upravu i svaku vlast i silu, predati carstvo svom Bogu i Ocu. **25** Jer on treba da caruje sve dok Bog ne položi sve neprijatelje pod njegove noge. **26** Kao poslednji neprijatelj biće uništena smrt. **27** Jer Bog je sve „pokorio pod njegove noge“.* A kad kaže da je „sve pokoreno“, jasno je da je pokoreno sve osim onoga koji mu je sve pokorio. **28** A kad mu sve bude pokoreno, tada će se i sam Sin pokoriti onome koji mu je sve pokorio, da Bog bude sve svi-ma.

29 A ako nije tako, čemu se onda mogu nadati oni koji se krštavaju radi mrtvih? Ako mrtvi zaista ne vaskrsavaju, zašto se onda krštavaju radi mrtvih? **30** I zašto se mi svaki čas izlažemo opasnosti? **31** Svakog dana se suočavam sa smrću, braćo, tako mi radosti koju osećam zbog vas u Hristu Isusu, našem Gospodu. **32** Ako sam se borio sa zverima u Efesu, kako to ljudi čine, kakva mi je korist od toga? Ako mrtvi ne vaskrsavaju, „jedimo i pijmo, jer ćemo sutra umreti“.* **33** Nemojte da zastranite! Zli razgovori kvare dobre navike. **34** Otreznite se čineći što je pravo i ne grešite, jer neki ne poznaju Boga. Govorim vam to da biste se postideli.

35 Ali neko će reći: „Kako će mrtvi vaskrsnuti? I kakvo će telo imati?“ **36** Bezumniče! Ono što seješ neće oživeti ako najpre ne umre. **37** I kad seješ, ne seješ onakvo telo kakvo će se pojaviti, nego

* **15,3** Vidi: 1. Mojsijeva 3,15; Isaija 53.

* **15,4** Vidi: Osija 6,2; Jona 2,1.

* **15,27** Vidi: Psalam 8,6.

* **15,32** Vidi: Isaija 22,13.

golo zrno, na primer, pšenice ili nečeg drugog. **38** A Bog mu daje telo kakvo hoće, i to svakom semenu njegovo telo. **39** Nije svako telo isto telo: drugačije je čovečije telo, a drugačije telo stoke, drugačije je telo ptica, a drugačije riba. **40** I ima nebeskih tela i zemaljskih tela, ali drugačija je slava nebeskih, a drugačija slava zemaljskih. **41** Drugačija je slava sunca, drugačija slava meseca, a drugačija slava zvezda. A i zvezda se od zvezde razlikuje po slavi.

42 Tako je i vaskrsenje mrtvih. Seje se u raspadljivosti, a vaskrsava u neraspadljivosti. **43** Seje se u sramoti, a vaskrsava u slavi. Seje se u slabosti, a vaskrsava u sili. **44** Seje se telesno telo, a vaskrsava duhovno telo. Postoji zemaljsko telo, a postoji i duhovno telo. **45** Tako je i napisano: „Prvi čovek, Adam, postao je živa duša.“ Poslednji Adam postao je duh koji daje život. **46** Ali prvo nije duhovno, nego telesno, pa onda duhovno. **47** Prvi čovek je od zemlje i zemaljski, a drugi čovek je Gospod sa nebesa. **48** Kakav je zemaljski, takvi su i drugi koji su zemaljski, a kakav je onaj koji je nebeski, takvi su i drugi koji su nebeski. **49** I kao što nosimo obličje onoga koji je zemaljski, nosićemo i obličje onoga koji je nebeski.

50 Ali ovo kažem, braćo: Telo i krv ne mogu naslediti Božje carstvo, niti raspadljivost nasleđuje neraspadljivost. **51** Evo, govorim vam tajnu: Nećemo svi zaspati smrtnim snom, ali svi ćemo se preobraziti, **52** u jednom trenutku, u tren oka, na zvuk poslednje trube. Jer truba će zatrubiti i mrtvi će vaskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se preobraziti. **53** Jer ovo raspadljivo mora da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno mora da se obuče u besmrtnost. **54** A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistinuti reči koje su na-

pisane: „Smrt je uništena* u pobedi.“ **55** „Smrti, gde je tvoja pobeda? Smrti, gde je tvoj žalac?“* **56** Žalac smrti je greh, a sila greha je Zakon. **57** Ali hvala Bogu što nam daje pobedu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista!

58 Zato, braćo moja voljena, budite postojani, nepokolebljivi, uvek zaokupljeni Gospodovim delom, znajući da vaš trud u Gospodu nije uzaludan.

16 Što se tiče sakupljanja za svete, činite i vi onako kako sam odredio galatijskim skupštinama. **2** Svakog prvog dana u sedmici neka svako od vas u svom domu stavlja na stranu i skuplja koliko može, da ne bude skupljanja kad ja dođem. **3** A kad dođem, poslaću one koje preporučite pismima da odnesu vaš dar u Jerusalim. **4** Ako bude prikladno da i ja pođem, poći će sa mnom.

5 A kod vas ću doći kad budem prolazio kroz Makedoniju,* jer ću proći kroz Makedoniju. **6** I možda ću se zadržati ili čak provesti zimu kod vas, da me ispratite tamo kuda budem pošao. **7** Naime, ne bih hteo da vas ovog puta vidim samo u prolazu, jer se nadam da ću neko vreme ostati s vama, ako Gospod dozvoli. **8** A u Efesu ću ostati do Pedesetnice,* **9** jer mi se ovde pružila dobra prilika za uspešnu službu, ali mnogo je protivnika.

10 Ako dođe Timotej, pobrinite se da kod vas bude bez straha, jer on obavlja Gospodnje delo kao i ja. **11** Zato neka ga niko ne potcenjuje. Ispratite ga u miru, da dođe k meni, jer ga čekam s braćom.

12 A što se tiče našeg brata Apola,

* **15,54** Doslovno: „progutana“. Vidi: Isaija 25,8.

* **15,55** Osija 13,14.

* **16,5** Makedonija = provincija na području današnje Grčke.

* **16,8** Misli se na praznik Sedmica ili hebrejski „Šavuot“. Vidi: 3. Mojsijeva 23.

mnogo sam ga molio da dođe kod vas s braćom, ali nikako nije imao volje da sada dođe. Ali doći će kad mu se pruži prilika.

13 Bdite, budite nepokolebljivi u veri, držite se muški, budite jaki. **14** Sve što činite, činite u ljubavi.

15 Znaete da su Stefanini ukućani među prvima u Ahaji postali pobožni i da su se posvetili služenju svetima. Zato vas podstičem, braćo, **16** da i vi budete od pomoći takvima i svakome ko sarađuje i trudi se. **17** A radujem se što su ovdje Stefana i Fortunat i Ahajik, jer su nadoknadili to što vas nema. **18** Oni su okrepili moje srce i vaše. Zato cenite takve kao što su oni. **19** Pozdravljaju vas azijske skupštine. Pozdravljaju vas srdačno u Gospodu Akila i Priska, zajedno sa skupštinom koja se sastaje u njihovoj kući. **20** Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge svetim poljupcem.

21 Ja, Pavle, pišem vam ovaj pozdrav svojom rukom.

22 Ako neko ne voli Gospoda Isusa Hrista, neka je proklet. Dođi, naš Gospode! **23** Neka blagodat Gospoda Hrista Isusa bude s vama. **24** Moja ljubav je sa svima vama u Hristu Isusu. Amin.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Filipa - Makedonija

Pisanje završeno: oko 55. n. e.

DRUGA POSLANICA KORINĆANIMA

1 Pavle, Božjom voljom apostol Hrista Isusa, i Timotej, naš brat, Božjoj skupštini u Korintu, zajedno sa svima svetima koji su u celoj Ahaji: **2** Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

3 Neka je blagoslovljen Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe, **4** koji nas teši u svakoj našoj nevolji, da bismo mi mogli da tešimo one koji su u bilo kakvoj nevolji istom utehom kojom nas same teši Bog. **5** Jer kao što se naše stradanje za Hrista umnožava, tako se posredstvom Hrista umnožava i naša uteha. **6** Ako podnosimo nevolje, to je za vašu utehu i spasenje. Ako primamo utehu, to je za vašu utehu koja vam pomaže da strpljivo podnosite ista stradanja koja i mi podnosimo. **7** I čvrsta je nada koju gajimo s obzirom na vas, znajući da ćete, kao što s drugima delite patnje, isto tako deliti i utehu.

8 Jer ne želimo, braćo, da ne znate za nevolju koja nas je zadesila u Aziji. Bili smo pod velikim pritiskom koji je prevazilazio naše snage, tako da smo već mislili da nećemo preživeti. **9** Zapravo, mislili smo da nas čeka smrtna presuda. To se dogodilo zato da se ne bismo uzdali u sebe, nego u Boga koji vaskrsava mrtve. **10** On nas je izbavio iz smrtno opasnosti i izbaviće nas. U njega se uzdamo da će nas i dalje izbavljati. **11** Uz pomoć vaše molitve za nas; za dar koji nam se daje preko mnogih osoba, hvala može biti data mnogima u našu korist.

12 Jer se hvalimo ovim, za šta i naša

savest svedoči: u svetu, a posebno među vama, živeli smo u svetosti i iskrenosti kojoj nas uči Bog i nismo se oslanjali na telesnu mudrost, nego na Božju blagodat.*

13 Jer ne pišemo vam drugo osim onoga što dobro znate i što prihvatate, a nadam se da ćete to do kraja prihvatati, **14** kao što ste jednim delom i prihvatili, naime da smo vam mi razlog da se hvalite, kao što ćete i vi nama biti u dan našeg Gospoda Isusa.

15 U tom sam uverenju već ranije nameravao da dođem kod vas, da bi vam se pružila i druga prilika da se radujete. **16** Nameravao sam da svratim kod vas na putu za Makedoniju, a zatim da na povratku iz Makedonije opet dođem kod vas da me ispratite kad pođem u Judeju. **17** Dakle, jesam li bio lakomislen kad sam to nameravao? Ili ono što nameravam, po telu nameravam, pa kažem: „Da, svakako“, a zatim: „Ne, nikako“? **18** Kao što je Bog pouzdan, tako je pouzdano i to da ono što smo vam govorili nije „da“, a istovremeno „ne“. **19** Jer Sin Božji, Hristos Isus, koga smo vam mi propovedali - ja i Silvan i Timotej - nije bio „da“, a istovremeno „ne“, nego je „da“ po njemu postalo „da“. **20** Jer koliko god ima Božjih obećanja, posredstvom njega postala su „da“. Zato kroz njega i kažemo „amin“,* da bismo proslavili Boga. **21** A onaj koji garantuje da i mi zajedno s vama pripadamo Hristu i koji nas je pomazao jeste Bog. **22**

* **1,12** Ili: „nezasluženu dobrotu“.

* **1,20** Hebrejska reč „amin“ znači „tako je“, „neka bude tako“.

On je i stavio svoj pečat na nas i u srca nam je dao Duh kao zalog za ono što će doći.

23 A ja pozivam Boga za svedoka i svojom dušom garantujem da u Korint više nisam dolazio zato što sam hteo da vas poštedim. **24** Ne kažem da smo mi gospodari vaše vere, nego smo vaši saradnici da biste bili radosni, jer vi ste postojani zbog svoje vere.

2 Zato sam odlučio da vam ne donesem žalost kad ponovo dođem kod vas. **2** Jer ako ja vas ražalostim, ko će onda mene razveseliti? Zar oni koje sam ja ražalostio? **3** Ono što sam vam napisao, napisao sam zato da se, kad dođem, ne ražalostim zbog onih zbog kojih bi trebalo da se radujem. S obzirom na sve vas, uveren sam da ono što raduje mene, raduje i sve vas. **4** Jer sam vam pisao podstaknut velikom brigom i teskobom u srcu, uz mnogo suza, ne da biste se ražalostili, nego da biste spoznali veliku ljubav koju osećam prema vama.

5 A ako me je neko ražalostio, nije ražalostio mene, nego u neku ruku - ne želim da preterujem - sve vas. **6** Takvom čoveku je dovoljno što ga je ukorila većina. **7** Zato mu, radije, spremno oprostite i utešite ga, da ga ne bi slomila prevelika žalost. **8** Zato vas molim, pokažite mu da ga volite. **9** Jer zato vam i pišem da utvrdim da li ste poslušni u svemu. **10** Kome vi nešto spremno oprostite, tome opraštam i ja. A ja, ako sam nekome nešto oprostio, oprostio sam zbog vas pred Hristom, **11** da nas Sotona ne bi prevario, jer nam njegove namere nisu nepoznate.

12 Kad sam došao u Troadu da objavi dobri vest o Hristu, premda mi se pružila dobra prilika da tamo služim Gospodu, **13** nisam imao mira jer nisam našao Tita, svog brata, pa sam se oprostio s braćom i otišao u Makedoniju.

14 Ali hvala Bogu koji nas uvek daje trijumf u Hristu, i obznanjuje miris svog poznanja preko nas u svakom mestu! **15** Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se spasavaju i koji ginu: **16** Jednima dakle miris smrtni za smrt, a drugima miris životni za život. I za ovo ko je vredan? **17** Jer mi nismo kao mnogi koji trguju Božjom rečju, nego iz iskrenih pobuda - kao od Boga, u Božjim očima, govorimo u Hristu.

3 Zar opet počinjemo da sami sebe preporučujemo? Ili nam možda, kao nekima, trebaju pisma preporuke za vas ili od vas? **2** Vi ste naše pismo, napisano na našim srcima, koje poznaju i čitaju svi ljudi. **3** Jer je očigledno da ste vi Hristovo pismo koje smo mi napisali svojom službom, koje nije napisano mastilom, nego Duhom živog Boga, ne na kamenim pločama, nego na pločama od mesa, na srcima.

4 Posredstvom Isusa Hrista to možemo s pouzdanjem reći pred Bogom. **5** Ne smatramo da smo sami od sebe sposobni da išta učinimo, nego naša sposobnost dolazi od Boga, **6** koji nas je osposobio da budemo sluge novog saveza, ne pisanog zakona, nego Duha. Jer pisani zakon osuđuje na smrt, a Duh oživljuje.

7 Ali ako je služba smrti, čija su slova bila ugravirana u kamenu, nastala u slavi, tako da Izraelovi sinovi nisu mogli netremice da gledaju Mojsijevo lice zbog slave njegovog lica, dokle ne iščezne,* **8** zar neće onda služba duha biti još slavnija? **9** Jer ako je zakon koji donosi osudu bio slavan, mnogo je slavnija služba koja donosi pravednost. **10** Tako je i ono što je jednom bilo proslavljeno sada lišeno slave, kad se uporedi s onim što ima uzvišeniju slavu. **11** Jer kad je slavno ono što presta-

* **3,7** Vidi 2. Mojsijeva 34,35, kao i fusnotu za 1. Mojsijeva 2,25.

je, mnogo će slavnije biti ono što ostaje.

12 Imajući dakle takvu nadu, govorimo s velikom slobodom, **13** a nismo poput Mojsija koji je koprenom prekrivao lice, da Izraelovi sinovi ne vide svršetak onoga što prestaje. **14** Ali njihov um je otupeo. Jer do današnjeg dana ta ista koprena stoji nepodignuta kad se čita stari savez,* jer se uklanja samo posredstvom Hrista. **15** I tako sve do danas, kad god se čitaju Mojsijevi spisi, koprena pokriva njihovo srce. **16** Ali kad se neko obrati Gospodu, koprena se uklanja. **17** Gospod je Duh, a gde je Gospodnji Duh, tamo je sloboda. **18** I dok otkrivenih lica poput ogledala odražavamo Gospodnju slavu, svi se mi preobražavamo u isti lik, odražavajući sve veću slavu, onako kako nas preobražava Gospodnji Duh.

4 Zato, budući da ovu službu imamo po milosrđu koje nam je ukazano, ne posustajemo, **2** nego smo se odrekli podmuklih prevara kojih se treba stideti, ne služimo se lukavstvom i ne izvrćemo reč Božju, nego objavljujući istinu pružamo pred Bogom dobar primer svakoj ljudskoj savesti. **3** A ako je i pokrivena dobra vest koju objavljujemo, pokrivena je onima koji odlaze u propast, **4** onima kojima je bog ovog doba zaslepio nevernički um, da do njih ne prodre svetlost slavne dobre vesti o Hristu, koji je Božje obličje. **5** Jer mi ne propovedamo sebe, nego Hrista Isusa kao Gospoda, a za sebe govorimo da smo vaše sluge radi Isusa. **6** Jer Bog koji je zapovedio da iz tame zasja svetlost, obasjao je naša srca da nam da svetlost slave Božje u licu Isusa Hrista.

7 Ali to blago imamo u zemljanim posudama, da bude očigledno da je naša izuzetna snaga od Boga, a ne od nas. **8** Pritisnuti smo sa svih strana, ali ne i sasvim pritešnjeni; u nedoumici smo, ali

ne očajavamo; **9** progonjeni smo, ali nismo napušteni; obarani smo, ali nismo uništeni. **10** Kud god pođemo, uvek u svom telu trpimo smrtne patnje kakve je trpeo Gospod Isus, da se i Isusov život pokaže u našem telu. **11** Jer mi koji smo živi uvek se nalazimo u smrtnoj opasnosti radi Isusa, da se i Isusov život pokaže u našem smrtnom telu. **12** Tako smrt deluje u nama, a život u vama.

13 Imajući pak onaj isti duh vere kao što je napisano: verovah, zato govorih; mi verujemo, zato i govorimo, **14** znajući da će onaj koji je vaskrsnuo Isusa vaskrsnuti i nas kao i Isusa i zajedno s vama postaviti nas pred sebe. **15** A sve je to radi vaše dobrobiti, da bi obilje blagodati, zbog zahvala koje će još mnogi upućivati, bilo još veće, Bogu na slavu.

16 Zato ne posustajemo. Naprotiv, ako se naš spoljašnji čovek i raspada, onaj unutrašnji se obnavlja iz dana u dan. **17** Jer naša trenutna i laka nevolja donosi nam veliku vekovnu* slavu, **18** jer mi ne gledamo na ono što se vidi, nego na ono što se ne vidi. Naime, ono što se vidi je privremeno, a ono što se ne vidi je vekovno.

5 Jer znamo da će se naša zemaljska kuća, ovaj šator, raspasti i da ćemo imati građevinu koja je od Boga, kuću koja nije načinjena rukama, večnu na nebesima. **2** Jer u ovom telu zaista uzdišemo, i čeznemo da obučemo svoje nebesko telo, **3** da se, kad ga obučemo, ne nađemo goli. **4** Naime, mi koji smo u ovom šatoru uzdišemo opterećeni, jer ne želimo da svučemo ovaj, nego da obučemo drugi, da život proguta ono što je smrtno. **5** A za to nas je pripremio Bog, koji nam je dao Duh kao zalag za ono što će doći. **6** Zato

* **3,14** Odnosno hebrejski Tanah.

* **4,17** Pridev „vekovna“ odnosi se na poslednje najslavnije razdoblje kada se prima konačno spasenje.

smo uvek puni hrabrosti i znamo: dok stanujemo u telu, nismo kod Gospoda, **7** jer živimo po veri, a ne po onome što vidimo. **8** Ali puni smo hrabrosti i više bismo voleli da nismo u telu i da živimo kod Gospoda. **9** Zato se i trudimo da mu budemo po volji gde god da živimo - ili kod njega ili u telu. **10** Jer svi mi moramo stati pred Hristovu sudsku stolicu, da svako dobije platu za ono što je u telu zaslužio, po onome što je učinio, bilo dobro, bilo zlo.

11 Poznajući, dakle, strah Gospodnji, trudimo se da uverimo ljude. Pred Bogom smo otkriveni, a nadam se da smo otkriveni i pred vašom savešću. **12** Ne preporučujemo vam opet sami sebe, nego vam dajemo razlog da se hvalite nama, kako biste imali šta da odgovorite onima koji se hvale spoljašnjošću, a ne srcem. **13** Jer ako smo sišli s uma, to je bilo radi Boga, a ako smo zdrave pameti, to je radi vas. **14** Jer Hristova ljubav nas pokreće, jer smo zaključili ovo: jedan čovek je umro za sve, pa su tako svi umrli; **15** on je umro za sve da oni koji žive ne žive više za sebe, nego za onoga koji je umro za njih i bio vaskrsnut.

16 Zato mi od sada nikoga ne poznamo po telu. Ako smo Hrista i poznavali po telu, sada ga tako više ne poznajemo. **17** Dakle, ako je neko u Hristu, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo. **18** A sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom kroz Isusa Hrista i dao nam službu pomirenja, **19** da objavljujemo da je Bog bio u Hristu i pomirio svet sa sobom, ne računajući im njihove prestupe, i stavio u nas reči pomirenja.

20 Mi smo, dakle, ambasadori za Hrista, i to je kao da Bog preko nas moli ljude. Usrdno vas molimo umesto Hrista: „Pomirite se s Bogom.“ **21** Onoga koji nije znao greha, učini grehom nas radi, da mi postanemo pravda Božija u njemu.

6 Kao njegovi saradnici ponovo vas molimo da ne propustite da ispunite svrhu Božje blagodati koju ste primili.

2 Jer on kaže: „U vreme svoje milosti uslišio sam te, u dan spasenja pomogao sam ti.“¹⁶ Evo, sada je vreme milosti! Evo, sada je dan spasenja!

3 Ni u čemu ne dajemo nikakav razlog za spoticanje, da se našoj službi ne bi imalo šta prigovoriti, **4** nego se u svemu preporučujemo kao Božje slugе: postojanošću u mnogim kušnjama, u nevoljama, u oskudici, u poteškoćama, **5** pod udarcima, u zatvorima, u bunama, u napornom radu, u besanim noćima, u gladovanju. **6** Preporučujemo se i čistotom, znanjem, dugim trpljenjem, dobrotom, Svetim Duhom, nelicemernom ljubavlju, **7** istinitim rečima, Božjom snagom. Preporučujemo se noseći oružje pravednosti u desnici i levici, **8** slavom i sramotom, lošim glasom i dobrim glasom, kao varalice, a ipak poštenu, **9** kao nepoznati, a ipak dobro poznati, kao oni koji umiru, a evo, ipak živimo, kao kažnjeni, ali ne ubijeni, **10** kao ožalošćeni, a uvek radosni, kao siromašni, a koji mnoge obogaćuju, kao oni koji nemaju ništa, a ipak imaju sve.

11 Sve smo vam otvoreno rekli, Korinćani, i srce nam se širom otvorilo. **12** Vama nije tesno u nama, ali vam je tesno u vašim srcima. **13** Uzvratite na isti način - kao deci vam govorim - i vi širom otvorite svoje srce.

14 Ne budite u istom jarmu s nevernicima. Jer šta imaju zajedničko pravednost i bezakonje? Ili šta imaju zajedničko svetlost i tama? **15** Nadalje, u čemu se slažu Hristos i Belijal? Ili šta je zajedničko pobožnom i nepobožnom? **16** I kako se Božji hram slaže s idolima? Jer mi smo hram živog Boga, kao što je Bog rekao: „Prebi-

* **6,2** Vidi: Isaija 49,8.

* **6,15** Hebrejski „Blijal“, što znači „bezvredan“, a odnosi se na Sotonu. Vidi 2. Samuelova 20,1.

vaću među njima, i biću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.”* **17** „Zato izadite između njih i odvojte se’, kaže Gospod, ‘i ne dotičite više ništa nečisto i ja ću vas primiti.”* **18** ‘I biću vam otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri’,* kaže Gospod Svemoćni.”

7 Dakle, pošto imamo ta obećanja, ljubazni, očistimo se od svake prljavštine tela i duha, i usavršavajmo se u svetosti u strahu pred Bogom.

2 Napravite mesta za nas u svojim srcima. Nikome nismo učinili ništa našao, nikoga nismo upropastili, nikoga nismo iskoristili. **3** Ne kažem to da vas osudim. Jer već sam rekao da ste u našim srcima, bilo da umiremo bilo da živimo. **4** Vama mogu da govorim vrlo otvoreno. Veoma se ponosim vama. Ispunjen sam utehom, preplavila me je radost uprkos svoj našoj nevolji.

5 Zaista, kad smo došli u Makedoniju, nije bilo olakšanja za naše telo, nego su nas i dalje sa svih strana snalazile nevolje - spolja borbe, a iznutra strahovi. **6** Ali Bog, koji teši potištene, utešio nas je Titovom prisutnošću. **7** I ne samo njegovom prisutnošću nego i utehom kojom se utešio zbog vas, jer nas je izvestio o vašoj iskrenoj želji za pokajanjem, vašoj tuzi, vašoj velikoj brizi za mene, tako da sam se još više obradovao.

8 Zato, ako sam vas i ražalostio svojim pismom, nije mi žao. Ako mi je i bilo žao - vidim da vas je to pismo ražalostilo, ali samo nakratko - **9** sada se radujem, ne zato što ste se ražalostili, nego zato što vas je ta žalost navela na pokajanje, jer ste se ražalostili u skladu s Božjom voljom, i zbog nas niste pretrpeli nikakvu štetu. **10** Jer žalost koja je u skladu sa Božjom vo-

ljom podstiče na pokajanje koje vodi u spasenje, zbog čega ne treba žaliti, a žalost svojstvena ovom svetu donosi smrt. **11** Jer, evo, upravo to što ste se ražalostili u skladu s Božjom voljom urodilo je gorljivošću u vama, pa očišćenjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa iskrenom željom za pokajanjem, pa revnošću, pa ispravljanjem onoga što je neispravno. U svakom pogledu ste pokazali da ste u tome čisti. **12** Dakle, iako sam vam pisao, nisam to učinio zbog onoga koji je postupio neispravno, niti zbog onoga prema kome se postupilo neispravno, nego da biste pred Bogom pokazali svoju iskrenu želju da nas poslušate. **13** Zato smo se utešili.

A uz tu našu utehu još smo se više obradovali zbog Titove radosti, jer ste svi vi okrepili njegovo srce. **14** Jer ako sam mu se nešto hvalio vama, nisam se postideo, nego kao što je istina sve što smo vam govorili, tako je i ono čime smo se hvalili pred Titom bilo istinito. **15** I njegova ljubav prema vama još je snažnija kad se seti poslušnosti svih vas, kako ste ga primili sa strahom i poštovanjem. **16** Radujem se što mi vaš primer u svemu daje hrabrosti.

8 Sada vas, braćo, želimo izvestiti o Božjoj blagodati koja je udeljena makedonskim skupštinama. **2** Premda su bile u poteškoćama jer su doživele velika iskušenja, obilovale su radošću, pa je njihovo krajnje siromaštvo urodilo bogatstvom darežljivosti. **3** Jer mogu posvedočiti da su davali prema svojim mogućnostima, a i preko svojih mogućnosti. **4** Jer oni su nas sami usrdno molili i preklinjali da im omogućimo da prilože svoj velikodušni dar i da učestvuju u prikupljanju pomoći u služenju svetima. **5** I ne samo da su učinili kako smo se nadali nego su pre svega sebe dali Gospodu i nama, po Božjoj volji. **6** Zbog toga smo zamolili Tita da dovrši

* **6,16** Vidi: 3. Mojsijeva 26,12.

* **6,17** Vidi: Isaija 52,11.

* **6,18** Vidi: Jeremija 31,1.

sakupljanje vašeg velikodušnog priloga kao što je ranije i započeo. **7** Zato, kao što obilujete u svemu - u veri, u sposobnosti propovedanja, u znanju, u svoj revnosti i u ovoj ljubavi kakvu prema vama pokazujemo - tako obilujte i u ovom sakupljanju priloga.

8 Ne govorim vam to kao da zapovedam, nego radi revnosti drugih i da bih ispitao iskrenost vaše ljubavi. **9** Jer poznajete blagodat našeg Gospoda Isusa Hrista: premda je bio bogat, radi vas je postao siromašan, da se vi obogatite njegovim siromaštvom.

10 A ovo je moje mišljenje o tome: na vašu je korist da dovršite to delo koje ste već pre godinu dana započeli. I ne samo da ste to činili, nego ste to dragovoljno činili. **11** A sada to delo i dovršite - kao što ste spremno želeli da ga izvršite, tako ga i dovršite, od onoga što imate. **12** Jer davanje je naročito dobrodošlo ako neko daje sa voljom. Od svakoga se očekuje da daje ono što ima, a ne ono što nema. **13** Ali ne želim da drugima bude lako, a vama teško, **14** nego da u svrhu izjednačavanja, vaš višak sada pokrije njihovu oskudicu, kako bi jednom i njihov višak pokrio vašu oskudicu - da bude jednakost. **15** Kao što je napisano: „Ko je imao mnogo, nije imao previše, a ko je imao malo, nije imao premalo.”*

16 A hvala Bogu što je istu revnost za vas stavio u Titovo srce. **17** Jer on je spremno prihvatio naš podsticaj, ali pošto je vrlo revan, sam je dragovoljno pošao k vama. **18** A s njim šaljemo brata koga sve skupštine hvale zbog onoga što čini za dobru vest. **19** I ne samo to, nego su ga skupštine imenovale da bude naš saputnik u ovom delu sakupljanja priloga koje treba da izvršimo na slavu Gospoda i kao dokaz naše spremnosti da pomognemo drugima.

* **8,15** Vidi: 2. Mojsijeva 16,18.

20 Tako želimo da izbegnemo da nam iko išta prigovori u vezi s tim velikodušnim prilogom koji nam je poveren. **21** Jer „nastojimo da sve radimo pošteno, ne samo pred Gospodom nego i pred ljudima”.*

22 A s njima šaljemo i našeg brata u čiju smo se revnost mnogo puta u mnogo čemu uverili, ali sada je još revniji zbog velikog pouzdanja u vas. **23** A ako neko nešto pita za Tita - on je moj drug i saradnik koji služi na vaše dobro. A ako neko pita za našu braću - oni su apostoli skupština i Hristova slava. **24** Zato im pred pozvanima pokažite da ih volite i da smo se s pravom hvalili vama.

9 A suvišno je da vam pišem o sakupljanju pomoći za svete, **2** jer znam da ste spremni da pomognete. Zbog toga se hvalim vama pred Makedoncima i govorim da je Ahaja već godinu dana spremna da pomogne, a vaša revnost je podstakla mnoge. **3** Ipak šaljem braću, da se ne pokaže da smo se u tom pogledu neosnovano hvalili vama, nego da budete spremni, kao što sam i govorio da ćete biti. **4** Inače ćemo se, ako Makedonci dođu sa mnom i nađu vas nespemne, mi - da ne kažem vi - postideti zbog toga što smo se uzdali u vas. **5** Zato sam smatrao potrebnim da zamolim braću da ranije pođu kod vas i da unapred pripreme vaš velikodušni dar koji je već ranije obećan, da bude spreman kao izraz velikodušnosti, a ne kao nešto iznuđeno.

6 A što se toga tiče, kažem: ko oskudno seje, oskudno će i žeti, a ko obilno seje, obilno će i žeti. **7** Neka svako učini kako je odlučio u srcu, ne nerado ili na silu, jer Bog voli onoga ko radosno daje.

8 A Bog može učiniti da obilujete svakom blagodaću, da uvek imate svega do-

* **8,21** Vidi: Priče 3,4.

voljno i da vam još pretekne da za svako dobro delo. **9** Kao što je pisano: „On velikodušno deli, daje siromašnima, pravednost njegova uvek ostaje.“* **10** A onaj koji u izobilju daje seme sejaču i hleb ljudima za jelo, daće vam seme i umnožiće ga i umnožiće plodove vaše pravednosti. **11** U svemu se obogaćujete za svaku vrstu velikodušnosti, koja zbog onoga što činimo podstiče ljude da zahvaljuju Bogu. **12** Jer ta služba kojom se sakuplja pomoć ne treba samo da podmiri potrebe svetih nego treba i da pruži podsticaj za mnogobrojne zahvale Bogu. **13** Zbog onoga što ste pokazali pomažući tako drugima, oni slave Boga jer ste poslušni dobroj vesti o Hristu, kao što javno izjavljujete, i zato što velikodušno dajete priloge njima i svima. **14** I da se mole Bogu za vas i da čeznu za vama za izobilnu blagodat Božju na vama.

15 Hvala Bogu na njegovom neopisivom daru.

10 A ja, Pavle, lično vas preklinjem blagošću i dobrotom Hristovom, ja, koji ostavljam skroman utisak kad sam među vama, ali sam odvažan prema vama kad sam odsutan. **2** Molim vas, kad budem kod vas, nemojte me primoravati da budem odvažan onako kako sam nameravao da budem i da moram preduzeti oštre mere protiv nekih koji smatraju da mi živimo po telu. **3** Jer iako živimo u telu, ne vodimo rat po telu. **4** Jer oružje našeg ratovanja nije telesno, nego ima veliku snagu od Boga za rušenje onoga što je snažno utvrđeno. **5** Jer rušimo [ljudska] rasuđivanja i svaku oholost koja se podiže protiv poznavanja Boga, obuzdavamo svaku misao da bi se pokorila Hristu **6** i spremni smo da kaznimo svaku neposlušnost, dok vaša poslušnost ne bude potpuna.

* **9,9** Vidi: Psalam 112,9.

7 Vi gledate samo spoljašnjost. Ako je neko uveren da je Hristov, neka sam ponovo razmisli o ovome: kao što je on Hristov, tako smo i mi. **8** Jer kad bih se i malo više hvalio ovlašćenjem koje nam je Gospod dao da vas izgrađujemo, a ne da vas rušimo, ne bih se postideo. **9** Govorim vam to da ne biste pomislili da svojim pismima želim da vas uplašim. **10** Jer neki kažu: „Njegova pisma imaju težinu i snažna su, ali kad je lično prisutan, deluje neznatno, a reči su mu bezvredne.“ **11** Neka takvi razmisle o ovome: kakvi smo na rečima u pismima kad smo odsutni, takvi ćemo biti i na delu kad budemo prisutni. **12** Jer se ne usuđujemo da se svrstamo ili upoređujemo s nekima koji sami sebe preporučuju. Sebe procenjuju sopstvenim merilima i upoređuju se sami sa sobom - nerazumno postupaju.

13 A mi se nećemo hvaliti onim što je izvan naših granica, nego onim što je unutar granica područja koje nam je Bog odmerio, a koje obuhvata i vas. **14** Zaista, mi ne idemo preko svojih granica - kao što bi bilo da te granice ne obuhvataju i vas - jer smo prvi stigli do vas s dobrom vešću o Hristu. **15** Ne hvalimo se onim što je izvan naših granica, tuđim naporima, nego se nadamo da će, s rastom vaše vere, među vama porasti cenjenje za ono što činimo unutar svog područja. Tada će naša dostignuća biti još veća, **16** pa ćemo i izvan vaših granica objavljivati dobru vest, kako se ne bismo hvalili onim što je već učinjeno na tuđem području. **17** „A ko se hvali, neka se hvali Gospodom.“* **18** Jer Gospod ne priznaje onoga koji sam sebe preporučuje, nego onoga koga on preporučuje.

* **10,17** Vidi: Jeremija 9,24.

11 Kad biste barem podneli nešto malo moje nerazumnosti. U stvari, već me i podnosite. **2** Jer revno se brinem za vas kao što to Bog čini, jer sam vas obećao jednom mužu, Hristu, kako bih vas doveo pred njega kao čestitu devicu. **3** Ali se bojim da se - kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom - vaše misli ne iskvare i odvrte od iskrenosti i čestitosti koje dugujete Hristu. **4** Jer ako neko dođe i propoveda drugačijeg Isusa od onoga koga smo mi propovedali, ili ako primite drugačiji duh od onoga koji ste primili ili drugačiju dobru vest od one koju ste prihvatili, vi takvog spremno podnosite. **5** Smatram, naime, da ni u čemu ne zaostajem za prevelikim apostolima. **6** Jer ako sam i neuglađen u govoru, nisam u znanju. Naprotiv, to smo vam na svaki način i u svemu pokazali.

7 Ili sam počinio greh jer sam vam - ponizivši se kako biste se vi uzvisili - rado objavio Božju dobru vest bez ikakve naplate? **8** Od drugih skupština sam primio platu prihvatajući podršku od njih kako bih vama služio. **9** A kad sam bio kod vas i zapao u oskudicu, nikome nisam bio na teretu, jer su braća koja su došla iz Makedonije velikodušno podmirila moje potrebe. Da, u svemu sam pazio, a i nadalje ću paziti, da vam ne budem na teretu. **10** Sve dok je Hristova istina u meni, ništa me neće sprečiti da se time hvalim u ahajskim krajevima. **11** Zašto sam tako postupio? Zar zato što vas ne volim? Bog zna da vas volim.

12 A što činim, i dalje ću činiti, da oduzmem izgovor onima koji traže izgovor da se hvale kako su po službi jednaki nama. **13** Jer takvi ljudi su lažni apostoli, koji varaju druge i pretvaraju se da su Hristovi apostoli. **14** A nije ni čudo, jer se i sam Sotona pretvara da je anđeo svetlosti. **15** Zato nije ništa neobično ako se i njegove sluge pretvaraju da su sluge pravednosti.

Ali kraj će im biti po njihovim delima.

16 Opet kažem: Neka me niko ne smatra nerazumnim. Ali čak i ako me smatrate takvim, prihvatite me makar i kao nerazumnog, da se i ja nešto malo pohvalim. **17** Što govorim, ne govorim kao što bi Gospod govorio, nego kao u nerazumnosti, u tom samouverenom hvalisanju. **18** Pošto se mnogi hvale onim što je ljudsko, i ja ću se hvaliti. **19** Jer rado podnosite nerazumne - vi koji ste razumni. **20** U stvari, podnosite svakoga ko vas zarobljava, svakoga ko proždire ono što imate, svakoga ko otima ono što imate, svakoga ko se uzdiže iznad vas, svakoga ko vas udara po licu.

21 To kažem na našu sramotu, jer neki misle da smo bili slabi.

Ali, ako je neko odvažan u nečemu - govorim kao nerazuman čovek - i ja sam odvažan u tome. **22** Jesu li Jevreji? I ja sam. Jesu li Izraelci? I ja sam. Jesu li Avramovo potomstvo? I ja sam. **23** Jesu li Hristove sluge? Ne odgovaram kao mudar: ja sam to još i više - više sam se naprezao, više sam bio u zatvorima, preko svake mere sam dobijao udarce, često sam bio u smrtnoj opasnosti. **24** Od Judejaca sam pet puta dobio četrdeset udaraca manje jedan,* **25** triput sam bio išiban, jednom kamenovan, triput sam doživeo brodolom, noć i dan proveo sam u dubokom moru. **26** Često sam putovao, bio sam u opasnostima od reka, u opasnostima od razbojnika, u opasnostima od sunarodnika, u opasnostima od neznabožaca, u opasnostima u gradu, u opasnostima u pustinji, u opasnostima na moru, u opasnostima među lažnom braćom, **27** u teškom i napornom radu, u mnogim neprospavanim noćima, u gladi i žeđi, često sam se uzdržavao od hrane, bio sam u hladnoći i golotinji.

28 Osim svih tih spoljašnjih nevolja,

* **11,24** Vidi: 5. Mojsijeva 25,3.

svaki dan me pritiska i briga za sve pozvane. **29** Ko je slab, a da i ja nisam slab? Ko je posrnuo u veri, a da ja ne izgaram od gneva?

30 Ako se treba hvaliti, hvaliću se onim što pokazuje moju slabost. **31** Bog i Otac Gospoda Isusa Hrista, onaj koga treba hvaliti u svu večnost, zna da ne lažem. **32** U Damasku je namesnik cara Arete držao grad Damaštana pod stražom kako bi me uhvatio, **33** ali su me kroz prozor, u korpi, spustili preko zida pa sam umakao njegovim rukama.

12 Moram da se hvalim. Od toga, doduše, nema koristi, ali preći ću na Gospodnje vizije i objave. **2** Znam čoveka u Hristu, koji je pre četrnaest godina - da li u telu ili izvan tela, ne znam, Bog zna - bio odnesen do trećeg neba. **3** Da, znam da je taj čovek - da li u telu ili izvan tela, ne znam, Bog zna - **4** bio odnesen u raj i čuo reči koje se ne smeju izreći, koje čoveku nije dozvoljeno da govori. **5** Takvim ću se čovekom hvaliti, a samim sobom neću se hvaliti, osim svojim slabostima. **6** Jer ako bih ikad poželeo da se hvalim, ne bih bio nerazuman, jer bih govorio istinu. Ali se uzdržavam od toga, da ne bi neko mislio o meni više od onoga što od mene vidi ili čuje, **7** zbog silnih objava.

Zato, da se ne bih uzoholio, dat mi je trn u telu, Sotonin anđeo, da me udara, kako se ne bih uzoholio. **8** Zbog toga sam tri puta molio Gospoda da to ukloni od mene. **9** Ali on mi je rekao: „Dovoljna ti je moja blagodati, jer se moja sila u potpunosti pokazuje kad si slab.“ Zato ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da bi Hristova sila poput zaklona ostala nadamnom. **10** Zato sam dobre volje u slabostima, u uvredama, u oskudicama, u progonstvima i poteškoćama za Hrista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

11 Postao sam nerazuman, jer ste me vi na to naterali. Jer je trebalo da me vi preporučite, pošto ni u čemu ne zaostajem za vašim velikim apostolima, premda nisam ništa. **12** Zaista, dokazi mog apostolstva pokazali su se među vama s velikom ustrajnošću i znacima i čudima i moćnim delima. **13** U čemu ste to manji od ostalih pozvanih, osim u tome što vam ja nisam bio na teretu? Oprostite mi što sam to skrivio.

14 Evo, već sam treći put spreman da dođem kod vas i neću vam biti na teretu, jer ne tražim vašu imovinu, nego vas. Naime, ne treba deca da stiču imovinu roditeljima, nego roditelji deci. **15** A ja ću vrlo rado sve potrošiti i samog sebe istrošiti za vaše duše. Ako ja vas toliko volim, zar ćete vi mene voleti manje od toga? **16** Ali kako god bilo, ja vam nisam bio na teretu. A vi ipak kažete da sam bio „lukav“ i da sam vas uhvatio „na prevaru“. **17** Da li sam vas iskoristio preko nekoga od onih koje sam vam poslao? **18** Zamolio sam Tita da vas poseti i poslao s njim još jednog brata. Zar vas je Tit u bilo čemu iskoristio? Zar nismo mi isto razmišljali? Zar nismo isto postupali?

19 Zar sve ovo vreme mislite da se branimo pred vama? Pred Bogom govorimo kao Hristovi učenici. A sve je to, ljubazni, za vaše izgrađivanje. **20** Jer se bojim da vas, kad dođem, možda neću naći onakve kakve bih želeo i da ja prema vama neću biti onakav kakav biste hteli da budem, nego da ću možda zateći svađu, ljubomoru, gnev, prepirke, klevetanja, ogovaranja, oholost, nered. **21** Bojim se da će me, kad opet dođem, moj Bog postideti kod vas i da ću tugovati za mnogima koji su ranije sagrešili, a nisu se pokajali za nečistotu i blud i besramna dela koja su činili.

13 Ovo je treći put kako dolazim kod vas. „Neka svaka stvar bude potvrđena na osnovu izjave dva ili tri svedoka.”* **2** Iako nisam s vama, prihvatite moje reči kao da sam po drugi put kod vas. Dakle, kao što sam ranije upozorio, tako i sada upozoravam one koji su ranije sagrešili i sve ostale da, ako opet dođem, nikoga neću štedeti, **3** jer vi tražite dokaz da u meni govori Hristos, koji prema vama nije slab, nego je silan među vama. **4** Istina, bio je raspet zbog slabosti, ali je živ zahvaljujući Božjoj sili. I mi smo, istina, slabi kao što je on bio, ali ćemo živeti s njim zahvaljujući Božjoj sili koja deluje na vas.

5 Sami sebe ispitajte jeste li u veri, sami sebe proverite. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? Osim ako u nečemu niste valjani. **6** Zaista se nadam da ćete spoznati da mi nismo nevaljali.

7 Molimo se Bogu da ne učinite nikakvo zlo, ne zato da mi budemo prihvaćeni, nego da vi činite dobro, makar i mi bili odbačeni. **8** Jer ništa ne možemo učiniti protiv istine, nego samo za istinu. **9** Da, radujemo se kad god smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo - da se ispravljate. **10** Zato vam ovo i pišem dok sam odsutan, da ne bih morao da strogo nastupim kad budem prisutan, jer ovlašćenje koje mi je Gospod dao treba da služi za izgrađivanje, a ne za rušenje.

11 Na kraju, braćo, radujte se, ispravljajte se, utešavajte se, budite složni u razmišljanju, živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama. **12** Pozdravite jednog drugoga svetim poljupcem. **13** Pozdravljaju vas svi sveti.

14 Neka blagodat Gospoda Isusa Hrista i Božja ljubav i zajednica Svetog Duha budu sa svima vama.

* **13,1** Vidi: 4. Mojsijeva 35,30.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Korint

Pisanje završeno: oko 50-52. n. e.

GALATIMA POSLANICA

1 Pavle, apostol – ne od ljudi niti preko čoveka, već kroz Isusa Hrista i Boga Oca koji ga je vaskrsnuo iz mrtvih - **2** i sva braća koja su samnom, pozvanima u Galatiji:*

3 Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista. **4** On je dao sebe za naše grehe da bi nas izbavio od sadašnjeg doba zla po volji našeg Boga i Oca, **5** kome neka je slava u vekove vekova. Amin.

6 Čudim se da se tako brzo odvrćate od Onoga koji vas je pozvao Hristovom blagodaću na neku drugu dobru vest.* **7** Ali druga ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i žele da iskrive dobru vest o Hristu. **8** Ali čak i kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba objavio drugačiju dobru vest od one koju smo vam već objavili, neka bude proklet. **9** Ono što smo već rekli, to i sada ponavljam: Ko god vam objavi drugačiju dobru vest od one koju ste već prihvatili, neka bude proklet.

10 Zaista, da li ja sada pokušavam da pridobijem ljude ili Boga? Ili nastojim da ugodim ljudima? Kad bih još uvek ugađao ljudima, ne bih bio Hristov sluga. **11** Jer vam napominjem, braćo, da dobra vest koju sam objavio nije ljudska poruka, **12** jer je nisam primio od čoveka niti me je neko učio o njoj, nego mi je nju objavio s neba Isus Hristos.

13 A čuli ste kako sam nekada živeo u judaizmu - da sam preko svake mere pro-

* **1,2** Rimska provincija koja se nalazila u središnjem delu današnje Male Azije.

* **1,6** Ili na grčkom „jevanđelje“.

gonio Božju skupštinu i hteo sam da je zatrem. **14** I napredovao sam u judaizmu više od mnogih svojih vršnjaka u svom narodu, jer sam bio mnogo revniji od drugih za predanja svojih očeva. **15** Ali kad je Bogu, koji je dao da se rodim i koji me je pozvao u svojoj blagodati, bilo po volji **16** da preko mene otkrije svog Sina, kako bih neznabošcima objavio dobru vest o njemu, nisam se odmah posavetovao s telom i krvlju, **17** niti sam otišao u Jerusalim kod onih koji su pre mene bili apostoli, nego sam otišao u Arabiju, pa se opet vratio u Damask.

18 Zatim sam, posle tri godine, otišao u Jerusalim da posetim Petra i ostao sam kod njega petnaest dana. **19** Ali nisam video nijednog drugog od apostola osim Jakova, Gospodovog brata. **20** A za ovo što vam pišem, evo, pred Bogom izjavljujem da nije laž.

21 Zatim sam otišao u sirijske i kilikijske krajeve. **22** Ali Hristovi pozvani u Judeji nisu me lično poznavali. **23** Samo su čuli od drugih: „Onaj koji nas je ranije progonio sada objavljuje dobru vest o veri koju je ranije hteo da zatrem.“ **24** Tako su proslavili Boga u meni.

2 Zatim sam, posle četrnaest godina, opet otišao u Jerusalim s Barnabom, a poveo sam i Tita. **2** I izišao sam po otkrivenju i izneo im dobru vest koju objavljujem među neznabošcima, ali to sam rekao nasamo onima uglednim, jer sam hteo da budem siguran da ne trčim, ili da nisam trčao, uzalud. **3** Ali čak ni Tit,

koji je bio sa mnogom, nije bio prisiljen da se obreže, iako je Grk. **4** A sve zbog lažne braće koja su se potajno uvukla, koja su se ušunjala da ugroze našu slobodu koju imamo u Hristu Isusu, kako bi nas učinili robovima. **5** Ni načas im nismo popustili, nismo im se pokorili, da bi istina dobre vesti ostala kod vas.

6 A oni koji su smatrani uglednima - kakvi god da su nekada bili, meni je to svejedno, jer Bog ne gleda ko je ko - meni ti istaknuti ljudi u stvari nisu dali ništa novo. **7** Već, naprotiv, kad su videli da mi je poverena dobra vest za neobrezane, kao što je Petru za obrezane - **8** jer onaj koji je Petra ovlastio za apostolstvo među obrezanima ovlastio je i mene da idem k neznabošcima - **9** i kad su saznali za blagodat koja mi je bila ukazana, Jakov i Kifa* i Jovan, koji su smatrani stubovima, pružili su meni i Barnabi desnicu u znak saglasnosti da mi idemo k neznabošcima, a oni k obrezanima. **10** Samo su nas zamolili da mislimo na siromašne. To sam revno i činio.

11 Ali kad je Petar došao u Antiohiju, u lice sam mu se suprotstavio, jer je zaslužio osudu. **12** Naime, pre nego što su stigli neki Jakovljevi saradnici, jeo je s onima iz drugih naroda, ali kad su oni stigli, on se povukao i odvojio, jer se bojao onih iz obrezanja. **13** I ostali Judejci su mu se pridružili u tom dvoličenju, pa se čak i Barnaba poveo za njihovim licemerjem. **14** Ali kad sam video da ne postupaju ispravno, po istini dobre vesti, rekao sam Petru pred svima: „Ako ti, koji si Judejac, živiš kao oni iz drugih naroda, a ne kao Judejci, kako možeš da prisiljavaš one iz drugih naroda da žive po judejskim običajima?“

15 Mi koji smo po rođenju Judejci, a

* **2,9** Pavle je povremeno koristio ime Kifa koje je Simonu Joninu dao Isus (vidi Jovan 1,42). U pitanju je aramejska reč, sa istim značenjem kao Petar (petros) na grčkom – mali kamen.

ne neznabožački grešnici, **16** i koji znamo da se čovek ne opravdava delima zakona, već kroz veru Isusa Hrista, i mi smo poverovali u Isusa Hrista, da se opravdamo verom Hristovom, jer se delima zakona nijedno telo neće opravdati. **17** A ako se mi, u nastojanju da budemo opravdani u Hristu, i sami pokazali grešnicima, da li je onda Hristos u službi greha? Nipošto! **18** Jer ako ponovo gradim isto ono što sam jednom srušio, pokazujem da sam prestupnik. **19** Jer ja zakonom zakonu umrih, da Bogu živim. **20** Sa Hristom se razapeh. Ne živim više ja, nego Hristos živi u meni. Jer život koji sada živim u telu, živim verom Sina Božjeg, koji me je voleo i predao sebe za mene. **21** Ja ne odbacujem Božju blagodat, jer ako pravednost dolazi preko Zakona, onda je Hristos uzalud umro.

3 O bezumni Galati, ko vas je to opčinio da se ne pokoravate istini - vi, kojima pred očima beše napisan Isus Hristos, a sad se među vama razape? **2** Samo ovo želim da saznam od vas: Da li ste Duh primili kroz dela zakona ili kroz slušanje verom? **3** Zar ste toliko bezumni? Počevši u Duhu, zar sad telom završavate? **4** Zar ste uzalud toliko pretrpeli? Nadam se da nije bilo uzalud. **5** Onaj, dakle, po kome dobijate Duh i koji među vama čini moćna dela, da li to čini zbog dela zakona ili zbog slušanja vere? **6** Tako je i Avram „verovao Bogu, i to mu se uračunalo u pravednost“.*

7 A znajte da su oni Avramovi sinovi koji su od vere. **8** A Pismo je, predvidevši da će Bog ljude iz drugih naroda proglasiti pravednima verom, unapred objavilo dobru vest Avramu: „U tebi će se blagosloviti svi narodi.“* **9** Zato oni koji su od vere blagosiljaju sa vernim Avramom.

* **3,6** Vidi: 1. Mojsijeva 15,6.

* **3,8** Vidi: 1. Mojsijeva 12,3.

10 Jer koji su god od dela zakona pod prokletstvom su, jer je napisano: „Proklet da je svako ko se ne drži svega što je napisano u svitku Zakona i ko to ne vrši.“*

11 A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, poznato je: „jer pravednik od vere živeće.“* **12** A Zakon nije zasnovan na veri, nego „on znači život onome ko ga se drži“.* **13** Hristos nas je kupio i tako oslobodio prokletstva Zakona postavši umesto nas prokletstvo, jer je napisano: „Proklet je svako ko je obešen na drvo.“*

14 To se dogodilo da Avramov blagoslov kroz Hrista Isusa dođe na druge narode, da obećanje Duha primimo kroz veru.

15 Braćo, daću vam primer iz života: kad ljudi sklope pravosnažan savez, niko ga ne poništava niti mu nešto dodaje. **16** A obećanja su bila data Avramu i njegovom potomstvu. Nije rečeno: „I potomstvima“, kao da se odnosi na mnoga, nego kao na jedno: „I tvom potomstvu“, koje je Hristos. **17** Hoću ovo da kažem: Zakon koji je nastao četrdeset godina kasnije ne može poništiti savez koji je od Boga ratifikovan u Hristu, niti može ukinuti obećanje. **18** Jer ako se nasljedstvo dobija po Zakonu, više se ne dobija po obećanju. A Avramu ga je Bog podario po obećanju.

19 Čemu onda Zakon? Bio je dodat da bi prestupi postali očigledni, dok ne dođe seme kome je dato obećanje. I bio je prenesen preko anđela rukom posrednika. **20** Ali posrednika nema kad postoji samo jedna strana, a Bog je samo jedan. **21** Da li je onda Zakon protiv Božjih obećanja? Nipošto! Jer da je bio dat zakon koji bi mogao dati život, tada bi pravednost dolazila putem zakona. **22** Ali Pismo je sve predalo u zatočeništvo pod vlast greha, da bi se obećanje dalo kroz veru Isusa Hrista

* **3,10** Vidi: 5. Mojsijeva 27,26.

* **3,11** Vidi: Avakum 2,4.

* **3,12** Vidi: 3. Mojsijeva 18,5.

* **3,13** Vidi: 5. Mojsijeva 21,23.

onima koji veruju.

23 A pre nego što je došla vera, bili smo čuvani pod zakonom, predati u zatočeništvo, čekajući veru koja je imala da se objavi. **24** Tako nam je Zakon bio staratelj koji nas je vodio do Hrista, da bi se verom opravdali. **25** A otkako je došla vera, više nismo pod starateljem.

26 Zaista, svi ste vi Božji sinovi verom u Hrista Isusa. **27** Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste. **28** Nema više ni Judejca ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškog ni ženskog, jer vi ste svi jedno u Hristu Isusu. **29** A ako ste Hristovi, onda ste Avramovo potomstvo, naslednici po obećanju.

4 Hoću da kažem: sve dok je naslednik dete, nimalo se ne razlikuje od slugе, iako je gospodar svega, **2** nego je pod starateljima i nastojnicima sve do dana koji je odredio njegov otac. **3** Tako smo i mi, dok smo bili deca, robovali načelima ovog sveta. **4** Ali kad se vreme navršilo, Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene i rođenog pod Zakonom, **5** da kupi i oslobodi one koji su pod Zakonom, kako bi nas Bog usvojio kao sinove.

6 A pošto ste sinovi, Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina i taj Duh viče: „Ava* Oče!“ **7** Zato više nisi sluga nego sin. A ako si sin, onda si i naslednik Božji kroz Hrista.

8 Dok još niste poznavali Boga, robovali ste bogovima koji po svojoj prirodi nisu bogovi. **9** A sada kad ste upoznali Boga - u stvari sada kad je Bog upoznao vas - kako to da se ponovo vraćate ispraznim i lošim načelima i želite da im opet iznova robujete? **10** Vi pomno držite dane i mesece i razdoblja i godine. **11** Bojim se za vas, da se možda nisam uzalud trudio oko vas.

* **4,6** Aramejska reč koja znači „otac“.

12 Braćo, molim vas, budite kao ja, jer sam i ja bio kao vi. Niste mi učinili ništa nažao. **13** Ali znate da sam vam prvi put usled bolesti objavio dobru vest. **14** Premda vam je moja bolest bila kušnja, niste me prezreli niti pljuvali po meni, nego ste me primili kao anđela Božjeg, kao Hrista Isusa. **15** Gde je sada radost koju ste tada osećali? Siguran sam da ste bili spremni da svoje oči izvadite i da ih meni date, samo da ste mogli. **16** Jesam li vam postao neprijatelj zato što vam govorim istinu? **17** Oni se gorljivo trude da vas pridobiju, ali nemaju dobre namere, nego žele da vas odvoje od mene, da biste njih gorljivo sledili. **18** A dobro je ako se neko gorljivo trudi oko vas u dobroj nameri i voleo bih da to neko uvek čini, a ne da je tako samo kad sam ja kod vas, **19** dečice moja, zbog koje opet trpim porođajne bolove koji će trajati dok Hristovo obličje ne postane u vama. **20** Ali želeo bih da sada budem kod vas i da drugačije razgovaram s vama, jer ne znam šta ću s vama.

21 Recite mi, vi koji želite da budete pod zakonom: Zar ne čujete šta kaže Zakon? **22** Na primer, napisano je da je Avram imao dva sina, jednog sa sluškinjom i jednog sa slobodnom ženom. **23** Ali sin sluškinje rođen je po telu, a sin slobodne po obećanju. **24** To sve ima i simbolično značenje, jer te žene predstavljaju dva saveza. Jedan je s gore Sinaj i rađa decu za ropstvo - to je Agara. **25** Agara predstavlja Sinaj, goru u Arabiji, i odgovara današnjem Jerusalimu, jer je u ropstvu sa svojom decom. **26** A gornji Jerusolim* je slobodan, on je naša majka.

27 Jer napisano je: „Raduj se, nerotkinjo koja ne rađaš! Kliči i uzvikuj, ti što nisi u porođajnim bolovima, jer dece napuštene žene ima više nego dece one koja ima

muža.“* **28** A mi smo, braćo, deca obećanja, kao što je bio Isak. **29** Ali kao što je onda onaj koji je bio rođen po telu progono onoga koji je bio rođen po Duhu, tako je i sada. **30** Ali šta kaže Pismo? „Oteraj sluškinju i njenog sina, jer sin sluškinje neće biti naslednik sa sinom slobodne žene.“* **31** Zato, braćo, nismo deca sluškinje, nego deca slobodne žene.

5 Za takvu slobodu Hristos nas je oslobodio. Zato budite nepokolebljivi i ne dajte se opet upregnuti u jaram ropstva.

2 Evo, ja, Pavle, kažem vam: ako se obrežete, Hristos vam neće ništa koristiti. **3** I opet svedočim svakom čoveku koji se obreže da je dužan da izvršava sav Zakon. **4** Odvojite se od Hrista, vi koji pokušavate da se opravdate po Zakonu, izašli ste iz okrilja njegove blagodati.* **5** Jer mi Duhom, od vere, čekamo nadu pravednosti. **6** Jer u Hristu Isusu ništa ne vredi ni obrezanje ni neobrezanje, nego vera koja kroz ljubav deluje.

7 Dobro ste trčali. Ko vas je sprečio da se pokoravate istini? **8** Takvo nagovaranje nije od onoga koji vas poziva. **9** Malo kvasca ukiseli celo testo. **10** Uveren sam u vas u Gospodu da nećete drugačije misliti. A onaj koji vas zbunjuje biće osuđen, ko god da je. **11** A ako ja, braćo, i dalje propovedam obrezanje, zašto me onda i dalje progone? Kad bih to činio, onda krst više ne bi bio kamen spoticanja. **12** O, kad bi bili odsečeni oni koji vas zbunjuju.

13 A vi ste, braćo, pozvani na slobodu. Samo neka vam ta sloboda ne služi kao podsticaj grešnom telu, nego u ljubavi robujte jedni drugima. **14** Jer se sav Zakon ispunjava u jednoj zapovesti: „Voli

* **4,26** Pavle verovatno misli na nebeski Jerusolim i zajednicu vernih - duhovni Izrael. Vidi Jevrejima 12,22; Otkrivenje 3,12.

* **4,27** Vidi: Isaija 54,1.

* **4,30** Vidi: 1. Mojsijeva 21,10.

* **5,4** Ili: „nezasluzene milosti i dobrote“.

svog bližnjeg kao samog sebe."* **15** Ali, ako jedni druge grizete i izjedate, pazite da jedni druge ne istrebite.

16 Kažem vam dakle: Po Duhu živite, pa nećete udovoljavati požudi tela. **17** Jer telesna požuda se protivi Duhu, a Duh se protivi telu. Zaista, oni se protive jedno drugom, tako da ne činite ono što biste želeli. **18** A ako vas vodi Duh, niste pod zakonom.

19 A dela telesna su očigledna. To su: blud, nečistota, besramnost, **20** idolopoklonstvo, vračarstvo, neprijateljstva, svađe, ljubomora, srdnje, prepirke, podele, jeresi, **21** zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i tome slično. To vam unapred kažem, kao što sam vam već i rekao, da oni koji tako nešto čine neće naslediti Božje carstvo.

22 A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrotu, vera, **23** blagost, samosavladavanje. Protiv toga nema zakona. **24** A oni koji pripadaju Hristu Isusu razapeli su telo zajedno sa strastima i požudama tela.

25 Ako živimo po Duhu, dozvolimo Duhu da nas vodi! **26** Ne budimo sujetni, ne nadmećimo se jedni s drugima, ne zavidi-mo jedni drugima.

6 Braćo, ako neko nenamerno pogreši, vi koji ste duhovni ispravljajte takvog čoveka u duhu blagosti, pazeći na sebe da i sami ne dođete u iskušenje. **2** Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti Hristov zakon. **3** Jer ako neko misli da je nešto, a nije ništa, sam sebe zavarava. **4** Ali neka svako ispita svoje delo, pa će razlog za zadovoljstvo imati u samom sebi, a ne upoređujući se s drugima. **5** Jer svako će nositi svoj teret.

6 I neka onaj ko se poučava Božjoj reči deli sve dobro što ima sa onim ko ga pou-

čava.

7 Ne zavaravajte se: Bog se ne može ismejati. Jer šta čovek poseje, to će i požnjeti. **8** Ko seje u svoje telo, od tela će požnjeti propast, a ko seje u duh, od duha će požnjeti večni život. **9** Zato ne posustajmo u činjenju dobra, jer ćemo, ako se ne umorimo, žeti kad dođe vreme. **10** Zato, dakle, dok za to imamo priliku, čini-mo dobro svima, a naročito svojoj braći u veri.

11 Pogledajte kakvim vam velikim slovima pišem svojom rukom.

12 Svi koji žele da po telu ugode drugima, prisiljavaju vas da se obrežete, samo zato da ne budu progonjeni zbog krsta Hristovog. **13** Jer čak ni oni koji se obrezuju ne drže se Zakona, nego žele da se vi obrežete kako bi se hvalili vašim telom. **14** A ja ne želim da se ičim hvalim, osim u krstu našeg Gospoda Isusa Hrista, kroz koga je svet u meni razapet, i ja svetu. **15** Jer u Hristu Isusu niti šta koristi obrezanje ni neobrezanje, već novo stvorenje. **16** A na svima koji budu po ovom pravilu živeli, na njima neka bude mir i milosrđe - na Izraelu Božjem.

17 Neka mi od sada više niko ne stvara nevolje, jer ja na svom telu nosim belege koji pokazuju da sam sluga Gospoda Isusa.

18 Braćo, neka blagodat našeg Gospoda Isusa Hrista bude s vašim duhom. Amin.

* **5,14** Vidi: 3. Mojsijeva 19,18.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 60-61. n. e.

EFESCIMA POSLANICA

1 Pavle, Božjom voljom apostol Hrista Isusa, svetima koji su u Efesu i ver-nima u Hristu Isusu:

2 Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

3 Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista; **4** jer nas je pre postanka sveta izabrao u njemu, da bismo bili sveti i bez mane pred njim u ljubavi. **5** Jer je unapred odredio da nas kroz Isusa Hrista usvoji kao sinove, po ugodnosti volje svoje, **6** da bi bio hvaljen zbog svoje slavne blagodati kojom nas je učinio prihvatljivim u voljenome, **7** u kome imamo iskupljenje njegovom krvlju, oproštenje prestupa po bogatstvu njegove blagodati.

8 Obilno nam je udelio tu blagodat zajedno sa svom mudrošću i razboritošću, **9** time što nam je obznanio tajnu svoje volje. Ta tajna je u skladu s onim što želi, s njegovom namerom **10** da se sve uredi kad se navrši vreme, naime da se sve ponovo sastavi u Hristu - ono što je na nebesima i ono što je na zemlji - u njemu, **11** u kom takođe stekosmo nasleđe, unapred određeni prema nameri onoga koji sve čini po svojoj volji i odluci, **12** da mi koji smo se prvi uzdali u Hrista budemo na hvalu i slavu Bogu. **13** A i vi ste se uzdali u njega kad ste čuli reč istine, dobru vest o svom spasenju, i preko njega ste, kad ste poverovali, bili zapečaćeni obećanim Svetim Duhom, **14** koji je zalog našeg nasleđstva, da Božje vlasništvo bude oslobođeno otkupninom, njemu na slavu i

hvalu.

15 Zato i ja, otkako sam čuo za vašu veru u Gospoda Isusa koja se vidi u vašem ophođenju sa svima svetima, **16** ne prestajem da zahvaljujem za vas. Stalno vas spominjem u svojim molitvama, **17** da bi vam Bog našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac slave, dao Duha mudrosti i razumevanja nebeskih objava kako biste ga dobro upoznali. **18** Pošto vam je prosvetlio oči srca, molim se da spoznate kakva je to nada na koju vas je pozvao, kakvo je to slavno bogatstvo koje čuva kao nasleđstvo za svete, **19** i kakva je to nenadmašna veličina njegove sile koju daje nama koji mu verujemo. Ta veličina se vidi po delovanju njegove silne moći, **20** koju je na delu pokazao na Hristu kad ga je podigao iz mrtvih i postavio sebi zdesna na nebesima, **21** daleko iznad svake vladavine i vlasti i sile i uprave i svakog imena koje je dato, ne samo u ovom dobu nego i u onom koji treba da dođe. **22** I sve mu je pokorio pod noge i učinio ga poglavarem nad svim za dobro pozvanih, **23** koji su njegovo telo, punina onoga koji ispunjava sve u svemu.

2 Bog vas je oživeo iako ste bili mrtvi zbog svojih prestupa i greha, **2** u kojima ste nekada živeli prema dobu ovog sveta, u skladu sa knezom koji vlada u zraku, duhom koji sada deluje u sinovima neposlušnosti. **3** I među njima smo svi mi nekada živeli po željama svog tela ugađajući prohtevima tela i uma, i po svojoj prirodi bili smo deca gneva, kao i ostali. **4**

Ali Bog, koji je bogat milosrđem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas je voleo, **5** još dok smo bili mrtvi u gresima – oživeo nas je zajedno sa Hristom - blagodaću ste spaseni - **6** i uskrsnuo nas s njim i postavio nas s njim na nebesima u Hristu Isusu, **7** da bi nam, u blagonaklonosti koju oseća prema nama koji smo u Hristu Isusu, u poretku koji dolazi pokazao neizmerno bogatstvo svoje blagodati.

8 Tom blagodaću spaseni ste po veri. I to nije vaša zasluga - to je Božji dar. **9** Ne, to nije zbog dela, da se niko ne bi mogao time hvaliti. **10** Jer mi smo njegovo delo, stvoreni u Hristu Isusu da bismo činili dobra dela, koja je Bog unapred pripremio da u njima hodimo.

11 Zato imajte na umu da ste ranije po telu bili neznabošci - nazivali su vas „neobrezanima“ oni koji sebe nazivaju „obrezanima“, koji su obrezani rukom na telu - **12** da ste u to vreme bili bez Hrista, otuđeni od izraelske zajednice i stranci za koje nisu važili savezi obećanja, bili ste bez nade i bez Boga u svetu. **13** A sad u Hristu Isusu, vi koji ste nekada bili daleko, blizu postadoste krvlju Hristovom. **14** Jer je on naš mir, on koji je od oboje napravio jedno i srušio pregradni zid koji ih je razdvajao. **15** Svojim telom ukinuo je neprijateljstvo tog zakona, sa njegovim zapovestima i odredbama,* da bi u njemu od oboje stvorio jednog novog čoveka i uspostavio mir, **16** i da oboje u jednom telu pomirio s Bogom posredstvom krsta, ubivši neprijateljstvo u njemu. **17** I došao je i objavio dobru vest mira vama koji ste bili daleko od Boga i onima koji su bili blizu Boga, **18** jer kroz njega i jedni i drugi imamo pristup Ocu u jednom Duhu.

19 Dakle, više niste stranci ni došljaci, nego ste sugrađani svetih i Božji ukućani, **20** nazidani na temelju apostola i proroka,

* **2,15** Reč je o obrednom zakonu i uredbama. Vidi takođe Kološanima 2,16.17.

a ugaoni kamen temeljac je sam Hristos Isus. **21** U kome je cela građevina skladno povezana i izrasta u sveti Gospodnji hram. **22** U Hristu i vi se ugrađujete u građevinu u kojoj Bog prebiva Duhom.

3 Zato sam ja, Pavle, zatvorenik Hrista Isusa za vas, ljude iz drugih naroda.

2 Zaista, čuli ste da mi je za vaše dobro povereno upravljanje Božjom blagodaću, **3** da mi je objavom s neba obznanjena tajna, kao što sam vam prethodno ukratko napisao. **4** Dakle, kad to čitate, možete proniknuti u moje razumevanje tajne o Hristu. **5** U drugim naraštajima ta tajna nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada Duhom otkrivena njegovim svetim apostolima i prorocima, **6** naime da ljudi iz drugih naroda s nama treba da budu sunaslednici i udovi istog tela i učesnici obećanja u Hristu Isusu, zahvaljujući dobroj vesti. **7** Ja sam postao sluga te tajne prema daru Božje milosti koja mi je data ispoljavanjem sile njegove.

8 Meni, najmanjem od svih svetih, ukazana je ta blagodat, da drugim narodima objavim dobru vest o Hristovom neistraživom bogatstvu **9** i da ljudima obznam kako Bog upravlja otkrivanjem tajne koja je od davnina sakrivena u njemu, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista. **10** Svrha toga bila je da se sada preko pozvanih vladarima i vlastima na nebesima obznani raznolika Božja mudrost, **11** prema večnoj nameri koju on ima u vezi sa Hristom Isusom, našim Gospodom. **12** U kome imamo slobodu i pristup s pouzdanjem kroz veru u Njega. **13** Zato vas molim da ne klonete zbog mojih nevolja koje radi vas podnosim, jer su one vaša slava.

14 Zato savijam kolena pred Ocem našeg Gospoda Isusa Hrista, **15** po kome se zove svaka porodica na nebu i na zemlji. **16** I molim ga da vam po bogatstvu svoje slave omogući da svog unutrašnjeg čoveka

ojačate snagom koja dolazi posredstvom njegovog Duha **17** i da Hristos posredstvom vaše vere u ljubavi prebiva u vašim srcima i da budete ukorenjeni i utemeljeni, **18** kako biste u potpunosti mogli razumeti, zajedno sa svima svetima, šta je širina i dužina i visina i dubina **19** i poznati ljubav Hristovu koja prevazilazi razum, da biste se ispunili svakom punoćom Božijom.

20 A onome koji svojom silom koja deluje u nama može učiniti neizmerno više od svega što molimo ili zamislimo, **21** njemu neka je slava u skupštini u Hristu Isusu u svim naraštajima u veku vekova*. Amin.

4 Zato vas ja, zatvorenik u Gospodu, usrdno molim da živite životom dostojnim poziva kojim ste pozvani, **2** sa svom poniznošću i blagošću, s dugim trpljenjem, podnoseći jedni druge s ljubavlju, **3** istinski se trudeći da održite jedinstvo duha, u miru koji vas povezuje. **4** Jedno je telo i jedan duh - kao što je i jedna nada na koju ste pozvani - **5** jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, **6** jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.

7 A svakome od nas ukazana je blagodat, onoliko koliko mu je Hristos podario. **8** Zato je rečeno: „Kad je uzašao na visinu, odveo je zarobljenike, dao je ljude na dar.“ **9** A to što kaže „uzašao je“, šta drugo znači nego da je najpre sišao u donje krajeve, na zemlju? **10** Onaj koji je sišao isti je onaj koji je i uzašao daleko iznad svih nebesa, da sve ispuni.

11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici dobre vesti, neke da budu pastiri i učitelji, **12** kako bi usmeravali svete, kako

* **3,21** „Vek vekova“ je poslednji i najveći vek (eon) od svih u kojem Božja namera spasenja dostiže kulminaciju. Vidi fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

bi služili i kako bi izgrađivali Hristovo telo, **13** dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Božijega, u čoveka savršena, u meru rasta punoće Hristove; **14** da više ne budemo mala deca koju kao da bacaju talasi i koju tamo-amo nosi svaki vetar učenja, jer slušaju ljude koji se služe prevarom i koji ih lukavo dovode u zabludu. **15** Nego, govoreći istinu, u svemu ljubavlju uzrastimo do zrelosti da budemo poput njega koji je poglavar, a to je Hristos. **16** Od njega celo telo - kome su svi delovi skladno sastavljeni i složno rade, jer svaki zglob koji ih povezuje ispunjava svoju svrhu kako bi svaki pojedini ud mogao primereno da deluje - doprinosi svom rastu na izgradnju samoga sebe u ljubavi.

17 Ovo, dakle, kažem i opominjem vas u Gospodu: nemojte više živeti kao što žive neznabošci u svom ispraznom razmišljanju, **18** zamračenog uma i otuđeni od života koji daje Bog, zbog neznanja koje je u njima, zbog neosetljivosti njihovog srca. **19** Izgubivši svaki osećaj za ono što je čestito, predali su se besramnim delima da bi pohlepno činili svakakvu nečistotu.

20 Ali to nije u skladu sa onim što ste naučili o Hristu, **21** ako ste ga zaista čuli i bili poučeni od njega - po istini koju je Isus naučavao - **22** da treba da skinete staru ličnost oblikovanu vašim ranijim načinom života, koju kvare njene prevarne želje, **23** i da se obnovite u duhu uma svojega, **24** i da obučete novog čoveka, koji je po Bogu stvoren u pravednosti i istinskoj svetosti.

25 Zato, sada kad ste odbacili laž, govorite istinu svaki svom bližnjem, jer smo udovi koji pripadaju jedni drugima. **26** Ako se gnevite, nemojte grešiti. Sunce da ne zađe, a da vi još osećate gnev. **27** I ne dajte Đavolu priliku da deluje. **28** Ko je krao, više da ne krade, nego neka vredno radi, čineći dobro svojim rukama, da ima šta dati onome ko je u oskudici. **29** Nika-

kva ružna reč da ne izlazi iz vaših usta, nego samo ona koja je dobra, da prema potrebi izgrađuje druge i da bude na korist onima koji je slušaju. **30** I ne žalostite Božji Sveti Duh, kojim ste zapečaćeni za dan kad će vas otkupnina osloboditi.

31 Neka se sva zlobna gorčina i gnev i srdžba i vika i pogrdan govor ukloni od vas zajedno sa svom zloćom. **32** A budite dobri jedni prema drugima, samilosni, spremno opraštajući jedni drugima kao što je i Bog u Hristu milostivo oprostio vama.

5 Zato se ugledajte na Boga, kao njegova voljena deca, **2** i živite u ljubavi, kao što je i Hristos voleo vas i sebe predao za vas kao prinos i žrtvu na prijatan miris Bogu.

3 Neka se blud i svaka nečistota ili pohlepa i ne spominju među vama, kao što dolikuje svetima, **4** a tako ni sramotno ponašanje ni bezuman govor ni prostačke šale, što je nedolično. Radije zahvaljujte Bogu. **5** Jer ovo znate i dobro razumete da niko ko je bludnik ili nečist ili pohlepan - što znači da je idolopoklonik - nema nasledstva u carstvu Hrista i Boga.

6 Niko da vas ne obmanjuje ispraznim rečima, jer zbog svega toga Božji gnev dolazi na sinove nepokornosti. **7** Zato nemojte imati ništa s njima. **8** Jer nekad ste bili tama, a sada ste svetlost u Gospodu. Živite kao deca svetlosti, **9** jer plod Duha je u svakoj dobroti i pravednosti i istini. **10** Ispitujte šta je ugodno Gospodu. **11** I ne učestvujte više s njima u besplodnim delima tame, već, naprotiv, osuđujte takva dela. **12** Jer je sramota i pričati o onome što oni potajno rade. **13** A sva dela koja zaslužuju osudu razotkrivena su svetlošću, jer sve što je razotkriveno jeste svetlost. **14** Zato je rečeno: „Probudi se, ti što spavaš, i ustani iz mrtvih, i Hristos će

te obasjati.“*

15 Zato dobro pazite kako živite - ne kao nemudri, nego kao mudri. **16** Dobro koristite vreme koje imate, jer su dani zli. **17** Zato ne budite više nerazumni, nego se trudite da razumete šta je Gospodnja volja. **18** I ne opijajte se vinom, u kome je razuzdanost, nego se ispunjavajte Duhom. **19** Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospovima Bogu i duhovnim pesmama. Pevajte i pesmom hvalite Gospoda u svojim srcima. **20** Uvek za sve zahvaljujte našem Bogu i Ocu u ime našeg Gospoda Isusa Hrista.

21 Slušajte jedni druge u strahu pred Hristom. **22** Žene neka budu poslušne svojim muževima kao Gospodu, **23** jer je muž poglavar ženi kao što je i Hristos poglavar skupštini - on kao spasitelj tog tela. **24** I kao što je skupština poslušna Hristu, tako neka i žene budu poslušne svojim muževima u svemu. **25** Muževi, volite svoje žene, kao što je i Hristos voleo skupštinu i sebe predao za nju, **26** da je posveti, čisteći je kupanjem u vodi, u reči Božjoj, **27** da dovede pred sebe skupštinu u njenom sjaju, bez mrlje ili bore ili bilo čega takvog, svetu i bez mane.

28 Tako i muževi treba da vole svoje žene kao svoje telo. Ko voli svoju ženu, voli samog sebe. **29** Jer niko ne mrzi svoje telo, nego ga hrani i neguje, kao i Hristos skupštinu. **30** Jer mi smo udovi njegovog tela, mesa njegovog, i od kostiju njegovih. **31** „Zato će čovek ostaviti oca i majku i prionuće uz svoju ženu, i njih dvoje postaće jedno telo.“* **32** Velika je ta tajna. A govorim o Hristu i skupštini. **33** Dakle, neka tako i svako od vas voli svoju ženu kao samog sebe, a žena neka duboko poštuje svog muža.

* **5,14** Vidi: Isaija 60,1.

* **5,31** Vidi: 1. Mojsijeva 2,24.

6 Deco, slušajte svoje roditelje u Gospodu, jer je to pravedno. **2** „Poštuj svog oca i svoju majku“ - to je prva zapovest sa obećanjem: **3** „Da ti bude dobro i da dugo ostaneš na zemlji.“* **4** A vi, očevi, ne razdražujte svoju decu, nego ih vaspitavajte na Gospodnji način i pomažite im da usvoje njegov način razmišljanja.

5 Sluge, slušajte svoje zemaljske gospodare, sa strahom i poštovanjem, iskrenog srca, kao što slušate Hrista - **6** ne samo kad vas neko gleda, kao oni koji ugađaju ljudima, nego kao Hristove sluge, vršeci Božju volju celom dušom. **7** Služite dragovoljno – kao Gospodu, a ne kao ljudima - **8** znajući da će svako, ako učini nešto dobro, za to dobiti platu od Gospoda, bio on rob ili slobodnjak. **9** I vi, gospodari, isto tako postupajte s njima i nemojte da im pretite, znajući da je i njihov i vaš Gospodar na nebesima i da on nije pristrasan.

10 Na kraju, braćo moja, jačajte u Gospodu i u njegovoj silnoj moći. **11** Obucite svu Božju ratnu opremu da biste mogli da se oduprete Đavolovim spletkama. **12** Jer se ne borimo protiv krvi i tela, nego protiv vrhovnih poglavara*, protiv sila, protiv kosmičkih* vladara tame ovog doba, protiv zlih duhovnih sila na nebesima. **13** Zato uzmite svu Božju ratnu opremu, da biste mogli da se oduprete u zli dan i da ostanete postojani nakon što učinite sve što je potrebno.

14 Dakle, budite postojani. Opašite bedra istinom, na grudi stavite oklop pravednosti, **15** i obujte noge spremnošću da

propovedate dobru vest mira. **16** Iznad svega, uzmite veliki štit vere, kojim ćete moći da ugasi sve goruće strele Zloga. **17** Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest, Božju reč, **18** moleći se u duhu svakim oblikom molitve i usrdnog moljenja u svakoj prilici. I radi toga bdite sa svom ustrajnošću i usrdnim molbama za sve svete, **19** i za mene, da mi Bog pomogne kad otvorim usta da sa svom slobodom obznanim tajnu dobre vesti, **20** za koju sam poslanik u okovima, da bih o njoj mogao da govorim odvažno, kako i treba da govorim.

21 A da biste i vi znali šta je sa mnom i kako mi je, o svemu će vas izvestiti Tihik, voljeni brat i verni sluga u Gospodu. **22** Šaljem ga k vama baš zato da biste znali kako smo i da bi utešio vaše srce.

23 Mir braći i ljubav, s verom, od Boga, Oca, i od Gospoda Isusa Hrista. **24** Blagodat vam sa svima koji vole našeg Gospoda Isusa Hrista nepropadljivom ljubavlju.

* **6,3** Vidi: 2. Mojsijeva 20,12.

* **6,12** Grčka reč „arha“ u ovom retku odnosi se na satansku hijerarhiju demonskih vladara. U Svetom Pismu pominje se sedam puta da označi andeoske ili demonske vladare.

* „Kosmos“ na grčkom znači „svet“ i podrazumeva naš univerzum.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 60-61. n. e.

FILIPLJANIMA POSLANICA

1 Pavle i Timotej, sluge Hrista Isusa, svima svetima u Hristu Isusu koji su u Filipi, i nadglednicima i slugama pomoćnicima:

2 Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

3 Kad god vas se setim, zahvaljujem svom Bogu 4 u svakoj svojoj usrdnoj molitvi za sve vas. Radosno upućujem svoje usrdne molitve za vas 5 zbog vašeg doprinosa širenju dobre vesti od prvog dana pa sve do sada. 6 Jer sam uveren u ovo: onaj koji je započeo dobro delo u vama, dovršiće ga do dana Isusa Hrista. 7 Ispravno je da tako mislim o svima vama, jer vas nosim u srcu, sve vas koji delite sa mnom Božju blagodat, i u mojim okovima i u odbrani i zakonskom potvrđivanju prava na propovedanje dobre vesti.

8 Jer Bog mi je svedok koliko čeznem za svima vama ljubavlju kakvu ima Hristos Isus. 9 I molim se za to da vaša ljubav sve više i više raste u dobrom poznavanju i potpunom shvatanju Božje volje 10 i da možete prosuditi šta je najvažnije, da biste bili neporočni i da ne biste spoticali druge sve do Hristovog dana, 11 i da biste, kroz Isusa Hrista, bili ispunjeni plodovima pravednosti, na Božju slavu i hvalu.

12 A želim da znate, braćo, da ovo što mi se događa zapravo pomaže širenju dobre vesti, 13 tako da je među čitavom carskom telesnom stražom i među svima ostalima postalo poznato da sam u okovima zbog vere u Hrista. 14 A i većina braće u Gospodu osmelila se zbog mojih okova, pa još hrabrije, bez straha, govore Božju

reč.

15 Istina, neki propovedaju Hrista iz zavisti i suparništva, a drugi iz dobre volje. 16 Ovi drugi iz ljubavi objavljuju Hrista, jer znaju da sam ovde postavljen da branim dobru vest, 17 a oni prvi to čine iz častoljublja, ne iz čistih pobuda, jer misle da će mi tako otežati nevolju dok sam u okovima. 18 I šta time postižu? To da se na svaki način, bilo iz neiskrenih pobuda bilo iz iskrenih, Hristos propoveda. Tome se radujem. A i dalje ću se radovati, 19 jer znam da će to dovesti do mog spasenja posredstvom vaših usrdnih molitvi i uz pomoć Duha Isusa Hrista, 20 i željno iščekujem i nadam se da se ni zbog čega neću postideti, nego da će se, zbog velike odvažnosti kojom propovedam, Hristos i sada, kao i uvek do sada, veličati mojim telom, bilo mojim životom bilo mojom smrću.

21 Jer za mene je živeti Hristos, a umreti dobitak. 22 A ako i dalje budem živeo u telu, moći ću i dalje da donosim plod u svojoj službi - ali ne znam šta bih odabrao. 23 Pritiska me to dvojje, imajući želju otići i s Hristom biti, koje bi mnogo bolje bilo. 24 Ali zbog vas je potrebnije da ostanem u telu. 25 Pošto sam uveren u to, znam da ću ostati i biti sa svima vama da biste napredovali i da biste se radovali u veri. 26 Tako ćete moći da se veoma radujete u Hristu Isusu zbog mene, kad opet budem s vama.

27 Samo živite životom dostojnim dobre vesti o Hristu, kako bih - bilo da dođem i vidim vas, bilo da ne dođem - čuo

o vama da ste nepokolebljivi u jednom duhu i da se jednodušno zajednički borite za veru dobre vesti 28 i da se ni u čemu ne plašite svojih protivnika. To je dokaz da će oni biti uništeni, a vi spaseni - to je znak od Boga. 29 Jer vama je ukazana čast radi Hrista, ne samo da u njega verujete nego da za njega i trpite. 30 Jer vodite istu borbu u kakvoj ste mene videli i za koju sada čujete da je ja vodim.

2 Ako, dakle, imate kakvog ohrabrenja u Hristu, ako imate kakve utehe podstaknute ljubavlju, ako imate kakvog jedinstva u duhu, ako imate kakve ljubavi i samilosti, 2 upotpunite moju radost ovim: budite složni u razmišljanju i imajte istu ljubav, budite jednodušni, jednako razmišljajte, 3 ništa ne radite iz častoljublja niti iz sujete, nego u poniznosti smatrajte druge većima od sebe, 4 i ne gledajte samo na svoju korist nego i na korist drugih.

5 Neka u vama bude tendencija* koja je u Hristu Isusu, 6 koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom, 7 već se odrekao samog sebe i uzeo obličje slugе i postao sličan ljudima. 8 Osim toga, kad je po obličju postao čovek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu. 9 Zato ga je Bog i uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena, 10 da se u Isusovo ime savije svako koleno onih koji su na nebu i onih koji su na zemlji i onih koji su pod zemljom, 11 i da svaki jezik prizna Isusa Hrista za Gospoda, na slavu Boga Oca.

12 Zato, voljeni moji, poslušni kao što ste uvek bili - ne samo kad sam s vama nego još više sada kad nisam s vama - radite na svom spasenju sa strahom i drhtanjem. 13 Jer je Bog koji čini u vama da hoćete i radite kako je njemu ugodno.

* 2,5 Ili: sklonost, duševno stanje, usmerenje volje.

14 Sve radite bez gundanja i prepiranja, 15 da budete besprekorni i nedužni, Božja deca bez mane usred pokvarenog i izopačenog naraštaja u kome kao svetlonoše svetlite u svetu, 16 čvrsto se držeći reči života, da bih se mogao radovati u Hristov dan što nisam uzalud trčao niti se uzalud trudio. 17 Ali ako se i izlivam kao žrtva levanica na vašu žrtvu i službu koju vršite podstaknuti verom, radostan sam i radujem se sa svima vama. 18 A tako i vi budite radosni i radujte se sa mnom.

19 Nadam se, ako bude volja Gospoda Isusa, da ću vam uskoro poslati Timoteja, da mi se duša razveseli kad saznam kako ste. 20 Jer nemam nikog drugog poput njega ko bi se istinski brinuo za vašu dobrobit. 21 Jer svi se drugi brinu samo o sebi, a ne o onome što pripada Hristu Isusu. 22 Ali vi znate kakvim se dokazao, da je kao dete s ocem služio sa mnom u širenju dobre vesti. 23 Dakle, nadam se da ću njega poslati čim vidim šta će biti sa mnom. 24 A uveren sam, ako bude Gospodnja volja, da ću i sam uskoro doći.

25 Ali, smatram da je potrebno da vam pošaljem Epafrodita, svog brata i saradnika i saborca, koga ste poslali da mi služi u mojim potrebama, 26 jer čezne da sve vas vidi, i potišten je što ste čuli da se razboleo. 27 Zaista, toliko se razboleo da je skoro umro, ali Bog mu se smilovao, i ne samo njemu nego i meni, da me ne zadesi žalost na žalost. 28 Zato ću ga što pre poslati, da se opet obradujete kad ga vidite, a ja da budem manje žalostan. 29 Primite ga, dakle, u Gospodu sa svakom radošću, i takve poštuju, 30 jer se zbog Gospodnjeg dela sasvim približio smrti, izloživši svoj život opasnosti, da bi nadoknadio to što vi niste ovde da mi poslužite.

3 Na kraju, braćo moja, radujte se u Gospodu. Meni nije teško da vam pišem jedno te isto, a vama je to

zaštita.

2 Čuvajte se pasa, čuvajte se onih koji drugima čine zlo, čuvajte se onih koji traže da se obrezuje telo. 3 Jer mi imamo pravo obrezanje, mi koji služimo Bogu u duhu i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u telo. 4 A ako neko ima razloga da se uzda i u telo, onda sam to ja.

Ako neko drugi smatra da ima razloga da se uzda u telo, ja ih imam još više: 5 obrezan osmog dana, izraelskog roda, iz plemena Benjaminovog, Jevrejin rođen od Jevreja, po zakonu farisej, 6 po revnosti progonitelj pozvanih, po pravednosti koja proizlazi iz poslušnosti zakonu besprekornan. 7 Ali ono što mi je bilo dobitak, to zbog Hrista smatram gubitkom. 8 U stvari, čak sve smatram gubitkom u poređenju sa nenadmašnom vrednošću poznavanja Hrista Isusa, mog Gospoda. Radi njega sam pristao da sve izgubim i sve to smatram nevažnim, samo da dobijem Hrista 9 i da se nađem u njemu - ne oslanjajući se na svoju pravednost, koja je od zakona, nego na onu koja je po veri u Hrista, na pravednost od Boga, koja se temelji na veri - 10 da bih upoznao njega i silu njegovog vaskrsenja i zajednicu njegovih patnji, poistovetivši se sa njegovom smrću, 11 da bih zadobio vaskrsenje iz mrtvih.

12 Ne kao da sam već postigao ili se već usavršio, već stremim ne bih li se kako domogao, kao što se mene domogao Hrist Isus. 13 Braćo, ja ne smatram da sam to već osvojio. Ali jedno činim: zaboravljam ono što je iza mene i trudim se da dosegnem ono što je ispred mene, 14 trčim ka cilju, ka nagradi visokog poziva Božjeg u Hristu Isusu. 15 Zato, tako razmišljamo svi mi koji smo zreli. I ako u bilo čemu drugačije razmišljate, Bog će vam otkriti da treba da ovako. 16 Ali šta dostigosmo u onome jednako da mislimo, i po onom pravilu da živimo.

17 Braćo, svi se zajedno ugledajte na mene i posmatrajte one koji žive po primeru koji smo vam dali. 18 Jer mnogi - često sam o njima govorio, a i sada plačuci o njima govorim - žive kao neprijatelji Hristovog krsta. 19 Njihov kraj je propast, bog su im želje tela, slava im je u njihovoj sramoti i misle na ono što je zemaljsko. 20 A naše je građanstvo na nebesima, odakle željno očekujemo spasitelja, Gospoda Isusa Hrista, 21 koji će naše poniženo telo preoblikovati da bude poput njegovog slavnog tela, silom kojom može sve da pokori sebi.

4 Zato, braćo moja voljena za kojom čeznem, moja radosti i moj venče, voljeni moji, budite nepokolebljivi u Gospodu, kako sam vas i uputio.

2 Evodiju podstičem i Sintihiju podstičem da budu složne u razmišljanju, kako i priliči Gospodovim slugama. 3 Da, molim i tebe, pravi prijatelju, pomaži tim ženama koje su se zajedno sa mnom borile za dobru vest, i s Klimentom i ostalim mojim saradnicima, čija su imena u knjizi života.

4 Uvek se radujte u Gospodu. I opet kažem: Radujte se! 5 Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospod je blizu. 6 Ne brinite se ni za šta, nego u svemu molitvom i usrdnim moljenjem sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu. 7 I Božji mir koji prevazilazi svaki um čuvaće vaša srca i vaše misli kroz Hrista Isusa.

8 Na kraju, braćo, što je god istinito, što je god plemenito, što je god pravedno, što je god čisto, što god podstiče na ljubav, što je god pohvalno, što je god čestito i što je god hvale vredno, o tome razmišljajte. 9 Ono što ste naučili i prihvatili i čuli i videli od mene, to činite, i Bog mira biće s vama.

10 Veoma se radujem u Gospodu što se opet brinete o meni. I ranije ste brinuli,

ali niste imali prilike da to pokažete. **11** Ne govorim to zbog oskudice, jer sam naučio da budem zadovoljan u svakoj prilici. **12** Znam šta znači oskudevati, a znam i kako je imati obilje. Naučio sam kako biti zadovoljan u svemu, u svakoj prilici - i kad je čovek sit i kad je gladan, i kad ima obilje i kad oskudeva. **13** Sve mogu kroz Hrista koji mi daje snagu.

14 Ipak, dobro ste učinili što ste sa mnom podelili moju nevolju. **15** A vi, Filipljani, takođe znate da mi u početku objavljivanja dobre vesti, kad sam otišao iz Makedonije, nijedna skupština nije sudelovala u davanju i primanju, osim vas samih. **16** Jer ste mi, čak i u Solun, i prvi i drugi put poslali ono što mi je bilo potrebno. **17** Ne tražim dar, nego tražim plod koji se upisuje na vaš račun. **18** Ali svega imam, i to u izobilju. Podmirene su moje potrebe otkako sam od Epafrodita primio ono što ste mi poslali - prijatan miris, prihvatljivu žrtvu, ugodnu Bogu. **19** A moj Bog će podmiriti sve vaše potrebe u skladu sa svojim bogatstvima u slavi Hrista Isusa. **20** A Bogu i Ocu našem neka je slava u vekovima vekova. Amin.

21 Pozdravite svakog svetog u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom. **22** Pozdravljaju vas svi sveti, a posebno oni iz cezarovog doma.

23 Neka blagodat Gospoda Isusa Hrista bude s vašim duhom.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 60-61. n. e.

KOLOŠANIMA POSLANICA

1 Pavle, Božjom voljom apostol Hrista Isusa, i Timotej, naš brat, **2** svetima i vernoj braći u Hristu koji ste u Kolu- su: Blagodati vam i mir od Boga našeg Oca i Gospoda Isusa Hrista.

3 Zahvaljujemo Bogu, Ocu našeg Gospoda Isusa Hrista, uvek kad se molimo za vas, **4** jer smo čuli za vašu veru u Hrista Isusa i za ljubav koju imate prema svima svetima **5** zbog nade u ono što se za vas čuva na nebesima. O toj nadi ste već ranije čuli putem propovedanja istine, to jest dobre vesti **6** koja je došla do vas i donosi plod i raste, kako u celom svetu tako i među vama, od dana kad ste čuli i dobro upoznali istinu o Božjoj blagodati. **7** To je ono što ste naučili od našeg voljenog Epafrasa, koji zajedno s nama služi Gospodu. On vam je veran Hristov sluga umesto nas, **8** koji nas je i izvestio o vašoj ljubavi na koju vas podstiče Duh.

9 Zato se i mi, od dana kad smo čuli za to, neprestano molimo za vas i tražimo da se ispunite poznavanjem njegove volje u svakoj mudrosti i duhovnom razumevanju, **10** kako biste živeli životom dostojnim Gospoda i tako mu potpuno ugodili donoseći plod u svakom dobrom delu i sve bolje upoznajući Boga, **11** primajući od njegove slavne moći svu potrebnu snagu kako biste potpuno ustrajali i trpeli s radošću **12** i upućujući zahvale Ocu koji vas je učinio dostojnima da dobijete udeo u nasledstvu svetih u svetlosti.

13 On nas je izbavio iz vlasti tame i preneo nas u carstvo svog voljenog Sina, **14** u kome imamo iskupljenje krvlju nje-

govom i oprostaj grehova. **15** On je slika nevidljivog Boga, prvorođeni pre svakog stvorenja. **16** Jer je kroz njega sve bilo stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su to prestoli ili uprave ili poglavarstva ili vlasti. Sve je stvoreno kroz njega i za njega. **17** On je pre svega, i sve je u njemu objedinjeno. **18** On je glava tela, zajednice pozvanih, koji je početak, prvorođeni iz mrtvih, da u svemu bude prvi. **19** Jer je [Očeva] volja bila da sva punina prebiva u njemu; **20** pomirivši njegovom krvlju na krstu sve u njemu - pomiri sa sobom sve, bilo na zemlji bilo na nebesima.

21 I vas koji ste nekada bili otuđeni i neprijatelji u svom poimanju putem zlih dela, sada ste pomireni **22** u telu njegovog ljudskog tela* kroz smrt, kako bi vas pred sebe doveo svete i bez mane i bez ikakve krivice, **23** ali samo ako ostanete u veri, ako u njoj budete utemeljeni i postojani i ako ne odstupite od nade dobre vesti koju ste čuli, koja se propovedala svakom stvorenju pod nebom. Te sam dobre vesti ja, Pavle, postao sluga.

24 Sada se radujem što podnosim patnje za vaše dobro i smatram da u svom telu još nisam dovoljno trpeo zbog Hrista,

* **1,21** Na grčkom jeziku koriste se različiti izrazi za „telo“ u figurativnom smislu – „sóma“ – što predstavlja jednu zajednicu, narod Božji, i ljudsko, „mesno“, telo – „sarks“ – reč koja u prenosnom smislu uglavnom označava ljudsku palu, čulnu i sebičnu prirodu.

U ovom retku, reč je o Hristovom ljudskom telu u kojem je pobedio greh (vidi Rimljanima 8,3).

u korist njegovog tela, koje je zajednica pozvanih. **25** Ja sam postao njen sluga po nastojništvu koje mi je Bog poverio za vaše dobro kako bih u potpunosti propovedao reč Božju, **26** tajnu koja je bila sakrivena tokom proteklih vekova i naraštaja, a sada je objavljena njegovim svetima, **27** kojima je Bog hteo da obznani slavno bogatstvo ove tajne među neznaočcima. Ta tajna je Hristos u vama, iščekivanje slave. **28** Koga mi propovedamo, opominjući svakog čoveka i poučavajući svakog čoveka u svoj mudrosti, kako bismo svakog čoveka mogli predstaviti Bogu savršenog u Hristu Isusu. **29** Za to se i trudim i borim pomoću njegove snage koja deluje u meni.

2 Jer želim da znate koliko se borim za vas i za one u Laodikeji i za sve one koji nisu lično videli moje lice, **2** da se uteši njihovo srce, da budu skladno povezani u ljubavi i u svakom bogatstvu pune sigurnosti razumevanja u spoznaji tajne Božje, i Oca i Hrista. **3** U njemu su sakrivena sva blaga mudrosti i znanja. **4** To govorim zato da vas niko ne prevari slatkim rečima. **5** Jer iako sam telom odsutan, duhom sam ipak s vama, i radujem se gledajući red koji vlada među vama i vašu čvrstu veru u Hrista.

6 Dakle, kao što ste prihvatili Hrista Isusa, Gospoda, tako živite u njemu. **7** Budite ukorenjeni u njemu, izgrađujte se u njemu i utvrđujte se u veri, kako ste i poučeni. Obilujte verom i zahvaljivanjem Bogu.

8 Pazite da vas neko ne odmami filozofijom i praznom prevarom, što je zasnovano na ljudskom predanju, na načelima ovog sveta, a ne na Hristovim učenjima. **9** Jer u njemu živi svaka punina Božanstva telesno. **10** I da budete ispunjeni u njemu koji je glava svakom poglavarstvu i vlasti; **11** u kome i obrezani biste obrezanjem

nerukotvorenim, odbacivši telo greha mesnih obrezanjem Hristovim; **12** jer ste s njim sahranjeni krštenjem, u kome s njim i ustaste kroz veru u delotvornost Božju, koji ga je vaskrsnuo iz mrtvih.

13 I vas, koji ste bili mrtvi zbog svojih prestupa i zbog neobrezanosti svoga tela, on je oživeo zajedno s njim, oprostivši vam sve prestupe, **14** i izbrisao pisani dokument koji je svojim odredbama bio protiv nas, koji nam se protivio, uklonivši ga s puta i pribivši ga na krst. **15** Svukao je vladare* i vlasti, javno ih pokazavši, trijumfujući nad njima na njemu [krstu].

16 Zato neka vas niko ne osuđuje zbog jela i pića, ili zbog praznika ili mladina ili šabata, **17** jer je to samo senka onoga što dolazi, tela Hristova. **18** Neka vas ne dovedu u zabludu oni što u dobrovoljnoj poniznosti i obožavanju anđela, „zastupaju“* svoje vizije i bez razloga se ponose svojim telesnim razmišljanjem, **19** a ne držeći se glave, onoga od koga sve telo - snabdeveno svim što je potrebno i skladno povezano zglobovima i ligamentima - raste rastom koji daje Bog.

20 Ako ste zajedno s Hristom umrli u odnosu na načela ovoga sveta, zašto se onda, kao da još pripadate svetlu, podvrđavate propisima: **21** „Ne diraj, ne probaj, ne dotiči“, **22** koji se odnose na ono što upotrebom propada, kad su to ljudske zapovesti i učenja? **23** Ti propisi ogledaju se u vršenju rituala [kakve su ljudi sami sebi nametnuli] i u [lažnoj] poniznosti i strogosti prema telu. Oni doduše izgledaju kao mudrost, ali nemaju nikakve vrednosti u potpunom obuzdavanju tela.

* **2,15** Vidi fusnotu za Efescima 6,12. Ovdje Pavle ističe da se na krstu javno pokazala prava priroda zla, i da je Hrist pobedio.

* **2,18** Ili: „staje/ulazi u“. Pavle citira izraz koji se u paganskim mističnim kultovima koristio prilikom započinjanja obreda.

3 Ako ste, dakle, vaskršnuti s Hristom, tražite ono što je na nebu, gde Hristos sedi zdesna Bogu. **2** Mislite na ono što je na nebu, a ne na ono što je na zemlji. **3** Jer ste umrli, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu. **4** Kada se pokaže Hristos, naš život, tada ćete se i vi s njim pokazati u slavi.

5 Usmrтите, dakle, ono što je zemaljsko u vašim udovima: blud, nečistotu, polnu požudu, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo. **6** Zbog toga dolazi Božji gnev na decu nepokornosti. **7** Tim ste putem i vi nekad hodili, kad ste u tome živeli. **8** Ali sada odbacite sve ovo: srdžbu, gnev, zloću, pogrdan govor, a prostačke reči neka ne izlaze iz vaših usta. **9** Ne lažite jedan drugoga. Svucite staru ličnost i njena dela, **10** i obucite novu ličnost, koja se obnavlja dobrim poznavanjem Božje volje po obličju onoga koji ju je stvorio. **11** Tu više nema ni Grka ni Judejca, ni obrezanja ni neobrezanja, ni tuđinca, ni Skita,* ni roba, ni slobodnjaka, nego je Hristos sve, i u svima.

12 Dakle, kao Božji izabranici, sveti i voljeni, obucite se u najdublju samilost, dobrotu, poniznost, blagost i dugo trpljenje. **13** Podnosite jedni druge i spremno opraštajte jedni drugima ako neko ima pritužbu na nekoga. Kao što je Gospod spremno oprostio vama, tako činite i vi. **14** A iznad svega, obucite se u ljubav, jer vas ona savršeno povezuje.

15 I neka Hristov mir vlada u vašem srcu, mir na koji ste i pozvani u jednom telu. I budite zahvalni. **16** Neka vas Hristova reč potpuno ispuni svom mudrošću. Poučavajte i opominjite jedan drugoga psalmima, hvalospevima Bogu, prijatnim duhovnim pesmama. Pevajte Gospodu u svom srcu. **17** I što god da činite rečju ili

* **3,11** Naziv „Skit“ ovde se koristi i kao opšti naziv za ljude koji su smatrani zaostalima i necivilizovanima.

delom, sve činite u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući kroz njega Bogu, Ocu.

18 Žene, budite poslušne svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodu. **19** Muževi, volite svoje žene i nemojte se gneviti na njih. **20** Deco, slušajte svoje roditelje u svemu, jer je to ugodno u Gospodu. **21** Očevi, ne razdražujte svoju decu, da ne postanu malodušna. **22** Sluge, u svemu slušajte svoje zemaljske gospodare, ne samo kad vas neko gleda, kao oni koji ugađaju ljudima, nego iskrenog srca, u strahu od Gospoda. **23** Što god radite, činite to celom dušom kao Gospodu, a ne kao ljudima, **24** jer znate da ćete od Gospoda dobiti odgovarajuću nagradu - nasledstvo. Služite Gospodaru, Hristu. **25** A ko čini nepravdu, vratiće mu se ono što je nepravедno učinio, jer Bog nije pristrasan.

4 Gospodari, postupajte sa svojim slugama pravedno i pošteno, znajući da i vi imate Gospodara na nebu.

2 Ustrajte u molitvi, bdite u njoj i zahvaljujte. **3** Molite se ujedno i za nas, da Bog otvori vrata našoj poruci, kako bismo propovedali tajnu o Hristu, zbog koje i jesam u okovima. **4** Molite se da je objavim onako kako bi to i trebalo.

5 Mudro se ponašajte prema onima koji su van skupštine. Dobro koristite vreme koje imate. **6** Neka vaša reč uvek bude ljubazna, solju začinjena, da biste znali svakome da odgovorite kako treba.

7 O tome kako sam, sve će vam ispričati Tihik, moj voljeni brat, verni sluga koji sa mnom služi Gospodu. **8** Šaljem ga k vama baš zato da znate kako smo, i da uteši vaše srce. **9** S njim šaljem i Onisima, mog vernog i voljenog brata, koji je od vas došao. Oni će vam sve ispričati o tome kako je ovde.

10 Pozdravlja vas Aristarh, moj zatvorski drug, i Marko, Barnabin rođak (za koga

vam je već ranije zapovijeđeno da ga lepo primite ako dođe kod vas), **11** i Isus zvani Just, koji su od obrezanih. Oni su moji jedini saradnici u službi za Božje carstvo, oni su mi pomagali i jačali me. **12** Pozdravlja vas Epafras, koji je od vas došao, sluga Hrista Isusa. On se uvek bori za vas u svojim molitvama, da do kraja sačuvate zrelost i da imate čvrsta uverenja u pogledu svega što je Božja volja. **13** Zaista svedočim za njega da se veoma trudi za vas i za one u Laodikeji i one u Hijerapolisu.

14 Pozdravlja vas Luka, voljeni lekar, i Dimas. **15** Pozdravite braću u Laodikeji, i Nimfu i pozvane u njenoj kući. **16** A kad se ovo pismo pročita kod vas, neka se pročita i u skupštini Laodičana, a vi pročitate ono iz Laodikeje. **17** I recite Arhipu: „Pazi da izvršiš službu koju si primio u Gospodu.”

18 Ja, Pavle, pišem vam ovaj pozdrav svojom rukom. Mislite na moje okove. Neka blagodat bude s vama.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Korint

Pisanje završeno: oko 50. n. e.

PRVA POSLANICA SOLUNJANIMA

1 Pavle i Silvan i Timotej pozvanim Solunjanima, u Bogu Ocu i Gospodu Isusu Hristu: Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i Gospoda Isusa Hrista. 2 Uvek zahvaljujemo Bogu za sve vas kad vas spominjemo u svojim molitvama, 3 jer neprestano imamo na umu vaša dela podstaknuta verom i vaš trud podstaknut ljubavlju, i vašu istrajnost koja proizlazi iz vaše nade u našeg Gospoda Isusa Hrista, pred našim Bogom i Ocem. 4 Jer znamo, braćo koju Bog voli, da vas je on izabrao, 5 jer vam dobra vest koju propovedamo nije došla samo s rečima nego i sa silom i sa Svetim Duhom i s dubokim uverenjem. A i sami znate kakvi smo radi vas bili među vama. 6 I vi ste se ugledali na nas i na Gospoda, jer ste uprkos mnogim nevoljama prihvatili reč s radošću od Duha Svetoga, 7 tako da ste postali uzor svim vernicima u Makedoniji i u Ahaji.

8 I ne samo da je Gospodnja reč od vas odjeknula u Makedoniji i Ahaji nego se i vaša vera u Boga posvuda proširila, tako da mi ne treba ništa da govorimo. 9 Jer oni sami pričaju o tome kako smo došli kod vas i kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili živom i istinitom Bogu 10 i da biste čekali da s nebesa dođe njegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih i koji nas izbavlja od gneva koji dolazi.

2 I sami znate, braćo, da naš dolazak k vama nije bio uzaludan. 2 Naprotiv, nakon što smo u Filipi, kao što znate, najpre trpeli i bili zlostavljani, uz pomoć

našeg Boga odvažili smo se da vam propovedamo, uz tešku borbu, Božju dobru vest. 3 Jer naše podsticanje ne proizlazi iz zablude, niti iz nečistih pobuda, niti iz želje da nekoga prevarimo, 4 nego govorimo kao ljudi koje je Bog prosudio dostojnima da im poveri dobru vest - ne činimo to kao da ugađamo ljudima, nego Bogu, koji ispituje naša srca.

5 Jer, kao što znate, nikada se nismo poslužili laskavim rečima, niti smo išta činili iz prikrivenog lakomstva - Bog je svedok! 6 I nismo tražili slavu od ljudi - ni od vas, ni od drugih - iako smo kao Hristovi apostoli mogli da vam budemo na teretu. 7 Naprotiv, bili smo blagi prema vama, kao majka koja hrani i neguje svoju decu. 8 Tako smo, puni ljubavi prema vama, bili spremni da vam damo ne samo Božju dobru vest nego i svoj život, jer smo vas zavoleli. 9 Jer sećate se, braćo, našeg truda i napora. Dok smo vam propovedali Božju dobru vest, radili smo noću i danju, da nikome od vas ne budemo na teretu. 10 Svedoci ste i vi i Bog kako smo se verno i pravedno i besprekorno ponašali prema vama koji verujete. 11 A dobro znate i kako smo, kao otac svoju decu, svakoga od vas podsticali i tešili i zaklinjali 12 da živite životom dostojnim Boga koji vas poziva u svoje carstvo i slavu.

13 Zato mi neprestano i zahvaljujemo Bogu, jer kad ste primili Božju reč, koju ste čuli od nas, niste je prihvatili kao ljudsku reč, nego kao Božju reč, što ona zaista i jeste, i ona deluje u vama koji verujete. 14 Jer vi ste se, braćo, ugledali na Božje

skupštine u Judeji koje su u Hristu Isusu, jer i vi od svojih sunarodnika trpите isto što i oni trpe od Judejaca, 15 koji su ubili i Gospoda Isusa i proroke, a nas progonili. Oni ne ugađaju Bogu, nego se protive dobrobiti svih ljudi, 16 jer pokušavaju da nas spreče da propovedamo neznabošcima kako bi se ti ljudi spasli. Time oni stalno pune meru svojih greha. Ali njegov gnev ih stiže.

17 A mi, braćo, kad smo nakratko bili odvojeni od vas - licem, ali ne i srcem - veoma smo čeznuli za vama i na sve načine smo se trudili da vidimo vaše lice. 18 Zato smo hteli da dođemo kod vas - ja, Pavle, i prvi i drugi put - ali nas je Sotona sprečio. 19 Jer šta je naša nada ili radost ili venac kojim ćemo se ponositi pred našim Gospodom Isusom Hristom u vreme njegovog dolaska? Zar niste to vi? 20 Vi ste zaista naša slava i radost.

3 Zato smo, kad više nismo mogli da izdržimo, odlučili da ostanemo sami u Atini, 2 a Timoteja, našeg brata i Božjeg slugu koji propoveda dobru vest o Hristu, poslali smo da vas učvrsti i uteši kako bi ojačao vašu veru, 3 da se niko ne pokoleba zbog tih nevolja. Jer i sami znate da one moraju da nam se događaju. 4 Zaista, kad smo bili kod vas, unapred smo vam govorili da nas moraju zadesiti nevolje, i kao što znate, to se i dogodilo. 5 Zato kad više nisam mogao da izdržim, poslao sam ga da saznam o vašoj vernosti, jer se bojim da vas možda nije Kušač na neki način iskušao i da naš trud nije bio uzaludan.

6 A Timotej nam se upravo vratio od vas i doneo nam dobre vesti o vašoj vernosti i ljubavi, i da nas se još uvek rado sećate i da čeznete da nas vidite, koliko i mi vas. 7 Zato smo se, braćo, uz svu svoju oskudicu i nevolju utešili kad smo čuli za vašu vernost, 8 jer mi sada živimo, kad

vidimo vašu nepokolebljivost u Gospodu. 9 Jer kako da zahvalimo Bogu za vas, za svu radost koju zbog vas osećamo pred svojim Bogom, 10 dok se noć i dan najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i da upotpunimo vašu veru onim što joj nedostaje?

11 I sam naš Bog i Otac, i naš Gospod Isus Hrist neka usmere naš put prema vama. 12 A vama neka Gospod omogući da jedni prema drugima i prema svima rastete i obilujete u ljubavi, kao što i mi obilujemo u ljubavi prema vama, 13 da vam srce bude čvrsto, besprekorno u svetosti pred našim Bogom i Ocem, i da takvi dočekate dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista sa svim njegovim svetima.

4 Na kraju, braćo, poučili smo vas kako treba da živite i da ugađate Bogu - a vi tako i živite - pa vas molimo i podstičemo u Gospodu Isusu da u tome još više napredujete. 2 Jer znate koje smo vam zapovesti dali u ime Gospoda Isusa.

3 Jer je Božja volja da budete sveti - da se uzdržavate od bluda, 4 da svako od vas zna da ovlada svojim telom u svetosti i časti, 5 a ne u neobuzdanoj polnoj požudi koja je svojstvena narodima koji ne poznaju Boga, 6 i da niko ne čini nažao svom bratu i da ne zadire u njegova prava, jer Gospod kažnjava za sve to, kao što smo vam već rekli i temeljno posvedočili. 7 Jer nas Bog nije pozvao da živimo nečisto, nego da budemo sveti. 8 Prema tome, ko to odbacuje, ne odbacuje čoveka, nego Boga, koji vam daje svoj Sveti Duh.

9 A o bratskoj ljubavi ne treba da vam pišemo, jer ste i sami poučeni od Boga da volite jedni druge, 10 a vi zaista i volite svu braću u celoj Makedoniji. Ali podstičemo vas, braćo, da to činite još više 11 i da se trudite da mirno živite, da se bavite svojim poslom i da radite svojim rukama, kao što smo vam zapovedili, 12 da biste se dolično ponašali pred onima koji su

izvan skupštine i da vam ni od koga ništa ne treba.

13 I ne želim, braćo, da budete u neznanju u pogledu onih koji su umrli,* da ne tugujete kao drugi, koji nemaju nadu.

14 Jer ako verujemo da je Isus umro i vaskrsnuo, onda će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim. 15 Jer ovo vam govorimo po Gospodnjoj reči: mi živi, koji ostanemo do dolaska Gospoda, nećemo preteći one koji su umrli, 16 jer će sam Gospod sići s neba sa zapovedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trubom, i prvo će ustati oni koji su mrtvi u Hristu. 17 Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom na nebu. I tako ćemo uvek biti s Gospodom. 18 Zato tešite jedni druge ovim rečima.

5 A o vremenima i razdobljima, braćo, ne treba da vam se piše. 2 Jer i sami dobro znate da Gospodnji dan dolazi baš kao lopov u noći. 3 Kad budu govorili: „Mir i sigurnost!“, tada će ih iznenada zadesiti uništenje kao porođajni bolovi trudnu ženu, i neće umaći. 4 Ali vi, braćo, niste u tami, pa da vas taj dan zatekne kao što bi zatekao lopove, 5 jer vi ste svi sinovi svetlosti i sinovi dana. Mi ne pripadamo ni noći ni tami.

6 Dakle, ne spavajmo kao što ostali spavaju, nego bdimo i budimo trezveni. 7 Jer oni koji spavaju, noću spavaju i oni koji se opijaju, noću se opijaju. 8 Ali mi koji pripadamo danu, budimo trezveni i na grudi stavimo oklop vere i ljubavi i stavimo kacigu - nadu u spasenje. 9 Jer Bog nas nije namenio na gnev, nego da steknemo spasenje kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, 10 koji je umro za nas da bismo - bilo da bdimo ili da spavamo - živeli zajedno s njim. 11 Zato tešite jedni druge i izgrađuj-

* 4,13 Glagol „umreti“ u stihovima 13-15 doslovno znači „zaspati“. Vidi Jovan 11,11-14.

te jedni druge, kao što već i radite.

12 Molimo vas, braćo, poštujujte one koji se trude među vama i predvode u Gospodnjem delu i opominju vas, 13 i s ljubavlju ih posebno cenite zbog njihovog rada. Budite u miru jedni s drugima. 14 A podstičemo vas, braćo, opominjite one koji neuredno žive, tešite potištene duše, pomazite slabima, budite strpljivi sa svima. 15 Pazite da niko nikome ne vraća zlo za zlo, nego se uvek trudite da činite dobro jedni drugima i svima ostalima.

16 Uvek se radujte. 17 Neprestano se molite. 18 Za sve zahvaljujte. Jer je to za vas Božja volja u Hristu Isusu. 19 Duh ne gasite. 20 Proroštva ne prezirite. 21 Sve proveravajte, držite se onoga što je [moralno] dobro. 22 Klonite se svakog zla.

23 Neka vas sam Bog mira potpuno posveti. I neka, braćo, sav vaš duh i duša i telo budu sačuvani besprekornima do vremena dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista. 24 Veran je onaj koji vas poziva. On će to i učiniti.

25 Braćo, molite se za nas.

26 Pozdravite svu braću svetim poljupcem.

27 Zaklinjem vas Gospodom da se ovo pismo pročita svoj braći.

28 Neka blagodat našeg Gospoda Isusa Hrista bude s vama.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Korint

Pisanje završeno: oko 51. n. e.

DRUGA POSLANICA SOLUNJANIMA

1 Pavle i Silvan i Timotej pozvanim Solunjanima u Bogu našem Ocu i Gospodu Isusu Hristu:

2 Blagodat vam i mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista.

3 Dužni smo da uvek zahvaljujemo Bogu za vas, braćo, kao što dolikuje, jer vaša vera sve više raste i kod svih vas produbljuje se međusobna ljubav. **4** Zato se među Božjim pozvanima ponosimo vama zbog vaše istrajnosti i vere u svim vašim progonstvima i nevoljama koje podnosite. **5** Sve je to dokaz da Bog pravedno sudi i da ćete biti proglašeni dostojnima Božjeg carstva, za koje i trpite.

6 Jer je pravedno da Bog uzvрати nevolju onima koji vama nanose nevolju, **7** a vama, koji trpite nevolju, da donese olakšanje, kao i nama, kad se s neba pojavi Gospod Isus sa svojim moćnim anđelima **8** u plamenoj vatri i kad izvrši osvetu nad onima koji ne poznaju Boga i koji se ne pokoravaju dobroj vesti o našem Gospodu Isusu Hristu. **9** Oni će biti kažnjeni večnim uništenjem* od lica Gospodnjeg i od slave njegove moći, **10** kad on dođe da se proslavi u svojim svetima, i da mu se u taj dan dive svi koji su verovali, jer ste poverovali našem svedočanstvu.

11 Zato se uvek i molimo za vas, da vas naš Bog smatra dostojnima svog poziva i da svojom silom potpuno izvrši sve dobro što mu je po volji i da dovrši

* **1,9** Ili „zatiranjem, anihilacijom“. Pridev „večni“ odnosi se na poslednje doba (eon) suda (vidi fusnotu za 2. Timoteju 1,9).

delo koje činite podstaknuti verom, **12** da bi se ime našeg Gospoda Isusa proslavilo u vama, i vi u njemu, po blagodati našeg Boga i Gospoda Isusa Hrista.

2 A što se tiče dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista i našeg sakupljanja k njemu, molimo vas, braćo, **2** ne dajte da vas u prosuđivanju brzo pokolebaju ili uznemire preko duha* ili neke reči ili nekog navodno našeg pisma, o tome da je Gospodnji dan blizu.

3 Ne dajte nikome da vas zavede ni na koji način, jer taj dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se Čovek bezakonja, sin uništenja, **4** koji se protivi i uzvisuje se iznad svega što se naziva „bog“ ili se obožava, tako što će sesti u Božjem hramu prikazujući se kao bog. **5** Zar se ne sećate da sam vam to govorio još dok sam bio s vama?

6 I tako sada znate šta ga zadržava, da bi se otkrio u svoje vreme. **7** Jer se već radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava. **8** Tada će se otkriti bezakonik. Njega će Gospod Isus ubiti duhom svojih usta i uništiti svetlošću svoga dolaska. **9** Ali bezakonikov dolazak, koji Sotona omogućuje svojim delovanjem, praćen je svakim silnim delom i lažnim čudima i znacima, **10** i svakom nepravdom i prevarom u onima koji propadaju [ginu] zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasli. **11** I zato Bog dopušta da na njih deluje zabluda, da bi verovali laži,

* **2,2** Ili „putem lažnog nadahnuća“.

12 kako bi svi oni bili osuđeni jer nisu verovali istini, nego su voleli nepravdu.

13 A mi smo dužni da uvek zahvaljujemo Bogu za vas, braćo koju Gospod voli, jer vas je Bog, zbog vaše vere u istinu, od početka izabrao za spasenje kroz posvećenje Duhom i veru u istinu, **14** gde ste pozvani putem dobre vesti koju objavljujemo, da postignete slavu našeg Gospoda Isusa Hrista. **15** Zato, dakle, braćo, budite nepokolebljivi i držite se predanja kojima ste bili poučeni, bilo rečima bilo našim pismom. **16** I neka sam naš Gospod Isus Hristos i Bog, naš Otac, koji nas je voleo i dao nam po svojoj blagodati večnu utehu i divnu nadu, **17** uteše vaše srce i učvrste vas u svakom dobrom delu i reči.

3 Na kraju, braćo, molite se za nas, da se Gospodnja reč brzo širi i da se slavi, kao i kod vas, **2** i da budemo izbavljeni od pokvarenih i zlih ljudi, jer nemaju svi veru. **3** Ali Gospod je veran i on će vas učvrstiti i čuvati od Zloga. **4** A kao Gospodnji sledbenici uzdamo se u vas, da radite i da ćete i dalje raditi ono što zapovedamo. **5** Neka Gospod usmerava vaše srce na ljubav prema Bogu i na istrajnost koja vam je potrebna dok služite Hristu.

6 Zapovedamo vam, braćo, u ime Gospoda Isusa Hrista, da se klonite svakog brata koji živi neuredno, a ne po učenju koje ste primili od nas. **7** Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer dok smo bili kod vas nismo neuredno živeli, **8** niti smo ičiji hleb badava jeli, nego smo noć i dan teško i naporno radili da nikome od vas ne budemo na teretu. **9** Ne zato što ne bismo imali pravo na to, nego zato da vam poslužimo kao primer na koji treba da se ugledate. **10** Zaista, kad smo bili s vama, zapovedili smo vam: „Ako neko neće da radi, neka i ne jede.“ **11** Jer čujemo da neki od vas neuredno žive, da

ništa ne rade, nego se mešaju u ono što ih se ne tiče. **12** Takvima zapovedamo i opominjemo ih u Gospodu Isusu Hristu da rade u miru i da jedu hleb koji sami zarade.

13 A vi, braćo, ne posustajte u činjenju onoga što je ispravno. **14** A ako neko ne poslušava ono što smo rekli u ovom pismu, ukorite ga, ne družite se više s njim, da se postidi. **15** Ali ne smatrajte ga neprijateljom, nego ga opominjite kao brata.

16 I neka vam sam Gospod mira uvek i na svaki način da mir. Neka Gospod bude sa svima vama.

17 Ja, Pavle, pišem vam ovaj pozdrav svojom rukom. To je moj znak u svakom pismu - tako ja pišem.

18 Neka blagodat našeg Gospoda Isusa Hrista bude sa svima vama.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Laodikeja (Frigija, Mala Azija)

Pisanje završeno: oko 61-64. n. e.

PRVA POSLANICA TIMOTEJU

1 Pavle - apostol Hrista Isusa po zapovesti Boga, našeg Spasitelja i Gospoda Hrista Isusa, naše nade - **2** Timoteju, pravom sinu u veri: Blagodati ti, milosrđe i mir od Boga Oca, i od Hrista Isusa, našeg Gospoda.

3 Kao što sam te molio da ostaneš u Efesu kad sam išao u Makedoniju, da te baš obavežati neke da ne naučavaju drugačije učenje **4** i da ne obraćaju pažnju na mitove i beskrajna rodoslovlja, koji više pogoduju raspravama negoli izgrađivanju Božjem u veri. **5** A krajnji cilj tog obaveživanja je ljubav iz čistog srca, čiste savesti i nelicemerne vere. **6** Neki su odstupili od toga i zastranili u isprazne razgovore. **7** Hteli bi da budu učitelji zakona, a ne razumeju ni ono što govore, ni ono što uporno tvrde.

8 Znamo da je Zakon dobar ako ga čovek primenjuje kako treba, **9** svestan toga da zakon nije namenjen pravedniku, nego bezakonicima i nepokornima, bezbožnima i grešnima, nevernima i onima koji skrnave ono što je sveto, ubicama očeva, majki i drugih ljudi, **10** bludnicima, muškarcima koji ležu s muškarcima,* trgovcima ljudima, lažovima, onima koji se lažno zaklinju, i svima drugima koji čine ono što se suproti zdravom učenju **11** koje je u skladu sa slavnom dobrom veću blagoslovenog Boga, koja je meni poverena.

12 Zahvalan sam Hristu Isusu, našem Gospodu, koji me osposobio, jer me je

smatrao vernim i postavio me je u službu, **13** iako sam ranije bio hulnik, progonitelj i drznik. Ali ukazano mi je milosrđe, jer sam bio u neznanju i činio sam to dok nisam imao vere. **14** Ali primio sam obilje blagodati našeg Gospoda zajedno s verom i ljubavlju koja je u Hristu Isusu. **15** Ova izjava je istinita i zaslužuje da se potpuno prihvati: Hristos Isus je došao na svet da spase grešnike, od kojih sam prvi ja. **16** A milosrđe mi je ukazano zato da na meni prvom, Isus Hristos pokaže svo svoje dugo trpljenje i pruži primer onima koji će verovati u njega za večni život. **17** A Caru večnom, neraspadljivom, nevidljivom, jedinom premudrom Bogu, neka je čast i slava u vekovima vekova. Amin.

18 Ovu ti zapovest predajem, sine Timoteje, u skladu s proročanstvima koja su se odnosila na tebe, da oslanjajući se na njih vodiš dobar rat, **19** čuvajući veru i čistu savest, koju su neki odbacili i doživeli brodolom vere. **20** Među njima su Imenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče da ne smeju da hule.

2 Pre svega, dakle, podstičem da se usrdna moljenja, molitve, molbe i zahvaljivanja upućuju za sve ljude, **2** za careve i sve koji su na vlasti, da bismo vodili miran i tih život u potpunosti odanosti Bogu i čestitosti. **3** To je dobro i ugodno u očima našeg Spasitelja, Boga, **4** koji želi da se svi ljudi spasu i dođu u spoznaju istine. **5** Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovek, Hristos Isus, **6** koji je sebe dao kao odgovora

* **1,10** Na grčkom: „sodomisti“. Vidi 1. Mojsijeva 19,47, kao i fusnotu za 3. Mojsijeva 18,22.

rajuću otkupninu za sve, za svedočanstvo u svoje vreme. **7** Radi tog svedočanstva ja sam postavljen za propovednika i apostola - istinu govorim u Hristu, ne lažem - za učitelja neznabožaca u veri i istini.

8 Zato želim da se muškarci mole gde god se okupljate, podižući verne ruke, bez gneva i rasprava. **9** Isto tako, želim da se žene pristojno odevaju i da pri tome budu skromne i razborite, da se ne ukrašavaju pletenjem kose i zlatom ili biserima ili skupocenom odećom, **10** nego dobrim delima, kako i dolikuje ženama koje kažu da poštuju Boga.

11 Žena neka ćutke prima pouku, s potpunom poslušnošću. **12** Ženi ne dopuštam da poučava, niti da gospodari muškarcem, nego neka ćuti. **13** Jer prvo je stvoren Adam, pa onda Eva. **14** I Adam nije bio prevaren, nego je žena bila prevarena i učinila je prestup. **15** Ali žene će se spasiti rađanjem dece, ako ostanu u veri, ljubavi, posvećenosti i razboritosti.

3 Istinita je ova izjava. Ako neko želi da služi kao nadglednik,* hvale vrednu službu želi. **2** Zato nadglednik treba da bude besprekoran, da ima samo jednu ženu, da bude umeren u svemu, razborit, da uredno živi, da bude gostoljubiv, sposoban da poučava, **3** da nije pijanica, ni svadljivac, nego razuman, da nije ratoboran, ni pohlepan za novcem. **4** Treba da dobro upravlja svojim domom, a deca treba da mu budu poslušna i da pokazuju

* **3,1** Grčka reč „episkop“ znači nadglednik ili nadzornik, čovek čiji duhovni i moralni kvaliteti i zdravi autoritet ga kvalifikuju da posebno pazi na zajednicu vernih u starešinskom smislu. Pozivi kao „episkop“ (biskup) zloupotrebljeni su u kasnijim vekovima za crkvene titule i zauzimanje lažiranih sveštenečkih pozicija moći.

Termin „episkop“ nema nikakve veze sa sveštenečkim zvanjem, niti je ijedan od prvih hrišćana imao sveštenečke pretenzije.

Vidi takođe fusnotu za 1. Petrova 2,5.9.

duboko poštovanje. **5** Jer ako neko ne zna da upravlja svojim domom, kako će se brinuti za Božju skupštinu? **6** Ne sme da bude novoobraćenik, da se ne bi uzoholio i pao pod istu osudu kao i Đavo. **7** Treba da bude na dobrom glasu i među ljudima izvan skupštine, da ne bi upao u sramotu i Đavolovu zamku.

8 Đakoni* isto tako treba da budu dostojni poštovanja, da nisu dvolični, da ne piju mnogo vina, da nisu pohlepni za nepoštenim dobitkom, **9** da se drže tajne vere u čistoj savesti.

10 I prvo ih treba iskušati, pa onda, ako im se nema šta prigovoriti, neka obavljaju službu.

11 Žene isto tako treba da budu dostojne poštovanja, da ne kleveću, nego da budu umerene i verne u svemu.

12 Đakoni neka imaju samo jednu ženu, neka dobro upravljaju decom i svojim domom. **13** Jer oni koji dobro obavljaju službu stiču dobro ime i mogu s velikom slobodom govoriti drugima o veri u Hrista Isusa.

14 Iako se nadam da ću uskoro doći k tebi, ovo ti pišem **15** da znaš, ako se zadržim, kako treba da se ponašaš u Božjem domu, koji je skupština živog Boga, stub i uporište istine. **16** I nema sumnje, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u telu, opravda se u Duhu, pokaza se anđelima, propovedi se neznabošcima, verova se na svetu, uznese se u slavi.

4 A Duh izričito govori da će u budućim vremenima neki otpasti od vere, slušajući zavodljive duhove i nauke demonske, **2** zavedeni licemerstvom lažljivaca čija je savest otupela, **3** koji zabranjuju stupanje u brak i zahtevaju uzdržavanje od jela koja je Bog stvorio da ih sa zahval-

* **3,8** Reč „đakon“ jednostavno znači „sluga“, i primenjuje se na one koji su se obavezali da služe skupštini vernih.

nošću uzimaju oni koji veruju i koji dobro poznaju istinu. **4** Jer sve što je Bog stvorio dobro je i ne treba odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću, **5** jer se to posvećuje Božjom rečju i molitvom koja se za to upućuje.

6 Na to ukazuju braći, pa ćeš biti dobar sluga Hrista Isusa, hranjen rečima vere i dobrim učenjem koje postojano slediš. **7** Kloni se izmišljenih priča koje skrnave ono što je sveto, priča svojstvenih starim ženama, a vežbaj se u odanosti Bogu. **8** Jer telesno vežbanje malo čemu koristi, a odanost Bogu korisna je u svakom pogledu, jer obećava život - sadašnji i budući. **9** Istinita je ova izjava i zaslužuje da se potpuno prihvati. **10** Zato naporno radimo i naprežemo se, jer se uzdamo u živog Boga, koji je Spasitelj svih ljudi, posebno onih koji su verni.

11 To zapovedaj i tome poučavaj. **12** Neka te niko ne potcenjuje zbog tvoje mladosti, nego budi uzor vernima u govoru, u ponašanju, u ljubavi, u duhu, u veri, u čistoti. **13** Dok ne dođem, posveti se javnom čitanju, podsticanju, poučavanju. **14** Ne zanemari dar koji je u tebi, koji ti je dat posredstvom proročanstva i kad je starešinstvo položilo ruke na tebe. **15** Razmišljaj o tome, sav se tome posveti, da tvoj napredak svima bude očigledan. **16** Dobro pazi kako živiš i kako poučavaš. Ustraj u tome, jer čineći to spašćeš i sebe i one koji te slušaju.

5 Starijeg čoveka nemoj prekorevati, nego ga savetuj kao oca, mlađe muškarce kao braću, **2** starije žene kao majke, a mlađe žene kao sestre - sa svom čestitošću.

3 Poštuj udovice koje su zaista udovice. **4** Ali ako neka udovica ima decu ili unučad, neka oni prvo nauče da delima pokazuju odanost Bogu u svom domu i da uzvraćaju svojim roditeljima i dedovima i

bakama za ono što su im pružili, jer je to ugodno Bogu. **5** A žena koja je prava udovica i koja je u nemaštini uzda se u Boga i istrajava u usrdnim moljenjima i molitvama noć i dan. **6** Ali ona koja se predaje zadovoljstvima mrtva je iako živi. **7** To im zapovedaj, da budu besprekorni. **8** Zaista, ako se neko ne brine za svoje, a naročito za svoje ukućane, odrekao se vere i gori je od nevernika.

9 U spisak udovica neka se unese ona koja ima najmanje šezdeset godina, koja je bila verna mužu, **10** koja je poznata po dobrim delima: da je odgajila decu, da je bila gostoljubiva, da je prala noge svetima, da je pomagala onima u nevolji, da je predano činila sva dobra dela.

11 A mlađe udovice odbijaj, jer kad se pobune protiv Hrista, žele da se udaju, **12** pa zaslužuju osudu jer su odbacile veru koju su u početku imale. **13** A uz to se uče da budu besposlene i da skitaju po kućama, i ne samo što su besposlene nego i ogovaraju, mešaju se u tuđe stvari i govore ono što ne bi smele. **14** Zato želim da se mlađe udovice udaju, da rađaju decu, da vode domaćinstvo, da ne daju protivniku povoda da pogrдно govori o nama. **15** Neke su naime već zastranile i pošle za Sotonom. **16** Ako neki pobožan čovek ili žena u svojoj porodici ima udovice, neka im pomaže, tako da se ne opterećuje skupština. Tada skupština može pomagati onima koje su zaista udovice.

17 Starešine koje dobro predvode smatrajte dostojnima dvostruke časti, posebno one koji naporno rade na tome da govore i naučavaju Božju reč. **18** Jer u Pismu stoji: „Ne zavezuj usta biku koji vrši žito“* i: „Radnik zaslužuje svoju platu.“* **19** Ne prihvataj optužbu protiv starešine, osim na osnovu izjave dva ili tri svedoka. **20** One koji čine greh ukori pred svima, da

* **5,18** Vidi: 5. Mojsijeva 25,4.

* **5,18** 5. Mojsijeva 24,14.

i drugi imaju strah. **21** Obavezujem te pred Bogom i Gospodom Hristom Isusom i izabranim anđelima da se toga držiš i da ne donosiš zaključke unapred i da ništa ne činiš iz pristrasnosti.

22 Ni na koga ne polaži ruke prebrzo i ne učestvuj u gresima drugih. Čuvaj sebe čestitim.

23 Manje pij vodu, a uzimaj po malo mladog vina radi želuca i svojih čestih bolesti.

24 Gresi nekih ljudi očigledni su svima i odmah vode do osude, dok se gresi drugih pokazuju kasnije. **25** Tako su i dobra dela očigledna svima, a ona koja to nisu ne mogu se sakriti.

6 Svi koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju dostojnima svake časti, da se ne huli na Božje ime i učenje. **2** A oni kojima su gospodari pobožni, neka ih ne poštuju manje zato što su braća. Naprotiv, neka im još bolje služe, jer oni koji imaju korist od njihove dobre službe jesu pobožni ljudi i voljena braća. Ovome poučavaj i na to podstiči. **3** Ako neko naučava drugačiju nauku i ne slaže se sa zdravim rečima, rečima našeg Gospoda Isusa Hrista, niti s učenjem koje je u skladu sa pobožnošću, **4** taj je ponosan i ne razume ništa, nego boluje od zapitkivanja i prepirki oko reči. To dovodi do zavisti, svađe, pogrdnog govora, zlonamernog sumnjičenja, **5** žučnih prepirki o sitnicama u koje se upuštaju ljudi pokvarenog uma, u kojima nema istine i koji smatraju da je pobožnost izvor dobitka: takvih se kloni. **6** Nema sumnje, odanost Bogu i jeste izvor velikog dobitka kad je čovek zadovoljan onim što ima. **7** Jer ništa nismo doneli na svet, pa ne možemo ništa ni odneti s njega. **8** Dakle, kad imamo hranu, odeću i zaklon, budimo zadovoljni time.

9 Oni koji su odlučili da se obogate u-

padaju u iskušenje i zamku i u mnoge nerazumne i štetne želje, koje guraju ljude u uništenje i propast. **10** Jer je ljubav prema novcu koren svakog zla i zbog nje su neki odlutali od vere i naneli sebi mnoge patnje.

11 A ti, Božji čoveče, beži od toga. Teži za pravednošću, odanošću Bogu, verom, ljubavlju, istrajnošću, blagošću. **12** Bori se u dobroj borbi vere, osvoji večni život na koji si pozvan, za šta si dao dobro svedočanstvo pred mnogim svedocima.

13 Zapovedam ti pred Bogom, koji svemu daje život, i pred Hristom Isusom, koji je dao dobro svedočanstvo pred Pontijem Pilatom: **14** drži se te zapovesti bez mrlje i besprekorno dok se ne pojavi naš Gospod Isus Hristos, **15** koji će se u svoje vreme pokazati, blagosloveni i jedini Silni Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, **16** jedini koji ima besmrtnost, koji prebiva u nedostupnoj svetlosti, koga niko od ljudi nije video niti ga može videti. Njemu neka je čast i večna moć. Amin.

17 Onima koji su u sadašnjem dobu bogati zapovedaj da ne budu uobraženi i da se ne uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga, koji nam bogato daje sve da u tome uživamo. **18** Zapovedaj im da čine dobro, da se bogate dobrim delima, da budu darežljivi, spremni da s drugima dele ono što imaju.

19 Time će skupljati ono blago koje je dobar temelj za budućnost, kako bi zadoobili večni život.

20 Timoteje, čuvaj što ti je povereno, i kloni se ispraznih razgovora koji skrnave ono što je sveto i protivrečnog nazovi znanja. **21** Zbog razmetanja takvim, nazovi znanjem, neki su odstupili od vere.

Neka blagodat bude s tobom.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 65. n. e.

DRUGA POSLANICA TIMOTEJU

1 Pavle - Božjom voljom apostol Hrista Isusa, po obećanju života u Hristu Isusu - **2** Timoteju, voljenom sinu: Blagodat ti, milosrđe i mir od Boga Oca i Hrista Isusa, našeg Gospoda.

3 Zahvaljujem za tebe Bogu, kome su služili moji praočevi, a kome i ja služim čiste savesti, i uvek te se sećam u svojim usrdnim molitvama. Noć i dan **4** čeznem da te vidim, sećajući se tvojih suza, da bih se ispunio radošću. **5** Sećam se tvoje nelicemerne vere, vere koju je najpre imala tvoja baka Loida i tvoja majka Evnikija, a koju, uveren sam, imaš i ti. **6** Zato te podsećam da rasplamsaš Božji dar koji si primio kad sam položio ruke na tebe. **7** Jer Bog nam nije dao duh straha, već snage, ljubavi i razboritosti. **8** Zato nemoj da se stidiš svedočanstva o našem Gospodu, niti mene, koji sam u zatvoru zbog njega, nego budi spreman da i ti trpiš zlo za dobru vest, oslanjajući se na Božju snagu.

9 On nas je spasao i pozvao nas svetim pozivom, ne zbog naših dela, već zbog svoje namere i blagodati, koja nam je pre merljivih vremena* data u Hristu Isusu, **10**

* **1,9** Eoni i eonska vremena su najduži vremenski periodi koji se pominju u Svetom Pismu. Iako njihovo trajanje vremenski nije definisano, određuju ih prelomni događaji koji se tiču ovog sveta i Plana spasenja. Ovaj termin, koji se javlja 199 puta u Novom Savezu, *nikada* ne izražava *beskonačnost*, kao što je to, na primer, slučaj u Luka 1,33 ili Jevrejima 7,16. Eoni imaju svoj početak (Jev. 1,2; 1. Kor. 2,7; 2. Tim. 1,9), kraj (Jev. 9,26; 1. Kor. 10,11; Mat. 24,3), prošlost (Kol. 1,26), sadašnjost (Luka 20,34) i budućnost (Efes. 2,7). Međutim,

a objavljena je sada kad se pojavio naš Spasitelj, Hristos Isus, koji je ukinuo smrt, a obasjao život i neraspadljivost posredstvom dobre vesti, **11** za koju sam ja postavljen kao propovednik i apostol i učitelj neznabožaca.

12 Zbog toga i trpim sve ovo, ali se ne stidim, jer znam onoga kome verujem i uveren sam da on može čuvati ono što sam mu poverio do onog dana. **13** Neka ti uzor budu zdrave reči koje si čuo od mene u veri i ljubavi, koje su u Hristu Isusu. **14** Ovo blago koje ti je povereno čuvaj pomoću Svetog Duha koji prebiva u nama.

15 Znaš da su se svi u Aziji odvratili od mene - među njima i Figel i Ermogen. **16** Neka Gospod ukaže milosrđe Onisiforovom domu, jer me je često jačao i nije se stideo mojih okova. **17** Naprotiv, kad je bio u Rimu, brižljivo me je tražio i našao. **18** Neka mu Gospod ukaže milosrđe u onaj dan. A ti dobro znaš koje je sve službe obavljao u Efesu.

2 A ti, sine moj, jačaj u blagodati koja je u Hristu Isusu. **2** Ono što si čuo od mene i što su potvrdili mnogi svedoci

svrha ili namera eona je večna (Efes. 3,8-11; 1,9-11; Fil. 2,9-11; Kol. 1,15-21). Dakle, eone je stvorio Bog (Jev. 1,2) i podesio ih (Jev. 11,3) za ispunjavanje svoje namere. Po završetku eona, Isus Hrist će učiniti kraj grehu (Jev. 9,26) i ukinuti smrt (1. Kor. 15,22-26), kada će sve biti podređeno Bogu i On će biti u svemu (1. Kor. 15,27.28).

U ovom prevodu, zavisno od smisla, korišćene su reči „doba“, „vek“, uključujući i prideve „vekovni“ i „večni“.

poveri vernim ljudima, koji će zatim biti osposobljeni da poučavaju druge. **3** Kao dobar vojnik Hrista Isusa i ti budi spreman da trpiš zlo. **4** Nijedan vojnik se ne upušta u poslove svakodnevnog života, jer želi da ugoditi onome koji ga je uzeo za vojnika. **5** I kad se neko takmiči u igrama, ne dobija venac ako se nije takmičio po pravilima. **6** Ratar koji naporno radi treba prvi da uživa u plodovima. **7** Razmišljaj o ovome što govorim, da bi ti Gospod dao razumevanje u svemu.

8 Ne zaboravi da je Isus Hristos vaskrsnut iz mrtvih i da je bio od Davidovog potomstva - to je dobra vest koju propovedam. **9** Zbog nje trpim zlo tako da sam čak dospao u okove, kao neki zločinac. Ali Božja reč nije okovana. **10** Zato sve podnosim radi izabranih, da i oni dobiju spasenje u Hristu Isusu i večnu slavu. **11** Istinite su ove reči: Ako s njim umremo, s njim ćemo i živeti. **12** Ako istrajemo, s njim ćemo i carovati. Ako ga se odrekne, i on će se odreći nas. **13** Ako budemo neverni, on ostaje veran, jer ne može da se odrekne samog sebe.

14 Podsećaj druge na to, zaklinjući ih pred Bogom, da se ne prepiru oko reči, jer to ničemu ne koristi, nego je na propast onima koji slušaju. **15** Daj sve od sebe da stekneš Božje priznanje, da budeš radnik koji nema čega da se stidi, koji se ispravno služi rečju istine. **16** Izbegavaj isprazne razgovore koji skrnave ono što je sveto, jer će oni koji tako govore sve više tonuti u bezbožnost **17** i njihova reč će se širiti kao gangrena. Među njima su Imenej i Filit. **18** Ti ljudi su odstupili od istine, govoreći da je vaskrsenje već bilo, pa nekima potkopavaju veru. **19** Ali Božji čvrsti temelj nepomično stoji i na njemu je ovaj pečat: „Gospod poznaje one koji su njegovi“^{19a} i: „Svi koji prizivaju Gospodnje ime

neka se odreknu nepravедnosti.“^{19b}

20 U velikom domu nema samo zlatnih i srebrnih posuda, nego i drvenih i zemljanih. Jedne su za časnu upotrebu, a druge za nečasnu. **21** Zato ako se neko drži podalje od ovih koje su za nečasnu upotrebu, biće posuda za časnu upotrebu, posvećena, korisna svom vlasniku, spremna za svako dobro delo. **22** Zato, beži od mladalačkih želja, a teži za pravednošću, verom, ljubavlju, mirom, zajedno sa onima koji iz čistog srca prizivaju Gospoda.

23 Kloni se ludih i besmislenih zapitkivanja, znajući da iz njih proizlaze svađe. **24** A Gospodnji sluga ne sme da se svađa, nego treba da bude blag prema svima, sposoban da poučava, da se obuzdava kad trpi zlo, **25** da s blagošću poučava one koji su buntovni, ne bi li im Bog dao pokajanje za spoznaju istinu **26** i da se urazume i izvuku iz Đavolove zamke, u koju ih je on žive uhvatio da vrše njegovu volju.

3 A ovo znaj: u poslednjim danima nastaće naročito teška vremena. **2** Jer ljudi će biti sebični, pohlepni za novcem, umišljeni, oholi, hulnici, neposlušni roditeljima, nezahvalni, neverni, **3** bezosećajni prema drugima, mirolomci, klevetnici, neobuzdani, okrutni, prezrivi prema dobroti, **4** izdajnici, tvrdoglavi, ponosni, koji više vole užitke nego Boga, **5** i imaju formu pobožnosti, ali se odriču nje-sile. Takvih se kloni. **6** Jer od njih dolaze oni koji se lukavo uvlače u kuće i zarobljuju slabe žene opterećene gresima, vođene raznim željama, **7** koje uvek uče, ali nikako ne dolaze u spoznaju istine.

8 I kao što su se Janes i Jambres* protivili Mojsiju, tako se i ovi protive istini. To su ljudi potpuno pokvarenog uma, kojima

* **2,19** Sofonija 3,13.

* **3,8** Imena zapisana u rabinskoj tradiciji, koja se odnose na egipatske vračare u vreme Mojsija. Vidi 2. Mojsijeva 7,11; 8,18.

* **2,19** Vidi: Naum 1,7.

nema mesta među pravim vernicima. **9** Ali neće više napredovati, jer će njihova ludost biti očigledna svima, kao što je bila očigledna i ludost one dvojice. **10** A ti si dobro upoznao moje učenje, moj način života, moj životni cilj, moju veru, moje dugo trpljenje, moju ljubav, moju istrajnost, **11** moja progonstva, moje patnje, ono što mi se dogodilo u Antiohiji, u Ikoniji, u Listri, progonstva kakva sam podneo. Ali Gospod me je iz svega izbavio. **12** A i svi koji žele da žive pobožno u Hristu Isusu, biće progonjeni. **13** A zli ljudi i prevaranti će napredovati na gore, varajući i sami budući prevareni.

14 Ali ti ostani u onome što si naučio i u šta si se uverio, budući da znaš ko te je svemu tome poučio **15** i da od ranog detinjstva poznaješ svete spise koji te mogu učiniti mudrim na spasenje kroz veru u Hrista Isusa. **16** Sve je Pismo nadahnuto od Boga i korisno za poučavanje, za ukoravanje, za popravljavanje, za vaspitavanje u pravednosti, **17** da čovek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro delo.

4 Obavezujem te stoga pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima o dolasku njegovom i carstvu njegovom: **2** propovedaj reč Božju i čini to sa osećajem revnosti - u povoljno vreme i u teško vreme - ukori, prekori, opomeni, a pri tom budi vrlo strpljiv i vešt u poučavanju. **3** Jer će doći vreme kad ljudi neće podnositi zdravo učenje, nego će po sopstvenim željama nakupiti sebi učitelje koji će im govoriti ono što godi njihovim ušima. **4** I odvratice uši od istine, a okrenuće se izmišljenim pričama. **5** A ti budi trezven u svemu, trpi zlo, propovedaj dobru vest, potpuno izvrši svoju službu.

6 Jer se ja već izlivam kao žrtva levanića i približilo se vreme mog oslobođenja. **7**

Dobro sam se borio, trku sam do kraja istrčao, veru sam sačuvao. **8** Od sada se za mene čuva venac pravednosti, kojim će me Gospod, pravedni sudija, nagraditi u onaj dan - i ne samo mene nego i sve koji željno čekaju da se on pojavi.

9 Učini sve što možeš da što pre dođeš kod mene. **10** Jer me je Dimas ostavio zato što je zavoleo sadašnje doba i otišao je u Solun. Kriskent je otišao u Galatiju, a Tit u Dalmaciju. **11** Samo je Luka sa mnom. Uzmi Marka i dovedi ga sa sobom, jer mi je koristan za službu. **12** A Tihika sam poslao u Efes. **13** Kad pođeš, ponesi ogrtač koji sam ostavio u Troadi kod Karpa, i svitke, a naročito pergamente.

14 Aleksandar kovač naneo mi je mnogo zla. Gospod će mu platiti prema njegovim delima. **15** I ti ga se čuvaj, jer se žestoko protivio našim rečima.

16 Prilikom moje prve odbrane niko nije došao da mi pruži podršku, nego su me svi ostavili - neka im se to ne uračuna u krivicu - **17** ali je Gospod stajao uz mene i ojačao me, da bi se preko mene potpuno izvršilo propovedanje dobre vesti i da bi je čuli svi narodi. I bio sam izbavljen iz lavljih čeljusti. **18** Gospod će me izbaviti od svakog zla i spašće me za svoje nebesko carstvo. Njemu neka je slava u vekovima vekova. Amin.

19 Pozdravi Prisku i Akilu i Onisiforov dom.

20 Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam ostavio bolesnog u Miletu. **21** Učini sve što možeš da dođeš pre zime.

Pozdravljaju te Euvul, Pud, Lin, Klaudija i sva braća.

22 Neka Gospod Isus Hrist bude s tvojim duhom. Neka njegova blagodat bude s vama.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Makedonija

Pisanje završeno: oko 61-64. n. e.

TITU POSLANICA

1 Pavle - Božji sluga i apostol Isusa Hrista - prema veri izabranika Božjih i spoznaji istine u skladu sa pobožnošću, **2** u nadi života večnog, što ga je nelažni Bog obećao pre merljivih vremena, **3** a u svoje vreme je objavio svoju reč propovedanjem, koje je meni povereno po nalogu našeg Spasitelja Boga. **4** Titu, pravom sinu po zajedničkoj veri:

Blagodat ti i mir od Boga, Oca, i od Gospoda Hrista Isusa, našeg Spasitelja.

5 Ostavio sam te na Kritu da ispraviš ono što je manjkavo i da imenuješ starešine po gradovima, kao što sam te uputio. **6** Starešina mora da bude čovek kome se nema šta prigovoriti, koji ima samo jednu ženu, kome su deca pobožna i koja se ne mogu optužiti da su raspuštena ili nepokorna. **7** Jer nadglednik,* kao Božji nastojnik, mora da bude čovek kome se nema šta prigovoriti, koji nije samovoljan, ni sklon gnevu, ni pijanica, ni svadljivac, ni pohlepan za nepoštenim dobitkom, **8** već gostoljubiv, ljubitelj dobrote, razborit, pravedan, veran, koji je u stanju da se savlada, **9** koji se pri poučavanju čvrsto drži verne reči, da bi mogao podstaći druge služeći se zdravim učenjem i ukoriti one koji tom učenju protivreče.

10 Jer ima mnogo nepokornih, onih koji govore beskorisne reči i onih koji obmanjuju um, naročito onih koji se drže obrezanja. **11** Njima treba zatvoriti usta, jer upravo oni potkopavaju veru čitavih porodica učeći ono što ne bi trebalo radi

nepoštenog dobitka. **12** Jedan od njih, baš njihov prorok,* rekao je: „Krićani su uvek lažovi, opake zveri, besposlene izelice.”

13 Ovo svedočanstvo je istinito. Zato ih strogo ukoravaj, da budu zdravi u veri **14** i da ne prihvataju judejske bajke i zapovesti ljudi koji se odvrćaju od istine. **15** Čistima je sve čisto, a ukaljanima i bezvernima ništa nije čisto, nego su im uprljani i um i savest. **16** Oni tvrde da poznaju Boga, ali ga se odriču svojim delima, jer su mrski i neposlušni i nesposobni za bilo kakvo dobro delo.

2 A ti govori ono što priliči zdravom učenju. **2** Stariji muškarci neka budu umereni u svemu, dostojni poštovanja, mudri, zdravi u veri, ljubavi i istrajnosti. **3** Isto tako, starije žene neka se ponašaju bogobožno, da ne kleveću, niti da robuju mnogom vinu, nego da poučavaju druge dobru, **4** kako bi mogle učiti mlađe žene da vole svoje muževe, da vole svoju decu, **5** da budu mudre, čestite, uzorne domaćice, dobre, poslušne svojim muževima, kako se o Božjoj reči ne bi pogrdno govorilo.

6 Isto tako, mlađe muškarce podstiči da budu mudri, **7** a u svemu i sam budi uzor u vršenju dobrih dela. U poučavanju pokaži neiskvarenost, ozbiljnost, **8** zdrav govor kome se nema šta prigovoriti, tako da se protivnik postidi jer nema ništa zlo da kaže o nama. **9** Robovi neka u svemu budu poslušni svojim gospodarima i neka

* **1,7** Vidi fusnotu za 1. Timoteju 3,1.

* **1,12** Epimenid, kritski pesnik iz 6. veka p.n.e.

im služe. Neka im ne protivreče, **10** neka ih ne potkradaju, nego neka u svemu pokazuju dobru vernost, kako bi u svemu krasili učenje Boga našeg Spasitelja.

11 Jer se pokazala Božja blagodat koja donosi spasenje svim ljudima. **12** Poučila nas je da se odrekemo bezbožnosti i svetskih želja i da razborito, pravedno i odano Bogu živimo usred ovog sadašnjeg doba, **13** dok čekamo ostvarenje naše divne nade i slavno pojavljivanje velikog Boga i Spasitelja našeg, Isusa Hrista. **14** Hristos je sebe dao za nas da bi nas izbavio od svakog bezakonja i očistio sebi narod koji je izabrao, koji revno čini dobra dela.

15 To govori, opominji i ukoravaj sa svakom naredbom. Neka te niko ne omalovažava.

3 Podsećaj ih da budu poslušni i pokorni vlastima i vladarima, da budu spremni na svako dobro delo, **2** da ni o kome ne govore loše, da ne budu ratoborni, nego da budu razumni, da budu sasvim blagi prema svim ljudima. **3** Jer i mi smo nekad bili bezumni, nepokorni, zavedeni, robovi raznih želja i užitaka, živeli smo u zlu i zavisti, bili smo mrski, mrzeli smo jedni druge.

4 Ali kad je naš Spasitelj, Bog, pokazao svoju dobrotu i ljubav prema čoveku, **4** spasao nas je - ne zbog pravednih dela koja smo mi učinili, nego po svom milosrđu - kupanjem preporođenja i obnovom duha svetog. **6** Taj Duh je obilno izlio na nas kroz Isusa Hrista, našeg Spasitelja, **7** da bismo, opravdani njegovom blagodaću, postali naslednici večnog života koji očekujemo.

8 Istinito je to što je rečeno i želim da to postojano zastupaš, kako bi se oni koji su poverovali u Boga usredsredili na vršenje dobrih dela. To je dobro i korisno za ljude.

9 Izbegavaj bezumna zapitkivanja i istraživanje rodoslovlja, svađe i sukobe oko Zakona, jer je to beskorisno i isprazno. **10** Čoveka jeretika kloni se nakon prve i druge opomene, **11** znajući da je takav zastranio i da greši, i da je tako sam sebe osudio.

12 Kad ti pošaljem Artemu ili Tihika, gledaj da svakako dođeš kod mene u Nikopolis, jer sam odlučio da tamo prezimim.

13 Zinu, poznavaoća Zakona, i Apola brižljivo opremi za put kako im ništa ne bi nedostajalo. **14** A i naši ljudi neka se uče da čine dobra dela kad se pojavi preka potreba, da ne budu bez ploda.

15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas vole u veri.

Neka blagodat bude sa svima vama.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 60-61. n. e.

FILIMONU POSLANICA

1 Pavle, zatvorenik zbog Hrista Isusa, i naš brat Timotej, Filimonu*, našem voljenom bratu i saradniku, **2** i našoj sestri Apiji, i našem saborcu Arhipu i pozvanima koji se sastaju u tvojoj kući:

3 Blagodat* vam i mir od Boga, našeg Oca, i Gospoda Isusa Hrista.

4 Uvek zahvaljujem svom Bogu kada te spominjem u molitvama **5** (jer slušam o tvojoj ljubavi prema Gospodu Isusu i prema svima svetima, i o tvojoj veri). **6** Neka zajednica tvoje vere postane dejstvena spoznajom svakog dobra koje je u tebi, u Hristu Isusu. **7** Veoma si me obradovao i utešio svojom ljubavlju, jer si ti, brate, okrepio srca svetih.

8 Zato, iako imam veliku slobodu u Hristu da ti zapovedim da učiniš ono što je ispravno, **9** ja te radije molim pozivajući se na tvoju ljubav, takav kakav jesam, Pavle, čovek u godinama, a sada i zatvorenik zbog Hrista Isusa, **10** molim te za svoje dete, Onisima,* kome sam u okovima postao otac **11** i koji ti je ranije bio beskoristan, ali sada je koristan i tebi i meni. **12** Njega, srce svoje, šaljem ti nazad, a ti ga primi.

13 Voleo bih da ga zadržim za sebe da mi umesto tebe služi u okovima koje nosim zbog dobre vesti. **14** Ali ništa nisam hteo da učinim bez tvog pristanka, jer ne želim da to dobro delo učiniš prisilno, već

dobrovoljno. **15** Možda se baš zato nakratko odvojio od tebe da ga dovek dobiješ nazad, **16** ali ne više kao slugu, nego kao više od sluge, kao voljenog brata. Meni je posebno drag, a koliko će tek tebi biti, jer ti je i sluga i brat u Gospodu. **17** Zato, ako me smatraš prijateljom, lepo ga primi, kao što bi mene primio. **18** A ako ti je išta skrivio ili ti išta duguje, stavi to na moj račun. **19** Ja, Pavle, pišem svojom rukom: ja ću to platiti. A ne moram ni da spominjem da mi i samog sebe duguješ. **20** Da, brate, budi mi koristan u Gospodu: okrepi moje srce u Hristu. **21** Uzdajući se u to da ćeš mi udovoljiti, pišem ti, uveren da ćeš učiniti i više od ovoga što te molim. **22** A osim toga, pripremi mi smeštaj, jer očekujem da ću kroz vaše molitve biti milostivo predat vama.

23 Pozdravlja te Epafras, moj zatvorski drug u Hristu Isusu, **24** kao i Marko, Aristarh, Dimas i Luka, moji saradnici.

25 Neka blagodat Gospoda Isusa Hrista bude s vašim duhom.

* 1,1 „Filimon“ na starogrčkom jeziku znači „voljeni“ ili „dragi“ (Dragan).

* 1,3 „Blagodat“ je nezaslužna Božja milost i dobrot.

* 1,10 „Onisim“ znači „koristan“.

Pisac: Pavle

Mesto pisanja: Rim

Pisanje završeno: oko 61. n. e.

JEVREJIMA POSLANICA

1 Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, **2** u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i svet stvorio. **3** Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličanstva na visini, **4** i postao je toliko veći od anđela koliko je ime koje je nasledio uzvišenije od njihovog imena.

5 Jer kome je od anđela Bog ikada rekao: „Ti si moj sin, ja te danas rodih“? I još: „Ja ću biti njegov otac, a on će biti moj sin“? **6** A o vremenu kad opet uvodi svog Prvenca u svet kaže: „Neka mu se poklone svi Božji anđeli.“

7 Za anđele kaže: „Svoje anđele čini duhovima, a svoje slugе plamenom ognjenim.“ **8** A za Sina kaže: „Tvoj je presto, Bože, u vek veka* i žezlo tvog carstva žezlo je čestitosti. **9** Voleo si pravednost i mrzeo bezakonje. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje.“ **10** I još: „Ti si, Gospode, u početku položio temelje zemlji i nebesa su delo ruku tvojih. **11** Oni će propasti, a ti ćeš

* 1,5 Vidi: Psalam 2,7.

* 1,5 Vidi: Psalam 89,26.

* 1,6 Vidi: Psalam 97,7.

* 1,7 Vidi: Psalam 104,4.

* 1,8 Odnosi se na poslednji eon, koji proističe iz prethodnog. Vidi Efescima 3,21, kao i fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

* 1,9 Vidi: Psalam 45,6.

ostati. I kao haljina sve će to ostariti **12** i ti ćeš ih smotati kao ogrtač, kao haljinu, i biće zamenjeni. A ti si uvek isti, i godina ma tvojim nema kraja.“

13 I za koga je od anđela ikada rekao: „Sedi meni s desne strane, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim“? **14** Zar nisu svi oni duhovi kojima je dužnost da služe i koji su poslani da služe onima koji će naslediti spasenje?

2 Zato je neophodno da obratimo posebnu pažnju na ono što smo čuli, da ne budemo odvučeni od vere. **2** Jer ako je reč izgovorena preko anđela bila čvrsta, pa su svaki prestup i svaka neposlušnost bili pravedno kažnjeni, **3** kako ćemo mi umaći ako zanemarimo tako veliko spasenje koje je počeo da propoveda naš Gospod i koje su nam potvrdili oni koji su ga čuli kako govori, **4** a za koje je i Bog posvedočio čudima, znakovima, raznim moćnim delima i deljenjem Svetog Duha po svojoj volji?

5 Jer nije anđelima pokorio budući svet o kome govorimo. **6** A neko je negde posvedočio: „Šta je čovek da na njega misliš, ili sin čovečiji da se za njega brineš? **7** Učinio si ga malo manjim od anđela, slavom i čašću si ga krunisao i postavio si ga nad delima ruku svojih. **8** Sve si pokorio pod njegove noge.“ Time što mu je sve pokorio, Bog nije ostavio ništa što mu nije pokoreno. A sada još ne vidimo da mu

* 1,12 Vidi: Psalam 102,25.

* 1,13 Vidi: Psalam 110,1.

* 2,8 Vidi: Psalam 8,4.

je sve pokoreno, 9 ali vidimo Isusa, koji je bio učinjen malo manjim od anđela, krunisanog slavom i čašću jer je pretrpeo smrt, da bi time po Božjoj blagodati okusio smrt za svakoga.

10 Jer je dolikovalo onome radi koga je sve i kroz koga je sve, da dovodeći mnoge sinove u slavu putem patnji učini savršenim Začetnika njihovog spasenja. 11 Jer i onaj koji posvećuje i oni koje on posvećuje - svi su od istog oca. Zato se on ne stidi da ih zove braćom, 12 kad kaže: „Objaviću ime tvoje braći svojoj, usred okupljenog mnoštva pesmom ću te hvaliti.“¹³ I još: „Ja ću se u njega uzdati.“¹⁴ I još: „Evo, ja i deca koju mi je Gospod dao.“¹⁵

14 A pošto su ta deca ljudi od krvi i mesa, i on je postao čovek od krvi i mesa, da svojom smrću uništi onoga koji ima silu smrti, to jest Đavola, 15 i da oslobodi sve koji su zbog straha od smrti ceo život bili podložni ropstvu. 16 Jer on ne uze na sebe prirodu anđela, već uze na sebe seme Avramovo. 17 Zato je u svemu morao da postane poput svoje braće, da bude milosrdan i veran kao prvosveštenik u Božjoj službi, kako bi prineo žrtvu pomirenja za grehe naroda. 18 A pošto je i sam trpeo kad je bio iskušavan, on može priteći u pomoć onima koji su u kušnjama.

3 Zato, braćo sveta, učesnici u nebeskom pozivu, pažljivo posmatrajte onoga koga priznajemo za apostola i prvosveštenika - Hrista Isusa. 2 On je bio veran Bogu koji ga je postavio u tu službu, kao što je i Mojsije bio u celom Božjem domu. 3 Jer Isus je dostojan veće slave od Mojsija, kao što veću čast od doma ima onaj ko ga je sagradio. 4 Jer svaki dom je neko sagradio, a onaj ko je sve sagradio jeste Bog. 5 I Mojsije je bio veran kao

* 2,12 Vidi: Psalam 22,22.

* 2,13 Vidi: Isaija 12,2.

* 2,13 Vidi: Isaija 8,18.

sluga u celom Božjem domu, što je bilo svedočanstvo za ono što je trebalo da se objavi kasnije, 6 a Hristos je bio veran kao Sin postavljen nad Božjim domom. Mi smo njegov dom ako do kraja sačuvamo svoju slobodu govora i ako ostanemo ponosni na nadu koju imamo.

7 Zato, kao što Sveti Duh kaže: „Danas, ako slušate njegov glas, 8 nemojte da vam srce otvrdne kao onda kad su vaši praočevi izazvali moj gnev kao u dan iskušavanja u pustinji,* 9 kad su me iskušavali, a gledali su moja dela četrdeset godina. 10 Zato sam se na taj naraštaj rasrdio i rekao sam: 'Uvek lutaju srcem svojim i puteve moje nisu spoznali.' 11 Zato sam se zakleo u svom gnevu: 'Neće ući u moj počinak'.“¹²

12 Pazite, braćo, da neko od vas ne odstupi od živog Boga, pa da se u njemu ne razvije zlo srce koje nema vere. 13 Nego podstičite jedni druge svaki dan, dok još traje to „danas“, da ne bi neko od vas otvrdnuo zbog zavodljivosti greha. 14 Jer udeo u Hristu imaćemo samo ako pouzdanje koje smo imali u početku sačuvamo do kraja, 15 sve dok se govori: „Danas, ako slušate njegov glas, nemojte da vam srce otvrdne kao onda kad su vaši praočevi izazvali moj gnev.“

16 Jer neki kad su to čuli, postali su ogorčeni, ali ne svi koji su izašli iz Egipta sa Mojsijem. 17 A koga je Bog mrzeo četrdeset godina? Zar ne one koji su sagrešili, čija su mrtva tela popadala u pustinji? 18 A kome se zakle da neće ući u njegov počinak ako ne onima koji su bili neposlušni*? 19 Vidimo, dakle, da nisu mogli ući zbog neverstva.

* 3,8 Vidi: 3. Mojsijeva 20,13; 2. Mojsijeva 17,7.

* 3,11 Vidi: Psalam 95,7.

* 3,18 Ili „tvrdoglavi“.

4 Dakle, budući da ostaje obećanje o ulasku u njegov počinak, pazite da se za nekoga od vas ne utvrdi da u tome nije uspeo. **2** Jer nama je objavljena dobra vest kao i njima, ali reč koju su čuli njima nije koristila, jer nisu bili verom ujedinjeni s onima koji su poslušali. **3** A mi koji verovazmo ulazimo u počinak, jer je rekao: „Zato sam se zakleo u gnevu svom: 'Neće ući u moj počinak',“* iako su njegova dela dovršena od postanka sveta. **4** Jer je na jednom mestu o sedmom danu ovako rekao: „I Bog je sedmog dana počinio od svih svojih dela“,* **5** a ovde opet kaže: „Neće ući u moj počinak.“

6 Dakle, pošto neki još treba da uđu u njega, a oni kojima je dobra vest najpre bila objavljena nisu ušli zbog neposlušnosti, **7** on ponovo određuje jedan dan: „Danas“, govoreći o tome posle toliko vremena u Davidovom psalmu, kao što je već rečeno: „Danas, ako slušate glas njegov, nemojte da vam srce otvrdne.“* **8** Jer da im je Jošua [Nunov] dao počinak, Bog ne bi posle toga govorio o nekom drugom danu. **9** Dakle, Božjem narodu ostaje subotni počinak. **10** Jer ko uđe u Božji počinak, i sam počiva od svojih dela, kao i Bog od svojih.

11 Zato dajmo sve od sebe da uđemo u taj počinak, da ne bi neko pao oponašajući takvu neposlušnost. **12** Jer Božja reč je živa i delotvorna, oštija je od svakog dvoseklog mača i prodire dotle da razdvaja dušu i duh, kosti i njihovu moždinu, i može prosuditi misli i namere srca. **13** I nema stvorenja koje je sakriveno njegovom pogledu, nego je sve golo i otkriveno pred očima onoga kome moramo položiti račun.

14 Dakle, pošto imamo uzvišenog prvosveštenika koji je otišao na nebesa, Isusa, Sina Božjeg, držimo se vere u njega

* 4,3 Vidi: Psalam 95,11.

* 4,4 Vidi: 1. Mojsijeva 2,2.

* 4,7 Vidi: Psalam 95,7.

koju ispovedamo. **15** Jer naš prvosveštenik je neko ko ne samo što može da saoseća s nama u našim slabostima, nego je i poput nas iskušan u svemu, ali nije zgrešio. **16** Pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodati, kako bi stekli milosrđe u nalaženju blagodati kad nam zatreba pomoć.

5 Jer svaki prvosveštenik koji je uzet od ljudi, postavljen je da za ljude vrši Božju službu: da prinosi darove i žrtve za grehe. **2** On može da saoseća s onima koji greše u neznanju jer je i sam podložan sopstvenoj slabosti, **3** i zato mora da prinosi žrtve za grehe - i za sebe i za narod.

4 I niko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego ga na to poziva Bog, kao i Arona. **5** Tako ni Hristos nije sam sebe proslavio postavši prvosveštenik, već ga je proslavio onaj koji mu je rekao: „Ti si moj sin, ja te danas rodih.“* **6** A na drugom mestu kaže: „Ti si sveštenik dovek* po redu Melhisedekovom.“*

7 U danima dok je bio u telu, Hristos je sa silnim vapajima i suzama upućivao usrdne molitve i molbe onome koji ga je mogao spasti od smrti, i bio je uslišen jer je imao strah pred Bogom. **8** Iako je bio Sin Božji, iz onoga što je pretrpeo naučio se poslušnosti. **9** I savršivši se, postao je svima koji su mu poslušni uzrok večnog spasenja, **10** pozvan od Boga za prvosveštenika po redu Melhisedekovu.

11 O njemu imamo mnogo toga da kažemo, ali teško je to objasniti, jer ste postali lenji u slušanju. **12** Jer premda posle toliko vremena već treba da ste uči-

* 5,5 Vidi: Psalam 2,7.

* 5,6 Ili preciznije „u veku“ odnosno razdoblju Plana spasenja koje je za tu svrhu određeno (isto u Jevrejima 6,20; 7,17.21.24).

Vidi takođe fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

* Vidi: Psalam 110,4; 1. Mojsijeva 14,8.

telji, vama je opet potreban neko da vas ispočetka poučava osnovama Božjih svetih objava. Takvi ste da vam treba mleko, a ne čvrsta hrana. 13 Jer ko se god hrani mlekom, ne poznaje reč pravednosti, jer je dete. 14 A čvrsta hrana je za zrele, za one kojima je moć zapažanja iskustvom uvežbana za razlikovanje dobra od zla.

6 Zato da ostavimo osnovna načela Hristove nauke i da se damo na savršenstvo: da ne postavljamo opet temelja pokajanja od mrtvih dela, i vere u Boga, 2 učenje o krštenju, polaganju ruku, vaskrsenju mrtvih i sudu vekovnom. 3 To ćemo i učiniti, ako Bog dopusti.

4 Jer one koji su jednom prosvetljeni i koji su okusili nebeski dar i bili sudionici Duha Svetoga, 5 i koji su okusili dobru reč Božju i sile sveta koji dolazi, 6 a zatim su otpali, nije moguće opet dovesti do pokajanja, jer sami ponovo razapinju Sina Božjeg i izvrgavaju ga ruglu. 7 Naime, zemlja koja upija kišu što često na nju pada i koja zatim rađa bilje korisno onima za koje se ona i obrađuje, prima blagoslov od Boga. 8 Ali ako rađa trnje i korov, odbačena je i blizu je prokletstva, a na kraju biva spaljena.

9 Ali premda ovako govorimo, uvereni smo, voljeni, da vi idete boljim putem, koji vodi do spasenja. 10 Jer Bog nije nepravedan pa da zaboravi vaš trud i ljubav koju ste pokazali prema njegovom imenu, time što ste služili svetima i što im i dalje služite. 11 Ali želimo da svako od vas pokazuje takvu marljivost kako biste sve do kraja bili potpuno sigurni u ispunjenje svoje nade, 12 da se ne ulenite, već da se ugledate na one koji zbog svoje vere i strpljenja nasleđuju ono što je obećano.

13 Jer kad je Bog Avramu dao obećanje, pošto nije imao nikog većeg da se njime zakune, zakleo se samim sobom: 14 „Zaista ću te blagosloviti i zaista ću te

umnožiti.“* 15 I tako je Avram, pokazavši strpljenje, dobio to obećanje. 16 Jer ljudi se zaklinju onim ko je veći i zakletva im je, kao garancija, kraj svake rasprave. 17 Zato je i Bog, želeći da naslednicima obećanja jasnije pokaže nepromenljivost svoje namere, potvrdio to zakletvom, 18 da bismo - pomoću dve nepromenljive stvari u kojima nije moguće da Bog govori neistinu - mi koji smo pobegli u utočište Božje primili snažno ohrabrenje koje nam pomaže da se držimo nade koja nam je data. 19 Ta nada nam je kao sigurno i čvrsto sidro duše i uvodi nas iza zavese, 20 gde je za nas kao prethodnik ušao Isus, koji je doveka postao prvosveštenik po redu Melhisedekovom.

7 Jer taj Melhisedek, car Salima, sveštenik Svevišnjeg Boga, koji je izašao u susret Avramu dok se ovaj vraćao porazivši careve i blagoslovio ga, 2 i kome je Avram odvojio desetak od svega, pre svega je „car pravednosti“, a zatim i car Salima, to jest „car mira“. 3 Pošto je bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, i pošto nema ni početka njegovim danima ni kraja njegovom životu, nego je učinjen sličnim Sinu Božjem, on zauvek ostaje sveštenik.

4 Pogledajte samo koliko je velik bio taj kome je praotac Avram dao desetak od najboljeg roda. 5 Istina, oni Levijevi sinovi koji primaju sveštenu službu imaju zapovest da po Zakonu uzimaju desetak od naroda, to jest od svoje braće, premda i oni potiču od Avrama. 6 Ali Melhisedek, koji nije bio iz njihove loze, uzeo je desetak od Avrama i blagoslovio njega koji je dobio obećanja. 7 A nema sumnje da manji prima blagoslov od većeg. 8 I u jednom slučaju desetak primaju smrtni ljudi, a u drugom onaj za koga se svedoči da živi. 9 I moglo bi se reći da je i Levije, koji

* 6,14 Vidi: 1. Mojsijeva 22,16.

prima desetke, preko Avrama platio desetke, 10 jer se još nije bio rodio svom praucu Avramu kad mu je Melhisedek izašao u susret.

11 Da se, dakle, savršenstvo postiglo preko sveštenečke službe sinova Levijevih - kao istaknutog obeležja Zakona datog narodu - zašto bi onda bilo potrebno da se pojavi neki drugi sveštenik za koga se kaže da je poput Melhisedeka, a ne poput Arona? 12 A pošto se menja sveštenečka služba, mora da se menja i zakon. 13 Jer onaj za koga se to govori pripadao je drugom plemenu, od koga niko nije služio kod oltara. 14 Jer je jasno da je naš Gospod potekao iz Jude, plemena za koje Mojsije nije ništa rekao kad je govorio o sveštencima.

15 I još nam je jasnije da se postavlja drugi sveštenik - poput Melhisedeka - 16 koji to nije postao po zapovestima zakona koje su se odnosile na ono što je telesno, nego po sili koja daje neuništiv život, 17 jer je posvedočeno: „Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom.“*

18 Dakle, pređašnja zapovest se ukida zbog svoje slabosti i beskorisnosti. 19 Jer Zakon nije ništa učinio savršenim, nego je to učinila bolja nada uvedena umesto njegova, kojom se približavamo Bogu. 20 Pošto se to nije dogodilo bez zakletve - 21 jer oni su, doduše, bez zakletve postali sveštenici, ali on je to postao uz zakletvu onoga koji mu je rekao: „Gospod se zakleo, i neće zažaliti: 'Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom'“ - 22 Isus je postao garancija boljeg saveza. 23 Osim toga, mnogi su morali da preuzimaju sveštenečku službu jer je smrt sprečavala sveštenike da trajno ostanu u toj službi, 24 ali ovaj, pošto on ostaje do veka, ima nezamenljivo sveštenstvo. 25 Zato i može u potpunosti spasti one koji kroz njega pristupaju Bogu,

* 7,17 Vidi: Psalam 110,4.

jer je uvek živ da se zauzima za njih.

26 Jer takav prvosveštenik nam je bio potreban: veran, bezazlen, čist, odvojen od grešnika i uzvišeniji od nebesa. 27 On ne treba, kao oni prvosveštenici, da svaki dan prinosi žrtve - najpre za svoje grehe, a onda za grehe naroda - jer kad je prineo samog sebe, učinio je to jednom zauvek. 28 Zakon, naime, za prvosveštenike postavlja ljude koji imaju slabosti, a reč zakletve, koja je data nakon Zakona, postavlja Sina, koji je zauvek učinjen savršenim.

8 A u ovome što je rečeno glavno je ovo: imamo takvog prvosveštenika, koji je seo s desne strane prestola Veličanstva na nebesima. 2 On je sluga koji služi za ljude na svetom mestu i u pravom hramu koji je podigao Gospod, a ne čovek. 3 Jer se svaki prvosveštenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Zato je bilo potrebno da i on ima šta da prinese. 4 A da je na zemlji, ne bi bio sveštenik, jer već postoje oni koji po Zakonu prinose darove, 5 ali oni služe Bogu na mestu koje je slika i senka onoga što je na nebu, kao što je Mojsiju, kad je trebalo da napravi šator, bila data zapovest od Boga, koji je rekao: „Gledaj da sve napraviš prema prikazu koji ti je pokazan na gori.“* 6 A sada je Isus dobio službu koja je uzvišenija od one prethodne, pa je postao posrednik saveza koji je isto tako bolji od onog prethodnog, saveza koji je zakonski utemeljen na boljim obećanjima.

7 Jer da je onaj prvi savez bio bez mane, ne bi bio potreban drugi. 8 Jer preravajući narod, Bog kaže: „Evo, dolaze dani“, kaže Gospod, 'kad ću s Izraelovim domom i s Judinim domom obnoviti savez, 9 koji nije kao onaj savez koji sam sklopio s njihovim praočevima onog dana kad sam

* 8,5 Vidi: 2 Mojsijeva 25,40.

ih uzeo za ruku da ih izvedem iz egipatske zemlje, jer oni nisu ostali u mom savezu, pa više nisam mario za njih', kaže Gospod.

10 'Jer ovo je savez koji ću sklopiti s Izraelovim domom posle tih dana', kaže Gospod. 'Svoje zakone staviću u njihov um i upisaću ih u njihova srca. Biću njihov Bog, i oni će biti moj narod.

11 I niko više neće učiti svog bližnjeg i svog brata, govoreći: 'Upoznaj Gospoda!' Jer će me svi oni poznavati, od najmanjeg do najvećeg. 12 Jer ću im oprostiti njihova bezakonja i više se neću sećati njihovih greha'.

13 Kad kaže „novi savez“, onaj prethodni čini zastarelim. A ono što je staro i zastareva, blizu je nestanka.

9 Prethodni savez je imao propise za službu Bogu i svoje zemaljsko sveto mesto. 2 Naime, bio je načinjen šator u čijoj je prvoj prostoriji bio svećnjak, sto i izloženi hlebovi. Ta prostorija se zvala „Svetinja“. 3 A iza druge zavesu u šatoru bila je prostorija nazvana „Svetinja nad svetinjama“. 4 U njoj je bila zlatna kadičnica i Kovčeg saveza sa svih strana obložen zlatom, u kome je bila zlatna posuda sa manom i Aronov štap koji je procvetao, i ploče saveza. 5 A odozgo su bili heruvimi slave koji su zaklanjali sedište milosti*, o čemu sada ne možemo detaljno govoriti.

6 Otkad je sve to tako načinjeno, sveštenici su stalno ulazili u prvu prostoriju šatora da vrše svetu službu Božju. 7 A u drugu prostoriju ulažale samo prvosveštenik jednom godišnje, i to ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za grehe naroda učinjene iz neznanja. 8 Tako Sveti Duh jasno poka-

* 8,12 Vidi: Jeremija 31,31-34.

* 9,5 Reč je o poklopcu na Kovčegu saveza koji je predstavljao sedište ili presto milosti, gde se spuštala Božja slava (Šekina) i odakle je Gospod davao instrukcije Izraelu (vidi 2. Mojsijeva 25,17-22).

zuje da se put u sveto mesto još nije bio otvorio dok je stajao prvi šator. 9 Taj šator je slika za vreme koje je već došlo, u koji su se prinosili darovi i žrtve, koji nisu mogli usavršiti onoga što je služio, što se odnosi na savest, 10 samo u jelima i pićima i raznim obrednim pranjima. Te odredbe Zakona odnosile su se na ono što je telesno i bile su nametnute do vremena određenog da se sve dovede u red.

11 Ali kad je došao Hristos kao prvosveštenik koji je omogućio blagoslove koji su došli, ušao je u veći i savršeniji šator, koji nije načinjen rukama, to jest nije od ove materije, 12 i jednom za svagda ušao u sveto mesto, ali ne s krvlju jaraca i junaca, nego sa svojom krvlju, i tako nam pribavio trajno izbavljenje. 13 Jer ako krv jaraca i junaca i pepeo od junice posvećuje onečišćene koji su time poštropljeni, pa im telo postaje čisto, 14 koliko će više krv Hrista, koji je putem Duha večnog samog sebe bez mane prineo Bogu, očistiti našu savest od mrtvih dela kako bismo služili živom Bogu?

15 Zato je Hristos posrednik novog saveza, da bi oni koji su pozvani dobili obećanje večnog nasledstva, jer je on umro da bi oni otkupninom bili oslobođeni od prestupa učinjenih pod prethodnim savezom. 16 Jer gde je savez s Bogom, mora da usledi smrt onoga koji je posredovao u sklapanju saveza.

17 Naime, savez je punovažan tek nakon smrti, jer on ne vredi sve dok je živ onaj koji je posredovao u sklapanju saveza. 18 Zato ni prethodni savez nije bio ustanovljen bez krvi. 19 Jer kad je Mojsije svem narodu izgovorio sve zapovesti Zakona, uzeo je krv junaca i jaraca s vodom i skerletnom vunom i isopom i poštroplio i knjigu i sav narod, 20 govoreći: „Ovo je krv saveza kojim vas je Bog obavezao.“

* 9,20 Vidi: 2. Mojsijeva 24,8.

21 Zatim je i šator i sve posude za službu isto tako poškropio krvlju. 22 I po Zakonu se skoro sve čisti krvlju i bez prolivanja krvi nema oprostjenja.

23 Zato je bilo potrebno da se zemaljske slike onoga što je na nebu čiste na taj način, a ono što je na nebu čisti se žrtvama boljim od takvih žrtava. 24 Jer Hristos nije ušao u sveto mesto načinjeno rukama, koje je kopija onog stvarnog, već u samo nebo, da se sada pojavi pred Božjim licem za nas. 25 I nije ušao da bi mnogo puta prinosiso sebe, kao što prvosveštenik svake godine ulazi u sveto mesto s tuđom krvlju, 26 jer bi inače trebalo da mnogo puta strada od postanka sveta. Ali sada, na svršetku ovog poretka, pojavio se jednom zauvek da svojom žrtvom odstrani greh. 27 I kao što je ljudima određeno da jednom umru, a zatim sud, 28 tako je i Hristos bio jednom zauvek prinesen da ponesse grehe mnogih. A kad se drugi put pojavi, a to neće biti zato da bi opet uklanjao greh, videće ga oni koji ga željno očekuju da bi dobili spasenje.

10 Pošto u Zakonu nalazimo samo senku budućih blagoslova, a ne i same blagoslove, sveštenici nikad ne mogu istim žrtvama koje iz godine u godinu neprestano prinose učiniti savršenim ljude koji pristupaju Bogu. 2 Zar inače ne bi prestale da se prinose žrtve, jer bi oni koji ih prinose Bogu bili jednom zauvek očišćeni i ne bi više imali svest o gresima? 3 Ali te žrtve iz godine u godinu podsećaju na grehe, 4 jer krv junaca i jaraca ne može uzeti grehe.

5 Zato, ulazeći u svet, on kaže: „Žrtvu i prinos nisi hteo, nego si mi pripremio telo. 6 Nisu ti bile po volji žrtve paljenice i žrtve za greh.“ 7 Tada sam rekao: 'Evo, došao sam - u svitku knjige pisano je o

meni - da vršim tvoju volju, Bože.'“* 8 Najpre kaže: „Nisi hteo i nisu ti bile po volji žrtve i prinosi i paljenice i žrtve za greh“ - žrtve koje se po Zakonu prinose. 9 A zatim kaže: „Evo, došao sam da vršim tvoju volju.“ On ukida prvo da bi uspostavio drugo. 10 Po toj „volji“ smo posvećeni prinošenjem tela Isusa Hrista jednom zauvek.

11 Svaki sveštenik iz dana u dan dolazi na svoje mesto da obavlja službu i da mnogo puta prinosi iste žrtve, jer one nikada ne mogu odneti grehe. 12 A on je za sva vremena prinio jednu žrtvu za grehe i seo Bogu s desne strane 13 i od tada čeka da njegovi neprijatelji budu položeni za podnožje njegovim nogama. 14 Jer je jednim žrtvenim prinosom za sva vremena učinio savršenima one koji bivaju posvećeni. 15 A i Sveti Duh nam svedoči, jer kaže: 16 „Ovo je savez koji ću sklopiti s njima posle tih dana“, kaže Gospod; 'Svoje zakone staviću u njihova srca i upisaću ih u njihov um.'“* 17 A zatim kaže: „Više se neću sećati njihovih greha i njihovih bezakonih dela.“ 18 A gde su gresi oprosteni, nema više [hramske] žrtve za greh.

19 Dakle, braćo, pošto imamo potpuno pouzdanje da možemo ući u sveto mesto posredstvom Isusove krvi - 20 novim i živim putem koji je on za nas otvorio kroz zavesu, to jest kroz svoje telo - 21 i pošto imamo prvosveštenika postavljenog nad Božjim domom, 22 pristupimo iskrenog srca, puni pouzdanja i vere, jer su nam srca škropljenjem očišćena od nečiste savesti, a tela oprana čistom vodom. 23 Istrajno i nepokolebljivo obznanjujemo svima svoju nadu, jer je veran onaj koji je dao obećanje. 24 I razmišljajmo jedni o drugima, kako bismo se podsticali na ljubav i dobra dela, 25 i ne napuštajmo svoje skupštine, kao što neki imaju običaj,

* 10,7 Vidi: Psalam 40,6.

* 10,16 Vidi: Jeremija 31,33.

nego hrabrimo jedni druge, tim više što vidite da se približava onaj dan.

26 Jer ako namerno grešimo nakon što smo primili spoznaju istine, ne preostaje više žrtve za grehe, 27 već strašno očekivanje suda i plameni gnev koji će proždreti protivnike. 28 Ko odbaci Mojsijev zakon, umire bez milosti, na osnovu izjave dvojice ili trojice svedoka. 29 Zamislite samo koliko će težu kaznu zaslužiti onaj ko pogazi Sina Božjeg i ko smatra da krv saveza kojom je posvećen nema nikakvu posebnu vrednost i ko vređa Duh blagodati? 30 Jer znamo onoga koji je rekao: „Moja je osvešta, ja ću vratiti”,* govori Gospod, i još: „Gospod će suditi svom narodu.”* 31 Strašno je upasti u ruke živog Boga.

32 Sećajte se prošlih dana kada ste, nakon prosvetljenja, izdržali veliku borbu i patnje. 33 Ponekad ste sami bili javno izvrgnuti izrugivanju i nevoljama, a ponekad ste bili uz one s kojima se tako postupalo. 34 Jer ste saosećali sa onima koji su bili u zatvoru i s radošću ste podneli otklanjanje svoje imovine, znajući da imate bolji i trajan posed na nebu.

35 Dakle, nemojte prestati da sa slobodom govorite, jer to donosi veliku nagradu. 36 Jer vam je potrebna istrajnost, da biste, kad izvršite Božju volju, primili ono što je obećano. 37 Jer još „samo malo”, i „stići će onaj koji dolazi i neće kasniti”.* 38 „A pravednik će živeti verom”, ali „ako odstupi, neće biti po volji moje duše”.* 39 A mi nismo od onih koji se povlače i odlaze u uništenje, nego od onih koji veruju i spasavaju svoj život.

11 Vera je čvrsto pouzdanje da će se dogoditi ono čemu se nadamo, dokaz onoga što je stvarno,

* 10,30 Vidi: 5. Mojsijeva 32,25.

* 10,30 Vidi: Psalam 50,4.

* 10,37 Vidi: Avakum 2,3.

* 10,38 Vidi: Avakum 2,4.

premda se ne vidi. 2 Jer zbog nje su ljudi iz starog doba dobili svedočanstvo da su Bogu po volji.

3 Verom shvatamo da su svi svetovi uređeni Božjom rečju, tako da je ono vidljivo nastalo iz nevidljivog.

4 Verom je Abel prineo Bogu vredniju žrtvu nego Kain, i zbog te vere dobio je svedočanstvo da je pravedan, jer je Bog posvedočio da prihvata njegove darove. I zbog te vere, iako mrtav, još uvek govori.

5 Verom je Enoh bio prenesen da ne vidi smrt, i nigde nisu mogli da ga nađu jer ga je Bog preneo. A pre nego što je bio prenesen dobio je svedočanstvo da je ugodio Bogu. 6 A bez vere nije moguće ugoditi Bogu, jer onaj ko mu pristupa mora verovati da on postoji i da nagrađuje one koji ga revno traže.

7 Verom je Noje - nakon što ga je Bog upozorio na ono što se još nije videlo - pokazao strah pred Bogom i sagradio baraku za spasenje svog doma. Tom verom je osudio svet i postao naslednik pravednosti po veri.

8 Verom je Avram, kad je bio pozvan, poslušao i otišao na područje koje je trebalo da dobije u nasledstvo. Otišao je, iako nije znao kuda ide. 9 Verom se kao stranac nastanio u obećanoj zemlji kao u tuđini i živeo je u šatorima sa Isakom i Jakovom, sunaslednicima istog obećanja. 10 Jer je očekivao grad koji ima prave temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog.

11 Verom i sama Sara primi sposobnost da začne seme*, i dobi dete iako joj je već prošlo doba za rađanje, jer je smatrala vernim onoga koji je dao obećanje. 12 Zato se od jednog čoveka, koji je bio prestar da bi imao decu, rodilo mnoštvo brojno poput zvezda na nebu i neizbrojivo poput peska na morskoj obali.

13 Svi su oni umrli u veri, a da nisu

* 11,11 Ili „stvara potomstvo”, na savremenom jeziku.

primili ono što im je bilo obećano, nego su to videli izdaleka i pozdravili, izjavljujući da su stranci i iseljenici na zemlji. 14 Jer oni koji tako govore dokazuju da revno traže domovinu. 15 A da su mislili na onu iz koje su otišli, još bi imali priliku da se tamo vrate. 16 Ali oni sada žude za boljim, to jest nebeskim; stoga se Bog ne stidi nazvati njihovim Bogom, jer im je pripremio grad.

17 Verom je Avram, kad je bio na kušnji, gotovo prineo Isaka. On, koji je dobio obećanja kojima se obradovao, bio je spreman da prinese svog jedinorođenog sina, 18 iako mu je bilo rečeno: „Ono što će se nazvati 'tvojim potomstvom' doći će preko Isaka.“* 19 Ali smatrao je da ga Bog može i iz mrtvih podići. Odande ga je i dobio, a to služi kao poređenje.

20 Verom je Isak blagoslovio Jakova i Isava u pogledu onoga što je trebalo da dođe.

21 Verom je Jakov, na samrti, blagoslovio oba Josifova sina i poklonio se Bogu, oslonjen na vrh svog štapa.

22 Verom je Josif, pred kraj života, spomenuo izlazak Izraelovih sinova i zapovedio šta da učine s njegovim kostima.

23 Verom su Mojsija, kad se rodio, njegovi roditelji skrivali tri meseca, jer su videli da je dete lepo i nisu se bojali careve naredbe. 24 Verom je Mojsije, kad je odrastao, odbio da se zove sinom faraonove kćeri. 25 Radije je izabrao da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da privremeno uživa u grehu. 26 To je učinio zato što je sramotu Hristovu smatrao bogatstvom većim od egipatskog blaga, jer je usmerio pogled na nagradu koju će dobiti. 27 Verom je ostavio Egipat - ali nije to učinio zato što se bojao carevog gneva - jer je ostao postojan kao da vidi Nevidljivog. 28 Verom je proslavio

Pashu i dovratke poškropio krvlju, da onaj koji uništava ne bi dotakao njihove prvence.

29 Verom su prošli kroz Crveno more kao po suvoj zemlji, ali kad su Egipćani to pokušali, utopili su se.

30 Verom su pale zidine Jerihona nakon što se sedam dana obilazilo oko njih. 31 Verom bludnica Rahava nije poginula zajedno s nepokornima, jer je miroljubivo primila uhode.

32 I šta još da kažem? Ponestaće mi vremena ako počnem da pričam o Gedeonu, Baraku, Samsonu, Jeftaju, Davidu i o Samuelu i drugim prorocima, 33 koji su verom porazili carstva, učinili ono što je pravedno, primili obećanja, zatvorili čeljusti lavovima, 34 ugasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, u slabosti bili ojačani, osmelili se u ratu, rasterali vojske tuđinaca. 35 Žene su vaskrsenjem dobile svoje mrtve. A drugi su bili mučeni jer nisu prihvatili da budu oslobođeni nekom otkupninom, kako bi dobili bolje vaskrsenje. 36 Drugi su bili iskušavani izrugivanjima i bičevanjima, pa čak i okovima i tamnica. 37 Bili su kamenovani, iskušavani, isečeni, pobijeni mačem, hodali su u ovčijim i kozjim kožama, bili su u oskudici, u nevolji, zlostavljani. 38 Svet ih nije bio dostojan. Lutali su po pustinjama, gorama, pećinama i jamama zemaljskim.

39 I svi su oni zbog svoje vere dobili svedočanstvo da su Bogu po volji, ali nisu dobili ono što im je bilo obećano, 40 jer je Bog nama namenio nešto bolje, da oni ne budu bez nas učinjeni savršeni.

12 Dakle, pošto smo okruženi tolikim oblakom svedoka, skinimo i mi svaki teret i greh koji nas lako može namamiti u zamku i istrajno trčimo trku koja je pred nama. 2 Pri tom uprimo pogled u Začetnika i Usavršitelja naše vere, Isusa. Zbog radosti koja je stajala

* 11,18 Vidi: 1. Mojsijeva 21,12.

pred njim podneo je krst ne mareći za sramotu i seo je s desne strane Božjeg prestola. 3 Dakle, dobro promotrite onoga koji je podneo takvo protivljenje iz usta onih koji su grešili protiv sebe, da se ne umorite i da vam duše ne klonu.

4 U borbi protiv tog greha još niste morali da prolijete svoju krv, 5 i zaboravili ste savet koji vam je kao sinovima upućen: „Sine moj, ne potcenjuj ukor od Gospoda i nemoj klonuti kad te on opominje, 6 jer koga Gospod voli, njega i ukorava, šiba svakoga koga priznaje za sina.“*

7 Vi trpite ukoravanje jer Bog s vama postupa kao sa sinovima. A kog sina otac ne ukorava? 8 Ali ako ne primete ukor, koji svi primaju, onda ste nezakonita deca, a ne sinovi. 9 Osim toga, naši telesni očevi su nas ukoravali i mi smo ih poštovali. Zar se onda nećemo još spremnije pokoriti Ocu duhova i živeti? 10 Naime, oni su nas samo kratko vreme ukoravali, onako kako im se činilo dobrim, a on to čini nama na korist, da bismo imali udela u njegovoj svetosti. 11 Doduše, nikakvo ukoravanje isprva ne pričinja radost, nego žalost, ali onima koji su njime poučeni posle donosi plod pun mira - pravednost.

12 Zato ispravite klonule ruke i oslabljena kolena, 13 i poravnajte staze kojima idu noge vaše, da se ono što je hromo ne iščaiši, nego, štaviše, da ozdravi. 14 Težite za mirom sa svima, i za posvećenošću bez koje niko neće videti Gospoda, 15 pazeći da niko ne ostane bez Božje blagodati i da ne iznikne kakav otrovni koren koji bi načinio štetu i kojim bi se mnogi uprljali 16 i da ne postane neko bludnik ili takav da ne ceni ono što je sveto, poput Isava, koji se za jedan obrok odrekao svojih prava koja je imao kao prvenac. 17 A znate i da je posle, kad je hteo da nasledi blagoslov, bio odbačen, jer nije našao način da se

promeni očeva odluka, premda je to sa suzama tražio.

18 Jer niste pristupili opipljivoj gori koja u ognju plamti, ni tamnom oblaku, gustoj tami i oluji, 19 ni odjekivanju trube i zvuku reči. Čuvši taj zvuk, narod je preklinjao da im se više ne govori, 20 jer ih je uplašila zapovest: „Ako se neka životinja dotakne gore, neka se zaspše kamenjem.“* 21 A prizor je bio toliko strašan da je Mojsije rekao: „Strah me je i drhtim.“* 22 Vi ste, naprotiv, pristupili gori Cionu i gradu živog Boga, nebeskom Jerusalimu, i desetinaama hiljada anđela, 23 u sveopštem skupu pozvanih prvenaca koji su zapisani na nebesima, i Bogu, koji je svima Sudija, i duhovima savršenih pravednika, 24 i Isusu, posredniku novog saveza, i krvi škropljenja, koja govori bolje od Abelove krvi.

25 Pazite da ne budete neposlušni onome koji govori. Jer ako nisu umakli oni koji su bili neposlušni onome koji je na zemlji preneo Božje upozorenje, još ćemo manje mi ako se odvratimo od onoga koji govori s nebesa. 26 Onda je njegov glas potresao zemlju, a sada on obećava: „Još jednom ću potresti ne samo zemlju, nego i nebo.“* 27 A reči „još jednom“ znače da će biti uklonjeno ono što se može uzdrmati, to jest ono što nije načinio Bog, kako bi ostalo ono što se ne može uzdrmati. 28 Zato, primajući carstvo nepokolebivo, da imamo blagodat kojom služimo za ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa strahom. 29 Jer naš Bog je takođe vatra koja proždire.

13 Neka bratska ljubav i dalje vlada među vama. 2 Ne zaboravljajte gostoljubivost, jer pokazujući je neki su, i ne znajući, ugostili anđele. 3

* 12,6 Vidi: Jov 5,17.

* 12,20 Vidi: 2. Mojsijeva 19,12.

* 12,21 Vidi: 5. Mojsijeva 9,19.

* 12,26 Vidi: Agej 2,6.

Mislite na one koji su u okovima kao da ste i sami s njima okovani, i na one koji su zlostavljani, jer ste i sami još u telu. 4 Brak neka bude častan kod svih i bračna postelja neka bude neokaljana, jer će Bog suditi bludnicima i preljubnicima. 5 Neka u vašem životu ne bude ljubavi prema novcu, nego budite zadovoljni onim što imate. Jer on je rekao: „Nikada te neću ostaviti i nipošto te neću napustiti.“^{13,5} 6 Zato puni hrabrosti možemo reći: „Gospod je moj pomoćnik, neću se bojati. Šta mi može čovek?“^{13,6}

7 Sećajte se onih koji poučavaju među vama, koji su vam govorili Božju reč. Posmatrajući ishod njihovog načina života, oponašajte njihovu veru.

8 Isus Hristos je juče i danas isti i u svim dobima.*

9 Ne dajte da vas zavedu raznim tuđim učenjima. Jer dobro je jačati srce Božjom blagodaću, a ne jelima, koja ne koriste onima koji se bave njima.

10 Imamo oltar s kog nemaju pravo da jedu oni koji služe u šatoru. 11 Jer tela onih životinja čiju krv prvosveštenik unosi u sveto mesto za očišćenje greha spaljuju se izvan logora. 12 Zato je i Isus, da bi svojom krvlju posvetio narod, stradao izvan gradskih vrata. 13 Zato izađimo k njemu izvan logora, noseći sramotu koju je on nosio, 14 jer ovde nemamo grad koji će ostati, nego željno očekujemo onaj koji će doći. 15 Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje ispovedaju ime Njegovo. 16 I ne zaboravljajte činiti dobro i deliti s drugima, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.

17 Budite poslušni onima koji među vama poučavaju i budite im pokorni - jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će za to položiti račun - da bi to činili rado-

sno, a ne uzdišući, jer bi to vama bilo na štetu.

18 Molite se za nas, jer smo uvereni da imamo čistu savest, jer u svemu želimo da pošteno postupamo. 19 Usrdno vas molim da to činite, da bih vam se što pre vratio.

20 A Bog mira, koji je izveo iz mrtvih našeg Gospoda Isusa, velikog pastira ova- ca, u krvi trajnog saveza, 21 neka vas opremi svakim dobrom da vršite njegovu volju i neka preko Isusa Hrista čini u nama ono što mu je ugodno. Njemu neka je slava u vekove vekova. Amin.

22 Molim vas, braćo, da prihvatite ovu reč ohrabrenja, jer sam vam napisao kratko pismo. 23 Znajte da je oslobođen naš brat Timotej. Ako uskoro dođe, s njim ću vas posetiti.

24 Pozdravite sve koji poučavaju među vama i sve svete. Pozdravljaju vas oni iz Italije.

25 Neka blagodat bude sa svima vama.

* 13,5 Vidi: 1. Mojsijeve 28,15.

* 13,6 Psalam 27,1.

* 13,8 Vidi fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

Pisac: Jakov

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: pre 62. n. e.

JAKOVLJEVA POSLANICA

1 Jakov, sluga Boga i Gospoda Isusa Hrista, pozdravlja dvanaest plemena koja su rasejana po svetu.

2 Smatrajte da se zaista imate čemu radovati, braćo moja, kad se nađete u raznim kušnjama, 3 znajući da kušanje vaše vere izgrađuje u vama istrajnost. 4 A istrajnost neka dovrši svoje delo, da budete savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka.

5 Ako nekom od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga, jer on velikodušno daje svima, i to bez prekoravanja, i on će mu je dati. 6 Ali neka traži s verom, nimalo ne sumnjajući, jer je onaj koji sumnja kao morski talas koga vetar podiže i nosi. 7 Neka takav čovek ne misli da će išta dobiti od Gospoda, 8 jer to je neodlučan čovek, nepostojan na svim svojim putevima.

9 Neka se siromašan brat raduje što je uzvišen, 10 a bogati što je ponižen, jer prolazi kao cvet poljski. 11 Jer ograne sunce i svojom vrelinom osuši biljke i njihov cvet otpadne i njihova lepota nestane. Tako će i bogataš usahnuti na svojim putevima.

12 Srećan je čovek koji istraje u kušnji, jer kad bude prokušan, primiće nagradu - život koji je Gospod obećao onima koji ga vole. 13 Kad je u kušnji, neka niko ne govori: „Bog me iskušava.“ Jer se Bog ne može iskušavati zlim stvarima niti on ikoga zlom iskušava. 14 Nego svakoga iskušava njegova želja tako što ga vuče i mami. 15 Zatim želja, kada je začeta, rađa greh, a greh, kad se učini, donosi smrt.

16 Ne zavaravajte se, moja voljena braćo. 17 Svaki dobar dar i svaki savršen poklon odozgo je, jer dolazi od Oca svetlosti, a on se ne menja, nije poput nestalne senke. 18 On nas je po svojoj volji rodio rečju istine, da i mi budemo prvine među njegovim stvorenjima.

19 Znajte ovo, moja voljena braćo. Svaki čovek neka bude brz da čuje, a spor da govori i spor da se ljuti, 20 jer čovekova ljutnja ne donosi pravednost Božju. 21 Zato odbacite svaku nečistotu i suvišak zla, i s krotošću prihvatite usađenu reč koja može spasti vaše duše.

22 Ali nemojte samo slušati reč, već je i izvršavajte, da ne biste sami sebe zavaravali. 23 Jer ako neko sluša reč, a ne izvršava je, on je kao čovek koji posmatra svoje lice u ogledalu, 24 ali kad se pogleda, ode i odmah zaboravi kakav je. 25 Ali onaj ko se udubi u savršeni zakon slobode i prione uz njega, pa ne bude zaboravni slušač već izvršilac dela, taj će biti srećan u onom što čini.

26 Ako neko misli da je pobožan, a ne obuzdava svoj jezik, nego obmanjuje svoje srce, njegova pobožnost je uzaludna. 27 Pobožnost koja je čista i neuprljana pred našim Bogom i Ocem jeste ovo: brinuti se za siročad i udovice u njihovoj nevolji, i čuvati se prljavštine ovog sveta.

2 Braćo moja, zar je moguće da verujete u našeg Gospoda Isusa Hrista, našu slavu, a da istovremeno pristrasno postupate? 2 Jer ako na vaš sastanak dođe čovek sa zlatnim prstenjem i u

raskošnoj odeći, a dođe i siromah u prlja-
voj odeći, 3 pa vi s naklonošću pogledate
onoga koji nosi raskošnu odeću i kažete:
„Sedi ovde na dobro mesto“, a siromahu
kažete: „Ti ostani da stojiš“, ili: „Sedi tamo
na pod“, 4 zar onda ne pravite razlike
među sobom i zar niste postali sudije koje
zao sud donose?

5 Slušajte, braćo moja voljena. Zar nije
Bog izabrao one koji su siromašni u svetu
da budu bogati u veri i naslednici carstva,
koje je obećao onima koji ga vole? 6 A vi
ste ponizili siromaha. Zar nisu upravo bo-
gati ti koji vas tlače? Ne vuku li vas baš oni
pred sudove? 7 Ne hule li baš oni na
časno ime koje nosite? 8 Ako dakle izvrša-
vate carski zakon prema rečima iz Pisma:
„Voli svog bližnjeg kao samog sebe“,
dobro činite. 9 Ali ako ste pristrasni, greh
činite, i zakon vas osuđuje kao prestupni-
ke.

10 Jer ko se god u potpunosti drži Za-
kona, a onda prekrši samo jednu odredbu,
kriv je kao da je sve prekršio. 11 Jer onaj
koji je rekao: „Ne učini preljubu“, rekao je
i: „Ne poćini zloćin ubistva.“ Ako dakle ne
ućiniš preljubu, a poćiniš zloćin ubistva,
kriv si za prestupanje zakona. 12 Govorite
i postupajte kao oni koji oćekuju da će im
biti sućeno po zakonu slobode. 13 Jer sud
će biti nemilosrdan prema onome ko sam
nije bio milosrdan; a milosrće se velića na
sudu.

14 Od kakve je koristi, braćo moja, ako
neko govori da ima veru, a nema dela?
Moće li ga takva vera spasti? 15 Ako brat
ili sestra nema šta da obuće i nema do-
voljno hrane svaki dan, 16 a neko im od
vas kaće: „Idite u miru, grejte se i nasitite
se“, a ne date im ono što je potrebno nji-
h ovom telu, od kakve je to koristi? 17
Tako je i s verom - ako nema dela, mrtva
je po sebi.

18 Ali, neko bi mogao reći: „Ti imaš
veru, a ja imam dela. Pokaţi mi svoju veru
bez dela, a ja ću tebi delima pokazati svo-
ju veru.“ 19 Ti veruješ da postoji jedan
Bog, zar ne? Sasvim dobro ćiniš. Ali i de-
moni veruju i drhte. 20 Ali kad ćeš shvati-
ti, o nerazumni ćoveće, da je vera bez dela
beskorisna? 21 Zar nije Avram, naš otac,
zbog svojih dela bio proglašen pravednim
kad je na oltar prineo svog sina Isaka? 22
Vidiš da je njegova vera delovala zajedno
s njegovim delima, i delima mu se vera
usavršila, 23 pa su se ispunile reći iz
Pisma: „Avram je verovao Gospodu, i on
ga je zbog toga smatrao pravednim“, i bio
je nazvan „Gospodnjim prijateljom“.*

24 Vidite da se ćovek zbog dela pro-
glašava pravednim, a ne samo zbog vere.
25 Zar nije i bludnica Rahava isto tako
zbog dela bila proglašena pravednom, kad
je gostoljubivo primila uhode i poslala ih
drugim putem? 26 Dakle, kao što je telo
bez duha mrtvo, tako je i vera bez dela
mrtva.

3 Neka među vama ne bude mnogo
ućitelja, braćo moja, jer znate da će
nam se stroće suditi. 2 Jer svi ćesto
grešimo. Ako neko u rećima ne greši, on je
savršen ćovek, sposoban da zauzda i celo
telo. 3 Kad stavimo uzde u usta konjima
da bi nam oni bili pokorni, tada upravljamo
i celim njihovim telom. 4 Ćak i laće kormi-
lar usmerava kuda hoće pomoću malog
kormila, iako su velike, i silni ih vetrovi
gone.

5 Isto tako, jezik je mali ud, a hvali se
velikim stvarima. Gle, i malo vatre zapali
veliku šumu! 6 A i jezik je vatra. Jezik je
svet zla među udovima, jer prlja celo telo i
uništava ćoveku celi život i spaljuje poput
gehene ognjene. 7 Jer svaka vrsta divljih
životinja i ptica, gmićućih i morskih stvore-

* 2,8 Vidi: 3. Mojsijeva 19,18.

* 2,23 Vidi: 1. Mojsijeva 15,6; Isaija 41,8.

nja, može se ukrotiti i ljudski rod ih je ukrotio. 8 Ali jezik niko od ljudi ne može ukrotiti. On je neobuzdano zlo, puno smrtonosnog otrova. 9 Njime blagosiljamo Gospoda, Oca, ali njime i proklinjemo ljude koji su stvoreni „slični Bogu“. 10 Iz istih usta izlazi i blagoslov i prokletstvo.

Ne treba tako da bude, braćo moja. 11 Zar iz istog izvora izvire i slatka i gorka voda? 12 Braćo moja, može li smokva roditi masline ili loza smokve? Tako ni od slane vode ne može nastati slatka voda.

13 Ko je među vama mudar i razborit? Neka svojim uzornim ponašanjem pokaže svoja dela s blagošću koja je svojstvena mudrosti. 14 Ali ako u srcu gajite gorku ljubomoru i svadljivost, ne hvalite se i ne lažite protiv istine. 15 To nije mudrost koja dolazi odozgo, nego zemaljska, telesna, demonska. 16 Jer gde su ljubomora i svadljivost, tamo je nered i svaka vrsta zla.

17 Ali mudrost odozgo je najpre čista, zatim miroljubiva, razumna, spremna da poslušna, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana, nelicemerna. 18 A plod pravednosti seje se u miru i ubraće ga oni koji mir tvore.

4 Otkuda ratovi i borbe među vama? Zar ne dolaze od vaših sebičnih želja koje se sukobljavaju u vašim udovima? 2 Želite, a nemate. Ubijate i žudite, a ne možete postići to što želite. Borite se i ratujete. Nemate jer ne tražite od Boga. 3 Tražite, a ne dobijate, jer sa zlom namerom tražite, da to potrošite na svoje sebične želje.

4 Preljubnici i preljubnice, zar ne znate da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo s Bogom? Ko god, dakle, želi da bude prijatelj svetu, postaje Božji neprijatelj. 5 Mislite li da Pismo uzalud kaže: „Duh za-

visti u nama stalno za nečim žudi“? 6 Međutim, blagodat koju Bog daje veća je od naše zavisti. Zato Pismo kaže: „Bog se suprotstavlja oholima, a blagodat pokazuje poniznima.“*

7 Pokorite se, dakle, Bogu, a suprotstavite se Đavolu, i pobeći će od vas. 8 Približite se Bogu, i on će se približiti vama. Očistite svoje ruke, grešnici, i pročistite svoje srce, neodlučni. 9 Jadikujte, tugujte i plačite. Neka se vaš smeh pretvori u žalost i vaša radost u tugu. 10 Ponizite se pred Gospodom, i on će vas uzvisiti.

11 Ne govorite više jedan protiv drugog, braćo. Onaj ko govori protiv brata ili osuđuje brata, govori protiv zakona i osuđuje zakon. A ako osuđuješ zakon, onda ga ne izvršavaš, nego si njegov sudija. 12 Jedan je zakonodavac i sudija, onaj koji može da spase i da pogubi. A ko si onda ti da osuđuješ svog bližnjeg?

13 Slušajte sad, vi koji govorite: „Danas ili sutra otići ćemo u taj grad pa ćemo tamo provesti godinu dana, trgovaćemo i zaradićemo“, 14 a ne znate kakav će vam život sutra biti. Jer ste izmaglica koja se nakratko pojavi, a zatim nestaje. 15 Umesto toga, trebalo bi da kažete: „Ako bude Gospodnja volja, živećemo i učinićemo ovo ili ono.“ 16 A sada se razmećete svojim oholim hvalisanjem. Zlo je svako takvo razmetanje. 17 Dakle, ko zna da čini ono što je ispravno, a ipak to ne čini, to mu je greh.

5 Slušajte sad, vi bogati, plačite, ridajte zbog nevolja koje dolaze na vas. 2 Vaše bogatstvo je istrunulo i haljine su vam izjeli moljci. 3 Vaše je zlato i srebro zarđalo i njihova će rđa biti svedočanstvo protiv vas i izješće vaša tela. Poput vatre je ono što ste zgrnuli u poslednje dane. 4 Evo više plata koju ste uskratili

* 4,5 Vidi: 1. Mojsijeva 8,21.

* 4,6 Vidi: Psalam 138,6.

radnicima koji su požnjeli vaša polja. Vapaji žetelaca doprli su do ušiju Gospoda nad vojskama. 5 Živeli ste u raskoši na zemlji i predali ste se zadovoljstvima. Utočili ste srce svoje za dan klanja. 6 Osudili ste pravednika i ubili ga. Zar vam se on ne suprotstavlja?

7 Zato, braćo, budite strpljivi do Gospodnjeg dolaska. Gle! Ratar strpljivo čeka dragoceni plod sa zemlje, dok ne dobije kišu ranu i kišu kasnu. 8 I vi budite strpljivi i neka vaše srce bude čvrsto, jer se približilo vreme Gospodovog dolaska.

9 Ne budite ogorčeni jedni na druge, braćo, da ne budete osuđeni. Evo Sudija stoji pred vratima. 10 Neka vam uzor u podnošenju zla i u strpljenju, braćo, budu proroci, koji su govorili u Gospodnje ime. 11 Gle, srećnima nazivamo one koji su istrajali. Čuli ste za Jovovu istrajnost i videli ste šta je Gospod na kraju za njega učinio - videli ste da je Gospod veoma samilostan i milosrdan.

12 A pre svega, braćo moja, nemojte se više zaklinjati ni nebom ni zemljom niti bilo čim drugim. Nego kad kažete: 'Da', neka to znači 'da', a kad kažete: 'Ne', neka to znači 'ne', da ne budete osuđeni.

13 Da li ko pati među vama? Neka se moli. Da li je neko veseo? Neka peva hvalospeve Bogu. 14 Boluje li ko među vama? Neka pozove starešine skupštine, pa neka se oni mole za njega, mažući ga uljem u Gospodnje ime. 15 Molitva upućena s verom ozdraviće bolesnoga, i Gospod će ga podići. I ako je počinio grehe, biće mu oprošteno.

16 Zato priznajte svoje greške jedan drugome i molite se jedni za druge, da budete izlečeni. Usrdna pravednikova molitva ima veliku snagu i mnogo dobra može učiniti. 17 Ilija je bio običan čovek kao i mi, ali kad se usrdno pomolio da ne padne kiša, kiša nije pala na zemlju tri godine i šest meseci. 18 A onda se opet molio, i

nebo je dalo kišu i zemlja je donela svoj rod.

19 Braćo moja, ako neko među vama odluta od istine, pa ga neko vrati, 20 znajte da će onaj koji vrati grešnika s krivog puta spasti njegovu dušu od smrti i pokriti mnoštvo greha.

Pisac: Petar

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 62-64. n. e.

PRVA PETROVA POSLANICA

1 Petar, apostol Isusa Hrista, vama koji ste u ovom svetu došljaci, rasejani po Pontu, Galatiji, Kaladokiji, Aziji i Bitiniji, koji ste izabrani **2** po onome što je Bog Otac unapred znao, posvećeni Duhom, da budete poslušni i poštropljeni krvlju Isusa Hrista:

Neka vam se umnoži blagodat i mir!

3 Neka je blagoslovljen Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, jer nas je po svom velikom milosrđu -vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih - ponovo rodio za živu nadu, **4** za nasledstvo koje je nepropadljivo, neuprljano i koje ne vene. Ono se na nebesima čuva za vas, **5** koje Božja sila verom čuva za spasenje, spremno da se objavi u poslednje vreme. **6** Tome se veoma radujete, iako sada možda morate nakratko biti ožalošćeni zbog raznih kušnji, **7** da bi vam vaša prokušana vera, koja je dragocenija od zlata koje propada, iako se proverava vatrom, donela hvalu, slavu i čast kad se pojavi Isus Hristos. **8** Kog ne videvši volite, u kojega, iako ga ne vidite, verujete, i radujete se radošću neiskazanom i proslavljenom, **9** primajući zauzvrat ispunjenje vere vaše - spasenje duša.

10 To su spasenje marljivo ispitivali i pažljivo istraživali proroci koji su prorokovali o blagodatima* namenjenoj vama. **11** Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, unapred svedočeći za Hristove muke i za slavu koja će uslediti. **12** Bilo im je otkriveno da nisu služili sebi, nego vama, iznoseći ono što vam je sada

javljeno preko onih koji su vam objavili dobru vest Svetim Duhom poslatim s neba, u šta i anđeli žele zaviriti.

13 Zato opašite bokove uma svojega, budite trezveni! Uzdajte se u blagodat koja vam se donosi u otkrivenju Isusa Hrista.

14 Kao poslušna deca, nemojte dozvoliti da vas i dalje oblikuju želje koje ste imali dok ste bili u neznanju, **15** nego, kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, budite i vi sveti u svemu što činite, **16** jer je zapisano: „Budite sveti, jer sam ja svet!“* **17** Osim toga, ako nazivate Ocem onog koji nepristrano sudi svakome po njegovim delima, živite bogobojazno dok boravite u tuđini. **18** Jer znate da niste nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, izbavljeni od svog ispraznog načina života koji ste nasledili od svojih praočeva, **19** nego dragocenom Hristovom krvlju, koja je poput krvi nevinog i čistog jagnjeta, **20** koji je uistinu bio predviđen pre postanka sveta, ali se pojavio na posletku vremena radi vas **21** koji kroz njega verujete Boga, koji ga je podigao iz mrtvih i dao mu slavu, da biste svoju veru i nadu polagali u Boga.

22 Sada, kada ste poslušnošću istini Duhom očistili svoje duše da biste mogli pokazivati nelicemernu bratsku ljubav, volite jedan drugog žarko od srca! **23** Jer niste ponovo rođeni iz raspadljivog nego iz neraspadljivog semena, rečju živog i večnog Boga. **24** Jer „svi su ljudi kao trava, i sva je njihova slava kao cvet trave. Osuši se trava i cvet otpada, **25** ali Gospodnja

* **1,10** Ili: „nezasluzenoj dobroti i milosti“.

* **1,16** Vidi: 3. Mojsijeva 11,44.

reč ostaje doveka".* A ta „reč“ je ono što vam je objavljeno kao dobra vest.

2 Odbacite, stoga, svaku zloću, svaku prevaru, licemerstvo, zavist i svako klevetanje, **2** i kao novorođena deca razvijajte želju za čistim mlekom Božje reči, da biste hraneći se njime rasli, **3** ako ste zaista okusili koliko je Gospod dobar.

4 Dolazeći k njemu kao živom kamenu, koji su, doduše, ljudi odbacili, ali je u Božjim očima izabran i dragocen, **5** i vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovni hram da biste bili sveto sveštenstvo,* kako biste prinosili duhovne žrtve ugodne Bogu kroz Isusa Hrista. **6** Jer u Pismu stoji: „Gle! Postavljam na Cionu kamen izabran, ugaoni temeljac, dragoceni kamen. Niko ko njega veruje neće se osramotiti.“*

7 Vama je, dakle, dragocen, jer verujete, ali onima koji ne veruju, „isti onaj kamen koji su graditelji odbacili postao je ugaoni kamen“, **8** i „kamen spoticanja i stena posrtanja“. Oni se spotiču jer su neposlušni Božjoj reči. Za to su i bili određeni. **9** Ali vi ste „izabrani rod, carsko sveštenstvo, svet narod, narod koji je Božje vlasništvo, da biste objavljivali vrli-

* **1,25** Vidi: Isaija 40,6.

* **2,5.9** Pod novim Savezom ne postoji nikakva podela na sveštenstvo i vernike, već duhovni hram (vidi 1. Korinćanima 6,19; 2. Korinćanima 6,16) čine zajedno svi oni koji su prihvatili Isusa za Hrista i Gospoda. Tipska sveštenečka služba pod starim Savezom mogla se obavljati isključivo na način propisan u Zakonu (5 knjiga Mojsijevih), i na mestu koje izabere Bog. Isus je svojim životom, smrću, vaskrsenjem i preuzimanjem stvarne - antitipske - sveštenečke službe u nebeskoj Svetinji (vidi Jevrejima poslanicu) ispunio obredni zakon (vidi Efescima 2,15; Kološanima 2,16.17) i ukinuo žrtve i prinose (vidi Danilo 9,27), te stoga nikakva dodatna ili druga zemaljska sveštenečka služba nije prihvatljiva niti ima teološko opravdanje.

* **2,6** Vidi: Isaija 28,16.

* **2,7** Vidi: Psalam 118,22.

* **2,8** Vidi: Isaija 8,14.

ne* onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svetlost. **10** Jer nekad niste bili narod, a sad ste Božji narod. Ranije vam nije bila pokazana milost, a sada vam je pokazana milost.

11 Ljubazni, podstičem vas kao one koji su u ovom svetu stranci i privremeni stanovnici da se uzdržavate od telesnih želja, jer one ratuju protiv duše. **12** Neka vaš život među ljudima iz sveta bude uzoran, da bi oni, videvši vaša dobra dela, iako vas optužuju da zlo činite, slavili Boga u dan kad dođe da ispita kakva su dela što se čine.

13 Radi Gospoda pokorite se svakoj ljudskoj vlasti: bilo caru kao višem, **14** bilo namesnicima kao onima koje on šalje da kazne zločince, a pohvale one koji čine dobro. **15** Jer to je Božja volja, da dobrim delima učutkate nerazumne ljude koji govore ono u šta nisu upućeni. **16** Živite kao slobodni ljudi, ali ne kao oni kojima je sloboda pokriće za zlo, nego kao Božje sluge. **17** Svakoga poštujujte, svu braću volite, Boga se bojte, cara poštujujte.

18 Neka sluge budu pokorne svojim gospodarima s dužnim poštovanjem, i to ne samo dobrima i razumnima nego i onima kojima je teško ugoditi. **19** Jer ako neko podnosi nevolje i nepravedno pati jer želi da sačuva čistu savest pred Bogom, to je nešto ugodno u Božjim očima. **20** Jer kakvu hvalu zaslužujete ako podnosite udarce zato što grešite? Ali ako patite zato što dobro činite, i to strpljivo podnosite, to je Bogu ugodno.

21 A na to ste i pozvani, jer je i Hristos propatio za vas i ostavio vam primer kako da u svemu idete njegovim stopama. **22** On nikakav greh nije počinio, niti se prevara našla u njegovim ustima. **23** Kada su ga vređali, nije uzvraćao uvredom. Kada je patio, nije pretio, nego se prepustio ono-

* **2,9** Vidi: 2. Mojsijeva 19,5.

me koji pravedno sudi. **24** On je u svom telu poneo naše grehe na drvo, da bismo prekinuli s gresima i živeli za pravednost. „Njegovim se ranama isceliste“.* **25** Jer ste bili poput zalutalih ovaca, ali sada ste se vratili pastiru i nadgledniku svojih duša.

3 Tako i vi, žene, budite pokorne svojim muževima, da biste one koji nisu poslušni Božjoj reči pridobile bez reči svojim ponašanjem, **2** kad vide vaše čisto ponašanje i duboko poštovanje. **3** I neka vaš ukras ne bude u spoljašnjosti - u pletenju kose i ukrašavanju zlatom ili u haljinama - **4** nego neka to bude tajna osoba srca odevena u neraspadljivo ruho mirnog i blagog duha, koji je dragocen u Božjim očima. **5** Jer su se tako nekada ukrašavale i svete žene koje su se uzdale u Boga, pokoravajući se svojim muževima. **6** Tako je i Sara bila poslušna Avramu i nazivala ga „gospodarem“.* A vi ste njene kćeri ako činite dobro i ne bojite se nikakvog zastrašivanja.

7 Tako i vi, muževi, živite sa svojim ženama u skladu sa onim što ste naučili, poštujući ih kao slabije posude, jer su i one s vama naslednice nezasluženog dara života, inače će vaše molitve naići na prepreku.

8 Na kraju, budite svi složnih misli, saosećajni, puni bratske ljubavi, nežno samilosni, ponizni, **9** ne vraćajte zlo za zlo niti uvredu za uvredu, već, naprotiv, blagosiljajte, jer ste na to pozvani, da biste nasledili blagoslov.

10 „Jer ko bi voleo da živi i da vidi dobre dane, neka zadržava svoj jezik od zla i svoje usne da ne govore prevare, **11** neka se kloni zla i dobro čini, neka traži mir i teži za njim. **12** Jer Gospodnje oči gledaju pravednike i njegove uši slušaju njihove usrdne molitve, a Gospodnje lice

* **2,24** Vidi: Isaija 53,5.

* **3,6** Vidi: 1. Mojsijeva 18,12.

je protiv onih koji zlo čine“.*

13 Ko će vam nauditi ako revno činite ono što je dobro? **14** Ali ako i pretrpíte zbog pravednosti, srećni ste. Međutim, ne bojte se onoga čega se oni boje i ne uznemiravajte se. **15** Nego svetite Gospoda Boga u vašim srcima. A budite uvek spremni da date odgovor svakom čoveku koji od vas traži obrazloženje nade koja je u vama, ali činite to s blagošću i strahom.

16 Sačuvajte čistu savest, kako bi se oni koji s omalovažavanjem govore o vašem dobrom životu u Hristu postideli zbog onoga što govore protiv vas. **17** Jer je bolje da stradate zato što činite dobro, ako je to Božja volja, nego zato što činite zlo. **18** Pa i Hristos je jednom zauvek umro za grehe, pravednik za nepravednike, da bi vas doveo k Bogu, on koji je ubijen u telu, ali je oživljen Duhom, **19** kojim je išao i propovedao duhovima u tamnici,* **20** koji su bili neposlušni, kad je Bog strpljivo čekao u Nojevim danima, dok se gradila barka, u kojoj se svega nekoliko ljudi, to jest osam duša, spaslo od vode.

21 Ono što je time bilo predloženo i vas sada spasava, naime, krštenje (koje nije uklanjanje telesne nečistoće, nego molba upućena Bogu za čistu savest), kroz vaskrsenje Isusa Hrista; **22** koji je otišao na Nebo, i On je Bogu zdesna, i pokoreni su mu anđeli i vlasti i sile.

4 Dakle, budući da je Hristos stradao u telu za nas, i vi se naoružajte tim istim stavom, jer ko strada u telu prekinuo je s gresima, **2** da preostalo vreme u telu ne živi po ljudskim željama nego po Božjoj volji. **3** Jer je dosta što ste

* **3,12** Vidi: Psalam 34,12.

* **3,19** Ili „duhovima koji se čuvaju“. Iz konteksta se vidi da je reč o ljudima prepotopne generacije koje je Bog Svetim Duhom osvedočavao, i, pošto se nisu pokajali, čuvaju se za izvršni sud. Uporedi sa Jov 26,5.

u prošlosti vršili volju ljudi iz sveta kad ste živeli u besramnosti, u požudama, pijančenju, razuzdanim gozbama, nadmetanjima u pijenju i nedopustivom idolopoklonstvu. **4** Pošto više ne trčite s njima u tu istu kaljugu raskalašnosti, čude se i pogrdno govore o vama. **5** Ali oni će odgovarati onome ko je spreman da sudi živima i mrtvima. **6** Iz tog razloga dobra vest je objavljena i onima koji su mrtvi,* da bi im se moglo suditi po čoveku u telu, ali i kao živima po Bogu u duhu.*

7 A svemu se kraj približio. Zato budite razboriti i ne zanemarujte molitvu. **8** Pre svega, žarko volite jedni druge, jer ljubav pokriva mnoštvo greha. **9** Gostoljubivo primajte jedni druge, bez gundanja. **10** Služite jedni drugima u skladu s darom koji je svaki od vas primio, kao dobri primaoci Božje blagodati, koja se izražava na razne načine. **11** Ako neko govori, neka govori u skladu s Božjim svetim objavama; ako neko služi, neka se pri tom oslanja na snagu koju daje Bog. Tako će se Bog kroz Isusa Hrista proslaviti u svemu. Njegova je slava i moć u vekove vekova. Amin.

12 Ljubazni, ne čudite se vatri što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa nešto neobično. **13** Naprotiv, radujte se što imate udela u Hristovim patnjama, da biste se radovali i klicali i za vreme otkrivanja njegove slave. **14** Ako vas kude zbog Hristovog imena, srećni ste, jer duh slave i od Boga, počiva na vama; s njihove strane bogohuljenje, a s vaše proslavljanje.

15 Ali neka niko od vas ne nastrada

* **4,6** Drugim rečima, jevanđelje je objavljeno svima i sudiće se kako spasenima tako i izgubljenima, koje Biblija naziva „mrtvima“ (vidi: Jovan 5,24-29; 1. Jovanova 3,14; 5,12; Matej 8,21. 22).

* Za razumevanje koncepta života i smrti vidi: 1. Mojsijeva 2,7; Propovednik 12,7; 9,56; Psalm 6,5; Marko 12,24-27; Jovan 11,11-14; Danilo 12,2.

kao ubica ili lopov ili zločinac ili zato što se meša u tuđe poslove. **16** Ali ako strada zato što je hrišćanin, neka se ne stidi, nego neka slavi Boga noseći to ime. **17** Jer je vreme da sud počne - i to od Božjeg doma. A ako počinje od nas, kakav će tek biti kraj onima koji nisu poslušni Božjoj dobroj vesti? **18** „Gle, pravednik na zemlji dobija platu, a koliko će tek dobiti zao čovek i grešnik?“* **19** Zato neka i oni koji stradaju u skladu s Božjom voljom, dok čine dobro, poveravaju svoje duše vernom Stvoritelju.

5 Zato starešine među vama podstičem, jer sam i ja kao i oni starešina i svedok Hristovih patnji, a i učesnik u slavi koja će se otkriti: **2** Pasite Božje stado koje vam je povereno - ne na silu, nego dragovoljno; ne radi nepoštenog dobitka, nego gorljivo; **3** ne kao da gospodarite nad onima koji su Božje vlasništvo, nego budite primer stada. **4** A kad se pojavi vrhovni pastir, primićete venac slave, koji ne vene.

5 Tako i vi, mladići, budite pokorni starešinama. A svi se opašite poniznošću u međusobnom ophođenju, jer se Bog suprotstavlja oholima, a blagodat pokazuje poniznima.

6 Ponizite se, stoga, pod moćnu Božju ruku, da bi vas uzvisio kad bude vreme, **7** i sve svoje brige bacite na njega, jer se on brine za vas. **8** Budite trezveni, budno pazite! Vaš protivnik, Đavo, ide unaokolo kao ričući lav i traži koga da proždere. **9** A vi mu se oduprite, čvrsti u veri, znajući da iste patnje podnose i vaša braća po svetu. **10** A pošto malo pretrpите, Bog svake blagodati, koji vas je pozvao u svoju večnu slavu u Hristu Isusu, dovršiće vaše obučavanje, učvrstiće vas i ojačati. **11** Njemu slava i država u vekove vekova. Amin.

* **4,18** Vidi: Priče 11,31.

12 Preko Silvana, koga smatram vernim bratom, pišem vam ukratko kako bih vas ohrabrio i uverljivo posvedočio da je ovo prava Božja blagodat. U njoj čvrsto stojte. **13** Pozdravlja vas skupština koja je u Vavilonu,* izabrana kao i vi, a i Marko, moj sin. **14** Pozdravite jedan drugoga poljupcem ljubavi. Mir svima vama koji ste u Hristu Isusu. Amin.

* **5,13** Grad Vavilon je u vreme apostola bio pustinja, te se na osnovu jasnih indicija iz različitih novosaveznih tekstova (vidi Dela 8,1.14; 12,14.12; Galatima 1,18; 2,1.9.11.12) može zaključiti da Petar figurativno govori o Jerusolimu, gde je svo vreme služio tamošnjoj hrišćanskoj zajednici.

Pisac: Petar

Mesto pisanja: Jerusalem

Pisanje završeno: oko 64. n. e.

DRUGA PETROVA POSLANICA

1 Simon Petar, sluga i apostol Isusa Hrista, onima koji su pravednošću našeg Boga i Spasitelja Isusa Hrista stekli istu dragocenu veru kao i mi:

2 Neka vam se umnože blagodati i mir dobrim poznavanjem Boga i Isusa, našeg Gospoda, **3** jer nam je njegova božanska snaga velikodušno dala sve što je potrebno za život i odanost Bogu, zbog toga što smo dobro upoznali onoga koji nas je pozvao slavom i čestitošću. **4** Time nam je velikodušno dao dragocena i najuzvišenija obećanja, da biste preko njih imali udela u božanskoj prirodi, jer ste umakli pokvarenosti koja zbog požude vlada u svetu.

5 Zato se svesrdno potrudite da dopunite svoju veru čestitošću, čestitost znanjem, **6** znanje samosavladvanjem, samosavladvanje istrajnošću, istrajnost odanošću Bogu, **7** odanost Bogu bratskom ljubavlju, bratsku ljubav ljubavlju prema svima. **8** Jer ako sve to imate u sebi i u tome napredujete, nećete biti ni besposleni ni besplodni, pošto ste dobro upoznali našeg Gospoda Isusa Hrista.

9 Jer ako neko sve to nema, on je slep, zatvara oči pred svetlošću i zaboravlja da je očišćen od svojih starih grehova. **10** Zato, braćo, tim više dajte sve od sebe da biste potvrdili svoj poziv i izbor, jer ako to činite, nikada nećete posrnuti. **11** U stvari, tako će vam se obilno pripremiti ulazak u vekovno* carstvo našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista.

* **1,11** Pridev „vekovno“ (grčki: eonsko) odnosi se na najslavnije doba u Božjem planu, kada spasenje postaje stvarnost.

12 Zato ću vas uvek na to podsećati, iako to znate i utvrđeni ste u istini koju ste prihvatili. **13** Ali smatram da je dobro, sve dok sam u ovom telu,* da vas podsećam da ostanete budni, **14** jer znam da ću uskoro napustiti svoje telo,* kao što mi je i naš Gospod Isus Hristos nagovestio. **15** Zato ću sada dati sve od sebe da se i nakon mog odlaska uvek toga sećate.

16 Jer nismo vam snagu i dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista objavili povodeći se za podmuklo izmišljenim pričama, nego kao očevici njegovog veličanstva. **17** Jer on je od Boga, Oca, primio čast i slavu, kad su od veličanstvene slave do njega došle ove reči: „Ovo je moj sin, moj voljeni, koji je po mojoj volji!“ **18** Da, čuli smo te reči koje su došle s neba dok smo s njim bili na svetoj gori.

19 Tako je proročanska reč koju imamo još pouzdanija, i dobro činite što na nju pazite kao na svetiljku koja svetli na tamnom mestu, u vašem srcu, dok ne svane dan i ne pojavi se zvezda danica u vašim srcima. **20** A najpre znajte ovo: nijedno proročanstvo Pisma ne proizilazi iz nečijeg ličnog kazivanja. **21** Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božiji ljudi.

2 Međutim, u narodu je bilo i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja. Oni će neprimetno

* **1,13** Doslovno: „šatoru“.

* **1,14** Doslovno: „šator“.

uvesti razorne jeresi i odreći će se Gospodara koji ih je otkupio, i tako na sebe naući brzu propast. **2** I mnogi će se povesti za njihovim besramnim delima i zbog njih će se pogrdno govoriti o putu istine. **3** I u svom će vas lakomstvu iskorišćavati lažljivim rečima. Ali osuda koja im je davno izrečena ne kasni i njihova propast ne drema.

4 Zaista, Bog nije poštedeo anđele koji su sagrešili, nego ih je bacio u jame Tartarusa* i predao u okove tame da ih sačuva za sud. **5** I nije poštedeo drevni svet, ali je sačuva Noja, propovednika pravednosti, sa još sedmoro drugih kada je naveo potop na svet bezbožnih ljudi. **6** I osudio je gradove Sodom i Gonor i pretvorio ih u pepeo, i time bezbožnicima postavio primer onoga što treba da dođe, **7** a izbavio je pravednog Lota, koji je patio zbog besramnih dela tih drskih bezakonika, **8** jer ono što je taj pravednik video i čuo, dok je iz dana u dan živio među njima i posmatrao njihova bezakona dela, mučilo je njegovu pravednu dušu. **9** Dakle, Gospod zna kako da ljude koji su mu odani izbavi iz kušnje, a nepravedne da sačuva za dan suda da budu kažnjeni, **10** a naročito one koji požudno idu za telom da bi ga prljali i koji s prezirom gledaju na autoritet.

Drski su, samovoljni, nije ih sramota pred pobožnima, nego pogrdno govore o njima, **11** dok ih anđeli, iako su jači i moćniji, iz poštovanja prema Gospodu ne optužuju pogrdnim izrazima. **12** A ti ljudi su kao nerazumne životinje, koje su po prirodi rođene da se hvataju i ubijaju. Pogrdno govore o onome što ne razumeju i zato će biti uništeni na svom putu koji vodi u uništenje. **13** Tako će sami sebi naneti zlo, a to će im biti plata za zla dela.

Uživanjem smatraju razvratnost usred

* **2,4** „Tartarus“ je pojam iz grčke mitologije srodan rečima „ambis“ ili „bezdan“.

bela dana. Oni su mrlja i ljaga. S neobuzdanim uživanjem prepuštaju se svojim prevarnim učenjima dok se goste s vama. **14** Oči su im pune preljube i ne mogu prekinuti s grehom, mame nepostojane duše. Srce im je izvežbano u lakomstvu. To su prokleta deca. **15** Ostavili su pravi put, zavedeni su. Pošli su putem Balama, Beorovog sina, koji je zavoleo platu nepravednu, **16** ali je bio prekoren za svoje bezakonje. Nema magarica progovorila je ljudskim glasom i sprečila prorokovo bezumlje.

17 Oni su izvori bez vode i bezvodni oblaci terani snažnim vetrom, i za njih se čuva mrkla tama zauvek. **18** Jer govore razmetljive i isprazne reči, i željama tela i besramnim delima mame one koji su tek pobegli od onih čija su dela pokvarena. **19** Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svako robuje onom ko ga savlada. **20** Zaista, ako se, nakon što su upoznali Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista i tako umakli prljavštinama sveta, ponovo u sve to upuste i to ih savlada, onda im je ovo poslednje stanje gore od prvog. **21** Jer bolje bi im bilo da nisu ni upoznali put pravednosti nego da se, nakon što su ga upoznali, odvrte od svete zapovesti koja im je predata. **22** Događa im se ono što kaže istinita poslovice: „Pas se vraća na bljuvotinu svoju i svinja, okupavši se, opet se valja u blatu.“*

3 Voljeni moji, ovo je već drugo pismo koje vam pišem, u kojem, kao i u prvom, podsećanjem podstičem vaš zdrav razum, **2** da se sećate reči koje su govorili sveti proroci i zapovesti koju vam je Gospod i Spasitelj dao preko vaših apostola. **3** A pre svega znajte ovo: u poslednjim danima pojaviće se rugači, koji će živeti po svojim željama, **4** i govoriće:

* **2,22** Vidi: Priče 26,11.

„Gde je taj njegov obećani dolazak? Otkada su naši praočevi pomrli, sve stoji kao što je bilo od početka stvaranja.“*

5 Jer namerno neće da znaju da su Božijom reči nebesa bila od pre i zemlja iz vode i usred vode, **6** kojom je tadašnji svet bio uništen kad je bio potopljen vodom. **7** A tom istom rečju sadašnja nebesa i zemlja sačuvani su za vatru i čuvaju se do dana suda i uništenja bezbožnika.

8 Jedno, pak, ne zaboravljajte, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljadu godina i hiljadu godina kao jedan dan.* **9** Gospod ne kasni s ispunjenjem svog obećanja, kao što neki misle da kasni, već je strpljiv s nama jer ne želi da iko propadne, već da svi dođu do pokajanja. **10** A Gospodnji dan će doći kao lopov noću, u koji će nebesa proći uz veliku buku, i elementi će se, užareni, raspasti, a zemlja i dela na njoj biće spaljeni.

11 Pošto će se to sve tako raspasti, kakvi vi trebate biti u svetom ponašanju i pobožnosti, **12** dok očekujete i hitate ka dolasku dana Gospodnjeg, kada će se nebesa, zapaljena, raspasti i elementi, užareni, rastopiti! **13** Ali po njegovom obećanju očekujemo nova nebesa i novu zemlju u kojima će pravednost prebivati.

14 Zato, voljeni moji, budući da to očekujete, dajte sve od sebe da vas on nađe čiste, besprekorne i u miru. **15** Sem toga, strpljenje našeg Gospoda smatrajte spasenjem, kao što vam je i naš voljeni brat Pavle napisao prema mudrosti koja mu je data, **16** govoreći o tome kao što to čini i u svim svojim pismima. Međutim, u njima ima teško razumljivih misli, koje neupućeni i nepostojani izvrću, kao što to

rade i sa ostalim delovima Pisma, na sopstvenu propast.

17 Zato vi, voljeni moji, pošto ovo unapred znate, čuvajte se da vas ti drski bezakonici ne odvuču svojom zabludom i da ne izgubite svoju postojanost. **18** A rastite u blagodati i spoznanju o našem Gospodu i Spasitelju Isusu Hristu. Njemu neka je slava sada i u svu večnost.

* **3,4** Vidi: Isaija 5,19; Ezekiel 12,22.

* **3,8** Vidi: Psalam 90,4.

Petar svoje čitaoce podseća da Tvorac ne zavisi od vremena kao mi, te da stoga ne projektujemo realizaciju Plana spasenja u skladu sa svojim uskogrudim i ograničenim shvatanjima.

Pisac: Jovan

Mesto pisanja: Efes

Pisanje završeno: oko 98. n. e.

PRVA JOVANOVA POSLANICA

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo svojim očima videli, što smo posmatrali i što su naše ruke opipale: o Reči života **2** I život se javi, i videsmo, i svedočimo, i javljamo vam život večni, koji beše u Oca, i javi se nama; **3** Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom. **4** Ovo pišemo da vaša radost bude potpuna.

5 A ovo je poruka koju smo čuli od njega i koju vam objavljujemo: Bog je svetlost i u njemu nema nikakve tame. **6** Ako kažemo da imamo zajednicu s njim a i dalje živimo u tami, onda lažemo i ne postupamo po istini. **7** Ako u svetlosti hodimo, kao što je On u svetlosti, imamo zajednicu jedan s drugim, i krv Isusa Hrista, Sina Njegovog, čisti nas od svakog greha.

8 Ako kažemo: „Nemamo greha“, sami sebe zavaravamo i istina nije u nama. **9** Ako priznamo svoje grehe, Bog će nam ih oprostiti i očistiti nas od svake nepravедnosti, jer je veran i pravedan. **10** Ako kažemo: „Nismo sagrešili“, činimo ga lažljivcem i njegova reč nije u nama.

2 Dečice moja, ovo vam pišem da ne biste počinili kakav greh. Ali ako neko i poćini greh, kod Oca imamo zastupnika - Isusa Hrista, pravednika. **2** On je žrtva pomirenja za naše grehe, i ne samo za naše nego i za grehe celog sveta. **3** Ako držimo njegove zapovesti, po tome znamo da ga poznajemo. **4** Onaj ko kaže: „Ja ga

poznajem“, a ne drži njegove zapovesti, lažljivac je i istina nije u njemu. **5** Ali ko god drži njegovu reč, u njemu je Božja ljubav zaista stigla do savršenstva. Po tome znamo da smo u njemu. **6** Onaj ko kaže da stoji u njemu, dužan je da i sam živi kao što je on živeo.

7 Ljubazni, ne pišem vam novu zapovest, nego staru zapovest koju ste imali od početka. Ta stara zapovest je reč koju ste čuli. **8** I opet, pišem vam novu zapovest, koja se obistinjuje u njemu i u vama, jer tama prolazi i prava svetlost već svetli.

9 Ko kaže da je u svetlosti, a mrzi svog brata, u tami je sve do sada. **10** Ko voli svog brata, ostaje u svetlosti, i kod njega nema povoda za spoticanje. **11** A ko mrzi svog brata, u tami je - živi u tami, i ne zna kuda ide, jer mu je tama zaslepila oči.

12 Pišem vam, dečice, jer su vam gresi oprošteni zbog njegovog imena. **13** Pišem vam, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste pobedili Zloga. Pišem vam, deco, jer ste upoznali Oca. **14** Pišem vam, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste jaki i reč Božja ostaje u vama i pobedili ste Zloga. **15** Nemojte voleti ni svet, ni ono što je u svetu. Ako neko voli svet, ljubav Očeva nije u njemu, **16** jer ništa što je u svetu - požuda tela, požuda očiju i ponos života - nije od Oca, već je od sveta. **17** A svet prolazi i njegova želja, ali onaj ko vrši Božju volju ostaje doveka.

18 Deco, poslednji je čas, i kao što ste čuli, dolazi Antihrist, ali već sada su se

pojavi mnogi antihristi. Po tome znamo da je poslednji čas. 19 Izašli su od nas, ali nisu bili od nas, jer da su bili od nas, ostali bi s nama. Ali izašli su da bi se videlo da nisu svi od nas. 20 A vi imate pomazanje od Svetoga, svi znate istinu. 21 Ne pišem vam zato što ne znate istinu, nego zato što je znate i zato što nikakva laž nije od istine.

22 Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče Isusa kao Hrista*? To je Antihrist, onaj koji poriče Oca i Sina. 23 Ko god poriče Sina, nema ni Oca. Ko priznaje Sina, ima i Oca. 24 A u vama neka ostane ono što ste čuli u početku. Ako ono što ste u početku čuli ostane u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu. 25 A ovo je obećanje koje nam je on dao - večni život.

26 Ovo vam pišem o onima koji pokušavaju da vas zavedu. 27 A što se vas tiče, pomazanje koje ste primili od njega ostaje u vama, i niko ne treba da vas poučava, nego vas pomazanje od njega uči o svemu - a ono je istinito i nije laž - i kao što vas je ono poučilo, ostanite u njemu. 28 I sada, dečice, ostanite u njemu, da bismo, kad se on pojavi, imali slobodu govora i da ne bismo osramotili pred njim prilikom njegovog dolaska. 29 Ako znate da je on pravedan, onda znate da je od njega rođen svako ko čini ono što je pravedno.

3 Vidite kakvu nam je ljubav pokazao Otac, da se zovemo deca Božja, što i jesmo. Zato nas svet ne poznaje, jer nije upoznao njega. 2 Ljubazni, sada smo deca Božja, ali se još nije pokazalo šta ćemo biti. Znamo da ćemo, kad se on pokaže, biti poput njega, jer ćemo ga videti upravo onakvog kakav jeste. 3 I svako ko polaže ovu nadu u njega, čisti se kao što je on čist.

* 2,22 Ili: „Pomazanika, Mesiju“.

4 Ko god čini greh, on prestupa zakon, jer greh je prestup zakona. 5 I znate da se on javi da grehe naše uzme; i greha u njemu nema. 6 Koji god u njemu stoji ne greši; koji god greši ne vide ga niti ga pozna. 7 Dečice, neka vas niko ne zavede. Ko čini ono što je pravedno, pravedan je, kao što je i on pravedan. 8 Ko čini greh, od Đavola* je, jer Đavo greši od početka. Zato je došao Sin Božji, da uništi Đavolova dela.

9 Ko je god rođen od Boga, ne čini greh, jer Božje seme ostaje u njemu, i on ne može da čini greh, jer je rođen od Boga. 10 Božja deca i Đavolova deca poznaju se po ovome: ko god ne čini ono što je pravedno, nije od Boga, kao ni onaj ko ne voli svog brata. 11 Jer ovo je poruka koju ste čuli u početku: Volimo jedan drugoga! 12 Ne budimo kao Kain, koji je od Zloga i pogubi svog brata. A zašto ga je ubio? Zato što su mu dela bila zla, a dela njegovog brata pravedna.

13 Ne čudite se, braćo, što vas svet mrzi. 14 Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer volimo braću. Ko ne voli, ostao je u smrti. 15 Ko god mrzi svog brata, ubica je, a vi znate da ni u jednom ubici večni život ne ostaje. 16 Po ovome smo upoznali ljubav Božju: po tome što je on svoj život položio za nas. I mi smo dužni da svoj život položimo za svoju braću. 17 Ali ko god ima dobra ovoga sveta i gleda kako mu je brat u oskudici, a ipak zatvori svoje srce pred njim, kako ljubav prema Bogu ostaje u njemu? 18 Dečice, nemojmo voleti samo rečju i jezikom, nego delom i istinom!

19 Po tome ćemo znati da smo od istine i uverićemo svoje srce u njegovu ljubav, 20 ako nas ono za bilo šta osudi, Bog je veći od našeg srca i zna sve. 21 Ljubazni, ako nas naše srce ne osuđuje, onda

* 3,8 Grčka reč „diabolos“ znači opadač, lažni optužitelj, onaj koji je sklon klevetanju.

možemo slobodno da se obratimo Bogu, 22 i što god molimo, dobijamo od njega, jer držimo njegove zapovesti i činimo ono što je ugodno u njegovim očima. 23 A ovo je njegova zapovest: da pokazujemo veru u ime njegovog Sina Isusa Hrista i da volimo jedan drugoga, kao što nam je zapovedio. 24 I koji drži zapovesti njegove u njemu stoji, i on u njemu. A mi po Duhu koji nam je dao znamo da on stoji u nama.

4 Ljubazni! Ne verujte svakom duhu, nego proveravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svet.

2 Po ovom prepoznajte Duha Božijeg: svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je; 3 a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga: i to je duh antihrista, za kog čujete da će doći, i sad je već na svetu.

4 Vi ste od Boga, dečice, i pobedili ste te ljude, jer je onaj koji je u vama veći od onoga koji je na svetu. 5 Oni su od sveta i zato govore ono što dolazi od sveta i svet ih sluša. 6 Mi smo od Boga: ko poznaje Boga, sluša nas, ko nije od Boga, ne sluša nas. Po ovom prepoznamo duha istine i duha zablude.

7 Ljubazni, volimo jedan drugoga, jer je ljubav od Boga, i svako ko voli rođen je od Boga i poznaje Boga. 8 Ko ne voli, nije upoznao Boga, jer Bog je ljubav*. 9 Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svet da živimo kroz njega. 10 Ljubav je u ovome: nismo mi voleli Boga, nego je on voleo nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grehe.

* 4,8 Ili: „Agape“. Ova grčka reč označava jedinstvenu, samopožrtvovanu ljubav koja se po svojoj prirodi i karakteru razlikuje od svake druge „ljubavi“ nižeg nivoa, jer je suština same Božje prirode. Bog očekuje od svog vernog naroda da ispoljava tu vrstu ljubavi (vidi: 1. Korinćanima 13; Matej 5,43-46; 22,37-40).

11 Ljubazni, ako je Bog tako voleo nas, onda smo i mi dužni voleti jedni druge. 12 Boga nikada niko nije video. Ako volimo jedni druge, Bog ostaje u nama i njegova je ljubav savršena u nama. 13 Po tome znamo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog. 14 A mi smo videli i svedočimo da je Otac poslao svog Sina kao Spasitelja sveta. 15 Ko god priznaje da je Isus Hristos Sin Božji, Bog nastava u njemu i on u Bogu. 16 I sami smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i poverovali joj. Bog je ljubav, i ko stoji u ljubavi, stoji u Bogu i Bog stoji u njemu. 17 Tako ljubav u nama postaje savršena da bismo mogli da slobodno govorimo u dan suda, jer smo mi u ovom svetu onakvi kakav je on bio. 18 U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav isteruje strah, jer strah deluje kao prepreka. Zaista, ko se plaši, nije savršen u ljubavi. 19 A mi volimo njega, jer je on prvo voleo nas.

20 Ako neko kaže: „Ja volim Boga“, a mrzi svog brata, lažljivac je. Jer ko ne voli svog brata, koga vidi, ne može voleti Boga, koga ne vidi. 21 I ovu zapovest imamo od njega: onaj ko voli Boga treba da voli i svog brata.

5 Svako ko veruje da je Isus zaista Hristos, rođen je od Boga, i svako ko voli onog koji je rodio, voli i onog koji je rođen od njega. 2 Po ovome znamo da volimo Božju decu: po tome što volimo Boga i vršimo njegove zapovesti. 3 Jer ljubav prema Bogu znači držati njegove zapovesti, a njegove zapovesti nisu teške, 4 jer sve što je rođeno od Boga pobeđuje svet. A ovo je pobeda koja je pobedila svet: naša vera.

5 Ko pobeđuje svet, ako ne onaj koji veruje da je Isus Sin Božji? 6 A on, Isus Hristos, došao je posredstvom vode i krvi; ne samo s vodom nego s vodom i s krvlju.

I Duh je taj koji svedoči, jer Duh je istina. ~~7 Jer je troje što svedoči na nebu: Otač, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno.*~~ 8 I troje što svedoči na zemlji: Duh, voda i krv, i to troje je jedno.

9 Božje svedočanstvo je veće od ljudskog svedočanstva, koje mi prihvatamo. Jer Božje svedočanstvo je u tome da je on posvedočio o svom Sinu. 10 Ko veruje u Sina Božjeg, prihvata svedočanstvo koje mu je dato. Ko ne veruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, jer ne veruje u svedočanstvo kojim Bog svedoči o svom Sinu. 11 A u ovome je to svedočanstvo: Bog nam je dao večni život, i taj život je u njegovom Sinu. 12 Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život.

13 Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božijeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božijeg. 14 A u ovome se uzdamo u Boga: šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. 15 I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.

16 Ako neko vidi svog brata kako čini greh koji ne vodi u smrt, neka moli, i Bog će mu dati život, naime, onima koji ne čine greh koji vodi u smrt. Postoji greh koji vodi u smrt. Za taj greh mu ne kažem da moli. 17 Svaka nepravednost je greh, ali postoji greh koji ne vodi u smrt.

18 Znamo da niko ko je rođen od Boga

ne čini greh, nego ga čuva Onaj koji je rođen od Boga, i Zli ga ne drži u svojoj vlasti. 19 Mi znamo da smo od Boga, a ceo svet je u vlasti Zloga. 20 A znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da upoznamo Boga Istinitog, i da budemo u istinitom Sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život večni. 21 Dečice, klonite se idola! Amin.

* 5,7 Ovaj tekst poznat kao *Comma Johanneum* nalazi se u samo osam *poznih* grčkih manuskripta, od kojih četiri imaju ovaj deo zabeležen na marginama. Nema dokaza da je taj stih postojao u nekom manuskriptu pre 15. ili 16. veka, iako je nekako ubačen u *latinske rukopise* u 4. i 5. veku. Ova trinitistička formula našla se u III izdanju Erazmovog Novog Zaveta iz 1522. godine pod pritiskom Katoličke crkve.

Najveći promoter dogme o trojstvu bio je Augustin (354-430), koja je postala zvanično učenje crkve po naredbi cara Teodosija 380. godine. Vidi takođe fusnotu za Matej 28,19.

Pisac: Jovan

Mesto pisanja: Efes

Pisanje završeno: oko 98. n. e.

DRUGA JOVANOVA POSLANICA

1 Starešina izabranoj gospođi i njoj deci, koju istinski volim, i ne samo ja nego i svi koji su upoznali istinu. **2** Volimo vas zbog istine koja ostaje u svima nama, i koja će uvek biti u nama. **3** Neka s nama bude blagodat, milosrđe i mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista, Očevog Sina, zajedno s istinom i ljubavlju.

4 Veoma se radujem što sam saznao da među tvojom decom ima onih koji žive po istini, onako kako smo primili zapovest od Oca. **5** Zato te sada molim, gospođo - ne kao da ti pišem novu zapovest, nego onu koju smo imali od početka - da imamo ljubav među sobom. **6** A ljubav je u tome da živimo po njegovim zapovestima. Kao što ste to čuli u početku, njegova zapovest je da živite u ljubavi. **7** Jer su mnoge varalice izašle u svet, oni koji ne priznaju da je

Isus Hristos došao u telu. Svaki od njih je varalica i antihrist.

8 Pazite na sebe, da ne izgubite plod našeg rada, već da dobijete potpunu nagradu.

9 Ko god prestupa i ne ostaje u Hristovom učenju, nije od Boga. Ko ostaje u nauci Hristovoj, taj ima i Oca i Sina. **10** Ako neko dođe k vama, a ne donosi ovo učenje, ne primajte ga u svoj dom niti ga pozdravljajte. **11** Jer ko ga pozdravlja učestvuje u njegovim zlim delima.

12 Iako imam mnogo toga da vam pišem, ne želim to da učinim mastilom na papiru, nego se nadam da ću doći k vama i licem u lice razgovarati s vama, da vaša radost bude potpuna.

13 Pozdravljaju te deca tvoje sestre, izabrane.

Pisac: Jovan

Mesto pisanja: Efes

Pisanje završeno: oko 98. n. e.

TREĆA JOVANOVA POSLANICA

1 Starešina voljenom Gaju, koga istinski volim.

2 Ljubazni, molim se da ti u svemu bude dobro i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši sada dobro. **3** Jer sam se veoma obradovao kad su braća došla i posvedočila da se držiš istine jer znam da živiš po istini. **4** Za mene nema veće radosti nego da čujem da moja deca žive po istini.

5 Ljubazni, tvoja vernost se vidi u svemu što činiš za braću, i to i za one koje ne poznaješ, **6** koji su o tvojoj ljubavi posvedočili pred skupštinom. Molim te da ih ispratiš na put onako kako dolikuje Božjim slugama. **7** Jer su pošli zbog Božjeg imena, ne uzevši ništa od ljudi iz sveta. **8** Zato smo dužni da takve primamo gostoljubivo, da bismo bili saradnici u istini.

9 Napisao sam nešto pozvanima, ali Diotref, koji voli da bude prvi među njima,

ništa od nas ne prima s poštovanjem. **10** Zato ću, ako dođem, ukazati na dela koja čini, govoreći o nama zlim rečima. Ali ni to mu nije dosta, nego sam ne prima braću s poštovanjem, a one koji ih žele primiti pokušava da spreči i izbaci iz skupštine.

11 Ljubazni, ne oponašaj ono što je zlo, nego ono što je dobro. Ko čini dobro, od Boga je. Ko čini zlo, nije video Boga. **12** O Dimitriju svi svedoče, a i sama istina. U stvari, i mi svedočimo, a znaš da je naše svedočanstvo istinito.

13 Imao bih mnogo toga da ti pišem, ali neću više da ti pišem mastilom i perom, **14** nego se nadam da ću te uskoro videti, pa ćemo razgovarati licem u lice.

Mir tebi.

Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

Pisac: Juda

Mesto pisanja: Izrael

Pisanje završeno: oko 65. n. e.

JUDINA POSLANICA

1 Juda, sluga Isusa Hrista, a Jakovljevi brat, onima koji su posvećeni od Boga Oca, sačuvani u Isusu Hristu, i pozvani:

2 Neka vam se umnože milosrđe, mir i ljubav.

3 Ljubazni, iako sam silno želeo da vam pišem o našem zajedničkom spasenju, smatrao sam potrebnim da vam pišem kako bih vas podstakao da se snažno borite za veru koja je jednom za sva vremena predata svetima. 4 Jer imaju neki ljudi koji su se uvukli među neopreznima koje su Pisma još davno odredila za sud, bezbožnici, koji blagodat našeg Boga pretvaraju u izgovor za besramna dela i koji se odriču jedinog Gospoda Boga, i našeg Gospoda Isusa Hrista. 5 Želim da vas podsetim, premda sve već dobro znate, da je Gospod, iako je spasao narod iz egipatske zemlje, kasnije pobio one koji nisu pokazali veru. 6 I anđele koji nisu zadržali svoj prvobitni položaj, nego su napustili svoje pravo prebivalište, čuva u trajnim okovima u gustoj tami za sud velikog dana. 7 Tako i Sodom i Gomor i gradovi oko njih, koji su se isto kao i oni odavali bludu i neprirrodnim polnim odnosima, stoje kao upozoravajući primer ognja uništenja za večnost. 8 Tako i ovi ljudi, koji se prepuštaju snovima, na isti način pričaju telo, preziru vlast, i na slavu hule. 9 Ali kad je arhanđeo Mihailo imao spor s Đavolom oko Mojzijeveg tela, nije se usudio da ga osudi pogrdnim rečima, već je rekao: „Neka te Gospod prekori!“ 10 A ovi ljudi pogrdno govore o svemu što zapravo ne poznaju. A

sve ono što vođeni nagonom kao bezumne životinje shvataju, to ih vodi u još veću pokvarenost.

11 Teško njima, jer su pošli Kainovim putem i radi nagrade srljali u greh kao Balam, pa su izginuli zbog buntovnih reči kao Korej! 12 Oni su podvodne stene i goste se s vama na vašim bratskim gozabama, oni su pastiri koji bez straha sami sebe pasu, bezvodni oblaci koje vetrovi raznose, drveće koje ni u kasnu jesen ploda nema i koje je potpuno uvenulo, iščupano iz korena, 13 divlji morski talasi koji kao penu izbacuju ono čega bi trebalo da se stide, zvezde bez utvrđene putanje, za koje je crna tama u [onom] veku* sačuvana.

14 O njima je takođe prorokovao Enoh, sedmi od Adama, kad je rekao: „Gle! Gospod je došao sa desetinama hiljada svojih svetih anđela, 15 da sudi svima i da osudi sve bezbožnike za sva njihova bezbožna dela koja su bezbožno počinili i za sve strašne stvari koje su bezbožni grešnici protiv njega izgovorili.“

16 To su ljudi koji prigovaraju, koji se žale na svoje životne okolnosti, koji žive po svojim željama i čija usta oholo govore, koji se ulaguju istaknutim ljudima radi vlastite koristi.

17 A vi, ljubazni, setite se reči apostola našeg Gospoda Isusa Hrista, 18 koji su vam govorili: „U poslednje vreme biće rugača, koji će živeti po svojim bezbožnim

* 1,13 Vidi fusnotu za 2. Timoteju 1,9.

željama."^{*} **19** To su oni koji seju razdor, telesni ljudi, koji nemaju Božjeg Duha. **20** Ali vi, ljubazni, time što se izgrađujete na svojoj najsvetijoj veri i molite se Svetim Duhom, **21** održite se u Božjoj ljubavi, dok čekate milosrđe našeg Gospoda Isusa Hrista nadajući se večnom životu. **22** Isto tako, budite milosrdni prema onima koje muče sumnje. **23** Spasavajte ih grabeći ih iz vatre. A budite milosrdni i prema drugima, pazeći na sebe, mrzeći čak i haljinu uprljanu telom.

24 A onome koji vas može sačuvati od pada i neuprljane postaviti, u velikoj radosti, pred svoju slavu, **25** jedinom premudrom Bogu, našem Spasitelju, neka je slava, veličanstvo, moć i vlast oduvek, sada i zauvek. Amin.

* 1,18 Vidi: 2. Petrova 3,3.

Pisac: Jovan

Mesto pisanja: Patmos

Pisanje završeno: oko 96. n. e.

OTKRIVENJE

1 Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro dogoditi. I on je to poslao i pokazao u znacima preko svog anđela svom sluzi Jovanu, **2** koji je posvedočio o reči Božjoj i o svedočanstvu Isusa Hrista - o svemu što je video. **3** Srećan je onaj ko čita i oni koji čuju reči ovog proročanstva i koji drže ono što je u njemu napisano. Jer je vreme blizu.

4 Od Jovana, za sedam skupština koje su u Aziji: Blagodat vam i mir od „Onoga koji jeste i koji je bio i koji dolazi”,* i od sedam duhova koji su ispred njegovog prestola, **5** i od Isusa Hrista, koji je „Verni svedok”, „Prvenac iz mrtvih” i „Vladar nad zemaljskim carevima”. Onome koji nas voli i koji nas je svojom krvlju oprao od naših greha, **6** i učinio nas carevima i sveštenicima Bogu i Ocu svom, njemu neka je slava i moć u vekove vekova. Amin.

7 Evo, dolazi s oblacima i videće ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli. I zbog njega će jadikovati* sva zemaljska plemena. Da, amin.

8 „Ja sam Alfa i Omega”, početak i svršetak* govori Gospod, „koji jeste i koji je bio i koji dolazi, Svemoćni.”

9 Ja, Jovan, vaš brat i drug u nevolji, i u carstvu i strpljenju Isusa Hrista, bio sam na ostrvu zvanom Patmos za reč i svedočanstvo Isusa Hrista. **10** Bio sam u Duhu u Gospodnji dan, i iza sebe začuo snažan glas, poput zvuka trube, kako govori: „Ja

sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji; **11** Ono što vidiš napiši u svitak i pošalji u sedam skupština koje su u Aziji: u Efes, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikeju.”

12 I okrenuo sam se da vidim ko mi to govori. Kad sam se okrenuo, video sam sedam zlatnih svećnjaka,* **13** a među svećnjacima nekog nalik Sinu čovečijem. Bio je obučen u haljinu koja mu je dopirala do stopala, a oko grudi je bio opasan zlatnim pojasem.* **14** Glava i kosa bile su mu bele kao bela vuna, kao sneg, a oči kao plamen ognjeni.* **15** Noge su mu bile nalik čistom bakru zažarenom u peći, a glas mu je bio kao huka mnogih voda.* **16** U desnici je imao sedam zvezda i iz usta mu je izlazio oštar dvosekli mač,* a lice mu je bilo kao sunce u svom punom sjaju. **17** Kad sam ga video, pao sam pred njegove noge kao da sam mrtav.

A on je položio svoju desnicu na mene i rekao mi: „Ne boj se. Ja sam Prvi i Poslednji, **18** i živ sam. Bio sam mrtav, i evo živim u vekovima vekova, i imam ključeve od smrti i hada. **19** Zato zapiši ono što si video i ono što se sada događa i ono što će se dogoditi posle ovoga. **20** Ovo je tajna sedam zvezda koje si video u mojoj desnici i sedam zlatnih svećnjaka: sedam zvezda predstavljaju anđele sedam skup-

* **1,4** Vidi: 2. Mojsijeva 3,14.

* **1,7** U originalu: „biti se po prsima”.

* **1,8** Vidi: Isaija 41,4.

* **1,12** Vidi: Zaharija 4,2.

* **1,13** Vidi: Danilo 10,5.

* **1,14** Vidi: Danilo 7,9; 10,6.

* **1,15** Vidi: Ezekiel 1,7; 40,3; 43,2.

* **1,16** Vidi: Isaija 49,2; Jevrejima 4,12; Efescima 6,17.

ština, a sedam svećnjaka predstavljaju sedam skupština.

2 Anđelu skupštine u Efesu napiši: „Ovo govori onaj koji drži sedam zvezda u desnici, onaj koji hoda među sedam zlatnih svećnjaka: **2** 'Znam tvoja dela, tvoj trud i istrajnost, i da ne možeš trpeti zle ljude, da si iskušao one koji kažu da su apostoli, a nisu, i utvrdio si da su lažljivci. **3** Istrajan si i trpeo si zbog mog imena i nisi se umorio. **4** Ipak, imam nešto protiv tebe: ostavio si ljubav koju si imao u početku.

5 Zato se seti odakle si pao, pokaj se i čini ranija dela. Ako se ne pokaješ, dolazim k tebi, i ukloniću tvoj svećnjak s njegovog mesta. **6** Ali, ovo dobro činiš: mrziš dela nikolinaca,* koja i ja mrzim. **7** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama: Onome ko pobedi daću da jede s drveta života, koje je u Božjem raju.'

8 Anđelu skupštine u Smirni napiši: 'Ovo govori on, 'Prvi i Poslednji', koji je bio mrtav i oživeo: **9** 'Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat. Znam i hulu onih koji sebe nazivaju Judejcima, a nisu, nego su Sotonina sinagoga. **10** Ne boj se onoga što ćeš pretrpeti. Evo, Đavo će neke od vas bacati u zatvor da budete potpuno iskušani, i da deset dana budete u nevolji. Budi veran sve do smrti i nagradiću te životom.* **11** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama: Onome ko pobedi, druga smrt* neće naškoditi.'

12 Anđelu skupštine u Pergamu napiši: 'Ovo govori onaj koji ima oštar dvosekli mač: **13** 'Znam tvoja dela i gde boraviš -

* **2,6,15** Prema ranim hrišćanskim izvorima, reč je o sekti đakona Nikole, koja je učestvovala u idolatrijskim gozbama i promovisala poligamiju.

* **2,10** Doslovno: „i daću ti krunu (venac) života“.

* **2,11** Vidi: Otkrivenje 20,12-14.

tamo gde je Sotonin presto - a ipak se čvrsto držiš mog imena i nisi porekao svoju veru u mene čak ni u danima Antipe, mog vernog svedoka, koji je ubijen u vašem mestu, tamo gde prebiva Sotona.

14 Ipak, imam ponešto protiv tebe: tamo imaš neke koji se drže učenja Balama, koji je poučio Balaka da namami Izraelove sinove na greh - da jedu ono što je žrtvovano idolima i da čine blud. **15** Tako imaš i one koji se na isti način drže učenja nikolinaca, na šta mrzim. **16** Pokaj se, dakle. Ako se ne pokaješ, dolazim k tebi brzo, i ratovaću s njima mačem svojih usta.

17 Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama: Onome ko pobedi daću od skrivenih mane, i daću mu beli kamen, i na kamenu napisano novo ime, koje ne zna niko osim onoga koji ga prima.'

18 Anđelu skupštine u Tijatiri napiši: 'Ovo govori Sin Božji, onaj čije su oči kao plamen ognjeni, a noge kao čisti bakar: **19** 'Znam tvoja dela i tvoju ljubav, tvoju veru, službu i istrajnost, i da je tvojih poslednjih dela više nego onih ranijih.

20 Ipak, ovo imam protiv tebe: trpiš tu ženu Jezebelu, koja sebe naziva prorocicom i poučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu ono što je žrtvovano idolima. **21** Dao sam joj vremena da se pokaje, ali ona ne želi da se pokaje za svoj blud. **22** Evo, baciću je u bolesničku postelju, a one koji s njom čine preljubu u veliku nevolju, ako se ne pokaju za svoja dela, koja su ista kao i njena. **23** I njenu ću decu pobiti pomorom, pa će sve skupštine znati da sam ja onaj koji ispituje bubrege* i srca, i svakome od vas daću po vašim delima.

24 A vama ostalima koji ste u Tijatiri, svima koji se ne drže tog učenja, koji nisu upoznali takozvane 'Sotonine dubine', kako

* **2,23** Ili: „najdublja osećanja“. Vidi: Jeremija 11,20; 17,10; 20,12.

kažu, evo kažem: 'Ne stavljam na vas nikakvo drugo breme, **25** samo se držite onoga što imate, dok ja ne dođem. **26** A onome ko pobjedi i ko se bude držao mojih dela sve do kraja, daću vlast nad narodima, **27** kao što sam i ja primio vlast od svog Oca, pa će vladati nad njima gvozdenom palicom i razbiti ih kao glinene posude, **28** i daću mu jutarnju zvezdu. **29** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama.'

3 „Anđelu skupštine u Sardu napiši: 'Ovo govori onaj koji ima sedam Božjih duhova i sedam zvezda: 'Znam tvoja dela - imaš ime da si živ, a mrtav si. **2** Budno pazi i ojačaj ono što je ostalo, a tek što nije umrlo, jer nisam pronašao da su tvoja dela savršena u Božjim očima. **3** Zato imaj na umu ono što si primio i ono što si čuo. Drži se toga, i pokaj se! Jer ako ne budeš pazio, doći ću kao lopov i nećeš znati u koji ću čas doći na tebe.

4 Ali imaš u Sardu nekoliko onih koji nisu uprljali svoje haljine i oni će hoditi sa mnom u belim haljinama, jer su dostojni. **5** Tako će onaj ko pobjedi biti odeven u bele haljine i neće izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego ću priznati njegovo ime pred svojim Ocem i njegovim anđelima. **6** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama.'

7 Anđelu skupštine u Filadelfiji napiši: 'Ovo govori onaj koji je svet i istinit, koji ima Davidov ključ, koji kad otvori niko ne može zatvoriti, a kad zatvori niko ne može otvoriti: **8** 'Znam tvoja dela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata, koja niko ne može da zatvori. Znam da imaš malo snage, a ipak si držao moju reč i nisi se odrekao mog imena. **9** Evo, dovešću one iz Sotoni-ne sinagoge, koji kažu da su Judejci a nisu, nego lažu - evo, dovešću ih da se poklone pred tvojim nogama i vide da te ja volim. **10** Pošto si se držao reči trpeljivosti

moje, i ja ću tebe sačuvati u času kušnje koji će doći na ceo svet, da bi se iskušali oni koji žive na zemlji. **11** Dolazim brzo. Čvrsto se drži onoga što imaš, da ti niko ne uzme nagradu.*

12 Onoga ko pobjedi učiniću stubom u hramu mog Boga i on više neće izaći odatle. Napisaću na njemu ime mog Boga i ime grada mog Boga, novog Jerusalima koji silazi s neba od mog Boga, i svoje novo ime napisaću na njemu. **13** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama.'

14 Anđelu skupštine u Laodikeji napiši: 'Ovo govori Amin, verni i istiniti svedok, početak stvaranja Božjeg: **15** 'Znam tvoja dela: nisi ni hladan ni vruć. Da si barem hladan ili vruć! **16** Ali, pošto si mlak, a nisi ni vruć ni hladan, izbljuvaću te iz svojih usta. **17** Govoriš: 'Bogat sam i stekao sam bogatstvo i ništa mi više ne treba', a ne znaš da si jadan i bedan i siromašan i slep i go. **18** Savetujem ti da od mene kupiš zlata pročišćenog u vatri i tako se obogatiš, i bele haljine da se obučeš i da se ne pokaže sramna golotinja tvoja. Kupi i očne masti da namažeš oči, pa da progledaš. **19** Sve one koje volim ja ukoravam i opominjem. Zato budi revan i pokaj se!

20 Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim i on sa mnom. **21** Onome ko pobjedi daću da sedne sa mnom na moj presto, kao što sam i ja pobedio i seo sa svojim Ocem na njegov presto. **22** Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama.'

4 Zatim sam video, i gle, otvorena vrata na nebu i prvi glas koji sam čuo bio je kao zvuk trube. On mi se obratio rečima: „Popni se ovamo i pokazaću ti ono što će se dogoditi.“ **2** I odmah sam

* **3,11** Doslovno: „krunu, venac“.

bio u Duhu, i gle, na nebu je stajao presto i neko je sedeo na prestolu.* **3** Onaj koji je sedeo izgledao je poput kamena jaspisa i dragog kamena crvene boje, a oko prestola je bila duga slična smaragdu.*

4 Oko prestola bila su još dvadeset i četiri sedišta, i na tim sedištima sedele su dvadeset i četiri starešine, obučene u bele haljine, sa zlatnim krunama na glavi. **5** I iz prestola su izlazile munje i glasovi i gromovi. Sedam plamtećih svetiljki* gorelo je pred prestolom - one predstavljaju sedam Božjih duhova. **6** A ispred prestola bilo je nešto kao stakleno more, slično kristalu.

Usred prestola i oko prestola bila su četiri živa bića puna očiju spreda i pozadi.* **7** Prvo biće bilo je nalik lavu, drugo biće bilo je nalik mladom biku, treće biće imalo je lice nalik ljudskom, a četvrto biće ličilo je na orla u letu.* **8** Svako od ta četiri bića imalo je po šest krila. Svuda po telu i ispod krila bila su puna očiju. I ta bića su bez predaha dan i noć govorila: „Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemoćni, koji je bio i koji jeste i koji dolazi!“*

9 I kad god su ta bića upućivala slavu, čast i zahvalnost Onome koji je sedeo na prestolu, Onome koji živi u vekove vekova, **10** dvadeset i četiri starešine su padale pred Onoga koji sedi na prestolu i poklanjali se Onome koji živi u vekove vekova. Stavljali su svoje krune pred presto, govoreći: **11** „Dostojan si, Gospode, Bože naš, da primiš slavu, čast i moć, jer si ti sve stvorio i tvojom voljom sve postoji i stvoreno je.“

* **4,2** Vidi: Isaija 6,1.

* **4,3** Vidi: Ezekiel 1,28; 10,1.

* **4,5** Vidi: Zaharija 4,2.

* **4,6** Vidi: Ezekiel 1,5; 1,18.

* **4,7** Vidi: Ezekiel 1,10.

* **4,8** Vidi: Isaija 6,2; 6,3; Ezekiel 1,18; 10,12.

5 U desnici Onoga koji je sedeo na prestolu video sam svitak ispisan iznutra i spolja, zapečaćen sa sedam pečata.* **2** I video sam snažnog anđela kako objavljuje jakim glasom: „Ko je dostojan da otvori svitak i razlomi njegove pečate?“ **3** Ali niko ni na nebu ni na zemlji ni ispod zemlje nije mogao da otvori svitak i pogleda u njega. **4** I ja sam mnogo plakao jer se nije našao niko dostojan da otvori svitak i pogleda u njega. **5** Ali mi jedan od starešina reče: „Ne plači. Evo, pobedio je Lav iz Judinog plemena, Davidov koren. On je dostojan da otvori svitak i njegovih sedam pečata.“

6 I video sam kako uz presto i usred četiri bića i usred starešina stoji Jagnje koje kao da je bilo zaklano. Ono je imalo sedam rogova i sedam očiju, koje predstavljaju sedam Božjih duhova poslatih po celoj zemlji. **7** Jagnje je otišlo i uzelo svitak iz desnice Onoga koji sedi na prestolu. **8** Kad je uzelo svitak, četiri bića i dvadeset i četiri starešine pali su ničice pred njim. Svaki je imao harfu i zlatne posude pune kada, koji predstavlja molitve svetih. **9** I oni su pevali novu pesmu: „Dostojan si da uzmeš svitak i otvoriš njegove pečate, jer si bio zaklan i svojom si krvlju otkupio Bogu ljude iz svih plemena i jezika i narodnosti i naroda, **10** i učinio si nas carevima i sveštenicima našem Bogu, i mi ćemo carovati nad zemljom.“

11 I pogledao sam i začuo glas mnogih anđela koji su bili oko prestola, živih bića i starešina. Bilo ih je na desetine hiljada i hiljade hiljada. **12** Govorili su snažnim glasom: „Jagnje zaklano dostojno je da primi moć i bogatstvo i mudrost i snagu i čast i slavu i blagoslov.“

13 I čuo sam svako stvorenje koje je na nebu i na zemlji i ispod zemlje i na moru, i sve što je u njima, kako govori:

* **5,1** Vidi: Isaija 29,11; Ezekiel 2,9; 2,10; Daniilo 12,4.

„Onome koji sedi na prestolu i Jagnjetu neka je blagoslov i čast i slava i moć u vekove vekova.“ **14** I četiri živa bića rekla su: „Amin!“, a dvadeset i četiri starešine su pali ničice obožavajući onoga što živi u vekove vekova.

6 I video sam kad je Jagnje otvorilo jedan od sedam pečata i čuo sam jedno od četiri bića kako govori glasom koji je zvučao poput grmljavine: „Dođi i vidi!“ **2** I pogledao sam, i gle - beli konj* i na njemu jahač koji je imao luk. Bila mu je data kruna, pa je izašao pobeđujući i krenuo u pobedu.

3 Kad je Jagnje otvorilo drugi pečat, čuo sam drugo biće kako govori: „Dođi i vidi!“ **4** I izašao je drugi konj, plamene boje.* Njegovom jahaču je bilo dato da uzme mir sa zemlje kako bi ljudi ubijali jedni druge. I bio mu je dat veliki mač.

5 Kad je Jagnje otvorilo treći pečat, čuo sam treće biće kako govori: „Dođi i vidi!“ I pogledao sam, i gle - crn konj* i na njemu jahač koji je u ruci imao vagu. **6** I začuo sam nešto kao glas usred četiri bića kako govori: „Mera pšenice za denar i tri mere ječma za denar! A ulje i vino troši štedljivo!“*

7 Kad je Jagnje otvorilo četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog bića kako govori: „Dođi i vidi!“ **8** I pogledao sam, i gle - bleđi konj* i na njemu jahač kome je ime bilo Smrt, a za njim je išao had. I data im je vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem i glađu i pomorom i zverima zemaljskim.

* **6,2** Vidi: Zaharija 6,3.

* **6,4** Vidi: Zaharija 6,23.

* **6,5** Vidi: Zaharija 6,2.

* **6,6** „Mera“ (grčki „hiniks“, nešto više od litre, oko 700 grama) bilo je dnevno vojničko sledovanje pšenice; „denar“ je bio rimski srebrnik koji je težio 3,85 grama i predstavljao je jednodnevnu platu. Vidi dodatak na kraju knjige.

* **6,8** Vidi: Zaharija 6,23.

9 Kad je Jagnje otvorilo peti pečat, video sam u podnožju oltara duše* pobijenih zbog reči Božje i za svedočanstvo koje su imali. **10** I vikali su na sav glas: „Koliko još, Gospode, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti našu krv na onima koji žive na zemlji?“ **11** I svaki od njih je dobio dugu belu haljinu i rečeno im je da još malo čekaju, dok se ne popuni broj ostalih slugu, njihovih drugova i njihove braće, koji treba da budu ubijeni kao i oni.

12 I video sam kad je Jagnje otvorilo šesti pečat. Bio je jak zemljotres i Sunce je postalo crno kao kostret, Mesec je postao kao krv, **13** a nebeske zvezde su popadale na zemlju, kao što nezrele smokve padaju sa stabla kad ga snažan vetar potrese. **14** I nebo je iščezlo kao svitak kad se smota.* Svaka gora i svako ostrvo pomakli su se sa svog mesta. **15** Carevi zemaljski, velikaši, vojni zapovednici, bogataši, moćnici i svaki rob i svaki slobodnjak sakrili su se u pećine i među gorske stene. **16** Govorili su gorama i stenama: „Padnite na nas* i sakrijte nas od lica Onoga koji sedi na prestolu i Jagnjetovog gneva! **17** Jer došao je veliki dan njegovog gneva i ko može opstati?“

7 Nakon toga video sam četiri anđela kako stoje na četiri strane* zemlje, i drže četiri zemaljska vetra, da nijedan vetar ne duva na zemlju, ni na more, ni na

* **6,9** Vidi: 1. Mojsijeva 4,10.

* **6,14** Vidi: Isaija 34,4.

* **6,16** Vidi: Osija 10,8.

* **7,1** Grčka reč „gonia“ obično se prevodi kao „ugao“, ali ovdje ima značenje kvadranta. U pitanju je figurativno izražavanje, čija poenta u ovom slučaju je ukazivanje na činjenicu da Božji anđeli štite celu zemlju u jednom posebnom periodu u teologiji poznatom kao „vreme milosti“, što odgovara istražnom Božjem sudu. Njen ekvivalent u Starom Savezu je hebrejski pojam „kanaf“ koji izražava krajnost, u smislu sveobuhvatnosti (vidi Isaija 11,12; Ezekiel 7,2). Vidi takođe fusnotu za Isaija 40,22.

ikakvo drvo. **2** I video sam jednog drugog anđela kako se uzdiže sa istoka i ima pečat živog Boga. I povikao je na sav glas četvorici anđela kojima je bilo dato da naude zemlji i moru: **3** „Nemojte nauditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!”

4 I čuo sam broj onih zapečaćenih pečatom - sto četrdeset i četiri hiljade, zapečaćenih pečatom iz svakoga plemena sinova Izraelovih:

Iz Judinog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom, iz Rubenovog plemena dvanaest hiljada, iz Gadovog plemena dvanaest hiljada, **6** iz Asirovog plemena dvanaest hiljada, iz Neftalimovog plemena dvanaest hiljada, iz Manasijinog plemena dvanaest hiljada, **7** iz Simeonovog plemena dvanaest hiljada, iz Levijevog plemena dvanaest hiljada, iz Isaharovog plemena dvanaest hiljada, **8** iz Zebulonovog plemena dvanaest hiljada, iz Josifovog plemena dvanaest hiljada i iz Benjaminovog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom.

9 Posle toga video sam veliko mnoštvo ljudi, koje niko nije mogao izbrojati, iz svih naroda i plemena i narodnosti i jezika, kako stoje pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u duge bele haljine, s palmnim granama u rukama. **10** Uzvikivali su jakim glasom: „Spasenje (dugujemo) našem Bogu, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu!”

11 I svi anđeli stajali su oko prestola i starešine i četiri bića, i pali su ničice pred prestolom i poklonili se Bogu, **12** govoreći: „Amin! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i snaga našem Bogu u vekovima vekova. Amin.”

13 Na to me je jedan od starešina upitao: „Ko su ovi što su obučeni u duge bele haljine i odakle su došli?” **14** Odgovorio sam mu: „Gospodaru, ti to znaš.” I rekao mi je: „To su oni što dolaze iz velike nevo-

lje. Oni su oprali svoje haljine i ubelili ih u Jagnjetovoj krvi. **15** Zato su pred Božjim prestolom i služe mu dan i noć u njegovom hramu. I Onaj koji sedi na prestolu razapeće svoj šator nad njima. **16** Oni više neće gladovati ni žedneti, neće ih sunce pržiti, niti bilo kakva žega, **17** jer će ih Jagnje, koje je nasred prestola, pasti i voditi na izvore voda života. I Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.”

8 Kad je Jagnje otvorilo sedmi pečat, nastala je tišina na nebu koja je potrajala oko pola sata. **2** Video sam sedam anđela koji stoje pred Bogom. Dobili su sedam truba.

3 Onda je došao jedan drugi anđeo i sa zlatnom kadionicom stao kod oltara. On je dobio mnogo kada da ga prinese sa molitvama svih svetih na zlatni oltar koji se vidi pred prestolom. **4** I kadioni dim s molitvama svetih iz anđelove ruke uzdigao se pred Bogom. **5** I anđeo je uzeo kadionicu i napunio je vatrom sa oltara i bacio je na zemlju. I nastali su gromovi i glasovi i munje i zemljotres. **6** A sedam anđela koji su imali sedam truba pripremilo se da zatrubi.

7 Zatrubio je prvi anđeo. I nastali su gràd i vatra pomešani s krvlju pa su bili bačeni na zemlju. Trećina zemlje bila je spaljena, trećina drveća bila je spaljena i sve zeleno rastinje bilo je spaljeno.*

8 Zatrubio je i drugi anđeo. Tada je nešto kao velika gora ognjem zapaljena bilo bačeno u more.* I trećina mora postala je krv. **9** I trećina živih stvorenja u moru izginula je i trećina brodova bila je uništena.

10 Zatrubio je i treći anđeo. I pala je s neba velika zvezda koja je gorela kao svetiljka. Pala je na trećinu reka i na izvore voda. **11** A ta zvezda se zvala Pelen. I

* **8,7** Vidi: Ezekiel 5,1-11.

* **8,8** Vidi: Jeremija 51,24.25.42; Isaija 17,13.

trećina voda pretvorila se u pelen,* i mnogo ljudi je pomrlo od voda, jer su bile gorke.

12 Zatrubio je i četvrti anđeo. Tada je bila udarena trećina sunca i trećina meseca i trećina zvezda, pa su za trećinu potamnele, i dan je ostao bez trećine svoje svetlosti, a isto tako i noć.*

13 Pogledao sam i začuo anđela koji leti posred neba kako govori jakim glasom: „Jao, jao, jao onima koji žive na zemlji, zbog preostalih glasova truba one trojice anđela koji tek treba da zatrube!“

9 I peti anđeo je zatrubio. I video sam zvezdu koja je pala s neba na zemlju. Ona je dobila ključ od jame bezdana.

2 I otvorila je jamu bezdana i iz nje se podigao dim kao dim iz velike peći, pa su od dima iz bezdana potamneli i sunce i vazduh. **3** Iz dima su na zemlju izašli skakavci i dobili su moć kakvu imaju zemaljske škorpije. **4** I bilo im je zapovedeno da ne nanose štetu zemaljskom rastinju, ni bilo kakvom zelenilu niti bilo kakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju Božji pečat na čelima.

5 I skakavcima nije bilo dopušteno da ih ubijaju, nego da ih pet meseci muče, a muka koju su im zadavali bila je kao muka koju čoveku zadaje ubod škorpije. **6** I tih dana ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći, i želeće da umru, ali smrt će bežati od njih.

7 A skakavci su izgledali kao konji za boj opremljeni. Na glavama su imali nešto kao zlatne krune, i lica su im bila kao ljudska lica. **8** Kosa im je bila kao kosa u žena. Zubi su im bili kao zubi u lavova.* **9** Na grudima su imali oklope nalik gvozdenim oklopima. A huka njihovih krila bila je poput tutnjave bojnih kola s mnogo konja

* **8,9** Vidi: 5. Mojsijeva 29,17-19, 24-26; Jeremija 9,13-16; 23,14-17; Amos 5,7.

* **8,12** Vidi: Isaija 13,10; Amos 8,9.

* **9,8** Vidi: Joel 1,6.

koji u boj jure. **10** Imali su repove i žaoke kao škorpije, a u repovima im je bila moć da pet meseci nanose bol ljudima. **11** Nad sobom su imali cara, anđela bezdana. Na hebrejskom se on zvao Abadon, a na grčkom Apolion.*

12 Jedan „jao“ je prošao. Gle, nakon ovoga dolaze još dva „jao“.

13 I šesti anđeo je zatrubio. I čuo sam jedan glas kako dopire od rogova zlatnog oltara, koji je pred Bogom, **14** i kako govori šestom anđelu, koji je imao trubu: „Odveži četiri anđela svezana na velikoj reci Eufratu!“ **15** Tada su četiri anđela bila odvezana, koja su bila spremna za određeni sat i dan i mesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi.

16 Broj konjanika u vojsci bio je dvesta miliona* - čuo sam njihov broj. **17** A ovako su u viziji koju sam video izgledali konji i oni koji su sedeli na njima: na grudima su imali oklope crvene kao plamen i plave kao kamen hijacint i žute kao sumpor, a glave konja bile su kao glave lavova i iz usta su im izlazili vatra, dim i sumpor. **18** Od ta tri zla poginula je trećina ljudi - od vatre i dima i sumpora što su izlazili iz usta njihovih. **19** Jer se moć ovih konja nalazi u ustima i u repovima. Naime, repovi su im kao zmije i imaju glave kojima bol nanose.

20 A ostali ljudi koji nisu poginuli od tih zala, nisu se pokajali za dela svojih ruku - nisu prestali da se klanjaju demonima i idolima od zlata, srebra, bakra, kamena i drveta, koji ne mogu ni videti ni čuti ni hodati. **21** I nisu se pokajali za svoja ubistva, ni za svoja vraćanja*, ni za svoj blud, ni za svoje krađe.

* **9,11** „Abadon“ znači „uništenje“; „Apolion“ znači „uništitelj“.

* **9,16** Doslovno: „dve mirijade mirijada“. Mirijada označava 10.000, a dve mirijade mirijada = 2 x 10.000 x 10.000 = 200 miliona.

* **9,21** „Farmakea“ (farmacija) na grčkom. Isti termin nalazi se u Otk. 18,23 i Gal. 5,20.

10 I video sam jednog drugog snažnog anđela kako silazi s neba odeven u oblak, a iznad glave bila mu je duga.* Lice mu je bilo kao sunce, a noge kao stubovi vatre. **2** U ruci je imao mali otvoren svitak. Desnom nogom je stao na more, a levom na zemlju, **3** i povikao je iz sveg glasa, kao lav kad rikne. Kad je povikao, sedam gromova oglasilo se svojim glasovima.

4 A kad je sedam gromova progovorilo, hteo sam to da zapišem, ali sam čuo glas s neba kako govori: „Zapečati ono što su rekli sedam gromova i nemoj to zapisivati!“ **5** I anđeo kog sam video kako stoji na moru i na zemlji podigao je desnu ruku prema nebu* **6** i zakleo se Onim koji živi u vekovima vekova, koji je stvorio nebo i ono što je na njemu, zemlju i ono što je na njoj, i more i ono što je u njemu, da vremena* više neće biti. **7** Nego, u danima oglašavanja sedmog anđela, kad dođe vreme da zatrubi, dovršiće se Božja tajna, prema dobroj vesti koju je Bog objavio svojim slugama prorocima.”

8 I glas koji sam čuo s neba opet mi se obratio rečima: „Idi, uzmi otvoreni svitak iz ruke anđela koji stoji na moru i na zemlji!“ **9** I otišao sam k anđelu i zamolio ga da mi da onaj mali svitak. A on mi je rekao: „Uzmi ga i pojedij. Zagorčaće ti utrobu, ali u ustima će ti biti sladak kao med.“* **10** Ja sam uzeo taj svitak iz anđelove ruke i pojeo ga. I u ustima mi je bio sladak kao med, ali kad sam ga progutao zagorčao mi je utrobu. **11** Onda su mi rekli: „Prorokuj opet narodnostima i narodima i jezicima i mnogim carevima.”

* **10,1** Vidi: Otkrivenje 5,2; Ezekiel 1,28.

* **10,5** Vidi: Danilo 12,7.

* **10,6** Grčka reč „hronos“ označava hronološko vreme koje je merljivo, što ukazuje se ovde radi o proročkom vremenu.

* **10,9** Vidi: Ezekiel 2,8.

11 Zatim sam dobio trsku nalik štapi i bilo mi je rečeno: „Ustani i izmeri svetilište Božjeg hrama i oltar i one koji se klanjaju u njemu! **2** A dvorište koje je izvan hramskog svetilišta ostavi i nemoj ga meriti, jer je dato neznabošcima. Oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva meseca.

3 Poslaću svoja dva svedoka da obučeni u kostret prorokuju hiljadu dvesta i šezdeset dana.“* **4** Oni su dve masline i dva svećnjaka* koji stoje pred Gospodarem zemlje.

5 Pokuša li im ko zlo naneti, iz njihovih će usta izaći vatra i proždreti njihove neprijatelje. Pokuša li im ko zlo naneti, baš tako će biti ubijen. **6** Oni imaju vlast da zatvore nebo da za vreme njihovog prorokovanja ne pada kiša. I imaju vlast da vode pretvore u krv i da udare zemlju svakom vrstom nevolje kad god zažele.*

7 A kad završe svoje svedočenje, zver koja izlazi iz bezdana zaratiće s njima, pobeđiće ih i ubiti. **8** I njihova će tela ležati na glavnoj ulici velikog grada koji se u

* **11,3** U Otkrivenju 12,6.14; 13,5 i Danilu 7,25; 12,7 pominju se sledeći proročki periodi: i) 1260 dana, ii) 42 meseca i iii) vreme, vremena i pola vremena. Kako je iz konteksta jasno da se ne radi o doslovnim vremenima, to moramo primeniti biblijski princip „dan za godinu“ (vidi 4. Mojsijeva 14,34; Ezekiel 4,6). Termini „vreme“ i „vremena“ odnose se na proročke godine (vidi Danilo 4,16.23.25.32.34), iz čega proizilazi jednostavna računica:

- i. 1260 dana = 1260 godina
- ii. 42 meseca x 30 dana = 1260 dana = 1260 godina
- iii. 3 i po vremena = 3½ godine = 42 meseca = 1260 dana/godina

Tako postaje očigledno da je reč o istom proročkom periodu.

* **11,3** Za razumevanje simbolike „dva svedoka“ i „dve masline“, vidi Zaharija 4.

* **11,6** Vidi: Luka 4,25; 1. Carevima 18,1; 2. Mojsijeva 7,17-24; Otkrivenje 16,3-6. Iz konteksta Otkrivenja 11,3-13 može se zaključiti da „dva svedoka“ predstavljaju proročku Reč Božju Starog i Novog Saveza.

duhovnom smislu zove Sodom i Egipat, gde je i naš Gospod bio razapet. **9** A ljudi iz svih narodnosti i plemena i jezika i naroda gledaće njihova tela tri i po dana i neće dati da im se tela polože u grob. **10** A oni koji žive na zemlji radovaće se i veseliti nad njihovom smrću i slaće darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji žive na zemlji.

11 Ali posle tri i po dana, duh života od Boga ušao je u njih i stali su na svoje noge, tako da je velik strah obuzeo one koji su ih gledali. **12** Tada su začuli jak glas s neba kako im govori: „Popnite se ovamo!” I oni su se u oblaku popeli na nebo, pred očima svojih neprijatelja. **13** I u taj čas desio se jak zemljotres i srušila se desetina grada. Sedam hiljada ljudi poginulo je u tom zemljotresu, a ostali su se uplašili i dali slavu Bogu nebeskom.

14 Drugi „jao” je prošao. Gle, treći „jao” dolazi brzo.

15 I sedmi anđeo je zatrubio. I na nebu su se začuli jaki glasovi: „Postaše carstva ovog sveta našeg Gospoda i Hrista njegovog, i on će carovati u vekovima vekova.” **16** I dvadeset i četiri starešine koji su sedeli pred Bogom na svojim sedištimama pali su ničice i poklonili se Bogu, **17** govoreći: „Zahvaljujemo ti, Gospode Bože, Svemoćni, koji jesi, koji si bio, i koji će doći, jer si uzeo silu svoju veliku i vladaš.

18 Ali narodi su se razbesneli i došao je tvoj gnev i vreme da se sudi mrtvima, i da se da nagrada tvojim slugama prorocima i svetima i onima koji se boje tvog imena, malima i velikima, i da se unište oni koji zemlju uništavaju.”

19 I Božji hram se otvorio na nebu i pokazao se kovčeg njegovog saveza u njegovom hramu. I nastale su munje i glasovi i gromovi i zemljotres* i veliki grad.

* **11,19** Vidi: Otkrivenje 8,5.

12 I pokazao se veliki znak na nebu - žena odevena u sunce, mesec joj pod nogama, a na glavi kruna od dvanaest zvezda.* **2** Bila je trudna i vikala je u trudovima i porođajnim mukama.

3 I jedan drugi znak pokazao se na nebu: velika crvena aždaja, sa sedam glava i deset rogova,* a na glavama joj sedam kruna. **4** Repom je odvukla trećinu nebeskih zvezda i bacila ih na zemlju. I aždaja je stajala pred ženom koja je trebalo da se porodi, da bi joj prožderala dete kad ga rodi.

5 Ona je rodila sina, muško dete, i on će gvozdenom palicom vladati nad svim narodima. Tada je njeno dete bilo odneseno k Bogu i njegovom prestolu. **6** A žena je pobegla u pustinju, gde joj je Bog pripremio mesto, da tamo bude hranjena hiljadu dvesta i šezdeset dana.

7 A na nebu je izbio rat: Mihailo* i njegovi anđeli borili su se sa aždajom. A borila se i aždaja i njeni anđeli, **8** ali nije pobedila. I za njih više nije bilo mesta na nebu. **9** I bila je zbačena velika aždaja,

* **12,1** Opis sukoba između Hrista i Sotone uvodi slika poznata iz paganske mitologije Bliskog istoka, antičke Grčke i Rima. Ali primena je posve biblijska i simbolizuje pobunu usmerenu protiv Boga i Njegove pripreme za otkupljenje ljudskog roda. Žena u viziji predstavlja Božji narod – Izrael – koji u „porođajnim mukama” donosi željenog Sina. Takođe postoji jasna aluzija na 1. Mojsijevu 37,2-11 i simbole sunca, meseca i dvanaest zvezda. Aždaja je Sotona (12,9), a nebeske zvezde iz 4-og retka su pali anđeli koji su pristali sa njim na pobunu. Pogrešna je, dakle, primena simbola ove žene na devicu Mariju ili tradicionalnu hrišćansku crkvu koja baštini taj kult, ali tačno je da su pravi hrišćani duhovni Izrael koji nastavlja kontinuitet Božjeg naroda bez obzira na nacionalnu pripadnost (Otkrivenje 12,13-17; 1. Mojsijeva 18,18; Psalam 72,17; Galatima 3,26-29; Rimljanima 10,12; 11,26).

* **12,3** Vidi: Danilo 7,24.

* **12,7** Vidi: Danilo 12,1.

stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi ceo svet. Bila je zbačena na zemlju, a s njom su bili zbačeni i njeni anđeli. **10** I čuo sam jak glas na nebu kako govori:

„Sada je nastalo spasenje i moć i carstvo našeg Boga i vlast njegovog Hrista, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom! **11** I oni su ga pobedili Jagnjetovom krvlju i rečju svog svedočenja i nisu marili za svoj život ni onda kad su se suočili sa smrću. **12** Zato veselite se, nebesa, i vi koji prebivate na njima! Teško vama stanovnici zemlje i mora, jer je Đavo sišao k vama, veoma gnevan, znajući da ima malo vremena!”

13 Kad je aždaja videla da je zbačena na zemlju, progonila je ženu koja je rodila muško. **14** Ali ženi su bila data dva krila velikog orla da odleti u pustinju na mesto za nju pripremljeno. Tamo je, daleko od zmije, bila hranjena jedno vreme i dva vremena i pola vremena.

15 A zmija je iz svojih usta izbacila za ženom vodu kao reku, da je utopi u reci. **16** Ali zemlja je pomogla ženi i zemlja je otvorila svoja usta i progutala reku koju je aždaja izbacila iz usta. **17** Tada se aždaja razgnevila na ženu i otišla da ratuje s ostatkom njenog potomstva, sa onima koji drže Božje zapovesti i imaju svedočanstvo Isusa Hrista.

13 I stao sam na morskome pesku; i video sam kako iz mora izlazi zver s deset rogova i sedam glava.* Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama hulna imena. **2** Zver koju sam video bila je nalik leopardu, ali noge su joj bile kao u medveda, a usta kao u lava. Aždaja je dala zveri njenu moć i njen presto i veliku vlast.

* **13,1** Vidi: Otkrivenje 12,3.

3 I video sam da joj je jedna glava bila kao smrtno ranjena, ali joj je smrtna rana zacelila. I sva se zemlja čudila iza zveri. **4** I poklonili su se aždaji koja je dala vlast zveri; poklonili su se i zveri, govoreći: „Ko je kao zver i ko može s njom ratovati?” **5** I dobila je usta koja su govorila velike stvari i hule i dobila je vlast da deluje četrdeset i dva meseca. **6** Otvorila je usta da govori hule na Boga, da huli na njegovo ime i na njegovo prebivalište - na one koji žive na nebu. **7** I bilo joj je dopušteno da zarati sa svetima i da ih pobedi. Bila joj je data vlast nad svim plemenima i narodnostima i jezicima i narodima. **8** I pokloniće joj se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka sveta.

9 Ko ima uho, neka čuje! **10** Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko mačem ubije, mora biti mačem ubijen. Ovde je strpljenje i vera svetih.

11 Zatim sam video jednu drugu zver kako izlazi iz zemlje. Imala je dva roga kao u jagnjeta, ali progovorila je kao aždaja. **12** Izvršavala je svu vlast prve zveri pred njom, i navodila je zemlju i one koji žive na njoj da se klanjaju prvoj zveri, kojoj je smrtna rana zacelila. **13** Činila je velika čuda - čak je i vatru s neba spuštala na zemlju pred ljudima.

14 Tako je zavodila one što žive na zemlji čudima koja su joj bila data da ih čini pred zveri i govorila je onima što žive na zemlji da naprave lik* zveri koja je imala ranu od mača, ali je preživela. **15** Bilo joj je dato da dâ duh liku zveri, kako bi lik zveri progovorio i učinio da se pobiju svi koji se ne klanjaju liku zveri.

16 I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo **17** i da niko ne može ni kupovati ni pro-

* **13,14** Na grčkom: „ikona” ili obličje.

davati osim onoga ko ima žig - ime zveri ili broj njenog imena.

18 Za ovo je potrebna mudrost: Ko je razuman, neka izračuna broj zveri, jer je to čovekov broj, a njen broj je šesto šezdeset i šest.

14 I pogledao sam, kad gle - Jagnje stoji na gori Cionu i s njim sto četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju njegovo ime i ime njegovog Oca napisano na svojim čelima. **2** I čuo sam zvuk s neba poput huke mnogih voda i poput tutnjave jakog groma. Zvuk koji sam čuo bio je kao muzika harfista koji pevaju i sviraju svoje harfe. **3** Pevali su kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri bića i pred starešinama. I niko nije mogao da nauči tu pesmu osim onih sto četrdeset i četiri hiljade, koji su otkupljeni sa zemlje. **4** To su oni koji se nisu onečistili sa ženama, koji su sačuvali svoje devičanstvo. Oni slede Jagnje kuda god ono pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu, **5** i u njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim.

6 I video sam jednog drugog anđela* kako leti posred neba noseći večnu dobru vest* da je objavi onima koji žive na zemlji - svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima. **7** On je govorio jakim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda!”

8 Za njim je išao drugi anđeo, govore-

* **14,6** „Anđeo” ili „glasnik”, nosilac poruke. Anđeli su nebeska duhovna bića u službi Bogu (Isa. 6,2; Ezek. 10,13; Mat. 4,11), zaduženi da služe onima koji će naslediti spasenje (Jev. 1,14). U nekim slučajevima značenje ove reči nije doslovno i može se odnositi na ljudske glasnike koji prenose božansku poruku (vidi: Luka 7,27; Agej 1,13; Gal. 4,14).

* **14,6** Ili: „jevandjelje”.

ći: „Pade, pade Vavilon grad veliki, bludnica koja je sve narode opila vinom pomame bluda svoga!”

9 Za njima je išao treći anđeo, koji je govorio jakim glasom: „Ako se ko pokloni zveri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, **10** on će takođe piti vino Božjeg gneva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gneva njegovog, i biće mu suđeno vatrom i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom. **11** I dim mučenja njihova dizaće se u vekove vekova.* Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zveri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena. **12** Ovde je istrajnost svetih, koji drže Božje zapovesti i veru Isusu-vu.”

13 I začuo sam glas s neba kako govori: „Piši: Srećni su oni koji od sada umiru u Gospodu. Da, govori Duh, neka počinu od svog rada, jer s njima idu dela njihova.”

14 I pogledao sam, kad gle - beli oblak, a na oblaku sedi neko kao Sin čovečiji, sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci.

15 I jedan drugi anđeo izašao je iz hrama vičući na sav glas onome koji sedi na oblaku: „Zamahni srpom svojim i žanji, jer je došao čas da se žanje, zrela je zemaljska žetva!” **16** I onaj koji sedi na oblaku zamahnuo je srpom na zemlju i zemlja je bila požnjvena.

17 Još jedan anđeo je izašao iz hrama na nebu. I on je imao oštar srp.

18 I još je jedan anđeo izašao od oltara i imao je vlast nad vatrom. On je povikao jakim glasom onome koji je imao oštar srp: „Zamahni svojim oštrim srpom i odseci grozdove zemaljske loze, jer je sazrelo

* **14,11** Ako uporedimo izraz „vekove vekova” u Jevrejima 1,8 sa 1. Korinćanima 15,27.28 postaje jasno da on ne znači beskonačni niz eona, jer Hrist vlada dok ne preda carstvo Ocu koji postaje „sve u svemu”.

Vidi fusnote za 2. Timoteju 1,9 i Otkrivenje 19,3.

njeno grožđe!" **19** Anđeo je zamahnuo srpom prema zemlji i odsekao zemaljsku lozu, pa je zajedno s grožđem bacio u veliku vinsku presu Božjeg gneva. **20** I grožđe u presi se gazilo izvan grada i krv je potekla iz prese podigavši se konjima sve do uzda, na daljinu od hiljadu šesto stadija.*

15 I video sam na nebu jedan drugi, veliki i čudesan znak: sedam anđela sa sedam poslednjih zala, jer se njima dovršava Božji gnev.

2 I video sam nešto kao stakleno more pomešano s vatrom, i one koji su pobedili zver i njen lik i žig i broj njenog imena kako stoje na staklenom moru s Božjim harfama. **3** I pevali su pesmu Mojsija, Božjeg sluga, i Jagnjetovu pesmu: „Velika su i čudesna dela tvoja, Gospode Bože, Svemoćni. Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Caru svetih. **4** Ko da te se ne boji, Gospode, ko da ne slavi ime tvoje, jer si jedino ti veran! Jer će svi narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer su se pokazali sudovi tvoji.”

5 Nakon toga video sam kako se na nebu otvorio hram skinije sa svedočanstvom.* **6** I sedam anđela sa sedam zala izašli su iz hrama. Bili su obučeni u čist i sjajan lan i oko grudi su bili opasani zlatnim pojasevima. **7** Jedno od četiri bića dalo je sedmorici anđela sedam zlatnih posuda punih gneva Boga, koji živi u vekovima vekova. **8** Od Božje slave i od njegove moći hram se ispunio dimom i niko nije mogao da uđe u hram dok se nije završilo sedam zala sedmorice anđela.

16 I začuo sam jak glas iz hrama kako govori sedmorici anđela: „Idite i izlijte na zemlju sedam

* **14,20** Otprilike 296 kilometara. Stadij je bio osmina rimske milje, a iznosio je 185 metara.

* **15,5** Vidi: Otkrivenje 11,19.

čaša Božjeg gneva!

2 I prvi je otišao i izlio svoju čašu na zemlju. I pojavili su se bolni i teški čirevi na ljudima koji su imali žig zveri i koji su se klanjali njenom liku.

3 I drugi anđeo je izlio svoju čašu na more. I ono se pretvorilo u krv, kao što je krv mrtvaca, pa su izginule sve žive duše, sve što je bilo u moru.

4 I treći anđeo je izlio svoju čašu na reke i izvore voda. I oni su se pretvorili u krv. **5** I čuo sam anđela koji ima vlast nad vodama kako govori: „Pravedan si Gospode koji jesi i koji si bio, i koji ćeš biti, jer si tako presudio. **6** Jer oni su proivali krv tvojih svetih slugu i proroka, pa si im dao da piju krv. To su i zaslužili.” **7** I začuo sam drugoga iz oltara kako govori: „Da, Gospode Bože, Svemoćni, istinite su i pravedne tvoje presude.”

8 I četvrti anđeo je izlio svoju čašu na sunce. I suncu je bilo dopušteno da prži ljude vatrom. **9** I velika vrućina pržila je ljude, ali oni su hulili na ime Boga, koji ima vlast nad tim nevoljama, i nisu se pokajali da bi mu dali slavu.

10 I peti anđeo je izlio svoju čašu na presto zveri. Tada je njeno carstvo potamnelo. I ljudi su grizli svoje jezike od bola, **11** ali su hulili na Boga nebeskog zbog svojih bolova i čireva, i nisu se pokajali za svoja dela.

12 I šesti anđeo je izlio svoju čašu na veliku reku Euftrat. I voda joj je presahnula kako bi se pripremio put za careve sa sunčevog istoka.

13 I video sam kako tri nečista duha, kao žabe, izlaze iz usta aždaje i iz usta zveri i iz usta lažnog proroka. **14** To su demonski duhovi koji čine čuda i odlaze carevima celog sveta, da ih sakupe za bitku na veliki dan Boga Svemoćnog.

15 „Evo, dolazim kao lopov! Srećan je onaj ko bdi i čuva svoje haljine, da ne bi hodao go i da se ne bi videla njegova sra-

mota.”

16 I sakupili su ih na mesto koje se na hebrejskom zove Armagedon.*

17 I sedmi anđeo je izlio svoju čašu po nebu. Tada je snažan glas došao iz hrama nebeskog, od prestola, i rekao: „Izvršeno je!” **18** I nastale su munje i glasovi i gromovi i desio se strahovit zemljotres kakvog nije bilo otkako je ljudi na zemlji - tako je silan bio taj zemljotres, tako jak. **19** I veliki grad se raspao na tri dela i gradovi naroda srušili su se. I setio se Bog Vavilona Velikog, da ga napoji čašom vina svog žestokog gneva. **20** I sva su ostrva nestala i gore su iščezle. **21** I veliki gràd, težine oko jedan talant,* spustio se s neba na ljude. I ljudi su hulili na Boga zbog zla koje je naneo taj gràd, jer je to zlo bilo veoma veliko.

17 I došao je jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša i obratio mi se rečima: „Dodì, pokazacu ti sud bludnice velike koja sedi na mnogim vodama, **2** s kojom su zemaljski carevi blud činili, a oni koji žive na zemlji opijali se vinom njenog bluda.”

3 Tada me je u duhu odneo u pustinju. I ugledao sam ženu kako sedi na skerletnoj zveri punoj hulnih imena, koja ima sedam glava i deset rogova. **4** Žena je bila obučena u purpur i skerlet, i ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima. U ruci je imala zlatnu čašu punu gadosti i nečistote svog bluda. **5** Na čelu joj je bilo napisano ime: „Tajna, Vavilon Veliki, majka bludnicama i zemaljskim gadostima.” **6** I video sam da je žena pijana od krvi svetih i od krvi Isusovih svedoka. Kad sam je ugledao, veoma sam se začudio. **7** A

* **16,16** „Armagedon” znači „megidsko brdo”. Usporedi Otkrivenje 16,13.16 sa Joel 3,2. 11-14.

* **16,21** Talant je kod Jevreja bio najveća mera za težinu i najveća novčana jedinica. U prvom veku naše ere težio je 20,4 kilograma.

anđeo mi je rekao: „Zašto se čudiš? Otkriću ti tajnu te žene i zveri koja je nosi, a ima sedam glava i deset rogova: **8** Zver koju si video bila je i više nije, ali će uskoro izaći iz bezdana i biće uništena. I diviće se oni koji žive na zemlji, kojima imena nisu zapisana u Knjizi života od postanka sveta, kad vide da se opet pojavila zver koja je bila, pa je zatim nije bilo.

9 Za ovo je potreban razum i mudrost: Sedam glava predstavljaju sedam gora na kojima žena sedi. **10** One predstavljaju i sedam careva: pet ih je palo, jedan vlada, a drugi još nije došao, ali kad dođe, ostaće kratko. **11** A zver koja je bila, ali više nije, jeste osmi car, i potiče od onih sedam i biće uništena.

12 Deset rogova koje si video predstavljaju deset careva, koji još nisu primili carstvo, ali će na jedan sat primiti vlast kao carevi zajedno sa zveri. **13** Oni imaju istu zamisao i stoga svoju moć i vlast daju zveri. **14** Oni će zaratiti s Jagnjetom, ali Jagnje će ih pobediti, jer je Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, i oni koji su s njim pozvani i izabrani i verni.”

15 I rekao mi je: „Vode koje si video, na kojima bludnica sedi, predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike. **16** A deset rogova koje si video i zver - oni će zamrzeti bludnicu i opustošiće je i ogoliti. I poješće njeno meso i spaliće je vatrom. **17** Jer im je Bog u srce stavio da izvrše njegovu zamisao, to jest da izvrše svoju zajedničku zamisao, da predaju svoje carstvo zveri, dok se ne ispune Božje reči. **18** A žena koju si video predstavlja veliki grad koji caruje nad carevima zemaljskim.”

18 Nakon toga video sam jednog drugog anđela kako silazi s neba s velikom vlašću i sva je zemlja zasjala od njegove slave. **2** I povikao je snažnim glasom: „Pade, pade Vavilon Veliki i postao je prebivalište demonima, izvor

svake nečistote i skrovište svih nečistih i mrskih ptica! **3** Jer svi su se narodi opili vinom gneva njenog bluda. Carevi zemaljski s njom su blud činili, a trgovci zemaljski obogatili su se od silne i besramne raskoši njene.”

4 Onda sam čuo jedan drugi glas s neba kako govori: „Izađite iz nje, narode moj, da ne budete saučesnici u njenim gresima i da vas ne zadese njene nevolje!

5 Jer su se njeni gresi nagomilali do neba i Bog se setio njenih nepravednih dela. **6** Učinite joj kao što je ona učinila drugima, vratite joj dvaput toliko, vratite joj dvostruko za njena dela! U čašu u kojoj je ona opojno piće mešala, sipajte joj dvostruko!

7 Koliko je slavila sebe i živela u besramnoj raskoši, toliko joj muke i tuge zadajte! Jer je u svom srcu govorila: ‘Sedim kao carica i nisam udovica i neću tuge videti.’

8 Zbog toga će u jednom danu doći njene nevolje: smrt i tuga i glad, pa će biti spaljena vatrom, jer je silan Gospod Bog, koji joj je sudio.

9 I carevi zemaljski koji su s njom blud činili i živeli u besramnoj raskoši plakaće i žaliće za njom kad budu gledali kako se diže dim iz plamena u kom ona gori. **10** Uplašeni njenim mukama, stajaće podalje i govoriće: ‘Jao, jao, grade veliki, Vavilone, grade silni, jer je u jedan čas stigla osuda tvoja!’

11 I trgovci zemaljski plakaće i tugovaće za njom, jer više niko neće kupovati njihovu robu - **12** ni zlata, ni srebra, ni dragog kamenja, ni bisera, ni finog lana, ni purpura, ni svile, ni skerleta; niti ikakvog mirisnog drveta, niti ikakvog predmeta od slonovače, niti ikakvog predmeta od skupocenog drveta, bakra, gvožđa, ili mermera; **13** isto tako ni cimeta, ni začina, ni kada, ni mirisnog ulja, ni tamjana, ni vina, ni maslinovog ulja, ni brašna, ni pšenice, ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni robova, ni ljudskih duša. **14** Voće za kojim

ti je duša žudela otišlo je od tebe, propao ti je sav tvoj raskoš i sjaj i nikada se više neće vratiti.

15 Trgovci koji su svim tim trgovali i koji su se od nje obogatili, stajaće podalje, uplašeni njenim mukama, plakaće i tugovaće: **16** ‘Jao, jao, grade veliki, odeven u fini lan, purpur i skerlet, i okićen zlatom i dragim kamenjem i biserima! **17** Jer je u jedan čas opustošeno toliko bogatstvo!’

I svi kapetani brodova i svi koji su doplovili iz raznih mesta, mornari i svi koji rade na moru, stajali su podalje **18** i jadovali gledajući kako se diže dim iz plamena u kom gori: ‘Koji je grad poput ovog velikog grada?’ **19** I posuli su glavu prašinom, a zatim plačući i tugujući vikali: ‘Jao, jao, veliki grade, u kojem su se od njegovog obilja obogatili svi koji imaju brodove na moru! U jedan čas je opustošen!’

20 Raduj se, nebo, i svi sveti i apostoli i proroci, zbog onog što ga je snašlo, jer vas je Bog osvetio osudivši ga!”

21 I jedan snažan anđeo podigao je kamen nalik velikom mlinskom kamenu i bacio ga u more, govoreći: „Ovako će u trenu biti zbačen Vavilon, veliki grad, i više ga nikada neće biti. **22** I muzika harfista i frulaša i trubača i ostalih muzičara u tebi se više neće čuti. Nijedan zanatlija bilo kog zanata neće se u tebi više naći. Zvuk mlinskog kamena neće se u tebi više čuti. **23** Svetlost svetiljke u tebi neće više sjati. Glas mladoženje i neveste u tebi se neće više čuti. Jer su tvoji trgovci bili zemaljski velikaši i tvojim su vraćanjem bili zavedeni svi narodi. **24** U tom se gradu našla krv proroka i svetih i svih koji su pobijeni na zemlji*.”

* **18,24** Ovde se naglašava sukcesivna odgovornost nosilaca i naslednika vavilonske misterijske religije i pobunjenika protiv Boga. Upoređi sa Luka 11,50.51.

19 Posle toga začuo sam snažan glas kao glas silnog mnoštva na nebu, kako govori: „Hvalite Gospoda! Spasenje i slava i moć pripadaju našem Bogu, **2** jer su njegove presude istinite i pravedne. Jer je izvršio sud nad velikom bludnicom, koja je pokvarila zemlju svojim bludom, i osvetio je na njoj krv svojih slugu.“ **3** I po drugi put su rekli: „Hvalite Gospoda! I dim njen uzdizao se u vekove vekova*.“

4 I dvadeset i četiri starešine i četiri bića pali su ničice i poklonili se Bogu, koji sedi na prestolu, i rekli: „Amin! Hvalite Gospoda!“

5 I od prestola je došao glas koji je rekao: „Hvalite našeg Boga, sve njegove sluge, koji ga se bojite, mali i veliki!“

6 I začuo sam kao glas silnog mnoštva, i kao huka mnogih voda, i kao tutnjava silnih gromova, kako govori: „Hvalite Gospoda jer Bog Svemogućí vlada! **7** Radujmo se i veselimo se i slavu mu dajmo, jer je došla Jagnjetova svadba i spremna je njegova nevesta! **8** I dato joj je da se obuče u fini lan, sjajan i čist, jer fini lan je pravednost svetih.“

9 I anđeo mi je rekao: „Piši: Srećni su oni koji su pozvani na Jagnjetovu svadbenu večeru.“ Još mi je rekao: „Ovo su istinite reči Božje.“ **10** Tada sam pao pred njegove noge da mu se poklonim, ali on mi je rekao: „Nemoj to činiti! Ja sam samo sluga kao i ti i tvoja braća koji imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se klanjaj! Jer je svedočanstvo Isusovo duh proroštva.“

11 I video sam otvoreno nebo, kad tamo - beli konj. A onaj koji je sedeo na njemu zove se Verni i Istiniti, i on praved-

* **19,3** Izraz „vekove vekova“ ovde se odnosi na konotacije u svim dobima koje ima sud Božji nad oličenjem pobune i otpada (uporedi sa Otkrivenje 18,24 i Luka 11,50.51).

Vidi takođe fusnote za 2. Timoteju 1,9 i Otkrivenje 14,11.

no sudi i ratuje. **12** Oči su mu bile kao plamen ognjeni, i na glavi je imao mnoge krune. Imao je napisano ime koje ne zna niko osim njega samog **13** i bio je obučen u haljinu poprskanu krvlju. Ime mu je bilo Reč Božja. **14** Za njim su išle nebeske vojske na belim konjima, obučene u fini lan, beo i čist. **15** Iz usta mu je izlazio oštar mač, da njime udari narode. On će nad njima vladati gvozdenom palicom. I gaziće presu* žestokog gneva Svemoćnog Boga. **16** Na svojoj haljini, na svojim bedrima, imao je napisano ime: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

17 Video sam i jednog anđela kako stoji na suncu. On je povikao iz sveg glasa i rekao svim pticama koje su letele posred neba: „Dođite, sakupite se na veliku Božju večeru, **18** da jedete meso careva, meso vojnih zapovednika, meso junaka, meso konja i njihovih jahača, meso svih ljudi - slobodnjaka i robova, malih i velikih!“

19 I video sam zver i careve zemaljske i njihove vojske sakupljene da vode rat s onim koji sedi na konju i s njegovom vojskom. **20** I zver je bila uhvaćena, a s njom i lažni prorok koji je pred njom činio čudesne znakove, kojima je zavodio one što su primili žig zveri i one što su se klanjali njenom liku. Oboje su bili živi bačeni u ognjeno jezero koje gori sumporom. **21** A ostali su bili pobijeni mačem što je izlazio iz usta onoga koji sedi na konju. I sve su se ptice nasitile njihovog mesa.

20 I video sam jednog anđela kako silazi s neba s ključem od bezdana i velikim lancem u ruci. **2** Uhvatio je aždaju, staru zmiju, koja je Đavo i Sotona, i svezao je na hiljadu godina. **3** Bacio ju je u bezdan, koji je nad njom zaključao i zapečatio, da više ne zavodi narode dok se ne navrši hiljadu

* **19,15** Vidi: Otkrivenje 14,19.

godina. Posle toga treba da bude nakratko odvezana.

4 I video sam prestole. Onima što su seli na njih dato je da sude. Video sam duše onih koji su pogubljeni zato što su svedočili za Isusa i zato što su govorili o Bogu, onih koji se nisu poklonili ni zveri ni njenom liku i koji nisu primili žig na čelo ni na ruku. Oni su oživali i vladali kao carevi s Hristom hiljadu godina. **5** Ostali mrtvi nisu oživali dok se nije navršilo hiljadu godina. To je prvo vaskrsenje. **6** Srećan je i svet svako ko ima udeo u prvom vaskrsenju. Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti Božji i Hristovi sveštenici i vladace kao carevi s Hristom hiljadu godina.

7 A kad se navršši hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice, **8** pa će izaći da zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupi za rat. A biće ih kao morskog peska. **9** I video sam kako su napredovali širom zemlje i okružili logor svetih i voljeni grad. Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih. **10** A Đavo, koji ih je zavodio, bio je bačen u ognjeno i sumporno jezero, gde se već nalaze i zver i lažni prorok. I biće mučeni dan i noć, u vekove vekova.*

11 Video sam i veliki beli presto i onoga koji sedi na njemu. Pred njim su pobegli zemlja i nebo, i za njih se više nije našlo mesta. **12** I video sam mrtve, velike i male, kako stoje pred Bogom, i svici su se otvorili. I otvorila se druga knjiga, koje je [knjiga] života. I mrtvima je bilo suđeno prema njihovim delima na temelju onoga

* **20,10** U završnom i najvećem dobu u Božjem Planu spasenja, svode se računi istorije pobune. Đavo, njegove ustanove i sledbenici biće kažnjeni prema svojim delima i uništeni za večnost konačnom drugom smrću (Otkrivenje 21,8). Tako izraz „vekovi vekova“ ima večne konotacije po učinku a ne trajanju. Vidi fusnote za 2. Timoteju 1,9; Otkrivenje 14,11 i 19,3.

što je napisano u svicima. **13** I more je predalo mrtvace koji su bili u njemu, i smrt i grob predali su mrtvace koji su bili u njima. I svakome je bilo suđeno prema njegovim delima. **14** A smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt. **15** I ko se god nije našao zapisan u Knjizi života, bio je bačen u ognjeno jezero.

21 I video sam novo nebo i novu zemlju, jer su prethodno nebo i prethodna zemlja nestali, a ni mora više nije bilo. **2** I ja Jovan videh sveti grad, Novi Jerusalem, kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao nevesta ukrašena za svog muža. **3** Tada sam začuo snažan glas sa Neba kako govori: „Evo Božjeg šatora među ljudima! Bog će prebivati među njima i oni će biti njegov narod i sam Bog biće s njima, [i biti] njihov Bog. **4** On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni bola više neće biti. Nestalo je ono što je nekad bilo.“

5 I onaj koji sedi na prestolu rekao je: „Gle, sve činim novo!“ Još je rekao: „Piši, jer su ove reči verodostojne i istinite.“ **6** I rekao mi je: „Ispunile su se! Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak. Onome ko je žedan daću da besplatno pije s izvora vode života. **7** Ko pobedi, naslediće te blagoslove. Ja ću mu biti Bog, a on će mi biti sin. **8** A kukavice, bezverni, izopačeni, ubice, bludnici, vračari, idolopoklonici i svi lažljivci završiće u jezeru koje gori ognjem i sumporom, koje je druga smrt.“

9 Zatim je došao jedan od sedmorice anđela koji su imali sedam čaša punih sedam poslednjih zala i obratio mi se rečima: „Dođi, pokazaću ti nevestu, Jagnjetovu ženu!“ **10** I odneo me je u duhu na veliku i visoku goru i pokazao mi sveti grad Jerusalem kako silazi s neba od Boga **11** u slavi Božjoj. Blistao je poput dragog

kamena, poput kamena jaspisa koji sja kao kristal. **12** Imao je velik i visok zid s dvanaest vrata, i na vratima je bilo dvanaest anđela i bila su napisana imena, imena dvanaest plemena Izraelovih sinova. **13** Na istoku su bila troja vrata, na severu troja vrata, na jugu troja vrata i na zapadu troja vrata. **14** Gradski zid je imao i dvanaest kamena temeljaca, a na njima dvanaest imena dvanaest Jagnjetovih apostola.

15 A onaj koji mi se obratio držao je zlatnu trsku za merenje, da izmeri grad i njegova vrata i njegov zid. **16** Grad je bio sagrađen u obliku četvorougla. Dužina mu je bila jednaka širini. I trskom je izmerio grad: dvanaest hiljada stadija* - dužina i širina i visina bile su mu jednake. **17** Izmerio je i njegov zid: sto četrdeset i četiri lakta,* po čovekovoj meri, koja je i anđelova. **18** Zid je bio sazidan od jaspisa, a grad je bio od čistog zlata, sličnog čistom staklu. **19** Temelji gradskog zida bili su od svih vrsta dragog kamenja: prvi temelj je bio od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, **20** peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od hrizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od hrizoprasa, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista. **21** A dvanaest vrata bila su dvanaest bisera - svaka vrata bila su načinjena od jednog bisera. I glavna gradska ulica bila je od čistog zlata, kao prozirno staklo.

22 U gradu nisam video hram, jer su njegov hram Gospod Bog Svemoćni, i Jagnje. **23** Gradu nisu bili potrebni ni sunce ni mesec da mu svetle, jer ga je obasjavala Božja slava, a svetiljka mu je bila Jagnje. **24** Narodi koji su spaseni će hoditi u njegovoj svetlosti, a carevi zemaljski doneće

* **21,16** Oko 2.220 kilometara. Vidi fusnotu za Otkrivenje 14,20.

* **21,17** Oko 64 metra. Vidi dodatak na kraju knjige.

u njega svoju slavu i čast. **25** Vrata mu se danju neće zatvarati, jer noći tamo neće biti. **26** U njega će biti donesena slava i čast naroda. **27** Ali ništa nesveto i niko ko čini gadosti i služi se lažima neće ući u njega, već samo oni koji su zapisani u Jagnjetovoj knjizi života.

22 I pokazao mi je reku vode života, bistru kao kristal, kako teče iz Božjeg i Jagnjetovog prestola **2** posred glavne gradske ulice. A s jedne i s druge strane reke nalazilo se drveće života koje je godišnje donosilo dvanaest rodova - svakog meseca davalo je plod. Lišće tog drveća bilo je za lečenje naroda.

3 I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove sluge. **4** Oni će videti njegovo lice i njegovo će ime biti na njihovim čelima. **5** Više neće biti noći i neće im biti potrebna svetlost svetiljke niti će ih obasjavati svetlost sunca, jer će ih Gospod Bog obasjavati svetlošću i oni će carovati u vekove vekova.

6 I rekao mi je: „Ove reči su verodostojne i istinite. Gospod, Bog koji je nadahnuo proroke, poslao je svog anđela da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro dogoditi. **7** Evo, dolazim skoro! Srećan je svako ko se drži proročke reči ove knjige.”

8 Ja, Jovan, čuo sam i video sve to. A kad sam to čuo i video, pao sam pred noge anđela koji mi je to pokazivao da mu se poklonim. **9** Ali on mi je rekao: „Nemoj to činiti! Ja sam samo sluga kao i ti i tvoja braća proroci i kao oni koji se drže reči ove knjige. Bogu se klanjaj!”

10 Još mi je rekao: „Nemoj da zapečatiš reči proročanstva ove knjige, jer je blizu vreme da se to ispuni! **11** Ko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu. Ko je pogan, neka se i dalje pogani. A ko je pravedan, neka i dalje čini pravdu, i ko je svet,

neka i dalje bude svet.

12 Evo, dolazim brzo i donosim platu, da platim svakome prema njegovom delu.

13 Ja sam Alfa i Omega, prvi i poslednji, početak i svršetak. **14** Srećni su oni koji tvore zapovesti Njegove, da bi imali pravo na drvo života, i da uđu na kapije u grad.

15 Napolju ostaju psi, vračari, bludnici, ubice, idolopoklonici i svako ko voli laž i njome se služi.

16 Ja, Isus, poslao sam vam svog anđela da ovo posvedoči skupštinama. Ja sam koren i Davidov potomak i sjajna zvezda jutarnja.

17 I Duh i nevesta govore: 'Dođi!' I ko god čuje, neka kaže: 'Dođi!' I ko je god žedan, neka dođe! Ko god želi, neka uzme vodu života besplatno!

18 Svedočim svakom ko čuje reči proroštva ove knjige: Ako neko nešto doda ovome, Bog će njemu dodati zla koja su zapisana u ovoj knjizi. **19** A ako neko oduzme nešto od reči koje su u knjizi ovog proroštva, Bog će mu oduzeti njegov deo od drveta života*, i od grada svetog, i od onoga što je zapisano u ovoj knjizi.

20 Onaj koji svedoči o tome govori: 'Da, dolazim brzo!' Amin! Dođi, Gospode Isuse!

21 Neka blagodat našega Gospoda Isusa Hrista bude sa svima vama! Amin.

* **22,19** U Prihvaćenom tekstu (*Textus Receptus*) stoji pogrešna formulacija „od Knjige života“, iz razloga što je Erazmo iz Roterdama (1467-1536), kompilator Novog zaveta, tada imao na raspolaganju samo jedan nepotpuni primerak Otkrivenja na grčkom, te se koristio i latinskom Vulgatom.

DODATAK

Novac i mere u Bibliji

a) Težina novčanih jedinica

u Starom Savezu

- 1 gera = 1/20 sikla = 0,57 g
- 1 beka (pola sikla) = 10 gera = 5,7 g
- 1 sikal = 2 beke = 11,4 g
- 1 mina (mane) = 50 sikala = 570 g
- 1 talant = 60 mina = 34,2 kg
- 1 darik (zlatni persijski) = 8,4 g
- 1 darik (srebrni persijski; naziva se i sikal) = 5,6 g

u Novom Savezu

- 1 leptan (ili lepta; jevrejski, bakarni ili bronzani) = 1/2 kodranta
- 1 kodrant (rimski, bakarni ili bronzani) = 2 lepte
- 1 as (ili asarion; rimski i provincijski, bakarni ili bronzani) = 4 kodranta
- 1 denar (rimski, srebrni) = 16 asa = 3,85 g
- 1 drahma (grčka, srebrna) = 3,4 g
- 1 didrahma (grčka, srebrna) = 2 drahme = 6,8 g
- 1 tetradrahma (srebrni stater) = 4 drahme = 13,6 g
- 1 mina = 100 drahmi = 340 g
- 1 talant (zlatni ili srebrni) = 60 mina = 20,4 kg

b) Mere za tečnost (u litrima - l)

- 1 log = 1/4 kava = 0,31 l
- 1 kav = 4 loga = 1,22 l
- 1 in = 3 kava = 3,67 l
- 1 bat = 6 ina = 22 l
- 1 kor = 10 bata = 220 l (Kor je i mera za suhu materiju, ekvivalentna gomeru.)

c) Mere za suhu materiju (u litrima - l)

- 1 kav = 4 loga = 1,22 l
- 1 omer = 1,8 kava = 2,2 l
- 1 sea = 3,33 omera = 7,33 l
- 1 efa = 3 sea mere = 22 l
- 1 gomer (kor) = 10 efa = 220 l

d) Mere za dužinu

- 1 prst = 1/4 dlana = 1,85 cm
- 1 dlan = 4 prsta = 7,4 cm
- 1 pedalj = 3 dlana = 22,2 cm
- 1 lakat = 2 pedlja = 44,5 cm
- 1 dugi lakat = 7 dlanova = 51,8 cm (Na dugi lakat se verovatno odnosi i izraz „stara mera lakta“ u 2. Dnevnika 3,3.)
- 1 trska = 6 lakata = 2,67 m
- 1 duga trska = 6 dugih lakata = 3,11 m
- 1 hvat = 1,8 m

PREVOD BIBLIJE

Sveto Pismo nije odobreno ili autorizovano djelo, nego zbirka knjiga koja iza sebe ima Božji autoritet. Bibliju je pisalo najmanje 40 ljudi, u razdoblju od 1500 godina, u više različitih zemalja, na tri različita jezika: hebrejskom, aramejskom i grčkom. Autografi biblijskih knjiga ne postoje, nego mnogobrojni njihovi prepisi, tzv. tekstualni svjedoci.

Prepisivači Svetog Pisma bili su veoma precizni i posvećeni ljudi. Pored toga, provjera tačnosti bila je naročito opsežna. Autentičnost knjiga Starog Saveza (Tanaha) dodatno je potvrđena otkrićem Kumranskih rukopisa koji datiraju iz 2. vijeka prije Hrista, a danas se čuvaju u muzeju svitaka u Jerusalmu.

Originalni novosavezni manuskripti su izgubljeni, te se stoga postavlja opravdano pitanje koji prepisi se mogu smatrati pouzdanim. Postoje tri osnovna izvora kopija novosavezni tekstova.

Središnje stablo čine manuskripti tradicionalnog (prihvaćenog) teksta koji dolaze iz sirijskih i gotskih verzija, i gotovo su identični sa originalnim tekstom. U tom bloku nalazi se oko 1.900 rukopisa, od kojih su dalje prevedene sve relevantne Biblije, uključujući staru *King James* Bibliju, srpski prevod Daničić-Karadžić, i sve druge nastale prije 20. vijeka - osim Rimo-katoličke i jezuitske Biblije.

Sledeće stablo čine latinske verzije koje sadrže proširenja u odnosu na tradicionalni tekst, kao što je Vulgata, ili Duejeva (*Dooney*) katolička verzija iz 1582, koja je inače izdata radi suzbijanja protestantske reformacije.

Treće stablo pripada aleksandrijskoj porodici rukopisa, koji su navodno najstariji, čiji originali su takođe izgubljeni, i od kojih potiču nekoliko savremenih verzija na engleskom jeziku: *New Revised Version*, *American Standard Version*, *Revised Standard Version*, *New English Version*, *NIV*, i mnoštvo novih prevoda na svim jezicima svijeta.

Dakle, za središnje stablo naći ćemo mnoštvo „svjedoka“ u svim pouzdanim Biblijama svijeta na jezicima raznih naroda, koje se sve slažu sa neznatnim razlikama, dok za druge dvije pomenute struje to nije slučaj. U Biblijama iz drugog i trećeg stabla, neki tekstovi su jednostavno nestali koji se nalaze u Prihvaćenom tekstu (*Textus Receptus*). Rani hrišćanski izvori takođe potvrđuju vjerodostojnost Prihvaćenog teksta.

Na Prihvaćenom tekstu Novog Saveza radio je Erazmo iz Roterdama (1467-1536), ali zbog nepotpunosti nekih rukopisa na grčkom jeziku, kao na primjer Otkrivenja, služio se i latinskom Vulgatom. Ipak, može se zaključiti da je to najpouzdanija i najrelevantnija kompilacija novosavezni spisa, iako ne i nepogrešiva. Jasno je, dakle, da ne postoje sto odsto tačni prepisi, niti je to moguće, kao što nije umjesno plasirati dogmu o verbalnom nadahnuću u prevodima biblijskog teksta. Pored toga, činjenica da je Prihvaćeni tekst bio tekst protestantskih reformatora, dok su se jezuiti i Katolička crkva pokazali kao njegovi veliki oponenti, još je jedan u nizu dokaza u prilog njegove superiornosti i mjerodavnosti.

U osnovi postoje samo dva izvora odakle primamo naše Biblije: prvi potiče sa područja gdje su djelovali apostoli i hrišćani prvih vjekova - Jerusalm, Sirija i srednji Istok, a drugi se veže za Rim (Vatikan) ili Aleksandriju (Egipat). Aleksandrijski rukopisi otkriveni su 1844. godine na planini Sinaj, u manastiru sv. Katarine, gdje je bila drevna koptska crkva - u košari za smeće, i ti papirusi su toliko puta bili sastrugani i prepravljani na mnogim mjestima da se nikako ne mogu smatrati pouzdanim. Uprkos tome, kao i činjenici da je Aleksandrija bila centar okultizma, nekome je očito bilo potrebno ovakvo „otkriće“.

Očigledno da je i rana hrišćanska zajednica imala problem sa izopačenim rukopisima i apokrifima,* koje nasleđe se prenijelo do današnjih dana. Jedan od onih koji su se upustili u prepravljjanje novosaveznih spisa bio je Origen (185-254 n.e.), kojeg masonska literatura opisuje kao upućenika i inicijata. Origen je takođe bio pristalica arijevske jeresi da Isus nije bio Bog, i da se Bog u osnovi nalazi u svemu. Do 4. vijeka pojavila su se i neka gnostička „jevanđelja“.

U osnovi tih ideja stoji ono što bismo danas mogli nazvati mističnim ekumenizmom, koji sve religije stavlja u ravnopravan položaj, a čovjeka uzdiže na nivo božanskog. Godine 331, car Konstantin je naložio Euzebiju (265-340 n.e.), koji je bio Origenov sledbenik, da napiše ekumensku Bibilju, ubacujući gnostičke spise i mijenjajući izvornu Božju Riječ, kako bi bila prihvatljiva svima - hrišćanima i paganima. Ali rani hrišćani su odbacili te spise, tako da su oni ostali u tajnim knjižarama, da bi mnogo vjekova kasnije bili „iskopani“ kao drevni rukopisi. Oko 50 Euzebijevih kopija završilo je uglavnom u Rimu ili Aleksandriji, centrima ezoteričnih nauka.

Dakle, sinajski i vatikanski rukopisi su saglasni i posve arijevske. Godine 1881, dva britanska profesora, Vestkot (Westcott) i Hort napravili su grčki tekst od mješavine ovih rukopisa, na osnovu čega je kasnije nastao prevod „Novi svijet“ Jehovinih svjedoka i svi tzv. savremeni prevodi. Iz objavljenih pisama pomenute gospode, mogu se jasno vidjeti njihove okultne namjere da se izopače, postepeno izmijene i odbace originalne biblijske doktrine i Prihvaćeni tekst.

Možemo zaključiti da se vjerodostojna biblijska nauka i tekst napadaju iz tri pravca: i) iskvarenim manuskriptima, ii) apokrifima, i iii) gnostičkim „jevanđeljima“ (Petrovo, Tomino, Marijino, Judino...). Oko Svetih spisa vodi se rat, i svi oni koji ispovijedaju biblijsku vjeru, dužni su stati u njenu odbranu.

Tako je i ovaj Novi revidirani prevod nastao iz najiskrenije namjere da se Božja Riječ što bolje približi savremenom čitaocu, a istovremeno sačuva Prihvaćeni tekst, koji generalno treba uzimati kao mjerilo za procjenu tačnosti prevoda. Međutim, gdje god je činjenično dokazivo da su određeni djelovi teksta mjerodavniji u drugim izvorima, shodno tome treba vršiti korekcije.

Prilikom revizije prevoda, IRI je konsultovao međurednu (interlinearnu) Bibliju na hebrejskom i grčkom jeziku, kao i mnoge druge izvore i istraživanja autora koji se s pravom mogu smatrati pouzdanima.

* Apokrifi su knjige koje su nazivima i sadržajem nalik biblijskoj tematici, ali nijesu uvrštene u kanon Svetog Pisma zbog očigledne bogonenadahnutosti ili lažnog autorstva. Riječ „apokrif“ doslovno znači „skriven“.

ZAŠTO STARI I NOVI SAVEZ?

Šta predstavljaju Stari i Novi Savez, zašto su odvojeni i u kom smislu je jedan „stari“ a drugi „novi“?

Prvo treba razmotriti ovo pitanje sa stanovišta kompilovanja spisa u kanone.

Bog je pokrenuo vjerne ljude koji su objedinili drevne spise prepoznate kao otkrivenje Božje volje i planova čovjeku u kanon poznat pod imenom Stari Savez ili Tanah na hebrejskom, koji čine tri glavne cjeline: Tora (5 Mojsijevih knjiga), Nevim (rani i kasni proroci) i Ketuvim (spisi).

Isti Bog je nadahnuo pisce koji su, u neuporedivo težim okolnostima, kompilovali istorijsko svjedočanstvo o Mesiji - Isusu Hristu, koji je obavio misiju spasenja čovječanstva, a čiji je dolazak najavljivan u Starom Savezu.

Osim svjedočanstava o Isusu Hristu, kompilovana su bogonadahnuta pisma, teološke pouke i proročanstva, prepoznata kao Božje otkrivenje. Ovaj kanon je poznat pod imenom Novi Savez*.

Kako su stari čuvari Božje Riječi (Jevreji) većinski odbili da prihvate istinu u Hristu, a kasnija hrišćanska zajednica se sve više distancirala od korjena vjere, to je došlo do neprirodnog odvajanja dva kanona, istorijski gledano.

Dakle, vjernici su prepoznali i priznali Božji autoritet u određenim spisima i oformili kanon Biblije podijeljen na Stari i Novi Savez, ali to nipošto ne znači da bilo koja vjerska organizacija ili crkva polaže autorsko pravo nad Biblijom.

Ono u čemu se slažu svi ozbiljni proučavaoci Biblije je neophodnost postojanja oba kanona za njeno ispravno razumijevanje, jer se u suprotnom otvara prostor za religijsku manipulaciju sa ljudima.

Drugi i mnogo bitniji aspekt je pitanje Božjeg saveza.

Prema Bibliji, još prije stvaranja svijeta i našeg univerzuma, Otac i Sin su se u nebeskom savjetu međusobno zavjetovali da će Sin (na zemlji utjelovljen kao Isus Hrist), ukoliko se stvorena moralna bića alternativno odluče da ne ostanu odani Bogu i padnu u grijeh, zauzeti mjesto grešnika, ponijeti njegovu zakonsku krivicu i žrtvovati se, kako bi čovjek mogao dobiti oprostjenje i šansu za povratak prvobitnog statusa (Efescima 1:4-7; 1. Jovanova 2:2; Jovan 3:16). Taj plan spasenja aktiviran je odmah nakon pada čovjeka u grijeh (vidi 1. Mojsijeva 3. glava).

Dakle, Bog je našim praroditeljima obećao Spasitelja od grijeha i smrti, a do Njegovog dolaska uspostavio uslove saveza kroz vjeru u obećanog Spasitelja, koja se imala praktikovati obrednim sistemom životinjskih žrtava, prinosa i praznika. Cilj ovakvog praktkovanja vjere bilo je tipsko (simbolično) prikazivanje budućeg Spasitelja, Plana spasenja i neprekidna potreba za pokajanjem i oprostjenjem radi održavanja živog odnosa sa Bogom.

Taj savez Boga i čovjeka potvrđen je krvlju nevinih životinja (2. Mojsijeva 24,3-8), ali je suština bila vjera u budućeg Spasitelja, stvarne Žrtve koja je prinesena za spasenje čovjeka jednom zauvijek (Jevrejima 9. glava).

* Ovaj termin pogrešno je preveden kao „zavjet“, što prije upućuje na zavještanje ili amanet nego na savez, ugovor, sporazum, između Boga i čovjeka.

Mnogo vjekova kasnije, Hristovim rođenjem, životom, smrću i vaskrsenjem, Božji savez sa ljudima je ratifikovan ili obnovljen (vidi Jeremija 31:31-33) i zato se naziva novi savez, jer više nije zasnovan na krvlju životinja, već na Hristovoj krvi. Pogled vjere više nije na budućeg Spasitelja na kog su ukazivali obredi, kao što je to bilo u starosavezno vrijeme, već vjera u Spasitelja koji je u realnosti obavio misiju posredovanja za čovjeka. Hristov dolazak na zemlju ispunio je starosavezni obredni sistem. Sveštenečka služba okončana je u velikom Antitipu – ispunjenju simbolike (Danilo 9,27; Efescima 2,15; Kološanima 2,16-17), jer je Hrist nakon svog vaskrsenja otpočeo novu fazu Plana spasenja ili stvarnu provosveštenečku službu u nebeskoj Svetinji (vidi Jevrejima poslanicu), što od tada nadalje isključuje sve navodne čovjekove posrednike pred Bogom u vidu zemaljskog sveštenstva ili drugih entiteta (1. Timoteju 2,5; Jevrejima 4,14-16).

Blagoslovi saveza sa Bogom zasnivaju se na Božjoj milosti u opraštanju grijeha i obećanju vječnog života, ali Bog ne može ni u najmanjoj mjeri omalovažiti ili preinačiti svoj Zakon, koji je izraz Njegovog karaktera, tako da su uslovi pod kojima se opraštaju grijesi i nasljeđuje vječni život uvijek isti, a to je vjera u Spasitelja – Isusa Hrista (Jovan 3:16, 11:25; Rimljanima 10:9). Čovjek svojim životom i ponašanjem pokazuje da li ima pravu vjeru, odnosno da li poštuje Božje uslove ili ne (Jovan 14,15; 1. Jovanova 5,3; Matej 6,8; Jeremija 9,24; 5. Mojsijeva 11,1).

Kao što možemo zaključiti, postoji jedan savez između Boga i grešnog čovjeka, a termini „stari“ i „novi“ označavaju faze Plana spasenja i osnove ulaska u savez sa Bogom. Nije, dakle, jedan dio knjiga iz Biblije zastario (Stari Savez), da bi bio zamijenjen novim kanonom, već Plan spasenja teče linearno i mi ga trebamo pratiti vjerom, umjesto održavanja statusa kvo (kao što je insistiranje na starom savezu zasnovanom na obrednoj službi) ili, još gore, negiranja i omalovažavanja njegovih određenih faza ili samog Božjeg Zakona (problem tzv. hrišćanskog svijeta).

Shodno tome, biblijski vjernici ne prave podjele niti proklamuju drugačija Božja mjerila i uslove spasenja za različita vremenska razdoblja ili grupacije ljudi, već knjige Starog i Novog Saveza smatraju autentičnim i podjednako važnim Božjim otkrivenjem za čovjeka.

Institut za religijska istraživanja – Crna Gora, 2015.

BIBLIJA
Stari i Novi Savez

Izdavač:

Institut za religijska istraživanja
www.religija.me

Za izdavača:

Zdravko Vučinić

Priredili:

Pavle Simović
Zdravko Vučinić

Pokrovitelj:

Anton Vuljaj

Štampa:

Primo design, Podgorica

Tiraž:

500 primjeraka

Drugo izdanje
Podgorica 2015.

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN xxx-xxxx-xxxx-x-x
COBISS.CG-ID xxxxxxxx